KURAN FİHRİSTİ

CİLT .I.

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü
kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz
daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de
Allah'ın kelimeleri tükenmez.
Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür,
hüküm ve hikmet sahibidir.
(Lokman Suresi, 27)

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Beşinci Baskı: Ekim 2004
Altıncı Baskı: Aralık 2004
Yedinci Baskı: Eylül 2006

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İş Merkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

BEBEK
BEDBAHT
BEDEVİ
BEDİR
BEKÇİ
BEKKE
BELALAR
BELGE
BENCİL
BEREKET
BEŞİK
BEYAZ
BEYiN
BEYİNSİZ
BEYT
BIÇAK
BIKKINLIK
BILDIRCIN
BİAT
BİLEZİK
BİLGİ
BİLGİN
BİNA
BİNEK
BİRLİK
BİTKİ
BOĞAZ
BOĞAZLAMAK
BORÇ
BOŞA ÇIKMAK
BOŞANMAK
BOŞ SÖZ VE AMEL
BOŞ VAKİT GEÇİRMEMEK
BOZGUNA UĞRATMAK
BOZGUNCULUK
BÖBÜRLENMEK
BULUT
BURÇ
BUZAĞIYA TAPINMA
BÜYÜ-BÜYÜCÜ

BÜYÜKLÜK TASLAMAK
CAHİLİYE
CAHİLLİK
CALUT
CARİYELER
CEBRAİL (A.S)
CEHENNEM
CENİN
CENNET
CESET
CEZA
CİHAD
CİMRİLİK
CİNLER
CİNSİ SAPIKLAR
CİVAN
CİZYE
CUDİ
CUMA
CUMARTESİ YASAĞI
CÜNÜPLÜK
ÇALIŞMAK
ÇAMUR
ÇANAK
ÇEKİCİ
ÇEKİRGE
ÇEKİŞMEK
ÇEKİŞTİRMEK
ÇELİŞKİ
ÇERAĞ
ÇIPLAKLIK
ÇİFT
ÇOCUK
ÇOĞUNLUK
ÇÖL
DABBET-ÜL ARZ
DAĞ
DALGA
DALGIÇ
DALLAR

DAMAR
DAMGA
DAMLA
DARLIK
DAVAR
DAVET
DAVUD (A.S.)
DEĞNEK
DEHŞET
DELİL
DELİLİK
DEMİR
DENEMEK
DENİZ
DERİ
DERS
DEVE
DİKKAT
DİL
DİLEK
DİLSİZ
DİN
DİN GÜNÜ
DİRHEM
DİRİLME-DİRİLİŞ
DİŞİ
DOĞRULUK
DOĞU-BATI
DOĞUM
DOMUZ
DOST
DÖL YATAĞI
DUA
DUDAK
DUL
DUMAN
DUVAR
DÜNYA
DÜŞMAN
DÜŞÜNMEK-TEFEKKÜR

EBRAR
EBU LEHEB
ECEL
ECİR
EFSANE
EĞLENCE
EJDERHA
EKİN
EKMEK
ELBİSE
ELYESA (A.S.)
EMANET
EMANETE RİAYET
EMEL
EMİR
EMİR SAHİPLERİ
EMZİRMEK
ENSAR
ERGİNLİK
ERZAK
ESER
ESİRLER
EŞCİNSELLİK-LİVATA
EŞEK
EŞLER
EŞYA
ET
EVLATLAR
EVLAT EDİNME
EVLERE GİRME
EVLİLİK
EYKELİLER
EYÜB (A.S.)
FACİR
FAİZ
FAKİRLİK-FAKİRLER
FAL OKLARI
FASIK
FAZL-İHSAN
FECİR

FESAT-FESATÇILIK
FERASET
FETİH
FETVA
FEY
FIRKA
FISILDAŞMA
FISK
FITRAT
FİDYE
FİL SAHİPLERİ
FİRAVUN
FİTNE
FUHUŞ
FURKAN
GAFLET
GALİP
GANİMETLER
GAYB
GAZAP
GEBELİK
GECE
GEÇİM
GEMİ
GENÇ
GIRTLAK
GİYİM
GÖKLER
GÖLGE
GÖMLEK
GÖNÜLDEN YAPILAN DAVRANIŞLAR
GÖSTERİŞ YAPMAK
GÖZ
GÖZ AYDINLIĞI
GÖZ DİKMEK
GÖZ-KAŞ İŞARETİ İLE AYIPLAMAK
GÖZ KAYMASI
GURUR-ALDANMA
GUSÜL
GÜL

KABİR
KABUK
KABURGA
KADEH
KADER
KADINLAR
KADINLARIN GİYİMİ
KADINLARIN MAHREMLERİ
KADİR GECESİ
KAFİLE
KAFİR
KAĞIT
KAHİN
KAHKAHA
KAİNATIN YARATILIŞI
KALE
KALEM
KALP
KALPLERİ ISINDIRILACAKLAR
KALU BELA
KAMÇI
KANAT
KANIT
KARARGAH
KARDEŞLİK-KARDEŞLER
KARGA
KARI-KOCANIN ARASINI DÜZELTMEK
KARIN
KARINCA
KARİA
KARUN
KASABA
KASIRGA
KAŞ
KATIR
KATİP
KAVGA
KAVRUK BİTKİ
KAYA
KAYNAK

KAZIK
KEÇİ
KEFFARET
KEFİL
KEMİK
KEVSER
KIBLE
KINAMA
KISAS
KISIR
KISKANÇLIK
KISMET ARAMAK
KISSA
KITALAR
KIVILCIM
KIYAM ETMEK
KIYAMET
KIZ
KİBİR
KİLİSE
KİN
KİTAPLAR
KİTAP EHLİ
KOCA
KOCAKARI
KOCAMIŞLIK
KOLAYLIK
KOMŞU
KORKAKLIK
KOYUN
KÖLE
KÖPEK
KÖTÜ AD TAKMAK
KÖTÜLÜK
KÖTÜ SÖZ
KUL-KULLUK
KULAK
KUM YIĞINI
KUMAR
KUPALAR

KUR’AN
KURBAĞA
KURBAN
KUREYŞ
KURT
KUŞ-KUŞLAR
KUŞKU
KUŞLUK VAKTİ
KUTSAL
KUYU
KÜFÜR
LAKAP
LANET
LEVHA
LEVH-İ MAHFUZ
LEŞ
LOKMAN (A.S.)
LUT (A.S) VE KAVMİ
MADEN
MAĞARA
MAHREM OLANLAR
MALLAR
MANASTIR
MAYMUN
MECUSİ
MEDİNE
MEKKE
MELEKLER
MERCAN
MERCİMEK
MERDİVEN
MERHAMET
MERYEM
MESCİD
MESCİD-İ AKSA
MESCİD-İ HARAM
MESİH
MESKEN
MAŞAALLAH
MEŞ’AR-I HARAM

ÖZGÜR
PAPAZ
PARMAK
PAZAR
PERDE
PEYGAMBERLER
PEYGAMBERLERİ HATIRLAMAK
PINAR
PİSLİK
PİŞMANLIK
PLAN
POTA
PUT
RAHİMLER
RAHİP
RAHMAN
RAHMET
RAKİM SAHİPLERİ
RAMAZAN
REHBER
RENK
RESS HALKI
RIZIK
RİSALET
RUH
RUHBANLIK
RUHU’L KUDÜS
RUM
RÜKU
RÜŞD
RÜYA
RÜZGAR
SAAT
SABA MELİKESİ
SABAH
SABIR
SABİİ
SADAKA
SADIK
SAFA VE MERVE

SAFHA
SAĞ
SAĞDUYU
SAĞIR
SAĞNAK
SAHİFE
SAHTE PEYGAMBERLER
SALAT
SALİH (A.S) VE SEMUD KAVMİ
SAMİRİ
SANAT
SAPIK
SARAY
SARHOŞLUK
SARMISAK
SARP
SAVAŞ
SAVAŞMAMA İZNİ ALANLAR
SAVAŞTA NAMAZ
SAVAŞTA TAKTİK VE TEDBİRLER
SAVAŞTAN KAÇANLAR VE BOZGUNCULAR
SAYGI
SECDE
SEDİR
SEFER
SEHER
SEL
SELAM
SELEF
SELSEBİL
SERVET
SEVAP
SEVGİ
SEVİNÇ
SIĞIR
SIKINTI
SIR
SIRÇA
SIRDAŞ
SIRT

SİCCİN
SİDRETÜ’L MÜNTEHA
SİHİR
SİHİRBAZ
SİMA
SİNEK
SİPER
SİVRİSİNEK
SOFRA
SOĞAN
SOĞUK
SOL
SONSUZLUK
SORGU-HESAP ANI
SOY
SÖZ VERME
SU
SUÇ-SUÇLU
SULAMAK
SUR
SURET
SUSUZLUK
SUVA
SÜLB
SÜLEYMAN (A.S.)
SÜNNET
SÜRGÜN
SÜS
SÜT
SÜT ANALARI
SÜTUN
ŞAFAK VAKTİ
ŞAHİTLİK
ŞAİR
ŞAİBE
ŞARAP
ŞEFAAT
ŞEFKAT
ŞEHİR
ŞEHİTLİK

ŞEHVET
ŞER
ŞERİAT
ŞEYTAN
ŞIMARMAK-ŞIMARIKLIK
ŞİAR
ŞİFA
ŞİHAB
ŞİMŞEK
Şİ'RA YILDIZI
ŞİRK
ŞÖLEN
ŞUAYB (A.S.) VE MEDYEN HALKI
ŞURA
ŞUUR
ŞÜKÜR
TABUT
TAĞUT
TAHT
TAHTA
TAKVA
TAKVİM
TALUT
TANELER
TARIK YILDIZI
TARTI
TARTIŞMA
TAŞ
TAŞKINLIK
TAVAF
TAVAN
TEBLİĞ
TEBUK SEFERİ
TECAVÜZ
TEDBİR
TEKBİR
TEMİZLİK
TEMSİL ETMEK
TEPE
TERAZİ

TESBİH
TESLİMİYET
TESLİS-ÜÇLEME
TEVAZU
TEVBE
TEVEKKÜL
TEVHİD
TEVRAT
TEYEMMÜM
TIRNAK
TİCARET
TOMURCUK
TOPAL
TOPRAK
TOPUK
TORUN
TOZ
TRAŞ ETMEK
TUBBA KAVMİ
TUFAN
TUĞYAN
TUR
TUR-İ SİNA
TUTKU
TUVA
TUZAK-DÜZEN KURMAK
TUZ
TÜNEL
UCUZ
UFUK
UĞURSUZ
UHUD SAVAŞI
UMRE
USTA
UŞAK
UTANMAZ
UYARICI
UYKU
UZZA
ÜCRET

ÜLFET
ÜLKE
ÜMİTSİZLİK
ÜMMET
ÜMMİ
ÜRÜN
ÜSTÜNLÜK
ÜŞENME
ÜVEY
ÜZEYİR
ÜZÜM
VAAD
VADİ
VAHİY
VAHŞİ HAYVAN
VAKIA
VARİS
VARLIK
VARLIK (ZENGİNLİK)
VASİYET
VEBAL
VEDD
VEFAT
VEHM
VEKİL
VELAYET
VELİ
VERGİ
VERİM
VESVESE
VEZİR
VİCDAN
YABANCI
YAĞ
YAĞMUR
YAHUDİ
YAHYA (A.S.)
YAKîN
YAKUP (A.S)
YAKUT

YALAN
YALVARMAK
YAMAÇ
YAPRAK
YARDIM-YARDIMCI
YARIŞ
YASAK
YASTIK
YAŞLANMAK
YAŞLI
YATAK
YATSI
YAYA
YAYGARA
YAYGI
YAZICI
YECÜC MECÜC
YEĞUS
YEMEK
YEMİN
YEMİNİ BOZMAK
YEMİNİN KEFARETİ
YEMİŞ
YENİLGİ
YERYÜZÜ
YESRİB
YEŞİL
YETİM
YE’UK
YILAN
YILDIRIM
YILDIZ
YİYECEK
YOKSUL
YOLCU
YONCA
YONTMAK
YORGUN
YORUM
YUNUS (A.S)

EVRİM YANILGISI

OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını

umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur

ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

- A -

ABDEST

Ey iman edenler sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de - yolculukta olmanız hariç - gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta İveya yolculukta iseniz, ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahut kadınlara dokunmuş da, su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (4/43)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da. Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

ACELECİLİK

De ki: "Ben, gerçekten Rabbimden kesin bir belge üzerindeyim, siz ise onu yalanladınız. Sizin kendisine acele ettiğiniz (azab) yanımda değildir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O, doğru haberi verir ve O, ayırd edenlerin en hayırlısıdır." (6/57)

De ki: "Kendisine acele etmekte olduğunuz şey benim yanımda olsaydı, benimle aranızda iş elbette bitirilmiş olurdu. Allah zulmedenleri en iyi bilendir. (6/58)

Allah'ın emri geldi, artık onda acele etmeyin. O (Allah), şirk koştukları şeylerden münezzeh ve yücedir. (16/1)

İnsan hayra dua ettiği gibi, şerre de dua etmektedir. İnsan, pek acelecidir. (17/11)

Onlara karşı acele davranma; biz onlar için ancak saydıkça sayıyoruz. (19/84)

Dedi ki: "Onlar arkamda izim üzerindedirler, hoşnut kalman için, Sana gelmekte acele ettim Rabbim." (20/84)

Hak olan, biricik hükümdar olan Allah yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel, Kur'an'ı (okumada) acele etme ve de ki: "Rabbim, ilmimi arttır." (20/114)

İnsan aceleden (aceleci olarak) yaratıldı. Size ayetlerimi yakında göstereceğim. Şimdi hemen acele etmeyin. (21/37)

Dedi ki: "Ey kavmim, neden iyilikten önce kötülük konusunda acele davranıyorsunuz? Allah'tan bağışlanma dilemeniz gerekmez mi? Umulur ki esirgenirsiniz." (27/46)

De ki: "Belki de acele etmekte olduğunuzun (azabın) bir kısmı size yetişmiştir bile." (27/72)

Azab konusunda senden acele (davranmanı) istiyorlar. Eğer adı konulmuş bir ecel (tayin edilmiş bir vakit) olmasaydı, herhalde onlara azab gelmiş olurdu. Fakat kendileri şuurunda olmadan, onlara kuşkusuz apansız geliverecektir. (29/53)

Azab konusunda senden acele (davranmanı) istiyorlar. Oysa cehennem, o inkar edenleri gerçekten kuşatıp-durmaktadır. (29/54)

Şimdi onlar, bizim azabımızı mı acele istiyorlar? (37/176)

Onda acele edenler, (gerçekte) ona inanmayanlardır. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten hak olduğunu bilirler. Haberiniz olsun; kıyamet-saati konusunda tartışanlar, gerçekte uzak bir sapıklık içindedirler. (42/18)

Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acı bir azab vardır. (46/24)

Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamış(olacak)lardır. (Bu,) Bir tebliğdir. Artık fasık olan bir kavimden başkası yıkıma uğratılır mı? (46/35)

"Tadın fitnenizi. Bu, sizin pek acele isteyip durduğunuz şeydir." (51/14)

Artık gerçekten, zulmedenler için, (geçmişteki) arkadaşlarının günahlarına benzer bir günah vardır. Şu halde acele etmesinler. (51/59)

Eğer Allah'a güzel bir borç verecek olursanız, onu sizin için kat kat arttırır ve sizi bağışlar. Allah Şekûr'dur (şükrü kabul edip çok ihsan eden), Halim'dir (cezayı vermekte acele etmeyendir). (64/17)

Onu (Kur'an'ı, kavrayıp belletmek için) aceleye kapılıp dilini onunla hareket ettirip-durma. (75/16)

A'CEMİ

Andolsun ki biz, onların: "Bunu kendisine ancak bir beşer öğretmektedir" dediklerini biliyoruz. Saparak kendisine yöneldikleri (kimse)nin dili a'cemidir, bu ise açıkça Arapça olan bir dildir. (16/103)

Eğer biz onu A'cemi (Arapça olmayan bir dilde) olan bir Kur'an kılsaydık, herhalde derlerdi ki: "Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana, A'cemi (Arapça olmayan bir dil)mi?" De ki: "O, iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'an), onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir." (41/44)

ACİZLİK-ACİZ BIRAKMAK

Derken, Allah, ona, yeri eşiyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. "Bana yazıklar olsun" dedi. "Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?" Artık o, pişman olmuştu. (5/31)

Hiç şüphesiz, size vadedilen mutlaka gelecektir. Ve siz aciz bırakılacak değilsiniz. (6/134)

İnkâr edenler, kaçıp-kurtulduklarını sanmasınlar; gerçek şu ki, onlar (bizi) aciz bırakamazlar. (8/59)

Bundan böyle yeryüzünde (size tanınmış bir süre olarak) dört ay dolaşın. Ve bilin ki Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Gerçekten Allah, inkâr edenleri hor ve aşağılık kılıcıdır. (9/2)

Ve büyük Hacc (Hacc-ı Ekber) günü, Allah'tan ve Resûlü'nden insanlara bir duyuru: Kesin olarak Allah, müşriklerden uzaktır, O'nun Resûlü de… Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak değilsiniz. İnkâr edenleri acı bir azabla müjdele. (9/3)

Bu bir gerçek mi?" diye senden haber soracaklar. De ki: "Evet, Rabbime andolsun ki, şüphesiz gerçektir ve sizler aciz bırakacak değilsiniz." (10/53)

Bunlar, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve bunların Allah'tan başka velileri yoktur. Azab onlar için kat kat arttırılır. Bunlar (hakkı) işitmeye güç yetirmezlerdi ve görmezlerdi de. (11/20)

Dedi ki: "Eğer dilerse, onu size Allah getirir ve siz (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz." (11/33)

Ya da onlar, dönüp-dolaşmaktalarken, onları yakalayıvermesinden (mi emindirler?) Ki onlar (bu konuda Allah'ı) aciz bırakacak değildirler. (16/46)

Ayetlerimiz konusunda acze düşürücü çabalar harcayanlar, alevli ateşin halkıdır. (22/51)

İnkâra sapanların, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacaklarını sanma. Onların son barınma yerleri ateştir. Ne kötü bir dönüştür o. (24/57)

Siz yerde ve gökte (Allah'ı) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'ın dışında veliniz yoktur, yardım edeniniz de yoktur. (29/22)

(Sözde) Aciz bırakmak için ayetlerimiz hakkında çaba harcamış olanlar, işte onlar; onlar için de (en) iğrenç olanından acı bir azab vardır. (34/5)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler; üstelik onlar kuvvet bakımından kendilerinden daha güçlüydüler. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Şüphesiz O, bilendir, güç yetirendir. (35/44)

Böylece, kazandıkları kötülükler(in acı sonucu) onlara isabet etti. Bunlardan zulmetmiş olanlara da, kazandıkları kötülükler isabet edecektir. Ve onlar (bunu kendilerine uygulamaktan Allah'ı) aciz bırakabilecekler değildirler. (39/51)

Siz yeryüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve sizin Allah'ın dışında ne bir veliniz vardır, ne bir yardımcınız. (42/31)

Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde (Allah'ı aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka) velileri yoktur. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler." (46/32)

Biz şüphesiz, Allah'ı yeryüzünde asla aciz bırakamıyacağımızı, kaçmak suretiyle de O'nu hiçbir şekilde aciz bırakamıyacağımızı anladık." (72/12)

ACUR

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

AÇIĞA ÇIKMAK-ÇIKARMAK

Hani siz bir kişiyi öldürmüştünüz ve bu konuda birbirinize düşmüştünüz. Oysa Allah, gizlediklerinizi açığa çıkaracaktı. (2/72)

Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." (7/20)

Münafıklar, kalblerinde olanı kendilerine haber verecek bir sûrenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: "Alay edin. Şüphesiz, Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır." (9/64)

Babalarının kendilerine emrettiği yerden (Mısır'a) girdiklerinde, (bu,) -Yakub'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi (gidermeyi) sağlamadı. Gerçekten o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler. (12/68)

Kazandıkları kötülükler, kendileri için açığa çıkmıştır ve alay konusu edindikleri şey de kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. (39/48)

Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azabtan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fidye olarak verirlerdi. Oysa, onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (39/47)

Onların yaptıkları şeylerin kötülüğü kendileri için açığa çıktı ve alay konusu edindikleri de onları sarıp-kuşattı. (45/33)

Gecesini kararttı, kuşluğunu açığa-çıkardı. (79/29)

AÇIĞA VURMAK

(Allah:) "Ey Adem, bunları onlara isimleriyle haber ver" dedi. O, bunları onlara isimleriyle haber verince de dedi ki: "Size demedim mi, göklerin ve yerin gaybını gerçekten ben bilirim, gizli tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı da ben bilirim." (2/33)

(Peki) Onlar, Allah'ın gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bildiğini bilmiyorlar mı? (2/77)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğini azablandırır. Allah, herşeye güç yetirendir. (2/284)

De ki: "Sinelerinizde olanı -gizleseniz de, açığa vursanız da- Allah bilir. Ve göklerde olanı da, yerde olanı da bilir. Allah, herşeye güç yetirendir." (3/29)

Elçiye tebliğden başka (yükümlülük) yoktur. Allah açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da bilir. (5/99)

Haberiniz olsun; gerçekten onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini büker (Hak'tan kaçınıp yan çizer)ler. (Yine) Haberiniz olsun; onlar, örtülerine büründükleri zaman, O, gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (11/5)

Sizden sözü saklı tutan da, onu açığa vuran da, geceleyin gizlenen de ve gündüzün ortaklıkta gezen de (O'nun katında bilme bakımından) birdir. (13/10)

Rabbimiz, şüphesiz Sen, bizim saklı tuttuklarımızı da, açığa vurduklarımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz." (14/38)

Allah, saklı tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı bilir. (16/19)

Şüphesiz Allah, onların saklı tuttuklarını ve açığa vurduklarını bilir; gerçekten O, müstekbirleri sevmez. (16/23)

Sözü açığa vursan da, (gizlesen de birdir). Çünkü şüphesiz O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilmektedir. (20/7)

İçinde oturulmayan ve sizin için bir meta (yarar) bulunan evlere girmenizde bir sakınca yoktur. Allah, açığa vurduklarınızı da, sakladıklarınızı da bilir. (24/29)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Kadınlardan evliliği ummayıp da oturmakta olanlar, süslerini açığa vurmaksızın (dış) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah, işitendir, bilendir. (24/60)

Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." (27/25)

Ve şüphesiz, senin Rabbin, sinelerinin gizli tuttuklarını ve açığa vurduklarını kesin olarak bilmektedir. (27/74)

Musa'nın annesi ise, yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabrı ve dayanıklılığı) pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. (28/10)

Rabbin onların göğüslerinin sakladıklarını ve açığa vurduklarını bilir. (28/69)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edinin), ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurması gibi, siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiğin kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan

çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah, kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince, biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman, onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

Bir şeyi açığa vursanız da, saklı tutsanız da; şüphesiz Allah, herşeyi bilici olandır. (33/54)

Öyleyse onların sözleri seni hüzne kaptırmasın. Gerçekten biz, sakladıklarını da, açığa vurduklarını da biliyoruz. (36/76)

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cihad etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hâlâ sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Göklerde ve yerde olanların tümünü bilir; sizin saklı tuttuklarınızı da, açığa vurduklarınızı da bilir. Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (64/4)

Hani Peygamber, eşlerinden bazılarına gizli bir söz söylemişti. Derken o (eşlerinden biri), bunu haber verip Allah da ona bunu açığa vurunca, o da (Peygamber) bir kısmını açıklamış bir kısmını (söylemekten) vazgeçmişti. Sonunda haberi verince (eşi) demişti ki: "Bunu sana kim haber verdi?" O da: "Bana bilen, (herşeyden) haberdar olan (Allah) haber verdi" demişti. (66/3)

Sözünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (67/13)

AÇLIK

Andolsun, biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (2/155)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün

size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızkı da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı. (16/112)

Ne doyurup-semirtir, ne açlıktan korur. (88/7)

Ya da açlık gününde doyurmaktır. (90/14)

Ki O, kendilerini açlıktan (kurtarıp) doyuran ve korkudan güvenliğe kavuşturandır. (106/4)

ADAK

Her neyi nafaka olarak infak eder ve adak olarak neyi adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur. (2/270)

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim, karnımda olanı 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten, bilen Sensin Sen" demişti. (3/35)

Artık ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecek olursan, de ki: "Ben Rahman'a oruç adadım bugün hiç kimseyle konuşmayacağım. (19/26)

Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler. Beyt-i Atik'i tavaf etsinler. (22/29)

Adaklarını yerine getirirler ve şerri (kötülüğü) yaygın olan bir günden korkarlar. (76/7)

ADALET-ADİL OLMAK

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin.

Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fısk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Allah, gerçekten kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur. (3/18)

Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, peygamberleri haksız yere öldürenler ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler; işte onlara acıklı bir azabı müjdele. (3/21)

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, bu durumda, (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu sapmamanıza daha yakındır. (4/3)

Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir. (4/58)

Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva,) Kendilerine yazılan (hakları veya miras)ı vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir. (4/127)

Kadınlar arasında adaleti sağlamaya -ne kadar özen gösterseniz de- güç yetiremezsiniz. Öyleyse, büsbütün (birine) eğilim (sevgi ve ilgi) gösterip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/129)

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse

adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/135)

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (5/8)

Onlar, yalana kulak tutanlardır, haram yiyicilerdir. Sana gelirlerse aralarında hükmet veya onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiçbir şeyle kesin olarak zarar veremezler. Aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Şüphesiz, Allah, adaletle hüküm yürütenleri sever. (5/42)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Rabbinin sözü, doğruluk bakımından da, adalet bakımından da tastamamdır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir. (6/115)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Musa'nın kavminden hakka ileten ve onunla adalet yapan bir topluluk vardır. (7/159)

Yarattıklarımızdan, hakka yöneltip-ileten ve onunla adaleti kılan (uygulayan) bir ümmet vardır. (7/181)

De ki: "Rabbim adaletle davranmayı emretti. Her mescid yanında (secde yerinde) yüzlerinizi (O'na) doğrultun ve dini yalnız kendisine has kılarak O'na dua edin. "Başlangıçta sizi yarattığı" gibi döneceksiniz." (7/29)

Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan, sen de açık ve adil bir tutumla (onlarla olan anlaşma metnini ve diplomatik ilişkiyi) at. Gerçekten Allah, ihanet edenleri sevmez. (8/58)

Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır. (10/4)

Her ümmetin bir resulü vardır. Onlara resulleri geldiği zaman, aralarında adaletle hüküm verilir ve onlar zulme uğratılmazlar. (10/47)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fidye olarak verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

Allah şu örneği verdi: İki kişi; bunlardan birisi dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmez ve herşeyiyle efendisinin üstünde (bir yük), o, onu hangi yöne gönderse bir hayır getirmez; şimdi bu, adaletle emreden ve dosdoğru yol üzerinde bulunanla eşit olabilir mi? (16/76)

Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlara vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan), kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (16/90)

Gerçek şu ki, inkar edip Allah yolundan ve yerlilerle dışarıdan gelenler için eşit olarak (haram ve kıble) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara, orada zulmederek adaletten ayrılanlara acı bir azab taddırırız. (22/25)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu, Allah katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (33/5)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, huccete gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa, aralarını bulup-düzeltin. Şayet biri diğerine tecavüzde bulunacak olursa, artık tecavüzde bulunanla, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda (Allah'ın emrini kabul edip) dönerse, bu durumda adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphesiz Allah, adil olanları sever. (49/9)

Tartıyı adaletle tutup-doğrultun ve tartıyı noksan tutmayın. (55/9)

Andolsun, Biz elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye, onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah, kendisine ve elçilerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir, üstün olandır. (57/25)

Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. (60/8)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

ADAM-ADAMLAR

Bunların örneği, ateş yakan adamın örneğine benzer; (ki onun ateşi) çevresini aydınlattığı zaman, Allah onların aydınlığını giderir ve göremez bir şekilde karanlıklar içinde bırakıverir. (2/17)

Ve sizin için denizi ikiye yarıp sizi kurtardığımızı ve Firavun'un adamlarını -gözlerinizin önünde- boğduğumuzu hatırlayın. (2/50)

İki taraf arasında bir engel ve burçlar (A'raf) üstünde hepsini yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennete gireceklere: "Selam size" derler, ki bunlar, henüz girmeyen fakat (girmeyi) 'şiddetle arzu edip umanlardır.' (7/46)

Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (7/48)

Sakınıp rahmete kavuşmanız için, içinizden sizi uyarıp korkutacak bir adam aracılığı ile bir zikir (Kitap) gelmesine mi şaştınız?" (7/63)

Sizi uyarmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikr'in gelmesine mi şaşırdınız? (Allah'ın) Nuh kavminden sonra sizi

halifeler kıldığını ve sizin yaratılışta gelişiminizi arttırdığını (veya üstün kıldığını) hatırlayın. Öyleyse Allah'ın nimetlerini hatırlayın, ki kurtuluş bulasınız." (7/69)

Musa, belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş adam seçip-ayırdı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutuverince, dedi ki: "Rabbim, eğer dileseydin, onları ve beni daha önceden helak ederdin. (Şimdi) İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemenden başkası değildir. Onunla sen dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla, bizi esirge; Sen bağışlayanların en hayırlısısın." (7/155)

Sen bunun (böyle bir mescidin) içinde hiçbir zaman durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda (namaza ve diğer işlere) durmana daha uygundur. Onda, arınmayı içten-arzulayan adamlar vardır. Allah arınanları sever. (9/108)

İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri katında 'gerçek bir makam' olduğunu müjde ver" diye vahyetmemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? İnkâr edenler: "Gerçekten bu, açıkça bir büyücüdür" dediler. (10/2)

Kavmi ona doğru koşarak geldi; onlar daha önceden kötülükler işlemekteydiler. "Ey kavmim" dedi. "İşte benim kızlarım, bunlar sizler için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun ve beni misafirim önünde küçük düşürmeyin. İçinizde hiç aklı başında olan (reşid) bir adam yok mu?" (11/78)

Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, aklı başında (reşid bir adam)sın." (11/87)

Biz onların seni dinlediklerinde ne için dinlediklerini, gizli konuşmalarında da o zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz" dediklerini çok iyi biliriz. (17/47)

Onlara iki adamın örneğini ver; onlardan birine iki üzüm bağı verdik ve ikisini hurmalıklarla donattık, ikisinin arasında da ekinler bitirmiştik. (18/32)

Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah)ı inkar mı ettin?" (18/37)

O, kendisinde delilik bulunan bir adamdan başkası değildir, onu belli bir süre gözetleyin." (23/25)

O ise, yalnızca bir adam (insan)dır, Allah'a karşı yalan uydurmaktadır, bizler de ona inanacak değiliz." (23/38)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılaba uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden) yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmez miydi)?" Zulmedenler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." (25/8)

İki topluluk birbirini gördükleri zaman Musa'nın adamları: "Gerçekten yakalandık" dediler. (26/61)

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından, şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işindendir; o, gerçekten açıkca saptırıcı bir düşmandır" dedi. (28/15)

Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim." (28/20)

Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanıt (mucize)dır. Gerçekten onlar, fasık bir topluluktur." (28/32)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerinize benzeterek yemin konusu yaptığınız (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi, kimi beklemektedir. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. (33/23)

İnkâr edenler dediler ki: "Siz darmadağın olup dağıldığınızda, gerçekten sizin yeni bir yaratılışta bulunacağınızı size haber veren bir adamı gösterelim mi size?" (34/7)

Onlara, apaçık olan ayetlerimiz okunduğunda: "Bu, sizi babalarınızın taptıkların(ilahlar)dan alıkoymak isteyen bir adamdan başkası değildir" dediler. Ve dediler ki: "Bu, düzülüp uydurulmuş bir yalan (iftira)dan başka bir şey de değildir." İnkâr edenler de, kendilerine geldiği zaman hak için: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" dediler. (34/43)

Şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi: "Ey kavmim, elçilere uyun" dedi. (36/20)

Ve derler ki: "Bize ne oluyor ki, kendilerini şerir (kötü)lerden saydığımız adamları göremiyoruz." (38/62)

Allah (ortak koşanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkında uyumsuz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (39/29)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıran, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

Ve dediler ki: "Bu Kur'an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?" (43/31)

Bir de şu gerçek var: İnsanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınırlardı. Öyle ki, onların azgınlıklarını arttırırlardı." (72/6)

İşte bunlar, sağ yanın adamlarıdır (Ashab-ı Meymene). (90/18)

Ayetlerimizi inkar edenler ise, sol yanın adamlarıdır (Ashab-ı Meş'eme). (90/19)

ADAM ÖLDÜRMEK

Ey iman edenler öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Bir mü'mine -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azab hazırlamıştır. (4/93)

Bu nedenle İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır. (5/ 32)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o gerçekten yardım görmüştür. (17/33)

Ve onlar, Allah ile beraber başka bir ilah'a tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır. (25/68)

ADAŞ

(Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya, şüphesiz biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; biz bundan önce ona hiçbir adaş kılmamışız." (19/7)

Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin Rabbidir; şu halde O'na ibadet et ve O'na ibadette kararlı ol. Hiç O'nun adaşı olan birini biliyor musun? (19/65)

HZ. ADEM (A.S)

Hani Rabbin Meleklere: "Muhakkak ben yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükrünle yüceltir ve (sürekli) takdis ederken orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi. (2/30)

Ve Adem'e isimlerin hepsini öğretti. Sonra onları meleklere yöneltip: "Eğer doğru sözlüyseniz bunları bana isimleriyle haber verin" dedi. (2/31)

Ve meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise diretti ve kibirlendi (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Ve dedik ki: "Ey Adem sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan neresinden dilerseniz bol bol yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın yoksa zalimlerden olursunuz." (2/35)

Derken Adem Rabbinden (birtakım) kelimeler aldı. Bunun üzerine (Allah da) tevbesini kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edendir esirgeyendir. (2/37)

Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemler üzerine seçti; (3/33)

Onlar birbirlerinden (türeme tek) bir zürriyettir. Allah işitendir, bilendir. (3/34)

Şüphesiz, Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi. (3/59)

Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah ancak korkup-sakınanlardan kabul eder." (5/27)

Andolsun, biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o secde edenlerden olmadı. (7/11)

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın onu ise çamurdan yarattın." (7/12)

Ve ey Adem, sen ve eşin cennete yerleş. İkiniz dilediğiniz yerden yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz. (7/19)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

Andolsun insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık. (15/26)

Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben kuru bir çamurdan şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (15/28)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?" (17/61)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Hani biz meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi o ayak diremişti. (20/116)

Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın sonra mutsuz olursun." (20/117)

Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?" (20/120)

Böylece ikisi ondan yediler hemen ardından ayıp yerleri kendilerine açılıverdi, üzerlerini cennet yapraklarından yamayıp-örtmeye başladılar. Adem, Rabbine karşı gelmiş oldu da şaşırıp-kaldı. (20/121)

ADEMOĞULLARI

Ey Ademoğulları, biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (varettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (7/26)

Ey Ademoğulları, şeytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini sıyırtarak, onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de bir belaya uğratmasın. Çünkü o ve taraftarları, (kendilerini göremeyeceğiniz yerden) sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık. (7/27)

Ey Ademoğulları, her mescid yanında ziynetlerinizi takının. Yiyin, için ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (7/31)

Ey Ademoğulları, içinizden size ayetlerimi haber veren elçiler geldiğinde, kim sakınırsa ve (davranışlarını) düzeltirse işte onlar için korku yoktur, onlar mahzun olmayacaklardır. (7/35)

Andolsun, biz Ademoğlunu yücelttik; onları karada ve denizde (çeşitli araçlarla) taşıdık, temiz, güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın bir çoğundan üstün kıldık. (İ17, 70)

ADET GÖRME

Sana 'kadınların aybaşı halini' sorarlar. De ki: "O, bir rahatsızlık (eza)dır. Aybaşı halinde kadınlardan ayrılın ve temizlenmelerine kadar onlara (cinsel anlamda) yaklaşmayın. Eğer temizlenirse, Allah'ın size emrettiği yerden onlara gidin. Şüphesiz Allah, tevbe edenleri sever temizlenenleri de sever." (2/222)

ADIM

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır. (2/168)

Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (2/208)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız (savaşa çıktığınız) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene, dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet, Allah katındadır, bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/94)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır. (4/101)

Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (6/142)

Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, sizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, işitendir, bilendir. (24/21)

ADN

Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel

meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Onlar, Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler:) (13/23)

Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (16/31)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Adn cennetleri (onlarındır) ki, Rahman (olan Allah, onu) kendi kullarına gaybtan vadetmiştir. Şüphesiz O'nun va'di yerine gelecektir. (19/61)

"İçlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan Adn cennetleri de (onlarındır). Ve işte bu, arınmış olanın karşılığıdır." (20/76)

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Adn cennetleri; kapılar onlara açılmıştır. (38/50)

"Rabbimiz, onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından, eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen, üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (40/8)

O da sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (61/12)

Rableri katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut, memnun) kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir. (98/8)

AFFETMEK

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/286)

İki topluluğun karşı karşıya geldikleri gün, sizden geri dönenleri, kazandıkları bazı şeyler dolayısıyla şeytan onların ayağını kaydırmak istemişti. Ama andolsun ki, Allah onları affetti. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, yumuşak olandır. (3/155)

Umulur ki Allah bunları affeder. Allah affedicidir, bağışlayıcıdır. (4/99)

Bir hayrı açıklar ya da gizli tutarsanız veya bir kötülüğü bağışlarsanız, şüphesiz Allah, affedicidir, güç yetirendir. (4/149)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (5/13)

Ey iman edenler, size açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın; Kur'an indirildiği zaman sorarsanız, size açıklanır. Allah onu affetti. Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak olandır. (5/101)

Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı (örfü) emret ve cahillerden yüz çevir. (7/199)

Allah seni affetsin; doğru söyleyenler sana açıkça belli oluncaya ve yalancıları da öğreninceye kadar niye onlara izin verdin? (9/43)

İşte böyle; her kim kendisine yapılan haksızlığın benzeriyle karşılık verir, sonra aleyhine 'azgınlık ve saldırıda' bulunulursa, Allah, mutlaka ona yardım eder. Şüphesiz Allah, affedicidir, bağışlayıcıdır. (22/60)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/22)

Kullarından tevbeyi kabul eden, kötülükleri affeden ve işlediklerinizi bilen O'dur. (42/25)

Size isabet eden her musibet, (ancak) ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. (Allah,) Çoğunu da affeder. (42/30)

Ya da kazandıkları dolayısıyla onları yok eder, bir çoğunu da affeder. (42/34)

Kötülüğün karşılığı, onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez. (42/40)

Sizden kadınlarına "zıhar"da bulunanlar (bilsinler ki, kadınları) onların anneleri değildir. Anneleri, yalnızca kendilerini doğuranlardır. Şüphesiz onlar, çirkin ve yalan söylemektedirler. Gerçekten Allah, çok affeden, çok bağışlayandır. (58/2)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (birer) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (64/14)

AĞAÇ

Ve dedik ki: "Ey Adem, sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan, neresinden dilerseniz, bol bol yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz." (2/35)

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Ve ey Adem, sen ve eşin cennete yerleş. İkiniz dilediğiniz yerden yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz. (7/19)

Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." (7/20)

Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise, ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" (7/22)

Görmedin mi ki, Allah nasıl bir örnek vermiştir: Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir. (14/24)

Kötü (murdar) söz ise, kötü bir ağaç gibidir. Onun kökü yerin üstünden koparılmış, kararı (yerinde durma, tutunma imkanı) kalmamıştır. (14/26)

Sizin için gökten su indiren O'dur; içecek ondan, ağaç ondandır (ki) hayvanlarınızı onda otlatmaktasınız. (16/10)

Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. (16/68)

Hani biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor. (17/60)

Dedi ki: "O, benim asamdır; ona dayanmakta, onunla davarlarım için ağaçlardan yaprak düşürmekteyim, onda benim için daha başka yararlar da var." (20/18)

Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?" (20/120)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Ve (daha çok) Tur-i Sina'da çıkan bir ağaç (türü de yarattık); o yağlı ve yiyenlere bir katık olarak bitmekte (ürün vermekte)dir. (23/20)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35)

(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir. (27/60)

Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, Alemlerin Rabbi olan Allah benim;" diye seslenildi. (28/30)

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/27)

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. (34/16)

Nasıl, böyle bir konaklanma mı daha hayırlı yoksa zakkum ağacı mı? (37/62)

Ki O, size yeşil ağaçtan bir ateş kılandır; siz de ondan yakıyorsunuz. (36/80)

Ve üzerine, sık-geniş yaprakla (kabağa benzer) türden bir ağaç bitirdik. (37/146)

Doğrusu, o zakkum ağacı; (44/43)

Andolsun, Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur, kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştir ve onlara yakın bir fethi sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

Ve birbiri üstüne dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da. (50/10)

Bitki ve ağaç (O'na) secde etmektedirler. (55/6)

Üstüste dizili meyveleri sarkmış muz ağaçları. (56/29)

Şüphesiz zakkum olan bir ağaçtan yiyeceksiniz. (56/52)

Onun ağacını sizler mi inşa ettiniz (yarattınız), yoksa onu inşa eden Biz miyiz? (56/72)

Hurma ağaçlarından her neyi kesmişseniz veya kökleri üzerinde dimdik bırakmışsanız, (bu) Allah'ın izniyledir ve fasık olanları alçaltması içindir. (59/5)

Boyları birbiriyle yarışan ve içiçe girmiş ağaçlı bahçeler. (80/30)

AĞAÇ KURDU

Böylece onun (Süleymanın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkca ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

AĞIL

Çünkü Biz onların üzerine bir tek çığlık gönderdik. Böylece onlar, ağıldaki çalı-çırpı olan kuru ot gibi oluverdiler. (54/31)

AĞLAMAK

Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar. (9/82)

Akşam üstü babalarına ağlar vaziyette geldiler. (12/16)

Çeneleri üstüne kapanıp ağlıyorlar ve (Kur'an) onların huşu (saygı dolu korku)larını arttırıyor. (17/109)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Onlar için ne gök, ne yer ağlamadı ve onlar (ın azabı) ertelenmedi. (44/29)

Doğrusu, güldüren ve ağlatan O'dur. (53/43)

(Alayla) Gülüyorsunuz ve ağlamıyorsunuz. (53/60)

AHALİ

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

AHİD-ANLAŞMA

Ki (bunlar) Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar, Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar, işte bunlardır. (2/27)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi hatırlayın ve ahdime bağlı kalın, ki ben de ahdinize bağlı kalayım. Ve yalnızca benden korkun. (2/40)

Sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve demiştik ki:) "Size verdiğimize sımsıkı yapışın ve onda olanı (hükümleri sürekli) hatırlayın ki sakınasınız." (2/63)

Dediler ki: "Sayılı günlerin dışında, ateş asla bize değmeyecektir." De ki: "Allah katından bir ahid mi aldınız? -ki Allah asla ahdinden dönmez- Yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?" (2/80)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Hani sizden "Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın" diye misak almıştık. Sonra sizler bunu onaylamıştınız, hâlâ (buna) şahitlik ediyorsunuz. (2/84)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimize (Kitaba) sımsıkı sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

Ne zaman bir ahidde bulundularsa, içlerinden bir bölümü onu bozmadı mı? Hayır, onların çoğu iman etmezler. (2/100)

Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah:) "Zalimler benim ahdime erişemez" dedi. (2/124)

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Hayır; kim ahdine vefa eder ve sakınırsa şüphesiz Allah da sakınanları sever. (3/76)

Allah'ın ahdini ve yeminlerini az bir değere karşılık satanlar... İşte onlar; onlar için ahirette hiçbir pay yoktur, kıyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları gözetmez ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (3/77)

Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (misak)' almıştı: "Andolsun size Kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız." Demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız

mı?" Onlar: "İkrar ettik" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım" demişti. (3/81)

ani kitap verilenlerden: "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız onu gizlemeyeceksiniz" diye kesin söz almıştı. Fakat onlar bunu arkalarına attılar ve ona karşılık az bir değeri satın aldılar. O aldıkları şey ne kötüdür. (3/187)

Onu nasıl alırsınız ki, birbirinize katılmış (birleşerek içli-dışlı olmuş)tınız. Onlar sizden kesin bir güvence (kuvvetli bir ahid) de almışlardı. (4/21)

Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (şartların)ı size bırakırlarsa artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Ey iman edenler, akitleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere, hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah dilediği hükmü verir. (5/1)

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde, sizi kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (5/7)

Andolsun Allah, İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar zekatı verir elçilerime inanır onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (5/13)

Ve: "Biz Hıristiyanlarız" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece biz de, kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah, yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir. (5/14)

Andolsun, biz İsrailoğullarından kesin söz almış (misak) ve onlara elçiler göndermiştik. Onlara ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir

şeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü de öldürdüler. (5/70)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Onların çoğunda 'verdikleri söze bağlılık' görmedik, ama onların çoğunu fasıklar (yoldan çıkanlar) olarak gördük. (7/102)

Başlarına iğrenç bir azab çökünce, dediler ki: "Ey Musa, Rabbine -sana verdiği ahid adına- bizim için dua et. Eğer bu iğrenç azabı üzerimizden çekip-giderirsen, andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını seninle göndereceğiz. (7/134)

Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan birtakım 'kötü kimseler' geçti. (Bunlar) Şu değersiz olan (dünya)ın geçici-yararını alıyor ve: "Yakında bağışlanacağız" diyorlar. Bunun benzeri bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinden Allah'a karşı hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyeceklerine ilişkin Kitap sözü alınmamış mıydı? Oysa içinde olanı okudular. (Allah'tan) Korkanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ akıl erdirmeyecek misiniz? (7/169)

Bunlar, içlerinden antlaşma yaptığın kimselerdir ki, sonra her defasında ahidlerini bozarlar. Onlar sakınmazlar. (8/56)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler onlar hicret edinceye kadar sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah yaptıklarınızı görendir. (8/72)

Mescid-i Haram yanında kendileriyle anlaştıklarınız dışında, müşriklerin Allah katında ve Resûlünün katında nasıl bir ahdi olabilir? Şu halde o (anlaşmalı olanlar), size karşı (doğru) bir tutum takındıkça, siz de onlara karşı doğru bir tutum takının. Şüphesiz Allah, muttaki olanları sever. (9/7)

Onlardan kimi de: "Andolsun, eğer bize bol ihsanından verirse gerçekten sadaka vereceğiz ve salihlerden olacağız" diye Allah'a ahdetmiştir. (9/75)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da

O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Onlar Allah'ın ahdini yerine getirirler ve verdikleri kesin sözü (misakı) bozmazlar. (13/20)

Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar; işte onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir. (13/25)

Ahidleştiğiniz zaman, Allah'ın ahdini yerine getirin, pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın; çünkü Allah'ı üzerinize kefil kılmışsınızdır. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı bilir. (16/91)

Allah'ın ahdini ucuz bir değere karşılık satmayın. Eğer bilirseniz, Allah katında olan sizin için daha hayırlıdır. (16/95)

Erginlik çağına erişinceye kadar, -o da en güzel bir tarz olması-dışında yetimin malına yaklaşmayın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid bir sorumluluktur. (17/34)

O, gayba mı tanık oldu, yoksa Rahman'ın katında(n) bir ahid mi aldı? (19/78)

Rahmanın katında ahid almışların dışında (onlar) şefaate malik olmayacaklardır. (19/87)

Andolsun, biz bundan önce Adem'e ahid vermiştik, fakat o, unutuverdi. Biz onda bir kararlılık bulmadık. (20/115)

(Yine) Onlar, emanetlerine ve ahidlerine riayet edenlerdir. (23/8)

Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi, kimi beklemektedir. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. (33/23)

Ve onlar dediler ki: "Ey büyücü, sende olan ahdi (sana verdiği sözü) adına bizim için Rabbine dua et; gerçekten biz hidayete gelmiş olacağız." (43/49)

Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Şu halde, kim ahdini bozarsa, artık o, ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahdine vefa gösterirse, artık O da, ona büyük bir ecir verecektir. (48/10)

(Bir de) Onlar, kendilerine verilen emanete ve verdikleri ahde (harfiyyen) riayet edenlerdir. (70/32)

AHİRET

Ve onlar, sana indirilene, senden önce indirilenlere iman ederler ve ahirete de kesin bir bilgiyle inanırlar. (2/4)

İnsanlardan öyleleri vardır ki: "Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler; oysa inanmış değillerdir. (2/8)

Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/62)

İşte bunlar, ahireti verip dünya hayatını satın alanlardır; bundan dolayı azabları hafifletilmez ve kendilerine yardım edilmez. (2/86)

De ki: "Eğer Allah katında ahiret yurdu, başka insanların değil de, yalnızca sizin ise, (ve) doğru sözlüyseniz, öyleyse hemen ölümü dileyin." (2/94)

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)

Allah'ın mescidlerinde O'nun isminin anılmasını engelleyen ve bunların yıkılmasına çaba harcayandan daha zalim kim olabilir? Onların (durumu) içlerine korkarak girmekten başkası değildir. Onlar için dünyada bir aşağılanma, ahirette büyük bir azab vardır. (2/114)

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edeni de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateşin azabına uğratırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

Kendi nefsini aşağılık kılandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir. (2/130)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa

gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur. (2/200)

Onlardan öylesi de vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik (ver) ve bizi ateşin azabından koru" der. (2/201)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranıza katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkaranı ıslah ediciden bilir (ayırdeder). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara, kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte, içinizde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah, bilir de siz bilmezsiniz. (2/232)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü

mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Onlar, yaptıkları dünyada ve ahirette boşa gitmiş olanlardır. Ve onların yardımcıları yoktur. (3/22)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır.." (3/45)

İnkâr edenleri ise, dünyada ve ahirette şiddetli bir azabla azablandıracağım. Onların hiç yardımcıları yoktur." (3/56)

Allah'ın ahdini ve yeminlerini az bir değere karşılık satanlar... İşte onlar; onlar için ahirette hiçbir pay yoktur, kıyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları gözetmez ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (3/77)

Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır. (3/85)

Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardandır. (3/114)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Böylece Allah, dünya ve ahiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever. (3/148)

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zafer)i size gösterdikten sonra, siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Küfürde 'büyük çaba harcayanlar' seni üzmesin. Çünkü onlar, Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah, onları ahirette pay sahibi kılmamayı ister. Onlar için büyük bir azab vardır. (3/176)

Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaştır o. (4/38)

Allah'a ve ahiret gününe inanarak Allah'ın kendilerine verdiği rızıktan infak etselerdi, aleyhlerine mi olurdu? Allah, onları iyi bilendir. (4/39)

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir. (4/59)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metaı azdır, ahiret, ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksİnız." (4/77)

Kim dünya sevab (yarar)ını isterse, dünyanın da, ahiretin de sevabı Allah katındadır. Allah işitendir, görendir. (4/134)

Ey iman edenler, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse, şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapıtmıştır. (4/136)

Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne(ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini arıtmak

istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)

Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, sabiîler ve Hıristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. (5/69)

Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup-sakınmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (6/32)

İşte bu (Kur'an), önündekileri doğrulayıcı ve şehirler anası (Mekke) ile çevresindekileri uyarman için indirdiğimiz kutlu Kitaptır. Ahirete iman edenler buna inanırlar. Onlar namazlarını (özenle) koruyanlardır. (6/92)

Bir de ahirete inanmayanların kalpleri ona meyletsin de ondan (bu yaldızlı ve içi çarpık sözlerden) hoşlansınlar ve yüklenmekte olduklarını yüklenedursunlar. (6/113)

De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şehadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şehadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şehadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakım güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar. (6/150)

Ki onlar Allah'ın yolundan alıkoyanlar, onda çarpıklık arayanlar ve ahireti tanımayanlardır." (7/45)

Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar, onların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (7/147)

Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz, şüphesiz ki biz Sana yöneldik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise herşeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakınanlara, zekatı verenlere ve bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım." (7/156)

Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan birtakım 'kötü kimseler' geçti. (Bunlar) Şu değersiz olan (dünya)ın geçici-yararını alıyor ve: "Yakında bağışlanacağız" diyorlar. Bunun benzeri bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinden Allah'a karşı hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyeceklerine ilişkin Kitap sözü alınmamış mıydı? Oysa içinde olanı okudular. (Allah'tan) Korkanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ akıl erdirmeyecek misiniz? (7/169)

hiçbir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Allah'ın mescidlerini, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından

korkmayanlar onarabilir. İşte, hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır. (9/18)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihad edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resûlü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslam'ı) din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

Ey iman edenler, ne oldu ki size, Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman, yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (göre), bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. (9/44)

Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalbleri kuşkuya kapılıp, kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister. (9/45)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/99)

Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (10/64)

İşte bunların, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Onların onda (dünyada) bütün işledikleri boşa çıkmıştır ve yapmakta oldukları şeyler de geçersiz olmuştur. (11/16)

Bunlar Allah'ın yolundan engelleyenler ve onda çarpıklık arayanlardır. Onlar, ahireti tanımayanlardır. (11/19)

Hiç şüphesiz bunlar, ahirette en çok hüsrana uğrayanlardır. (11/22)

Ahiret azabından korkan için bunda kesin ayetler vardır. O, bütün insanların kendisinde toplanacağı bir gündür ve o, gözlemlenebilen bir gündür. (11/103)

Dedi ki: "Size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, rabbimin bana öğrettiklerindendir. Doğrusu ben, Allah'a iman etmeyen, ahireti de tanımayanların ta kendileri olan bir topluluğun dinini terkettim." (12/37)

Ahiretin karşılığı ise, iman edenler ve takvada bulunanlar için daha hayırlıdır. (12/57)

Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." (12/101)

Allah dilediğine rızkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevindiler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (13/26)

Dünya hayatında onlar için bir azab vardır, ahiretin azabı ise daha zorludur. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu da yoktur. (13/34)

Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu çarpıtmak isterler (veya onda çarpıklık ararlar). İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler. (14/3)

Allah, iman edenleri, dünya hayatında ve ahirette sapasağlam sözle sebat içinde kılar. Zalimleri de şaşırtıp-saptırır; Allah dilediğini yapar. (14/27)

Sizin ilahınız tek bir ilahtır. Ahirete inanmayanların kalpleri ise inkarcıdır ve onlar müstekbir (büyüklenmekte) olanlardır. (16/22)

(Allah'tan) Sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. (16/30)

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı. (16/41)

Ahirete inanmayanların kötü örnekleri vardır, en yüce örnekler ise Allah'a aittir. O, güç sahibi olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (16/60)

Bu, onların dünya hayatını ahirete göre daha sevimli bulmalarından ve şüphesiz Allah'ın da inkâr eden bir topluluğu hidayete erdirmemesi nedeniyledir. (16/107)

Şüphesiz, onlar ahirette ziyana uğrayanlardır. (16/109)

Ve biz ona dünyada bir güzellik verdik; şüphesiz o, ahirette de salih olanlardandır. (16/122)

Ve şüphesiz, ahirete inanmayanlar için de acı bir azab hazırlamışızdır. (17/10)

Kim de ahireti ister ve bir mü'min olarak ciddi bir çaba göstererek ona çalışırsa, işte böylelerinin çabası şükre şayandır. (17/19)

Onlardan kimini kimine nasıl üstün tuttuğumuzu gör. Muhakkak ahiret dereceler bakımından daha büyüktür, üstünlük bakımından da daha büyüktür. (17/21)

Kur'an okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanlar arasında görünmez bir perde kıldık. (17/45)

Kim bunda (dünyada) kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.' (17/72)

Ve onun ardından İsrailoğullarına söyledik: "O toprak (yurt)ta oturun, ahiret va'di geldiğinde hepinizi derleyip-toplayacağız." (17/104)

İşte biz ölçüsüzce davrananları ve Rabbinin ayetlerine inanmayanları böyle cezalandırırız; ahiretin azabı ise gerçekten daha şiddetli ve daha süreklidir. (20/127)

İnsanlardan kimi, Allah'a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisine bir hayır dokunursa, bununla tatmin bulur ve eğer kendisine bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü dönüverir. O, dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu, apaçık bir kayıptır. (22/11)

Kim, Allah'ın ona, dünyada ve ahirette kesin olarak yardım etmeyeceğini sanıyorsa, göğe bir araç uzatsın sonra kesiversin de bir bakıversin, kurduğu düzen, onun öfkesini giderebilecek mi? (22/15)

İşte (yeryüzünün hakimiyetine ve ahiretin nimetlerine) varis olacak onlardır. (23/10)

Kendi kavminden, inkâr edip ahirete kavuşmayı yalanlayan ve kendilerine, dünya hayatında refah verdiğimiz önde gelenler dedi ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir, kendisi de sizin yediklerinizden yemekte ve içtiklerinizden içmektedir." (23/33)

Ancak ahirete inanmayanlar, şüphesiz yoldan sapanlardır. (23/74)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'ın

dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Eğer Allah'ın dünyada ve ahirette sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, içine daldığınız dedikodudan dolayı size büyük bir azab dokunurdu. (24/14)

Çirkin utanmazlıkların (fuhşun) iman edenler içinde yaygınlaşmasından hoşlananlara, dünyada ve ahirette acıklı bir azab vardır. Allah bilir, siz ise bilmiyorsunuz. (24/19)

Namus sahibi, bir şeyden habersiz, mü'min kadınlara (zina suçu) atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için büyük bir azab vardır. (24/23)

Ki onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve onlar, ahirete kesin bilgiyle iman ederler. (27/3)

Ahirete inanmayanlara gelince; biz onlara kendi yaptıklarını süslemişiz, böylece onlar, 'körlük içinde şaşkınca dolaşırlar'. (27/4)

İşte onlar; en kötü azab onlarındır ve ahirette de en büyük kayba uğrayanlardır. (27/5)

Hayır, onların ahiret konusundaki bilgileri 'ard arda toplanıp pekiştirildi,' hayır, onlar bundan bir kuşku içindedirler; hayır, onlar bundan yana kördürler. (27/66)

Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi payını (nasibini) unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozgunculuk yapanları sevmez." (28/77)

İşte ahiret yurdu; biz onu, yeryüzünde büyüklenmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerinindir. (28/83)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, böylelikle yaratmaya nasıl başladığına bir bakın, sonra Allah ahiret yaratmasını (veya son yaratmayı) da inşa edip yaratacaktır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (29/20)

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık, ecrini de dünyada verdik. Şüphesiz o, ahirette salih olanlardandır. (29/27)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36)

Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi. (29/64)

Onlar, dünya hayatından (yalnızca) dışta olanı bilirler. Ahiretten ise gafil olanlardır. (30/7)

Ancak inkâr edip ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar ise; artık onlar da azab için hazır bulundurulurlar. (30/16)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler. Ve onlar kesin bir bilgiyle ahirete inanırlar. (31/4)

Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır. (33/21)

Eğer siz Allah'ı, Resûlü'nü ve ahiret yurdunu istiyorsanız artık hiç şüphesiz Allah, içinizden güzellikte bulunanlar için büyük bir ecir hazırlamıştır." (33/29)

Gerçek şu ki, Allah'a ve elçisine eziyet edenler; Allah, onlara dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlar için aşağılatıcı bir azab hazırlanmıştır. (33/57)

Hamd, göklerde ve yerde olanların tümü kendisine ait olan Allah'ındır; ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandır. (34/1)

Allah'a karşı yalan mı düzüp uyduruyor, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır, ahirete inanmayanlar, azabta ve uzak bir sapıklık içindedirler. (34/8)

Oysa onun, kendilerine karşı hiçbir zorlayıcı-gücü yoktu; ancak biz ahirete iman edeni, ondan kuşku içinde olandan ayırdetmek için (ona bu imkanı verdik). Senin Rabbin, herşeyin üzerinde gözetici-koruyucudur. (34/21)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

Artık Allah, onlara dünya hayatında 'horluğu ve aşağılanmayı' taddırdı. Eğer bilmiş olsalardı, ahiretin azabı gerçekten daha büyüktür. (39/26)

Sadece Allah anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalbi öfkeyle kabarır. Oysa O'ndan başkaları anıldığında hemen sevince kapılırlar. (39/45)

Ey kavmim, gerçekten bu dünya hayatı, yalnızca bir meta (kısa süreli bir yararlanma)dır. Şüphesiz ahiret, (asıl) karar kılınan yurt odur." (40/39)

İmkanı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, dünyada da, ahirette de çağrıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşıranlar, onlar ateşin halkıdırlar." (40/43)

Ki onlar, zekatı vermeyenler ve ahireti inkâr edenlerdir. (41/7)

Böylece biz de onlara dünya hayatında aşağılanma azabını taddırmak için, o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir aşağılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir. (41/16)

Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin velilerinizizi. Orda nefislerinizin arzuladığı herşey sizindir ve istediğiniz herşey de sizindir." (41/31)

Kim ahiret ekinini isterse, Biz ona kendi ekininde arttırmalar yaparız. Kim dünya ekinini isterse, ona da ondan veririz; ancak onun ahirette bir nasibi yoktur. (42/20)

Ve (daha nice) çekici-süsler (de verirdik). Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının metaıdır. Ahiret ise, Rabbinin katında muttakiler içindir. (43/35)

Gerçek şu ki, ahirete iman etmeyenler, melekleri dişi isimlerle isimlendiriyorlar. (53/27)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Eğer Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı, muhakkak onları (yine) dünyada azablandırırdı. Ahirette ise onlar için ateş azabı vardır. (59/3)

Andolsun, onlarda sizlere, Allah'ı ve ahiret gününü umud edenlere güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirecek olursa, artık şüphesiz Allah, Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan), Hamid (övülmeye layık olan)dır. (60/6)

Ey iman edenler, Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinmeyin; ki onlar, kafirlerin mezar halkından umut kesmeleri gibi ahiretten umut kesmişlerdir. (60/13)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

İşte azab böyledir. Ahiret azabı ise, muhakkak çok daha büyüktür; bir bilseler. (68/33)

Hayır; onlar şüphesiz ahiretten korkmuyorlar. (74/53)

Hayır; siz çarçabuk geçmekte olanı (dünyayı) seviyorsunuz. Ve ahireti terkedip-bırakıyorsunuz. (75/20-21)

Böylelikle Allah onu, ahiret ve dünya azabıyla yakaladı. (79/25)

Hayır siz, dünya hayatını seçip üstün tutuyorsunuz. Ahiret ise daha hayırlı ve daha süreklidir. (87/16-17)

AHLAK

Ve şüphesiz sen, pek büyük bir ahlak üzerindesin. (68/4)

AHMED (A.S)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

AİLE

Sizi, dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak

üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Ayetlerimizi yalanladılar, böylece Allah günahları nedeniyle onları yakalayıverdi. Allah, (cezayla) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (3/11)

Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemler üzerine seçti; (3/33)

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)

Yoksa onlar, Allah'ın kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar? Doğrusu biz, İbrahim ailesine Kitabı ve hikmeti verdik; onlara büyük bir mülk de verdik. (4/54)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Bunun üzerine biz, karısı dışında onu ve ailesini kurtardık; o (karısı) ise (helake uğrayanlar arasında) geride kalanlardandı. (7/83)

Andolsun, biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (7/130)

Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı." (7/141)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Allah'ın ayetlerini inkâr ettiler de, Allah da onları günahlarından dolayı yakalayıverdi. Şüphesiz, Allah, en büyük kuvvet sahibidir, sonuçlandırması pek şiddetlidir. (8/52)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar; biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Firavun ordusunu suda boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi. (8/54)

Sonunda emrimiz geldiğinde ve tandır feveran ettiği zaman, dedik ki: "Her birinden ikişer çift (hayvan) ile aleyhlerinde söz geçmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri ona yükle." Zaten onunla birlikte çok azından başkası iman etmemişti. (11/40)

Nuh, Rabbine seslendi. Dedi ki: "Rabbim, şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve senin va'din de doğrusu haktır. Sen hakimlerin hakimisin." (11/45)

Dedi ki: "Ey Nuh, kesinlikle o senin ailenden değildir. Çünkü o, salih olmayan bir iş (yapmıştır). Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten ben, cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum." (11/46)

(Elçiler) Dediler ki: "Ey Lut, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana kesin olarak ulaşamazlar. Gecenin bir parçasında ailenle birlikte yürü (yola çık). Sakın, hiçbiriniz dönüp arkasına bakmasın; fakat senin karın başka. Çünkü onlara isabet edecek olan, ona da isabet edecektir. Onlara va'dolunan (azab) sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?" (11/81)

Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

Kapıya doğru ikisi de koştular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (12/25)

Yardımcılarına dedi ki: "Sermayelerini (erzak bedellerini) yüklerinin içine koyun. İhtimal ki ailelerine döndüklerinde bunun farkına varırlar da belki geri dönerler." (12/62)

Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: "Ey Babamız, daha neyi arıyoruz, işte sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir." (12/65)

Böylece onun (Yusuf'un) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçeği tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir." (12/88)

Bu gömleğimle gidin de, babamın yüzüne sürün. Gözü (yine) görür hale gelir. Bütün ailenizi de bana getirin." (12/93)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğratıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Ancak Lut ailesi hariçtir; biz onların tümünü muhakkak kurtaracağız." (15/59)

Böylelikle elçiler Lut ailesine geldiklerinde. (15/61)

Hemen aileni gecenin bir bölümünde yola çıkar, sen de onların ardından git ve sizden hiç kimse arkasına bakmasın; emrolunduğunuz yere gidin." (15/65)

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o, ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. (19/16)

Hani bir ateş görmüştü de, ailesine şöyle demişti: "Durun, bir ateş gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol-gösterici bulurum." (20/10)

Ailemden bana bir yardımcı kıl," (20/29)

Nuh da; daha önce çağrıda bulunduğu zaman, biz onun çağrısına cevap verdik, onu ve ailesini büyük bir üzüntüden kurtardık. (21/76)

Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik. (21/84)

Böylelikle biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim bizim emrimiz gelip de tandır kızışınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab

gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar." (26/169)

Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık. (26/170)

Hani Musa ailesine: "Şüphesiz ben bir ateş gördüm" demişti. "Size ondan ya bir haber veya ısınmanız için bir kor ateş getireceğim." (27/7)

Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim." (27/49)

Kavminin cevabı: "Lut ailesini şehrinizden sürüp çıkarın. Temiz kalmak isteyen insanlarmış" demekten başka olmadı. (27/56)

Biz de, onu ve ailesini kurtardık, yalnızca karısı hariç; onu geride (azab içinde kalanlar arasında) takdir ettik. (27/57)

Nihayet Firavun'un ailesi, onu (ileride bilmeksizin) kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye sahipsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir yanılgı içindeydi. (28/8)

Biz, daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben, sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12)

Böylelikle Musa, süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca, Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine: "Siz durun, gerçekten bir ateş gördüm; umarım ondan ya bir haber, ya da ısınmanız için bir kor parçası getiririm." dedi. (28/29)

Dedi ki: "Onun içinde Lut da vardır." Dediler ki: "Onun içinde kimin olduğunu biz daha iyi biliriz. Kendi karısı dışında, onu ve ailesini muhakkak kurtaracağız. O (karısı) arkada kalacak olanlardandır." (29/32)

Elçilerimiz Lut'a geldikleri zaman o, bunlar dolayısıyla kötüleşti ve içi daraldı. Dediler ki: "Korkuya düşme ve hüzne kapılma. Karın dışında, seni ve aileni muhakak kurtaracağız. O ise, arkada kalacaktır." (29/33)

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

Artık ne bir tavsiyede bulunmağa güç yetirebilirler, ne ailelerine dönebilirler. (36/50)

Onu ve ailesini, o büyük üzüntüden kurtarmıştık. (37/76)

Hani biz onu ve ailesini topluca kurtarmıştık. (37/134)

Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. (38/43)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıran, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

Bedevilerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah, size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Hayır, siz Peygamberin ve mü'minlerin, ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu, kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da, yıkıma uğramış bir topluluk oldunuz. (48/12)

Hemen (onlara) sezdirmeden ailesine gidip, çok geçmeden semiz bir buzağı ile (geri) geldi. (51/26)

Dediler ki: "Biz doğrusu daha önce, ailemiz (yakın akrabalarımız) içinde endişe edip-korkardık." (52/26)

Biz de onların üzerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Yalnız Lut ailesini (bu azabtan ayrı tuttuk;) onları seher vakti kurtardık; (54/34)

Andolsun Firavun ailesi (ve çevresi ile kavmi)ne de uyarılar geldi. (54/41)

AKIL

Ve (yine) kendilerine: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler. (2/13)

Siz, insanlara iyiliği emrederken, kendinizi unutuyor musunuz? Oysa siz kitabı okuyorsunuz. Yine de akıllanmayacak mısınız? (2/44)

Bunun için de: "Ona (cesede, kestiğiniz ineğin) bir parçasıyla vurun" demiştik. Böylece, Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir; ki akıllanasınız. (2/73)

Siz (Müslümanlar,) onların size inanacaklarını umuyor musunuz? Oysa onlardan bir bölümü, Allah'ın sözünü işitiyor, (iyice algılayıp) akıl erdirdikten sonra, bile bile değiştiriyorlardı. (2/75)

İman edenlerle karşılaştıklarında "İman ettik" derler; kendi başlarına kaldıkları zaman ise, derler ki: "Allah'ın size açtık (açıkladık)larını,

Rabbiniz katında size karşı bir belge olsun diye mi onlarla konuşuyorsunuz? Hâlâ akıllanmayacak mısınız?" (2/76)

Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler? (2/170)

İnkar edenlerin örneği bağırıp çağırmadan başka bir şey işitmeyip (duyduğu veya bağırdığı şeyin anlamını bilmeyen ve sürekli) haykıran (bir hayvan)ın örneği gibidir. Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler. (2/171)

Ey temiz akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki sakınırsınız. (2/179)

Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se, (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak, fısk yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakının. (2/197)

İşte Allah, size ayetlerini böyle açıklar; ki akıl erdiresiniz. (2/242)

Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (2/269)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fısk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan

müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ardarda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır. (3/190)

Ey Kitap ehli, İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyorsunuz? Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?" (3/65)

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Allah'ın sizin için (kendileriyle hayatınızı) kaim (geçiminizi sağlamaya destekleyici bir araç) kıldığı mallarınızı düşük akıllılara vermeyin; bunlarla onları rızıklandırıp giydirin ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/5)

Onlar, siz birbirinizi namaza çağırdığınızda onu alay ve oyun (konusu) edinirler. Bu, gerçekten onların akıl erdirmeyen bir topluluk olmalarındandır. (5/58)

De ki: "Murdar ile temiz -murdar'ın çokluğu hoşuna gitse de- bir olmaz. Ey temiz akıl sahipleri, Allah'tan korkup-sakının. Umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/100)

Allah Bahriye'den Saibe'den Vasiyle'den ve Ham'dan hiçbirini (meşru) kılmamıştır. Ancak inkâr edenler, Allah'a karşı yalan düzüp-uyduruyorlar. Onların çoğu akıl erdirmez. (5/103)

Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup-sakınmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (6/32)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Kavminin önde gelenlerinden inkâr edenler dediler ki: "Gerçekte biz seni 'aklî bir yetersizlik' içinde görüyoruz ve doğrusu biz senin yalancılardan olduğunu sanıyoruz." (7/66)

(Hud:) "Ey kavmim" dedi. "Bende 'akıl yetersizliği' yoktur; ama ben gerçekten alemlerin Rabbinden bir elçiyim" dedi. (7/67)

Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan birtakım 'kötü kimseler' geçti. (Bunlar) Şu değersiz olan (dünya)ın geçici-yararını alıyor ve: "Yakında bağışlanacağız" diyorlar. Bunun benzeri bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinden Allah'a karşı hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyeceklerine ilişkin Kitap sözü alınmamış mıydı? Oysa içinde olanı okudular. (Allah'tan) Korkanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ akıl erdirmeyecek misiniz? (7/169)

Gerçek şu ki, Allah katında, yerde debelenenlerin en kötüsü, (bir türlü) akıl erdirmez olan sağırlar ve dilsizlerdir. (8/22)

De ki: "Eğer Allah dileseydi, onu size okumazdım ve onu size bildirmezdi. Ben ondan önce sizin içinizde bir ömür sürdüm. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz?" (10/16)

Onlardan seni dinleyecekler vardır. Ama hiç duymayan -sağırlara - üstelik hiç akılları ermiyorsa- sen mi duyuracaksın? (10/42)

Allah'ın izni olmaksızın, hiç kimse için iman etme (imkanı) yoktur. O, akıl erdiremeyenlerin üzerine iğrenç bir pislik kılar. (10/100)

Ey kavmim, ben bunun karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Akıl erdirmeyecek misiniz? (11/51)

Kavmi ona doğru koşarak geldi; onlar daha önceden kötülükler işlemekteydiler. "Ey kavmim" dedi. "İşte benim kızlarım, bunlar sizler için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun ve beni misafirim önünde küçük düşürmeyin. İçinizde hiç aklı başında olan (reşid) bir adam yok mu?" (11/78)

Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, aklı başında (reşid bir adam)sın." (11/87)

Gerçekten biz, akıl erdirirsiniz diye, onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik. (12/2)

Biz senden önce, şehirler halkına kendilerine vahyettiğimiz kimseler dışında (başkalarını elçi olarak) göndermedik. Hiç yeryüzünde dolaşmıyorlar mı, ki kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsunlar? Korkup-sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (12/109)

Andolsun, onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, herşeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir. (12/111)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

Peki, sana Rabbinden indirilenin gerçekten hak olduğunu bilen kişi, o görmeyen (a'ma) gibi midir? Ancak temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünebilirler. (13/19)

İşte bu (Kur'an) uyarılıp korkutulsunlar, gerçekten O'nun yalnızca bir tek ilah olduğunu bilsinler ve temiz akıl sahipleri iyice öğüt alıp düşünsünler diye bir bildirip-duyurma (bir belağ)dır. (14/52)

Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/12)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Andolsun, size (bütün durumlarınızı kapsayan) zikrinizin içinde bulunduğu bir Kitap indirdik. Yine de akıllanmayacak mısınız? (21/10)

Yuh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza. Siz yine de akıllanmayacak mısınız?" (21/67)

Yer yüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları oluversin? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir. (22/46)

O, yaşatan ve öldürendir; gece ile gündüzün aykırılığı (veya ardarda gelişi) da O'nun (kanunu)dur. Yine de aklınızı kullanmayacak mısınız? (23/80)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir

yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Yoksa sen, onların çoğunu (söz) işitir ya da aklını kullanır mı sayıyorsun? Onlar, ancak hayvanlar gibidirler; hayır, onlar yol bakımından daha şaşkın (ve aşağı) dırlar. (25/44)

Eğer aklınızı kullanabiliyorsanız, O, doğunun da, batının da ve bunlar arasında olan herşeyin de Rabbidir" dedi (Musa). (26/28)

Size verilen herşey, yalnızca dünya hayatının metaı ve süsüdür. Allah katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. Yine de, akıllanmayacak mısınız? (28/60)

Andolsun, biz akledebilecek bir kavim için orada apaçık bir ayet bırakmışızdır. (29/35)

İşte bu örnekler; biz bunları insanlara vermekteyiz. Ancak alimlerden başkası bunlara akıl erdirmez. (29/43)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryüzünü dirilten kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşeği göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle eşit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

Andolsun o, sizden birçok insan-neslini saptırmıştı. Yine de aklınızı kullanmıyor muydunuz? (36/62)

Kime uzun ömür verirsek, yaratılışta onu tersine çeviririz. Yine de akıllarını kullanmayacaklar mı? (36/68)

Ve geceleyin. Yine de akıllanmayacak mısınız? (37/138)

Onda ne bir gaile vardır, ne de kendilerinden geçip, akılları çelinir. (37/47)

(Bu Kur'an,) Ayetlerini, iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. (38/29)

Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. (38/43)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini

umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

Ki onlar, sözü işitirler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini hidayete erdirdiği kimselerdir ve onlar, temiz akıl sahipleridir. (39/18)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kılıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zikr) vardır. (39/21)

Yoksa Allah'tan başka şefaat ediciler mi edindiler? De ki: "Ya onlar, hiçbir şeye malik değillerse ve akıl da erdiremiyorlarsa?" (39/43)

(Ki o,) Temiz akıl sahipleri için bir hidayet rehberi ve bir zikirdir. (40/54)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaşatır). (40/67)

Gerçekten Biz onu, belki aklınızı kullanırsınız diye Arapça bir Kur'an kıldık. (43/3)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya aykırılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Şüphesiz, hücrelerin ardından sana seslenenler de, onların çoğu aklını kullanmıyor. (49/4)

Ki bundan ne başlarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir. (56/19)

Bilin ki gerçekten Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Şüphesiz Biz, umulur ki aklınızı kullanırsınız diye size ayetleri açıkladık. (57/17)

Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (59/14)

Allah, onlar için şiddetli bir azab hazırlamıştır; öyleyse ey iman eden temiz akıl sahipleri, Allah'tan korkun. Doğrusu Allah, size bir zikir (uyaran, hatırlatan ve öğüt veren Kur'an) indirmiştir. (65/10)

Ve derler ki: "Eğer dinlemiş olsaydık ya da akıl etmiş olsaydık, şu çılgınca yanan ateşin halkı arasında olmayacaktık." (67/10)

Bunlarda, akıl sahibi olan için bir yemin var, değil mi? (89/5)

AKRABA

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya yakınlara yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu şüphesiz bilir." (2/215)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; ona olan sevgisine rağmen malı yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman eğer geride bir hayır bırakmışsa, anaya, babaya ve yakın akrabaya bilinen (uygun meşru) bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir hak olarak- size yazıldı (farz kılındı). (2/180)

Anne ve baba ile akrabaların bıraktıklarından erkekler için bir pay vardır; anne ve baba ile akrabanın bıraktıklarından kadınlar için de bir pay vardır. Bunun azından ve çoğundan farz kılınmış bir pay vardır. (4/7)

(Mirası) Bölüşme sırasında yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/8)

Çocuklarınız konusunda Allah erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa, o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun

düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından ve her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (akid ile) bağladığı kimselere de kendi paylarını verin. Şüphesiz, Allah, herşeye şahid olandır. (4/33)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah, onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/135)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

"Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz'şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resulün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eger Allah'a hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya

geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah herşeye güç yetirendir. (8/41)

Bundan sonra iman edip hicret edenler ve sizinle birlikte cihad edenler, işte onlar sizdendir. Akrabalar (mirasta) Allah'ın Kitabına göre, birbirlerine (mirasta) önceliklidir. Doğrusu Allah herşeyi bilendir. (8/75)

Nasıl olabilir ki!.. Eğer size karşı galip gelirlerse size karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip-tanırlar. Sizi ağızlarıyla hoşnut kılarlar, kalbleri ise karşı koyar. Onların çoğu fasık kimselerdir. (9/8)

Onlar (hiç) bir mü'mine karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip tanırlar. İşte bunlar, haddi aşmakta olanlardır. (9/10)

Kendilerine onların gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. (9/113)

Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsraf ederek saçıp-savurma. (17/26)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah bağışlayandır esirgeyendir. (24/22)

(Öncelikle) En yakın hısımlarını (aşiretini) uyar. (26/214)

Öyleyse yakınlara hakkını ver, yoksula da yolcuya da. Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyenler için bu daha hayırlıdır ve felaha erenler onlardır. (30/38)

Hiçbir günahkar bir başka günahkarın günahını yüklenemez. Eğer yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu taşımaya çağırsa, -bu yakın-akrabası da olsa- kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen, yalnızca gayb ile Rablerinden 'içleri titreyerek-korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyarırsın. Kim temizlenip-arınırsa, artık o, kendi nefsi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (35/18)

Demek 'iş başına gelip yönetimi ele alırsanız' hemen yeryüzünde fesad (bozgunculuk) çıkaracak ve akrabalık bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız öyle mi? (47/22)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

Ne yakın akrabalarınız, ne çocuklarınız kıyamet günü size bir yarar sağlayamaz. (Allah) Sizin aranızı ayıracaktır. Allah yaptıklarınızı görendir. (60/3)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı hüküm son) vardır. (13/38)

Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. Onlara acıyarak alçakgönüllülük kanadını ger ve de ki: "Rabbim, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de onları esirge." Akrabaya hakkını ver yoksula ve yolda kalmışa da. İsraf ederek saçıp-savurma. (17/23-26)

Biz insana anne ve babasına (karşı) güzelliği (ilke edinmesini) tavsiye ettik. Eğer onlar hakkında bilgin olmayan şeyle bana ortak koşman için sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme. Dönüşünüz banadır. Artık yaptıklarınızı size haber vereceğim. (29/8)

Elçilerimiz Lut'a geldikleri zaman o, bunlar dolayısıyla kötüleşti ve içi daraldı. Dediler ki: "Korkuya düşme ve hüzne kapılma. Karın dışında seni ve aileni muhakak kurtaracağız. O ise arkada kalacaktır." (29/33)

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de, Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınız başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (birer) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (64/14)

Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir deneme)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun katında olandır. (64/15)

ALAK

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme

durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (23/14)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaşatır). (40/67)

Sonra bir alak (embriyo) oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.' (75/38)

O, insanı bir alak'tan yarattı. (96/2)

ALAMET

(Zekeriya) "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." dedi. "Sana alamet, işaretleşme dışında, insanlarla üç gün konuşmamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et." dedi. (3/41)

Dedi ki: "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." Dedi ki: "Senin alametin, sapasağlam iken, üç tam gece insanlarla konuşmamandır." (19/10)

ALAY

İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler. Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise, derler ki: "Şüphesiz, sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz." (2/14)

(Asıl) Allah onlarla alay eder ve taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarına (belli bir) süre tanır. (2/15)

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (2/67)

İnkar edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

O, size Kitapta: "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde, onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar, onlarla oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah, münafıkların ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır. (4/140)

Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi, alay ve oyun (konusu) edinenleri ve kafirleri dostlar (veliler) edinmeyin. Ve eğer inanıyorsanız, Allah'tan korkup-sakının. (5/57)

Onlar, siz birbirinizi namaza çağırdığınızda onu alay ve oyun (konusu) edinirler. Bu, gerçekten onların akıl erdirmeyen bir topluluk olmalarındandır. (5/58)

Kendilerine hak gelince, onu yalanladılar; fakat alaya aldıklarının haberleri onlara gelecektir. (6/5)

Andolsun, senden önceki elçiler de alaya alındı da alaya aldıkları şey, onlardan maskaralık yapanları çepeçevre kuşatıverdi. (6/10)

Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalara dalanlar:' -onlar bir başka söze geçinceye kadar- onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatırlamadan sonra, artık zulmeden toplulukla beraber oturma. (6/68)

Münafıklar, kalblerinde olanı kendilerine haber verecek bir sûrenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: "Alay edin. Şüphesiz, Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır." (9/64)

Onlara sorarsan, andolsun: "Biz dalmış, oyalanıyorduk" derler. De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve elçisiyle mi alay ediyordunuz?" (9/65)

Sadakalar konusunda, mü'minlerden ek bağışlarda bulunanlarla emeklerinden (cehdlerinden) başkasını bulamayanları yadırgayarak bunlarla alay edenler; Allah (asıl) onları alay konusu kılmıştır ve onlar için acı bir azab vardır. (9/79)

Andolsun, onlardan azabı sayılı bir topluluğa (veya belirli bir süreye) kadar ertelesek, mutlaka: "Onu alıkoyan nedir?" derler. Haberiniz olsun; onlara bunun geleceği gün, onlardan geri çevrilecek değildir ve alaya almakta oldukları şey de kendilerini çepeçevre kuşatacaktır. (11/8)

Gemiyi yapıyordu. Kavminin ileri gelenleri kendisine her uğradığında O'nunla alay ediyordu. O: "Eğer bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizlerle alay edeceğiz" dedi. (11/38)

Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi, bunun üzerine Ben de o inkâra sapanlara bir süre tanıdım, sonra onları (kıskıvrak) yakalayıverdim. İşte nasıldı sonuçlandırma? (13/32)

Onlara herhangi bir elçi gelmeyegörsün, mutlaka onunla alay ederlerdi. (15/11)

Şüphesiz o alay edenlere (karşı) biz sana yeteriz. (15/95)

Böylece işledikleri kötülükleri kendilerine isabet etti ve alaya aldıkları şey, kendilerini sarıp-kuşatıverdi. (16/34)

Ya da göğüslerinizde büyümekte olan (veya büyüttüğünüz) bir yaratık (olun)." Bizi kim (hayata) geri çevirebilir" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratan." Bu durumda sana başlarını alaylıca sallayacaklar ve diyecekler ki: "Ne zamanmış o?" De ki: "Umulur ki pek yakında." (17/51)

Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkâr edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabı) alay konusu edindiler. (18/56)

İşte, inkâr etmeleri, ayetlerimi ve elçilerimi alay konusu edinmelerinden dolayı onların cezası cehennemdir. (18/106)

İnkâr edenler seni gördüklerinde, seni yalnızca alay-konusu ediyorlar (ve:) "Sizin ilahlarınızı diline dolayan bu mu?" (derler.) Oysa Rahman'ın sözünü (Kitabını) inkar edenler kendileridir. (21/36)

Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi, fakat içlerinden küçük düşürenleri, o alaya aldıkları (azap) sarıp-kuşatıverdi. (21/41)

Siz onları alay konusu edinmiştiniz; öyle ki, size benim zikrimi unutturdular ve siz onlara gülüp duruyordunuz." (23/110)

Seni gördükleri zaman, seni yalnızca alay konusu edinmektedirler: "Allah'ın, elçi olarak gönderdiği bu mu?" (25/41)

Gerçekten yalanladılar; fakat, alay konusu yaptıkları şeyin haberi kendilerine pek yakında gelecektir. (26/6)

Sonra kötülük yapanların uğradıkları son, Allah'ın ayetlerini yalanlamaları ve alay konusu edinmeleri dolayısıyla çok kötü oldu. (30/10)

Yazıklar olsun kullara; ki onlara bir elçi gelmeyegörsün, mutlaka onunla alay ederlerdi. (36/30)

Hayır, sen (bu muhteşem yaratışa ve onların inkarına) şaşırdın kaldın; onlar ise alay edip duruyorlar. (37/12)

Bir ayet (mucize) gördüklerinde de, alay konusu edinip eğleniyorlar. (37/14)

Biz onları bir alay konusu edinmiştik; yoksa gözler mi onlardan kaydı?" (38/63)

Kazandıkları kötülükler, kendileri için açığa çıkmıştır ve alay konusu edindikleri şey de kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. (39/48)

Kişinin (yana yakıla) şöyle diyeceği (gün): "Allah yanında (kullukta) yaptığım kusurlardan dolayı yazıklar olsun (bana) doğrusu ben, (Allah'ın diniyle) alay edenlerdendim." (39/56)

Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirdiği zaman, onlar, yanlarında olan ilimden dolayı sevinip-böbürlendiler de, kendisini alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşatıverdi. (40/83)

Onlara bir peygamber gelmeyiversin, mutlaka onunla alay ederlerdi. (43/7)

Ayetlerimizden bir şey öğrendiği zaman, alay konusu edinir. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır. (45/9)

Onların yaptıkları şeylerin kötülüğü kendileri için açığa çıktı ve alay konusu edindikleri de onları sarıp-kuşattı. (45/33)

Bunun nedeni şudur: Çünkü siz Allah'ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldattı." Böylece ne ordan (ateşten) çıkarılırlar, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilir. (45/35)

Andolsun, biz onları, sizleri kendisinde yerleşik kılmadığımız yerlerde (size vermediğimiz güç ve iktidar imkanlarıyla) yerleşik kıldık ve onlara işitme, görme (duygularını) ve gönüller verdik. Ancak ne işitme, ne görme (duyuları) ve ne gönülleri kendilerine herhangi bir şey sağlamadı. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. Alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşattı. (46/26)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; (104/1)

ALÇAK GÖNÜLLÜLÜK

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisine sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (5/54)

Onlara acıyarak alçakgönüllülük kanadını ger ve de ki: "Rabbim, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de onları esirge." (17/24)

Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını ansınlar diye. İşte sizin ilahınız bir tek ilahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (22/34)

O Rahman'ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (25/63)

ALÇALTMAK

De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'ım, dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın, dilediğini aziz kılar, dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen, herşeye güç yetirensin." (3/26)

(Allah) Dedi: "Kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak ordan çık. Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım." (7/18)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Böylelikle ona bir tuzak hazırlamak istediler. Oysa biz, onları alçaltılmışlar kıldık. (37/98)

Gerçekten Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar, kendilerinden öncekilerin alçaltılması gibi alçaltılmışlardır. Oysa biz apaçık ayetler indirdik. Kafirler için küçültücü bir azap vardır. (58/5)

Hurma ağaçlarından her neyi kesmişseniz veya kökleri üzerinde dimdik bırakmışsanız, (bu) Allah'ın izniyledir ve fasık olanları alçaltması içindir. (59/5)

ALDANIŞ

(Şeytan) Onlara vaadler ediyor, onları en olmadık kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan, onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez. (4/120)

Hani, münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: " Allah ve Resulü, bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

ALDATICI

Ey insanlar, Rabb'inizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (35/5)

ALDATMAK-ALDATILMAK

(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. (2/9)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

İnkâr edenlerin ülke ülke dönüp-dolaşmaları seni aldatmasın. (3/196)

Gerçek şu ki, münafıklar (sözde), Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar. (4/142)

Böylece her peygambere, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazısı bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (6/112)

Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şehadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şehadet ettiler. (6/130)

Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise, ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" (7/22)

Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi, biz de bugün onları unutacağız. (7/51)

Münafıklar ve kalblerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

Onlar, seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O, seni yardımıyla ve mü'minlerle destekledi. (8/62)

Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)

Ey insanlar, Rabb'inizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (35/5)

De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadetmiyorlar. (35/40)

Allah'ın ayetleri konusunda inkar edenlerden başkası mücadele etmez. Öyleyse onların şehirlerde dönüp dolaşması seni aldatmasın. (40/4)

Bunun nedeni şudur: Çünkü siz Allah'ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldattı." Böylece ne ordan (ateşten) çıkarılırlar, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilir. (45/35)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geliverdi; ve o aldaltıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14)

Ey insan, 'üstün kerem sahibi' olan Rabbine karşı seni aldatıp-yanıltan nedir? (82/6)

ALEMLER

Hamd, Alemlerin Rabbi'nedir. (1/1)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere üstün kıldığımı hatırlayın. (2/47)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere muhakkak üstün kıldığımı hatırlayın. (2/122)

Rabbi ona: "Teslim ol" dediğinde (O:) "Alemlerin Rabbine teslim oldum" demişti. (2/131)

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, alemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251)

Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemler üzerine seçti; (3/33)

Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı," demişti. (3/42)

Orada apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse o güvenliktedir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de inkâr ederse, şüphesiz, Allah alemlere karşı muhtaç olmayandır. (3/97)

Bunlar sana hak olarak okumakta olduğumuz Allah'ın ayetleridir. Allah, alemlere zulüm isteyen değildir. (3/108)

Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı, sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi." (5/20)

Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım." (5/28)

Allah demişti ki: "Şüphesiz ben bunu size indireceğim. Artık sonra sizden kim inkâr ederse, ben onu gerçekten alemlerden hiç kimseyi azablandırmayacağım bir azabla azablandıracağım." (5/115)

Böylece zulmeden topluluğun kökü kurutuldu. Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'adır. (6/45)

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topuklarımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (6/71)

İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eriştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. (6/86)

İşte Allah'ın hidayet verdikleri bunlardır; öyleyse sen de onların bu hidayetlerine uy. De ki: "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O (Kur'an), alemlere bir 'öğüt ve hatırlatmadan' başkası değildir." (6/90)

De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (6/162)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

O: "Ey kavmim, bende bir 'şaşırmışlık ve sapmışlık' yoktur; ama ben alemlerin Rabbinden bir elçiyim." dedi. (7/61)

(Hud:) "Ey kavmim" dedi. "Bende 'akıl yetersizliği' yoktur; ama ben gerçekten alemlerin Rabbinden bir elçiyim" dedi. (7/67)

Hani Lut da kavmine şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çirkinliği mi yapıyorsunuz? (7/80)

Musa dedi ki: "Ey Firavun, gerçekten, ben alemlerin Rabbinden (gönderilme) bir elçiyim." (7/104)

Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler. (7/121)

O sizi alemlere üstün kılmışken, ben size Allah'tan başka bir ilah mı arayacağım?" (7/140)

Oradaki duaları: "Allah'ım, Sen ne yücesin"dir ve oradaki dirlik temennileri: "Selam"dır; dualarının sonu da: "Gerçekten, hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (10/10)

Bu Kur'an, Allah'tan başkası tarafından yalan olarak uydurulmuş değildir. Ancak bu, önündekileri doğrulayan ve kitabı ayrıntılı olarak açıklayandır. Bunda hiç şüphe yoktur, alemlerin Rabbindendir. (10/37)

Oysa ki sen buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, alemler için yalnızca bir 'öğüt ve hatırlatmadır.' (12/104)

Onu ve Lut'u kurtarıp içinde, alemler (insanlık) için bereketler kıldığımız yere (ülkeye) çıkardık. (21/71)

Biz seni alemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik. (21/107)

Alemlere uyarıcı olsun diye, kuluna Furkan'ı indiren (Allah) ne yücedir. (25/1)

Gecikmeksizin Firavun'a giderek deyin ki: Gerçekten biz, alemlerin Rabbi'nin elçisiyiz," (26/16)

Firavun dedi ki: "Alemlerin Rabbi nedir?" (26/23)

(Ve:) "Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler. (26/47)

İşte bunlar, gerçekten benim düşmanımdır; yalnızca alemlerin Rabbi hariç" (26/77)

Çünkü sizi (yalancı olanları) alemlerin Rabbiyle eşit tutuyorduk. (26/98)

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir." (26/109, 26/127, 26/164, 26/180)

Gerçekten o (Kur'an), alemlerin Rabbinin (bir) indirmesidir. (26/192)

Oraya gittiğinde, kendisine seslenildi: "Ateş (yerin)de olanlar da, çevresinde bulunanlar da kutlu kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah yücedir. (27/8)

Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu, saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/44)

Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, Alemlerin Rabbi olan Allah benim;" diye seslenildi. (28/30)

Kim cihad ederse, yalnızca kendi nefsi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah, alemlerden müstağnidir. (29/6)

İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yöneltikleri işkence ve) fitnesini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" demektedirler. Oysa Allah, alemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir? (29/10)

Böylece biz onu ve gemi halkını kurtardık ve bunu alemlere bir ayet (kendisinden ders çıkarılacak bir olay) kılmış olduk. (29/15)

Lut da; hani kavmine demişti: "Siz gerçekten, sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı 'çirkin bir utanmazlığı' yapıyorsunuz." (29/28)

Kendisinde şüphe olmayan bu Kitabın indirilişi alemlerin Rabbi tarafındandır. (32/2)

Alemler içinde selam olsun Nuh'a. (37/79)

Alemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir?" (37/87)

Ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. (37/182)

O (Kur'an), alemler için yalnızca bir zikir (öğüt ve hatırlatma)dir." (38/87)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (39/75)

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size

güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir. (40/64)

O, Hayy (diri) olandır. O'ndan başka ilah yoktur; öyleyse dini yalnızca kendisine halis kılanlar olarak O'na dua edin. Alemlerin Rabbine hamdolsun. (40/65)

De ki: "Bana apaçık belgeler gelince, sizin Allah'tan başka taptıklarınıza kulluk etmekten kesin olarak menedildim ve âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum." (40/66)

De ki: "Gerçekten siz mi yeri iki günde yaratanı inkâr ediyor ve O'na birtakım eşler kılıyorsunuz? O, alemlerin Rabbidir." (41/9)

Andolsun, Biz Musa'yı, Firavun'a ve onun 'önde gelen çevresine' ayetlerimizle gönderdik. O da, dedi ki: "Gerçekten ben, alemlerin Rabbinin elçisiyim." (43/46)

Andolsun, biz onları bir ilim üzere alemlere üstün kıldık. (44/32)

Andolsun, biz İsrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik, onları temiz ve güzel şeylerle rızıklandırdık ve onları alemlere üstün kıldık. (45/16)

Şu halde hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemlerin Rabbi Allah'ındır. (45/36)

Alemlerin Rabbinden indirilmedir. (56/80)

Şeytanın durumu gibi; çünkü insana "İnkâr et" dedi, inkâr edince de: "Gerçek şu ki, ben senden uzağım. Doğrusu ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" dedi. (59/16)

Oysa o (Kur'an), alemlere bir zikr (öğüt, hatırlatma, hüküm ve üstün bir şeref)den başka bir şey değildir. (68/52)

Alemlerin Rabbinden bir indirilmedir. (69/43)

O (Kur'an), alemler için yalnızca bir zikirdir; (81/27)

Alemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. (81/29)

İnsanların, alemlerin Rabbi için kalkacağı günde. (83/6)

ALEV

İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise, onlar da, alevli ateşin halkıdırlar. (5/10)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çılgın alevini onlara arttırırız. (17/97)

Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş, yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım." (19/4)

Ayetlerimiz konusunda acze düşürücü çabalar harcayanlar, alevli ateşin halkıdır. (22/51)

Ancak (sözü hırsızlama) çalıp-kapan olursa, artık onu da delip geçen 'yakıcı bir alev' izler (ve yok eder). (37/10)

İkinizin de üzerine ateşten yalın bir alev ve (bakır gibi erimiş) kıpkızıl bir duman salıverilir de 'kurtulup-başaramazsınız.' (55/35)

Sonra çılgın alevlerin içine atın." (69/31)

Ne gölge altında barındırır, ne (yakıcı) alevden korur. (77/31)

Çılgın alevli ateşe girecek. (84/12)

Artık sizi, 'alevleri kabardıkça kabaran' bir ateşle uyardım. (92/14)

Alevi olan bir ateşe girecektir. (111/3)

ALIKOYMAK

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şehadet ederlerse, onları, ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

Yahudilerin yaptıkları zulüm ve birçok kişiyi Allah'ın yolundan alıkoymaları nedeniyle (önceleri) kendilerine helal kılınmış güzel şeyleri onlara haram kıldık. (4/160)

Şüphesiz, inkâr edenler ve Allah yolundan alıkoyanlar gerçekten uzak bir sapıklıkla sapmışlardır. (4/167)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan

alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (5/8)

Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (5/91)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Onlar, hem ondan alıkoyarlar, hem kendileri kaçarlar. Onlar, yalnızca kendi nefislerinden başkasını yıkıma uğratmazlar ama şuurunda değildirler. (6/26)

Ya da: "Kitap bize de indirilseydi, elbette onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dememeniz (için) işte size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve (insanları) ondan alıkoyup-çevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alıkoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılık vereceğiz. (6/157)

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (7/12)

Ki onlar Allah'ın yolundan alıkoyanlar, onda çarpıklık arayanlar ve ahireti tanımayanlardır." (7/45)

O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip-oturmayın. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın." (7/86)

Onlar, Mescid-i Haram'dan (insanları) alıkoyarlarken ve onun (gerçek ve layık) koruyucuları değilken Allah, ne diye onları azablandırmasın?

Onun (asıl) koruyucuları yalnızca korkup-sakınanlardır. Ancak onların çoğu bilmezler. (8/34)

Bir de yurtlarından refahtan şımarıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatandır. (8/47)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Münafık erkekler ve münafık kadınlar, bazısı bazısındandır; kötülüğü emrederler, iyilikten alıkoyarlar, ellerini sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz, münafıklar fıska sapanlardır. (9/67)

Andolsun, onlardan azabı sayılı bir topluluğa (veya belirli bir süreye) kadar ertelesek, mutlaka: "Onu alıkoyan nedir?" derler. Haberiniz olsun; onlara bunun geleceği gün, onlardan geri çevrilecek değildir ve alaya almakta oldukları şey de kendilerini çepeçevre kuşatacaktır. (11/8)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarını (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır. (12/76)

Dediler ki: "Ey Vezir, gerçek şu ki, bunun yaşlı (ve) büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıkoy. Doğrusu biz, seni iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/78)

Dedi ki: "Eşyamızı kendisinde bulduğumuzun dışında, birisini alıkoymamızdan Allah'a sığınırız. Yoksa bu durumda kuşkusuz biz zalim oluruz." (12/79)

Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu çarpıtmak isterler (veya onda çarpıklık ararlar). İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler. (14/3)

Dediler ki: "Biz seni 'herkes(in işin)e karışmaktan' alıkoymamış mıydık?" (15/70)

İnkâr edip de Allah'ın yolundan alıkoyanlar; biz, işledikleri bozgunculuğa karşılık, onlara azab üstüne azab ilave ettik. (16/88)

Yeminlerinizi kendi aranızda, bir bozuculuk unsuru edinmeyin; sonra sapasağlam basan ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoyduğunuz için kötülüğü tadarsınız. (Ayrıca) Büyük azab da sizin içindir. (16/94)

Bizi ayet (mucize)ler göndermekten, öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alıkoymadı. Semud'a dişi deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu boğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz. (17/59)

Kendilerine hidayet geldiği zaman, insanları inanmaktan alıkoyan şey, onların: "Allah, elçi olarak bir beşeri mi gönderdi?" demelerinden başkası değlidir. (17/94)

Kendilerine hidayet geldiği zaman insanları inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemelerinden alıkoyan şey, ancak evvelkilerin sünnetinin kendilerine de gelmesi veya azabın onları karşılarcasına gelmesi(ni beklemeleri)dir. (18/55)

Öyleyse, ona inanmayıp kendi hevasına uyan, sakın seni ondan alıkoymasın; sonra yıkıma uğrarsın." (20/16)

(Musa da gelince:) "Ey Harun" demişti. "Onların saptıklarını gördüğün zaman seni (Onlara müdahale etmekten) alıkoyan neydi?" (20/92)

Gerçek şu ki, inkar edip Allah yolundan ve yerlilerle dışarıdan gelenler için eşit olarak (haram ve kıble) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara, orada zulmederek adaletten ayrılanlara acı bir azab taddırırız. (22/25)

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde onun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıkoyar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir. (22/65)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılaba uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

Allah'tan başka tapmakta olduğu şeyler onu (Müslüman olmaktan) alıkoymuştu. Gerçekte o, inkâr eden bir kavimdendi. (27/43)

Sana indirildikten sonra, sakın seni Allah'ın ayetlerinden alıkoymasınlar. Sen Rabbine çağır ve sakın müşriklerden olma. (28/87)

Ad'ı ve Semud'u da (yıkıma uğrattık). Gerçek şu ki, kendi oturdukları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıklarını şeytan süsleyip-çekici kıldı, böylece onları yoldan alıkoydu. Oysa onlar görebilen kimselerdi. (29/38)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı

zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/45)

Gerçekten Allah, içinizden alıkoyanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar, pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler. (33/18)

Büyüklük taslayanlar, za'fa uğratılan (müstaz'af)lara dediler ki: "Size hidayet geldikten sonra, sizi biz mi ondan alıkoyduk? Hayır, siz (zaten) suçlu-günahkarlardınız." (34/32)

Onlara, apaçık olan ayetlerimiz okunduğunda: "Bu, sizi babalarınızın taptıkların(ilahlar)dan alıkoymak isteyen bir adamdan başkası değildir" dediler. Ve dediler ki: "Bu, düzülüp uydurulmuş bir yalan (iftira)dan başka bir şey de değildir." İnkâr edenler de, kendilerine geldiği zaman hak için: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" dediler. (34/43)

(Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?" (38/75)

Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. (43/37)

Şeytan sakın sizi (Allah'ın yolundan) alıkoymasın. Gerçekten o, sizin için açıkça bir düşmandır. (43/62)

Onlar ki inkâr ettiler ve Allah'ın yolundan alıkoydular, (işte Allah da) onların amellerini giderip-boşa çıkarmıştır. (47/1)

Şüphesiz inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiye karşı gelip zorluk çıkaranlar', kesin olarak Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. (Allah,) Onların amellerini boşa çıkaracaktır. (47/32)

Şüphesiz, inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar, sonra ölenler; işte Allah, onlara kesinlikle mağfiret etmeyecektir. (47/34)

Ki onlar, inkâr ettiler, sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları), yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları, bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması,) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler), seçilip ayrılmış olsalardı, muhakkak içlerinden inkâr edenleri acı bir azab ile azablandırırdık. (48/25)

Onlar, yeminlerini bir siper edindiler, böylece Allah'ın yolundan alıkoydular. Artık onlar için alçaltıcı bir azab vardır. (58/16)

Onlar, yeminlerini bir siper edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Doğrusu ne kötü şey yapıyorlar. (63/2)

Ne alıkoyar, ne bırakır. (74/28)

ALIN

Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerinedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)" (11/56)

Sonunda ikisi de (Allah'ın emrine ve takdirine) teslim olup (babası, İsmail'i kurban etmek için) onu alnı üzerine yatırdı. (37/103)

(Çünkü o gün) Suçlu-günahkarlar, simalarından tanınır da alınlarından ve ayaklarından yakalanırlar. (55/41)

O yalancı, günahkar olan alnından. (96/16)

ALİMLER

İşte bu örnekler; biz bunları insanlara vermekteyiz. Ancak alimlerden başkası bunlara akıl erdirmez. (29/43)

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (30/22)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır. (35/28)

ALLAH HER YERDEDİR

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

(Peki) Onlar, Allah'ın gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bildiğini bilmiyorlar mı? (2/77)

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (2/186)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiç birşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri

kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (2/255)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Yçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğini azablandırır. Allah, her şeye güç yetirendir. (2/284)

Şüphesiz, yerde ve gökte Allah'a hiç bir şey gizli kalmaz. (3/5)

Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır. (3/120)

Onlar, insanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler. Oysa O, kendileri, sözden (plan olarak) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleri düzenleyip kurarlarken,' onlarla beraberdir. Allah, yaptıklarını kuşatandır. (4/108)

Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Allah, her şeyi kuşatandır. (4/126)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter. (4/132)

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (5/7)

Göklerde ve yerde Allah O'dur. Gizlinizi ve açığınızı bilir; kazandıklarınızı da bilir. (6/3)

Gaybın anahtarları O'nun katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve her şey) apaçık bir kitaptadır. (6/59)

Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır. (6/103)

Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah, gaybın bilgisine sahip olandır. (9/78)

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiç bir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (10/61)

Haberiniz olsun; gerçekten onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini büker (Hak'tan kaçınıp yan çizer)ler. (Yine) Haberiniz olsun; onlar,

örtülerine büründükleri zaman, O, gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (11/5)

Dedi ki: "Ey kavmim, sizce benim yakın-çevrem, Allah'tan daha mı üstündür ki, O'nu arkanızda-unutuluvermiş (önemsiz) bir şey edindiniz. Şüphesiz benim Rabbim, yapmakta olduklarınızı sarıp-kuşatandır." (11/92)

O, gaybı da, müşahede edileni de bilendir. Pek büyüktür, yücedir. (13/9)

Sizden sözü saklı tutan da, onu açığa vuran da, geceleyin gizlenen de ve gündüzün ortaklıkta gezen de (O'nun katında bilme bakımından) birdir. (13/10)

"Rabbimiz, şüphesiz Sen, bizim saklı tuttuklarımızı da, açığa vurduklarımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiç bir şey Allah'a gizli kalmaz." (14/38)

"Hani biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor.” (17/60)

ALLAH KORKUSU

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi hatırlayın ve ahdime bağlı kalın ki, ben de ahdinize bağlı kalayım. Ve yalnızca benden korkun. (2/40)

Yanınızda olan (Tevrat)ı, doğrulayıcı olarak indirdiğime (Kur'an'a) iman edin; onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimizi az bir değer karşılığında değişmeyin. Ve yalnızca benden korkun. (2/41)

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanır. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Siz de) Her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki, onlardan zulmedenlerin dışında insanların, size karşı bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın, Benden korkun, üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Umulur ki hidayete erersiniz. (2/150)

Haram ay haram, aya karşılıktır; hürmetler (de) karşılıklıdır. Öyleyse kim size saldırırsa, onun saldırdığı gibi siz de ona saldırın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah, muhakkak ki korkup-sakınanlarla beraberdir. (2/194)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı

gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder, (yerine getirir)se, (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak, fısk yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız Allah onu bilir. Azık edinin, şüphesiz, azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakının. (2/197)

Sayılı günlerde Allah'ı anın. İki günde (Mina'dan dönmek için) elini çabuk tutana günah yoktur, geri kalana da günah yoktur. (Bu) sakınan için(dir). Allah'tan korkup-sakının ve gerçekten bilin ki, siz O'na döndürülüp-toplanacaksınız. (2/203)

İnkar edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz gibi varın. Kendiniz için (geleceğe hazırlık olarak güzel davranışlar) takdim edin. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki elbette O'na kavuşucusunuz. İman edenlere müjde ver. (2/223)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa,onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefsine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği, nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin k,i Allah herşeyi bilendir. (2/231)

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği bilinen (örf)e uygun olarak, çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da, çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) sütten ayırmayı isterlerse, ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz, vereceğinizi örfe uygun olarak ödedikten sonra size

bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup-sakınmak gerekiyorsa öylece korkup-sakının ve siz, ancak Müslüman olmaktan başka (bir din ve tutum üzerinde) ölmeyin. (3/102)

İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Ben'den korkun. (3/175)

Ey iman edenler, sabredin ve sabırda yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz. (3/200)

Ey insanlar, sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakının. Ve (yine) kendisiyle, birbirinizle dilekleştiğiniz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözeticidir. (4/1)

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (5/8)

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani bir topluluk, size ellerini uzatmaya yeltenmişti de (Allah) onların ellerini sizlerden geri püskürtmüştü. Allah'tan korkup-sakının. Mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler. (5/11)

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakının ve (sizi) O'na (yaklaştıracak) vesile arayın; O'nun yolunda cihad edin, umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/35)

Gerçek şu ki, biz Tevratı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, Benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi, alay ve oyun (konusu) edinenleri ve kafirleri dostlar (veliler) edinmeyin. Ve eğer inanıyorsanız, Allah'tan korkup-sakının. (5/57)

Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal ve temiz olarak yiyin. Kendisine inanmakta olduğunuz Allah'tan korkup-sakının. (5/88)

Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakının. (5/96)

Bu, gerektiği gibi şahidliği yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının ve dinleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez. (5/108)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar için korkup-sakındıklar, iman ettikleri ve salih amellerde bulunduklar,ı sonra korkup-sakındıkları ve iman ettikleri ve sonra (yine) korkup-sakındıkları ve iyilikte bulundukları takdirde (yasaklanmadan önce) dedikleri dolayısıyla bir sorumluluk yoktur. Allah, iyilik yapanları sever. (5/93)

Bir de: "Namazı kılın ve O'ndan korkup-sakının (diye de emrolunduk.) Huzuruna (götürülüp) toplanacağınız O'dur." (6/72)

Ey Ademoğulları, içinizden size ayetlerimi haber veren elçiler geldiğinde, kim sakınırsa ve (davranışlarını) düzeltirse işte onlar için korku yoktur, onlar mahzun olmayacaklardır. (7/35)

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (8/29)

Onlar, Mescid-i Haram'dan (insanları) alıkoyarlarken ve onun (gerçek ve layık) koruyucuları değilken Allah, ne diye onları azablandırmasın? Onun (asıl) koruyucuları yalnızca korkup-sakınanlardır. Ancak onların çoğu bilmezler. (8/34)

Artık ganimet olarak elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (8/69)

Gerçekten, gece ile gündüzün ardarda gelişinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakınan bir topluluk için elbette ayetler vardır. (10/6)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir?" Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki, siz yine de korkup-sakınmayacak mısınız?" (10/31)

Ve onlar Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar. Rablerinden içleri saygı ile titrer kötü hesaptan korkarlar. (13/21)

Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)

(Allah'tan) Sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. (16/30)

Üstlerinden (her an bir azab göndermeye kadir olan) Rablerinden korkarlar ve emrolundukları şeyi yaparlar. (16/50)

Allah dedi ki: "İki ilah edinmeyin: O, ancak tek bir ilahtır. Öyleyse benden, yalnızca benden korkun." (16/51)

Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, itaat-kulluk da (din de) sürekli olarak O'nundur. Böyleyken Allah'tan başkasından mı korkup-sakınıyorsunuz? (16/52)

Şüphesiz Allah, korkup-sakınanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir. (16/128)

Böylece biz onu, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda korkulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakınırlar ya da onlar için düşünme (yeteneğini) oluşturur. (20/113)

O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir; onlar şefaat etmezler, (kendisinden) hoşnut olunandan başka. Ve onlar, O'nun haşmetinden içleri titremekte olanlardır. (21/28)

Onlar, Rablerine karşı gayb ile (O'nu görmedikleri halde) bir haşyet içindedirler ve onlar, kıyamet saatinden 'içleri titremekte olanlardır.' (21/49)

Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik ,eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışırlardı, umarak ve korkarak bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakının, çünkü kıyamet saatinin sarsıntısı büyük bir şeydir. (22/1)

İşte sizin ümmetiniz bir tek ümmettir ve Ben de sizin Rabbinizim; öyleyse benden korkup-sakının. (23/52)

Gerçekten, Rablerine olan haşyetlerinden dolayı saygıyla korkanlar (23/57)

'Gönülden katıksız bağlılar' olarak, O'na yönelin ve O'ndan korkup-sakının, dosdoğru namazı kılın ve müşriklerden olmayın. (30/31)

Ey insanlar, Rabb'inizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokca zikreden

erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Ki onlar (o peygamberler) Allah'ın risaletini tebliğ edenler O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter. (33/39)

hiçbir günahkar bir başka günahkarın günahını yüklenemez. Eğer yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu taşımaya çağırsa -bu, yakın-akrabası da olsa- kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen, yalnızca gayb ile Rablerinden 'içleri titreyerek-korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyarırsın. Kim temizlenip-arınırsa, artık o, kendi nefsi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (35/18)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise, Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır. (35/28)

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah')a (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11)

Ancak Rablerinden korkup-sakınanlar ise; onlara yüksek köşkler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaklar akmaktadır. (Bu) Allah'ın va'didir. Allah va'dinden dönmez. (39/20)

Allah, müteşabih (benzeşmeli), ikişerli, bir kitap olarak sözün en güzelini indirdi. Rablerine karşı içleri titreyerek-korkanların O'ndan derileri ürperir. Sonra onların derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine (karşı) yumuşar-yatışır. İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir, onunla dilediğini hidayete erdirir. Allah, kimi saptırırsa artık onun için de bir yol gösterici yoktur. (39/23)

Rablerinden korkup-sakınanlar da, cennete bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (39/73)

Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenirsiniz. (49/10)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapıp arkasından çekiştirmesin. Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte bundan iğrenip, tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Görmediği halde Rahman'a karşı 'içi titreyerek korku duyan' ve 'içten Allah'a yönelmiş' bir kalb ile gelen içindir. (50/33)

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılaşmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (57/16)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey Allah'a, peygambere (peygamberle) yakın akrabalığı olanlara yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Peygamber size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan sakınıp korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

Ey iman edenler Allah'tan korkun. Herkes yarın için neyi takdim ettiğine baksın. Allah'tan korkup sakının. Hiç şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdârdır. (59/18)

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar felah (kurtuluş) bulanlardır. (64/16)

Ey Peygamber, kadınları boşadığınız zaman, iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmasınlar; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse, gerçekten o, kendi nefsine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah, bunun arkasından bir iş (durum) oluşturur. (65/1)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş olanlarla henüz adet görmemiş bulunanların iddet (bekleme süre)leri -eğer şüpheye düşecek olursanız (bilin ki)- üç aydır. Hamile kadınların bekleme-süresi ise, yüklerini bırakmaları (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakınırsa , (Allah) ona işinde bir kolaylık gösterir. (65/4)

Bu Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, Allah kötülüklerini örter ve onun ecrini büyütür. (65/5)

Allah, onlar için şiddetli bir azab hazırlamıştır; öyleyse ey iman eden temiz akıl sahipleri, Allah'tan korkun. Doğrusu Allah, size bir zikir (uyaran hatırlatan ve öğüt veren Kur'an) indirmiştir. (65/10)

Gerçek şu ki, Rablerinden gayb ile (O'nu görmedikleri halde) içleri titreyerek-korkanlara gelince; onlar için bir mağfiret (bağışlanma) ve büyük bir ecir vardır. (67/12)

Gerçekten bundan, 'içi titreyerek korkacak' kimse için elbette bir ibret (ders) vardır. (79/26)

Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi heva (istek ve tutkular) dan sakındırırsa, (79/40)

(Allah'tan)'İçi titreyerek korkan' öğüt alır-düşünür. (87/10)

Rableri katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut memnun) kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir. (98/8)

ALLAH'I ANMAK

Rabbinizden bir fazl istemenizde size sakınca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O sizi nasıl doğru yola yöneltip-ilettiyse, siz de O'nu anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel sapmışlardandınız. (2/198)

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (3/191)

Rabbini, sabah akşam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine, ürpertiyle, yalvara yalvara ve için için zikret. Gaflete kapılanlardan olma. (7/205)

Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberiniz olsun; kalbler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur. (13/28)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah yaptıklarınızı bilir. (29/45)

Ey iman edenler, Allah'ı çokça zikredin. (33/41)

ALLAH'IN BİRLİĞİ

Sizin ilahınız tek bir ilahtır; O'ndan başka ilah yoktur; O Rahman'dır, Rahim'dir (bağışlayan ve esirgeyendir). (2/163)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kâimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbirşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (2/255)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kâimdir. (3/2)

Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur; üstün ve güçlü olandır hüküm ve hikmet sahibidir. (3/6)

Allah gerçekten kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur. (3/18)

Andolsun, "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir ilahtan başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse onlardan inkâr edenlere mutlaka (acı) bir azab dokunacaktır. (5/73)

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. herşeyin yaratıcısıdır öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. (6/102)

De ki: "Eğer söyledikleri gibi O'nunla beraber ilahlar olsaydı, onlar arşın sahibine mutlaka bir yol ararlardı." (17/42)

Allah, hiçbir çocuk edinmemiştir ve O'nunla birlikte hiçbir ilah yoktur; eğer olsaydı, her bir ilah elbette kendi yarattığını götürüverirdi ve (ilahların) bir kısmına karşı üstünlük sağlardı. Allah, onların nitelendiregeldiklerinden yücedir. (23/91)

O, Allah'tır, kendisinden başka ilah yoktur. İlkte de, sonda da hamd O'nundur. Hüküm O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz. (28/70)

Tartışmasız, sizin ilahınız gerçekten birdir. (37/4)

Göklerde ilah ve yerde ilah O'dur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (43/84)

O'ndan başka ilah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. (44/8)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur. (59/22)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddûs'tur; Selam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mütekebbir'dir. Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. (59/23)

De ki: O Allah, birdir. (112/1)

ALLAH'IN İNSANLARA YAKINLIĞI

Kullarım Beni sana soracak olursa muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (2/186)

Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Allah, herşeyi kuşatandır. (4/126)

Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır. (6/103)

Bir de yurtlarından refahtan şımarıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatandır. (8/47)

Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız. (50/16)

Hele can boğaza gelip dayandığında, ki o sırada siz (sadece) bakıp-durursunuz. Biz ona sizden daha yakınız; ancak görmezsiniz. (56/83-85)

Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (58/7)

ALLAH'IN İSİMLERİ

Rahman ve Rahim'dir. (1/2)

Şayet onlar da, sizin inandığınız gibi inanırlarsa, kuşkusuz doğru yolu bulmuş olurlar; yok eğer yüz çevirirlerse, onlar elbette bir (çelişki ve) aykırılık içindedirler. Sana onlara karşı Allah yeter. O, işitendir, bilendir. (2/137)

Sizin ilahınız tek bir ilahtır; O'ndan başka ilah yoktur; O, Rahman'dır, Rahim'dir (bağışlayan ve esirgeyendir). (2/163)

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiç birşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (2/255)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. (3/2)

Allah, gerçekten kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur. (3/18)

Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter. (4/45)

Eğer onları azablandırırsan, şüphesiz onlar Senin kullarındır, eğer onları bağışlarsan, şüphesiz aziz olan, hakim olan Sen'sin Sen." (5/118)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Salih'i ve O'nunla birlikte iman edenleri o günün aşağılatıcı azabından kurtardık. Doğrusu senin Rabbin, güçlü olandır, aziz olandır. (11/66)

Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir, ey ev halkı şüphesiz O, övülmeye layık olandır, Mecid'tir." (11/73)

Allah'ı, sakın elçilerine verdiği sözden dönen sanma. Gerçekten Allah azizdir, intikam sahibidir. (14/47)

"Şüphesiz senin Rabbin, rızkı dilediğine -genişletir- yayar ve daraltır. Gerçekten O, kullarından haberi olandır, görendir.” (17/30)

"O, onların dediklerinden münezzeh, yüce ve büyük bir yükseklikle yüksektir.” (17/43)

De ki: "Allah, diye çağırın, 'Rahman' diye çağırın, ne ile çağırırsanız; sonunda en güzel isimler O'nundur." Namazında sesini çok yükseltme, çok da kısma, bu ikisi arasında (orta) bir yol benimse. (17/110)

"O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur.” "O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddûs'tur; Selam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mütekebbir'dir. Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir.” (59/22-23)

"O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakim'dir.” (59/24)

"De ki: "Rabbimiz (kıyamet günü) bizi bir arada toplayacak, sonra da hak ile aramızı ayıracaktır. O, (gerçek hükmünü vererek hak ile batılın arasını) açandır, (her şeyi hakkıyla) bilendir." (34/26)

(Artık bütün) Yüzler, diri, kaim olanın önünde eğik durmuştur ve zulüm yüklenen ise yok olup gitmiştir. 20/111)

"Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Şüphesiz Allah, hiç bir şeye ihtiyacı olmayan (Gani)dır, övülmeye layık olandır.” (22/64)

Hak melik olan Allah pek yücedir, Ondan başka ilah yoktur; Kerim olan Arş'ın Rabbidir. (23/116)

"Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter.” (25/58)

Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer; seçim onlara ait değildir. Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir, yücedir. (28/68)

"Orada ebedi olarak kalıcıdırlar. Allah'ın va'di haktır. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.” (31/9)

"Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Şüphesiz Allah, Gani (hiç kimseye ve hiç bir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamid (hamd da yalnızca O'na ait)tir.” (31/26)

"İşte gaybı da, müşahede edilebileni de bilen, üstün ve güçlü olan, esirgeyen O'dur.” (32/6)

"Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz Allah, latiftir, haberdar olandır.” (33/34)

"De ki: "O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır” (34/27)

"Ey insanlar, siz Allah'a (karşı fakir olan) muhtaçlarsınız; Allah ise, Ganiy (hiç bir şeye ihtiyacı olmayan)dır, Hamid (övülmeye layık)tır.” (35/15)

"Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, kendisinden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır.” (35/41)

"O'dur ki, onlar umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini serip-yayar. O, Veli'dir, Hamid'dir.” (42/28)

"Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.” (48/7)

"Doğrusu, güldüren ve ağlatan O'dur. Doğrusu, öldüren ve dirilten O'dur. Doğrusu, çiftleri; erkek ve dişiyi, yaratan O'dur.” (53/43-45)

"Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, her _eye güç yetirendir. O, Evvel'dir, Ahir'dir, Zahir'dir, Batın'dır. O, her şeyi bilendir.” (57/1-3)

"Ki onlar, cimrilik ederler ve insanlara cimriliği emr (tavsiye) ederler. Her kim yüz çevirirse, artık şüphesiz Allah, Ganiy (hiç bir seye muhtaç olmayan), Hamid (övülmeye layık olan) O'dur.” (57/24)

"O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur. O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddûs'tur; Selam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mütekebbir'dir. Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakim'dir. 59/22-24)

"Andolsun, onlarda sizlere, Allah'ı ve ahiret gününü umud edenlere güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirecek olursa, artık şüphesiz Allah, Ganiy (hiç bir şeye ihtiyacı olmayan), Hamid (övülmeye layık olan)dır.” (60/6)

"Bu, kendilerine apaçık belgelerle elçiler geldiği halde "bizi bir beşer mi hidayete ulaştıracak?" demeleri ve bu yüzden inkar edip saparak yüz çevirmeleri nedeniyledir. Allah da (onlara karşı) müstağni olduğunu (hiç bir şeye ihtiyacı olmadığını) gösterdi. Allah Gani'dir, Hamid'dir.” (64/6)

"Eğer Allah'a güzel bir borç verecek olursanız, onu sizin için kat kat arttırır ve sizi bağışlar. Allah Şekûr'dur (şükrü kabul edip çok ihsan eden), Halim'dir (cezayı vermekte acele etmeyendir).”Gaybı da, müşahede edilebileni de bilen, Aziz (üstün ve güçlü), Hakim (hüküm ve hikmet sahibi)dir. (64/17-18)

"Allah, yeminlerinizin (keffaretle) çözülmesini size farz (veya meşru) kıldı. Allah, sizin mevlanız (sahibiniz, yardımcınız)dır. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”

"Arşın sahibidir; Mecid (pek yüce)dir.” (85/15)

ALLAH'IN RIZASI

İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah'ın rızasını ara(yıp kazan)mak amacıyla nefsini satın alır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (2/207)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede

bulunan, sağnak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/265)

Onların hidayete ermesi, senin üzerinde (bir yükümlülük) değildir. Ancak Allah, dilediğini hidayete erdirir. Hayır olarak her ne infak ederseniz, kendiniz içindir. Zaten siz, ancak Allah'ın hoşnutluğunu istemekten başka (bir amaçla) infak etmezsiniz. Hayırdan her ne infak ederseniz -haksızlığa (zulme) uğratılmaksızın- size eksiksizce ödenecektir. (2/272)

De ki: "Size bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup sakınanlar için Rablerinin katında, içinde temelli kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah, kulları hakkıyla görendir." (3/15)

Allah'ın rızasına uyan kişi, Allah'tan bir gazaba uğrayan ve barınma yeri cehennem olan kişi gibi midir? Ne kötü barınaktır o. (3/162)

Bundan dolayı, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar, Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (3/174)

Onların 'gizlice söyleşmelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir. (5/16)

Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah)

onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/100)

Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/109)

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (13/22)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Dedi ki: "Onlar arkamda izim üzerindedirler, hoşnut kalman için, Sana gelmekte acele ettim Rabbim" (20/84)

O gün, Rahman'ın kendisine izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimseden başkasının şefaati bir yarar sağlamaz. (20/109)

O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir; onlar şefaat etmezler (kendisinden) hoşnut olunandan başka. Ve onlar, O'nun haşmetinden içleri titremekte olanlardır. (21/28)

(Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)

Eğer inkâr edecek olursanız, artık şüphesiz Allah size karşı hiçbir ihtiyacı olmayandır ve O, kulları için inkâra rıza göstermez. Ve eğer şükrederseniz, sizin (yararınız) için ondan razı olur. hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz, böylece yaptıklarınızı size haber verecektir. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı olanı bilendir. (39/7)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip

salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cihad etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hâlâ sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Rabbine, hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak dön. (89/28)

Ancak yüce Rabbinin rızasını aramak için (verir). (92/20)

ALLAH'IN YOLU

Bizi doğru yola ilet; (1/5)

Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna, (1/6)

Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için yol gösterici olan bir kitaptır. (2/2)

Yoksa daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi, siz de Resulünüzü sorguya mı çekmek istiyorsunuz? Kim imanı inkar ile değişirse, artık o, dümdüz yoldan sapmış olur. (2/108)

Sen onların dinlerine uymadıkça, yahudi ve hristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Dediler ki: "Yahudi veya Hristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (doğru yol) Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dini(dir); O müşriklerden değildi." (2/135)

Şayet onlar da, sizin inandığınız gibi inanırlarsa, kuşkusuz doğru yolu bulmuş olurlar; yok eğer yüz çevirirlerse, onlar elbette bir (çelişki ve) aykırılık içindedirler. Sana onlara karşı Allah yeter. O, işitendir, bilendir. (2/137)

Bir takım beyinsiz insanlar: "Onları daha önceki kıblelerinden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da Allah'ındır, batı da. O dilediğini doğru yola yöneltir." (2/142)

Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz. (2/154)

Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler? (2/170)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (2/186)

Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez. (2/190)

Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah, iyilik edenleri sever. (2/195)

Rabbinizden bir fazl istemenizde sizce sakınca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O, sizi nasıl doğru yola yöneltip-ilettiyse, siz de O'nu anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel sapmışlardandınız. (2/198)

Rabbinizden bir fazl istemenizde sizce sakınca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O, sizi nasıl doğru yola yöneltip-ilettiyse, siz de O'nu anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel sapmışlardandınız. (2/198)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkar etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler; işte onlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (2/218)

Allah yolunda savaşın ve bilin ki, şüphesiz Allah işitendir, bilendir. (2/244)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi, O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat arttırır. Allah (ihsanı) bol olandır, bilendir. (2/261)

Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin peşinden başa kakmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rableri katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/262)

(Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (2/273)

Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır. (3/13)

"Gerçekten Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur." (3/51)

"Ve sizin dininize uyanlardan başkasına inanıp güvenmeyin." De ki: "Şüphesiz doğru yol Allah'ın dosdoğru yoludur. Size verilenin bir benzeri

birine (İslam peygamberine) veriliyor ya da Rabbinizin katında onlar (müslümanlar) size karşı delilller getiriyorlar, diye mi (bu telaşınız?) De ki: "Şüphesiz 'lutuf ve ihsan (fazl)' Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah (rahmeti) geniş olandır, bilendir." (3/73)

De ki: "Ey Kitap Ehli, sizler şahidler olduğunuz halde, ne diye iman edenleri Alah yolundan -onda bir çarpıklık bulmaya yeltenerek- çevirmeye çalışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (3/99)

Allah'ın ayetleri size okunuyorken ve O'nun elçisi içinizdeyken nasıl oluyor da inkar ediyorsunuz? Kim Allah'a sımsıkı tutunursa, artık elbette o, dosdoğru olan bir yola iletilmiştir. (3/101)

Nice peygamberle birlikte birçok Rabbani (bilgin)ler savaşa girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet eden (güçlük ve mihnet)den dolayı ne gevşeklik gösterdiler, ne boyun eğdiler. Allah, sabredenleri sever. (3/146)

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir. (3/167)

Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır, onlar, Rableri katında diridirler, rızıklanmaktadırlar. (3/169)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevab verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun katındadır." (3/195)

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şehadet ederlerse, onları, ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

Kendilerine kitaptan bir pay verilenlerin sapıklığı satın aldıklarını ve sizin de yolu sapıtmanızı istediklerini görmedin mi? (4/44)

Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Onlar, tağuta ve cibt'e inanıyorlar ve diğer inkar edenler için: "Bunlar, iman edenlerden daha doğru bir yoldadır" diyorlar. (4/51)

Ve onları mutlaka dosdoğru yola yöneltip-iletirdik. (4/68)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

Artık sen Allah yolunda savaş, kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın. Mü'minleri hazırlayıp-teşvik et. Umulur ki Allah, küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah, 'kahredici baskısıyla' daha zorlu, acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur. (4/84)

Onlar, kendilerinin inkara sapmaları gibi sizin de inkara sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin, ne de bir yardımcı. (4/89)

Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır, böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (şartların)ı size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız (savaşa çıktığınız) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene, dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet, Allah katındadır, bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/94)

Mü'minlerden, özür olmaksızın oturanlar ile, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler eşit değildir. Allah, mallarıyla ve canlarıyla cihad edenleri oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (cenneti) va'detmiştir; ancak Allah, cihad edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır. (4/95)

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resûlü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (4/100)

Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra, elçiye muhalefet ederse ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğü şeyde bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o!.. (4/115)

Gerçek şu, iman edip sonra inkara sapanlar, sonra yine iman edip sonra inkara sapanlar sonra da inkarları artanlar... Allah onları bağışlayacak değildir, onları doğru yola da iletecek değildir. (4/137)

Yahudilerin yaptıkları zulüm ve birçok kişiyi Allah'ın yolundan alıkoymaları nedeniyle (önceleri) kendilerine helal kılınmış güzel şeyleri onlara haram kıldık. (4/160)

Şüphesiz, inkar edenler ve Allah yolundan alıkoyanlar gerçekten uzak bir sapıklıkla sapmışlardır. (4/167)

Gerçek şu ki, inkar edenler ve zulmedenler, Allah onları bağışlayacak değildir, onları bir yola da iletecek değildir. (4/168)

İşte Allah'a iman edenler ve O'na sarılanlar, onları kendisinden olan bir rahmetin ve bir fazlın içine yerleştirecektir ve onları Kendisine varan dosdoğru bir yola yöneltip-iletecektir. (4/175)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkara sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir. (5/16)

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakının ve (sizi) O'na (yaklaştıracak) vesile arayın; O'nun yolunda cihad edin, umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/35)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisini sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (5/54)

De ki: "Allah katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

De ki: "Ey kitap Ehli, haksız yere214 dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın." (5/77)

Ey iman edenler, üzerinizdeki (yükümlülük) kendi nefislerinizdir. Siz doğru yola erişirseniz, sapan size zarar veremez. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. O, size yaptıklarınızı haber verecektir. (5/105)

Bizim ayetlerimizi yalan sayanlar karanlıklar içinde sağırdırlar, dilsizdirler. Allah, kimi dilerse onu şaşırtıp-saptırır, kimi dilerse de onu dosdoğru yol üzerinde kılar. (6/39)

De ki: "Ben, sizin Allah'tan başka tapmakta olduklarınıza tapmaktan nehyedildim." De ki: "Ben sizin heva (istek ve tutku)larınıza uymam; yoksa bu durumda ben şaşırıp sapmış ve doğru yolu bulmamışlardan olurum." (6/56)

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topuklarımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (6/71)

Ardından ay'ı, (etrafa aydınlık saçarak) doğar görünce: "Bu benim rabbim" demiş, fakat o da kayboluverince: "Andolsun" demişti, "Eğer Rabbim beni doğru yola erdirmezse gerçekten sapmışlar topluluğundan olurum." (6/77)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-ilettik. (6/87)

O, karanın ve denizin karanlıklarından yolunuzu bulmanız için size yıldızları var edendir. Bilebilen bir topluluk için biz ayetleri birer birer (bölüm bölüm) açıkladık. (6/97)

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.'(6/116)

Şüphesiz Rabbin, kendi yolundan sapanları daha iyi bilir. O, dosdoğru yolda olanları daha iyi bilendir. (6/117)

Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Öğüt alıp düşünmesini bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıkladık. (6/126)

Çocuklarını hiç bir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Bu benim dosdoğru olan yolumdur. Şu halde ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak (başka) yollara uymayın. Bununla size tavsiye etti, umulur ki korkup-sakınırsınız. (6/153)

Ya da: "Kitap bize de indirilseydi, elbette onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dememeniz (için) işte size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve (insanları) ondan alıkoyup-çevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alıkoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılık vereceğiz. (6/157)

De ki: "Rabbim gerçekten beni doğru yola iletti, dimdik duran bir dine, İbrahim'in hanif (muvahhid) dinine... O, müşriklerden değildi." (6/161)

Dedi ki: "Madem öyle, beni azdırdığından dolayı onlar(ı insanları saptırmak) için mutlaka senin dosdoğru yolunda (pusu kurup) oturacağım." (7/16)

Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı haketti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (7/30)

"Ki onlar Allah'ın yolundan alıkoyanlar, onda çarpıklık arayanlar ve ahireti tanımayanlardır." (7/45)

"O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip-oturmayın. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın." (7/86)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç, ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (7/146)

Eğer onları doğru yola çağırırsanız işitmezler. Onları sana bakar (gibi) görürsün, oysa onlar görmezler bile. (7/198)

Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı (örfü) emret ve cahillerden yüz çevir. (7/199)

Gerçek şu ki, inkar edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkar edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır. (8/36)

Bir de yurtlarından refahtan şımarıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatandır. (8/47)

Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız. (8/60)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiç bir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/74)

Allah'ın ayetlerine karşılık az bir değeri satın aldılar, böylece O'nun yolunu engellediler. Onların yaptıkları gerçekten ne kötüdür. (9/9)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihad edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin Allah katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (9/20)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kar getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (yahudi) bilginlerinden ve (hristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Ey iman edenler, ne oldu ki size, Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman, yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (göre), bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (9/41)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünler, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (9/81)

Yol, ancak o kimseler aleyhinedir ki, zengin oldukları halde (savaşa çıkmamak için) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah, onların kalplerini mühürlemiştir. Bundan dolayı onlar, bilmezler. (9/93)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kafirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Küçük, büyük infak ettileri her nafaka ve (Allah yolunda) aştıkları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için, (bunlar) onlar adına yazılmıştır. (9/121)

Allah barış yurduna çağırır ve kimi dilerse dosdoğru yola yöneltip-iletir. (10/25)

De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse, hakka ulaştıran mı uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşmayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?" (10/35)

Ve sana bakacak olanlar vardır. Ama kör olanları -üstelik basiretleri de yoksa- sen mi doğru yola ulaştıracaksın? (10/43)

Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (10/78)

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin

dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekleri zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

(Allah) Dedi ki: "İkinizin duası kabul olundu. Öyleyse dosdoğru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayın." (10/89)

Bunlar Allah'ın yolundan engelleyenler ve onda çarpıklık arayanlardır. Onlar, ahireti tanımayanlardır. (11/19)

"Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiç bir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerinedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)" (11/56)

De ki: "Bu, benim yolumdur. Bir basiret üzere Allah'a davet ederim; ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'ı tenzih ederim, ben müşriklerden değilim." (12/108)

İnkar edenler: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya!" derler. De ki: "Şüphesiz Allah, dilediğini şaşırtıp-saptırır, kendisine katıksızca yöneleni de dosdoğru yola yöneltip-iletir." (13/27)

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılır?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Bunları adlandırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi (kanıyorsunuz)? Hayır, inkar edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için hiç bir yol gösterici yoktur. (13/33)

Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik. (14/1)

Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu çarpıtmak isterler (veya onda çarpıklık ararlar). İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler. (14/3)

"Bize ne oluyor ki, Allah'a tevekkül etmeyelim? Bize doğru olan yolları O göstermiştir. Ve elbette bize yaptığınız işkencelere karşı sabredeceğiz. Tevekkül edenler Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/12)

Onların tümü-toplanıp (kıyamette) Allah'ın huzuruna çıktılar da zayıflar (müstaz'aflar) büyüklük taslayanlara (müstekbirlere) dedi ki: "Şüphesiz, biz size tabi idik; şimdi siz, bizden Allah'ın azabından herhangi bir şeyi önleyebiliyor musunuz?" Dediler ki: "Eğer Allah bize doğru yolu gösterseydi biz de sizlere doğru yolu gösterirdik. Şimdi yakınsak da, sabretsek de farketmez, bizim için kaçacak bir yer yoktur." (14/21)

O'nun yolundan saptırmak için Allah'a eşler koştular. De ki: "Yararlanın. Çünkü elbette sizin varışınız ateşedir." (14/30)

(Allah) Dedi ki: "İşte bu, bana göre dosdoğru olan yoldur." (15/41)

Yolu doğrultmak Allah'a aittir, kimi (yollar) ise eğridir. Eğer o dileseydi, sizin tümünüzü elbette hidayete erdirirdi. (16/9)

Sizi sarsıntıya uğratır diye yerde sarsılmaz dağlar bıraktı, ırmaklar ve yollar da (kıldı). Umulur ki doğru yolu bulursunuz. (16/15)

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı. (16/41)

Allah şu örneği verdi: İki kişi; bunlardan birisi dilsiz, hiç bir şeye gücü yetmez ve her şeyiyle efendisinin üstünde (bir yük), o, onu hangi yöne gönderse bir hayır getirmez; şimdi bu, adaletle emreden ve dosdoğru yol üzerinde bulunanla eşit olabilir mi? (16/76)

İnkar edip de Allah'ın yolundan alıkoyanlar; biz, işledikleri bozgunculuğa karşılık, onlara azab üstüne azab ilave ettik. (16/88)

Yeminlerinizi kendi aranızda, bir bozuculuk unsuru edinmeyin; sonra sapasağlam basan ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoyduğunuz için kötülüğü tadarsınız. (Ayrıca) Büyük azab da sizin içindir. (16/94)

O'nun nimetlerine şükrediciydi. (Allah) Onu seçti ve doğru yola iletti. (16/121)

Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir. (16/125)

Şüphesiz, bu Kur'an, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (17/9)

Kim bunda (dünyada) kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.' (17/72)

De ki: "Herkes kendi yaratılışına (fıtrat tarzına) göre davranır. Şu halde kimin daha doğru yolda olduğunu Rabbin daha iyi bilir." (17/84)

De ki: "Allah, diye çağırın, 'Rahman' diye çağırın, ne ile çağırırsanız; sonunda en güzel isimler O'nundur." Namazında sesini çok yükseltme, çok da kısma, bu ikisi arasında (orta) bir yol benimse. (17/110)

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. (18/17)

Musa ona dedi ki: "Doğru yol (rüşd) olarak sana öğretilenden bana öğretmen için sana tabi olabilir miyim?" (18/66)

Gerçek şu ki, Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur. (19/36)

"Babacığım, gerçek şu ki, bana, sana gelmeyen bir ilim geldi. Artık bana tabi ol, seni düzgün bir yola ulaştırayım." (19/43)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Hani bir ateş görmüştü de, ailesine şöyle demişti: "Durun, bir ateş gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol-gösterici bulurum." (20/10)

Dedi ki: "Bizim Rabbimiz, her şeye yaratılışını veren, sonra doğru yolunu gösterendir." (20/50)

Gerçekten ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım. (20/82)

Sonra Rabbi onu seçti, tevbesini kabul etti ve doğru yola iletti. (20/122)

Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak, hepiniz ordan inin. Artık size benden bir yol gösterici gelecektir; kim benim hidayetime uyarsa artık o şaşırıp sapmaz ve mutsuz olmaz." (20/123)

De ki: "Herkes gözetlemektedir; siz de gözleyip durun. Sonunda, dümdüz (dosdoğru) yolun sahipleri kimlermiş ve doğru yola ulaşan kimlermiş, pek yakında öğreneceksiniz." (20/135)

Gerçek şu ki kulluk eden bir topluluk için bunda (Kur'an'da) 'açık bir mesaj' (veya gerçek bir çıkış yolu) vardır. (21/106)

İnsanlardan kimi, hiç bir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı kitabı olmaksızın Allah hakkında tartışır-durur. (22/8)

Allah'ın yolundan saptırmak amacıyla 'gururla salınıp-kasılarak' (bunu yapar); dünyada onun için aşağılanma vardır, kıyamet günü de yakıcı azabı ona taddıracağız. (22/9)

Onlar, sözün en güzeline iletilmişlerdir ve övülen doğru yola iletilmişlerdir. (22/24)

Gerçek şu ki, inkar edip Allah yolundan ve yerlilerle dışarıdan gelenler için eşit olarak (haram ve kıble) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara, orada zulmederek adaletten ayrılanlara acı bir azab taddırırız. (22/25)

(Bir de) Kendilerine ilim verilenlerin, bunun (Kur'an'ın) hiç tartışmasız Rablerinden olan bir gerçek olduğunu bilmeleri için; böylelikle ona iman

etsinler ve kalpleri ona tatmin bulmuş olarak bağlansın. Şüphesiz Allah, iman edenleri dosdoğru yola yöneltir. (22/54)

Allah yolunda hicret edip öldürülen veya ölenlere gelince muhakkak Allah, onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (22/58)

Gerçekten sen onları dosdoğru olan bir yola çağırıyorsun. (23/73)

Ancak ahirete inanmayanlar, şüphesiz yoldan sapanlardır. (23/74)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/22)

Andolsun biz, açıklayıcı ayetler indirdik. Allah, dilediğini doğru yola yöneltip-iletir. (24/46)

Onları ve Allah'tan başka taptıklarını bir araya getirip toplayacağı ve: "Şu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi yoldan saptılar?” diyeceği gün; (25/17)

O gün, zulmeden, ellerini (hınçla) ısırarak (şöyle) der: "Ah keşke, elçiyle birlikte bir yol edinmiş olsaydım," (25/27)

İşte böyle; biz, her peygambere suçlu-günahkarlardan bir düşman kıldık. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter. (25/31)

O yüzükoyun cehenneme doğru sürülüp-toplanacak olanlar; işte onlar, yer bakımından çok kötü, yol bakımından sapmış olanlardır. (25/34)

Yoksa sen, onların çoğunu (söz) işitir ya da aklını kullanır mı sayıyorsun? Onlar, ancak hayvanlar gibidirler; hayır, onlar yol bakımından daha şaşkın (ve aşağı) dırlar. (25/44)

De ki: "Ben buna karşılık, Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen (insanlar olmanız) dışında sizden bir ücret istemiyorum." (25/57)

(Musa:) "Hayır" dedi. "Şüphesiz Rabbim, benimle beraberdir; bana yol gösterecektir." (26/62)

"Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

Medyen'e doğru yöneldiğinde de: "Umarım Rabbim, beni doğru bir yola yöneltip iletir" dedi. (28/22)

Buna rağmen sana icabet etmeyecek olurlarsa, artık bil ki, onlar, gerçekten kendi heva (istek ve tutku)larına uymaktadırlar. Oysa Allah'tan bir kılavuz (doğru yol gösterici) olmaksızın, kendi istek ve tutkularına (hevasına) uyandan daha sapık kimdir? Şüphesiz Allah, zulmeden bir kavme hidayet vermez. (28/50)

Ad'ı ve Semud'u da (yıkıma uğrattık). Gerçek şu ki, kendi oturdukları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıklarını şeytan süsleyip-çekici kıldı, böylece onları yoldan alıkoydu. Oysa onlar görebilen kimselerdi. (29/38)

Bizim uğrumuzda cihad edenlere, şüphesiz yollarımızı gösteririz. Gerçekten Allah, ihsan edenlerle beraberdir. (29/69)

İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve amaçsız olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır. (31/6)

Bununla birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgin olmayan şeyi bana şirk koşman için, sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana 'gönülden-katıksız olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır, böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/15)

"Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir." (31/19)

Görmüyor musunuz ki, şüphesiz Allah, göklerde ve yerde olanları emrinize amade kılmış, açık ve gizli sizin üzerinizdeki nimetlerini genişletip-tamamlamıştır. (Buna rağmen) İnsanlardan öyleleri vardır ki, hiç bir ilme dayanmadan, bir yol gösterici ve aydınlatıcı bir kitap olmadan Allah hakkında mücadele edip durur. (31/20)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırlar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarınca, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

Andolsun, biz Musa'ya kitabı vermiştik; böylece sen ona kavuşmaktan kuşku içinde olma. Biz onu İsrailoğullarına bir yol gösterici kılmıştık. (32/23)

Ve onların içinden, sabrettikleri zaman emrimizle doğru yola iletip-yönelten önderler kıldık; onlar bizim ayetlerimize kesin bilgiyle inanıyorlardı. (32/24)

Yurtlarında gezip dolaştıkları nice nesilleri kendilerinden evvel yıkıma uğratmış olmamız, hala onları doğru yola iletip yöneltmedi mi? Elbette, bunda ayetler vardır; yine de işitmiyorlar mı? (32/26)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerinize benzeterek yemin konusu yaptığınız (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin

(öz) çocuklarınız saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Ve dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten biz, efendilerimize ve büyüklerimize itaat ettik, böylece onlar bizi yoldan saptırmış oldular." (33/67)

Kendilerine ilim verilenler ise, Rabbinden sana indirilenin hakkın ta kendisi olduğunu ve üstün, güçlü, övülmeye layık olan (Allah)ın yoluna yöneltip- ilettiğini görüyorlar. (34/6)

Sonra Kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefsine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (35/32)

Dosdoğru bir yol üzerinde(sin). (36/4)

"Bana kulluk edin, doğru yol budur." (36/61)

Onları dosdoğru yola yöneltip-ilettik. (37/118)

Davud'a girdiklerinde, o, onlardan ürkmüştü; dediler ki: "Korkma, iki davacıyız, birimiz diğerimize haksızlıkta bulundu. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, kararında zulme sapma ve bizi doğru yolun ortasına yöneltip-ilet." (38/22)

"Ey Davud, gerçek şu ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azab vardır." (38/26)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, gönülden katıksızca yönelmiş olarak Rabbine dua eder. Sonra ona kendinden bir nimet verdiği zaman, daha önce O'na dua ettiğini unutur ve O'nun yolundan saptırmak amacıyla Allah'a eşler koşmaya başlar. De ki: "İnkarınla biraz (dünya zevklerinden) yararlan; çünkü sen, ateşin halkındansın." (39/8)

Allah, müteşabih (benzeşmeli), ikişerli bir kitap olarak sözün en güzelini indirdi. Rablerine karşı içleri titreyerek-korkanların O'ndan derileri ürperir. Sonra onların derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine (karşı) yumuşar-yatışır. İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir, onunla dilediğini hidayete erdirir. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için de bir yol gösterici yoktur. (39/23)

Allah, kuluna yeterli değil mi? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için bir yol gösterici yoktur. (39/36)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından her şeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

"Ey Kavmim, bugün mülk sizindir, yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." (40/29)

"Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a, kötü ameli böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni, 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim, siz bana tabi olun, ben sizi doğru yola iletip-yönelteyim." (40/38)

Semud'a gelince; Biz onlara doğru yolu gösterdik, fakat onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Böylece kazandıkları şeyler yüzünden onları alçaltıcı azabın yıldırımı yakalayıverdi. (41/17)

Kim zulme uğradıktan sonra nusret bulur (hakkını alır)sa, artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur. (42/41)

Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'tecavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azab vardır. (42/42)

Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz. Şüphesiz sen, dosdoğru olan bir yola yöneltip-iletiyorsun. (42/52)

Göklerde ve yerde bulunanların tümü kendisine ait olan Allah'ın yoluna. Haberiniz olsun; işler Allah'a döner. (42/53)

Ki O, yeri sizin için bir beşik kıldı ve doğru yolu bulursunuz diye onda size (birtakım) yollar var etti. (43/10)

Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. (43/37)

Şu halde, sana vahyedilene sımsıkı-tutun; çünkü sen dosdoğru bir yol üzerindesin. (43/43)

Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan (kıyametten) yana hiç bir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru yol budur. (43/61)

Şeytan sakın sizi (Allah'ın yolundan) alıkoymasın. Gerçekten o, sizin için açıkça bir düşmandır. (43/62)

"Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; şu halde O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur." (43/64)

Dediler ki: "Ey kavmimiz, gerçekten biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan bir kitap dinledik; hakka ve doğru olan yola yöneltip-iletmektedir." (46/30)

Onlar ki inkar ettiler ve Allah'ın yolundan alıkoydular, (işte Allah da) onların amellerini giderip-boşa çıkarmıştır. (47/1)

Öyleyse, inkar edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Şüphesiz inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiye karşı gelip zorluk çıkaranlar', kesin olarak Allah'a hiç bir şeyle zarar veremezler. (Allah,) Onların amellerini boşa çıkaracaktır. (47/32)

Şüphesiz, inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar, sonra ölenler; işte Allah, onlara kesinlikle mağfiret etmeyecektir. (47/34)

İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağrılıyorsunuz; buna rağmen bazılarınız cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, artık o, ancak kendi nefsine cimrilik eder. Allah ise, Ğaniy (hiç bir şeye ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız, sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar, sizin benzeriniz de olmazlar. (47/38)

Öyle ki Allah, senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/2)

Allah, alacağınız daha birçok ganimetleri size va'detti, bunu size hemencecik verdi ve insanların ellerini sizden çekti ki, (bu,) mü'minler için bir ayet olsun ve sizi dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/20)

Ve bilin ki Allah'ın Resûlü içinizdedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşerdiniz. Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkarı, fıskı ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (irşad) olanlardır. (49/7)

Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Resûlü'ne iman ettiler, sonra hiç bir kuşkuya kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte onlar, sadık (doğru) olanların ta kendileridir. (49/15)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiç bir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

İşte onların ilimden yana ulaşabildikleri (son sınır) budur. Şüphesiz, senin Rabbin; kendi yolundan sapanı en iyi bilen O'dur ve hidayet bulanı da en iyi bilen O'dur. (53/30)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten önce infak eden ve savaşanlar (başkasıyla) bir olmaz. İşte onlar, derece olarak sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Allah, her birine en güzel olanı va'detmiştir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (57/10)

Onlar, yeminlerini bir siper edindiler, böylece Allah'ın yolundan alıkoydular. Artık onlar için alçaltıcı bir azab vardır. (58/16)

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkar etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cihad etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hala sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Şüphesiz Allah, kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever. (61/4)

Allah'a ve O'nun Resulü'ne iman edersiniz, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Bu, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirseniz. (61/11)

Onlar, yeminlerini bir siper edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Doğrusu ne kötü şey yapıyorlar. (63/2)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

Şu halde yüzükoyun sürünerek yürüyen mi daha çok hidayete erer, yoksa dosdoğru yol üzerinde dümdüz yürümekte olan mı? (67/22)

Elbette senin Rabbin, kimin kendi yolundan şaşırıp-saptığını daha iyi bilendir; ve kimin hidayete erdiğini de daha iyi bilendir. (68/7)

"Elbette biz, o yol gösterici (Kur'an'ı) işitince, ona iman ettik. Artık kim Rabbine iman ederse, o ne (ecrinin) eksileceğinden korkar ve ne de haksızlığa uğrayacağından." (72/13)

Eğer onlar (insanlar ve cinler), yol üzerinde 'dosdoğru bir istikamet tuttursalardı', mutlaka Biz onlara bol miktarda su içirir (tükenmez bir rızık ve nimet verir)dik. (72/16)

Şüphesiz, bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol bulabilir. (73/19)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Biz ona yolu gösterdik; (artık o,) ya şükredici olur ya da nankör. (76/3)

Şüphesiz, bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol bulabilir. (76/29)

Sonra ona yolu kolaylaştırdı. (80/20)

Takdir etti, böylece yol gösterdi, (87/3)

Biz ona 'iki yol-iki amaç' gösterdik. (90/10)

Şüphesiz, bize ait olan, yol göstermektir. (92/12)

Ve seni yol bilmez iken, 'doğru yola yöneltip iletmedi mi? (93/7)

Gördün mü? Ya o (kul) doğru yol üzerinde ise, (96/11)

ALTIN

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır. (3/14)

Şüphesiz küfredip kafir olarak ölenler, bunların hiçbirisinden, yeryüzü dolusu altını olsa -bunu fidye olarak verse de- kesin olarak kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır ve onların yardımcıları yoktur. (3/91)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Yahut altından bir evin olmalı veya gökyüzüne yükselmelisin. Üzerimize bizim okuyabileceğimiz bir kitap indirinceye kadar senin yükselişine de inanmayız." De ki: "Rabbimi yüceltirim; ben, elçi olan bir beşerden başkası mıyım?" (17/93)

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Bu durumda (eğer doğruysa), üzerine altından bilezikler atılmalı ya da yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?" (43/53)

Onların etrafında altın tepsiler ve testilerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı herşey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız." (43/71)

AMAÇ

Şüphesiz Allah, bir sivrisineği de, ondan üstün olanı da, (herhangi bir şeyi) örnek vermekten çekinmez. Böylece iman edenler, kuşkusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler; inkar edenler ise, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamış?" derler. (Oysa Allah,) Bununla birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayete erdirir. Ancak O, fasıklardan başkasını saptırmaz. (2/26)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş, amaçsız sözler'den dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, yumuşak davranandır. (2/225)

Onların hidayete ermesi, senin üzerinde (bir yükümlülük) değildir. Ancak Allah, dilediğini hidayete erdirir. Hayır olarak her ne infak ederseniz, kendiniz içindir. Zaten siz, ancak Allah'ın hoşnutluğunu istemekten başka (bir amaçla) infak etmezsiniz. Hayırdan her ne infak ederseniz -haksızlığa (zulme) uğratılmaksızın- size eksiksizce ödenecektir. (2/272)

Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı) güzel davranışlarla davran. (15/85)

Biz Kitab'ı ancak, hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaman ve inanan bir kavme rahmet ve hidayet olması dışında (başka bir amaçla) indirmedik. (16/64)

Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkar edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabı) alay konusu edindiler. (18/56)

"Bizim, sizi boş bir amaç uğruna yarattığımızı ve gerçekten bize döndürülüp getirilmeyeceğinizi mi sanmıştınız?" (23/115)

İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve amaçsız olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır. (31/6)

Biz ona 'iki yol-iki amaç' gösterdik. (90/10)

AMCA

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Ey Peygamber, gerçekten biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

AMEL

İman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/62)

İman edip salih amellerde bulunanlar ise cennet halkıdırlar, orada süresiz kalacaklardır. (2/82)

De ki: "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, bizimle Allah hakkında (sözde kanıtlarla) tartışmalara mı giriyorsunuz? Bizim amellerimiz bizim, sizin de amelleriniz sizindir. Biz, O'na gönülden bağlanmış (muhlis) olanlarız." (2/139)

İman edip güzel amellerde bulunanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve zekatı verenler; şüphesiz onların ecirleri Rablerinin katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/277)

İman edip salih amellerde bulunanların ecirleri eksiksiz ödenecektir. Allah, zalim olanları sevmez." (3/57)

İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak-ne soğuk, tam kararında gölgeliğe' sokacağız. (4/57)

İman edip salih amellerde bulunanlar, biz onları altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu, Allah'ın gerçek olan va'didir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır? (4/122)

Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır. (4/124)

Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklenenler, onları acıklı bir azabla azablandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (4/173)

Allah, iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır. (5/9)

Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, sabiîler ve Hıristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. (5/69)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar için korkup-sakındıkları, iman ettikleri ve salih amellerde bulundukları, sonra korkup-sakındıkları ve iman ettikleri ve sonra (yine) korkup-sakındıkları ve iyilikte bulundukları takdirde (yasaklanmadan önce) dedikleri dolayısıyla bir sorumluluk yoktur. Allah, iyilik yapanları sever. (5/93)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar -ki biz hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz- onlar da cennetin ashabı (halkı)dırlar. Onda sonsuz olarak kalacaklardır. (7/42)

Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar, onların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (7/147)

O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan da korkuyorum" dedi. Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (8/48)

Diğerleri günahlarını itiraf ettiler, onlar salih bir ameli bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Hiç şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/102)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır. (10/4)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar da, Rableri onları imanları dolayısıyla altından ırmaklar akan, nimetlerle donatılmış cennetlere yöneltip-iletir (hidayet eder). (10/9)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Sabredenler ve salih amellerde bulunanlar başka. İşte, bağışlanma ve büyük ecir bunlarındır. (11/11)

İman edip salih amellerde bulunanlar ve 'Rablerine kalbleri tatmin bulmuş olarak bağlananlar', işte bunlar da cennetin halkıdırlar. Onda süresiz kalacaklardır. (11/23)

İman edip salih amellerde bulunanlar, ne mutlu onlara. Varılacak yerin güzel olanı (onlarındır). (13/29)

İman edip salih amellerde bulunanlar, Rablerinin izniyle altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere konulmuşlardır. Orada birbirlerine olan dirlik temennileri: "Selam"dır. (14/23)

Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (16/97)

Şüphesiz, bu Kur'an, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (17/9)

Dosdoğru (bir Kitaptır) ki, kendi katından şiddetli bir azabla uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere müjde vermek için (onu indirdi); şüphesiz onlara güzel bir ecir vardır. (18/2)

Şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlar ise; biz gerçekten en güzel davranışta bulunanın ecrini kayba uğratmayız. (18/30)

Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz." (18/88)

İman edip salih amellerde bulunanlar... Firdevs5 cennetleri onlar için bir 'konaklama yeridir.' (18/107)

De ki: "Şüphesiz ben, ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim; yalnızca bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın." (18/110)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunanlar (onların dışındadır); işte bunlar, cennete girecekler ve hiçbir şeyle zulme uğratılmayacaklar. (19/60)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman, onlar için bir sevgi kılacaktır. (19/96)

Kim O'na iman edip salih amellerde bulunarak O'na gelirse, işte onlar, onlar için de yüksek dereceler vardır." (20/75)

Gerçekten ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım. (20/82)

Kim de bir mü'min olarak, salih olan amellerde bulunursa, artık o, ne zulümden korksun, ne hakkının eksik tutulmasından. (20/112)

Artık kim, bir mü'min olarak salih amellerde bulunursa, onun çabası için (karşılık olarak) küfran (nankörlük) yoktur. Şüphesiz biz, onun yazıcılarıyız. (21/94)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Gerçekten Allah, her istediğini yapar. (22/14)

Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)

Buna göre, iman edip salih amellerde bulunanlar, onlar için bir bağışlanma (mağfiret) ve üstün bir rızık vardır. (22/50)

Mülk, o gün yalnızca Allah'ındır. O, aralarında hükmedecektir. Artık iman edip salih amellerde bulunanlar; nimetlerle donatılmış cennetler içindedirler. (22/56)

Ey elçiler, güzel ve temiz olan şeylerden yiyin ve salih amellerde bulunun; çünkü gerçekten ben yapmakta olduklarınızı biliyorum. (23/51)

Ki, geride bıraktığım (dünya)da salih amellerde bulunayım." Asla, gerçekten bu, yalnızca bir sözdür, bunu da kendisi söylemektedir. Onların önlerinde, diriltilip kaldırılacakları güne kadar bir engel (berzah) vardır. (23/100)

İnkâr edenler ise; onların amelleri dümdüz bir arazideki seraba benzer; susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur. (Allah da) Onun hesabını tam olarak verir. Allah, hesabı çok seri görendir. (24/39)

Ya da (inkâr edenlerin amelleri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır. Bir kısmı bir kısmı üzerinde olan karanlıklar; elini çıkardığında onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemişse, artık onun için nur yoktur. (24/40)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasıktır. (24/55)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; işte onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (25/70)

Kim tevbe eder ve salih amellerde bulunursa, gerçekten o, tevbesi (ve kendisi) kabul edilmiş olarak Allah'a döner. (25/71)

Ancak iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'ı çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazananlar (veya öclerini alanlar) başka. Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir. (26/227)

(Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)

Ancak kim tevbe edip iman eder ve salih amellerde bulunursa artık kurtuluşa erenlerden olmayı umabilir. (28/67)

Kendilerine ilim verilenler ise: "Yazıklar olsun size, Allah'ın sevabı, iman eden ve salih amellerde bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz" dediler. (28/80)

İman edip salih amellerde bulunanlar ise; biz şüphesiz onların kötülüklerini örteceğiz ve şüphesiz yaptıklarının en güzeliyle karşılık vereceğiz. (29/7)

İman edip salih amellerde bulunanlar ise; elbette onları salihlerin arasına katacağız. (29/9)

İman edip salih amellerde bulunanlar; onları, içinde ebedi kalıcılar olarak, altından ırmaklar akan cennetin yüksek köşklerine muhakkak yerleştireceğiz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (29/58)

Böylece iman edip salih amellerde bulunanlar; artık onlar 'bir cennet bahçesinde' 'sevinç içinde ağırlanırlar'. (30/15)

Kim inkâr ederse, artık onun inkârı kendi aleyhinedir; kim salih bir amelde bulunursa, artık onlar kendi lehlerine olarak (cennetteki yerlerini) döşeyip hazırlamaktadırlar. (30/44)

(Bu, Allah'ın) Kendi fazlından iman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirmesi içindir. Şüphesiz O, kafirleri sevmez. (30/45)

(Ancak) Gerçekten iman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için nimetlerle-donatılmış cennetler vardır. (31/8)

Suçlu-günahkarları, Rableri huzurunda başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz, gördük ve işittik; şimdi bizi (bir kere daha dünyaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artık biz gerçekten kesin bilgiyle inananlarız" (diye yalvaracakları zamanı) bir görsen. (32/12)

İman eden ve salih amellerde bulunanlar ise, artık onlar için, yaptıklarınıza karşılık olmak üzere, bir ağırlanma konağı olarak barınma cennetleri vardır. (32/19)

Ama sizden kim Allah'a ve Resûlü'ne gönülden -itaat eder ve salih bir amelde bulunursa, ona ecrini iki kat veririz. Ve biz ona üstün bir rızık da hazırlamışızdır. (33/31)

Ki O (Allah), amellerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, artık o en büyük kurtuluşla kurtulmuştur. (33/71)

(Çünkü O) İman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirecek. İşte mağfiret ve üstün rızık onlarındır. (34/4)

Geniş zırhlar yap, (onları) düzenli bir biçime sok ve hepiniz salih ameller yapın. Gerçekten ben, sizin yaptıklarınızı görenim" (diye vahyettik). (34/11)

Bizim katımızda sizi (bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşklerinde güven içindedirler. (34/37)

O inkâr edenler; onlar için şiddetli bir azab vardır. İman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için de bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır. (35/7)

Kim izzeti istiyorsa, artık bütün izzet Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir, salih amel de onu yükseltir. Kötülükleri tasarlayıp düzenleyenler ise; onlar için şiddetli biz azab vardır. Onların tasarladıkları 'boşa çıkıp bozulur'. (35/10)

İçinde onlar (şöyle) çığlık atarlar: "Rabbimiz, bizi çıkar, yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada), öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyaran da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur. (35/37)

(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

Yoksa Biz, iman edip salih amellerde bulunanları yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar gibi (bir) mi tutacağız? Ya da muttakileri facirler gibi (bir) mi tutacağız? (38/28)

Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu (ki): "Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz amellerin boşa çıkacak ve elbette sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın. (39/65)

(Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (39/74)

Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a, kötü ameli böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni, 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

Kim bir kötülük işlerse, kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun, dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa, işte onlar, içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler." (40/40)

Kör olanla (basiretle) gören bir olmaz; iman edip salih amellerde bulunanlarla kötülük yapan da. Ne az öğüt alıp-düşünüyorsunuz. (40/58)

Şüphesiz, iman edip salih amellerde bulunanlar; onlar için kesintisiz bir ecir vardır. (41/8)

Allah'a çağıran, salih amelde bulunan ve: "Gerçekten ben Müslümanlardanım" diyenden daha güzel sözlü kimdir? (41/33)

Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim de kötülük ederse, o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullara zulmedici değildir. (41/46)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, huccete gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

(O gün) Zalimleri kazandıkları dolayısıyla korkuyla titrerlerken görürsün; o (yaptıkları) da üstlerine çöküvermiştir. İman edip salih amellerde bulunanlar ise, cennet bahçelerindedirler. Rableri katında her diledikleri onlarındır. İşte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur. (42/22)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, biz ondaki iyiliği arttırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

O, iman edip salih amellerde bulunanlara icabet eder ve onlara kendi fazlından arttırır. Kafirlere gelince; onlara şiddetli bir azap vardır. (42/26)

Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim kötülük yaparsa, artık o da kendi aleyhinedir. Sonra siz Rabbinize döndürüleceksiniz. (45/15)

Yoksa kötülüklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (45/21)

Artık iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; Rableri onları kendi rahmetine sokar. İşte apaçık olan 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (45/30)

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükle taşıdı ve onu güçlükle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde

bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." (46/15)

Her biri için yaptıklarınızdan dolayı dereceler vardır; öyle ki amelleri kendilerine eksiksizce ödensin ve onlar zulme de uğratılmazlar. (46/19)

Onlar ki inkâr ettiler ve Allah'ın yolundan alıkoydular, (işte Allah da) onların amellerini giderip-boşa çıkarmıştır. (47/1)

İman edip salih amellerde bulunan ve Muhammed'e indirilen (Kur'an)a -ki o Rablerinden bir haktır- İman edenlerin (Allah), kötülüklerini örtüp-bağışlamış, durumlarını düzeltip-ıslah etmiştir. (47/2)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

İnkar edenler ise, yüzükoyun-düşüş, onlara olsun; (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmıştır. (47/8)

İşte böyle; çünkü onlar, Allah'ın indirdiğini çirkin (kerih) gördüler, bundan dolayı, O da, onların amellerini boşa çıkardı. (47/9)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkar edenler ise, metalanırlar ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir. (47/12)

Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir? (47/14)

İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, Allah'ı gazablandıran şeye uydular ve O'nu razı edecek şeyleri çirkin karşıladılar; bundan dolayı (Allah,) amellerini boşa çıkardı. (47/28)

Eğer biz dilersek, sana onları elbette gösteririz, böylelikle onları simalarından tanırsın. Andolsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Allah, amellerinizi bilir. (47/30)

Şüphesiz inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiye karşı gelip zorluk çıkaranlar', kesin olarak Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. (Allah,) Onların amellerini boşa çıkaracaktır. (47/32)

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin ve kendi amellerinizi geçersiz kılmayın. (47/33)

Öyleyse, siz üstün (bir durumda) iken, barışa çağırmak suretiyle gevşekliğe düşmeyin. Allah, sizinle beraberdir; O, sizin amellerinizi asla eksiltmez. (47/35)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Ey iman edenler, seslerinizi peygamberin sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bağırdığınız gibi, ona sözle bağırıp-söylemeyin; yoksa siz şuurunda değilken, amelleriniz boşa gider. (49/2)

Bedeviler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

İman edenler ve soyları kendilerini imanda izleyenler; Biz onların soylarını da kendilerine katıp-ekledik. Onların amellerinden hiçbir şeyi eksiltmedik. Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir. (52/21)

Sizi toplanma günü için bir arada toplayacağı gün; işte bu aldanma (teğabün) günüdür. Kim Allah'a iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onun kötülüklerini örter ve içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş (fevz)' budur. (64/9)

İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa, (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (65/11)

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (67/2)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için kesintisi olmayan bir ecir (mükafaat) vardır. (84/25)

Şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; onlar için altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (85/11)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için kesintisi olmayan bir ecir vardır. (95/6)

İman edip salih amellerde bulunanlar ise; işte onlar da, yaratılmışların en hayırlılarıdır. (98/7)

O gün insanlar, amelleri kendilerine gösterilsin diye, bölük bölük fırlayıp-çıkarlar. (99/6)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka. (103/3)

AMEL DEFTERİ

Biz, her insanın kuşunu (işlediklerini yaptıklarını) kendi boynuna doladık, kıyamet gününde onun için açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız. (17/13)

Yer, Rabbi'nin nuruyla parıldadı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. (39/69)

Hayır; her biri, kendisine açılmış sahifelerin verilmesini ister. (74/52)

Sahifeler (amel defterleri) açıldığı zaman, (81/10)

Hayır; facir olanların kitabı şüphesiz 'Siccîn'dedir. Siccîn'in ne olduğunu sana öğreten nedir? Yazılı bir kitaptır. (83/7-9)

Artık kimin kitabı sağ yanından verilirse, o kolay bir hesap (sorgu) ile sorguya çekilecek ve kendi yakınlarına sevinç içinde dönmüş olacaktır. Kimin de kitabı ardından verilirse, o da, helak (yok olmay)ı çağıracak, çılgın alevli ateşe girecek. (84/7-12)

AMEL TERAZİSİ

O gün tartı haktır. Kimin tartıları ağır basarsa, işte kurtulanlar onlardır. (7/8)

Kimin tartıları hafif kalırsa, bunlar da ayetlerimize zulmedegeldiklerinden dolayı nefislerini hüsrana uğratanlardır. (7/9)

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da, artık hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak biz yeteriz. (21/47)

Artık kimin tartısı ağır basarsa, işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. (23/102)

Kimin tartısı hafif gelirse, işte onlar da kendi nefislerini hüsrana uğratanlar, cehennemde de ebedi olarak kalacak olanlardır. (23/103)

İşte, kimin tartıları ağır basarsa, artık o, hoşnut olunan bir hayat içindedir. (101/6-7)

Kimin tartıları hafif kalırsa, artık onun da anası (son durağı) 'haviye'dir (uçurum). (101/8-9)

ANAHTAR

Gaybın anahtarları O'nun katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (6/59)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Gerçek şu ki, Karun, Musa'nın kavmindendi, ancak onlara karşı azgınlaştı. Biz, ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları, birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şımararak sevinme, çünkü Allah, şımararak sevince kapılanları sevmez." (28/76)

Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerine (karşı) inkâr edenler ise; işte onlar, hüsrana uğrayanlardır. (39/63)

Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rızkı genişletip-yayar ve kısar da. Çünkü O, herşeyi bilendir. (42/12)

ANLAŞMAZLIK

Yahudiler dediler ki: "Hıristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere değillerdir"; Hıristiyanlar da: "Yahudiler bir şey üzere değillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler (bilgisizler) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir. (2/113)

Bu, Allah'ın Kitabı şüphesiz hak olarak indirmesindendir. Kitap konusunda anlaşmazlığa düşenler ise uzak bir ayrılık içindedirler. (2/176)

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa

düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle eriştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkâr edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (3/55)

Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, parçalanıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azab vardır. (3/105)

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir. (4/59)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

De ki: "O, herşeyin Rabbi iken, ben Allah'tan başka bir Rab mi arayayım? hiçbir nefis, kendisinden başkasının aleyhine (günah) kazanmaz. Günahkar olan bir başkasının günah yükünü taşımaz. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. O, size hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir." (6/164)

Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar uzak yamacındaydılar; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşerdiniz; ancak

Allah, olacağı olan işi gerçekleştirmek için (böyle yaptı). Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten işitendir, bilendir. (8/42)

İnsanlar, tek bir ümmetten başka değildi; sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinden geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu. (10/19)

Andolsun, biz İsrailoğullarını, hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin, aralarında anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir. (10/93)

Andolsun, Musa'ya kitabı verdik, onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı, mutlaka aralarında hüküm verilmiş olacaktı. Gerçekten onlar, bundan (Kur'an'dan) yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (11/110, 41/45)

Eğer Rabbin dileseydi, insanları elbette tek bir ümmet kılardı. Oysa, onlar, anlaşmazlığı sürdürmektedirler (11/118)

De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybı ve müşahede edilebileni bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde, kullarının arasında sen hüküm vereceksin." (39/46)

Ki kendileri hakkında anlaşmazlık içindedirler. (78/3)

ANTLAŞMA

Bunlar, içlerinden antlaşma yaptığın kimselerdir ki, sonra her defasında ahidlerini bozarlar. Onlar sakınmazlar. Bundan dolayı, savaşta onları yakalarsan, öyle darmadağın et ki, onlarla arkalarından gelecek olanlar(ı caydır). Umulur ki ibret alırlar. Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan, sen de açık ve adil bir tutumla (onlarla olan anlaşma metnini ve diplomatik ilişkiyi) at. Gerçekten Allah, ihanet edenleri sevmez. (8/56-58)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

(Bu,) Müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınıza Allah'tan ve Resûlü'nden kesin bir uyarıdır. Bundan böyle yeryüzünde (size tanınmış bir süre olarak) dört ay dolaşın. Ve bilin ki Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Gerçekten Allah, inkâr edenleri hor ve aşağılık kılıcıdır. Ve büyük Hacc (Hacc-ı Ekber) günü, Allah'tan ve Resûlü'nden insanlara bir duyuru: Kesin olarak Allah, müşriklerden uzaktır, O'nun Resûlü de… Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak değilsiniz. İnkâr edenleri acı bir azabla müjdele. Ancak müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınızdan (antlaşmadan) bir şeyi eksiltmeyenler ve size karşı hiç kimseye yardım etmeyenler başka; artık antlaşmalarını, süresi bitene kadar tamamlayın. Şüphesiz, Allah muttaki olanları sever. (9/1-4)

ARA BULMA

Bunun yanında, kim, vasiyet edenin haksızlığa eğilim göstereceğinden ya da günaha gireceğinden korkup da ikisinin (tarafların) arasını bulup-düzeltirse, artık ona günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/182)

Bir de yeminlerinizi bahane ederek iyilik yapmanız, sakınmanız ve insanların arasını düzeltmenize Allah'ı engel kılmayın. Allah işitendir, bilendir. (2/224)

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)

Onların 'gizlice söyleşmelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114)

Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa, aralarını bulup-düzeltin. Şayet biri diğerine tecavüzde bulunacak olursa, artık, tecavüzde bulunanla, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda (Allah'ın emrini kabul edip) dönerse, bu durumda adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphesiz Allah adil olanları sever. (49/9)

Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenirsiniz. (49/10)

ARAF

İki taraf arasında bir engel ve burçlar (A'raf) üstünde hepsini yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennete gireceklere: "Selam size" derler, ki bunlar, henüz girmeyen fakat (girmeyi) 'şiddetle arzu edip umanlardır.' Gözleri cehennem halkından yana çevrilince: "Rabbimiz, bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılma" derler. Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (7/46-48)

ARAFAT

Rabbinizden bir fazl istemenizde size sakınca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O, sizi nasıl doğru yola yöneltip-ilettiyse, siz de O'nu anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel sapmışlardandınız. Sonra insanların (topluca) akın ettiği yerden siz de akın

edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/198-199)

ARAPÇA

Gerçekten biz, akıl erdirirsiniz diye, onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik. (12/2)

İşte böylece biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

Andolsun ki biz, onların: "Bunu kendisine ancak bir beşer öğretmektedir" dediklerini biliyoruz. Saparak kendisine yöneldikleri (kimse)nin dili a'cemidir, bu ise açıkça Arapça olan bir dildir. (16/103)

Böylece biz onu, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda korkulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakınırlar ya da onlar için düşünme (yeteneğini) oluşturur. (20/113)

Apaçık Arapça bir dille. (26/195)

Onu Arapça bilmeyen birine indirmiş olsaydık. (26/198)

Çarpıklığı olmayan Arapça bir Kur'an'dır (bu). Umulur ki sakınırlar. (39/28)

Bilen bir kavim için, ayetleri (çeşitli biçimlerde, birer birer) 'fasıllar halinde açıklanmış' Arapça Kur'an (veya okunan) kitaptır; (41/3)

İşte biz sana, böyle Arapça bir Kur'an vahyettik; şehirlerin anası (olan Mekke halkı)nı ve çevresinde olanları uyarman için ve kendisinde şüphe olmayan toplanma gününü (haber verip onları) uyarman için de. (O gün onların) Bir bölümü cennette, bir bölümü çılgınca yanan ateşin içerisindedirler. (42/7)

Gerçekten Biz onu, belki aklınızı kullanırsınız diye Arapça bir Kur'an kıldık. (43/3)

Bundan önce de, bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da, zulmedenleri uyarmak ve ihsanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

ARAZİ

İnkâr edenler ise; onların amelleri dümdüz bir arazideki seraba benzer; susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur. (Allah da) Onun hesabını tam olarak verir. Allah, hesabı çok seri görendir. (24/39)

ARI

Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. (16/68)

Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/69)

ARİM SELİ

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. (34/16)

ARKADAŞ

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaştır o. (4/38)

Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, doğrular (ve doğrulayanlar), şehidler ve salihlerle beraberdir. Ne iyi arkadaştır onlar? (4/69)

İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar; işte onlar, çılgın ateşin arkadaşlarıdırlar. (5/86)

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topuklarımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (6/71)

Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, işte onlar ateşin arkadaşlarıdır; onda sonsuzca kalacaklardır. (7/36)

Sahiplerinde (ya da arkadaşları olan peygamberde) delilikten hiçbir şey olmadığını düşünmüyorlar mı? O, apaçık bir uyarıcıdan başkası değildir. (7/184)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi

mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Kendilerine onların gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. (9/113)

Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı (bir sürü) Rabler mi daha hayırlıdır, yoksa kahhar (kahredici) olan bir tek Allah mı?" (12/39)

Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." (12/41)

Eğer şaşıracaksan, asıl şaşkınlık konusu onların şöyle söylemeleridir: "Biz toprak iken mi, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" İşte onlar Rablerine karşı inkâra sapanlar, işte onlar boyunlarına (ateşten) halkalar geçirilenler ve işte onlar -içinde ebedi kalacakları- ateşin arkadaşları olanlardır. (13/5)

(İkisinden) Birinin başka ürün (veren yer)leri de vardı. Böylelikle onunla konuşurken arkadaşına dedi ki: "Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm." (18/34)

Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah)ı inkar mı ettin?" (18/37)

(Musa:) "Bundan sonra sana bir şey soracak olursam, artık benimle arkadaşlık etme. Benden yana bir özre ulaşmış olursun" dedi. (18/76)

De ki: "Size bir tek öğüt veriyorum: "Allah için ikişer ikişer ve teker teker kıyam etmeniz, sonra düşünmeniz. Sizin sahibiniz (veya arkadaşınız olan Peygamber)de hiçbir delilik yoktur. O, yalnızca sizi, şiddetli bir azabın öncesinde uyarandır." (34/46)

Artık gerçekten, zulmedenler için, (geçmişteki) arkadaşlarının günahlarına benzer bir günah vardır. Şu halde acele etmesinler. (51/59)

Derken arkadaşlarını çağırdılar, o da bıçağını kapıp 'hayvanı ayağından biçip yere devirdi.' (54/29)

ARMAĞAN

Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin" dedi. (3/38)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik, kim onu (bulup) getirirse, (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim." (12/72)

Hamd, Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim, gerçekten duayı işitendir." (14/39)

Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım, benim karım da bir kısır (kadın)dır. Artık bana kendi katından bir yardımcı armağan et." (19/5)

Demişti ki: "Ben, yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." (19/19)

Böylelikle, onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrılınca ona İshak'ı ve (oğlu) Yakup'u armağan ettik ve her birini peygamber kıldık. (19/49)

Onlara rahmetimizden armağan(lar) bağışladık ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik. (19/50)

Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak armağan ettik. (19/53)

Ona İshak'ı armağan ettik, üstüne de Yakub'u; her birini salihler kıldık. (21/72)

Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik, eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışırlardı, umarak ve korkarak bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)

Yoksa sen onlardan haraç mı istiyorsun? İşte Rabbinin haracı (dünya ve ahiret armağanı) daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (23/72)

Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl," diyenlerdir. (25/74)

"Ben onlara bir hediye göndereyim de, bir bakayım elçiler neyle dönerler." (Elçi hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır, siz, hediyenizle sevinip öğünebilirsiniz" dedi. (27/35-36)

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık, ecrini de dünyada verdik. Şüphesiz o, ahirette salih olanlardandır. (29/27)

Rabbim, bana salihlerden (olan bir çocuk) armağan et." (37/100)

Biz Davud'a Süleyman'ı armağan ettik. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi. (38/30)

Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz sen, karşılıksız armağan edensin." (38/35)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine dişiler armağan eder, dilediğine de erkek armağan eder. (42/49)

Ki onlar, inkâr ettiler, sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları), yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları, bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması,) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler), seçilip ayrılmış olsalardı, muhakkak içlerinden inkâr edenleri acı bir azab ile azablandırırdık. (48/25)

ARŞ (KÜRSÜ)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Eğer onlar yüz çevirirlerse, de ki: "Bana Allah yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve büyük arşın Rabbi O'dur." (9/129)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaatçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve güneş ile aya boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız. (13/2)

De ki: "Eğer söyledikleri gibi O'nunla beraber ilahlar olsaydı, onlar arşın sahibine mutlaka bir yol ararlardı." (17/42)

Rahman arşa istiva etmiştir. (20/5)

Eğer her ikisinde (gökte ve yerde) Allah'ın dışında ilahlar olsaydı, elbette, ikisi de bozulup gitmişti. Arşın Rabbi olan Allah onların nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir. (21/22)

De ki: "Yedi göğün Rabbi ve büyük Arş'ın Rabbi kimdir?" (23/86)

Hak melik olan Allah pek yücedir, Ondan başka ilah yoktur; Kerim olan Arş'ın Rabbidir. (23/116)

O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arşa istiva edendir. Rahman'dır. Bunu (bundan) haberi olana sor. (25/59)

O Allah, O'ndan başka ilah yoktur, büyük Arş'ın Rabbidir." (27/26)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatçiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (39/75)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından herşeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

Dereceleri yükselten Arş'ın sahibi (Allah), 'toplanma ve buluşma' günü ile uyarıp-korkutmak için, kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir. (40/15)

Göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın Rabbi, onların nitelendirdiklerinden yücedir. (43/82)

Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı görendir. (57/4)

Melek(ler) ise, onun çevresi üzerindedir. O gün, Rabbinin arşını onların da üstünde sekiz (melek) taşır. (69/17)

Daha sonra onu, uzunluğu yetmiş arşın olan bir zincire vurup gönderin." (69/32)

(Bu elçi,) Bir güç sahibidir, arşın sahibi katında şereflidir. (81/20)

Arşın sahibidir; Mecid (pek yüce)dir. (85/15)

ARSLAN

Sanki onlar, ürkmüş yaban eşekleri gibidirler; Arslandan korkup-kaçmışlar. (74/50-51)

ARZ

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'aflar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o? (4/97)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Ey kavmim, size işte bir ayet olarak Allah'ın devesi; onu serbest bırakın, Allah'ın arzında yesin. Ona kötülük (vermek niyeti)yle dokunmayın. Yoksa sizi yakın bir azab sarıverir." (11/64)

Onlar görmüyorlar mı ki, gerçekten biz arza geliyor ve onu çevresinden eksiltiyoruz. Allah hüküm verir. Onun hükmünün peşine düşecek yoktur. Ve O, hesabı pek çabuk görendir. (13/41)

Ve onlardan sonra sizi o arza mutlaka yerleştireceğiz. İşte bu, makamımdan korkana ve tehdidimden korkana ait (bir ayrıcalıktır)." (14/14)

Andolsun, biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdık. (21/105)

Ey iman eden kullarım, şüphesiz benim arzım geniştir; artık yalnızca bana ibadet edin. (29/56)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (31/10)

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arz'ı geniştir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir." (39/10)

ASHAB-I KEHF

Sen yoksa Kehf ve Rakim Ehlini bizim şaşılacak ayetlerimizden mi sandın? O gençler mağaraya sığındıkları zaman demişlerdi ki: "Rabbimiz katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). Sonra iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini belirtmek için onları uyandırdık. Biz sana onların haberlerini bir gerçek (olay) olarak aktarıyoruz. Gerçekten onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi ve biz de onların hidayetlerini arttırmıştık. Onların kalpleri üzerinde (sabrı ve kararlılığı) rabtetmiştik; (Krala karşı) Kıyam ettiklerinde demişlerdi ki: "Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbi'dir; ilah

olarak biz O'ndan başkasına kesinlikle tapmayız (eğer tersini) söyleyecek olursak andolsun gerçeğin dışına çıkarız." "Şunlar bizim kavmimizdir; O'ndan başkasını ilahlar edindiler onlara apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir?" (İçlerinden biri demişti ki:)"Madem ki siz onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrıldınız o halde (dağlara çekilip) mağaraya sığının da Rabbiniz size rahmetinden (bolca bir miktarını) yaysın ve işinizden size bir yarar kolaylaştırsın." (Onlara baktığında) Görürsün ki güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu Allah'ın ayetlerindendir. Allah kime hidayet verirse işte hidayet bulan odur kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. Sen onları uyanık sanırsın oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın geri dönüp onlardan kaçardın onlardan içini korku kaplardı. Böylece aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de hangi yiyecek temizse baksın size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." "Çünkü onlar üzerinize çıkıp gelirlerse sizi taşa tutarlar veya dinlerine geri çevirirler; bu durumda ebedi olarak kurtuluş bulamazsınız." Böylece Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (Sonra gelen kuşaklar) Diyecekler ki: "Üç'tüler onların dördüncüsü köpekleridir." Ve: "Beştiler onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (Bu) Bilinmeyene (gayba) taş atmaktır. "Yedidirler onların sekizincisi köpekleridir" diyecekler. De ki: "Rabbim onların sayısını daha iyi bilir onları pek az (insan) dışında kimse bilemez." Öyleyse onlar konusunda açıkta olan bir tartışmadan başka tartışma ve onlar hakkında bunlardan hiç kimseye bir şey sorma. hiçbir şey hakkında: "Ben bunu yarın mutlaka yapacağım" deme. Ancak: "Allah dilerse" (inşallah yapacağım de). Unuttuğun zaman Rabbini zikret ve de ki: "Umulur ki Rabbim beni bundan daha yakın bir başarıya yöneltip-iletir." Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (yıl) daha kattılar. De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir.

Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (18/9-26)

ASHAB-I MEŞ'EME

"Ashab-ı Meş'eme" ne (mutsuz ve uğursuzdur o) "Ashab-ı Meş'eme". (56/9)

ASHAB-I MEYMENE

İşte o "Ashab-ı Meymene", ne (kutludur o) "Ashab-ı Meymene". (56/8)

ASHAB-I UHDUD

Kahrolsun Ashab-ı Uhdud 'Tutuşturucu-yakıt dolu o ateş' Hani kendileri (ateş hendeğinin) çevresinde oturmuşlardı. Ve mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı. Onlardan yalnızca 'üstün ve güçlü olan' öğülen Allah'a iman ettiklerinden dolayı intikam alıyorlardı. (85/4-8)

ASHAB-I YEMİN

Ashab-ı Yemin", ne (kutludur o) "Ashab-ı Yemin." (56/27)

Ashab-ı Yemin" olanlar için. (56/38)

ASKER

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi. (10/90)

De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Rahman, ona süre tanıdıkça tanır; kendilerine va'dedileni -ya azabı veya kıyamet saatini- gördükleri zaman artık kimin yeri (makam, mevki) daha kötü, kimin askeri- gücü daha zayıfmış, öğreneceklerdir. (19/75)

Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım', Firavun'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan sakındıkları şeyi gösterelim. (28/6)

Nihayet Firavun'un ailesi, onu (ileride bilmeksizin) kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye sahipsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir yanılgı içindeydi. (28/8)

O ve askerleri, yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandılar. (28/39)

Bunun üzerine, onu ve askerlerini tutup suya attık. Böylelikle zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (28/40)

Onların (o ilahların) kendilerine yardım etmeye güçleri yetmez; oysa kendileri onlar için hazır bulundurulmuş askerlerdir. (36/75)

ASMA

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

ASTAR

Astarları, ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve-devşirmesi (ordakilere) yakın (kolay)dır. (55/54)

AŞIRILIK

Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştır ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi. (3/147)

AŞİRET

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Ey insanlar, gerçekten, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (49/13)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Ve onu barındıran aşiretini de; (70/13)

AT

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet, insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır. (3/14)

Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız. (8/60)

Onlara binmeniz ve süs için atları katırları ve merkebleri (yarattı). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır? (16/8)

Hani ona akşama yakın, bir ayağını tırnağı üstüne diken, öbür üç ayağı ile toprağı kazıyan, yağız atlar sunulmuştu.(38/31)

"Onları (atları) bana geri getirin" (dedi). Sonra (onların) bacaklarını ve boyunlarını okşamaya başladı. (38/33)

Onlardan Allah'ın elçisine verdiği "fey'e" gelince ki siz buna karşı (bunu elde etmek için) ne at ne deve sürdünüz. Ancak Allah, kendi elçilerini dilediklerinin üstüne musallat kılar. Allah herşeye güç yetirendir. (59/6)

ATALAR

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler? (2/170)

(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur. (2/200)

Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin" denildiğinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter" derler. (Peki,) Ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayete ermiyor idilerse? (5/104)

Onlar: "Allah, beşere hiçbir şey indirmemiştir" demekle Allah'ı, kadrinin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (parça parça) kâğıtlar üzerinde yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığınız ve çoğunu gözardı ettiğiniz kitabı kim indirdi? Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki: "Allah." Sonra Onları bırak, içine 'daldıkları saçma uğraşılarında' oyalanıp-dursunlar. (6/91)

Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak "zan ve tahminle yalan söylersiniz." (6/148)

Onlar, 'çirkin bir hayasızlık' işlediklerinde: "biz atalarımızı bunun üzerinde bulduk. Allah bunu bize emretti" derler. De ki: "Şüphesiz Allah, 'çirkin hayasızlıkları' emretmez. Bilmediğiniz bir şeyi Allah'a karşı mı söylüyorsunuz?" (7/28)

Dediler ki: "Sen bize yalnızca Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarınızı bırakmamız için mi geldin? Eğer gerçekten doğru isen, bize vadettiğin şeyi getir, bakalım." (7/70)

Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve: "Atalarımıza da (bazan) şiddetli sıkıntılar (bazan da) refah ve genişlikler dokunmuştu" dediler. Bunun üzerine, biz de onları kendileri hiç şuurunda değilken apansız kıskıvrak yakalayıverdik. (7/95)

Ya da: "Bizden önce ancak atalarımız şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelme bir kuşağız; işleri batıl olanların yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin?" dememeniz için. (7/173)

Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (10/78)

Dediler ki: "Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (iyilikler ve yararlılıklar) umulan biriydin. Atalarımızın taptığı şeylere tapmaktan sen bizi engelleyecek misin? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin şeyden kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (11/62)

Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, aklı başında (reşid bir adam)sın." (11/87)

Artık onların tapmakta oldukları şeyler konusunda, sakın kuşkuda olma. Daha önceleri, ataları nasıl tapıyor idiyseler, bunlar da ancak böyle

tapıyorlar. Şüphesiz biz, onların paylarını eksiltmeksizin onlara ödeyecek olanlarız. (11/109)

Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütuf ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler." (12/38)

Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler." (12/40)

Şirk koşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, O'nun dışında hiçbir şeye kulluk etmezdik, biz de, atalarımız da; ve O'nsuz hiçbir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı? (16/35)

Bu konuda ne kendilerinin, ne atalarının hiçbir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan söz ne (kadar da) büyük. Onlar yalandan başkasını söylemiyorlar. (18/5)

Evet, biz onları ve atalarını yararlandırdık; öyle ki, ömür onlara (hiç bitmeyecekmiş gibi) uzun geldi. Fakat şimdi, bizim gerçekten yere gelip onu etrafından eksiltmekte olduğumuzu görmüyorlar mı? Şu halde, üstün gelenler onlar mı? (21/44)

Biz atalarımızı bunlara tapıyor bulduk" dediler. (21/53)

Dedi ki: "Andolsun, siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindesiniz." (21/54)

Bunun üzerine, kavminden inkâra sapmış önde gelenler dediler ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir. Size karşı üstünlük elde etmek istiyor. Eğer Allah (öne sürdüklerini) dilemiş olsaydı, muhakkak melekler indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da bunu işitmiş değiliz." (23/24)

Onlar, yine de o sözü (Kur'an'ı) gereği gibi düşünmediler mi, yoksa onlara, geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi? (23/68)

Andolsun, bu tehdit, bize ve bizden önceki atalarımıza yapılmıştı; bu, geçmişlerin uydurma masallarından başka bir şey değildir." (23/83)

Derler ki: "Sen yücesin; senin dışında başka veliler edinmemiz bize yakışmaz, ancak onları ve atalarını sen meta verip yararlandırdın, öyle ki (senin) zikri(ni) unuttular ve böylece yıkıma uğrayan bir kavim oldular." (25/18)

(Musa:) Dedi ki: "O sizin de Rabbiniz, geçmişteki atalarınızın da Rabbidir." (26/26)

Hayır" dediler. "Biz atalarımızı böyle yaparlarken bulduk." (26/74)

Hem siz, hem de eski atalarınız?" (26/76)

İnkâr edenler dedi ki: "biz ve atalarımız toprak olduktan sonra mı, gerçekten biz mi dirilip-çıkartılacakmışız?" (27/67)

Andolsun, bu (azab ve dirilme tehdidi), bize ve daha önce atalarımıza va'dolunmuştur. Bu, olsa olsa geçmişlerin uydurma masallarından başkası değildir." (27/68)

Musa, onlara apaçık olan ayetlerimizle geldiği zaman: "Bu, düzüp uydurulmuş bir büyüden başkası değildir. Biz geçmiş atalarımızdan bunu işitmedik" dediler. (28/36)

Onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde, derler ki; "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Şayet şeytan, onları çılgınca yanan ateşin azabına çağırmışsa da mı (buna uyacaklar)? (31/21)

Veya önceki atalarımız da mı?" (37/17)

Çünkü onlar, atalarını sapık kimseler olarak bulmuşlardı. (37/69)

Allah ki, sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbidir." (37/126)

Hayır; dediler ki: "Gerçekten atalarımızı bir ümmet üzerinde bulduk ve doğrusu biz onların izleri (eserleri) üstünde doğru olana (hidayete) yönelmiş (kimse)leriz." (43/22)

İşte böyle, senden önce de (herhangi) bir memlekete bir elçi göndermiş olmayalım, mutlaka onun 'refah içinde şımarıp azan önde gelenleri' (şöyle) demişlerdir: "Gerçekten biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve doğrusu biz, onların izlerine (eserlerine) uymuş kimseleriz." (43/23)

(O peygamberlerden her biri de şöyle) Demiştir: "Ben size atalarınızı üstünde bulduğunuz şeyden daha doğru olanını getirmiş olsam da mı?" Onlar da demişlerdi ki: "Doğrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeye kafir olanlarız." (43/24)

Hayır; Ben onları ve atalarını, kendilerine hak ve açıklayan bir elçi gelinceye kadar metalandırdım-yaşattım. (43/29)

O'ndan başka ilah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. (44/8)

Eğer doğru sözlüyseniz, şu halde atalarımızı getirin bakalım." (44/36)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, onların (sözde) delilleri: "Eğer doğru sözlüler iseniz, atalarımızı (diriltip) getirin" demekten başkası değildir. (45/25)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

Önceden gelip-geçmiş atalarımız da mı?" (56/48)

ATEŞ

Bunların örneği, ateş yakan adamın örneğine benzer; (ki onun ateşi) çevresini aydınlattığı zaman, Allah onların aydınlığını giderir ve göremez bir şekilde karanlıklar içinde bırakıverir. (2/17)

Ama yapamazsanız -ki kesin olarak yapamayacaksınız- bu durumda kafirler için hazırlanmış ve yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının. (2/24)

İnkâr edip de ayetlerimizi yalanlayanlar ise; onlar, ateşin halkıdırlar ve orada süresiz kalacaklardır." (2/39)

Dediler ki: "Sayılı günlerin dışında, ateş asla bize değmeyecektir." De ki: "Allah katından bir ahid mi aldınız? -ki Allah asla ahdinden dönmez- Yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?" (2/80)

Hayır; kim bir kötülük işler de günahı kendisini kuşatırsa, (artık) onlar, ateşin halkıdırlar, orada süresiz kalacaklardır. (2/81)

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edeni de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateşin azabına uğratırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

(O zaman, yönetilip) Uyanlar derler ki: "Eğer bize bir kere (daha dünyaya dönme) fırsatı verilse(ydi) muhakkak (şimdi) onların bizden uzaklaştıkları gibi, biz de onlardan uzaklaşır (onları yüzüstü bırakır)dık." Böylece Allah, onlara bütün yaptıklarını onulmaz hasretlerle gösterecektir. Ve onlar ateşten çıkacak değildirler. (2/167)

Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şeyi gözardı edip saklayanlar ve onunla değeri az (bir şeyi) satın alanlar; onların yedikleri, karınlarında ateşten başkası değildir. Allah kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (2/174)

Onlar, hidayete karşılık sapıklığı, bağışlanmaya karşılık azabı satın almışlardır. Ateşe karşı ne kadar dayanıklıdırlar! (2/175)

Onlardan öylesi de vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik (ver) ve bizi ateşin azabından koru" der. (2/201)

Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye, -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırırlar, Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/221)

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkâr edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz kalacaklardır. (2/257)

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

Faiz (riba) yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmişi kendisine, işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse, artık onlar ateşin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır. (2/275)

Şüphesiz inkâr edenler, onların malları da, çocukları da kendilerine Allah'tan (gelecek azaba karşı) hiçbir şey kazandırmaz. Ve onlar ateşin yakıtıdırlar. (3/10)

Onlar: "Rabbimiz şüphesiz biz iman ettik, artık bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru" diyenler; (3/16)

Bu, onların: "Ateş bize sayılı günler dışında kesinlikle dokunmayacak" demelerindendir. Onların bu iftiraları, dinleri konusunda kendilerini yanılgıya düşürmüştür. (3/24)

Gerçekten inkâr edenlerin ise, ne malları, ne çocukları, onlara Allah'tan yana bir şey sağlayamaz. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda temelli olarak kalacaklardır. (3/116)

Ve kafirler için hazırlanmış olan ateşten sakının. (3/131)

Kendisi hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür. (3/151)

Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir elçiye inanmamamız konusunda and verdi," diyenlere de ki: "Şüphesiz, benden önce nice elçiler, apaçık belgeler ve söylediklerinizle geldi; eğer, siz doğru idiyseniz, o halde onları ne diye öldürdünüz?" (3/183)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (3/191)

Rabbimiz, şüphesiz Sen kimi ateşe sokarsan, artık onu 'hor ve aşağılık' kılmışsındır; zulmedenlerin yardımcıları yoktur." (3/192)

Gerçekten, yetimlerin mallarını zulmederek yiyenler, karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar. Onlar, çılgın bir ateşe gireceklerdir. (4/10)

Kim Allah'a ve elçisine isyan eder ve onun sınırlarını aşarsa, onu da içinde ebedi kalacağı ateşe sokar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır. (4/14)

Kim haddi aşarak ve zulmederek böyle yaparsa, biz onu ateşe göndeririz. Bu Allah için pek kolaydır. (4/30)

Böylece, onlardan kimi ona inandı, kimi ona sırt çevirdi. Çılgın ateş olarak cehennem yeter. (4/55)

Ayetlerimize karşı inkâra sapanları şüphesiz ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tadmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten, Allah, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/56)

Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın. (4/145)

İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise, onlar da, alevli ateşin halkıdırlar. (5/10)

Şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur." (5/29)

(Orda) Ateşten çıkmak isterler, ama ondan çıkacak değiller. Onlar için sürekli bir azab vardır. (5/37)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş

amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar; işte onlar, çılgın ateşin arkadaşlarıdırlar. (5/86)

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık." (6/27)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere, ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (7/12)

Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, işte onlar ateşin arkadaşlarıdır; onda sonsuzca kalacaklardır. (7/36)

(Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendi benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbiri ardınca orada toplanınca, en sonra yer alanlar, en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı; öyleyse ateşten kat kat arttırılmış bir azab ver diyecekler. (Allah da:) "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek. (7/38)

Cennet halkı, ateş halkına (şöyle) seslenecekler: "Bize Rabbimizin vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecektir: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun." (7/44)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan aktarın." Derler ki: "Doğrusu Allah, bunları inkâr edenlere haram (yasak) kılmıştır." (7/50)

İşte bu sizin; tadın bunu. İnkâra sapanlara bir de ateş azabı vardır. (8/14)

Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar,

yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün, onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (ve:) "İşte bu, kendiniz için yığıp-sakladıklarınızdır; yığıp-sakladıklarınızı tadın" (denilecek). (9/35)

Bilmiyorlar mı, kim Allah'a ve elçisine karşı koymaya çalışırsa, gerçekten onun için, onda ebedi kalmak üzere cehennem ateşi vardır? İşte en büyük aşağılanma budur. (9/63)

Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (bütün) kâfirlere, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu, onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azab vardır. (9/68)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (9/81)

Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/109)

Kendilerine onların gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. (9/113)

İşte bunların, kazandıkları dolayısıyla barınma yerleri ateştir. (10/8)

Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı, kendi misliyledir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu yok. Onların yüzleri, sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İşte bunlar ateşin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır. (10/27)

İşte bunların, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Onların onda (dünyada) bütün işledikleri boşa çıkmıştır ve yapmakta oldukları şeyler de geçersiz olmuştur. (11/16)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan biri onu inkâr ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

O, kıyamet günü kavminin önderliğine geçer, böylece onları ateşe götürmüş olur. Sonunda vardıkları yer, ne kötü bir yerdir.. (11/98)

Mutsuz olanlar ateştedirler, onlar için orada (kahırla ve acıyla) nefes alıp vermeler vardır. (11/106)

Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz. (11/113)

Eğer şaşıracaksan, asıl şaşkınlık konusu onların şöyle söylemeleridir: "Biz toprak iken mi, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" İşte onlar Rablerine karşı inkâra sapanlar, işte onlar boyunlarına (ateşten) halkalar geçirilenler ve işte onlar -içinde ebedi kalacakları- ateşin arkadaşları olanlardır. (13/5)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)

O'nun yolundan saptırmak için Allah'a eşler koştular. De ki: "Yararlanın. Çünkü elbette sizin varışınız ateşedir." (14/30)

Giyimleri katrandandır, yüzlerini ateş bürümektedir. (14/50)

Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da parlak bir ateş izler. (15/18)

Ve Cann'ı da daha önce 'nüfuz eden kavurucu' ateşten yaratmıştık. (15/27)

Onlar, Allah'a, hoşlarına gitmeyen şeyleri uygun görürler, dilleri de yalan olarak en güzel olanın 'kendilerinin olduğunu' düzmektedir. Hiç şüphesiz ateş onlar içindir ve hiç şüphesiz onlar, (cehennemde) öncülerdir. (16/62)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (18/29)

Suçlu-günahkarlar ateşi görmüşlerdir, artık içine kendilerinin gireceklerini de anlamışlardır; ancak ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır. (18/53)

Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökeyim." (18/96)

Hani bir ateş görmüştü de, ailesine şöyle demişti: "Durun, bir ateş gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol-gösterici bulurum." (20/10)

O inkâr edenler, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi püskürtemeyecekleri ve hiç yardım alamayacakları zamanı bir bilselerdi. (21/39)

Biz de dedik ki: "Ey ateş, İbrahim'e karşı soğuk ve esenlik ol." (21/69)

Ona yazılmıştır: "Kim onu veli edinirse, şüphesiz o (şeytan) onu şaşırtıp-saptırır ve onu çılgın ateşin azabına yöneltir." (22/4)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldıza tapanlar (Sabii) Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

İşte bunlar çekişen iki gruptur, Rableri konusunda çekiştiler. İşte o inkâr edenler, onlar için ateşten elbiseler biçilmiştir; başları üstünden de kaynar su dökülür. (22/19)

Ayetlerimiz konusunda acze düşürücü çabalar harcayanlar, alevli ateşin halkıdır. (22/51)

Onlara karşı apaçık olan ayetlerimiz okunduğu zaman, sen o inkâr edenlerin yüzlerindeki 'red ve inkarı' tanıyabilirsin. Neredeyse, kendilerine karşı ayetlerimizi okuyanın üzerine çullanıverecekler. De ki: "Size, bundan daha kötü olanını haber vereyim mi? Ateş... Allah, onu inkâr edenlere va'detmiş bulunmaktadır; ne kötü bir duraktır." (22/72)

Ateş, onların yüzlerini yalayarak yakar da onun içinde onlar, (etleri sıyrılmış olarak sırıtan) dişleriyle kalıverirler. (23/104)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35)

İnkâra sapanların, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacaklarını sanma. Onların son barınma yerleri ateştir. Ne kötü bir dönüştür o. (24/57)

Hayır, onlar kıyamet-saatini yalanladılar; biz kıyamet saatini yalan sayanlara çılgınca yanan bir ateş hazırladık. (25/11)

Hani Musa ailesine: "Şüphesiz ben bir ateş gördüm" demişti. "Size ondan ya bir haber veya ısınmanız için bir kor ateş getireceğim." (27/7)

Oraya gittiğinde, kendisine seslenildi: "Ateş (yerin)de olanlar da, çevresinde bulunanlar da kutlu kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah yücedir. (27/8)

Kim bir kötülükle gelirse, artık onlar da ateşe yüzükoyun atılır (ve onlara:) "Yaptıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılıyorsunuz?" (denir). (27/90)

Böylelikle Musa, süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca, Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine: "Siz durun, gerçekten bir ateş gördüm; umarım ondan ya bir haber, ya da ısınmanız için bir kor parçası getiririm." dedi. (28/29)

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (28/38)

Biz, onları ateşe çağıran önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler. (28/41)

Bunun üzerine kavminin (İbrahim'e) cevabı yalnızca: "Onu öldürün ya da yakın" demek oldu. Böylece Allah onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için ayetler vardır. (29/24)

Onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde, derler ki; "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Şayet şeytan, onları çılgınca yanan ateşin azabına çağırmışsa da mı (buna uyacaklar)? (31/21)

Fasık olanlar içinse, artık onların da barınma yeri ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde, geri çevrilirler ve onlara: "Kendisini yalanladığınız ateş azabını tadın" denir. (32/20)

Gerçekten Allah, kafirleri lanetlemiş ve onlar için 'çılgın bir ateş' hazırlamıştır. (33/64)

Yüzlerinin ateşte evrilip çevrileceği gün, derler ki: "Eyvahlar bize, keşke Allah'a itaat etseydik ve Resûl'e itaat etseydik." (33/66)

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgın ateşin azabından taddırırdık. (34/12)

Artık bugün, bir kısmınızın bir kısmınıza yarar ve zarar sağlamaya gücü yetmez. Biz de o zulmedenlere deriz ki: "Yalanlamakta olduğunuz ateşin azabını tadın." (34/42)

Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi grubunu, ancak çılgınca yanan ateşin halkından olmağa çağırır. (35/6)

İnkar edenlere gelince, onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne, karar verilir, ki böylece ölüversinler, ne de kendilerine onun azabından (bir şey) hafifletilir. İşte biz, her nankör olanı böyle cezalandırırız. (35/36)

Ki O, size yeşil ağaçtan bir ateş kılandır; siz de ondan yakıyorsunuz. (36/80)

Derken, bakıverdi, onu 'çılgınca yanan ateşin' tam ortasında gördü. (37/55)

Şüphesiz o, 'çılgınca yanan ateşin' dibinde bitip çıkar. (37/64)

Sonra onların dönecekleri yer, elbette (yine) çılgınca yanan ateştir. (37/68)

Dediler ki: "Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çılgınca yanan ateşin içine atın." (37/97)

Ancak kendisi çılgınca yanan ateşe girecek olan başka (onu sürüklersiniz). (37/163)

Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunan şeyleri batıl olarak yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Ateşten (görecekleri azabtan) dolayı vay o inkâr edenlere. (38/27)

(Müşrik olan hakim güçlere:) "İşte bu(nlar) da sizinle birlikte (küfür ve zulümde) göğüs gerenlerdir. Onlara bir merhaba (bile) yok. Çünkü onlar ateşe gireceklerdir." (denilir). (38/59)

Derler ki: "Rabbimiz, kim bunu bizim önümüze sürdüyse, ateşteki azabını kat kat arttır." (38/61)

Dedi ki: "Ben ondan daha hayırlıyım; sen beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (38/76)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, gönülden katıksızca yönelmiş olarak Rabbine dua eder. Sonra ona kendinden bir nimet verdiği zaman, daha önce O'na dua ettiğini unutur ve O'nun yolundan saptırmak amacıyla Allah'a eşler koşmaya başlar. De ki: "İnkârınla biraz (dünya zevklerinden) yararlan; çünkü sen, ateşin halkındansın." (39/8)

Onların üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında da tabakalar vardır. İşte Allah, kendi kullarını bununla tehdit edip-korkutuyor. Ey kullarım öyleyse Benden sakının. (39/16)

Azab sözü kendisi üzerinde hak olmuş kimse mi (onlarla bir tutulur)? Ateşte olanı artık sen mi kurtaracaksın? (39/19)

Senin Rabbinin kafirler üzerindeki: "Gerçekten onlar ateşin halkıdır" sözü böylece hak oldu. (40/6)

Ey kavmim, ne oluyor ki ben sizi kurtuluşa çağırıyorken, siz beni ateşe çağırıyorsunuz." (40/41)

İmkanı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, dünyada da, ahirette de çağrıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve

bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşıranlar, onlar ateşin halkıdırlar." (40/43)

Ateş; sabah akşam, ona sunulurlar. Kıyamet-saatinin kopacağı gün: "Firavun çevresini, azabın en şiddetli olanına sokun" (denecek). (40/46)

Ateşin içinde, iddialar öne sürüp karşılıklı tartışırlarken zayıf olanlar, büyüklenen (müstekbir)lere derler ki: "Gerçekten biz, size uymuş (teb'anız) olan kimselerdik. Şimdi siz, ateşten bir parçasını olsun, bizden uzaklaştırabilir misiniz? (40/47)

Ateşin içinde olanlar, cehennem bekçilerine dediler ki: "Rabbinize dua edin; azabtan bir günü (olsun) bize hafifletsin." (40/49)

Kaynar suyun içinde; sonra ateşte tutuşturulacaklar. (40/72)

Allah'ın düşmanlarının bir araya getirilip-toplanacakları gün işte onlar, ateşe bölükler halinde dağıtılırlar." (41/19)

Şimdi eğer sabredebilirlerse, artık onlar için konaklama yeri ateştir. Ve eğer onlar hoşnut olma (dünya)ya dönmek isterlerse, artık hoşnut olacaklardan değildirler. (41/24)

Bu, Allah'ın düşmanlarının cezası olan ateştir. Bizim ayetlerimizi inkar etmeleri dolayısıyla bir ceza olarak, orada onlar için ebedilik yurdu vardır. (41/28)

Bizim ayetlerimiz konusunda çarpıtma yapanlar, Bize gizli kalmazlar. Öyleyse ateşin içine bırakılan mı daha hayırlıdır yoksa kıyamet günü güvenle gelen mi? Siz dilediğinizi yapın. Çünkü O yaptıklarınızı gerçekten görendir. (41/40)

İşte biz sana, böyle Arapça bir Kur'an vahyettik; şehirlerin anası (olan Mekke halkı)nı ve çevresinde olanları uyarman için ve kendisinde şüphe olmayan toplanma gününü (haber verip onları) uyarman için de. (O gün onların) Bir bölümü cennette, bir bölümü çılgınca yanan ateşin içerisindedirler. (42/7)

Denildi ki: "Bugününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi, biz de sizi bugün unutuyoruz. Barınma yeriniz ateştir. Ve sizin için hiçbir yardımcı yoktur." (45/34)

İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (46/20)

İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Bu gerçek değil miymiş?" Onlar: "Rabbimize andolsun, evet (öyledir)" derler. (Allah da:) "Öyleyse inkâr ettiklerinizden dolayı azabı tadın" dedi. (46/34)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkar edenler ise, metalanırlar ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir. (47/12)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

Kim Allah'a ve Resûlü'ne iman etmezse, (bilsin ki) gerçekten Biz, kafirler için çılgınca yanan bir ateş hazırlamışızdır. (48/13)

O gün onlar, ateşin üstünde tutulup-eritilecekler: (51/13)

Cehennem ateşine, 'küçültücü bir sürüklenme ile ' sürüklenecekleri gün; (52/13)

(Onlara şöyle denir:) "İşte sizin yalanladığınız ateş budur." (52/14)

Ateşin içinde yüzükoyun sürüklenecekleri gün Cehennemin dokunuşunu tadın" (denecek) (54/48)

İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. (55/14)

Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (55/15)

İkinizin de üzerine ateşten yalın bir alev ve (bakır gibi erimiş) kıpkızıl bir duman salıverilir de 'kurtulup-başaramazsınız.' (55/35)

Şimdi yakmakta olduğunuz ateşi gördünüz mü? (56/71)

Ve çılgınca yanan ateşe bir atılma da. (56/94)

Artık bugün sizden herhangi bir fidye alınmaz ve inkâr edenlerden de.. Barınma yeriniz ateştir, sizin veliniz (size yaraşan dost) odur; o ne kötü bir gidiş yeridir. (57/15)

Ne malları, ne çocukları onlara Allah'a karşı hiçbir şeyle yarar sağlamaz. Onlar, ateşin halkıdır, içinde süresiz kalacaklardır. (58/17)

Eğer Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı, muhakkak onları (yine) dünyada azablandırırdı. Ahirette ise onlar için ateş azabı vardır. (59/3)

Sonunda onların akibetleri, şüphesiz ateşin içinde ikisinin de süresiz olarak kalıcı olmalarıdır. İşte zalim olanların cezası budur. (59/17)

Ateş halkı ile cennet halkı bir olmaz. Cennet halkı 'umduklarına kavuşup mutluluk içinde olanlardır.' (59/20)

İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; onlar da içinde sürekli kalıcılar olmak üzere, ateşin halkıdırlar. Ne kötü bir dönüş yeridir O. (64/10)

Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

Andolsun, Biz en yakın olan göğü (dünya göğünü) kandillerle süsleyip-donattık ve bunları, şeytanlar için taşlama-birimleri (rücum) kıldık. Onlar için çılgınca yanan ateşin azabını hazırladık. (67/5)

Ve derler ki: "Eğer dinlemiş olsaydık ya da akıl etmiş olsaydık, şu çılgınca yanan ateşin halkı arasında olmayacaktık." (67/10)

Böylece kendi günahlarını itiraf ettiler. Çılgınca yanan ateşin halkına (Allah'ın rahmetinden) uzaklık olsun. (67/11)

Hayır; (hiçbiri kabul edilmez). Doğrusu o (cehennem), cayır cayır yanmakta olan ateştir: (70/15)

Bunlar, hataları dolayısıyla suda boğuldular, sonra ateşe sokuldular. O zaman da Allah'ın dışında hiçbir yardımcı bulamadılar. (71/25)

(Benim görevim,) Yalnızca Allah'tan olanı ve O'nun gönderdiklerini tebliğ etmektir. Kim Allah'a ve O'nun elçisine isyan ederse, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere onun için cehennem ateşi vardır." (72/23)

Çünkü Bizim yanımızda bukağılar ve cayır cayır yanan bir ateş vardır: (73/12)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

Doğrusu biz kafirlere zincirler, demir halkalar (tomruklar) ve çılgınca yanan bir ateş hazırladık. (76/4)

Cehennem ateşi çılgınca kızıştırıldığı zaman. (81/12)

Ve şüphesiz facir (kötü) olanlar da, elbette çılgınca yanan ateşin içindedirler. (82/14)

Çılgın alevli ateşe girecek. (84/12)

'Tutuşturucu-yakıt dolu o ateş,' (85/5)

Ki o, en büyük ateşe yollanacaktır. (87/12)

Kızgın bir ateşe yollanırlar. (88/4)

Kapıları kilitlenmiş" bir ateş onların üzerinedir. (90/20)

Artık sizi, 'alevleri kabardıkça kabaran' bir ateşle uyardım. (92/14)

Şüphesiz, kitap ehlinden ve müşriklerden inkâr edenler, içinde sürekli kalıcılar olmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar, yaratılmışların en kötüleridir. (98/6)

(Tırnaklarıyla) Ateş saçanlara. (100/2)

O, kızgın bir ateştir. (101/11)

Andolsun, o çılgınca yanan ateşi de elbette görecektiniz. (102/6)

Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir. (104/6)

Alevi olan bir ateşe girecektir. (111/3)

ATLAS

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan (elbiseler) giyinirler, karşılıklı (otururlar). (44/53)

Astarları, ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve-devşirmesi (ordakilere) yakın (kolay)dır. (55/54)

Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (76/21)

AV

Ey iman edenler, akitleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere, hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah, dilediği hükmü verir. (5/1)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Sana, kendilerine neyin helal kılındığını sorarlar. De ki: "Bütün temiz şeyler size helal kılındı." Allah'ın size öğrettiği gibi öğretip yetiştirdiğiniz avcı hayvanlarının yakalayıverdiklerinden de -üzerine Allah'ın adını anarak- yiyin. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir. (5/4)

Ey iman edenler, Allah görünmezlikte (gaybte) kendisinden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği avdan bir şeyle andolsun sizi deneyecektir. Artık kim bundan sonra haddi aşarsa, onun için acı bir azab vardır. Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakının. (5/94-96)

AVCI

Sana, kendilerine neyin helal kılındığını sorarlar. De ki: "Bütün temiz şeyler size helal kılındı." Allah'ın size öğrettiği gibi öğretip yetiştirdiğiniz avcı hayvanlarının yakalayıverdiklerinden de -üzerine Allah'ın adını anarak- yiyin. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir. (5/4)

AVUÇ

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dır. Onların Allah'tan başka çağırdıkları ise, onlara hiçbir şeyle cevab veremezler. (Onların durumu) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avucunu suya uzatan(ın boşuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gelmez. İnkâr edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası değildir. (13/14)

(Derken) Onun ürünleri (afetlerle) kuşatılıverdi. Artık o, uğrunda harcadıklarına karşı avuçlarını (esefle) oğuşturuyordu. O (bağın) çardakları yıkılmış durumdaydı, kendisi de şöyle diyordu: "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım." (18/42)

Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm, böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoşa giden (bir şey) gösterdi." (20/96)

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (39/67)

AY

O sabahı yarıp çıkarandır. Geceyi bir sükun (dinlenme) güneş ve ay'ı bir hesap (ile) kıldı. Bu üstün ve güçlü olan bilen Allah'ın takdiridir. (6/96)

Gerçekten sizin Rabbiniz altı günde gökleri ve yeri yaratan sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten güneşe aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun yaratmak da emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Güneşi bir aydınlık ayı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah bunları ancak hak ile yaratmıştır. O bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. (10/5)

Allah O'dur ki gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve güneş ile aya boyun eğdirdi her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler

ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki Rabbinize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız. (13/2)

Güneşi ve ayı hareketlerinde sürekli emrinize amade kılan geceyi ve gündüzü de emrinize amade kılandır. (14/33)

Geceyi gündüzü güneşi ve ayı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/12)

Geceyi gündüzü güneşi ve ayı yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor. (21/33)

"Gökte burçlar kılan onların içinde bir aydınlık ve nurlu bir ay vareden (Allah) ne yücedir. (25/61)

Görmüyor musun ki gerçekten Allah geceyi gündüze bağlayıp-katar gündüzü de geceye bağlayıp-katar. Güneş ile ayı emre amade kılmıştır. Her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gider. Allah yaptıklarınızdan haberdârdır. İşte-böyle; şüphesiz Allah O Hak olandır ve şüphesiz O'nun dışında taptıkları (tanrılar) ise batıldır. Şüphesiz Allah yücedir büyüktür. (31/29-30)

(Allah) Geceyi gündüze bağlayıp-katar gündüzü de geceye bağlayıp-katar; güneşi ve ayı emre amade kılmıştır her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedir. İşte bunları (yaratıp düzene koyan) Allah sizin Rabbinizdir; mülk O'nundur. O'ndan başka taptıklarınız ise 'bir çekirdeğin incecik zarına' bile malik olamazlar. (35/13)

Ay'a gelince biz onun için de birtakım uğrak yerleri takdir ettik; sonunda o eski bir hurma dalı gibi döndü (döner). Ne güneşin aya erişip-yetişmesi gerekir ne de gecenin gündüzün önüne geçmesi. Her biri bir yörüngede yüzüp gitmektedirler. (36/39-40)

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan bağışlayan O'dur. (39/5)

Gece gündüz güneş ve ay O'nun ayetlerindendir. Siz güneşe de aya da secde etmeyin. Alah'a secde edin ki bunları kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz. (41/37)

Güneş ve ay (belli) bir hesap iledir. (55/5)

"Ve ayı bunlar içinde bir nur kılmış güneşi de (aydınlatıcı ve yakıcı) bir kandil yapmıştır." (71/16)

AYAĞIN KAYMASI

Size, apaçık belgeler (ayetler) geldikten sonra yine ayağınız kayarsa, bilin ki Allah, gerçekten üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (2/209)

Yeminlerinizi kendi aranızda, bir bozuculuk unsuru edinmeyin; sonra sapasağlam basan ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoyduğunuz için kötülüğü tadarsınız. (Ayrıca) Büyük azab da sizin içindir. (16/94)

AYAKKABI

Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın." (20/12)

AZER

Hani İbrahim babası Azer'e (şöyle) demişti: "Sen putları ilahlar mı ediniyorsun? Doğrusu, ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum." (6/74)

AZGIN

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle eriştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (7/146)

Onlara kendisine ayetlerimizi verdiğimiz kişinin haberini anlat. O, bundan sıyrılıp-uzaklaşmış, şeytan onu peşine takmıştı. O da sonunda azgınlardan olmuştu. (7/175)

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince

(Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi. (10/90)

Hani biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor. (17/60)

Çocuğa gelince, onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı, onun kendilerine azgınlık ve inkâr zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk." (18/80)

O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. (19/20)

Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi." (19/28)

Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılma duyarlılığın)ı kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (19/59)

Sonra, her bir gruptan Rahman'a karşı azgınlık göstermek bakımından en şiddetli olanını ayıracağız. (19/69)

Dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten, onun bize karşı 'taşkın bir tutum takınmasından' ya da 'azgın davranmasından' korkuyoruz." (20/45)

Size, rızık olarak verdiklerimizden temiz olanlarından yiyin, bu konuda azgınlık yapmayın, yoksa gazabım üzerinize kaçınılmaz olarak iner: benim gazabım, kimin üzerine inerse, muhakkak o, tepetaklak düşmüştür. (20/81)

İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur ve her azgın-kaypak şeytanının peşine düşer. (22/3)

İşte böyle; her kim kendisine yapılan haksızlığın benzeriyle karşılık verir, sonra aleyhine 'azgınlık ve saldırıda' bulunulursa, Allah, mutlaka ona yardım eder. Şüphesiz Allah, affedicidir, bağışlayıcıdır. (22/60)

Bize kavuşmayı ummayanlar, dediler ki: "Bize meleklerin indirilmesi ya da Rabbimizi görmemiz gerekmez miydi?" Andolsun, onlar kendi nefislerinde büyüklüğe kapıldılar ve büyük bir azgınlıkla baş kaldırdılar. (25/21)

Cehennem de azgınlar için sergilenir. (26/91)

Artık onlar ve azgınlar onun içine dökülüverilmiştir. (26/94)

Şairler ise; gerçekten onlara azgın-sapıklar uyar. (26/224)

Böylece şehirde korku içinde (çevreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken, bir de baktı ki, dün kendisinden yardım isteyen (kişi, bugün de) kendisine yardım için bağırıyor. Musa, ona dedi ki: "Sen açıkca bir azgınsın." (28/18)

Gerçek şu ki, Karun, Musa'nın kavmindendi, ancak onlara karşı azgınlaştı. Biz, ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları, birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şımararak sevinme, çünkü Allah, şımararak sevince kapılanları sevmez." (28/76)

Ve itaatten çıkmış her azgın şeytandan koruduk; (37/7)

Bizim üzerinizde zorlayıcı hiçbir gücümüz yoktu; hayır siz (kendiniz) azgın bir kavimdiniz." (37/30)

Evet, sizi azdırdık, çünkü biz de azgın kimselerdik." (37/32)

Bu (böyle işte); gerçekten azgınlar için de muhakkak varılacak kötü bir yer vardır. (38/55)

İşte bu, sizin yeryüzünde haksız yere şımarıp-azmanız ve azgınca ölçüyü taşırmanız dolayısıyladır. (40/75)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar, 'azgın ve taşkın (tağiy)' bir kavimdirler. (51/53)

Yoksa bunu kendilerine saçma-akılları mı emrediyor? Yoksa onlar azgın bir kavim midir? (52/32)

Daha önce Nuh kavmini de. Çünkü onlar, daha zalim ve daha azgındılar. (53/52)

Eğer O, rızkını tutsa (vermese), rızkınızı verecek olan kimmiş? Hayır; onlar, bir azgınlık ve nefret içinde inatla direniyorlar. (67/21)

Yazıklar bize, gerçekten bizler azgınmışız" dediler. (68/31)

Ad (halkın)a gelince; onlar da, uğultu yüklü, azgın bir kasırga ile helak edildiler. (69/6)

Bir de şu gerçek var: İnsanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınırlardı. Öyle ki, onların azgınlıklarını arttırırlardı." (72/6)

Ki onlar, şehirlerde azgınlaşmışlardı. (89/11)

Semud (halkı) azgınlığı dolayısıyla yalanladı; (91/11)

AZIK

Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se, (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak, fısk yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakının. (2/197)

AZİZ

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

(Hükümdar topladığı o kadınlara:) "Yusuf'un nefsinden murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, haşa" dediler. "Biz ondan hiçbir kötülük görmedik." Aziz (Vezir)in de karısı dedi ki: "İşte şu anda gerçek orta yere çıktı; onun nefsinden ben murad almak istemiştim. O ise gerçekten doğruyu söylenlerdendir." (12/51)

- B -

BABİL

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)

BAĞIRSAK

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

BAĞIŞLAMAK (AFFETMEK)

Bundan sonra, (artık) şükredesiniz diye sizi bağışladık. (2/52)

Ve hatırlayın, demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerde bol bol yiyin, yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin; (biz de) hatalarınızı bağışlayalım; iyilik yapanların (ecirlerini) arttıracağız." (2/58)

Rablerinden bağışlanma (salat) ve rahmet bunların üzerinedir ve hidayete erenler de bunlardır. (2/157)

Sizin ilahınız tek bir ilahtır; O'ndan başka ilah yoktur; O, Rahman'dır, Rahim'dir (bağışlayan ve esirgeyendir). (2/163)

O, size ölüyü (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)

Onlar, hidayete karşılık sapıklığı, bağışlanmaya karşılık azabı satın almışlardır. Ateşe karşı ne kadar dayanıklıdırlar! (2/175)

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Bunun yanında, kim, vasiyet edenin haksızlığa eğilim göstereceğinden ya da günaha gireceğinden korkup da ikisinin (tarafların) arasını bulup-düzeltirse, artık ona günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/182)

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Onlar, (savaşa) son verirlerse (siz de son verin); şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (2/192)

Sonra insanların (topluca) akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (2/199)

Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler; işte onlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (2/218)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş, amaçsız sözler'den dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, yumuşak davranandır. (2/225)

Kadınlarından uzaklaşmaya yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (bu süre içinde eşlerine) dönerlerse, şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/226)

(İddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah, sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanıncaya kadar nikah bağını bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki, elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak davranandır. (2/235)

Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, yumuşak davranandır. (2/263)

Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size kendisinden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (2/268)

Sadakaları açıkta verirseniz ne iyi; fakat gizleyip fakirlere verirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır. O, günahlarınızdan bir kısmını bağışlar. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (2/271)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğini azablandırır. Allah, herşeye güç yetirendir. (2/284)

Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti, mü'minler de. Tümü, Allah'a, meleklerine, Kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırdetmeyiz. İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamanı (dileriz). Varış ancak Sana'dır" dediler. (2/285)

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/286)

Onlar: "Rabbimiz şüphesiz biz iman ettik, artık bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru" diyenler; (3/16)

Sabredenler, doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' bağışlanma dileyenlerdir. (3/17)

De ki: "Eğer siz Allah'ı seviyorsanız bana uyun; Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah bağışlayandır, esirgeyendir." (3/31)

Ancak bundan sonra tevbe edenler, 'salih olarak davrananlar' başka. Çünkü Allah, gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir. (3/89)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Kimi dilerse bağışlar, kimi dilerse azablandırır. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (3/129)

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (3/134)

Ve 'çirkin bir hayasızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyenlerdir. (3/135)

İşte bunların karşılığı, Rablerinden bağışlanma ve içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetlerdir. (Böyle) Yapıp-edenlere ne güzel bir karşılık (ecir var.) (3/136)

Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştır ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi. (3/147)

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zafer)i size gösterdikten sonra, siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

İki topluluğun karşı karşıya geldikleri gün, sizden geri dönenleri, kazandıkları bazı şeyler dolayısıyla şeytan onların ayağını kaydırmak istemişti. Ama andolsun ki, Allah onları affetti. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, yumuşak olandır. (3/155)

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (3/159)

"Rabbimiz, biz: "Rabbinize iman edin" diye imana çağrıda bulunan bir çağırıcıyı işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz, bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizi de iyilik yapanlarla birlikte öldür." (3/193)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Gerçekten, Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise, dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur. (4/48)

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden, esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

(Onlara) Kendinden dereceler, bağışlanma ve rahmet (vermiştir.) Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/96)

Umulur ki Allah bunları affeder. Allah affedicidir, bağışlayıcıdır. (4/99)

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resûlü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (4/100)

Ve Allah'tan bağışlanma dile. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/106)

Kim kötülük işler veya nefsine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur. (4/110)

Hiç şüphesiz, Allah, kendisine şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (onlardan) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (4/116)

Kadınlar arasında adaleti sağlamaya -ne kadar özen gösterseniz de- güç yetiremezsiniz. Öyleyse, büsbütün (birine) eğilim (sevgi ve ilgi) gösterip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/129)

Gerçek şu, iman edip sonra inkâra sapanlar, sonra yine iman edip sonra inkâra sapanlar sonra da inkârları artanlar... Allah onları bağışlayacak değildir, onları doğru yola da iletecek değildir. (4/137)

Bir hayrı açıklar ya da gizli tutarsanız veya bir kötülüğü bağışlarsanız, şüphesiz Allah, affedicidir, güç yetirendir. (4/149)

Allah'a ve Resûlü'ne inananlar ve onlardan hiçbiri arasında ayrım yapmayanlar, işte onlara ecirleri verilecektir. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/152)

Gerçek şu ki, inkâr edenler ve zulmedenler, Allah onları bağışlayacak değildir, onları bir yola da iletecek değildir. (4/168)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Allah, iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır. (5/9)

Yahudi ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdikleriyiz" dedi. De ki: "Peki, ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azablandırıyor? Hayır, siz O'nun yarattığından birer beşersiniz. O, dilediğini bağışlar, dilediğini azaplandırır. Göklerin, yerin ve bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır." (5/18)

Ancak, sizin onlara güç yetirmenizden önce tevbe edenler başka. Bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/34)

Ancak kim işlediği zulümden sonra tevbe eder ve (davranışlarını) düzeltirse, şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Muhakkak Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (5/39)

Göklerin ve yerin mülkünün Allah'a ait olduğunu bilmiyor musun? O, kimi dilerse azablandırır, kimi dilerse bağışlar. Allah, herşeye güç yetirendir. (5/40)

Yine de Allah'a tevbe edip bağışlanma istemeyecekler mi? Oysa Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/74)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Bilin ki, Allah gerçekten cezası pek şiddetli olandır. Ve Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/98)

Ey iman edenler, size açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın; Kur'an indirildiği zaman sorarsanız, size açıklanır. Allah onu affetti. Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak olandır. (5/101)

Eğer onları azablandırırsan, şüphesiz onlar Senin kullarındır, eğer onları bağışlarsan, şüphesiz aziz olan, hakim olan Sen'sin Sen." (5/118)

Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir." (6/54)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fısk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

O sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Şüphesiz senin Rabbin, sonuçlandırması pek çabuk olandır ve şüphesiz O, bağışlayandır, esirgeyendir. (6/165)

Dediler ki: "Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eğer bizi bağışlamazsan ve esirgemezsen, gerçekten hüsrana uğrayanlardan olacağız." (7/23)

Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup, başları) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler. (7/149)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın." (7/151)

Kötülük işleyip bunun ardından tevbe edenler ve iman edenler; hiç şüphesiz Rabbin, bundan (tevbeden) sonra elbette bağışlayandır, esirgeyendir. (7/153)

Musa, belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş adam seçip-ayırdı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutuverince, dedi ki: "Rabbim, eğer dileseydin, onları ve beni daha önceden helak ederdin. (Şimdi) İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemenden başkası değildir. Onunla sen dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla, bizi esirge; Sen bağışlayanların en hayırlısısın." (7/155)

Onlara: "Bu şehirde oturun, ondan istediğiniz yerden yeyin, 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin, (biz de) hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanların (armağanlarını) arttıracağız" denildiğinde: (7/161)

İşte o zaman Rabbin, onlara en kötü azabı yapacak kimse(leri) kıyamet gününe kadar üzerlerine mutlaka göndereceğini bildirdi. Şüphesiz, Rabbin (ceza ile) sonuçlandırması pek çabuk olandır ve gerçekten O, bağışlayandır, esirgeyendir. (7/167)

Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan birtakım 'kötü kimseler' geçti. (Bunlar) Şu değersiz olan (dünya)ın geçici-yararını alıyor ve: "Yakında bağışlanacağız" diyorlar. Bunun benzeri bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinden Allah'a karşı hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyeceklerine ilişkin Kitap sözü alınmamış mıydı? Oysa içinde olanı okudular. (Allah'tan) Korkanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ akıl erdirmeyecek misiniz? (7/169)

İşte gerçek mü'minler bunlardır. Rableri katında onlar için dereceler, bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/4)

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (8/29)

Oysa sen içlerinde bulunduğun sürece, Allah onları azablandıracak değildir. Ve onlar, bağışlanma dilemektelerken de, Allah onları azablandıracak değildir. (8/33)

O inkâr edenlere de ki: "Eğer vazgeçerlerse geçmişte (yaptıkları) şeyler bağışlanacaktır. Ama yine dönecek olurlarsa, önceki (toplumlara uygulanan) sünnet, muhakkak (onların başından da) geçmiş olacaktır. (8/38)

Artık ganimet olarak elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir." (8/69)

Ey Peygamber, ellerinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah, sizin kalblerinizde bir hayır olduğunu bilirse (görürse) size sizden alınandan daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Allah bağışlayandır, esirgeyendir." (8/70)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/74)

Haram aylar (süre tanınmış dört ay) sıyrılıp-bitince (çıkınca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verirlerse yollarını açıverin. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/5)

Bunun ardından Allah, dilediği kimseden tevbesini kabul eder. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/27)

Özür belirtmeyiniz. Siz, imanınızdan sonra inkâra saptınız. Sizden bir topluluğu bağışlasak da, bir topluluğunuzu gerçekten suçlu-günahkar olmaları nedeniyle azablandıracağız. (9/66)

Sen, onlar için ister bağışlanma dile, istersen dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de, Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu, gerçekten onların Allah'a ve elçisine (karşı) nankörlük etmeleri dolayısıyladır. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/80)

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağıranlar' oldukları sürece, güçsüz-zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/91)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/99)

Diğerleri günahlarını itiraf ettiler, onlar salih bir ameli bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Hiç şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/102)

Kendilerine onların gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. (9/113)

İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi, yalnızca ona verdiği bir söz dolayısıyla idi. Kendisine, onun gerçekten Allah'a düşman olduğu açıklanınca ondan uzaklaştı. Doğrusu İbrahim, çok duygulu, yumuşak huyluydu. (9/114)

(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (9/118)

Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, O'ndan başka bunu senden kaldıracak yoktur. Ve eğer sana bir hayır isterse, O'nun bol fazlını geri çevirecek de yoktur. Kullarından dilediğine bundan isabet ettirir. O, bağışlayandır, esirgeyendir. (10/107)

Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da sizi, adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metalandırsın ve her ihsan sahibine kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirirseniz gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım. (11/3)

Sabredenler ve salih amellerde bulunanlar başka. İşte, bağışlanma ve büyük ecir bunlarındır. (11/11)

Dedi ki: "Ona binin. Onun yüzmesi de, demir atması (durması) da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz, benim Rabbim bağışlayandır, esirgeyendir." (11/41)

Dedi ki: "Rabbim, bilgim olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum." (11/47)

Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar, bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." (11/61)

"Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Gerçekten benim Rabbim, esirgeyendir, sevendir." (11/90)

Onlar, burda da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. (Bu) Verilen bağış, ne kötü bir bağıştır. (11/99)

"Yusuf, sen bundan yüz çevir. Sen de (kadın) günahın dolayısıyla bağışlanma dile. Doğrusu sen günahkârlardan oldun." (12/29)

"(Yine de) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz, benim Rabbim, bağışlayandır, esirgeyendir." (12/53)

Böylece onun (Yusuf'un) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçeği tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir." (12/88)

Dedi ki: "Bugün size karşı sorgulama, kınama yoktur. Sizi Allah bağışlasın. O, merhametlilerin (en) merhametlisidir." (12/92)

(Çocukları da:) "Ey babamız, bizim için günahlarımızın bağışlanmasını dile. Biz gerçekten hataya düşenler idik" dediler. (12/97)

"İlerde sizin için Rabbimden bağışlanma dilerim. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir" dedi. (12/98)

Onlar, iyilikten önce kötülüğü çabuklaştırmak istiyorlar; oysa onlardan önce nice örnekler gelip-geçmiştir. Ve şüphesiz, senin Rabbin, zulümlerine karşılık insanlar için bağışlama sahibidir ve şüphesiz senin Rabbin, cezası çok şiddetli olandır. (13/6)

Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mı şüphe (ediyorsunuz)? O, gökleri ve yeri yaratandır; O, sizi, günahlarınızı bağışlamak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan birer beşerden başkası değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın taptıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin." (14/10)

"Rabbim, gerçekten onlar insanlardan birçoğunu şaşırtıp-saptırdı. Bundan böyle kim bana uyarsa, artık o bendendir, kim bana isyan ederse elbette Sen, bağışlayansın, esirgeyensin." (14/36)

"Rabbimiz, hesabın yapılacağı gün, beni, anne-babamı ve mü'minleri bağışla" (14/41)

Haber ver kullarıma; şüphesiz Ben, Ben bağışlayanım, esirgeyenim. (15/49)

Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışacak olursanız, onu bir genelleme yaparak bile sayamazsınız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (16/18)

Sonra gerçekten Rabbin, işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin, ardından cihad edip sabredenlerin (destekçisidir). Şüphesiz

senin Rabbin, bundan sonra da gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir. (16/110)

O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa, saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere (yiyebilir). Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (16/115)

Sonra gerçekten Rabbin, cehalet sonucu kötülük işleyen, sonra bunun ardından tevbe eden ve ıslah olanlar(la beraberdir). Şüphesiz Rabbin bundan sonra bağışlayandır, esirgeyendir. (16/119)

Rabbiniz, sizin içinizdekini daha iyi bilir. Eğer siz salih olursanız, şüphesiz O da, (kendisine) yönelip dönenleri bağışlayıcıdır. (17/25)

Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim olandır, bağışlayandır. (17/44)

Kendilerine hidayet geldiği zaman insanları inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemelerinden alıkoyan şey, ancak evvelkilerin sünnetinin kendilerine de gelmesi veya azabın onları karşılarcasına gelmesi(ni beklemeleri)dir. (18/55)

Senin Rabbin rahmet sahibi (ve) bağışlayıcıdır. Eğer, kazandıklarından dolayı onları (azabla) yakalasaydı, şüphesiz onlara azabı (bir an önce) çabuklaştırırdı. Hayır, onlar için bir buluşma zamanı vardır, onun dışında asla başka bir sığınak bulamayacaklardır. (18/58)

(İbrahim:) "Selam üzerine olsun, senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim, çünkü, O, bana pek lütufkardır" dedi. (19/47)

"Gerçekten biz Rabbimize iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürüklediğin (suçumuzu) bağışlasın. Allah, daha hayırlıdır ve daha süreklidir." (20/73)

Gerçekten ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım. (20/82)

Buna göre, iman edip salih amellerde bulunanlar, onlar için bir bağışlanma (mağfiret) ve üstün bir rızık vardır. (22/50)

İşte böyle; her kim kendisine yapılan haksızlığın benzeriyle karşılık verir, sonra aleyhine 'azgınlık ve saldırıda' bulunulursa, Allah, mutlaka ona yardım eder. Şüphesiz Allah, affedicidir, bağışlayıcıdır. (22/60)

"Çünkü gerçekten benim kullarımdan bir grup: "Rabbimiz, iman ettik, sen artık bizi bağışla ve bize merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın, derlerdi de," (23/109)

Ve de ki: "Rabbim, bağışla ve merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın." (23/118)

Ancak bundan sonra tevbe eden ve salihçe davrananlar hariç. Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/5)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/22)

Kötü kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler, kötü kadınlara; iyi ve temiz erkekler, iyi ve temiz kadınlara (yaraşır). Bunlar, onların demekte olduklarından uzaktırlar. Bunlar için bir bağışlanma ve kerim (üstün) bir rızık vardır. (24/26)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaını elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

Mü'minler o kimselerdir ki, Allah'a ve Resûlü'ne iman edenler, onunla birlikte toplu(mu ilgilendiren) bir iş üzerinde iken, ondan izin alıncaya kadar bırakıp-gitmeyenlerdir. Gerçekten, senden izin alanlar, işte onlar Allah'a ve elçisine iman edenlerdir. Böylelikle, senden kendi bazı işleri için izin istedikleri zaman, dilediklerine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/62)

De ki: "Onu, göklerde ve yerde gizli olanı bilen (Allah) indirmiştir. Doğrusu O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (25/6)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; işte onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (25/70)

"Doğrusu biz, iman edenlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimizin bizim hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz." (26/51)

"Din (ceza) günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur;" (26/82)

"Babamı da bağışla, çünkü o şaşırıp sapanlardandır." (26/86)

"Ancak zulmeden başka; sonra kötülüğün ardından iyiliğe çevirirse, artık şüphesiz Ben, bağışlayanım, esirgeyenim." (27/11)

Dedi ki: "Ey kavmim, neden iyilikten önce kötülük konusunda acele davranıyorsunuz? Allah'tan bağışlanma dilemeniz gerekmez mi? Umulur ki esirgenirsiniz." (27/46)

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten, ben kendi nefsime zulmettim, artık beni bağışla." Böylece (Allah) onu bağışladı. Şüphesiz. O, bağışlayandır, esirgeyendir. (28/16)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu, Allah katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (33/5)

Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sâdıkları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandıracak, münafıkları da dilerse azablandıracak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/24)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokca zikreden erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Ey Peygamber, gerçekten biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

Ey Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cilbablarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/59)

Ki O (Allah), amellerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, artık o en büyük kurtuluşla kurtulmuştur. (33/71)

Şundan ki: Allah, münafık erkekleri ve münafık kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadınları azablandıracak; mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/73)

Yerin içine gireni, ondan çıkanı; gökten ineni ve oraya çıkanı bilir. O, esirgeyendir, bağışlayandır. (34/2)

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

O inkâr edenler; onlar için şiddetli bir azab vardır. İman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için de bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır. (35/7)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır. (35/28)

Çünkü (Allah,) ecirlerini noksansız olarak öder ve kendi fazlından onlara arttırır. Şüphesiz O, bağışlayandır, şükrü kabul edendir. (35/30)

Derler ki: "Bizden hüznü giderip yok eden Allah'a hamdolsun; şüphesiz Rabbimiz, gerçekten bağışlayandır, şükrü kabul edendir." (35/34)

üphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, kendisinden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır. (35/41)

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olana (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11)

"Rabbimin beni bağışladığını ve ağırlananlardan kıldığını." (36/27)

"Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, üstün ve güçlü olan, bağışlayandır." (38/66)

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur. (39/5)

(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." (39/53)

Günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, cezası pek şiddetli olan ve lütuf sahibi (Allah'tan). O'ndan başka ilah yoktur. Dönüş O'nadır. (40/3)

"Siz beni Allah'a (karşı) inkâr etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na şirk koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, üstün ve güçlü olan, bağışlayan (Allah')a çağırıyorum. (40/42)

"İmkanı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, dünyada da, ahirette de çağrıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşıranlar, onlar ateşin halkıdırlar." (40/43)

"Çok bağışlayan, çok esirgeyen (Allah)tan bir ağırlanma olarak." (41/32)

Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfiret dilerler. Haberiniz olsun; gerçekten Allah, bağışlayan ve esirgeyen O'dur. (42/5)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, biz ondaki iyiliği arttırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

(Bunlar,) Büyük günahlardan ve çirkin -utanmazlıklardan kaçınanlar ve gazablandıkları zaman bağışlayanlar, (42/37)

Kim sabreder ve bağışlarsa, şüphesiz bu, azme değer işlerdendir. (42/43)

İman edenlere de ki: "(Allah'ın) Onları kazandıklarıyla cezalandırması için, Allah'ın günlerini ummayanları (şimdilik) bağışlasınlar." (45/14)

Yoksa: "Kendisi onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer ben uydurdumsa, bu durumda siz, Allah'tan bana (gelecek) hiçbir şeye malik (engel) olamazsınız. Sizin kendisi (Kur'an) hakkında, ne taşkınlıklar yaptığınızı O daha iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahid olarak O yeter. O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (46/8)

"Ey kavmimiz, Allah'a davet edene icabet edin ve O'na iman edin; günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi acı bir azabtan korusun." (46/31)

Öyle ki Allah, senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/2)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; dilediğine mağfiret eder, dilediğini azablandırır. Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir. (48/14)

Eğer gerçekten, yanlarına çıkıncaya kadar sabretmiş olsalardı, herhalde (bu,) kendileri için daha hayırlı olurdu. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (49/5)

Bedeviler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden

hiçbir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

Ey iman edenler, Allah'tan sakınıp-korkun ve O'nun elçisine iman edin, size kendi rahmetinden iki kat (güzel karşılık) versin. Size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur kılsın ve size mağfiret etsin. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (57/28)

Sizden kadınlarına "zıhar"da bulunanlar (bilsinler ki, kadınları) onların anneleri değildir. Anneleri, yalnızca kendilerini doğuranlardır. Şüphesiz onlar, çirkin ve yalan söylemektedirler. Gerçekten Allah, çok affeden, çok bağışlayandır. (58/2)

Ey iman edenler, Peygamber'e gizli bir şey arzedeceğiniz zaman, gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şayet (buna imkan) bulamazsanız, artık şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (58/12)

Bir de onlardan sonra gelenler, derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, gerçekten sen, çok şefkatlisin, çok esirgeyicisin." (59/10)

İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerine demişlerdi ki: "Biz, sizlerden ve Allah'ın dışında taptıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayıp-inkar ettik. Sizinle aramızda, siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim, ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbimiz, biz sana tevekkül ettik ve 'içten sana yöneldik.' Dönüş sanadır." (60/4)

"Rabbimiz, bizi inkâr edenler için bizi fitne (deneme konusu) kılma ve bizi bağışla Rabbimiz. Şüphesiz Sen, üstün ve güçlüsün, hüküm ve hikmet sahibisin." (60/5)

Belki Allah, sizlerle onlardan kendilerine karşı düşmanlık besledikleriniz arasında bir sevgi-bağı kılar. Allah, güç yetirendir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/7)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

O da sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (61/12)

Onlara: "Gelin Allah'ın Resûlü sizin için mağfiret (bağışlanma) dilesin," denildiği zaman başlarını yana çevirdiler. Sen, onların büyüklük taslamışlar olarak yüz çevirmekte olduklarını görürsün. (63/5)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (birer) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (64/14)

Eğer Allah'a güzel bir borç verecek olursanız, onu sizin için kat kat arttırır ve sizi bağışlar. Allah Şekûr'dur (şükrü kabul edip çok ihsan eden), Halim'dir (cezayı vermekte acele etmeyendir). (64/17)

Ey Peygamber, eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek, Allah'ın sana helal kıldıklarını niçin haram kılıyorsun? Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (66/1)

Ey iman edenler, Allah'a kesin (nasuh) bir tevbe ile tevbe edin. Olabilir ki, Allah sizin kötülüklerinizi örter ve altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlerinde ve sağ yanlarında koşar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Şüphesiz Sen, herşeye güç yetirensin." (66/8)

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (67/2)

Gerçek şu ki, Rablerinden gayb ile (O'nu görmedikleri halde) içleri titreyerek-korkanlara gelince; onlar için bir mağfiret (bağışlanma) ve büyük bir ecir vardır. (67/12)

"Ki günahlarınızı bağışlasın ve sizi adı konulmuş bir ecele kadar ertelesin. Elbette Allah'ın eceli geldiği zaman, o ertelenmez. Bir bilmiş olsaydınız." (71/4)

"Doğrusu ben, onları bağışlaman için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler.' (71/7)

"Bundan böyle" dedim. "Rabbinizden mağfiret isteyin; çünkü gerçekten O, çok bağışlayandır. (71/10)

"Rabbim, beni, annemi, babamı, mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma." (71/28)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Allah dilemedikçe onlar öğüt almazlar; takvanın sahibi (onu kabul etmeye ehil olan) O'dur, mağfiretin sahibi (bağışlamaya ehil olan da) O'dur. (74/56)

O, çok bağışlayandır, çok sevendir. (85/14)

BAĞIŞLAMAK (VERMEK, LÜTÜF ETMEK)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi hatırlayın ve ahdime bağlı kalın, ki ben de ahdinize bağlı kalayım. Ve yalnızca benden korkun. (2/40)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere üstün kıldığımı hatırlayın. (2/47)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere muhakkak üstün kıldığımı hatırlayın. (2/122)

Eğer onlara mehir tesbit eder de, el sürmeden boşarsanız, bu durumda -kendileri veya nikah bağı elinde olanın bağışlaması hariç- tesbit ettiğiniz (mehr)in yarısı onlarındır. Sizin (tümünü veya fazlasını) bağışlamanız takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü (derece farkını) unutmayın. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızı görendir. (2/237)

Eğer (borçlu) zorluk içindeyse, ona elverişli bir zamana kadar süre (verin). (Borcu) Sadaka olarak bağışlamanız ise, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirseniz. (2/280)

"Rabbimiz, bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi kaydırma ve katından bize bir rahmet bağışla. Şüphesiz, bağışı en çok olan Sensin Sen." (3/8)

Kadınlara mehirlerini gönülden isteyerek (ve bir hak olarak) verin, fakat onlar, gönül hoşluğuyla size ondan bir şeyi bağışlarlarsa, onu da afiyetle, iç huzuruyla yiyin. (4/4)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'a can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır. (5/45)

Hani Allah, onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi, gerçekten yılgınlığa kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten çekişmeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O, elbette sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (8/43)

Nedeni şu: Bir kavim (toplum), kendinde olanı değiştirinceye kadar Allah, ona nimet olarak bağışladığını değiştirici değildir. Allah şüphesiz işitendir, bilendir. (8/53)

Onlara rahmetimizden armağan(lar) bağışladık ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik. (19/50)

"Rabbim, bana hüküm (ve hikmet) bağışla ve beni salih olanlara kat;" (26/83)

Yoksa, güçlü ve üstün olan, karşılıksız bağışlayan Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? (38/9)

(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

Böylece onu bağışladık. Şüphesiz onun Bizim katımızda gerçekten bir yakınlığı ve varılacak güzel bir yeri vardır. (38/25)

"Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz sen, karşılıksız armağan edensin." (38/35)

Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. (38/43)

Rabbinden bir karşılık olmak üzere yeterli bir bağış(tır bu). (78/36)

BAHÇE

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/265)

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fışkırtmalısın." (17/91)

Böylelikle, bununla size hurmalıklardan, üzümlüklerden bahçeler-bağlar geliştirdik, içlerinde çok sayıda yemişler vardır; sizler onlardan yemektesiniz. (23/19)

Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden) yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmez miydi)?" Zulmedenler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." (25/8)

Böylelikle biz onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden ve pınarlardan sürüp çıkardık; (26/57)

Bahçeler ve pınarlar da." (26/134)

Bahçelerin, pınarların içinde," (26/147)

(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir. (27/60)

Böylece iman edip salih amellerde bulunanlar; artık onlar 'bir cennet bahçesinde' 'sevinç içinde ağırlanırlar'. (30/15)

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. (34/16)

Biz, orada hurmalıklardan ve üzüm-bağlarından bahçeler kıldık ve içlerinde pınarlar fışkırttık: (36/34)

(O gün) Zalimleri kazandıkları dolayısıyla korkuyla titrerlerken görürsün; o (yaptıkları) da üstlerine çöküvermiştir. İman edip salih amellerde bulunanlar ise, cennet bahçelerindedirler. Rableri katında her diledikleri onlarındır. İşte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur. (42/22)

Onlar nice bahçeler ve pınarlar terketmişlerdi; (44/25)

Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. (50/9)

Gerçek şu ki, biz o bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi, bunlara da bela verdik. Hani onlar, sabah vakti (erkenden ve kimseye haber vermeden) onu (bahçeyi) mutlaka devşireceklerine dair and içmişlerdi. (68/17)

Ve birbirine sarmaş-dolaş bahçeleri de. (78/16)

Nice bahçeler ve üzüm bağları. (78/32)

Boyları birbiriyle yarışan ve içiçe girmiş ağaçlı bahçeler. (80/30)

BAKIR

Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökeyim." (18/96)

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgın ateşin azabından taddırırdık. (34/12)

BAKİRE

Onları hep bakireler olarak kıldık, (56/36)

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

BAKLA

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

BAL

Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/68-69)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

BALÇIK

Böylece emrimiz geldiği zaman, üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık; (11/82)

Andolsun, insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık. (15/26)

Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (15/28)

Dedi ki: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın beşere secde etmek için var değilim." (15/33)

Anında (yurtlarının) üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taş yağdırdık. (15/74)

Onlara 'pişirilip-sertleştirilmiş balçık taşları' atıyorlardı; (105/4)

BALIK

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (7/163)

Böylece ikisi, iki (deniz)in birleştiği yere ulaşınca balıklarını unutuverdiler; (balık) denizde bir akıntıya doğru (veya bir menfez bulup) kendi yolunu tuttu. (18/61)

(Genç-yardımcısı) Dedi ki: "Gördün mü kayaya sığındığımızda ben balığı unutmuş oldum. Onu hatırlamamı Şeytan'dan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu." (18/63)

Balık sahibi (Yunus'u da); hani o, kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karnındaki) Karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yoktur, sen yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye çağrıda bulunmuştu. (21/87)

Derken onu balık yutmuştu, oysa o kınanmıştı. (37/142)

Şimdi sen, Rabbinin hükmüne sabret ve balık sahibi (Yunus) gibi olma; hani o, içi kahır dolu olarak (Rabbine) çağrıda bulunmuştu. (68/48)

BARIŞ

Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (2/208)

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır, böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak

durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (şartların)ı size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağrılışlarında içine başaşağı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (şartların)ı size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse, artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size, onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)

Eğer bir kadın, kocasının nüşuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

Onlar için Rableri katında barış yurdu vardır ve O, yapmakta oldukları dolayısıyla onların velisidir. (6/127)

Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işitendir, bilendir. (8/61)

Allah barış yurduna çağırır ve kimi dilerse dosdoğru yola yöneltip-iletir. (10/25)

Öyleyse, siz üstün (bir durumda) iken, barışa çağırmak suretiyle gevşekliğe düşmeyin. Allah, sizinle beraberdir; O, sizin amellerinizi asla eksiltmez. (47/35)

Ona 'esenlik ve barış (selam)la' girin. Bu, ebedilik günüdür." (50/34)

BASİRET

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır. (3/13)

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırıverirler. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı, onlardan 'sonuç-çıkarabilenler,' onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)

Gerçek şu ki size Rabbinizden basiretler gelmiştir. Kim basiretle-görürse kendi lehine, kim de kör olursa (görmek istemezse) kendi aleyhinedir. Ben sizin üzerinizde gözetleyici değilim. (6/104)

Onlara bir ayet getirmediğin zaman: "Sen Onu (inmeyen ayeti) derleyip-toplasana" derler. De ki: "Ben, yalnızca bana Rabbimden vahyolunana uyarım. Bu, Rabbinizden olan basiretlerdir; iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve bir rahmettir." (7/203)

Ve sana bakacak olanlar vardır. Ama kör olanları -üstelik basiretleri de yoksa- sen mi doğru yola ulaştıracaksın? (10/43)

De ki: "Bu, benim yolumdur. Bir basiret üzere Allah'a davet ederim; ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'ı tenzih ederim, ben müşriklerden değilim." (12/108)

Allah, gece ile gündüzü evirip çevirir. Gerçekten bunda basiret sahipleri için birer ibret vardır. (24/44)

Andolsun, ilk nesilleri yıkıma uğrattıktan sonra, Musa'ya, insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere Kitap verdik. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürler diye. (28/43)

"Kör olanla (basiretle) gören bir değildir" (35/19)

Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da hatırla. (38/45)

Kör olanla (basiretle) gören bir olmaz; iman edip salih amellerde bulunanlarla kötülük yapan da. Ne az öğüt alıp-düşünüyorsunuz.” (40/58)

Bu (Kur'an), insanlar için basiret (nuruyla Allah'a yönelten ayet)lerdir, kesin bilgiyle inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir. (45/20)

İşte bunlar; Allah onları lanetlemiş, böylece (kulaklarını) sağırlaştırmış ve basiret (göz)lerini de kör etmiştir. (47/23)

(Bunlar) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. (50/8)

Kitap Ehlinden inkâr edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamıştınız, onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah(ın azabı) da, onlara hesaba katmadıkları bir yönden geldi, yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın. (59/2)

Hayır; insan, kendi nefsine karşı bir basirettir. (75/14)

BAŞA KAKMAK

Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin peşinden başa kakmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rableri katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/262)

Ey iman edenler Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

(Gittiler ve Firavun:) Dedi ki: "Biz seni içimizde daha çocukken yetiştirip büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi?" (26/18)

"Ve sen, yapacağın işi (cinayeti) de işledin; sen nankörlerdensin." (26/19)

"Bana karşı lütuf-dediğin nimet de, İsrailoğullarını köle kılmandan dolayıdır." (26/22)

Müslüman oldular diye sana minnet etmektedirler. De ki: "Müslümanlığınızı bana karşı minnet (konusu) etmeyin. Tam tersine, sizi imana yönelttiği için Allah size minnet etmektedir. Eğer doğru sözlüler iseniz (bunu böyle kabullenmeniz gerekir.)" (49/17)

Daha çok istekte bulunmak için iyilik yapma. (74/6)

BAŞAK ÖRNEĞİ

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah dilediğine kat kat arttırır. Allah (ihsanı) bol olandır, bilendir. (2/261)

BAŞAK RÜYASI VE TABİRİ

Hükümdar:" Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözüverin" dedi. Dediler ki: "(Bunlar) Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz." O iki kişiden kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm, hemen beni (zindana) gönderin" dedi. (Zindana gidip:) "Yusuf, ey doğru (sözlü insan).. Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin söylediklerinle) dönerim, belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar." Dedi ki: "Siz yedi yıl önceleri (ektiğiniz) gibi ekin ekin, yediğinizin az bir kısmı dışında (kalanını) biçtiklerinizi başağında bırakın." Sonra bunun arkasından (kuraklığı) zorlu yedi yıl gelecektir, sakladığınız az bir miktar dışında, daha önce biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir. Sonra bunun arkasından bir yıl gelecektir ki, insanlar onda bol bol yağmura kavuşturulacak ve onda sıkıp-sağacaklar. (12/43-49)

BAŞARI

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kafirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Dedi ki: "Ey kavmim görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim

sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca ıslah etmektir. Benim başarım ancak Allah iledir; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim." (11/88)

(Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/52)

O gençler, mağaraya sığındıkları zaman, demişlerdi ki: "Rabbimiz, katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). (18/10)

Ancak: "Allah dilerse" (inşallah yapacağım de). Unuttuğun zaman Rabbini zikret ve de ki: "Umulur ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir başarıya yöneltip-iletir." (18/24)

Ve seni kolay olan için başarılı kılacağız. (87/8)

Biz de onu kolay olan için başarılı kılacağız. (92/7)

BAŞKALDIRMAK

Hiç şüphesiz din, Allah katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve hakka başkaldırma" (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir. (3/19)

Onlar, kendisinden sakındırıldıkları 'şeyi yapmada ısrar edip başkaldırınca' onlara: "Aşağılık maymunlar olunuz" dedik. (7/166)

Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım." (15/39)

Babacığım, şeytana kulluk etme, kuşkusuz şeytan, Rahman'a başkaldırandır." (19/44)

Gerçekten Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar, kendilerinden öncekilerin alçaltılması gibi alçaltılmışlardır. Oysa biz apaçık ayetler indirdik. Kafirler için küçültücü bir azap vardır. (58/5)

Hiç şüphesiz Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar; işte onlar, en çok zillete düşenler arasında olanlardır. (58/20)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir

ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Bu, onların Allah'a ve O'nun Resûlü'ne 'başkaldırıp ayrılık çıkarmaları' dolayısıyladır. Kim Allah'a başkaldırıp-ayrılık çıkarırsa, muhakkak Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/4)

BATIL

Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin. (Kaldı ki) siz (gerçeği) biliyorsunuz. (2/42)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

Ey Kitap Ehli, neden hakkı batıl ile örtüyor ve bildiğiniz halde hakkı gizliyorsunuz? (3/71)

Ya da: "Bizden önce ancak atalarımız şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelme bir kuşağız; işleri batıl olanların yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin?" dememeniz için. (7/173)

O, suçlu-günahkârlar istemese de, hakkı gerçekleştirmek ve batılı geçersiz kılmak için (böyle istiyordu.) (8/8)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, herşeye güç yetirendir. (8/41)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (17/81)

Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkâr edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabı) alay konusu edindiler. (18/56)

Hayır, biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (21/18)

İşte böyle; çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O'nun dışında, onların taptıkları ise, şüphesiz batılın ta kendisidir. Gerçekten Allah, yücedir, büyüktür. (22/62)

Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun. Böyle olsaydı, batılda olanlar kuşkuya kapılırlardı. (29/48)

De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla inanan ve Allah'ı inkâr edenler ise, işte onlar hüsrana uğrayanlardır." (29/52)

Görmediler mi ki, çevrelerinde insanlar kapılıp-yağma edilirken, biz Harem (Mekke'y)i güvenilir (ve dokunulmaz) kıldık? Yine de onlar, batıla inanıp Allah'ın nimetlerine nankörlük mü ediyorlar? (29/67)

İşte-böyle; şüphesiz Allah, O, Hak olandır ve şüphesiz O'nun dışında taptıkları (tanrılar) ise, batıldır. Şüphesiz Allah, yücedir, büyüktür. (31/30)

De ki: "Rabbimiz (kıyamet günü) bizi bir arada toplayacak, sonra da hak ile aramızı ayıracaktır. O, (gerçek hükmünü vererek hak ile batılın arasını) açandır, (herşeyi hakkıyla) bilendir." (34/26)

De ki: "Hak geldi; batıl ise ne (bir şey) ortaya çıkarabilir, ne geri getirebilir." (34/49)

Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunan şeyleri batıl olarak yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Ateşten (görecekleri azabtan) dolayı vay o inkâr edenlere. (38/27)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleye giriştiler. Ben de onları yakalayıverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış? (40/5)

Batıl, ona önünden de, ardından da gelemez. (Çünkü Kur'an,) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)tan indirilmedir. (41/42)

Yoksa onlar: "Allah'a karşı yalan düzüp-uydurdu"mu diyorlar? Oysa eğer Allah dilerse senin de kalbini mühürler. Allah, batılı yok edip-ortadan kaldırır ve kendi kelimeleriyle hakkı hak olarak pekiştirir (gerçekleştirir). Çünkü O, sinelerin özünde olanı bilendir. (42/24)

Şüphesiz o (hakkı batıldan, haklıyı haksızdan) ayırma günü, hepsinin (hesaba çekilecekleri) vakitleridir. (44/40)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (işte) o gün, batılda olanlar hüsrana uğrayacaklardır. (45/27)

İşte böyle; hiç şüphesiz, inkâr edenler batıl olana uymuşlar; ve hiç şüphesiz, iman edenler Rablerinden olan hakka uymuşlardır. İşte Allah, insanlara kendi örneklerini böyle vererek gösteriyor. (47/3)

BAYGINLIK

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

BEBEK

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür

vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaşatır). (40/67)

BEDBAHT

(Kıyametin) Geleceği günde, O'nun izni olmaksızın, hiç kimse söz söyleyemez. Artık onlardan kimi 'bedbaht ve mutsuz', (kimi de) mutlu ve bahtiyardır. (11/105)

En 'zorlu bedbahtları' ayaklandığında, (91/12)

Ona, ancak en bedbaht olandan başkası yollanmaz; (92/15)

BEDEVİ

Bedevilerden özür belirtenler, kendilerine izin verilmesi için geldiler. Allah'a ve elçisine yalan söyleyenler de oturup kaldı. Onlardan inkâr edenlere pek acı bir azab isabet edecektir. (9/90)

Bedeviler inkâr ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın elçisine indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha 'yatkın ve elverişlidir.' Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/97)

Bedevilerden öyleleri vardır ki, infak ettiğini bir cereme sayar ve sizi felaketlerin sarıvermesini bekler. Kötü felaket onları sarsın. Allah işitendir, bilendir. (9/98)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/99)

Çevrenizdeki bedevilerden münafık olanlar vardır ve Medine halkından da nifakı alışkanlığa çevirmiş olanlar vardır. Sen onları bilmezsin, biz onları biliriz. Biz onları iki kere azablandıracağız, sonra onlar büyük bir azaba döndürülecekler. (9/101)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Onlar (münafıklar, düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa, çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşırlardı. (33/20)

Bedevilerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah, size bir

zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla (ya) savaşırsınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz, Allah, size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz, sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

Bedeviler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

BEDİR

Karşı karşıya gelen iki toplulukta sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk Allah yolunda çarpışıyordu diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır. (3/13)

Hani sen mü'minleri savaşmak için elverişli yerlere yerleştirmek için evinden erkenden ayrılmıştın. Allah işitendir bilendir. O zaman sizden iki grup neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemişti. Oysa Allah onların (velisi) yardımcısıydı. Artık mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir. Andolsun siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi. Şu halde Allah'tan sakının O'na şükredebilesiniz. Sen mü'minlere: "Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım-iletmesi size yetmez mi?" diyordun. Evet eğer sabrederseniz sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanıverirlerse Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır. Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın katındandır. (Ki bununla) İnkâr edenlerin önde gelenlerinden bir kısmını kessin (helak etsin) ya da 'umutları suya düşmüşler olarak onları' tepesi aşağı getirsin de geri dönüp gitsinler.' (3/121-127)

Onlar kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topla(n)dılar artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter O ne güzel vekildir" diyenlerdir. (3/173)

Bundan dolayı kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar Allah'ın rızasına uydular. Allah büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (3/174)

Hani Allah iki topluluktan birinin muhakkak sizin olacağını vadetmişti; siz de güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah sözleriyle hakkın ve inkâr edenlerin arkasını kesmek (kökünü kurutmak) istiyordu. O suçlu-günahkârlar istemese de hakkı gerçekleştirmek ve batılı geçersiz kılmak için (böyle istiyordu.) Siz Rabbinizden yardım taleb ediyordunuz O da: "Şüphesiz ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediciyim" diye cevap vermişti. Allah bunu yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır hüküm ve hikmet sahibidir. Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak sizden şeytanın pisliklerini gidermek kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. Rabbin meleklere vahyetmişti ki: "Şüphesiz ben sizinleyim iman edenlere sağlamlık katın inkâr edenlerin kalblerine amansız bir korku salacağım. Öyleyse (ey Müslümanlar) vurun boyunlarının üstüne vurun onların bütün parmaklarına." (8/7-12)

Eğer fetih istiyor idiyseniz (ey kâfirler) işte size fetih; ama eğer (inkârdan ve eski yaptıklarınızdan) vazgeçerseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Yok geri dönerseniz biz de döneriz. Topluluğunuz çok da olsa size bir şey sağlayamaz. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir. (8/19)

Hani siz vadinin yakın kenarında onlar uzak yamacındaydılar; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşerdiniz; ancak Allah olacağı olan işi gerçekleştirmek için (böyle yaptı). Böylece helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah gerçekten işitendir bilendir. Hani Allah onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi gerçekten yılgınlığa kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten çekişmeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O elbette sinelerin özünde saklı duranı bilendir. Karşı karşıya geldiğinizde Allah 'olacağı olan işi gerçekleştirmek' için onları gözlerinizde az gösteriyor sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Ve (bütün) işler Allah'a döndürülür. (8/42-44)

hiçbir peygambere yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah

(size) ahireti istemektedir. Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Eğer sana ihanet etmek isterlerse onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da "bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti.' Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (8/71)

BEKÇİ

İnkâr edenler, cehenneme bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azab kelimesi kâfirlerin üzerine hak oldu. (39/71)

Rablerinden korkup-sakınanlar da, cennete bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (39/73)

Ateşin içinde olanlar, cehennem bekçilerine dediler ki: "Rabbinize dua edin; azabtan bir günü (olsun) bize hafifletsin." (40/49)

Öfkesinin-şiddetinden neredeyse patlayıp parçalanacak. Her bir grup içine atıldığında, bekçileri onlara sorar: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" (67/8)

BEKKE

Gerçek şu ki, insanlar için ilk kurulan Ev, Bekke (Mekke) de, o, kutlu ve bütün insanlar (alemler) için hidayet olan (Ka'be)dir. (3/96)

BELALAR

Ve demiştiniz ki: "Ey Musa, biz Allah'ı apaçık görünceye kadar sana inanmayız." Bunun üzerine yıldırım sizi (kendinizden) almıştı. Ve siz bakıp duruyordunuz. (2/55)

Onlar, bulut gölgeleri içinde Allah'ın (azabının) meleklerle onlara gelmesini ve (azap) emrinin gerçekleşmesini mi gözlüyorlar? Oysa bütün işler Allah'a döner. (2/210)

Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır. (3/112)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

"Ey Ademoğulları, şeytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini sıyırtarak, onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de bir belaya uğratmasın. Çünkü o ve taraftarları, (kendilerini göremeyeceğiniz yerden) sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık.”'(7/27)

Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi. (7/64)

Böylece onu ve onunla birlikte olanları katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların kökünü kuruttuk. (7/72)

Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da kendi yurtlarında diz üstü çöke kaldılar. (7/78)

Ve onların üzerine bir (azab) sağanağı yağdırdık. Suçlu-günahkarların uğradıkları sona bir bak işte. (7/84)

Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da, kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar. (7/91)

Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek onun halkı yalvarıp-yakarsınlar diye, mutlaka onları dayanılmaz bir zorluk (yoksulluk) ve sıkıntıyla yakalayıvermişiz. (7/94)

Andolsun, biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (7/130)

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersizmişler (gibi) olmaları nedeniyle onları suda boğduk. (7/136)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini, saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar. (9/82)

"Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar.” (9/126)

Fakat onu yalanladılar; biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık ve onları halifeler kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Uyarılanların nasıl bir sonuca uğratıldıklarına bir bak. (10/73)

"Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı” (10/83)

O zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/67)

Böylece emrimiz geldiği zaman, üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık; (11/82)

Rabbinin katında 'belli bir biçime sokulmuş, damgalanmış' olarak. Bunlar zalimlerden uzak değildir. (11/83)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Şuayb'ı ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık; o zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/94)

"Eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü, yerin parçalandığı veya ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olurdu). Hayır, emrin tümü Allah'ındır. İman edenler hala anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu. İnkar edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Veya miadını şaşırmaz.)” (13/31)

Derken, tan yerinin ağarma vaktine girdiklerinde onları (o korkunç ve dayanılmaz) çığlık yakalayıverdi. (15/73)

Anında (yurtlarının) üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taş yağdırdık.(15/74)

Derken, sabah vaktine girdiklerinde, onları o dayanılmaz-çığlık yakalayıverdi. (15/83)

Biz, yaşama biçimleriyle 'refah içinde şımarıp azmış' nice şehri yıkıma uğrattık. İşte meskenleri; çok az (bir zaman) dışında (onlarda) kendilerinden sonra oturulabilmiş değildir. (Onlara) Varis olanlar biziz. Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğratıcı değildir. Ve biz, halkı zulmeden şehirlerden başkasını da yıkıma uğratıcı değiliz. (28/58-59)

"Dediler ki: "Herhalde biz, sizlerden dolayı uğursuzluğa uğradık. Eğer (bu söylediklerinize) bir son vermeyecek olursanız, andolsun, sizi taşa tutacağız ve mutlaka bizden yana size acı bir azab dokunacaktır." (36/18)

"Daha doğrusu onlara va'dedilen (asıl azab) (kıyamet) saatidir. O saat, 'kurtuluş olmayan daha korkunç bir bela' ve daha acıdır.” (54/46)

"Gerçek şu ki, biz o bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi, bunlara da bela verdik. Hani onlar, sabah vakti (erkenden ve kimseye haber vermeden) onu (bahçeyi) mutlaka dev_ireceklerine dair and içmi_lerdi” (68/17)

"Fakat onlar, uyuyorlarken, Rabbin tarafından dolaşıp-gelen bir 'bela' onun üstünü sarıp-kuşatıverdi.” (68/19)

"Kendilerinden öncekiler de yalanladı. Oysa bunlar, öbürlerine verdiklerimizin onda birine bile ulaşamamışlardı. Buna rağmen (şımararak) elçilerimi yalanladılar; ancak benim de (onları) inkarım (yıkıma uğratmam) nasıl oldu?” (34/45)

"Ve derler ki: "Eğer doğru söylüyorsanız bu tehdit (etmekte olduğunuz yıkım ve azab) ne zamanmış?" (36/48)

"Biz kendilerinden önce, nice kuşakları yıkıma uğrattık da onlar feryad ettiler; ancak (artık) kurtulma zamanı değildi.” (38/3)

"Yakında o toplum bozguna uğratılacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır. Daha doğrusu onlara va'dedilen (asıl azab) (kıyamet) saatidir. O saat, 'kurtuluş olmayan daha korkunç bir bela' ve daha acıdır.” (54/45-46)

BELGE

İman edenlerle karşılaştıklarında "İman ettik" derler; kendi başlarına kaldıkları zaman ise, derler ki: "Allah'ın size açtık (açıkladık)larını, Rabbiniz katında size karşı bir belge olsun diye mi onlarla konuşuyorsunuz? Hâlâ akıllanmayacak mısınız?" (2/76)

Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

Andolsun, Musa size apaçık belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (tanrı) edindiniz. İşte siz (böyle) zalimlersiniz. (2/92)

Gerçekten, apaçık belgelerden indirdiklerimizi ve insanlar için Kitapta açıkladığımız hidayeti gizlemekte olanlar; işte onlara, hem Allah lanet eder, hem de (bütün) lanet ediciler. (2/159)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

Size, apaçık belgeler (ayetler) geldikten sonra yine ayağınız kayarsa, bilin ki Allah, gerçekten üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (2/209)

Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahid oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez. (3/86)

Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, parçalanıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azab vardır. (3/105)

Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir elçiye inanmamamız konusunda and verdi," diyenlere de ki: "Şüphesiz, benden önce nice elçiler, apaçık belgeler ve söylediklerinizle geldi; eğer, siz doğru idiyseniz, o halde onları ne diye öldürdünüz?" (3/183)

Eğer seni yalanlarlarsa, senden önce apaçık belgeler, Zeburlar ve aydınlık kitapla gelen elçileri de yalanlamışlardır. (3/184)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır. (5/32)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofra indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Sen'den de bir belge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısısın" demişti. (5/114)

De ki: "Ben, gerçekten Rabbimden kesin bir belge üzerindeyim, siz ise onu yalanladınız. Sizin kendisine acele ettiğiniz (azab) yanımda değildir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O, doğru haberi verir ve O, ayırd edenlerin en hayırlısıdır." (6/57)

Ya da: "Kitap bize de indirilseydi, elbette onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dememeniz (için) işte size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve (insanları) ondan alıkoyup-çevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alıkoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılık vereceğiz. (6/157)

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

İşte bu ülkeler, sana onların 'haberlerinden aktarmalar yapıyoruz.' Gerçekten, onlara elçileri apaçık belgelerle gelmişlerdi. Ama daha önceden yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah, inkâr edenlerin kalplerini böyle damgalar. (7/101)

Benim üzerimdeki yükümlülük, Allah'a karşı ancak gerçeği söylemektir. Rabbinizden size apaçık bir belge ile geldim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder." (7/105)

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: "Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım." (10/15)

Sonra onun ardından kendi kavimlerine (başka) elçiler gönderdik; onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Ama daha önce onu yalanlamaları nedeniyle inanmadılar. İşte biz, haddi aşanların kalblerini böyle mühürleriz. (10/74)

Bugün ise, senden sonrakilere bir ayet (tarihi bir belge, ibret) olman için seni yalnızca bedeninle kurtaracağız (herkese cesedini göstereceğiz). Gerçekten insanlardan çoğu, bizim ayetlerimizden habersizdirler. (10/92)

Dedi ki: "Ey Kavmim, görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve Rabbim bana kendi katından bir rahmet vermiş de (bu,) sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız?" (11/28)

Ey Hud" dediler. "Sen bize apaçık bir belge (mucize) ile gelmiş değilsin ve biz de senin sözünle ilahlarımızı terketmeyiz. Sana iman edecek de değiliz." (11/53)

Dedi ki: "Ey kavmim, görüşünüz nedir söyler misiniz? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerindeysem ve bana tarafından bir rahmet vermişse, bu durumda O'na isyan edecek olursam Allah'a karşı bana kim yardım edecektir? Şu halde kaybımı arttırmaktan başka bana (hiçbir yarar) sağlamayacaksınız." (11/63)

Dedi ki: "Ey kavmim görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca ıslah etmektir. Benim başarım ancak Allah iledir; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim." (11/88)

O da: "Andolsun, bunları görülecek belgeler olarak göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmediğini sen de bilmişsin; gerçekten ben de seni yıkılmış-harab olmuş sanıyorum" demişti. (17/102)

Dediler ki: "Bize kendi Rabbinden bir ayet (mucize) getirmesi gerekmez miydi?" Onlara önceki kitaplarda açık belgeler gelmedi mi? (20/133)

Andolsun, biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise, bizim üzerimizde bir haktır. (30/47)

De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadetmiyorlar. (35/40)

Çünkü gerçekten onlar, Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirirdi; fakat onlar inkâr ederlerdi. Bu yüzden Allah, onları (azabla) yakalayıverdi. Şüphesiz O, kuvvetli olandır, cezalandırması şiddetlidir. (40/22)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıran, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

Andolsun, daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuştunuz. Sonunda o, vefat edince, demiştiniz ki; "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah, ölçüyü taşıran, şüpheci kimseyi böyle saptırır." (40/34)

(Bekçiler:) "Size kendi Resulleriniz açık belgelerle gelmez miydi?" dediler. Onlar: "Evet" dediler. (Bekçiler:) "Şu halde siz dua edin" dediler. Oysa kafirlerin duası, çıkmazda olmaktan başkası değildir. (40/50)

De ki: "Bana apaçık belgeler gelince, sizin Allah'tan başka taptıklarınıza kulluk etmekten kesin olarak menedildim ve âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum." (40/66)

Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirdiği zaman, onlar, yanlarında olan ilimden dolayı sevinip-böbürlendiler de, kendisini alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşatıverdi. (40/83)

İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin." (43/63)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, onların (sözde) delilleri: "Eğer doğru sözlüler iseniz, atalarımızı (diriltip) getirin" demekten başkası değildir. (45/25)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, o inkâr edenler kendilerine gelmiş olan hak için dediler ki: "Bu, apaçık bir büyüdür." (46/7)

Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir? (47/14)

Andolsun, Biz elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye, onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah, kendisine ve elçilerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir, üstün olandır. (57/25)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

Bu, kendilerine apaçık belgelerle elçiler geldiği halde "bizi bir beşer mi hidayete ulaştıracak?" demeleri ve bu yüzden inkâr edip saparak yüz çevirmeleri nedeniyledir. Allah da (onlara karşı) müstağni olduğunu (hiçbir şeye ihtiyacı olmadığını) gösterdi. Allah Ğani'dir, Hamid'dir. (64/6)

Kitap ehlinden olanlar, ancak kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra fırkalara ayrıldılar. (98/4)

BENCİL

Eğer bir kadın, kocasının nüşuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (64/16)

Gerçekten, insan, 'bencil ve haris' olarak yaratıldı. (70/19)

BEREKET

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini, saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

Ey Nuh" denildi. "Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in. (Sizden türeyecek diğer kâfir) Ümmetleri de yararlandıracağız, sonra onlara bizden acı bir azab dokunacaktır." (11/48)

Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir, ey ev halkı şüphesiz O, övülmeye layık olandır, Mecid'tir." (11/73)

Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren O (Allah) yücedir. Gerçekten O, işitendir, görendir. (17/1)

Onu ve Lut'u kurtarıp içinde, alemler (insanlık) için bereketler kıldığımız yere (ülkeye) çıkardık. (21/71)

Süleyman için de, fırtına biçiminde esen rüzgara (boyun eğdirdik) ki, kendi emriyle, içinde bereketler kıldığımız yere akıp giderdi. Biz herşeyi bilenleriz. (21/81)

Kendileriyle, içlerinde bereketler kıldığımız memleketler arasında (biri diğerinden) görünebilen şehirler var ettik ve orada yürüme (imkanlarını) takdir ettik: "Oralarda geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde gezip dolaşın" (dedik). (34/18)

Ona ve İshak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan, ihsanda bulunan (muhsin olan) da var, açıkça kendi nefsine zulmeden de. (37/113)

Orda (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere ordaki rızıkları dört günde takdir etti. (41/10)

BEŞİK

Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir." (3/46)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?" (19/29)

Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık." (20/53)

Ki O, yeri sizin için bir beşik kıldı ve doğru yolu bulursunuz diye onda size (birtakım) yollar var etti. (43/10)

BEYAZ

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı renkleri değişik ve siyah yollar (kıldık). (35/27)

BEYiN

Hayır, biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (21/18)

BEYİNSİZ

birtakım beyinsiz insanlar: "Onları daha önceki kıblelerinden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da Allah'ındır, batı da. O dilediğini doğru yola yöneltir." (2/142)

Musa, belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş adam seçip-ayırdı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutuverince, dedi ki: "Rabbim, eğer dileseydin, onları ve beni daha önceden helak ederdin. (Şimdi) İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemenden başkası değildir. Onunla sen dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla, bizi esirge; Sen bağışlayanların en hayırlısısın." (7/155)

Doğrusu şu: Bizim beyinsizlerimiz, Allah'a karşı 'bir sürü saçma şeyler' söylemişler." (72/4)

BEYT

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Allah, Beyt-i Haram (olan) Kabe'yi insanlar için bir ayaklanma (kıyam evi) kıldı; Haram Ay'ı, kurbanı ve boyunlardaki gerdanlıkları da. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildiğini ve Allah'ın gerçekten herşeyi bilen olduğunu bilmeniz içindir. (5/97)

Onların Beyt(-i Şerif) önündeki duaları, ıslık çalmaktan ve el çırpmaktan başkası değildir. Artık inkâr ettikleriniz dolayısıyla tadın azabı. (8/35)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler. Beyt-i Atik'i tavaf etsinler. (22/29)

Onlarda sizin için adı konulmuş bir süreye kadar yararlar vardır. Sonra onların yerleri Beyt-i Atik'tir. (22/33)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edinin), ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurması gibi, siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

BIÇAK

(Kadın) Onların düzenlerini işitince, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlerindeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da:) "Çık, onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlıkmış gibi gözlerinde) büyüttüler, (şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler. (12/31)

BIKKINLIK

Ki O, bizi kendi fazlından (ebedi olarak) kalınacak bir yurda yerleştirdi; burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir bıkkınlık da dokunmaz." (35/35)

Şayet onlar büyüklenecek olurlarsa, Rabbinin katında bulunanlar, O'nu gece ve gündüz tesbih ederler ve (bundan) bıkkınlık duymazlar. (41/38)

İnsan, hayır istemekten bıkkınlık duymaz; fakat ona bir şer dokundu mu, artık o, ye'se düşen bir umutsuzdur. (41/49)

BILDIRCIN

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Ey İsrailoğulları, andolsun, sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında sizinle vaadleştik ve üzerinize kudret helvasıyla bıldırcın indirdik. (20/80)

BİAT

Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Şu halde, kim ahdini bozarsa, artık o, ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahdine vefa gösterirse, artık O da, ona büyük bir ecir verecektir. (48/10)

Andolsun, Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur, kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştir ve onlara yakın bir fethi sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri

zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

BİLEZİK

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Bu durumda (eğer doğruysa), üzerine altından bilezikler atılmalı ya da yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?" (43/53)

Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (76/21)

BİLGİ

Ve onlar, sana indirilene, senden önce indirilenlere iman ederler ve ahirete de kesin bir bilgiyle inanırlar. (2/4)

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (2/32)

Bilgisizler, dediler ki: "Allah bizimle konuşmalı veya bize de bir ayet gelmeli değil miydi?" Onlardan öncekiler de onların bu söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Kalbleri birbirine benzedi. Biz, kesin bilgiyle inanan bir topluluğa ayetleri apaçık gösterdik. (2/118)

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (2/247)

İşte sizler böylesiniz; (diyelim ki) hakkında bilginiz olan şeyde tartıştınız, ama hiç bilginiz olmayan bir konuda ne diye tartışıp-duruyorsunuz? Oysa Allah bilir, sizler bilmezsiniz. (3/66)

Kitap Ehlinden öylesi vardır ki, bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demiş olmalarındandır. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler. (3/75)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Onlar hâlâ cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir? (5/50)

Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa, bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geçerler ve: "Bizim şehadetimiz o ikisinin şehadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi aşmadık, yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler. (5/107)

Allah, elçileri toplayacağı gün, şöyle diyecek: "Size verilen cevap nedir?" Onlar da: "Bizim bilgimiz yoktur; şüphesiz görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sen'sin Sen." (5/109)

Böylece İbrahim'e, -kesin bilgiyle inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk. (6/75)

Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdular. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir, uzaktır. (6/100)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Andolsun, biz onlara bir Kitap getirdik; iman edecek bir topluluğa bir hidayet ve bir rahmet olmak üzere bir bilgiye dayanarak onu çeşitli biçimlerde açıkladık. (7/52)

Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah, gaybın bilgisine sahip olandır. (9/78)

(Allah) Dedi ki: "İkinizin duası kabul olundu. Öyleyse dosdoğru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayın." (10/89)

Dedi ki: "Ey Nuh, kesinlikle o senin ailenden değildir. Çünkü o, salih olmayan bir iş (yapmıştır). Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten ben, cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum." (11/46)

Dedi ki: "Rabbim, bilgim olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum." (11/47)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarını (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır. (12/76)

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve güneş ile aya boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız. (13/2)

Kıyamet gününde kendi günahlarının tümünü ve bilgisizce saptırdıklarının günahlarının bir kısmını yüklenmeleri için. Bak, ne kötü yük yükleniyorlar. (16/25)

Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalb, bunların hepsi ondan sorumludur. (17/36)

Bu konuda ne kendilerinin, ne atalarının hiçbir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan söz ne (kadar da) büyük. Onlar yalandan başkasını söylemiyorlar. (18/5)

İşte böyle, onun yanında "özü kapsayan bilgi olduğunu" (veya yanında olup-biten herşeyi) biz (ilmimizle) büsbütün kuşatmıştık. (18/91)

Dedi ki: "Bunun bilgisi Rabbimin katında bir kitaptadır. Benim Rabbim şaşırmaz ve unutmaz." (20/52)

O, önlerindekini de, arkalarındakini de bilir. Onlar ise, bilgi bakımından O'nu kavrayıp kuşatamazlar. (20/110)

İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur ve her azgın-kaypak şeytanının peşine düşer. (22/3)

İnsanlardan kimi, hiçbir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı kitabı olmaksızın Allah hakkında tartışır-durur. (22/8)

Onlar, Allah'ı bırakıp da (Allah'ın) kendisine bir delil indirmediği ve haklarında (hiçbir) bilgileri olmayan şeylere tapıyorlar. Zulmedenler için hiçbir yardımcı yoktur. (22/71)

O durumda siz onu (iftirayı) dillerinizle aktardınız ve hakkında bilginiz olmayan şeyi ağızlarınızla söylediniz ve bunu kolay sandınız; oysa o Allah katında çok büyük (bir suç)tür. (24/15)

Dedi ki: "Göklerin, yerin ve bu ikisi arasında olan herşeyin Rabbidir. Eğer 'kesin bilgiyle inanıyorsanız' (böyledir)." (26/24)

Dedi ki: "Onların yapmakta oldukları hakkında benim bilgim yoktur." (26/112)

Ki onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve onlar, ahirete kesin bilgiyle iman ederler. (27/3)

Hayır, onların ahiret konusundaki bilgileri 'ard arda toplanıp pekiştirildi,' hayır, onlar bundan bir kuşku içindedirler; hayır, onlar bundan yana kördürler. (27/66)

O söz, başlarına geldiği zaman, onlara yerden bir Dabbe çıkarırız; o da, insanların bizim ayetlerimize kesin bir bilgiyle inanmadıklarını onlara söyler. (27/82)

Nihayet geldikleri zaman, (Allah) der ki: "Siz benim ayetlerimi, bilgi bakımından kavramadığınız halde yalanladınız mı? Yoksa ne yapıyordunuz?" (27/84)

Dedi ki: "Bu, bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir." Bilmez mi, ki gerçekten Allah, kendisinden önceki nesillerden kuvvet bakımından kendisinden daha güçlü ve insan-sayısı bakımından daha çok olan kimseleri yıkıma uğratmıştır. Suçlu-günahkarlardan kendi günahları sorulmaz. (28/78)

Biz insana, anne ve babasına (karşı) güzelliği (ilke edinmesini) tavsiye ettik. Eğer onlar, hakkında bilgin olmayan şeyle bana ortak koşman için sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda, onlara itaat etme. Dönüşünüz banadır. Artık yaptıklarınızı size haber vereceğim. (29/8)

Hayır, zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. Allah'ın saptırdığını kim hidayete erdirebilir? Onların hiçbir yardımcıları yoktur. (30/29)

Öyleyse sen sabret; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; kesin bilgiyle inanmayanlar sakın seni telaşa kaptırıp-hafifliğe (veya gevşekliğe) sürüklemesinler. (30/60)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler. Ve onlar kesin bir bilgiyle ahirete inanırlar. (31/4)

İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve amaçsız olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır. (31/6)

Bununla birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgin olmayan şeyi bana şirk koşman için, sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana 'gönülden-katıksız olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır, böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/15)

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdârdır. (31/34)

Suçlu-günahkarları, Rableri huzurunda başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz, gördük ve işittik; şimdi bizi (bir kere daha dünyaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artık biz gerçekten kesin bilgiyle inananlarız" (diye yalvaracakları zamanı) bir görsen. (32/12)

Ve onların içinden, sabrettikleri zaman emrimizle doğru yola iletip-yönelten önderler kıldık; onlar bizim ayetlerimize kesin bilgiyle inanıyorlardı. (32/24)

İnsanlar, sana kıyamet-saatini sorarlar; de ki: "Onun bilgisi yalnızca Allah'ın katındadır." Ne bilirsin; belki kıyamet-saati pek yakın da olabilir. (33/63)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Mele-i Ala (yüce topluluk) tartışıp dururken, benim hiçbir bilgim yoktur." (38/69)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, bize dua eder; sonra tarafımızdan ona bir nimet ihsan ettiğimizde, der ki: "Bu, bana ancak bir bilgi(m) dolayısıyla verildi." Hayır; bu bir fitne (kendisini bir deneme)dir. Ancak çoğu bilmiyorlar. (39/49)

Siz beni Allah'a (karşı) inkâr etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na şirk koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, üstün ve güçlü olan, bağışlayan (Allah')a çağırıyorum. (40/42)

Dediler ki: "Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara ibadet etmezdik." Onların bundan yana hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca 'zan ve tahminle yalan söylüyorlar.' (43/20)

Eğer kesin bir bilgiyle inanıyorsanız (Allah), göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların Rabbidir. (44/7)

Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır. (45/4)

Bu (Kur'an), insanlar için basiret (nuruyla Allah'a yönelten ayet)lerdir, kesin bilgiyle inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir. (45/20)

Dediler ki: "(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz; bizi "kesintisi olmayan zaman' (dehrin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar. (45/24)

Gerçekten Allah'ın va'di haktır, kıyamet-saatinde hiçbir kuşku yoktur" denildiği zaman, siz: "Kıyamet-saati de neymiş, biz bilmiyoruz; biz yalnızca bir zan (ve tahmin)da bulunup zannediyoruz; biz, kesin bir bilgiyle inanmakta olanlar değiliz" demiştiniz. (45/32)

Ki onlar, inkâr ettiler, sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları), yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları, bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması,) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler), seçilip ayrılmış olsalardı, muhakkak içlerinden inkâr edenleri acı bir azab ile azablandırırdık. (48/25)

Ki onlar, 'bilgisizliğin kuşatması' içinde habersizdirler. (51/11)

Yeryüzünde kesin bir bilgiyle inanacak olanlar için ayetler vardır. (51/20)

Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır; onlar, kesin bir bilgiyle inanmıyorlar. (52/36)

Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zanna uymaktadırlar. Oysa gerçekte zan, haktan yana hiçbir yarar sağlamaz. (53/28)

Şüphesiz bu, kesin bilgi ifade eden bir gerçektir (Hakku'l-Yakin). (56/95)

De ki: "(Bununla ilgili) Bilgi ancak Allah'ın katındadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım." (67/26)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları

artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

Onunla ilgili bilgi vermekten yana, sende ne var ki... (79/43)

Hayır; eğer siz kesin bir bilgiyle bilmiş olsaydınız, (102/5)

BİLGİN

Gerçek şu ki, biz Tevratı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Bilgin-yöneticileri (Rabbaniyyun) ve yüksek bilginleri (Ahbar), onları, günah söylemelerinden ve haram yiyiciliklerinden sakındırmalı değil miydi? Yapmakta oldukları10 ne kötüdür. (5/63)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Bu gerçekten bilgin bir büyücüdür."; (7/109)

Bütün bilgin büyücüleri sana getirsinler." (7/112)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Firavun: "Bana bütün bilgin büyücüleri getirin" dedi. (10/79)

Dediler ki: "Korkma biz sana bilgin bir çocuk müjdelemekteyiz." (15/53)

(Firavun,) Çevresindeki önde gelenlere: "Bu" dedi, "Doğrusu bilgin bir büyücüdür." (26/34)

İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi onlar için bir delil (ayet) değil mi? (26/197)

(Onlar yemeyince) Bunun üzerine içine bir tür korku düştü. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir erkek çocuk müjdesini verdiler. (51/28)

BİNA

O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (2/22)

Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/109)

Onların kalbleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalblerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/110)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

Dediler ki: "Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çılgınca yanan ateşin içine atın." (37/97)

Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı. (38/37)

Ancak Rablerinden korkup-sakınanlar ise; onlara yüksek köşkler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaklar akmaktadır. (Bu,) Allah'ın va'didir. Allah, va'dinden dönmez. (39/20)

Firavun (alayla) dedi ki: "Ey Haman, bana yüksek bir kule bina et; belki o yollara ulaşabilirim," (40/36)

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir. (40/64)

Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok. (50/6)

Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz, (onu) genişleticiyiz. (51/47)

Şüphesiz Allah, kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever. (61/4)

Sizin üstünüze sapasağlam yedi-gök bina ettik. (78/12)

Yaratmak bakımından siz mi daha güçsünüz yoksa gök mü? (Allah) Onu bina etti. (79/27)

Göğe ve onu bina edene, (91/5)

BİNEK

Eğer korkarsanız, yaya veya binekte iken kılın. Güvenliğe girdiğinizde ise, yine Allah'ı, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi zikredin. (2/239)

Biz onlara kendileri için boyun eğdirdik; işte bir kısmı binekleridir, bir kısmını(n da etini) yiyorlar. (36/72)

BİRLİK

Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve rüku edenlerle birlikte siz de rüku edin. (2/43)

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzenizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah size ayetlerini işte böyle açıklar. (3/103)

Allah'a ve elçisine itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/46)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Şüphesiz Allah, kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever. (61/4)

BİTKİ

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse, yanında bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (3/37)

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler

(kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Güzel şehrin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise kavruktan başkası çıkmaz. İşte biz, şükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz. (7/58)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, herşeyin üzerinde güç yetirendir. (18/45)

Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık." (20/53)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (31/10)

Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (50/7)

Bitki ve ağaç (O'na) secde etmektedirler. (55/6)

Yapraklı taneler ve güzel kokulu bitkiler. (55/12)

Allah, sizi yerden bir bitki (gibi) bitirdi." (71/17)

Bununla taneler ve bitkiler bitirip-çıkaralım diye. (78/15)

BOĞAZ

Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi başaramıyacak, ona her yandan ölüm gelecek, oysa ölmeyecek de. Ardından daha katı bir azab olacak. (14/17)

Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır, size onların karınlarındaki fers (yarı sindirilmiş gıdalar) ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla kayan dupduru bir süt içirmekteyiz. (16/66)

Hele can boğaza gelip dayandığında, (56/83)

Boğazı tıkayıp kalan bir yemek ve acı bir azab vardır. (73/13)

BOĞAZLAMAK

Sizi, dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğratıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

İri cüsseli develeri size Allah'ın işaretlerinden kıldık, sizler için onlarda bir hayır vardır. Öyleyse onlar bir dizi halinde (veya saf tutmuşcasına ayakta durup) boğazlanırken Allah'ın adını anın; yanları üzerine yattıkları zaman da onlardan yiyin, kanaatkara ve isteyene yedirin. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirdik, umulur ki şükredersiniz. (22/36)

Onu gerçekten şiddetli bir azabla azablandıracağım, ya da onu boğazlayacağım veya o, bana apaçık olan bir delil getirmelidir." (27/21)

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozguncülardandı. (28/4)

Böylece (çocuk) onun yanında koşabilecek çağa erişince (İbrahim ona): "Oğlum" dedi. "Gerçekten ben seni rüyamda boğazlıyorken gördüm. Bir bak, sen ne düşünüyorsun." (Oğlu İsmail) Dedi ki: "Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşaallah, beni sabredenlerden bulacaksın." (37/102)

BORÇ

Eğer (borçlu) zorluk içindeyse, ona elverişli bir zamana kadar süre (verin). (Borcu) Sadaka olarak bağışlamanız ise, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirseniz. (2/280)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fısk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların

(kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler,) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaktırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünler, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Onlar: "Rabbimiz, cehennem azabını bizden geri çevir; gerçekten, onun azabı ödenmesi kaçınılmaz bir borç (veya sürekli bir acıdır) derler. (25/65)

Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altındalar? (52/40)

(Şöyle de sızlanırdınız:) "Doğrusu biz, ağır bir borç altına girip-zorlandık." (56/66)

Allah'a güzel bir borç verecek olan kimdir? Artık Allah, bunu onun için kat kat arttırır. Onun için 'kerim (üstün ve onurlu) bir ecir vardır. (57/11)

Gerçek şu ki, sadaka veren erkekler ile sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler; onlar için kat kat arttırılır ve 'kerim (üstün ve onurlu)' olan ecir de onlarındır. (57/18)

Eğer Allah'a güzel bir borç verecek olursanız, onu sizin için kat kat arttırır ve sizi bağışlar. Allah Şekûr'dur (şükrü kabul edip çok ihsan eden), Halim'dir (cezayı vermekte acele etmeyendir). (64/17)

Sen, onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, onlar, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altında kalmışlar? (68/46)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi, böylece tevbenizi

(O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

BOŞA ÇIKMAK

Böylece biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğun (yönü, Ka'be'yi) kıble yapmamız, elçiye uyanları, topukları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (2/143)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Onlar, yaptıkları dünyada ve ahirette boşa gitmiş olanlardır. Ve onların yardımcıları yoktur. (3/22)

Onlar, Allah'tan bir nimeti, bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecrini boşa çıkarmadığını müjdelemektedirler. (3/171)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevab verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun katındadır." (3/195)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir.

Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

İman edenler: "Olanca yeminleriyle elbette sizlerle birlik olduklarına ilişkin Allah'a yemin edenler bunlar mıdır? Onların bütün yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, böylece hüsrana uğrayanlar olmuşlardır." derler. (5/53)

Bu, Allah'ın hidayetidir; kullarından dilediğini bununla hidayete erdirir. Onlar da şirk koşsalardı, elbette bütün yapıp-ettikleri 'onlar adına' boşa çıkmış olurdu. (6/88)

Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar, onların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (7/147)

İşte size böyle… Gerçekten Allah, kâfirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (8/18)

Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

İşte bunların, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Onların onda (dünyada) bütün işledikleri boşa çıkmıştır ve yapmakta oldukları şeyler de geçersiz olmuştur. (11/16)

Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?" dediler. "Ben Yusuf'um" dedi. "Ve bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lütufda bulundu. Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz." (12/90)

Onların, dünya hayatındaki bütün çabaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar." (18/104)

İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, kıyamet gününde onlar için bir tartı tutmayacağız. (18/105)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Kim izzeti istiyorsa, artık bütün izzet Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir, salih amel de onu yükseltir. Kötülükleri tasarlayıp düzenleyenler ise; onlar için şiddetli biz azab vardır. Onların tasarladıkları 'boşa çıkıp bozulur'. (35/10)

Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu (ki): "Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz amellerin boşa çıkacak ve elbette sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın. (39/65)

Böylece, o, katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

İşte böyle; çünkü onlar, Allah'ın indirdiğini çirkin (kerih) gördüler, bundan dolayı, O da, onların amellerini boşa çıkardı. (47/9)

İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, Allah'ı gazablandıran şeye uydular ve O'nu razı edecek şeyleri çirkin karşıladılar; bundan dolayı (Allah,) amellerini boşa çıkardı. (47/28)

Şüphesiz inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiye karşı gelip zorluk çıkaranlar', kesin olarak Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. (Allah,) Onların amellerini boşa çıkaracaktır. (47/32)

Ey iman edenler, seslerinizi peygamberin sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bağırdığınız gibi, ona sözle bağırıp-söylemeyin; yoksa siz şuurunda değilken, amelleriniz boşa gider. (49/2)

Onların 'tasarladıkları planlarını' boşa çıkarmadı mı? (105/2)

BOŞANMAK

(Yok) Eğer boşamada kararlı davranırsa (boşanırlar). Şüphesiz Allah, işitendir, bilendir. (2/227)

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak

vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız, bu durumda (kadının) fidye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa, (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa, onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa, tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunları (böyle) açıklar. (2/230)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefsine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah herşeyi bilendir. (2/231)

Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara, kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte içinizde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir, de siz bilmezsiniz. (2/232)

Kendilerine el sürmediğiniz mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın, zengin olan kendi gücü, darda olan da kendi gücü oranında, maruf (meşru ve örfe uygun) bir şekilde yararlandırsın. (Bu) iyilik edenler üzerinde bir haktır. (2/236)

Eğer onlara mehir tesbit eder de el sürmeden boşarsanız bu durumda -kendileri veya nikah bağı elinde olanın bağışlaması hariç- tesbit ettiğiniz (mehr)in yarısı onlarındır. Sizin (tümünü veya fazlasını) bağışlamanız takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü (derece farkını) unutmayın. Şüphesiz Allah yapmakta olduklarınızı görendir. (2/237)

(Kocası tarafından) Boşanan (kadın)ların maruf (meşru) bir tarzda yararlanma (ve geçim pay)ları vardır. Bu sakınanlar üzerinde bir hak (borç) tır. (2/241)

Bir eşi bırakıp yerine bir başka eşi almak isterseniz, onlardan birine (öncekine) yüklerle (mal ve para) vermişseniz bile ondan hiçbir şey almayın. Ona iftira ederek ve apaçık bir günaha girerek verdiğinizi alacak mısınız? (4/20)

Onu nasıl alırsınız ki, birbirinize katılmış (birleşerek içli-dışlı olmuş)tınız. Onlar sizden kesin bir güvence (kuvvetli bir ahid) de almışlardı. (4/21)

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)

Ey peygamber, eşlerine söyle: "Eğer siz dünya hayatını ve onun süslü-çekiciliğini istiyorsanız, gelin sizi yararlandırayım ve güzel bir salma tarzıyla sizi salıvereyim." (33/28)

"Eğer siz Allah'ı elçisini ve ahiret yurdunu istiyorsanız artık hiç şüphesiz Allah, içinizden güzellikte bulunanlar için büyük bir ecir hazırlamıştır." (33/29)

Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp sonra onlara dokunmadan boşarsanız, bu durumda sizin için üzerlerine sayacağınız bir iddet yoktur. Artık (hemen) onları yararlandırın (onlara yetecek bir miktar verin) ve güzel bir salma tarzıyla onları salıverin. (33/49)

Bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle değiştirmek -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- sana helal olmaz; ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) başka. Allah herşeyi gözetleyip denetleyendir. (33/52)

Ey Peygamber, kadınları boşadığınız zaman, iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmasınlar; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse, gerçekte o, kendi nefsine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah bunun arkasından bir iş oluşturur. (65/1)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş olanlarla henüz adet görmemiş bulunanların iddet (bekleme süre)leri -eğer şüpheye düşecek olursanız (bilin ki)- üç aydır. Hamile kadınların bekleme-süresi ise, yüklerini bırakmaları (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakınırsa (Allah) ona işinde bir kolaylık gösterir.(65/4)

(Boşadığınız) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

BOŞ SÖZ VE AMEL

Ki onlar, yalan şahidlikte bulunmayanlar, boş ve yararsız sözle karşılaştıkları zaman onurlu olarak geçenlerdir. (25/72)

'Boş ve yararsız olan sözü' işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: "Bizim yapıp-ettiklerimiz bizim, sizin yapıp-ettikleriniz sizindir; size selam olsun, biz cahilleri benimsemeyiz" derler. (28/55)

Orada, ne 'saçma ve boş bir söz' işitirler, ne günaha sokma. (56/25)

"(Batıla ve tutkulara) Dalıp gidenlerle biz de dalar giderdik." (74/45)

BOŞ VAKİT GEÇİRMEMEK

Şu halde boş kaldığın zaman, durmaksızın (dua ve ibadetle) yorulmaya-devam et. (94/7)

BOZGUNA UĞRATMAK

Gerçek şu ki, inkâr edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkâr edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır. (8/36)

O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan da

korkuyorum" dedi. Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (8/48)

Şimdi, Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunu bildi. Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa, (onların) iki yüzünü bozguna uğratır; eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/66)

Eğer sana ihanet etmek isterlerse, onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da, "bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti.' Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/71)

(Peygamberler) Fetih istediler, (sonunda) her zorba inatçı bozguna uğrayıp -yok oldu- gitti. (14/15)

Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman, orasını bozguna uğratırlar ve halkından onur sahibi olanları hor ve aşağılık kılarlar; işte onlar, böyle yaparlar." (27/34)

Onlar, burada (çeşitli) fırkalardan olma bozguna uğratılmış bir ordu(durlar). (38/11)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Yakında o toplum bozguna uğratılacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır. (54/45)

BOZGUNCULUK

Ki (bunlar) Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar, Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar, işte bunlardır. (2/27)

Hani Rabbin, Meleklere: "Muhakkak ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükrünle yüceltir ve (sürekli) takdis ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi. (2/30)

Ama zulmedenler, kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla değiştirdiler. Biz de o zalimlerin yaptıkları bozgunculuğa karşılık, üzerlerine gökten iğrenç bir azab indirdik. (2/59)

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. (2/205)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranıza katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkaranı ıslah ediciden bilir (ayırdeder). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (bulundukları) yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarıdır, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Düzene konulması (ıslah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (7/56)

(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip-oturmayın. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın." (7/86)

Sonra bunların (peygamberlerin) ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik; onlar ona (ayetlerimize) haksızlık ettiler. İşte bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (7/103)

Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç, ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

Onlardan ona inananlar var ve ona inanmayanlar da vardır. Rabbin bozgunculuk çıkaranları daha iyi bilir. (10/40)

Onlar atınca, Musa dedi ki: "Sizlerin (ortaya) getirdiğiniz büyüdür. Doğrusu Allah onu geçersiz kılacaktır. Şüphesiz Allah, bozgunculuk çıkaranların işini düzeltmez." (10/81)

Şimdi, öyle mi? Oysa sen önceleri isyan etmiştin ve bozgunculuk çıkaranlardandın. (10/91)

Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/85)

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde bulundukları refahın peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı. (11/116)

Allah adına, hayret" dediler. "Siz de bilmişsiniz ki, biz (bu) yere bozgunculuk çıkarmak amacıyla gelmedik ve biz hırsız değiliz." (12/73)

Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar; işte onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir. (13/25)

İnkâr edip de Allah'ın yolundan alıkoyanlar; biz, işledikleri bozgunculuğa karşılık, onlara azab üstüne azab ilave ettik. (16/88)

Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleniş-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz. (17/4)

Biz, bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, onun 'varlık ve güç sahibi önde gelenlerine' emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarırlar. Artık onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadağın ederiz. (17/16)

Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn, gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar, bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (18/94)

Ki onlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik-düzenlik kurmuyorlar (ıslah etmiyorlar)." (26/152)

İnsanların eşyasını değerden düşürüp-eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (26/183)

Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklenme dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen, bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak. (27/14)

Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgun çıkarıyorlar ve dirlik-düzenlik bırakmıyorlardı. (27/48)

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozguncülardandı. (28/4)

Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi payını (nasibini) unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozgunculuk yapanları sevmez." (28/77)

İşte ahiret yurdu; biz onu, yeryüzünde büyüklenmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerinindir. (28/83)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36)

Yoksa Biz, iman edip salih amellerde bulunanları yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar gibi (bir) mi tutacağız? Ya da muttakileri facirler gibi (bir) mi tutacağız? (38/28)

BÖBÜRLENMEK

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Andolsun, Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çok sayıda oluşunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmıştı, fakat size bir şey de sağlayamamıştı. Yer ise, bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonra arkanıza dönüp gerisin geri gitmiştiniz. (9/25)

Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden gidiverdi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir. (11/10)

Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin. (17/37)

İnsanlara yanağını çevirip (büyüklenme) ve böbürlenmiş olarak yeryüzünde yürüme. Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez." (31/18)

Zikr (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır." Onlar yarın, kimin çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarık olduğunu bilip-öğreneceklerdir. (54/25-26)

Öyle ki, elinizden çıkana karşı üzüntü duymayasınız ve size (Allah'ın) verdikleri dolayısıyla sevinip-şımarmayasınız. Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (57/23)

BULUT

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Onlar, bulut gölgeleri içinde Allah'ın (azabının) meleklerle onlara gelmesini ve (azap) emrinin gerçekleşmesini mi gözlüyorlar? Oysa bütün işler Allah'a döner. (2/210)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün

ürünlerden çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

O size şimşeği korku ve umut olarak gösteren, (yağmur yüklü) ağırlaşmış bulutları (inşa edip) ortaya çıkarandır. (13/12)

Ya da (inkâr edenlerin amelleri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır. Bir kısmı bir kısmı üzerinde olan karanlıklar; elini çıkardığında onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemişse, artık onun için nur yoktur. (24/40)

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Göğün bulutlarla parçalanacağı ve meleklerin bir indirilme ile indirileceği gün; (25/25)

Dağları görürsün de, donmuş sanırsın; oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler. herşeyi 'sapasağlam ve yerli yerinde yapan' Allah'ın sanatı (yapısı)dır (bu). Şüphesiz O, işlediklerinizden haberdârdır. (27/88)

Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıverirler. (30/48)

Allah, rüzgarları gönderir, onlar da bulutu kaldırır, böylece biz onu ölü bir beldeye sürükleriz, onunla, yeri ölümünden sonra diriltiriz. İşte (ölümden sonra) dirilip- yayılma da böyledir. (35/9)

Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acı bir azab vardır. (46/24)

Eğer gökten bir parçanın düşmekte olduğunu görseler bile: "Üst üste yığılmış bir buluttur." derler. (52/44)

Onu sizler mi buluttan indiriyorsunuz, yoksa indiren Biz miyiz? (56/69)

BURÇ

İki taraf arasında bir engel ve burçlar (A'raf) üstünde hepsini yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennete gireceklere: "Selam size" derler, ki bunlar, henüz girmeyen fakat (girmeyi) 'şiddetle arzu edip umanlardır.' (7/46)

Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (7/48)

Andolsun, gökte burçlar kıldık ve onu gözleyenler için süsledik. (15/16)

Gökte burçlar kılan, onların içinde bir aydınlık ve nurlu bir ay vareden (Allah) ne yücedir. (25/61)

Burçları olan göğe andolsun, (85/1)

BUZAĞIYA TAPINMA

Hani Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Ama sonra siz, onun arkasından buzağıyı (tanrı) edinmiş ve (böylece) zalimler olmuştunuz. (2/51)

Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yaratan (gerçek ilah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, yaratıcınız katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (2/54)

Andolsun, Musa size apaçık belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (tanrı) edindiniz. İşte siz (böyle) zalimlersiniz. (2/92)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimize (Kitaba) sımsıkı sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini

(hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler, de zulmedenler oldular. (7/148)

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (7/152)

Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı "İşte sizin ve ilahınız, Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. (20/88)

Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı? (20/89)

Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)

Demişlerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız." (20/ 91)

BÜYÜ-BÜYÜCÜ

Ve onlar Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de yetişkin iken de, insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Biz Kitabı üzerine yazılı bir kağıtta göndersek ve onlar elleriyle dokunsalar bile, inkâr edenler, tartışmasız: "Bu apaçık bir büyüden başkası değildir" derler. (6/7)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Bu gerçekten bilgin bir büyücüdür."; (7/109)

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (7/116)

İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri katında 'gerçek bir makam' olduğunu müjde ver" diye vahyetmemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? İnkâr edenler: "Gerçekten bu açıkça bir büyücüdür" dediler. (10/2)

Musa: "Size hak geldiğinde (böyle) mi söylersiniz? Bu bir büyü müdür? Oysa büyücüler, kurtuluşa ermezler" dedi. (10/77)

Firavun: "Bana bütün bilgin büyücüleri getirin" dedi. (10/79)

Onlar atınca, Musa dedi ki: "Sizlerin (ortaya) getirdiğiniz büyüdür. Doğrusu Allah onu geçersiz kılacaktır. Şüphesiz Allah bozgunculuk çıkaranların işini düzeltmez." (10/81)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (15/15)

Biz onların seni dinlediklerinde ne için dinlediklerini, gizli konuşmalarında da o zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz" dediklerini çok iyi biliriz. (17/47)

Andolsun, biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrailoğullarına sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demişti. (17/101)

Dedi ki: "Ey Musa, sen bizi sihrinle yurdumuzdan sürüp çıkarmaya mı gelmiş bulunuyorsun?" (20/57)

"Madem böyle, biz de sana buna benzer bir sihirle geleceğiz; şimdi sen, bir 'buluşma zamanı ve yeri' tesbit et, bizim de senin de karşı olamayacağımız açık geniş bir yer olsun" dedi. (20/ 58)

Dediler ki: "Bunlar her halde iki sihirbazdır, sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek olarak tutturduğunuz yolunuzu (dininizi) yok etmek istemektedirler." (20/63)

Dedi ki: "Hayır, siz atın." Sonra hemen (ne görsün) sihirlerinden dolayı, onların ipleri ve asaları kendisine gerçekten koşuyormuş gibi göründü. (20/66)

"Sağ elindekini atıver, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (20/69)

Bunun üzerine büyücüler, secdeye kapandılar: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler. (20/70)

"Gerçekten biz Rabbimize iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürüklediğin (suçumuzu) bağışlasın. Allah, daha hayırlıdır ve daha süreklidir." (20/73)

"Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden) yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmez miydi)?" Zulmedenler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." (25/8)

(Firavun) Çevresindeki önde gelenlere: "Bu" dedi "Doğrusu bilgin bir büyücüdür." (26/34)

Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a: "Şayet biz galip gelirsek bize bir ücret var gerçekten, değil mi?" dediler. (26/41)

Anında büyücüler secdeye kapandılar. (26/46)

(Firavun) Dedi ki: "Ona, ben size izin vermeden önce mi inandınız? Şüphesiz o, size büyüyü öğreten büyüğünüzdür; öyleyse yakında bileceksiniz. Şüphesiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sizin hepinizi gerçekten asıp-sallandıracağım." (26/49)

Dediler ki: "Sen ancak büyülenmişlerdensin." (26/153)

Ayetlerimiz onlara, gözler önünde sergilenmiş olarak gelince dediler ki: "Bu, apaçık olan bir büyüdür." (27/13)

Musa, onlara apaçık olan ayetlerimizle geldiği zaman: "Bu, düzüp uydurulmuş bir büyüden başkası değildir. Biz geçmiş atalarımızdan bunu işitmedik" dediler. (28/36)

Onlara, apaçık olan ayetlerimiz okunduğunda: "Bu sizi babalarınızın taptıkların(ilahlar)dan alıkoymak isteyen bir adamdan başkası değildir" dediler. Ve dediler ki: "Bu, düzülüp uydurulmuş bir yalan (iftira)dan başka bir şey de değildir." İnkâr edenler de kendilerine geldiği zaman hak için: "Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" dediler. (34/43)

"Bu, açıkca bir büyüden başkası değildir" dediler. (37/15)

Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: "(Bu) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler. (40/24)

Ancak kendilerine hak gelince, dediler ki: "Bu bir büyüdür, doğrusu biz ona (karşı) kafir olanlarız." (43/30)

Ve onlar dediler ki: "Ey büyücü, sende olan ahdi (sana verdiği sözü) adına bizim için Rabbine dua et; gerçekten biz hidayete gelmiş olacağız." (43/49)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, o inkâr edenler kendilerine gelmiş olan hak için dediler ki: "Bu, apaçık bir büyüdür." (46/7)

Fakat o, 'bütün kişisel ve askeri gücüyle' yüz çevirdi ve: "(Bu) Ya bir büyücü veya bir delidir" dedi. (51/39)

İşte böyle; onlardan öncekiler de bir elçi gelmeyiversin, mutlaka: "Büyücü ve cinlenmiş" demişlerdir. (51/52)

"Bu da bir büyü mü, yoksa siz mi görmüyorsunuz." (52/15)

Onlar bir ayet (mucize) görseler, sırt çevirirler ve: "(Bu) Süregelen bir büyüdür" derler. (54/2)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

Böylece: "Bu yalnızca, 'aktarılarak öğrenilen' bir büyüdür" dedi. (74/24)

BÜYÜKLÜK TASLAMAK

Ve meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

"Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyüklenme gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/172)

Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklenenler, onları acıklı bir azabla azablandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (4/173)

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu,

onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (Maide, 82)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kıskıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

(Allah:) "Öyleyse ordan in, orda büyüklenmen senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin." (7/13)

Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, işte onlar ateşin arkadaşlarıdır; onda sonsuzca kalacaklardır. (7/36)

Şüphesiz ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (7/40)

Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (7/48)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler), içlerinden iman edip de onlarca zayıf bırakılanlara (müstaz'aflara) dediler ki: "Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar: "Biz gerçekten onunla gönderilene inananlarız." dediler. (7/75)

Büyüklük taslayanlar (müstekbirler de şöyle) dedi: "Biz de, gerçekten sizin inandığınızı tanımayanlarız." (7/76)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz." (Şuayb:) "Biz istemesek de mi?" dedi. (7/88)

Bunun üzerine biz de ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler, bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (7/146)

Şüphesiz Rabbinin katında olanlar, O'na ibadet etmekten büyüklenmezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler. (7/206)

Andolsun, Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çok sayıda oluşunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmıştı, fakat size bir şey de sağlayamamıştı. Yer ise, bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonra arkanıza dönüp gerisin geri gitmiştiniz. (9/25)

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (10/75)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (10/83)

Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden gidiverdi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir. (11/10)

Onların tümü-toplanıp (kıyamette) Allah'ın huzuruna çıktılar da zayıflar (müstaz'aflar) büyüklük taslayanlara (müstekbirlere) dedi ki: "Şüphesiz, biz size tâbi idik; şimdi siz, bizden Allah'ın azabından herhangi bir şeyi önleyebiliyor musunuz?" Dediler ki: "Eğer Allah bize doğru yolu gösterseydi biz de sizlere doğru yolu gösterirdik. Şimdi yakınsak da, sabretsek de, farketmez bizim için kaçacak bir yer yoktur." (14/21)

Sizin ilahınız tek bir ilahtır. Ahirete inanmayanların kalpleri ise inkarcıdır ve onlar müstekbir (büyüklenmekte) olanlardır. (16/22)

Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleniş-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz. (17/4)

Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin. (17/37)

Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanında olanlar, O'na ibadet etmekte büyüklüğe kapılmazlar ve yorgunluk duymazlar. (21/19)

Firavun'a ve ileri gelen çevresine; fakat onlar büyüklendiler. Onlar, 'büyüklenen-zorba' bir topluluktu. (23/46)

Buna (ayetlerime) karşı büyüklük taslayarak; gece vakti de hezeyanlar sergiliyordunuz. (23/67)

Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklenme dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen, bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak. (27/14)

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten

düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. (28/4)

O ve askerleri, yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandılar. (28/39)

İşte ahiret yurdu; biz onu, yeryüzünde büyüklenmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerinindir. (28/83)

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)

Ona ayetlerimiz okunduğunda, sanki işitmiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklük taslayarak (müstekbirce) sırtını çevirir. Artık sen ona acı bir azap ile müjde ver. (31/7)

"İnsanlara yanağını çevirip (büyüklenme) ve böbürlenmiş olarak yeryüzünde yürüme. Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez." (31/18)

Bizim ayetlerimize ancak, kendilerine hatırlatıldığı zaman, hemen secdeye kapananlar, Rablerini hamd ile tesbih edenler ve büyüklük taslamayan (müstekbir olmayan)lar iman eder. (32/15)

İnkâr edenler dedi ki: "Biz kesin olarak, ne bu Kur'an'a inanırız, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenleri, Rableri huzurunda tutuklanmış olarak görsen; sözü (suçlamaları) birbirlerine karşı evirip-çevirir (birbirlerine yöneltirler). Za'fa uğratılan (müstaz'af)lar, büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer sizler olmasaydınız, gerçekten bizler mü'min (kimse)ler olurduk." (34/31)

Büyüklük taslayanlar, za'fa uğratılan (müstaz'af)lara dediler ki: "Size hidayet geldikten sonra, sizi biz mi ondan alıkoyduk? Hayır, siz (zaten) suçlu-günahkarlardınız." (34/32)

Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (34/33)

(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (35/43)

Yalnız İblis hariç. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu. (38/74)

(Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?" (38/75)

Kıyamet günü, Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Büyüklenenler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok? (39/60)

Musa dedi ki: "Gerçekten ben, hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden, benim de Rabbim, sizin de Rabbinize sığınırım." (40/27)

Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu) Allah katında da, iman edenler katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler. (,40/35)

Ateşin içinde, iddialar öne sürüp karşılıklı tartışırlarken zayıf olanlar, büyüklenen (müstekbir)lere derler ki: "Gerçekten biz, size uymuş (teb'anız) olan kimselerdik. Şimdi siz, ateşten bir parçasını olsun, bizden uzaklaştırabilir misiniz? (40/47)

Büyüklenen (müstekbir)ler derler ki: "Biz hepimiz (ateşin) içindeyiz; gerçekten Allah, kullar arasında hüküm verdi (artık)." (40/48)

Rabbiniz dedi ki: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Doğrusu Bana ibadet etmekten büyüklenen (müstekbir)ler; cehenneme boyun bükmüş kimseler olarak gireceklerdir. (40/60)

Ad (kavmin)e gelince; onlar yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve dediler ki: "Kuvvet bakımından bizden daha üstünü kimmiş?" Onlar, gerçekten kendilerini yaratan Allah'ı görmediler mi? O, kuvvet bakımından kendilerinden daha üstündür. Oysa onlar, bizim ayetlerimizi (bilerek) inkar ediyorlardı. (41/15)

Şayet onlar büyüklenecek olurlarsa, Rabbinin katında bulunanlar, O'nu gece ve gündüz tesbih ederler ve (bundan) bıkkınlık duymazlar. (41/38)

"Allah'a karşı büyüklenmeyin; şüphesiz size apaçık, bir delil getiriyorum." (44/19)

Kendisine Allah'ın ayetleri okunurken işitir, sonra müstekbirce (inatla büyüklük taslayarak) sanki işitmemiş gibi ısrar eder. Artık sen onu acı bir azabla müjdele. (45/8)

İnkar edenlere gelince; "Size karşı ayetlerim okunduğunda büyüklük taslayan (müstekbir olan)lar ve suçlu-günahkar bir kavim olanlar sizler değil miydiniz?" (45/31)

De ki: "Gördünüz mü-haber verin; eğer (bu Kur'an) Allah katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz ve İsrailoğullarından bir şahid bunun bir benzerine şahidlik edip iman etmişse ve siz de büyüklük taslamışsanız

(bunun sonucu ne olacak)? Şüphesiz Allah, zalim olan bir kavmi hidayete erdirmez." (46/10)

İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (46/20)

"Zikr (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır." Onlar yarın, kimin çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarık olduğunu bilip-öğreneceklerdir. (54/25-26)

Öyle ki, elinizden çıkana karşı üzüntü duymayasınız ve size (Allah'ın) verdikleri dolayısıyla sevinip-şımarmayasınız. Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (57/23)

Onlara: "Gelin Allah'ın Resûlü sizin için mağfiret (bağışlanma) dilesin", denildiği zaman başlarını yana çevirdiler. Sen, onların büyüklük taslamışlar olarak yüz çevirmekte olduklarını görürsün. (63/5)

"Doğrusu ben, onları bağışlaman için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler." (71/7)

Sonra da sırt çevirdi ve büyüklük tasladı (istikbar). (74/23)

(Mal, mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi.' (102/1)

Öyle ki ,(bu) mezarı ziyaretinize (kabre gidişinize, ölümünüze) kadar sürdü. (102/2)

- C -

CAHİLİYE

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Onlar hâlâ cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir? (5/50)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edinin), ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurması gibi, siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırttıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

CAHİLLİK

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (2/67)

Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların sonra hemencecik tevbe edenlerin(kidir). İşte Allah böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/17)

Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, onlara bir ayet getirmek için yerde bir tünel açmaya veya göğe bir merdiven dayamaya gücün yetiyorsa (yap). Eğer Allah dileseydi, onların tümünü hidayet üzere toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma. (6/35)

Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz O bağışlayandır esirgeyendir." (En'am, 54)

Gerçek şu ki, biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve herşeyi karşılarına toplasaydık, -Allah'ın dilediği dışında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (6/111)

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. (7/138)

Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı (örfü) emret ve cahillerden yüz çevir. (7/199)

Ey Kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim. Onlar gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi, cahillik etmekte olan bir kavim görüyorum. (11/29)

Dedi ki: "Ey Nuh, kesinlikle o senin ailenden değildir. Çünkü o, salih olmayan bir iş (yapmıştır). Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten ben, cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum." (11/46)

(Yusuf) Dedi ki: "Rabbim, zindan, bunların beni kendisine çağırdıkları şeyden bana daha sevimlidir. Kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan, onlara (korkarım) eğilim gösterir, (böylece) cahillerden olurum." (12/33)

(Yusuf) Dedi ki: "Sizler, cahiller iken Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?" (12/89)

Sonra gerçekten Rabbin cehalet sonucu kötülük işleyen sonra bunun ardından tevbe eden ve ıslah olanlar(la beraberdir). Şüphesiz Rabbin bundan sonra bağışlayandır esirgeyendir. (16/119)

O Rahman'ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (25/63)

'Boş ve yararsız olan sözü' işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: "Bizim yapıp-ettiklerimiz bizim, sizin yapıp-ettikleriniz sizindir; size selam olsun, biz cahilleri benimsemeyiz" derler. (28/55)

Ey iman edenler eğer bir fasık size bir haber getirirse onu 'etraflıca araştırın'. Yoksa cehalet sonucu bir kavme kötülükte bulunursunuz da sonra işlediklerinize pişman olursunuz. (49/6)

Gerçek şu ki, biz emanetleri göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar; onu insan yüklendi. Çünkü o, çok zalim, çok cahildir. (33/72)

De ki: "Ey cahiller, bana Allah'ın dışında bir başkasına mı kulluk etmemi emrediyorsunuz?" (39/64)

Dedi ki: "İlim ancak Allah katındadır. Ben size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum; ancak sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum." (46/23)

Ki onlar 'bilgisizliğin kuşatması' içinde habersizdirler. (51/11)

CALUT

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, alemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251)

CARİYELER

Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırırlar, Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/221)

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, bu durumda, (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu sapmamanıza daha yakındır. (4/3)

İçinizde evli olmayanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler Allah, kendi fazlından onları zengin eder. Allah geniş (nimet sahibi)dir, bilendir. (24/32)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaını elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır esirgeyendir. (24/33)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleri)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (24/ 58)

Ey Peygamber, gerçekten biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (33/50)

Bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle değiştirmek -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- sana helal olmaz; ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) başka. Allah herşeyi gözetleyip denetleyendir. (33/52)

Onlar için babaları oğulları kardeşleri erkek kardeşlerinin oğulları kız kardeşlerinin oğulları kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah herşeye şahid olandır. (33/55)

Ancak kendi eşleri ya da sağ ellerinin malik olduğu başka; çünkü onlar (bunlardan dolayı) kınanmazlar. (70/30)

CEBRAİL (A.S)

Andolsun biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

De ki: "Cibril'e kim düşman ise (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı) Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O'dur." (2/97)

"Her kim Allah'a meleklerine elçilerine Cibril'e ve Mikail'e düşman ise artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır." (2/98)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra onların peşinden gelen (ümmet)ler birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim beşikte iken de yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı hikmeti Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı alacalıyı iznimle iyileştiriyordun (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Kullarından dilediklerine melekleri emrinden olan ruh ile indirir: Benden başka ilah yoktur şu halde benden korkup-sakının diye uyarın. (16/2)

Melekler ve Ruh (Cebrail) ona süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (70/4)

Ruh ve meleklerin saflar halinde duracakları gün; Rahman'ın kendilerine izin verdikleri dışında olanlar konuşmazlar. (Konuşacak olan da) Doğruyu söyleyecektir. (78/38)

Şüphesiz o (Kur'an) üstün onur sahibi bir elçinin gerçekten (Allah'tan getirdiği) sözüdür; (81/19)

Melekler ve ruh onda Rablerinin izniyle her bir iş için inerler. (97/4)

De ki: "İman edenleri sağlamlaştırmak, Müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere onu (Kur'an'ı) hak olarak Rabbinden Ruhu'l-Kudüs indirmiştir." (16/102)

Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik o da düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. (19/17)

Demişti ki: "Ben yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." (19/19)

Onu Ruhu'l-emin indirdi. (26/193)

Dereceleri yükselten Arş'ın sahibi (Allah) 'toplanma ve buluşma' günü ile uyarıp-korkutmak için kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir. (40/15)

(Ki O) Görünümüyle çarpıcı bir güzelliğe sahiptir. Hemen doğruldu. (53/6)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız, artık Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

CEHENNEM

İnkâr edenlere de ki: "Yakında yenilgiye uğratılacaksınız ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz." Ne kötü yataktır o. (3/12)

Bazı yüzlerin ağaracağı, bazı yüzlerin de kararacağı gün... Yüzleri kapkara-kesilecek olanlara: "İmanınızdan sonra inkar ettiniz, öyle mi? Öyleyse inkar etmenize karşılık olarak azabı tadın" (denilir). (3/106)

Ayetlerimize karşı inkâra sapanları şüphesiz ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe azabı tadmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten Allah güçlü ve üstün olandır hüküm ve hikmet sahibidir. (4/56)

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık." (6/27)

Rablerinin karşısında durdurulduklarında onları bir görsen: (Allah:) "Bu, gerçek değil mi?" dedi. Onlar: "Evet, Rabbimiz hakkı için" dediler. (Allah:) "Öyleyse inkâr edegeldikleriniz nedeniyle azabı tadın" dedi. (6/30)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta

olmak üzere ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin hüküm ve hikmet sahibi olandır bilendir. (6/128)

(Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendi benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbiri ardınca orada toplanınca en sonra yer alanlar en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı; öyleyse, ateşten kat kat arttırılmış bir azab ver diyecekler. (Allah da:) "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek. (7/38)

(Bu sefer) Önde gelenler, sonda yer alanlara diyecekler ki: "Sizin bize göre bir üstünlüğünüz yoktur kazandıklarınıza karşılık olarak azabı tadın." (7/39)

Şüphesiz, ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (7/40)

Onlar için, cehennemden yataklar ve üstlerine örtüler vardır. Biz zulme sapanları işte böyle cezalandırırız. (7/41)

Cennet halkı, ateş halkına (şöyle) seslenecekler: "Bize Rabbimizin vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecektir: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun." (7/44)

Gözleri cehennem halkından yana çevrilince: "Rabbimiz bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılma" derler. (7/47)

Burcun üstündeki adamlar kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (7/48)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan aktarın." Derler ki: "Doğrusu Allah bunları inkâr edenlere haram (yasak) kılmıştır." (7/50)

Onlar dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi biz de bugün onları unutacağız. (7/51)

Gerçek şu ki inkâr edenler (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu onlara yürek acısı olacaktır sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkâr edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır. (8/36)

Bu Allah'ın murdar olanı temizden ayırdetmesi; murdarı bir kısmını bir kısmı üzerinde kılıp tümünü biriktirerek cehenneme atması içindir. İşte bunlar hüsrana uğrayanlardır. (8/37)

Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün onların alınları böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (ve:) "İşte bu kendiniz için yığıp-sakladıklarınızdır; yığıp-sakladıklarınızı tadın" (denilecek). (9/35)

(Böylesinin) Önünde cehennem vardır ve (orada) irinli sudan içirilecektir. (14/16)

Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi başaramıyacak ona her yandan ölüm gelecek oysa ölmeyecek de. Ardından daha katı bir azab olacak. (14/17)

Azabın kendilerine geleceği gün (ile) insanları uyarıp-korkut ki (o gün) zulmedenler şöyle diyecekler: "Bizi yakın bir süreye kadar ertele ki Senin çağrına cevap verelim ve elçilere uyalım." Oysa daha önce kendiniz için hiç zeval yoktur diye and içenler sizler değil miydiniz? (14/44)

Ve hiç şüphe yok onların tümünün buluşma yeri cehennemdir. (15/43)

Onun yedi kapısı vardır; onlardan her bir kapı için bir grup ayrılmıştır. (15/44)

Ki melekler kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk" diye teslim olurlar. Hayır şüphesiz Allah sizin neler yaptığınızı bilendir. (16/28)

Öyleyse içinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından girin. Büyüklük taslayanların konaklama yeri ne kötüdür. (16/29)

Kim çarçabuk olanı (geçici dünya arzularını) isterse orada istediğimiz kimseye dilediğimizi çabuklaştırırız sonra ona cehennemi (yurt) kılarız; ona kınanmış ve kovulmuş olarak gider. (17/18)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin dileyen inkâr etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir." (18/29)

Biz o gün bir kısmını bir kısmı içinde dalgalanırcasına bırakıvermişiz. Sur'a da üfürülmüştür artık onların tümünü bir arada toparlamışız. (18/99)

Ve o gün cehennemi inkâr edenlere tam bir sunuşla sunmuşuz. (18/100)

İnkâr edenler Beni bırakıp kullarımı veliler edindiklerini mi sandılar? Gerçekten Biz cehennemi kafirler için bir durak olarak hazırlamışız. (18/102)

De ki: "Kim sapıklık içindeyse Rahman ona süre tanıdıkça tanır; kendilerine va'dedileni -ya azabı veya kıyamet saatini- gördükleri zaman

artık kimin yeri (makam mevki) daha kötü kimin askeri- gücü daha zayıfmış öğreneceklerdir." (19/75)

Suçlu-günahkarları susamışlar olarak cehenneme süreceğiz. (19/86)

Gerçekten siz de Allah'ın dışında taptıklarınız da cehennemin odunusunuz siz ona varacaksınız. (21/98)

Orda kendileri için 'kemikleri çatırdatan inlemeler' vardır. Onlar orda işitmezler de. (21/100)

İşte bunlar çekişen iki gruptur Rableri konusunda çekiştiler. İşte o inkâr edenler onlar için ateşten elbiseler biçilmiştir; başları üstünden de kaynar su dökülür. (22/19)

Ne zaman ordan sarsıcı-üzüntüden çıkmak isterlerse oraya geri çevrilirler ve (onlara:) "Yakıcı azabı tadın" (denir). (22/22)

Artık kimin tartısı ağır basarsa işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. (23/102)

Kimin tartısı hafif gelirse işte onlar da kendi nefislerini hüsrana uğratanlar, cehennemde de ebedi olarak kalacak olanlardır. (23/103)

Ateş onların yüzlerini yalayarak yakar da onun içinde onlar (etleri sıyrılmış olarak sırıtan) dişleriyle kalıverirler. (23/104)

Ayetlerim size okunuyorken yalanlayanlar sizler değil miydiniz? (23/105)

Dediler ki: "Rabbimiz mutsuzluğumuz bize karşı üstün geldi biz sapan bir topluluk imişiz." (23/106)

"Rabbimiz bizi (ateşin) içinden çıkar eğer yine (inkâra) dönersek artık gerçekten zalim kimseler oluruz." (23/107)

Der ki: "Onun içine sinin ve benimle söyleşmeyin." (23/108)

Hayır onlar kıyamet-saatini yalanladılar; biz kıyamet saatini yalan sayanlara çılgınca yanan bir ateş hazırladık. (25/11)

(Ateş) Onları uzak bir yerden gördüğünde onlar bunun gazablı öfkesini ve uğultusunu işitirler. (25/12)

Elleri boyunlarına bağlı olarak sıkışık bir yerine atıldıkları zaman orada yok oluşu isteyip-çağırırlar. (25/13)

Bugün bir yok oluşu çağırmayın birçok (kere) yok oluşu isteyip-çağırın. (25/14)

De ki: "Bu mu daha hayırlı yoksa takva sahiplerine va'dedilen ebedi cennet mi? Ki onlar için bir mükafat ve son duraktır." (25/15)

İşte (ilahlarınız) sizin söylediklerinizi yalanladılar; bundan böyle (azabı) ne geri çevirmeye gücünüz yetebilir ne de bir yardıma. Sizden kim zulmederse ona büyük bir azab taddırırız. (25/19)

Melekleri görecekleri gün suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Yasaktır yasak." (25/22)

Onların yaptıkları her işin önüne geçtik böylece onu savurulmuş toz zerreleri kılıverdik. (25/23)

O yüzükoyun cehenneme doğru sürülüp-toplanacak olanlar; işte onlar yer bakımından çok kötü yol bakımından sapmış olanlardır. (25/34)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)

Ancak inkâr edip ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar ise; artık onlar da azab için hazır bulundurulurlar. (30/16)

Fasık olanlar içinse artık onların da barınma yeri ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde geri çevrilirler ve onlara: "Kendisini yalanladığınız ateş azabını tadın" denir. (32/20)

İnkar edenlere gelince onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne karar verilir ki böylece ölüversinler ne de kendilerine onun azabından (bir şey) hafifletilir. İşte biz her nankör olanı böyle cezalandırırız. (35/36)

İçinde onlar (şöyle) çığlık atarlar: "Rabbimiz bizi çıkar yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada) öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyaran da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur. (35/37)

Kıyamet günü o kötü azabtan kendini yüzü ile kim koruyabilecek? Ve zalimlere "Kazandığınızı tadın" denmiştir. (39/24)

Kıyamet günü Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Büyüklenenler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok? (39/60)

İnkâr edenler cehenneme bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azab kelimesi kâfirlerin üzerine hak oldu. (39/71)

Dediler ki: "İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından (içeri) girin. Büyüklüğe kapılanların konaklama yeri ne kötüdür." (39/72)

İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından girin. Artık mütekebbirlerin konaklama yeri ne kötüdür. (40/76)

"Girin ona; artık ister sabredin ister sabretmeyin. Sizin için birdir. Siz ancak yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz." (52/16)

İşte bu suçlu-günahkarların kendisini yalanladıkları cehennemdir. (55/43)

Onlar kendisiyle alabildiğine kaynar hale getirilmiş su arasında dönüp-dolaşırlar. (55/44)

İşte bu onların din (hesap ve ceza) gününde şölenleridir. (56/56)

O gün münafık erkekler ile münafık kadınlar iman edenlere derler ki: "(Ne olur) Bize bir bakın sizin nurunuzdan birazcık alıp-yararlanalım." Onlara: "Arkanıza (dünyaya) dönün de bir nur arayıp-bulmaya çalışın" denilir. Derken aralarında kapısı olan bir sur çekilmiştir; onun iç yanında rahmet dış yanında o yönden azab vardır. (57/13)

Ey inkâr edenler bugün özür beyan etmeyin. Siz ancak yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz. (66/7)

Öfkesinin-şiddetinden neredeyse patlayıp parçalanacak. Her bir grup içine atıldığında bekçileri onlara sorar: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" (67/8)

Onlar: "Evet" derler. "Bize gerçekten bir uyarıcı geldi. Fakat biz yalanladık ve: "Allah hiçbir şey indirmedi siz yalnızca büyük bir sapmışlık içindesiniz dedik." (67/9)

Ve derler ki: "Eğer dinlemiş olsaydık ya da akıl etmiş olsaydık şu çılgınca yanan ateşin halkı arasında olmayacaktık." (67/10)

Böylece kendi günahlarını itiraf ettiler. Çılgınca yanan ateşin halkına (Allah'ın rahmetinden) uzaklık olsun. (67/11)

Onu Ben cehenneme sürükleyip-atacağım. (74/26)

"Sizi şu cehenneme sürükleyip-iten nedir?" (74/42)

Doğrusu biz kafirlere zincirler demir halkalar (tomruklar) ve çılgınca yanan bir ateş hazırladık. (76/4)

Gerçekten cehennem bir gözetleme yeridir. (78/21)

Şimdi tadın. Size artık azabtan başkasını arttırmayacağız; (78/30)

(Her yanı yaygın olarak kuşatacak olan) Kıyametin haberi sana geldi mi? (88/1)

O gün öyle yüzler vardır ki 'zillet içinde aşağılanmıştır.' (88/2)

Çalışmış boşuna yorulmuştur. (88/3)

Kızgın bir ateşe yollanırlar. (88/4)

Kaynar bir kaynaktan içirilirler. (88/5)

Onlar için (zehirli olan) dari' dikeninden başka bir yiyecek yoktur. (88/6)

Ne doyurup-semirtir ne açlıktan korur. (88/7)

Ayetlerimizi inkar edenler ise sol yanın adamlarıdır (Ashab-ı Meş'eme). (90/19)

Kapıları kilitlenmiş bir ateş onların üzerinedir. (90/20)

Artık sizi 'alevleri kabardıkça kabaran' bir ateşle uyardım. (92/14)

Ona ancak en bedbaht olandan başkası yollanmaz; (92/15)

Şüphesiz kitap ehlinden ve müşriklerden inkâr edenler içinde sürekli kalıcılar olmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar yaratılmışların en kötüleridir. (98/6)

Kimin tartıları hafif kalırsa (101/8)

Artık onun da anası (son durağı) haviyedir (uçurum). (101/9)

Onun ne olduğunu (mahiyetini) sana bildiren nedir? (101/10)

O kızgın bir ateştir. (101/11)

Arkadan çekiştirip duran kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; (104/1)

Ki o mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır. (104/2)

Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor. (104/3)

Hayır; andolsun o 'hutame'ye atılacaktır. (104/4)

Hutamenin ne olduğunu sana bildiren nedir? (104/5)

Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir. (104/6)

Ki o yüreklerin üstüne tırmanıp çıkar. (104/7)

O onların üzerine kilitlenecektir; (104/8)

(Kendileri de) Dikilip-yükseltilmiş sütunlarda (bağlanacaklardır). (104/9)

Hayır; eğer siz kesin bir bilgiyle bilmiş olsaydınız (102/5)

Andolsun o çılgınca yanan ateşi de elbette görecektiniz. (102/6)

Sonra onu gerçekten yakîn gözüyle (Ayne'l Yakîn) görmüş olacaksınız. (102/7)

Ebu Leheb'in iki eli kurusun; kurudu ya. (111/1)

Malı ve kazandıkları kendisine bir yarar sağlamadı. (111/2)

Alevi olan bir ateşe girecektir. (111/3)

Eşi de; odun hamalı (ve) (111/4)

Boynuna bükülmüş bir ip (bağlanmış) olarak. (111/5)

CENİN

Ki onlar, ufak tefek günahlar dışında, günahın büyük olanından ve çirkin utanmazlıklardan kaçınırlar. Şüphesiz senin Rabbin, mağfireti geniş olandır. O, sizi daha iyi bilendir; hem sizi topraktan inşa ettiği (yarattığı) ve siz daha annelerinizin karnında cenin halinde bulunduğunuz zaman da. Öyleyse kendinizi temize çıkarıp-durmayın. O, sakınanı daha iyi bilendir. (53/32)

CENNET

İman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu onlara (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

De ki: "Size bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup sakınanlar için Rablerinin katında içinde temelli kalacakları altından ırmaklar akan cennetler tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah kulları hakkıyla görendir." (3/15)

Yüzleri ağaranlar ise artık onlar Allah'ın rahmeti içindedirler içinde de temelli kalacaklardır. (3/107)

İşte bunların karşılığı Rablerinden bağışlanma ve içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetlerdir. (Böyle) Yapıp-edenlere ne güzel bir karşılık (ecir var.) (3/136)

Ama Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah katında -bir şölen olarak- altlarından ırmaklar akan -içinde ebedi kalacakları- cennetler vardır. İyilik yapanlar için Allah'ın katında olanlar daha hayırlıdır. (3/198)

İman edip salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları 'ne sıcak-ne soğuk tam kararında gölgeliğe' sokacağız. (4/57)

İman edip salih amellerde bulunanlar biz onları altından ırmaklar akan içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu Allah'ın gerçek olan va'didir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır? (4/122)

Eğer Kitap Ehli iman edip sakınsalardı elbette onların kötülüklerini örter ve onları 'nimetlerle donatılmış' cennetlere sokardık. (5/65)

Böylelikle Allah dediklerine karşılık olarak içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetler verdi. Bu iyilik yapanların karşılığıdır. (5/85)

Allah dedi ki: "Bu doğrulara doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür. Onlar için içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı oldu onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur." (5/119)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar -ki biz hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz- onlar da cennetin ashabı (halkı)dırlar. Onda sonsuz olarak kalacaklardır. (7/42)

Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun

Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir" diye seslenilecek. (7/43)

Cennet halkı ateş halkına (şöyle) seslenecekler: "Bize Rabbimizin vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecektir: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun." (7/44)

İki taraf arasında bir engel ve burçlar (A'raf) üstünde hepsini yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennete gireceklere: "Selam size" derler ki bunlar henüz girmeyen fakat (girmeyi) 'şiddetle arzu edip umanlardır.' (7/46)

Gözleri cehennem halkından yana çevrilince: "Rabbimiz bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılma" derler. (7/47)

"Kendilerine Allah'ın bir rahmet eriştirmeyeceğine yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı? (Cennettekilere de) Girin cennete. Sizin için korku yoktur ve mahzun olmayacaksınız." (7/49)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan aktarın." Derler ki: "Doğrusu Allah bunları inkâr edenlere haram (yasak) kılmıştır." (7/50)

İşte gerçek mü'minler bunlardır. Rableri katında onlar için dereceler, bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/4)

Rableri onlara katından bir rahmeti bir hoşnutluğu ve onlar için kendisine sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler. (9/21)

Onda ebedi kalıcıdırlar. Şüphesiz Allah büyük mükafaat katında olandır. (9/22)

Allah mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Allah onlar için süresiz kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/89)

Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/100)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar da Rableri onları imanları dolayısıyla altından ırmaklar akan nimetlerle donatılmış cennetlere yöneltip-iletir (hidayet eder). (10/9)

Oradaki duaları: "Allah'ım Sen ne yücesin"dir ve oradaki dirlik temennileri: "Selam"dır; dualarının sonu da: "Gerçekten hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (10/10)

İman edip salih amellerde bulunanlar ve 'Rablerine kalbleri tatmin bulmuş olarak bağlananlar' işte bunlar da cennetin halkıdırlar. Onda süresiz kalacaklardır. (11/23)

Mutlu olanlar da, artık onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe orada süresiz kalacaklardır. (Bu) kesintisi olmayan bir ihsandır. (11/108)

Onlar Adn cennetlerine girerler. Babalarından eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler:) (13/23)

Sabrettiğinize karşılık selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel. (13/24)

İman edip salih amellerde bulunanlar, ne mutlu onlara. Varılacak yerin güzel olanı (onlarındır). (13/29)

Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)

İman edip salih amellerde bulunanlar Rablerinin izniyle altından ırmaklar akan içinde ebedi kalacakları cennetlere konulmuşlardır. Orada birbirlerine olan dirlik temennileri: "Selam"dır. (14/23)

Gerçekten takva sahibi olanlar cennetlerde ve pınar başlarındadır. (15/45)

Oraya esenlikle ve güvenlikle girin. (15/46)

Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyırıp-çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar. (15/47)

Orda onlara hiçbir yorgunluk dokunmaz ve onlar ordan çıkarılacak değildirler. (15/48)

Adn cennetleri; ona girerler onun altından ırmaklar akar içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (16/31)

Ki melekler güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin." (16/32)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır orada altın bileziklerle süslenirler hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

İman edip salih amellerde bulunanlar... Firdevs cennetleri onlar için bir 'konaklama yeridir.' (18/107)

Onda ebedi olarak kalıcıdırlar ondan ayrılmak istemezler. (18/108)

Ancak tevbe eden iman eden ve salih amellerde bulunanlar (onların dışındadır); işte bunlar cennete girecekler ve hiçbir şeyle zulme uğratılmayacaklar. (19/60)

Adn cennetleri (onlarındır) ki Rahman (olan Allah onu) kendi kullarına gaybtan vadetmiştir. Şüphesiz O'nun va'di yerine gelecektir. (19/61)

Onda 'boş bir söz' işitmezler; sadece selam (ı işitirler). Sabah akşam onların rızıkları orda (bulunmakta)dır. (19/62)

O cennet; biz kullarımızdan takva sahibi olanları (ona) varisçi kılacağız. (19/63)

İçlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan Adn cennetleri de (onlarındır). Ve işte bu arınmış olanın karşılığıdır. (20/76)

Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın sonra mutsuz olursun." (20/117)

Böylece ikisi ondan yediler hemen ardından ayıp yerleri kendilerine açılıverdi üzerlerini cennet yapraklarından yamayıp-örtmeye başladılar. Adem Rabbine karşı gelmiş oldu da şaşırıp-kaldı. (20/121)

Onun uğultusunu bile duymazlar. Onlar nefislerinin arzuladığı (sayısız nimet) içinde ebedi kalıcıdırlar. (21/102)

Onları o en büyük korku hüzne kaptırmaz ve: "İşte bu sizin gününüzdür size va'dedilmişti" diye melekler onları karşılayacaklardır. (21/103)

Hiç şüphesiz Allah iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)

Onlar sözün en güzeline iletilmişlerdir ve övülen doğru yola iletilmişlerdir. (22/24)

İşte (yeryüzünün hakimiyetine ve ahiretin nimetlerine) varis olacak onlardır. (23/10)

Ki onlar Firdevs (cennetlerin)e de varis olacaklardır; içinde de ebedi olarak kalacaklardır. (23/11)

Dilediği takdirde sana bundan daha hayırlısı olarak altından ırmaklar akan cennetler veren ve senin için köşkler kılan (Allah) ne yücedir. (25/10)

De ki: "Bu mu daha hayırlı yoksa takva sahiplerine va'dedilen ebedi cennet mi? Ki onlar için bir mükafat ve son duraktır." (25/15)

İçinde ebedi kalıcılar olarak orada her istedikleri onlarındır; bu Rabbinin üzerine aldığı istenen bir vaaddir. (25/16)

O gün cennet halkının kalacakları yer daha hayırlı dinlenecekleri yer çok daha güzeldir. (25/24)

İşte onlar sabretmelerine karşılık (cennetin en gözde yerinde) odalarla ödüllendirilirler ve orda esenlik dileği ve selamla karşılanırlar. (25/75)

Orda ebedi olarak kalıcıdırlar; o ne güzel bir karargah ve ne güzel bir konaklama yeridir. (25/76)

(O gün) Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır. (26/90)

İman edip salih amellerde bulunanlar; onları içinde ebedi kalıcılar olarak altından ırmaklar akan cennetin yüksek köşklerine muhakkak yerleştireceğiz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (29/58)

Böylece iman edip salih amellerde bulunanlar; artık onlar 'bir cennet bahçesinde' 'sevinç içinde ağırlanırlar'. (30/15)

Kim inkâr ederse artık onun inkârı kendi aleyhinedir; kim salih bir amelde bulunursa artık onlar kendi lehlerine olarak (cennetteki yerlerini) döşeyip hazırlamaktadırlar. (30/44)

(Ancak) Gerçekten iman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için nimetlerle-donatılmış cennetler vardır. (31/8)

Orada ebedi olarak kalıcıdırlar. Allah'ın va'di haktır. O üstün ve güçlü olandır hüküm ve hikmet sahibidir. (31/9)

İman eden ve salih amellerde bulunanlar ise artık onlar için yaptıklarınıza karşılık olmak üzere bir ağırlanma konağı olarak barınma cennetleri vardır. (32/19)

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Derler ki: "Bizden hüznü giderip yok eden Allah'a hamdolsun; şüphesiz Rabbimiz gerçekten bağışlayandır şükrü kabul edendir." (35/34)

Ki O bizi kendi fazlından (ebedi olarak) kalınacak bir yurda yerleştirdi; burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir bıkkınlık da dokunmaz. (35/35)

Gerçek şu ki bugün cennet halkı 'sevinç ve mutluluk dolu' bir meşguliyet içindedirler. (36/55)

Kendileri ve eşleri gölgeliklerde tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. (36/56)

Orada taptaze-meyveler onların ve istek duydukları herşey onlarındır. (36/57)

Çok esirgeyen Rabb'dan onlara bir de sözlü "Selam" (vardır). (36/58)

İşte onlar; onlar için bilinen bir rızık vardır. (37/41)

Çeşitli-meyveler. Onlar ikram görenlerdir. (37/42)

Nimetlerle donatılmış (naim) cennetlerde. (37/43)

Birbirlerine karşı tahtlar üzerinde (otururlar). (37/44)

Kaynaktan (doldurulmuş) kadehlerle çevrelerinde dolaşılır. (37/45)

Bembeyaz; içenlere lezzet (veren bir içki). (37/46)

Onda ne bir gaile vardır ne de kendilerinden geçip akılları çelinir. (37/47)

Ve yanlarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş iri gözlü kadınlar vardır. (37/48)

Sanki onlar saklı bir yumurta gibi (çarpıcı ve pürüzsüz). (37/49)

Böyleyken kimi kimine yönelmiş olarak birbirlerine soruyorlar: (37/50)

Bir sözcü der ki: "Benim bir yakınım vardı." (37/51)

Derdi ki: Sen de gerçekten (dirilişi) doğrulayanlardan mısın? (37/52)

Bizler öldüğümüz toprak ve kemikler olduğumuzda mı gerçekten biz mi (yeniden diriltilip sonra da) sorguya çekilecekmişiz? (37/53)

(Konuşan yanındakilere) Der ki: "Sizler (onun şimdi ne durumda olduğunu) biliyor musunuz?" (37/54)

Derken bakıverdi onu 'çılgınca yanan ateşin' tam ortasında gördü. (37/55)

Dedi ki: "Andolsun Allah'a neredeyse beni de (şu bulunduğun yere) düşürecektin." (37/56)

Eğer Rabbimin nimeti olmasaydı muhakkak ben de (azab yerine getirilip) hazır bulundurulanlardan olacaktım. (37/57)

Şüphesiz bu, asıl büyük 'kurtuluş ve mutluluğun' ta kendisidir. (37/60)

Böylece çalışanlar da bunun bir benzeri için çalışmalıdır. (37/61)

Adn cennetleri; kapılar onlara açılmıştır. (38/50)

İçinde yaslanıp-dayanmışlardır; orda birçok meyve ve şarap istemektedirler. (38/51)

Ve yanlarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş yaşıt kadınlar vardır. (38/52)

İşte hesap günü size va'dedilen budur. (38/53)

Şüphesiz bu, bizim rızkımızdır, bitip tükenmesi de yok (38/54)

Ancak Rablerinden korkup-sakınanlar ise; onlara yüksek köşkler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaklar akmaktadır. (Bu) Allah'ın va'didir. Allah va'dinden dönmez. (39/20)

Rablerinden korkup-sakınanlar da cennete bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (39/73)

(Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir." (39/74)

Rabbimiz onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen üstün ve güçlü olansın hüküm ve hikmet sahibisin. (40/8)

Kim bir kötülük işlerse kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa işte onlar içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler. (40/40)

Şüphesiz: "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki:) "Korkmayın ve hüzne kapılmayın size vadolunan cennetle sevinin." (41/30)

(O gün) Zalimleri kazandıkları dolayısıyla korkuyla titrerlerken görürsün; o (yaptıkları) da üstlerine çöküvermiştir. İman edip salih amellerde bulunanlar ise cennet bahçelerindedirler. Rableri katında her diledikleri onlarındır. İşte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur. (42/22)

Siz ve eşleriniz cennete girin; 'sevinç içinde ağırlanacaksınız. (43/70)

Onların etrafında altın tepsiler ve testilerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı herşey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız. (43/71)

İşte yaptıklarınız dolayısıyla mirasçı kılındığınız cennet budur. (43/72)

Orda sizin için birçok meyveler vardır; onlardan yiyeceksiniz. (43/73)

Muttakilere gelince; muhakkak onlar güvenli bir makamdadırlar. (44/51)

Cennetlerde ve pınarlarda (44/52)

Hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan (elbiseler) giyinirler karşılıklı (otururlar). (44/53)

İşte böyle; ve biz onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir. (44/54)

Orda güvenlik içinde her türlü meyveyi istiyorlar; (44/55)

Orda ilk ölümün dışında başka ölüm tadmazlar. Ve (Allah da) onları cehennem azabından korumuştur. (44/56)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar tadı değişmeyen sütten ırmaklar içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi) ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

Cennet de muttakiler için uzakta değildir (o gün) yakınlaştırılmıştır. (50/31)

Ona 'esenlik ve barış (selam)la' girin. Bu ebedilik günüdür. (50/34)

Orda diledikleri herşey onlarındır; katımızda daha fazlası da var. (50/35)

Şüphesiz muttaki olanlar cennetlerde ve pınarlardadırlar; (51/15)

Rablerinin kendilerine verdiğini alanlar olarak. Çünkü onlar bundan önce ihsanda (güzel davranışta) bulunanlardı. (51/16)

Hiç şüphesiz muttakiler cennetlerde ve nimet içindedirler; (52/17)

Rablerinin verdikleriyle 'sevinçli ve mutludurlar'. Rableri kendilerini 'çılgınca yanan cehennemin' azabından korumuştur. (52/18)

Yaptıklarınızdan dolayı afiyetle yiyin ve için. (52/19)

Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Ve Biz onları iri-ceylan gözlü hurilerle evlendirmişiz. (52/20)

Onlara istek duyup-arzuladıkları meyvelerden ve etten bol bol verdik. (52/22)

Orada bir kadeh kapışır-çekişirler ki onda ne 'boş ve saçma bir söz' ne günaha sokma yoktur. (52/23)

Kendileri için (hizmet eden) civanlar etrafında dönüp dolaşırlar; sanki (her biri) 'sedefte saklı inci gibi tertemiz pırıl pırıl.' (52/24)

Kimi kimine dönüp sorarlar; (52/25)

Dediler ki: "Biz doğrusu daha önce ailemiz (yakın akrabalarımız) içinde endişe edip-korkardık." (52/26)

"Şimdi Allah bize lütufta bulundu ve 'hücrelere kadar işleyen kavurucu' azabdan korudu." (52/27)

Ki Cennetü'l-Me'va onun yanındadır. (53/15)

Rabbin makamından korkan kimse için ise iki cennet vardır. (55/46)

Çeşit çeşit 'inceliklere ve güzelliklere' (veya her türden sık ağaçlara) sahiptirler. (55/48)

İkisinde de akmakta olan iki pınar vardır. (55/50)

İkisinde de her meyveden iki çift vardır. (55/52)

Astarları ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve-devşirmesi (ordakilere) yakın (kolay)dır. (55/54)

Orada bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş kadınlar vardır ki bunlardan önce kendilerine ne bir insan ne bir cin dokunmuştur. (55/56)

Sanki onlar yakut ve mercan gibidirler. (55/58)

İhsanın karşılığı ihsandan başkası mıdır? (55/60)

Bu-ikisinin ötesinde iki cennet daha var. (55/62)

Alabildiğine yemyeşildirler. (55/64)

İçlerinde durmaksızın fışkırıp-akan iki pınar vardır. (55/66)

İçlerinde (her türden) meyve eşsiz-hurma ve eşsiz-nar vardır. (55/68)

Orada huyları güzel, yüzleri güzel kadınlar vardır. (55/70)

Otağlar içinde korunmuş huri kadınlar. (55/72)

Bunlardan önce kendilerine ne bir insan ne bir cin dokunmuştur. (55/74)

Yeşil yastıklara ve çarpıcı güzellikteki döşeklere yaslanırlar. (55/76)

Yarışıp öne geçenler de öne geçmiş öncülerdir. (56/10)

İşte onlar yakınlaştırılmış (mukarreb) olanlardır. (56/11)

Nimetlerle-donatılmış cennetler içinde; (56/12)

Birçoğu geçmiş (ümmet)lerden (56/13)

Birazı da sonrakilerden. (56/14)

'Özenle işlenmiş mücevher' tahtlar üzerindedirler. (56/15)

Karşılıklı yaslanmışlardır. (56/16)

Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış gençler dönüp dolaşır; (56/17)

Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler (56/18)

Ki, bundan ne başlarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir. (56/19)

Arzulayıp-seçecekleri meyveler (56/20)

Canlarının çektiği kuş eti. (56/21)

Ve iri gözlü huriler (56/22)

Sanki saklı inciler gibi; (56/23)

Yaptıklarına bir karşılık olmak üzere (onlara sunulur); (56/24)

Orada ne 'saçma ve boş bir söz' işitirler ne günaha sokma. (56/25)

Yalnızca bir söz (işitirler:) Selam selam. (56/26)

Ashab-ı Yemin ne (kutludur o) Ashab-ı Yemin. (56/27)

Yüklü dalları bükülmüş kiraz (ağaçları) (56/28)

Üstüste dizili meyveleri sarkmış muz ağaçları (56/29)

Yayılıp-uzanmış gölgeler, (56/30)

Durmaksızın akan su(lar); (56/31)

Ve (daha) birçok meyveler arasında (56/32)

Kesilip-eksilmeyen ve yasaklanmayan (meyveler). (56/33)

Yükseklere-kurulmuş döşekler (sedirler). (56/34)

Gerçek şu ki, Biz onları yeni bir inşa (yaratma) ile inşa edip-yarattık. (56/35)

Onları hep bakireler olarak kıldık (56/36)

Eşlerine sevgiyle tutkun (ve) hep yaşıt (56/37)

Ashab-ı Yemin olanlar için. (56/38)

(Bunların) Birçoğu geçmiş (ümmet)lerden (56/39)

Birçoğu da sonrakilerdendir. (56/40)

Eğer o (ölecek kişi), yakın kılınan (mukarreb olan)lardan ise (56/88)

Bu durumda rahatlık ,güzel rızık ve nimetlerle donatılmış cennet (onundur). (56/89)

Ve eğer, Ashab-ı Yeminden ise (56/90)

Artık, Ashab-ı Yeminden selam sana. (56/91)

O gün, mü'min erkekler ile mü'min kadınları nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. Bugün sizin müjdeniz içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz) altından ırmaklar akan cennetlerdir. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar ister babaları ister çocukları ister kardeşleri isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar öyle kimselerdir ki (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Ateş halkı ile cennet halkı bir olmaz. Cennet halkı 'umduklarına kavuşup mutluluk içinde olanlardır.' (59/20)

O da sizin günahlarınızı bağışlar sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (61/12)

Sizi, toplanma günü için bir arada toplayacağı gün; işte bu aldanma (teğabün) günüdür. Kim Allah'a iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onun kötülüklerini örter ve içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş (fevz)' budur. (64/9)

İman edip salih amellerde bulunanları, karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (65/11)

Allah, iman edenlere de Firavun'un karısını örnek verdi. Hani demişti ki: "Rabbim bana kendi katında cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun yaptıklarından kurtar ve beni o zalimler topluluğundan da kurtar." (66/11)

Tahtlar üzerinde bakıp-seyretmektedirler. (83/23)

Onları gördükleri zaman ise: "Bunlar elbette şaşkın-sapıklardır" derlerdi. (83/32)

Şüphesiz, iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; onlar için altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (85/11)

O gün öyle yüzler de vardır ki, nimette (engin bir mutluluk içinde)dirler. (88/8)

Harcadığı-çabadan dolayı hoşnuttur. (88/9)

Yüksek bir cennettedir. (88/10)

Orda anlamsız bir söz işitmez. (88/11)

Orda 'durmaksızın akan' bir kaynak vardır. (88/12)

Orda 'yükseklerde kurulmuş tahtlar da vardır; (88/13)

Konulmuş (içecek dolu) kaplar, (88/14)

Dizi dizi yastıklar, (88/15)

Ve serilmiş yaygılar. (88/16)

Ey mutmain (tatmin bulmuş) nefis (89/27)

Rabbine, hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak dön. (89/28)

Artık, kullarımın arasına gir. (89/29)

Cennetime gir. (89/30)

İman edip salih amellerde bulunanlar ise; işte onlar da yaratılmışların en hayırlılarıdır. (98/7)

Rableri katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut memnun) kalmışlardır. İşte bu Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir. (98/8)

CESET

Derken, Allah, ona, yeri eşiyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. "Bana yazıklar olsun" dedi. "Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?" Artık o, pişman olmuştu. (5/31)

Bugün ise, senden sonrakilere bir ayet (tarihi bir belge, ibret) olman için seni yalnızca bedeninle kurtaracağız (herkese cesedini göstereceğiz). Gerçekten insanlardan çoğu, bizim ayetlerimizden habersizdirler. (10/92)

Biz onları, yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz değillerdi. (21/8)

Andolsun, biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstünde bir ceset bıraktık. Sonra (eski durumuna) döndü. (38/34)

CEZA

Bunu, hem çağdaşlarına, hem sonra gelecek olanlara 'ibret verici bir ceza', takva sahipleri için de bir öğüt kıldık. (2/66)

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşıncaya kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. (2/191)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

İsrailoğullarına sor, onlara nice açık ayet(ler) verdik. Kendisine geldikten sonra kim Allah'ın nimetini değiştirirse, (bilsin ki) şüphesiz Allah, cezası pek şiddetli olandır. (2/211)

İşte bunların cezası, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lanetlerinin üzerine olmasıdır. (3/87)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azab hazırlamıştır. (4/93)

Ne sizin kuruntularınızla, ne de Kitap Ehlinin kuruntularıyla değil. Kim kötülük yaparsa, onunla ceza görür; o, Allah'tan başka bir veli (dost) ve bir yardımcı bulamaz. (4/123)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur." (5/29)

Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (bulundukları) yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarıdır, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Hırsız erkek ve hırsız kadının, (çalıp) kazandıklarına bir karşılık, Allah'tan, 'tekrarı önleyen kesin bir ceza' olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (5/38)

De ki: "Allah katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Bilin ki, Allah gerçekten cezası pek şiddetli olandır. Ve Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/98)

Ve kendi zanlarınca dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na

iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaktırlar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Kim bir iyilikle gelirse, kendisine bunun on katı vardır, kim bir kötülükle gelirse, onun mislinden başkasıyla cezalandırılmaz ve onlar haksızlığa uğratılmazlar. (6/160)

Şüphesiz ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (7/40)

Onlar için cehennemden yataklar ve üstlerine örtüler vardır. Biz zulme sapanları işte böyle cezalandırırız. (7/41)

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (vereceğin cezayı ertele), şehirlere de toplayıcılar yolla"; (7/111)

Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar, onların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (7/147)

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (7/152)

İsimlerin en güzeli Allah'ındır. Öyleyse O'na bunlarla dua edin. O'nun isimlerinde 'aykırılığa (ve inkâra) sapanları' bırakın. Yapmakta oldukları dolayısıyla yakında cezalandırılacaklardır. (7/180)

(Bundan) Sonra Allah, elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi, sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu, inkârcıların cezasıdır. (9/26)

Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar. (9/82)

Onlara geri döndüğünüzde kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a and içecekler. Artık siz onlara sırt çevirin. Onlar gerçekten pistirler. Kazanmakta olduklarının bir cezası olarak, barınma yerleri cehennemdir. (9/95)

Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık delililler getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (10/13)

Sonra o zulmetmekte olanlara: "Sürekli azabı tadın" denilecek. Kazandıklarınız dışında, bir başka şeyle mi cezalandırılacaktınız?" (10/52)

Kapıya doğru ikisi de koştular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (12/25)

Öyleyse" dediler. "Eğer yalan söylüyorsanız (bunun) cezası nedir?" (12/74)

Dediler ki: "Bunun cezası, (su tası) yükünde bulunanın kendisidir. İşte biz zulmedenleri böyle cezalandırırız." (12/75)

Onlar, iyilikten önce kötülüğü çabuklaştırmak istiyorlar; oysa onlardan önce nice örnekler gelip-geçmiştir. Ve şüphesiz, senin Rabbin, zulümlerine karşılık insanlar için bağışlama sahibidir ve şüphesiz senin Rabbin, cezası çok şiddetli olandır. (13/6)

Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

(Bu azab,) Allah'ın her nefsi kendi kazandığıyla cezalandırması içindir. Şüphesiz Allah, hesabı pek çabuk görendir. (14/51)

Eğer ceza verecekseniz, size verilen cezanın misliyle ceza verin ve eğer sabrederseniz, andolsun bu, sabredenler için daha hayırlıdır. (16/126)

Umulur ki, Rabbiniz size merhamet eder, fakat siz (bozgunculuğa) dönerseniz biz de (sizi aşağılık kılmaya ve cezalandırmaya) döneriz. Biz, cehennemi kafirler için bir kuşatma yeri kıldık. (17/8)

Demişti ki: "Git, onlardan kim sana uyarsa, şüphesiz sizin cezanız cehennemdir; eksiksiz bir ceza." (17/63)

Bu, şüphesiz, onların ayetlerimizi inkar etmelerine ve: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" demelerine karşılık cezalarıdır. (17/98)

İşte, inkâr etmeleri, ayetlerimi ve elçilerimi alay konusu edinmelerinden dolayı onların cezası cehennemdir. (18/106)

Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılma duyarlılığın)ı kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (19/59)

Dedi ki: "Haydi çekip git, artık senin hayatta (hakettiğin ceza: "Bana dokunulmasın") deyip yerinmendir." Ve şüphesiz senin için kendisinden asla kaçınamayacağın (azab dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız, sonra darmadağın edip denizde savuracağız." (20/97)

İşte biz ölçüsüzce davrananları ve Rabbinin ayetlerine inanmayanları böyle cezalandırırız; ahiretin azabı ise gerçekten daha şiddetli ve daha süreklidir. (20/127)

Onlardan her kim: "Gerçekten ben, O'nun dışında bir ilahım" diyecek olsa, bu durumda biz onu cehennemle cezalandırırız. Zalimleri biz böyle cezalandırırız. (21/29)

Dediler ki: "Öyleyse, onu insanların gözü önüne getirin ki ona (nasıl bir ceza vereceğimize) şahid olsunlar." (21/61)

Derken, hak (ettikleri cezaya karşılık) olmak üzere, o korkunç çığlık onları yakalayıverdi. Böylece onları bir süprüntü kılıverdik. Zulmeden kavim için yıkım olsun. (23/41)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'ın dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Onun (kadının) da dört kere Allah adına (yeminle) onun (kocasının) hiç şüphesiz yalan söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmesi kendisinden cezayı uzaklaştırır. (24/8)

Doğrusu, uydurulmuş bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın, aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahtan (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azab vardır. (24/11)

O gün, Allah hak ettikleri cezayı eksiksiz verecektir ve onlar da Allah'ın hiç şüphesiz hak olduğunu bileceklerdir. (24/25)

Ve onlar, Allah ile beraber başka bir ilah'a tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır. (25/68)

Kim bir kötülükle gelirse, artık onlar da ateşe yüzükoyun atılır (ve onlara:) "Yaptıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılıyorsunuz?" (denir). (27/90)

Böylelikle nankörlük etmeleri dolayısıyla onları cezalandırdık. Biz (nimete) nankörlük edenden başkasını cezalandırır mıyız? (34/17)

Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler

koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (34/33)

İnkar edenlere gelince, onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne, karar verilir, ki böylece ölüversinler, ne de kendilerine onun azabından (bir şey) hafifletilir. İşte biz, her nankör olanı böyle cezalandırırız. (35/36)

Yaptıklarınızdan başkasıyla cezalandırılmayacaksınız. (37/39)

Günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, cezası pek şiddetli olan ve lütuf sahibi (Allah'tan). O'ndan başka ilah yoktur. Dönüş O'nadır. (40/3)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleye giriştiler. Ben de onları yakalayıverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış? (40/5)

Çünkü gerçekten onlar, Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirirdi; fakat onlar inkâr ederlerdi. Bu yüzden Allah, onları (azabla) yakalayıverdi. Şüphesiz O, kuvvetli olandır, cezalandırması şiddetlidir. (40/22)

Kim bir kötülük işlerse, kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun, dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa, işte onlar, içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler." (40/40)

Artık gerçekten o inkar edenlere şiddetli bir azap taddıracağız ve yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız. (41/27)

Bu, Allah'ın düşmanlarının cezası olan ateştir. Bizim ayetlerimizi inkar etmeleri dolayısıyla bir ceza olarak, orada onlar için ebedilik yurdu vardır. (41/28)

Bu, Allah'ın düşmanlarının cezası olan ateştir. Bizim ayetlerimizi inkar etmeleri dolayısıyla bir ceza olarak, orada onlar için ebedilik yurdu vardır. (41/28)

İman edenlere de ki: "(Allah'ın) Onları kazandıklarıyla cezalandırması için, Allah'ın günlerini ummayanları (şimdilik) bağışlasınlar." (45/14)

İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (46/20)

Rabbinin emriyle herşeyi yerle bir eder. Böylece meskenlerinden başka, hiçbir şey(leri) görünemez duruma düştüler. İşte biz, suçlu-günahkar bir kavmi böyle cezalandırırız. (46/25)

Şüphesiz din (hesap ve ceza) da mutlaka gerçekleşecektir. (51/6)

Hesap ve ceza (din) günü ne zaman?" diye sorarlar. (51/12)

Girin ona; artık ister sabredin, ister sabretmeyin. Sizin için birdir. Siz ancak, yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz." (52/16)

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır; öyle ki, kötülükte bulunanları, yaptıkları dolayısıyla cezalandırır, güzel davranışta bulunanları da daha güzeliyle ödüllendirir. (53/31)

İşte bu, onların din (hesap ve ceza) gününde şölenleridir. (56/56)

İşte o vakit, eğer ceza görmeyecek iseniz, (56/86)

Bu, onların Allah'a ve O'nun Resûlü'ne 'başkaldırıp ayrılık çıkarmaları' dolayısıyladır. Kim Allah'a başkaldırıp-ayrılık çıkarırsa, muhakkak Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/4)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

Sonunda onların akibetleri, şüphesiz ateşin içinde ikisinin de süresiz olarak kalıcı olmalarıdır. İşte zalim olanların cezası budur. (59/17)

Ey inkâr edenler, bugün özür beyan etmeyin. Siz ancak yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz. (66/7)

Din (hesap ve ceza) gününü yalan sayıyorduk." (74/46)

(İşlediklerine) Uygun olan bir ceza olarak, (78/26)

CİHAD

Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez. (2/190)

Haram ay haram aya karşılıktır; hürmetler (de) karşılıklıdır. Öyleyse kim size saldırırsa onun saldırdığı gibi siz de ona saldırın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah muhakkak ki korkup-sakınanlarla beraberdir. (2/194)

Savaş hoşunuza gitmediği halde üzerinize yazıldı (farz kılındı). Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey sizin için hayırlıdır ve olur ki sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (2/216)

Şüphesiz iman edenler hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler; işte onlar Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (2/218)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak

olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

Andolsun eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevab verdi: "Şüphesiz Ben erkek olsun kadın olsun sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte hicret edenlerin yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin çarpışıp öldürülenlerin mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu) Allah katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun katındadır." (3/195)

Ey iman edenler sabredin ve sabırda yarışın (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz. (3/200)

Ey iman edenler (düşmanlarınıza karşı) tedbirinizi alın da savaşa bölük bölük çıkın ya da topluca çıkın. (4/71)

Öyleyse dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Size ne oluyor ki Allah yolunda ve: "Rabbimiz bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin namazı kılın zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında onlardan bir grup insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla-korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz ne diye savaşı üzerimize yazdın bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metaı azdır ahiret ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksİnız." (4/77)

Artık sen Allah yolunda savaş kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın. Mü'minleri hazırlayıp-teşvik et. Umulur ki Allah

küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah 'kahredici baskısıyla' daha zorlu acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur. (4/84)

Onlar kendilerinin inkâra sapmaları gibi sizin de inkâra sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin ne de bir yardımcı. (4/89)

Mü'minlerden özür olmaksızın oturanlar ile Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler eşit değildir. Allah mallarıyla ve canlarıyla cihad edenleri oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (cenneti) va'detmiştir; ancak Allah cihad edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır. (4/95)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda) kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler sizin apaçık düşmanlarınızdır. (4/101)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırdığında onlardan bir grup seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler size apansız bir baskın yapabilmek için sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

(Düşmanınız olan) Topluluğu aramakta gevşeklik göstermeyin. Siz acı çekiyorsanız şüphesiz onlar da sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Oysa siz onların umud etmediklerini Allah'tan umuyorsunuz. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (4/104)

Ey iman edenler, toplu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arka çevirmeyin (savaştan kaçmayın). (8/15)

Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse, gerçekten o Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)

Fitne kalmayıncaya ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçecek olurlarsa şüphesiz Allah yaptıklarını görendir. (8/39)

Ey iman edenler bir toplulukla karşı karşıya geldiğiniz zaman dayanıklık gösterin ve Allah'ı çokca zikredin. Ki kurtuluş (felah) bulasınız. (8/45)

Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız. (8/60)

Ey Peygamber mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa iki yüz (kişiyi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabırlı kişi) bulunursa kâfirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur. (8/65)

Şimdi Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunu bildi. Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa (onların) iki yüzünü bozguna uğratır; eğer sizden bin (kişi) olursa Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah sabredenlerle beraberdir. (8/66)

hiçbir peygambere yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Onlarla çarpışınız. Allah onları sizin ellerinizle azablandırsın hor ve aşağılık kılsın ve onlara karşı size zafer versin mü'minler topluluğunun göğsünü şifaya kavuştursun. (9/14)

Yoksa siz içinizden cihad edenleri ve Allah'tan ve Resûlü'nden ve mü'minlerden başka sır-dostu edinmeyenleri Allah 'bilip (ortaya) çıkarmadan' bırakılıvereceğinizi mi sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (9/16)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihad edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

İman edenler hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin Allah katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (9/20)

De ki: "Eğer babalarınız çocuklarınız kardeşleriniz eşleriniz aşiretiniz kazandığınız mallar az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler sizlere Allah'tan O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez." (9/24)

Andolsun Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çok sayıda oluşunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmıştı fakat size bir şey de sağlayamamıştı. Yer ise bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti sonra arkanıza dönüp gerisin geri gitmiştiniz. (9/25)

(Bundan) Sonra Allah elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu inkârcıların cezasıdır. (9/26)

Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan Allah'ın ve Resûlü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslam'ı) din edinmeyenlerle küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

Ey iman edenler ne oldu ki size Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (göre) bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Eğer savaşa kuşanıp-çıkmazsanız O sizi pek acı bir azabla azablandıracak ve yerinize bir başka topluluğu getirip değiştirecektir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Allah herşeye güç yetirendir. (9/39)

Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edin. Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır. (9/41)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42)

Eğer (savaşa) çıkmak isteselerdi herhalde ona bir hazırlık yaparlardı. Ancak Allah (savaşa) gönderilmelerini çirkin gördü de ayaklarını doladı ve; "(Onlara) Siz de oturanlarla birlikte oturun" denildi. (9/46)

Sizinle birlikte çıksalardı size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah zulmedenleri bilir. (9/47)

Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla onlara karşı savaş açılana (mü'minlere savaşma) izni verildi. Şüphesiz Allah onlara yardım etmeye güç yetirendir. (22/39)

Onlar yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı manastırlar kiliseler havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah güçlü olandır aziz olandır. (22/40)

Allah adına gerektiği gibi cihad edin. O sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de bunda (Kur'an'da) da sizi Müslümanlar olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın zekatı verin ve Allah'a sarılın sizin Mevlanız O'dur. İşte ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Bizim uğrumuzda cihad edenlere şüphesiz yollarımızı gösteririz. Gerçekten Allah ihsan edenlerle beraberdir. (29/69)

Öyleyse inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Ey iman edenler eğer siz Allah'a (Allah adına İslama ve Müslümanlara) yardım ederseniz O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır. (47/7)

İman edenler derler ki: "(Savaş izni için) Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman kalplerinde hastalık olanların üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

Öyleyse siz üstün (bir durumda) iken barışa çağırmak suretiyle gevşekliğe düşmeyin. Allah sizinle beraberdir; O sizin amellerinizi asla eksiltmez. (47/35)

Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla (ya) savaşırsınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz Allah size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur topal olana güçlük yoktur hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse (Allah) onu altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse onu acı bir azab ile azablandırır. (48/17)

Kafir olanlar sizinle savaşmış olsalardı arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra ne bir veli (koruyucu dost) ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)

Ki onlar inkâr ettiler sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları) yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler) seçilip ayrılmış olsalardı muhakkak içlerinden inkâr edenleri acı bir azab ile azablandırırdık. (48/25)

Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa aralarını bulup-düzeltin. Şayet biri diğerine tecavüzde bulunacak olursa artık tecavüzde bulunanla Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda (Allah'ın emrini kabul edip) dönerse bu durumda adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphesiz Allah adil olanları sever. (49/9)

Allah sizinle din konusunda savaşmayan sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah adalet yapanları sever. (60/8)

Allah ancak din konusunda sizinle savaşanları sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkaranları ve sürülüp-çıkarılmanız için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse artık onlar zalimlerin ta kendileridir. (60/9)

Ve eğer eşlerinizden (kafirlere kaçmalarından dolayı) herhangi bir şey kafirlere geçer böylece siz de (savaşta onları yenip) ganimete kavuşursanız eşleri (kaçıp) gidenlere (mehir olarak) harcama yaptıklarının bir mislini verin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan sakının. (60/11)

Şüphesiz Allah kendi yolunda sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever. (61/4)

Allah'a ve O'nun Resulü'ne iman edersiniz mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Bu sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirseniz. (61/11)

Ey Peygamber kafirlere ve münafıklara karşı cihad et ve onlara karşı 'sert ve caydırıcı' davran. Onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir dönüş yeridir o. (66/9)

CİMRİLİK

Allah'ın bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu onlar için şerdir; kıyamet günü cimrilik ettikleriyle tasmalandırılacaklardır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (3/180)

Onlar cimrilikte bulunurlar insanlara da cimriliği emreder (önerir)ler. Allah'ın fazlından kendilerine verdiğini gizli tutarlar. Biz, o kafirlere aşağılatıcı bir azab hazırlamışızdır. (4/37)

Ey iman edenler gerçek şu ki (Yahudi) bilginlerinden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün onların alınları böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (ve:) "İşte bu kendiniz için yığıp-sakladıklarınızdır; yığıp-sakladıklarınızı tadın (denilecek)." (9/35)

Elini boynunda bağlanmış olarak kılma, büsbütün de açık tutma. Sonra kınanır hasret (pişmanlık) içinde kalakalırsın. (17/29)

De ki: "Eğer siz Rabbimin rahmet hazinelerine malik olsaydınız bu durumda harcama endişesiyle gerçekten (cimrilik edip elinizde) tutardınız. İnsan pek cimridir." (17/100)

Onlar, harcadıkları zaman ne israf ederler ne kısarlar; (harcamaları) ikisi arasında orta bir yoldur. (25/67)

Ki onlar cimrilik ederler ve insanlara cimriliği emr (tavsiye) ederler. Her kim yüz çevirirse artık şüphesiz Allah, Ğaniy (hiçbir şeye muhtaç olmayan) Hamid (övülmeye layık olan) O'dur. (57/24)

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar felah (kurtuluş) bulanlardır. (64/16)

(Durmaksızın mal ve servet) Toplayıp bir yerde (üstüste) yığmakta olanı. (70/18)

Eğer sizden onları(n tümünü) isteyip sizi çıplak bırakacak olursa cimrilik edersiniz ve sizin kinlerinizi de ortaya çıkarmış olur. (47/37)

İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağrılıyorsunuz; buna rağmen bazılarınız cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse artık o ancak kendi nefsine cimrilik eder. Allah ise Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar sizin benzeriniz de olmazlar. (47/38)

Gerçek şu ki, biz o bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi bunlara da bela verdik. Hani onlar, sabah vakti (erkenden ve kimseye haber vermeden) onu (bahçeyi) mutlaka devşireceklerine dair and içmişlerdi. (68/17)

(Bu konuda) hiçbir istisna yapmıyorlardı. (68/18)

Fakat onlar uyuyorlarken Rabbin tarafından dolaşıp-gelen bir bela' onun üstünü sarıp-kuşatıverdi. (68/19)

Sonunda (bahçe) kökünden kuruyup-kapkara kesildi. (68/20)

Nihayet sabah vakti birbirlerine seslendiler. (68/21)

"Eğer ürününüzü devşirecekseniz erkence kalkıp-çıkın." (68/22)

Derken aralarında fısıldaşarak çıkıp-gittiler: (68/23)

"Bugün sakın oraya hiçbir yoksul girip de karşınıza çıkmasın." (68/24)

(Yoksulları) Engellemeye güçleri yetebilirmiş gibi erkenden gittiler. (68/25)

Ama onu görünce: "Muhakkak biz, (gideceğimiz yeri) şaşırmışız" dediler. (68/26)

"Hayır, biz (herşeyden ve bütün servetimizden) yoksun bırakıldık." (68/27)

Dediler ki: "Rabbimiz seni tesbih eder yüceltiriz; gerçekten bizler, zalim imişiz." (68/29)

Şimdi birbirlerine karşı kendilerini kınamaya başladılar. (68/30)

"Yazıklar bize gerçekten bizler azgınmışız" dediler. (68/31)

"Belki Rabbimiz, onun yerine daha hayırlısını verir; şüphesiz biz yalnızca Rabbimize rağbet eden kimseleriz." (68/32)

İşte azab böyledir. Ahiret azabı ise muhakkak çok daha büyüktür; bir bilseler. (68/33)

Yoksula yemek vermeye destekçi olmazdı. (69/34)

O gayb (haberlerin)e karşı (söylediklerinden dolayı) suçlanamaz (ya da cimrilikte bulunup kıskançlık yapmaz.) (81/24)

Yoksula yedirmek için birbirinizi teşvik etmiyorsunuz. (89/18)

Kim de cimrilik, eder kendini müstağni görürse (92/8)

Ve en güzel olanı yalan sayarsa (92/9)

Biz de ona en zorlu olanı (azaba uğramasını) kolaylaştıracağız. (92/10)

Tereddi edeceği (başaşağı düşüşe uğrayacağı) zaman malı ona hiç yarar sağlamaz. (92/11)

Yoksulu doyurmayı teşvik etmeyen odur. (107/3)

CİNLER

Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdular. O, ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir uzaktır. (6/100)

Böylece her peygambere insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazısı bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (6/112)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şehadet ederiz" derler. Dünya hayatı, onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şehadet ettiler. (6/130)

(Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendi benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbiri ardınca orada toplanınca en sonra yer alanlar en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı; öyleyse ateşten kat kat arttırılmış bir azab ver" diyecekler. (Allah da:) "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek. (7/38)

Rabbinin rahmet ettikleri dışında. Onları bunun için yarattı. Böylece Rabbinin (şu) sözü tamamlanıp gerçekleşmiştir: "Andolsun cehennemi cinlerden ve insanlardan (kafirlerin) tümüyle dolduracağım." (11/119)

Ve Cann'ı da daha önce 'nüfuz eden kavurucu' ateşten yaratmıştık. (15/27)

De ki: "Eğer bütün ins ve cin (toplulukları,) bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansa, -onların bir kısmı bir kısmına destekçi olsa bile- onun bir benzerini getiremezler." (17/88)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

Süleyman'a, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı ve bunlar bölükler halinde dağıtıldı. (27/17)

Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan, ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi. (27/ 39)

Böylece onun (Süleymanın) ölümüne karar verdiğimiz zaman ölümünü onlara asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o yere yıkılıp-düşünce açıkca ortaya çıktı ki şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

(Melekler) Derler ki: "Sen yücesin bizim velimiz sensin onlar değil. Hayır, onlar cinlere tapıyordu ve çoğu onlara iman etmişlerdi." (34/41)

Onlar, kendisiyle (Allah ile) cinler arasında bir soy-bağı kurdular. Oysa andolsun cinler de onların gerçekten (azab için getirilip) hazır bulundurulacaklarını bilmişlerdir. (37/158)

İnkâr edenler dediler ki: "Rabbimiz cinlerden ve insanlardan bizi saptırmış olanları bize göster ayaklarımızın altına alalım en aşağılarda bulunanlardan olsunlar." (41/29)

İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden evvel gelip-geçmiş ümmetler içinde (azab) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar ziyana uğrayanlardır. (46/18)

Hani cinlerden birkaçını Kur'an dinlemek üzere sana yöneltmiştik. Böylece onun huzuruna geldikleri zaman dediler ki: "Kulak verin;" sonra bitirilince kendi kavimlerine uyarıcılar olarak döndüler. (46/29)

Dediler ki: "Ey kavmimiz gerçekten biz Musa'dan sonra indirilen kendinden öncekileri doğrulayan bir kitap dinledik; hakka ve doğru olan yola yöneltip-iletmektedir." (46/30)

Ben cinleri ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım. (51/56)

Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (55/15)

Ey cin ve ins toplulukları eğer göklerin ve yerin bucaklarından aşıp-geçmeye güç yetirebilirseniz hemen aşın; ancak 'üstün bir güç (sultan)' olmaksızın aşamazsınız. (55/33)

İkinizin de üzerine ateşten yalın bir alev ve (bakır gibi erimiş) kıpkızıl bir duman salıverilir de kurtulup başaramazsınız'. (55/35)

İşte o gün ne insana ne cinne günahından sorulmaz. (55/39)

Orada, bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş kadınlar vardır ki bunlardan önce kendilerine ne bir insan ne bir cin dokunmuştur. (55/56)

Bunlardan önce kendilerine ne bir insan ne bir cin dokunmuştur. (55/74)

De ki: "Bana gerçekten şu vahyolundu: Cinlerden bir grup dinleyip de şöyle demişler: "Doğrusu biz (büyük) hayranlık uyandıran bir Kur'an dinledik" (72/1)

"O (Kur'an,) 'gerçeğe ve doğruya' yöneltip-iletiyor. Bu yüzden ona iman ettik. Bundan böyle Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız." (72/2)

"Elbette Rabbimizin şanı yücedir. O ne bir eş edinmiştir ne de bir çocuk. (72/3)

"Doğrusu şu: Bizim beyinsizlerimiz Allah'a karşı 'bir sürü saçma şeyler' söylemişler." (72/4)

"Oysa biz, insanların ve cinlerin Allah'a karşı asla yalan söylemeyeceklerini sanmıştık." (72/5)

"Bir de şu gerçek var: İnsanlardan bazı adamlar cinlerden bazı adamlara sığınırlardı. Öyle ki onların azgınlıklarını arttırırlardı." (72/6)

"Ve onlar sizin de sandığınız gibi Allah'ın hiç kimseyi kesin olarak diriltmeyeceğini sanmışlardı." (72/7)

"Doğrusu biz, göğü yokladık; fakat onu güçlü koruyucular ve şihablarla kaplı (doldurulmuş) bulduk." (72/8)

"Oysa gerçekte biz, dinlemek için onun oturma yerlerinde otururduk. Ama şimdi kim dinleyecek olsa (hemen) kendisini izleyen bir şihab bulur." (72/9)

"Doğrusu bilmiyoruz; yeryüzünde olanlara bir kötülük mü istendi yoksa Rableri kendileri için (doğruya iletici) bir hayır mı diledi?" (72/10)

"Gerçek şu ki, bizden salih olanlar vardır ve bunun dışında (ya da aşağısında) olanlar da. Biz türlü türlü yolların fırkaları olmuşuz." (72/11)

"Biz, şüphesiz Allah'ı yeryüzünde asla aciz bırakamayacağımızı kaçmak suretiyle de O'nu hiçbir şekilde aciz bırakamayacağımızı anladık." (72/12)

"Elbette biz, o yol gösterici (Kur'an'ı) işitince ona iman ettik. Artık kim Rabbine iman ederse o ne (ecrinin) eksileceğinden korkar ve ne de haksızlığa uğrayacağından." (72/13)

"Ve elbette, bizden Müslüman olanlar da var zulmedenler de. İşte (Allah'a) teslim olanlar artık onlar 'gerçeği ve doğruyu' araştırıp-bulanlardır." (72/14)

"Zulmedenler ise, onlar da cehennem için odun olmuşlardır. (72/15)

Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kuşku kuruntu fısıldar); (114/5)

Gerek cinlerden gerekse insanlardan (olan her hannas'tan Allah'a sığınırım). (114/6)

CİNSİ SAPIKLAR

Siz insanlardan (cinsel arzuyla) erkeklere mi gidiyorsunuz? (26/165)

Rabbinizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz. (26/166)

Dediler ki: "Ey Lut, eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan gerçekten (burdan) sürülüp çıkarılanlardan olacaksın." (26/167)

Lut da; hani kavmine demişti ki: "Siz, açıkça gördüğünüz halde yine de o çirkin utanmazlığı yapacak mısınız?" (27/54)

"Siz gerçekten kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Hayır siz (yaptığı şeyi) bilmeyen bir kavimsiniz." (27/55)

"Siz, (yine de) erkeklere yaklaşacak yol kesecek ve bir araya gelişlerinizde çirkinlikler yapacak mısınız?" Bunun üzerine kavminin cevabı yalnızca: "Eğer doğru söylüyor isen bize Allah'ın azabını getir" demek oldu. (29/29)

CİVAN

Kendileri için (hizmet eden) civanlar, etrafında dönüp dolaşırlar; sanki (her biri) 'sedefte saklı inci gibi tertemiz, pırıl pırıl.' (52/24)

Çevrelerinde (gençlikleri ve dinçlikleri) ebedi kılınmış civanlar dolaşır-durur; sen onları gördüğün zaman saçılmış birer inci sanırsın. (76/19)

CİZYE

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve rasulü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (islamı) din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın.(9/29)

CUDİ

Denildi ki: "Ey yer, suyunu yut ve ey gök sen de tut." Su çekildi, iş bitiriliverdi (gemi de) Cudi üstünde durdu ve zalimler topluluğuna da: "Uzak olsunlar" denildi. (11/44)

CUMA

Ey iman edenler, cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman, hemen Allah'ı zikretmeye koşun ve alış-verişi bırakın. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (62/9)

Artık namazı kılınca, yeryüzünde dağılın. Allah'ın fazlını isteyip-arayın ve Allah'ı çokca zikredin; umulur ki felaha (kurtuluşa ve umduklarınıza) kavuşmuş olursunuz. (62/10)

Oysa onlar, (kendilerini tümüyle Allah'a ve İslam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman (hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın katında bulunan, eğlenceden ve ticaretten de daha hayırlıdır. Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır." (62/11)

CUMARTESİ YASAĞI

Andolsun, sizden cumartesi (günü) yasağı çiğneyenleri elbette biliyorsunuz. İşte biz, onlara: "Aşağılık maymunlar olun" dedik. (2/65)

Ey kendilerine kitap verilenler birtakım yüzleri silip de arkalarına çevirmeden ya da cumartesi adamlarını (o gün yasağı çiğneyenleri) lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden evvel, yanınızdakini (Tevrat ve İncil'i) doğrulayıcı olarak indirdiğimize (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri yapılagelmiştir. (4/47)

Kesin söz vermeleri dolayısıyla Tur'u üstlerine yükselttik ve onlara: "Bu kapıdan secde ederek girin" dedik ve onlara: "Cumartesinde haddi aşmayın" da dedik. Ve onlardan kesin bir söz aldık. (4/154)

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (7/163)

Cumartesi, ancak onda ihtilafa düşenlere (farz) kılındı. Şüphesiz Rabbin, onların ihtilaf ettikleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hükmedecektir. (16/124)

CÜNÜPLÜK

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer

hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

- Ç -

ÇALIŞMAK

Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin; önceden kendiniz için hayır olarak neyi takdim ederseniz, onu Allah katında bulacaksınız. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/110)

İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz, Sen işiten ve bilensin" (2/127)

Onlar, yaptıkları dünyada ve ahirette boşa gitmiş olanlardır. Ve onların yardımcıları yoktur. (3/22)

De ki: "Ey Kitap Ehli, sizler şahidler olduğunuz halde, ne diye iman edenleri Alah yolundan -onda bir çarpıklık bulmaya yeltenerek- çevirmeye çalışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (3/99)

Onlar hayırdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah, muttakileri bilendir. (3/115)

Mü'minlerden, özür olmaksızın oturanlar ile, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler eşit değildir. Allah, mallarıyla ve canlarıyla cihad edenleri oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (cenneti) va'detmiştir; ancak Allah, cihad edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır. (4/95)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

Şirk koşanların, kendi inkarlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Allah'ın mescidlerini, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte, hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır. (9/18)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihad edenin (yaptıkları) gibi mi

saydınız? (Bunlar) Allah katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

İşte bunların, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Onların onda (dünyada) bütün işledikleri boşa çıkmıştır ve yapmakta oldukları şeyler de geçersiz olmuştur. (11/16)

"Kim de ahireti ister ve bir mü'min olarak ciddi bir çaba göstererek ona çalışırsa, işte böylelerinin çabası şükre şayandır.” (17/19)

"Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

"Hayır, onların kalpleri bundan dolayı bir gaflet içindedir. Üstelik onların, bunun dışında yapmakta oldukları (birtakım şeyler) vardır; onlar bunun için çalışmaktadırlar.” (23/63)

"O, geceyi sizin için bir elbise, uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de yayılıp-çalışma (zamanı) kılandır.” (25/47)

"Hemencecik onların sürülerini suladı, sonra yine gölgeye çekilerek dedi ki: "Rabbim, doğrusu bana indirdiğin her hayra muhtacım." (28/24)

"Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır.” (34/13)

ÇAMUR

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (3/49)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Sizi çamurdan yaratan, sonra bir ecel belirleyen O'dur. Adı konulmuş ecel, O'nun katındadır. Sonra siz (yine) kuşkuya kapılıyorsunuz. (6/2)

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (7/12)

Andolsun, insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık. (15/26)

Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (15/28)

Dedi ki: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın beşere secde etmek için var değilim." (15/33)

Hani, meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?" (17/61)

Sonunda güneşin battığı yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta buldu, yanında bir kavim gördü. Dedik ki: "Ey Zu'l-Karneyn, (istiyorsan onları) ya azaba uğratırsın veya içlerinde güzelliği (geçerli ilke) edinirsin." (18/86)

Andolsun, biz insanı, süzme bir çamurdan yarattık. (23/12)

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (28/38)

Ki O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. (32/7)

Şimdi onlara sor: Yaratılış bakımından onlar mı daha zorlu, yoksa bizim yarattıklarımız mı? Doğrusu biz onları, cıvık-yapışkan bir çamurdan yarattık. (37/11)

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. (38/71)

Dedi ki: "Ben ondan daha hayırlıyım; sen beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (38/76)

Üzerlerine çamurdan (iyice sertleşip kaskatı kesilmiş) taşlar yağdırmak için." (51/33)

İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. (55/14)

ÇANAK

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

ÇEKİCİ

İnkar edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır. (3/14)

Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yalvarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını çekici (süslü) gösterdi. (6/43)

Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kafirlere yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmiştir. (6/122)

O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan da korkuyorum" dedi. Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (8/48)

(Haram ayları) Ertelemek ancak inkârda bir artıştır. Bununla kâfirler şaşırtılıp-saptırılır. Allah'ın haram kıldığına sayı bakımından uymak için, onu bir yıl helal, bir yıl haram kılıyorlar. Böylelikle Allah'ın haram kıldığını helal kılmış oluyorlar. Yaptıklarının kötülüğü kendilerine 'çekici ve süslü' gösterilmiştir. Allah, inkârcı bir topluluğa hidayet vermez. (9/37)

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekleri zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

Kim dünya hayatını ve onun çekiciliğini isterse, onlara yapıp ettiklerini onda tastamam öderiz ve onlar bunda hiçbir eksikliğe uğratılmazlar. (11/15)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (18/46)

Ey peygamberin kadınları, siz kadınlardan herhangi biri (gibi) değilsiniz; eğer sakınıyorsanız, artık sözü çekicilikle söylemeyin ki, sonra

kalbinde hastalık bulunan kimse tamah eder. Sözü maruf bir tarzda söyleyin. (33/32)

Kötü olarak işledikleri kendisine çekici-süslü kılınıp da onu güzel gören mi (Allah katında kabul görecek)? Artık şüphesiz Allah, dilediğini saptırır, dilediğini hidayete eriştirir. Öyleyse, onlara karşı nefsin hasretlere kapılıp gitmesin. Gerçekten Allah, yaptıklarını bilendir. (35/8)

Şüphesiz biz dünya göğünü 'çekici bir süsle', yıldızlarla süsleyip-donattık. (37/6)

Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a, kötü ameli böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni, 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

Ve (daha nice) çekici-süsler (de verirdik). Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının metaıdır. Ahiret ise, Rabbinin katında muttakiler içindir. (43/35)

Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir? (47/14)

Hayır, siz Peygamberin ve mü'minlerin, ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu, kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da, yıkıma uğramış bir topluluk oldunuz. (48/12)

ÇEKİRGE

Bunun üzerine biz de ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak, üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Gözleri 'zillet ve dehşetten düşmüş olarak' sanki 'yayılan' çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar. (54/7)

ÇEKİŞMEK

Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla görendir. (3/20)

Bunlar, gayb haberlerindendir; bunları sana vahyediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. (3/44)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (3/61)

Ey Kitap ehli, İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyorsunuz? Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?" (3/65)

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zafer)i size gösterdikten sonra, siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Hayır öyle değil; Rabbine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar. (4/65)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

Hani Allah, onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi, gerçekten yılgınlığa kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten çekişmeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O, elbette sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (8/43)

Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/46)

Dediler ki: "Ey Nuh, bizimle çekişip-durdun, bu çekişmede ileri de gittin. Eğer doğru söylüyorsan, bize vaadettiğini getir (görelim.)" (11/32)

İbrahim'den korku gittiği ve ona müjde geldiği zaman, Lut kavmi konusunda bizimle çekişip-tartışmalara giriyor(du). (11/74)

Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

İşte bunlar çekişen iki gruptur, Rableri konusunda çekiştiler. İşte o inkâr edenler, onlar için ateşten elbiseler biçilmiştir; başları üstünden de kaynar su dökülür. (22/19)

Biz her ümmete bir ibadet tarzı (Mensek) kıldık, onlar bu tarz üzere ibadet etmektedirler. Öyleyse, (din) iş(in)de seninle çekişmesinler. Sen, Rabbine çağır. Şüphesiz sen dosdoğru bir hidayet üzerindesin. (22/67)

Orada birbirleriyle çekişip tartışarak derler ki: (26/96)

Onlar, yalnızca tek bir çığlıktan başkasını gözetmezler, onlar birbirleriyle çekişip-dururken o kendilerini yakalayıverir. (36/49)

Bu, cehennem halkının birbiriyle çekişmesi kesin bir gerçektir. (38/64)

(Allah buyurur:) "Benim huzurumda çekişip-durmayın. Ben size daha önce 'kesin bir uyarı' göndermiştim." (50/28)

ÇEKİŞTİRMEK

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; (104/1)

ÇELİŞKİ

Hayır; (o yalancı ilahlar) onların tapınışlarını inkar edecekler ve onlara karşı çelişkiye düşecekler. (19/82)

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? (67/3)

Onlar hâlâ Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı. (4/82)

ÇERAĞ

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık

verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35)

Ve kendi izniyle Allah'a çağıran ve nur saçan bir çerağ olarak (gönderdik). (33/46)

ÇIPLAKLIK

Şüphesiz ki, senin acıkmaman ve çıplak kalmaman orda (cennette kalmana bağlı)dır." (20/118)

Sonunda o hasta bir durumdayken çıplak bir yere (sahile) attık. (37/145)

Eğer sizden onları(n tümünü) isteyip sizi çıplak bırakacak olursa, cimrilik edersiniz ve sizin kinlerinizi de ortaya çıkarmış olur. (47/37)

Eğer Rabbinden bir nimet ona ulaşmasaydı, mutlaka yerilmiş ve çıplak bir durumda (karaya) atılmış olacaktı. (68/49)

ÇİFT

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

Sonunda emrimiz geldiğinde ve tandır feveran ettiği zaman, dedik ki: "Her birinden ikişer çift (hayvan) ile aleyhlerinde söz geçmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri ona yükle." Zaten onunla birlikte çok azından başkası iman etmemişti. (11/40)

Ve O, yeri yayıp uzatan, onda sarsılmaz-dağlar ve ırmaklar kılandır. Orada ürünlerin her birinden ikişer çift yaratmıştır; geceyi gündüze bürümektedir. Şüphesiz bunlarda düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/3)

Andolsun, sana çiftlerden yediyi ve büyük Kur'an'ı verdik. (15/87)

Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık." (20/53)

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

Böylelikle biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim bizim emrimiz gelip de tandır kızışınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Yeryüzünde bir bakmadılar mı ki, biz onda her güzel (kerim) çiftten nice ürünler bitirdik. (26/7)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (31/10)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Yerin bitirdiklerinden, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratan (Allah çok) yücedir. (36/36)

Ve onun şeklinden başka, çift çift (olan daha beter azablar) vardır. (38/58)

Sizi tek bir nefisten yarattı, sonra ondan kendi eşini var etti ve sizin için davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (39/6)

O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler, davarlardan da çiftler var etti. Sizleri bu tarzda türetip-yayıyor. O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir. (42/11)

Veya erkekler ve dişiler olarak çift (ikiz) verir. Dilediğini kısır bırakır. Gerçekten O, bilendir, güç yetirendir. (42/50)

Ki O, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyleri var etti. (43/12)

Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (50/7)

Ve Biz, herşeyi iki çift yarattık. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürsünüz. (51/49)

Doğrusu, çiftleri; erkek ve dişiyi, yaratan O'dur. (53/45)

İkisinde de her meyveden iki çift vardır. (55/52)

Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı. (75/39)

Sizi çift çift yarattık. (78/8)

Çifte ve tek'e. (89/3)

ÇOCUK

Sizi, dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu (peygamberi), çocuklarını tanır gibi tanırlar. Buna rağmen içlerinden bir bölümü, bildikleri halde gerçeği gizlerler. (2/146)

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği bilinen (örf)e uygun

olarak, çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) sütten ayırmayı isterlerse, ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz, vereceğinizi örfe uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi, O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

Şüphesiz inkâr edenler, onların malları da, çocukları da kendilerine Allah'tan (gelecek azaba karşı) hiçbir şey kazandırmaz. Ve onlar ateşin yakıtıdırlar. (3/10)

Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse, yalnızca ona "ol" der, o da hemen oluverir." (3/47)

Gerçekten inkâr edenlerin ise, ne malları, ne çocukları, onlara Allah'tan yana bir şey sağlayamaz. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda temelli olarak kalacaklardır. (3/116)

Arkalarında bıraktıkları zayıf çocuklardan dolayı korku duyanların, (vasiyetleri altında olanlar için de) içleri ürpertiyle titresin. Allah'tan korksunlar ve onlara doğru söz söylesinler. (4/9)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi

için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler,) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaktırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

Ancak erkeklerden, kadınlardan ve çocuklardan müstaz'aflar olup hiçbir çareye güç yetiremeyenler ve bir yol (çıkış) bulamayanlar başka. (4/98)

Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva,) Kendilerine yazılan (hakları veya miras)ı vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir. (4/127)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşinindir. Ama (ölen) kız

kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırıp sapmayasınız diye- açıklar. Allah, herşeyi bilendir. (4/176)

Yahudi ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdikleriyiz" dedi. De ki: "Peki, ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azablandırıyor? Hayır, siz O'nun yarattığından birer beşersiniz. O, dilediğini bağışlar, dilediğini azaplandırır. Göklerin, yerin ve bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır." (5/18)

Bizim kendilerine Kitap verdiklerimiz, onu, çocuklarını tanır gibi tanırlar. Kendilerini hüsrana uğratanlar; işte onlar inanmayanlardır. (6/20)

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, herşeyi yaratmıştır. O, herşeyi bilendir. (6/101)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

Ama O, onlara (Adem'in çocukları erkek ve kadınlara) salih (bir çocuk) verince, kendilerine verdiği şey konusunda O'na ortaklar kılmaya başladılar. Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (7/190)

Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükafaat vardır. (8/28)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkâr içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (9/55)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

Allah çocuk edindi" dediler. O, (bundan) yücedir; O, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Kendinizde buna ilişkin bir delil de yoktur. Allah'a karşı bilmeyeceğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz? (10/68)

Bir yolcu-kafilesi geldi, sucularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)

Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiçbir şeyi sağlayamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler." (12/67)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. (13/38)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğratıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek

çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut." (14/35)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Dediler ki: "Korkma biz sana bilgin bir çocuk müjdelemekteyiz." (15/53)

Ve Allah'a kızlar isnad ediyorlar, (haşa) O yücedir. Hoşlandıkları (erkek çocuklar) da kendilerinindir. (16/57)

Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

(Ey) Nuh ile birlikte taşıdıklarımızın çocukları! Şüphesiz o, şükreden bir kuldu. (17/3)

Sonra onlara karşı size tekrar 'güç ve kuvvet verdik', size mallar ve çocuklarla yardım ettik ve topluluk olarak sizi sayıca çok kıldık. (17/6)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size biz rızık veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)

Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)

(Bu Kur'an) "Allah çocuk edindi" diyenleri uyarıp-korkutur. (18/4)

Bağına girdiğin zaman, 'Maşaallah, Allah'tan başka kuvvet yoktur' demen gerekmez miydi? Eğer beni mal ve çocuk bakımından senden daha az (güçte) görüyorsan." (18/39)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (18/46)

Böylece ikisi (yine) yola koyuldular. Nitekim bir çocukla karşılaştılar, o hemen tutup onu öldürüverdi. (Musa) Dedi ki: "Bir cana karşılık olmaksızın, tertemiz bir canı mı öldürdün? Andolsun, sen kötü bir iş yaptın." (18/74)

Çocuğa gelince, onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı, onun kendilerine azgınlık ve inkâr zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk." (18/80)

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

(Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya, şüphesiz biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; biz bundan önce ona hiçbir adaş kılmamışız." (19/7)

(Çocuğun doğup büyümesinden sonra ona dedik ki:) "Ey Yahya, Kitabı kuvvetle tut." Daha çocuk iken ona hikmet verdik. (19/12)

Demişti ki: "Ben, yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." (19/19)

O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. (19/20)

İşte böyle" dedi. "Rabbin, dedi ki: -Bu benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve bizden bir rahmet kılmak için (bu çocuk olacaktır)." Ve iş de olup bitmişti. (19/21)

Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?" (19/29)

Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değil. O yücedir. Bir işin olmasına karar verirse, ancak ona: "Ol" der, o da hemen oluverir. (19/35)

Ayetlerimizi inkar edip, bana: "Elbette mal ve çocuklar verilecektir" diyeni gördün mü? (19/77)

Rahman çocuk edinmiştir" dediler. (19/88)

Rahman adına çocuk öne sürdüklerinden (ötürü bunlar olacaktı.) (19/91)

Rahman'a çocuk edinmek yaraşmaz. (19/92)

Rahman çocuk edindi" dediler. O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, onlar (melekler) ikrama layık görülmüş kullardır. (21/26)

Irzını koruyan (Meryem); biz ona kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (21/91)

Onlar sanıyorlar mı ki, kendilerine verdiğimiz mal ve çocuklarla (23/55)

Biz onların hayırlarına koşuyoruz (veya yardım ediyoruz)? Hayır, onlar şuurunda değiller. (23/56)

Allah, hiçbir çocuk edinmemiştir ve O'nunla birlikte hiçbir ilah yoktur; eğer olsaydı, her bir ilah elbette kendi yarattığını götürüverirdi ve

(ilahların) bir kısmına karşı üstünlük sağlardı. Allah, onların nitelendiregeldiklerinden yücedir. (23/91)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Sizden olan çocuklar, erginlik çağına erdikleri zaman, kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi, bundan böyle izin istesinler. İşte Allah, ayetlerini size böyle açıklar. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/59)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (25/2)

(Gittiler ve Firavun:) Dedi ki: "Biz seni içimizde daha çocukken yetiştirip büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi?" (26/18)

'Malın da, çocukların da bir yarar sağlayamadığı günde." (26/88)

Size hayvanlar, çocuklar (vererek) yardım etti." (26/133)

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. (28/4)

Ey insanlar, Rabb'inizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerinize benzeterek yemin konusu yaptığınız (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Rabbim, bana salihlerden (olan bir çocuk) armağan et." (37/100)

Biz de onu halim bir çocukla müjdeledik. (37/101)

Şimdi sen onlara sor: -Kızlar senin Rabbinin, erkek çocuklar onların mı? (37/149)

(Allah,) Kızları, erkek çocuklara tercih mi etmiş? (37/153)

Eğer Allah, çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediğini elbette seçerdi. O, yücedir; O, bir olan, kahredici olan Allah'tır. (39/4)

Böylece, o, katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

Oysa onlardan biri, O, Rahman için verdiği örnek ile (kız çocuğunun doğumuyla) müjdelendiği zaman, yüzü simsiyah kesilmiş olarak kahrından yutkundukça yutkunur. (43/17)

De ki: "Eğer Rahman'ın çocuğu olsaydı, ona tapanların ilki ben olurdum." (43/81)

(Onlar yemeyince) Bunun üzerine içine bir tür korku düştü. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir erkek çocuk müjdesini verdiler. (51/28)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Ne malları, ne çocukları onlara Allah'a karşı hiçbir şeyle yarar sağlamaz. Onlar, ateşin halkıdır, içinde süresiz kalacaklardır. (58/17)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Ne yakın akrabalarınız, ne çocuklarınız kıyamet günü size bir yarar sağlayamaz. (Allah) Sizin aranızı ayıracaktır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (60/3)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

Ey iman edenler, ne mallarınız, ne çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten 'tutkuya kaptırarak-alıkoymasın'; kim böyle yaparsa, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (63/9)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (birer) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (64/14)

Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir deneme)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun katında olandır. (64/15)

Mal (servet) ve çocuklar sahibi oldu diye, (68/14)

Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunsun. Size (ürün yüklü) bağlar-bahçeler versin, ırmaklar da versin." (71/12)

Nuh: "Rabbim, gerçekten onlar bana isyan ettiler; mal ve çocukları kendisine ziyandan başka bir şeyi arttırmayan kimselere uydular." (71/21)

Elbette, Rabbimizin şanı yücedir. O, ne bir eş edinmiştir, ne de bir çocuk." (72/3)

Eğer inkâr edecek olursanız, çocukların saçlarını ağartan bir günde kendinizi nasıl koruyacaksınız? (73/17)

Göz önünde-hazır çocuklar (verdim). (74/13)

Eşinden ve çocuklarından, (80/36)

ÇOĞUNLUK

Binlerce kişinin ölüm korkusuyla yurtlarından çıktıklarını görmedin mi? Allah onlara: "Ölün" dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı fazl sahibidir. Ancak, insanların çoğunluğu şükretmez. (2/243)

Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (3/110)

Bir fitne olmayacak sandılar, körleştiler, sağırlaştılar. Sonra Allah, tevbelerini kabul etti, (yine) onlardan çoğunluğu körleştiler, sağırlaştılar. Allah yapmakta olduklarını görendir. (5/71)

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (6/116)

Onların çoğunluğu zandan başkasına uymaz. Gerçekten zan ise, haktan hiç bir şeyi sağlayamaz. Şühesiz Allah, onların işlemekte olduklarını bilendir. (10/36)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan biri onu inkar ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

Ve: "Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunluktayız ve bir azaba uğratılacak da değiliz” de demişlerdir. (34/35)

ÇÖL

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Onlar (münafıklar, düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa, çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşırlardı. (33/20)

- D -

DABBET-ÜL ARZ

O söz, başlarına geldiği zaman, onlara yerden bir Dabbe çıkarırız; o da, insanların bizim ayetlerimize kesin bir bilgiyle inanmadıklarını onlara söyler. (27/82)

DAĞ

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl diriltttiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)

Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi O'nunla konuşunca: "Rabbim, bana göster, Seni göreyim" dedi. (Allah:) "Beni asla göremezsin, ama şu dağa bak; eğer o yerinde karar kılabilirse, sen de beni göreceksin." Rabbi dağa tecelli edince, onu param parça etti. Musa bayılarak yere düştü. Kendine geldiğinde: "Sen ne yücesin (Rabbim). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi. (7/143)

Bir zamanlar dağı, sanki bir gölgelikmiş gibi üstlerine geçirmiştik. Onlar ise neredeyse tepelerine düşecek sanmışlardı. (Onlara demiştik ki:) "Size verdiklerimize sımsıkı sarılın ve onda olanı düşünün, ki sakınasınız." (7/171)

(Gemi) Onlarla dağlar gibi dalga(lar) içinde yüzüyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: "Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma." (11/42)

(Oğlu) Dedi ki: "Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur." Dedi ki: "Bugün Allah'ın emrinden, esirgeyen olan (Allah)dan başka bir koruyucu yoktur." Ve ikisinin arasına dalga girdi, böylece o da boğulanlardan oldu. (11/43)

Eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü, yerin parçalandığı veya ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olurdu). Hayır, emrin tümü Allah'ındır. İman edenler hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş

olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu. İnkâr edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (13/31)

Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. (14/46)

Dağlardan güvenli evler yontuyorlardı. (15/82)

Sizi sarsıntıya uğratır diye yerde sarsılmaz dağlar bıraktı, ırmaklar ve yollar da (kıldı). Umulur ki doğru yolu bulursunuz. (16/15)

Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. (16/68)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin. (17/37)

Dağları yürüteceğimiz gün, yeri çırılçıplak (dümdüz olmuş) görürsün; onları bir arada toplamışız da, içlerinden hiçbirini dışarda bırakmamışızdır. (18/47)

Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökeyim." (18/96)

Neredeyse bundan dolayı, gökler paramparça olacak, yer çatlayacak ve dağlar yıkılıp göçüverecekti. (19/90)

Sana dağlar hakkında soruyorlar. De ki: "Benim Rabbim, onları darmadağın edip savuracak" (20/105)

Yeryüzünde, onları sarsmasın diye, sabit dağlar yarattık ve doğru gidebilsinler diye geniş yollar açtık. (21/31)

Biz bunu (hükmü) Süleyman'a kavrattık, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye, dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) Yapanlar biz idik. (21/79)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. (26/63)

Dağlardan ustalıkla zevkli evler yontuyorsunuz." (26/149)

Ya da yeryüzünü bir karar yeri kılan, onun arasında ırmaklar var eden ve ona (yeryüzü için) sarsılmaz dağlar yaratan ve iki deniz arasında bir ara-engel (haciz) koyan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (27/61)

Dağları görürsün de, donmuş sanırsın; oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler. herşeyi 'sapasağlam ve yerli yerinde yapan' Allah'ın sanatı (yapısı)dır (bu). Şüphesiz O, işlediklerinizden haberdârdır. (27/88)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (31/10)

Gerçek şu ki, biz emanetleri göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar; onu insan yüklendi. Çünkü o, çok zalim, çok cahildir. (33/72)

Andolsun, biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar, onunla birlikte (Beni tesbih edip) yankıyla ses verin" (dedik) ve kuşlara da (aynısını emrettik). Ve ona demiri yumuşattık. (34/10)

Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı renkleri değişik ve siyah yollar (kıldık). (35/27)

Doğrusu biz dağlara boyun eğdirdik, akşam ve sabah kendisiyle birlikte (Allah'ı) tesbih ederlerdi. (38/18)

Orda (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere ordaki rızıkları dört günde takdir etti. (41/10)

Denizde yüksek dağlar gibi seyreden gemiler O'nun ayetlerindendir. (42/32)

Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (50/7)

Ve dağlar (yerlerinden oynatan) bir yürüyüşle yürür. (52/10)

Denizde koca dağlar gibi yükselen gemiler O'nundur. (55/24)

Ve dağlar darmadağın olup ufalandığı, (56/5)

Şayet biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, andolsun onu Allah korkusundan saygı ile baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün. İşte Biz, belki düşünürler diye, insanlara böyle örnekler veririz. (59/21)

Yeryüzü ve dağlar yerlerinden oynatılıp kaldırılacağı, ardından tek bir çarpma ile birbirlerine çarpılıp parça parça olacağı zaman. (69/14)

Dağlar da (etrafa uçuşmuş) rengarenk yün gibi olacak. (70/9)

(Öyle) Bir gün ki, yeryüzü ve dağlar titremeye-tutulur ve dağlar göçüveren bir kum yığını olur. (73/14)

Dağlar, kökünden sökülüp savurulduğu zaman, (77/10)

Ve onda sabit yüksek dağlar var etmedik mi? Size tatlı bir su içirmedik mi? (77/27)

Dağları da birer kazık? (78/7)

Dağlar yürütülmüş, artık bir serab oluvermiştir. (78/20)

Dağlarını dikip-oturttu; (79/32)

Dağlar, yürütüldüğü zaman, (81/3)

Dağlara; nasıl oturtulup-kuruldu? (88/19)

Sina dağına, (95/2)

Ve dağların 'etrafa saçılmış' renkli yünler gibi olacakları (gün), (101/5)

DALGA

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmektelerken, ona çılgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

(Gemi) Onlarla dağlar gibi dalga(lar) içinde yüzüyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: "Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma." (11/42)

(Oğlu) Dedi ki: "Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur." Dedi ki: "Bugün Allah'ın emrinden, esirgeyen olan (Allah)dan başka bir koruyucu yoktur." Ve ikisinin arasına dalga girdi, böylece o da boğulanlardan oldu. (11/43)

Ya da (inkâr edenlerin amelleri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır. Bir kısmı bir kısmı üzerinde olan karanlıklar; elini

çıkardığında onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemişse, artık onun için nur yoktur. (24/40)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırlar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarınca, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

DALGIÇ

Onun için denizde dalgıçlık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimseleri de (emrine verdik). Biz onların koruyucuları idik. (21/82)

Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı. (38/37)

DALLAR

(Firavun) Dedi ki: "Ben size izin vermeden önce O'na inandınız öyle mi? Şüphesiz o, size büyüyü öğreten büyüğünüzdür. O halde ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarında sallandıracağım. Siz de elbette, hangimizin azabı daha şiddetliymiş ve daha sürekliymiş öğrenmiş olacaksınız." (20/71)

Yüklü dalları bükülmüş kiraz (ağaçları), (56/28)

DAMAR

Sonra onun can damarını elbette keserdik. (69/46)

DAMGA

Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır. (3/112)

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkâra sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (4/155)

(Bütün bunlar,) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanları doğruya erdirme(ye veya ortaya çıkarmaya yetmez) mi? Eğer biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir musibet isabet ettirirdik; ve

kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle işitmeyenler olurlardı. (7/100)

İşte bu ülkeler, sana onların 'haberlerinden aktarmalar yapıyoruz.' Gerçekten, onlara elçileri apaçık belgelerle gelmişlerdi. Ama daha önceden yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah, inkâr edenlerin kalplerini böyle damgalar. (7/101)

Rabbinin katında 'belli bir biçime sokulmuş, damgalanmış' olarak. Bunlar zalimlerden uzak değildir. (11/83)

Yakında biz onun hortumu (burnu) üzerine damga vuracağız. (68/16)

DAMLA

İnsanı bir damla sudan yarattı, buna rağmen o, apaçık bir düşmandır. (16/4)

Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah)ı inkar mı ettin?" (18/37)

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

Sonra onu bir su damlası olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. (23/13)

Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (23/14)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

İnsan, bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir. (36/77)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaşatır). (40/67)

Bir damla sudan (döl yatağına) meni döküldüğü zaman. (53/46)

Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi? (75/37)

Şüphesiz biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık. (76/2)

Bir damla sudan yarattı da onu 'bir ölçüyle biçime soktu.' (80/19)

DARLIK

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (3/134)

Böylece onun (Yusuf'un) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçeği tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir." (12/88)

(Boşadığınız) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

DAVAR

Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davarların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost (veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır. (4/119)

Dedi ki: "O, benim asamdır; ona dayanmakta, onunla davarlarım için ağaçlardan yaprak düşürmekteyim, onda benim için daha başka yararlar da var." (20/18)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır. (35/28)

Sizi tek bir nefisten yarattı, sonra ondan kendi eşini var etti ve sizin için davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (39/6)

Allah O'dur ki, kimine binmeniz, kiminden yemeniz için size (bir yarar olmak üzere) davarları var etti. (40/79)

O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler, davarlardan da çiftler var etti. Sizleri bu tarzda türetip-yayıyor. O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir. (42/11)

DAVET

Dediler ki: "Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (iyilikler ve yararlılıklar) umulan biriydin. Atalarımızın taptığı şeylere tapmaktan sen bizi engelleyecek misin? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin şeyden kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (11/62)

(Kadın) Onların düzenlerini işitince, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlerindeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da:) "Çık, onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlıkmış gibi gözlerinde) büyüttüler, (şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler. (12/31)

De ki: "Bu, benim yolumdur. Bir basiret üzere Allah'a davet ederim; ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'ı tenzih ederim, ben müşriklerden değilim." (12/108)

Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen dolayısıyla sevinirler; fakat (Müslümanların aleyhinde birleşen) gruplardan, onun bazısını inkâr edenler vardır. De ki: "Ben, yalnızca Allah'a kulluk etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben ancak O'na davet ederim ve son dönüşüm O'nadır." (13/36)

Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mı şüphe (ediyorsunuz)? O, gökleri ve yeri yaratandır; O, sizi, günahlarınızı bağışlamak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan birer beşerden başkası değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın

taptıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin." (14/10)

Çok geçmeden, o iki (kadın)dan biri, (utana utana) yürüyerek ona geldi. "Babam, bizim için sürüleri sulamana karşılık sana mükafaat vermek üzere seni davet etmektedir." dedi. Bunun üzerine ona gelip de olup bitenleri anlatınca o: "Korkma" dedi. "Zalimler topluluğundan kurtulmuş oldun." (28/25)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, huccete gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

Ey kavmimiz, Allah'a davet edene icabet edin ve O'na iman edin; günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi acı bir azabtan korusun." (46/31)

Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde (Allah'ı aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka) velileri yoktur. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler." (46/32)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sarıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapasağlam iken secdeye davet edilirlerdi. (68/43)

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten kavmimi gece ve gündüz davet edip-durdum." (71/5)

Fakat davet etmem, bir kaçıştan başkasını arttırmadı." (71/6)

Doğrusu ben, onları bağışlaman için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler.' (71/7)

Sonra onları açıktan açığa davet ettim." (71/8)

DAVUD (A.S.)

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok

olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud, Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, alemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

İsrailoğullarından inkâr edenlere Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Bu isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyledir. (5/78)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Rabbin, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilir. Andolsun, biz, peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık ve Davud'a da Zebur verdik. (17/55)

Davud ve Süleyman da; hani kavmin hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin-tarlaları konusunda hüküm yürütüyorlardı. Biz onların hükmüne şahid idik. (21/78)

Biz, bunu (hükmü) Süleyman'a kavrattık, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) Yapanlar biz idik. (21/79)

Ve sizin için ona zorlu-savaşınızda sizi korusun diye, '(madeni) giyim-sanatını' öğrettik. Buna rağmen siz şükredenler misiniz? (21/80)

Andolsun biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdık. (21/105)

Andolsun biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar, onunla birlikte (Beni tesbih edip) yankıyla ses verin" (dedik) ve kuşlara da (aynısını emrettik). Ve ona demiri yumuşattık. (34/10)

DEĞNEK

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'ın

dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan, sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

DEHŞET

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (7/116)

(Ey Muhammed,) Allah'ı sakın zulmedenlerin yapmakta olduklarından habersiz sanma, onları yalnızca gözlerin dehşetle belireceği bir güne ertelemektedir. (14/42)

(Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu-günahkarların, onda olanlardan dolayı dehşetle-korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bırakmayıp herşeyi sayıp-döküyor?" Yapıp-ettiklerini (önlerinde) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez. (18/49)

Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanıt (mucize)dır. Gerçekten onlar, fasık bir topluluktur." (28/32)

Gözleri 'zillet ve dehşetten düşmüş olarak', sanki 'yayılan' çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar. (54/7)

Herhalde içlerinde 'dehşet ve yılgınlık uyandırma bakımından' siz, Allah'tan daha çetinsiniz. Bu, şüphesiz onların 'derin bir kavrayışa sahip olmamaları' dolayısıyla böyledir. (59/13)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sarıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapasağlam iken secdeye davet edilirlerdi. (68/43)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük' yüzlerini de bir zillet kaplamış; işte bu, kendilerine vadedilmekte olan (kıyamet ve azab) günüdür. (70/44)

DELİL

Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Siz de) Her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki, onlardan

zulmedenlerin dışında insanların, size karşı bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın, Benden korkun, üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Umulur ki hidayete erersiniz. (2/150)

Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

Ve sizin召dininize uyanlardan başkasına inanıp güvenmeyin." De ki: "Şüphesiz doğru yol Allah'ın dosdoğru yoludur. Size verilenin bir benzeri birine (İslam peygamberine) veriliyor ya da Rabbinizin katında onlar (Müslümanlar) size karşı deliller getiriyorlar, diye mi (bu telaşınız?) De ki: "Şüphesiz 'lutuf ve ihsan (fazl)' Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah (rahmeti) geniş olandır, bilendir." (3/73)

Kendisi hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür. (3/151)

Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağrılışlarında içine başaşağı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (şartların)ı size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse, artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size, onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)

Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz? (4/144)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır, hikmet ve hüküm sahibidir. (4/165)

Hem siz, Onun haklarında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirseniz." (6/81)

Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (6/83)

De ki: "En 'üstün ve apaçık' delil Allah'ındır. Eğer O dileseydi elbette tümünüzü hidayete yöneltip-iletirdi." (6/149)

De ki: "Rabbim yalnızca çirkin-hayasızlıkları -onlardan açıkta olanlarını ve gizli olanlarını,- günah işlemeyi, haklı nedeni olmayan 'isyan ve saldırıyı' kendisi hakkında ispatlayıcı bir delil indirmediği şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır." (7/33)

Andolsun" dedi. "Rabbinizden üzerinize iğrenç bir azab ve gazab gerekli kılındı. Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği ve sizin ile babalarınızın isimlendirdiği (düzüp uydurduğu) birtakım isimler (düzme tanrılar ve kurallar) adına mı benimle mücadele ediyorsunuz? Öyleyse bekleyedurun; şüphesiz, ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim." (7/71)

Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar uzak yamacındaydılar; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşerdiniz; ancak Allah, olacağı olan işi gerçekleştirmek için (böyle yaptı). Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten işitendir, bilendir. (8/42)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (10/13)

Allah çocuk edindi" dediler. O, (bundan) yücedir; O, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Kendinizde buna ilişkin bir delil de yoktur. Allah'a karşı bilmeyeceğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz? (10/68)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan biri onu inkâr ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

Andolsun, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık olan bir delille gönderdik. (11/96)

Andolsun kadın onu arzulamıştı, -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle biz ondan kötülüğü ve fuhşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o, muhlis kullarımızdandı. (12/24)

Sonra onlarda (Yusuf'un iffetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (görüşü)ağır bastı. (12/35)

Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler." (12/40)

Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp (öfkelerinden ısırdılar) ve dediler ki: "Tartışmasız, biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyleri inkâr ettik ve bizi kendisine çağırdığınız şeyden de gerçekten kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (14/9)

Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mı şüphe (ediyorsunuz)? O, gökleri ve yeri yaratandır; O, sizi, günahlarınızı bağışlamak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan birer beşerden başkası değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın taptıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin." (14/10)

Resulleri onlara dediler ki: "Doğrusu biz, sizin gibi yalnızca bir beşeriz, ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/11)

(Onları) Apaçık deliller ve kitaplarla (gönderdik). Sana da zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, insanlara kendileri için indirileni açıklayasın ve onlar da iyice düşünsünler, diye. (16/44)

Şunlar, bizim kavmimizdir; O'ndan başkasını ilahlar edindiler, onlara apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir?" (18/15)

Dediler ki: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla 'tercih edip-seçmeyiz." Neyde hükmünü yürütebileceksen, durmaksızın hükmünü yürüt; sen, yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin." (20/72)

Onlar, Allah'ı bırakıp da (Allah'ın) kendisine bir delil indirmediği ve haklarında (hiçbir) bilgileri olmayan şeylere tapıyorlar. Zulmedenler için hiçbir yardımcı yoktur. (22/71)

Sonra Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik. (23/45)

Rabbini görmedin mi, gölgeyi nasıl uzatıvermiştir? Eğer dilemiş olsaydı onu durgun kılardı. Sonra biz güneşi ona bir delil kılmışızdır. (25/45)

İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi onlar için bir delil (ayet) değil mi? (26/197)

Onu gerçekten şiddetli bir azabla azablandıracağım, ya da onu boğazlayacağım veya o, bana apaçık olan bir delil getirmelidir." (27/21)

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Yoksa biz, onlara ispatlı bir delil indirdik de, o mu O'na ortak koşmalarını söylüyor? (30/35)

Yoksa sizin apaçık olan bir deliliniz mi var? (37/156)

Andolsun, biz Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik; (40/23)

Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah katında da, iman edenler katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler." (40/35)

Şüphesiz, kendilerine gelmiş bulunan hiçbir delil olmaksızın, Allah'ın ayetleri konusunda mücadele edenlere gelince; onların göğüslerinde kendisine ulaşamayacakları bir büyüklük (isteğin)den başkası yoktur. Artık sen Allah'a sığın. Şüphesiz O hakkıyla işiten, hakkıyla görendir. (40/56)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya,

huccete gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

O'na icabet olunduktan sonra, Allah hakkında (sözde) 'deliller öne sürüp tartışanların' delilleri, Rableri katında geçersizdir. Onların üzerinde bir gazab vardır ve şiddetli azab onlaradır. (42/16)

Allah'a karşı büyüklenmeyin; şüphesiz size apaçık, bir delil getiriyorum." (44/19)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, onların (sözde) delilleri: "Eğer doğru sözlüler iseniz, atalarımızı (diriltip) getirin" demekten başkası değildir. (45/25)

Musa (olayın)da da (düşündürücü ayetler vardır). Hani Biz onu açık bir delille Firavun'a göndermiştik; (51/38)

Yoksa onların bir merdivenleri mi var (ki) onunla (yükselip en yüce makamda konuşulanları) dinliyorlar? Öyleyse, dinleyenleri açık bir delil getirsin. (52/38)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

Kitap ehlinden ve müşriklerden inkâr edenler, kendilerine apaçık bir delil gelinceye kadar, (bulundukları durumdan) kopup-ayrılacak değillerdi. (98/1)

(O delil de) Allah'tan gönderilmiş-bir elçi (ki,) tertemiz sahifeleri okumaktadır; (98/2)

DELİLİK

Sahiplerinde (ya da arkadaşları olan peygamberde) delilikten hiçbir şey olmadığını düşünmüyorlar mı? O, apaçık bir uyarıcıdan başkası değildir. (7/184)

Yahut: "Onda bir delilik var" mı diyorlar? Hayır, o, onlara hak ile gelmiş bulunmaktadır ve onların çoğu hakkı çirkin karşılıyorlar. (23/70)

(Firavun) Dedi ki: "Şüphesiz size gönderilmiş bulunan elçiniz, gerçekten bir delidir." (26/27)

Allah'a karşı yalan mı düzüp uyduruyor, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır, ahirete inanmayanlar, azabta ve uzak bir sapıklık içindedirler. (34/8)

De ki: "Size bir tek öğüt veriyorum: "Allah için ikişer ikişer ve teker teker kıyam etmeniz, sonra düşünmeniz. Sizin sahibiniz (veya arkadaşınız

olan Peygamber)de hiçbir delilik yoktur. O, yalnızca sizi, şiddetli bir azabın öncesinde uyarandır." (34/46)

Sonra, ondan yüz çevirdiler ve dediler ki: "(Bu,) Öğretilmiştir, bir delidir." (44/14)

Fakat o, 'bütün kişisel ve askeri gücüyle' yüz çevirdi ve: "(Bu,) Ya bir büyücü veya bir delidir" dedi. (51/39)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanlamıştı; böylece kulumuz (Nuh)u yalanladılar ve: "Delidir" dediler. O 'baskı altına alınıp engellenmişti.' (54/9)

O inkâr edenler, zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi. "O, gerçekten bir delidir" diyorlar. (68/51)

Sizin sahibiniz bir deli değildir. (81/22)

DEMİR

De ki: "İster taş olun, ister demir." (17/50)

Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökeyim." (18/96)

Onlar için demirden kamçılar vardır. (22/21)

Andolsun, biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar, onunla birlikte (Beni tesbih edip) yankıyla ses verin" (dedik) ve kuşlara da (aynısını emrettik). Ve ona demiri yumuşattık. (34/10)

Boyunlarında demir-halkalar ve (ayaklarında) zincirler olduğu halde sürüklenecekler; (40/71)

Andolsun, Biz elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye, onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah, kendisine ve elçilerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir, üstün olandır. (57/25)

Doğrusu biz kafirlere zincirler, demir halkalar (tomruklar) ve çılgınca yanan bir ateş hazırladık. (76/4)

DENEMEK

Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah:) "Zalimler benim ahdime erişemez" dedi. (2/124)

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zafer)i size gösterdikten

sonra, siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Ey iman edenler, Allah görünmezlikte (gaybte) kendisinden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği avdan bir şeyle andolsun sizi deneyecektir. Artık kim bundan sonra haddi aşarsa, onun için acı bir azab vardır. (5/94)

Böylece: "Allah içimizden bunlara mı lütufta bulundu?" demeleri için onlardan bazısını bazısıyla denedik. Allah, şükredenleri daha iyi bilen değil mi? (6/53)

O sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Şüphesiz senin Rabbin, sonuçlandırması pek çabuk olandır ve şüphesiz O, bağışlayandır, esirgeyendir. (6/165)

Musa, belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş adam seçip-ayırdı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutuverince, dedi ki: "Rabbim, eğer dileseydin, onları ve beni daha önceden helak ederdin. (Şimdi) İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemenden başkası değildir. Onunla sen dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla, bizi esirge; Sen bağışlayanların en hayırlısısın." (7/155)

Hani biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor. (17/60)

Şüphesiz biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye. (18/7)

Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)

Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha süreklidir. (20/131)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz bize döndürüleceksiniz. (21/35)

Şeytanın (bu tür) katıp bırakmaları, kalplerinde hastalık olanlara ve kalpleri (her türlü) duyarlılıktan yoksun bulunanlara (Allah'ın) bir deneme kılması içindir. Şüphesiz zalimler, (gerçeğin kendisinden) uzak bir ayrılık içindedirler. (22/53)

Hiç şüphesiz bunda ayetler vardır ve biz gerçekten denemeden geçiririz. (23/30)

Senden önce gönderdiklerimizden, gerçekten yemek yiyen ve pazarlarda gezen (elçi)lerden başkasını göndermiş değiliz. Biz, sizin kiminizi kimi için deneme (fitne konusu) yaptık. Sabredecek misiniz? Senin Rabbin görendir. (25/20)

Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben, (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin fazlındandır, O'na şükredecek miyim, yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse, artık o

kendisi için şükretmiştir, kim nankörlük ederse, gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır, Kerim olandır. (27/40)

Dediler ki: "Senin ve seninle birlikte olanlar yüzünden uğursuzluğa uğradık." Dedi ki: "Sizin uğursuzluğunuz (başınıza gelenler) Allah katında (yazılı)dır. Hayır, siz denenmekte olan bir kavimsiniz." (27/47)

Andolsun, biz kendilerinden önce, Firavun'un kavmini de denedik. Onlara kerim bir elçi gelmişti; (44/17)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Andolsun, biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarıncaya) kadar, deneyeceğiz ve haberlerinizi sınayacağız (açıklayacağız). (47/31)

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (67/2)

Ki, kendilerini bununla denemek için. Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, (Allah), onu 'gittikçe şiddeti artan' bir azaba sürükler. (72/17)

Fakat insan; ne zaman Rabbi kendisini bir denemeden geçirse, ona bir keremde bulunsa, nimetler verse: "Rabbim bana ikram etti" der. (89/15)

Ama ne zaman onu deneyerek, rızkını kıssa, hemen: "Rabbim bana ihanet etti" der. (89/16)

DENİZ

Ve sizin için denizi ikiye yarıp sizi kurtardığımızı ve Firavun'un adamlarını -gözlerinizin önünde- boğduğumuzu hatırlayın. (2/50)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakının. (5/96)

Gaybın anahtarları O'nun katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (6/59)

De ki: "Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır ki, siz (açıktan ve) gizliden gizliye ona yalvararak dua etmektesiniz: -Andolsun, bizi bundan kurtarırsan, gerçekten şükredenlerden oluruz." (6/63)

O, karanın ve denizin karanlıklarından yolunuzu bulmanız için size yıldızları var edendir. Bilebilen bir topluluk için biz ayetleri birer birer (bölüm bölüm) açıkladık. (6/97)

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. (7/138)

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (7/163)

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmektelerken, ona çılgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi. (10/90)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. Irmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

Sizin Rabbiniz, fazlından aramanız için denizde gemileri sizin için yürütür. Gerçekten O, size karşı merhametli olandır. (17/66)

Size denizde bir sıkıntı (tehlike) dokunduğu zaman, O'nun dışında taptıklarınız kaybolur-gider; fakat karaya (çıkarıp) sizi kurtarınca (yine) sırt çevirirsiniz. İnsan pek nankördür. (17/67)

Andolsun, biz Ademoğlunu yücelttik; onları karada ve denizde (çeşitli araçlarla) taşıdık, temiz, güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın bir çoğundan üstün kıldık. (17/70)

Hani Musa genç yardımcısına demişti: "İki denizin birleştiği yere ulaşıncaya kadar gideceğim ya da uzun zamanlar geçireceğim." (18/60)

Böylece ikisi, iki (deniz)in birleştiği yere ulaşınca balıklarını unutuverdiler; (balık) denizde bir akıntıya doğru (veya bir menfez bulup) kendi yolunu tuttu. (18/61)

(Genç-yardımcısı) Dedi ki: "Gördün mü, kayaya sığındığımızda, ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı Şeytan'dan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu." (18/63)

Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

De ki: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini (bir o kadarını) dahi getirsek, Rabbimin sözleri tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi. (18/109)

Andolsun, biz Musa'ya vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, yetişilmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan." (20/77)

Dedi ki: "Haydi çekip git, artık senin hayatta (hakettiğin ceza: "Bana dokunulmasın") deyip yerinmendir." Ve şüphesiz senin için kendisinden asla kaçınamayacağın (azab dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız, sonra darmadağın edip denizde savuracağız." (20/97)

Onun için denizde dalgıçlık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimseleri de (emrine verdik). Biz onların koruyucuları idik. (21/82)

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde onun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıkoyar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir. (22/65)

Ya da (inkâr edenlerin amelleri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır. Bir kısmı bir kısmı üzerinde olan karanlıklar; elini çıkardığında onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemişse, artık onun için nur yoktur. (24/40)

İki denizi (birbirine) salıp katan O'dur; bu, tatlı, susuzluğu giderici, bu da tuzlu ve acıdır. İkisinin arasında (birbirlerine karışmalarını önleyen) bir engel (berzah) ve aşılmayan bir sınır koymuştur. (25/53)

Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. (26/63)

Ya da yeryüzünü bir karar yeri kılan, onun arasında ırmaklar var eden ve ona (yeryüzü için) sarsılmaz dağlar yaratan ve iki deniz arasında bir ara-engel (haciz) koyan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (27/61)

Ya da karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (27/63)

İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesad ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine taddırmaktadır. (30/41)

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/27)

Görmüyor musun ki, size ayetlerinden (bazılarını) göstermesi için, gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir! Hiç şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden için gerçekten ayetler vardır. (31/31)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

Denizde yüksek dağlar gibi seyreden gemiler O'nun ayetlerindendir. (42/32)

Denizi durgun ve açık bırak. Çünkü suda boğulacak bir ordudur." (44/24)

Allah; kendi emriyle gemiler akıp gitsin ve O'nun fazlından ararsınız diye, sizin için denize boyun eğdirdi. Umulur ki şükredersiniz. (45/12)

Bunun üzerine, Biz onu ve ordularını yakalayıp denize attık; (ki o,) 'kınanacak işler yapıyordu.' (51/40)

Kabarıp, tutuşan denize, (52/6)

Birbirleriyle kavuşmak üzere iki denizi salıverdi. (55/19)

Denizde koca dağlar gibi yükselen gemiler O'nundur. (55/24)

Denizler, tutuşturulduğu zaman, (81/6)

Denizler, fışkırtılıp-taşırıldığı zaman, (82/3)

DERİ

Ayetlerimize karşı inkâra sapanları şüphesiz ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tadmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten, Allah, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/56)

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

Bununla karınları içinde olanlar ve derileri eritilmiş olur. (22/20)

Allah, müteşabih (benzeşmeli), ikişerli bir kitap olarak sözün en güzelini indirdi. Rablerine karşı içleri titreyerek-korkanların O'ndan derileri ürperir. Sonra onların derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine (karşı) yumuşar-yatışır. İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir, onunla dilediğini hidayete erdirir. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için de bir yol gösterici yoktur. (39/23)

Sonunda oraya geldikleri zaman, işitme, görme (duyuları) ve derileri kendi aleyhlerine şahitlik edecektir. (41/20)

Siz, işitme, görme (duyularınız) ve derileriniz aleyhinize şahitlik eder diye sakınmıyordunuz. Aksine, yaptıklarınızın birçoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz." (41/22)

Yayılmış ince deri üzerine; (52/3)

Başın derisini kavurup-soyar. (70/16)

DERS

Beşerden hiç kimsenin, Allah kendisine Kitabı, hükmü ve peygamberliği verdikten, sonra insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kulluk edin" deme (hakkı ve yetki)si yoktur. Fakat o, "Öğrettiğiniz ve ders verdiğiniz Kitaba göre Rabbaniler olunuz" (deme görevindedir.) (3/79)

İşte biz, ayetleri çeşitli biçimlerde böyle açıklıyoruz. Öyle ki sana: "Sen ders almışsın" desinler ve biz de bilebilen bir topluluğa onu açıkça göstermiş olalım. (6/105)

Bizden önce kitap yalnız iki topluluğa indirildi, biz ise onların ders gördüklerinden habersizlerdik" dememeniz; (6/156)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun

onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır; karınlarının içinde olanlardan size içirmekteyiz ve onlarda sizin için daha birçok yararlar var. Sizler onlardan yemektesiniz. (23/21)

Böylece biz onu ve gemi halkını kurtardık ve bunu alemlere bir ayet (kendisinden ders çıkarılacak bir olay) kılmış olduk. (29/15)

Oysa biz onlara ders alacakları kitaplar vermemiştik ve kendilerine senden önce bir uyarıcı da göndermemiştik. (34/44)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kılıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zikr) vardır. (39/21)

Yoksa (elinizde) ders okumakta olduğunuz bir kitap mı var? (68/37)

DEVE

Deveden iki sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Şüphesiz ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (7/40)

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim Allah'a kulluk edin sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın ona bir kötülükle dokunmayın sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

Böylelikle dişi deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrine karşı çıkıp (Salih'e de şöyle) dediler: "Ey Salih eğer gerçekten gönderilenlerden (bir peygamber) isen vaadettiğin şeyi getir bakalım." (7/77)

"Ey kavmim size işte bir ayet olarak Allah'ın devesi; onu serbest bırakın Allah'ın arzında yesin. Ona kötülük (vermek niyeti)yle dokunmayın. Yoksa sizi yakın bir azab sarıverir." (11/64)

Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde dediler ki: "Ey Babamız daha neyi arıyoruz işte

sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiririz kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir." (12/65)

Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik kim onu (bulup) getirirse (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim." (12/72)

Bizi ayet (mucize)ler göndermekten öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alıkoymadı. Semud'a dişi deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik fakat onlar bununla (onu boğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz. (17/59)

İri cüsseli develeri size Allah'ın işaretlerinden kıldık sizler için onlarda bir hayır vardır. Öyleyse onlar bir dizi halinde (veya saf tutmuşcasına ayakta durup) boğazlanırken Allah'ın adını anın; yanları üzerine yattıkları zaman da onlardan yiyin kanaatkara ve isteyene yedirin. İşte böyle onlara sizin için boyun eğdirdik umulur ki şükredersiniz. (22/36)

Dedi ki: "İşte bu bir dişi devedir; su içme hakkı (bir gün) onun belli bir günün su içme hakkı da sizindir." (26/155)

Gerçek şu ki Biz bir fitne (imtihan ve deneme konusu) olarak o dişi deveyi kendilerine göndereniz. Şu halde sen onları gözleyip-bekle ve sabret. (54/27)

Onlardan Allah'ın elçisine verdiği "fey'e" gelince ki siz buna karşı (bunu elde etmek için) ne at ne deve sürdünüz. Ancak Allah elçilerini dilediklerinin üstüne musallat kılar. Allah herşeye güç yetirendir. (59/6)

Her biri sanki sapsarı erkek deve sürüleri gibidir. (77/33)

Gebe develer kendi başına terkedildiği zaman (81/4)

Bakmıyorlar mı o deveye; nasıl yaratıldı? (88/17)

Allah'ın elçisi onlara dedi ki: "Allah'ın (deneme için size gönderdiği) devesine ve onun su içme-sırasına dikkat edin." (91/13)

DİKKAT

Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki mü'minlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır. (2/214)

Dikkatli olun; göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. O, üzerinde bulunduğunuz şeyi elbette bilir. Ve O'na döndürülecekleri gün, yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, her şeyi bilendir. (24/64)

Dikkat edin; gerçekten onlar, düzdükleri yalanlardan dolayı derler ki: (37/151)

Dikkatli olun; gerçekten onlar, Rablerine kavuşmaktan yana derin bir kuşku içindedirler. Dikkatli olun; gerçekten O, her şeyi sarıp-kuşatandır. (41/54)

Onların tümünü Allah'ın dirilteceği gün, sizlere yemin ettikleri gibi O'na da yemin edeceklerdir ve kendilerinin bir şey üzerine olduklarını sanacaklardır. Dikkat edin; gerçekten onlar, yalan söyleyenlerin ta kendileridir. (58/18)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (58/19)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiç bir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Allah'ın elçisi onlara dedi ki: "Allah'ın (deneme için size gönderdiği) devesine ve onun su içme-sırasına dikkat edin." (91/13)

DİL

Onlardan öyleleri vardır ki, dillerini kitaba doğru eğip bükerler, siz onu (bu okur göründüklerini) kitaptan sanasınız diye. Oysa o kitaptan değildir. "Bu Allah katındandır" derler. Oysa o, Allah katından değildir. Kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı (böyle) yalan söylerler. (3/78)

Kimi yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini eğip bükerek ve dine bir kin ve hınç besleyerek: "Dinledik ve karşı geldik. İşit, -işitmez olası- ve 'Raina' bizi güt, bize bak" derler. Eğer onlar: "İşittik ve itaat ettik, sen de işit ve 'Bizi gözet' deselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında, inanmazlar. (4/46)

(Lut onlara) "Bunlar benim konuğumdur, beni utandırıp-dillere düşürmeyin" dedi. (15/68)

Onlar, Allah'a, hoşlarına gitmeyen şeyleri uygun görürler, dilleri de yalan olarak en güzel olanın 'kendilerinin olduğunu' düzmektedir. Hiç

şüphesiz ateş onlar içindir ve hiç şüphesiz onlar, (cehennemde) öncülerdir. (16/62)

Dillerinizin yalan yere nitelendirmesi dolayısıyla şuna helal, buna haram demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Şüphesiz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa ermezler. (16/116)

O durumda siz onu (iftirayı) dillerinizle aktardınız ve hakkında bilginiz olmayan şeyi ağızlarınızla söylediniz ve bunu kolay sandınız; oysa o Allah katında çok büyük (bir suç)tür. (24/15)

O gün, kendi dilleri, elleri ve ayakları aleyhlerinde yaptıklarına dair şahitlikte bulunacaklardır. (24/24)

Apaçık Arapça bir dille. (26/195)

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (30/22)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Bedevilerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah, size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Eğer sizi ele geçirecek olurlarsa, size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Onlar sizin inkar etmenizi içten arzu etmişlerdir. (60/2)

DİLEK

Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakının. Ve (yine) kendisiyle, birbirinizle dilekleştiğiniz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözeticidir. (4/1)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar

için bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/99)

Her ümmetten bir şahid göndereceğimiz gün; (artık ondan) sonra ne inkâr edenlere (özür dilemeleri için) izin verilecek, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilecek. (16/84)

Biz senden önce hiçbir Resul ve Nebi göndermiş olmayalım ki, o bir dilekte bulunduğu zaman, şeytan, onun dilediğine (bir kuşku veya sapma unsuru) katıp bırakmış olmasın. Ama Allah, şeytanın katıp-bırakmalarını giderir, sonra kendi ayetlerini sağlamlaştırıp-pekiştirir. Allah, gerçekten bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (22/52)

Artık o gün, zulmedenlerin ne mazeretleri bir yarar sağlayacak, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilecektir. (30/57)

Bunun nedeni şudur: Çünkü siz Allah'ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldattı." Böylece ne ordan (ateşten) çıkarılırlar, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilir. (45/35)

Yoksa insana 'her arzu edip dilekte bulunduğu' şey mi var? (53/24)

DİLSİZ

Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı dönmezler. (2/18)

İnkar edenlerin örneği bağırıp çağırmadan başka bir şey işitmeyip (duyduğu veya bağırdığı şeyin anlamını bilmeyen ve sürekli) haykıran (bir hayvan)ın örneği gibidir. Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler. (2/171)

Bizim ayetlerimizi yalan sayanlar karanlıklar içinde sağırdırlar, dilsizdirler. Allah, kimi dilerse onu şaşırtıp-saptırır, kimi dilerse de onu dosdoğru yol üzerinde kılar. (6/39)

Gerçek şu ki, Allah katında, yerde debelenenlerin en kötüsü, (bir türlü) akıl erdirmez olan sağırlar ve dilsizlerdir. (8/22)

Allah şu örneği verdi: İki kişi; bunlardan birisi dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmez ve herşeyiyle efendisinin üstünde (bir yük), o, onu hangi yöne gönderse bir hayır getirmez; şimdi bu, adaletle emreden ve dosdoğru yol üzerinde bulunanla eşit olabilir mi? (16/76)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çılgın alevini onlara arttırırız. (17/97)

DİN

Sen, onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Kendi nefsini aşağılık kılandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir. (2/130)

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (2/256)

Hiç şüphesiz din, Allah katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve hakka başkaldırma" (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah hesabı pek çabuk görendir. (3/19)

Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürülmektedirler. (3/83)

Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır. (3/85)

Kimi Yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini eğip bükerek ve dine bir kin ve hınç besleyerek: "Dinledik ve karşı geldik. İşit, -işitmez olası- ve 'Raina' bizi güt bize bak" derler. Eğer onlar: "İşittik ve itaat ettik sen de işit ve Bizi gözet'" deselerdi elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında inanmazlar. (4/46)

Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın. (4/145)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih, İsa ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak, Allah yeter. (4/171)

Ölü eti, kan, domuz eti Allah'tan başkası adına kesilen boğulmuş vurulmuş yüksek bir yerden düşmüş boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç- dikili taşlar

üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır esirgeyendir. (5/3)

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se Allah, (yerine) kendisinin onları sevdiği onların da kendisine sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu' Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu Allah'ın bir fazlıdır onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır bilendir. (5/54)

Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi alay ve oyun (konusu) edinenleri ve kafirleri dostlar (veliler) edinmeyin. Ve eğer inanıyorsanız Allah'tan korkup-sakının. (5/57)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki bir nefis kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi ne bir şefaatçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Yine bunun gibi onların ortakları müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah, dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

Gerçek şu ki, dinlerini parça parça edip kendileri de gruplaşanlar sen hiçbir şeyde onlardan değilsin. Onların işi ancak Allah'adır. Sonra O işlemekte olduklarını kendilerine haber verecektir. (6/159)

Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi biz de bugün onları unutacağız. (7/51)

Fitne kalmayıncaya ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçecek olurlarsa şüphesiz Allah, yaptıklarını görendir. (8/39)

Gerçek şu ki, iman edenler hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret

etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah yaptıklarınızı görendir. (8/72)

Eğer onlar tevbe edip namazı kılarlarsa ve zekatı verirlerse artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (9/11)

Ve eğer antlaşmalardan sonra yine yeminlerini bozarlarsa ve dininize hınç besleyip-saldırırlarsa bu durumda küfrün önderleriyle çarpışın. Çünkü onlar yeminleri olmayan kimselerdir; belki cayarlar. (9/12)

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan Allah'ın ve Resûlü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslam'ı) din edinmeyenlerle küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

Müşrikler istemese de O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur. (9/33)

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki, siz gemide bulunduğunuz zaman onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmektelerken ona çılgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan muhakkak sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarını (yoklamaya) başladı sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır. (12/76)

Allah, adına gerektiği gibi cihad edin. O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın zekatı verin ve Allah'a sarılın sizin Mevlanız O'dur. İşte ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'ın dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse işte onlar fasıktır. (24/55)

Onlar, gemiye bindikleri zaman dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırlar. Ama onları karaya çıkarıp kurtarınca hemen şirk koşarlar. (29/65)

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (30/30)

(O müşrikler ki) Kendi dinlerini fırkalara ayırmış ve kendileri de parça parça olmuşlardır; ki her grup kendi elindekiyle övünüp sevinç duymaktadır. (30/32)

Öyleyse sen, Allah'tan (bir takdir olarak) geri çevrilmesi mümkün olmayan gün gelmeden önce yüzünü dimdik ayakta duran dine çevir. O gün parça parça bölünecekler. (30/43)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak, Allah'a yalvarıp yakarırlar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarınca artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu Allah katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (33/5)

Şüphesiz, sana bu Kitabı hak ile indirdik; öyleyse sen de dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet et. (39/2)

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler (şöyle derler:) "Biz bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir. Gerçekten Allah yalancı kafir olan kimseyi hidayete erdirmez. (39/3)

O Hayy (diri) olandır. O'ndan başka ilah yoktur; öyleyse dini yalnızca kendisine halis kılanlar olarak O'na dua edin. Alemlerin Rabbine hamdolsun. (40/65)

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o, fasıl kelimesi olmasaydı elbette aralarında hüküm (karar) verilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (42/21)

Ki O, elçilerini hidayetle ve hak din ile diğer bütün dinlere karşı üstün kılmak için gönderdi. Şahid olarak Allah, yeter. (48/28)

Şüphesiz din (hesap ve ceza) da mutlaka gerçekleşecektir. (51/6)

Allah sizinle din konusunda savaşmayan sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. (60/8)

Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkaranları ve sürülüp-çıkarılmanız için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse artık onlar zalimlerin ta kendileridir. (60/9)

Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır; müşrikler hoş görmese bile. (61/9)

Asla hayır; siz dini yalanlıyorsunuz; (82/9)

Öyleyse,bundan sonra hangi şey sana dini yalanlatabilir? (95/7)

Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dimdik ve sapasağlam) din budur. (98/5)

Dini yalanlayanı gördün mü? (107/1)

Ve insanların Allah'ın dinine dalga dalga girdiklerini gördüğünde (110/2)

DİN GÜNÜ

Din gününün malikidir. (1/3)

İşte bu onların din (hesap ve ceza) gününde şölenleridir. (56/56)

Onlar din gününü tasdik etmektedirler. (70/26)

Onlar din günü oraya yollanırlar. (82/15)

Din gününü sana bildiren şey nedir? (82/17)

Ve yine din gününü sana bildiren şey nedir? (82/18)

Ki onlar din gününü yalanlıyorlar. (83/11)

DİRHEM

Onu ucuz bir fiyata, sayısı belli (birkaç) dirheme sattılar. Onu pek önemsemediler. (12/20)

DİRİLME – DİRİLİŞ

Nasıl oluyor da Allah'ı inkar ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz. (2/28)

Sonra şükredesiniz diye, sizi ölümünüzden sonra dirilttik. (2/56)

Bunun için de: "Ona (cesede, kestiğiniz ineğin) bir parçasıyla vurun" demiştik. Böylece, Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir; ki akıllanasınız. (2/73)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Binlerce kişinin ölüm korkusuyla yurtlarından çıktıklarını görmedin mi? Allah onlara: "Ölün" dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı fazl sahibidir. Ancak, insanların çoğunluğu şükretmez. (2/243)

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkarcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu

diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, her şeye güç yetirendir." (2/259)

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (3/49)

Ey iman edenler, inkar edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta bulundukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır. (5/32)

Onlar dediler ki: "Bu dünya hayatımızdan başkası yoktur. Ve bizler diriltilecek değiliz." (6/29)

Ancak dinleyenler icabet eder. Ölüleri (ise,) onları da Allah diriltir. Sonra O'na döndürülürler. (6/36)

Sizi geceleyin öldüren (uyutan) ve gündüzün 'güç yetirip etkilemekte (yapıp kazanmakta) olduklarınızı' bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi dirilten (uyandıran) O'dur. Sonra 'en son dönüşünüz' O'nadır. Sonra yapmakta olduklarınızı size O haber verecektir. (6/60)

Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kafirlere yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmiştir. (6/122)

O da: "(İnsanların) dirilecekleri güne kadar beni gözle(yip ertele.)" dedi. (7/14)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur, O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz. (7/158)

Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (9/116)

O, diriltir ve öldürür. Ve O'na döndürüleceksiniz. (10/56)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen, inkar edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Dedi ki: "Rabbim, öyleyse onların dirileceği güne kadar bana süre tanı." (15/36)

Ölüdürler, diri değildirler; ne zaman dirileceklerinin şuuruna varamazlar. (16/21)

Olanca yeminleriyle: "Öleni Allah diriltmez" diye yemin ettiler. Hayır; bu, O'nun üzerinde hak olan bir vaidtir, ancak insanların çoğu bilmezler. (16/38)

Hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaması ve inkar edenlerin kendilerinin yalancı olduklarını bilmesi için (diriltecektir). (16/39)

Allah gökten su indirdi, ölümünden sonra yeri onunla diriltti; işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır. (16/65)

Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" (17/49)

Bu, şüphesiz, onların ayetlerimizi inkar etmelerine ve: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" demelerine karşılık cezalarıdır. (17/98)

Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (18/19)

"Gerçek şu ki, kim Rabbine suçlu-günahkar olarak gelirse, hiç şüphe yok, onun için cehennem vardır. Onun içinde ise, ne ölebilir, ne dirilebilir." (20/74)

Yoksa onlar, yerden birtakım ilahlar edindiler de, onlar mı (ölüleri) diriltecekler? (21/21)

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiç bir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

İşte böyle; şüphesiz Allah, hakkın kendisidir ve şüphesiz ölüleri diriltir ve gerçekten her şeye güç yetirendir. (22/6)

Gerçek şu ki, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir, onda şüphe yoktur. Gerçekten Allah kabirlerde olanları diriltecektir. (22/7)

Sizi diri tutan, sonra öldürecek, sonra da diriltecek olan O'dur. Gerçekten insan pek nankördür. (22/66)

Sonra siz gerçekten kıyamet günü diriltileceksiniz. (23/16)

"O, öldüğünüz, toprak ve kemik haline geldiğiniz zaman, sizin mutlaka (yeniden diriltilip) çıkarılacağınızı mı va'dediyor?" (23/35)

"O (bütün gerçek), yalnızca bizim (yaşamakta olduğumuz bu) dünya hayatımızdan ibarettir; ölürüz ve yaşarız, biz diriltilecekler değiliz." (23/37)

Dediler ki: "Öldüğümüz, bir toprak ve bir kemik olduğumuz zaman, gerçekten biz mi diriltilecek mişiz?" (23/82)

"Ki, geride bıraktığım (dünya)da salih amellerde bulunayım." Asla, gerçekten bu, yalnızca bir sözdür, bunu da kendisi söylemektedir. Onların önlerinde, diriltilip kaldırılacakları güne kadar bir engel (berzah) vardır. (23/100)

O'nun dışında, hiç bir şeyi yaratmayan, üstelik kendileri yaratılmış olan, kendi nefislerine bile ne zarar, ne yarar sağlayamayan, öldürmeye, yaşatmaya ve yeniden diriltip-yaymaya güçleri yetmeyen bir takım ilahlar edindiler. (25/3)

Andolsun, onlar, üstüne felaket yağmuru yağdırılmış bulunan o ülkeye uğramışlardır; yine de onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar dirilmeyi ummuyorlardı. (25/40)

"Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur," (26/81)

"Ve beni (insanların) diriltilecekleri gün küçük düşürme," (26/87)

De ki: "Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez. Onlar ne zaman dirileceklerinin şuuruna varmıyorlar." (27/65)

İnkar edenler dedi ki: "biz ve atalarımız toprak olduktan sonra mı, gerçekten biz mi dirilip-çıkartılacakmışız?" (27/67)

"Andolsun, bu (azab ve dirilme tehdidi), bize ve daha önce atalarımıza va'dolunmuştur. Bu, olsa olsa geçmişlerin uydurma masallarından başkası değildir." (27/68)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryüzünü dirilten kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

O ölüden diriyi çıkarır ve diriden ölüyü çıkarır, ölümünden sonra da yeri diriltir. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız. (30/19)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşeği göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Allah; sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (30/40)

Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümünden sonra yeryüzünü nasıl diriltmektedir? Şüphesiz O, ölüleri de gerçekten diriltecektir. O, her şeye güç yetirendir. (30/50)

Kendilerine ilim ve iman verilenler ise, dediler ki: "Andolsun, siz Allah'ın Kitabında (yazılı süre boyunca) diriliş gününe kadar yaşadınız; işte bu dirilme günüdür. Ancak siz bilmiyordunuz." (30/56)

Sizin yaratılmanız ve diriltilmeniz yalnızca tek bir kişi(yi yaratıp sonra diriltmek) gibidir. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (31/28)

Allah, rüzgarları gönderir, onlar da bulutu kaldırır, böylece biz onu ölü bir beldeye sürükleriz, onunla, yeri ölümünden sonra diriltiriz. İşte (ölümden sonra) dirilip- yayılma da böyledir. (35/9)

Şüphesiz biz, ölüleri biz diriltiriz; onların önden takdim ettiklerini ve eserlerini biz yazarız. Biz her şeyi, apaçık bir kitapta tesbit edip korumuşuz. (36/12)

Ölü toprak kendileri için bir ayettir; biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemektedirler. (36/33)

Sur'a üfürülmüştür; böylece onlar kabirlerinden (diriltilip) Rablerine doğru (dalgalar halinde) süzülüp-giderler. (36/51)

Demişlerdir ki: "Eyvahlar bize, uykuya-bırakıldığımız yerden bizi kim diriltip-kaldırdı? Bu, Rahman (olan Allah)ın va'dettiğidir, (demek ki) gönderilen (elçi)ler doğru söylemiş".(36/52)

Kendi yaratılışını unutarak bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" (36/78)

De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir." (36/79)

"Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilecekmişiz?" (37/16)

"Veya önceki atalarımız da mı?" (37/17)

De ki: "Evet, üstelik boyun bükmüş kimseler olarak (diriltileceksiniz).” (37/18)

İşte o, yalnızca bir tek çığlıktan ibarettir; artık kendileri (diriltilmiş olarak) bakıp duruyorlar. (37/19)

"Derdi ki: Sen de gerçekten (dirilişi) doğrulayanlardan mısın?" (37/52)

"Bizler öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuzda mı, gerçekten biz mi (yeniden diriltilip sonra da) sorguya çekilecekmişiz?" (37/53)

Onun karnında (insanların) dirilip-kaldırılacakları güne kadar kalakalmıştı. (37/144)

Dedi ki: "Rabbim, öyleyse onların dirilecekleri güne kadar bana süre tanı." (38/79)

Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirilttin; biz de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?" (40/11)

Dirilten ve öldüren O'dur. Bir işin olmasına hükmetti mi, ona yalnızca: "Ol" der, o da hemen oluverir. (40/68)

O'nun ayetlerinden biri de, senin gerçekten yeryüzünü huşu içinde (solmuş, boynu bükülmüş ve kupkuru) görmendir. Ama Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, deprenir ve kabarır. Şüphesiz onu dirilten, ölüleri de elbette diriltícidir. Çünkü O, her şeye güç yetirendir. (41/39)

Yoksa O'nun dışında birtakım veliler mi edindiler? İşte Allah; veli O'dur, ölüleri dirilten O'dur. O, her şeye güç yetirendir. (42/9)

Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi 'dirilttik (ve her yanına yeniden hayat) yaydık'; siz de böyle (kabirlerinizden diriltilip) çıkarılacaksınız. (43/11)

O'ndan başka ilah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. (44/8)

"(Bütün her şey) Bizim yalnızca ilk ölümümüzdür; biz yeniden diriltilip-kaldırılacak değiliz." (44/35)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya aykırılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Dediler ki: "(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz; bizi "kesintisi olmayan zaman' (dehrin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiç bir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar. (45/24)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, onların (sözde) delilleri: "Eğer doğru sözlüler iseniz, atalarımızı (diriltip) getirin" demekten başkası değildir. (45/25)

De ki: "Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra kendisinde hiç bir kuşku olmayan kıyamet günü O sizi bir araya getirip-toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (45/26)

O kimse ki, anne ve babasına: "Öf size, benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni (diriltilip) çıkarılacağımla mı tehdit ediyorsunuz?" dedi. O ikisi (anne ve babası) ise Allah'a yakararak: "Yazıklar sana, iman et, şüphesiz Allah'ın va'di haktır." (derler; fakat) O: "Bu, geçmişlerin masallarından başkası değildir" der. (46/17)

Onlar görmüyorlar mı ki, gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan (Allah), ölüleri de diriltmeye güç yetirir. Hayır; gerçekten O, her şeye güç yetirendir. (46/33)

"Biz öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı (yeniden diriltilecek mişiz)? Bu uzak bir dönüş (iddiasıdır)." (50/3)

Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (50/11)

O gün, o çığlığı bir gerçek (hak) olarak işitirler. İşte bu, (dirilip kabirlerden) çıkış günüdür. (50/42)

Gerçek şu ki, dirilten ve öldüren Biziz, Biz. Ve dönüş de Bizedir. (50/43)

Doğrusu, öldüren ve dirilten O'dur. (53/44)

Gerçek şu ki, diğer diriltme (yeniden neş'et) de O'na aittir. (53/47)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, her şeye güç yetirendir. (57/2)

Allah, hepsini dirilteceği gün, onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Allah, onları (yaptıklarıyla bir bir) saymıştır; onlar ise onu unutmuşlardır. Allah, her şeye şahid olandır. (58/6)

Onların tümünü Allah'ın dirilteceği gün, sizlere yemin ettikleri gibi O'na da yemin edeceklerdir ve kendilerinin bir şey üzerine olduklarını sanacaklardır. Dikkat edin; gerçekten onlar, yalan söyleyenlerin ta kendileridir. (58/18)

İnkar edenler kesin olarak diriltilmeyeceklerini öne sürdüler. De ki: "Hayır, Rabbim adına andolsun, siz, muhakkak diriltileceksiniz; sonra mutlaka yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu da Allah'a göre oldukça kolaydır." (64/7)

"Sonra sizi yine oraya geri çevirecek ve sizi (diriltici) bir çıkarışla diriltip-çıkaracaktır." (71/18)

"Ve onlar, sizin de sandığınız gibi Allah'ın hiç kimseyi kesin olarak diriltmeyeceğini sanmışlardı." (72/7)

(Öyleyse Allah,) Ölüleri diriltmeye güç yetiren değil midir? (75/40)

Derler ki: "Biz çukurda iken, gerçekten biz mi yeniden (diriltilip) döndürüleceğiz?" (79/10)

Sonra dilediği zaman onu diriltir. (80/22)

Yoksa onlar, diriltileceklerini sanmıyor mu? (83/4)

Çünkü O, ilkin var eden, (sonra dirilterek) döndürecek olandır. (85/13)

DİŞİ

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların

hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Onlar, O'nu bırakıp da (birtakım) dişilere taparlar. Onlar o her türlü hayırla ilişkisi kesilmiş şeytandan başkasına tapmazlar. (4/117)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşinindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırıp sapmayasınız diye- açıklar. Allah, herşeyi bilendir. (4/176)

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

Böylelikle dişi deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrine karşı çıkıp (Salih'e de şöyle) dediler: "Ey Salih, eğer gerçekten gönderilenlerden (bir peygamber) isen, vaadettiğin şeyi getir, bakalım." (7/77)

Allah, her dişinin neyi yüklendiğini (neye hamile kaldığını) ve döl yataklarının neyi eksiltip neyi eklediğini bilir. O'nun katında herşey bir miktar (ölçü) iledir. (13/8)

Rabbiniz size erkekleri seçti de meleklerden dişileri mi (kendine) edindi? Gerçekten siz büyük bir söz söylemektesiniz. (17/40)

Bizi ayet (mucize)ler göndermekten, öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alıkoymadı. Semud'a dişi deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu boğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz. (17/59)

Dedi ki: "İşte, bu bir dişi devedir; su içme hakkı (bir gün) onun, belli bir günün su içme hakkı da sizindir." (26/155)

Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin." (27/18)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Yoksa onlar, şahidlik etmekteyken biz melekleri dişiler olarak mı yarattık? (37/150)

Kim bir kötülük işlerse, kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun, dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa, işte onlar, içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler." (40/40)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine dişiler armağan eder, dilediğine de erkek armağan eder. (42/49)

Veya erkekler ve dişiler olarak çift (ikiz) verir. Dilediğini kısır bırakır. Gerçekten O, bilendir, güç yetirendir. (42/50)

Onlar, ki Rahmanın kulları olan melekleri dişiler kıldılar. Kendileri yaratılışlarına şahit mi oldular? Onların şahitlikleri yazılacak ve (bundan dolayı) sorumlu tutulacaklar. (43/19)

Ey insanlar, gerçekten, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (49/13)

Erkek (evlat) sizin, dişi O'nun mu? (53/21)

Gerçek şu ki, ahirete iman etmeyenler, melekleri dişi isimlerle isimlendiriyorlar. (53/27)

Doğrusu, çiftleri; erkek ve dişiyi, yaratan O'dur. (53/45)

Gerçek şu ki Biz, bir fitne (imtihan ve deneme konusu) olarak o dişi deveyi kendilerine göndereniz. Şu halde sen onları gözleyip-bekle ve sabret. (54/27)

Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı. (75/39)

Erkeği ve dişiyi yaratana; (92/3)

DOĞRULUK

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (2/256)

Rabbinin sözü, doğruluk bakımından da, adalet bakımından da tastamamdır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir. (6/115)

"Sonra gelecekler arasında bana bir doğruluk dili (lisan-ı sıdk) ver." (26/84)

Doğru olanlara doğruluk (ve bağlılık)larını (Allah'ın) sorması için. Kafirlere ise acı bir azab hazırlamıştır. (33/8)

Çok kudretli, mülkünün sonu olmayan (Allah)ın yanında doğruluk makamındadırlar. (54/55)

DOĞU-BATI

Doğu da Allah'ındır, batı da. Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü (kıblesi) orasıdır. Şüphesiz ki Allah, kuşatandır, bilendir. (2/115)

birtakım beyinsiz insanlar: "Onları daha önceki kıblelerinden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da Allah'ındır, batı da. O dilediğini doğru yola yöneltir." (2/142)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkârcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla

tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini, saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o, ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. (19/16)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35)

Eğer aklınızı kullanabiliyorsanız, O, doğunun da, batının da ve bunlar arasında olan herşeyin de Rabbidir" dedi (Musa). (26/28)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi'dir, doğuların da Rabbi'dir. (37/5)

Sonunda bize geldiği zaman, der ki: "Keşke benimle senin aranda iki doğu (doğu ile batı) uzaklığı olsaydı. Meğer ne kötü yakın-dost(muşsun sen)." (43/38)

O, iki doğunun da Rabbidir, iki batının da Rabbidir. (55/17)

Artık, doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim; Biz gerçekten güç yetireniz; (70/40)

(Allah,) Doğunun ve batının Rabbidir. O'ndan başka ilah yoktur. Şu halde (yalnızca) O'nu vekil tut. (73/9)

DOĞUM

Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutuluverseydim." (19/23)

DOMUZ

O, size ölüyü (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün

size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

De ki: "Allah katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fısk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa, saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere (yiyebilir). Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (16/115)

DOST

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Ey iman edenler, hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir. (2/254)

İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Ben'den korkun. (3/175)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip

korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter. (4/45)

İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davarların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost (veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır. (4/119)

İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir. (4/125)

Onlar, mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır. (4/139)

Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklenenler, onları acıklı bir azabla azablandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (4/173)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

Ey iman edenler, Yahudi ve Hıristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez. (5/51)

Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku' ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir. (5/55)

Kim Allah'ı, Resûlü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (5/56)

Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi, alay ve oyun (konusu) edinenleri ve kafirleri dostlar (veliler) edinmeyin. Ve eğer inanıyorsanız, Allah'tan korkup-sakının. (5/57)

Onlardan çoğunun inkâra sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün. Kendileri için nefislerinin takdim ettiği şey ne kötüdür. Allah onlara gazablandı ve onlar azabda ebedi kalacaklardır. (5/80)

Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene iman etselerdi, onları dostlar edinmezlerdi. Fakat onlardan çoğu fasık olanlardır. (5/81)

Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı şeyi yemeyin; çünkü bu fısk'tır (yoldan çıkıştır). Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar. Onlarla itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz. (6/121)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere, ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

Ey Ademoğulları, şeytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini sıyırtarak, onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de bir belaya uğratmasın. Çünkü o ve taraftarları, (kendilerini göremeyeceğiniz yerden) sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık. (7/27)

İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

İşte böylece biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

İman etmiş kullarıma söyle: "Alış-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler." (14/31)

Onlar neredeyse, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı düzüp uydurman için seni fitneye düşüreceklerdi; o zaman seni dost edineceklerdi. (17/73)

İşte burada (bu durumda) velayet (yardımcılık, dostluk) hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından hayırlıdır. (18/44)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Vah yazıklar bana, ne olurdu da filanı dost edinmeseydim." (25/28)

Ne de candan-yakın bir dost." (26/101)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu, Allah katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (33/5)

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de, Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınız başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

Onları, yaklaşmakta olan güne karşı uyar; o zaman yürekler gırtlaklara dayanır, yutkunur dururlar. Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne sözü yerine getirebilir bir şefaatçi yoktur. (40/18)

İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir. (41/34)

Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. (43/36)

Muttakiler hariç olmak üzere, o gün, dostların kimi kimine düşmandır. (43/67)

O gün, bir dost dosttan herhangi bir şeyle yarar sağlayamaz. Ve onlara yardım edilmez. (44/41)

Kafir olanlar, sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra, ne bir veli (koruyucu dost), ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)

Artık bugün sizden herhangi bir fidye alınmaz ve inkâr edenlerden de.. Barınma yeriniz ateştir, sizin veliniz (size yaraşan dost) odur; o ne kötü bir gidiş yeridir. (57/15)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkaranları ve sürülüp-çıkarılmanız için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse, artık onlar zalimlerin ta kendileridir. (60/9)

Bundan dolayı bugün, kendisine hiçbir sıcak dost yoktur." (69/35)

(Böyle bir günde) hiçbir yakın dost bir yakın dostu sormaz. (70/10)

DÖL YATAĞI

Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur; üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/6)

Allah, her dişinin neyi yüklendiğini (neye hamile kaldığını) ve döl yataklarının neyi eksiltip neyi eklediğini bilir. O'nun katında herşey bir miktar (ölçü) iledir. (13/8)

DUA

İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz, Sen işiten ve bilensin"; (2/127)

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (2/186)

Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin" dedi. (3/38)

Sabah akşam -O'nun yüzünü (rızasını) dileyerek- Rablerine dua edenleri kovma. Onların hesabından senin üzerinde birşey (yükümlülük), senin hesabından da bir şey (yükümlülük) yoktur ki onları kovman gereksin. Yoksa zalimlerden olursun. (6/52)

De ki: "Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır ki, siz (açıktan ve) gizliden gizliye ona yalvararak dua etmektesiniz: -Andolsun, bizi bundan kurtarırsan, gerçekten şükredenlerden oluruz." (6/63)

De ki: "Rabbim adaletle davranmayı emretti. Her mescid yanında (secde yerinde) yüzlerinizi (O'na) doğrultun ve dini yalnız kendisine has kılarak O'na dua edin. "Başlangıçta sizi yarattığı" gibi döneceksiniz." (7/29)

Rabbinize yalvara yalvara ve için için dua edin. Şüphesiz O, haddi aşanları sevmez. (7/55)

Düzene konulması (ıslah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (7/56)

Başlarına iğrenç bir azab çökünce, dediler ki: "Ey Musa, Rabbine -sana verdiği ahid adına- bizim için dua et. Eğer bu iğrenç azabı üzerimizden çekip-giderirsen, andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını seninle göndereceğiz. (7/134)

İsimlerin en güzeli Allah'ındır. Öyleyse O'na bunlarla dua edin. O'nun isimlerinde 'aykırılığa (ve inkâra) sapanları' bırakın. Yapmakta oldukları dolayısıyla yakında cezalandırılacaklardır. (7/180)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

Onların Beyt(-i Şerif) önündeki duaları, ıslık çalmaktan ve el çırpmaktan başkası değildir. Artık inkâr ettikleriniz dolayısıyla tadın azabı. (8/35)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/99)

Onların mallarından sadaka al, bununla onları temizlemiş, arındırmış olursun. Onlara dua et. Doğrusu, senin duan, onlar için 'bir sükûnet ve huzurdur.' Allah işitendir, bilendir. (9/103)

Oradaki duaları: "Allah'ım, Sen ne yücesin"dir ve oradaki dirlik temennileri: "Selam"dır; dualarının sonu da: "Gerçekten, hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (10/10)

İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, otururken ya da ayaktayken bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki

kendisine dokunan zarara bizi hiç çağırmamış gibi döner-gider. İşte, ölçüyü taşıranlara yapmakta oldukları böyle süslenmiştir. (10/12)

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmektelerken, ona çılgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

(Allah) Dedi ki: "İkinizin duası kabul olundu. Öyleyse dosdoğru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayın." (10/89)

Böylece Rabbi, duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Çünkü O, işitendir, bilendir. (12/34)

Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dır. Onların Allah'tan başka çağırdıkları ise, onlara hiçbir şeyle cevab veremezler. (Onların durumu) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avucunu suya uzatan(ın boşuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gelmez. İnkâr edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası değildir. (13/14)

Hamd, Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim, gerçekten duayı işitendir." (14/39)

Rabbim, beni namazı(nda) sürekli kıl, soyumdan olanları da. Rabbimiz, duamı kabul buyur." (14/40)

İnsan hayra dua ettiği gibi, şerre de dua etmektedir. İnsan, pek acelecidir. (17/11)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş, yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım." (19/4)

Sizden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan kopup-ayrılıyorum ve Rabbime dua ediyorum. Umulur ki, Rabbime dua etmekle mutsuz olmayacağım." (19/48)

Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik. (21/84)

Bunun üzerine duasına icabet ettik ve onu üzüntüden kurtardık. İşte biz, iman edenleri böyle kurtarırız. (21/88)

Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik, eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışırlardı, umarak ve korkarak bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)

Görmedin mi ki, göklerde ve yerde olanlar ve dizi dizi uçan kuşlar, gerçekten Allah'ı tesbih etmektedir. Her biri, kendi duasını ve tesbihini şüphesiz bilmiştir. Allah, onların işlediklerini bilendir. (24/41)

De ki: "Sizin duanız olmasaydı Rabbim size değer verir miydi? Fakat siz gerçekten yalanladınız; artık (bunun azabı da) kaçınılmaz olacaktır." (25/77)

Dedi ki: "Peki, dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı?" (26/72)

Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, kendisine dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Ne az öğüt-alıp düşünüyorsunuz. (27/62)

İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, 'gönülden katıksız bağlılar' olarak, Rablerine dua ederler; sonra kendinden onlara bir rahmet taddırınca hemencecik bir grup Rablerine şirk koşarlar. (30/33)

Onların yanları (gece namazına kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (32/16)

O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O, mü'minleri çok esirgeyicidir. (33/43)

Eğer onlara dua ederseniz, duanızı işitmezler, işitseler bile size cevap veremezler. Kıyamet gününde ise, sizin şirk koşmanızı tanımayacaklardır. (Bunu herşeyden) Haberi olan Allah gibi sana (hiç kimse) haber vermez. (35/14)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, gönülden katıksızca yönelmiş olarak Rabbine dua eder. Sonra ona kendinden bir nimet verdiği zaman, daha önce O'na dua ettiğini unutur ve O'nun yolundan saptırmak amacıyla Allah'a eşler koşmaya başlar. De ki: "İnkârınla biraz (dünya zevklerinden) yararlan; çünkü sen, ateşin halkındansın." (39/8)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, bize dua eder; sonra tarafımızdan ona bir nimet ihsan ettiğimizde, der ki: "Bu, bana ancak bir bilgi(m) dolayısıyla verildi." Hayır; bu bir fitne (kendisini bir deneme)dir. Ancak çoğu bilmiyorlar. (39/49)

Öyleyse, dini yalnızca O'na halis kılanlar olarak Allah'a dua (kulluk) edin; kafirler hoş görmese de. (40/14)

Ateşin içinde olanlar, cehennem bekçilerine dediler ki: "Rabbinize dua edin; azabtan bir günü (olsun) bize hafifletsin." (40/49)

(Bekçiler:) "Size kendi Resulleriniz açık belgelerle gelmez miydi?" dediler. Onlar: "Evet" dediler. (Bekçiler:) "Şu halde siz dua edin" dediler. Oysa kafirlerin duası, çıkmazda olmaktan başkası değildir. (40/50)

Rabbiniz dedi ki: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Doğrusu Bana ibadet etmekten büyüklenen (müstekbir)ler; cehenneme boyun bükmüş kimseler olarak gireceklerdir. (40/60)

O, Hayy (diri) olandır. O'ndan başka ilah yoktur; öyleyse dini yalnızca kendisine halis kılanlar olarak O'na dua edin. Alemlerin Rabbine hamdolsun. (40/65)

İnsana nimet verdiğimiz zaman, yüz çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman ise, artık o, geniş (kapsamlı ve derinlemesine) bir dua sahibidir. (41/51)

Ve onlar dediler ki: "Ey büyücü, sende olan ahdi (sana verdiği sözü) adına bizim için Rabbine dua et; gerçekten biz hidayete gelmiş olacağız." (43/49)

Sonunda Rabbine: "Gerçekten bunlar, suçlu-günahkar bir kavimdirler" diye dua etti. (44/22)

(Allah da:) "Öyleyse, kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, muhakkak takip edileceksiniz." (diye duasını kabul edip cevap verdi). (44/23)

Şüphesiz, biz bundan önce O'na dua (kulluk) ederdik. Gerçekten O, iyiliği bol, esirgemesi çok olanın ta kendisidir." (52/28)

Sonunda Rabbine dua etti: "Gerçekten ben, yenik düşmüş durumdayım. Artık Sen (bu kafir toplumdan) intikam al." (54/10)

Şu bir gerçek ki, Allah'ın kulu (olan Muhammed,) O'na dua (ibadet ve kulluk) için kalktığında, onlar (müşrikler,) neredeyse çevresinde keçeleşeceklerdi. (72/19)

De ki: "Ben gerçekten, yalnızca Rabbime dua ediyorum ve O'na hiç kimseyi (ve hiçbir şeyi) ortak koşmuyorum." (72/20)

DUDAK

Bir dil ve iki dudak? (90/9)

DUL

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

DUMAN

Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler. (41/11)

Öyleyse sen, göğün açıkça bir duman getireceği günü gözle; (44/10)

(Bu duman) insanları sarıp-kuşatıverir. İşte bu, acı bir azabtır. (44/11)

Tozu dumana katıp savuran (rüzgar)lara, (51/1)

İkinizin de üzerine ateşten yalın bir alev ve (bakır gibi erimiş) kıpkızıl bir duman salıverilir de 'kurtulup-başaramazsınız.' (55/35)

Derken toz duman halinde dağılıp-savrulduğu, (56/6)

Ve kapkara dumandan bir gölge içindedirler. (56/43)

Derken, orada tozu dumana katanlara, (100/4)

DUVAR

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (18/29)

(Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin." (18/77)

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

Sana o davacıların haberi geldi mi? Hani mihraba (Davud'un bulunduğu yere girmek için) yüksek duvardan tırmanmışlardı. (38/21)

Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (59/14)

DÜNYA

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları

çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

İşte bunlar, ahireti verip dünya hayatını satın alanlardır; bundan dolayı azabları hafifletilmez ve kendilerine yardım edilmez. (2/86)

Allah'ın mescidlerinde O'nun isminin anılmasını engelleyen ve bunların yıkılmasına çaba harcayandan daha zalim kim olabilir? Onların (durumu) içlerine korkarak girmekten başkası değildir. Onlar için dünyada bir aşağılanma, ahirette büyük bir azab vardır. (2/114)

Kendi nefsini aşağılık kılandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir. (2/130)

(O zaman, yönetilip) Uyanlar derler ki: "Eğer bize bir kere (daha dünyaya dönme) fırsatı verilse(ydi) muhakkak (şimdi) onların bizden uzaklaştıkları gibi, biz de onlardan uzaklaşır (onları yüzüstü bırakır)dık." Böylece Allah, onlara bütün yaptıklarını onulmaz hasretlerle gösterecektir. Ve onlar ateşten çıkacak değildirler. (2/167)

(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur. (2/200)

Onlardan öylesi de vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik (ver) ve bizi ateşin azabından koru" der. (2/201)

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (2/204)

İnkar edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranıza katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkaranı ıslah ediciden bilir (ayırdeder). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır. (3/14)

Onlar, yaptıkları dünyada ve ahirette boşa gitmiş olanlardır. Ve onların yardımcıları yoktur. (3/22)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır.." (3/45)

İnkâr edenleri ise, dünyada ve ahirette şiddetli bir azabla azablandıracağım. Onların hiç yardımcıları yoktur." (3/56)

Onların bu dünya hayatındaki harcamaları kendi nefislerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğukluktaki bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmiştir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler. (3/117)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Böylece Allah, dünya ve ahiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever. (3/148)

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zafer)i size gösterdikten sonra, siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla-korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metaı azdır, ahiret, ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksİnız." (4/77)

Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız (savaşa çıktığınız) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene, dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet, Allah katındadır, bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/94)

İşte siz böylesiniz; dünya hayatında onlardan yana mücadele ettiniz. Peki kıyamet günü onlardan yana Allah'a mücadele edecek kimdir? Ya da onlara vekil olacak kimdir? (4/109)

Kim dünya sevab (yarar)ını isterse, dünyanın da, ahiretin de sevabı Allah katındadır. Allah işitendir, görendir. (4/134)

Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (bulundukları) yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarıdır, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne(ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)

Onlar dediler ki: "Bu dünya hayatımızdan başkası yoktur. Ve bizler diriltilecek değiliz." (6/29)

Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup-sakınmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (6/32)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaatçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şehadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şehadet ettiler. (6/130)

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (7/32)

Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi, biz de bugün onları unutacağız. (7/51)

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (7/152)

Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz, şüphesiz ki biz Sana yöneldik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise herşeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakınanlara, zekatı verenlere ve bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım." (7/156)

hiçbir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Ey iman edenler, ne oldu ki size, Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman, yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (göre), bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkâr içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (9/55)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin; Allah bunlarla, ancak onları dünyada azablandırmak ve canlarının onlar inkâr içindeyken zorluk içinde çıkmasını istiyor. (9/85)

Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olanlar ve bununla tatmin olanlar ve bizim ayetlerimizden habersiz olanlar; (10/7)

Ama (Allah) onları kurtarınca, hemen haksız yere, yeryüzünde taşkınlığa koyulurlar. Ey insanlar, sizin taşkınlığınız, ancak kendi aleyhinizedir; (bu) dünya hayatının geçici metaıdır. Sonra dönüşünüz bizedir, biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz. (10/23)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (10/64)

(Onlar için) Dünyada geçici bir meta (vardır). Sonra dönüşleri bizedir; sonra da inkâra sapışları dolayısıyla onlara şiddetli azabı taddıracağız. (10/70)

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin

dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekleri zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

Ama (azab geldiği sırada) iman edip imanı kendisine yarar sağlamış -Yunus kavminin dışında- bir ülke olsaydı ya! Onlar iman ettikleri zaman dünya hayatında onlardan aşağılatıcı azabı kaldırdık ve onları belli bir zamana kadar yararlandırdık. (10/98)

Kim dünya hayatını ve onun çekiciliğini isterse, onlara yapıp ettiklerini onda tastamam öderiz ve onlar bunda hiçbir eksikliğe uğratılmazlar. (11/15)

Ve bu dünyada da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Haberiniz olsun; gerçekten Ad (halkı), Rablerine (karşı) inkâr ettiler. Haberiniz olsun; Hud kavmi Ad'a (Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi). (11/60)

Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." (12/101)

Allah dilediğine rızkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevindiler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (13/26)

Dünya hayatında onlar için bir azab vardır, ahiretin azabı ise daha zorludur. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu da yoktur. (13/34)

Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu çarpıtmak isterler (veya onda çarpıklık ararlar). İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler. (14/3)

Allah, iman edenleri, dünya hayatında ve ahirette sapasağlam sözle sebat içinde kılar. Zalimleri de şaşırtıp-saptırır; Allah dilediğini yapar. (14/27)

Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım." (15/39)

(Allah'tan) Sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. (16/30)

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı. (16/41)

Bu, onların dünya hayatını ahirete göre daha sevimli bulmalarından ve şüphesiz Allah'ın da inkâr eden bir topluluğu hidayete erdirmemesi nedeniyledir. (16/107)

(Bu dünyada olup-biten) Pek az bir metadır. Onlara ise acı bir azab vardır. (16/117)

Ve biz ona dünyada bir güzellik verdik; şüphesiz o, ahirette de salih olanlardandır. (16/122)

Kim çarçabuk olanı (geçici dünya arzularını) isterse, orada istediğimiz kimseye dilediğimizi çabuklaştırırız, sonra ona cehennemi (yurt) kılarız; ona, kınanmış ve kovulmuş olarak gider. (17/18)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, herşeyin üzerinde güç yetirendir. (18/45)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (18/46)

Onların, dünya hayatındaki bütün çabaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar." (18/104)

Dediler ki: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla 'tercih edip-seçmeyiz." Neyde hükmünü yürütebileceksen, durmaksızın hükmünü yürüt; sen, yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin." (20/72)

Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha süreklidir. (20/131)

Yıkıma uğrattığımız bir ülkeye (tekrar dünya hayatı) imkansız (haram)dır; hiç şüphesiz onlar, (dünyaya) bir daha geri dönmeyecekler. (21/95)

Allah'ın yolundan saptırmak amacıyla 'gururla salınıp-kasılarak' (bunu yapar); dünyada onun için aşağılanma vardır, kıyamet günü de yakıcı azabı ona taddıracağız. (22/9)

İnsanlardan kimi, Allah'a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisine bir hayır dokunursa, bununla tatmin bulur ve eğer kendisine bir fitne isabet

edecek olursa yüzü üstü dönüverir. O, dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu, apaçık bir kayıptır. (22/11)

Kim, Allah'ın ona, dünyada ve ahirette kesin olarak yardım etmeyeceğini sanıyorsa, göğe bir araç uzatsın sonra kesiversin de bir bakıversin, kurduğu düzen, onun öfkesini giderebilecek mi? (22/15)

Kendi kavminden, inkâr edip ahirete kavuşmayı yalanlayan ve kendilerine, dünya hayatında refah verdiğimiz önde gelenler dedi ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir, kendisi de sizin yediklerinizden yemekte ve içtiklerinizden içmektedir." (23/33)

O (bütün gerçek), yalnızca bizim (yaşamakta olduğumuz bu) dünya hayatımızdan ibarettir; ölürüz ve yaşarız, biz diriltilecekler değiliz." (23/37)

Eğer Allah'ın dünyada ve ahirette sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, içine daldığınız dedikodudan dolayı size büyük bir azab dokunurdu. (24/14)

Çirkin utanmazlıkların (fuhşun) iman edenler içinde yaygınlaşmasından hoşlananlara, dünyada ve ahirette acıklı bir azab vardır. Allah bilir, siz ise bilmiyorsunuz. (24/19)

Namus sahibi, bir şeyden habersiz, mü'min kadınlara (zina suçu) atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için büyük bir azab vardır. (24/23)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaını elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

Bu dünya hayatında onların arkasına lanet düşürdük; kıyamet gününde ise, onlar çirkinleştirilmiş olanlardır. (28/42)

Size verilen herşey, yalnızca dünya hayatının metaı ve süsüdür. Allah katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. Yine de, akıllanmayacak mısınız? (28/60)

Şimdi, kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz, dolayısıyla ona kavuşan kişi, dünya hayatının metaı ile metalandırdığımız sonra kıyamet günü (azaba uğramak için) hazır bulundurulan kişi gibi midir? (28/61)

Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi payını (nasibini) unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozgunculuk yapanları sevmez." (28/77)

Böylelikle kendi ihtişamlı-süsü içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını istemekte olanlar: "Ah keşke, Karun'a verilenin bir benzeri bizim de olsaydı. Gerçekten o, büyük bir pay sahibidir" dediler. (28/79)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık, ecrini de dünyada verdik. Şüphesiz o, ahirette salih olanlardandır. (29/27)

Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi. (29/64)

Onlar, dünya hayatından (yalnızca) dışta olanı bilirler. Ahiretten ise gafil olanlardır. (30/7)

Bununla birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgin olmayan şeyi bana şirk koşman için, sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana 'gönülden-katıksız olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır, böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/15)

Ey insanlar, Rabb'inizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Suçlu-günahkarları, Rableri huzurunda başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz, gördük ve işittik; şimdi bizi (bir kere daha dünyaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artık biz gerçekten kesin bilgiyle inananlarız" (diye yalvaracakları zamanı) bir görsen. (32/12)

Ey peygamber, eşlerine söyle: "Eğer siz dünya hayatını ve onun süslü-çekiciliğini istiyorsanız, gelin sizi yararlandırayım ve güzel bir salma tarzıyla sizi salıvereyim." (33/28)

Gerçek şu ki, Allah'a ve elçisine eziyet edenler; Allah, onlara dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlar için aşağılatıcı bir azab hazırlanmıştır. (33/57)

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (35/5)

Şüphesiz biz dünya göğünü 'çekici bir süsle', yıldızlarla süsleyip-donattık. (37/6)

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arz'ı geniştir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir." (39/10)

Artık Allah, onlara dünya hayatında 'horluğu ve aşağılanmayı' taddırdı. Eğer bilmiş olsalardı, ahiretin azabı gerçekten daha büyüktür. (39/26)

Ey kavmim, gerçekten bu dünya hayatı, yalnızca bir meta (kısa süreli bir yararlanma)dır. Şüphesiz ahiret, (asıl) karar kılınan yurt odur." (40/39)

İmkanı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, dünyada da, ahirette de çağrıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşıranlar, onlar ateşin halkıdırlar." (40/43)

Şüphesiz biz elçilerimize ve iman edenlere, dünya hayatında ve şahidlerin (şahidlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz. (40/51)

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir. (41/12)

Böylece biz de onlara dünya hayatında aşağılanma azabını taddırmak için, o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir aşağılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir. (41/16)

Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin velilerinizi. Orda nefislerinizin arzuladığı herşey sizindir ve istediğiniz herşey de sizindir." (41/31)

Kim ahiret ekinini isterse, Biz ona kendi ekininde arttırmalar yaparız. Kim dünya ekinini isterse, ona da ondan veririz; ancak onun ahirette bir nasibi yoktur. (42/20)

Size verilen herhangi bir şey, dünya hayatının metaı (kısa süreli faydalanması)dır. Allah katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. (Bu da) iman edip Rablerine tevekkül edenler içindir; (42/36)

Senin Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? Dünya hayatında maişetlerini aralarında biz paylaştırdık ve onlardan bir bölümü (diğer) bir bölümünü 'teshir etmesi için, bir bölümünü bir bölümü üzerinde derecelerle yükselttik. Rabbinin rahmeti; toplayıp-yığdıklarından daha hayırlıdır. (43/32)

Ve (daha nice) çekici-süsler (de verirdik). Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının metaıdır. Ahiret ise, Rabbinin katında muttakiler içindir. (43/35)

Dediler ki: "(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz; bizi "kesintisi olmayan zaman' (dehrin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar. (45/24)

Bunun nedeni şudur: Çünkü siz Allah'ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldattı." Böylece ne ordan (ateşten) çıkarılırlar, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilir. (45/35)

İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (46/20)

Gerçekten dünya hayatı, ancak bir oyun ve tutkulu bir oyalanmadır. Eğer iman ederseniz ve sakınırsanız, O, size ecirlerinizi verir ve mallarınızı da istemez. (47/36)

İşte son da, ilk de (ahiret ve dünya) Allah'ındır. (53/25)

Şu halde sen, Bizim zikrimize sırt çeviren ve dünya hayatından başkasını istemeyenden yüz çevir. (53/29)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Eğer Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı, muhakkak onları (yine) dünyada azablandırırdı. Ahirette ise onlar için ateş azabı vardır. (59/3)

(Sizler de dünyada) Yiyin ve biraz yararlanın. Çünkü siz, suçlu-günahkar kimselersiniz. (77/46)

Böylelikle Allah onu, ahiret ve dünya azabıyla yakaladı. (79/25)

Artık kim taşkınlık edip-azarsa ve dünya hayatını seçerse, şüphesiz cehennem, (onun için) bir barınma yeridir. (79/37-39)

Hayır siz, dünya hayatını seçip üstün tutuyorsunuz. Ahiret ise daha hayırlı ve daha süreklidir. (87/16-17)

Gerçekten, son da, ilk de (ahiret ve dünya) bizimdir. (92/13)

Şüphesiz senin için son olan, ilk olandan (ahiret dünyadan) daha hayırlıdır. (93/4)

DÜŞMAN

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırdı ve böylece onları içinde bulundukları (durum)dan çıkardı. Biz de: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır" dedik. (2/36)

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

De ki: "Cibril'e kim düşman ise, (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı), Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O'dur. (2/97)

Her kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman ise, artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır." (2/98)

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır. (2/168)

(Yeryüzünde) Fitne kalmayıncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, artık zulüm yapanlardan başkasına karşı düşmanlık yoktur. (2/193)

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (2/204)

Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (2/208)

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzenizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (3/103)

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur,

sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter. (4/45)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır. (4/101)

Ve: "Biz Hıristiyanlarız" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece biz de, kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah, yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir. (5/14)

Onlardan çoğunun günahta, düşmanlıkta ve haram yiyicilikte çabalarına hız kattıklarını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür. (5/62)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (5/91)

Böylece her peygambere, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazısı bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (6/112)

Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (6/142)

Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise, ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" (7/22)

(Allah) Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belli bir vakte kadar sizin için bir yerleşim ve meta (geçim) vardır." (7/24)

Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da eziyete uğratıldık." (Musa:) "Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizleri yeryüzünde halifeler (egemenler) kılacak, böylece nasıl davranacağınızı gözleyecek" dedi. (7/129)

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona:) "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız. (8/60)

Bundan böyle, Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de, (yine savaşa) çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: "Kesin olarak benimle hiçbir zaman (savaşa) çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çünkü siz oturmayı ilk defa hoş gördünüz; öyleyse geride kalanlarla birlikte oturun." (9/83)

İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi, yalnızca ona verdiği bir söz dolayısıyla idi. Kendisine, onun gerçekten Allah'a düşman olduğu açıklanınca ondan uzaklaştı. Doğrusu İbrahim, çok duygulu, yumuşak huyluydu. (9/114)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi. (10/90)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

İnsanı bir damla sudan yarattı, buna rağmen o, apaçık bir düşmandır. (16/4)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir." (16/27)

Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır. (17/53)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

Onu sandığın içine koy, suya bırak, böylece su onu sahile bıraksın; onu benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri alacaktır. Gözümün önünde yetiştirilmen için, kendimden sana bir sevgi yönelttim." (20/39)

Ey İsrailoğulları, andolsun, sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında sizinle vaadleştik ve üzerinize kudret helvasıyla bıldırcın indirdik. (20/80)

Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem, bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın, sonra mutsuz olursun." (20/117)

Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak, hepiniz ordan inin. Artık size benden bir yol gösterici gelecektir; kim benim hidayetime uyarsa artık o şaşırıp sapmaz ve mutsuz olmaz." (20/123)

İşte böyle; biz, her peygambere suçlu-günahkarlardan bir düşman kıldık. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter. (25/31)

İşte bunlar, gerçekten benim düşmanımdır; yalnızca alemlerin Rabbi hariç" (26/77)

Andolsun, biz Semud (kavmine de) kardeşleri Salih'i: "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye (demek üzere) gönderdik. Bir de ne görsün, onlar birbirlerine düşman kesilmiş iki gruptur. (27/45)

Nihayet Firavun'un ailesi, onu (ileride bilmeksizin) kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye sahipsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir yanılgı içindeydi. (28/8)

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından, şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işindendir; o, gerçekten açıkca saptırıcı bir düşmandır" dedi. (28/15)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adam)ı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, ıslah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

Onlar (münafıklar, düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa, çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşırlardı. (33/20)

Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi grubunu, ancak çılgınca yanan ateşin halkından olmağa çağırır. (35/6)

Ey Adem oğulları, ben size and vermedim mi ki: Şeytana kulluk etmeyin, çünkü, o, sizin için apaçık bir düşmandır;" (36/60)

İnsan, bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir. (36/77)

Allah'ın düşmanlarının bir araya getirilip-toplanacakları gün işte onlar, ateşe bölükler halinde dağıtılırlar." (41/19)

Bu, Allah'ın düşmanlarının cezası olan ateştir. Bizim ayetlerimizi inkar etmeleri dolayısıyla bir ceza olarak, orada onlar için ebedilik yurdu vardır. (41/28)

İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir. (41/34)

Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar 'tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. (43/58)

Şeytan sakın sizi (Allah'ın yolundan) alıkoymasın. Gerçekten o, sizin için açıkça bir düşmandır. (43/62)

Muttakiler hariç olmak üzere, o gün, dostların kimi kimine düşmandır. (43/67)

İnsanlar haşrolunduğu (bir araya getirildiği) zaman, (Allah'tan başka taptıkları) onlara düşman kesilirler ve (kendilerine) ibadet etmelerini de tanımazlar. (46/6)

'Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri; günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman, seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya." derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o, ne kötü bir gidiş yeridir. (58/8)

Ey iman edenler, kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunacağınız zaman, bundan böyle günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı fısıldaşıp-konuşmayın; birri (iyiliği) ve takvayı konuşun ve huzurunda toplanacağınız Allah'tan sakının. (58/9)

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cihad etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hâlâ sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Eğer sizi ele geçirecek olurlarsa, size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Onlar sizin inkâr etmenizi içten arzu etmişlerdir. (60/2)

İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerine demişlerdi ki: "Biz, sizlerden ve Allah'ın dışında taptıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayıp-inkar ettik. Sizinle aramızda, siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim, ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbimiz, biz sana tevekkül ettik ve 'içten sana yöneldik.' Dönüş sanadır." (60/4)

Belki Allah, sizlerle onlardan kendilerine karşı düşmanlık beslediklerinizarasında bir sevgi-bağı kılar. Allah, güç yetirendir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/7)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14)

Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütun gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınıp-sakının. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar. (63/4)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (birer) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (64/14)

DÜŞÜNMEK – TEFEKKÜR

Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (2/269)

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (6/50)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Öğüt alıp düşünmesini bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıkladık. (6/126)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaatçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Bu iki grubun örneği; kör ve sağır ile gören ve işiten gibidir. Örnekçe bunlar eşit olur mu? Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (11/24)

"Ey kavmim, ben onları kovarsam, Allah'tan (gelecek azaba karşı) bana kim yardım edecek? Hiç düşünmez misiniz?" (11/30)

Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz? (16/17)

Böylece biz onu, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda korkulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakınırlar ya da onlar için düşünme (yeteneğini) oluşturur. (20/113)

Onlar, yine de o sözü (Kur'an'ı) gereği gibi düşünmediler mi, yoksa onlara, geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi? (23/68)

"Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (23/85)

O, gece ile gündüzü birbiri ardınca kılandır; öğüt alıp-düşünmek isteyenler ya da şükretmek isteyenler için. (25/62)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatçiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

De ki: "Size bir tek öğüt veriyorum: "Allah için ikişer ikişer ve teker teker kıyam etmeniz, sonra düşünmeniz. Sizin sahibiniz (veya arkadaşınız olan Peygamber)de hiç bir delilik yoktur. O, yalnızca sizi, şiddetli bir azabın öncesinde uyarandır." (34/46)

O, size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten rızık indiriyor. İçten (Allah'a) yönelenden başkası öğüt alıp-düşünmez. (40/13)

Onlar için öğüt alıp-düşünmek nerede? Onlara, açıklayan bir elçi gelmişti. (44/13)

Artık onlar, kıyamet-saatinin kendilerine apansız gelmesinden başkasını mı gözlüyorlar? İşte onun işaretleri gelmiştir. Fakat kendilerine geldikten sonra öğüt alıp-düşünmeleri onlara neyi sağlar? (47/18)

Öyle olmasa, Kur'an'ı iyiden iyiye düşünmezler miydi? Yoksa birtakım kalpler üzerinde kilitler mi vurulmuş? (47/24)

Andolsun Biz Kur'an'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/17,22,32,40)

Andolsun, ilk inşa (yaratma)yı bildiniz; ama öğüt alıp-düşünmeniz gerekmez mi? (56/62)

- E -

EBRAR

Şüphesiz ebrar olanlar, elbette nimetler(le donatılmış cennetler) içindedirler. (82/13)

Hayır; ebrar olanların kitabı, "İlliyîn"dedir. (83/18)

Gerçek şu ki, ebrar olanlar, elbette nimetler içindedirler. (83/22)

EBU LEHEB

Ebu Leheb'in iki eli kurusun; kurudu ya. Malı ve kazandıkları kendisine bir yarar sağlamadı. Alevi olan bir ateşe girecektir. Eşi de; odun hamalı (ve) boynuna bükülmüş bir ip (bağlanmış) olarak. (111/1-5)

ECEL

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim, dünyanın yararını (sevabını) isterse, ona ondan veririz kim ahiret sevabını isterse, ona da ondan veririz. Biz, şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Sizi çamurdan yaratan, sonra bir ecel belirleyen O'dur. Adı konulmuş ecel, O'nun katındadır. Sonra siz (yine) kuşkuya kapılıyorsunuz. (6/2)

Sizi geceleyin öldüren (uyutan) ve gündüzün 'güç yetirip etkilemekte (yapıp kazanmakta) olduklarınızı' bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi dirilten (uyandıran) O'dur. Sonra 'en son dönüşünüz' O'nadır. Sonra yapmakta olduklarınızı size O haber verecektir. (6/60)

Her ümmet için bir ecel vardır. Onların ecelleri gelince, ne bir saat ertelenebilirler ne de öne alınabilirler (tam zamanında çökerler.) (7/34)

Onlar, göklerin ve yerin 'bağımlı olduğu egemenliğe ve sünnete' (melekût) Allah'ın yarattığı şeylere ve ihtimal (verip) ecellerinin pek yaklaştığına bakmıyorlar mı? Bundan sonra onlar artık hangi söze inanacaklar? (7/185)

Eğer Allah, onların hayra ulaşmak için çarçabuk davrandıkları gibi, insanlara şerri de çabuklaştırsaydı, mutlaka ecellerine hüküm verilirdi. İşte bize kavuşmayı ummayanları biz böylece taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakırız. (10/11)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında, kendim için zarardan ve yarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Onların ecelleri gelince, artık ne bir saat ertelenebilirler, ne öne alınabilirler. (10/49)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. (13/38)

hiçbir ümmet, kendi ecelini ne öne alabilir, ne de onlar ertelenebilirler. (15/5)

Eğer Allah, insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiçbir şey bırakmazdı; ancak onları adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler. (16/61)

Ümmetlerden hiçbiri, kendisine tesbit edilmiş eceli ne öne alabilir, ne erteleyebilir. (23/43)

Azab konusunda senden acele (davranmanı) istiyorlar. Eğer adı konulmuş bir ecel (tayin edilmiş bir vakit) olmasaydı, herhalde onlara azab gelmiş olurdu. Fakat kendileri şuurunda olmadan, onlara kuşkusuz apansız geliverecektir. (29/53)

Eğer Allah, kazandıkları dolayısıyla insanları (azab ile) yakalayıverecek olsaydı, (yerin) sırtı üzerinde hiçbir canlıyı bırakmazdı, ancak onları, adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Sonunda ecelleri geldiği zaman, artık şüphesiz Allah kendi kullarını görendir. (35/45)

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur. (39/5)

Allah, ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaşatır). (40/67)

Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'tecavüz ve haksızlık' dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, adı konulmuş bir ecele kadar geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, muhakkak aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Şüphesiz onların ardından Kitaba mirasçı

olanlar ise, her halde ona karşı kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (42/14)

Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ve adı konulmuş bir ecel (belli bir süre) olarak yarattık. İnkâr edenler ise, uyarıldıkları şeyden yüz çeviren(kimseler)dir. (46/3)

Oysa Allah, kendi eceli gelmiş bulunan hiçbir kimseyi kesinlikle ertelemez. Allah, yaptıklarınızdan haberdârdır. (63/11)

Ki günahlarınızı bağışlasın ve sizi adı konulmuş bir ecele kadar ertelesin. Elbette Allah'ın eceli geldiği zaman, o ertelenmez. Bir bilmiş olsaydınız." (71/4)

ECİR

Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/62)

Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin peşinden başa kakmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rableri katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/262)

Onlar ki, mallarını gece, gündüz; gizli ve açık infak ederler. Artık bunların ecirleri Rableri katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/274)

İman edip güzel amellerde bulunanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve zekatı verenler; şüphesiz onların ecirleri Rablerinin katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/277)

İman edip salih amellerde bulunanların ecirleri eksiksiz ödenecektir. Allah, zalim olanları sevmez." (3/57)

Kendilerine yara isabet ettikten sonra, Allah ve elçisinin çağrısına icabet edenler, içlerinden iyilik yapanlar ve sakınanlar için büyük bir ecir vardır. (3/172)

Allah, murdar olanı, temiz olandan ayırd edinceye kadar mü'minleri, sizin kendisi üzerinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Allah sizi gayb üzerine muttali kılacak değildir. Ama Allah, elçilerinden dilediğini seçer. Öyleyse siz de Allah'a ve elçisine iman edin. Eğer iman eder ve sakınırsanız, sizin için büyük bir ecir vardır. (3/179)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Şüphesiz, Kitap Ehlinden, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene -Allah'a derin saygı gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir. (3/199)

Gerçek şu ki, Allah zerre ağırlığı kadar haksızlık yapmaz. (Bu ağırlıkta) Bir iyilik olursa, onu kat kat kılar ve kendi yanından pek büyük bir ecir verir. (4/40)

Biz de onlara, o zaman yanımızdan büyük bir ecir verirdik. (4/67)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Mü'minlerden, özür olmaksızın oturanlar ile, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler eşit değildir. Allah, mallarıyla ve canlarıyla cihad edenleri oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (cenneti) va'detmiştir; ancak Allah, cihad edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır. (4/95)

Onların 'gizlice söyleşmelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114)

Ancak tevbe edenler, ıslah edenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini katıksız olarak Allah için (halis) kılanlar başka; işte onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah mü'minlere büyük bir ecir verecektir. (4/146)

Allah'a ve Resûlü'ne inananlar ve onlardan hiçbiri arasında ayırım yapmayanlar, işte onlara ecirleri verilecektir. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/152)

Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklenenler, onları acıklı bir azabla azablandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (4/173)

Allah, iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır. (5/9)

Sabredenler ve salih amellerde bulunanlar başka. İşte, bağışlanma ve büyük ecir bunlarındır. (11/11)

Şüphesiz, bu Kur'an, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (17/9)

Dosdoğru (bir Kitaptır) ki, kendi katından şiddetli bir azabla uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere müjde vermek için (onu indirdi); şüphesiz onlara güzel bir ecir vardır. (18/2)

İşte onlar; sabretmeleri dolayısıyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırıp kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (28/54)

Eğer siz Allah'ı, Resûlü'nü ve ahiret yurdunu istiyorsanız artık hiç şüphesiz Allah, içinizden güzellikte bulunanlar için büyük bir ecir hazırlamıştır." (33/29)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokca zikreden erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

O'na kavuşacakları gün, onların dirlik temennileri: "Selam"dır. Ve O, onlara üstün bir ecir hazırlamıştır. (33/44)

O inkâr edenler; onlar için şiddetli bir azab vardır. İman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için de bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır. (35/7)

Çünkü (Allah,) ecirlerini noksansız olarak öder ve kendi fazlından onlara arttırır. Şüphesiz O, bağışlayandır, şükrü kabul edendir. (35/30)

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah')a (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11)

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arz'ı geniştir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir." (39/10)

Çünkü Allah, onların (dünyada) yaptıklarının en kötüsünü temizleyip-giderecek ve yaptıklarının en güzeliyle ecirlerini verecektir. (39/35)

Şüphesiz, iman edip salih amellerde bulunanlar; onlar için kesintisiz bir ecir vardır. (41/8)

Gerçekten dünya hayatı, ancak bir oyun ve tutkulu bir oyalanmadır. Eğer iman ederseniz ve sakınırsanız, O, size ecirlerinizi verir ve mallarınızı da istemez. (47/36)

Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Şu halde, kim ahdini bozarsa, artık o, ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahdine vefa gösterirse, artık O da, ona büyük bir ecir verecektir. (48/10)

Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla (ya) savaşırsınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz, Allah, size güzel bir

ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz, sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Şüphesiz, Allah'ın Resûlü'nün yanında seslerini alçak tutanlar; işte onlar, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlar için bir mağfiret ve büyük bir ecir vardır. (49/3)

Allah'a ve Resûlü'ne iman edin. "Sizi kendilerinde halifeler kılıp harcama yetkisi verdiği' şeylerden infak edin. Artık sizden kim iman edip infak ederse, onlara büyük bir ecir vardır. (57/7)

Allah'a güzel bir borç verecek olan kimdir? Artık Allah, bunu onun için kat kat arttırır. Onun için 'kerim (üstün ve onurlu) bir ecir vardır. (57/11)

Gerçek şu ki, sadaka veren erkekler ile sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler; onlar için kat kat arttırılır ve 'kerim (üstün ve onurlu)' olan ecir de onlarındır. (57/18)

Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman edenler; işte onlar Rableri katında sıddîklar ve şehidler (veya şahid)lerdir. Onların ecirleri ve nurları vardır. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise; işte onlar da cehennem halkıdır. (57/19)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir deneme)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun katında olandır. (64/15)

Gerçek şu ki, Rablerinden gayb ile (O'nu görmedikleri halde) içleri titreyerek-korkanlara gelince; onlar için bir mağfiret (bağışlanma) ve büyük bir ecir vardır. (67/12)

Gerçekten senin için kesintisi olmayan bir ecir vardır. (68/3)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için kesintisi olmayan bir ecir (mükafaat) vardır. (84/25)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için kesintisi olmayan bir ecir vardır. (95/6)

EFSANE

Ayetlerimiz onlara okunduğu zaman; "İşittik" dediler. "İstesek, biz de bunun bir benzerini söyleyebiliriz. Bu, eskilerin efsanelerinden başkası değildir." (8/31)

Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimizin arasını aç (şehirlerimiz birbirine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Böylece biz de onları efsaneler(e konu olan bir halk) kıldık ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (34/19)

EĞLENCE

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaatçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi, biz de bugün onları unutacağız. (7/51)

Ya da o ülkeler halkı, kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/98)

Siz, her yüksekçe yere bir anıt inşa edip (yararsız bir şeyle) oyalanıp eğleniyor musunuz?" (26/128)

İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve amaçsız olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır. (31/6)

Bir ayet (mucize) gördüklerinde de, alay konusu edinip eğleniyorlar. (37/14)

Oysa onlar (kendilerini tümüyle Allah'a ve İslam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman, (hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın katında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (62/11)

EJDERHA

Böylelikle (Musa) asasını fırlatınca, anında apaçık bir ejderha oluverdi. (7/107)

Bunun üzerine asasını bırakıverdi, bir de (ne görsünler) o, açıkça bir ejderha oluverdi. (26/32)

EKİN

(Bunun üzerine Musa, "Rabbim) diyor ki: O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getirdin" dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı. (2/71)

O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. (2/205)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır. (3/14)

Onların bu dünya hayatındaki harcamaları kendi nefislerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğukluktaki bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmiştir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler. (3/117)

O'nun üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar, sonra kendi zanlarınca: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızındır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a

aid olan kendi ortaklarının tarafına (payına) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar? (6/136)

Ve kendi zanlarınca dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

Bunlar, sana doğru haber (kıssa) olarak aktardığımız (geçmişteki) nesillerin haberleridir. Onlardan kimi ayakta kalmış, (hâlâ izleri var, kimi de) biçilmiş ekin (gibi yerlebir edilmiş, kalıntısı silinmiş) dir. (11/100)

Dedi ki: "Siz yedi yıl, önceleri (ektiğiniz) gibi ekin ekin, yediğinizin az bir kısmı dışında (kalanını) biçtiklerinizi başağında bırakın." (12/47)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüsünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/11)

Onlara iki adamın örneğini ver; onlardan birine iki üzüm bağı verdik ve ikisini hurmalıklarla donattık, ikisinin arasında da ekinler bitirmiştik. (18/32)

Onların bu yakınmaları, biz onları biçilmiş ekin, sönmüş ocak durumuna getirinceye kadar son bulmadı. (21/15)

Davud ve Süleyman da; hani kavmin hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin-tarlaları konusunda hüküm yürütüyorlardı. Biz onların hükmüne şahid idik. (21/78)

Ekinler ve yumuşak tomurcuklu göz alıcı hurmalıklar arasında?" (26/148)

Andolsun, biz bir rüzgar göndersek de onu (ekini) sararmış görseler, mutlaka ardından nankörlük ederler. (30/51)

Görmüyorlar mı; biz, suyu çorak toprağa sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz; ondan hayvanları, kendileri yemektedir? Yine de görmüyorlar mı? (32/27)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kılıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zikr) vardır. (39/21)

Kim ahiret ekinini isterse, Biz ona kendi ekininde arttırmalar yaparız. Kim dünya ekinini isterse, ona da ondan veririz; ancak onun ahirette bir nasibi yoktur. (42/20)

(Nice) Ekinler, güzel konaklar, (44/26)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Sonunda onları, yenik ekin yaprağı gibi kıldı. (105/5)

EKMEK

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

ELBİSE

Ey Ademoğulları, biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (varettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (7/26)

Ey Ademoğulları, şeytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini sıyırtarak, onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de bir belaya uğratmasın. Çünkü o ve taraftarları, (kendilerini göremeyeceğiniz yerden) sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık. (7/27)

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızkı da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı.(16/112)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

İşte bunlar çekişen iki gruptur, Rableri konusunda çekiştiler. İşte o inkâr edenler, onlar için ateşten elbiseler biçilmiştir; başları üstünden de kaynar su dökülür. (22/19)

Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)

Kadınlardan evliliği ummayıp da oturmakta olanlar, süslerini açığa vurmaksızın (dış) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah, işitendir, bilendir. (24/60)

O, geceyi sizin için bir elbise, uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de yayılıp-çalışma (zamanı) kılandır. (25/47)

Ey Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cilbablarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/59)

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan (elbiseler) giyinirler, karşılıklı (otururlar). (44/53)

Elbiseni temizle. (74/4)

Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (76/21)

ELYESA (A.S.)

İsmail'i Elyasa'yı Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eriştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. (6/86)

İsmail'i, Elyesa'yı ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsi de hayırlı olanlardandır. (38/48)

EMANET

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Kitap Ehlinden öylesi vardır ki, bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demiş olmalarındandır. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler. (3/75)

hiçbir peygambere, emanete ihanet yaraşmaz. Kim ihanet ederse, kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa, (ona) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar. (3/161)

Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir. (4/58)

O, sizi tek bir nefisten yaratandır. (Sizin için) Bir karar (kalış) ve emanet (olarak konuluş) yeri vardır. Kavrayabilen bir topluluk için ayetleri birer birer açıkladık. (6/98)

Ey iman edenler, Allah'a ve Resûlü'ne ihanet etmeyin, bile bile emanetlerinize de ihanet etmeyin. (8/27)

(Yine) Onlar, emanetlerine ve ahidlerine riayet edenlerdir. (23/8)

Gerçek şu ki, biz emanetleri göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar; onu insan yüklendi. Çünkü o, çok zalim, çok cahildir. (33/72)

(Bir de) Onlar, kendilerine verilen emanete ve verdikleri ahde (harfiyyen) riayet edenlerdir. (70/32)

EMANETE RİAYET

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız kendisine güven duyulan Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse artık şüphesiz onun kalbi günahkardır. Allah yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Kitap Ehlinden öylesi vardır ki bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki ona bir dinar emanet bıraksan sen onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demiş olmalarındandır. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler. (3/75)

Şüphesiz Allah size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah işitendir görendir. (4/58)

(Yine) Onlar emanetlerine ve ahidlerine riayet edenlerdir. (23/8)

(Bir de) Onlar kendilerine verilen emanete ve verdikleri ahde (harfiyyen) riayet edenlerdir. (70/32)

Şahidliklerinde dosdoğru davrananlardır. (70/33)

EMEL

Onları bırak; yesinler, yararlansınlar ve onları (boş) emel oyalayadursun. İlerde bileceklerdir. (15/3)

Şüphesiz, kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra, gerisin geri (küfre) dönenleri, şeytan kışkırtmış ve uzun emellere kaptırmıştır. (47/25)

EMİR

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zafer)i size gösterdikten sonra, siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdendir. (3/186)

İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Birkaç yıl içinde. Bundan önce de, sonra da emir Allah'ındır. Ve o gün mü'minler sevineceklerdir. (30/4)

Katımızdan bir emir ile; doğrusu biz, (insanlara elçi) gönderenleriz. (44/5)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldık; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin heva (istek ve tutku)larına uyma. (45/18)

Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir, bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz, öğrenmeniz için. (65/12)

hiçbir nefsin bir başka nefse herhangi bir şeye güç yetiremeyeceği gündür; o gün emir yalnızca Allah'ındır. (82/19)

EMİR SAHİPLERİ

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu

Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir. (4/59)

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırıverirler. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı, onlardan 'sonuç-çıkarabilenler,' onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)

EMZİRMEK

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği giyeceği bilinen (örf)e uygun olarak çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne çocuğu çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) sütten ayırmayı isterlerse ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz vereceğinizi örfe uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

Sizlere, anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri, ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz size bir sakınca yoktur- sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/23)

Onu gördüğünüz gün her emzikli kendi emzirdiğini unutup geçecek ve her gebe kendi yükünü düşürecektir. İnsanları da sarhoş olmuş görürsün oysa onlar sarhoş değillerdir. Ancak Allah'ın azabı pek şiddetlidir. (22/2)

Musa'nın annesine: "Onu emzir şayet onun için korkacak olursan onu suya bırak korkma ve üzülme; çünkü onu biz sana tekrar geri vereceğiz ve onu gönderilen (elçilerden) kılacağız" diye vahyettik (bildirdik). (28/7)

Biz daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12)

(Boşadığınız) Kadınları gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler yüklerini bırakıncaya (doğumlarını

yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

ENSAR

Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/100)

Andolsun Allah, Peygamberin, Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir. (9/117)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa işte onlar felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

ERGİNLİK

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (12/22)

Erginlik çağına erişinceye kadar, -o da en güzel bir tarz olması-dışında yetimin malına yaklaşmayın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid bir sorumluluktur. (17/34)

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan

(embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleri)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Sizden olan çocuklar, erginlik çağına erdikleri zaman, kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi, bundan böyle izin istesinler. İşte Allah, ayetlerini size böyle açıklar. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/59)

O, erginlik çağına ulaşıp olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

ERZAK

`Onların erzak yüklerini hazırlayınca dedi ki: "Bana babanızdan olan kardeşinizi getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçüyü tam tutarım ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım." (12/59)

Böylelikle babalarına döndükleri zaman, dediler ki: "Ey babamız, ölçek bizden engellendi. Bu durumda kardeşimizi bizimle gönder de erzağı alalım. Onu mutlaka koruyacağız." (12/63)

Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: "Ey Babamız, daha neyi arıyoruz, işte sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir." (12/65)

Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi (şöyle) seslendi: "Ey kafile, sizler gerçekten hırsızsınız." (12/70)

ESER

Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümünden sonra yeryüzünü nasıl diriltmektedir? Şüphesiz O, ölüleri de gerçekten diriltecektir. O, herşeye güç yetirendir. (30/50)

Şüphesiz biz, ölüleri biz diriltiriz; onların önden takdim ettiklerini ve eserlerini biz yazarız. Biz herşeyi, apaçık bir kitapta tesbit edip korumuşuz. (36/12)

Onlar, yeryüzünde gezip-dolaşmıyorlar mı ki, böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler. Fakat Allah, onları günahları dolayısıyla (azabla) yakalayıverdi. Onları Allah'tan koruyacak kimse olmadı. (40/21)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kendilerinden (sayıca) daha çoktu ve yeryüzünde kuvvet ve eserler bakımından daha üstündüler. Fakat kazandıkları şeyler, (azaba karşı) onlara hiçbir şey sağlayamadı. (40/82)

ESİRLER

hiçbir peygambere yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Ey Peygamber ellerinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah sizin kalblerinizde bir hayır olduğunu bilirse (görürse) size sizden alınandan daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Allah bağışlayandır esirgeyendir." Eğer sana ihanet etmek isterlerse onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti.' Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (8/70-71)

Sonra (yine) siz birbirinizi öldürüyor bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız size haram kılınmıştı. Yoksa siz Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

Öyleyse inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş

olsaydı elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

EŞCİNSELLİK – LİVATA

Hani Lut da kavmine şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çirkinliği mi yapıyorsunuz? (7/80)

"Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz." (7/81)

Kavminin cevabı: "Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmış!" demekten başka olmadı. (7/82)

Kavmi ona doğru koşarak geldi; onlar daha önceden kötülükler işlemekteydiler. "Ey kavmim" dedi. "İşte benim kızlarım, bunlar sizler için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun ve beni misafirim önünde küçük düşürmeyin. İçinizde hiç aklı başında olan (reşid) bir adam yok mu?" (11/78)

Dediler ki: "Andolsun, senin kızlarında bizim haktan bir şeyimiz (ilgimiz ve arzumuz) olmadığını sen de bilmişsindir. Bizim ne istediğimizi gerçekte sen biliyorsun." (11/79)

Şehir halkı birbirlerine müjdeler vererek geldi. (15/67)

(Lut onlara) "Bunlar benim konuğumdur, beni utandırıp-dillere düşürmeyin" dedi. (15/68)

"Allah'tan korkup-sakının ve beni küçük düşürmeyin." (15/69)

Dediler ki: "Biz seni 'herkes(in işin)e karışmaktan' alıkoymamış mıydık?" (15/70)

Dedi ki: "Eğer yapmak-istiyorsanız, işte bunlar, benim kızlarım." (15/71)

Ömrüne andolsun ki, onlar, sarhoşlukları içinde kör-sersemdiler. (15/72)

"Siz insanlardan (cinsel arzuyla) erkeklere mi gidiyorsunuz? (26/165)

"Rabbinizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz." (26/166)

Dediler ki: "Ey Lut, eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, gerçekten (burdan) sürülüp çıkarılanlardan olacaksın. (26/167)

"Dedi ki: "Gerçekten ben, sizin bu yaptığınıza öfke ile karşı olanlardanım." (26/168)

"Siz gerçekten, kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Hayır, siz (yaptığı şeyi) bilmeyen bir kavimsiniz." (27/55)

"Siz, (yine de) erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve bir araya gelişlerinizde çirkinlikler yapacak mısınız?" Bunun üzerine kavminin cevabı

yalnızca: "Eğer doğru söylüyor isen, bize Allah'ın azabını getir" demek oldu. (29/29)

EŞEK

Onlara binmeniz ve süs için atları, katırları ve merkebleri (yarattı). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır? (16/8)

Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir." (31/19)

Sanki onlar, ürkmüş yaban eşekleri gibidirler; (74/50)

Arslandan korkup-kaçmışlar. (74/51)

EŞLER

iman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

Ve dedik ki: "Ey Adem, sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan, neresinden dilerseniz, bol bol yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz." (2/35)

Kadınlarından uzaklaşmaya yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (bu süre içinde eşlerine) dönerlerse, şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/226)

İçinizden ölenlerin (geride) bıraktığı eşler, kendi kendilerine dört ay on (gün) beklerler. Bu bekleme süresi dolduğunda, artık onların kendi haklarında maruf (meşru) bir şekilde yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah, işlediklerinizden haberi olandır. (2/234)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar, (evlerinden) çıkarılmaksızın, bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarlarsa, artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

De ki: "Size bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup sakınanlar için Rablerinin katında, içinde temelli kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah, kulları hakkıyla görendir." (3/15)

Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakının. Ve (yine) kendisiyle, birbirinizle dilekleştiğiniz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözeticidir. (4/1)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler,) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaktırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Bir eşi bırakıp yerine bir başka eşi almak isterseniz, onlardan birine (öncekine) yüklerle (mal ve para) vermişseniz bile ondan hiçbir şey almayın. Ona iftira ederek ve apaçık bir günaha girerek verdiğinizi alacak mısınız? (4/20)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak-ne soğuk, tam kararında gölgeliğe' sokacağız. (4/57)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaktırlar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

Ve ey Adem, sen ve eşin cennete yerleş. İkiniz dilediğiniz yerden yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz. (7/19)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Onlar, Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler:) (13/23)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. (13/38)

Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem, bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın, sonra mutsuz olursun." (20/117)

Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik, eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışırlardı, umarak ve korkarak bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)

Ancak eşleri ya da sağ ellerinin sahip olduklarına karşı (tutumları) hariç; bu konuda kınanmış değillerdir. (23/6)

Kendi eşlerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidleri bulunmayanlar ise, onlardan da her birinin şahidliği, Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmektir. (24/6)

Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl," diyenlerdir. (25/74)

Rabbinizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz." (26/166)

Onda 'sükun bulup durulmanız' için, size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/21)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerinize benzeterek yemin konusu yaptığınız (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin

(öz) çocuklarınız saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Ey peygamber, eşlerine söyle: "Eğer siz dünya hayatını ve onun süslü-çekiciliğini istiyorsanız, gelin sizi yararlandırayım ve güzel bir salma tarzıyla sizi salıvereyim." (33/28)

Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiğin kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah, kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince, biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman, onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

Ey Peygamber, gerçekten biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

Bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle değiştirmek -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- sana helal olmaz; ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) başka. Allah herşeyi gözetleyip denetleyendir. (33/52)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağrıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

Ey Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cilbablarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür

ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/59)

Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. (36/56)

Zulmedenleri, eşlerini ve taptıklarını bir araya getirip toplayın." (37/22)

Ve yanlarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş iri gözlü kadınlar vardır. (37/48)

Ve yanlarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş yaşıt kadınlar vardır. (38/52)

Sizi tek bir nefisten yarattı, sonra ondan kendi eşini var etti ve sizin için davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (39/6)

Rabbimiz, onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından, eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen, üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (40/8)

O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler, davarlardan da çiftler var etti. Sizleri bu tarzda türetip-yayıyor. O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir. (42/11)

Siz ve eşleriniz cennete girin; 'sevinç içinde ağırlanacaksınız." (43/70)

Orada bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş kadınlar vardır ki, bunlardan önce kendilerine ne bir insan, ne bir cin dokunmuştur. (55/56)

Eşlerine sevgiyle tutkun (ve) hep yaşıt, (56/37)

Gerçekten Allah, eşi konusunda seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan (kadın)ın sözünü işitti. Allah, aranızda geçen konuşmaları işitiyordu. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (58/1)

Ve eğer eşlerinizden (kafirlere kaçmalarından dolayı) herhangi bir şey kafirlere geçer, böylece siz de (savaşta onları yenip) ganimete kavuşursanız, eşleri (kaçıp) gidenlere (mehir olarak) harcama yaptıklarının bir mislini verin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan sakının. (60/11)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (birer) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (64/14)

Ey Peygamber, eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek, Allah'ın sana helal kıldıklarını niçin haram kılıyorsun? Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (66/1)

Hani Peygamber, eşlerinden bazılarına gizli bir söz söylemişti. Derken o (eşlerinden biri), bunu haber verip Allah da ona bunu açığa vurunca, o da (Peygamber) bir kısmını açıklamış bir kısmını (söylemekten) vazgeçmişti. Sonunda haberi verince (eşi) demişti ki: "Bunu sana kim haber verdi?" O da: "Bana bilen, (herşeyden) haberdar olan (Allah) haber verdi" demişti. (66/3)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız, artık Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

Kendi eşini ve kardeşini, (70/12)

Ancak kendi eşleri ya da sağ ellerinin malik olduğu başka; çünkü onlar (bunlardan dolayı) kınanmazlar. (70/30)

Elbette, Rabbimizin şanı yücedir. O, ne bir eş edinmiştir, ne de bir çocuk." (72/3)

Eşinden ve çocuklarından, (80/36)

Eşi de; odun hamalı (ve) (111/4)

EŞYA

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular. (7/148)

Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/85)

Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyorduk. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin." (12/17)

Dedi ki: "Eşyamızı kendisinde bulduğumuzun dışında, birisini alıkoymamızdan Allah'a sığınırız. Yoksa bu durumda kuşkusuz biz zalim oluruz." (12/79)

Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönmedik, ancak o kavmin (Mısır halkının) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik, onları (ateşe) attık, böylece Samiri de attı." (20/87)

İnsanların eşyasını değerden düşürüp-eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (26/183)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

ET

O, size ölüyü (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da

Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fısk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa, saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere (yiyebilir). Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (16/115)

Onların etleri ve kanları kesin olarak Allah'a ulaşmaz, ancak O'na sizden takva ulaşır. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirmiştir; O'nun size hidayet vermesine karşılık Allah'ı tekbir etmeniz için. Güzellikte bulunanlara müjde ver. (22/37)

Biz onlara kendileri için boyun eğdirdik; işte bir kısmı binekleridir, bir kısmını(n da etini) yiyorlar. (36/72)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Canlarının çektiği kuş eti. (56/21)

EVLATLAR

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği giyeceği bilinen (örf)e uygun olarak çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne çocuğu çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) sütten ayırmayı isterlerse ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz vereceğinizi örfe uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

Şüphesiz inkâr edenler onların malları da çocukları da kendilerine Allah'tan (gelecek azaba karşı) hiçbir şey kazandırmaz. Ve onlar ateşin yakıtıdırlar. (3/10)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak

verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın anne-babaya iyilik edin yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte, bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükafaat vardır. (8/28)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size biz rızık veririz. Şüphesiz onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

Mal ve çocuklar dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (18/46)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine dişiler armağan eder dilediğine de erkek armağan eder. (42/49)

Veya erkekler ve dişiler olarak çift (ikiz) verir. Dilediğini kısır bırakır. Gerçekten O bilendir güç yetirendir. (42/50)

İman edenler ve soyları kendilerini imanda izleyenler; Biz onların soylarını da kendilerine katıp-ekledik. Onların amellerinden hiçbir şeyi eksiltmedik. Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir. (52/21)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama' bir süs kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu) mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir sonra kuruyuverir bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş sonra o bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak, (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek, üzere sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (60/12)

Ey iman edenler, ne mallarınız ne çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten 'tutkuya kaptırarak-alıkoymasın'; kim böyle yaparsa artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (63/9)

Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir deneme)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun katında olandır. (64/15)

(Boşadığınız) Kadınları gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar, hamile iseler yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler, için (çocuğu) emzirirlerse onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

EVLAT EDİNME

Allah bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerinize benzeterek yemin konusu yaptığınız (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu Allah katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (33/5)

Hani sen Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiğin kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd ondan ilişkisini kesince biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

EVLERE GİRME

Sana, hilalleri (doğuş halindeki ayları) sorarlar. De ki: "O, insanlar ve hacc için belirlenmiş vakitlerdir. İyilik (birr), evlere arkalarından gelmeniz değildir, ama iyilik sakınan(ın tutumudur). Evlere kapılarından girin. Allah'tan sakının, umulur ki kurtuluşa erersiniz. (2/189)

Ey iman edenler, evlerinizden başka evlere, yakınlık kurup (izin almadan) ve (ev halkına) selam vermeden girmeyin. Bu sizin için daha hayırlıdır; umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz. (24/27)

Eğer orada kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar artık oraya girmeyin; ve eğer "Dönün" denirse, siz de dönün, bu sizin için daha temizdir. Allah yaptıklarınızı bilendir. (24/28)

İçinde oturulmayan ve sizin için bir meta (yarar) bulunan evlere girmenizde bir sakınca yoktur. Allah, açığa vurduklarınızı da, sakladıklarınızı da bilir. (24/29)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağrıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

EVLİLİK

Müşrik kadınları iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar ateşe

çağırırlar Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/221)

Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunları (böyle) açıklar. (2/230)

Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte içinizde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (2/232)

(İddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanıncaya kadar nikah bağını bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki şüphesiz Allah bağışlayandır (kullara) yumuşak davranandır. (2/235)

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız bu durumda (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer üçer dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu sapmamanıza daha yakındır. (4/3)

Yetimleri nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Ey iman edenler, kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkışmanız helal değildir. Apaçık olan 'çirkin bir hayasızlık' yapmadıkları sürece onlara verdiklerinizin bir kısmını gidermeniz (kendinize almanız) için onlara baskı yapmanız da (helal değildir.) Onlarla güzellikle geçinin.Şayet onlardan hoşlanmadınızsa, belki, bir şey hoşunuza gitmez, ama Allah, onda çok hayır kılar. (4/19)

Kadınlardan babalarınızın nikahladıklarını nikahlamayın. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Çünkü bu 'çirkin bir hayasızlık' ve 'öfke duyulan bir iğrençliktir.' Ne kötü bir yoldu o!... (4/22)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları fuhuşta bulunmayan iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/25)

Allah'ın bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.' Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyeni koruyanlardır. Nüşuzundan korktuğunuz kadınlara, (önce) öğüt verin (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın (bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir büyüktür. (4/34)

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir haberdar olandır. (4/35)

Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva) Kendilerine yazılan (hakları veya miras)ı vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız şüphesiz Allah, onu bilir." (4/127)

Eğer bir kadın kocasının nüşuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

Kadınlar arasında adaleti sağlamaya -ne kadar özen gösterseniz de- güç yetiremezsiniz. Öyleyse büsbütün (birine) eğilim (sevgi ve ilgi) gösterip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve sakınırsanız şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/129)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal sizin de yemeğiniz onlara helaldir.

Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da namuslu fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O, ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

Zina eden erkek, zina eden ya da müşrik olan bir kadından başkasını nikahlayamaz; zina eden kadını da, zina eden ya da müşrik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu, mü'minlere haram kılınmıştır. (24/3)

İçinizde evli olmayanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler Allah kendi fazlından onları zengin eder. Allah, geniş (nimet sahibi)dir bilendir. (24/32)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah, onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaını elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa şüphesiz onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır esirgeyendir. (24/33)

Kadınlardan evliliği ummayıp da oturmakta olanlar süslerini açığa vurmaksızın (dış) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah işitendir bilendir. (24/60)

Hani sen Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiğin kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince biz, onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp sonra onlara dokunmadan boşarsanız bu durumda sizin için üzerlerine sayacağınız bir iddet yoktur. Artık (hemen) onları yararlandırın (onlara yetecek bir miktar verin) ve güzel bir salma tarzıyla onları salıverin. (33/49)

Ey Peygamber, gerçekten biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını halanın kızlarını dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık;

bir de kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle, senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah, çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (33/50)

Bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle değiştirmek -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- sana helal olmaz; ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) başka. Allah herşeyi gözetleyip denetleyendir. (33/52)

Ey iman edenler, (rastgele) peygamberin evlerine girmeyin. (Bir başka iş için girmişseniz illede) yemek vaktini beklemeyin. (ama yemeğe) çağrıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah hak(kı açıklamak) tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın rasulune eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah katında çok büyük (bir günahtır.) (33/53)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların, ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

EYKELİLER

Eyke halkı da gönderilen (peygamber)leri yalanladı. (26/176)

Eyke halkı ve Tubba' kavmi de. Hepsi elçileri yalanladı; böylece benim tehdidim (onların üzerine) hak oldu. (50/14)

Eyke halkı da gerçekten zalim-kimselerdi. (15/78)

EYÜB (A.S.)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u,

Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Eyüp de; hani o Rabbine çağrıda bulunmuştu: "Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın." (21/83)

Kulumuz Eyyub'u da hatırla. Hani o: "Herhalde şeytan, bana kahredici bir acı ve azap dokundurdu" diye Rabbine seslenmişti. (38/41)

Ayağını depret. İşte yıkanacak ve içecek soğuk (su diye vahyettik). (38/42)

Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. (38/43)

"Ve eline bir deste (sap) al, böylece onunla vur ve andını bozma." Gerçekten, Biz onu sabredici bulduk. O, ne güzel bir kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip dönen biriydi. (38/44)

- F -

FACİR

Yoksa Biz, iman edip salih amellerde bulunanları yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar gibi (bir) mi tutacağız? Ya da muttakileri facirler gibi (bir) mi tutacağız? (38/28)

İşte onlar da, kafir, facir olanlardır. (80/42)

Ve şüphesiz facir (kötü) olanlar da, elbette çılgınca yanan ateşin içindedirler. (82/14)

Hayır; facir olanların kitabı şüphesiz "Siccîn" dedir. (83/7)

FAİZ

Faiz (riba) yiyenler, ancak kendisini şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helal faizi ise haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmişi kendisine, işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse artık onlar ateşin halkıdır orada sürekli kalacaklardır. (2/275)

Allah, faizi yok eder de sadakaları arttırır. Allah, günahkar kâfirlerin hiçbirini sevmez. (2/276)

Ey iman edenler, Allah'tan sakının ve eğer inanmışsanız faizden artakalanı bırakın. (2/278)

Şayet böyle yapmazsanız, Allah'a ve Resulüne karşı savaş açtığınızı bilin. Eğer tevbe ederseniz artık sermayeleriniz sizindir. (Böylece) Ne zulmetmiş olursunuz ne zulme uğratılmış olursunuz. (2/279)

Ey iman edenler, faizi kat kat arttırılmış olarak yemeyin. Ve Allah'tan korkup-sakının umulur ki kurtulursunuz. (3/130)

Ondan nehyedildikleri halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri nedeniyle (öyle yaptık.) Onlardan kafir olanlara pek acıklı bir azab hazırlamışızdır. (4/161)

İnsanların mallarından artsın diye vermekte olduğunuz faiz Allah katında artmaz. Ama Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyerek verdiğiniz zekat ise işte (sevablarını ve gelirlerini) kat kat arttıranlar onlardır. (30/39)

FAKİRLİK-FAKİRLER

Yüzlerinizi doğudan ve batıdan yana çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu, yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı

dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık, sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (vardır). Kim, gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız -eğer bilirseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğiniz şey anne-babaya yakınlara yetimlere yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız Allah, onu şüphesiz bilir." (2/215)

Kendilerine el sürmediğiniz mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın zengin olan kendi gücü darda olan da kendi gücü oranında maruf (meşru ve örfe uygun) bir şekilde yararlandırsın. (Bu) iyilik edenler üzerinde bir haktır. (2/236)

Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise size kendisinden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olandır bilendir. (2/268)

(Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz şüphesiz Allah onu bilir. (2/273)

Andolsun; "Gerçek Allah fakirdir, biz ise zenginleriz" diyenlerin sözlerini Allah işitmiştir. Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız ve: "Yakıcı olan azabı tadın" diyeceğiz. (3/181)

Yetimleri nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

(Mirası) Bölüşme sırasında, yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/8)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına

güzellikle davranın. Çünkü Allah her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/135)

Allah, sizi yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak, ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan, (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle, işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah, geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa Allah, ondan öc alacaktır. Allah, üstün ve güçlü olandır öc sahibidir. (5/95)

De ki: "Gelin, size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Ey iman edenler, müşrikler ancak bir pisliktirler; öyleyse bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi kendi fazlından zengin kılar. Şüphesiz Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/28)

Sadakalar -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler düşkünler (zekat) işinde görevli olanlar kalbleri ısındırılacaklar köleler borçlular Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Akrabaya hakkını ver yoksula ve yolda kalmışa da. İsraf ederek saçıp-savurma. (17/26)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara da size de biz rızık veririz. Şüphesiz onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

"Gemi denizde çalışan yoksullarındı onu kusurlu yapmak istedim (çünkü) ilerilerinde her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

Kendileri için birtakım yararlara şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'ın adını ansınlar. Artık, bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (22/28)

İri cüsseli develeri size Allah'ın işaretlerinden kıldık, sizler için onlarda bir hayır vardır. Öyleyse, onlar bir dizi halinde (veya saf tutmuşcasına ayakta durup) boğazlanırken Allah'ın adını anın; yanları üzerine yattıkları zaman da onlardan yiyin kanaatkara ve isteyene yedirin. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirdik umulur ki şükredersiniz. (22/36)

Sizden faziletli ve varlıklı olanlar yakınlara yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (24/22)

İçinizde evli olmayanları kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler, Allah kendi fazlından onları zengin eder. Allah, geniş (nimet sahibi)dir bilendir. (24/32)

Öyleyse yakınlara hakkını ver, yoksula da, yolcuya da. Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyenler için bu daha hayırlıdır ve felaha erenler onlardır. (30/38)

Ey insanlar, siz Allah'a (karşı fakir olan) muhtaçlarsınız; Allah ise Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır Hamid (övülmeye layık)tır. (35/15)

İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağrılıyorsunuz; buna rağmen sizden kimi cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, artık o ancak kendi nefsine cimrilik eder. Allah, ise Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz, yüz çevirecek olursanız sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar sizin benzeriniz de olmazlar. (47/38)

Onların mallarında dilenip-isteyen (ve iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için de bir hak vardı. (51/19)

Hayır biz büsbütün yoksun bırakıldık. (56/67)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey Allah'a Resûl'e (ve Resûl'e) yakın akrabalığı olanlara yetimlere yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki, (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl, size ne verirse artık onu

alın sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan sakınıp korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

(Bundan başka bu mallar) Hicret eden fakirleredir ki, onlar Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp Allah'a ve O'nun Resûlü'ne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır. (59/8)

"Bugün sakın oraya hiçbir yoksul girip de karşınıza çıkmasın." (68/24)

"Hayır biz (herşeyden ve bütün servetimizden) yoksun bırakıldık." (68/27)

Yoksula yemek vermeye destekçi olmazdı. (69/34)

Yoksul ve yoksun olan(lar)için. (70/25)

Yoksula yedirmezdik. (74/44)

Yoksula yedirmek için birbirinizi teşvik etmiyorsunuz. (89/18)

Veya sürünen bir yoksulu. (90/16)

Bir yoksul iken seni bulup zengin etmedi mi? (93/8)

İsteyip-dileneni azarlayıp-çıkışma. (93/10)

Yoksulu doyurmayı teşvik etmeyen odur. (107/3)

FAL OKLARI

Ölü eti, kan, domuz eti Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış, yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır, (günahla yoldan sapmadır.) Bugün, inkâra sapanlar sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Artık onlardan korkmayın Benden korkun. Bugün, size dininizi kemale erdirdim üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (5/3)

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse, bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/90)

FASIK

Şüphesiz Allah, bir sivrisineği de, ondan üstün olanı da, (herhangi bir şeyi) örnek vermekten çekinmez. Böylece iman edenler, kuşkusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler; inkâr edenler ise, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamış?" derler. (Oysa Allah,) Bununla birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayete erdirir. Ancak O, fasıklardan başkasını saptırmaz. (2/26)

Andolsun biz sana apaçık ayetler indirdik. Bunları fasıklardan başkası inkâr etmez. (2/99)

Artık kim bundan sonra yüz çevirirse, onlar fasık olanlardır. (3/82)

(Musa:) "Rabbim, gerçekten kendimden ve kardeşimden başkasına malik olamıyorum. Öyleyse bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır." dedi. (5/25)

(Allah) Dedi: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'şaşkınca dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme." (5/26)

İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, fasık olanlardır. (5/47)

Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtmamaları için diye onlardan sakın. Şayet yüz çevirirlerse, bil ki, Allah bir kısım günahları nedeniyle onlara bir musibeti tattırmak istemektedir. Şüphesiz, insanların çoğu fasıklardır. (5/49)

De ki: "Ey Kitap Ehli, yalnızca Allah'a, bize indirilene ve önceden indirilene inanmamız ve sizin çoğunuzun fasıklar olmanız nedeniyle mi bizden hoşlanmıyorsunuz?" (5/59)

Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene iman etselerdi, onları dostlar edinmezlerdi. Fakat onlardan çoğu fasık olanlardır. (5/81)

Bu, gerektiği gibi şahidliği yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının ve dinleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez. (5/108)

Onların çoğunda 'verdikleri söze bağlılık' görmedik, ama onların çoğunu fasıklar (yoldan çıkanlar) olarak gördük. (7/102)

Biz ona Levhalar'da herşeyden bir öğüt ve herşeyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (Ve:) "Şimdi bunlara sıkıca sarıl ve kavmine de emret ki en güzeliyle sarılsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim" (dedik). (7/145)

Nasıl olabilir ki!.. Eğer size karşı galip gelirlerse size karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip-tanırlar. Sizi ağızlarıyla hoşnut kılarlar, kalbleri ise karşı koyar. Onların çoğu fasık kimselerdir. (9/8)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

De ki: "İsteyerek veya istemiyerek infak edin; sizden kesin olarak kabul edilmeyecektir. Çünkü siz bir fasıklar topluluğu oldunuz." (9/53)

Sen, onlar için ister bağışlanma dile, istersen dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de, Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu, gerçekten onların Allah'a ve elçisine (karşı) nankörlük etmeleri dolayısıyladır. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/80)

Onlardan ölen birinin namazını hiçbir zaman kılma, mezarı başında durma. Çünkü onlar, Allah'a ve elçisine (karşı) inkâra saptılar ve fasık kimseler olarak öldüler. (9/84)

Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile şüphesiz Allah, fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz. (9/96)

Böylece Rabbinin sözü o fasık kimseler üzerinde (şöyle) gerçekleşmiştir ki: "Onlar şüphesiz iman etmezler." (10/33)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan, sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasıktır. (24/55)

Ve elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıkıversin, (bu,) Firavun ve kavmine olan dokuz ayet (mucize) içinde(n biri)dir. Gerçekten onlar, fasık olan bir kavimdir." (27/12)

Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanıt (mucize)dır. Gerçekten onlar, fasık bir topluluktur." (28/32)

Şüphesiz biz, fasıklık yapmalarından dolayı, bu ülke halkının üstüne gökten iğrenç bir azab indireceğiz." (29/34)

Öyleyse, iman eden kimse, fasık olan gibi olur mu? Bunlar eşit olmazlar. (32/18)

Fasık olanlar içinse, artık onların da barınma yeri ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde, geri çevrilirler ve onlara: "Kendisini yalanladığınız ateş azabını tadın" denir. (32/20)

Böylelikle kendi kavmini küçümsedi, onlar da ona boyun eğdiler. Gerçekten onlar, fasık olan bir kavimdi. (43/54)

İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (46/20)

Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamış(olacak)lardır. (Bu,) Bir tebliğdir. Artık fasık olan bir kavimden başkası yıkıma uğratılır mı? (46/35)

Ey iman edenler, eğer bir fasık, size bir haber getirirse, onu 'etraflıca araştırın'. Yoksa cehalet sonucu, bir kavme kötülükte bulunursunuz da, sonra işlediklerinize pişman olursunuz. (49/6)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

Bundan önce Nuh kavmini de (yıkıma uğrattık). Çünkü onlar da fasık bir kavim idi. (51/46)

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılaşmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (57/16)

Andolsun, Biz Nuh'u ve İbrahim'i (elçi olarak) gönderdik, peygamberliği ve kitabı onların soylarında kıldık. Öyle iken, içlerinde hidayeti kabul edenler vardır, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/26)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Hurma ağaçlarından her neyi kesmişseniz veya kökleri üzerinde dimdik bırakmışsanız, (bu) Allah'ın izniyledir ve fasık olanları alçaltması içindir. (59/5)

Kendileri Allah'ı unutmuş, böylece O da onlara kendi nefislerini unutturmuş olanlar gibi olmayın. İşte onlar, fasık olanların ta kendileridir. (59/19)

Hani Musa, kavmine demişti ki: "Ey kavmim, gerçekten benim sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçi olduğumu bildiğiniz halde, niçin bana eziyet ediyorsunuz?" İşte onlar eğrilip-sapınca Allah da onların kalplerini eğriltip saptırmış oldu. Allah, fasık bir kavmi hidayete erdirmez. (61/5)

Senin onlar adına mağfiret dilemen ile mağfiret dilememen onlar için birdir. Allah, onlara kesin olarak mağfiret etmeyecektir. Şüphesiz Allah, fasık bir kavme hidayet vermez. (63/6)

FAZL-İHSAN

Siz ise, bundan sonra da yüz çevirdiniz. Eğer, Allah'ın üzerinizdeki fazlı (lütuf ve ihsanı) ve rahmeti olmasaydı, siz gerçekten hüsrana uğrayanlardan olurdunuz. (2/64)

Böylece, onları Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud, Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer, Allah'ın insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, alemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251)

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği, yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat arttırır. Allah, (ihsanı) bol olandır bilendir. (2/261)

Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size kendisinden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah, (rahmetiyle) geniş olandır bilendir. (2/268)

O, kime dilerse rahmetini tahsis eder Allah, büyük 'lutuf ve ihsan (fazl)' sahibidir. (3/74)

Andolsun Allah, size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki, sevdiğiniz (zafer)i size gösterdikten sonra siz yılgınlık gösterdiniz isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Bundan dolayı, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan, bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (3/174)

Allah'ın bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu onlar için

şerdir; kıyamet günü cimrilik ettikleriyle tasmalandırılacaklardır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (3/180)

Allah'ın kendisiyle kiminizi kiminize göre üstün kıldığı şeyi (malı) temenni etmeyin. Erkeklere kazandıklarından pay (olduğu gibi), kadınlara da kazandıklarından pay vardır. Allah'tan onun fazlını (ihsanını) isteyin. Gerçekten Allah, herşeyi bilendir. (4/32)

Bu fazl (bol ihsan) Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter. (4/70)

Eğer, ikisi ayrılacak olurlarsa Allah her birine 'genişlik (rızık ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah, (rahmetiyle) geniş olandır hüküm ve hikmet sahibidir. (4/130)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Onlardan kimi de: "Andolsun eğer, bize bol ihsanından verirse gerçekten sadaka vereceğiz ve salihlerden olacağız" diye Allah'a ahdetmiştir. (9/75)

Onlara kendi bol ihsanından verince ise onunla cimrilik yaptılar ve yüz çevirdiler; onlar böyle sırt dönenlerdir. (9/76)

Andolsun Allah, Peygamberin Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir çok esirgeyicidir. (9/117)

Allah hakkında yalan uydurup, iftira edenlerin kıyamet günü zanları nedir? Şüphesiz Allah, insanlara karşı büyük ihsan (Fazl) sahibidir, ancak onların çoğu şükretmezler. (10/60)

Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da, sizi adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metalandırsın ve her ihsan sahibine kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirirseniz, gerçekten ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım. (11/3)

Mutlu olanlar da artık onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe orada süresiz kalacaklardır. (Bu) kesintisi olmayan bir ihsandır. (11/108)

Şüphesiz Allah adaleti ihsanı yakınlara vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan) kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (16/90)

Hepsine onlara da bunlara da Rabbinin ihsanından 'arttırarak-veririz.' Rabbinin ihsanı kesilmiş değildir. (17/20)

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık ecrini de dünyada verdik. Şüphesiz o ahirette salih olanlardandır. (29/27)

Bizim uğrumuzda cihad edenlere şüphesiz yollarımızı gösteririz. Gerçek şu ki Allah ihsan edenlerle beraberdir. (29/69)

Kim ihsanda bulunan (biri) olarak yüzünü (kendini) Allah'a teslim ederse, artık gerçekten o kopmayan bir kulpa yapışmıştır. Bütün işlerin sonu Allah'a varır. (31/22)

Gerçekten biz ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/80)

"Gerçekten sen rüyayı doğruladın. Şüphesiz biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz." (37/105)

Ona da İshak'a da bereketler verdik. İkisinin soyundan ihsanda bulunan (muhsin olan) da var açıkça kendi nefsine zulmetmekte olan da. (37/113)

Şüphesiz biz ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/121)

Rableri katında dileyecekleri herşey onlarındır. İşte bu ihsanda bulunanların ödülüdür. (39/34)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman bize dua eder; sonra tarafımızdan ona bir nimet ihsan ettiğimizde der ki: "Bu bana ancak bir bilgi(m) dolayısıyla verildi." Hayır; bu bir fitne (kendisini bir deneme)dir. Ancak çoğu bilmiyorlar. (39/49)

Bundan önce de bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak, Musa'nın kitabı var. Bu da zulmedenleri uyarıp korkutmak ve ihsanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

Muhammed Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları rüku edenler secde edenler olarak görürsün; onlar Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış derken onu kuvvetlendirmiş derken kalınlaşmış sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Allah'tan bir fazl (bir ihsan ve lütuf) ve bir nimet olarak. Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (49/8)

Rablerinin kendilerine verdiğini alanlar olarak. Çünkü onlar, bundan önce ihsanda (güzel davranışta) bulunanlardı. (51/16)

İhsanın karşılığı ihsandan başkası mıdır? (55/60)

Öyle ki, Kitap Ehli (Yahudi ve Hıristiyanlar) Allah'ın fazlından hiçbir şeye 'güç yetirip-sahip olmadıklarını' ve fazlın muhakkak Allah'ın elinde olduğunu onu dilediğine verdiğini bilip-öğrensin. Allah, büyük fazl (üstün lütuf ve ihsan) sahibidir. (57/29)

(Bundan başka bu mallar,) Hicret eden fakirleredir ki onlar Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp Allah'a ve O'nun Resûlü'ne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte bunlar sadık olanlar, bunlardır. (59/8)

Bu Allah'ın dilediğine verdiği fazl (lütuf ve ihsan)ıdır. Allah, büyük fazl sahibidir. (62/4)

Eğer, Allah'a güzel bir borç verecek olursanız onu sizin için kat kat arttırır ve sizi bağışlar. Allah, Şekûr'dur (şükrü kabul edip çok ihsan eden) Halim'dir (cezayı vermekte acele etmeyendir). (64/17)

FECİR

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Güneşin sarkmasından gecenin kararmasına kadar namazı kıl, fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'ı, işte o, şahid olunandır. (17/78)

Fecre andolsun, (89/1)

Fecrin çıkışına kadar bir esenliktir (selamdır) o. (97/5)

FESAT-FESATÇILIK

Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz yalnızca ıslah edicileriz" derler. (2/11)

Haberiniz olsun; gerçekten asıl fesatçılar bunlardır ama şuurunda değildirler. (2/12)

Ki (bunlar) Allah'ın ahdini onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar işte bunlardır. (2/27)

Hani Rabbin Meleklere: "Muhakkak ben yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükrünle yüceltir ve (sürekli) takdis edip dururken orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi. (2/30)

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı o zaman biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah, ise bozgunculuğu sevmez. (2/205)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranıza katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, bozgun (fesad) çıkaranı ıslah ediciden bilir (ayırdeder). Eğer Allah, dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah, güçlü ve üstün olandır hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar, size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Bu nedenle İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun elçilerimiz, onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından, onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır. (5/32)

Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (bulundukları) yerden sürülmeleridir. Bu dünyadaki aşağılanmalarıdır, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır nasıl dilerse infak eder. Andolsun Rabbinden sana indirilen onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş

amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Düzene konulması (ıslah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (7/56)

(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki, onun düzlüklerinde köşkler kuruyor dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde, Allah'ın nimetlerini hatırlayın yeryüzünde bozguncular olarak, karışıklık çıkarmayın. (7/74)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size, Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır eğer inanıyorsanız." (7/85)

O'na iman edenleri tehdit ederek Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip-oturmayın. Hatırlayın ki, siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın. (7/86)

Sonra bunların (peygamberlerin) ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik; onlar ona (ayetlerimize) haksızlık ettiler. İşte bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (7/103)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz, biz onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece, Rabbinin belirlediği süre kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

İnkâr edenler, birbirlerinin velileridir. Eğer siz, bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

Sizinle birlikte çıksalardı, size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba

yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah, zulmedenleri bilir. (9/47)

Onlardan ona inananlar var ve ona inanmayanlar da vardır. Rabbin bozgunculuk çıkaranları daha iyi bilir. (10/40)

Onlar atınca Musa dedi ki: "Sizlerin (ortaya) getirdiğiniz büyüdür. Doğrusu Allah onu geçersiz kılacaktır. Şüphesiz Allah bozgunculuk çıkaranların işini düzeltmez." (10/81)

Şimdi öyle mi? Oysa sen önceleri isyan etmiştin ve bozgunculuk çıkaranlardandın. (10/91)

"Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/85)

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise içinde bulundukları refahın peşine düştüler. Onlar suçlu-günahkarlardı. (11/116)

"Allah adına hayret" dediler. "Siz de bilmişsiniz ki biz (bu) yere bozgunculuk çıkarmak amacıyla gelmedik ve biz hırsız değiliz." (12/73)

Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar; işte onlar lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir. (13/25)

İnkâr edip de Allah'ın yolundan alıkoyanlar; biz, işledikleri bozgunculuğa karşılık onlara azab üstüne azab ilave ettik. (16/88)

Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha gelişkindir diye yeminlerinizi, kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yaparak ipini kuvvetle eğirdikten sonra bozup-çözen (kadın) gibi olmayın. Şüphesiz Allah, sizi bununla imtihan etmektedir. Kıyamet günü hakkında ihtilafa düştüğünüz şeyi size muhakkak açıklayacaktır. (16/92)

Yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru edinmeyin; sonra sapasağlam basan ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoyduğunuz için kötülüğü tadarsınız. (Ayrıca) Büyük azab da sizin içindir. (16/94)

Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleniş-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz. (17/4)

Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (18/94)

"Ki onlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik-düzenlik kurmuyorlar (ıslah etmiyorlar)." (26/152)

İnsanların eşyasını değerden düşürüp-eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın. (26/183)

Dedi ki: "Rabbim fesat çıkaran (bu) kavme karşı bana yardım et." (29/30)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36)

İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesad ortaya çıktı. Umulur ki dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine taddırmaktadır. (30/41)

Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (40/26)

Demek 'iş başına gelip yönetimi ele alırsanız' hemen yeryüzünde fesad (bozgunculuk) çıkaracak ve akrabalık bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız, öyle mi? (47/22)

Böylece oralarda fesadı yaygınlaştırmış-arttırmışlardı.' (89/12)

FERASET

İşte Allah, size ayetlerini böyle açıklar; ki akıl erdiresiniz. (2/242)

Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (2/269)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Elbette bunda 'derin bir kavrayışa sahip olanlar' için gerçekten ayetler vardır. (15/75)

Hani Musa ailesine: "Şüphesiz ben bir ateş gördüm" demişti. "Size ondan ya bir haber veya ısınmanız için bir kor ateş getireceğim. (27/7)

"Oraya gittiğinde, kendisine seslenildi: "Ateş (yerin)de olanlar da, çevresinde bulunanlar da kutlu kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah yücedir. (27/8)

"Ey Musa, gerçekten Ben, güçlü ve üstün, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ım." (27/9)

"Böylelikle Musa, süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca, Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine: "Siz durun, gerçekten bir ateş

gördüm; umarım ondan ya bir haber, ya da ısınmanız için bir kor parçası getiririm." dedi. Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, Alemlerin Rabbi olan Allah benim;" diye seslenildi.” (28/29-30)

FETİH

Allah katından, yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir Kitap geldiği zaman, -ki bundan önce inkâr edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince onu inkâr ettiler. Artık, Allah'ın laneti kafirlerin üzerinedir. (2/89)

Onlar, sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama, kafirlere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı, mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah, kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (4/141)

İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya katından bir emir getirecek de onlar nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

Eğer fetih istiyor idiyseniz (ey kâfirler) işte size fetih; ama eğer (inkârdan ve eski yaptıklarınızdan) vazgeçerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. Yok geri dönerseniz biz de döneriz. Topluluğunuz çok da olsa, size bir şey sağlayamaz. Çünkü Allah, mü'minlerle beraberdir. (8/19)

(Peygamberler) Fetih istediler (sonunda) her zorba inatçı bozguna uğrayıp -yok oldu- gitti. (14/15)

Derler ki: "Eğer doğru söylüyor iseniz, şu fetih ne zamanmış?" (32/28)

De ki: "Fetih günü inkâr edenlere (o gün) inanmaları bir yarar sağlamaz ve onlara bir süre tanınmaz." (32/29)

Şüphesiz Biz, sana apaçık bir fetih verdik. (48/1)

Andolsun Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştir ve onlara yakın bir fethi sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde saçlarınızı tıraş etmiş (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (48/27)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden fetihten önce infak eden ve savaşanlar (başkasıyla) bir olmaz. İşte onlar derece olarak sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Allah, her birine en güzel olanı va'detmiştir. Allah, yaptıklarınızdan hâberdardır. (57/10)

Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele. (61/13)

Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman (110/1)

FETVA

Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva,) Kendilerine yazılan (hakları veya miras)ı vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir. (4/127)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşinindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırıp sapmayasınız diye- açıklar. Allah, herşeyi bilendir. (4/176)

Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." (12/41)

(Zindana gidip:) "Yusuf, ey doğru (sözlü insan).. Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin söylediklerinle) dönerim, belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar." (12/46)

FEY

Onlardan Allah'ın elçisine verdiği "fey'e" gelince, ki siz buna karşı (bunu elde etmek için) ne at, ne deve sürdünüz. Ancak Allah, elçilerini dilediklerinin üstüne musallat kılar. Allah, herşeye güç yetirendir. Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden

sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/6-7)

FIRKA

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. (28/4)

(O müşrikler ki,) Kendi dinlerini fırkalara ayırmış ve kendileri de parça parça olmuşlardır; ki her grup kendi elindekiyle övünüp sevinç duymaktadır. (30/32)

Onlar, burada (çeşitli) fırkalardan olma bozguna uğratılmış bir ordu(durlar). (38/11)

Semud, Lut kavmi ile Eyke halkı da. İşte onlar (Allah'a karşı isyanda birleşen ve güç toplayan) fırkalar(dı). (38/13)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleye giriştiler. Ben de onları yakalayıverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış? (40/5)

İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim, ben o fırkaların gününe benzer (bir günün felaketine uğrarsınız) diye korkuyorum." (40/30)

Sonra, içlerinden birtakım fırkalar ihtilafa düştü. Artık, acı bir günün azabından vay o zulmetmiş olanlara. (43/65)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (58/19)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiç bir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

"Gerçek şu ki, bizden salih olanlar vardır ve bunun dışında (ya da aşağısında) olanlar da. Biz türlü türlü yolların fırkaları olmuşuz." (72/11)

Kitap ehlinden olanlar, ancak kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra fırkalara ayrıldılar. (98/4)

FISILDAŞMA

Böylece her peygambere, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazısı bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (6/112)

Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah, gaybın bilgisine sahip olandır. (9/78)

Biz, onlardan önce nice insan- nesillerini yıkıma uğrattık; (şimdiyse) onlardan hiç birini hissediyor veya onların fısıltılarını duyuyor musun? (19/98)

(Dünyada) Yalnızca on (gün) kaldınız" diye kendi aralarında fısıldaşacaklar. (20/103)

Onların kalpleri tutkuyla oyalanmadadır. Zulmedenler, gizlice fısıldaştılar: "Bu sizin benzeriniz olan bir beşer değil mi? Öyleyse, göz göre göre büyüye mi geleceksiniz?" (21/3)

Yoksa onlar; gerçekten bizim, sır tuttuklarını ve aralarındaki fısıldaşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, (işitiyoruz) ve onların yanlarındaki elçilerimiz de (her şeyi) yazıyorlar. (43/80)

Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir. (58/7)

'Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri; günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman, seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya." derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o, ne kötü bir gidiş yeridir. (58/8)

Ey iman edenler, kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunacağınız zaman, bundan böyle günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı fısıldaşıp-konuşmayın; birri (iyiliği) ve takvayı konuşun ve huzurunda toplanacağınız Allah'tan sakının. (58/9)

Şüphesiz 'gizli toplantıların fısıldaşmaları' (kulis), iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan işler)dandır. Oysa

Allah'ın izni olmaksızın o, onlara hiç bir şeyle zarar verecek değildir. Şu halde mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (58/10)

Derken, aralarında fısıldaşarak çıkıp-gittiler: (68/23)

Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kuşku, kuruntu fısıldar); (114/5)

FISK

Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se, (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak, fısk yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakının. (2/197)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fısk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (3/110)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size

din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Ayetlerimizi yalanlayanlara, fıska sapmalarından dolayı azab dokunacaktır. (6/49)

Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı şeyi yemeyin; çünkü bu fısk'tır (yoldan çıkıştır). Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar. Onlarla itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz. (6/121)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fısk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (7/163)

Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında ise, biz de kötülükten sakındıranları kurtardık. Zulmedenleri yaptıkları fısk dolayısıyla pek zorlu bir azab ile yakaladık. (7/165)

Münafık erkekler ve münafık kadınlar, bazısı bazısındandır; kötülüğü emrederler, iyilikten alıkoyarlar, ellerini sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz, münafıklar fıska sapanlardır. (9/67)

Ve bilin ki Allah'ın Resûlü içinizdedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşerdiniz. Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkârı, fıskı ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (irşad) olanlardır. (49/7)

FITRAT

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (30/30)

FİDYE

Ve hiç kimsenin, hiç kimse adına bir şey ödemeyeceği, hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği, hiç kimseden bir fidye alınmayacağı ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının. (2/48)

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

Ve hiç kimsenin hiç kimse adına bir şey ödeyemeyeceği, hiç kimseden fidye alınmayacağı ve hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının. (2/123)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız, -eğer bilirseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız, bu durumda (kadının) fidye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Şüphesiz küfredip kafir olarak ölenler, bunların hiçbirisinden, yeryüzü dolusu altını olsa -bunu fidye olarak verse de- kesin olarak kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır ve onların yardımcıları yoktur. (3/91)

Gerçek şu ki, inkâr edenler, yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa, bununla da kıyamet gününün azabından (kurtulmak için) fidye vermeye kalkışsalar, yine onlardan kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır. (5/36)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaatçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fidye olarak verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

Rablerine icabet edenlere daha güzeli vardır. O'na icabet etmeyenler ise, yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa mutlaka (kurtulmak için) bunu fidye olarak verirlerdi. Sorgulamanın en kötüsü onlar içindir. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yaratıktır o!.. (13/18)

Ve ona büyük bir kurbanı fidye olarak verdik. (37/107)

Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azabtan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fidye olarak verirlerdi. Oysa, onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (39/47)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Artık bugün sizden herhangi bir fidye alınmaz ve inkâr edenlerden de.. Barınma yeriniz ateştir, sizin veliniz (size yaraşan dost) odur; o ne kötü bir gidiş yeridir. (57/15)

Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fidye olarak vermek ister; (70/11)

FİL SAHİPLERİ

Rabbinin fil sahiplerine neler yaptığını görmedin mi? (105/1)

Onların 'tasarladıkları planlarını' boşa çıkarmadı mı? (105/2)

Onların üzerine ebabil (sürü sürü) kuşlarını gönderdi. (105/3)

FİRAVUN

Sizi dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için, Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Ve sizin için denizi ikiye yarıp sizi kurtardığımızı ve Firavun'un adamlarını -gözlerinizin önünde- boğduğumuzu hatırlayın. (2/50)

Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Ayetlerimizi yalanladılar böylece Allah, günahları nedeniyle onları yakalayıverdi. Allah, (cezayla) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (3/11)

Sonra bunların (peygamberlerin) ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik; onlar ona (ayetlerimize) haksızlık ettiler. İşte bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (7/103)

Musa dedi ki: "Ey Firavun gerçekten ben alemlerin Rabbinden (gönderilme) bir elçiyim." (7/104)

(Firavun) Dedi ki: "Eğer gerçekten bir ayet getirmişsen ve doğru sözlülerden isen bu durumda onu getir (bakalım)." (7/106)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Bu gerçekten bilgin bir büyücüdür."; (7/109)

"Sizi topraklarınızdan sürüp-çıkarmak istiyor. Bu durumda ne buyuruyorsunuz?" (7/110)

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (vereceğin cezayı ertele) şehirlere de toplayıcılar yolla"; (7/111)

"Bütün bilgin büyücüleri sana getirsinler." (7/112)

Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak herhalde bize bir karşılık (armağan) var değil mi?" (7/113)

"Evet" dedi. "(O zaman) Siz en yakın(larım) kılınanlardan olacaksınız." (7/114)

Dediler ki: "Ey Musa, (ilkin) sen mi atmak istersin yoksa biz mi atalım?" (7/115)

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (7/116)

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. (7/117)

Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. (7/118)

Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (7/119)

Ve sihirbazlar secdeye kapandılar. (7/120)

"Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler. (7/121)

"Musa'nın ve Harun'un Rabbine…" (7/122)

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (7/123)

"Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim." (7/124)

(Onlar da:) "Biz de şüphesiz Rabbimize döneceğiz" dediler. (7/125)

"Oysa sen yalnızca bize geldiğinde Rabbimizin ayetlerine inanmamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. Rabbimiz üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (7/126)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da eziyete uğratıldık." (Musa:) "Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizleri yeryüzünde halifeler (egemenler) kılacak böylece nasıl davranacağınızı gözleyecek" dedi. (7/129)

Andolsun biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (7/130)

"Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlarlardı. Haberiniz olsun Allah katında, asıl uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler. (7/131)

Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir yine de biz sana inanacak değiliz" dediler. (7/132)

Bunun üzerine biz de ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak, üzerlerine tufan çekirge buğday güvesi kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Başlarına iğrenç bir azab çökünce dediler ki: "Ey Musa Rabbine -sana verdiği ahid adına- bizim için dua et. Eğer bu iğrenç azabı üzerimizden çekip-giderirsen, andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını seninle göndereceğiz." (7/134)

Ne zaman ki onların erişebilecekleri bir süreye kadar, o iğrenç azabı çekip-giderdik onlar yine andlarını bozdular. (7/135)

Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersizmişler (gibi) olmaları nedeniyle onları suda boğduk. (7/136)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da, o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi) sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi, Allah'ın ayetlerini inkâr ettiler de, Allah da onları günahlarından dolayı yakalayıverdi. Şüphesiz Allah, en büyük kuvvet sahibidir sonuçlandırması pek şiddetlidir. (8/52)

Nedeni şu: Bir kavim (toplum) kendinde olanı değiştirinceye kadar, Allah ona nimet olarak bağışladığını değiştirici değildir. Allah, şüphesiz işitendir bilendir. (8/53)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar Rablerinin ayetlerini yalanladılar; biz de günahları dolayısıyla onları yıkıma uğrattık. Firavun ordusunu suda boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi. (8/54)

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar, büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (10/75)

Onlara katımızdan hak geldiği zaman, dediler ki: "Bu, kuşkusuz apaçık bir büyüdür." (10/76)

Musa: "Size hak geldiğinde (böyle) mi söylersiniz? Bu bir büyü müdür? Oysa büyücüler kurtuluşa ermezler" dedi. (10/77)

Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (10/78)

Firavun: "Bana bütün bilgin büyücüleri getirin" dedi. (10/79)

Büyücüler geldiğinde Musa: "Atacağınız şeyleri atın" dedi. (10/80)

Onlar atınca Musa dedi ki: "Sizlerin (ortaya) getirdiğiniz büyüdür. Şüphesiz Allah onu geçersiz kılacaktır. Şüphesiz Allah, bozgunculuk çıkaranların işini düzeltmez." (10/81)

Allah, suçlu-günahkarlar istemese de hakkı (hak olarak) kendi kelimeleriyle gerçekleştirecektir. (10/82)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü, Firavun gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (10/83)

Musa dedi ki: "Ey kavmim eğer siz, Allah'a iman edip Müslüman olmuşsanız artık yalnızca O'na tevekkül edin." (10/84)

Dediler ki: "Biz, Allah'a tevekkül ettik; Rabbimiz, bizi zulmeden bir kavim için bir fitne (konusu) kılma." (10/85)

"Ve bizi kâfirler topluluğundan rahmetinle kurtar." (10/86)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kıbleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekleri zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

(Allah) Dedi ki: "İkinizin duası kabul olundu. Öyleyse, dosdoğru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayın." (10/89)

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular, onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi. (10/90)

Şimdi öyle mi? Oysa sen, önceleri isyan etmiştin ve bozgunculuk çıkaranlardandın. (10/91)

Bugün ise, senden sonrakilere bir ayet (tarihi bir belge ibret) olman için seni yalnızca bedeninle kurtaracağız (herkese cesedini göstereceğiz). Gerçekten insanlardan çoğu, bizim ayetlerimizden habersizdirler. (10/92)

Andolsun, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık olan bir delille gönderdik. (11/96)

Firavun'a ve onun önde gelen çevresine. Onlar, Firavun'un emrine uymuşlardı. Oysa Firavun'un emri doğruya-götürücü (irşad edici) değildi. (11/97)

O kıyamet günü kavminin önderliğine geçer böylece onları ateşe götürmüş olur. Sonunda vardıkları yer ne kötü bir yerdir.. (11/98)

Onlar, burda da kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. (Bu) Verilen bağış ne kötü bir bağıştır. (11/99)

Andolsun biz, Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrailoğullarına sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demişti. (17/101)

O da: "Andolsun bunları görülecek belgeler olarak göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmediğini sen de bilmişsin; gerçekten, ben de seni yıkılmış-harab olmuş sanıyorum" demişti. (17/102)

Böylelikle onları o yerden sürüp-sarsıntıya uğratmayı istedi biz de onu ve beraberindekileri hep- birlikte boğuverdik. (17/103)

Firavun'a git çünkü o azmış bulunuyor. (20/24)

Hani senin Rabbin Musa'ya seslenmişti: "Zulmetmekte olan kavme git;" (26/10)

"Firavun'un kavmine hâlâ sakınmıyorlar mı?" (26/11)

(Gittiler ve Firavun:) Dedi ki: "Biz seni içimizde daha çocukken yetiştirip büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi?" (26/18)

"Ve sen yapacağın işi (cinayeti) de işledin; sen nankörlerdensin." (26/19)

Böylece onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oluvermiş). (20/20)

Dedi ki: "Onu al ve korkma biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (20/21)

Elini koltuğuna sok, bir hastalık olmadan başka bir mucize (ayet) olarak bembeyaz bir durumda çıksın. (20/22)

Öyle ki, sana büyük mucizelerimizden (birini) göstermiş olalım. (20/23)

Firavun'a git çünkü o azmış bulunuyor. (20/24)

(Firavun) Çevresindeki önde gelenlere: "Bu" dedi "Doğrusu bilgin bir büyücüdür." (26/34)

"Büyüsüyle sizi yurdunuzdan sürüp çıkarmak istiyor; ne buyurursunuz?" (26/35)

Dediler ki: "Bunu ve kardeşini oyala, şehirlere de toplayıcılar gönder" (26/36)

"Bütün uzman-bilgin büyücüleri sana getirsinler." (26/37)

Böylelikle büyücüler, bilinen bir günün belli vaktinde bir araya getirildi. (26/38)

Ve insanlara da: "Siz de toplanıyor musunuz? dendi." (26/39)

"Umarız ki, eğer galip gelirse biz de büyücülere uyarız." (26/40)

Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a: "Şayet biz galip gelirsek bize bir ücret var gerçekten değil mi?" dediler. (26/41)

"Evet" dedi. "Üstelik şüphesiz siz en yakın(larım) kılınanlardan olacaksınız." (26/42)

(Firavun) Dedi ki: "Ona ben size izin vermeden önce mi inandınız? Şüphesiz o, size büyüyü öğreten büyüğünüzdür; öyleyse yakında bileceksiniz. Şüphesiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sizin hepinizi gerçekten asıp-sallandıracağım." (26/49)

Bunun üzerine Firavun şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi. (26/53)

"Gerçek şu ki bunlar, azınlık olan bir topluluktur;" (26/54)

"Ve elbette bize karşı da büyük bir öfke beslemektedirler." (26/55)

"'Biz ise uyanık bir toplumuz" (dedi). (26/56)

Böylelikle biz onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden ve pınarlardan sürüp çıkardık; (26/57)

Hazinelerden ve soylu makam(lar)dan da. (26/58)

Ve elini koynuna sok kusursuz olarak bembeyaz çıkıversin (bu) Firavun ve kavmine olan dokuz ayet (mucize) içinde(n biri)dir. Gerçekten onlar, fasık olan bir kavimdir. (27/12)

Mü'min olan bir kavim için hak olmak üzere, Musa ve Firavun'un haberinden (bir bölümünü) sana okuyacağız. (28/3)

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp, kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o bozguncülardandı. (28/4)

Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. (28/5)

Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım' Firavun'a Haman'a ve askerlerine onlardan sakındıkları şeyi gösterelim. (28/6)

Nihayet Firavun'un ailesi onu (ileride bilmeksizin) kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye, sahipsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir yanılgı içindeydi. (28/8)

Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de, senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin; umulur ki bize yararı dokunur veya onu evlat ediniriz." Oysa onlar, (başlarına geleceklerin) şuurunda değillerdi. (28/9)

Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanıt (mucize)dır. Gerçekten onlar, fasık bir topluluktur. (28/32)

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım, çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (28/38)

O ve askerleri, yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandılar. (28/39)

Bunun üzerine, onu ve askerlerini tutup suya attık. Böylelikle zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (28/40)

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun Musa, onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar, (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)

Onlardan önce Nuh kavmi, Ad ve kazıklar sahibi Firavun'da yalanlamıştı. (38/12)

Andolsun biz, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik; (40/23)

Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: "(Bu) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler. (40/24)

Böylece o, katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

Firavun dedi ki: "Bırakın beni Musa'yı öldüreyim de, o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (40/26)

Musa dedi ki: "Gerçekten ben, hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden benim de Rabbim, sizin de Rabbinize sığınırım." (40/27)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o, eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıran çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

"Ey Kavmim, bugün mülk sizindir yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize, Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." (40/29)

İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim ben o fırkaların gününe benzer (bir günün felaketine uğrarsınız) diye korkuyorum." (40/30)

"Nuh kavmi, Ad, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumuna benzer (bir gün). Allah, kullar için zulüm istemez." (40/31)

""Ve ey kavmim, doğrusu ben sizin için o feryat (edeceğiniz kıyamet) gününden korkuyorum." (40/32)

""Arkanızı dönüp kaçacağınız gün; sizi Allah'tan koruyacak yoktur. Allah, kimi saptırırsa artık onu doğruya yöneltecek bulunmaz." (40/33)

"Firavun (alayla) dedi ki: "Ey Haman bana yüksek bir kule bina et; belki o yollara ulaşabilirim" (40/36)

""Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a kötü ameli böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

"Sonunda Allah, onların kurdukları hileli-düzenlerinin kötülüklerinden onu korudu ve Firavun'un çevresini de azabın en kötüsü kuşatıverdi. (40/45)

"Ateş; sabah akşam ona sunulurlar. Kıyamet-saatinin kopacağı gün: "Firavun çevresini azabın en şiddetli olanına sokun" (denecek). (40/46)

"Andolsun Biz Musa'yı Firavun'a ve onun 'önde gelen çevresine' ayetlerimizle gönderdik. O da dedi ki: "Gerçekten ben, alemlerin Rabbinin elçisiyim." (43/46)

"Fakat onlara ayetlerimizle geldiği zaman bir de ne görsün onlar bunlara (alay edip) gülüyorlar. (43/47)

"Biz onlara biri ötekinden daha büyük olmayan hiçbir ayet göstermedik. Belki dönerler diye onları azabla yakalayıverdik. (43/48)

"Ve onlar dediler ki: "Ey büyücü sende olan ahdi (sana verdiği sözü) adına bizim için Rabbine dua et; gerçekten biz hidayete gelmiş olacağız." (43/49)

"Fakat onlardan azabı çekip-giderince bir de görürsün ki onlar andlarını bozuyorlar. (43/50)

"Firavun kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?" (43/51)

""Yoksa ben, şundan daha hayırlı değil miyim ki o aşağı (sınıftan) bir zavallı ve neredeyse (sözü) açıklamadan yoksun olan (biri)dir." (43/52)

""Bu durumda (eğer doğruysa), üzerine altından bilezikler atılmalı ya da yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?" (43/53)

"Böylelikle, kendi kavmini küçümsedi onlar da ona boyun eğdiler. Gerçekten onlar fasık olan bir kavimdi. (43/54)

"Sonunda bizi öfkelendirince, biz de onlardan intikam aldık böylece onları toplu olarak suda boğduk. (43/55)

"Andolsun biz, kendilerinden önce Firavun'un kavmini de denedik. Onlara kerim bir elçi gelmişti; (44/17)

"Onlar, nice bahçeler ve pınarlar terketmişlerdi; (44/25)

"(Nice) Ekinler, güzel konaklar (44/26)

"Ve içlerinde 'sevinç ve mutluluk içinde' yaşadıkları nimetler (44/27)

"İşte böyle; Biz bunları başka bir kavime miras olarak verdik. (44/28)

"Onlar için ne gök ne yer ağlamadı ve onlar (ın azabı) ertelenmedi. (44/29)

Andolsun, biz İsrailoğullarını o alçaltıcı azabtan kurtardık. (44/30)

"Firavun'dan. Çünkü o, ölçüyü taşıran bir mütekebbirdi. (44/31)

"Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı ve Semud (kavmi) de yalanladı. (50/12)

"Fakat o 'bütün kişisel ve askeri gücüyle' yüz çevirdi ve: "(Bu) Ya bir büyücü veya bir delidir" dedi. (51/39)

"Bunun üzerine Biz, onu ve ordularını yakalayıp denize attık; (ki o) 'kınanacak işler yapıyordu.' (51/40)

"Firavun (kavmi), ondan öncekiler ve yerle bir olan şehirler (halkı da hep) o hata ile (tarih sahnesine) geldiler. (69/9)

"Şüphesiz size, üzerinize şahid olacak bir elçi gönderdik; Firavun'a bir elçi gönderdiğimiz gibi. (73/15)

"Fakat Firavun, elçiye isyan etti Biz de onu pek vahim bir tarzda (azabla) yakalayıverdik. (73/16)

""Firavun'a git; çünkü o azdı." (79/17)

"Böylelikle Allah onu ahiret ve dünya azabıyla yakaladı. (79/25)

"Ve kazıklar (ehramlar) sahibi Firavun'a? (89/10)

FİTNE

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)

Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşıncaya kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. (2/191)

(Yeryüzünde) Fitne kalmayıncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, artık zulüm yapanlardan başkasına karşı düşmanlık yoktur. (2/193)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağrılışlarında içine başaşağı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (şartların)ı size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse, artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size, onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne(ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)

Bir fitne olmayacak sandılar, körleştiler, sağırlaştılar. Sonra Allah, tevbelerini kabul etti, (yine) onlardan çoğunluğu körleştiler, sağırlaştılar. Allah yapmakta olduklarını görendir. (5/71)

(Bundan) Sonra onların: "Rabbimiz olan Allah'a and olsun ki, biz müşriklerden değildik" demelerinden başka bir fitneleri olmadı (kalmadı.) (6/23)

Ve sizlerden yalnızca zulmedenlere isabet etmekle kalmayan bir fitneden korkup-sakının. Bilin ki, gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (8/25)

Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükafaat vardır. (8/28)

Fitne kalmayıncaya ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçecek olurlarsa, şüphesiz Allah, yaptıklarını görendir. (8/39)

İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

Sizinle birlikte çıksalardı, size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah, zulmedenleri bilir. (9/47)

Andolsun, daha önce onlar fitne aramışlardı. Ve sana karşı birtakım işler çevirmişlerdi. Sonunda onlar, istemedikleri halde hak geldi ve Allah'ın emri ortaya çıkıp-üstünlük sağladı. (9/48)

Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der. Haberin olsun, onlar fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem, o inkâr edenleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır. (9/49)

Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der. Haberin olsun, onlar fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem, o inkâr edenleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır. (9/49)

Dediler ki: "Biz Allah'a tevekkül ettik; Rabbimiz, bizi zulmeden bir kavim için bir fitne (konusu) kılma." (10/85)

Onlar neredeyse, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı düzüp uydurman için seni fitneye düşüreceklerdi; o zaman seni dost edineceklerdi. (17/73)

Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)

İnsanlardan kimi, Allah'a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisine bir hayır dokunursa, bununla tatmin bulur ve eğer kendisine bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü dönüverir. O, dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu, apaçık bir kayıptır. (22/11)

Elçinin çağırmasını, kendi aranızda kiminizin kimini çağırması gibi saymayın. Allah, sizden bir diğerinizi siper ederek kaçanları gerçekten bilir. Böylece onun emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir fitnenin

isabet etmesinden veya onlara acı bir azabın çarpmasından sakınsınlar. (24/63)

İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttikleri işkence ve) fitnesini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" demektedirler. Oysa Allah, alemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir? (29/10)

Eğer onlara (şehrin her) yanından girilseydi sonra da kendilerinden fitne (karışıklık çıkarmaları) istenmiş olsaydı, hiç şüphesiz buna yanaşır ve bunda pek az (zaman) dışında (kararsız) kalmazlardı. (33/14)

Doğrusu biz, onu kâfirler için bir fitne (bir imtihan konusu) kıldık. (37/63)

O'na karşı kimseyi fitneye sürükleyecek değilsiniz. (37/162)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, bize dua eder; sonra tarafımızdan ona bir nimet ihsan ettiğimizde, der ki: "Bu, bana ancak bir bilgi(m) dolayısıyla verildi." Hayır; bu bir fitne (kendisini bir deneme)dir. Ancak çoğu bilmiyorlar. (39/49)

Tadın fitnenizi. Bu, sizin pek acele isteyip durduğunuz şeydir." (51/14)

Gerçek şu ki Biz, bir fitne (imtihan ve deneme konusu) olarak o dişi deveyi kendilerine göndereniz. Şu halde sen onları gözleyip-bekle ve sabret. (54/27)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geliverdi; ve o aldaltıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14)

Rabbimiz, bizi inkâr edenler için bizi fitne (deneme konusu) kılma ve bizi bağışla Rabbimiz. Şüphesiz Sen, üstün ve güçlüsün, hüküm ve hikmet sahibisin." (60/5)

Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir deneme)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun katında olandır. (64/15)

Sizden, hanginizin 'fitneye tutulup-çıldırdığını.' (68/6)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını

kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

FUHUŞ

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şehadet ederlerse, onları, ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

Sizlerden fuhuş yapanların, her ikisine eziyet edin. Eğer tevbe ederler de ıslah olurlarsa artık onlardan vazgeçin. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (4/16)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vererek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız, onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

Andolsun kadın onu arzulamıştı, -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle biz ondan kötülüğü ve fuhşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o, muhlis kullarımızdandı. (12/24)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaını elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

FURKAN

Ve hidayete eresiniz diye Musa'ya Kitab'ı ve Furkan'ı verdik. (2/53)

Bundan (Kur'an'dan) önce (onlar) insanlar için bir hidayet idiler. Doğruyu yanlıştan ayıran (Furkan)ı da indirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkar edenler için şiddetli bir azab vardır. Allah güçlüdür, intikam alıcıdır. (3/4)

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (8/29)

Andolsun, biz Musa'ya ve Harun'a, takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (zikir) olarak, hak ile batılı birbirinden ayıran (furkan)ı verdik. (21/48)

Alemlere uyarıcı olsun diye, kuluna Furkan'ı indiren (Allah) ne yücedir. (25/1)

- G -

GAFLET

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkara sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkarları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (4/155)

Biz Kitabı üzerine yazılı bir kağıtta göndersek ve onlar elleriyle dokunsalar bile, inkar edenler, tartışmasız: "Bu apaçık bir büyüden başkası değildir" derler. (6/7)

Onlar: "Allah, beşere hiç bir şey indirmemiştir" demekle Allah'ı, kadrinin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir

nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (parça parça) kağıtlar üzerinde yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığınız ve çoğunu gözardı ettiğiniz kitabı kim indirdiği Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki: "Allah." Sonra Onları bırak, içine 'daldıkları saçma uğraşılarında' oyalanıp-dursunlar. (6/91)

Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir, yine de biz sana inanacak değiliz" dediler. (7/132)

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (7/146)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (7/179)

Rabbini, sabah akşam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine, ürpertiyle, yalvara yalvara ve için için zikret. Gaflete kapılanlardan olma. (7/205)

Sonra onun ardından kendi kavimlerine (başka) elçiler gönderdik; onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Ama daha önce onu yalanlamaları nedeniyle inanmadılar. İşte biz, haddi aşanların kalblerini böyle mühürleriz. (10/74)

Onlar, Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Gafil olanlar onların ta kendileridir. (16/108)

"Kur'an okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanlar arasında görünmez bir perde kıldık.” (17/45)

"Ve onların kalbleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbini "bir ve tek" (ilah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçar vaziyette' gerisin geriye giderler.” (17/46)

"Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar.” (18/57)

"Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin; işte Biz de senin üzerindeki örtüyü açıp-kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskindir." (50/22)

"Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme.” (18/28)

"İş(in) hükme bağlanıp biteceği, hasret gününe karşı onları uyar; onlar bir gaflet içindedirler ve onlar inanmıyorlar.” (19/39)

"İnsanları sorgulama (zamanı) yaklaştı, kendileri ise gaflet içinde yüz çeviriyorlar.” (21/1)

"Gerçek olan va'd yaklaşmıştır, işte o zaman, inkar edenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak: "Eyvahlar bize, biz bundan tam bir gaflet içindeydik, hayır, bizler zalim kimselerdik" (diyecekler)”(21/97)

"Artık sen onları, belli bir süreye kadar kendi gafletleri içinde bırak (23/54)

"Hayır, onların kalpleri bundan dolayı bir gaflet içindedir. Üstelik onların, bunun dışında yapmakta oldukları (birtakım şeyler) vardır; onlar bunun için çalışmaktadırlar.” (23/63)

"Andolsun onlara; "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, tartışmasız; "Allah" diyecekler. De ki; "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu bilmezler.” (31/25)

"Dediler ki: "Bizi kendisine çağırdığın şeye karşı kalblerimiz bir örtü içindedir, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz." (41/5)

"Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz?” (45/23)

"Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin; işte Biz de senin üzerindeki örtüyü açıp-kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskindir." (50/22)

"Bu, onların iman etmeleri sonra inkar etmeleri dolayısıyla böyledir. Böylece kalplerinin üzerini mühürlemiştir, artık onlar kavrayamazlar.” (63/3)

"De ki: "Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra kendisinde hiç bir kuşku olmayan kıyamet günü O sizi bir araya getirip-toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (45/26)

GALİP

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir

kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Girerseniz, şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi. (5/23)

Kim Allah'ı, Resûlü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (5/56)

Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak, herhalde bize bir karşılık (armağan) var, değil mi?" (7/113)

Nasıl olabilir ki!.. Eğer size karşı galip gelirlerse size karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip-tanırlar. Sizi ağızlarıyla hoşnut kılarlar, kalbleri ise karşı koyar. Onların çoğu fasık kimselerdir. (9/8)

Onu satın alan bir Mısır'lı (aziz,) karısına: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak), umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Böylelikle biz, Yusuf'u yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galib olandır, ancak insanların çoğu bilmezler. (12/21)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

"Umarız ki, eğer galip gelirse biz de büyücülere uyarız." (26/40)

Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a: "Şayet biz galip gelirsek, bize bir ücret var gerçekten, değil mi?" dediler. (26/41)

(Allah) Dedi ki: "Pazunu kardeşinle pekiştirip güçlendireceğiz; sizin ikinize de öyle bir 'güç ve yetki' vereceğiz ki, ayetlerimiz sayesinde size erişemeyecekler. Siz ve size uyanlar galip olanlarsınız." (28/35)

Allah, inkar edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiç bir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür, üstün ve galib olandır. (33/25)

Allah, yazmıştır: "Andolsun, ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır. (58/21)

GANİMETLER

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer, Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, herşeye güç yetirendir. (8/41)

Ve eğer eşlerinizden (kafirlere kaçmalarından dolayı) herhangi bir şey kafirlere geçer, böylece siz de (savaşta onları yenip) ganimete kavuşursanız, eşleri (kaçıp) gidenlere, (mehir olarak) harcama yaptıklarının bir mislini verin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan sakının. (60/11)

Artık ganimet olarak elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (8/69)

Ve alacakları birçok ganimetleri de. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/19)

Ve (daha) başka (nice nimetler de ki) siz henüz onlara güç yetirmiş değilsiniz; (ama) gerçekten Allah, onları kuşatmıştır. Allah, herşeye güç yetirendir. (48/21)

Onlardan Allah'ın elçisine verdiği "fey'e" gelince ki siz buna karşı (bunu elde etmek için) ne at ne deve sürdünüz. Ancak Allah, elçilerini dilediklerinin üstüne musallat kılar. Allah, herşeye güç yetirendir. (59/6)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından, Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki, (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl, size ne verirse artık onu alın sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

(Bundan başka bu mallar) Hicret eden fakirleredir ki, onlar Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp Allah'a ve O'nun Resûlü'ne yardım ederlerken, yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır. (59/8)

Sana savaş-ganimetlerini sorarlar. De ki: "Ganimetler, Allah'ın ve Resûlündür. Buna göre eğer, mü'min iseniz Allah'tan korkup-sakının, aranızı düzeltin ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin." (8/1)

Artık ganimet olarak, elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (8/69)

GAYB

Onlar gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (2/3)

(Allah:) "Ey Adem, bunları onlara isimleriyle haber ver" dedi. O, bunları onlara isimleriyle haber verince de dedi ki: "Size demedim mi, göklerin ve yerin gaybını gerçekten ben bilirim, gizli tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı da ben bilirim." (2/33)

Bunlar gayb haberlerindendir; bunları sana vahyediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. (3/44)

Allah murdar olanı, temiz olandan ayırd edinceye kadar mü'minleri sizin kendisi üzerinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Allah, sizi gayb üzerine muttali kılacak değildir. Ama Allah, elçilerinden dilediğini seçer. Öyleyse siz de Allah'a ve elçisine iman edin. Eğer, iman eder ve sakınırsanız sizin için büyük bir ecir vardır. (3/179)

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (6/50)

Gaybın anahtarları O'nun katındadır. O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir. O bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (6/59)

O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "ol" dediği gün (herşey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır haberdar olandır. (6/73)

De ki: Allah'ın dilemesi dışında, kendim için yarardan ve zarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Eğer gaybı bilebilseydim muhakkak hayırdan yaptıklarımı arttırırdım ve bana bir kötülük dokunmazdı. Ben, iman eden bir topluluk için bir uyarıcı ve bir müjde vericiden başkası değilim. (7/188)

"Onlara geri döndüğünüzde size özür belirttiler. De ki: Özür belirtmeyiniz, size kesin olarak inanmıyoruz. Allah, bize durumunuzu haber vermiştir. Yaptıklarınızı Allah, görecektir O'nun elçisi de. Sonra gaybı da müşahede edilebileni de bilen'e döndürüleceksiniz ve O, yaptıklarınızı size haber verecektir. (9/94)

"Bir de derler ki: Rabbinden üzerine bir ayet (mucize) indirilse ya!.. De ki: Gayb yalnızca Allah'ındır siz bekleyedurun; ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim. (10/20)

"Ben, size Allah'ın hazineleri yanımdadır, demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu, söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah, daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir. (11/31)

Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır bütün işler O'na döndürülür; öyleyse O'na kulluk edin ve O'na tevekkül edin. Senin Rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir. (11/123)

Bu sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Yoksa onlar ,(Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin. (12/102)

O, gaybı da müşahede edileni de bilendir. Pek büyüktür, yücedir. (13/9)

Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. (Kıyamet) Saatin(in) emri de yalnızca (süratli) göz açıp kapama gibidir veya daha yakındır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (16/77)

De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (18/26)

Adn cennetleri (onlarındır) ki, Rahman (olan Allah onu) kendi kullarına gaybtan vadetmiştir. Şüphesiz O'nun va'di yerine gelecektir. (19/61)

Onlar, Rablerine karşı gayb ile (O'nu görmedikleri halde) bir haşyet içindedirler ve onlar kıyamet saatinden 'içleri titremekte olanlardır.' (21/49)

Gaybı ve müşahede edilebileni bilendir; onların ortak koştuklarından yücedir. (23/92)

De ki: "Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez. Onlar, ne zaman dirileceklerinin şuuruna varmıyorlar." (27/65)

İşte gaybı da, müşahede edilebileni de bilen, üstün ve güçlü olan esirgeyen O'dur. (32/6)

İnkâr edenler dediler ki: "Kıyamet-saati bize gelmez." De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime andolsun o muhakkak size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da daha büyük olanıda istisnasız mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır." (34/3)

Oysa daha önce onu inkar etmişlerdi; onlar, uzak bir yerden gayba atıp tutuyorlardı (dil uzatıyorlardı). (34/53)

hiçbir günahkar, bir başka günahkarın günahını yüklenemez. Eğer yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu taşımaya çağırsa -bu yakın-akrabası da olsa- kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen yalnızca gayb ile Rablerinden 'içleri titreyerek-korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyarırsın. Kim temizlenip-arınırsa artık o kendi nefsi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (35/18)

Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. Gerçek şu ki, O sinelerin özünde (saklı) olanı bilir. (35/38)

Sen ancak zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah')a (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11)

De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan gaybı ve müşahede edilebileni bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde kullarının arasında sen hüküm vereceksin." (39/46)

Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yaptıklarınızı görendir. (49/18)

Görmediği halde Rahman'a karşı 'içi titreyerek korku duyan' ve 'içten Allah'a yönelmiş' bir kalb ile gelen içindir. (50/33)

Yoksa gayb (bilgisi) onların katında mıdır böylece yazıp-duruyorlar? (52/41)

Gaybın ilmi onun yanında da o mu görüyor? (53/35)

Andolsun Biz, elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah, kendisine ve elçilerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir üstün olandır. (57/25)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman Rahim olan O'dur. (59/22)

De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşıp-buluşacaktır. Sonra gaybı da müşahede edilebileni de bilen (Allah)a döndürüleceksiniz; O da, size yaptıklarınızı haber verecektir." (62/8)

Gaybı da müşahede edilebileni de bilen, Aziz (üstün ve güçlü), Hakim (hüküm ve hikmet sahibi)dir. (64/18)

Gerçek şu ki, Rablerinden gayb ile (O'nu görmedikleri halde) içleri titreyerek-korkanlara gelince; onlar için bir mağfiret (bağışlanma) ve büyük bir ecir vardır. (67/12)

Yoksa gayb (görünmeyenin bilgisi) onların yanında mıdır ki kendileri yazıp duruyorlar? (68/47)

O, gaybı bilendir. Kendi gaybını (görülmez bilgi hazinesini) kimseye açık tutmaz (ona muttali kılmaz.) (72/26)

O, gayb (haberlerin)e karşı (söylediklerinden dolayı) suçlanamaz (ya da cimrilikte bulunup kıskançlık yapmaz.) (81/24)

GAZAP

Gazaba uğrayanların ve sapmışlarınkine değil. (1/7)

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Allah'ın kullarından, dilediğine kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini 'kıskanarak ve hakka baş kaldırarak' Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azab vardır. (2/90)

Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır. (3/112)

Allah'ın rızasına uyan kişi, Allah'tan bir gazaba uğrayan ve barınma yeri cehennem olan kişi gibi midir? Ne kötü barınaktır o. (3/162)

De ki: "Allah katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

Onlardan çoğunun inkâra sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün. Kendileri için nefislerinin takdim ettiği şey ne kötüdür. Allah onlara gazablandı ve onlar azabda ebedi kalacaklardır. (5/80)

Andolsun" dedi. "Rabbinizden üzerinize iğrenç bir azab ve gazab gerekli kılındı. Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği ve sizin

ile babalarınızın isimlendirdiği (düzüp uydurduğu) birtakım isimler (düzme tanrılar ve kurallar) adına mı benimle mücadele ediyorsunuz? Öyleyse bekleyedurun; şüphesiz, ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim." (7/71)

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (7/152)

Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse, gerçekten o, Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)

Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacaklar vardır. Ondan kendilerine verilirse hoşlanırlar, kendilerine verilmediği zaman bu sefer gazablanırlar. (9/58)

Kim imanından sonra Allah'a (karşı) inkâra sapıp da, -kalbi imanla tatmin bulmuş olduğu halde baskı altında zorlanan hariç- inkâra göğüs açarsa, işte onların üstünde Allah'tan bir gazab vardır ve büyük azab onlarındır. (16/106)

Size, rızık olarak verdiklerimizden temiz olanlarından yiyin, bu konuda azgınlık yapmayın, yoksa gazabım üzerinize kaçınılmaz olarak iner: benim gazabım, kimin üzerine inerse, muhakkak o, tepetaklak düşmüştür. (20/81)

Bunun üzerine Musa, kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndü. Dedi ki: "Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Size (verilen) söz (ya da süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçınılmaz bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?" (20/86)

Beşinci (yemini) ise, eğer o (kocası) doğru söylüyor ise, Allah'ın gazabının muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dır. (24/9)

(Ateş,) Onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar bunun gazablı öfkesini ve uğultusunu işitirler. (25/12)

Yeryüzünde sizi halifeler kılan O'dur. Öyleyse kim inkâr ederse, artık inkârı kendi aleyhinedir. Rableri katında kafir olanlara kendi inkârları gazabtan başkasını arttırmaz ve kafir olanlara kendi inkârları kayıptan başkasını arttırmaz. (35/39)

Şüphesiz küfredenlere de (şöyle) seslenilir: "Allah'ın gazablanması, elbette sizin kendi nefislerinize gazablanmanızdan daha büyüktür. Çünkü siz, imana çağrıldığınız zaman inkâr ediyordunuz. (40/10)

O'na icabet olunduktan sonra, Allah hakkında (sözde) 'deliller öne sürüp tartışanların' delilleri, Rableri katında geçersizdir. Onların üzerinde bir gazab vardır ve şiddetli azab onlaradır. (42/16)

(Bunlar,) Büyük günahlardan ve çirkin -utanmazlıklardan kaçınanlar ve gazablandıkları zaman bağışlayanlar, (42/37)

İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, Allah'ı gazablandıran şeye uydular ve O'nu razı edecek şeyleri çirkin karşıladılar; bundan dolayı (Allah,) amellerini boşa çıkardı. (47/28)

Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkeklerle münafık kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları azablandırması için. O kötülük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazablanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür. (48/6)

Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinenleri görmedin mi? Onlar, ne sizdendirler, ne onlardan. Kendileri de (açıkça gerçeği) bildikleri halde, yalan üzere yemin ediyorlar. (58/14)

Ey iman edenler, Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinmeyin; ki onlar, kafirlerin mezar halkından umut kesmeleri gibi ahiretten umut kesmişlerdir. (60/13)

Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah katında bir gazab (konusu olması) bakımından büyüdü (büyük bir suç teşkil etti). (61/3)

GEBELİK

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

Allah, her dişinin neyi yüklendiğini (neye hamile kaldığını) ve döl yataklarının neyi eksiltip neyi eklediğini bilir. O'nun katında herşey bir miktar (ölçü) iledir. (13/8)

Böylelikle ona gebe kaldı, sonra onunla ıssız bir yere çekildi. (19/22)

Onu gördüğünüz gün, her emzikli kendi emzirdiğini unutup geçecek ve her gebe kendi yükünü düşürecektir. İnsanları da sarhoş olmuş görürsün, oysa onlar sarhoş değillerdir. Ancak Allah'ın azabı pek şiddetlidir. (22/2)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız banadır." (31/14)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da.

Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

46/15- Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükle taşıdı ve onu güçlükle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım."

Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş olanlarla henüz adet görmemiş bulunanların iddet (bekleme süre)leri, -eğer şüpheye düşecek olursanız (bilin ki)- üç aydır. Hamile kadınların bekleme-süresi ise, yüklerini bırakmaları (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakınırsa (Allah) ona işinde bir kolaylık gösterir. (65/4)

(Boşadığınız) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

Gebe develer, kendi başına terkedildiği zaman, (81/4)

GECE

Hani Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Ama sonra siz, onun arkasından buzağıyı (tanrı) edinmiş ve (böylece) zalimler olmuştunuz. (2/51)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra diriltiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Onlar ki, mallarını gece, gündüz; gizli ve açık infak ederler. Artık bunların ecirleri Rableri katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/274)

Geceyi gündüze bağlayıp-katarsın, gündüzü de geceye bağlayıp-katarsın; diriyi ölüden çıkarırsın, ölüyü de diriden çıkarırsın. Sen, dilediğine hesapsız rızık verirsin." (3/27)

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. (3/113)

Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ardarda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır. (3/190)

Onlar, insanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler. Oysa O, kendileri, sözden (plan olarak) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleri düzenleyip kurarlarken,' onlarla beraberdir. Allah, yaptıklarını kuşatandır. (4/108)

Geceleyin ve gündüzün barınan herşey O'nundur. O, işitendir, bilendir. (6/13)

Sizi geceleyin öldüren (uyutan) ve gündüzün 'güç yetirip etkilemekte (yapıp kazanmakta) olduklarınızı' bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi dirilten (uyandıran) O'dur. Sonra 'en son dönüşünüz' O'nadır. Sonra yapmakta olduklarınızı size O haber verecektir. (6/60)

Gece, üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki: "Bu benim rabbimdir." Fakat (yıldız) kayboluverince: "Ben kaybolup-gidenleri sevmem" demişti. (6/76)

O sabahı yarıp çıkarandır. Geceyi bir sükun (dinlenme), güneş ve ay'ı bir hesap (ile) kıldı. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'ın takdiridir. (6/96)

Biz nice ülkeleri yıkıma uğrattık. Geceleri uyurlarken ya da gündüzün dinlenirlerken bizim zorlu azabımız onlara geliverdi. (7/4)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir.

Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

O ülkeler halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/97)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç, ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

Gerçekten, gece ile gündüzün ardarda gelişinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakınan bir topluluk için elbette ayetler vardır. (10/6)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı, kendi misliyledir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu yok. Onların yüzleri, sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İşte bunlar ateşin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır. (10/27)

De ki: "Düşündünüz mü hiç, eğer O'nun azabı size gece veya gündüz geliverirse, suçlu-günahkarlar, bunu ne diye erkene almak istiyorlar?" (10/50)

O, dinlenmeniz için geceyi, gündüzü de aydınlatıcı (mubsir) olarak sizin için yaratmıştır. Şüphesiz işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (10/67)

(Elçiler) Dediler ki: "Ey Lut, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana kesin olarak ulaşamazlar. Gecenin bir parçasında ailenle birlikte yürü (yola çık). Sakın, hiçbiriniz dönüp arkasına bakmasın; fakat senin karın başka. Çünkü onlara isabet edecek olan, ona da isabet edecektir. Onlara va'dolunan (azab) sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?" (11/81)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür. (11/114)

Ve O, yeri yayıp uzatan, onda sarsılmaz-dağlar ve ırmaklar kılandır. Orada ürünlerin her birinden ikişer çift yaratmıştır; geceyi gündüze

bürümektedir. Şüphesiz bunlarda düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/3)

Sizden sözü saklı tutan da, onu açığa vuran da, geceleyin gizlenen de ve gündüzün ortaklıkta gezen de (O'nun katında bilme bakımından) birdir. (13/10)

Güneşi ve ayı hareketlerinde sürekli emrinize amade kılan, geceyi ve gündüzü de emrinize amade kılandır. (14/33)

Hemen aileni gecenin bir bölümünde yola çıkar, sen de onların ardından git ve sizden hiç kimse arkasına bakmasın; emrolunduğunuz yere gidin." (15/65)

Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/12)

Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren O (Allah) yücedir. Gerçekten O, işitendir, görendir. (17/1)

Biz geceyi ve gündüzü iki ayet kıldık; gece ayetini sildik de Rabbinizden bir fazl aramanız, yılların sayısını ve hesabı öğrenmeniz için gündüzün ayetini aydınlatıcı kıldık. Biz, herşeyi yeterince açıkladık. (17/12)

Güneşin sarkmasından gecenin kararmasına kadar namazı kıl, fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'ı, işte o, şahid olunandır. (17/78)

Gecenin bir kısmında kalk, sana aid nafile olarak onunla (Kur'an'la) namaz kıl. Umulur ki Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır. (17/79)

Dedi ki: "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." Dedi ki: "Senin alametin, sapasağlam iken, üç tam gece insanlarla konuşmamandır." (19/10)

Andolsun, biz Musa'ya vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, yetişilmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan." (20/77)

Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin. (20/130)

Gece ve gündüz, hiç durmaksızın tesbih ederler. (21/20)

Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor. (21/33)

De ki: "Gece ve gündüz sizi Rahman'dan kim koruyabilir?" Hayır, onlar Rablerini zikirden yüz çevirenlerdir. (21/42)

İşte böyle; çünkü Allah, geceyi gündüze bağlayıp katar ve gündüzü geceye bağlayıp-katar. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (22/61)

Buna (ayetlerime) karşı büyüklük taslayarak; gece vakti de hezeyanlar sergiliyordunuz. (23/67)

O, yaşatan ve öldürendir; gece ile gündüzün aykırılığı (veya ardarda gelişi) da O'nun (kanunu)dur. Yine de aklınızı kullanmayacak mısınız? (23/80)

Allah, gece ile gündüzü evirip çevirir. Gerçekten bunda basiret sahipleri için birer ibret vardır. (24/44)

O, geceyi sizin için bir elbise, uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de yayılıp-çalışma (zamanı) kılandır. (25/47)

O, gece ile gündüzü birbiri ardınca kılandır; öğüt alıp-düşünmek isteyenler ya da şükretmek isteyenler için. (25/62)

Onlar, Rablerine secde ederek ve kıyama durarak gecelerler. (25/64)

Musa'ya: "Kullarımı gece yürüyüşe geçir, çünkü izleneceksiniz" diye vahyettik. (26/52)

Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim." (27/49)

Görmediler mi, biz geceyi onda sükun bulmaları için, gündüzü de aydınlık(la görsünler) diye yarattık. Şüphesiz, iman eden bir kavim için bunda ayetler vardır. (27/86)

De ki: "Gördünüz mü söyleyin; Allah, kıyamet gününe kadar geceyi sizin üzerinizde kesintisizce sürdürecek olsa, Allah'ın dışında size aydınlık verecek ilah kimdir? Yine de dinlemeyecek misiniz?" (28/71)

De ki: "Gördünüz mü söyleyin, Allah kıyamet gününe kadar gündüzü sizin üzerinizde kesintisizce sürdürecek olsa Allah'ın dışında size içinde dinleneceğiniz geceyi getirecek ilah kimdir? Yine de görmeyecek misiniz? (28/72)

Kendi rahmetinden olmak üzere O, sizin için, dinlenmeniz ve O'nun fazlından (geçiminizi) aramanız için geceyi ve gündüzü var etti. Umulur ki şükredersiniz. (28/73)

Geceleyin ve gündüzün uyumanız ile O'nun fazlından (geçiminizi temin için rızkınızı) aramanız, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz işitebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/23)

Görmüyor musun ki, gerçekten Allah, geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar. Güneş ile ayı emre amade kılmıştır. Her biri, adı konulmuş bir süreye kadar akıp gider. Allah yaptıklarınızdan haberdârdır. (31/29)

Kendileriyle, içlerinde bereketler kıldığımız memleketler arasında (biri diğerinden) görünebilen şehirler var ettik ve orada yürüme

(imkanlarını) takdir ettik: "Oralarda geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde gezip dolaşın" (dedik). (34/18)

Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (34/33)

(Allah) Geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar; güneşi ve ayı emre amade kılmıştır, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedir. İşte bunları (yaratıp düzene koyan) Allah sizin Rabbinizdir; mülk O'nundur. O'ndan başka taptıklarınız ise, 'bir çekirdeğin incecik zarına' bile malik olamazlar. (35/13)

Gece de kendileri için bir ayettir. Gündüzü ondan sıyırıp yüzeriz, hemen artık karanlıkta kalıvermişlerdir. (36/37)

Ne güneşin aya erişip-yetişmesi gerekir, ne de gecenin gündüzün önüne geçmesi. Her biri bir yörüngede yüzüp gitmektedirler. (36/40)

Ve geceleyin. Yine de akıllanmayacak mısınız? (37/138)

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur. (39/5)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

Allah, kendisinde sükun bulmanız için geceyi, aydınlık olarak da gündüzü sizin için var etti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı (sınırsız) bir fazl sahibidir. Ancak insanların çoğu şükretmiyorlar. (40/61)

Gece, gündüz, güneş ve ay O'nun ayetlerindendir. Siz güneşe de, aya da secde etmeyin. Allah'a secde edin, ki bunları kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz. (41/37)

Şayet onlar büyüklenecek olurlarsa, Rabbinin katında bulunanlar, O'nu gece ve gündüz tesbih ederler ve (bundan) bıkkınlık duymazlar. (41/38)

Gerçekten Biz onu mübarek bir gecede indirdik, gerçekten biz uyaranlarız. (44/3)

Ki onda (o gecede) her hikmetli iş ayrılır. (44/4)

(Allah da:) "Öyleyse, kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, muhakkak takip edileceksiniz." (diye duasını kabul edip cevap verdi). (44/23)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya aykırılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Gecenin bir bölümünde ve secdelerin arkasından da O'nu tesbih et. (50/40)

Gece-boyunca da pek az uyurlardı. (51/17)

Gecenin bir bölümünde ve yıldızların batışının ardında da O'nu tesbih et. (52/49)

Geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar. O, göğüslerin özünde (saklı) olanı bilendir. (57/6)

(Allah) Onu, yedi gece ve sekiz gün, aralık vermeksizin üzerlerine musallat etti. Öyle ki, o kavmin, orada sanki içi kof hurma kütükleriymiş gibi çarpılıp yere yıkıldığını görürsün. (69/7)

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten kavmimi gece ve gündüz davet edip-durdum." (71/5)

Az bir kısmı hariç olmak üzere, geceleyin kalk: (73/2)

Doğrusu gece neşesi (gece ibadeti, insanın iç dünyasında uyandırdığı) etki bakımından daha kuvvetli, okumak bakımından daha sağlamdır. (73/6)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Dönüp gittiği zaman geceye, (74/33)

Gecenin bir bölümünde O'na secde et ve geceleyin uzun uzadıya O'nu tesbih et. (76/26)

Geceyi bir örtü yaptık. (78/10)

Gecesini kararttı, kuşluğunu açığa-çıkardı. (79/29)

Kararmaya ilk başladığı zaman, geceye andolsun, (81/17)

Geceye ve toplayıp-taşıdığı şeylere, (84/17)

On geceye, (89/2)

Akıp-gittiği zaman geceye, (89/4)
Onu sarıp-örttüğü zaman geceye, (91/4)
Sarıp-örttüğü zaman geceye andolsun, (92/1)
'Karanlığı iyice çöktüğü' zaman geceye, (93/2)
Gerçek şu ki, Biz onu kadir gecesinde indirdik. (97/1)
Kadir gecesinin ne olduğunu sana bildiren nedir? (97/2)
Kadir gecesi, bin aydan daha hayırlıdır. (97/3)
Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, (113/3)

GEÇİM

(Kocası tarafından) Boşanan (kadın)ların maruf (meşru) bir tarzda yararlanma (ve geçim pay)ları vardır. Bu, sakınanlar üzerinde bir hak (borç) tır. (2/241)

Andolsun, sizi yeryüzünde yerleşik kıldık ve orda size geçimlikler yarattık. Ne az şükrediyorsunuz? (7/10)

Ve orda sizler için ve kendisine rızık vericiler olmadığınız kimseler (varlıklar ve canlılar) için geçimlikler kıldık. (15/20)

Kim de benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (20/124)

Allah (ortak koşanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkında uyumsuz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (39/29)

Gündüzü bir geçim-vakti kıldık. (78/11)

GEMİ

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi. (7/64)

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmektelerken, ona çılgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar

(muhlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

Fakat onu yalanladılar; biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık ve onları halifeler kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Uyarılanların nasıl bir sonuca uğratıldıklarına bir bak. (10/73)

Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda- boğulacaklardır." (11/37)

Gemiyi yapıyordu. Kavminin ileri gelenleri kendisine her uğradığında O'nunla alay ediyordu. O: "Eğer bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizlerle alay edeceğiz" dedi. (11/38)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. Irmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

Sizin Rabbiniz, fazlından aramanız için denizde gemileri sizin için yürütür. Gerçekten O, size karşı merhametli olandır. (17/66)

Böylece ikisi yola koyuldu. Nitekim bir gemiye binince, o bunu (gemiyi) deliverdi. (Musa) Dedi ki: "İçindekilerini batırmak için mi onu deldin? Andolsun, sen şaşırtıcı bir iş yaptın." (18/71)

Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde onun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıkoyar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir. (22/65)

Onların üzerinde ve gemilerde taşınmaktasınız. (23/22)

Böylelikle biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim bizim emrimiz gelip de tandır kızışınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Böylece sen, beraberinde olanlarla gemiye bindiğinde o zaman de ki: "Bizi o zulmeden kavimden kurtaran Allah'a hamdolsun." (23/28)

Bunun üzerine, onu ve onunla birlikte olanları (insan ve hayvanlarla) yüklü gemi içinde kurtardık. (26/119)

Böylece biz onu ve gemi halkını kurtardık ve bunu alemlere bir ayet (kendisinden ders çıkarılacak bir olay) kılmış olduk. (29/15)

Onlar gemiye bindikleri zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak, Allah'a yalvarıp yakarırlar. Ama onları karaya çıkarıp kurtarınca, hemen şirk koşarlar. (29/65)

Size kendi rahmetinden taddırması, emriyle gemileri yürütmesi ve O'nun fazlından (rızkınızı) aramanız ile umulur ki şükretmeniz için, rüzgarları müjde vericiler olarak göndermesi, O'nun ayetlerindendir. (30/46)

Görmüyor musun ki, size ayetlerinden (bazılarını) göstermesi için, gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir! Hiç şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden için gerçekten ayetler vardır. (31/31)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

Onların soylarını dolu gemilerde taşımamız da kendileri için bir ayettir. (36/41)

Hani o, dolu bir gemiye kaçmıştı. (37/140)

Onlarda sizin için yararlar vardır. Onların üstünde göğüslerinizde olan bir hacete (ihtiyaca ve arzuya) ulaşırsınız; onların ve gemilerin üstünde taşınırsınız. (40/80)

Denizde yüksek dağlar gibi seyreden gemiler O'nun ayetlerindendir. (42/32)

Ki O, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyleri var etti. (43/12)

Allah; kendi emriyle gemiler akıp gitsin ve O'nun fazlından ararsınız diye, sizin için denize boyun eğdirdi. Umulur ki şükredersiniz. (45/12)

Ve onu da tahtalar ve çiviler(le inşa edilmiş gemi) üzerinde taşıdık; (54/13)

Denizde koca dağlar gibi yükselen gemiler O'nundur. (55/24)

Gerçek şu ki, su taştığı zaman, o gemide biz sizi taşıdık; (69/11)

GENÇ

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi.

"Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

O gençler, mağaraya sığındıkları zaman, demişlerdi ki: "Rabbimiz, katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). (18/10)

Biz sana onların haberlerini bir gerçek (olay) olarak aktarıyoruz. Gerçekten onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi ve biz de onların hidayetlerini arttırmıştık. (18/13)

Hani Musa genç yardımcısına demişti: "İki denizin birleştiği yere ulaşıncaya kadar gideceğim ya da uzun zamanlar geçireceğim." (18/60)

(Varmaları gereken yere gelip) Geçtiklerinde (Musa) genç-yardımcısına dedi ki: "Yemeğimizi getir bize, andolsun, bu yaptığımız-yolculuktan gerçekten yorulduk." (18/62)

Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış gençler dönüp dolaşır; (56/17)

GIRTLAK

Onları, yaklaşmakta olan güne karşı uyar; o zaman yürekler gırtlaklara dayanır, yutkunur dururlar. Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne sözü yerine getirebilir bir şefaatçi yoktur. (40/18)

GİYİM

Ve sizin için ona, zorlu-savaşınızda sizi korusun diye, '(madeni) giyim-sanatını' öğrettik. Buna rağmen siz şükredenler misiniz? (21/80)

Giyimleri katrandandır, yüzlerini ateş bürümektedir. (14/50)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

GÖKLER

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (2/22)

Sizin için yerde olanların tümünü yaratan O'dur. Sonra göğe yönelip (istiva edip) de onları yedi gök olarak düzenleyen O'dur. Ve O, herşeyi bilendir. (2/29)

(Allah:) "Ey Adem, bunları onlara isimleriyle haber ver" dedi. O, bunları onlara isimleriyle haber verince de dedi ki: "Size demedim mi, göklerin ve yerin gaybını gerçekten ben bilirim, gizli tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı da ben bilirim." (2/33)

Ama zulmedenler, kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla değiştirdiler. Biz de o zalimlerin yaptıkları bozgunculuğa karşılık, üzerlerine gökten iğrenç bir azab indirdik. (2/59)

(Yine) Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (2/107)

Dediler ki: "Allah oğul edindi." O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na gönülden boyun eğmişlerdir. (2/116)

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen oluverir. (2/117)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kâimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbirşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (2/255)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğini azablandırır. Allah, herşeye güç yetirendir. (2/284)

Şüphesiz, yerde ve gökte Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz. (3/5)

De ki: "Sinelerinizde olanı -gizleseniz de, açığa vursanız da- Allah bilir. Ve göklerde olanı da, yerde olanı da bilir. Allah, herşeye güç yetirendir." (3/29)

Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürülmektedirler. (3/83)

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır ve (bütün) işler Allah'a döndürülür. (3/109)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Kimi dilerse bağışlar, kimi dilerse azablandırır. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (3/129)

Rabbinizden olan mağfiret ve eni göklerle yer kadar olan cennete (kavuşmak için) yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır. (3/133)

Allah'ın, bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu, onlar için şerdir; kıyamet günü, cimrilik ettikleriyle tasmalandırılacaklardır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (3/180)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Allah, herşeye güç yetirendir. (3/189)

Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ardarda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır. (3/190)

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (3/191)

Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Allah, herşeyi kuşatandır. (4/126)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun, biz sizden önce kitap verilenlere ve sizlere: "Allah'tan korkup-sakının" diye tavsiye ettik. Eğer inkâra saparsanız, şüphesiz, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, hamd'e layık olandır. (4/131)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter. (4/132)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Ey insanlar, şüphesiz elçi size Rabbinizden hakla geldi. Öyleyse iman edin, sizin için hayırlıdır. Eğer inkâra saparsanız, şüphesiz göklerde olanların ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/170)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek

ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

Yahudi ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdikleriyiz" dedi. De ki: "Peki, ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azablandırıyor? Hayır, siz O'nun yarattığından birer beşersiniz. O, dilediğini bağışlar, dilediğini azaplandırır. Göklerin, yerin ve bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır." (5/18)

Göklerin ve yerin mülkünün Allah'a ait olduğunu bilmiyor musun? O, kimi dilerse azablandırır, kimi dilerse bağışlar. Allah, herşeye güç yetirendir. (5/40)

Allah, Beyt-i Haram (olan) Kabe'yi insanlar için bir ayaklanma (kıyam evi) kıldı; Haram Ay'ı, kurbanı ve boyunlardaki gerdanlıkları da. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildiğini ve Allah'ın gerçekten herşeyi bilen olduğunu bilmeniz içindir. (5/97)

Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışlarsanız Allah'tan korkup-sakının" demişti. (5/112)

Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofra indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Sen'den de bir belge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısısın" demişti. (5/114)

Göklerin, yerin ve içlerinde olanların tümünün mülkü Allah'ındır. O, herşeye güç yetirendir. (5/120)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı (nuru) kılan Allah'adır. (Bundan) Sonra bile, inkâr edenler, Rablerine (birtakım varlıkları ve güçleri) denk tutuyorlar. (6/1)

Göklerde ve yerde Allah O'dur. Gizlinizi ve açığınızı bilir; kazandıklarınızı da bilir. (6/3)

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6)

De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar inanmayanlardır. (6/12)

De ki: "O, gökleri ve yeri yaratırken ve O, (hep) besleyen (hiç) beslenmezken, ben Allah'tan başkasını mı veli edineceğim?" De ki: "Bana gerçekten Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve: Sakın müşriklerden olma." (denildi.) (6/14)

O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "ol" dediği gün (herşey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (6/73)

Böylece İbrahim'e, -kesin bilgiyle inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekûtunu10 gösteriyorduk. (6/75)

Gerçek şu ki, ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim." (6/79)

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, herşeyi yaratmıştır. O, herşeyi bilendir. (6/101)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Eğer o ülkeler halkı inansalardı ve korkup-sakınsalardı, gerçekten üzerlerine hem gökten, hem yerden (sayısız) bolluklar (bereketler) açardık; ancak onlar yalanladılar, biz de onları kazanageldikleri nedeniyle yakalayıverdik. (7/96)

De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur, O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz. (7/158)

Onlardan zulmedenler, sözü kendilerine söylenenden başka bir şeyle değiştirdiler. Biz de bunun üzerine zulmetmeleri dolayısıyla gökten 'iğrenç bir azab' indirdik. (7/162)

Onlar, göklerin ve yerin 'bağımlı olduğu egemenliğe ve sünnete' (melekût) Allah'ın yarattığı şeylere ve ihtimal (verip) ecellerinin pek yaklaştığına bakmıyorlar mı? Bundan sonra onlar artık hangi söze inanacaklar? (7/185)

Saatin (kıyametin) ne zaman demir atacağını (gerçekleşeceğini) sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Rabbimin katındadır. Onun süresini O'ndan başkası açıklayamaz. O, göklerde ve yerde ağırlaştı. O, size apansız bir gelişten başkası değildir." Sanki sen, ondan tümüyle haberdarmışsın gibi sana sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Allah'ın katındadır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (7/187)

Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (8/11)

Bir de: "Ey Allah'ımız, eğer bu (Kur'an) bir gerçek olarak Senin katından ise, gökyüzünden üstümüze taş yağdır veya acı bir azab getir (bakalım)." demişlerdi. (8/32)

Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesab (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (9/116)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaatçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Gerçekten, gece ile gündüzün ardarda gelişinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakınan bir topluluk için elbette ayetler vardır. (10/6)

Allah'ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere kulluk ederler ve: "Bunlar Allah katında bizim şefaatçilerimizdir" derler. De ki: "Siz, Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber veriyorsunuz? O, sizin şirk koştuklarınızdan uzak ve yücedir." (10/18)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakınmayacak mısınız? (10/31)

Haberin olsun, göktekilerin ve yerdekilerin tümü gerçekten Allah'ındır. Haberin olsun; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; ancak onların çoğu bilmezler. (10/55)

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (10/61)

Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştukları varlıklara ve güçlere (gerçekte) uymazlar. Onlar yalnızca bir zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler.' (10/66)

Allah çocuk edindi" dediler. O, (bundan) yücedir; O, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Kendinizde buna ilişkin bir delil de yoktur. Allah'a karşı bilmeyeceğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz? (10/68)

De ki: "Göklerde ve yerde ne var? Bir bakıverin." İman etmeyen bir topluluğa apaçık ayetler ve uyarmalar bir şey sağlamaz. (10/101)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Denildi ki: "Ey yer, suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Su çekildi, iş bitiriliverdi, (gemi de) Cudi (dağı) üstünde durdu ve zalimler topluluğuna da: "Uzak olsunlar" denildi. (11/44)

Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar, bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

Onlar, Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. Çünkü Rabbin, gerçekten dilediğini yapandır. (11/107)

Mutlu olanlar da, artık onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. (Bu) kesintisi olmayan bir ihsandır. (11/108)

Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır, bütün işler O'na döndürülür; öyleyse O'na kulluk edin ve O'na tevekkül edin. Senin Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir. (11/123)

Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." (12/101)

Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, üzerinden geçerler de, ona sırtlarını dönüp giderler. (12/105)

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve güneş ile aya boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız. (13/2)

Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

Göklerde ve yerde her ne varsa -isteyerek de olsa, istemeyerek de olsa- Allah'a secde eder. Sabah akşam gölgeleri de (O'na secde eder). (13/15)

De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, herşeyin yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (13/16)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Şiddetli azab dolayısıyla vay inkâr edenlere. (14/2)

Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mı şüphe (ediyorsunuz)? O, gökleri ve yeri yaratandır; O, sizi, günahlarınızı bağışlamak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan birer beşerden başkası değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın taptıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin." (14/10)

Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmüyor musunuz? Dilerse sizi giderir-yok eder ve yeni bir halk getirir. (14/19)

Görmedin mi ki, Allah nasıl bir örnek vermiştir: Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir. (14/24)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. Irmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Rabbimiz, şüphesiz Sen, bizim saklı tuttuklarımızı da, açığa vurduklarımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz." (14/38)

Yerin başka bir yere, göklerin de (başka göklere) dönüştürüldüğü gün, onlar tek olan, kahhar olan Allah'ın huzuruna çıka(rıla)caklardır. (14/48)

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, (15/14)

Andolsun, gökte burçlar kıldık ve onu gözleyenler için süsledik. (15/16)

Ve aşılayıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık. Oysa siz onun hazine-koruyucuları değilsiniz. (15/22)

Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı) güzel davranışlarla davran. (15/85)

Gökleri ve yeri hak ile yarattı: O, şirk koştukları şeylerden yücedir. (16/3)

Sizin için gökten su indiren O'dur; içecek ondan, ağaç ondandır (ki) hayvanlarınızı onda otlatmaktasınız. (16/10)

Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (16/49)

Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, itaat-kulluk da (din de) sürekli olarak O'nundur. Böyleyken Allah'tan başkasından mı korkup-sakınıyorsunuz? (16/52)

Allah gökten su indirdi, ölümünden sonra yeri onunla diriltti; işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır. (16/65)

Allah'ın dışında, kendileri için göklerden ve yerden hiçbir rızka, hiçbir şeye malik olmayan ve buna güçleri yetmeyen şeylere mi tapıyorlar? (16/73)

Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. (Kıyamet) Saatin(in) emri de yalnızca (süratli) göz açıp kapama gibidir veya daha yakındır. Şüphesiz, Allah herşeye güç yetirendir. (16/77)

Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim olandır, bağışlayandır. (17/44)

Rabbin, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilir. Andolsun, biz peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık ve Davud'a da Zebur verdik. (17/55)

Veya öne sürdüğün gibi, gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmeli ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza (şahid olarak) getirmelisin." (17/92)

Yahut altından bir evin olmalı veya gökyüzüne yükselmelisin. Üzerimize bizim okuyabileceğimiz bir kitap indirinceye kadar senin yükselişine de inanmayız." De ki: "Rabbimi yüceltirim; ben, elçi olan bir beşerden başkası mıyım?" (17/93)

De ki: "Eğer yeryüzünde (insan değil de) tatmin bulmuş yürüyen melekler olsaydı, biz de onlara gökten elçi olarak elbette melek gönderirdik." (17/95)

Görmüyorlar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (ecel) kılmıştır. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak direttiler. (17/99)

O da: "Andolsun, bunları görülecek belgeler olarak göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmediğini sen de bilmişsin; gerçekten ben de seni yıkılmış-harab olmuş sanıyorum" demişti. (17/102)

Onların kalpleri üzerinde (sabrı ve kararlılığı) rabtetmiştik; (Krala karşı) Kıyam ettiklerinde demişlerdi ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbi'dir; ilah olarak biz O'ndan başkasına kesinlikle tapmayız, (eğer tersini) söyleyecek olursak, andolsun, gerçeğin dışına çıkarız." (18/14)

De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (18/26)

Belki Rabbim senin bağından daha hayırlısını bana verir, (seninkinin) üstüne gökten 'yakıp-yıkan bir afet' gönderir de kaygan bir toprak kesiliverir." (18/40)

Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, herşeyin üzerinde güç yetirendir. (18/45)

Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendi nefislerinin yaratılışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben, saptırıcıları yardımcı-güç de edinmedim. (18/51)

Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin Rabbidir; şu halde O'na ibadet et ve O'na ibadette kararlı ol. Hiç O'nun adaşı olan birini biliyor musun? (19/65)

Neredeyse bundan dolayı, gökler paramparça olacak, yer çatlayacak ve dağlar yıkılıp göçüverecekti. (19/90)

Göklerde ve yerde olan (herkesin ve herşeyin) tümü Rahman'a, yalnızca kul olarak gelecektir. (19/93)

Yeri ve yüksek gökleri yaratan tarafından bir indirmedir. (20/4)

Göklerde, yerde, bu ikisinin arasında ve nemli toprağın altında olanların tümü O'nundur. (20/6)

Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık." (20/53)

Dedi ki: "Benim Rabbim, gökte ve yerde söylenen-sözü bilir; O, işitendir, bilendir." (21/4)

Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanında olanlar, O'na ibadet etmekte büyüklüğe kapılmazlar ve yorgunluk duymazlar. (21/19)

O inkâr edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı? (21/30)

Gökyüzünü korunmuş bir tavan kıldık; onlar ise bunun ayetlerinden yüz çeviriyorlar. (21/32)

Hayır" dedi. "Sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir, onları kendisi yaratmıştır ve ben de buna şehadet edenlerdenim." (21/56)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Allah'ı birleyen (Hanif)ler olarak, O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (22/31)

Görmedin mi, Allah, gökten su indirdi, böylece yeryüzü yemyeşil donatıldı. Şüphesiz Allah, lütfedicidir, herşeyden haberdardır. (22/63)

Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan (Gani)dır, övülmeye layık olandır. (22/64)

Allah'ın, gökte ve yerde olanların hepsini bilmekte olduğunu bilmiyor musun? Gerçekten bunlar bir kitaptadır. Hiç şüphesiz bunlar(ı bilmek), Allah için pek kolaydır. (22/70)

Biz gökten belli bir miktarda su indirdik ve onu yeryüzünde yerleştirdik; şüphesiz biz onu (kurutup) giderme gücüne de sahibiz. (23/18)

Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve herşey) bozulmaya uğrardı. Hayır, biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (23/71)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35)

Görmedin mi ki, göklerde ve yerde olanlar ve dizi dizi uçan kuşlar, gerçekten Allah'ı tesbih etmektedir. Her biri, kendi duasını ve tesbihini şüphesiz bilmiştir. Allah, onların işlediklerini bilendir. (24/41)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır ve dönüş yalnızca O'nadır. (24/42)

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Dikkatli olun; göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. O, üzerinde bulunduğunuz şeyi elbette bilir. Ve O'na döndürülecekleri gün, yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, herşeyi bilendir. (24/64)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (25/2)

De ki: "Onu, göklerde ve yerde gizli olanı bilen (Allah) indirmiştir. Doğrusu O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (25/6)

Ve kendi rahmetinin önünde rüzgarları müjdeciler olarak gönderen O'dur. Biz, gökten tertemiz su indirdik; (25/48)

O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arşa istiva edendir. Rahman'dır. Bunu (bundan) haberi olana sor. (25/59)

Gökte burçlar kılan, onların içinde bir aydınlık ve nurlu bir ay vareden (Allah) ne yücedir. (25/61)

Dilersek, onların üzerine gökten bir ayet (mucize) indiririz de, ona boyunları eğilmiş kalıverir. (26/4)

Dedi ki: "Göklerin, yerin ve bu ikisi arasında olan herşeyin Rabbidir. Eğer 'kesin bilgiyle inanıyorsanız' (böyledir)." (26/24)

Eğer doğru sözlü isen, bu durumda gökten üstümüze bir parça düşürüver." (26/187)

Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." (27/25)

(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir. (27/60)

Ya da halkı sürekli yaratmakta olan, sonra onu iade edecek olan ve sizi gökten ve yerden rızıklandıran mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? De ki: "Eğer doğru söylüyor iseniz, kesin-kanıt (burhan)ınızı getiriniz." (27/64)

De ki: "Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez. Onlar ne zaman dirileceklerinin şuuruna varmıyorlar." (27/65)

Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki, apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın. (27/75)

Sur'a üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği kimseler dışında, göklerde ve yerde olan herkes artık korkuya kapılmıştır ve her biri 'boyun bükmüş' olarak O'na gelmişlerdir. (27/87)

Siz yerde ve gökte (Allah'ı) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'ın dışında veliniz yoktur, yardım edeniniz de yoktur. (29/22)

Şüphesiz biz, fasıklık yapmalarından dolayı, bu ülke halkının üstüne gökten iğrenç bir azab indireceğiz." (29/34)

Allah gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphesiz, bunda iman edenler için bir ayet vardır. (29/44)

De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla inanan ve Allah'ı inkâr edenler ise, işte onlar hüsrana uğrayanlardır." (29/52)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı, güneşi ve ayı kim emre amade kıldı?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. Şu halde nasıl oluyor da çevriliyorlar? (29/61)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryüzünü dirilten kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre (ecel) olarak yaratmıştır. Gerçekten, insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkar ediyorlar. (30/8)

Hamd O'nundur; göklerde ve yerde, günün sonunda ve öğleye erdiğiniz vakit de. (30/18)

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (30/22)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşeği göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Göklerde ve yerde bulunanlar O'nundur; hepsi O'na 'gönülden boyun eğmiş' bulunuyorlar. (30/26)

Yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur; bu O'na göre pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce misal O'nundur. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (30/27)

Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıverirler. (30/48)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (31/10)

Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yer(in derinliklerinde) de bulunsa bile, Allah onu getirir (açığa çıkarır). Şüphesiz Allah, latif olandır, (herşeyden) haberdardır." (31/16)

Görmüyor musunuz ki, şüphesiz Allah, göklerde ve yerde olanları emrinize amade kılmış, açık ve gizli sizin üzerinizdeki nimetlerini genişletip-tamamlamıştır. (Buna rağmen) İnsanlardan öyleleri vardır ki,

hiçbir ilme dayanmadan, bir yol gösterici ve aydınlatıcı bir kitap olmadan Allah hakkında mücadele edip durur. (31/20)

Andolsun onlara; "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, tartışmasız; "Allah" diyecekler. De ki; "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu bilmezler. (31/25)

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Şüphesiz Allah, Gani (hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamid (hamd da yalnızca O'na ait)tir. (31/26)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatçiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (32/5)

Gerçek şu ki, biz emanetleri göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar; onu insan yüklendi. Çünkü o, çok zalim, çok cahildir. (33/72)

Hamd, göklerde ve yerde olanların tümü kendisine ait olan Allah'ındır; ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandır. (34/1)

Yerin içine gireni, ondan çıkanı; gökten ineni ve oraya çıkanı bilir. O, esirgeyendir, bağışlayandır. (34/2)

İnkâr edenler, dediler ki: "Kıyamet-saati bize gelmez." De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime andolsun, o muhakkak size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da, istisnasız, mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır." (34/3)

Onlar, gökten ve yerden önlerinde ve arkalarında olanı görmüyorlar mı? Eğer biz dilersek, onları yerin-dibine geçirir ya da gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Hiç şüphesiz, bunda 'gönülden (Allah'a) yönelen' her kul için bir ayet vardır. (34/9)

De ki: " Allah'ın dışında (tanrı diye) öne sürdüklerinizi çağırın. Onların göklerde ve yerde bir zerre ağırlığınca bile (hiçbir şeye) güçleri yetmez; onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı olmadığı gibi, O'nun bunlardan hiçbir destekçi olanı da yoktur. (34/22)

De ki: "Sizi göklerden ve yerden rızıklandıran kim?" De ki: " Allah, gerçekten ya biz, ya da siz her halde bir hidayet üzerindeyiz veya apaçık bir sapıklıkta." (34/24)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (35/1)

Ey insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Gökten ve yerden sizi rızıklandıran Allah'ın dışında bir başka yaratıcı var mı? O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorsunuz? (35/3)

Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı renkleri değişik ve siyah yollar (kıldık). (35/27)

Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. Gerçek şu ki O, sinelerin özünde (saklı) olanı bilir. (35/38)

De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadetmiyorlar. (35/40)

Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, kendisinden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır. (35/41)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler; üstelik onlar kuvvet bakımından kendilerinden daha güçlüydüler. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Şüphesiz O, bilendir, güç yetirendir. (35/44)

Kendisinden sonra ise, kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedik; indirecek de değildik. (36/28)

Gökleri ve yeri yaratan, onların bir benzerini yaratmağa kadir değil mi? Elbette (öyledir); O, yaratandır, bilendir. (36/81)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi'dir, doğuların da Rabbi'dir. (37/5)

Yoksa göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların mülkü onların mı? Öyleyse, sebepler içinde (bir imkan ve güç bularak göğe) yükselsinler. (38/10)

Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunan şeyleri batıl olarak yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Ateşten (görecekleri azabtan) dolayı vay o inkâr edenlere. (38/27)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, üstün ve güçlü olan, bağışlayandır." (38/66)

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur. (39/5)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde

ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kılıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zikr) vardır. (39/21)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, elbette "Allah" diyecekler. De ki: "Gördünüz mü-haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, eğer Allah bana bir zarar dileyecek olsa, O'nun zararını kaldırabilirler mi? Ya da bana bir rahmet vermeyi istese, O'nun rahmetini tutup-önleyebilecekler mi" De ki: "Allah, bana yeter. Tevekkül edecek olanlar, O'na tevekkül etsinler." (39/38)

De ki: "Şefaatin tümü Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz." (39/44)

De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybı ve müşahede edilebileni bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde, kullarının arasında sen hüküm vereceksin." (39/46)

Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerine (karşı) inkâr edenler ise; işte onlar, hüsrana uğrayanlardır. (39/63)

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (39/67)

Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkılıverdi. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar. (39/68)

O, size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten rızık indiriyor. İçten (Allah'a) yönelenden başkası öğüt alıp-düşünmez. (40/13)

Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a, kötü ameli böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni, 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyüktür. Ancak insanların çoğu bilmezler. (40/57)

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir. (40/64)

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir. (41/12)

Göklerde ve yerde olanlar O'nundur. O, yücedir, büyüktür. (42/4)

Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfiret dilerler. Haberiniz olsun; gerçekten Allah, bağışlayan ve esirgeyen O'dur. (42/5)

O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler, davarlardan da çiftler var etti. Sizleri bu tarzda türetip-yayıyor. O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir. (42/11)

Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rızkı genişletip-yayar ve kısar da. Çünkü O, herşeyi bilendir. (42/12)

Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlıdan türetip-yayması O'nun ayetlerindendir. Ve O, dileyeceği zaman onların hepsini toplamaya güç yetirendir. (42/29)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine dişiler armağan eder, dilediğine de erkek armağan eder. (42/49)

Göklerde ve yerde bulunanların tümü kendisine ait olan Allah'ın yoluna. Haberiniz olsun; işler Allah'a döner. (42/53)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, tartışmasız: "Onları üstün ve güçlü (aziz) olan, bilen (Allah) yarattı" diyecekler. (43/9)

Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi 'dirilttik (ve her yanına yeniden hayat) yaydık'; siz de böyle (kabirlerinizden diriltilip) çıkarılacaksınız. (43/11)

Göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın Rabbi, onların nitelendirdiklerinden yücedir. (43/82)

Göklerde ilah ve yerde ilah O'dur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (43/84)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü kendisinin olan (Allah) ne yücedir. Kıyamet-saatinin ilmi O'nun katındadır ve O'na döndürüleceksiniz. (43/85)

Eğer kesin bir bilgiyle inanıyorsanız (Allah), göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların Rabbidir. (44/7)

Onlar için ne gök, ne yer ağlamadı ve onlar (ın azabı) ertelenmedi. (44/29)

Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları bir 'oyun ve oyalanma konusu' olsun diye yaratmadık. (44/38)

Şüphesiz, mü'minler için göklerde ve yerde ayetler vardır. (45/3)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya aykırılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Kendinden (bir nimet olarak) göklerde ve yerde olanların tümüne sizin için boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (45/13)

Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı; öyle ki, her nefis kazandıklarıyla karşılık görsün. Onlara zulmedilmez. (45/22)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (işte) o gün, batılda olanlar hüsrana uğrayacaklardır. (45/27)

Şu halde hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemlerin Rabbi Allah'ındır. (45/36)

Göklerde ve yerde büyüklük O'nundur. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (45/37)

Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ve adı konulmuş bir ecel (belli bir süre) olarak yarattık. İnkâr edenler ise, uyarıldıkları şeyden yüz çeviren(kimseler)dir. (46/3)

De ki: "Gördünüz mü haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru sözlüler iseniz, bundan önce bir kitap ya da bir ilim kalıntısı (veya bir eser) varsa, bana getirin." (46/4)

Onlar görmüyorlar mı ki, gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan (Allah), ölüleri de diriltmeye güç yetirir. Hayır; gerçekten O, herşeye güç yetirendir. (46/33)

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4)

Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/7)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; dilediğine mağfiret eder, dilediğini azablandırır. Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir. (48/14)

De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğreteceksiniz? Oysa Allah, göklerde ve yerde olanları bilir. Allah, herşeyi bilendir." (49/16)

Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yaptıklarınızı görendir. (49/18)

Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. (50/9)

Andolsun, Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık; Bize hiçbir yorgunluk dokunmadı. (50/38)

Gökte rızkınız vardır ve size va'dolunmakta olan da. (51/22)

O gün gök, sarsılıp çalkalanır. (52/9)

Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır; onlar, kesin bir bilgiyle inanmıyorlar. (52/36)

Eğer gökten bir parçanın düşmekte olduğunu görseler bile: "Üst üste yığılmış bir buluttur." derler. (52/44)

Göklerde nice melekler vardır ki, onların şefaatleri hiçbir şeyle yarar sağlamaz; ancak Allah'ın dileyip razı olduğu kimseye izin verdikten sonra başka. (53/26)

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır; öyle ki, kötülükte bulunanları, yaptıkları dolayısıyla cezalandırır, güzel davranışta bulunanları da daha güzeliyle ödüllendirir. (53/31)

Gökyüzü, Onu da yükseltti ve mizanı koydu. (55/7)

Göklerde ve yerde olan ne varsa O'ndan ister. O, her gün bir iştedir. (55/29)

Ey cin ve ins toplulukları, eğer göklerin ve yerin bucaklarından aşıp-geçmeye güç yetirebilirseniz, hemen aşın; ancak 'üstün bir güç (sultan)' olmaksızın aşamazsınız. (55/33)

Sonra gök yarılıp yağ gibi erimiş olarak kıpkırmızı bir gül olduğu zaman; (55/37)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (57/1)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, herşeye güç yetirendir. (57/2)

Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı görendir. (57/4)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. (Sonunda bütün) işler Allah'a döndürülür. (57/5)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten önce infak eden ve savaşanlar (başkasıyla) bir olmaz. İşte onlar, derece olarak sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Allah, her birine en güzel olanı va'detmiştir. Allah, yaptıklarınızdan hâberdardır. (57/10)

Rabbinizden olan bir mağfirete ve cennete (kavuşmak için) 'çaba gösterip-yarışın,' ki (o cennet) genişliği gök ile yerin genişliği gibi olup Allah'a ve Resûlü'ne iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu, Allah'ın fazlıdır ki, onu dilediğine verir. Allah büyük fazl sahibidir. (57/21)

Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (58/7)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (59/1)

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (59/24)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (61/1)

Göklerde ve yerde olanların tümü, Melik; Kuddüs; Aziz; Hakim olan Allah'ı tesbih eder. (62/1)

Onlar ki: "Allah'ın Resûlü yanında bulunanlara hiçbir infak (harcama)da bulunmayın, sonunda dağılıp gitsinler," derler. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak münafıklar kavramıyorlar. (63/7)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd (övgü) de O'nundur. O, herşeye güç yetirendir. (64/1)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (64/3)

Göklerde ve yerde olanların tümünü bilir; sizin saklı tuttuklarınızı da, açığa vurduklarınızı da bilir. Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (64/4)

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? (67/3)

Gökte olanın sizi yere geçirmeyeceğinden emin misiniz? Bir bakmışsınız ki, o (yeryüzü) sallanıp-çalkalanmaktadır. (67/16)

Yoksa gökte olanın üzerinize 'taş yağdıran (fırtınalı) bir rüzgar' göndermeyeceğinden emin misiniz? Siz o takdirde Benim uyarmam nasılmış bilip-öğreneceksiniz. (67/17)

Gök yarılıp-çatlamıştır; artık o gün, 'sarkmış-za'fa uğramıştır.' (69/16)

Gökyüzünün erimiş maden gibi olacağı gün; (70/8)

(Öyle yapın ki,) Üzerinize gökten sağanak (bol miktarda yağmur) yağdırsın." (71/11)

Bu nedenle gök bile yarılıp-çatlamıştır; (artık) O'nun va'di gerçekleştirilip-yerine getirilmiştir. (73/18)

Gök yarıldığı zaman (77/9)

O sırada gök açılmış ve kapı kapı olmuştur. (78/19)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi Rahman olan (Allah); O'na hitap etmeye güç yetiremezler. (78/37)

Yaratmak bakımından siz mi daha güçsünüz yoksa gök mü? (Allah) Onu bina etti. (79/27)

Gök, sıyrılıp-yüzüldüğü zaman (81/11)

Gök, çatlayıp-yarıldığı zaman, (82/1)

Gök, yarılıp-parçalandığı, (84/1)

Ki O (Allah), göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (85/9)

GÖLGE

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

Onlar, bulut gölgeleri içinde Allah'ın (azabının) meleklerle onlara gelmesini ve (azap) emrinin gerçekleşmesini mi gözlüyorlar? Oysa bütün işler Allah'a döner. (2/210)

İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak-ne soğuk, tam kararında gölgeliğe' sokacağız. (4/57)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Bir zamanlar dağı, sanki bir gölgelikmiş gibi üstlerine geçirmiştik. Onlar ise neredeyse tepelerine düşecek sanmışlardı. (Onlara demiştik ki:) "Size verdiklerimize sımsıkı sarılın ve onda olanı düşünün, ki sakınasınız." (7/171)

Göklerde ve yerde her ne varsa -isteyerek de olsa, istemeyerek de olsa- Allah'a secde eder. Sabah akşam gölgeleri de (O'na secde eder). (13/15)

Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)

Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakmıyorlar mı? Onun gölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner. (16/48)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O,

üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Rabbini görmedin mi, gölgeyi nasıl uzatıvermiştir? Eğer dilemiş olsaydı onu durgun kılardı. Sonra biz güneşi ona bir delil kılmışızdır. (25/45)

Sonunda onu yalanladılar, böylece onları o gölgelik-gününün azabı yakaladı. Gerçekten o, büyük bir günün azabıydı. (26/189)

Hemencecik onların sürülerini suladı, sonra yine gölgeye çekilerek dedi ki: "Rabbim, doğrusu bana indirdiğin her hayra muhtacım." (28/24)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırlar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarınca, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

Gölge ile sıcaklık da. (35/21)

Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. (36/56)

Yayılıp-uzanmış gölgeler, (56/30)

Ve kapkara dumandan bir gölge içindedirler. (56/43)

(Meyvelerin) Gölgeleri onlara pek yakın ve devşirilmeleri kolaylaştırıldıkça kolaylaştırılmış. (76/14)

Üç dala ayrılmış bir gölgeye gidin. (77/30)

Ne gölge altında barındırır, ne (yakıcı) alevden korur. (77/31)

Şüphesiz muttaki olanlar, gölgeliklerde ve pınar-başlarındadır; (77/41)

GÖMLEK

Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düzüp-uydurduklarınıza karşı (kendisinden) yardım istenecek olan Allah'tır." (12/18)

Kapıya doğru ikisi de koştular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (12/25)

(Yusuf) Dedi ki: "Onun kendisi benden murad almak istedi." Kadının yakınlarından bir şahid şahitlik etti: "Eğer onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir, kendisi ise yalan söyleyenlerdendir. (12/26)

Yok eğer onun gömleği arkadan çekilip-yırtılmışsa, bu durumda kadın yalan söylemiştir ve kendisi doğruyu söyleyenlerdendir." (12/27)

Onun gömleğinin arkadan çekilip-yırtıldığını gördüğü zaman (kocası): "Doğrusu, bu sizin düzeninizden (biri)dir. Gerçekten sizin düzeniniz büyüktür" dedi. (12/28)

Bu gömleğimle gidin de, babamın yüzüne sürün. Gözü (yine) görür hale gelir. Bütün ailenizi de bana getirin." (12/93)

GÖNÜLDEN YAPILAN DAVRANIŞLAR

Dediler ki: "Allah oğul edindi." O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na gönülden boyun eğmişlerdir. (2/116)

De ki: "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, bizimle Allah hakkında (sözde kanıtlarla) tartışmalara mı giriyorsunuz? Bizim amellerimiz bizim, sizin de amelleriniz sizindir. Biz, O'na gönülden bağlanmış (muhlis) olanlarız." (2/139)

Şüphesiz, 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindendir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah, şükrün karşılığını verendir, bilendir. (2/158)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız, -eğer bilirseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Namazları ve orta namazını (üstlerine düşerek, titizlik göstererek) koruyun ve Allah'a gönülden boyun eğiciler olarak (namaza) durun. (2/238)

Sabredenler, doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' bağışlanma dileyenlerdir. (3/17)

Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et." (3/43)

Kadınlara mehirlerini gönülden isteyerek (ve bir hak olarak) verin, fakat onlar, gönül hoşluğuyla size ondan bir şeyi bağışlarlarsa, onu da afiyetle, iç huzuruyla yiyin. (4/4)

Allah'ın, bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.' Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a), itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyeni koruyanlardır. Nüşuzundan korktuğunuz kadınlara (önce) öğüt verin, (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın, (bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir, büyüktür. (4/34)

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmektelerken, ona çılgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

Doğrusu İbrahim, yumuşak huylu, duygulu ve gönülden (Allah'a) yönelen biriydi. (11/75)

Gerçek şu ki, İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhiddi ve o müşriklerden değildi. (16/120)

Onlar gemiye bindikleri zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak, Allah'a yalvarıp yakarırlar. Ama onları karaya çıkarıp kurtarınca, hemen şirk koşarlar. (29/65)

Göklerde ve yerde bulunanlar O'nundur; hepsi O'na 'gönülden boyun eğmiş' bulunuyorlar. (30/26)

'Gönülden katıksız bağlılar' olarak, O'na yönelin ve O'ndan korkup-sakının, dosdoğru namazı kılın ve müşriklerden olmayın. (30/31)

İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, 'gönülden katıksız bağlılar' olarak, Rablerine dua ederler; sonra kendinden onlara bir rahmet taddırınca hemencecik bir grup Rablerine şirk koşarlar. (30/33)

Bununla birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgin olmayan şeyi bana şirk koşman için, sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana 'gönülden-katıksız olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır, böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/15)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırlar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarınca, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

Ama sizden kim Allah'a ve Resûlü'ne gönülden -itaat eder ve salih bir amelde bulunursa, ona ecrini iki kat veririz. Ve biz ona üstün bir rızık da hazırlamışızdır. (33/31)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve

sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokca zikreden erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Onlar, gökten ve yerden önlerinde ve arkalarında olanı görmüyorlar mı? Eğer biz dilersek, onları yerin-dibine geçirir ya da gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Hiç şüphesiz, bunda 'gönülden (Allah'a) yönelen' her kul için bir ayet vardır. (34/9)

(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, gönülden katıksızca yönelmiş olarak Rabbine dua eder. Sonra ona kendinden bir nimet verdiği zaman, daha önce O'na dua ettiğini unutur ve O'nun yolundan saptırmak amacıyla Allah'a eşler koşmaya başlar. De ki: "İnkârınla biraz (dünya zevklerinden) yararlan; çünkü sen, ateşin halkındansın." (39/8)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştu. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

GÖSTERİŞ YAPMAK

Ey iman edenler Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Ve onlar mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan kime arkadaş olursa artık ne kötü bir arkadaştır o. (4/38)

Gerçek şu ki, münafıklar (sözde), Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar. (4/142)

Bir de yurtlarından refahtan şımarıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatandır. (8/47)

İşte (şu) namaz kılanların vay haline, Ki onlar, namazlarında yanılgıdadırlar, onlar gösteriş yapmaktadırlar, (107/4-6)

GÖZ

"Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (2/7)

Çakan şimşek neredeyse gözlerini kapıverecek; önlerini her aydınlattığında (biraz) yürürler, üzerlerine karanlık basıverince de kalakalırlar. Allah dileseydi, işitmelerini de görmelerini de gideriverirdi. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (2/20)

Ve sizin için denizi ikiye yarıp sizi kurtardığımızı ve Firavun'un adamlarını -gözlerinizin önünde- boğduğumuzu hatırlayın. (2/50)

Elçiye indirileni dinlediklerinde hakkı tanıdıklarından dolayı gözlerinin yaşlarla dolup taştığını görürsün. Derler ki: "Rabbimiz inandık; öyleyse bizi şahidlerle birlikte yaz." (5/83)

Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır. (6/103)

Biz onların kalplerini ve gözlerini, ilkin inanmadıkları gibi tersine çeviririz ve onları tuğyanları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda terkederiz. (6/110)

Gözleri cehennem halkından yana çevrilince: "Rabbimiz, bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılma" derler. (7/47)

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (7/116)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (7/179)

Karşı karşıya geldiğinizde, Allah, 'olacağı olan işi gerçekleştirmek' için, onları gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Ve (bütün) işler Allah'a döndürülür. (8/44)

Bir de (savaşa katılabilecekleri bir bineğe) bindirmen için sana her gelişlerinde "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin ve infak edecek bir şey bulamayıp hüzünlerinden dolayı gözlerinden yaşlar boşana boşana geri dönenler üzerinde de (sorumluluk) yoktur. (9/92)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakınmayacak mısınız? (10/31)

Dedi ki: "Ey Kavmim, görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve Rabbim bana kendi katından bir rahmet vermiş de (bu,) sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız?" (11/28)

"Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." (11/31)

Ve onlardan yüz(ünü) çevirdi ve: "Ey Yusuf'a karşı (artan dayanılmaz) kahrım" dedi ve gözleri üzüntüsünden (ağardıkça) ağardı. Ki yutkundukça yutkunuyordu." (12/84)

"Bu gömleğimle gidin de, babamın yüzüne sürün. Gözü (yine) görür hale gelir. Bütün ailenizi de bana getirin." (12/93)

Müjdeci gelip de onu (gömleği) onun yüzüne sürdüğü zaman, gözü görür olarak (sağlığına) dönüverdi. (Yakub) Dedi ki: "Ben, size bilmediğinizi Allah'tan gerçekten biliyorum demedim mi?" (12/96)

(Ey Muhammed,) Allah'ı sakın zulmedenlerin yapmakta olduklarından habersiz sanma, onları yalnızca gözlerin dehşetle belireceği bir güne ertelemektedir. (14/42)

Başlarını dikerek koşarlar, gözleri kendilerine dönüp-çevrilmez. Kalbleri (sanki) bomboştur. (14/43)

Mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (15/15)

Onlar, Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Gafil olanlar onların ta kendileridir. (16/108)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi

'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Ki onlar, Beni zikretme (konusun)da gözleri bir perde içindeydi. (Kur'an'ı) dinlemeye katlanamazlardı. (18/101)

Gerçek olan va'd yaklaşmıştır, işte o zaman, inkâr edenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak: "Eyvahlar bize, biz bundan tam bir gaflet içindeydik, hayır, bizler zalim kimselerdik" (diyecekler). (21/97)

Yer yüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları oluversin? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir. (22/46)

O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz. (23/78)

Mü'minlere söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar. Bu, onlar için daha temizdir. Gerçekten Allah, yaptıklarından haberdârdır. (24/30)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılaba uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Ayetlerimiz onlara, gözler önünde sergilenmiş olarak gelince dediler ki: "Bu, apaçık olan bir büyüdür." (27/13)

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/9)

Hani onlar, size hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış, yürekler hançereye gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz. (33/10)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Eğer dilemiş olsaydık, gözlerinin üstüne bastırır-kör ederdik, böylece yola dökülüp-koşuşurlardı. Fakat nasıl göreceklerdi ki? (36/66)

Biz onları bir alay konusu edinmiştik; yoksa gözler mi onlardan kaydı?" (38/63)

(Allah,) Gözlerin hainliklerini ve göğüslerin sakladıklarını bilir. (40/19)

"Onların etrafında altın tepsiler ve testilerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı herşey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız." (43/71)

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

Gözleri 'zillet ve dehşetten düşmüş olarak', sanki 'yayılan' çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar. (54/7)

Andolsun onlar, onun konuklarından da murad almak için baskı yaptılar. Biz de onların gözlerini silip kör ettik. "İşte azabımı ve uyarmamı tadın." (54/37)

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? (67/3)

Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir. (67/4)

De ki: "Sizi inşa eden (yaratan), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (67/23)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sarıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapasağlam iken secdeye davet edilirlerdi. (68/43)

O inkâr edenler, zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi. "O, gerçekten bir delidir" diyorlar. (68/51)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük' yüzlerini de bir zillet kaplamış; işte bu, kendilerine vadedilmekte olan (kıyamet ve azab) günüdür. (70/44)

Gözler zillet içinde düşecek. (79/9)

GÖZ AYDINLIĞI

Artık, ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecek olursan, de ki: "Ben Rahman'a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım." (19/26)

Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl," diyenlerdir. (25/74)

Artık hiçbir nefis, yaptıklarına karşılık olmak üzere kendileri için gözler aydınlığı olarak nelerin (sayısız nimetlerin) saklandığını bilmez. (32/17)

Onlardan dilediğini geri bırakır, dilediğini de yanına alıp-barındırabilirsin; ayrıldıklarından, istek duyduklarına (dönmende) senin için bir sakınca yoktur. Onların gözlerinin aydınlanıp hüzne kapılmamalarına ve kendilerine verdiğinle hepsinin hoşnut olmalarına en yakın (en uygun) olan budur. Allah, kalplerinizde olanı bilir. Allah bilendir, halimdir. (33/51)

GÖZ DİKMEK

Sakın onlardan bazılarını yararlandırdığımız şeylere gözünü dikme, onlara karşı hüzne kapılma, mü'minler için de (şefkat) kanatlarını ger. (15/88)

Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha süreklidir. (20/131)

GÖZ-KAŞ İŞARETİ İLE AYIPLAMAK

Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; (104/1)

GÖZ KAYMASI

Hani onlar, size hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış, yürekler hançereye gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz. (33/10)

Biz onları bir alay konusu edinmiştik; yoksa gözler mi onlardan kaydı?" (38/63)

GURUR-ALDANMA

Bu onların: "Ateş bize sayılı günler dışında kesinlikle dokunmayacak" demelerindendir. Onların bu iftiraları dinleri konusunda kendilerini yanılgıya düşürmüştür. (3/24)

(Şeytan) Onlara vaadler ediyor, onları en olmadık kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan, onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez. (4/120)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla, (Kur'an'la) hatırlat ki bir nefis kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi ne bir şefaatçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Böylece her peygambere insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazısı bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (6/112)

Ey cin ve insan topluluğu içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şehadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şehadet ettiler. (6/130)

Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" (7/22)

Onlar dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi biz de bugün onları unutacağız. (7/51)

Münafıklar ve kalblerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

"Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)

Dedi ki: "Bu bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir." Bilmez mi ki gerçekten Allah kendisinden önceki nesillerden kuvvet bakımından

kendisinden daha güçlü ve insan-sayısı bakımından daha çok olan kimseleri yıkıma uğratmıştır. Suçlu-günahkarlardan kendi günahları sorulmaz. (28/78)

Ey insanlar Rabb'inizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki (o gün hiç) bir baba çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Hani münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: " Allah ve Resulü bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Ey insanlar hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (35/5)

De ki: "Siz Allah'ın dışında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır zulmedenler birbirlerine aldatmadan başkasını vadetmiyorlar." (35/40)

Allah'ın ayetleri konusunda inkar edenlerden başkası mücadele etmez. Öyleyse onların şehirlerde dönüp dolaşması seni aldatmasın. (40/4)

Bunun nedeni şudur: Çünkü siz Allah'ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldattı. Böylece ne ordan (ateşten) çıkarılırlar ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilir. (45/35)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geliverdi; ve o aldaltıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14)

Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama' bir süs kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu) mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir sonra kuruyuverir bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş sonra o bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Rahmana karşı size yardım edecek olan kimmiş? Şu sizin ordunuz mu? Kafirler yalnızca bir gurur (kesin bir aldanış) içindedirler. (67/20)

GUSÜL

Ey iman edenler, sarhoş iken ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz, ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz, yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin; (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (4/43)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah, size güçlük çıkarmak istemez ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki, şükredersiniz. (5/6)

GÜL

Sonra gök yarılıp yağ gibi erimiş olarak kıpkırmızı bir gül olduğu zaman; (55/37)

GÜLMEK

Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar. (9/82)

Karısı ayaktaydı, bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik. (11/71)

Siz onları alay konusu edinmiştiniz; öyle ki, size benim zikrimi unutturdular ve siz onlara gülüp duruyordunuz." (23/110)

(Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)

Fakat onlara ayetlerimizle geldiği zaman, bir de ne görsün, onlar bunlara (alay edip) gülüyorlar. (43/47)

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verilince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. (43/57)

Doğrusu, güldüren ve ağlatan O'dur. (53/43)

(Alayla) Gülüyorsunuz ve ağlamıyorsunuz. (53/60)

Güler ve sevinç içindedir. (80/39)

Doğrusu, 'suç ve günah işleyenler,' kimi iman edenlere gülüp-geçerlerdi. (83/29)

Artık bugün, iman edenler, kafir olanlara gülmektedirler. (83/34)

GÜMÜŞ

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır. (3/14)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Eğer insanlar (Allah'a karşı isyanda birleşip) tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'ı (Allah'ı) inkâr edenlerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri merdivenler yapardık. (43/33)

Çevrelerinde gümüşten billur kablar, kupalar dolaştırılır. (76/15)

Gümüşten billur kaplar ki, onları belli bir ölçüyle tesbit etmişlerdir. (76/16)

Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (76/21)

GÜNAH

Hayır; kim bir kötülük işler de günahı kendisini kuşatırsa (artık) onlar ateşin halkıdırlar orada süresiz kalacaklardır. (2/81)

Sonra (yine) siz birbirinizi öldürüyor bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

O, size ölüyü, (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı, kesin olarak haram kıldı. Fakat kim, kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir) ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (2/173)

Bundan böyle kim onu (vasiyeti) işittikten sonra değiştirirse günahı elbette onu değiştirenlerin üzerinedir. Şüphesiz Allah, işitendir bilendir. (2/181)

Bunun yanında kim vasiyet edenin haksızlığa eğilim göstereceğinden ya da günaha gireceğinden korkup da ikisinin (tarafların) arasını bulup-düzeltirse artık ona günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (2/182)

Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hakimlere aktarmayın. (2/188)

Sayılı günlerde Allah'ı anın. İki günde (Mina'dan dönmek için) elini çabuk tutana günah yoktur geri kalana da günah yoktur. (Bu) sakınan için(dir). Allah'tan korkup-sakının ve gerçekten bilin ki siz O'na döndürülüp-toplanacaksınız. (2/203)

Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki:"Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar.De ki:"İhtiyaçtan artakalanı." Böylece Allah, size ayetlerini açıklar; umulur ki düşünürsünüz. (2/219)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız bu durumda (kadının) fidye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunları (böyle) açıklar. (2/230)

Sadakaları açıkta verirseniz ne iyi; fakat gizleyip fakirlere verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır. O, günahlarınızdan bir kısmını bağışlar. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (2/271)

Allah, faizi yok eder de sadakaları arttırır. Allah, günahkar kâfirlerin hiçbirini sevmez. (2/276)

Ey iman edenler belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu) düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi

yazmaya güç yetiremeyecekse velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun çok olsun süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu Allah katında en adil şahitlik için en sağlam şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız o kendiniz için fısk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah, size öğretiyor. Allah, herşeyi bilendir. (2/282)

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız kendisine güven duyulan Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse artık şüphesiz onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Ayetlerimizi yalanladılar böylece Allah, günahları nedeniyle onları yakalayıverdi. Allah, (cezayla) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (3/11)

Bir eşi bırakıp yerine bir başka eşi almak isterseniz onlardan birine (öncekine) yüklerle (mal ve para) vermişseniz bile ondan hiçbir şey almayın. Ona iftira ederek ve apaçık bir günaha girerek verdiğinizi alacak mısınız? (4/20)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları fuhuşta bulunmayan iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/25)

Size yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız sizin kusurlarınızı örteriz ve sizi 'onurlu-üstün' bir makama sokarız. (4/31)

Gerçekten Allah kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur. (4/48)

Allah'a karşı nasıl yalan uyduruyorlar bir bak. Bu apaçık bir günah olarak yeter. (4/50)

Kendi nefislerine ihanet edenlerden yana mücadeleye girişme. Hiç şüphesiz Allah, ihanette ilerlemiş günahkarı sevmez. (4/107)

Kim bir günah kazanırsa, o ancak kendi nefsi aleyhinde onu kazanmıştır. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (4/111)

Kim bir hata veya günah kazanır da, sonra bunu bir suçsuza yüklerse gerçekten o böyle bir yalan (bühtan)ı ve apaçık bir günahı yüklenmiştir. (4/112)

Ey iman edenler Allah'ın şiarlarına haram olan ay'a kurbanlık hayvanlara (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış, yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün, inkâra sapanlar sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün, size dininizi kemale erdirdim üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır esirgeyendir. (5/3)

Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtmamaları için diye onlardan sakın. Şayet yüz çevirirlerse bil ki Allah bir kısım günahları nedeniyle onlara bir musibeti tattırmak istemektedir. Şüphesiz insanların çoğu fasıklardır. (5/49)

Onlardan çoğunun günahta düşmanlıkta ve haram yiyicilikte çabalarına hız kattıklarını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür. (5/62)

Bilgin-yöneticileri (Rabbaniyyun) ve yüksek bilginleri (Ahbar) onları günah söylemelerinden ve haram yiyiciliklerinden sakındırmalı değil miydi? Yapmakta oldukları ne kötüdür. (5/63)

Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geçerler ve: "Bizim şehadetimiz o ikisinin şehadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi

aşmadık yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler. (5/107)

Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar doğrusu hüsrana uğramışlardır. Öyle ki saat (kıyamet günü) apansız onlara geliverince günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (dünyada) sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazıklar olsun bize…" derler. Dikkat edin o işleyip-yüklendikleri ne kötüdür. (6/31)

Günahın açıkta olanını da gizlisini de terkedin. Çünkü günahı kazananlar yüklenegeldikleri nedeniyle karşılık göreceklerdir. (6/120)

(Bütün bunlar) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanları doğruya erdirme(ye veya ortaya çıkarmaya yetmez) mi? Eğer biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir musibet isabet ettirirdik; ve kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle işitmeyenler olurlardı. (7/100)

Ayetlerimizi yalanlayanları ise onları bilmiyecekleri bir yönden derece derece (günahları yükletip azaba) yaklaştıracağız. (7/182)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar Rablerinin ayetlerini yalanladılar; biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Firavun ordusunu suda boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi. (8/54)

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağıranlar' oldukları sürece güçsüz-zayıflara hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (9/91)

Diğerleri günahlarını itiraf ettiler onlar salih bir ameli bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Hiç şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (9/102)

Kıyamet gününde kendi günahlarının tümünü ve bilgisizce saptırdıklarının günahlarının bir kısmını yüklenmeleri için. Bak ne kötü yük yükleniyorlar. (16/25)

Kim hidayete ererse kendi nefsi için hidayete erer; kim de saparsa kendi aleyhine sapar. hiçbir günahkar bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz bir elçi gönderinceye kadar (hiçbir topluma) azab edecek değiliz. (17/15)

Biz Nuh'tan sonra nice kuşakları yıkıma uğrattık. Kullarının günahlarını haber alıcı görücü olarak Rabbin yeter (17/17)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size biz rızık veririz. Şüphesiz onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

Kim bundan yüz çevirirse şüphesiz kıyamet günü o bir günah-yükü yüklenecektir. (20/100)

Doğrusu uydurulmuş bir yalanla gelenler sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahtan (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azab vardır. (24/11)

Kör olana güçlük yoktur topal olana güçlük yoktur hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de gerek kendi evlerinizden gerekse babalarınızın evlerinden annelerinizin evlerinden erkek kardeşlerinizin evlerinden kız kardeşlerinizin evlerinden amcalarınızın evlerinden halalarınızın evlerinden dayılarınızın evlerinden teyzelerinizin evlerinden anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit Allah tarafından kutlu güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Sen asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter. (25/58)

Ancak tevbe eden iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; işte onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (25/70)

İşte biz, onların her birini kendi günahıyla yakalayıverdik. Böylece onlardan kiminin üstüne taş fırtınası gönderdik kimini şiddetli bir çığlık sarıverdi kimini yerin dibine geçirdik kimini de suda boğduk. Allah, onlara zulmedici değildi ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (29/40)

Andolsun biz, senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise bizim üzerimizde bir haktır. (30/47)

Evlerinizde vakarla-oturun, (evlerinizi karargah edinin) ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurması gibi siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

Ey iman edenler, (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağrıldığınız zaman girin yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman perde arkasından isteyin. Bu sizin

kalpleriniz için de onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız Allah katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara irtikab etmedikleri (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise gerçekten bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir. (33/58)

Ki O, (Allah) amellerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse artık o en büyük kurtuluşla kurtulmuştur. (33/71)

hiçbir günahkar bir başka günahkarın günahını yüklenemez. Eğer yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu taşımaya çağırsa -bu yakın-akrabası da olsa- kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen, yalnızca gayb ile Rablerinden 'içleri titreyerek-korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyarırsın. Kim temizlenip-arınırsa artık o kendi nefsi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (35/18)

Bugün biz, onların ağızlarını mühürleriz; (günahtan ve sevaptan yana) kazandıklarını elleri bize söylemekte ayakları (aleyhlerinde) şahitlik etmektedir. (36/65)

Eğer inkâr edecek olursanız, artık şüphesiz Allah size karşı hiçbir ihtiyacı olmayandır ve O kulları için inkâra rıza göstermez. Ve eğer şükrederseniz sizin (yararınız) için ondan razı olur. hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz, böylece yaptıklarınızı size haber verecektir. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı olanı bilendir. (39/7)

Günahı bağışlayan tevbeyi kabul eden cezası pek şiddetli olan ve lütuf sahibi (Allah'tan). O'ndan başka ilah yoktur. Dönüş O'nadır. (40/3)

Onlar, yeryüzünde gezip-dolaşmıyorlar mı ki, böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler. Fakat Allah onları günahları dolayısıyla (azabla) yakalayıverdi. Onları Allah'tan koruyacak kimse olmadı. (40/21)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et. (40/55)

(Bunlar) Büyük günahlardan ve çirkin -utanmazlıklardan kaçınanlar ve gazablandıkları zaman bağışlayanlar (42/37)

Gerçeği sürekli ters yüz eden günaha düşkün olan herkesin vay haline. (45/7)

Şu halde bil; gerçekten Allah'tan başka ilah yoktur. Hem kendi günahın hem mü'min erkekler ve mü'min kadınlar için mağfiret dile. Allah sizin dönüp-dolaşacağınız yeri bilir konaklama yerinizi de. (47/19)

Şüphesiz Biz sana apaçık bir fetih verdik. (48/1)

Öyle ki Allah senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlasın üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/2)

Ey iman edenler zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah tevbeleri kabul edendir çok esirgeyendir. (49/12)

Artık gerçekten zulmedenler için (geçmişteki) arkadaşlarının günahlarına benzer bir günah vardır. Şu halde acele etmesinler. (51/59)

Orada bir kadeh kapışır-çekişirler ki onda ne 'boş ve saçma bir söz' ne günaha sokma yoktur. (52/23)

Ki onlar ufak tefek günahlar dışında günahın büyük olanından ve çirkin utanmazlıklardan kaçınırlar. Şüphesiz senin Rabbin mağfireti geniş olandır. O sizi daha iyi bilendir; hem sizi topraktan inşa ettiği (yarattığı) ve siz daha annelerinizin karnında cenin halinde bulunduğunuz zaman da. Öyleyse kendinizi temize çıkarıp-durmayın. O sakınanı daha iyi bilendir. (53/32)

Doğrusu hiçbir günahkar bir başkasının günah yükünü yüklenmez. (53/38)

İşte o gün ne insana ne cinne günahından sorulmaz. (55/39)

Orada ne 'saçma ve boş bir söz' işitirler ne günaha sokma. (56/25)

Onlar büyük günah üzerinde ısrarlı davrananlardı. (56/46)

'Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri; günah düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya. derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o ne kötü bir gidiş yeridir. (58/8)

Ey iman edenler kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunacağınız zaman bundan böyle günah düşmanlık ve Peygamber'e isyanı fısıldaşıp-konuşmayın; birri (iyiliği) ve takvayı konuşun ve huzurunda toplanacağınız Allah'tan sakının. (58/9)

O da sizin günahlarınızı bağışlar sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (61/12)

Böylece kendi günahlarını itiraf ettiler. Çılgınca yanan ateşin halkına (Allah'ın rahmetinden) uzaklık olsun. (67/11)

Hayrı engelleyip sürdüren saldırgan olabildiğince günahkar (68/12)

Öyleyse Rabbinin hükmüne sabır göster. Onlardan günahkar veya nankör olana itaat etme. (76/24)

Oysa onu 'sınır tanımaz saldırgan' günahkar olandan başkası yalanlamaz. (83/12)

Doğrusu 'suç ve günah işleyenler' kimi iman edenlere gülüp-geçerlerdi. (83/29)

Sonra ona fücurunu (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). (91/8)

Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmuştur. (91/9)

Ve onu (isyanla günahla bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır. (91/10)

Fakat onu yalanladılar deveyi yere yıkıp öldürdüler. Rableri de günahları dolayısıyla 'onları yerle bir etti kırıp geçirdi'; orasını da dümdüz etti. (91/14)

GÜNEŞ

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkârcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce: "İşte bu benim rabbim, bu en büyük" demişti. Ama o da kayboluverince, kavmine demişti ki: "Ey kavmim, doğrusu ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım." (6/78)

O sabahı yarıp çıkarandır. Geceyi bir sükun (dinlenme), güneş ve ay'ı bir hesap (ile) kıldı. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'ın takdiridir. (6/96)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Güneşi bir aydınlık, ayı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah, bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. (10/5)

Hani Yusuf babasına: "Babacığım, gerçekten ben (rüyamda) onbir yıldız, güneşi ve ayı gördüm; bana secde etmektelerken gördüm" demişti. (12/4)

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve güneş ile aya boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız. (13/2)

Güneşi ve ayı hareketlerinde sürekli emrinize amade kılan, geceyi ve gündüzü de emrinize amade kılandır. (14/33)

Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/12)

Güneşin sarkmasından gecenin kararmasına kadar namazı kıl, fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'ı, işte o, şahid olunandır. (17/78)

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. (18/17)

Sonunda güneşin battığı yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta buldu, yanında bir kavim gördü. Dedik ki: "Ey Zu'l-Karneyn, (istiyorsan onları) ya azaba uğratırsın veya içlerinde güzelliği (geçerli ilke) edinirsin." (18/86)

Sonunda güneşin doğduğu yere kadar ulaştı ve onu (güneşi), kendileri için bir siper kılmadığımız bir kavim üzerine doğmakta iken buldu. (18/90)

Ve gerçekten sen burada susamayacaksın ve güneş altında yanmayacaksın da." (20/119)

Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin. (20/130)

Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor. (21/33)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Rabbini görmedin mi, gölgeyi nasıl uzatıvermiştir? Eğer dilemiş olsaydı onu durgun kılardı. Sonra biz güneşi ona bir delil kılmışızdır. (25/45)

Böylece (Firavun ve ordusu) güneşin doğuş vakti onları izlemeye koyuldular. (26/60)

Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı, güneşi ve ayı kim emre amade kıldı?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. Şu halde nasıl oluyor da çevriliyorlar? (29/61)

Görmüyor musun ki, gerçekten Allah, geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar. Güneş ile ayı emre amade kılmıştır. Her biri, adı konulmuş bir süreye kadar akıp gider. Allah yaptıklarınızdan haberdârdır. (31/29)

(Allah) Geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar; güneşi ve ayı emre amade kılmıştır, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedir. İşte bunları (yaratıp düzene koyan) Allah sizin Rabbinizdir; mülk O'nundur. O'ndan başka taptıklarınız ise, 'bir çekirdeğin incecik zarına' bile malik olamazlar. (35/13)

Güneş de, kendisi için (tesbit edilmiş) olan bir müstakarra doğru akıp gitmektedir. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)ın takdiridir. (36/38)

Ne güneşin aya erişip-yetişmesi gerekir, ne de gecenin gündüzün önüne geçmesi. Her biri bir yörüngede yüzüp gitmektedirler. (36/40)

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur. (39/5)

Gece, gündüz, güneş ve ay O'nun ayetlerindendir. Siz güneşe de, aya da secde etmeyin. Allah'a secde edin, ki bunları kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz. (41/37)

Öyleyse sen, onların dediklerine karşılık sabret ve Rabbini güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile tesbih et. (50/39)

Güneş ve ay (belli) bir hesap iledir. (55/5)

Ve ayı bunlar içinde bir nur kılmış, güneşi de (aydınlatıcı ve yakıcı) bir kandil yapmıştır." (71/16)

Güneş ve ay birleştirildiği zaman; (75/9)

Orada tahtlar üzerinde yaslanıp-dayanmışlardır. Orada ne (yakıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler. (76/13)

Güneş, köreltildiği1 zaman, (81/1)

Güneşe ve onun parıltısına andolsun, (91/1)

GÜVE

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

GÜVENLİK

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edeni de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateşin azabına uğratırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Eğer korkarsanız, yaya veya binekte iken kılın. Güvenliğe girdiğinizde ise, yine Allah'ı, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi zikredin. (2/239)

Orada apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse o güvenliktedir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de inkâr ederse, şüphesiz, Allah alemlere karşı muhtaç olmayandır. (3/97)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde

olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağrılışlarında içine başaşağı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (şartların)ı size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse, artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size, onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)

Namazı bitirdiğinizde, Allah'ı ayaktayken, otururken ve yan yatarken zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz, mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır. (4/103)

Hem siz, Onun haklarında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirseniz." (6/81)

İman edenler ve imanlarını zulümle karıştırmayanlar, işte güvenlik onlar içindir ve onlar hidayete ermişlerdir. (6/82)

Eğer müşriklerden biri, senden 'eman isterse', ona eman ver; öyle ki Allah'ın sözünü dinlemiş olsun, sonra onu 'güvenlik içinde olacağı yere ulaştır.' Bu, onların elbette bilmeyen bir topluluk olmaları nedeniyledir. (9/6)

(Bundan) Sonra Allah, elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi, sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu, inkârcıların cezasıdır. (9/26)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Böylece onlar (gelip) Yusuf'un yanına girdikleri zaman, anne ve babasını bağrına bastı ve dedi ki: "Allah'ın dilemesiyle Mısır'a güvenlik içinde giriniz." (12/99)

Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut." (14/35)

Oraya esenlikle ve güvenlikle girin. (15/46)

Dağlardan güvenli evler yontuyorlardı. (15/82)

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızkı da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı. (16/112)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasıktır. (24/55)

Siz burada güvenlik içinde mi bırakılacaksınız?" (26/146)

Kendileriyle, içlerinde bereketler kıldığımız memleketler arasında (biri diğerinden) görünebilen şehirler var ettik ve orada yürüme (imkanlarını) takdir ettik: "Oralarda geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde gezip dolaşın" (dedik). (34/18)

Bizim katımızda sizi (bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşklerinde güven içindedirler. (34/37)

Muttakilere gelince; muhakkak onlar, güvenli bir makamdadırlar. (44/51)

Orda, güvenlik içinde her türlü meyveyi istiyorlar; (44/55)

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4)

Andolsun, Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur, kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştir ve onlara yakın bir fethi sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırttıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde

'kararlılıkla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (48/27)

Ki O, kendilerini açlıktan (kurtarıp) doyuran ve korkudan güvenliğe kavuşturandır. (106/4)

GÜVENCE

Onu nasıl alırsınız ki, birbirinize katılmış (birleşerek içli-dışlı olmuş)tınız. Onlar sizden kesin bir güvence (kuvvetli bir ahid) de almışlardı. (4/21)

GÜVENDE OLMAK

O ülkeler halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/97)

Ya da o ülkeler halkı, kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/98)

(Veya) Onlar, Allah'ın tuzağından güvende mi idiler? Allah'ın bir tuzak kurmasından, hüsrana uğrayan bir topluluktan başkası (akılsızca) güvende olmaz. (7/99)

Şimdi bunlar, kendilerine Allah'ın azabından kapsamlı bir bürümenin gelivermesinden veya onların hiç haberleri yokken kıyametin onlara apansız gelmesinden kendilerini güvende mi buldular? (12/107)

Kim bir iyilikle gelirse, artık kendisine daha hayırlısı vardır ve onlar, o günün korkusuna karşı güvenlik içindedirler. (27/89)

Asanı bırak." (Attıktan hemen sonra) onun şimdi bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına dönüp bakmaksızın kaçmaya başladı. "Ey Musa, dön ve korkuya kapılma. Şüphesiz güvendesin." (28/31)

Dediler ki: "Eğer seninle birlikte hidayete uyacak olursak, yerimizden (yurdumuzdan ve konumumuzdan) çekilip-kopartılırız." Oysa biz onları, kendi katımızdan bir rızık olarak herşeyin ürününün aktarılıp toplandığı, güvenli bir harem'de yerleşik kılmadık mı? Fakat onların çoğu bilmiyorlar. (28/57)

Bizim ayetlerimiz konusunda çarpıtma yapanlar, Bize gizli kalmazlar. Öyleyse ateşin içine bırakılan mı daha hayırlıdır yoksa kıyamet günü güvenle gelen mi? Siz dilediğinizi yapın. Çünkü O yaptıklarınızı gerçekten görendir. (41/40)

GÜVENİLİRLİK

Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm." (7/68)

Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin, onu kendime bağlı kılayım." Onunla konuştuğunda da (şöyle) dedi: "Sen bugün bizim yanımızda (artık) önemli bir yer sahibisin, güvenilir (bir danışman-yönetici)sin." (12/54)

Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim." (26/107, 125, 143, 162, 178)

Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan, ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi. (27/39)

O (kadın)lardan biri dedi ki: "Ey babacığım, onu ücretli olarak tut; çünkü ücretle tuttuklarının en hayırlısı gerçekten o kuvvetli, güvenilir (biri)dir." (28/26)

Görmediler mi ki, çevrelerinde insanlar kapılıp-yağma edilirken, biz Harem (Mekke'y)i güvenilir (ve dokunulmaz) kıldık? Yine de onlar, batıla inanıp Allah'ın nimetlerine nankörlük mü ediyorlar? (29/67)

Allah'ın kullarını bana teslim edin; gerçekten ben, sizin için güvenilir bir elçiyim" (demişti). (44/18)

Ona itaat edilir, sonra güvenilirdir. (81/21)

GÜVENMEK

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Ve sizin dininize uyanlardan başkasına inanıp güvenmeyin." De ki: "Şüphesiz doğru yol Allah'ın dosdoğru yoludur. Size verilenin bir benzeri birine (İslam peygamberine) veriliyor ya da Rabbinizin katında onlar (Müslümanlar) size karşı deliller getiriyorlar, diye mi (bu telaşınız?) De ki: "Şüphesiz 'lutuf ve ihsan (fazl)' Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah (rahmeti) geniş olandır, bilendir." (3/73)

(Bu karara vardıktan sonra) "Ey Babamız," dediler. "Sana ne oluyor, Yusuf'a karşı bize güvenmiyorsun? Oysa gerçekte biz, onun iyiliğini isteyenleriz." (12/11)

Dedi ki: "Daha önce kardeşi konusunda size güvendiğimden başka (bir şekilde) onun hakkında size güvenir miyim? Allah en hayırlı koruyucudur ve O, esirgeyenlerin esirgeyicisidir." (12/64)

GÜZEL SÖZ

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hala) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah hiç bir şeye ihtiyacı olmayandır, yumuşak davranandır. (2/263)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini, saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

Görmedin mi ki, Allah nasıl bir örnek vermiştir: Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir. (14/24)

Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah insanlar için örnekler verir; umulur ki onlar öğüt alır-düşünürler. (14/25)

Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. (17/23)

Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır. (17/53)

"İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmış bulunuyor." (20/43)

"Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar." (20/44)

Onlar, sözün en güzeline iletilmişlerdir ve övülen doğru yola iletilmişlerdir. (22/24)

Kim izzeti istiyorsa, artık bütün izzet Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir, salih amel de onu yükseltir. Kötülükleri tasarlayıp düzenleyenler ise; onlar için şiddetli biz azab vardır. Onların tasarladıkları 'boşa çıkıp bozulur'. (35/10)

Allah'a çağıran, salih amelde bulunan ve: "Gerçekten ben müslümanlardanım" diyenden daha güzel sözlü kimdir? (41/33)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla'

çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

- H -

HABER

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırıverirler. Oysa bunu, peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı onlardan 'sonuç-çıkarabilenler' onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)

Andolsun eğer münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kışkırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa gerçekten seni onlara saldırtırız, sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (33/60)

Andolsun, biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarıncaya) kadar, deneyeceğiz ve haberlerinizi sınayacağız (açıklayacağız). (47/31)

Ey iman edenler eğer bir fasık size bir haberle gelirse onu 'etraflıca araştırın'. Yoksa cehalet sonucu bir kavme kötülükte bulunursunuz da sonra işlediklerinize pişman olursunuz. (49/6)

HABİL VE KABİL

Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah ancak korkup-sakınanlardan kabul eder." (5/27)

"Eğer sen beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım." (5/28)

"Şüphesiz senin kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur." (5/29)

Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (5/30)

HACC

Şüphesiz 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindendir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah şükrün karşılığını verendir bilendir. (2/158)

Sana hilalleri (doğuş halindeki ayları) sorarlar. De ki: "O insanlar ve hacc için belirlenmiş vakitlerdir. İyilik (birr), evlere arkalarından gelmeniz değildir ama iyilik sakınan(ın tutumudur). Evlere kapılarından girin. Allah'tan sakının umulur ki kurtuluşa erersiniz. (2/189)

"Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da hacc'da üç gün döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere bunlar tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Hacc bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak fısk yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz hayır adına ne yaparsanız Allah onu bilir. Azık edinin şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri benden korkup-sakının. (2/197)

Rabbinizden bir fazl istemenizde sizce sakınca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O sizi nasıl doğru yola yöneltip-ilettiyse siz de O'nu anın. Gerçek şu ki siz bundan evvel sapmışlardandınız. (2/198)

(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur. (2/200)

Sayılı günlerde Allah'ı anın. İki günde (Mina'dan dönmek için) elini çabuk tutana günah yoktur geri kalana da günah yoktur. (Bu) sakınan için(dir). Allah'tan korkup-sakının ve gerçekten bilin ki siz O'na döndürülüp-toplanacaksınız. (2/203)

Ey iman edenler, akitleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah dilediği hükmü verir. (5/1)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına haram olan ay'a kurbanlık hayvanlara (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakının. (5/96)

Gerçek şu ki inkar edip Allah yolundan ve yerlilerle dışarıdan gelenler için eşit olarak (haram ve kıble) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara orada zulmederek adaletten ayrılanlara acı bir azab taddırırız. (22/25)

İnsanlar içinde haccı duyur; gerek yaya gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler. (22/27)

HAİNLİK-İHANET

hiçbir peygambere emanete ihanet yaraşmaz. Kim ihanet ederse kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa (ona) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar. (3/161)

Şüphesiz Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için biz sana Kitabı hak olarak indirdik. (Sakın) Hainlerin savunucusu olma. (4/105)

Kendi nefislerine ihanet edenlerden yana mücadeleye girişme. Hiç şüphesiz Allah ihanette ilerlemiş günahkarı sevmez. (4/107)

Sözlerini bozmaları nedeniyle onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet aldırış etme. Şüphesiz Allah iyilik yapanları sever. (5/13)

Ey iman edenler Allah'a ve Resûlü'ne ihanet etmeyin bile bile emanetlerinize de ihanet etmeyin. (8/27)

Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan sen de açık ve adil bir tutumla (onlarla olan anlaşma metnini ve diplomatik ilişkiyi yüzlerine) at. Gerçekten Allah ihanet edenleri sevmez. (8/58)

Eğer sana ihanet etmek isterlerse onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti.' Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (8/71)

(Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/52)

Hiç şüphe yok ki, Allah (müşriklerin saldırı ve sinsi tuzaklarını) iman edenlerden uzaklaştırmaktadır. Gerçekten Allah hain ve nankör olan kimseyi sevmez. (22/38)

(Allah) Gözlerin hainliklerini ve göğüslerin sakladıklarını bilir. (40/19)

Allah inkâr edenlere Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

HAK

Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin. (Kaldı ki) siz (gerçeği) biliyorsunuz. (2/42)

Allah'ın kullarından, dilediğine kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini 'kıskanarak ve hakka baş kaldırarak' Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azab vardır. (2/90)

Kitap Ehlinden çoğu, kendilerine gerçek (hak) apaçık belli olduktan sonra, nefislerini (kuşatan) kıskançlıktan dolayı, imanınızdan sonra sizi inkara döndürmek arzusunu duydular. Fakat, Allah'ın emri gelinceye kadar onları bırakın ve (onlara ne sözle, ne de eylemle) ilişmeyin. Hiç şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (2/109)

Şüphesiz biz seni bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak, hak (Kur'an) ile gönderdik. Sen cehennemin halkından sorumlu tutulmayacaksın. (2/119)

Biz, senin yüzünü çok defa göğe doğru çevirip- durduğunu görüyoruz. Şimdi elbette seni hoşnud olacağın kıbleye çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin. Şüphesiz, kendilerine kitap verilenler, tartışmasız bunun

Rablerinden bir gerçek (hak) olduğunu elbette bilirler. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/144)

Gerçek (hak) Rabbinden (gelen)dir. Şu halde sakın kuşkuya kapılanlardan olma. (2/147)

Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Şüphesiz bu, Rabbinden olan bir haktır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/149)

Bu, Allah'ın Kitabı şüphesiz hak olarak indirmesindendir. Kitap konusunda anlaşmazlığa düşenler ise uzak bir ayrılık içindedirler. (2/176)

Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, eğer geride bir hayır bırakmışsa, anaya, babaya ve yakın akrabaya bilinen (uygun, meşru) bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir hak olarak- size yazıldı (farz kılındı). (2/180)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle eriştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır.Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefsine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah her şeyi bilendir. (2/231)

Kendilerine el sürmediğiniz, mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın, zengin olan kendi gücü, darda olan da kendi gücü oranında, maruf (meşru ve örfe uygun) bir şekilde yararlandırsın. (Bu,) iyilik edenler üzerinde bir haktır. (2/236)

(Kocası tarafından) Boşanan (kadın)ların maruf (meşru) bir tarzda yararlanma (ve geçim pay)ları vardır. Bu, sakınanlar üzerinde bir hak (borç) tır. (2/241)

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (2/247)

İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir; onları sana bir hak olarak okuyoruz. Sen de gönderilen elçilerdensin. (2/252)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiç bir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fısk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah her şeyi bilendir. (2/282)

O, sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. (3/3)

Ey Kitap Ehli, neden hakkı batıl ile örtüyor ve bildiğiniz halde hakkı gizliyorsunuz? (3/71)

Beşerden hiç kimsenin, Allah kendisine Kitabı, hükmü ve peygamberliği verdikten, sonra insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kulluk edin"

deme (hakkı ve yetki)si yoktur. Fakat o, "Öğrettiğiniz ve ders verdiğiniz Kitaba göre Rabbaniler olunuz” (deme görevindedir.) (3/79)

Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahid oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez. (3/86)

Orada apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse o güvenliktedir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de inkar ederse, şüphesiz, Allah alemlere karşı muhtaç olmayandır. (3/97)

Bunlar sana hak olarak okumakta olduğumuz Allah'ın ayetleridir. Allah, alemlere zulüm isteyen değildir. (3/108)

Kadınlara mehirlerini gönülden isteyerek (ve bir hak olarak) verin, fakat onlar, gönül hoşluğuyla size ondan bir şeyi bağışlarlarsa, onu da afiyetle, iç huzuruyla yiyin. (4/4)

Şüphesiz, Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için biz sana Kitabı hak olarak indirdik. (Sakın) Hainlerin savunucusu olma. (4/105)

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (5/8)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Elçiye indirileni dinlediklerinde hakkı tanıdıklarından dolayı gözlerinin yaşlarla dolup taştığını görürsün. Derler ki: "Rabbimiz inandık; öyleyse bizi şahidlerle birlikte yaz." (5/83)

"Hem Rabbimizin bizi salihler topluluğuna katmasını umarken ne diye Allah'a ve bize haktan gelene inanmayalım?" (5/84)

Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa, bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geçerler ve: "Bizim şehadetimiz o ikisinin şehadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi aşmadık, yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler. (5/107)

Kendilerine hak gelince, onu yalanladılar; fakat alaya aldıklarının haberleri onlara gelecektir. (6/5)

Senin kavmin, O (Kur'an) hak iken onu yalanladı. De ki: "Ben, üzerinize bir vekil değilim." (6/66)

O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "ol" dediği gün (her şey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (6/73)

"Hem siz, Onun haklarında hiç bir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirseniz." (6/81)

Allah'tan başka bir hakem mi arıyayım? Oysa O, size Kitabı açıklanmış olarak indirmiştir. Kendilerine Kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden hak olarak indirilmiş olduğunu bilmektedirler. Şu halde, sakın kuşkuya kapılanlardan olma. (6/114)

O gün tartı haktır. Kimin tartıları ağır basarsa, işte kurtulanlar onlardır. (7/8)

Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı hak etti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (7/30)

Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun, Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir" diye seslenilecek. (7/43)

"Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın." (7/89)

Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. (7/118)

Musa'nın kavminden hakka ileten ve onunla adalet yapan bir topluluk vardır. (7/159)

Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan bir takım 'kötü kimseler' geçti. (Bunlar) Şu değersiz olan (dünya)ın geçici-yararını alıyor ve: "Yakında bağışlanacağız" diyorlar. Bunun benzeri bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinden Allah'a karşı hakkı söylemekten başka bir şeyi

söylemeyeceklerine ilişkin Kitap sözü alınmamış mıydı? Oysa içinde olanı okudular. (Allah'tan) Korkanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hala akıl erdirmeyecek misiniz? (7/169)

Yarattıklarımızdan, hakka yöneltip-ileten ve onunla adaleti kılan (uygulayan) bir ümmet vardır. (7/181)

Rabbin seni evinden hak uğrunda (savaşa) çıkardığında mü'minlerden bir grup isteksizdi. (8/5)

(Herşey) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile, sanki kendileri, göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi, seninle hak konusunda tartışıp duruyorlardı. (8/6)

Hani Allah, iki topluluktan birinin muhakkak sizin olacağını vadetmişti; siz de güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle hakkın ve inkar edenlerin arkasını kesmek (kökünü kurutmak) istiyordu. (8/7)

O, suçlu-günahkarlar istemese de, hakkı gerçekleştirmek ve batılı geçersiz kılmak için (böyle istiyordu.) (8/8)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, her şeye güç yetirendir. (8/41)

Şirk koşanların, kendi inkarlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resûlü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslam'ı) din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

Müşrikler istemese de O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur. (9/33)

Andolsun, daha önce onlar fitne aramışlardı. Ve sana karşı birtakım işler çevirmişlerdi. Sonunda onlar, istemedikleri halde hak geldi ve Allah'ın emri ortaya çıkıp-üstünlük sağladı. (9/48)

Güneşi bir aydınlık, ayı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah, bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. (10/5)

İşte bu, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse haktan sonra sapıklıktan başka ne var? Peki, nasıl hala çevriliyorsunuz? (10/32)

De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse, hakka ulaştıran mı uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşmayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?" (10/35)

Onların çoğunluğu zandan başkasına uymaz. Gerçekten zan ise, haktan hiç bir şeyi sağlayamaz. Şühesiz Allah, onların işlemekte olduklarını bilendir. (10/36)

Haberin olsun, göktekilerin ve yerdekilerin tümü gerçekten Allah'ındır. Haberin olsun; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; ancak onların çoğu bilmezler. (10/55)

Onlara katımızdan hak geldiği zaman, dediler ki: "Bu, kuşkusuz apaçık bir büyüdür." (10/76)

Musa: "Size hak geldiğinde (böyle) mi söylersiniz? Bu bir büyü müdür? Oysa büyücüler, kurtuluşa ermezler" dedi. (10/77)

Allah, suçlu-günahkarlar istemese de, hakkı (hak olarak) kendi kelimeleriyle gerçekleştirecektir. (10/82)

Gerçek şu ki, Rabbinin kelimesi üzerlerinde hak olanlar, onlar inanmazlar. (10/96)

Sonra biz, elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtarırız; mü'minleri kurtarmamız bizim üzerimize bir haktır. (10/103)

De ki: "Ey insanlar, şüphesiz size Rabbinizden hak gelmiştir. Kim hidayet bulursa, o ancak kendi nefsi için hidayet bulmuştur. Kim saparsa, o da, kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim." (10/108)

Haberiniz olsun; gerçekten onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini büker (Hak'tan kaçınıp yan çizer)ler. (Yine) Haberiniz olsun; onlar, örtülerine büründükleri zaman, O, gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (11/5)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan biri onu inkar ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

Bunlar, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve bunların Allah'tan başka velileri yoktur. Azab onlar için kat kat arttırılır. Bunlar (hakkı) işitmeye güç yetirmezlerdi ve görmezlerdi de. (11/20)

Nuh, Rabbine seslendi. Dedi ki: "Rabbim, şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve senin va'din de doğrusu haktır. Sen hakimlerin hakimisin." (11/45)

Dediler ki: "Andolsun, senin kızlarında bizim haktan bir şeyimiz (ilgimiz ve arzumuz) olmadığını sen de bilmişsindir. Bizim ne istediğimizi gerçekte sen biliyorsun." (11/79)

Sana elçilerin haberlerinden -kalbini sağlamlaştıracak- doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hak ve mü'minlere bir öğüt ve uyarı gelmiştir. (11/120)

Elif, Lam, Mim, Ra. Bunlar Kitab'ın ayetleridir. Ve sana Rabbinden indirilen haktır. Ancak insanların çoğu iman etmezler. (13/1)

Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dır. Onların Allah'tan başka çağırdıkları ise, onlara hiç bir şeyle cevab veremezler. (Onların durumu) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avucunu suya uzatan(ın boşuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gelmez. İnkar edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası değildir. (13/14)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Peki, sana Rabbinden indirilenin gerçekten hak olduğunu bilen kişi, o görmeyen (a'ma) gibi midir? Ancak temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünebilirler. (13/19)

Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmüyor musunuz? Dilerse sizi giderir-yok eder ve yeni bir halk getirir. (14/19)

Hak olmaksızın biz melekleri indirmeyiz. O zaman da onlara göz açtırılmaz. (15/8)

Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı) güzel davranışlarla davran. (15/85)

Gökleri ve yeri hak ile yarattı: O, şirk koştukları şeylerden yücedir. (16/3)

Andolsun, biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Olanca yeminleriyle: "Öleni Allah diriltmez" diye yemin ettiler. Hayır; bu, O'nun üzerinde hak olan bir vaidtir, ancak insanların çoğu bilmezler. (16/38)

De ki: "İman edenleri sağlamlaştırmak, müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere, onu (Kur'an'ı) hak olarak Rabbinden Ruhu'l-Kudüs indirmiştir." (16/102)

Biz, bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, onun 'varlık ve güç sahibi önde gelenlerine' emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarırlar. Artık onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadağın ederiz. (17/16)

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (17/81)

Biz onu (Kur'an'ı) hak olarak indirdik ve o hak ile indi; seni de yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik. (17/105)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (18/29)

İşte burada (bu durumda) velayet (yardımcılık, dostluk) hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından hayırlıdır. (18/44)

Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkar edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabı) alay konusu edindiler. (18/56)

Dedi ki: "Bu benim Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman, O, bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di haktır." (18/98)

İşte Meryem oğlu İsa; hakkında kuşkuya düştükleri "Hak Söz".(19/34)

Hak olan, biricik hükümdar olan Allah yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel, Kur'an'ı (okumada) acele etme ve de ki: "Rabbim, ilmimi arttır." (20/114)

Hayır, biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (21/18)

Yoksa O'ndan başka ilahlar mı edindiler? De ki: "Kesin-kanıt (burhan)ınızı getirin. İşte benimle birlikte olanların zikri (Kitabı) ve benden öncekilerin de zikri." Hayır, onların çoğu hakkı bilmiyorlar, bundan dolayı yüz çeviriyorlar. (21/24)

Andolsun, biz Musa'ya ve Harun'a, takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (zikir) olarak, hak ile batılı birbirinden ayıran (furkan)ı verdik. (21/48)

(Resulullah) Dedi ki: "Rabbim, hak ile hükmet. Bizim Rabbimiz, sizin her türlü nitelendirmelerinize karşı yardımına sığınılan Rahman (olan Allah)dır." (21/112)

İşte böyle; şüphesiz Allah, hakkın kendisidir ve şüphesiz ölüleri diriltir ve gerçekten her şeye güç yetirendir. (22/6)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allh, dilediğini yapar. (22/18)

İşte böyle; çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O'nun dışında, onların taptıkları ise, şüphesiz batılın ta kendisidir. Gerçekten Allah, yücedir, büyüktür. (22/62)

Derken, hak (ettikleri cezaya karşılık) olmak üzere, o korkunç çığlık onları yakalayıverdi. Böylece onları bir süprüntü kılıverdik. Zulmeden kavim için yıkım olsun. (23/41)

Hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz; elimizde hakkı söylemekte olan bir kitap vardır ve onlar hiç bir haksızlığa uğratılmazlar. (23/62)

Yahut: "Onda bir delilik var" mı diyorlar? Hayır, o, onlara hak ile gelmiş bulunmaktadır ve onların çoğu hakkı çirkin karşılıyorlar. (23/70)

Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve her şey) bozulmaya uğrardı. Hayır, biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (23/71)

Hayır, biz onlara hakkı getirdik, ancak onlar gerçekten yalancıdırlar. (23/90)

Hak melik olan Allah pek yücedir, Ondan başka ilah yoktur; Kerim olan Arş'ın Rabbidir. (23/116)

O gün, Allah hak ettikleri cezayı eksiksiz verecektir ve onlar da Allah'ın hiç şüphesiz hak olduğunu bileceklerdir. (24/25)

Eğer hak lehlerinde ise, ona boyun eğerek gelirler. (24/49)

Onların sana getirdikleri hiç bir örnek yoktur ki, biz (ona karşı) sana hakkı ve en güzel açıklama tarzını getirmiş olmayalım. (25/33)

Sen, artık Allah'a tevekkül et; çünkü sen apaçık olan hak üzerindesin. (27/79)

Mü'min olan bir kavim için hak olmak üzere, Musa ve Firavun'un haberinden (bir bölümünü) sana okuyacağız. (28/3)

Böylelikle, gözünün aydın olması, üzülmemesi ve gerçekten Allah'ın va'dinin hak olduğunu bilmesi için, onu annesine geri vermiş olduk. Ancak onların çoğu bilmezler. (28/13)

Fakat onlara kendi katımızdan hak geldiği zaman: "Musa'ya verilenlerin bir benzeri buna verilmeli değil miydi?" dediler. Onlar, daha önce Musa'ya verilenleri inkar etmemişler miydi? "İki büyü birbirine arka çıktı" dediler. Ve: "Gerçekten biz hepsini inkar edenleriz" dediler. (28/48)

Onlara okunduğu zaman: "Biz ona inandık, gerçekten o, Rabbimizden olan bir haktır, şüphesiz biz bundan önce de müslümanlar idik" derler. (28/53)

Üzerlerine (azab) sözü hak olanlar derler ki: "Rabbimiz, işte bizim azdırıp-saptırdıklarımız bunlar; kendimiz azıp saptığımız gibi, onları da azdırıp saptırdık. (Şimdiyse) Sana (gelip onlardan) uzaklaşmış bulunmaktayız. Onlar bize tapıyor da değillerdi. (28/63)

Her ümmetten bir şahid ayırıp çıkardık da: "Kesin-kanıt (burhan)ınızı getirin" dedik. Artık öğrenmiş oldular ki, hak, gerçekten Allah'ındır ve düzüp uydurdukları kendilerinden uzaklaşıp-kaybolmuşlardır. (28/75)

Allah gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphesiz, bunda iman edenler için bir ayet vardır. (29/44)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerden veya kendisine hak geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim kimdir? İnkar edenlere cehennem içinde bir konaklama yeri mi yok? (29/68)

Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre (ecel) olarak yaratmıştır. Gerçekten, insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkar ediyorlar. (30/8)

Andolsun, biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise, bizim üzerimizde bir haktır. (30/47)

Öyleyse sen sabret; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; kesin bilgiyle inanmayanlar sakın seni telaşa kaptırıp-hafifliğe (veya gevşekliğe) sürüklemesinler. (30/60)

Orada ebedi olarak kalıcıdırlar. Allah'ın va'di haktır. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/9)

İşte-böyle; şüphesiz Allah, O, Hak olandır ve şüphesiz O'nun dışında taptıkları (tanrılar) ise, batıldır. Şüphesiz Allah, yücedir, büyüktür. (31/30)

Ey insanlar, Rabb'inizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Yoksa onlar: "Bunu uydurdu" mu diyorlar? Hayır; o, Rabbinden olan bir haktır; senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş bir kavmi uyarman için (onu sana indirdik). Umulur ki hidayet bulurlar. (32/3)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerinize benzeterek yemin konusu yaptığınız (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağrıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

O'nun katında izin verdiğinin dışında (hiç kimsenin) şefaati yarar sağlamaz. En sonunda kalplerinden korku giderilince (birbirlerine:) "Rabbiniz ne buyurdu?" derler, "Hak olanı" derler. O, çok yücedir, çok büyüktür. (34/23)

De ki: "Rabbimiz (kıyamet günü) bizi bir arada toplayacak, sonra da hak ile aramızı ayıracaktır. O, (gerçek hükmünü vererek hak ile batılın arasını) açandır, (her şeyi hakkıyla) bilendir." (34/26)

Onlara, apaçık olan ayetlerimiz okunduğunda: "Bu, sizi babalarınızın taptıkların(ilahlar)dan alıkoymak isteyen bir adamdan başkası değildir" dediler. Ve dediler ki: "Bu, düzülüp uydurulmuş bir yalan (iftira)dan başka bir şey de değildir." İnkar edenler de, kendilerine geldiği zaman hak için: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" dediler. (34/43)

De ki: "Şüphesiz Rabbim hakkı (batılın yerine veya dilediği kimsenin kalbine) koyar. O, gaybleri bilendir. (34/48)

De ki: "Hak geldi; batıl ise ne (bir şey) ortaya çıkarabilir, ne geri getirebilir.” (34/49)

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (35/5)

Şüphesiz biz seni, hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Hiç bir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (35/24)

Andolsun, onların çoğu üzerine o söz hak olmuştur; artık inanmazlar. (36/7)

(Kur'an,) Diri olanları uyarıp korkutmak ve kafirlerin üzerine sözün hak olması için (indirilmiştir). (36/70)

"Gerçekten sizler bize sağdan (sağ duyudan ve haktan) yana gelip yanaşıyordunuz." derler. (37/28)

"Böylece Rabbimizin sözü (yıkım ve azab va'di) üzerimize hak oldu. Şüphesiz, (azabı) tadıcılarız." (37/31)

Hayır, o, hakkı getirmiş ve gönderilen (elçi)leri de doğrulamıştı. (37/37)

Hepsi de elçileri yalanladılar, böylece azabla-sonuçlandırmam (onlara) hak oldu. (38/14)

Davud'a girdiklerinde, o, onlardan ürkmüştü; dediler ki: "Korkma, iki davacıyız, birimiz diğerimize haksızlıkta bulundu. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, kararında zulme sapma ve bizi doğru yolun ortasına yöneltip-ilet." (38/22)

"Ey Davud, gerçek şu ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azab vardır." (38/26)

(Allah) "İşte bu haktır ve ben hakkı söylerim" dedi. (38/84)

Şüphesiz, sana bu Kitabı hak ile indirdik; öyleyse sen de dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet et. (39/2)

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur. (39/5)

Azab sözü kendisi üzerinde hak olmuş kimse mi (onlarla bir tutulur)? Ateşte olanı artık sen mi kurtaracaksın? (39/19)

Şüphesiz, sana biz Kitabı insanlar için hak olmak üzere indirdik. Artık kim hidayete ererse, bu kendi lehinedir; kim saparsa, o da kendi aleyhine sapmış olur. Sen onların üzerinde vekil değilsin. (39/41)

Yer, Rabbi'nin nuruyla parıldadı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. (39/69)

İnkar edenler, cehenneme bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azab kelimesi kafirlerin üzerine hak oldu. (39/71)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (39/75)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleye giriştiler. Ben de onları yakalayıverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış? (40/5)

Senin Rabbinin kafirler üzerindeki: "Gerçekten onlar ateşin halkıdır" sözü böylece hak oldu. (40/6)

Allah hak ile hükmeder. Oysa O'nu bırakıp taptıkları hiç bir şeye hükmedemezler. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (40/20)

Böylece, o, katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et. (40/55)

Şu halde sen sabret, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Sonunda ya onlara va'dettiğimiz (azab)in bir kısmını sana göstereceğiz ya da senin hayatına son vereceğiz. Nihayet onlar bize döndürülecekler. (40/77)

Andolsun, biz senden önce elçiler gönderdik; onlardan kimini sana aktarıp-anlattık ve kimini anlatmadık. Herhangi bir elçiye, Allah'ın izni olmaksızın bir ayeti getirmek olacak şey değildir. Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hüküm verilir ve işte burada (hakkı) iptal etmekte (istekli) olanlar hüsrana uğramışlardır. (40/78)

Biz onlara birtakım yakın-kimseleri 'kabuk gibi üzerlerine kaplattık,' onlar da, önlerinde ve arkalarında olanları kendilerine süslü gösterdiler. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelip-geçmiş ümmetlerde

(yürürlükte tutulan azab) sözü onların üzerine hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi. (41/25)

Biz ayetlerimizi hem afakta, hem kendi nefislerinde onlara göstereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. Her şeyin üzerinde Rabbinin şahid olması yetmez mi? (41/53)

Ki Allah, hak olmak üzere Kitabı ve mizanı indirdi. Ne bilirsin; belki kıyamet-saati pek yakındır. (42/17)

Onda acele edenler, (gerçekte) ona inanmayanlardır. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten hak olduğunu bilirler. Haberiniz olsun; kıyamet-saati konusunda tartışanlar, gerçekte uzak bir sapıklık içindedirler. (42/18)

Yoksa onlar: "Allah'a karşı yalan düzüp-uydurdu"mu diyorlar? Oysa eğer Allah dilerse senin de kalbini mühürler. Allah, batılı yok edip-ortadan kaldırır ve kendi kelimeleriyle hakkı hak olarak pekiştirir (gerçekleştirir). Çünkü O, sinelerin özünde olanı bilendir. (42/24)

Hayır; Ben onları ve atalarını, kendilerine hak ve açıklayan bir elçi gelinceye kadar metalandırdım-yaşattım. (43/29)

Ancak kendilerine hak gelince, dediler ki: "Bu bir büyüdür, doğrusu biz ona (karşı) kafir olanlarız." (43/30)

"Andolsun, size hakkı getirdik, fakat sizin bir çoğunuz hakkı çirkin görüp-tiksinenlerdiniz." (43/78)

O'nun dışında taptıkları şefaatte bulunmaya malik değildirler; ancak kendileri bilerek hakka şahidlik edenler başka. (43/86)

Biz onları yalnızca hak ile yarattık. Ancak onların çoğu bilmezler. (44/39)

Şüphesiz o (hakkı batıldan, haklıyı haksızdan) ayırma günü, hepsinin (hesaba çekilecekleri) vakitleridir. (44/40)

İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir; sana bunları hak olmak üzere okuyoruz. Öyleyse onlar, Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi söze iman edecekler? (45/6)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı; öyle ki, her nefis kazandıklarıyla karşılık görsün. Onlara zulmedilmez. (45/22)

"Bu bizim kitabımızdır; sizin aleyhinizde hak ile konuşuyor. Gerçekten biz, sizin yaptıklarınızı yazıyorduk." (45/29)

"Gerçekten Allah'ın va'di haktır, kıyamet-saatinde hiç bir kuşku yoktur" denildiği zaman, siz: "Kıyamet-saati de neymiş, biz bilmiyoruz; biz

yalnızca bir zan (ve tahmin)da bulunup zannediyoruz; biz, kesin bir bilgiyle inanmakta olanlar değiliz" demiştiniz. (45/32)

Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ve adı konulmuş bir ecel (belli bir süre) olarak yarattık. İnkar edenler ise, uyarıldıkları şeyden yüz çeviren(kimseler)dir. (46/3)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, o inkar edenler kendilerine gelmiş olan hak için dediler ki: "Bu, apaçık bir büyüdür." (46/7)

O kimse ki, anne ve babasına: "Öf size, benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni (diriltilip) çıkarılacağımla mı tehdit ediyorsunuz?" dedi. O ikisi (anne ve babası) ise Allah'a yakararak: "Yazıklar sana, iman et, şüphesiz Allah'ın va'di haktır." (derler; fakat) O: "Bu, geçmişlerin masallarından başkası değildir" der. (46/17)

İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden evvel gelip-geçmiş ümmetler içinde (azab) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar, ziyana uğrayanlardır. (46/18)

Dediler ki: "Ey kavmimiz, gerçekten biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan bir kitap dinledik; hakka ve doğru olan yola yöneltip-iletmektedir." (46/30)

İman edip salih amellerde bulunan ve Muhammed'e indirilen (Kur'an)a -ki o Rablerinden bir haktır- iman edenlerin (Allah), kötülüklerini örtüp-bağışlamış, durumlarını düzeltip-ıslah etmiştir. (47/2)

İşte böyle; hiç şüphesiz, inkar edenler batıl olana uymuşlar; ve hiç şüphesiz, iman edenler Rablerinden olan hakka uymuşlardır. İşte Allah, insanlara kendi örneklerini böyle vererek gösteriyor. (47/3)

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (48/27)

Ki O, elçilerini hidayetle ve hak din ile, diğer bütün dinlere karşı üstün kılmak için gönderdi. Şahid olarak Allah yeter. (48/28)

Hayır, hak kendilerine gelince yalanladılar. Şimdi onlar, derin bir sarsıntı içinde bulunuyorlar. (50/5)

Eyke halkı ve Tubba' kavmi de. Hepsi elçileri yalanladı; böylece benim tehdidim (onların üzerine) hak oldu. (50/14)

O gün, o çığlığı bir gerçek (hak) olarak işitirler. İşte bu, (dirilip kabirlerden) çıkış günüdür. (50/42)

Onların mallarında dilenip-isteyen (ve iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için de bir hak vardı. (51/19)

Oysa onların bununla ilgili hiç bir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zanna uymaktadırlar. Oysa gerçekte zan, haktan yana hiç bir yarar sağlamaz. (53/28)

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılaşmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (57/16)

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkar etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cihad etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hala sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır; müşrikler hoş görmese bile. (61/9)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (64/3)

Ve onların mallarında belirli bir hak vardır: (70/24)

İşte bu, hak gündür. Şu halde dileyen Rabbine bir dönüşyolu edinsin. (78/39)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka. (103/3)

HAKEM

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)

Hayır öyle değil; Rabbine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar. (4/65)

Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olduğu halde, seni nasıl hakem kılıyorlar ve sonra bunun peşinden yüz çeviriyorlar? İşte onlar, inanmış değildir. (5/43)

Allah'tan başka bir hakem mi arıyayım? Oysa O, size Kitabı açıklanmış olarak indirmiştir. Kendilerine Kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden hak olarak indirilmiş olduğunu bilmektedirler. Şu halde, sakın kuşkuya kapılanlardan olma. (6/114)

HAMAN

Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım', Firavun'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan sakındıkları şeyi gösterelim. (28/6)

Nihayet Firavun'un ailesi, onu (ileride bilmeksizin) kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye sahipsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir yanılgı içindeydi. (28/8)

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (28/38)

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)

Andolsun biz, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık ispatlı bir delille gönderdik; Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: (Bu,) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler. (40/23-24)

Firavun (alayla) dedi ki: "Ey Haman, bana yüksek bir kule bina et; belki o yollara ulaşabilirim," (40/36)

HAMD

Hamd, Alemlerin Rabbi'nedir. (1/1)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun, biz sizden önce kitap verilenlere ve sizlere: "Allah'tan korkup-sakının" diye tavsiye ettik. Eğer inkara saparsanız, şüphesiz, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah, hiç bir şeye ihtiyacı olmayan, hamd'e layık olandır. (4/131)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı (nuru) kılan Allah'adır. (Bundan) Sonra bile, inkar edenler, Rablerine (bir takım varlıkları ve güçleri) denk tutuyorlar. (6/1)

Böylece zulmeden topluluğun kökü kurutuldu. Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'adır. (6/45)

Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun,

Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir" diye seslenilecek. (7/43)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)

Oradaki duaları: "Allah'ım, Sen ne yücesin"dir ve oradaki dirlik temennileri: "Selam"dır; dualarının sonu da: "Gerçekten, hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (10/10)

Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

"Hamd, Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim, gerçekten duayı işitendir." (14/39)

Sen Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol. (15/98)

Allah, (kendisine ortak koştuğunuz ilahlar konusunda) hiç bir şeye gücü yetmeyen ve başkasının mülkünde olan ile, tarafımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz, böylelikle ondan gizli ve açık infak eden kimseyi örnek olarak gösterdi; bunlar hiç eşit olur mu? Hamd Allah'ındır; fakat onların çoğu bilmezler. (16/75)

Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)

Hamd, Kitabı kulu üzerine indiren ve onda hiç bir çarpıklık kılmayan Allah'a aittir. (18/1)

Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin. (20/130)

"Böylece sen, beraberinde olanlarla gemiye bindiğinde o zaman de ki: "Bizi o zulmeden kavimden kurtaran Allah'a hamdolsun." (23/28)

Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter. (25/58)

Andolsun, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik: "Bizi inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler. (27/15)

Dedi ki: "Hamd Allah'ındır ve selam O'nun seçtiği kullarının üzerinedir. Allah mı daha hayırlı yoksa onların ortak koştukları mı?" (27/59)

Ve de ki: "Allah'a hamd olsun, O size ayetlerini gösterecektir, siz de onları bilip tanıyacaksınız." Senin Rabbin, yaptıklarınızdan gafil değildir. (27/93)

O, Allah'tır, kendisinden başka ilah yoktur. İlkte de, sonda da hamd O'nundur. Hüküm O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz. (28/70)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryüzünü dirilten kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

Hamd O'nundur; göklerde ve yerde, günün sonunda ve öğleye erdiğiniz vakit de. (30/18)

Andolsun, Lukman'a "Allah'a şükret" diye hikmet verdik. Kim şükrederse, artık o, kendi lehine şükreder. Kim inkar ederse, artık şüphesiz, (Allah,) Gani (hiç kimseye ve hiç bir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamiddir (hamd yalnızca O'na aittir). (31/12)

Andolsun onlara; "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, tartışmasız; "Allah" diyecekler. De ki; "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu bilmezler. (31/25)

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Şüphesiz Allah, Gani (hiç kimseye ve hiç bir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamid (hamd da yalnızca O'na ait)tir. (31/26)

Bizim ayetlerimize, ancak kendilerine hatırlatıldığı zaman, hemen secdeye kapananlar, Rablerini hamd ile tesbih edenler ve büyüklük taslamayan (müstekbir olmayan)lar iman eder. (32/15)

Hamd, göklerde ve yerde olanların tümü kendisine ait olan Allah'ındır; ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandır. (34/1)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (35/1)

Derler ki: "Bizden hüznü giderip yok eden Allah'a hamdolsun; şüphesiz Rabbimiz, gerçekten bağışlayandır, şükrü kabul edendir." (35/34)

Ve alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. (37/182)

Allah (ortak koşanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkında uyumsuz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (39/29)

(Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (39/74)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamd olsun" denilmiştir. (39/75)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından her şeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et. (40/55)

O, Hayy (diri) olandır. O'ndan başka ilah yoktur; öyleyse dini yalnızca kendisine halis kılanlar olarak O'na dua edin. Alemlerin Rabbine hamd olsun. (40/65)

Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfiret dilerler. Haberiniz olsun; gerçekten Allah, bağışlayan ve esirgeyen O'dur. (42/5)

Şu halde hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemlerin Rabbi Allah'ındır. (45/36)

Öyleyse sen, onların dediklerine karşılık sabret ve Rabbini güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile tesbih et. (50/39)

Artık, Rabbinin hükmüne sabret; çünkü gerçekten sen, Bizim gözlerimizin önündesin. Ve her kalkışında Rabbini hamd ile tesbih et. (52/48)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd (övgü) de O'nundur. O, her şeye güç yetirendir. (64/1)

Hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir. (110/3)

HANİF (MUVAHHİD)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır (doğru yol) Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dini(dir); O müşriklerden değildi." (2/135)

İbrahim ne Yahudi idi ne de Hıristiyandı: ancak O hanif (muvahhid) bir Müslümandı müşriklerden de değildi. (3/67)

De ki: "Allah doğru söyledi. Öyleyse Allah'ı bir tanıyan (Hanif)ler olarak İbrahim'in dinine uyun. O müşriklerden değildi." (3/95)

İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah İbrahim'i dost edinmiştir. (4/125)

"Gerçek şu ki ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim." (6/79)

De ki: "Rabbim gerçekten beni doğru bir yola iletti dimdik duran bir dine İbrahim'in hanif (muvahhid) dinine… O müşriklerden değildi." (6/161)

Ve: "Bir muvahhid (hanif) olarak yüzünü dine doğru yönelt ve sakın müşriklerden olma" (10/105)

Gerçek şu ki İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhiddi ve o müşriklerden değildi. (16/120)

Sonra sana vahyettik: "Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dinine uy. O müşriklerden değildi." (16/123)

Allah'ı birleyen (Hanif)ler olarak O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (22/31)

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (30/30)

Oysa onlar dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dimdik ve sapasağlam) din budur. (98/5)

HARAÇ

Yoksa sen onlardan haraç mı istiyorsun? İşte Rabbinin haracı (dünya ve ahiret armağanı) daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (23/72)

HARAM

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

Biz, senin yüzünü çok defa göğe doğru çevirip- durduğunu görüyoruz. Şimdi elbette seni hoşnud olacağın kıbleye çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin. Şüphesiz, kendilerine kitap verilenler, tartışmasız bunun

Rablerinden bir gerçek (hak) olduğunu elbette bilirler. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/144)

O, size ölüyü (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)

Faiz (riba) yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmişi kendisine, işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse, artık onlar ateşin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır. (2/275)

"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin." (3/50)

Tevrat indirilmeden evvel, İsrail'in kendine haram kıldıklarından başka, İsrailoğullarına bütün yiyecekler helal idi. De ki: "Şu halde eğer doğruysanız, Tevrat'ı getirin de onu okuyun".(3/93)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

Yahudilerin yaptıkları zulüm ve birçok kişiyi Allah'ın yolundan alıkoymaları nedeniyle (önceleri) kendilerine helal kılınmış güzel şeyleri onlara haram kıldık. (4/160)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkara sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram

saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

(Allah) Dedi: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'şaşkınca dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme." (5/26)

Onlar, yalana kulak tutanlardır, haram yiyicilerdir. Sana gelirlerse aralarında hükmet veya onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiç bir şeyle kesin olarak zarar veremezler. Aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Şüphesiz, Allah, adaletle hüküm yürütenleri sever. (5/42)

Onlardan çoğunun günahta, düşmanlıkta ve haram yiyicilikte çabalarına hız kattıklarını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür. (5/62)

Bilgin-yöneticileri (Rabbaniyyun) ve yüksek bilginleri (Ahbar), onları, günah söylemelerinden ve haram yiyiciliklerinden sakındırmalı değil miydi? Yapmakta oldukları ne kötüdür. (5/63)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Ey iman edenler, Allah'ın sizin için helal kıldığı güzel şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Şüphesiz Allah, haddi aşanları sevmez. (5/87)

Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakının. (5/96)

Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmanız dışında, O, size haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken, üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz? Gerçekten çoğu, bir ilim olmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larıyla (kimilerini) saptırıyorlar. Şüphesiz, senin Rabbin haddi aşanları en iyi bilendir. (6/119)

Ve kendi zanlarınca dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Çocuklarını hiç bir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" Hiç bir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fısk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiç bir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak "zan ve tahminle yalan söylersiniz." (6/148)

De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şehadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şehadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şehadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakım güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar. (6/150)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiç bir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir,

kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (7/32)

De ki: "Rabbim yalnızca çirkin-hayasızlıkları -onlardan açıkta olanlarını ve gizli olanlarını,- günah işlemeyi, haklı nedeni olmayan 'isyan ve saldırıyı' kendisi hakkında ispatlayıcı bir delil indirmediği şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır." (7/33)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan aktarın." Derler ki: "Doğrusu Allah, bunları inkar edenlere haram (yasak) kılmıştır." (7/50)

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resûlü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslam'ı) din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

De ki: "Allah'ın sizin için indirdiği sizin bir kısmını haram ve helal kıldığınız rızıktan, haber var mı? Söyler misiniz?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah hakkında yalan uydurup iftira mı ediyorsunuz?" (10/59)

Şirk koşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, O'nun dışında hiç bir şeye kulluk etmezdik, biz de, atalarımız da; ve O'nsuz hiç bir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı? (16/35)

O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa, saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere (yiyebilir). Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (16/115)

Dillerinizin yalan yere nitelendirmesi dolayısıyla şuna helal, buna haram demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Şüphesiz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa ermezler. (16/116)

Yahudi olanlara da, bundan önce sana aktardıklarımızı haram kıldık. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/118)

Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki

vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o, gerçekten yardım görmüştür. (17/33)

İşte böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse, Rabbinin katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının, yalan söz söylemekten de kaçının. (22/30)

Ve onlar, Allah ile beraber başka bir ilah'a tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır. (25/68)

Ey Peygamber, eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek, Allah'ın sana helal kıldıklarını niçin haram kılıyorsun? Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (66/1)

HARDAL TANESİ

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak biz yeteriz. (21/47)

Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yer(in derinliklerinde) de bulunsa bile, Allah onu getirir (açığa çıkarır). Şüphesiz Allah, latif olandır, (herşeyden) haberdardır." (31/16)

HARUN (A.S.)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre kırk geceye tamamlandı. Musa kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

Musa kavmine oldukça kızgın üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona:) "Annem oğlu bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen

düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma) dedi. (7/150)

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (10/75)

Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak armağan ettik. (19/53)

"Ailemden bana bir yardımcı kıl" (20/29)

"Kardeşim Harun'u" (20/30)

"Onunla arkamı kuvvetlendir." (20/31)

"Onu işimde ortak kıl" (20/32)

"Böylece seni çok tesbih edelim." (20/33)

"Ve seni çok zikredelim." (20/34)

"Şüphesiz sen bizi görüyorsun." (20/35)

Bunun üzerine büyücüler secdeye kapandılar: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler. (20/70)

Andolsun Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)

Andolsun biz Musa'ya ve Harun'a takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (zikir) olarak hak ile batılı birbirinden ayıran (furkan)ı verdik. (21/48)

Sonra Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik. (23/45)

Andolsun biz Musa'ya kitabı verdik ve onunla birlikte kardeşi Harun'u yardımcı kıldık. (25/35)

Andolsun biz Musa'ya ve Harun'a lütufta bulunduk. (37/114)

Sonra gelenler arasında da ikisine (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık. (37/119)

Musa'ya ve Harun'a selam olsun. (37/120)

HARUT VE MARUT

Ve onlar Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz yalnızca bir fitneyiz sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar bunu

satın alanın ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)

HASTALIK

Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlar için acı bir azab vardır. (2/10)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız, -eğer bilirseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (3/49)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırdığında, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar, onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

Münafıklar ve kalblerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağıranlar' oldukları sürece, güçsüz-zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/91)

Kalblerinde hastalık olanların ise, iğrençliklerine iğrençlik (murdarlık) ekleyip-arttırmış ve onlar kâfir kimseler olarak ölmüşlerdir. (9/125)

Allah adına, hayret" dediler. "Hâlâ Yusuf'u anıp durmaktasın. Sonunda (ya kahrından) hastalanacaksın ya da helake uğrayanlardan olacaksın." (12/85)

Elini koltuğuna sok, bir hastalık olmadan, başka bir mucize (ayet) olarak bembeyaz bir durumda çıksın." (20/22)

Eyüp de; hani o Rabbine çağrıda bulunmuştu: "Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın." (21/83)

Şeytanın (bu tür) katıp bırakmaları, kalplerinde hastalık olanlara ve kalpleri (her türlü) duyarlılıktan yoksun bulunanlara (Allah'ın) bir deneme kılması içindir. Şüphesiz zalimler, (gerçeğin kendisinden) uzak bir ayrılık içindedirler. (22/53)

Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, onlar zalim kimselerdir. (24/50)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur;" (26/80)

Hani, münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: " Allah ve Resulü, bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Ey peygamberin kadınları, siz kadınlardan herhangi biri (gibi) değilsiniz; eğer sakınıyorsanız, artık sözü çekicilikle söylemeyin ki, sonra kalbinde hastalık bulunan kimse tamah eder. Sözü maruf bir tarzda söyleyin. (33/32)

Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kışkırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa, gerçekten seni onlara saldırtırız, sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (33/60)

Ben, doğrusu hastayım" dedi. (37/89)

Sonunda o hasta bir durumdayken çıplak bir yere (sahile) attık. (37/145)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar? (47/29)

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse, (Allah) onu, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse, onu acı bir azab ile azablandırır. (48/17)

Üstelik 'içtikçe susayan hasta develerin' içişi gibi içeceksiniz. (56/55)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

HAŞR

Ve şüphesiz senin Rabbin, O, onları haşredecektir. Gerçekten O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (15/25)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü,

biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çılgın alevini onlara arttırırız. (17/97)

Andolsun Rabbine, biz onları da, şeytanları da mutlaka haşredeceğiz, sonra onları cehennemin çevresinde diz üstü çökmüş olarak hazır bulunduracağız. (19/68)

"Kim de benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (20/124)

"O da (şöyle) demiş olur: -Ben görmekte olan biriyken, beni niye kör olarak haşrettin Rabbim?" (20/125)

O gün, onların hepsini bir arada toplayacak (haşredecek), sonra meleklere diyecek ki: "Size tapanlar bunlar mıydı?" (34/40)

İnsanlar haşrolunduğu (bir araya getirildiği) zaman, (Allah'tan başka taptıkları) onlara düşman kesilirler ve (kendilerine) ibadet etmelerini de tanımazlar. (46/6)

O gün yer, onlardan çatlayıp-ayrılır da (onlar,) hızla koşarlar. İşte bu, Bize göre oldukça-kolay olan bir haşir (sizi bir arada toplama)dır. (50/44)

HAŞYET

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanır. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. (3/113)

Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım." (5/28)

Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi O'nunla konuşunca: "Rabbim, bana göster, Seni göreyim" dedi. (Allah:) "Beni asla göremezsin, ama şu dağa bak; eğer o yerinde karar kılabilirse, sen de beni göreceksin." Rabbi dağa tecelli edince, onu param parça etti. Musa bayılarak yere düştü. Kendine geldiğinde: "Sen ne yücesin (Rabbim). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi. (7/143)

Ve onlar Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar. Rablerinden içleri saygı ile titrer, kötü hesaptan korkarlar. (13/21)

Üstlerinden (her an bir azab göndermeye kadir olan) Rablerinden korkarlar ve emrolundukları şeyi yaparlar. (16/50)

De ki: "İster ona inanın, ister inanmayın: O, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman, çenelerinin üstüne kapanarak secde ederler." (17/107)

Ve derler ki: "Rabbimiz yücedir, Rabbimizin va'di gerçekten gerçekleşmiş bulunuyor." (17/108)

Çeneleri üstüne kapanıp ağlıyorlar ve (Kur'an) onların huşu (saygı dolu korku)larını arttırıyor. (17/109)

"O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir; onlar şefaat etmezler (kendisinden) hoşnut olunandan başka. Ve onlar, O'nun haşmetinden içleri titremekte olanlardır.” (21/28)

"Onlar, Rablerine karşı gayb ile (O'nu görmedikleri halde) bir haşyet içindedirler ve onlar, kıyamet saatinden 'içleri titremekte olanlardır.” (21/49)

"Gerçekten, Rablerine olan haşyetlerinden dolayı saygıyla korkanlar” (23/57)

"İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır.” (35/28)

"Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah')a (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele.” (36/11)

"Görmediği halde Rahman'a karşı 'içi titreyerek korku duyan' ve 'içten Allah'a yönelmiş' bir kalb ile gelen içindir.” (50/33)

"Ki o, 'içi titreyerek korkar' bir durumdadır;” (80/9)

"Rableri katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut, memnun) kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir.” (98/8)

HATA

Ve hatırlayın, demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerde bol bol yiyin, yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin; (biz de) hatalarınızı bağışlayalım; iyilik yapanların (ecirlerini) arttıracağız." (2/58)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda

mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Kim bir hata veya günah kazanır da sonra bunu bir suçsuza yüklerse, gerçekten o, böyle bir yalan (bühtan)ı ve apaçık bir günahı yüklenmiştir. (4/112)

Onlara: "Bu şehirde oturun, ondan istediğiniz yerden yeyin, 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin, (biz de) hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanların (armağanlarını) arttıracağız" denildiğinde, (7/161)

Dediler ki: "Allah adına, hayret, Allah seni gerçekten bize karşı tercih edip-seçmiştir ve biz de gerçekten hataya düşenler idik." (12/91)

(Çocukları da:) "Ey babamız, bizim için günahlarımızın bağışlanmasını dile. Biz gerçekten hataya düşenler idik" dediler. (12/97)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size biz rızık veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

"Doğrusu biz, iman edenlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimizin bizim hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz." (26/51)

"Din (ceza) günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur;" (26/82)

İnkar edenler, iman edenlere dedi ki: "Siz bizim yolumuzu izleyin, hatalarınızı biz yüklenelim.” Oysa kendileri, onların hatalarından hiç bir şeyi yüklenecek değildir. Gerçekten onlar, elbette yalancıdırlar. (29/12)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu, Allah katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (33/5)

Firavun (kavmi), ondan öncekiler ve yerle bir olan şehirler (halkı da hep) o hata ile (tarih sahnesine) geldiler. (69/9)

"Bunu da, hata edenlerden başkası yemez." (69/37)

Bunlar, hataları dolayısıyla suda boğuldular, sonra ateşe sokuldular. O zaman da Allah'ın dışında hiç bir yardımcı bulamadılar. (71/25)

HAVARİ

Nitekim İsa, onlarda inkârı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahid ol" dediler. (3/52)

Hani Havarilere: "Bana ve elçime iman edin" diye vahy (ilham) etmiştim; onlar da: "İman ettik, gerçekten Müslümanlar olduğumuza sen de şahid ol" demişlerdi. (5/111)

Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışlarsanız Allah'tan korkup-sakının" demişti. (5/112)

(Bu sefer Havariler:) "Ondan yemek istiyoruz, kalplerimiz tatmin olsun, senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve buna şahidlerden olalım" demişlerdi. (5/113)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14)

HAYAT

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/8)

Andolsun, onları hayata karşı (diğer) insanlardan ve şirk koşanlardan (bile) daha ihtiraslı bulursun. (Onlardan) Her biri, bin yıl yaşatılsın ister; oysa bunca yaşaması onu azabtan kurtarmaz. Allah, onların yapmakta olduklarını görendir. (2/96)

Ey temiz akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki sakınırsınız. (2/179)

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (2/204)

İnkar edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (3/55)

Allah'ın sizin için (kendileriyle hayatınızı) kaim (geçiminizi sağlamaya destekleyici bir araç) kıldığı mallarınızı düşük akıllılara vermeyin; bunlarla onları rızıklandırıp giydirin ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/5)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'aflar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o? (4/97)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkara sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

"Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiç bir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim (dünya) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen her şeyin üzerine şahid olansın.” (5/117)

O, kulları üzerinde kahredici (kahhar) olandır. Size koruyucular gönderiyor. Sonunda sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, elçilerimiz onun 'hayatına son verirler.' Onlar (bu işte, ne eksik ne fazla) kusur etmezler. (6/61)

Öyleyse, Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir? Kitap'tan kendilerine bir pay erişecek olanlar bunlardır. Nihayet elçilerimiz, hayatlarına son vermek üzere kendilerine gittiklerinde onlara diyecekler ki: "Allah'tan başka taptıklarınız nerede?" "Onlar bizi (yüzüstü) bırakıp-kayboldular" diyecekler. (Böylelikle) Bunlar, gerçekten kafirler olduklarına kendi aleyhlerinde şehadet ettiler. (7/37)

Ey iman edenler, size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'a ve Resûlü'ne icabet edin. Ve bilin ki muhakkak Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve siz gerçekten O'na götürülüp toplanacaksınız. (8/24)

Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar uzak yamacındaydılar; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşerdiniz; ancak Allah, olacağı olan işi gerçekleştirmek için (böyle yaptı). Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten işitendir, bilendir. (8/42)

Onlara vaadettiğimiz (azabın) bir kısmını sana gösteririz veya senin hayatına son veririz (de görmen ahirete kalır.) Onların dönüşleri bizedir, sonra Allah işlediklerine şahiddir. (10/46)

De ki: "Ey insanlar, eğer benim dinimden yana bir kuşku içindeyseniz, ben, sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmiyorum, ancak ben, sizin hayatınıza son verecek olan Allah'a ibadet ederim. Ben, mü'minlerden olmakla emrolundum." (10/104)

"Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." (12/101)

Onlara (azab olarak) va'dettiklerimizden bir kısmını sana göstersek de, senin hayatına son versek de, sana düşen yalnızca tebliğdir ve hesap da bize aittir. (13/40)

Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (16/97)

"Ya da göğüslerinizde büyümekte olan (veya büyüttüğünüz) bir yaratık (olun)." Bizi kim (hayata) geri çevirebilir" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratan." Bu durumda sana başlarını alaylıca sallayacaklar ve diyecekler ki: "Ne zamanmış o?" De ki: "Umulur ki pek yakında." (17/51)

Bu durumda, biz sana, hayatında kat kat, ölümün de kat kat (acısını) tattırırdık; sonra bize karşı bir yardımcı bulamazdın. (17/75)

"Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve hayat sürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti." (19/31)

Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi. (29/64)

De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (32/11)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaşatır). (40/67)

Şu halde sen sabret, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Sonunda ya onlara va'dettiğimiz (azab)in bir kısmını sana göstereceğiz ya da senin hayatına son vereceğiz. Nihayet onlar bize döndürülecekler. (40/77)

Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi 'dirilttik (ve her yanına yeniden hayat) yaydık'; siz de böyle (kabirlerinizden diriltilip) çıkarılacaksınız. (43/11)

Yoksa kötülüklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (45/21)

Bilin ki gerçekten Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Şüphesiz Biz, umulur ki aklınızı kullanırsınız diye size ayetleri açıkladık. (57/17)

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (67/2)

Der ki: "Keşke hayatım için, (önceden bir şeyler) takdim edebilseydim." (89/24)

Artık o, hoşnut olunan bir hayat içindedir. (101/7)

HAYIR (İYİLİK)

"Namazı dosdoğru kılın zekatı verin; önceden kendiniz için hayır olarak neyi takdim ederseniz onu Allah katında bulacaksınız. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı görendir. (2/110)

"Herkesin (her toplumun) yüzünü çevirdiği bir yön vardır. Öyleyse hayırlarda yarışınız. Her nerede olursanız Allah sizleri bir araya getirecektir. Şüphesiz Allah herşeye güç yetirendir. (2/148)

"Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu, yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene, ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda

sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

"Sana hilalleri (doğuş halindeki ayları) sorarlar. De ki: "O insanlar ve hacc için belirlenmiş vakitlerdir. İyilik (birr) evlere arkalarından gelmeniz değildir ama iyilik sakınan(ın tutumudur). Evlere kapılarından girin. Allah'tan sakının umulur ki kurtuluşa erersiniz. (2/189)

Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever. (2/195)

Savaş hoşunuza gitmediği halde üzerinize yazıldı (farz kılındı). Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey sizin için hayırlıdır ve olur ki sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (2/216)

Sadakaları açıkta verirseniz ne iyi; fakat gizleyip fakirlere verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır. O günahlarınızdan bir kısmını bağışlar. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (2/271)

De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'ım dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın dilediğini aziz kılar dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen herşeye güç yetirensin." (3/26)

Onlar bollukta da darlıkta da infak edenler öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah iyilik yapanları sever. (3/134)

"Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır kötülükten de sana ne gelirse o da kendindendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahid olarak Allah yeter. (4/79)

Onların 'gizlice söyleşmelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114)

İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah İbrahim'i dost edinmiştir. (4/125)

Bir hayrı açıklar ya da gizli tutarsanız veya bir kötülüğü bağışlarsanız şüphesiz Allah affedicidir güç yetirendir. (4/149)

"Sana da önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Allah sana bir zarar dokunduracak olsa O'ndan başka bunu senden kaldıracak yoktur. Ve eğer sana bir hayır isterse O'nun bol fazlını geri çevirecek de yoktur. Kullarından dilediğine bundan isabet ettirir. O bağışlayandır esirgeyendir. (10/107)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı kıl. Şüphesiz iyilikler kötülükleri giderir. Bu öğüt alanlara bir öğüttür. (11/114)

Şüphesiz Allah korkup-sakınanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir. (16/128)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi şerle de hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz bize döndürüleceksiniz. (21/35)

"Ey iman edenler rüku edin secdeye varın Rabbinize ibadet edin ve hayır işleyin umulur ki kurtuluş bulursunuz. (22/77)

İşte onlar hayırlarda yarışmaktadırlar ve onlar bundan dolayı öne geçmektedirler. (23/61)

HARAM AYLAR

Haram ay haram aya karşılıktır; hürmetler (de) karşılıklıdır. Öyleyse kim size saldırırsa onun saldırdığı gibi siz de ona saldırın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah muhakkak ki korkup-sakınanlarla beraberdir. (2/194)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır)." Ancak Allah katında Allah'ın yolundan alıkoymak onu inkâr etmek Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına haram olan ay'a kurbanlık hayvanlara (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Allah, Beyt-i Haram (olan) Kabe'yi insanlar için bir ayaklanma (kıyam evi) kıldı; Haram Ay'ı kurbanı ve boyunlardaki gerdanlıkları da. Bu Allah'ın

göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildiğini ve Allah'ın gerçekten herşeyi bilen olduğunu bilmeniz içindir. (5/97)

Haram aylar, (süre tanınmış dört ay) sıyrılıp-bitince (çıkınca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün onları tutuklayın kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verirlerse yollarını açıverin. Gerçekten Allah bağışlayandır esirgeyendir. (9/5)

Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesab (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

HAVUZ

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

HAYVANLAR

İnkar edenlerin örneği bağırıp çağırmadan başka bir şey işitmeyip (duyduğu veya bağırdığı şeyin anlamını bilmeyen ve sürekli) haykıran (bir hayvan)ın örneği gibidir. Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler. (2/171)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır. (3/14)

Ey iman edenler, akitleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere, hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah, dilediği hükmü verir. (5/1)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan

tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin796 dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Sana, kendilerine neyin helal kılındığını sorarlar. De ki: "Bütün temiz şeyler size helal kılındı." Allah'ın size öğrettiği gibi öğretip yetiştirdiğiniz avcı hayvanlarının yakalayıverdiklerinden de -üzerine Allah'ın adını anarak- yiyin. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir. (5/4)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

O'nun üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar, sonra kendi zanlarınca: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızındır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a aid olan kendi ortaklarının tarafına (payına) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar? (6/136)

Ve kendi zanlarınca dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaktırlar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (6/142)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (7/179)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

Ve hayvanları da yarattı; sizin için onlarda ısınma ve yararlar vardır ve onlardan yemektesiniz. (16/5)

Sizin için gökten su indiren O'dur; içecek ondan, ağaç ondandır (ki) hayvanlarınızı onda otlatmaktasınız. (16/10)

Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır, size onların karınlarındaki fers (yarı sindirilmiş gıdalar) ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla kayan dupduru bir süt içirmekteyiz. (16/66)

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

Yiyin ve hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz, bunda sağduyu sahipleri için elbette ayetler vardır. (20/54)

Davud ve Süleyman da; hani kavmin hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin-tarlaları konusunda hüküm yürütüyorlardı. Biz onların hükmüne şahid idik. (21/78)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Kendileri için birtakım yararlara şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'ın adını ansınlar. Artık bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (22/28)

İşte böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse, Rabbinin katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında

yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının, yalan söz söylemekten de kaçının. (22/30)

Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını ansınlar diye. İşte sizin ilahınız bir tek ilahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (22/34)

Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır; karınlarının içinde olanlardan size içirmekteyiz ve onlarda sizin için daha birçok yararlar var. Sizler onlardan yemektesiniz. (23/21)

Böylelikle biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim bizim emrimiz gelip de tandır kızışınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Yoksa sen, onların çoğunu (söz) işitir ya da aklını kullanır mı sayıyorsun? Onlar, ancak hayvanlar gibidirler; hayır, onlar yol bakımından daha şaşkın (ve aşağı) dırlar. (25/44)

Onunla ölü bir beldeyi (toprağı) canlandırmak ve yarattığımız hayvanlardan ve insanlardan birçoğunu onunla sulamak için. (25/49)

Bunun üzerine, onu ve onunla birlikte olanları (insan ve hayvanlarla) yüklü gemi içinde kurtardık. (26/119)

Size hayvanlar, çocuklar (vererek) yardım etti." (26/133)

Görmüyorlar mı; biz, suyu çorak toprağa sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz; ondan hayvanları, kendileri yemektedir? Yine de görmüyorlar mı? (32/27)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır. (35/28)

Ellerimizin yaptıklarından kendileri için nice hayvanları yarattığımızı görmüyorlar mı? Böylece bunlara malik oluyorlar. (36/71)

Ki O, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyleri var etti. (43/12)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkar edenler ise, metalanırlar ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir. (47/12)

Derken arkadaşlarını çağırdılar, o da bıçağını kapıp 'hayvanı ayağından biçip yere devirdi.' (54/29)

Size ve hayvanlarınıza bir yarar (meta) olmak üzere. (79/33, 80/32)

HAZİNE

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (6/50)

Şimdi onların: "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah herşeye vekildir. (11/12)

Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." (11/31)

(Yusuf) Dedi ki: "Beni (bu) yerin (ülkenin) hazineleri üzerinde (bir yönetici) kıl. Çünkü ben, (bunları iyi) bir koruyucuyum, (yönetim işlerini de) bilenim." (12/55)

hiçbir şey yoktur ki, hazineleri bizim katımızda olmasın; ancak onu belirlenmiş bir miktar olarak indiririz. (15/21)

Ve aşılayıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık. Oysa siz onun hazine-koruyucuları değilsiniz. (15/22)

De ki: "Eğer siz Rabbimin rahmet hazinelerine malik olsaydınız, bu durumda harcama endişesiyle gerçekten (cimrilik edip elinizde) tutardınız. İnsan pek cimridir. (17/100)

Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden) yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmez miydi)?" Zulmedenler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." (25/8)

Hazinelerden ve soylu makam(lar)dan da. (26/58)

Gerçek şu ki, Karun, Musa'nın kavmindendi, ancak onlara karşı azgınlaştı. Biz, ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları, birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şımararak sevinme, çünkü Allah, şımararak sevince kapılanları sevmez." (28/76)

Yoksa, güçlü ve üstün olan, karşılıksız bağışlayan Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? (38/9)

Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Yoksa üstün güç (herşeyin denetim ve yönetim) sahipleri kendileri midir? (52/37)

Onlar ki: "Allah'ın Resûlü yanında bulunanlara hiçbir infak (harcama)da bulunmayın, sonunda dağılıp gitsinler," derler. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak münafıklar kavramıyorlar. (63/7)

O, gaybı bilendir. Kendi gaybını (görülmez bilgi hazinesini) kimseye açık tutmaz (ona muttali kılmaz.) (72/26)

HELAL RIZIK

Ey insanlar yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o sizin için apaçık bir düşmandır. (2/168)

Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal ve temiz olarak yiyin. Kendisine inanmakta olduğunuz Allah'tan korkup-sakının. (5/88)

Artık ganimet olarak elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (8/69)

Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. (16/114)

HENDEK SAVAŞI

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece biz de onların üzerine bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah yaptıklarınızı görendir. (33/9)

Hani onlar size hem üstünüzden hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış yürekler hançereye gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz. (33/10)

İşte orada iman edenler sınanmış ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsıntıya uğratılmışlardı. (33/11)

Hani münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Onlardan bir grup da hani şöyle demişti: "Ey Yesrib (Medine) halkı, artık sizin için (burada) kalacak yer yok şu halde dönün." Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktır" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar(ın evleri) açık değildi. Onlar, yalnızca kaçmak istiyorlardı. (33/13)

Eğer onlara (şehrin her) yanından girilseydi sonra da kendilerinden fitne (karışıklık çıkarmaları) istenmiş olsaydı hiç şüphesiz buna yanaşır ve bunda pek az (zaman) dışında (kararsız) kalmazlardı. (33/14)

Oysa andolsun daha önce 'arkalarını dönüp kaçmayacaklarına' dair Allah'a söz vermişlerdi; Allah'a verilen söz (ahid) ise (ağır bir) sorumluluktur. (33/15)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli ne bir yardımcı bulamazlar. (33/17)

Gerçekten Allah, içinizden alıkoyanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler. (33/18)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Onlar, (münafıklar düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşırlardı. (33/20)

Andolsun sizin için Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır. (33/21)

Mü'minler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise (korkuya kapılmadan) dediler ki: "Bu Allah'ın ve Resûlü'nün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resûlü doğru söylemiştir." Ve (bu) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı. (33/22)

Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi kimi beklemektedir. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. (33/23)

Çünkü Allah (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sâdıkları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandıracak münafıkları da dilerse azablandıracak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (33/24)

Allah, inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi onlar hiçbir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah, çok güçlüdür üstün ve galib olandır. (33/25)

HEVA

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva

(arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Andolsun, kendilerine kitap verilenlere her ayeti (delili) getirsen, yine onlar senin kıblene uymaz; sen de onların kıblelerine uyacak değilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kıblesine (bile) uymaz. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, o zaman gerçekten zalimlerden olursun. (2/145)

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/135)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtmamaları için diye onlardan sakın. Şayet yüz çevirirlerse, bil ki, Allah bir kısım günahları nedeniyle onlara bir musibeti tattırmak istemektedir. Şüphesiz, insanların çoğu fasıklardır. (5/49)

De ki: "Ey kitap Ehli, haksız yere召 dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın." (5/77)

De ki: "Ben, sizin Allah'tan başka tapmakta olduklarınıza tapmaktan nehyedildim." De ki: "Ben sizin heva (istek ve tutku)larınıza uymam; yoksa bu durumda ben şaşırıp sapmış ve doğru yolu bulmamışlardan olurum." (6/56)

Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmanız dışında, O, size haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken, üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz? Gerçekten çoğu, bir ilim olmaksınız kendi heva (istek ve tutku)larıyla (kimilerini) saptırıyorlar. Şüphesiz, senin Rabbin haddi aşanları en iyi bilendir. (6/119)

De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şehadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şehadet edecek olurlarsa sen onlarla

birlikte şehadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakım güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar. (6/150)

Eğer biz dileseydik, onu bununla yükseltirdik. Ama o yere meyletti (veya yere saplandı), hevasına uydu. Onun durumu, üstüne varsan dilini sarkıtıp soluyan, kendi başına bıraksan dilini sarkıtıp soluyan köpeğin durumu gibidir. İşte ayetlerimizi yalanlayan topluluğun durumu böyledir. Artık gerçek haberi onlara aktar. Ki düşünsünler. (7/176)

İşte böylece biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

Öyleyse, ona inanmayıp kendi hevasına uyan, sakın seni ondan alıkoymasın; sonra yıkıma uğrarsın." (20/16)

Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve herşey) bozulmaya uğrardı. Hayır, biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (23/71)

Buna rağmen sana icabet etmeyecek olurlarsa, artık bil ki, onlar, gerçekten kendi heva (istek ve tutku)larına uymaktadırlar. Oysa Allah'tan bir kılavuz (doğru yol gösterici) olmaksızın, kendi istek ve tutkularına (hevasına) uyandan daha sapık kimdir? Şüphesiz Allah, zulmeden bir kavme hidayet vermez. (28/50)

Hayır, zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. Allah'ın saptırdığını kim hidayete erdirebilir? Onların hiçbir yardımcıları yoktur. (30/29)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, huccete gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldık; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin heva (istek ve tutku)larına uyma. (45/18)

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir? (47/14)

Onlardan kimi gelip seni dinler. Nitekim yanından çıkıp-gittikleri zaman, ilim verilenlere derler ki: "O biraz önce ne söyledi?" İşte onlar; Allah, onların kalplerini mühürlemiştir ve onlar kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. (47/16)

O, hevadan (kendi istek, düşünce ve tutkularına göre) konuşmaz. (53/3)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

Yalanladılar ve kendi heva (istek ve tutku)larına uydular; oysa her iş 'sonunda kendi amacına varıp karar kılacaktır.' (54/3)

Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi heva (istek ve tutkular) dan sakındırırsa, (79/40)

HEYKEL

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular. (7/148)

Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı, "İşte, sizin ve ilahınız, Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. (20/88)

Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Sizin, karşılarında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu temsili heykeller nedir? (21/52)

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

HIRİSTİYANLAR

Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/62)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olmayan hiç kimse kesin olarak cennete giremez." Bu, onların kendi kuruntularıdır. De ki: "Eğer doğru sözlüyseniz, kesin-kanıtınızı (burhan) getirin." (2/111)

Yahudiler dediler ki: "Hıristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere değillerdir"; Hıristiyanlar da: "Yahudiler bir şey üzere değillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler (bilgisizler) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir. (2/113)

Dediler ki: "Allah oğul edindi." O (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur tümü O'na gönülden boyun eğmişlerdir. (2/116)

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (doğru yol) Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dini(dir); O müşriklerden değildi." (2/135)

Yoksa siz, gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

Hani Allah İsa'ya demişti ki: "Ey İsa doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim seni Kendime yükselteceğim seni inkâr edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (3/55)

İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hıristiyandı: ancak, O hanif (muvahhid) bir Müslümandı, müşriklerden de değildi. (3/67)

Ve: "Biz Hıristiyanlarız" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece biz de, kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah, yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir. (5/14)

Andolsun "Şüphesiz Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O eğer Meryem oğlu Mesih'i onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin yerin ve bunlar

arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

Yahudi ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdikleriyiz" dedi. De ki: "Peki ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azablandırıyor? Hayır siz O'nun yarattığından birer beşersiniz. O dilediğini bağışlar dilediğini azaplandırır. Göklerin yerin ve bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır." (5/18)

İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar fasık olanlardır. (5/47)

Andolsun "Şüphesiz Allah Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Ey iman edenler, Yahudi ve Hıristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez. (5/51)

Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, sabiîler ve Hıristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. (5/69)

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? (9/30)

Onlar Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldıza tapanlar (Sabii) Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak)

Türettikleri ruhbanlığı ise Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

HIRSIZ-HIRSIZLIK

Hırsız erkek ve hırsız kadının, (çalıp) kazandıklarına bir karşılık, Allah'tan, 'tekrarı önleyen kesin bir ceza' olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (5/38)

Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi (şöyle) seslendi: "Ey kafile, sizler gerçekten hırsızsınız." (12/70)

Allah adına, hayret" dediler. "Siz de bilmişsiniz ki, biz (bu) yere bozgunculuk çıkarmak amacıyla gelmedik ve biz hırsız değiliz." (12/73)

Dediler ki: "Şayet çalmış bulunuyorsa, bundan önce onun kardeşi de çalmıştı." Yusuf bunu kendi içinde saklı tuttu ve bunu onlara açıklamadı (ve içinden): "Siz daha kötü bir konumdasınız" dedi. "Sizin düzmekte olduklarınızı Allah daha iyi bilir." (12/77)

Dönün babanıza ve deyin ki: '-Ey babamız, senin oğlun gerçekten hırsızlık etti. Biz, bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybın kollayıcıları değiliz." (12/81)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

HİBE

Ey Peygamber, gerçekten biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiç bir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

HİCR HALKI

Andolsun Hicr halkı da gönderilen (elçi)leri yalanlamışlardı. (15/80)

HİCRET

Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler; işte onlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (2/218)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevab verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun katındadır." (3/195)

Onlar, kendilerinin inkâra sapmaları gibi sizin de inkâra sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin, ne de bir yardımcı. (4/89)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'aflar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o? (4/97)

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resûlü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (4/100)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/74)

Bundan sonra iman edip hicret edenler ve sizinle birlikte cihad edenler, işte onlar sizdendir. Akrabalar (mirasta) Allah'ın Kitabına göre, birbirlerine (mirasta) önceliklidir. Doğrusu Allah herşeyi bilendir. (8/75)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin Allah katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (9/20)

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı. (16/41)

Sonra gerçekten Rabbin, işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin, ardından cihad edip sabredenlerin (destekçisidir). Şüphesiz senin Rabbin, bundan sonra da gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir. (16/110)

Allah yolunda hicret edip öldürülen veya ölenlere gelince muhakkak Allah, onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (22/58)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/22)

Bunun üzerine Lut ona iman etti ve dedi ki: "Gerçekten ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü şüphesiz O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (29/26)

Ey Peygamber, gerçekten biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin

'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

HİDAYET

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah size kolaylık diler zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

De ki: "Eğer babalarınız çocuklarınız kardeşleriniz eşleriniz aşiretiniz kazandığınız mallar az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler sizlere Allah'tan O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Şimdi sen kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

İşte onların ilimden yana ulaşabildikleri (son sınır) budur. Şüphesiz senin Rabbin; kendi yolundan sapanı en iyi bilen O'dur ve hidayet bulanı da en iyi bilen O'dur. (53/30)

HİKMET

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (2/32)

Rabbimiz, içlerinden onlara bir elçi gönder, onlara ayetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları arındırsın. Şüphesiz, Sen güçlü ve üstün olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (2/129)

Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size Kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik. (2/151)

Size, apaçık belgeler (ayetler) geldikten sonra yine ayağınız kayarsa, bilin ki Allah, gerçekten üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (2/209)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranıza katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkaranı ıslah ediciden bilir (ayırdeder). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefsine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah herşeyi bilendir. (2/231)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar, (evlerinden) çıkarılmaksızın, bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarlarsa, artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, alemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251)

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl diriltttiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (2/269)

Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur; üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/6)

Ona kitabı, hikmeti, Tevratı ve İncili öğretecek." (3/48)

Bunları biz sana ayetlerden ve hikmetli zikr'den (Kur'an'dan) okuyoruz. (3/58)

Şüphesiz bu, gerçek bir olayın haberidir. Allah'tan başka ilah yoktur. Ve şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/62)

Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (misak)' almıştı: "Andolsun size Kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız." Demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?" Onlar: "İkrar ettik" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım," demişti. (3/81)

Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın katındandır. (3/126)

Andolsun ki Allah, mü'minlere, içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondan önce ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler. (3/164)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların, sonra hemencecik tevbe edenlerin(kidir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/17)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vererek) evlenecek kadın aramanız size helal

kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız, onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/26)

Yoksa onlar, Allah'ın kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar? Doğrusu biz, İbrahim ailesine Kitabı ve hikmeti verdik; onlara büyük bir mülk de verdik. (4/54)

Ayetlerimize karşı inkâra sapanları şüphesiz ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tadmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten, Allah, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/56)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

(Düşmanınız olan) Topluluğu aramakta gevşeklik göstermeyin. Siz acı çekiyorsanız, şüphesiz onlar da, sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Oysa siz, onların umud etmediklerini Allah'tan umuyorsunuz. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/104)

Kim bir günah kazanırsa, o ancak kendi nefsi aleyhinde onu kazanmıştır. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/111)

Eğer Allah'ın fazlı ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir grup, seni de saptırmak için tasarı kurmuştu. Oysa onlar, ancak kendi nefislerini saptırırlar ve sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür. (4/113)

Eğer ikisi ayrılacak olurlarsa, Allah her birine 'genişlik (rızık ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah, (rahmetiyle) geniş olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/130)

Hayır; Allah onu kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/158)

Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır, hikmet ve hüküm sahibidir. (4/165)

Ey insanlar, şüphesiz elçi size Rabbinizden hakla geldi. Öyleyse iman edin, sizin için hayırlıdır. Eğer inkâra saparsanız, şüphesiz göklerde olanların ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/170)

Hırsız erkek ve hırsız kadının, (çalıp) kazandıklarına bir karşılık, Allah'tan, 'tekrarı önleyen kesin bir ceza' olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (5/38)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

O, kulları üzerinde kahredici olandır. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (6/18)

O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "ol" dediği gün (herşey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (6/73)

Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (6/83)

Bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eğer bunları tanımayıp-küfre sapıyorlarsa, andolsun, biz buna (karşı) inkâra sapmayan bir topluluğu vekil kılmışızdır. (6/89)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere, ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/10)

Münafıklar ve kalblerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

Ve onların kalblerini uzlaştırdı. Sen, yeryüzündekilerin tümünü harcasaydın bile, onların kalblerini uzlaştıramazdın. Ama Allah, aralarını bulup onları uzlaştırdı. Çünkü O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/63)

hiçbir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Eğer sana ihanet etmek isterlerse, onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da, "bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti.' Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/71)

Ve kalblerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/15)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünler, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Bedeviler inkâr ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın elçisine indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha 'yatkın ve elverişlidir.' Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/97)

Diğer bir kısmı, Allah'ın emri için ertelenmişlerdir. O, bunları, ya azablandıracak veya tevbelerini kabul edecektir. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/106)

Onların kalbleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalblerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/110)

Elif, Lam, Ra. Bunlar, hikmetli Kitabın ayetleridir. (10/1)

Elif, Lam, Ra. (Bu,) Ayetleri muhkem kılınmış, sonra hüküm ve hikmet sahibi ve herşeyden haberdar olan (Allah) tarafından birer birer (bölüm bölüm) açıklanmış bir Kitap'tır (ki:) (11/1)

Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

(Şehre dönüp durumu babalarına aktarınca o:) "Hayır" dedi. "Nefsiniz sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah (pek yakın bir gelecekte) onların tümünü bana getirir. Çünkü O, bilenin, hüküm ve hikmet sahibi olanın kendisidir." (12/83)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Biz hiçbir elçiyi, kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın. Böylece Allah, dilediğini şaşırtıp saptırır, dilediğini hidayete erdirir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (14/4)

Ve şüphesiz senin Rabbin, O, onları haşredecektir. Gerçekten O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (15/25)

Ahirete inanmayanların kötü örnekleri vardır, en yüce örnekler ise Allah'a aittir. O, güç sahibi olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (16/60)

Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir. (16/125)

Bunlar, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiği şeylerdir. Rabbin ile beraber başka ilahlar kılma, yoksa yerilmiş, kovulmuş olarak cehenneme bırakılırsın. (17/39)

(Çocuğun doğup büyümesinden sonra ona dedik ki:) "Ey Yahya, Kitabı kuvvetle tut." Daha çocuk iken ona hikmet verdik. (19/12)

Biz senden önce hiçbir Resul ve Nebi göndermiş olmayalım ki, o bir dilekte bulunduğu zaman, şeytan, onun dilediğine (bir kuşku veya sapma unsuru) katıp bırakmış olmasın. Ama Allah, şeytanın katıp-bırakmalarını giderir, sonra kendi ayetlerini sağlamlaştırıp-pekiştirir. Allah, gerçekten bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (22/52)

Eğer Allah'ın sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı ve Allah gerçekten tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı (ne yapardınız)? (24/10)

Allah size ayetleri açıklıyor; Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/18)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleri)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Sizden olan çocuklar, erginlik çağına erdikleri zaman, kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi, bundan böyle izin istesinler. İşte Allah, ayetlerini size böyle açıklar. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/59)

Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım; sonra Rabbim bana hüküm (ve hikmet) verdi ve beni gönderilen (elçilerden) kıldı." (26/21)

Rabbim, bana hüküm (ve hikmet) bağışla ve beni salih olanlara kat;" (26/83)

Hiç şüphesiz, bu Kur'an, sana, hüküm ve hikmet sahibi olan, (ve herşeyi gerçeğiyle) bilen (Allah'ın) katından ilka edilmektedir. (27/6)

Ey Musa, gerçekten Ben, güçlü ve üstün, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ım." (27/9)

O, erginlik çağına ulaşıp olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

Andolsun, ilk nesilleri yıkıma uğrattıktan sonra, Musa'ya, insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere Kitap verdik. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürler diye. (28/43)

Bunun üzerine Lut ona iman etti ve dedi ki: "Gerçekten ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü şüphesiz O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (29/26)

Allah, kendi dışında hangi şeye taptıklarını şüphesiz bilir. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (29/42)

Yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur; bu O'na göre pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce misal O'nundur. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (30/27)

Bunlar hikmetli Kitabın ayetleridir; (31/2)

Orada ebedi olarak kalıcıdırlar. Allah'ın va'di haktır. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/9)

Andolsun, Lukman'a "Allah'a şükret" diye hikmet verdik. Kim şükrederse, artık o, kendi lehine şükreder. Kim inkâr ederse, artık şüphesiz, (Allah,) Gani (hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamiddir (hamd yalnızca O'na aittir). (31/12)

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/27)

Ey Peygamber, Allah'tan sakın, kafirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (33/1)

Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz Allah, latiftir, haberdar olandır. (33/34)

Hamd, göklerde ve yerde olanların tümü kendisine ait olan Allah'ındır; ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandır. (34/1)

De ki: "O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır." (34/27)

Allah, insanlar için rahmetinden her neyi açacak olsa, artık onu kısıp-tutacak yoktur; her neyi kısar-tutarsa, artık onu da ondan sonra salıverecek yoktur. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (35/2)

Andolsun hikmetli Kur'an'a, (36/2)

Onun mülkünü güçlendirmiştik. Ona hikmet ve anlatım çarpıcılığını vermiştik. (38/20)

(Bu) Kitabın indirilmesi, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibi Allah (katın)dandır. (39/1)

Rabbimiz, onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından, eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen, üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (40/8)

Batıl, ona önünden de, ardından da gelemez. (Çünkü Kur'an,) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)tan indirilmedir. (41/42)

Kendisiyle Allah'ın konuşması, bir beşer için olacak (şey) değildir; ancak bir vahy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip kendi izniyle dilediğine vahyetmesi (durumu) başka. Gerçekten O, yüce olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (42/51)

Şüphesiz o, Bizim katımızda olan Ana Kitap'tadır; çok yücedir, hüküm ve hikmet doludur. (43/4)

İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin." (43/63)

Göklerde ilah ve yerde ilah O'dur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (43/84)

Ki onda (o gecede) her hikmetli iş ayrılır. (44/4)

Kitabın indirilmesi, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibi Allah'tandır. (45/2)

Göklerde ve yerde büyüklük O'nundur. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (45/37)

Kitabın indirilmesi, üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi Allah'tandır. (46/2)

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4)

Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/7)

Ve alacakları birçok ganimetleri de. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/19)

Allah'tan bir fazl (bir ihsan ve lütuf) ve bir nimet olarak. Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (49/8)

(Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. (50/8)

Dediler ki: "Öyle. (Bunu) Senin Rabbin buyurdu. Çünkü O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir." (51/30)

(Ki her biri) Doruğunda-olgunlaşmış hikmettir. Fakat uyarmalar bir yarar sağlamıyor. (54/5)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (57/1, 59/1, 61/1)

Rabbimiz, bizi inkâr edenler için bizi fitne (deneme konusu) kılma ve bizi bağışla Rabbimiz. Şüphesiz Sen, üstün ve güçlüsün, hüküm ve hikmet sahibisin." (60/5)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet

(gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

O, ümmîler içinde, kendilerinden olan ve onlara ayetlerini okuyan, onları arındırıp-temizleyen ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir elçi gönderendir. Oysa onlar, bundan önce gerçekten açıkça bir sapıklık içinde idiler. (62/2)

Ve henüz kendilerine ulaşıp-katılmamış olan diğerlerine de (peygamber gönderilmiştir); O (Allah), üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (62/3)

Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu (içindeki derin anlamları, hikmet ve hükümleriyle gereği gibi) yüklenmemiş olanların durumu, koskoca kitap yükü taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötüdür. Allah, zalim bir kavmi hidayete erdirmez. (62/5)

Gaybı da, müşahede edilebileni de bilen, Aziz (üstün ve güçlü), Hakim (hüküm ve hikmet sahibi)dir. (64/18)

Allah, yeminlerinizin (keffaretle) çözülmesini size farz (veya meşru) kıldı. Allah, sizin mevlanız (sahibiniz, yardımcınız)dır. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (66/2)

Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Gerçekten Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (76/30)

HİLE

Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır. (3/120)

İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

Böylece biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (6/123)

Onlara ne zaman bir ayet gelse, derler ki: "Allah'ın elçilerine verilenin bir benzeri bize de verilene kadar biz kesin olarak inanmayacağız." Allah, elçiliğini nereye vereceğini daha iyi bilir. Bu, suçlu-günahkarlara, kurdukları hileli-düzenleri nedeniyle şiddetli bir azab ve Allah katında bir küçüklük isabet edecektir. (6/124)

İşte size böyle… Gerçekten Allah, kâfirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (8/18)

İnsanlara, şiddetli bir sıkıntı dokunduktan sonra, bir rahmet dokundurduğumuz zaman, ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak (bir entrika çevirmek) onlar için (bir alışkanlık ve kötü bir edinim)dir. De ki: "Düzen kurmada (karşılık vermede) Allah daha hızlıdır. Şüphesiz, bizim elçilerimiz, sizin 'geliştirmekte olduğunuz düzenleri' yazmaktadırlar." (10/21)

Böylece Rabbi, duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Çünkü O, işitendir, bilendir. (12/34)

Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin." Ona elçi geldiğinde (Yusuf:) "Efendine (Rabbine) dön de ona sor: "Ellerini kesen o kadınların durumu neydi? Doğrusu benim Rabbim, onların hileli düzenlerini gerçekten bilendir." (12/50)

(Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/52)

Bu, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin. (12/102)

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılır?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Bunları adlandırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi (kanıyorsunuz)? Hayır, inkâr edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur. (13/33)

Onlardan öncekiler de hileli-düzenler kurmuşlardı; fakat düzen kuruculuğun (tedbirlerin, karşılık vermelerin) tümü Allah'a aittir. Her bir nefsin ne kazandığını O bilir. Bu yurdun sonu kimindir, inkâr edenler pek yakında bileceklerdir. (13/42)

Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. (14/46)

Onlardan öncekiler, hileli-düzenler kurmuşlardı da, Allah(ın azab emri) onların kurdukları yapıların temellerine geldi, böylece üstlerindeki tavan tepelerine çöktü; azab onlara şuurunda olmadıkları yerden gelmişti. (16/26)

Sabret; senin sabrın ancak Allah(ın yardımı) iledir. Onlar için hüzne kapılma ve kurmakta oldukları hileli-düzenlerden dolayı sıkıntıya düşme. (16/127)

Böylelikle Firavun arkasını dönüp gitti, hileli düzenini (yürütecek büyücüleri) bir araya getirdi, sonra geldi. (20/60)

Sağ elindekini atıver, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (20/69)

Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. (27/50)

Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin uğradığı sona bir bak; biz, onları ve kavimlerini topluca yerle bir ettik. (27/51)

Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (34/33)

(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (35/43)

Böylece, o, katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a, kötü ameli böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni, 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

Sonunda Allah, onların kurdukları hileli-düzenlerinin kötülüklerinden onu korudu ve Firavun'un çevresini de azabın en kötüsü kuşatıverdi. (40/45)

Yoksa hileli-bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat (asıl) 'o inkâr edenler hileli-düzene düşecek olanlardır. (52/42)

O gün, ne hileli-düzenleri kendilerine herhangi bir şeyle yarar sağlayacak, ne yardım görecekler. (52/46)

Ve büyük büyük hileli-düzenler kurdular." (71/22)

Şayet kurabileceğiniz hileli bir düzeniniz varsa, durmaksızın bana karşı kurun. (77/39)

Doğrusu onlar, hileli bir düzen planlayıp kuruyorlar; (86/15)

HORTUM

Yakında biz onun hortumu (burnu) üzerine damga vuracağız. (68/16)

HOŞGÖRMEK

Kadınlara mehirlerini gönülden isteyerek (ve bir hak olarak) verin fakat onlar gönül hoşluğuyla size ondan bir şeyi bağışlarlarsa onu da afiyetle iç huzuruyla yiyin. (4/4)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet aldırış etme. Şüphesiz Allah iyilik yapanları sever. (5/13)

Biz gökleri yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı) güzel davranışlarla davran. (15/85)

Sizden faziletli ve varlıklı olanlar yakınlara yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah bağışlayandır esirgeyendir. (24/22)

Ey iman edenler gerçek şu ki sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (birer) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız artık elbette Allah bağışlayandır esirgeyendir. (64/14)

HUD (A.S.) VE AD KAVMİ

Ad (toplumuna da) kardeşleri Hud'u (gönderdik.) (Hud kavmine:) "Ey kavmim Allah'a kulluk edin sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hala korkup-sakınmayacak mısınız?" dedi. (7/65)

Kavminin önde gelenlerinden inkâr edenler dediler ki: "Gerçekte biz seni 'aklî bir yetersizlik' içinde görüyoruz ve doğrusu biz senin yalancılardan olduğunu sanıyoruz." (7/66)

(Hud:) "Ey kavmim" dedi. "Bende 'akıl yetersizliği' yoktur; ama ben gerçekten alemlerin Rabbinden bir elçiyim" dedi. (7/67)

"Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm." (7/68)

"Sizi uyarmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikr'in gelmesine mi şaşırdınız? (Allah'ın) Nuh kavminden sonra sizi halifeler kıldığını ve sizin yaratılışta gelişiminizi arttırdığını (veya üstün kıldığını) hatırlayın. Öyleyse Allah'ın nimetlerini hatırlayın ki kurtuluş bulasınız." (7/69)

Dediler ki: "Sen bize yalnızca Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarınızı bırakmamız için mi geldin? Eğer gerçekten doğru isen bize vadettiğin şeyi getir bakalım." (7/70)

"Andolsun" dedi. "Rabbinizden üzerinize iğrenç bir azab ve gazab gerekli kılındı. Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği ve sizin ile babalarınızın isimlendirdiği (düzüp uydurduğu) birtakım isimler (düzme tanrılar ve kurallar) adına mı benimle mücadele ediyorsunuz? Öyleyse bekleyedurun; şüphesiz ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim." (7/71)

Böylece onu ve onunla birlikte olanları katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların kökünü kuruttuk. (7/72)

Ad (halkına da) kardeşleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim Allah'a ibadet edin sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Siz yalan olarak (tanrılar) düzenlerden başkası değilsiniz. (11/50)

"Ey kavmim ben bunun karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Akıl erdirmeyecek misiniz?" (11/51)

"Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

"Ey Hud" dediler. "Sen bize apaçık bir belge (mucize) ile gelmiş değilsin ve biz de senin sözünle ilahlarımızı terketmeyiz. Sana iman edecek de değiliz." (11/53)

"Biz: 'Bazı ilahlarımız seni çok kötü çarpmıştır' (demekten) başka bir şey söylemeyiz." Dedi ki: "Allah'ı şahid tutarım, siz de şahidler olun ki, gerçekten ben sizin şirk koştuklarınızdan uzağım." (11/54)

"O'nun dışındaki (tanrılardan). Artık siz bana toplu olarak dilediğiniz tuzağı kurun, sonra bana süre tanımayın." (11/55)

"Ben gerçekten benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim dosdoğru bir yol üzerinedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)" (11/56)

"Buna rağmen yüz çevirirseniz, artık size kendisiyle gönderildiğim şeyi tebliğ ettim. Rabbim de sizden başka bir kavmi yerinize geçirir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Doğrusu benim Rabbim, herşeyi gözetleyip-koruyandır." (11/57)

Emrimiz geldiği zaman tarafımızdan bir rahmet ile Hud'u ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık. Onları şiddetli-ağır bir azabtan kurtardık. (11/58)

İşte Ad (halkı): Rablerinin ayetlerini tanımayıp reddettiler. O'nun elçilerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca yürüdüler. (11/59)

Ve bu dünyada da kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Haberiniz olsun; gerçekten Ad (halkı) Rablerine (karşı) inkâr ettiler. Haberiniz olsun; Hud kavmi Ad'a (Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi). (11/60)

"Ey kavmim bana karşı gelişiniz sakın Nuh kavminin ya da Hud kavminin veya Salih kavminin başlarına gelenlerin bir benzerini size de isabet ettirmesin. Üstelik Lut kavmi size pek uzak değil." (11/89)

Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri (yok ettik). (25/38)

Ad (kavmi) de gönderilen (elçi)leri yalanladı. Hani onlara kardeşleri Hud: "Sakınmaz mısınız?" demişti. "Gerçek şu ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir. Siz, her yüksekçe yere bir anıt inşa edip (yararsız bir şeyle) oyalanıp eğleniyor musunuz? Ölümsüz kılınmak umuduyla sanat yapıları mı ediniyorsunuz? Tutup yakaladığınız zaman da zorbalar gibi mi yakalıyorsunuz? Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin.Bildiğiniz şeylerle size yardım edenden korkup-sakının. Size hayvanlar çocuklar (vererek) yardım etti. Bahçeler ve pınarlar da. Doğrusu, ben sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum." Dediler ki: "Bizim için farketmez; öğüt versen de öğüt verenlerden olmasan da. Bu geçmiştekilerin 'geleneksel tutumundan başkası değildir. Ve biz azab görecek de değiliz." Böylelikle onu yalanladılar biz de onları yıkıma uğrattık. Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildirler. Ve şüphesiz senin Rabbin güçlü ve üstün olandır esirgeyendir. (26/123-140)

Ad'ı ve Semud'u da (yıkıma uğrattık). Gerçek şu ki, kendi oturdukları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıklarını şeytan süsleyip-çekici kıldı, böylece onları yoldan alıkoydu. Oysa onlar görebilen kimselerdi. (29/38)

Bu durumda eğer onlar yüz çevirirlerse, artık de ki: "Ben sizi, Ad ve Semud (kavimlerinin) yıldırımına benzer bir yıldırımla uyardım." (41/13)

Ad (kavmin)e gelince; onlar yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve dediler ki: "Kuvvet bakımından bizden daha üstünü kimmiş?" Onlar, gerçekten kendilerini yaratan Allah'ı görmediler mi? O kuvvet bakımından kendilerinden daha üstündür. Oysa onlar, bizim ayetlerimizi (bilerek) inkar ediyorlardı. (41/15)

Ad'ın kardeşini hatırla; onun önünden ve ardından nice uyarıcılar gelip geçmişti; hani o, Ahkaf'taki kavmini: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım" diye uyarmıştı. Dediler ki: "Sen, bizi ilahlarımızdan çevirmek için mi bize geldin? Şu halde eğer doğru söylüyorsan, tehdit ettiğin şeyi, bize getir." Dedi ki: "İlim ancak Allah katındadır. Ben size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum; ancak sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum." Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acı bir azab vardır. Rabbinin emriyle herşeyi yerle bir eder. Böylece meskenlerinden başka, hiçbir şey(leri) görünemez duruma düştüler. İşte biz, suçlu-günahkar bir kavmi böyle cezalandırırız. Andolsun, biz onları, sizleri kendisinde yerleşik kılmadığımız yerlerde (size vermediğimiz güç ve iktidar imkanlarıyla) yerleşik kıldık ve onlara işitme, görme (duygularını) ve gönüller verdik. Ancak ne işitme, ne görme (duyuları) ve ne gönülleri kendilerine herhangi bir şey sağlamadı. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. Alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşattı. (46/21-26)

Ad (kavmin)de de (ayetler vardır). Hani onların üzerine köklerini kesen (akim) bir rüzgar gönderdik. (51/41)

Üzerinden geçtiği hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlaka çürütüp-kül gibi dağıtıyordu. (51/42)

Doğrusu, önce gelen Ad (halkın)ı O yıkıma uğrattı. (53/50)

Ad (kavmi) de yalanladı. Şu halde Benim azabım ve uyarmam nasılmış? (54/18)

Biz o uğursuz (felaket yüklü ve) sürekli bir günde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. (54/19)

İnsanları söküp atıyordu; sanki onlar kökünden sökülüp-kopmuş hurma kütükleriymiş gibi. (54/20)

Semud ve Ad (toplumları) kâria'yı yalan saydılar. (69/4)

Ad (halkın)a gelince; onlar da, uğultu yüklü, azgın bir kasırga ile helak edildiler. (69/6)

(Allah) Onu, yedi gece ve sekiz gün, aralık vermeksizin üzerlerine musallat etti. Öyle ki, o kavmin, orada sanki içi kof hurma kütükleriymiş gibi çarpılıp yere yıkıldığını görürsün. (69/7)

Rabbinin Ad (kavmin)e ne yaptığını görmedin mi? (89/6)

HUDEYBİYE BARIŞI

Şüphesiz Biz sana apaçık bir fetih verdik. (48/1)

Ve Allah sana 'üstün ve onurlu' bir zaferle yardım etsin. (48/3)

Hayır siz Peygamberin ve mü'minlerin ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da yıkıma uğramış bir topluluk oldunuz. (48/12)

(Savaştan) Geride bırakılanlar siz ganimetleri almaya gittiğiniz zaman diyeceklerdir ki: "Bizi bırakın da sizi izleyelim." Onlar Allah'ın kelamını değiştirmek istiyorlar. De ki: "siz kesin olarak bizim izimizden gelemezsiniz. Allah daha evvel böyle buyurdu." Bunun üzerine: "Hayır bizi kıskanıyorsunuz" diyecekler. Hayır onlar pek az anlayan kimselerdir. (48/15)

Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla (ya) savaşırsınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz Allah size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

Andolsun Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştir ve onlara yakın bir fethi sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

Ve alacakları birçok ganimetleri de. Allah üstün ve güçlü olandır hüküm ve hikmet sahibidir. (48/19)

Allah alacağınız daha birçok ganimetleri size va'detti bunu size hemencecik verdi ve insanların ellerini sizden çekti ki (bu) mü'minler için bir ayet olsun ve sizi dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/20)

Ve (daha) başka (nice nimetler de ki) siz henüz onlara güç yetirmiş değilsiniz; (ama) gerçekten Allah onları kuşatmıştır. Allah herşeye güç yetirendir. (48/21)

Kafir olanlar sizinle savaşmış olsalardı arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra ne bir veli (koruyucu dost) ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)

Onlara karşı size zafer verdikten sonra Mekke'nin göbeğinde ellerini sizden ve sizin de ellerinizi onlardan çeken O'dur. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir. (48/24)

Ki onlar inkâr ettiler sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları) yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler) seçilip ayrılmış olsalardı muhakkak içlerinden inkâr edenleri acı bir azab ile azablandırırdık. (48/25)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti) cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırttıkları zaman hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları takva sözü üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu. Zaten onlar da buna layık ve ehil idiler. Allah herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde saçlarınızı tıraş etmiş (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah sizin bilmediğinizi bildi böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (48/27)

Ki O elçilerini hidayetle ve hak din ile diğer bütün dinlere karşı üstün kılmak için gönderdi. Şahid olarak Allah yeter. (48/28)

Ey Peygamber mü'min kadınlar Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak hırsızlık yapmamak zina etmemek çocuklarını öldürmemek elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak) ma'ruf (iyi güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (60/12)

HUNEYN GÜNÜ

Andolsun Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çok sayıda oluşunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmıştı fakat size bir şey de sağlayamamıştı. Yer ise bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti sonra arkanıza dönüp gerisin geri gitmiştiniz. (9/25)

(Bundan) Sonra Allah elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu inkârcıların cezasıdır. (9/26)

HURİ

İşte böyle; ve biz onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir. (44/54)

Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Ve Biz onları iri-ceylan gözlü hurilerle evlendirmişiz. (52/20)

Otağlar içinde korunmuş huri kadınlar. (55/72)

Ve iri gözlü huriler. (56/22)

HURMA

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

Kendilerini (övgüyle) temize çıkaranları görmedin mi? Hayır; Allah, dilediğini temizleyip yüceltir. Onlar, 'bir hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar. (4/49)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metaı azdır, ahiret, ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksİnız." (4/77)

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüsünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/11)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Her insan-grubunu imamlarıyla çağıracağımız gün, artık kimin kitabı sağ eline verilirse, onlar kitaplarını okuyacaklar ve onlar, bir 'hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar. (17/71)

Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fışkırtmalısın." (17/91)

Onlara iki adamın örneğini ver; onlardan birine iki üzüm bağı verdik ve ikisini hurmalıklarla donattık, ikisinin arasında da ekinler bitirmiştik. (18/32)

Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutuluverseydim." (19/23)

Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine henüz oluşmuş-taze hurma dökülüversin." (19/25)

(Firavun) Dedi ki: "Ben size izin vermeden önce O'na inandınız öyle mi? Şüphesiz o, size büyüyü öğreten büyüğünüzdür. O halde ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarında sallandıracağım. Siz de elbette, hangimizin azabı daha şiddetliymiş ve daha sürekliymiş öğrenmiş olacaksınız." (20/71)

Böylelikle, bununla size hurmalıklardan, üzümlüklerden bahçeler-bağlar geliştirdik, içlerinde çok sayıda yemişler vardır; sizler onlardan yemektesiniz. (23/19)

Ekinler ve yumuşak tomurcuklu göz alıcı hurmalıklar arasında?" (26/148)

Biz, orada hurmalıklardan ve üzüm-bağlarından bahçeler kıldık ve içlerinde pınarlar fışkırttık: (36/34)

Ay'a gelince, biz onun için de birtakım uğrak yerleri takdir ettik; sonunda o, eski bir hurma dalı gibi döndü (döner). (36/39)

Ve birbiri üstüne dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da. (50/10)

İnsanları söküp atıyordu; sanki onlar, kökünden sökülüp-kopmuş hurma kütükleriymiş gibi. (54/20)

Onda meyveler ve salkımlı hurmalıklar var. (55/11)

Hurma ağaçlarından her neyi kesmişseniz veya kökleri üzerinde dimdik bırakmışsanız, (bu) Allah'ın izniyledir ve fasık olanları alçaltması içindir. (59/5)

(Allah) Onu, yedi gece ve sekiz gün, aralık vermeksizin üzerlerine musallat etti. Öyle ki, o kavmin, orada sanki içi kof hurma kütükleriymiş gibi çarpılıp yere yıkıldığını görürsün. (69/7)

Zeytinler, hurmalar, (80/29)

HUŞU

Sabır ve namazla yardım dileyin. Bu, şüphesiz huşû duyanların dışındakiler için ağır (bir yük)dır. (2/45)

Onu bir Kur'an olarak insanlara dura dura okuman için (bölüm bölüm) ayırdık ve onu safha safha bir indirme ile indirdik. (17/106)

De ki: "İster ona inanın ister inanmayın: O daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman çenelerinin üstüne kapanarak secde ederler." (17/107)

Çeneleri üstüne kapanıp ağlıyorlar ve (Kur'an) onların huşu (saygı dolu korku)larını arttırıyor. (17/109)

O'nun ayetlerinden biri de senin gerçekten yeryüzünü huşu içinde (solmuş boynu bükülmüş ve kupkuru) görmendir. Ama Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman deprenir ve kabarır. Şüphesiz onu dirilten ölüleri de elbette diriltícidir. Çünkü O herşeye güç yetirendir. (41/39)

HUTAME

Hayır; andolsun o, 'hutame'ye atılacaktır. (104/4)

"Hutame"nin ne olduğunu sana bildiren nedir? (104/5)

Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir. (104/6)

HÜDHÜD

Kuşları denetledikten sonra dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum yoksa kaybolanlardan mı oldu?" (27/20)

"Onu gerçekten şiddetli bir azabla azablandıracağım ya da onu boğazlayacağım veya o bana apaçık olan bir delil getirmelidir." (27/21)

Derken uzun zaman geçmeden geldi ve dedi ki: "Senin kuşatamadığın (öğrenemediğin) şeyi ben kuşattım ve sana Saba'dan kesin bir haber getirdim." (27/22)

"Gerçekten ben onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki ona herşeyden (bolca) verilmiştir ve büyük bir tahtı var." (27/23)

"Onu ve kavmini Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

"Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." (27/25)

"Bu mektubumla git onu kendilerine bırak sonra onlardan (biraz) uzaklaş böylelikle bir bakıver neye başvuracaklar?" (27)28)

(Hüdhüd'ün mektubu götürüp bırakmasından sonra Saba melikesi Belkıs:) Dedi ki: "Ey önde gelenler, gerçekten bana oldukça önemli bir mektup bırakıldı." (27/29)

HÜKÜM - HÜKMETMEK

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten sen, her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (2/32)

Sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve demiştik ki:) "Size verdiğimize sımsıkı yapışın ve onda olanı (hükümleri sürekli) hatırlayın, ki sakınasınız." (2/63)

Biz, daha hayırlısını veya bir benzerini getirinceye (kadar) hiç bir ayeti neshetmez (hükmünü yürürlükten kaldırmaz) veya unutturmayız. Bilmez misin ki Allah, gerçekten herşeye güç yetirendir. (2/106)

Yahudiler dediler ki: "Hristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere değillerdir"; hristiyanlar da: "Yahudiler bir şey üzere değillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler (bilgisizler) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir. (2/113)

"Rabbimiz, içlerinden onlara bir elçi gönder, onlara ayetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları arındırsın. Şüphesiz, Sen güçlü ve üstün olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (2/129)

Size, apaçık belgeler (ayetler) geldikten sonra yine ayağınız kayarsa, bilin ki Allah, gerçekten üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (2/209)

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında

ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle eriştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranıza katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkaranı ıslah ediciden bilir (ayırdeder). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar, (evlerinden) çıkarılmaksızın, bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarlarsa, artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl diriltildiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur; üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/6)

Kendilerine Kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Aralarında Allah'ın Kitabı hükmetsin diye çağrılıyorlar da, onlardan bir bölümü yüz çeviriyor. Onlar, işte böyle arka dönenlerdir. (3/23)

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (3/55)

Şüphesiz bu, gerçek bir olayın haberidir. Allah'tan başka ilah yoktur. Ve şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/62)

Beşerden hiç kimsenin, Allah kendisine Kitabı, hükmü ve peygamberliği verdikten, sonra insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kulluk edin" deme (hakkı ve yetki)si yoktur. Fakat o, "Öğrettiğiniz ve ders verdiğiniz Kitaba göre Rabbaniler olunuz” (deme görevindedir.) (3/79)

Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın katındandır. (3/126)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler,) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaktırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların, sonra hemencecik tevbe edenlerin(kidir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/17)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vererek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız, onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/26)

Ayetlerimize karşı inkara sapanları şüphesiz ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tadmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten, Allah, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/56)

Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir. (4/58)

Hayır öyle değil; Rabbine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiğin hükme, içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar. (4/65)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

(Düşmanınız olan) Topluluğu aramakta gevşeklik göstermeyin. Siz acı çekiyorsanız, şüphesiz onlar da, sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Oysa siz, onların umud etmediklerini Allah'tan umuyorsunuz. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/104)

Şüphesiz, Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için biz sana Kitabı hak olarak indirdik. (Sakın) Hainlerin savunucusu olma. (4/105)

Kim bir günah kazanırsa, o ancak kendi nefsi aleyhinde onu kazanmıştır. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/111)

Eğer ikisi ayrılacak olurlarsa, Allah her birine 'genişlik (rızık ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah, (rahmetiyle) geniş olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/130)

Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafirlere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı, mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda

hükmedecektir. Allah, kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (4/141)

Hayır; Allah onu kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/158)

Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır, hikmet ve hüküm sahibidir. (4/165)

Ey insanlar, şüphesiz elçi size Rabbinizden hakla geldi. Öyleyse iman edin, sizin için hayırlıdır. Eğer inkara saparsanız, şüphesiz göklerde olanların ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/170)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşinindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırıp sapmayasınız diye- açıklar. Allah, her şeyi bilendir. (4/176)

Ey iman edenler, akitleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere, hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah, dilediği hükmü verir. (5/1)

Hırsız erkek ve hırsız kadının, (çalıp) kazandıklarına bir karşılık, Allah'tan, 'tekrarı önleyen kesin bir ceza' olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (5/38)

Onlar, yalana kulak tutanlardır, haram yiyicilerdir. Sana gelirlerse aralarında hükmet veya onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiç bir şeyle kesin olarak zarar veremezler. Aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Şüphesiz, Allah, adaletle hüküm yürütenleri sever. (5/42)

Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olduğu halde, seni nasıl hakem kılıyorlar ve sonra bunun peşinden yüz çeviriyorlar? İşte onlar, inanmış değildir. (5/43)

Gerçek şu ki, biz Tevratı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'a can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır. (5/45)

İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, fasık olanlardır. (5/47)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtmamaları için diye onlardan sakın. Şayet yüz çevirirlerse, bil ki, Allah bir kısım günahları nedeniyle onlara bir musibeti tattırmak istemektedir. Şüphesiz, insanların çoğu fasıklardır. (5/49)

Onlar hala cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir? (5/50)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (6/83)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere, ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

O'nun üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar, sonra kendi zanlarınca: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızındır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a

aid olan kendi ortaklarının tarafına (payına) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar? (6/136)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaktırlar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

"İçinizden bir grup, kendisiyle gönderildiğim şeye inanmışken diğer bir grup inanmadığına göre, artık Allah, aramızda hüküm verenlerin en hayırlısıdır." (7/87)

"Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın." (7/89)

Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/10)

Münafıklar ve kalblerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

Ve onların kalblerini uzlaştırdı. Sen, yeryüzündekilerin tümünü harcasaydın bile, onların kalblerini uzlaştıramazdın. Ama Allah, aralarını bulup onları uzlaştırdı. Çünkü O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/63)

Hiç bir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Eğer sana ihanet etmek isterlerse, onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da, "bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti.' Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/71)

Nasıl olabilir ki!.. Eğer size karşı galip gelirlerse size karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip-tanırlar. Sizi ağızlarıyla hoşnut kılarlar, kalbleri ise karşı koyar. Onların çoğu fasık kimselerdir. (9/8)

Onlar (hiç) bir mü'mine karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip tanırlar. İşte bunlar, haddi aşmakta olanlardır. (9/10)

Ve kalblerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/15)

Ey iman edenler, müşrikler ancak bir pisliktirler; öyleyse bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi kendi fazlından zengin kılar. Şüphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/28)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkara edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünler, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Bedeviler inkar ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın elçisine indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha 'yatkın ve elverişlidir.' Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/97)

Diğer bir kısmı, Allah'ın emri için ertelenmişlerdir. O, bunları, ya azablandıracak veya tevbelerini kabul edecektir. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/106)

Onların kalbleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalblerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/110)

Eğer Allah, onların hayra ulaşmak için çarçabuk davrandıkları gibi, insanlara şerri de çabuklaştırsaydı, mutlaka ecellerine hüküm verilirdi. İşte bize kavuşmayı ummayanları biz böylece taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakırız. (10/11)

İnsanlar, tek bir ümmetten başka değildi; sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinden geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu. (10/19)

De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse, hakka ulaştıran mı uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşmayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?" (10/35)

Her ümmetin bir resulü vardır. Onlara resulleri geldiği zaman, aralarında adaletle hüküm verilir ve onlar zulme uğratılmazlar. (10/47)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fidye olarak verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülü kalmasın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin. (10/71)

Andolsun, biz İsrailoğullarını, hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin, aralarında anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir. (10/93)

Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır. (10/109)

Elif, Lam, Ra. (Bu,) Ayetleri muhkem kılınmış, sonra hüküm ve hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan (Allah) tarafından birer birer (bölüm bölüm) açıklanmış bir Kitap'tır (ki:) (11/1)

Andolsun, Musa'ya kitabı verdik, onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı, mutlaka aralarında hüküm verilmiş olacaktı. Gerçekten onlar, bundan (Kur'an'dan) yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (11/110)

"Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (12/22)

"Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiç bir delil indirmediği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına

kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler." (12/40)

Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiç bir şeyi sağlayamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler." (12/67)

Ondan umutlarını kestikleri zaman, (durumu) kendi aralarında görüşmek üzere bir yana çekildiler. Onların büyükleri dedi ki: "Babanızın size karşı Allah adına kesin bir söz aldığını ve daha önce Yusuf konusunda yaptığımız aşırılığı (işlediğimiz suçu) bilmiyor musunuz? Artık (bundan böyle) ben, ya babam bana izin verinceye veya Allah bana ilişkin hüküm verinceye kadar (bu) yerden kesin olarak ayrılamam. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır." (12/80)

(Şehre dönüp durumu babalarına aktarınca o:) "Hayır" dedi. "Nefsiniz sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah (pek yakın bir gelecekte) onların tümünü bana getirir. Çünkü O, bilenin, hüküm ve hikmet sahibi olanın kendisidir." (12/83)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

İşte böylece biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. (13/38)

Onlar görmüyorlar mı ki, gerçekten biz arza geliyor ve onu çevresinden eksiltiyoruz. Allah hüküm verir. Onun hükmünün peşine düşecek yoktur. Ve O, hesabı pek çabuk görendir. (13/41)

Biz hiç bir elçiyi, kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın. Böylece Allah, dilediğini şaşırtıp saptırır, dilediğini hidayete erdirir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (14/4)

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

Ve şüphesiz senin Rabbin, O, onları haşredecektir. Gerçekten O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (15/25)

Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı topluluktan gizlenir; onu aşağılanarak tutacak mı, yoksa toprağa gömecek mi? Bak, verdikleri hüküm ne kötüdür? (16/59)

Ahirete inanmayanların kötü örnekleri vardır, en yüce örnekler ise Allah'a aittir. O, güç sahibi olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (16/60)

Cumartesi, ancak onda ihtilafa düşenlere (farz) kılındı. Şüphesiz Rabbin, onların ihtilaf ettikleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hükmedecektir. (16/124)

Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleniş-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz. (17/4)

De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (18/26)

İş(in) hükme bağlanıp biteceği, hasret gününe karşı onları uyar; onlar bir gaflet içindedirler ve onlar inanmıyorlar. (19/39)

Dediler ki: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla 'tercih edip-seçmeyiz." Neyde hükmünü yürütebileceksen, durmaksızın hükmünü yürüt; sen, yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin." (20/72)

Lut'a da bir hüküm ve ilim verdik ve onu çirkin işler yapmakta olan şehirden kurtardık. Şüphesiz onlar, bozulmaya uğrayan kötü bir kavimdi. (21/74)

Davud ve Süleyman da; hani kavmin hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin-tarlaları konusunda hüküm yürütüyorlardı. Biz onların hükmüne şahid idik. (21/78)

Biz bunu (hükmü) Süleyman'a kavrattık, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye, dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) Yapanlar biz idik. (21/79)

(Resulullah) Dedi ki: "Rabbim, hak ile hükmet. Bizim Rabbimiz, sizin her türlü nitelendirmelerinize karşı yardımına sığınılan Rahman (olan Allah)dır." (21/112)

İşte böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse, Rabbinin katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının, yalan söz söylemekten de kaçının. (22/30)

Biz senden önce hiç bir Resul ve Nebi göndermiş olmayalım ki, o bir dilekte bulunduğu zaman, şeytan, onun dilediğine (bir kuşku veya sapma unsuru) katıp bırakmış olmasın. Ama Allah, şeytanın katıp-bırakmalarını giderir, sonra kendi ayetlerini sağlamlaştırıp-pekiştirir. Allah, gerçekten bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (22/52)

Mülk, o gün yalnızca Allah'ındır. O, aralarında hükmedecektir. Artık iman edip salih amellerde bulunanlar; nimetlerle donatılmış cennetler içindedirler. (22/56)

"Allah, kıyamet günü, kendisinde ihtilafa düştüğünüz şey hakkında aranızda hükmedecektir." (22/69)

(Bu,) İndirdiğimiz ve (hükümlerini) farz kıldığımız bir sûredir. İçinde, umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz diye apaçık ayetler indirdik. (24/1)

Eğer Allah'ın sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı ve Allah gerçekten tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı (ne yapardınız)? (24/10)

Allah size ayetleri açıklıyor; Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/18)

Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıkları zaman, onlardan bir grup yüz çevirir. (24/48)

Aralarında hükmetmesi için, Allah'a ve elçisine çağrıldıkları zaman mü'min olanların sözü: "İşittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte felaha kavuşanlar bunlardır. (24/51)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleri)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Sizden olan çocuklar, erginlik çağına erdikleri zaman, kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi, bundan böyle izin istesinler. İşte Allah,

ayetlerini size böyle açıklar. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/59)

"Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım; sonra Rabbim bana hüküm (ve hikmet) verdi ve beni gönderilen (elçilerden) kıldı." (26/21)

"Rabbim, bana hüküm (ve hikmet) bağışla ve beni salih olanlara kat;" (26/83)

"Bundan böyle, benimle onların arasını açık bir hükümle ayır ve beni ve benimle birlikte olan mü'minleri kurtar." (26/118)

Hiç şüphesiz, bu Kur'an, sana, hüküm ve hikmet sahibi olan, (ve her şeyi gerçeğiyle) bilen (Allah'ın) katından ilka edilmektedir. (27/6)

"Ey Musa, gerçekten Ben, güçlü ve üstün, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ım." (27/9)

"Gerçekten ben, onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki, ona her şeyden (bolca) verilmiştir ve büyük bir tahtı var." (27/23)

Şüphesiz senin Rabbin, onların arasında kendi hükmünü verecektir. O, güçlü ve üstün olandır, bilendir. (27/78)

O, erginlik çağına ulaşıp olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

O, Allah'tır, kendisinden başka ilah yoktur. İlkte de, sonda da hamd O'nundur. Hüküm O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz. (28/70)

Ve Allah ile beraber başka bir ilaha tapma. O'ndan başka ilah yoktur. O'nun yüzünden (zatından) başka her şey helak olucudur. Hüküm O'nundur ve siz O'na döndürüleceksiniz. (28/88)

Yoksa kötülükleri yapanlar, bizi (aşıp) geçeceklerini mi sandılar? Ne kötü hükmediyorlar? (29/4)

Bunun üzerine Lut ona iman etti ve dedi ki: "Gerçekten ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü şüphesiz O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (29/26)

Allah, kendi dışında hangi şeye taptıklarını şüphesiz bilir. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (29/42)

Yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur; bu O'na göre pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce misal O'nundur. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (30/27)

Orada ebedi olarak kalıcıdırlar. Allah'ın va'di haktır. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/9)

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/27)

Şüphesiz, senin Rabbin, ihtilafa düştükleri şeyler konusunda kıyamet günü aralarında 'hükmünü verip ayıracaktır'. (32/25)

Ey Peygamber, Allah'tan sakın, kafirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (33/1)

Allah ve Resûlü, bir işe hükmettiği zaman, mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne isyan ederse, artık gerçekten o, apaçık bir sapıklıkla sapmıştır. (33/36)

Hamd, göklerde ve yerde olanların tümü kendisine ait olan Allah'ındır; ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandır. (34/1)

De ki: "Rabbimiz (kıyamet günü) bizi bir arada toplayacak, sonra da hak ile aramızı ayıracaktır. O, (gerçek hükmünü vererek hak ile batılın arasını) açandır, (her şeyi hakkıyla) bilendir." (34/26)

De ki: "O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır." (34/27)

Allah, insanlar için rahmetinden her neyi açacak olsa, artık onu kısıp-tutacak yoktur; her neyi kısar-tutarsa, artık onu da ondan sonra salıverecek yoktur. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (35/2)

Her şeyin melekutu (hükümranlık ve mülkü) elinde bulunan (Allah) ne yücedir. Siz O'na döndürüleceksiniz. (36/83)

Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz? (37/154)

Davud'a girdiklerinde, o, onlardan ürkmüştü; dediler ki: "Korkma, iki davacıyız, birimiz diğerimize haksızlıkta bulundu. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, kararında zulme sapma ve bizi doğru yolun ortasına yöneltip-ilet." (38/22)

"Ey Davud, gerçek şu ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azab vardır." (38/26)

(Bu) Kitabın indirilmesi, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibi Allah (katın)dandır. (39/1)

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler (şöyle derler:) "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir. Gerçekten Allah, yalancı, kafir olan kimseyi hidayete erdirmez. (39/3)

De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybı ve müşahede edilebileni bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde, kullarının arasında sen hüküm vereceksin." (39/46)

Yer, Rabbi'nin nuruyla parıldadı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. (39/69)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (39/75)

"Rabbimiz, onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından, eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen, üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (40/8)

"Sizin (durumunuz) böyledir. Çünkü bir olan Allah'a çağırıldığınız zaman inkar ettiniz. O'na ortak koşulduğunda inanıp-onayladınız. Artık hüküm, yüce, büyük olan Allah'ındır." (40/12)

Allah hak ile hükmeder. Oysa O'nu bırakıp taptıkları hiç bir şeye hükmedemezler. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (40/20)

"Ey Kavmim, bugün mülk sizindir, yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." (40/29)

Büyüklenen (müstekbir)ler derler ki: "Biz hepimiz (ateşin) içindeyiz; gerçekten Allah, kullar arasında hüküm verdi (artık)." (40/48)

Dirilten ve öldüren O'dur. Bir işin olmasına hükmetti mi, ona yalnızca: "Ol" der, o da hemen oluverir. (40/68)

Andolsun, biz senden önce elçiler gönderdik; onlardan kimini sana aktarıp-anlattık ve kimini anlatmadık. Herhangi bir elçiye, Allah'ın izni olmaksızın bir ayeti getirmek olacak şey değildir. Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hüküm verilir ve işte burada (hakkı) iptal etmekte (istekli) olanlar hüsrana uğramışlardır. (40/78)

Batıl, ona önünden de, ardından da gelemez. (Çünkü Kur'an,) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)tan indirilmedir. (41/42)

Andolsun, Musa'ya kitabı verdik, fakat onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden (daha önce) bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı, mutlaka aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Gerçekten onlar, bundan yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (41/45)

Hakkında ihtilafa düştüğünüz herhangi bir şey; artık O'nun hükmü Allah'ındır. İşte Rabbim olan Allah. Ben O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na dönüp-yönelirim. (42/10)

Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'tecavüz ve haksızlık' dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, adı konulmuş bir ecele kadar geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, muhakkak aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Şüphesiz onların ardından Kitaba mirasçı olanlar ise, her halde ona karşı kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (42/14)

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm (karar) verilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (42/21)

Kendisiyle Allah'ın konuşması, bir beşer için olacak (şey) değildir; ancak bir vahy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip kendi izniyle dilediğine vahyetmesi (durumu) başka. Gerçekten O, yüce olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (42/51)

Şüphesiz o, Bizim katımızda olan Ana Kitap'tadır; çok yücedir, hüküm ve hikmet doludur. (43/4)

Göklerde ilah ve yerde ilah O'dur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (43/84)

Kitabın indirilmesi, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibi Allah'tandır. (45/2, 46/2)

Andolsun, biz İsrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik, onları temiz ve güzel şeylerle rızıklandırdık ve onları alemlere üstün kıldık. (45/16)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Yoksa kötülüklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (45/21)

Göklerde ve yerde büyüklük O'nundur. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (45/37)

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4)

Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/7)

Ve alacakları birçok ganimetleri de. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/19)

Allah'tan bir fazl (bir ihsan ve lütuf) ve bir nimet olarak. Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (49/8)

Bu, size vadolunandır; (gönülden Allah'a) yönelip-dönen (İslam'ın hükümlerini) koruyan, (50/32)

Dediler ki: "Öyle. (Bunu) Senin Rabbin buyurdu. Çünkü O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir." (51/30)

Artık, Rabbinin hükmüne sabret; çünkü gerçekten sen, Bizim gözlerimizin önündesin. Ve her kalkışında Rabbini hamd ile tesbih et. (52/48)

Yeri de 'coşkun kaynaklar' halinde fışkırttık. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı (hükmümüzü gerçekleştirmek üzere) birleşti. (54/12)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (57/1)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (59/1)

"Rabbimiz, bizi inkar edenler için bizi fitne (deneme konusu) kılma ve bizi bağışla Rabbimiz. Şüphesiz Sen, üstün ve güçlüsün, hüküm ve hikmet sahibisin." (60/5)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (61/1)

Ve henüz kendilerine ulaşıp-katılmamış olan diğerlerine de (peygamber gönderilmiştir); O (Allah), üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (62/3)

Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu (içindeki derin anlamları, hikmet ve hükümleriyle gereği gibi) yüklenmemiş olanların durumu, koskoca kitap yükü taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötüdür. Allah, zalim bir kavmi hidayete erdirmez. (62/5)

Gaybı da, müşahede edilebileni de bilen, Aziz (üstün ve güçlü), Hakim (hüküm ve hikmet sahibi)dir. (64/18)

Allah, yeminlerinizin (keffaretle) çözülmesini size farz (veya meşru) kıldı. Allah, sizin mevlanız (sahibiniz, yardımcınız)dır. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (66/2)

Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz? (68/36)

Yoksa sizin için üzerimizde kıyamete kadar sürüp gidecek bir yemin mi var ki siz ne hüküm verirseniz o, mutlaka sizin kalacak, diye. (68/39)

Şimdi sen, Rabbinin hükmüne sabret ve balık sahibi (Yunus) gibi olma; hani o, içi kahır dolu olarak (Rabbine) çağrıda bulunmuştu. (68/48)

Oysa o (Kur'an), alemlere bir zikr (öğüt, hatırlatma, hüküm ve üstün bir şeref)den başka bir şey değildir. (68/52)

Öyleyse, Rabbinin hükmüne sabır göster. Onlardan günahkar veya nankör olana itaat etme. (76/24)

Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Gerçekten Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (76/30)

Bu, hüküm günüdür; sizi ve öncekileri 'bir arada topladık.'(77/38)

Şüphesiz o hüküm (fasl) günü, belirlenmiş bir vakittir. (78/17)

Allah hükmedenlerin hakimi değil midir? (95/8)

Onların içinde dosdoğru 'yazılı-hükümler' vardır. (98/3)

HÜKÜMDAR

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (2/247)

Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

Hükümdar:" Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler,) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözüverin" dedi. (12/43)

Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin." Ona elçi geldiğinde (Yusuf:) "Efendine (Rabbine) dön de ona sor: "Ellerini kesen o kadınların durumu

neydi? Doğrusu benim Rabbim, onların hileli düzenlerini gerçekten bilendir." (12/50)

Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin, onu kendime bağlı kılayım." Onunla konuştuğunda da (şöyle) dedi: "Sen bugün bizim yanımızda (artık) önemli bir yer sahibisin, güvenilir (bir danışman-yönetici)sin." (12/54)

Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik, kim onu (bulup) getirirse, (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim." (12/72)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarını (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır. (12/76)

Hak olan, biricik hükümdar olan Allah yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel, Kur'an'ı (okumada) acele etme ve de ki: "Rabbim, ilmimi arttır." (20/114)

Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman, orasını bozguna uğratırlar ve halkından onur sahibi olanları hor ve aşağılık kılarlar; işte onlar, böyle yaparlar." (27/34)

HÜSRAN

Siz ise, bundan sonra da yüz çevirdiniz. Eğer Allah'ın üzerinizdeki fazlı (lütuf ve ihsanı) ve rahmeti olmasaydı, siz gerçekten hüsrana uğrayanlardan olurdunuz. (2/64)

Kendilerine verdiğimiz Kitabı gereği gibi okuyanlar, işte ona iman edenler bunlardır. Kim de onu inkâr ederse, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (2/121)

Ey iman edenler, eğer inkâr edenlere itaat ederseniz, sizi topuklarınız üzerinde gerisin-geri çevirirler, böylece büyük hüsrana uğrayanlara dönersiniz. (3/149)

Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davarların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost (veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır. (4/119)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini)

ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (5/30)

İman edenler: "Olanca yeminleriyle elbette sizlerle birlik olduklarına ilişkin Allah'a yemin edenler bunlar mıdır? Onların bütün yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, böylece hüsrana uğrayanlar olmuşlardır." derler. (5/53)

De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar inanmayanlardır. (6/12)

Bizim kendilerine Kitap verdiklerimiz, onu, çocuklarını tanır gibi tanırlar. Kendilerini hüsrana uğratanlar; işte onlar inanmayanlardır. (6/20)

Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, doğrusu hüsrana uğramışlardır. Öyle ki, saat (kıyamet günü) apansız onlara geliverince, günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (dünyada) sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazıklar olsun bize..." derler. Dikkat edin, o işleyip-yüklendikleri ne kötüdür. (6/31)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Kimin tartıları hafif kalırsa, bunlar da ayetlerimize zulmedegeldiklerinden dolayı nefislerini hüsrana uğratanlardır. (7/9)

Dediler ki: "Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eğer bizi bağışlamazsan ve esirgemezsen, gerçekten hüsrana uğrayanlardan olacağız." (7/23)

Onlar, onun tevilinden başkasına bakmazlar mı? Onun tevilinin geleceği gün, daha önce onu unutanlar, diyecekler ki: "Gerçekten Rabbimizin elçileri bize hakkı getirmişlerdi. Şimdi bize şefaat edecek şefaatçiler var mıdır? Veya geri çevrilsek de işlediklerimizden başkasını yapsak." Gerçek şu ki onlar, kendilerini hüsrana uğratmışlardır, uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuşlardır. (7/53)

Şuayb'ı yalanlayanlar, sanki orda 'hiç refah içinde yaşamamışlar' gibi oldular: Şuayb'ı yalanlayanlar, asıl büyük hüsrana uğradılar. (7/92)

(Veya) Onlar, Allah'ın tuzağından güvende mi idiler? Allah'ın bir tuzak kurmasından, hüsrana uğrayan bir topluluktan başkası (akılsızca) güvende olmaz. (7/99)

Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup, başları) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler. (7/149)

Allah kime hidayet verirse o artık hidayeti bulmuştur; kimi şaşırtıp-saptırırsa artık onlar da hüsrana uğrayanlardır. (7/178)

Bu, Allah'ın murdar olanı temizden ayırdetmesi; murdarı, bir kısmını bir kısmı üzerinde kılıp tümünü biriktirerek cehenneme atması içindir. İşte bunlar hüsrana uğrayanlardır. (8/37)

Gündüzün bir saatinden başka sanki hiç ömür sürmemişler gibi onları bir arada toplayacağı gün, onlar birbirlerini tanımış olacaklar. Allah'a kavuşmayı yalanlayanlar gerçekten hüsrana uğramışlardır. Onlar hidayete ermiş (kimseler) değildi. (10/45)

Ve Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan olma; yoksa hüsrana uğrayanlardan olursun. (10/95)

İşte bunlar, kendilerini hüsrana uğratanlardır ve yalan olarak uydurdukları (düzme tanrılar da) onlardan uzaklaşıp-kaybolmuşlardır. (11/21)

Hiç şüphesiz bunlar, ahirette en çok hüsrana uğrayanlardır. (11/22)

Dedi ki: "Rabbim, bilgim olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum." (11/47)

De ki: "Davranış (ameller) bakımından en çok hüsrana uğrayacak olanları size haber vereyim mi?" (18/103)

Ona bir düzen (tuzak) kurmak istediler, fakat biz onları daha çok hüsrana uğrayanlar kıldık. (21/70)

Eğer sizin benzeriniz olan bir beşere boyun eğecek olursanız, andolsun, siz gerçekten hüsrana uğrayanlar olursunuz." (23/34)

Kimin tartısı hafif gelirse, işte onlar da kendi nefislerini hüsrana uğratanlar, cehennemde de ebedi olarak kalacak olanlardır. (23/103)

De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla inanan ve Allah'ı inkâr edenler ise, işte onlar hüsrana uğrayanlardır." (29/52)

Siz, O'nun dışında dilediklerinize ibadet edin." De ki: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem yakınlarını hüsrana uğratanlardır. Haberiniz olsun; bu apaçık olan hüsranın kendisidir." (39/15)

Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerine (karşı) inkâr edenler ise; işte onlar, hüsrana uğrayanlardır. (39/63)

Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu (ki): "Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz amellerin boşa çıkacak ve elbette sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın. (39/65)

Andolsun, biz senden önce elçiler gönderdik; onlardan kimini sana aktarıp-anlattık ve kimini anlatmadık. Herhangi bir elçiye, Allah'ın izni olmaksızın bir ayeti getirmek olacak şey değildir. Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hüküm verilir ve işte burada (hakkı) iptal etmekte (istekli) olanlar hüsrana uğramışlardır. (40/78)

Ama Bizim dayanılmaz-azabımızı gördükleri zaman, imanları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. (Bu,) Allah'ın kulları arasında sürüp-giden sünnetidir. İşte kafirler burada hüsrana uğramışlardır. (40/85)

İşte bu sizin zannınız; Rabbiniz hakkında beslediğiniz-zannınız, sizi bir yıkıma uğrattı, böylelikle hüsrana uğrayan kimseler olarak sabahladınız." (41/23)

Biz onlara birtakım yakın-kimseleri 'kabuk gibi üzerlerine kaplattık,' onlar da, önlerinde ve arkalarında olanları kendilerine süslü gösterdiler. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelip-geçmiş ümmetlerde (yürürlükte tutulan azab) sözü onların üzerine hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi. (41/25)

Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde, ona (ateşe) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmeden bakarlar. İman edenler de: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akraba (veya yandaş)larını da hüsrana uğratmışlardır" dediler. Haberiniz olsun; gerçekten zalimler, kalıcı bir azab içindedirler. (42/45)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (işte) o gün, batılda olanlar hüsrana uğrayacaklardır. (45/27)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (58/19)

Ey iman edenler, ne mallarınız, ne çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten 'tutkuya kaptırarak-alıkoymasın'; kim böyle yaparsa, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (63/9)

Artık o (ülkelerin halkı), yaptığı kötülüğü taddı ve işinin sonucu bir hüsran oldu. (65/9)

- I / İ -

IRKLAR

Ey insanlar, gerçekten, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (49/13)

IRMAK

İman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanır. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

De ki: "Size bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup sakınanlar için Rablerinin katında, içinde temelli kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah, kulları hakkıyla görendir." (3/15)

İşte bunların karşılığı, Rablerinden bağışlanma ve içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetlerdir. (Böyle) Yapıp-edenlere ne güzel bir karşılık (ecir var.) (3/136)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevab verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun katındadır." (3/195)

Ama Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah katında -bir şölen olarak- altlarından ırmaklar akan -içinde ebedi kalacakları- cennetler vardır. İyilik yapanlar için, Allah'ın katında olanlar daha hayırlıdır. (3/198)

Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, onu altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (4/13)

İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak-ne soğuk, tam kararında gölgeliğe' sokacağız. (4/57)

İman edip salih amellerde bulunanlar, biz onları altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu, Allah'ın gerçek olan va'didir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır? (4/122)

Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Böylelikle Allah, dediklerine karşılık olarak içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler verdi. Bu, iyilik yapanların karşılığıdır. (5/85)

Allah dedi ki: "Bu, doğrulara, doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür. Onlar için, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı oldu, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur." (5/119)

Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer

Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun, Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir" diye seslenilecek. (7/43)

Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Allah onlar için, süresiz kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/89)

Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/100)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar da, Rableri onları imanları dolayısıyla altından ırmaklar akan, nimetlerle donatılmış cennetlere yöneltip-iletir (hidayet eder). (10/9)

Ve O, yeri yayıp uzatan, onda sarsılmaz-dağlar ve ırmaklar kılandır. Orada ürünlerin her birinden ikişer çift yaratmıştır; geceyi gündüze bürümektedir. Şüphesiz bunlarda düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/3)

Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)

İman edip salih amellerde bulunanlar, Rablerinin izniyle altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere konulmuşlardır. Orada birbirlerine olan dirlik temennileri: "Selam"dır. (14/23)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. Irmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Sizi sarsıntıya uğratır diye yerde sarsılmaz dağlar bıraktı, ırmaklar ve yollar da (kıldı). Umulur ki doğru yolu bulursunuz. (16/15)

Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (16/31)

Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fışkırtmalısın." (17/91)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler

giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

İki bağ da yemişlerini vermiş, ondan (verim bakımından) hiçbir şeyi noksan bırakmamış ve aralarında bir ırmak fışkırtmıştık. (18/33)

İçlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan Adn cennetleri de (onlarındır). Ve işte bu, arınmış olanın karşılığıdır." (20/76)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Gerçekten Allah, her istediğini yapar. (22/14)

Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)

Dilediği takdirde, sana bundan daha hayırlısı olarak altından ırmaklar akan cennetler veren ve senin için köşkler kılan (Allah) ne yücedir. (25/10)

Ya da yeryüzünü bir karar yeri kılan, onun arasında ırmaklar var eden ve ona (yeryüzü için) sarsılmaz dağlar yaratan ve iki deniz arasında bir ara-engel (haciz) koyan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (27/61)

İman edip salih amellerde bulunanlar; onları, içinde ebedi kalıcılar olarak, altından ırmaklar akan cennetin yüksek köşklerine muhakkak yerleştireceğiz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (29/58)

Ancak Rablerinden korkup-sakınanlar ise; onlara yüksek köşkler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaklar akmaktadır. (Bu,) Allah'ın va'didir. Allah, va'dinden dönmez. (39/20)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkar edenler ise, metalanırlar ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir. (47/12)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

(Bütün bunlar,) Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere sokması ve kötülüklerini örtüp-bağışlaması içindir. İşte bu, Allah katında 'büyük kurtuluş ve mutluluk'tur. (48/5)

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse, (Allah) onu, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse, onu acı bir azab ile azablandırır. (48/17)

O gün, mü'min erkekler ile mü'min kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz), altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

O da sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (61/12)

Sizi toplanma günü için bir arada toplayacağı gün; işte bu aldanma (teğabün) günüdür. Kim Allah'a iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onun kötülüklerini örter ve içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş (fevz)' budur. (64/9)

İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa, (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (65/11)

Ey iman edenler, Allah'a kesin (nasuh) bir tevbe ile tevbe edin. Olabilir ki, Allah sizin kötülüklerinizi örter ve altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlerinde ve sağ yanlarında koşar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Şüphesiz Sen, herşeye güç yetirensin." (66/8)

Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunsun. Size (ürün yüklü) bağlar-bahçeler versin, ırmaklar da versin." (71/12)

Şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; onlar için altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (85/11)

Rableri katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut, memnun) kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir. (98/8)

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6)

Firavun, kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?" (43/51)

Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nehir (çevresin)dedirler. (54/54)

IRZ

Irzını koruyan (Meryem); biz ona kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (21/91)

Ve onlar ırzlarını koruyanlardır; (23/5)

Mü'minlere söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar. Bu, onlar için daha temizdir. Gerçekten Allah, yaptıklarından haberdârdır. (24/30)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar,

sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokca zikreden erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştu. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

Ve onlar, ırzlarını (ferç) korurlar; (70/29)

ISLAH

Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz" derler. (2/11)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranıza katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkaranı ıslah ediciden bilir (ayırdeder). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Sizlerden fuhuş yapanların, her ikisine eziyet edin. Eğer tevbe ederler de ıslah olurlarsa artık onlardan vazgeçin. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (4/16)

Ancak tevbe edenler, ıslah edenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini katıksız olarak Allah için (halis) kılanlar başka; işte onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah mü'minlere büyük bir ecir verecektir. (4/146)

Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir." (6/54)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç, ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

Dedi ki: "Ey kavmim görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim,

gücüm oranında yalnızca ıslah etmektir. Benim başarım ancak Allah iledir; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim." (11/88)

Halkı, ıslah eden kimseler iken, senin Rabbin o ülkeleri zulm ile helak edecek değildi. (11/117)

Sonra gerçekten Rabbin, cehalet sonucu kötülük işleyen, sonra bunun ardından tevbe eden ve ıslah olanlar(la beraberdir). Şüphesiz Rabbin bundan sonra bağışlayandır, esirgeyendir. (16/119)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adam)ı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, ıslah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

Ki O (Allah), amellerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, artık o en büyük kurtuluşla kurtulmuştur. (33/71)

Kötülüğün karşılığı, onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez. (42/40)

ISLIK ÇALMAK

Onların Beyt(-i Şerif) önündeki duaları, ıslık çalmaktan ve el çırpmaktan başkası değildir. Artık inkâr ettikleriniz dolayısıyla tadın azabı. (8/35)

ISSIZ

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, herşeye güç yetirendir." (2/259)

Böylelikle ona gebe kaldı, sonra onunla ıssız bir yere çekildi. (19/22)

Allah'ı birleyen (Hanif)ler olarak, O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (22/31)

IŞIK

Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce: "İşte bu benim Rabbim, bu en büyük" demişti. Ama o da kayboluverince, kavmine demişti ki: "Ey kavmim, doğrusu ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım." (6/78)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35)

İBADET

Biz yalnızca Sana ibadet eder ve yalnızca Sen'den yardım dileriz. (1/4)

"Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (müslümanlar) kıl ve soyumuzdan sana teslim olmuş (müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin." (2/128)

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur. (2/200)

"Gerçekten Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur." (3/51)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiç bir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyüklenme gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/172)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine

ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (6/162)

Onların içinde bulundukları şey (din) mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler (ibadetler) de geçersizdir." (7/139)

Şüphesiz Rabbinin katında olanlar, O'na ibadet etmekten büyüklenmezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler. (7/206)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)

O gün, onların tümünü bir arada toplayacağız, sonra şirk katanlara: "Yerinizden ayrılmayınız; siz de, şirk koştuklarınız da" diyeceğiz. Artık onların arasını açmışızdır. Şirk koştukları derler ki: "Siz bize ibadet ediyor değildiniz." (10/28)

"Bizim ile sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. Gerçekten biz, sizin ibadetinizden habersizdik." (10/29)

De ki: "Ey insanlar, eğer benim dinimden yana bir kuşku içindeyseniz, ben, sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmiyorum, ancak ben, sizin hayatınıza son verecek olan Allah'a ibadet ederim. Ben, mü'minlerden olmakla emrolundum." (10/104)

Öyle ki, Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Gerçekten ben, sizi O'nun tarafından uyaran ve müjdeleyenim; (11/2)

Ad (halkına da) kardeşleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Siz yalan olarak (tanrılar) düzenlerden başkası değilsiniz. (11/50)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." (11/61)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayır)' içinde

görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum." (11/84)

Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dır. Onların Allah'tan başka çağırdıkları ise, onlara hiç bir şeyle cevab veremezler. (Onların durumu) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avucunu suya uzatan(ın boşuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gelmez. İnkar edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası değildir. (13/14)

Ve yakîn sana gelinceye kadar Rabbine ibadet et. (15/99)

De ki: "Şüphesiz ben, ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim; yalnızca bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın." (18/110)

Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin Rabbidir; şu halde O'na ibadet et ve O'na ibadette kararlı ol. Hiç O'nun adaşı olan birini biliyor musun? (19/65)

"Gerçekten Ben, Ben Allah'ım, Ben'den başka ilah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve beni zikretmek için dosdoğru namaz kıl." (20/14)

Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanında olanlar, O'na ibadet etmekte büyüklüğe kapılmazlar ve yorgunluk duymazlar. (21/19)

Senden önce hiç bir elçi göndermedik ki, ona şunu vahyetmiş olmayalım: "Benden başka ilah yoktur, öyleyse bana ibadet edin." (21/25)

Ve onları, kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar bize ibadet edenlerdi. (21/73)

Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik. (21/84)

Gerçekten, sizin bu ümmetiniz tek bir ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim, öyleyse bana ibadet ediniz. (21/92)

İnsanlardan kimi, Allah'a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisine bir hayır dokunursa, bununla tatmin bulur ve eğer kendisine bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü dönüverir. O, dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu, apaçık bir kayıptır. (22/11)

Biz her ümmete bir ibadet tarzı (Mensek) kıldık, onlar bu tarz üzere ibadet etmektedirler. Öyleyse, (din) iş(in)de seninle çekişmesinler. Sen, Rabbine çağır. Şüphesiz sen dosdoğru bir hidayet üzerindesin. (22/67)

Ey iman edenler, rüku edin, secdeye varın, Rabbinize ibadet edin ve hayır işleyin, umulur ki kurtuluş bulursunuz. (22/77)

Onlara da kendi içlerinden: "Allah'a ibadet edin. O'nun dışında sizin başka ilahınız yoktur, yine de sakınmayacak mısınız?" (desin) diye içlerinden bir elçi gönderdik. (23/32)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiç bir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır. (24/55)

Allah'ı bırakıp kendilerine yarar ve zarar sağlayamayacak şeylere ibadet ediyorlar. Kafir, (asıl) kendi Rabbine karşı (şeytana) arka çıkandır. (25/55)

(De ki:) "Ben, ancak bu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum ki, O, burasını kutlu ve saygıdeğer kıldı. Her şey O'nundur. Ve müslümanlardan olmakla emrolundum." (27/91)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/45)

Ey iman eden kullarım, şüphesiz benim arzım geniştir; artık yalnızca bana ibadet edin. (29/56)

Şüphesiz, sana bu Kitabı hak ile indirdik; öyleyse sen de dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet et. (39/2)

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler (şöyle derler:) "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir. Gerçekten Allah, yalancı, kafir olan kimseyi hidayete erdirmez. (39/3)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

De ki: "Ben, dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet etmekle emrolundum." (39/11)

De ki: "Ben dinimi yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet ederim." (39/14)

"Siz, O'nun dışında dilediklerinize ibadet edin." De ki: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem yakınlarını

hüsrana uğratanlardır. Haberiniz olsun; bu apaçık olan hüsranın kendisidir." (39/15)

Rabbiniz dedi ki: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Doğrusu Bana ibadet etmekten büyüklenen (müstekbir)ler; cehenneme boyun bükmüş kimseler olarak gireceklerdir. (40/60)

Gece, gündüz, güneş ve ay O'nun ayetlerindendir. Siz güneşe de, aya da secde etmeyin. Allah'a secde edin, ki bunları kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz. (41/37)

Dediler ki: "Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara ibadet etmezdik." Onların bundan yana hiç bir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca 'zan ve tahminle yalan söylüyorlar.' (43/20)

İnsanlar haşrolunduğu (bir araya getirildiği) zaman, (Allah'tan başka taptıkları) onlara düşman kesilirler ve (kendilerine) ibadet etmelerini de tanımazlar. (46/6)

Ben, cinleri ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım. (51/56)

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

Şu bir gerçek ki, Allah'ın kulu (olan Muhammed,) O'na dua (ibadet ve kulluk) için kalktığında, onlar (müşrikler,) neredeyse çevresinde keçeleşeceklerdi. (72/19)

Doğrusu gece neşesi (gece ibadeti, insanın iç dünyasında uyandırdığı) etki bakımından daha kuvvetli, okumak bakımından daha sağlamdır. (73/6)

Şu halde boş kaldığın zaman, durmaksızın (dua ve ibadetle) yorulmaya-devam et. (94/7)

İBLİS

Ve meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Andolsun, biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (7/11)

Ancak İblis, secde edenlerle birlikte olmaktan kaçınıp-dayattı. (15/31)

Dedi ki: "Ey İblis, sana ne oluyor, secde edenlerle birlikte olmadın?" (15/32)

Hani, meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?" (17/61)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

Hani biz meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik, İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi, o, ayak diremişti. (20/116)

Ve İblis'in bütün orduları da. (26/95)

Andolsun, İblis, kendileri hakkında zannını doğrulamış oldu, böylelikle iman eden bir grup dışında, ona uymuş oldular. (34/20)

Yalnız İblis hariç. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu. (38/74)

(Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?" (38/75)

İBRAHİM (A.S) VE KAVMİ

Hani Rabbi İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da, (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah:) "Zalimler benim ahdime erişemez" dedi. (2/124)

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin" İbrahim ve İsmail'e de "Evimi tavaf edenler itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Hani İbrahim: "Rabbim bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edeni de az bir süre yararlandırır sonra onu ateşin azabına uğratırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

İbrahim İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz Sen işiten ve bilensin"; (2/127)

Rabbimiz ikimizi sana teslim olmuş (Müslümanlar) kıl ve soyumuzdan sana teslim olmuş (Müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin." (2/128)

Kendi nefsini aşağılık kılandan başka İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir. (2/130)

Rabbi ona: "Teslim ol" dediğinde (O:) "Alemlerin Rabbine teslim oldum" demişti. (2/131)

Bunu, İbrahim oğullarına vasiyet etti Yakup da: "Oğullarım şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti siz de ancak Müslüman olarak can verin" (diye benzer bir vasiyette bulundu.) (2/132)

Yoksa siz Yakub'un ölüm anında orada şahidler miydiniz? O oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır (doğru yol) Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dini(dir); O müşriklerden değildi." (2/135)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene İbrahim İsmail İshak Yakub ve torunlarına indirilene Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

Yoksa siz gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

Allah kendisine mülk verdi diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok Allah güneşi doğudan getirir (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince o inkârcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

Gerçek şu ki Allah, Adem'i Nuh'u İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemler üzerine seçti; (3/33)

Onlar birbirlerinden (türeme tek) bir zürriyettir. Allah, işitendir bilendir. (3/34)

Ey Kitap ehli, İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyorsunuz? Tevrat da İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (3/65)

İbrahim ne Yahudi idi ne de Hıristiyandı: ancak O hanif (muvahhid) bir Müslümandı müşriklerden de değildi. (3/67)

Doğrusu insanların İbrahim'e en yakın olanı ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah mü'minlerin velisidir. (3/68)

De ki: "Biz Allah'a bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

De ki: "Allah doğru söyledi. Öyleyse Allah'ı bir tanıyan (Hanif)ler olarak İbrahim'in dinine uyun. O müşriklerden değildi." (3/95)

Orada apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse, o güvenliktedir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de inkâr ederse şüphesiz Allah alemlere karşı muhtaç olmayandır. (3/97)

Yoksa onlar Allah'ın kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar? Doğrusu biz, İbrahim ailesine, Kitabı ve hikmeti verdik; onlara büyük bir mülkde verdik. (4/54)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a torunlarına İsa'ya Eyyub'a Yunus'a Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Hani İbrahim babası Azer'e (şöyle) demişti: "Sen putları ilahlar mı ediniyorsun? Doğrusu ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum." (6/74)

Böylece İbrahim'e -kesin bilgiyle inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk. (6/75)

Gece üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki: "Bu benim rabbimdir." Fakat (yıldız) kayboluverince: "Ben kaybolup-gidenleri sevmem" demişti. (6/76)

Ardından ay'ı (etrafa aydınlık saçarak) doğar görünce: "Bu benim rabbim" demiş fakat o da kayboluverince: "Andolsun" demişti "Eğer Rabbim beni doğru yola erdirmezse gerçekten sapmışlar topluluğundan olurum." (6/77)

Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce: "İşte bu benim rabbim bu en büyük" demişti. Ama o da kayboluverince, kavmine demişti ki: "Ey kavmim doğrusu ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım." (6/78)

"Gerçek şu ki, ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim." (6/79)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

"Hem siz Onun haklarında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmaktan korkmazken ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirseniz." (6/81)

Bu İbrahim'e kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin hüküm ve hikmet sahibidir bilendir. (6/83)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u Süleyman'ı Eyyub'u Yusuf'u Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

De ki: "Rabbim gerçekten beni doğru yola ilet, dimdik duran bir dine İbrahim'in hanif (muvahhid) dinine… O müşriklerden değildi." (6/161)

Onlara kendilerinden öncekilerin; Nuh Ad Semud kavminin İbrahim kavminin Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah onlara zulmediyor değildi ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi yalnızca ona verdiği bir söz dolayısıyla idi. Kendisine onun gerçekten Allah'a düşman olduğu açıklanınca ondan uzaklaştı. Doğrusu İbrahim çok duygulu yumuşak huyluydu. (9/114)

Andolsun elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldikleri zaman; "Selam" dediler. O da: "Selam" dedi (ve) hemen gecikmeden kızartılmış bir buzağı getirdi. (11/69)

Ellerinin ona uzanmadığını görünce (İbrahim durumdan) hoşlanmadı ve içine bir tür korku düştü. Dediler ki: "Korkma. Biz, Lut kavmine gönderildik." (11/70)

Karısı ayaktaydı bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik. (11/71)

"Vay bana" dedi (kadın). "Ben kocamış bir kadın iken ve şu kocam da bir ihtiyar iken doğuracak mıyım? Gerçekten bu şaşırtıcı bir şey!.." (11/72)

Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir ey ev halkı şüphesiz O, övülmeye layık olandır Mecid'tir." (11/73)

İbrahim'den korku gittiği ve ona müjde geldiği zaman Lut kavmi konusunda bizimle çekişip-tartışmalara giriyor(du). (11/74)

Doğrusu İbrahim yumuşak huylu duygulu ve gönülden (Allah'a) yönelen biriydi. (11/75)

"Ey İbrahim bundan vazgeç. Çünkü gerçek şu ki Rabbinin emri gelmiştir ve gerçekten onlara geri çevrilmeyecek bir azab gelmiştir." (11/76)

Böylece Rabbin, seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki

nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (12/6)

"Atalarım İbrahim'in İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu bize ve insanlara Allah'ın lütuf ve ihsanındandır ancak insanların çoğu şükretmezler." (12/38)

Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut." (14/35)

"Rabbim gerçekten onlar, insanlardan birçoğunu şaşırtıp-saptırdı. Bundan böyle kim bana uyarsa artık o bendendir kim bana isyan ederse elbette Sen bağışlayansın esirgeyensin." (14/36)

"Rabbimiz gerçekten ben çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım) böylelikle Sen insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

"Rabbimiz şüphesiz Sen bizim saklı tuttuklarımızı da açığa vurduklarımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz." (14/38)

"Hamd Allah'a aittir ki O bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim gerçekten duayı işitendir." (14/39)

"Rabbim beni namazı(nda) sürekli kıl soyumdan olanları da. Rabbimiz duamı kabul buyur." (14/40)

"Rabbimiz hesabın yapılacağı gün beni anne-babamı ve mü'minleri bağışla" (14/41)

Onlara İbrahim'in konuklarından haber ver. (15/51)

Yanına girdiklerinde "Selam" demişlerdi. O da: "Biz sizden korkmaktayız" demişti. (15/52)

Dediler ki: "Korkma biz sana bilgin bir çocuk müjdelemekteyiz." (15/53)

Dedi ki: "Bana ihtiyarlık gelip-çökmüşken mi müjdeliyorsunuz? Beni ne ile müjdelemektesiniz?" (15/54)

Dediler ki: "Seni gerçekle müjdeledik; öyleyse umut kesenlerden olma." (15/55)

Dedi ki: "Ey elçiler (bunun dışında diğer) işiniz ne?" (15/56)

Dedi ki: "Ey gönderilenler, niyetiniz nedir?" (15/57)

Dediler ki: "Gerçekte biz suçlu-günahkar olan bir topluluğa gönderildik." (15/58)

Ancak Lut ailesi hariçtir; biz onların tümünü muhakkak kurtaracağız. (15/59)

Ama karısını (kurtaracaklarımız) dışında tuttuk o geride kalanlardandır. (15/60)

Gerçek şu ki İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhiddi ve o müşriklerden değildi. (16/120)

O'nun nimetlerine şükrediciydi. (Allah) Onu seçti ve doğru yola iletti. (16/121)

Ve biz ona dünyada bir güzellik verdik; şüphesiz o ahirette de salih olanlardandır. (16/122)

Sonra sana vahyettik: "Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dinine uy. O müşriklerden değildi." (16/123)

Kitap'ta İbrahim'i de zikret. Gerçekten o doğruyu-söyleyen bir peygamberdi. (19/41)

Hani babasına demişti: "Babacığım işitmeyen görmeyen ve seni herhangi bir şeyden bağımsızlaştırmayan şeylere niye tapıyorsun? (19/42)

"Babacığım gerçek şu ki bana sana gelmeyen bir ilim geldi. Artık bana tabi ol seni düzgün bir yola ulaştırayım." (19/43)

"Babacığım şeytana kulluk etme kuşkusuz şeytan Rahman'a başkaldırandır." (19/44)

"Babacığım gerçekten ben, sana Rahman tarafından bir azabın dokunacağından korkuyorum o zaman şeytanın velisi olursun." (19/45)

(Babası) Demişti ki: "İbrahim sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer (bu tutumuna) bir son vermeyecek olursan andolsun seni taşa tutarım; uzun bir süre benden uzaklaş (bir yerlere) git." (19/46)

(İbrahim:) "Selam üzerine olsun senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim çünkü O bana pek lütufkardır" dedi. (19/47)

"Sizden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan kopup-ayrılıyorum ve Rabbime dua ediyorum. Umulur ki Rabbime dua etmekle mutsuz olmayacağım." (19/48)

Böylelikle onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrılınca ona İshak'ı ve (oğlu) Yakup'u armağan ettik ve her birini peygamber kıldık. (19/49)

Onlara rahmetimizden armağan(lar) bağışladık ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik. (19/50)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Andolsun bundan önce İbrahim'e rüşdünü vermiştik ve biz onu (doğruyu seçme yeteneğinde olduğunu) bilenlerdik. (21/51)

Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Sizin karşılarında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu temsili heykeller nedir? (21/52)

"Biz atalarımızı bunlara tapıyor bulduk" dediler. (21/53)

Dedi ki: "Andolsun siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindesiniz." (21/54)

"Sen bize gerçeği mi getirdin yoksa (bizimle) oyun oynayanlardan mısın? (21/55)

"Hayır" dedi. "Sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir onları kendisi yaratmıştır ve ben de buna şehadet edenlerdenim." (21/56)

"Andolsun Allah'a sizler arkanızı dönüp gittikten sonra ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım." (21/57)

Böylece o yalnızca büyükleri hariç olmak üzere onları paramparça etti; belki ona başvururlar diye. (21/58)

"Bizim ilahlarımıza bunu kim yaptı? Şüphesiz o zalimlerden biridir" dediler. (21/59)

"Kendisine İbrahim denilen bir gencin bunları diline doladığını işittik" dediler. (21/60)

Dediler ki: "Öyleyse onu insanların gözü önüne getirin ki ona (nasıl bir ceza vereceğimize) şahid olsunlar." (21/61)

Dediler ki: "Ey İbrahim bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?" (21/62)

"Hayır" dedi. "Bu yapmıştır bu onların büyükleridir; eğer konuşabiliyorsa siz onlara soruverin." (21/63)

Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da; "Gerçek şu ki zalim olanlar sizlersiniz (biziz) dediler. (21/64)

Sonra yine tepeleri üstüne ters döndüler: "Andolsun bunların konuşamayacaklarını sen de bilmektesin." (21/65)

Dedi ki: "O halde Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi tapıyorsunuz?" (21/66)

"Yuh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza. Siz yine de akıllanmayacak mısınız?" (21/67)

Dediler ki: "Eğer (bir şey) yapacaksanız onu yakın ve ilahlarınıza yardımda bulunun." (21/68)

Biz de dedik ki: "Ey ateş İbrahim'e karşı soğuk ve esenlik ol." (21/69)

Ona bir düzen (tuzak) kurmak istediler fakat biz onları daha çok hüsrana uğrayanlar kıldık. (21/70)

Onu ve Lut'u kurtarıp içinde alemler (insanlık) için bereketler kıldığımız yere (ülkeye) çıkardık. (21/71)

Ona İshak'ı armağan ettik üstüne de Yakub'u; her birini salihler kıldık. (21/72)

Ve onları kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar bize ibadet edenlerdi. (21/73)

Hani biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma tavaf edenler kıyam edenler rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

"İnsanlar içinde haccı duyur; gerek yaya gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler." (22/27)

"Eğer seni yalanlıyorlarsa onlardan önce Nuh Ad Semud kavmi de yalanlamıştı. (22/42)

İbrahim'in kavmi ve Lut'un kavmi de: (22/43)

Allah adına gerektiği gibi cihad edin. O sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de bunda (Kur'an'da) da sizi Müslümanlar olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın zekatı verin ve Allah'a sarılın sizin Mevlanız O'dur. İşte ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Onlara İbrahim'in haberini de aktar-oku: (26/69)

Hani babasına ve kavmine: "Siz neye kulluk ediyorsunuz?" demişti. (26/70)

Demişlerdi ki: "Putlara tapıyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğiliyoruz." (26/71)

Dedi ki: "Peki dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı?" (26/72)

"Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu?" (26/73)

"Hayır" dediler. "Biz atalarımızı böyle yaparlarken bulduk." (26/74)

(İbrahim) Dedi ki: "Şimdi neye tapmakta olduğunuzu gördünüz mü?" (26/75)

"Hem siz hem de eski atalarınız?" (26/76)

"İşte bunlar gerçekten benim düşmanımdır; yalnızca alemlerin Rabbi hariç" (26/77)

"Ki beni yaratan ve bana hidayet veren O'dur;" (26/78)

"Bana yediren ve içiren O'dur;" (26/79)

"Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur;" (26/80)

"Beni öldürecek sonra diriltecek olan da O'dur" (26/81)

"Din (ceza) günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur;" (26/82)

"Rabbim bana hüküm (ve hikmet) bağışla ve beni salih olanlara kat;" (26/83)

"Sonra gelecekler arasında bana bir doğruluk dili (lisan-ı sıdk) ver." (26/84)

"Beni nimetlerle-donatılmış cennetin mirasçılarından kıl" (26/85)

"Babamı da bağışla çünkü o şaşırıp sapanlardandır." (26/86)

"Ve beni (insanların) diriltilecekleri gün küçük düşürme" (26/87)

"'Malın da çocukların da bir yarar sağlayamadığı günde." (26/88)

"Ancak Allah'a selim bir kalp ile gelenler başka." (26/89)

İbrahim de; hani kavmine demişti ki: "Allah'a kulluk edin ve O'ndan sakının eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır." (29/16)

Eğer yalanlarsanız sizden önceki ümmetler de (elçilerin çağrısını) yalanlamışlardır. Elçiye düşen ise yalnızca açık bir tebliğdir. (29/18)

Bunun üzerine kavminin (İbrahim'e) cevabı yalnızca: "Onu öldürün ya da yakın" demek oldu. Böylece Allah onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda iman eden bir kavim için ayetler vardır. (29/24)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)

Bunun üzerine Lut ona iman etti ve dedi ki: "Gerçekten ben Rabbime hicret edeceğim. Çünkü şüphesiz O güçlü ve üstün olandır hüküm ve hikmet sahibidir." (29/26)

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık ecrini de dünyada verdik. Şüphesiz o ahirette salih olanlardandır. (29/27)

Bizim elçilerimiz İbrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman dediler ki: "Gerçek şu ki biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular." (29/31)

Dedi ki: "Onun içinde Lut da vardır." Dediler ki: "Onun içinde kimin olduğunu biz daha iyi biliriz. Kendi karısı dışında onu ve ailesini muhakkak kurtaracağız. O (karısı) arkada kalacak olanlardandır." (29/32)

Hani biz peygamberlerden kesin sözlerini almıştık; senden Nuh'tan İbrahim'den Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Biz, onlardan sapasağlam bir söz almıştık. (33/7)

"Doğrusu İbrahim de onun (soyunun) bir kolundandır. (37/83)

Hani o Rabbine arınmış (selim) bir kalp ile gelmişti. (37/84)

Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Sizler neye tapıyorsunuz?" (37/85)

"Birtakım uydurma yalanlar için mi Allah'tan başka ilahlar istiyorsunuz?" (37/86)

"Alemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir?" (37/87)

Sonra yıldızlara bir göz attı. (37/88)

"Ben doğrusu hastayım" dedi. (37/89)

Böylelikle arkalarını çevirip ondan kaçmaya başladılar. (37/90)

Bunun üzerine onların ilahlarına sokulup: "Yemek yemiyor musunuz?" dedi. (37/91)

"Size ne oluyor ki konuşmuyorsunuz?" (37/92)

Derken onların üstüne yürüyüp sağ eliyle bir darbe indirdi. (37/93)

Çok geçmeden (halkı) birbirine girmiş durumda kendisine yönelip geldiler. (37/94)

Dedi ki: "Yontmakta olduğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?" (37/95)

"Oysa sizi de yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır." (37/96)

Dediler ki: "Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çılgınca yanan ateşin içine atın." (37/97)

Böylelikle ona bir tuzak hazırlamak istediler. Oysa biz onları alçaltılmışlar kıldık. (37/98)

(İbrahim) Dedi ki: "Şüphesiz ben Rabbime gidiciyim; O beni hidayete erdirecektir." (37/99)

"Rabbim bana salihlerden (olan bir çocuk) armağan et." (37/100)

Biz de onu halim bir çocukla müjdeledik. (37/101)

Böylece (çocuk) onun yanında koşabilecek çağa erişince (İbrahim ona): "Oğlum" dedi. "Gerçekten ben seni rüyamda boğazlıyorken gördüm. Bir bak sen ne düşünüyorsun." (Oğlu İsmail) Dedi ki: "Babacığım emrolunduğun şeyi yap. İnşaallah beni sabredenlerden bulacaksın." (37/102)

Sonunda ikisi de (Allah'ın emrine ve takdirine) teslim olup (babası İsmail'i kurban etmek için) onu alnı üzerine yatırdı. (37/103)

Biz ona: "Ey İbrahim" diye seslendik. (37/104)

"Gerçekten sen rüyayı doğruladın. Şüphesiz biz ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz." (37/105)

Doğrusu bu apaçık bir imtihandı. (37/106)

Ve ona büyük bir kurbanı fidye olarak verdik. (37/107)

Sonra gelenler arasında ona (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık. (37/108)

İbrahim'e selam olsun. (37/109)

Biz ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/110)

Şüphesiz o bizim mü'min olan kullarımızdandır. (37/111)

Biz ona salihlerden bir peygamber olarak İshak'ı da müjdeledik. (37/112)

Ona ve İshak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan ihsanda bulunan (muhsin olan) da var açıkça kendi nefsine zulmeden de. (37/113)

Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da hatırla. (38/45)

Gerçekten biz onları, katıksızca yurdu düşünüp anan ihlas sahipleri kıldık. (38/46)

Ve gerçekten onlar, Bizim katımızda seçkinlerden ve hayırlı olanlardandır. (38/47)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi İbrahim'e Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey müşriklere ağır geldi. Allah dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Hani İbrahim babasına ve kendi kavmine demişti ki: "Şüphesiz ben sizin taptıklarınızdan uzağım." (43/26)

"(Ancak) Beni yaratan başka. İşte O beni hidayete yöneltip-iletecektir." (43/27)

Sana İbrahim'in ağırlanan konuklarının haberi geldi mi? (51/24)

Hani yanına girdiklerinde: "Selam" demişlerdi. O da: "Selam" demişti. "(Haklarında bilgim olmayan) Yabancı bir topluluk." (51/25)

Hemen (onlara) sezdirmeden ailesine gidip çok geçmeden semiz bir buzağı ile (geri) geldi. (51/26)

Derken onlara yaklaştırıp (ikram etti); "Yemez misiniz?" dedi. (51/27)

(Onlar yemeyince) Bunun üzerine içine bir tür korku düştü. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir erkek çocuk müjdesini verdiler. (51/28)

Böylece karısı çığlıklar kopararak geldi ve yüzüne vurarak: "Kısır yaşlı bir kadın (mı doğum yapacakmış)?" dedi. (51/29)

Dediler ki: "Öyle. (Bunu) Senin Rabbin buyurdu. Çünkü O hüküm ve hikmet sahibidir bilendir." (51/30)

(İbrahim) dedi ki: "Şu halde sizin asıl isteğiniz nedir ey elçiler?" (51/31)

"Doğrusu biz suçlu-günahkar bir kavme gönderildik" dediler. (51/32)

"Üzerlerine çamurdan (iyice sertleşip kaskatı kesilmiş) taşlar yağdırmak için." (51/33)

"(Ki bu taşların her biri) Rabbinin katında ölçüyü taşıranlar için (herkese ayrı ayrı) işaretlenmiştir." (51/34)

Bu arada mü'minlerden orda kim varsa çıkardık. (51/35)

Ne var ki orda Müslümanlardan olan bir evden başkasını bulmadık. (51/36)

Ve vefa eden İbrahim'in (sahifelerinde) olan... (53/37)

Andolsun Biz Nuh'u ve İbrahim'i (elçi olarak) gönderdik peygamberliği ve kitabı onların soylarında kıldık. Öyle iken içlerinde hidayeti kabul edenler vardır onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/26)

İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerine demişlerdi ki: "Biz sizlerden ve Allah'ın dışında taptıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayıp-inkar ettik. Sizinle aramızda siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbimiz biz sana tevekkül ettik ve 'içten sana yöneldik.' Dönüş sanadır." (60/4)

İbrahim'in ve Musa'nın sahifelerinde. (87/19)

İÇKİ

Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "İhtiyaçtan artakalanı." Böylece Allah, size ayetlerini açıklar; umulur ki düşünürsünüz; (2/219)

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/90)

Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (5/91)

Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır. (10/4)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (18/29)

Sonra kendileri için onun üzerinde kaynar su karıştırılmış bir içkileri de vardır. (37/67)

İDDET

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları bu süre içinde barışmak isterlerse onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini tamamlamışlarsa onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o kendi nefsine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah herşeyi bilendir. Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte içinizde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği giyeceği bilinen (örf)e uygun olarak çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne çocuğu çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) sütten ayırmayı isterlerse ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz vereceğinizi örfe uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah yaptıklarınızı görendir. İçinizden ölenlerin (geride) bıraktığı eşler kendi kendilerine dört ay on (gün) beklerler. Bu bekleme süresi dolduğunda artık onların kendi haklarında maruf (meşru) bir şekilde yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah işlediklerinizden haberi olandır. (2/231-234)

(İddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanıncaya kadar nikah bağını bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık

ondan kaçının. Ve bilin ki şüphesiz Allah bağışlayandır (kullara) yumuşak davranandır.(2/235)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar (evlerinden) çıkarılmaksızın bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar (kendiliklerinden) çıkarlarsa artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

Ey Peygamber kadınları boşadığınız zaman iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın onlar da çıkmasınlar; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse gerçekte o kendi nefsine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah bunun arkasından bir iş (durum) oluşturur. Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse O ona yeter. Elbette Allah kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirendir. Allah herşey için bir ölçü kılmıştır. Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş olanlarla henüz adet görmemiş bulunanların iddet (bekleme süre)leri -eğer şüpheye düşecek olursanız (bilin ki)- üç aydır. Hamile kadınların bekleme-süresi ise yüklerini bırakmaları (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakınırsa (Allah) ona işinde bir kolaylık gösterir. Bu Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa Allah kötülüklerini örter ve onun ecrini büyütür. (Boşadığınız) Kadınları gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. Geniş-imkanları olan nafakayı geniş imkanlarına göre versin. Rızkı kısıtlı tutulan da artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah hiçbir nefse ona verdiğinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah bir güçlüğün ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir. (65/1-7)

İDRİS (A.S.)

Kitap'ta İdris'i de zikret. Çünkü o doğru olan bir peygamberdi. Biz onu yüce bir mekan (makam)a yükseltmiştik. (19/56-57)

İsmail İdris ve Zü'l-Kifl hepsi sabredenlerdendi. Onları rahmetimize soktuk şüphesiz onlar salih kimselerdi. (21/85-86)

Kitap'ta İdris'i de zikret. Çünkü o doğru olan bir peygamberdi. (19/56)

Biz onu yüce bir mekan (makam)a yükseltmiştik. (19/57)

İsmail İdris ve Zü'l-Kifl hepsi sabredenlerdendi. (21/85)

Onları rahmetimize soktuk şüphesiz onlar salih kimselerdi. (21/86)

İFFET

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah, sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları fuhuşta bulunmayan iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/25)

Bugün, size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da namuslu fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

Ve onlar ırzlarını koruyanlardır; (23/5)

Ancak kendi eşleri ya da sağ ellerinin malik olduğu başka; çünkü onlar (bunlardan dolayı) kınanmazlar. (70/30)

İFRAT – TEFRİT

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (2/67)

"Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç(likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin" dedi. (2/68)

(Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi. (2/69)

(Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşallah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. (2/70)

(Bunun üzerine Musa, "Rabbim) diyor ki: O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getirdin” dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı. (2/71)

Onlardan bir kısmı ümmidir. Kitabı bilmezler; (bildikleri) bir sürü asılsız şeylerden başkası değildir ve yalnızca zannederler. (2/78)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimize (Kitaba) sımsıkı sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkarları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin." (3/50)

"Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştır ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi.” (3/147)

"Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür!” (5/66)

"De ki: "Ey kitap Ehli, haksız yere dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın." (5/77)

Ey iman edenler, Allah'ın sizin için helal kıldığı güzel şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Şüphesiz Allah, haddi aşanları sevmez. (5/87)

Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmanız dışında, O, size haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken, üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz? Gerçekten çoğu, bir ilim olmaksınız kendi heva (istek ve tutku)larıyla (kimilerini) saptırıyorlar. Şüphesiz, senin Rabbin haddi aşanları en iyi bilendir. (6/119)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi

aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

Ve kendi zanlarınca dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaktırlar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

Çocuklarını hiç bir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Gerçek şu ki, dinlerini parça parça edip kendileri de gruplaşanlar, sen hiç bir şeyde onlardan değilsin. Onların işi ancak Allah'adır. Sonra O, işlemekte olduklarını kendilerine haber verecektir. (6/159)

De ki: "Allah'ın sizin için indirdiği sizin bir kısmını haram ve helal kıldığınız rızıktan, haber var mı? Söyler misiniz?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah hakkında yalan uydurup iftira mı ediyorsunuz?" (10/59)

"Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsraf ederek saçıp-savurma.” (17/26)

"Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır.” (57/27)

İFRİT

Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan, ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi. (27/39)

İFTİRA

Bu, onların: "Ateş bize sayılı günler dışında kesinlikle dokunmayacak" demelerindendir. Onların bu iftiraları, dinleri konusunda kendilerini yanılgıya düşürmüştür. (3/24)

Artık bundan sonra kim Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzerse, işte onlar, zalim olanlardır. (3/94)

Bir eşi bırakıp yerine bir başka eşi almak isterseniz, onlardan birine (öncekine) yüklerle (mal ve para) vermişseniz bile ondan hiçbir şey almayın. Ona iftira ederek ve apaçık bir günaha girerek verdiğinizi alacak mısınız? (4/20)

Gerçekten, Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise, dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur. (4/48)

Kim bir hata veya günah kazanır da sonra bunu bir suçsuza yüklerse gerçekten o böyle bir yalan (bühtan)ı ve apaçık bir günahı yüklenmiştir. (4/112)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Hiç şüphesiz o zalimler kurtuluşa eremezler. (6/21)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kıskıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

Ve kendi zanlarınca dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup

iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Öyleyse, Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir? Kitap'tan kendilerine bir pay erişecek olanlar bunlardır. Nihayet elçilerimiz, hayatlarına son vermek üzere kendilerine gittiklerinde onlara diyecekler ki: "Allah'tan başka taptıklarınız nerede?" "Onlar bizi (yüzüstü) bırakıp-kayboldular" diyecekler. (Böylelikle) Bunlar, gerçekten kâfirler olduklarına kendi aleyhlerinde şehadet ettiler. (7/37)

Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın." (7/89)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden ve O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Şüphesiz O, suçlu-günahkarları kurtuluşa erdirmez. (10/17)

De ki: "Allah'ın sizin için indirdiği sizin bir kısmını haram ve helal kıldığınız rızıktan, haber var mı? Söyler misiniz?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah hakkında yalan uydurup iftira mı ediyorsunuz?" (10/59)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerin kıyamet günü zanları nedir? Şüphesiz Allah, insanlara karşı büyük ihsan (Fazl) sahibidir, ancak onların çoğu şükretmezler. (10/60)

De ki: "Allah hakkında yalan uydurup iftira edenler, kurtuluşa ermezler." (10/69)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? İşte bunlar, Rablerine sunulacaklar ve şahidler: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyecekler. Haberiniz olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir. (11/18)

Biz bir ayeti, bir (başka) ayetin yeriyle değiştirdiğimiz zaman, -Allah neyi indirdiğini daha iyi bilir.- "Sen yalnızca iftira edicisin" dediler. Hayır, onların çoğu bilmezler. (16/101)

Şunlar, bizim kavmimizdir; O'ndan başkasını ilahlar edindiler, onlara apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir?" (18/15)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

Doğrusu uydurulmuş bir yalanla gelenler sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahtan (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azab vardır. (24/11)

Onu işittiğiniz zaman, erkek mü'minler ile kadın mü'minlerin kendi nefisleri adına hayırlı bir zanda bulunup: "Bu, açıkca uydurulmuş iftira bir sözdür" demeleri gerekmez miydi? (24/12)

Onu işittiğiniz zaman: "Bu konuda söz söylemek bize yakışmaz. (Allah'ım) Sen yücesin; bu, büyük bir iftiradır" demeniz gerekmez miydi? (24/16)

Namus sahibi bir şeyden habersiz mü'min kadınlara (zina suçu) atanlar dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için büyük bir azab vardır. (24/23)

İnkâr edenler dediler ki: "Bu (Kur'an) olsa olsa ancak onun uydurduğu bir yalandır, kendisi düzüp uydurmuş ve ona bir başka topluluk da yardımda bulunmuştur." Böylelikle onlar, hiç şüphesiz haksızlık ve iftira ile geldiler. (25/4)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerden veya kendisine hak geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim kimdir? İnkâr edenlere cehennem içinde bir konaklama yeri mi yok? (29/68)

Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara irtikab etmedikleri (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise, gerçekten bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir. (33/58)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

İHANET

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın)

onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

hiçbir peygambere, emanete ihanet yaraşmaz. Kim ihanet ederse, kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa, (ona) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar. (3/161)

Kendi nefislerine ihanet edenlerden yana mücadeleye girişme. Hiç şüphesiz Allah, ihanette ilerlemiş günahkarı sevmez. (4/107)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (5/13)

Ey iman edenler, Allah'a ve Resûlü'ne ihanet etmeyin, bile bile emanetlerinize de ihanet etmeyin. (8/27)

Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan, sen de açık ve adil bir tutumla (onlarla olan anlaşma metnini ve diplomatik ilişkiyi) at. Gerçekten Allah, ihanet edenleri sevmez. (8/58)

Eğer sana ihanet etmek isterlerse, onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da, "bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti.' Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/71)

(Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/52)

Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

Ama ne zaman onu deneyerek, rızkını kıssa, hemen: "Rabbim bana ihanet etti" der. (89/16)

İHLAS

Kitap'ta Musa'yı da zikret. Çünkü o, ihlasa erdirilmiş ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi. (19/51)

Gerçekten biz onları, katıksızca (ahiretteki asıl) yurdu düşünüp-anan ihlas sahipleri kıldık. (38/46)

İHRAM

Ey iman edenler, akitleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere, hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah, dilediği hükmü verir. (5/1)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakının. (5/96)

İHTİYAR

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

Dedi ki: "Rabbim, bana gerçekten ihtiyarlık ulaşmışken ve karım da kısırken nasıl bir oğlum olabilir?" "Böyledir" dedi, "Allah dilediğini yapar." (3/40)

Vay bana" dedi (kadın). "Ben kocamış bir kadın iken ve şu kocam da bir ihtiyar iken doğuracak mıyım? Gerçekten bu, şaşırtıcı bir şey!.." (11/72)

Hamd, Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim, gerçekten duayı işitendir." (14/39)

Dedi ki: "Bana ihtiyarlık gelip-çökmüşken mi müjdeliyorsunuz? Beni ne ile müjdelemektesiniz?" (15/54)

Allah sizi yarattı sonra sizi öldürüyor sizden kimi de bildikten sonra bir şey bilmesin diye ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilir. Şüphesiz Allah bilendir herşeye güç yetirendir. (16/70)

Ey insanlar eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz gerçek şu ki biz sizi topraktan yarattık sonra bir damla sudan sonra bir alak'tan (embriyo) sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte kiminiz de bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

Demişti ki: "Rabbim şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım." (19/4)

Medyen suyuna vardığı zaman, su almakta olan bir insan topluluğu buldu. Onların gerisinde de (hayvanları su başına götürmekten çekinen) iki kadın buldu. Dedi ki: "Bu durumunuz ne?" "Çobanlar sürülerini sulamadıkça, biz sürülerimizi sulayamayız; babamız, yaşı ilerlemiş bir ihtiyardır." dediler. (28/23)

Allah sizi bir za'ftan yarattı sonra (bu) za'fın ardından bir kuvvet kıldı sonra bu kuvvetin ardından da bir za'f ve yaşlılık verdi. Dilediğini yaratır. O bilendir güç yetirendir. (30/54)

İKTİDAR

Gerçekten, biz ona yeryüzünde sapasağlam bir iktidar verdik ve ona herşeyden bir yol (sebep) verdik. (18/84)

Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (güç, nimet ve imkan), daha hayırlıdır. Madem öyle, bana (insani) güçle yardım edin de, sizinle onlar arasında sapasağlam bir engel kılayım." (18/95)

Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (22/41)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya

da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasıktır. (24/55)

Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım', Firavun'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan sakındıkları şeyi gösterelim. (28/6)

Andolsun, biz onları, sizleri kendisinde yerleşik kılmadığımız yerlerde (size vermediğimiz güç ve iktidar imkanlarıyla) yerleşik kıldık ve onlara işitme, görme (duygularını) ve gönüller verdik. Ancak ne işitme, ne görme (duyuları) ve ne gönülleri kendilerine herhangi bir şey sağlamadı. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. Alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşattı. (46/26)

İLİM

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Andolsun, kendilerine kitap verilenlere her ayeti (delili) getirsen, yine onlar senin kıblene uymaz; sen de onların kıblelerine uyacak değilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kıblesine (bile) uymaz. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, o zaman gerçekten zalimlerden olursun. (2/145)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Allah, gerçekten kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur. (3/18)

Hiç şüphesiz din, Allah katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve hakka başkaldırma" (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir. (3/19)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (3/61)

Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmanız dışında, O, size haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken, üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz? Gerçekten çoğu, bir ilim olmaksınız kendi heva (istek ve tutku)larıyla (kimilerini) saptırıyorlar. Şüphesiz, senin Rabbin haddi aşanları en iyi bilendir. (6/119)

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak "zan ve tahminle yalan söylersiniz." (6/148)

Andolsun (yapıp-etmelerini) onlara bir ilimle mutlaka haber vereceğiz. Ve biz gaibler (onlardan uzakta olan habersizler) de değildik. (7/7)

Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir.

Rabbimiz, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın." (7/89)

Andolsun, biz İsrailoğullarını, hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin, aralarında anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir. (10/93)

Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (12/22)

Babalarının kendilerine emrettiği yerden (Mısır'a) girdiklerinde, (bu,) -Yakub'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi (gidermeyi) sağlamadı. Gerçekten o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler. (12/68)

İşte böylece biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir." (16/27)

Sana ruh'tan sorarlar; de ki: "Ruh, Rabbimin emrindendir, size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir." (17/85)

De ki: "İster ona inanın, ister inanmayın: O, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman, çenelerinin üstüne kapanarak secde ederler." (17/107)

Derken, katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kulu buldular. (18/65)

Babacığım, gerçek şu ki, bana, sana gelmeyen bir ilim geldi. Artık bana tabi ol, seni düzgün bir yola ulaştırayım." (19/43)

Sizin ilahınız yalnızca Allah'tır ki, O'nun dışında ilah yoktur. O, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır." (20/98)

Lut'a da bir hüküm ve ilim verdik ve onu çirkin işler yapmakta olan şehirden kurtardık. Şüphesiz onlar, bozulmaya uğrayan kötü bir kavimdi. (21/74)

Biz bunu (hükmü) Süleyman'a kavrattık, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye, dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) Yapanlar biz idik. (21/79)

(Bir de) Kendilerine ilim verilenlerin, bunun (Kur'an'ın) hiç tartışmasız Rablerinden olan bir gerçek olduğunu bilmeleri için; böylelikle ona iman etsinler ve kalpleri ona tatmin bulmuş olarak bağlansın. Şüphesiz Allah, iman edenleri dosdoğru yola yöneltir. (22/54)

Andolsun, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik: "Bizi inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler. (27/15)

Böylece (Belkıs) geldiği zaman ona: "Senin tahtın böyle mi?" denildi. Dedi ki: "Tıpkı kendisi. Bize ondan önce ilim verilmişti ve biz Müslüman olmuştuk." (27/42)

O, erginlik çağına ulaşıp olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

Kendilerine ilim verilenler ise: "Yazıklar olsun size, Allah'ın sevabı, iman eden ve salih amellerde bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz" dediler. (28/80)

Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde apaçık olan ayetlerdir. Zulmedenlerden başkası, bizim ayetlerimizi inkar etmez. (29/49)

Kendilerine ilim ve iman verilenler ise, dediler ki: "Andolsun, siz Allah'ın Kitabında (yazılı süre boyunca) diriliş gününe kadar yaşadınız; işte bu dirilme günüdür. Ancak siz bilmiyordunuz." (30/56)

Kendilerine ilim verilenler ise, Rabbinden sana indirilenin hakkın ta kendisi olduğunu ve üstün, güçlü, övülmeye layık olan (Allah)ın yoluna yöneltip- ilettiğini görüyorlar. (34/6)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından herşeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirdiği zaman, onlar, yanlarında olan ilimden dolayı sevinip-böbürlendiler de, kendisini alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşatıverdi. (40/83)

Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'tecavüz ve haksızlık' dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, adı konulmuş bir ecele kadar geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, muhakkak aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Şüphesiz onların ardından Kitaba mirasçı olanlar ise, her halde ona karşı kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (42/14)

Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan (kıyametten) yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru yol budur. (43/61)

Andolsun, biz onları bir ilim üzere alemlere üstün kıldık. (44/32)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

De ki: "Gördünüz mü haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru sözlüler iseniz, bundan önce bir kitap ya da bir ilim kalıntısı (veya bir eser) varsa, bana getirin." (46/4)

Dedi ki: "İlim ancak Allah katındadır. Ben size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum; ancak sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum." (46/23)

Onlardan kimi gelip seni dinler. Nitekim yanından çıkıp-gittikleri zaman, ilim verilenlere derler ki: "O biraz önce ne söyledi?" İşte onlar; Allah, onların kalplerini mühürlemiştir ve onlar kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. (47/16)

İşte onların ilimden yana ulaşabildikleri (son sınır) budur. Şüphesiz, senin Rabbin; kendi yolundan sapanı en iyi bilen O'dur ve hidayet bulanı da en iyi bilen O'dur. (53/30)

Ey iman edenler, size meclislerde "Yer açın" dendiği zaman, yer açın; Allah size genişlik versin. Size: "Kalkın" denildiği zaman da kalkın. Allah, sizden iman edenleri ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberdârdır. (58/11)

İLİMDE DERİNLEŞENLER

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

İLYAS (A.S.)

Zekeriya'yı Yahya'yı İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete eriştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. (6/85)

Gerçekten İlyas da gönderilmiş (peygamber)lerdendi. (37/123)

İlyas'a selam olsun. (37/130)

İMRAN

Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemler üzerine seçti; (3/33)

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim, karnımda olanı, 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti. (3/35)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştu. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

İMTİHAN

Sizi, dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Andolsun, biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (2/155)

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdendir. (3/186)

Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı." (7/141)

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (7/163)

Onları yeryüzünde ayrı ayrı topluluklar olarak paramparça dağıttık. Kimileri salih (davranışlarda) bulunuyor, kimileri de bunların dışında olan aşağılıklardır. Onları iyiliklerle ve kötülüklerle imtihan ettik, ki dönsünler. (7/168)

Onları siz öldürmediniz, ama onları Allah öldürdü; attığın zaman sen atmadın, ama Allah attı. Mü'minleri kendinden güzel bir imtihanla imtihan etmek için (yaptı.) Şüphesiz Allah, işitendir, bilendir. (8/17)

İşte orada, her nefis önceden yaptıklarıyla imtihana çekilmiş olacak ve onlar asıl-gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülecekler. Yalan yere uydurdukları da, kendilerinden kaybolup uzaklaşacaklar. (10/30)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğratıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha gelişkindir diye, yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yaparak, ipini kuvvetle eğirdikten sonra bozup-çözen (kadın) gibi olmayın. Şüphesiz Allah, sizi bununla imtihan etmektedir. Kıyamet günü hakkında ihtilafa düştüğünüz şeyi size muhakkak açıklayacaktır. (16/92)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz bize döndürüleceksiniz. (21/35)

İnsanlar, (sadece) "İman ettik" diyerek, sınanmadan bırakılacaklarını mı sandılar? Andolsun, onlardan öncekileri sınadık; Allah, gerçekten doğruları da bilmekte ve gerçekten yalancıları da bilmektedir. (29/2-3)

İşte orada, iman edenler, sınanmış ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsıntıya uğratılmışlardı. (33/11)

Doğrusu bu, apaçık bir imtihandı. (37/106)

(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

Andolsun, biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstünde bir ceset bıraktık. Sonra (eski durumuna) döndü. (38/34)

Ve onlara, her birinde açık birer imtihan bulunan ayetler verdik. (44/33)

Andolsun, biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarıncaya) kadar, deneyeceğiz ve haberlerinizi sınayacağız (açıklayacağız). (47/31)

Şüphesiz, Allah'ın Resûlü'nün yanında seslerini alçak tutanlar; işte onlar, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlar için bir mağfiret ve büyük bir ecir vardır. (49/3)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

İMZA

(Bu,) Müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınıza Allah'tan ve Resûlü'nden kesin bir uyarıdır. (9/1)

Ancak müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınızdan (antlaşmadan) bir şeyi eksiltmeyenler ve size karşı hiç kimseye yardım etmeyenler başka; artık antlaşmalarını, süresi bitene kadar tamamlayın. Şüphesiz, Allah muttaki olanları sever. (9/4)

İNAT

İşte Ad (halkı): Rablerinin ayetlerini tanımayıp reddettiler. O'nun elçilerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca yürüdüler. (11/59)

(Peygamberler) Fetih istediler, (sonunda) her zorba inatçı bozguna uğrayıp -yok oldu- gitti. (14/15)

Siz ikiniz (ey melekler), her inatçı nankörü atın cehennemin içine, (50/24)

Eğer O, rızkını tutsa (vermese), rızkınızı verecek olan kimmiş? Hayır; onlar, bir azgınlık ve nefret içinde inatla direniyorlar. (67/21)

Hayır; çünkü o, Bizim ayetlerimize karşı 'kesin bir inatçıdır." (74/16)

İNCİ

Denizi de sizin emrinize veren O'dur ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

Hiç şüphesiz Allah iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)

Allah göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça sanki incimsi bir yıldızdır ki doğuya da batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. Nur üstüne nurdur. Allah kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir.Allah herşeyi bilendir. (24/35)

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Kendileri için (hizmet eden) civanlar etrafında dönüp dolaşırlar; sanki (her biri) 'sedefte saklı inci gibi tertemiz pırıl pırıl.' (52/24)

İkisinden de inci ve mercan çıkar. (55/22)

Sanki saklı inciler gibi; (56/23)

Çevrelerinde (gençlikleri ve dinçlikleri) ebedi kılınmış civanlar dolaşır-durur; sen onları gördüğün zaman saçılmış birer inci sanırsın. (76/19)

İNCİL

O, sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. (3/3)

Ona kitabı, hikmeti, Tevratı ve İncili öğretecek." (3/48)

Ey Kitap ehli, İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyorsunuz? Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?" (3/65)

Ey kendilerine kitap verilenler birtakım yüzleri silip de arkalarına çevirmeden ya da cumartesi adamlarını (o gün yasağı çiğneyenleri) lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden evvel, yanınızdakini (Tevrat ve İncil'i) doğrulayıcı olarak indirdiğimize (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri yapılagelmiştir. (4/47)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, fasık olanlardır. (5/47)

Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür! (5/66)

De ki: "Ey Kitap Ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirileni ayakta tutmadıkça hiçbir şey üzerinde değilsiniz." Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tuğyanlarını ve inkârlarını arttıracaktır. Sen de kafirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma. (5/68)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip

salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

İNCİR

İncire ve zeytine andolsun, (95/1)

İNEK

Hani Musa kavmine: "Allah muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. "Rabbine adımıza yalvar da bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç(likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin," dedi. (Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi. (Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaallah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. Bunun üzerine Musa, "Rabbim) diyor ki: "O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getirdin" dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı. (2/67-71)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Hükümdar:" Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler,) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözüverin" dedi. Dediler ki: "(Bunlar) Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz." O iki kişiden kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm, hemen beni (zindana) gönderin" dedi. (Zindana gidip:) "Yusuf, ey doğru (sözlü insan).. Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin söylediklerinle) dönerim, belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar." (12/43-46)

İNFAK

Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (2/3)

Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah, iyilik edenleri sever. (2/195)

Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu şüphesiz bilir." (2/215)

Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "İhtiyaçtan artakalanı." Böylece Allah, size ayetlerini açıklar; umulur ki düşünürsünüz; (2/219)

Ey iman edenler, hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir. (2/254)

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat arttırır. Allah (ihsanı) bol olandır, bilendir. (2/261)

Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin peşinden başa kakmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rableri katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/262)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/265)

Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi olanından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infak edin. Kendinizin göz yummadan alamayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki, şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, övülmeye layık olandır. (2/267)

Her neyi nafaka olarak infak eder ve adak olarak neyi adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur. (2/270)

Onların hidayete ermesi, senin üzerinde (bir yükümlülük) değildir. Ancak Allah, dilediğini hidayete erdirir. Hayır olarak her ne infak ederseniz, kendiniz içindir. Zaten siz, ancak Allah'ın hoşnutluğunu istemekten başka (bir amaçla) infak etmezsiniz. Hayırdan her ne infak

ederseniz -haksızlığa (zulme) uğratılmaksızın- size eksiksizce ödenecektir. (2/272)

(Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (2/273)

Onlar ki, mallarını gece, gündüz; gizli ve açık infak ederler. Artık bunların ecirleri Rableri katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/274)

Sabredenler, doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' bağışlanma dileyenlerdir. (3/17)

Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (3/92)

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (3/134)

Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaştır o. (4/38)

Allah'a ve ahiret gününe inanarak Allah'ın kendilerine verdiği rızıktan infak etselerdi, aleyhlerine mi olurdu? Allah, onları iyi bilendir. (4/39)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (8/3)

Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız. (8/60)

De ki: "İsteyerek veya istemiyerek infak edin; sizden kesin olarak kabul edilmeyecektir. Çünkü siz bir fasıklar topluluğu oldunuz." (9/53)

İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey, Allah'ı ve elçisini tanımamaları, namaza ancak isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir. (9/54)

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağıranlar' oldukları sürece, güçsüz-zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/91)

Bir de (savaşa katılabilecekleri bir bineğe) bindirmen için sana her gelişlerinde "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin ve infak edecek bir şey bulamayıp hüzünlerinden dolayı gözlerinden yaşlar boşana boşana geri dönenler üzerinde de (sorumluluk) yoktur. (9/92)

Bedevilerden öyleleri vardır ki, infak ettiğini bir cereme sayar ve sizi felaketlerin sarıvermesini bekler. Kötü felaket onları sarsın. Allah işitendir, bilendir. (9/98)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/99)

Küçük, büyük infak ettikleri her nafaka ve (Allah yolunda) aştıkları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için, (bunlar) onlar adına yazılmıştır. (9/121)

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (13/22)

İman etmiş kullarıma söyle: "Alış-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler." (14/31)

Allah, (kendisine ortak koştuğunuz ilahlar konusunda) hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının mülkünde olan ile, tarafımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz, böylelikle ondan gizli ve açık infak eden kimseyi örnek olarak gösterdi; bunlar hiç eşit olur mu? Hamd Allah'ındır; fakat onların çoğu bilmezler. (16/75)

Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (22/35)

İşte onlar; sabretmeleri dolayısıyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırıp kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (28/54)

Onların yanları (gece namazına kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (32/16)

De ki: "Şüphesiz benim Rabbim, kullarından rızkı dilediğine genişletip-yayar ve ona kısar da. Her neyi infak ederseniz, O (Allah), yerine bir başkasını verir; O, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (34/39)

Gerçekten Allah'ın Kitabını okuyanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak edenler; kesin olarak zarara uğramayacak bir ticareti umabilirler. (35/29)

Ve onlara: "Size Allah'ın rızık olarak verdiklerinden infak edin" denildiği zaman, o inkâr edenler iman edenlere dediler ki: " Allah'ın, eğer dilemiş olsaydı yedireceği kimseyi biz mi yedirecek mişiz? Gerçekten siz, apaçık bir şaşkınlık içindesiniz." (36/47)

Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler, (42/38)

İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağrılıyorsunuz; buna rağmen bazılarınız cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, artık o, ancak kendi nefsine cimrilik eder. Allah ise, Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız, sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar, sizin benzeriniz de olmazlar. (47/38)

Allah'a ve Resûlü'ne iman edin. "Sizi kendilerinde halifeler kılıp harcama yetkisi verdiği' şeylerden infak edin. Artık sizden kim iman edip infak ederse, onlara büyük bir ecir vardır. (57/7)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten önce infak eden ve savaşanlar (başkasıyla) bir olmaz. İşte onlar, derece olarak sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Allah, her birine en güzel olanı va'detmiştir. Allah, yaptıklarınızdan hâberdardır. (57/10)

Onlar ki: "Allah'ın Resûlü yanında bulunanlara hiçbir infak (harcama)da bulunmayın, sonunda dağılıp gitsinler," derler. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak münafıklar kavramıyorlar. (63/7)

Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreye (ecele) kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve salihlerden olsam" demezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. (63/10)

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (64/16)

İNŞA ETMEK

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

(Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin." (18/77)

Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn, gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar, bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (18/94)

Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (23/14)

O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz. (23/78)

Siz, her yüksekçe yere bir anıt inşa edip (yararsız bir şeyle) oyalanıp eğleniyor musunuz?" (26/128)

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (28/38)

Ancak biz birçok nesiller inşa ettik de onların üzerinde (nice) ömür(ler) uzayıp geçti. Ve sen Medyen halkı içinde yaşayıp da ayetlerimizi onlardan okuyarak öğrenmiş değilsin. Ancak (bu bilgileri sana) gönderen biziz. (28/45)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, böylelikle yaratmaya nasıl başladığına bir bakın, sonra Allah ahiret yaratmasını (veya son yaratmayı) da inşa edip yaratacaktır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (29/20)

Dediler ki: "Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çılgınca yanan ateşin içine atın." (37/97)

Biz bunlardan önce nice nesiller yıkıma uğrattık ki onlar, zorbaca yakalamak (yakıp-yıkmak, baskı ve şiddetle yönetmek, sindirmek) bakımından kendilerinden daha üstündüler; şehirlerde (yerin üstünü altına getirip, sayısız kazı, inşaat ve araştırmalarla her yanı) delik-deşik etmişlerdi. (Ama) kaçacak bir yer var mı? (50/36)

Ki onlar, ufak tefek günahlar dışında, günahın büyük olanından ve çirkin utanmazlıklardan kaçınırlar. Şüphesiz senin Rabbin, mağfireti geniş olandır. O, sizi daha iyi bilendir; hem sizi topraktan inşa ettiği (yarattığı) ve siz daha annelerinizin karnında cenin halinde bulunduğunuz zaman da. Öyleyse kendinizi temize çıkarıp-durmayın. O, sakınanı daha iyi bilendir. (53/32)

Ve onu da tahtalar ve çiviler(le inşa edilmiş gemi) üzerinde taşıdık; (54/13)

Gerçek şu ki, Biz onları yeni bir inşa (yaratma) ile inşa edip-yarattık. (56/35)

Andolsun, ilk inşa (yaratma)yı bildiniz; ama öğüt alıp-düşünmeniz gerekmez mi? (56/62)

Onun ağacını sizler mi inşa ettiniz (yarattınız), yoksa onu inşa eden Biz miyiz? (56/72)

De ki: "Sizi inşa eden (yaratan), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (67/23)

İNŞAALLAH

(Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaallah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. (2/70)

Musa:) "İnşaallah, beni sabreden (biri olarak) bulacaksın. hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim" dedi. (18/69)

(Babaları) Dedi ki: "Doğrusu ben, sekiz yıl bana hizmet etmene karşılık olmak üzere, şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum; şayet on (yıl)a tamamlayacak olursan, artık o da senden. Ben sana zorluk çıkarmak istemem; beni de inşaallah salih olanlardan bulacaksın." (28/27)

Böylece (çocuk) onun yanında koşabilecek çağa erişince (İbrahim ona): "Oğlum" dedi. "Gerçekten ben seni rüyamda boğazlıyorken gördüm. Bir bak, sen ne düşünüyorsun." (Oğlu İsmail) Dedi ki: "Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşaallah, beni sabredenlerden bulacaksın." (37/102)

İNTİKAM

Bundan (Kur'an'dan) önce (onlar) insanlar için bir hidayet idiler. Doğruyu yanlıştan ayıran (Furkan)ı da indirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkar edenler için şiddetli bir azab vardır. Allah güçlüdür, intikam alıcıdır. (3/4)

Oysa sen, yalnızca, bize geldiğinde Rabbimizin ayetlerine inanmamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. "Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (7/126)

Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersizmişler (gibi) olmaları nedeniyle onları suda boğduk. (7/136)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Allah'ı, sakın elçilerine verdiği sözden dönen sanma. Gerçekten Allah azizdir, intikam sahibidir. (14/47)

Bundan dolayı onlardan intikam aldık; her ikisi de açıkça (gözler) ön(ün)dedir. (15/79)

Andolsun, biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise, bizim üzerimizde bir haktır. (30/47)

Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra, yüz çevirenden daha zalim kimdir? Gerçekten biz, suçlu-günahkarlardan intikam alıcılarız. (32/22)

Allah, kimi hidayete erdirirse, onun için bir saptırıcı yoktur. Allah, intikam sahibi, güçlü ve üstün olan değil midir? (39/37)

Böylece onlardan intikam aldık. Öyleyse, bir bak; yalan sayanların sonu nasıl oldu? (43/25)

Şu halde Biz seni alıp-götürürsek, elbette onlardan intikam alacağız. (43/41)

Sonunda bizi öfkelendirince, biz de onlardan intikam aldık, böylece onları toplu olarak suda boğduk. (43/55)

Büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün, elbette biz intikam alacağız. (44/16)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Sonunda Rabbine dua etti: "Gerçekten ben, yenik düşmüş durumdayım. Artık Sen (bu kafir toplumdan) intikam al." (54/10)

Onlardan, yalnızca 'üstün ve güçlü olan,' öğülen Allah'a iman ettiklerinden dolayı intikam alıyorlardı. (85/8)

İPEK

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan (elbiseler) giyinirler, karşılıklı (otururlar). (44/53)

Ve sabretmeleri dolayısıyla cennetle ve ipekle ödüllendirmiştir. (76/12)

Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (76/21)

İREM

'Yüksek sütunlar' sahibi İrem'e? (89/7)

İRİN

(Böylesinin) Önünde cehennem vardır ve (orada) irinli sudan içirilecektir. (14/16)

İşte bu; tatsınlar onu: Kaynar su ve irin. (38/57)

İrin ve kan karışımından başka bir yemek yoktur." (69/36)

Kaynar sudan ve irinden başka. (78/25)

İRŞAD

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (2/186)

Firavun'a ve onun önde gelen çevresine. Onlar Firavun'un emrine uymuşlardı. Oysa Firavun'un emri doğruya-götürücü (irşad edici) değildi. (11/97)

Ve bilin ki Allah'ın Resûlü içinizdedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşerdiniz. Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkarı, fıskı ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (irşad) olanlardır. (49/7)

De ki: "Doğrusu ben, sizin için ne bir zarar, ne de bir yarar (irşad) sağlayabilirim." (72/21)

İSA (A.S.)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın

kılınanlardandır.." "Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir." "Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse, yalnızca ona "ol" der, o da hemen oluverir." "Ona kitabı, hikmeti, Tevratı ve İncili öğretecek." İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." "Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin." "Gerçekten Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur." Nitekim İsa, onlarda inkârı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahid ol" dediler. "Rabbimiz, biz indirdiğine inandık ve elçiye uyduk. Böylece bizi şahidlerle beraber yaz." Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkâr edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (3/45-55)

Şüphesiz, Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi. Gerçek, Rabbinden (gelen)dir. Öyleyse kuşkuya kapılanlardan olma. (3/59-60)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkâra sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (Bir de) İnkâra sapmaları ve Meryem'in aleyhinde büyük bühtanlar söylemeleri, Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.)

Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. Hayır; Allah onu kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. Andolsun, Kitap ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahid olacaktır. (4/155-159)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyüklenme gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/171-172)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." Andolsun, "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir ilahtan başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse, onlardan inkâr edenlere mutlaka (acı) bir azab dokunacaktır. Yine de Allah'a tevbe edip bağışlanma istemeyecekler mi? Oysa Allah bağışlayandır, esirgeyendir. Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar? (5/72-75)

İsrailoğullarından inkâr edenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyledir. (5/78)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." Hani Havarilere: "Bana ve elçime iman edin" diye vahy (ilham) etmiştim; onlar da: "İman ettik, gerçekten Müslümanlar olduğumuza sen de şahid ol" demişlerdi. Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışlarsanız Allah'tan korkup-sakının" demişti. (Bu sefer Havariler:) "Ondan yemek istiyoruz, kalplerimiz tatmin olsun, senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve buna şahidlerden olalım" demişlerdi. Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofra indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Sen'den de bir belge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısısın" demişti. Allah demişti ki: "Şüphesiz ben bunu size indireceğim. Artık sonra sizden kim inkâr ederse, ben onu gerçekten alemlerden hiç kimseyi azablandırmayacağım bir azabla azablandıracağım." Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah'ı bırakarak iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Sen'de olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sen'sin Sen." "Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim (dünya) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen herşeyin üzerine şahid olansın." Eğer onları azablandırırsan, şüphesiz onlar Senin kullarındır, eğer onları bağışlarsan, şüphesiz aziz olan, hakim olan Sen'sin Sen." (5/110-118)

Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete eriştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. (6/85)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve

rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/30-31)

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o, ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik, o da, düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. Demişti ki: "Gerçekten ben, senden Rahman'a sığınırım. Eğer takva sahibiysen (bana yaklaşma)." Demişti ki: "Ben, yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. "İşte böyle" dedi. "Rabbin, dedi ki: -Bu benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve bizden bir rahmet kılmak için (bu çocuk olacaktır)." Ve iş de olup bitmişti. Böylelikle ona gebe kaldı, sonra onunla ıssız bir yere çekildi. Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutuluverseydim." Altından (bir ses) ona seslendi: "Hüzne kapılma, Rabbin senin alt (yan)ında bir ark kılmıştır." Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine henüz oluşmuş-taze hurma dökülüversin." Artık, ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecek olursan, de ki: "Ben Rahman'a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım." Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem, sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın." "Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi." Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?" (İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı." "Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve hayat sürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti." "Anneme itaati de. Ve beni mutsuz bir zorba kılmadı." "Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de." İşte Meryem oğlu İsa; hakkında kuşkuya düştükleri "Hak Söz". Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değil. O yücedir. Bir işin olmasına karar verirse, ancak ona: "Ol" der, o da hemen oluverir. (19/16-35)

Biz, Meryem'in oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini barınmaya elverişli ve akar suyu olan bir tepede yerleştirdik. (23/50)

Hani biz peygamberlerden kesin sözlerini almıştık; senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Biz onlardan sapasağlam bir söz almıştık. (33/7)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verilince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar 'tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık. Eğer biz dilemiş olsaydık, elbette sizden melekler kılardık; yeryüzünde (size) halef (yerinize geçenler) olurlardı. Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan (kıyametten) yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru yol budur. Şeytan sakın sizi (Allah'ın yolundan) alıkoymasın. Gerçekten o, sizin için açıkça bir düşmandır. İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin." "Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; şu halde O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur." Sonra, içlerinden birtakım fırkalar ihtilafa düştü. Artık, acı bir günün azabından vay o zulmetmiş olanlara. (43/57-65)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14)

İSHAK (A.S.)

Yoksa siz Yakub'un ölüm anında orada şahidler miydiniz? O oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

De ki: "Biz Allah'a bize indirilene İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene Musa'ya İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Karısı ayaktaydı bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik. (11/71)

"Böylece Rabbin seni seçkin kılacak sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

"Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu bize ve insanlara Allah'ın lütuf ve ihsanındandır ancak insanların çoğu şükretmezler." (12/38)

"Hamd Allah'a aittir ki O bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim gerçekten duayı işitendir." (14/39)

Ona İshak'ı armağan ettik, üstüne de Yakub'u; her birini salihler kıldık. (21/72)

Biz ona salihlerden bir peygamber olarak İshak'ı da müjdeledik. (37/112)

İSLAM

Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (2/208)

Hiç şüphesiz din, Allah katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve hakka başkaldırma" (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir. (3/19)

Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır. (3/85)

Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (3/110)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çökertir. (6/125)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Allah, kimin göğsünü İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerinedir, (öyle) değil mi? Fakat Allah'ın zikrinden (yana) kalpleri katılaşmış olanların vay haline. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler. (39/22)

Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslama ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır. (47/7)

Bedeviler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geliverdi; ve o aldaltıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14)

İslam'a çağrıldığı halde, Allah'a karşı yalan uyduranlardan daha zalim kimdir? Allah, zalim bir kavmi hidayete erdirmez. (61/7)

Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır; müşrikler hoş görmese bile. (61/9)

Oysa onlar (kendilerini tümüyle Allah'a ve İslam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman, (hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın katında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (62/11)

(Boşadığınız) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

İSMAİL (A.S.)

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin" İbrahim ve İsmail'e de "Evimi tavaf edenler itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye, ahid verdik. (2/125)

İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz Sen işiten ve bilensin"; (2/127)

Yoksa siz Yakub'un ölüm anında orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

Yoksa siz, gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının, Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

De ki: "Biz, Allah'a bize indirilene İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz, O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eriştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. (6/86)

"Hamd Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim gerçekten duayı işitendir." (14/39)

Kitap'ta İsmail'i de zikret. Çünkü o va'dinde doğruydu ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi. Halkına namazı ve zekatı emrediyordu ve o Rabbi katında kendisinden razı olunan (bir insan)dı. (19/54-55)

İsmail İdris ve Zü'l-Kifl hepsi sabredenlerdendi. (21/85)

İsmail'i, Elyesa'ı ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsi de hayırlı olanlardandır. (38/48)

İSPAT

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

De ki: "Rabbim yalnızca çirkin-hayasızlıkları -onlardan açıkta olanlarını ve gizli olanlarını,- günah işlemeyi, haklı nedeni olmayan 'isyan ve saldırıyı' kendisi hakkında ispatlayıcı bir delil indirmediği şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır." (7/33)

Yoksa biz, onlara ispatlı bir delil indirdik de, o mu O'na ortak koşmalarını söylüyor? (30/35)

İSRAF

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

Ey Ademoğulları, her mescid yanında ziynetlerinizi takının. Yiyin, için ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (7/31)

Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsraf ederek saçıp-savurma. Çünkü saçıp-savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan ise Rabbine karşı nankördür. (17/26-27)

Onlar, harcadıkları zaman, ne israf ederler, ne kısarlar; (harcamaları,) ikisi arasında orta bir yoldur. (25/67)

İSRAİL

Tevrat indirilmeden evvel, İsrail'in kendine haram kıldıklarından başka İsrailoğullarına bütün yiyecekler helal idi. De ki: "Şu halde eğer doğruysanız Tevrat'ı getirin de onu okuyun". (3/93)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

İSRAİLOĞULLARI

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi hatırlayın ve ahdime bağlı kalın, ki ben de ahdinize bağlı kalayım. Ve yalnızca benden korkun. (2/40)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere üstün kıldığımı hatırlayın. (2/47)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere muhakkak üstün kıldığımı hatırlayın. (2/122)

İsrailoğullarına sor, onlara nice açık ayet(ler) verdik. Kendisine geldikten sonra kim Allah'ın nimetini değiştirirse, (bilsin ki) şüphesiz Allah, cezası pek şiddetli olandır. (2/211)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi, O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (3/49)

Tevrat indirilmeden evvel, İsrail'in kendine haram kıldıklarından başka, İsrailoğullarına bütün yiyecekler helal idi. De ki: "Şu halde eğer doğruysanız, Tevrat'ı getirin de onu okuyun". (3/93)

Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir-gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere)

öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır. (5/32)

Andolsun, biz İsrailoğullarından kesin söz almış (misak) ve onlara elçiler göndermiştik. Onlara ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir şeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü de öldürdüler. (5/70)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

İsrailoğullarından inkâr edenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyledir. (5/78)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Benim üzerimdeki yükümlülük, Allah'a karşı ancak gerçeği söylemektir. Rabbinizden size apaçık bir belge ile geldim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder." (7/105)

Başlarına iğrenç bir azab çökünce, dediler ki: "Ey Musa, Rabbine -sana verdiği ahid adına- bizim için dua et. Eğer bu iğrenç azabı üzerimizden çekip-giderirsen, andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını seninle göndereceğiz. (7/134)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini, saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. (7/138)

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi. (10/90)

Andolsun, biz İsrailoğullarını, hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin, aralarında anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir. (10/93)

Musa'ya kitap verdik ve "Benden başka vekil edinmeyin" diye onu İsrailoğullarına kılavuz kıldık. (17/2)

Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleniş-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz. (17/4)

Andolsun, biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrailoğullarına sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demişti. (17/101)

Ve onun ardından İsrailoğullarına söyledik: "O toprak (yurt)ta oturun, ahiret va'di geldiğinde hepinizi derleyip-toplayacağız." (17/104)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Haydi ona gidin de deyin ki: Biz senin Rabbinin elçileriyiz, İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder ve onlara (artık) azab verme. Sana Rabbinden bir ayetle geldik. Selam, hidayete tabi olanların üzerine olsun." (20/47)

Ey İsrailoğulları, andolsun, sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında sizinle vaadleştik ve üzerinize kudret helvasıyla bıldırcın indirdik. (20/80)

Dedi ki: "Ey annemin oğlu, sakalımı ve başımı tutup-yolma. Ben, senin: "İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın, sözümü önemsemedin" demenden endişe edip korktum." (20/94)

İsrailoğullarını bizimle birlikte göndermen için (sana geldik)." (26/17)

Bana karşı lütuf-dediğin nimet de, İsrailoğullarını köle kılmandan dolayıdır." (26/22)

İşte böyle; bunlara İsrailoğullarını mirasçı kıldık. (26/59)

İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi onlar için bir delil (ayet) değil mi? (26/197)

Gerçek şu ki, bu Kur'an, İsrailoğullarına hakkında ayrılığa düştükleri şeylerin bir çoğunu aktarıp anlatıyor. (27/76)

Andolsun, biz Musa'ya kitabı vermiştik; böylece sen ona kavuşmaktan kuşku içinde olma. Biz onu İsrailoğullarına bir yol gösterici kılmıştık. (32/23)

Andolsun biz Musa'ya hidayeti verdik ve İsrailoğullarına kitabı miras bıraktık. (40/53)

O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık. (43/59)

Andolsun, biz İsrailoğullarını o alçaltıcı azabtan kurtardık. (44/30)

Andolsun, biz İsrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik, onları temiz ve güzel şeylerle rızıklandırdık ve onları alemlere üstün kıldık. (45/16)

De ki: "Gördünüz mü-haber verin; eğer (bu Kur'an,) Allah katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz ve İsrailoğullarından bir şahid bunun bir benzerine şahidlik edip iman etmişse ve siz de büyüklük taslamışsanız (bunun sonucu ne olacak)? Şüphesiz Allah, zalim olan bir kavmi hidayete erdirmez. (46/10)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14)

İSTİĞFAR

Ve 'çirkin bir hayasızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de, onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyenlerdir. (3/135)

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah tevekkül edenleri sever. (3/159)

Biz, elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

Ve Allah'tan bağışlanma dile. Gerçekten Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/106)

Kim kötülük işler veya nefsine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur. (4/110)

Yine de Allah'a tevbe edip bağışlanma istemeyecekler mi? Oysa Allah bağışlayandır esirgeyendir. (5/74)

Oysa sen içlerinde bulunduğun sürece Allah onları azablandıracak değildir. Ve onlar bağışlanma dilemektelerken de Allah onları azablandıracak değildir. (8/33)

Sen, onlar için ister bağışlanma dile istersen dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu gerçekten onların Allah'a ve elçisine (karşı) nankörlük etmeleri dolayısıyladır. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/80)

Kendilerine onların gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. (9/113)

Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da sizi adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metalandırsın ve her ihsan sahibine kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirirseniz gerçekten ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım. (11/3)

"Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim Allah'a ibadet edin sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan bağışlanma dileyin sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." (11/61)

"Rabbinizden bağışlanma dileyin sonra O'na tevbe edin. Gerçekten benim Rabbim, esirgeyendir sevendir." (11/90)

(Çocukları da:) "Ey babamız, bizim için günahlarımızın bağışlanmasını dile. Biz gerçekten hataya düşenler idik" dediler. (12/97)

"İlerde sizin için Rabbimden bağışlanma dilerim. Çünkü O bağışlayandır, esirgeyendir" dedi. (12/98)

Kendilerine hidayet geldiği zaman insanları inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemelerinden alıkoyan şey ancak evvelkilerin sünnetinin kendilerine de gelmesi veya azabın onları karşılarcasına gelmesi(ni beklemeleri)dir. (18/55)

(İbrahim:) "Selam üzerine olsun, senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim çünkü O bana pek lütufkardır" dedi. (19/47)

Mü'minler o kimselerdir ki, Allah'a ve Resûlü'ne iman edenler onunla birlikte toplu(mu ilgilendiren) bir iş üzerinde iken ondan izin alıncaya kadar bırakıp-gitmeyenlerdir. Gerçekten senden izin alanlar, işte onlar Allah'a ve elçisine iman edenlerdir. Böylelikle senden kendi bazı işleri için izin istedikleri zaman dilediklerine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (24/62)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz rahmet ve ilim bakımından herşeyi kuşatıp-sardın tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et. (40/55)

De ki: "Ben ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim. Bana yalnızca sizin ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunur. Öyleyse O'na yönelin ve O'ndan mağfiret dileyin. Vay haline o müşriklerin." (41/6)

Gökler neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfiret dilerler. Haberiniz olsun; gerçekten Allah bağışlayan ve esirgeyen O'dur. (42/5)

Bedevilerden geride bırakılanlar sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile." Onlar kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Onlar, seher vakitlerinde istiğfar ederlerdi. (51/18)

İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerine demişlerdi ki: "Biz sizlerden ve Allah'ın dışında taptıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayıp-inkar ettik. Sizinle aramızda siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbimiz biz sana tevekkül ettik ve 'içten sana yöneldik.' Dönüş sanadır." (60/4)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak) ma'ruf (iyi güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (60/12)

İSTİŞARE

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği giyeceği bilinen (örf)e uygun olarak çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) sütten ayırmayı isterlerse ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz vereceğinizi örfe uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları, bağışla onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (3/159)

Rablerine icabet edenler namazı dosdoğru kılanlar işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler (42/38)

İSTİVA

Sizin için yerde olanların tümünü yaratan O'dur. Sonra göğe yönelip (istiva edip) de onları yedi gök olarak düzenleyen O'dur. Ve O, herşeyi bilendir. (2/29)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç

kimse şefaatçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve güneş ile aya boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız. (13/2)

Rahman (olan Allah) arşa istiva etmiştir. (20/5)

O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arşa istiva edendir. Rahman (olan Allah)dır. Bunu (bundan) haberi olana sor. (25/59)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatçiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı görendir. (57/4)

İŞKENCE

Sizi, dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı." (7/141)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğratıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Bize ne oluyor ki, Allah'a tevekkül etmeyelim? Bize doğru olan yolları O göstermiştir. Ve elbette bize yaptığınız işkencelere karşı sabredeceğiz. Tevekkül edenler Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/12)

Sonra gerçekten Rabbin, işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin, ardından cihad edip sabredenlerin (destekçisidir). Şüphesiz senin Rabbin, bundan sonra da gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir. (16/110)

İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttikleri işkence

ve) fitnesini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" demektedirler. Oysa Allah, alemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir? (29/10)

Gerçek şu ki, mü'min erkeklerle mü'min kadınlara işkence (fitne) uygulayanlar, sonra tevbe etmeyenler; işte onlar için, cehennem azabı vardır ve yakıcı azab onlaradır. (85/10)

İTAAT, İSYAN VE ELÇİNİN GÖREVİ

De ki: "Allah'a ve elçisine itaat edin." Eğer yüz çevirirlerse şüphesiz Allah, kafirleri sevmez. (3/32)

Allah'a ve elçisine itaat edin, ki merhamet olunasınız. (3/132)

Andolsun Allah, size verdiği sözünde sadık kaldı; siz, O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zafer)i size gösterdikten sonra siz yılgınlık gösterdiniz isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Andolsun ki, Allah mü'minlere içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondan önce ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler. (3/164)

Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, onu altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (4/13)

Kim, Allah'a ve elçisine isyan eder ve onun sınırlarını aşarsa onu da içinde ebedi kalacağı ateşe sokar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır. (4/14)

Kimi Yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini eğip bükerek ve dine bir kin ve hınç besleyerek: "Dinledik ve karşı geldik. İşit, -işitmez olası- ve 'Raina' bizi güt, bize bak" derler. Eğer onlar: "İşittik ve itaat ettik, sen de işit ve 'Bizi gözet' deselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında, inanmazlar. (4/46)

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir. (4/59)

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de

onlar için bağışlama dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden, esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

Hayır öyle değil; Rabbine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar. (4/65)

Kim Resûl'e itaat ederse, gerçekte Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, Biz seni onların üzerine koruyucu göndermedik. (4/80)

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırıverirler. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı onlardan 'sonuç-çıkarabilenler' onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)

Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra elçiye muhalefet ederse ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa onu döndüğü şeyde bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o!.. (4/115)

Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin ve sakının. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki, elçimize düşen, ancak apaçık bir tebliğdir. (5/92)

Ey Ademoğulları, içinizden size ayetlerimi haber veren elçiler geldiğinde kim sakınırsa ve (davranışlarını) düzeltirse işte onlar için korku yoktur onlar mahzun olmayacaklardır. (7/35)

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor münkeri (kötülüğü) yasaklıyor temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

Sana savaş-ganimetlerini sorarlar. De ki: "Ganimetler Allah'ın ve Resûlündür. Buna göre, eğer mü'min iseniz Allah'tan korkup-sakının, aranızı düzeltin ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin." (8/1)

Ey iman edenler, Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin. Siz de işitiyorken, ondan yüz çevirmeyin. (8/20)

Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/46)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet

edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere Allah'ın elçisinden geri kalmaları kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu gerçekten, onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri) kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)

Onlar derler ki: "Allah'a ve elçisine iman ettik ve itaat ettik" sonra bunun ardından onlardan bir grup sırt çevirir. Bunlar iman etmiş değildirler. (24/47)

Aralarında hükmetmesi için, Allah'a ve elçisine çağrıldıkları zaman mü'min olanların sözü: "İşittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte felaha kavuşanlar bunlardır. (24/51)

Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse ve Allah'tan korkup O'ndan sakınırsa, işte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (24/52)

Yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a and içtiler; eğer sen onlara emredersen (savaşa) çıkacaklar diye. De ki: "And içmeyin, bu bilinen (örf üzere) bir itaattır. Allah, yaptıklarınızdan haberdârdır." (24/53)

De ki: "Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin. Eğer yine yüz çevirirseniz, artık onun (peygamberin) sorumluluğu kendisine yüklenen, sizin sorumluluğunuz da size yüklenendir. Eğer ona itaat ederseniz, hidayet bulmuş olursunuz. Elçiye düşen, apaçık bir tebliğden başkası değildir." (24/54)

Dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve elçiye itaat edin. Umulur ki, rahmete kavuşturulmuş olursunuz. (24/56)

Mü'minler o kimselerdir ki, Allah'a ve Resûlü'ne iman edenler, onunla birlikte toplu(mu ilgilendiren) bir iş üzerinde iken ondan izin alıncaya kadar bırakıp-gitmeyenlerdir. Gerçekten senden izin alanlar, işte onlar Allah'a ve elçisine iman edenlerdir. Böylelikle senden kendi bazı işleri için izin istedikleri zaman dilediklerine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (24/62)

Elçinin çağırmasını, kendi aranızda kiminizin kimini çağırması gibi saymayın. Allah sizden bir diğerinizi siper ederek kaçanları gerçekten bilir. Böylece onun emrine aykırı davrananlar kendilerine bir fitnenin isabet etmesinden veya onlara acı bir azabın çarpmasından sakınsınlar. (24/63)

(Nuh:) Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/108)

(Nuh:) Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin. (26/110)

(Hud:) Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/126)

(Hud:) Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/131)

(Salih:) Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/144)

(Salih:) Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Ve ölçüsüzce davrananların emrine itaat etmeyin." (26/150-151)

(Lut:) Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/163)

(Şuayb:) "Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/179)

Andolsun sizin için Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır. (33/21)

Allah ve Resûlü bir işe hükmettiği zaman mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne isyan ederse artık gerçekten o apaçık bir sapıklıkla sapmıştır. (33/36)

Yüzlerinin ateşte evrilip çevrileceği gün, derler ki: "Eyvahlar bize, keşke Allah'a itaat etseydik ve Resûl'e itaat etseydik." (33/66)

Ki O (Allah), amellerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, artık o en büyük kurtuluşla kurtulmuştur. (33/71)

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin ve kendi amellerinizi geçersiz kılmayın. (47/33)

Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir. Şu halde, kim ahdini bozarsa artık o ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahdine vefa gösterirse, artık O da, ona büyük bir ecir verecektir. (48/10)

Bedeviler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

Gerçekten Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar kendilerinden öncekilerin alçaltılması gibi alçaltılmışlardır. Oysa biz apaçık ayetler indirdik. Kafirler için küçültücü bir azap vardır. (58/5)

Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri; günah düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun? Onlar, sana geldikleri zaman seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah, bize azab etse ya." derler. Onlara

cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o ne kötü bir gidiş yeridir. (58/8)

Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermekten ürktünüz mü? Çünkü yapmadınız, Allah sizin tevbelerinizi kabul etti. Şu halde namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a ve O'nun Resûlü'ne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (58/13)

Bu onların Allah'a ve O'nun Resûlü'ne 'başkaldırıp ayrılık çıkarmaları' dolayısıyladır. Kim, Allah'a başkaldırıp-ayrılık çıkarırsa muhakkak Allah cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/4)

O, ümmîler içinde kendilerinden olan ve onlara ayetlerini okuyan, onları arındırıp-temizleyen ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir elçi gönderendir. Oysa onlar bundan önce gerçekten açıkça bir sapıklık içinde idiler. (62/2)

Allah'a itaat edin ve Resûle de itaat edin. Şayet yüz çevirecek olursanız, artık elçimiz üzerine düşen (yalnızca) apaçık bir tebliğ (gerçeği en yalın biçimde size iletme)dir. (64/12)

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (64/16)

İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (65/11)

İTİKAF

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

O mihrapta namaz kılarken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir." (3/39)

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. (3/113)

İYİLİK

Siz, insanlara iyiliği emrederken, kendinizi unutuyor musunuz? Oysa siz kitabı okuyorsunuz. Yine de akıllanmayacak mısınız? (2/44)

Ve hatırlayın, demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerde bol bol yiyin, yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin; (biz de) hatalarınızı bağışlayalım; iyilik yapanların (ecirlerini) arttıracağız." (2/58)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Hayır, kim (güzel davranış ve) iyilikte bulunarak kendisini Allah'a teslim ederse, artık onun Rabbi katında ecri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/112)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Sana, hilalleri (doğuş halindeki ayları) sorarlar. De ki: "O, insanlar ve hacc için belirlenmiş vakitlerdir. İyilik (birr), evlere arkalarından gelmeniz değildir, ama iyilik sakınan(ın tutumudur). Evlere kapılarından girin. Allah'tan sakının, umulur ki kurtuluşa erersiniz. (2/189)

Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah, iyilik edenleri sever. (2/195)

Onlardan öylesi de vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik (ver) ve bizi ateşin azabından koru" der. (2/201)

Bir de yeminlerinizi bahane ederek; iyilik yapmanız, sakınmanız ve insanların arasını düzeltmenize Allah'ı engel kılmayın. Allah işitendir, bilendir. (2/224)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız, bu durumda (kadının) fidye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın

sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Kendilerine el sürmediğiniz, mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın, zengin olan kendi gücü, darda olan da kendi gücü oranında, maruf (meşru ve örfe uygun) bir şekilde yararlandırsın. (Bu,) iyilik edenler üzerinde bir haktır. (2/236)

Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (3/92)

Sizden; hayra çağıran, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır. (3/104)

Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır. (3/120)

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (3/134)

Böylece Allah, dünya ve ahiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever. (3/148)

Kendilerine yara isabet ettikten sonra, Allah ve elçisinin çağrısına icabet edenler, içlerinden iyilik yapanlar ve sakınanlar için büyük bir ecir vardır. (3/172)

Rabbimiz, biz: "Rabbinize iman edin" diye imana çağrıda bulunan bir çağırıcıyı işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz, bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizi de iyilik yapanlarla birlikte öldür." (3/193)

Ama Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah katında -bir şölen olarak- altlarından ırmaklar akan -içinde ebedi kalacakları- cennetler vardır. İyilik yapanlar için, Allah'ın katında olanlar daha hayırlıdır. (3/198)

Gerçek şu ki, Allah zerre ağırlığı kadar haksızlık yapmaz. (Bu ağırlıkta) Bir iyilik olursa, onu kat kat kılar ve kendi yanından pek büyük bir ecir verir. (4/40)

Öyleyse, nasıl olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu, onlara bir musibet isabet eder, sonra sana gelerek: "Kuşkusuz, biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler? (4/62)

Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: "Bu, Allah'tandır" derler; onlara bir kötülük dokunsa: "Bu sendendir" derler. De ki: "Tümü

Allah'tandır." Fakat, ne oluyor ki bu topluluğa, hiçbir sözü anlamaya çalışmıyorlar? (4/78)

Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahid olarak Allah yeter. (4/79)

Onların 'gizlice söyleşmelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114)

İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir. (4/125)

Eğer bir kadın, kocasının nüşuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (5/13)

Böylelikle Allah, dediklerine karşılık olarak içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler verdi. Bu, iyilik yapanların karşılığıdır. (5/85)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar için korkup-sakındıkları, iman ettikleri ve salih amellerde bulundukları, sonra korkup-sakındıkları ve iman ettikleri ve sonra (yine) korkup-sakındıkları ve iyilikte bulundukları takdirde (yasaklanmadan önce) dedikleri dolayısıyla bir sorumluluk yoktur. Allah, iyilik yapanları sever. (5/93)

Şayet Allah sana bir zarar dokunduracak olursa, O'ndan başka bunu giderecek yoktur. Sana bir iyilik dokunduracak olursa da O, herşeye güç yetirendir. (6/17)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Sonra biz Musa'ya, iyilik yapanların üzerinde (nimetimizi) tamamlamak, herşeyi ayrı ayrı açıklamak ve bir hidayet ve rahmet olarak Kitabı verdik. Umulur ki Rablerine kavuşacaklarına inanırlar. (6/154)

Kim bir iyilikle gelirse, kendisine bunun on katı vardır, kim bir kötülükle gelirse, onun mislinden başkasıyla cezalandırılmaz ve onlar haksızlığa uğratılmazlar. (6/160)

Düzene konulması (ıslah)ndan sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (7/56)

Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve: "Atalarımıza da (bazen) şiddetli sıkıntılar (bazen de) refah ve genişlikler dokunmuştu" dediler. Bunun üzerine, biz de onları kendileri hiç şuurunda değilken apansız kıskıvrak yakalayıverdik. (7/95)

Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlarlardı. Haberiniz olsun, Allah katında asıl uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler. (7/131)

Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz, şüphesiz ki biz Sana yöneldik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise herşeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakınanlara, zekatı verenlere ve bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım." (7/156)

Onlara: "Bu şehirde oturun, ondan istediğiniz yerden yeyin, 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin, (biz de) hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanların (armağanlarını) arttıracağız" denildiğinde, (7/161)

Onları yeryüzünde ayrı ayrı topluluklar olarak paramparça dağıttık. Kimileri salih (davranışlarda) bulunuyor, kimileri de bunların dışında olan

aşağılıklardır. Onları iyiliklerle ve kötülüklerle imtihan ettik, ki dönsünler. (7/168)

Sana iyilik dokunursa, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (9/50)

Münafık erkekler ve münafık kadınlar, bazısı bazısındandır; kötülüğü emrederler, iyilikten alıkoyarlar, ellerini sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz, münafıklar fıska sapanlardır. (9/67)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağıranlar' oldukları sürece, güçsüz-zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/91)

Zarar vermek, inkârı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür. (11/114)

Ve sabret. Gerçekten Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (11/115)

(Bu karara vardıktan sonra) "Ey Babamız," dediler. "Sana ne oluyor, Yusuf'a karşı bize güvenmiyorsun? Oysa gerçekte biz, onun iyiliğini isteyenleriz." (12/11)

Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (12/22)

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

İşte böylece biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) verdik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik yapanların ecrini kayba uğratmayız. (12/56)

Dediler ki: "Ey Vezir, gerçek şu ki, bunun yaşlı (ve) büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıkoy. Doğrusu biz, seni iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/78)

Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?" dediler. "Ben Yusuf'um" dedi. "Ve bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lütufda bulundu. Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz." (12/90)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Onlar, iyilikten önce kötülüğü çabuklaştırmak istiyorlar; oysa onlardan önce nice örnekler gelip-geçmiştir. Ve şüphesiz, senin Rabbin, zulümlerine karşılık insanlar için bağışlama sahibidir ve şüphesiz senin Rabbin, cezası çok şiddetli olandır. (13/6)

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (13/22)

Şüphesiz Allah korkup-sakınanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir. (16/128)

Eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz ve eğer kötülük ederseniz o da (kendi) aleyhinizedir. Sonunda vaad geldiği zaman, (yine öyle kullar göndeririz ki) yüzlerinizi 'kötü duruma soksunlar', birincisinde

ona girdikleri gibi mescid (Kudüs)e girsinler ve ele geçirdiklerini 'darmadağın edip mahvetsinler.' (17/7)

Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. (17/23)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; işte onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (25/70)

Ancak zulmeden başka; sonra kötülüğün ardından iyiliğe çevirirse, artık şüphesiz Ben, bağışlayanım, esirgeyenim." (27/11)

Dedi ki: "Ey kavmim, neden iyilikten önce kötülük konusunda acele davranıyorsunuz? Allah'tan bağışlanma dilemeniz gerekmez mi? Umulur ki esirgenirsiniz." (27/46)

Kim bir iyilikle gelirse, artık kendisine daha hayırlısı vardır ve onlar, o günün korkusuna karşı güvenlik içindedirler. (27/89)

O, erginlik çağına ulaşıp olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

İşte onlar; sabretmeleri dolayısıyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırıp kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (28/54)

Kim bir iyilikle gelirse, artık onun için daha hayırlısı vardır; kim bir kötülükle gelirse, artık kötülükleri yapanlar, yalnızca yaptıklarıyla karşılık görürler. (28/84)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız banadır." (31/14)

Bununla birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgin olmayan şeyi bana şirk koşman için, sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana 'gönülden-katıksız olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır, böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/15)

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arz'ı geniştir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir." (39/10)

İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir. (41/34)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, biz ondaki iyiliği arttırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükle taşıdı ve onu güçlükle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." (46/15)

Şüphesiz, biz bundan önce O'na dua (kulluk) ederdik. Gerçekten O, iyiliği bol, esirgemesi çok olanın ta kendisidir." (52/28)

Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. (60/8)

Daha çok istekte bulunmak için iyilik yapma. (74/6)

(Ki onlar,) Üstün değerli, 'iyilik ve dürüstlük sembolü.' (80/16)

İZZET

Onların sözleri seni üzmesin. Şüphesiz 'izzet ve gücün' tümü Allah'ındır. O, işitendir, bilendir. (10/65)

Kim izzeti istiyorsa, artık bütün izzet Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir, salih amel de onu yükseltir. Kötülükleri tasarlayıp düzenleyenler ise; onlar için şiddetli biz azab vardır. Onların tasarladıkları 'boşa çıkıp bozulur'. (35/10)

Dedi ki: "Senin izzetin adına andolsun, ben, onların tümünü mutlaka azdırıp-kışkırtacağım." (38/82)

Derler ki, "Andolsun, Medine'ye bir dönecek olursak, gücü ve onuru çok olan, düşkün ve zayıf olanı elbette oradan sürüp-çıkaracaktır." Oysa izzet (güç, onur ve üstünlük) Allah'ın, O'nun Resûlü'nün ve mü'minlerindir. Ancak münafıklar bilmiyorlar. (63/8)

- K -

KABE

Hani Evi (Ka'be'yi), insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin" İbrahim ve İsmail'e de "Evimi tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Gerçek şu ki, insanlar için ilk kurulan Ev Bekke (Mekke) de o kutlu ve bütün insanlar (alemler) için hidayet olan (Ka'be)dir. (3/96)

Orada apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse o güvenliktedir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim, de inkâr ederse şüphesiz Allah alemlere karşı muhtaç olmayandır. (3/97)

Allah, Beyt-i Haram (olan) Kabe'yi insanlar için bir ayaklanma (kıyam evi) kıldı; Haram Ay'ı kurbanı ve boyunlardaki gerdanlıkları da. Bu Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildiğini ve Allah'ın gerçekten herşeyi bilen olduğunu bilmeniz içindir. (5/97)

Hani biz, İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma tavaf edenler kıyam edenler rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

KABİLE

Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi onları üstünüze saldırtır böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir) sizinle savaşmaz ve barış (şartların)ı size bırakırlarsa artık Allah sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Ey insanlar, gerçekten biz, sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (49/13)

KABİR

Gerçek şu ki, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir, onda şüphe yoktur. Gerçekten Allah kabirlerde olanları diriltecektir. (22/7)

Diri olanlarla ölüler de bir değildir. Gerçekten Allah, dilediğine işittirir; sen ise kabirlerde olanlara işittirecek değilsin. (35/22)

Sur'a üfürülmüştür; böylece onlar kabirlerinden (diriltilip) Rablerine doğru (dalgalar halinde) süzülüp-giderler. (36/51)

O gün, o çığlığı bir gerçek (hak) olarak işitirler. İşte bu, (dirilip kabirlerden) çıkış günüdür. (50/42)

Gözleri 'zillet ve dehşetten düşmüş olarak', sanki 'yayılan' çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar. (54/7)

Kabirlerinden koşarcasına çıkarılacakları gün, sanki onlar dikili birşeye yönelmiş gibidirler. (70/43)

Sonra onu öldürdü, böylece kabre gömdürdü. (80/21)

Ve kabirlerin içi 'deşilip dışa atıldığı' zaman; (82/4)

Yine de bilmeyecek mi? Kabirlerde olanların 'deşilip dışa atıldığı,' (100/9)

KABUK

Ve onların kalbleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbini "bir ve tek" (ilah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçar vaziyette' gerisin geriye giderler. (17/46)

Biz onlara birtakım yakın-kimseleri 'kabuk gibi üzerlerine kaplattık,' onlar da, önlerinde ve arkalarında olanları kendilerine süslü gösterdiler. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelip-geçmiş ümmetlerde (yürürlükte tutulan azab) sözü onların üzerine hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi. (41/25)

Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. (43/36)

KABURGA

(Bu su,) Bel kemiği ile kaburgalar arasından çıkar. (86/7)

KADEH

Kaynaktan (doldurulmuş) kadehlerle çevrelerinde dolaşılır. (37/45)

Orada bir kadeh kapışır-çekişirler ki, onda ne 'boş ve saçma bir söz', ne günaha sokma yoktur. (52/23)

Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler, (56/18)

Şüphesiz ki iyiler (ebrar), karışımı kafur olan bir kadehten içerler. (76/5)

Orada onlara bir kadeh içirilir ki, karışımı zencefildir. (76/17)

Dopdolu kadehler. (78/34)

KADER

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi bir uyuklama ki içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da canları derdine düşmüştü; Alah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar "Bu işten bize bir şey olsaydı biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Sizi çamurdan yaratan sonra bir ecel belirleyen O'dur. Adı konulmuş ecel O'nun katındadır. Sonra siz (yine) kuşkuya kapılıyorsunuz. (6/2)

Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse onlara bir ayet getirmek için yerde bir tünel açmaya veya göğe bir merdiven dayamaya gücün yetiyorsa (yap). Eğer Allah dileseydi onların tümünü hidayet üzere toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma. (6/35)

Her ümmet için bir ecel vardır. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler ne de öne alınabilirler (tam zamanında çökerler.) (7/34)

Eğer Allah'ın geçmişte bir yazması (söz vermesi) olmasaydı aldıklarınıza karşılık size gerçekten büyük bir azab dokunurdu. (8/68)

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (9/51)

İnsanlar tek bir ümmetten başka değildi; sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinden geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu. (10/19)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında kendim için zarardan ve yarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Onların ecelleri gelince artık ne bir saat ertelenebilirler ne öne alınabilirler. (10/49)

Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki rızkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (11/6)

Andolsun, onlardan azabı sayılı bir topluluğa (veya belirli bir süreye) kadar ertelesek, mutlaka: "Onu alıkoyan nedir?" derler. Haberiniz olsun;

onlara bunun geleceği gün, onlardan geri çevrilecek değildir ve alaya almakta oldukları şey de kendilerini çepeçevre kuşatacaktır. (11/8)

"Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda- boğulacaklardır." (11/37)

"Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerinedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)" (11/56)

Onlar, Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. Çünkü Rabbin, gerçekten dilediğini yapandır. Mutlu olanlar da, artık onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. (Bu) kesintisi olmayan bir ihsandır. (11/107-108)

Andolsun Musa'ya kitabı verdik onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı mutlaka aralarında hüküm verilmiş olacaktı. Gerçekten onlar bundan (Kur'an'dan) yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (11/110)

O'nun (insanın) önünden ve arkasından izleyenleri vardır, onu Allah'ın emriyle gözetip-korumaktadırlar. Gerçekten Allah, kendi nefis (öz)lerinde olanı değiştirip bozuncaya kadar, bir toplulukta olanı değiştirip-bozmaz. Allah bir topluluğa kötülük istedi mi, artık onu geri çevirmeye hiçbir (biçimde imkan) yoktur; onlar için O'ndan başka bir veli yoktur. (13/11)

Eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü, yerin parçalandığı veya ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olurdu). Hayır, emrin tümü Allah'ındır. İman edenler hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu. İnkâr edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Veya miadını şaşırmaz.) Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi, bunun üzerine Ben de o inkâra sapanlara bir süre tanıdım, sonra onları (kıskıvrak) yakalayıverdim. İşte nasıldı sonuçlandırma? (13/31-32)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. Allah, dilediğini ortadan kaldırır ve bırakır. Kitabın anası O'nun katındadır. (13/38-39)

Biz kendisi için bilinen (takdir edilmiş) bir kitap olmaksızın hiçbir ülkeyi yıkıma uğratmadık. (15/4)

Eğer Allah, insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiçbir şey bırakmazdı; ancak onları adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler. (16/61)

hiçbir ülke (veya şehir) olmasın ki kıyamet gününden önce biz onu (ya) bir yıkıma uğratacağız veya onu şiddetli bir azabla azablandıracağız; bu (muhakkak) o kitapta yazılıdır. (17/58)

Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)

Eğer Rabbinden geçmiş bir söz ve adı konulmuş (belirlenmiş) bir süre (ecel) olmasaydı muhakkak (yıkım azabı) kaçınılmaz olurdu. (20/129)

Ümmetlerden hiçbiri, kendisine tesbit edilmiş eceli ne öne alabilir, ne erteleyebilir. (23/43)

Görmedin mi ki Allah bulutları sürmekte sonra aralarını birleştirmekte sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir onu dilediğine isabet ettirir de dilediğinden onu çevirir; şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Ve şüphesiz senin Rabbin sinelerinin gizli tuttuklarını ve açığa vurduklarını kesin olarak bilmektedir. (27/74)

Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın. (27/75)

Azab konusunda senden acele (davranmanı) istiyorlar. Eğer adı konulmuş bir ecel (tayin edilmiş bir vakit) olmasaydı, herhalde onlara azab gelmiş olurdu. Fakat kendileri şuurunda olmadan, onlara kuşkusuz apansız geliverecektir. (29/53)

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdârdır. (31/34)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (32/5)

Allah'ın kendisine farz kıldığı bir şey(i yerine getirme)de peygamber üzerine hiçbir güçlük yoktur. (Bu,) Daha önce gelip geçen (ümmet)lerde Allah'ın bir sünnetidir. Allah'ın emri, takdir edilmiş bir kaderdir. (33/38)

İnkâr edenler dediler ki: "Kıyamet-saati bize gelmez." De ki: "Hayır gaybı bilen Rabbime andolsun o muhakkak size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da daha büyük olanı da istisnasız mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır." (34/3)

De ki: "Sizin için belirlenmiş bir gün vardır ki, ondan ne bir an ertelenebilirsiniz, ne de (bir an) öne alınabilirsiniz. (34/30)

Allah sizi topraktan yarattı sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Eğer Allah, kazandıkları dolayısıyla insanları (azab ile) yakalayıverecek olsaydı, (yerin) sırtı üzerinde hiçbir canlıyı bırakmazdı, ancak onları, adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Sonunda ecelleri geldiği zaman, artık şüphesiz Allah kendi kullarını görendir. (35/45)

Andolsun Musa'ya kitabı verdik fakat onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden (daha önce) bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı mutlaka aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Gerçekten onlar bundan yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (41/45)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

Onlar kendilerine ilim geldikten sonra yalnızca aralarındaki 'tecavüz ve haksızlık' dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden adı konulmuş bir ecele kadar geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı muhakkak aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Şüphesiz onların ardından Kitaba mirasçı olanlar ise her halde ona karşı kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (42/14)

Şu halde bil; gerçekten, Allah'tan başka ilah yoktur. Hem kendi günahın, hem mü'min erkekler ve mü'min kadınlar için mağfiret dile. Allah, sizin dönüp-dolaşacağınız yeri bilir, konaklama yerinizi de. (47/19)

Hiç şüphesiz, biz herşeyi kader ile yarattık. (54/49)

Andolsun Biz sizin benzerlerinizi yıkıma uğrattık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/51)

Onların işlemiş oldukları herşey kitaplarda (yazılı)dır. (54/52)

Küçük büyük herşey satır satır (yazılı)dır. (54/53)

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki Biz onu yaratmadan önce bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu Allah'a göre pek kolaydır. (57/22)

Eğer Allah onlara sürgünü yazmamış olsaydı muhakkak onları (yine) dünyada azablandırırdı. Ahirette ise onlar için ateş azabı vardır. (59/3)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet (hiç kimseye) isabet etmez. Kim Allah'a iman ederse, onun kalbini hidayete yöneltir. Allah, herşeyi bilendir. (64/11)

Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse O ona yeter. Elbette Allah kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirendir. Allah herşey için bir ölçü kılmıştır. (65/3)

"Ki günahlarınızı bağışlasın ve sizi adı konulmuş bir ecele kadar ertelesin. Elbette Allah'ın eceli geldiği zaman o ertelenmez. Bir bilmiş olsaydınız." (71/4)

De ki: "Bilmiyorum size vadedilen (kıyamet ve azab) yakın mı yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koymuştur?" (72/25)

Öyle ki onların Rablerinden gelen risaleti (insanlara gönderilenleri) tebliğ ettiklerini bilsin. (Allah) onların nezdinde olanları sarıp-kuşatmış ve herşeyi sayı olarak da sayıp-tesbit etmiştir. (72/28)

KADINLAR

Ve dedik ki: "Ey Adem sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan neresinden dilerseniz bol bol yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın yoksa zalimlerden olursunuz." (2/35)

Sizi dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar kadınlarınızı diri bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Oruç gecesinde, kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar sizin örtüleriniz siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin, için sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda, onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Hacc bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak fısk yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz hayır adına ne yaparsanız Allah onu bilir. Azık edinin

şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakının. (2/197)

Sana 'kadınların aybaşı halini' sorarlar. De ki: "O bir rahatsızlık (eza)dır. Aybaşı halinde kadınlardan ayrılın ve temizlenmelerine kadar onlara (cinsel anlamda) yaklaşmayın. Temizlendiklerinde Allah'ın size emrettiği yerden onlara gidin. Şüphesiz Allah, tevbe edenleri sever, temizlenenleri de sever." (2/222)

Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz gibi varın. Kendiniz için (geleceğe hazırlık olarak güzel davranışlar) takdim edin. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki elbette O'na kavuşucusunuz. İman edenlere müjde ver. (2/223)

Kadınlarından uzaklaşmaya yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (bu süre içinde eşlerine) dönerlerse, şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/226)

(Yok) Eğer boşamada kararlı davranırsa (boşanırlar). Şüphesiz Allah, işitendir bilendir. (2/227)

Boşanmış kadınlar, kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları bu süre içinde barışmak isterlerse onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız bu durumda (kadının) fidye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunları (böyle) açıklar. (2/230)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o kendi

nefsine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah herşeyi bilendir. (2/231)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte içinizde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (2/232)

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği giyeceği bilinen (örf)e uygun olarak çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) sütten ayırmayı isterlerse ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz vereceğinizi örfe uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/233)

İçinizden ölenlerin (geride) bıraktığı eşler, kendi kendilerine dört ay on (gün) beklerler. Bu bekleme süresi dolduğunda artık onların kendi haklarında maruf (meşru) bir şekilde yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah işlediklerinizden haberi olandır. (2/234)

(İddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanıncaya kadar nikah bağını bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki şüphesiz Allah bağışlayandır (kullara) yumuşak davranandır. (2/235)

Kendilerine el sürmediğiniz, mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları, boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın, zengin olan kendi gücü darda olan da kendi gücü oranında maruf (meşru ve örfe uygun) bir şekilde yararlandırsın. (Bu) iyilik edenler üzerinde bir haktır. (2/236)

Eğer onlara mehir tesbit eder de, el sürmeden boşarsanız bu durumda -kendileri veya nikah bağı elinde olanın bağışlaması hariç- tesbit ettiğiniz (mehr)in yarısı onlarındır. Sizin (tümünü veya fazlasını) bağışlamanız

takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü (derece farkını) unutmayın. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızı görendir. (2/237)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar (evlerinden) çıkarılmaksızın bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarlarsa artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah, güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

(Kocası tarafından) Boşanan (kadın)ların maruf (meşru) bir tarzda yararlanma (ve geçim pay)ları vardır. Bu sakınanlar üzerinde bir hak (borç) tır. (2/241)

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim karnımda olanı 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti. (3/35)

Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise, kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşa tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım." (3/36)

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriya, her ne zaman mihraba girdiyse yanında bir yiyecek buldu: "Meryem bu sana nereden geldi?" deyince "Bu Allah katındandır. Şüphesiz Allah dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (3/37)

Hani melekler: "Meryem şüphesiz Allah, seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı" demişti. (3/42)

Meryem Rabbine gönülden itaatte bulun secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et. (3/43)

Bunlar gayb haberlerindendir; bunları sana vahyediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. (3/44)

"Rabbim bana bir beşer dokunmamışken nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse yalnızca ona "ol" der o da hemen oluverir. (3/47)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki: "Gelin oğullarımızı ve oğullarınızı kadınlarımızı ve kadınlarınızı kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (3/61)

Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakının. Ve (yine) kendisiyle birbirinizle dilekleştiğiniz Allah'tan ve akrabalık

(bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözeticidir. (4/1)

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız bu durumda (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer üçer dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu sapmamanıza daha yakındır. (4/3)

Kadınlara mehirlerini gönülden isteyerek (ve bir hak olarak) verin fakat onlar gönül hoşluğuyla size ondan bir şeyi bağışlarlarsa onu da afiyetle, iç huzuruyla yiyin. (4/4)

Anne ve baba ile akrabaların bıraktıklarından erkekler için bir pay vardır; anne ve baba ile akrabanın bıraktıklarından kadınlar için de bir pay vardır. Bunun azından ve çoğundan farz kılınmış bir pay vardır. (4/7)

Çocuklarınız konusunda Allah erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Eşlerinizin eğer çocukları yoksa geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaktırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir Allah, bilendir (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şehadet ederlerse, onları ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

Ey iman edenler, kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkışmanız helal değildir. Apaçık olan 'çirkin bir hayasızlık' yapmadıkları sürece onlara

verdiklerinizin bir kısmını gidermeniz (kendinize almanız) için onlara baskı yapmanız da (helal değildir.) Onlarla güzellikle geçinin. Şayet onlardan hoşlanmadınızsa belki bir şey hoşunuza gitmez ama Allah onda çok hayır kılar. (4/19)

Bir eşi bırakıp yerine bir başka eşi almak isterseniz, onlardan birine (öncekine) yüklerle (mal ve para) vermişseniz bile ondan hiçbir şey almayın. Ona iftira ederek ve apaçık bir günaha girerek verdiğinizi alacak mısınız? (4/20)

Onu nasıl alırsınız ki birbirinize katılmış (birleşerek içli-dışlı olmuş)tınız. Onlar sizden kesin bir güvence (kuvvetli bir ahid) de almışlardı. (4/21)

Kadınlardan, babalarınızın nikahladıklarını nikahlamayın. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Çünkü bu 'çirkin bir hayasızlık' ve 'öfke duyulan bir iğrençliktir.' Ne kötü bir yoldu o!... (4/22)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz size bir sakınca yoktur- sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vererek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse, onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah, sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse, onları fuhuşta bulunmayan iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Allah'ın kendisiyle kiminizi kiminize göre üstün kıldığı şeyi (malı) temenni etmeyin. Erkeklere kazandıklarından pay (olduğu gibi) kadınlara da kazandıklarından pay vardır. Allah'tan onun fazlını (ihsanını) isteyin. Gerçekten Allah herşeyi bilendir. (4/32)

Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından ve her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (akid ile) bağladığı kimselere de kendi paylarını verin. Şüphesiz Allah herşeye şahid olandır. (4/33)

Allah'ın bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.' Saliha kadınlar gönülden (Allah'a) itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyeni koruyanlardır. Nüşuzundan korktuğunuz kadınlara (önce) öğüt verin (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın (bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir, büyüktür. (4/34)

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar (arayı) düzeltmek isterlerse Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

Ancak erkeklerden kadınlardan ve çocuklardan müstaz'aflar olup hiçbir çareye güç yetiremeyenler ve bir yol (çıkış) bulamayanlar başka. (4/98)

Erkek olsun kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa onlar cennete girecek ve onlar bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır. (4/124)

Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva) Kendilerine yazılan (hakları veya miras)ı vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız şüphesiz Allah onu bilir." (4/127)

Eğer bir kadın kocasının nüşuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

Kadınlar arasında adaleti sağlamaya -ne kadar özen gösterseniz de- güç yetiremezsiniz. Öyleyse büsbütün (birine) eğilim (sevgi ve ilgi) gösterip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve sakınırsanız şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/129)

Eğer ikisi ayrılacak olurlarsa Allah her birine 'genişlik (rızık ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah (rahmetiyle) geniş olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/130)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşinindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah -şaşırıp sapmayasınız diye- açıklar. Allah herşeyi bilendir." (4/76)

Hırsız erkek ve hırsız kadının (çalıp) kazandıklarına bir karşılık Allah'tan 'tekrarı önleyen kesin bir ceza' olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olandır hüküm ve hikmet sahibidir. (5/38)

Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdular. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir uzaktır. (6/100)

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O herşeyi yaratmıştır. O herşeyi bilendir. (6/101)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan yalnızca bizim erkeklerimize aittir eşlerimize ise haramdır. Eğer o ölü doğarsa onlar da bunda ortaktırlar." Allah (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O hüküm sahibi olandır bilendir. (6/139)

Gerçekten siz, kadınları bırakıp, şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz. (7/81)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda, Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı. (7/141)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez." (9/24)

Münafık erkekler ve münafık kadınlar bazısı bazısındandır; kötülüğü emrederler iyilikten alıkoyarlar ellerini sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz münafıklar fıska sapanlardır. (9/67)

Allah erkek münafıklara da kadın münafıklara da ve (bütün) kâfirlere içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azab vardır. (9/68)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder kötülükten sakındırırlar namazı dosdoğru kılarlar zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Allah mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Karısı ayaktaydı bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik. (11/71)

"Vay bana" dedi (kadın). "Ben kocamış bir kadın iken ve şu kocam da bir ihtiyar iken doğuracak mıyım? Gerçekten bu şaşırtıcı bir şey!.." (11/72)

Onu satın alan bir Mısır'lı (aziz) karısına: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak) umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Böylelikle biz Yusuf'u yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin

yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galib olandır ancak insanların çoğu bilmezler. (12/21)

Evinde kalmakta olduğu kadın ondan murad almak istedi ve kapıları sımsıkı kapatarak: "İsteklerim senin içindir gelsene" dedi. (Yusuf) Dedi ki: "Allah'a sığınırım. Çünkü o benim efendimdir yerimi güzel tutmuştur. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa ermez." (12/23)

Andolsun kadın, onu arzulamıştı -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle biz ondan kötülüğü ve fuhşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o muhlis kullarımızdandı. (12/24)

Kapıya doğru ikisi de koştular. Kadın, onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (12/25)

(Yusuf) Dedi ki: "Onun kendisi benden murad almak istedi." Kadının yakınlarından bir şahid şahitlik etti: "Eğer onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir kendisi ise yalan söyleyenlerdendir. (12/26)

"Yok eğer onun gömleği arkadan çekilip-yırtılmışsa bu durumda kadın yalan söylemiştir ve kendisi doğruyu söyleyenlerdendir." (12/27)

Onun gömleğinin arkadan çekilip-yırtıldığını gördüğü zaman (kocası): "Doğrusu bu sizin düzeninizden (biri)dir. Gerçekten sizin düzeniniz büyüktür" dedi. (12/28)

"Yusuf sen bundan yüz çevir. Sen de (kadın) günahın dolayısıyla bağışlanma dile. Doğrusu sen günahkârlardan oldun." (12/29)

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

(Kadın) Onların düzenlerini işitince onlara (bir davetçi) yolladı oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlerindeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da:) "Çık onlara (görün) dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlıkmış gibi gözlerinde) büyüttüler (şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu ancak üstün bir melektir" dediler. (12/31)

Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kınadığınız işte budur. Andolsun onun nefsinden ben murad istedim o ise (kendini) korudu. Ve andolsun eğer o kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa mutlaka zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacak." (12/32)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam bu daha önceki rüyamın yorumudur.

Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra (O) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Allah her dişinin neyi yüklendiğini (neye hamile kaldığını) ve döl yataklarının neyi eksiltip neyi eklediğini bilir. O'nun katında herşey bir miktar (ölçü) iledir. (13/8)

Onlar Adn cennetlerine girerler. Babalarından eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler:) (13/23)

Andolsun senden önce de elçiler gönderdik onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı hüküm son) vardır. (13/38)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğratıyor kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Dedi ki: "Eğer yapmak-istiyorsanız işte bunlar benim kızlarım." (15/71)

Ve Allah'a kızlar isnad ediyorlar (haşa) O yücedir. Hoşlandıkları (erkek çocuklar) da kendilerinindir. (16/57)

Onlardan birine kız (çocuk) müjdelendiği zaman içi öfkeyle-taşarak yüzü simsiyah kesilir. (16/58)

Allah, size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye işitme görme (duyularını) ve gönüller verdi. (16/78)

Erkek olsun kadın olsun bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa hiç şüphesiz biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (16/97)

Rabbin O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. (17/23)

"Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım, benim karım da bir kısır (kadın)dır. Artık bana kendi katından bir yardımcı armağan et." (19/5)

Ana ve babasına itaatkardı ve isyan eden bir zorba değildi. (19/14)

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. (19/16)

Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik o da düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. (19/17)

Demişti ki: "Gerçekten ben senden Rahman'a sığınırım. Eğer takva sahibiysen (bana yaklaşma)." (19/18)

Demişti ki: "Ben yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." (19/19)

O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. (19/20)

"İşte böyle" dedi. Rabbin dedi ki: "Bu benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve bizden bir rahmet kılmak için (bu çocuk olacaktır)." Ve iş de olup bitmişti. (19/21)

Böylelikle ona gebe kaldı sonra onunla ıssız bir yere çekildi. (19/22)

Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de hafızalardan silinip unutuluverseydim." (19/23)

Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın." (19/27)

"Ey Harun'un kız kardeşi senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın utanmaz (bir kadın) değildi." (19/28)

Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?" (19/29)

Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece seni annene geri çevirmiş olduk ki gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa. (20/40)

Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem, bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın sonra mutsuz olursun." (20/117)

Böylece ikisi, ondan yediler, hemen ardından ayıp yerleri kendilerine açılıverdi, üzerlerini cennet yapraklarından yamayıp-örtmeye başladılar. Adem Rabbine karşı gelmiş oldu da şaşırıp-kaldı. (20/121)

Irzını koruyan (Meryem); biz ona kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (21/91)

Biz Meryem'in oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini barınmaya elverişli ve akar suyu olan bir tepede yerleştirdik. (23/50)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız onlara Allah'ın dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Zina eden erkek, zina eden ya da müşrik olan bir kadından başkasını nikahlayamaz; zina eden kadını da zina eden ya da müşrik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu mü'minlere haram kılınmıştır. (24/3)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

Kendi eşlerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidleri bulunmayanlar ise onlardan da her birinin şahidliği Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmektir. (24/6)

Beşinci (yemini) ise eğer yalan söyleyenlerdense Allah'ın lanetinin muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dir. (24/7)

Onun (kadının) da dört kere Allah adına (yeminle) onun (kocasının) hiç şüphesiz yalan söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmesi kendisinden cezayı uzaklaştırır. (24/8)

Beşinci (yemini) ise eğer o (kocası) doğru söylüyor ise Allah'ın gazabının muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dır. (24/9)

Kötü kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler kötü kadınlara; iyi ve temiz erkekler iyi ve temiz kadınlara (yaraşır). Bunlar onların demekte olduklarından uzaktırlar. Bunlar için bir bağışlanma ve kerim (üstün) bir rızık vardır. (24/26)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

İçinizde evli olmayanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler, Allah, kendi fazlından onları zengin eder. Allah geniş (nimet sahibi)dir, bilendir. (24/32)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah, onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaını elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa şüphesiz onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

Kadınlardan evliliği ummayıp da oturmakta olanlar süslerini açığa vurmaksızın (dış) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah işitendir, bilendir. (24/60)

Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl" diyenlerdir. (25/74)

Rabbinizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz. (26/166)

Yalnızca geri kalanlar içinde bir kocakarı hariç. (26/171)

Dedi ki: "Ey önde gelenler bu işimde bana görüş belirtin siz (herşeye) şahidlik etmedikçe ben hiçbir işte kesin (karar veren biri) değilim." (27/32)

Böylece (Belkıs) geldiği zaman ona: "Senin tahtın böyle mi?" denildi. Dedi ki: "Tıpkı kendisi. Bize ondan önce ilim verilmişti ve biz Müslüman olmuştuk." (27/42)

Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/44)

"Siz gerçekten kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Hayır siz (yaptığı şeyi) bilmeyen bir kavimsiniz." (27/55)

Biz de onu ve ailesini kurtardık yalnızca karısı hariç; onu geride (azab içinde kalanlar arasında) takdir ettik. (27/57)

Musa'nın annesine: "Onu emzir şayet onun için korkacak olursan onu suya bırak korkma ve üzülme; çünkü onu biz sana tekrar geri vereceğiz ve onu gönderilen (elçilerden) kılacağız" diye vahyettik (bildirdik). (28/7)

Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin; umulur ki bize yararı dokunur veya onu evlat ediniriz." Oysa onlar (başlarına geleceklerin) şuurunda değillerdi. (28/9)

Musa'nın annesi ise yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabrı ve dayanıklılığı) pekiştirmemiş olsaydık neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. (28/10)

Ve onun kız kardeşine: "Onu izle" dedi. Böylece o da kendileri farkında değilken onu uzaktan gözetledi. (28/11)

Biz daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12)

Böylelikle gözünün aydın olması üzülmemesi ve gerçekten Allah'ın va'dinin hak olduğunu bilmesi için onu annesine geri vermiş olduk. Ancak onların çoğu bilmezler. (28/13)

Biz insana anne ve babasına (karşı) güzelliği (ilke edinmesini) tavsiye ettik. Eğer onlar hakkında bilgin olmayan şeyle bana ortak koşman için sana karşı çaba harcayacak olurlarsa bu durumda onlara itaat etme. Dönüşünüz banadır. Artık yaptıklarınızı size haber vereceğim. (29/8)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması iki yıl içindedir. "Hem bana hem anne ve babana şükret dönüş yalnız banadır." (31/14)

Bununla birlikte onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgin olmayan şeyi bana şirk koşman için sana karşı çaba harcayacak olurlarsa bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana 'gönülden-katıksız olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/15)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerinize benzeterek yemin konusu yaptığınız (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınız başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

"Eğer siz, Allah'ı Resûlü'nü ve ahiret yurdunu istiyorsanız artık hiç şüphesiz Allah içinizden güzellikte bulunanlar için büyük bir ecir hazırlamıştır." (33/29)

Ey peygamberin kadınları, sizden kim açık bir çirkin-utanmazlıkta bulunursa onun azabı iki kat olarak arttırılır. Bu da Allah'a göre pek kolaydır. (33/30)

Ama sizden kim Allah'a ve Resûlü'ne gönülden -itaat eder ve salih bir amelde bulunursa ona ecrini iki kat veririz. Ve biz ona üstün bir rızık da hazırlamışızdır. (33/31)

Ey peygamberin kadınları, siz kadınlardan herhangi biri (gibi) değilsiniz; eğer sakınıyorsanız artık sözü çekicilikle söylemeyin ki sonra kalbinde hastalık bulunan kimse tamah eder. Sözü maruf bir tarzda söyleyin. (33/32)

Evlerinizde vakarla-oturun, (evlerinizi karargah edinin) ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurması gibi siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt gerçekten Allah sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz Allah latiftir, haberdar olandır. (33/34)

Şüphesiz Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar mü'min erkekler ve mü'min kadınlar gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokca zikreden erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Allah ve Resûlü bir işe hükmettiği zaman, mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne isyan ederse artık gerçekten o apaçık bir sapıklıkla sapmıştır. (33/36)

Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiğin kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd ondan ilişkisini kesince biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman onlarla

evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp sonra onlara dokunmadan boşarsanız bu durumda sizin için üzerlerine sayacağınız bir iddet yoktur. Artık (hemen) onları yararlandırın (onlara yetecek bir miktar verin) ve güzel bir salma tarzıyla onları salıverin. (33/49)

Ey Peygamber, gerçekten biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

Onlardan dilediğini geri bırakır, dilediğini de yanına alıp-barındırabilirsin; ayrıldıklarından istek duyduklarına (dönmende) senin için bir sakınca yoktur. Onların gözlerinin aydınlanıp hüzne kapılmamalarına ve kendilerine verdiğinle hepsinin hoşnut olmalarına en yakın (en uygun) olan budur. Allah kalplerinizde olanı bilir. Allah bilendir, halimdir. (33/51)

Bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle değiştirmek -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- sana helal olmaz; ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) başka. Allah herşeyi gözetleyip denetleyendir. (33/52)

Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, herşeye şahid olandır. (33/55)

Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara irtikab etmedikleri (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise gerçekten bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir. (33/58)

Ey Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cilbablarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/59)

Şundan ki: Allah, münafık erkekleri ve münafık kadınları müşrik erkekleri ve müşrik kadınları azablandıracak; mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/73)

Allah, sizi topraktan yarattı sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Kendileri ve eşleri gölgeliklerde tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. (36/56)

Ve yanlarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş, iri gözlü kadınlar vardır. (37/48)

Sanki onlar saklı bir yumurta gibi (çarpıcı ve pürüzsüz). (37/49)

Geride bırakılanlar arasında bir yaşlı kadın dışında. (37/135)

Şimdi sen onlara sor: -Kızlar senin Rabbinin erkek çocuklar onların mı? (37/149)

(Allah) Kızları erkek çocuklara tercih mi etmiş? (37/153)

Sizi tek bir nefisten yarattı sonra ondan kendi eşini var etti ve sizin için davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlık içinde bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (39/6)

Rabbimiz onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin. (40/8)

Böylece o katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman dediler ki: "Onunla birlikte, iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

Yoksa O, yarattıklarından kızları (kendine) edindi ve erkekleri size mi ayırdı? (43/16)

Oysa onlardan biri O Rahman için verdiği örnek ile (kız çocuğunun doğumuyla) müjdelendiği zaman yüzü simsiyah kesilmiş olarak kahrından yutkundukça yutkunur. (43/17)

Onlar, süs içinde büyütülüp de mücadelede açık olmayan (kızlar)ı mı (Allah'a yakıştırıyorlar)? (43/18)

Biz insana 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükle taşıdı ve onu güçlükle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve sütten kesilmesi otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca dedi ki: "Rabbim bana anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." (46/15)

O kimse ki anne ve babasına: "Öf size benden önce nice nesiller gelip geçmişken beni (diriltilip) çıkarılacağımla mı tehdit ediyorsunuz?" dedi. O ikisi (anne ve babası) ise Allah'a yakararak: "Yazıklar sana iman et şüphesiz Allah'ın va'di haktır." (derler; fakat) O: "Bu geçmişlerin masallarından başkası değildir" der. (46/17)

(Bütün bunlar) Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokması ve kötülüklerini örtüp-bağışlaması içindir. İşte bu Allah katında 'büyük kurtuluş ve mutluluk'tur. (48/5)

Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkeklerle, münafık kadınları ve müşrik erkeklerle, müşrik kadınları azablandırması için. O kötülük çemberi tepelerine insin. Allah onlara karşı gazablanmış onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür. (48/6)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin) belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse işte onlar zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

Ey insanlar, gerçekten biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (49/13)

Böylece karısı çığlıklar kopararak geldi ve yüzüne vurarak: "Kısır yaşlı bir kadın (mı doğum yapacakmış)?" dedi. (51/29)

Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Ve Biz, onları iri-ceylan gözlü hurilerle evlendirmişiz. (52/20)

Doğrusu çiftleri; erkek ve dişiyi yaratan O'dur. (53/45)

O gün mü'min erkekler ile mü'min kadınları nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz) altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)

Gerçek şu ki, sadaka veren erkekler ile sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler; onlar için kat kat arttırılır ve 'kerim (üstün ve onurlu)' olan ecir de onlarındır. (57/18)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz artık sakın

onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

Ve eğer eşlerinizden (kafirlere kaçmalarından dolayı) herhangi bir şey kafirlere geçer böylece siz de (savaşta onları yenip) ganimete kavuşursanız eşleri (kaçıp) gidenlere (mehir olarak) harcama yaptıklarının bir mislini verin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan sakının. (60/11)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

Ey Peygamber, kadınları boşadığınız zaman iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmasınlar; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse gerçekte o kendi nefsine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah bunun arkasından bir iş (durum) oluşturur. (65/1)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş olanlarla henüz adet görmemiş bulunanların iddet (bekleme süre)leri -eğer şüpheye düşecek olursanız (bilin ki)- üç aydır. Hamile kadınların bekleme-süresi ise yüklerini bırakmaları (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakınırsa (Allah) ona işinde bir kolaylık gösterir. (65/4)

(Boşadığınız) Kadınları gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler yüklerini bırakıncaya (doğumlarını

yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

Geniş-imkanları olan nafakayı geniş imkanlarına göre versin. Rızkı kısıtlı tutulan da artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah hiçbir nefse ona verdiğinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah, bir güçlüğün ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir. (65/7)

Ey Peygamber, eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek Allah'ın sana helal kıldıklarını niçin haram kılıyorsun? Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (66/1)

Hani Peygamber, eşlerinden bazılarına gizli bir söz söylemişti. Derken o (eşlerinden biri) bunu haber verip Allah da ona bunu açığa vurunca o da (Peygamber) bir kısmını açıklamış bir kısmını (söylemekten) vazgeçmişti. Sonunda haberi verince (eşi) demişti ki: "Bunu sana kim haber verdi?" O da: "Bana bilen (herşeyden) haberdar olan (Allah), haber verdi" demişti. (66/3)

Eğer sizler, (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız artık Allah onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

Belki onun Rabbi -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı, Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

Allah, iman edenlere de Firavun'un karısını örnek verdi. Hani demişti ki: "Rabbim, bana kendi katında cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun yaptıklarından kurtar ve beni o zalimler topluluğundan da kurtar." (66/11)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştu. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

Rabbim, beni, annemi, babamı mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma. (71/28)

Göğüsleri henüz tomurcuklanmış yaşıt kızlar. (78/33)

Ve 'diri diri toprağa gömülen kızcağıza' sorulduğu zaman: (81/8)

Gerçek şu ki mü'min erkeklerle mü'min kadınlara işkence (fitne) uygulayanlar, sonra tevbe etmeyenler; işte onlar için cehennem azabı vardır ve yakıcı azab onlaradır. (85/10)

Düğümlere üfüren-kadınların şerrinden (113/4)

KADINLARIN GİYİMİ

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye, ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin, ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Ey Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cilbablarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/59)

Kadınlardan evliliği ummayıp da, oturmakta olanlar süslerini açığa vurmaksızın (dış) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah işitendir, bilendir. (24/60)

KADINLARIN MAHREMLERİ

Onlar için, babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, herşeye şahid olandır. (33/55)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da

oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye, ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

KADİR GECESİ

Gerçek şu ki, Biz onu, kadir gecesinde indirdik. (97/1)

Kadir gecesinin ne olduğunu sana bildiren nedir? (97/2)

Kadir gecesi, bin aydan daha hayırlıdır. (97/3)

Melekler ve ruh, onda Rablerinin izniyle her bir iş için inerler. (97/4)

Fecrin çıkışına kadar bir esenliktir (selamdır) o. (97/5)

KAFİLE

İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Eğer (mutlaka bir şey) yapacaksanız, öldürmeyin Yusuf'u, onu kuyunun derinliklerine bırakıverin de bir yolcu kafilesi alsın." (12/10)

Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi (şöyle) seslendi: "Ey kafile, sizler gerçekten hırsızsınız." (12/70)

Kafile (Mısır'dan) ayrılmaya başladığı zaman, babaları dedi ki: "Eğer beni bunamış saymıyorsanız, inanın Yusuf'un kokusunu (burnumda tüter) buluyorum." (12/94)

KAFİR

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Ama yapamazsanız -ki kesin olarak yapamayacaksınız- bu durumda kafirler için hazırlanmış ve yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının. (2/24)

Ve meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Allah katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir Kitap geldiği zaman, -ki bundan önce inkâr edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince, onu inkâr ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerinedir. (2/89)

Allah'ın kullarından, dilediğine kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini 'kıskanarak ve hakka baş kaldırarak' Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azab vardır. (2/90)

Her kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman ise, artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır." (2/98)

Ey iman edenler, "Raina-Bizi güt, bize bak" demeyin. "Unzurna-Bizi gözet" deyin ve dinleyin. Kafirler için acı bir azab vardır. (2/104)

Kitap Ehlinden olan kafirler ve müşrikler, Rabbinizden üzerinize bir hayrın indirilmesini arzu etmezler. Allah ise, dilediğine rahmetini tahsis eder. Allah büyük fazl sahibidir. (2/105)

Şüphesiz, inkâr edip kafir olarak ölenler, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerinedir. (2/161)

Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşıncaya kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. (2/191)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Ey iman edenler, hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir. (2/254)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Allah, faizi yok eder de, sadakaları arttırır. Allah, günahkar kâfirlerin hiçbirini sevmez. (2/276)

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/286)

Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır. (3/13)

Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kafirleri veliler edinmesinler. Kim böyle yaparsa, Allah'tan hiçbir şey (yardım) yoktur. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakınma(nız) başka. Allah, sizi kendisinden sakındırır. Varış Allah'adır. (3/28)

De ki: "Allah'a ve elçisine itaat edin." Eğer yüz çevirirlerse şüphesiz Allah, kafirleri sevmez. (3/32)

Şüphesiz küfredip kafir olarak ölenler, bunların hiçbirisinden, yeryüzü dolusu altını olsa -bunu fidye olarak verse de- kesin olarak kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır ve onların yardımcıları yoktur. (3/91)

Ve kafirler için hazırlanmış olan ateşten sakının. (3/131)

Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştır ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi. (3/147)

Onlar, cimrilikte bulunurlar, insanlara da cimriliği emreder (önerir)ler. Allah'ın fazlından kendilerine verdiğini gizli tutarlar. Biz o kafirlere aşağılatıcı bir azab hazırlamışızdır. (4/37)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır. (4/101)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırdığında, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar, onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı

bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Onlar, mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır. (4/139)

O, size Kitapta: "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde, onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar, onlarla oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah, münafıkların ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır. (4/140)

Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafirlere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı, mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah, kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (4/141)

Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz? (4/144)

İşte bunlar, gerçekten kafir olanlardır. Kafirlere aşağılatıcı bir azab hazırlamışızdır. (4/151)

Ondan nehyedildikleri halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri nedeniyle (öyle yaptık.) Onlardan kafir olanlara pek acıklı bir azab hazırlamışızdır. (4/161)

Gerçek şu ki, biz Tevratı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisine sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (5/54)

Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi, alay ve oyun (konusu) edinenleri ve kafirleri dostlar (veliler) edinmeyin. Ve eğer inanıyorsanız, Allah'tan korkup-sakının. (5/57)

Ey peygamber, Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer (bu görevini) yapmayacak olursan, O'nun elçiliğini tebliğ etmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz, Allah, kafir olan bir topluluğu hidayete erdirmez. (5/67)

De ki: "Ey Kitap Ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirileni ayakta tutmadıkça hiçbir şey üzerinde değilsiniz." Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tuğyanlarını ve inkârlarını arttıracaktır. Sen de kafirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma. (5/68)

Sizden önce bir topluluk onu sormuştu da sonra kafirler olmuşlardı. (5/102)

Hayır, önceden saklı tuttukları kendilerine açıklandı. Şayet (dünyaya) geri çevrilseler bile, kendisinden sakındırıldıkları şeylere şüphesiz yine döneceklerdir. Çünkü onlar, gerçekten kafirlerdir. (6/28)

Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kafirlere yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmiştir. (6/122)

Öyleyse, Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir? Kitap'tan kendilerine bir pay erişecek olanlar bunlardır. Nihayet elçilerimiz, hayatlarına son vermek üzere kendilerine gittiklerinde onlara diyecekler ki: "Allah'tan başka taptıklarınız nerede?" "Onlar bizi (yüzüstü) bırakıp-kayboldular" diyecekler. (Böylelikle) Bunlar, gerçekten kâfirler olduklarına kendi aleyhlerinde şehadet ettiler. (7/37)

Ey iman edenler, toplu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman, onlara arka çevirmeyin (savaştan kaçmayın). (8/15)

İşte size böyle… Gerçekten Allah, kâfirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (8/18)

Eğer fetih istiyor idiyseniz (ey kâfirler,) işte size fetih; ama eğer (inkârdan ve eski yaptıklarınızdan) vazgeçerseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Yok, geri dönerseniz biz de döneriz. Topluluğunuz çok da olsa, size bir şey sağlayamaz. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir. (8/19)

Ey Peygamber, mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa, iki yüz (kişiyi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabırlı kişi) bulunursa, kâfirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur. (8/65)

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kâfirler istemese de Allah, kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. (9/32)

(Haram ayları) Ertelemek ancak inkârda bir artıştır. Bununla kâfirler şaşırtılıp-saptırılır. Allah'ın haram kıldığına sayı bakımından uymak için, onu bir yıl helal, bir yıl haram kılıyorlar. Böylelikle Allah'ın haram kıldığını helal kılmış oluyorlar. Yaptıklarının kötülüğü kendilerine 'çekici ve süslü' gösterilmiştir. Allah, inkârcı bir topluluğa hidayet vermez. (9/37)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (bütün) kâfirlere, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu, onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azab vardır. (9/68)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

Ey Peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert ve caydırıcı davran. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yataktır o!.. (9/73)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Kalblerinde hastalık olanların ise, iğrençliklerine iğrençlik (murdarlık) ekleyip-arttırmış ve onlar kâfir kimseler olarak ölmüşlerdir. (9/125)

Ve bizi, kâfirler topluluğundan rahmetinle kurtar." (10/86)

(Gemi) Onlarla dağlar gibi dalga(lar) içinde yüzüyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: "Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma." (11/42)

Ey Nuh" denildi. "Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in. (Sizden türeyecek diğer kâfir) Ümmetleri de yararlandıracağız, sonra onlara bizden acı bir azab dokunacaktır." (11/48)

Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırmayla) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez." (12/87)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir." (16/27)

Umulur ki, Rabbiniz size merhamet eder, fakat siz (bozgunculuğa) dönerseniz biz de (sizi aşağılık kılmaya ve cezalandırmaya) döneriz. Biz, cehennemi kafirler için bir kuşatma yeri kıldık. (17/8)

İnkâr edenler, Beni bırakıp kullarımı veliler edindiklerini mi sandılar? Gerçekten Biz cehennemi kafirler için bir durak olarak hazırlamışız. (18/102)

Görmedin mi, biz gerçekten şeytanları, kafirlerin üzerine gönderdik, onları tahrik edip kışkırtıyorlar. (19/83)

Öyleyse kafirlere itaat etme ve onlara (Kur'an'la) büyük bir cihad ver. (25/52)

Allah'ı bırakıp kendilerine yarar ve zarar sağlayamayacak şeylere ibadet ediyorlar. Kafir, (asıl) kendi Rabbine karşı (şeytana) arka çıkandır. (25/55)

Kitabın sana (kalbine vahy ile) bırakılacağını umud etmezdin; (bu,) Rabbinden ancak bir rahmettir. Öyleyse sakın kafirlere arka olma. (28/86)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (mü'minlerle kafirler birbirlerinden) ayrılırlar. (30/14)

(Bu, Allah'ın) Kendi fazlından iman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirmesi içindir. Şüphesiz O, kafirleri sevmez. (30/45)

Ey Peygamber, Allah'tan sakın, kafirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (33/1)

Doğru olanlara doğruluk (ve bağlılık)larını (Allah'ın) sorması için. Kafirlere ise acı bir azab hazırlamıştır. (33/8)

Kafirlere ve münafıklara itaat etme, eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (33/48)

Gerçekten Allah, kafirleri lanetlemiş ve onlar için 'çılgın bir ateş' hazırlamıştır. (33/64)

Yeryüzünde sizi halifeler kılan O'dur. Öyleyse kim inkâr ederse, artık inkârı kendi aleyhinedir. Rableri katında kafir olanlara kendi inkârları

gazabtan başkasını arttırmaz ve kafir olanlara kendi inkârları kayıptan başkasını arttırmaz. (35/39)

(Kur'an,) Diri olanları uyarıp korkutmak ve kâfirlerin üzerine sözün hak olması için (indirilmiştir). (36/70)

Bu, sizin yalanladığınız (mü'mini kafirden, haklıyı haksızdan) ayırma günüdür." (37/21)

Doğrusu biz, onu kâfirler için bir fitne (bir imtihan konusu) kıldık. (37/63)

İçlerinden kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaştılar. Kâfirler dedi ki: "Bu, yalan söyleyen bir büyücüdür." (38/4)

Yalnız İblis hariç. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu. (38/74)

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler (şöyle derler:) "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir. Gerçekten Allah, yalancı, kafir olan kimseyi hidayete erdirmez. (39/3)

Allah'a karşı yalan söyleyenden ve kendisine geldiğinde doğruyu (Kur'an'ı) yalanlayandan daha zalim kimdir? Kafirler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok? (39/32)

Hayır, Benim ayetlerim sana gelmişti, fakat sen onları yalanladın, büyüklüğe kapıldın ve kafirlerden oldun." (39/59)

İnkâr edenler, cehenneme bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azab kelimesi kâfirlerin üzerine hak oldu. (39/71)

Senin Rabbinin kafirler üzerindeki: "Gerçekten onlar ateşin halkıdır" sözü böylece hak oldu. (40/6)

Öyleyse, dini yalnızca O'na halis kılanlar olarak Allah'a dua (kulluk) edin; kafirler hoş görmese de. (40/14)

Böylece, o, katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

(Bekçiler:) "Size kendi Resulleriniz açık belgelerle gelmez miydi?" dediler. Onlar: "Evet" dediler. (Bekçiler:) "Şu halde siz dua edin" dediler. Oysa kafirlerin duası, çıkmazda olmaktan başkası değildir. (40/50)

Allah'ın dışında (taptıklarınız)." Dediler ki: "Bizi bırakıp-kayboluverdiler. Hayır, biz önceleri (meğer) hiçbir şeye tapar değilmişiz." İşte Allah, kafirleri böyle şaşırtıp-saptırır. (40/74)

Ama Bizim dayanılmaz-azabımızı gördükleri zaman, imanları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. (Bu,) Allah'ın kulları arasında sürüp-giden sünnetidir. İşte kafirler burada hüsrana uğramışlardır. (40/85)

Oysa ona dokunan bir zarardan sonra tarafımızdan bir rahmet taddırsak, mutlaka: "Bu benim (hakkım)dır. Ve ben kıyamet-saatinin kopacağını da sanmıyorum; eğer Rabbime döndürülsem bile, muhakkak O'nun katında benim için daha güzel olanı vardır." der. Ama andolsun biz, o kâfirlere yaptıklarını haber vereceğiz ve andolsun onlara, en kaba bir azabtan taddıracağız. (41/50)

O, iman edip salih amellerde bulunanlara icabet eder ve onlara kendi fazlından arttırır. Kafirlere gelince; onlara şiddetli bir azap vardır. (42/26)

(O peygamberlerden her biri de şöyle) Demiştir: "Ben size atalarınızı üstünde bulduğunuz şeyden daha doğru olanını getirmiş olsam da mı?" Onlar da demişlerdi ki: "Doğrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeye kafir olanlarız." (43/24)

Ancak kendilerine hak gelince, dediler ki: "Bu bir büyüdür, doğrusu biz ona (karşı) kafir olanlarız." (43/30)

Onlar, yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Allah, onları yerle bir etti. O kafirler için de bunun bir benzeri vardır. (47/10)

İşte böyle; çünkü Allah, iman edenlerin velisidir; kafirlerin ise, velisi yoktur. (47/11)

Kim Allah'a ve Resûlü'ne iman etmezse, (bilsin ki) gerçekten Biz, kafirler için çılgınca yanan bir ateş hazırlamışızdır. (48/13)

Kafir olanlar, sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra, ne bir veli (koruyucu dost), ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Hayır, onlara kendilerinden bir uyarıcı gelmesine şaştılar da, o kafirler: "Bu şaşılacak bir şey" dediler. (50/2)

Boyunlarını çağırana doğru uzatmış olarak koşarlarken, kafirler derler ki: "Bu, zorlu bir gün." (54/8)

Sonunda Rabbine dua etti: "Gerçekten ben, yenik düşmüş durumdayım. Artık Sen (bu kafir toplumdan) intikam al." (54/10)

Sizin kafirleriniz onlardan daha hayırlı mıdır? Yoksa sizin için Kitaplarda bir beraat mi var? (54/43)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Ancak buna (imkan) bulamayanlar (için de) birbirleriyle temas etmeden önce, kesintisiz iki ay oruç (yüklenmiştir); buna güç yetiremeyenler altmış yoksulu doyursun. Bu (kolaylık), Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman etmeniz dolayısıyladır. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kafirler içinse acı bir azab vardır. (58/4)

Gerçekten Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar, kendilerinden öncekilerin alçaltılması gibi alçaltılmışlardır. Oysa biz apaçık ayetler indirdik. Kafirler için küçültücü bir azap vardır. (58/5)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

Ve eğer eşlerinizden (kafirlere kaçmalarından dolayı) herhangi bir şey kafirlere geçer, böylece siz de (savaşta onları yenip) ganimete kavuşursanız, eşleri (kaçıp) gidenlere (mehir olarak) harcama yaptıklarının bir mislini verin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan sakının. (60/11)

Ey iman edenler, Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinmeyin; ki onlar, kafirlerin mezar halkından umut kesmeleri gibi ahiretten umut kesmişlerdir. (60/13)

Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, kendi nurunu tamamlayıcıdır; kafirler hoş görmese bile. (61/8)

Sizi yaratan O'dur; buna rağmen sizden kiminiz kafirdir, kiminiz mü'min, Allah, yaptıklarınızı görendir. (64/2)

Ey Peygamber, kafirlere ve münafıklara karşı cihad et ve onlara karşı 'sert ve caydırıcı' davran. Onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir dönüş yeridir o. (66/9)

Rahmana karşı size yardım edecek olan kimmiş? Şu sizin ordunuz mu? Kafirler yalnızca bir gurur (kesin bir aldanış) içindedirler. (67/20)

De ki: "Haber verir misiniz; eğer Allah, beni ve benimle birlikte olanları yıkıma uğratır ya da bizi esirgerse, (peki) bu durumda kafirleri acı bir azabtan kurtaracak olan kimdir?" (67/28)

Gerçekten o (Kur'an), kafirler için bir hasrettir. (69/50)

Kafirler için olan bu (azabı) geri çevirecek yoktur. (70/2)

Nuh "Rabbim, yeryüzünde kafirlerden yurt edinen hiç kimseyi bırakma." dedi. (71/26)

Çünkü Sen onları bırakacak olursan, Senin kullarını şaşırtıp-saptırırlar ve onlar, kötülükten sınırı aşan (facir'den) kafirden başkasını doğurmazlar." (71/27)

İşte o gün, zorlu bir gündür; (74/9)

Kafirler içinse hiç kolay değildir. (74/10)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

Doğrusu biz kafirlere zincirler, demir halkalar (tomruklar) ve çılgınca yanan bir ateş hazırladık. (76/4)

Gerçekten Biz sizi yakın bir azab ile uyardık. Kişinin kendi ellerinin önceden takdim ettiklerine bakacağı gün, kafir olan da: "Ah, keşke ben bir toprak oluverseydim" diyecek. (78/40)

İşte onlar da, kafir, facir olanlardır. (80/42)

Artık bugün, iman edenler, kafir olanlara gülmektedirler. (83/34)

Nasıl, kafir olanlar, işlediklerinin 'feci karşılığını gördüler mi?' (83/36)

Sen kâfirlere bir mühlet ver, az bir süre tanı. (86/17)

De ki: "Ey kafirler." (109/1)

KAĞIT

Biz Kitabı üzerine yazılı bir kağıtta göndersek ve onlar elleriyle dokunsalar bile, inkâr edenler, tartışmasız: "Bu apaçık bir büyüden başkası değildir" derler. (6/7)

Onlar: "Allah, beşere hiçbir şey indirmemiştir" demekle Allah'ı, kadrinin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (parça parça) kâğıtlar üzerinde yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığınız ve çoğunu gözardı ettiğiniz kitabı kim indirdi? Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki: "Allah." Sonra Onları bırak, içine 'daldıkları saçma uğraşılarında' oyalanıp-dursunlar. (6/91)

KAHİN

Şu halde sen, öğüt verip-hatırlat; çünkü sen, Rabbinin nimetiyle ne kahinsin, ne mecnun. (52/29)

Bir kahinin de sözü değildir. Ne az öğüt alıp-düşünüyorsunuz? (69/42)

KAHKAHA

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verilince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. (43/57)

KAİNATIN YARATILIŞI

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, herşeyi yaratmıştır. O, herşeyi bilendir. (6/101)

Gerçekten sizin Rabbiniz altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun yaratmak da emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah, ne yücedir. (7/54)

Şüphesiz sizin Rabbiniz altı günde gökleri ve yeri yaratan sonra arşa istiva eden işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra hiç kimse şefaatçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah, budur öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Güneşi bir aydınlık, ayı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. (10/5)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun

onlara: "Gerçekten siz ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen inkâr edenler mutlaka: "Bu açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmüyor musunuz? Dilerse sizi giderir-yok eder ve yeni bir halk getirir. (14/19)

Biz, gökleri yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı) güzel davranışlarla davran. (15/85)

Gökleri ve yeri hak ile yarattı: O, şirk koştukları şeylerden yücedir. (16/3)

O, inkâr edenler görmüyorlar mı ki (başlangıçta) göklerle yer birbiriyle bitişik iken biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı? (21/30)

O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arşa istiva edendir. Rahman'dır. Bunu (bundan) haberi olana sor. (25/59)

Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphesiz bunda iman edenler için bir ayet vardır. (29/44)

Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre (ecel) olarak yaratmıştır. Gerçekten insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkar ediyorlar. (30/8)

Allah; gökleri yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatçiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi, gündüzün üstüne sarıp-örtüyor gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan bağışlayan O'dur. (39/5)

Sonra duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler. (41/11)

Biz, onları yalnızca hak ile yarattık. Ancak onların çoğu bilmezler. (44/39)

Biz gökleri yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ve adı konulmuş bir ecel (belli bir süre) olarak yarattık. İnkâr edenler ise uyarıldıkları şeyden yüz çeviren(kimseler)dir. (46/3)

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah'ın) takdiridir. (41/12)

Andolsun Biz gökleri yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık; Bize hiçbir yorgunluk dokunmadı. (50/38)

Gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni ondan çıkanı gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her nerede iseniz O sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görendir. (57/4)

Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz öğrenmeniz için. (65/12)

KALE

Kitap ehlinden onlara arka çıkanları da kalelerinden indirdi ve onların kalplerine korku düşürdü. Siz (onlardan) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını ise esir alıyordunuz. (33/26)

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

Kitap Ehlinden inkâr edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamıştınız, onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah(ın azabı) da, onlara hesaba katmadıkları bir yönden geldi, yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın. (59/2)

KALEM

Bunlar, gayb haberlerindendir; bunları sana vahyediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. (3/44)

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/27)

Nun. Kaleme ve satır satır yazdıklarına andolsun. (68/1)

Ki O, kalemle (yazmayı) öğretendir. (96/4)

KALP

Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (2/7)

Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlar için acı bir azab vardır. (2/10)

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanır. Allah, yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Dediler ki: "Bizim kalplerimiz örtülüdür." Hayır; Allah, inkârlarından dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı pek azı iman eder. (2/88)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimize (Kitaba) sımsıkı sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

De ki: "Cibril'e kim düşman ise, (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı), Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O'dur. (2/97)

Bilgisizler, dediler ki: "Allah bizimle konuşmalı veya bize de bir ayet gelmeli değil miydi?" Onlardan öncekiler de onların bu söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Kalbleri birbirine benzedi. Biz, kesin bilgiyle inanan bir topluluğa ayetleri apaçık gösterdik. (2/118)

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (2/204)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş, amaçsız sözler'den dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, yumuşak davranandır. (2/225)

(İddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah, sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanıncaya kadar nikah bağını bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki, elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak davranandır. (2/235)

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl diriltiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven

duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Rabbimiz, bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi kaydırma ve katından bize bir rahmet bağışla. Şüphesiz, bağışı en çok olan Sensin Sen." (3/8)

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzenizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (3/103)

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/119)

Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın katındandır. (3/126)

Kendisi hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür. (3/151)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde

olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (3/159)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta bulundukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir. (3/167)

İşte bunların, Allah kalplerinde olanı bilmektedir. O halde sen, onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve onlara nefislerine ilişkin açık ve etkileyici söz söyle. (4/63)

Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır, böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (şartların)ı size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkâra sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (4/155)

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (5/7)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular.

İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (5/13)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin.

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne(ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)

İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

(Bu sefer Havariler:) "Ondan yemek istiyoruz, kalplerimiz tatmin olsun, senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve buna şahidlerden olalım" demişlerdi. (5/113)

Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görseler, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkâr etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler. (6/25)

Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yalvarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını çekici (süslü) gösterdi. (6/43)

De ki: "Düşündünüz mü hiç; eğer Allah sizin işitmenizi ve görmenizi alıverir ve kalplerinizi mühürlerse, onları size Allah'tan başka getirebilecek ilah kimdir?" Bak, biz nasıl ayetleri 'çeşitli biçimlerde açıklıyoruz da' sonra onlar (yine) sırt çevirip-engelliyorlar? (6/46)

Biz onların kalplerini ve gözlerini, ilkin inanmadıkları gibi tersine çeviririz ve onları tuğyanları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda terkederiz. (6/110)

Bir de ahirete inanmayanların kalpleri ona meyletsin de ondan (bu yaldızlı ve içi çarpık sözlerden) hoşlansınlar ve yüklenmekte olduklarını yüklenedursunlar. (6/113)

Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun, Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir" diye seslenilecek. (7/43)

(Bütün bunlar,) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanları doğruya erdirme(ye veya ortaya çıkarmaya yetmez) mi? Eğer biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir musibet isabet ettirirdik; ve kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle işitmeyenler olurlardı. (7/100)

İşte bu ülkeler, sana onların 'haberlerinden aktarmalar yapıyoruz.' Gerçekten, onlara elçileri apaçık belgelerle gelmişlerdi. Ama daha önceden yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah, inkâr edenlerin kalplerini böyle damgalar. (7/101)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (7/179)

Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir. O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler. (8/2)

Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/10)

Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (8/11)

Rabbin meleklere vahyetmişti ki: "Şüphesiz ben sizinleyim, iman edenlere sağlamlık katın, inkâr edenlerin kalblerine amansız bir korku salacağım. Öyleyse (ey Müslümanlar,) vurun boyunlarının üstüne, vurun onların bütün parmaklarına." (8/12)

Ey iman edenler, size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'a ve Resûlü'ne icabet edin. Ve bilin ki muhakkak Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve siz gerçekten O'na götürülüp toplanacaksınız. (8/24)

Hani Allah, onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi, gerçekten yılgınlığa kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten

çekişmeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O, elbette sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (8/43)

Münafıklar ve kalblerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

Ve onların kalblerini uzlaştırdı. Sen, yeryüzündekilerin tümünü harcasaydın bile, onların kalblerini uzlaştıramazdın. Ama Allah, aralarını bulup onları uzlaştırdı. Çünkü O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/63)

Ey Peygamber, ellerinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah, sizin kalblerinizde bir hayır olduğunu bilirse (görürse) size sizden alınandan daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Allah bağışlayandır, esirgeyendir." (8/70)

Nasıl olabilir ki!.. Eğer size karşı galip gelirlerse size karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip-tanırlar. Sizi ağızlarıyla hoşnut kılarlar, kalbleri ise karşı koyar. Onların çoğu fasık kimselerdir. (9/8)

Ve kalblerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/15)

Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalbleri kuşkuya kapılıp, kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister. (9/45)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünler, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Münafıklar, kalblerinde olanı kendilerine haber verecek bir sûrenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: "Alay edin. Şüphesiz, Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır." (9/64)

Böylece O da, Allah'a verdikleri sözü tutmamaları ve yalan söylemeleri nedeniyle, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar, kalplerinde nifakı (sonuçta köklü bir duygu olarak) yerleşik kıldı. (9/77)

(Savaştan) Geri kalanlarla birlikte olmayı seçtiler. Onların kalbleri mühürlenmiştir. Bundan dolayı kavrayıp-anlamazlar. (9/87)

Yol, ancak o kimseler aleyhinedir ki, zengin oldukları halde (savaşa çıkmamak için) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah, onların kalplerini mühürlemiştir. Bundan dolayı onlar, bilmezler. (9/93)

Onların kalbleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalblerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/110)

Andolsun Allah, Peygamberin, Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir. (9/117)

Kalblerinde hastalık olanların ise, iğrençliklerine iğrençlik (murdarlık) ekleyip-arttırmış ve onlar kâfir kimseler olarak ölmüşlerdir. (9/125)

Bir sûre indirildiğinde, bazısı bazısına bakar (ve): "Sizi bir kimse görüyor mu?" (der.) Sonra sırt çevirir giderler. Gerçekten onlar, kavramayan bir topluluk olmaları dolayısıyla, Allah onların kalblerini çevirmiştir. (9/127)

Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (10/57)

Sonra onun ardından kendi kavimlerine (başka) elçiler gönderdik; onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Ama daha önce onu yalanlamaları nedeniyle inanmadılar. İşte biz, haddi aşanların kalblerini böyle mühürleriz. (10/74)

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekleri zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

Haberiniz olsun; gerçekten onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini büker (Hak'tan kaçınıp yan çizer)ler. (Yine) Haberiniz olsun; onlar, örtülerine büründükleri zaman, O, gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (11/5)

İman edip salih amellerde bulunanlar ve 'Rablerine kalbleri tatmin bulmuş olarak bağlananlar', işte bunlar da cennetin halkıdırlar. Onda süresiz kalacaklardır. (11/23)

Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberiniz olsun; kalbler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur. (13/28)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Başlarını dikerek koşarlar, gözleri kendilerine dönüp-çevrilmez. Kalbleri (sanki) bomboştur. (14/43)

Böylece biz onu (alayı), suçlu-günahkarların kalblerine sokarız. (15/12)

Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyırıp-çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar. (15/47)

Sizin ilahınız tek bir ilahtır. Ahirete inanmayanların kalpleri ise inkarcıdır ve onlar müstekbir (büyüklenmekte) olanlardır. (16/22)

Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye işitme, görme (duyularını) ve gönüller verdi. (16/78)

Onlar, Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Gafil olanlar onların ta kendileridir. (16/108)

Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalb, bunların hepsi ondan sorumludur. (17/36)

Ve onların kalbleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbini "bir ve tek" (ilah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçar vaziyette' gerisin geriye giderler. (17/46)

"Ya da göğüslerinizde büyümekte olan (veya büyüttüğünüz) bir yaratık (olun)." Bizi kim (hayata) geri çevirebilir" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratan." Bu durumda sana başlarını alaylıca sallayacaklar ve diyecekler ki: "Ne zamanmış o?" De ki: "Umulur ki pek yakında." (17/51)

Onların kalpleri üzerinde (sabrı ve kararlılığı) rabtetmiştik; (Krala karşı) Kıyam ettiklerinde demişlerdi ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbi'dir; ilah olarak biz O'ndan başkasına kesinlikle tapmayız, (eğer tersini) söyleyecek olursak, andolsun, gerçeğin dışına çıkarız." (18/14)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

Onların kalpleri tutkuyla oyalanmadadır. Zulmedenler, gizlice fısıldaştılar: "Bu sizin benzeriniz olan bir beşer değil mi? Öyleyse, göz göre göre büyüye mi geleceksiniz?" (21/3)

İşte böyle; kim Allah'ın şiarlarını yüceltirse, şüphesiz bu, kalblerin takvasındandır. (22/32)

Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (22/35)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları oluversin? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir. (22/46)

Şeytanın (bu tür) katıp bırakmaları, kalplerinde hastalık olanlara ve kalpleri (her türlü) duyarlılıktan yoksun bulunanlara (Allah'ın) bir deneme kılması içindir. Şüphesiz zalimler, (gerçeğin kendisinden) uzak bir ayrılık içindedirler. (22/53)

(Bir de) Kendilerine ilim verilenlerin, bunun (Kur'an'ın) hiç tartışmasız Rablerinden olan bir gerçek olduğunu bilmeleri için; böylelikle ona iman etsinler ve kalpleri ona tatmin bulmuş olarak bağlansın. Şüphesiz Allah, iman edenleri dosdoğru yola yöneltir. (22/54)

Ve gerçekten Rablerine dönecekler diye, vermekte olduklarını kalpleri ürpererek verenler; (23/60)

Hayır, onların kalpleri bundan dolayı bir gaflet içindedir. Üstelik onların, bunun dışında yapmakta oldukları (birtakım şeyler) vardır; onlar bunun için çalışmaktadırlar. (23/63)

O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz. (23/78)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılaba uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, onlar zalim kimselerdir. (24/50)

İnkâr edenler dediler ki: "Kur'an ona tek bir defada, toplu olarak indirilmeli değil miydi?" Biz onunla kalbini sağlamlaştırıp-pekiştirmek için böylece (ayet ayet indirdik) ve onu 'belli bir okuma düzeniyle (tertil üzere) düzene koyup' okuduk. (25/32)

Uyarıcılardan olman için, senin kalbinin üzerine (indirmiştir). (26/194)

Biz onu, suçlu-günahkarların kalbine işte böyle işlettik. (26/200)

Ancak Allah'a selim bir kalp ile gelenler başka." (26/89)

Ve şüphesiz, senin Rabbin, sinelerinin gizli tuttuklarını ve açığa vurduklarını kesin olarak bilmektedir. (27/74)

Musa'nın annesi ise, yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabrı ve dayanıklılığı)

pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. (28/10)

Rabbin onların göğüslerinin sakladıklarını ve açığa vurduklarını bilir. (28/69)

İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttikleri işkence ve) fitnesini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" demektedirler. Oysa Allah, alemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir? (29/10)

Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde apaçık olan ayetlerdir. Zulmedenlerden başkası, bizim ayetlerimizi inkar etmez. (29/49)

İşte Allah, bilmeyenlerin kalblerini böyle mühürler. (30/59)

Kim de inkâr ederse, artık onun inkârı seni hüzne kaptırmasın. Onların dönüşü bizedir, artık biz de onlara yaptıklarını haber vereceğiz. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı olanı bilendir. (31/23)

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/9)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerinize benzeterek yemin konusu yaptığınız (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu, Allah katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (33/5)

Hani onlar, size hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış, yürekler hançereye gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz. (33/10)

Hani, münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: " Allah ve Resulü, bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Kitap ehlinden onlara arka çıkanları da kalelerinden indirdi ve onların kalplerine korku düşürdü. Siz (onlardan) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını ise esir alıyordunuz. (33/26)

Ey peygamberin kadınları, siz kadınlardan herhangi biri (gibi) değilsiniz; eğer sakınıyorsanız, artık sözü çekicilikle söylemeyin ki, sonra kalbinde hastalık bulunan kimse tamah eder. Sözü maruf bir tarzda söyleyin. (33/32)

Onlardan dilediğini geri bırakır, dilediğini de yanına alıp-barındırabilirsin; ayrıldıklarından, istek duyduklarına (dönmende) senin için bir sakınca yoktur. Onların gözlerinin aydınlanıp hüzne kapılmamalarına ve kendilerine verdiğinle hepsinin hoşnut olmalarına en yakın (en uygun) olan budur. Allah, kalplerinizde olanı bilir. Allah bilendir, halimdir. (33/51)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağrıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kışkırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa, gerçekten seni onlara saldırtırız, sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (33/60)

O'nun katında izin verdiğinin dışında (hiç kimsenin) şefaati yarar sağlamaz. En sonunda kalplerinden korku giderilince (birbirlerine:) "Rabbiniz ne buyurdu?" derler, "Hak olanı" derler. O, çok yücedir, çok büyüktür. (34/23)

De ki: "Şüphesiz Rabbim hakkı (batılın yerine veya dilediği kimsenin kalbine) koyar. O, gaybleri bilendir. (34/48)

Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. Gerçek şu ki O, sinelerin özünde (saklı) olanı bilir. (35/38)

Hani o, Rabbine arınmış (selim) bir kalp ile gelmişti. (37/84)

Eğer inkâr edecek olursanız, artık şüphesiz Allah size karşı hiçbir ihtiyacı olmayandır ve O, kulları için inkâra rıza göstermez. Ve eğer şükrederseniz, sizin (yararınız) için ondan razı olur. hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz, böylece yaptıklarınızı size haber verecektir. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı olanı bilendir. (39/7)

Allah, kimin göğsünü İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerinedir, (öyle) değil mi? Fakat Allah'ın zikrinden (yana) kalpleri katılaşmış olanların vay haline. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler. (39/22)

Allah, müteşabih (benzeşmeli), ikişerli bir kitap olarak sözün en güzelini indirdi. Rablerine karşı içleri titreyerek-korkanların O'ndan derileri ürperir. Sonra onların derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine (karşı) yumuşar-yatışır. İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir, onunla dilediğini hidayete erdirir. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için de bir yol gösterici yoktur. (39/23)

Sadece Allah anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalbi öfkeyle kabarır. Oysa O'ndan başkaları anıldığında hemen sevince kapılırlar. (39/45)

Onları, yaklaşmakta olan güne karşı uyar; o zaman yürekler gırtlaklara dayanır, yutkunur dururlar. Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne sözü yerine getirebilir bir şefaatçi yoktur. (40/18)

Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah katında da, iman edenler katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler." (40/35)

Dediler ki: "Bizi kendisine çağırdığın şeye karşı kalblerimiz bir örtü içindedir, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz." (41/5)

Yoksa onlar: "Allah'a karşı yalan düzüp-uydurdu"mu diyorlar? Oysa eğer Allah dilerse senin de kalbini mühürler. Allah, batılı yok edip-ortadan kaldırır ve kendi kelimeleriyle hakkı hak olarak pekiştirir (gerçekleştirir). Çünkü O, sinelerin özünde olanı bilendir. (42/24)

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

Andolsun, biz onları, sizleri kendisinde yerleşik kılmadığımız yerlerde (size vermediğimiz güç ve iktidar imkanlarıyla) yerleşik kıldık ve onlara işitme, görme (duygularını) ve gönüller verdik. Ancak ne işitme, ne görme (duyuları) ve ne gönülleri kendilerine herhangi bir şey sağlamadı. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. Alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşattı. (46/26)

Onlardan kimi gelip seni dinler. Nitekim yanından çıkıp-gittikleri zaman, ilim verilenlere derler ki: "O biraz önce ne söyledi?" İşte onlar; Allah, onların kalplerini mühürlemiştir ve onlar kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. (47/16)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş

olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

Öyle olmasa, Kur'an'ı iyiden iyiye düşünmezler miydi? Yoksa birtakım kalpler üzerinde kilitler mi vurulmuş? (47/24)

Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar? (47/29)

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4)

Bedevilerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah, size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Hayır, siz Peygamberin ve mü'minlerin, ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu, kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da, yıkıma uğramış bir topluluk oldunuz. (48/12)

Andolsun, Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur, kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştir ve onlara yakın bir fethi sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırttıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

Şüphesiz, Allah'ın Resûlü'nün yanında seslerini alçak tutanlar; işte onlar, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlar için bir mağfiret ve büyük bir ecir vardır. (49/3)

Ve bilin ki Allah'ın Resûlü içinizdedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşerdiniz. Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkârı, fıskı ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (irşad) olanlardır. (49/7)

Bedeviler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden

hiçbir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

Görmediği halde Rahman'a karşı 'içi titreyerek korku duyan' ve 'içten Allah'a yönelmiş' bir kalb ile gelen içindir. (50/33)

Hiç şüphesiz, bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir öğüt (zikir) vardır. (50/37)

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılaşmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (57/16)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Kitap Ehlinden inkâr edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamıştınız, onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah(ın azabı) da, onlara hesaba katmadıkları bir yönden geldi, yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın. (59/2)

Bir de onlardan sonra gelenler, derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, gerçekten sen, çok şefkatlisin, çok esirgeyicisin." (59/10)

Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek

şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (59/14)

Hani Musa, kavmine demişti ki: "Ey kavmim, gerçekten benim sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçi olduğumu bildiğiniz halde, niçin bana eziyet ediyorsunuz?" İşte onlar eğrilip-sapınca Allah da onların kalplerini eğriltip saptırmış oldu. Allah, fasık bir kavmi hidayete erdirmez. (61/5)

Bu, onların iman etmeleri sonra inkâr etmeleri dolayısıyla böyledir. Böylece kalplerinin üzerini mühürlemiştir, artık onlar kavrayamazlar. (63/3)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet (hiç kimseye) isabet etmez. Kim Allah'a iman ederse, onun kalbini hidayete yöneltir. Allah, herşeyi bilendir. (64/11)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız, artık Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

Sözünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir (67/13)

De ki: "Sizi inşa eden (yaratan), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (67/23)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

O gün yürekler (dehşet içinde) hoplayacak. (79/8)

Asla, hayır; onların kazandıkları, kalpleri üzerinde pas tutmuştur. (83/14)

Ki o, yüreklerin üstüne tırmanıp çıkar. (104/7)

'Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran' vesvesecinin şerrinden. (114/4)

KALPLERİ ISINDIRILACAKLAR

Sadakalar -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler düşkünler (zekat) işinde görevli olanlar kalbleri ısındırılacaklar köleler borçlular Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

KALU BELA

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben, sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet şahid olduk" demişlerdi. (Bu) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. Ya da: "Bizden önce ancak atalarımız şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelme bir kuşağız; işleri batıl olanların yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin?" dememeniz için. (7/172-173)

KAMÇI

Onlar için demirden kamçılar vardır. (22/21)

Bundan dolayı, Rabbin, onların üzerine bir azab kamçısı çarpıverdi. (89/13)

KANAT

Sakın onlardan bazılarını yararlandırdığımız şeylere gözünü dikme, onlara karşı hüzne kapılma, mü'minler için de (şefkat) kanatlarını ger. (15/88)

Ve mü'minlerden, sana tabi olanlara (koruyucu) kanatlarını ger. (26/215)

Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanıt (mucize)dır. Gerçekten onlar, fasık bir topluluktur." (28/32)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (35/1)

Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açıp kapayarak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahman (olan Allah')tan başkası (boşlukta) tutmuyor. Şüphesiz O, herşeyi hakkıyla görendir. (67/19)

KANIT

De ki: "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, bizimle Allah hakkında (sözde kanıtlarla) tartışmalara mı giriyorsunuz? Bizim

amellerimiz bizim, sizin de amelleriniz sizindir. Biz, O'na gönülden bağlanmış (muhlis) olanlarız." (2/139)

Ey insanlar Rabbinizden size 'kesin bir kanıt (burhan)' geldi ve size apaçık bir nur (Kur'an) indirdik. (4/174)

Andolsun kadın onu arzulamıştı, -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle biz ondan kötülüğü ve fuhşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o, muhlis kullarımızdandı. (12/24)

Kim Allah ile beraber ona ilişkin geçerli kesin bir kanıt (burhan)ı olmaksızın başka bir ilaha taparsa, artık onun hesabı Rabbinin katındadır. Şüphesiz inkâr edenler kurtuluşa eremezler. (23/117)

KARARGAH

Şüphesiz o, ne kötü bir karargah ve ne kötü bir konaklama yeridir." (25/66)

Orda ebedi olarak kalıcıdırlar; o, ne güzel bir karargah ve ne güzel bir konaklama yeridir. (25/76)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edinin), ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurması gibi, siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

KARDEŞLİK-KARDEŞLER

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranıza katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkaranı ıslah ediciden bilir (ayırdeder). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzenizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler

olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (3/103)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta bulundukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Onlar, kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi, öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz, ölümü kendinizden savın öyleyse." (3/168)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler,) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaktırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız

kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşinindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırıp sapmayasınız diye- açıklar. Allah, herşeyi bilendir. (4/176)

(Musa:) "Rabbim, gerçekten kendimden ve kardeşimden başkasına malik olamıyorum. Öyleyse bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır." dedi. (5/25)

Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (5/30)

Derken, Allah, ona, yeri eşiyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. "Bana yazıklar olsun" dedi. "Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?" Artık o, pişman olmuştu. (5/31)

Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-ilettik. (6/87)

(Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendi benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbiri ardınca orada toplanınca, en sonra yer alanlar, en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı; öyleyse ateşten kat kat arttırılmış bir azab ver diyecekler. (Allah da:) "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek. (7/38)

Ad (toplumuna da) kardeşleri Hud'u (gönderdik.) (Hud, kavmine:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hala korkup-sakınmayacak mısınız?" dedi. (7/65)

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde

bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (vereceğin cezayı ertele), şehirlere de toplayıcılar yolla"; (7/111)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç, ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona:) "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın." (7/151)

(Şeytan'ın) Kardeşleri ise, onları sapıklığa sürüklerler, sonra peşlerini bırakmazlar. (7/202)

Eğer onlar tevbe edip namazı kılarlarsa ve zekatı verirlerse, artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (9/11)

Ey iman edenler, eğer imana karşı inkârı sevip-tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse, işte bunlar zulmeden kimselerdir. (9/23)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kıbleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Ad (halkına da) kardeşleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Siz yalan olarak (tanrılar) düzenlerden başkası değilsiniz. (11/50)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan

bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." (11/61)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayır)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum." (11/84)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

Andolsun, Yusuf ve kardeşlerinde soranlar için ayetler (ibretler) vardır. (12/7)

Onlar şöyle demişti: "Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir; oysa ki biz, birbirini pekiştiren bir topluluğuz. Gerçekte babamız, açıkça bir şaşkınlık içindedir." (12/8)

(Kuraklık başlayınca) Yusuf'un kardeşleri gelip yanına girdiler, onu tanımadıkları halde kendisi onları hemen tanıdı. (12/58)

Onların erzak yüklerini hazırlayınca dedi ki: "Bana babanızdan olan kardeşinizi getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçüyü tam tutarım ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım." (12/59)

Böylelikle babalarına döndükleri zaman, dediler ki: "Ey babamız, ölçek bizden engellendi. Bu durumda kardeşimizi bizimle gönder de erzağı alalım. Onu mutlaka koruyacağız." (12/63)

Dedi ki: "Daha önce kardeşi konusunda size güvendiğimden başka (bir şekilde) onun hakkında size güvenir miyim? Allah en hayırlı koruyucudur ve O, esirgeyenlerin esirgeyicisidir." (12/64)

Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: "Ey Babamız, daha neyi arıyoruz, işte sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir." (12/65)

Yusuf'un yanına girdikleri zaman, o, kardeşini bağrına bastı; "Ben" dedi. "Senin gerçekten kardeşinim. Artık onların yaptıklarına üzülme." (12/69)

Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi (şöyle) seslendi: "Ey kafile, sizler gerçekten hırsızsınız." (12/70)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarını (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi

başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır. (12/76)

Dediler ki: "Şayet çalmış bulunuyorsa, bundan önce onun kardeşi de çalmıştı." Yusuf bunu kendi içinde saklı tuttu ve bunu onlara açıklamadı (ve içinden): "Siz daha kötü bir konumdasınız" dedi. "Sizin düzmekte olduklarınızı Allah daha iyi bilir." (12/77)

"Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırmayla) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez." (12/87)

(Yusuf) Dedi ki: "Sizler, cahiller iken Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?" (12/89)

"Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?" dediler. "Ben Yusuf'um" dedi. "Ve bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lütufda bulundu. Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz." (12/90)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Bu, sana (ey Muhammed) vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin. (12/102)

Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyırıp-çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar. (15/47)

Çünkü saçıp-savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan ise Rabbine karşı nankördür. (17/27)

"Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi." (19/28)

Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak armağan ettik. (19/53)

"Kardeşim Harun'u" (20/30)

"Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)

"Sen ve kardeşin ayetlerimle gidin ve beni zikretmede gevşek davranmayın. (20/42)

Sonra Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik. (23/45)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik ve onunla birlikte kardeşi Harun'u yardımcı kıldık. (25/35)

Dediler ki: "Bunu ve kardeşini oyala, şehirlere de toplayıcılar gönder," (26/36)

Hani onlara kardeşleri Nuh: "Sakınmaz mısınız?" demişti. (26/106)

Hani onlara kardeşleri Hud: "Sakınmaz mısınız?" demişti. (26/124)

Hani onlara kardeşleri Salih: "Sakınmaz mısınız? demişti. (26/142)

Hani onlara kardeşleri Lut: "Sakınmaz mısınız?" demişti. (26/161)

Andolsun, biz Semud (kavmine de) kardeşleri Salih'i: "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye (demek üzere) gönderdik. Bir de ne görsün, onlar birbirlerine düşman kesilmiş iki gruptur. (27/45)

Ve onun kız kardeşine: "Onu izle," dedi. Böylece o da, kendileri farkında değilken onu uzaktan gözetledi. (28/11)

Biz, daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben, sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12)

"Ve kardeşim Harun; dil bakımından o benden daha düzgün konuşmaktadır, onu da benimle birlikte bir yardımcı olarak gönder, beni doğrulasın. Çünkü onların beni yalanlamalarından korkuyorum." (28/34)

(Allah) Dedi ki: "Pazunu kardeşinle pekiştirip güçlendireceğiz; sizin ikinize de öyle bir 'güç ve yetki' vereceğiz ki, ayetlerimiz sayesinde size erişemeyecekler. Siz ve size uyanlar galip olanlarsınız." (28/35)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu, Allah katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (33/5)

Gerçekten Allah, içinizden alıkoyanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar, pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler. (33/18)

Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, herşeye şahid olandır. (33/55)

"Bu benim kardeşimdir, doksan dokuz koyunu vardır, benimse bir tek koyunum var. Buna rağmen "Onu da benim payıma (koyunlarıma) kat" dedi ve bana, konuşmada üstün geldi." (38/23)

Ad'ın kardeşini hatırla; onun önünden ve ardından nice uyarıcılar gelip geçmişti; hani o, Ahkaf'taki kavmini: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım" diye uyarmıştı. (46/21)

Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenirsiniz. (49/10)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Ad, Firavun ve Lut'un kardeşleri, (50/13)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

Bir de onlardan sonra gelenler, derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, gerçekten sen, çok şefkatlisin, çok esirgeyicisin." (59/10)

Münafıklık edenleri görmüyor musun ki, Kitap Ehlinden inkâr eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun, eğer siz (yurtlarınızdan) çıkarılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size karşı olan hiç kimseye, hiçbir zaman itaat etmeyiz. "Eğer size karşı savaşılırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah, şahidlik etmektedir ki onlar, gerçekten yalancıdırlar. (59/11)

Kendi eşini ve kardeşini, (70/12)

Kişi o gün, kendi kardeşinden kaçar; (80/34)

KARGA

Derken, Allah, ona, yeri eşiyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. "Bana yazıklar olsun" dedi. "Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?" Artık o, pişman olmuştu. (5/31)

KARI-KOCANIN ARASINI DÜZELTMEK

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar (arayı) düzeltmek isterlerse Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz Allah bilendir haberdar olandır. (4/35)

KARIN

Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şeyi gözardı edip saklayanlar ve onunla değeri az (bir şeyi) satın alanlar; onların yedikleri, karınlarında ateşten başkası değildir. Allah kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (2/174)

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim, karnımda olanı, 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti. (3/35)

Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır, size onların karınlarındaki fers (yarı sindirilmiş gıdalar) ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla kayan dupduru bir süt içirmekteyiz. (16/66)

Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye işitme, görme (duyularını) ve gönüller verdi. (16/78)

Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (24/45)

Onun karnında (insanların) dirilip-kaldırılacakları güne kadar kalakalmıştı. (37/144)

KARINCA

Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin." (27/18)

KARİA

Semud ve Ad (toplumları), kâria'yı yalan saydılar. (69/4)

KARUN

Gerçek şu ki Karun Musa'nın kavmindendi ancak onlara karşı azgınlaştı. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki anahtarları birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şımararak sevinme çünkü Allah şımararak sevince kapılanları sevmez." "Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara dünyadan da kendi payını (nasibini) unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah bozgunculuk yapanları sevmez." Dedi ki: "Bu bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir." Bilmez mi ki gerçekten Allah kendisinden önceki nesillerden

kuvvet bakımından kendisinden daha güçlü ve insan-sayısı bakımından daha çok olan kimseleri yıkıma uğratmıştır. Suçlu-günahkarlardan kendi günahları sorulmaz. Böylelikle kendi ihtişamlı-süsü içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını istemekte olanlar: "Ah keşke Karun'a verilenin bir benzeri bizim de olsaydı. Gerçekten o büyük bir pay sahibidir" dediler. Kendilerine ilim verilenler ise: "Yazıklar olsun size Allah'ın sevabı iman eden ve salih amellerde bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz" dediler. Sonunda onu da konağını da yerin dibine geçirdik. Böylece Allah'a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı. Ve o kendi kendine yardım edebileceklerden de değildi. Dün onun yerinde olmayı dileyenler sabahladıklarında: "Vay demek ki Allah kullarından dilediğinin rızkını genişletip-yaymakta ve kısıp-daraltmaktadır. Eğer Allah bize lütfetmiş olmasaydı bizi de şüphesiz batırırdı. Vay demek gerçekten inkâr edenler felah bulamaz" demeye başladılar. İşte ahiret yurdu; biz onu yeryüzünde büyüklenmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerinindir. (28/76-83)

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)

Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: (Bu,) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler. (40/24)

KASABA

(Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin." (18/77)

Eğer dilemiş olsaydık, her kasabaya bir uyarıcı gönderirdik. (25/51)

KASIRGA

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

Kara tarafında sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden veya üzerinize taş yığınları yüklü bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? Sonra kendinize bir vekil bulamazsınız. (17/68)

Böylece biz de onlara dünya hayatında aşağılanma azabını taddırmak için, o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir aşağılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir. (41/16)

Biz, o uğursuz (felaket yüklü ve) sürekli bir günde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. (54/19)

Biz de onların üzerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Yalnız Lut ailesini (bu azabtan ayrı tuttuk;) onları seher vakti kurtardık; (54/34)

Ad (halkın)a gelince; onlar da, uğultu yüklü, azgın bir kasırga ile helak edildiler. (69/6)

KAŞ

Sonra kaşlarını çattı ve yüzünü ekşitti. (74/22)

Yanlarına vardıkları zaman, birbirlerine kaş-göz ederlerdi. (83/30)

Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; (104/1)

KATIR

Onlara binmeniz ve süs için atları, katırları ve merkebleri (yarattı). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır? (16/8)

KATİP

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o,

kendiniz için fısk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Katiplerin ellerinde. (80/15)

KAVGA

Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se, (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak, fısk yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakının. (2/197)

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından, şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işindendir; o, gerçekten açıkca saptırıcı bir düşmandır" dedi. (28/15)

KAVRUK BİTKİ

Güzel şehrin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise kavruktan başkası çıkmaz. İşte biz, şükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz. (7/58)

KAYA

(Genç-yardımcısı) Dedi ki: "Gördün mü, kayaya sığındığımızda, ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı Şeytan'dan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu." (18/63)

Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yer(in derinliklerinde) de bulunsa bile, Allah onu getirir (açığa çıkarır). Şüphesiz Allah, latif olandır, (herşeyden) haberdardır." (31/16)

Azıcık verdi ve gerisini kaya gibi sımsıkı elinde tuttu. (53/34)

Ve vadilerde kayaları oyup biçen Semud'a? (89/9)

KAYNAK

Eğer ikisi ayrılacak olurlarsa, Allah her birine 'genişlik (rızık ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah, (rahmetiyle) geniş olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/130)

Kaynaktan (doldurulmuş) kadehlerle çevrelerinde dolaşılır. (37/45)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kılıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zikr) vardır. (39/21)

Yeri de 'coşkun kaynaklar' halinde fışkırttık. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı (hükmümüzü gerçekleştirmek üzere) birleşti. (54/12)

Allah'ın kullarının kendisinden içtikleri bir kaynak; onu fışkırttıkça fışkırtıp akıtırlar. (76/6)

Bir kaynak ki, yakınlaştırılmış (mukarreb) olanlar ondan içer. (83/28)

Kaynar bir kaynaktan içirilirler. (88/5)

Orda 'durmaksızın akan' bir kaynak vardır. (88/12)

KAZIK

Onlardan önce Nuh kavmi, Ad ve kazıklar sahibi Firavun da yalanlamıştı. (38/12)

Dağları da birer kazık? (78/7)

Ve kazıklar (ehramlar) sahibi Firavun'a? (89/10)

KEÇİ

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

KEFFARET

Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'a can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır. (5/45)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan)

Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

KEFİL

Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik, kim onu (bulup) getirirse, (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim." (12/72)

Ahidleştiğiniz zaman, Allah'ın ahdini yerine getirin, pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın; çünkü Allah'ı üzerinize kefil kılmışsınızdır. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı bilir. (16/91)

KEMİK

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, herşeye güç yetirendir." (2/259)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" (17/49)

Bu, şüphesiz, onların ayetlerimizi inkar etmelerine ve: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" demelerine karşılık cezalarıdır. (17/98)

Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş, yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım." (19/4)

Orda kendileri için, 'kemikleri çatırdatan inlemeler' vardır. Onlar orda işitmezler de. (21/100)

Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (23/14)

O, öldüğünüz, toprak ve kemik haline geldiğiniz zaman, sizin mutlaka (yeniden diriltilip) çıkarılacağınızı mı va'pediyor?" (23/35)

Dediler ki: "Öldüğümüz, bir toprak ve bir kemik olduğumuz zaman, gerçekten biz mi diriltilecek mişiz?" (23/82)

Kendi yaratılışını unutarak bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" (36/78)

Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilecekmişiz?" (37/16)

Bizler öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuzda mı, gerçekten biz mi (yeniden diriltilip sonra da) sorguya çekilecekmişiz?" (37/53)

Ve derlerdi ki: "Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilecekmişiz?" (56/47)

İnsan, onun kemiklerini bizim kesin olarak bir araya getirmeyeceğimizi mi sanıyor? (75/3)

Hayır; can, köprücük kemiğine gelip dayandığı zaman, (75/26)

Biz çürüyüp dağılmış kemikler olduğumuz zaman mı?" (79/11)

(Bu su,) Bel kemiği ile kaburgalar arasında(ki organlar)dan çıkar. (86/7)

KEVSER

Şüphesiz, biz sana Kevser'i verdik. (108/1)

KIBLE

birtakım beyinsiz insanlar: "Onları daha önceki kıblelerinden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da Allah'ındır, batı da. O dilediğini doğru yola yöneltir." (2/142)

Böylece biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğun (yönü, Ka'be'yi) kıble yapmamız, elçiye uyanları, topukları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (2/143)

Biz, senin yüzünü çok defa göğe doğru çevirip- durduğunu görüyoruz. Şimdi elbette seni hoşnud olacağın kıbleye çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin. Şüphesiz, kendilerine kitap verilenler, tartışmasız bunun Rablerinden bir gerçek (hak) olduğunu elbette bilirler. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/144)

Andolsun, kendilerine kitap verilenlere her ayeti (delili) getirsen, yine onlar senin kıblene uymaz; sen de onların kıblelerine uyacak değilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kıblesine (bile) uymaz. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, o zaman gerçekten zalimlerden olursun. (2/145)

Her nereden çıkarsan yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Siz de) Her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki, onlardan zulmedenlerin dışında insanların size karşı bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın, Benden korkun üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Umulur ki, hidayete erersiniz. (2/150)

KINAMA

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisine sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (5/54)

(Allah) Dedi: "Kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak ordan çık. Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım." (7/18)

Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kınadığınız işte budur. Andolsun onun nefsinden ben murad istedim, o ise (kendini) korudu. Ve andolsun, eğer o kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa, mutlaka zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacak." (12/32)

Dedi ki: "Bugün size karşı sorgulama, kınama yoktur. Sizi Allah bağışlasın. O, merhametlilerin (en) merhametlisidir." (12/92)

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

Kim çarçabuk olanı (geçici dünya arzularını) isterse, orada istediğimiz kimseye dilediğimizi çabuklaştırırız, sonra ona cehennemi (yurt) kılarız; ona, kınanmış ve kovulmuş olarak gider. (17/18)

Allah ile beraber başka ilahlar edinme, yoksa kınanmış ve kendi başına (yapayalnız ve yardımcısız) bırakılmış olursun. (17/22)

Elini boynunda bağlanmış olarak kılma, büsbütün de açık tutma. Sonra kınanır, hasret (pişmanlık) içinde kalakalırsın. (17/29)

Bunlar, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiği şeylerdir. Rabbin ile beraber başka ilahlar kılma yoksa yerilmiş kovulmuş olarak cehenneme bırakılırsın. (17/39)

Ancak eşleri ya da sağ ellerinin sahip olduklarına karşı (tutumları) hariç; bu konuda kınanmış değillerdir. (23/6)

Derken onu balık yutmuştu, oysa o kınanmıştı. (37/142)

Bunun üzerine, Biz onu ve ordularını yakalayıp denize attık; (ki o,) 'kınanacak işler yapıyordu.' (51/40)

Öyleyse sen, onlardan yüz çevir; artık kınanacak değilsin. (51/54)

Şimdi birbirlerine karşı kendilerini kınamaya başladılar. (68/30)

Eğer Rabbinden bir nimet ona ulaşmasaydı, mutlaka yerilmiş ve çıplak bir durumda (karaya) atılmış olacaktı. (68/49)

Ancak kendi eşleri ya da sağ ellerinin malik olduğu başka; çünkü onlar (bunlardan dolayı) kınanmazlar. (70/30)

Ve yine hayır; kendini kınayıp duran nefse de and ederim. (75/2)

KISAS

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim, bundan sonra tecavüzde bulunursa onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Ey temiz akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki sakınırsınız. (2/179)

Eğer ceza verecekseniz size verilen cezanın misliyle ceza verin ve eğer sabrederseniz andolsun bu sabredenler için daha hayırlıdır. (16/126)

KISIR

Dedi ki: "Rabbim, bana gerçekten ihtiyarlık ulaşmışken ve karım da kısırken nasıl bir oğlum olabilir?" "Böyledir" dedi, "Allah dilediğini yapar." (3/40)

Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım, benim karım da bir kısır (kadın)dır. Artık bana kendi katından bir yardımcı armağan et." (19/5)

Dedi ki: "Rabbim, karım kısır (bir kadın) iken, benim nasıl oğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağındayım." (19/8)

Veya erkekler ve dişiler olarak çift (ikiz) verir. Dilediğini kısır bırakır. Gerçekten O bilendir, güç yetirendir. (42/50)

Böylece karısı çığlıklar kopararak geldi ve yüzüne vurarak: "Kısır, yaşlı bir kadın (mı doğum yapacakmış)?" dedi. (51/29)

KISKANÇLIK

Allah'ın kullarından, dilediğine kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini 'kıskanarak ve hakka baş kaldırarak' Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azab vardır. (2/90)

Kitap Ehlinden çoğu, kendilerine gerçek (hak) apaçık belli olduktan sonra, nefislerini (kuşatan) kıskançlıktan dolayı, imanınızdan sonra sizi

inkâra döndürmek arzusunu duydular. Fakat, Allah'ın emri gelinceye kadar onları bırakın ve (onlara ne sözle, ne de eylemle) ilişmeyin. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (2/109)

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle eriştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Hiç şüphesiz din, Allah katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki 'kıskançlık ve hakka başkaldırma' (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir. (3/19)

Yoksa onlar, Allah'ın kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar? Doğrusu biz, İbrahim ailesine Kitabı ve hikmeti verdik; onlara büyük bir mülk de verdik. (4/54)

Eğer bir kadın, kocasının nüşuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

(Savaştan) Geride bırakılanlar, siz ganimetleri almaya gittiğiniz zaman diyeceklerdir ki: "Bizi bırakın da sizi izleyelim." Onlar, Allah'ın kelamını değiştirmek istiyorlar. De ki: "Siz, kesin olarak bizim izimizden gelemezsiniz. Allah, daha evvel böyle buyurdu." Bunun üzerine: "Hayır, bizi kıskanıyorsunuz" diyecekler. Hayır, onlar pek az anlayan kimselerdir. (48/15)

O, gayb (haberlerin)e karşı (söylediklerinden dolayı) suçlanamaz (ya da cimrilikte bulunup kıskançlık yapmaz.) (81/24)

KISMET ARAMAK

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size

din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

KISSA

Bunlar, sana doğru haber (kıssa) olarak aktardığımız (geçmişteki) nesillerin haberleridir. Onlardan kimi ayakta kalmış, (hala izleri var, kimi de) biçilmiş ekin (gibi yerlebir edilmiş, kalıntısı silinmiş) dir. (11/100)

Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmemizle, en güzel kıssaları gerçek bir haber (kıssa) olarak sana aktarıyoruz, oysa sen, daha önce, bundan haberi olmayanlardandın. (12/3)

Andolsun, onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, her şeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir. (12/111)

KITALAR

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

KIVILCIM

Gerçekten o, sanki her biri saray olan bir kıvılcım saçar. (77/32)

KIYAM ETMEK

Onların kalpleri üzerinde (sabrı ve kararlılığı) rabtetmiştik; (Krala karşı) Kıyam ettiklerinde demişlerdi ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbi'dir; ilah olarak biz O'ndan başkasına kesinlikle tapmayız, (eğer tersini) söyleyecek olursak, andolsun, gerçeğin dışına çıkarız." (18/14)

Hani biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

O, kıyam ettiğin zaman seni görüyor. (26/218)

De ki: "Size bir tek öğüt veriyorum: "Allah için ikişer ikişer ve teker teker kıyam etmeniz, sonra düşünmeniz. Sizin sahibiniz (veya arkadaşınız olan Peygamber)de hiçbir delilik yoktur. O, yalnızca sizi, şiddetli bir azabın öncesinde uyarandır." (34/46)

KIYAMET

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

Yahudiler dediler ki: "Hıristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere değillerdir"; Hıristiyanlar da: "Yahudiler bir şey üzere değillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler (bilgisizler) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir. (2/113)

Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şeyi gözardı edip saklayanlar ve onunla değeri az (bir şeyi) satın alanlar; onların yedikleri, karınlarında ateşten başkası değildir. Allah kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (2/174)

İnkar edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkâr edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (3/55)

Allah'ın ahdini ve yeminlerini az bir değere karşılık satanlar... İşte onlar; onlar için ahirette hiçbir pay yoktur, kıyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları gözetmez ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (3/77)

Hiçbir peygambere, emanete ihanet yaraşmaz. Kim ihanet ederse, kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa, (ona) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar. (3/161)

Allah'ın, bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu, onlar için şerdir; kıyamet günü, cimrilik ettikleriyle tasmalandırılacaklardır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (3/180)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o

gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Rabbimiz, elçilerine va'dettiklerini bize ver, kıyamet gününde de bizi 'hor ve aşağılık' kılma. Şüphesiz Sen, va'dine muhalefet etmeyensin." (3/194)

Allah; O'ndan başka ilah yoktur. Kendisinde hiçbir şüphe olmayan kıyamet gününde sizleri muhakkak toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kimdir? (4/87)

İşte siz böylesiniz; dünya hayatında onlardan yana mücadele ettiniz. Peki kıyamet günü onlardan yana Allah'a mücadele edecek kimdir? Ya da onlara vekil olacak kimdir? (4/109)

Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafirlere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı, mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah, kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (4/141)

Andolsun, Kitap ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahid olacaktır. (4/159)

Ve: "Biz Hıristiyanlarız" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece biz de, kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah, yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir. (5/14)

Gerçek şu ki, inkâr edenler, yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa, bununla da kıyamet gününün azabından (kurtulmak için) fidye vermeye kalkışsalar, yine onlardan kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır. (5/36)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar inanmayanlardır. (6/12)

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir,

kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (7/32)

İşte o zaman Rabbin, onlara en kötü azabı yapacak kimse(leri) kıyamet gününe kadar üzerlerine mutlaka göndereceğini bildirdi. Şüphesiz, Rabbin (ceza ile) sonuçlandırması pek çabuk olandır ve gerçekten O, bağışlayandır, esirgeyendir. (7/167)

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (7/172)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerin kıyamet günü zanları nedir? Şüphesiz Allah, insanlara karşı büyük ihsan (Fazl) sahibidir, ancak onların çoğu şükretmezler. (10/60)

Ve bu dünyada da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Haberiniz olsun; gerçekten Ad (halkı), Rablerine (karşı) inkâr ettiler. Haberiniz olsun; Hud kavmi Ad'a (Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi). (11/60)

O, kıyamet günü kavminin önderliğine geçer, böylece onları ateşe götürmüş olur. Sonunda vardıkları yer, ne kötü bir yerdir... (11/98)

Onlar, burda da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. (Bu) Verilen bağış, ne kötü bir bağıştır. (11/99)

Şimdi bunlar, kendilerine Allah'ın azabından kapsamlı bir bürümenin gelivermesinden veya onların hiç haberleri yokken kıyametin onlara apansız gelmesinden kendilerini güvende mi buldular? (12/107)

Kıyamet gününde kendi günahlarının tümünü ve bilgisizce saptırdıklarının günahlarının bir kısmını yüklenmeleri için. Bak, ne kötü yük yükleniyorlar. (16/25)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir." (16/27)

Cumartesi, ancak onda ihtilafa düşenlere (farz) kılındı. Şüphesiz Rabbin, onların ihtilaf ettikleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hükmedecektir. (16/124)

Biz, her insanın kuşunu (işlediklerini, yaptıklarını) kendi boynuna doladık, kıyamet gününde onun için açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız. (17/13)

hiçbir ülke (veya şehir) olmasın ki, kıyamet gününden önce biz onu (ya) bir yıkıma uğratacağız veya onu şiddetli bir azabla azablandıracağız; bu (muhakkak) o kitapta yazılıdır. (17/58)

Demişti ki: "Şu bana karşı yücelttiğine bir bak; andolsun, eğer bana kıyamet gününe kadar süre tanırsan, onun soyunu -pek az dışında- kuşkusuz kendime bağlı kılacağım. (17/62)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çılgın alevini onlara arttırırız. (17/97)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

Kıyamet-saati'nin kopacağını da sanmıyorum. Buna rağmen Rabbime döndürülecek olursam, şüphesiz bundan daha hayırlı bir sonuç bulacağım." (18/36)

İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, kıyamet gününde onlar için bir tartı tutmayacağız. (18/105)

De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Rahman, ona süre tanıdıkça tanır; kendilerine va'dedileni -ya azabı veya kıyamet saatini- gördükleri zaman artık kimin yeri (makam, mevki) daha kötü, kimin askeri- gücü daha zayıfmış, öğreneceklerdir. (19/75)

Ve onların hepsi, kıyamet günü O'na, 'yapayalnız, tek başlarına' geleceklerdir. (19/95)

Şüphesiz, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir. Herkesin harcadığı çabanın karşılığını alması için, onun (koşup haberini) neredeyse gizleyeceğim." (20/15)

Kim bundan yüz çevirirse, şüphesiz kıyamet günü o, bir günah-yükü yüklenecektir. (20/100)

O (yükün altı)nda ebedi olarak kalıcıdırlar. Bu, kıyamet günü onlar için ne kötü bir yüktür. (20/101)

Kim de benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (20/124)

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak biz yeteriz. (21/47)

Onlar, Rablerine karşı gayb ile (O'nu görmedikleri halde) bir haşyet içindedirler ve onlar, kıyamet saatinden 'içleri titremekte olanlardır.' (21/49)

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakının, çünkü kıyamet saatinin sarsıntısı büyük bir şeydir. (22/1)

Gerçek şu ki, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir, onda şüphe yoktur. Gerçekten Allah kabirlerde olanları diriltecektir. (22/7)

Allah'ın yolundan saptırmak amacıyla 'gururla salınıp-kasılarak' (bunu yapar); dünyada onun için aşağılanma vardır, kıyamet günü de yakıcı azabı ona taddıracağız. (22/9)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldıza tapanlar (Sabii), Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

İnkâr edenler ise, kıyamet-saati onlara apansız gelinceye veya kesintiye uğramış (akim, verimsiz) bir günün azabı onlara yetişinceye kadar ondan (Kur'an'dan) yana şüphe içinde sür-git kalacaklardır. (22/55)

Allah, kıyamet günü, kendisinde ihtilafa düştüğünüz şey hakkında aranızda hükmedecektir." (22/69)

Sonra siz gerçekten kıyamet günü diriltileceksiniz. (23/16)

Hayır, onlar kıyamet-saatini yalanladılar; biz kıyamet saatini yalan sayanlara çılgınca yanan bir ateş hazırladık. (25/11)

Kıyamet günü, azab ona kat kat arttırılır ve içinde aşağılanmış olarak temelli kalır. (25/69)

Biz, onları ateşe çağıran önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler. (28/41)

Bu dünya hayatında onların arkasına lanet düşürdük; kıyamet gününde ise, onlar çirkinleştirilmiş olanlardır. (28/42)

Şimdi, kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz, dolayısıyla ona kavuşan kişi, dünya hayatının metaı ile metalandırdığımız sonra kıyamet günü (azaba uğramak için) hazır bulundurulan kişi gibi midir? (28/61)

De ki: "Gördünüz mü söyleyin; Allah, kıyamet gününe kadar geceyi sizin üzerinizde kesintisizce sürdürecek olsa, Allah'ın dışında size aydınlık verecek ilah kimdir? Yine de dinlemeyecek misiniz?" (28/71)

De ki: "Gördünüz mü söyleyin, Allah kıyamet gününe kadar gündüzü sizin üzerinizde kesintisizce sürdürecek olsa Allah'ın dışında size içinde dinleneceğiniz geceyi getirecek ilah kimdir? Yine de görmeyecek misiniz? (28/72)

Şüphesiz onlar, hem kendi yüklerini, hem kendi yükleriyle birlikte başka yükleri de yüklenecekler ve kıyamet günü, düzüp uydurduklarına karşı sorguya çekileceklerdir. (29/13)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar umutsuzca yıkılırlar. (30/12)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (mü'minlerle kafirler birbirlerinden) ayrılırlar. (30/14)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar, tek bir saatin dışında (dünya hayatı) yaşamadıklarına and içerler. İşte onlar böyle çevriliyorlardı. (30/55)

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdârdır. (31/34)

Şüphesiz, senin Rabbin, ihtilafa düştükleri şeyler konusunda kıyamet günü aralarında 'hükmünü verip ayıracaktır'. (32/25)

İnsanlar, sana kıyamet-saatini sorarlar; de ki: "Onun bilgisi yalnızca Allah'ın katındadır." Ne bilirsin; belki kıyamet-saati pek yakın da olabilir. (33/63)

İnkâr edenler, dediler ki: "Kıyamet-saati bize gelmez." De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime andolsun, o muhakkak size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da, istisnasız, mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır." (34/3)

Eğer onlara dua ederseniz, duanızı işitmezler, işitseler bile size cevap veremezler. Kıyamet gününde ise, sizin şirk koşmanızı tanımayacaklardır. (Bunu herşeyden) Haberi olan Allah gibi sana (hiç kimse) haber vermez. (35/14)

Siz, O'nun dışında dilediklerinize ibadet edin." De ki: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem yakınlarını hüsrana uğratanlardır. Haberiniz olsun; bu apaçık olan hüsranın kendisidir." (39/15)

Kıyamet günü o kötü azabtan kendini yüzü ile kim koruyabilecek? Ve zalimlere "Kazandığınızı tadın" denmiştir. (39/24)

Sonra şüphesiz sizler, kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalaşacaksınız. (39/31)

Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azabtan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fidye olarak verirlerdi. Oysa, onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (39/47)

Kıyamet günü, Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Büyüklenenler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok? (39/60)

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (39/67)

Ve ey kavmim, doğrusu ben sizin için o feryat (edeceğiniz kıyamet) gününden korkuyorum." (40/32)

Ateş; sabah akşam, ona sunulurlar. Kıyamet-saatinin kopacağı gün: "Firavun çevresini, azabın en şiddetli olanına sokun" (denecek). (40/46)

Şüphesiz kıyamet-saati, yaklaşarak gelmektedir; bunda hiçbir kuşku yok. Ancak insanların çoğu iman etmiyorlar. (40/59)

Bizim ayetlerimiz konusunda çarpıtma yapanlar, Bize gizli kalmazlar. Öyleyse ateşin içine bırakılan mı daha hayırlıdır yoksa kıyamet günü güvenle gelen mi? Siz dilediğinizi yapın. Çünkü O yaptıklarınızı gerçekten görendir. (41/40)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

Oysa ona dokunan bir zarardan sonra tarafımızdan bir rahmet taddırsak, mutlaka: "Bu benim (hakkım)dır. Ve ben kıyamet-saatinin kopacağını da sanmıyorum; eğer Rabbime döndürülsem bile, muhakkak O'nun katında benim için daha güzel olanı vardır." der. Ama andolsun biz, o kâfirlere yaptıklarını haber vereceğiz ve andolsun onlara, en kaba bir azabtan taddıracağız. (41/50)

Ki Allah, hak olmak üzere Kitabı ve mizanı indirdi. Ne bilirsin; belki kıyamet-saati pek yakındır. (42/17)

Onda acele edenler, (gerçekte) ona inanmayanlardır. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten hak olduğunu bilirler. Haberiniz olsun; kıyamet-saati konusunda tartışanlar, gerçekte uzak bir sapıklık içindedirler. (42/18)

Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde, ona (ateşe) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmeden bakarlar. İman edenler de:

"Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akraba (veya yandaş)larını da hüsrana uğratmışlardır" dediler. Haberiniz olsun; gerçekten zalimler, kalıcı bir azab içindedirler. (42/45)

Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan (kıyametten) yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru yol budur. (43/61)

Onlar, hiç şuurunda değilken kendilerine apansız geliverecek olan kıyamet-saatinden başkasını mı gözlüyorlar? (43/66)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü kendisinin olan (Allah) ne yücedir. Kıyamet-saatinin ilmi O'nun katındadır ve O'na döndürüleceksiniz. (43/85)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

De ki: "Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra kendisinde hiçbir kuşku olmayan kıyamet günü O sizi bir araya getirip-toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (45/26)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (işte) o gün, batılda olanlar hüsrana uğrayacaklardır. (45/27)

Gerçekten Allah'ın va'di haktır, kıyamet-saatinde hiçbir kuşku yoktur" denildiği zaman, siz: "Kıyamet-saati de neymiş, biz bilmiyoruz; biz yalnızca bir zan (ve tahmin)da bulunup zannediyoruz; biz, kesin bir bilgiyle inanmakta olanlar değiliz" demiştiniz. (45/32)

Allah'ı bırakıp kıyamet gününe kadar kendisine icabet etmeyecek şeylere tapandan daha sapmış kimdir? Oysa onlar, bunların tapmalarından habersizdirler. (46/5)

Artık onlar, kıyamet-saatinin kendilerine apansız gelmesinden başkasını mı gözlüyorlar? İşte onun işaretleri gelmiştir. Fakat kendilerine geldikten sonra öğüt alıp-düşünmeleri onlara neyi sağlar? (47/18)

Vakıa (kesin bir gerçek olan kıyamet) vuku bulduğu zaman, (56/1)

Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (58/7)

Ne yakın akrabalarınız, ne çocuklarınız kıyamet günü size bir yarar sağlayamaz. (Allah) Sizin aranızı ayıracaktır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (60/3)

Yoksa sizin için üzerimizde kıyamete kadar sürüp gidecek bir yemin mi var ki siz ne hüküm verirseniz o, mutlaka sizin kalacak, diye. (68/39)

İşte o gün, vakıa (bir gerçek olan kıyamet) artık vuku bulmuş (gerçekleşmiş)tur. (69/15)

Kıyamet günü ne zamanmış" diye sorar. (75/6)

O ne zaman demir atacak?" diye, sana kıyamet-saatini soruyorlar. (79/42)

(Her yanı yaygın olarak kuşatacak olan) Kıyametin haberi sana geldi mi? (88/1)

KIZ

Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim, doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise, kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşa tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım." (3/36)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler,) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaktırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşinindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar)

erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırıp sapmayasınız diye- açıklar. Allah, herşeyi bilendir. (4/176)

Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdular. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir, uzaktır. (6/100)

Kavmi ona doğru koşarak geldi; onlar daha önceden kötülükler işlemekteydiler. "Ey kavmim" dedi. "İşte benim kızlarım, bunlar sizler için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun ve beni misafirim önünde küçük düşürmeyin. İçinizde hiç aklı başında olan (reşid) bir adam yok mu?" (11/78)

Dediler ki: "Andolsun, senin kızlarında bizim haktan bir şeyimiz (ilgimiz ve arzumuz) olmadığını sen de bilmişsindir. Bizim ne istediğimizi gerçekte sen biliyorsun." (11/79)

Dedi ki: "Eğer yapmak-istiyorsanız, işte bunlar, benim kızlarım." (15/71)

Ve Allah'a kızlar isnad ediyorlar, (haşa) O yücedir. Hoşlandıkları (erkek çocuklar) da kendilerinindir. (16/57)

Onlardan birine kız (çocuk) müjdelendiği zaman içi öfkeyle-taşarak yüzü simsiyah kesilir. (16/58)

Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi." (19/28)

Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse

babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Ve onun kız kardeşine: "Onu izle," dedi. Böylece o da, kendileri farkında değilken onu uzaktan gözetledi. (28/11)

(Babaları) Dedi ki: "Doğrusu ben, sekiz yıl bana hizmet etmene karşılık olmak üzere, şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum; şayet on (yıl)a tamamlayacak olursan, artık o da senden. Ben sana zorluk çıkarmak istemem; beni de inşaallah salih olanlardan bulacaksın." (28/27)

Ey Peygamber, gerçekten biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, herşeye şahid olandır. (33/55)

Ey Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cilbablarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/59)

(Allah,) Kızları, erkek çocuklara tercih mi etmiş? (37/153)

Yoksa O, yarattıklarından kızları (kendine) edindi ve erkekleri size mi ayırdı? (43/16)

Yoksa kızlar O'nun da, erkek-çocuklar sizin mi? (52/39)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştu. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

Göğüsleri henüz tomurcuklanmış yaşıt kızlar. (78/33)

Ve 'diri diri toprağa gömülen kızcağıza' sorulduğu zaman: (81/8)

KİBİR

Ve (yine) kendilerine: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler. (2/13)

Ve meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Ona: "Allah'tan kork" denildiğinde, büyüklük gururu onu günaha sürükler, kuşatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o. (2/206)

Kendilerini (övgüyle) temize çıkaranları görmedin mi? Hayır; Allah, dilediğini temizleyip yüceltir. Onlar, 'bir hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar. (4/49)

Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyüklenme gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/172)

Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklenenler, onları acıklı bir azabla azablandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (4/173)

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (7/12)

(Allah:) "Öyleyse ordan in, orda büyüklenmen senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin." (7/13)

Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, işte onlar ateşin arkadaşlarıdır; onda sonsuzca kalacaklardır. (7/36)

Şüphesiz ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (7/40)

Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (7/48)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler), içlerinden iman edip de onlarca zayıf bırakılanlara (müstaz'aflara) dediler

ki: "Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar: "Biz gerçekten onunla gönderilene inananlarız." dediler. (7/75)

Büyüklük taslayanlar (müstekbirler de şöyle) dedi: "Biz de, gerçekten sizin inandığınızı tanımayanlarız." (7/76)

Kavminin cevabı: "Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmış!" demekten başka olmadı. (7/82)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz." (Şuayb:) "Biz istemesek de mi?" dedi. (7/88)

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (7/123)

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (7/146)

Şüphesiz Rabbinin katında olanlar, O'na ibadet etmekten büyüklenmezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler. (7/206)

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (10/75)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (10/83)

Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden gidiverdi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir. (11/10)

Ancak İblis, secde edenlerle birlikte olmaktan kaçınıp-dayattı. (15/31)

Dedi ki: "Ey İblis, sana ne oluyor, secde edenlerle birlikte olmadın?" (15/32)

Dedi ki: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın beşere secde etmek için var değilim." (15/33)

Sizin ilahınız tek bir ilahtır. Ahirete inanmayanların kalpleri ise inkarcıdır ve onlar müstekbir (büyüklenmekte) olanlardır. (16/22)

Şüphesiz Allah, onların saklı tuttuklarını ve açığa vurduklarını bilir; gerçekten O, müstekbirleri sevmez. (16/23)

Öyleyse içinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından girin. Büyüklük taslayanların konaklama yeri ne kötüdür. (16/29)

Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (16/49)

Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleniş-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz. (17/4)

Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin. (17/37)

Hani, meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?" (17/61)

"Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir.” (18/50)

"Allah'ın yolundan saptırmak amacıyla 'gururla salınıp-kasılarak' (bunu yapar); dünyada onun için aşağılanma vardır, kıyamet günü de yakıcı azabı ona taddıracağız.” (22/9)

"Çünkü onlara: "Allah'tan başka ilah yoktur" denildiği zaman, büyüklük taslarlardı.” (37/35)

"İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından girin. Artık mütekebbirlerin konaklama yeri ne kötüdür.” (40/76)

"Allah'a karşı büyüklenmeyin; şüphesiz size apaçık, bir delil getiriyorum." (44/19)

"Firavun'dan. Çünkü, o, ölçüyü taşıran bir mütekebbirdi.” (44/31)

"İnkar edenlere gelince; "Size karşı ayetlerim okunduğunda büyüklük taslayan (müstekbir olan)lar ve suçlu-günahkar bir kavim olanlar sizler değil miydiniz?"(45/31)

"Zikr (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır." (54/25)

KİLİSE

Onlar yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler muhakkak

yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah güçlü olandır, aziz olandır. (22/40)

KİN

Ey iman edenler sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar, size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur sinelerinin gizli tuttukları ise daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Ve: "Biz Hıristiyanlarız" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece biz de kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir. (5/14)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerine demişlerdi ki: "Biz, sizlerden ve Allah'ın dışında taptıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayıp-inkar ettik. Sizinle aramızda siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbimiz biz sana tevekkül ettik ve 'içten sana yöneldik.' Dönüş sanadır." (60/4)

Doğrusu asıl ebter (soyu kesik) olan sana kin duyandır. (108/3)

Bir de onlardan sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz gerçekten sen çok şefkatlisin çok esirgeyicisin." (59/10)

KİTAPLAR

Ve onlar sana indirilene senden önce indirilenlere iman ederler ve ahirete de kesin bir bilgiyle inanırlar. (2/4)

Yanınızda olan (Tevrat)ı doğrulayıcı olarak, indirdiğime (Kur'an'a) iman edin; onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimizi az bir değer karşılığında değişmeyin. Ve yalnızca benden korkun. (2/41)

Onlardan bir kısmı ümmidir. Kitabı bilmezler; (bildikleri) bir sürü asılsız şeylerden başkası değildir ve yalnızca zannederler. (2/78)

Artık vay hallerine; kitabı kendi elleriyle yazıp sonra az bir değer karşılığında satmak için "Bu Allah katındandır" diyenlere. Artık vay elleriyle yazdıklarından dolayı onlara; vay kazanmakta olduklarına. (2/79)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti mü'minler de. Tümü Allah'a meleklerine Kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırdetmeyiz. İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamanı (dileriz). Varış ancak Sana'dır" dediler. (2/285)

De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

Ey iman edenler, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapıtmıştır. (4/136)

Kendilerine kitap verdiklerimiz sana indirilen dolayısıyla sevinirler; fakat (Müslümanların aleyhinde birleşen) gruplardan onun bazısını inkâr edenler vardır. De ki: "Ben yalnızca Allah'a kulluk etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben ancak O'na davet ederim ve son dönüşüm O'nadır." (13/36)

İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim ilahımız da sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz." (29/46)

İşte biz, sana böyle bir Kitap indirdik. Bundan dolayı kendilerine Kitap verdiklerimiz ona iman etmektedirler. Bunlar (putatapıcılar)dan da ona iman edecek olanlar vardır. İnkârcılardan başkası bizim ayetlerimizi inkar etmez. (29/47)

Eğer seni yalanlıyorlarsa senden öncekiler de yalanlandı; elçileri ise; kendilerine apaçık ayetler sahifeler ve aydınlatıcı kitaplar getirmişlerdi. (35/25)

Andolsun Biz Nuh'u ve İbrahim'i (elçi olarak) gönderdik, peygamberliği ve kitabı onların soylarında kıldık. Öyle iken içlerinde hidayeti kabul edenler vardır, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/26)

KİTAP EHLİ

Kitap Ehlinden olan kafirler ve müşrikler, Rabbinizden üzerinize bir hayrın indirilmesini arzu etmezler. Allah ise, dilediğine rahmetini tahsis eder. Allah büyük fazl sahibidir. (2/105)

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiç bir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim." Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahid olun, biz gerçekten müslümanlarız." (3/64)

Kitap Ehlinden bir grup, sizi şaşırtıp saptırmayı arzuladı; fakat onlar ancak kendi nefislerini şaşırtıp-saptırırlar da şuuruna varmazlar. (3/69)

Ey Kitap Ehli, siz şahid olup dururken, ne diye Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz? (3/70)

Ey Kitap Ehli, neden hakkı batıl ile örtüyor ve bildiğiniz halde hakkı gizliyorsunuz?(3/71)

Kitap Ehlinden bir bölümü, dedi ki: "İman edenlere inene gündüzün başlangıcında inanın, bitiminde ise inkar edin. Belki onlar da dönerler." (3/72)

Kitap Ehlinden öylesi vardır ki, bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demiş olmalarındandır. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler. (3/75)

De ki: "Ey Kitap Ehli, Allah yaptıklarınıza şahid iken, ne diye Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz?" (3/98)

De ki: "Ey Kitap Ehli, sizler şahidler olduğunuz halde, ne diye iman edenleri Alah yolundan -onda bir çarpıklık bulmaya yeltenerek- çevirmeye çalışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (3/99)

Ey iman edenler, eğer kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba boyun eğecek olursanız, sizi imanınızdan sonra tekrar küfre döndürürler. (3/100)

Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (3/110)

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. (3/113)

Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardandır. (3/114)

Onlar hayırdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah, muttakileri bilendir. (3/115)

Şüphesiz, Kitap Ehlinden, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene -Allah'a derin saygı gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir. (3/199)

Ne sizin kuruntularınızla, ne de Kitap Ehlinin kuruntularıyla değil. Kim kötülük yaparsa, onunla ceza görür; o, Allah'tan başka bir veli (dost) ve bir yardımcı bulamaz. (4/123)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Andolsun, Kitap ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahid olacaktır. (4/159)

Ey Kitap Ehli, domininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Ey Kitap Ehli, Kitaptan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve bir çoğundan geçiveren elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir Kitap geldi. (5/15)

Ey Kitap Ehli, elçilerin arası kesildiği dönemde: "Bize müjdeci de, bir uyarıcı da gelmedi" demenize (fırsat kalmasın) diye size apaçık anlatan elçimiz geldi. Böylece müjdeci de, uyarıcı da gelmiştir artık. Allah her şeye güç yetirendir. (5/19)

De ki: "Ey Kitap Ehli, yalnızca Allah'a, bize indirilene ve önceden indirilene inanmamız ve sizin çoğunuzun fasıklar olmanız nedeniyle mi bizden hoşlanmıyorsunuz?" (5/59)

De ki: "Allah katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

Eğer, Kitap Ehli iman edip sakınsalardı, elbette onların kötülüklerini örter ve onları 'nimetlerle donatılmış' cennetlere sokardık. (5/65)

Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür! (5/66)

De ki: "Ey Kitap Ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirileni ayakta tutmadıkça hiç bir şey üzerinde değilsiniz." Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tuğyanlarını ve inkarlarını arttıracaktır. Sen de kafirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma. (5/68)

De ki: "Ey kitap Ehli, haksız yere dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın." (5/77)

İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz." (29/46)

İşte biz sana böyle bir Kitap indirdik. Bundan dolayı kendilerine Kitap verdiklerimiz ona iman etmektedirler. Bunlar (putatapıcılar)dan da ona iman edecek olanlar vardır. İnkarcılardan başkası bizim ayetlerimizi inkar etmez. (29/47)

Kitap ehlinden onlara arka çıkanları da kalelerinden indirdi ve onların kalplerine korku düşürdü. Siz (onlardan) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını ise esir alıyordunuz. (33/26)

Ve sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve daha ayak basmadığınız bir yere mirasçı kıldı. Allah, her şeye güç yetirendir. (33/27)

Öyle ki, Kitap Ehli (yahudi ve hristiyanlar) Allah'ın fazlından hiç bir şeye 'güç yetirip-sahip olmadıklarını' ve fazlın muhakkak Allah'ın elinde olduğunu, onu dilediğine verdiğini bilip-öğrensin. Allah, büyük fazl (üstün lütuf ve ihsan) sahibidir. (57/29)

Kitap Ehlinden inkar edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamıştınız, onlar da kalelerinin

kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah(ın azabı) da, onlara hesaba katmadıkları bir yönden geldi, yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın. (59/2)

Münafıklık edenleri görmüyor musun ki, Kitap Ehlinden inkar eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun, eğer siz (yurtlarınızdan) çıkarılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size karşı olan hiç kimseye, hiç bir zaman itaat etmeyiz. "Eğer size karşı savaşılırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah, şahidlik etmektedir ki onlar, gerçekten yalancıdırlar. (59/11)

Kitap ehlinden ve müşriklerden inkar edenler, kendilerine apaçık bir delil gelinceye kadar, (bulundukları durumdan) kopup-ayrılacak değillerdi. (98/1)

(O delil de) Allah'tan gönderilmiş-bir elçi (ki,) tertemiz sahifeleri okumaktadır; (98/2)

Onların içinde dosdoğru 'yazılı-hükümler' vardır. (98/3)

Kitap ehlinden olanlar, ancak kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra fırkalara ayrıldılar. (98/4)

Şüphesiz, kitap ehlinden ve müşriklerden inkar edenler, içinde sürekli kalıcılar olmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar, yaratılmışların en kötüleridir. (98/6)

KOCA

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa, (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa, onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa, tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunları (böyle) açıklar. (2/230)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara, kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte, içinizde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu,

sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah, bilir de siz bilmezsiniz. (2/232)

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)

Eğer bir kadın, kocasının nüşuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

Vay bana" dedi (kadın). "Ben kocamış bir kadın iken ve şu kocam da bir ihtiyar iken doğuracak mıyım? Gerçekten bu, şaşırtıcı bir şey!.." (11/72)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

KOCAKARI

Yalnızca geri kalanlar içinde bir kocakarı hariç. (26/171)

KOCAMIŞLIK

Vay bana" dedi (kadın). "Ben kocamış bir kadın iken ve şu kocam da bir ihtiyar iken doğuracak mıyım? Gerçekten bu, şaşırtıcı bir şey!.." (11/72)

KOLAYLIK

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (5/30)

Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı (örfü) emret ve cahillerden yüz çevir. (7/199)

Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır, size onların karınlarındaki fers (yarı sindirilmiş gıdalar) ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla kayan dupduru bir süt içirmekteyiz. (16/66)

Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/69)

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

O gençler, mağaraya sığındıkları zaman, demişlerdi ki: "Rabbimiz, katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). (18/10)

(İçlerinden biri demişti ki:)"Madem ki siz onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrıldınız, o halde, (dağlara çekilip) mağaraya sığının da Rabbiniz size rahmetinden (bolca bir miktarını) yaysın ve işinizden size bir yarar kolaylaştırsın." (18/16)

Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz." (18/88)

Biz bunu (Kur'an'ı) senin dilinle kolaylaştırdık, takva sahiplerine müjde vermen ve direnen bir kavmi uyarıp-korkutman için. (19/97)

"Bana işimi kolaylaştır." (20/26)

Belki onlar öğüt alıp-düşünürler diye, Biz onu (Kur'an'ı), senin dilinle kolaylaştırdık. (44/58)

Andolsun Biz Kur'an'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/17)

Andolsun Biz Kur'an'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/22,32,40)

Astarları, ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve-devşirmesi (ordakilere) yakın (kolay)dır. (55/54)

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (57/22)

Ancak buna (imkan) bulamayanlar (için de) birbirleriyle temas etmeden önce, kesintisiz iki ay oruç (yüklenmiştir); buna güç yetiremeyenler altmış yoksulu doyursun. Bu (kolaylık), Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman etmeniz dolayısıyltzadır. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kafirler içinse acı bir azab vardır. (58/4)

İnkar edenler kesin olarak diriltilmeyeceklerini öne sürdüler. De ki: "Hayır, Rabbim adına andolsun, siz, muhakkak diriltileceksiniz; sonra mutlaka yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu da Allah'a göre oldukça kolaydır." (64/7)

Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş olanlarla henüz adet görmemiş bulunanların iddet (bekleme süre)leri, -eğer şüpheye düşecek olursanız (bilin ki)- üç aydır. Hamile kadınların bekleme-süresi ise, yüklerini bırakmaları (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakınırsa (Allah) ona işinde bir kolaylık gösterir. (65/4)

Geniş-imkanları olan, nafakayı geniş imkanlarına göre versin. Rızkı kısıtlı tutulan da, artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah, hiç bir nefse ona verdiğinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah, bir güçlüğün ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir. (65/7)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan

mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Kafirler içinse hiç kolay değildir. (74/10)

(Meyvelerin) Gölgeleri onlara pek yakın ve devşirilmeleri kolaylaştırıldıkça kolaylaştırılmış. (76/14)

Sonra ona yolu kolaylaştırdı. (80/20)

O, kolay bir hesap (sorgu) ile sorguya çekilecek, (84/8)

Ve seni kolay olan için başarılı kılacağız. (87/8)

Biz de onu kolay olan için başarılı kılacağız. (92/7)

Biz de ona en zorlu olanı (azaba uğramasını) kolaylaştıracağız. (92/10)

Demek ki, gerçekten zorlukla beraber kolaylık vardır. (94/5)

Gerçekten güçlükle beraber kolaylık vardır. (94/6)

KOMŞU

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü Allah her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

KORKAKLIK

Ey iman edenler inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta bulundukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Şayet size bir musibet isabet edecek olsa: "Doğrusu Allah bana nimet verdi çünkü onlarla birlikte olmadım" der. (4/72)

Eğer size, Allah'tan bir fazl (zafer) isabet ederse o zaman da sanki onunla aranızda hiçbir yakınlık yokmuş gibi kuşkusuz şöyle der; "Keşke onlarla birlikte olsaydım böylece ben de büyük 'kurtuluş ve mutluluğa' erseydim." (4/73)

Ey iman edenler toplu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arka çevirmeyin (savaştan kaçmayın). (8/15)

Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse gerçekten o Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. (9/44)

Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der. Haberin olsun onlar fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem o inkâr edenleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır. (9/49)

Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur. (9/56)

Eğer onlar bir sığınak ya da (kalacak) mağaralar veya girebilecekleri bir yer bulsalardı hızla oraya yönelip koşarlardı. (9/57)

KOYUN

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Bu benim kardeşimdir, doksan dokuz koyunu vardır, benimse bir tek koyunum var. Buna rağmen "Onu da benim payıma (koyunlarıma) kat" dedi ve bana, konuşmada üstün geldi." (Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/23-24)

KÖLE

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye, -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırırlar, Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/221)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünler, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

İçinizde evli olmayanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler Allah, kendi fazlından onları zengin eder. Allah geniş (nimet sahibi)dir, bilendir. (24/32)

Bana karşı lütuf-dediğin nimet de, İsrailoğullarını köle kılmandan dolayıdır." (26/22)

Kadınlarına "zıhar"da bulunanlar, sonra söylediklerinden geri dönenlerin, birbirleriyle temas etmeden önce bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaları gerekir. İşte size bununla öğüt verilmektedir. Allah, yaptıklarınızı haber alandır. (58/3)

Sarp yokuşun ne olduğunu sana öğreten nedir? Bir boynu çözmek (bir köleye özgürlük vermek)tir. (90/12-13)

KÖPEK

Eğer biz dileseydik, onu bununla yükseltirdik. Ama o yere meyletti (veya yere saplandı), hevasına uydu. Onun durumu, üstüne varsan dilini sarkıtıp soluyan, kendi başına bıraksan dilini sarkıtıp soluyan köpeğin durumu gibidir. İşte ayetlerimizi yalanlayan topluluğun durumu böyledir. Artık gerçek haberi onlara aktar. Ki düşünsünler. (7/176)

Sen onları uyanık sanırsın, oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın, geri dönüp onlardan kaçardın, onlardan içini korku kaplardı. (18/18)

(Sonra gelen kuşaklar) Diyecekler ki: "Üç'tüler, onların dördüncüsü köpekleridir." Ve: "Beştiler, onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (Bu,) Bilinmeyene (gayba) taş atmaktır. "Yedidirler, onların sekizincisi köpekleridir" diyecekler. De ki: "Rabbim, onların sayısını daha iyi bilir, onları pek az (insan) dışında kimse bilemez." Öyleyse onlar konusunda açıkta olan bir tartışmadan başka tartışma ve onlar hakkında bunlardan hiç kimseye bir şey sorma. (18/22)

KÖTÜ AD TAKMAK

Ey iman edenler bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin) belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

KÖTÜLÜK

O size yalnızca kötülüğü çirkin-hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder. (2/169)

Allah onu lanetlemiştir. O da (şöyle) dedi: "Andolsun kullarından 'miktarları tesbit edilmiş bir grubu' (kendime uşak) edineceğim." (4/118)

"Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davarların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost (veli) edinirse kuşkusuz o apaçık bir hüsrana uğramıştır. (4/119)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu, insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı sizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah dilediğini temize çıkarır. Allah işitendir bilendir. (24/21)

"(Yine de) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz benim Rabbim, bağışlayandır esirgeyendir." (12/53)

Andolsun insanı biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız. (50/16)

Şüphesiz Allah, adaleti ihsanı yakınlara vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan) kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (16/90)

Kim salih bir amelde bulunursa kendi lehinedir, kim de kötülük ederse o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullara zulmedici değildir. (41/46)

Kim salih bir amelde bulunursa kendi lehinedir kim kötülük yaparsa artık o da kendi aleyhinedir. Sonra siz, Rabbinize döndürüleceksiniz. (45/15)

(Bunlar) Büyük günahlardan ve çirkin -utanmazlıklardan kaçınanlar ve gazablandıkları zaman bağışlayanlar (42/37)

Kötülüğün karşılığı onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez. (42/40)

Kim zulme uğradıktan sonra nusret bulur (hakkını alır)sa artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur. (42/41)

Yol ancak, insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'tecavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azab vardır. (42/42)

Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahid olarak Allah yeter. (4/79)

Kim güzel bir aracılıkla aracılıkta (şefaatte) bulunursa ondan kendisine bir hisse vardır; kim kötü bir aracılıkla aracılıkta bulunursa ondan da kendisine bir pay vardır. Allah, herşeyin üzerinde koruyucudur. (4/85)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına haram olan ay'a kurbanlık hayvanlara (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı kendi misliyledir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu yok. Onların yüzleri sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İşte bunlar ateşin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır. (10/27)

Artık kim zerre ağırlığınca bir şer (kötülük) işlerse onu görür. (99/ 8)

Kim bir iyilikle gelirse kendisine bunun on katı vardır, kim bir kötülükle gelirse onun mislinden başkasıyla cezalandırılmaz ve onlar haksızlığa uğratılmazlar. (6/160)

Yoksa kötülükleri yapanlar bizi (aşıp) geçeceklerini mi sandılar? Ne kötü hükmediyorlar? (29/4)

KÖTÜ SÖZ

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır. (2/168)

O, size yalnızca, kötülüğü, çirkin-hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder. (2/169)

Allah, zulme uğrayanlar dışında, kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez. Allah işitendir, bilendir. (4/148)

KUL-KULLUK

Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki sakınasınız. (2/21)

Eğer kulumuza indirdiğimiz (Kur'an)'den şüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir sûre getirin. Ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi (kendilerine güvendiğiniz yardımcılarınızı) çağırın. (2/23)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hala) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Allah'ın kullarından, dilediğine kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini 'kıskanarak ve hakka baş kaldırarak' Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azab vardır. (2/90)

Allah'ın boyası... Allah(ın boyasın)dan daha güzel boyası olan kimdir? Biz (yalnızca) O'na kulluk edenleriz. (2/138)

Onlara bir musibet isabet ettiğinde, derler ki: "Biz Allah'a ait (kullar)ız ve şüphesiz O'na dönücüleriz." (2/156)

Ey iman edenler size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin ve yalnızca O'na kulluk ediyorsanız, (yine yalnızca) Allah'a şükredin. (2/172)

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (2/186)

İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah'ın rızasını ara(yıp kazan)mak amacıyla nefsini satın alır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (2/207)

(İddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah, sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanıncaya kadar nikah bağını bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki, elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak davranandır. (2/235)

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (2/256)

De ki: "Size bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup sakınanlar için Rablerinin katında, içinde temelli kalacakları, altından ırmaklar akan

cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah, kulları hakkıyla görendir." (3/15)

Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla görendir. (3/20)

Her bir nefsin hayırdan yaptıklarını hazır bulduğu ve her ne kötülük işlediyse onunla kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını istediği o günü (düşünün). Allah, sizi kendisinden sakındırır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (3/30)

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiç bir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim." Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahid olun, biz gerçekten müslümanlarız." (3/64)

Beşerden hiç kimsenin, Allah kendisine Kitabı, hükmü ve peygamberliği verdikten, sonra insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kulluk edin" deme (hakkı ve yetki)si yoktur. Fakat o, "Öğrettiğiniz ve ders verdiğiniz Kitaba göre Rabbaniler olunuz” (deme görevindedir.) (3/79)

Bu, ellerinizin önden sunduklarıdır. Allah, gerçekten kullara zulmedici değildir. (3/182)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler,) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaktırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Allah, onu lanetlemiştir. O da (şöyle) dedi: "Andolsun, kullarından 'miktarları tesbit edilmiş bir grubu' (kendime uşak) edineceğim. (4/118)

Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyüklenme gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/172)

Ey iman edenler, size açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın; Kur'an indirildiği zaman sorarsanız, size açıklanır. Allah onu affetti. Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak olandır. (5/101)

"Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiç bir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim (dünya) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen her şeyin üzerine şahid olansın.” (5/117)

Eğer onları azablandırırsan, şüphesiz onlar Senin kullarındır, eğer onları bağışlarsan, şüphesiz aziz olan, hakim olan Sen'sin Sen." (5/118)

O, kulları üzerinde kahredici olandır. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (6/18)

O, kulları üzerinde kahredici (kahhar) olandır. Size koruyucular gönderiyor. Sonunda sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, elçilerimiz onun 'hayatına son verirler.' Onlar (bu işte, ne eksik ne fazla) kusur etmezler. (6/61)

Bu, Allah'ın hidayetidir; kullarından dilediğini bununla hidayete erdirir. Onlar da şirk koşsalardı, elbette bütün yapıp-ettikleri 'onlar adına' boşa çıkmış olurdu. (6/88)

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, her şeyin üstünde bir vekildir. (6/102)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere, ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (7/32)

Andolsun biz Nuh'u kendi kavmine (toplumuna) gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Doğrusu ben, sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım." (7/59)

Ad (toplumuna da) kardeşleri Hud'u (gönderdik.) (Hud, kavmine:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hala korkup-sakınmayacak mısınız?" dedi. (7/65)

Dediler ki: "Sen bize yalnızca Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarınızı bırakmamız için mi geldin? Eğer gerçekten doğru isen, bize vadettiğin şeyi getir, bakalım." (7/70)

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Allah'tan başka taptıklarınız sizler gibi kullardır. Eğer doğru iseniz, hemen onları çağırın da size icabet etsinler. (7/194)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, her şeye güç yetirendir. (8/41)

Bu, ellerinizin önceden takdim ettiği işler yüzündendir. Yoksa şüphesiz Allah kullara zulmedici değildir. (8/51)

Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah kullarından tevbeleri kabul edecek ve sadakaları alacak olan O'dur. Şüphesiz, tevbeleri kabul eden, esirgeyen O'dur. (9/104)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaatçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Allah'ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere kulluk ederler ve: "Bunlar Allah katında bizim şefaatçilerimizdir" derler. De ki: "Siz, Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber veriyorsunuz? O, sizin şirk koştuklarınızdan uzak ve yücedir." (10/18)

Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, O'ndan başka bunu senden kaldıracak yoktur. Ve eğer sana bir hayır isterse, O'nun bol fazlını geri çevirecek de yoktur. Kullarından dilediğine bundan isabet ettirir. O, bağışlayandır, esirgeyendir. (10/107)

"Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size (gelecek olan) acı bir günün azabından korkarım" (dedi). (11/26)

Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır, bütün işler O'na döndürülür; öyleyse O'na kulluk edin ve O'na tevekkül edin. Senin Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir. (11/123)

Andolsun kadın onu arzulamıştı, -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle biz ondan kötülüğü ve fuhşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o, muhlis kullarımızdandı. (12/24)

"Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiç bir delil indirmediği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler." (12/40)

Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen dolayısıyla sevinirler; fakat (müslümanların aleyhinde birleşen) gruplardan, onun bazısını inkar edenler vardır. De ki: "Ben, yalnızca Allah'a kulluk etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben ancak O'na davet ederim ve son dönüşüm O'nadır." (13/36)

Resulleri onlara dediler ki: "Doğrusu biz, sizin gibi yalnızca bir beşeriz, ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/11)

İman etmiş kullarıma söyle: "Alış-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler." (14/31)

Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut." (14/35)

Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım." (15/39) "Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna." (15/40)

"Şüphesiz, kışkırtılıp-saptırılmışlardan sana uyanlar dışında, senin benim kullarım üzerinde zorlayıcı hiç bir gücün yoktur." (15/42)

Haber ver kullarıma; şüphesiz Ben, Ben bağışlayanım, esirgeyenim. (15/49)

Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: Benden başka ilah yoktur, şu halde benden korkup-sakının, diye uyarın." (16/2)

Şirk koşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, O'nun dışında hiç bir şeye kulluk etmezdik, biz de, atalarımız da; ve O'nsuz hiç bir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı? (16/35)

Andolsun, biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, itaat-kulluk da (din de) sürekli olarak O'nundur. Böyleyken Allah'tan başkasından mı korkup-sakınıyorsunuz? (16/52)

Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. (16/114)

Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren O (Allah) yücedir. Gerçekten O, işitendir, görendir. (17/1)

(Ey) Nuh ile birlikte taşıdıklarımızın çocukları! Şüphesiz o, şükreden bir kuldu. (17/3)

Nitekim o ikiden ilk-vaid geldiği zaman, oldukça zorlu olan kullarımızı üzerinize gönderdik de (sizi) evlerin aralarına kadar girip araştırdılar. Bu yerine getirilmesi gereken bir sözdü. (17/5)

Eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz ve eğer kötülük ederseniz o da (kendi) aleyhinizedir. Sonunda vaad geldiği zaman, (yine öyle kullar göndeririz ki) yüzlerinizi 'kötü duruma soksunlar', birincisinde ona girdikleri gibi mescid (Kudüs)e girsinler ve ele geçirdiklerini 'darmadağın edip mahvetsinler.' (17/7)

Biz, Nuh'tan sonra nice kuşakları yıkıma uğrattık. Kullarının günahlarını haber alıcı, görücü olarak Rabbin yeter. (17/17)

Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. (17/23)

Şüphesiz senin Rabbin, rızkı dilediğine -genişletir- yayar ve daraltır. Gerçekten O, kullarından haberi olandır, görendir. (17/30)

Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır. (17/53)

"Benim kullarım; senin onlar üzerinde hiç bir zorlayıcı gücün (hakimiyetin) yoktur." Vekil olarak Rabbin yeter. (17/65)

De ki: "Benimle aranızda şahid olarak Allah yeter; kuşkusuz O, kullarından gerçeğiyle haberdardır, görendir." (17/96)

Hamd, Kitabı kulu üzerine indiren ve onda hiç bir çarpıklık kılmayan Allah'a aittir. (18/1)

Derken, katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kulu buldular. (18/65)

İnkar edenler, Beni bırakıp kullarımı veliler edindiklerini mi sandılar? Gerçekten Biz cehennemi kafirler için bir durak olarak hazırlamışız. (18/102)

(Bu,) Rabbinin, kulu Zekeriya'ya rahmetinin zikridir. (19/2)

(İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı." (19/30)

Gerçek şu ki, Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur. (19/36)

"Babacığım, şeytana kulluk etme, kuşkusuz şeytan, Rahman (olan Allah)a başkaldırandır." (19/44)

Adn cennetleri (onlarındır) ki, Rahman (olan Allah, onu) kendi kullarına gaybtan vadetmiştir. Şüphesiz O'nun va'di yerine gelecektir. (19/61)

O cennet; biz, kullarımızdan takva sahibi olanları (ona) varisçi kılacağız. (19/63)

Göklerde ve yerde olan (herkesin ve her şeyin) tümü Rahman (olan Allah)a, yalnızca kul olarak gelecektir. (19/93)

Andolsun, biz Musa'ya vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, yetişilmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan." (20/77)

"Rahman (olan Allah) çocuk edindi" dediler. O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, onlar (melekler) ikrama layık görülmüş kullardır. (21/26)

Andolsun, biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdık. (21/105)

Gerçek şu ki kulluk eden bir topluluk için bunda (Kur'an'da) 'açık bir mesaj' (veya gerçek bir çıkış yolu) vardır. (21/106)

(Ey insan) Bu, senin ellerinin önden takdim ettikleridir. Şüphesiz Allah, kullar için zulmedici değildir. (22/10)

Andolsun, biz Nuh'u kendi kavmine (elçi olarak) gönderdik. Böylece kavmine dedi ki: "Ey Kavmim, Allah'a kulluk edin. Onun dışında sizin başka ilahınız yoktur, yine de sakınmayacak mısınız?" (23/23)

Onları ve Allah'tan başka taptıklarını bir araya getirip toplayacağı ve: "Şu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi yoldan saptılar?” diyeceği gün; (25/17)

Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter. (25/58)

O Rahman (olan Allah)ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (25/63)

Musa'ya: "Kullarımı gece yürüyüşe geçir, çünkü izleneceksiniz" diye vahyettik. (26/52)

Hani, babasına ve kavmine: "Siz neye kulluk ediyorsunuz?" demişti. (26/70)

Andolsun, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik: "Bizi inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler. (27/15)

(Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)

Andolsun, biz Semud (kavmine de) kardeşleri Salih'i: "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye (demek üzere) gönderdik. Bir de ne görsün, onlar birbirlerine düşman kesilmiş iki gruptur. (27/45)

Dedi ki: "Hamd Allah'ındır ve selam O'nun seçtiği kullarının üzerinedir. Allah mı daha hayırlı yoksa onların ortak koştukları mı?" (27/59)

Dün, onun yerinde olmayı dileyenler, sabahladıklarında: "Vay, demek ki Allah, kullarından dilediğinin rızkını genişletip-yaymakta ve kısıp-daraltmaktadır. Eğer Allah, bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de şüphesiz batırırdı. Vay, demek gerçekten inkar edenler felah bulamaz" demeye başladılar. (28/82)

İbrahim de; hani kavmine demişti ki: "Allah'a kulluk edin ve O'ndan sakının, eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır." (29/16)

"Siz yalnızca Allah'tan başka birtakım putlara tapıyor ve bir takım yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızkı Allah'ın katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz." (29/17)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36)

Ey iman eden kullarım, şüphesiz benim arzım geniştir; artık yalnızca bana ibadet edin. (29/56)

Allah, kullarından dilediğine rızkı yayıp-genişletir, (ve) kısar da. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir. (29/62)

Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıverirler.(30/48)

Onlar, gökten ve yerden önlerinde ve arkalarında olanı görmüyorlar mı? Eğer biz dilersek, onları yerin-dibine geçirir ya da gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Hiç şüphesiz, bunda 'gönülden (Allah'a) yönelen' her kul için bir ayet vardır. (34/9)

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

De ki: "O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır." (34/27)

De ki: "Şüphesiz benim Rabbim, kullarından rızkı dilediğine genişletip-yayar ve ona kısar da. Her neyi infak ederseniz, O (Allah), yerine bir başkasını verir; O, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (34/39)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır. (35/28)

Sonra Kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefsine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (35/32)

Eğer Allah, kazandıkları dolayısıyla insanları (azab ile) yakalayıverecek olsaydı, (yerin) sırtı üzerinde hiç bir canlıyı bırakmazdı, ancak onları, adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Sonunda ecelleri geldiği zaman, artık şüphesiz Allah kendi kullarını görendir. (35/45)

"Bana ne oluyor ki, beni yaratana kulluk etmeyecekmişim? Siz O'na döndürüleceksiniz." (36/22)

Yazıklar olsun kullara; ki onlara bir elçi gelmeyegörsün, mutlaka onunla alay ederlerdi. (36/30)

"Ey adem oğulları, ben size and vermedim mi ki: Şeytana kulluk etmeyin, çünkü, o, sizin için apaçık bir düşmandır;" (36/60)

"Bana kulluk edin, doğru yol budur." (36/61)

Alemler içinde selam olsun Nuh'a. (37/79)

Gerçekten biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/80)

Şüphesiz o, bizim mü'min olan kullarımızdandı. (37/81)

İbrahim'e selam olsun. (37/109)

Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/110)

Şüphesiz o, bizim mü'min olan kullarımızdandır. (37/111)

Musa'ya ve Harun'a selam olsun. (37/120)

Şüphesiz biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/121)

Şüphesiz ikisi, bizim mü'min olan kullarımızdandılar. (37/122)

Fakat onu yalanladılar; bundan dolayı gerçekten onlar, (azab için getirilip) hazır bulundurulacak olanlardır. (37/127)

Ancak, muhlis olan kullar başka. (37/128)

İlyas'a selam olsun. (37/130)

Şüphesiz biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/131)

Şüphesiz o, bizim mü'min olan kullarımızdandı. (37/132)

Andolsun, (peygamber olarak) gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: (37/171)

Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. (37/172)

Sen onların söylediklerine karşı sabret ve bizim güç sahibi kulumuz Davud'u hatırla; çünkü o, (her tutum ve davranışında Allah'a) yönelen biriydi. (38/17)

Doğrusu biz dağlara boyun eğdirdik, akşam ve sabah kendisiyle birlikte (Allah'ı) tesbih ederlerdi. (38/18)

Biz Davud'a Süleyman'ı armağan ettik. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi. (38/30)

Kulumuz Eyyub'u da hatırla. Hani o: "Herhalde şeytan, bana kahredici bir acı ve azab dokundurdu" diye Rabbine seslenmişti. (38/41)

"Ve eline bir deste (sap) al, böylece onunla vur ve andını bozma." Gerçekten, Biz onu sabredici bulduk. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi. (38/44)

Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da hatırla. (38/45)

Dedi ki: "Senin izzetin adına andolsun, ben, onların tümünü mutlaka azdırıp-kışkırtacağım." (38/82)

"Ancak onlardan, muhlis olan kulların hariç." (38/83)

Eğer inkar edecek olursanız, artık şüphesiz Allah size karşı hiç bir ihtiyacı olmayandır ve O, kulları için inkara rıza göstermez. Ve eğer şükrederseniz, sizin (yararınız) için ondan razı olur. Hiç bir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz, böylece yaptıklarınızı size haber verecektir. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı olanı bilendir. (39/7)

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arz'ı geniştir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir." (39/10)

Onların üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında da tabakalar vardır. İşte Allah, kendi kullarını bununla tehdit edip-korkutuyor. Ey kullarım öyleyse Benden sakının. (39/16)

Tağut'a kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver. (39/17)

Allah, kuluna yeterli değil mi? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için bir yol gösterici yoktur. (39/36)

De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybı ve müşahede edilebileni bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde, kullarının arasında sen hüküm vereceksin." (39/46)

(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." (39/53)

Kişinin (yana yakıla) şöyle diyeceği (gün): "Allah yanında (kullukta) yaptığım kusurlardan dolayı yazıklar olsun (bana). Doğrusu ben, (Allah'ın diniyle) alay edenlerdendim." (39/56)

De ki: "Ey cahiller, bana Allah'ın dışında bir başkasına mı kulluk etmemi emrediyorsunuz?" (39/64)

"Hayır, artık (yalnızca) Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol." (39/66)

Öyleyse, dini yalnızca O'na halis kılanlar olarak Allah'a dua (kulluk) edin; kafirler hoş görmese de. (40/14)

Dereceleri yükselten Arş'ın sahibi (Allah), 'toplanma ve buluşma' günü ile uyarıp-korkutmak için, kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir. (40/15)

"Nuh kavmi, Ad, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumuna benzer (bir gün). Allah, kullar için zulüm istemez." (40/31)

"İşte size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben de işimi Allah'a bırakıyorum. Şüphesiz Allah, kulları pek iyi görendir." (40/44)

Büyüklenen (müstekbir)ler derler ki: "Biz hepimiz (ateşin) içindeyiz; gerçekten Allah, kullar arasında hüküm verdi (artık)." (40/48)

De ki: "Bana apaçık belgeler gelince, sizin Allah'tan başka taptıklarınıza kulluk etmekten kesin olarak menedildim ve alemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum." (40/66)

Ama Bizim dayanılmaz-azabımızı gördükleri zaman, imanları kendilerine hiç bir yarar sağlamadı. (Bu,) Allah'ın kulları arasında sürüp-giden sünnetidir. İşte kafirler burada hüsrana uğramışlardır. (40/85)

Onlara "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye önlerinden ve arkalarından elçiler gelince, dediler ki: "Eğer dileseydi Rabbimiz melekler indirirdi. Bundan dolayı biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkar edicileriz.” (41/14)

Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim de kötülük ederse, o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullara zulmedici değildir. (41/46)

Allah, kullarına karşı lütuf sahibidir; dilediğini rızıklandırır. O, kuvvetlidir, azizdir. (42/19)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiç bir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, biz ondaki iyiliği arttırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

Kullarından tevbeyi kabul eden, kötülükleri affeden ve işlediklerinizi bilen O'dur. (42/25)

Eğer Allah, kulları için rızkı (sınırsızca) geniş tutup-yaysaydı, gerçekten yeryüzünde azarlardı. Ancak O, dilediği miktar ile indirir. Çünkü O, kullarından haberi olandır, görendir. (42/27)

Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz. Şüphesiz sen, dosdoğru olan bir yola yöneltip-iletiyorsun. (42/52)

(Buna rağmen) Kendi kullarından O'na bir parça kılıp-yakıştırdılar. Doğrusu insan, açıkça bir nankördür. (43/15)

Onlar, ki Rahmanın kulları olan melekleri dişiler kıldılar. Kendileri yaratılışlarına şahit mi oldular? Onların şahitlikleri yazılacak ve (bundan dolayı) sorumlu tutulacaklar. (43/19)

O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık. (43/59)

"Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; şu halde O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur." (43/64)

"Ey kullarım, bugün sizin için korku yoktur ve siz mahzun olmayacaksınız." (43/68)

"Allah'ın kullarını bana teslim edin; gerçekten ben, sizin için güvenilir bir elçiyim" (demişti). (44/18)

(Allah da:) "Öyleyse, kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, muhakkak takip edileceksiniz." (diye duasını kabul edip cevap verdi). (44/23)

Ad'ın kardeşini hatırla; onun önünden ve ardından nice uyarıcılar gelip geçmişti; hani o, Ahkaf'taki kavmini: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım" diye uyarmıştı. (46/21)

(Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. (50/8)

Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (50/11)

"Huzurumda söz değişikliğe uğratılmaz ve Ben kullara zulmedici değilim." (50/29)

"Şüphesiz, biz bundan önce O'na dua (kulluk) ederdik. Gerçekten O, iyiliği bol, esirgemesi çok olanın ta kendisidir." (52/28)

Böylece O'nun kuluna vahyettiğini vahyetti. (53/10)

Hemen, Allah'a secde edin ve (yalnızca O'na) kulluk edin. (53/62)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanlamıştı; böylece kulumuz (Nuh)u yalanladılar ve: "Delidir" dediler. O 'baskı altına alınıp engellenmişti.'(54/9)

Sizi karanlıklardan nura çıkarması için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size karşı elbette şefkatli olandır, esirgeyendir. (57/9)

De ki: "Ey Yahudi olanlar, eğer siz, (bütün) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizlerin gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız, şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)." (62/6)

Allah, inkar edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiç bir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

Öyle ki, onu sizlere bir ibret (hatırlatma ve öğüt) kılalım. 'Gerçeği belleyip kavrayabilen' kullar da onu belleyip-kavrasın.'(69/12)

"Allah'a kulluk edin, O'ndan korkun ve bana itaat edin." (71/3)

"Çünkü Sen onları bırakacak olursan, Senin kullarını şaşırtıp-saptırırlar ve onlar, kötülükten sınırı aşan (facir'den) kafirden başkasını doğurmazlar." (71/27)

Şüphesiz mescidler, (yalnızca) Allah'a aittir. Öyleyse, Allah ile beraber başka hiç bir şeye (ve kimseye) kulluk etmeyin (dua etmeyin, tapmayın). (72/18)

Şu bir gerçek ki, Allah'ın kulu (olan Muhammed,) O'na dua (ibadet ve kulluk) için kalktığında, onlar (müşrikler,) neredeyse çevresinde keçeleşeceklerdi. (72/19)

Allah'ın kullarının kendisinden içtikleri bir kaynak; onu fışkırttıkça fışkırtıp akıtırlar. (76/6)

Ey mutmain (tatmin bulmuş) nefis, (89/27)

Rabbine, hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak dön. (89/28)

Artık kullarımın arasına gir. (89/29)

Engellemekte olanı gördün mü? (96/9)

Namaz kıldığı zaman bir kulu. (96/10)

Gördün mü? Ya o (kul) doğru yol üzerinde ise, (96/11)

Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dimdik ve sapasağlam) din budur. (98/5)

KULAK

Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (2/7)

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davarların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost (veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır. (4/119)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne(ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)

Onlar, yalana kulak tutanlardır, haram yiyicilerdir. Sana gelirlerse aralarında hükmet veya onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiçbir şeyle kesin olarak zarar veremezler. Aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Şüphesiz, Allah, adaletle hüküm yürütenleri sever. (5/42)

Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'a can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır. (5/45)

Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görseler, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkâr etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler. (6/25)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (7/179)

Onların yürüyecek ayakları var mı? Ya da tutacakları elleri mi var? Veya görecek gözleri mi var? Yoksa işitecek kulakları mı var? De ki: "Ortak koştuklarınızı çağırın, sonra bir düzen (tuzak) kurun da bana göz bile açtırmayın." (7/195)

İçlerinden Peygamberi incitenler ve: "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder, mü'minlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenler için bir rahmettir. Allah'ın elçisine eziyet edenler... Onlar için acı bir azab vardır." (9/61)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakınmayacak mısınız? (10/31)

Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da parlak bir ateş izler. (15/18)

Onlar, Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Gafil olanlar onların ta kendileridir. (16/108)

Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalb, bunların hepsi ondan sorumludur. (17/36)

Ve onların kalbleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbini "bir ve tek" (ilah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçar vaziyette' gerisin geriye giderler. (17/46)

Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). (18/11)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

Yer yüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları oluversin? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir. (22/46)

O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz. (23/78)

Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu yalan söylemektedirler. (26/223)

Ona ayetlerimiz okunduğunda, sanki işitmiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklük taslayarak (müstekbirce) sırtını çevirir. Artık sen ona acı bir azap ile müjde ver. (31/7)

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/9)

Dediler ki: "Bizi kendisine çağırdığın şeye karşı kalblerimiz bir örtü içindedir, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz." (41/5)

Böylece biz de onlara dünya hayatında aşağılanma azabını taddırmak için, o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir aşağılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir. (41/16)

Eğer biz onu A'cemi (Arapça olmayan bir dilde) olan bir Kur'an kılsaydık, herhalde derlerdi ki: "Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana, A'cemi (Arapça olmayan bir dil)mi?" De ki: "O, iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'an), onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir." (41/44)

Hani cinlerden birkaçını, Kur'an dinlemek üzere sana yöneltmiştik. Böylece onun huzuruna geldikleri zaman, dediler ki: "Kulak verin;" sonra bitirilince kendi kavimlerine uyarıcılar olarak döndüler. (46/29)

Hiç şüphesiz, bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir öğüt (zikir) vardır. (50/37)

Çağırıcının, yakın bir yerden çağrıda bulunacağı güne kulak ver; (50/41)

Biz, o uğursuz (felaket yüklü ve) sürekli bir günde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. (54/19)

De ki: "Sizi inşa eden (yaratan), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (67/23)

Doğrusu ben, onları bağışlaman için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler.' (71/7)

KUM YIĞINI

(Öyle) Bir gün ki, yeryüzü ve dağlar titremeye-tutulur ve dağlar göçüveren bir kum yığını olur. (73/14)

KUMAR

Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "İhtiyaçtan artakalanı." Böylece Allah, size ayetlerini açıklar; umulur ki düşünürsünüz; (2/219)

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/90)

Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (5/91)

KUPALAR

Çevrelerinde gümüşten billur kablar, kupalar dolaştırılır. (76/15)

KUR'AN

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim, bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki, şükredersiniz. (2/185)

Ey iman edenler, size açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın; Kur'an indirildiği zaman sorarsanız size açıklanır. Allah, onu affetti. Allah, bağışlayandır (kullara) yumuşak olandır. (5/101)

De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah, benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsa- kendisiyle uyarmam için bana şu Kur'an vahyedildi. Gerçekten Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğuna siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şehadet etmem." De ki: O, ancak bir tek olan ilahtır ve gerçekten ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım. (6/19)

Kur'an okunduğu zaman, hemen onu dinleyin ve susun. Umulur ki esirgenmiş olursunuz. (7/204)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar öldürürler ve öldürülürler; (bu) Tevrat'ta İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda bizimle karşılaşmayı ummayanlar derler ki: "Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem gerçekten ben büyük günün azabından korkarım." (10/15)

Bu Kur'an, Allah'tan başkası tarafından yalan olarak uydurulmuş değildir. Ancak bu önündekileri doğrulayan ve kitabı ayrıntılı olarak açıklayandır. Bunda hiç şüphe yoktur alemlerin Rabbindendir. (10/37)

Senin içinde olduğun herhangi bir durum onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki ona (iyice) daldığınızda biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de daha büyüğü de yoktur ki apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (10/61)

Gerçekten biz, akıl erdirirsiniz diye onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik. (12/2)

Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmemizle en güzel kıssaları gerçek bir haber (kıssa) olarak sana aktarıyoruz, oysa sen daha önce bundan haberi olmayanlardandın. (12/3)

Eğer, kendisiyle dağların yürütüldüğü yerin parçalandığı veya ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olurdu). Hayır emrin tümü Allah'ındır. İman edenler, hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu. İnkâr edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Veya miadını şaşırmaz.) (13/31)

Elif Lam Ra. Bunlar kitabın ve apaçık olan Kur'an'ın ayetleridir. (15/1)

Andolsun sana çiftlerden yediyi ve büyük Kur'an'ı verdik. (15/87)

Ki onlar, Kur'anı parça-parça kıldılar. (15/91)

Öyleyse Kur'an okuduğun zaman kovulmuş şeytandan Allah'a sığın. (16/98)

Şüphesiz bu Kur'an en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (17/9)

Andolsun biz, bu Kur'an'da çeşitli açıklamalar yaptık öğüt alıp-düşünsünler diye. Oysa bu onların daha uzaklaşmalarından başkasını arttırmıyor. (17/41)

Kur'an okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanlar arasında görünmez bir perde kıldık. (17/45)

Ve onların kalbleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen, Kur'an'da sadece Rabbini bir ve tek (ilah olarak) andığın zaman 'nefretle kaçar vaziyette' gerisin geriye giderler. (17/46)

Hani biz, sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor. (17/60)

Güneşin sarkmasından, gecenin kararmasına kadar namazı kıl fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'ı işte o şahid olunandır. (17/78)

Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan başkasını arttırmaz. (17/82)

De ki: "Eğer bütün ins ve cin (toplulukları) bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansa -onların bir kısmı bir kısmına destekçi olsa bile- onun bir benzerini getiremezler." (17/88)

Andolsun bu Kur'an'da her örnekten insanlar için çeşitli açıklamalarda bulunduk. İnsanların çoğu ise ancak inkarda ayak direttiler. (17/89)

Onu bir Kur'an olarak insanlara dura dura okuman için (bölüm bölüm) ayırdık ve onu safha safha bir indirme ile indirdik. (17/106)

Andolsun bu Kur'an'da insanlar için biz her örnekten çeşitli açıklamalarda bulunduk. İnsan herşeyden çok tartışmacıdır. (18/54)

Biz, sana bu Kur'an'ı güçlük çekmen için indirmedik, (20/2)

Böylece biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda korkulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakınırlar ya da onlar için düşünme (yeteneğini) oluşturur. (20/113)

Hak olan biricik hükümdar olan Allah, yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel Kur'an'ı (okumada) acele etme ve de ki: "Rabbim ilmimi arttır." (20/114)

Ve elçi dedi ki: "Rabbim, gerçekten benim kavmim bu Kur'an'ı terkedilmiş (bir kitap) olarak bıraktılar." (25/30)

İnkâr edenler dediler ki: "Kur'an, ona tek bir defada toplu olarak indirilmeli değil miydi?" Biz onunla kalbini sağlamlaştırıp-pekiştirmek için böylece (ayet ayet indirdik) ve onu 'belli bir okuma düzeniyle (tertil üzere) düzene koyup' okuduk. (25/32)

Ta sin. Bunlar Kur'an'ın ve apaçık olan kitabın ayetleridir. (27/1)

Hiç şüphesiz bu Kur'an sana hüküm ve hikmet sahibi olan (ve herşeyi gerçeğiyle) bilen (Allah'ın) katından ilka edilmektedir. (27/6)

Gerçek şu ki, bu Kur'an İsrailoğullarına hakkında ayrılığa düştükleri şeylerin bir çoğunu aktarıp anlatıyor. (27/76)

Ve Kur'an'ı okumakla da (emrolundum). Artık kim, hidayete gelirse kendi nefsi için hidayete gelmiştir; kim sapacak olursa de ki: "Ben yalnızca uyarıcılardanım." (27/92)

Şüphesiz sana Kur'an'ı farz kılan, seni dönülecek yere elbette döndürecektir. De ki: "Rabbim, hidayetle geleni de açıkca bir sapıklık içinde olanı da daha iyi bilmektedir." (28/85)

Andolsun biz, bu Kur'an'da insanlar için her örneği gösterdik. Şüphesiz sen, onlara bir ayetle geldiğin zaman o inkâr edenler mutlaka: "Siz ancak muptil olanlardan başkası değilsiniz" derler. (30/58)

İnkâr edenler dedi ki: "Biz, kesin olarak, ne bu Kur'an'a inanırız, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenleri Rableri huzurunda tutuklanmış olarak görsen; sözü (suçlamaları) birbirlerine karşı evirip-çevirir (birbirlerine yöneltirler). Za'fa uğratılan (müstaz'af)lar büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer sizler olmasaydınız, gerçekten bizler mü'min (kimse)ler olurduk." (34/31)

Andolsun hikmetli Kur'an'a (36/2)

Biz ona (Peygambere) şiir öğretmedik; (bu) ona yakışmaz da. O (kendisine indirilen Kitap) yalnızca bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır. (36/69)

Sad, Zikir dolu Kur'an'a andolsun.(38/1)

Andolsun, biz bu Kur'an'da belki öğüt alıp-düşünürler diye, insanlar için her bir örnekten verdik. (39/27)

Çarpıklığı olmayan Arapça bir Kur'an'dır (bu). Umulur ki sakınırlar. (39/28)

Bilen bir kavim için ayetleri (çeşitli biçimlerde, birer birer) 'fasıllar halinde açıklanmış' Arapça Kur'an (veya okunan) kitaptır; (41/3)

İnkar edenler dediler ki: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin ve onda (okunurken) yaygaralar koparın. Belki üstün gelirsiniz." (41/26)

Eğer biz, onu A'cemi (Arapça olmayan bir dilde) olan bir Kur'an kılsaydık herhalde derlerdi ki: "Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana A'cemi (Arapça olmayan bir dil)mi?" De ki: "O iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'an) onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir." (41/44)

İşte biz sana böyle Arapça bir Kur'an vahyettik; şehirlerin anası (olan Mekke halkı)nı ve çevresinde olanları uyarman için ve kendisinde şüphe olmayan toplanma gününü (haber verip onları) uyarman için de. (O gün onların) Bir bölümü cennette bir bölümü çılgınca yanan ateşin içerisindedirler. (42/7)

Gerçekten Biz, onu belki aklınızı kullanırsınız diye Arapça bir Kur'an kıldık. (43/3)

Hani cinlerden birkaçını Kur'an dinlemek üzere sana yöneltmiştik. Böylece onun huzuruna geldikleri zaman dediler ki: "Kulak verin;" sonra bitirilince kendi kavimlerine uyarıcılar olarak döndüler. (46/29)

Öyle olmasa Kur'an'ı iyiden iyiye düşünmezler miydi? Yoksa birtakım kalpler üzerinde kilitler mi vurulmuş? (47/24)

Kaf. 'Şerefli üstün' Kur'an'a andolsun. (50/1)

Biz onların neler söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin; şu halde Benim kesin tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver. (50/45)

Andolsun Biz Kur'an'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/17)

Kur'an'ı öğretti. (55/2)

Elbette bu bir Kur'an-ı Kerim'dir. (56/77)

Şayet biz, bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, andolsun onu Allah korkusundan saygı ile baş eğmiş parça parça olmuş görürdün. İşte Biz belki düşünürler diye insanlara böyle örnekler veririz. (59/21)

De ki: "Bana gerçekten şu vahyolundu: Cinlerden bir grup dinleyip de şöyle demişler: -Doğrusu biz, (büyük) hayranlık uyandıran bir Kur'an dinledik" (72/1)

Veya üzerine ilave et. Ve Kur'an'ı belli bir düzen içinde (tertil üzere) oku. (73/4)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah, sizden hastalar olduğunu başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (73/20)

Şüphesiz onu (kalbinde) toplamak ve onu (sana) okutmak bize ait (bir iş)tir. (75/17)

Şu halde Biz onu okuduğumuz zaman sen de onun okunuşunu izle. (75/18)

Gerçek şu ki, Kur'an'ı senin üzerine 'safhalar halinde bir indirme tarzıyla (tenzil)' indiren biziz biz. (76/23)

Kendilerine Kur'an okunduğunda secde etmiyorlar. (84/21)

Hayır; o (Kitap) 'şerefli-üstün' olan bir Kur'an'dır; (85/21)

KURBAĞA

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

KURBAN

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir elçiye inanmamamız konusunda and verdi," diyenlere de ki: "Şüphesiz, benden önce nice elçiler, apaçık belgeler ve söylediklerinizle geldi; eğer, siz doğru idiyseniz, o halde onları ne diye öldürdünüz?" (3/183)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah, ancak korkup-sakınanlardan kabul eder." (5/27)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Allah, Beyt-i Haram (olan) Kabe'yi insanlar için bir ayaklanma (kıyam evi) kıldı; Haram Ay'ı, kurbanı ve boyunlardaki gerdanlıkları da. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildiğini ve Allah'ın gerçekten herşeyi bilen olduğunu bilmeniz içindir. (5/97)

Sonunda ikisi de (Allah'ın emrine ve takdirine) teslim olup (babası, İsmail'i kurban etmek için) onu alnı üzerine yatırdı. (37/103)

Ve ona büyük bir kurbanı fidye olarak verdik. (37/107)

Şu halde Rabbin için namaz kıl ve kurban kes. (108/2)

KUREYŞ

(Hiç değilse kendilerini) Kureyş'i 'bir araya getirip anlaştırdığı' (106/1)

Yaz ve kış yolculuğunda onları (güvenliğe kavuşturduğu ya da başkalarıyla) ısındırıp yakınlaştırdığı için (106/2)

Şu Ev (Ka'be'n)in Rabbine kulluk etsinler; (106/3)

Ki O, kendilerini açlıktan (kurtarıp) doyuran ve korkudan güvenliğe kavuşturandır. (106/4)

KURT

Dediler ki: "Andolsun, biz, birbirini kollayan bir topluluk iken, kurt onu yerse, bu durumda şüphesiz kayba uğrayan (aciz) kimseler oluruz." (12/14)

Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyorduk. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin." (12/17)

KUŞ-KUŞLAR

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (3/49)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Yeryüzünde hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi ümmetler olmasın. Biz Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır. (6/38)

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

"Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." (12/41)

Göğün boşluğunda boyun eğdirilmiş (musahhar kılınmış) kuşları görmüyorlar mı? Onları (böyle boşlukta) Allah'tan başkası tutmuyor. Şüphesiz, iman eden bir topluluk için bunda ayetler vardır. (16/79)

Biz, her insanın kuşunu (işlediklerini, yaptıklarını) kendi boynuna doladık, kıyamet gününde onun için açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız. (17/13)

Biz bunu (hükmü) Süleyman'a kavrattık, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye, dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) Yapanlar biz idik. (21/79)

Allah'ı birleyen (Hanif)ler olarak, O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (22/31)

Görmedin mi ki, göklerde ve yerde olanlar ve dizi dizi uçan kuşlar, gerçekten Allah'ı tesbih etmektedir. Her biri, kendi duasını ve tesbihini şüphesiz bilmiştir. Allah, onların işlediklerini bilendir. (24/41)

Süleyman, Davud'a mirasçı oldu ve dedi ki: "Ey insanlar, bize kuşların konuşma-dili öğretildi ve bize herşeyden (bol bir nimet) verildi. Gerçekten bu, apaçık bir üstünlüktür." (27/16)

Süleyman'a cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı ve bunlar bölükler halinde dağıtıldı.(27/17)

Kuşları denetledikten sonra dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum, yoksa kaybolanlardan mı oldu?" (27/20)

Andolsun, biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar, onunla birlikte (Beni tesbih edip) yankıyla ses verin" (dedik) ve kuşlara da (aynısını emrettik). Ve ona demiri yumuşattık. (34/10)

Ve toplanıp gelen kuşları da. Hepsi onunla (Allah'ı tesbih etmede uyum içinde) yönelip-dönmekte olanlar idi. (38/19)

Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açıp kapayarak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahman (olan Allah')tan başkası (boşlukta) tutmuyor. Şüphesiz O, herşeyi hakkıyla görendir. (67/19)

Onların üzerine ebabil (sürü sürü) kuşlarını gönderdi. (105/3)

KUŞKU

Gerçek Rabbindendir. Şu halde sakın kuşkuya kapılanlardan olma. (2/147)

Gerçek, Rabbinden (gelen)dir. Öyleyse kuşkuya kapılanlardan olma. (3/60)

Sizi çamurdan yaratan, sonra bir ecel belirleyen O'dur. Adı konulmuş ecel, O'nun katındadır. Sonra siz (yine) kuşkuya kapılıyorsunuz. (6/2)

Allah'tan başka bir hakem mi arıyayım? Oysa O, size Kitabı açıklanmış olarak indirmiştir. Kendilerine Kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden hak olarak indirilmiş olduğunu bilmektedirler. Şu halde, sakın kuşkuya kapılanlardan olma. (6/114)

Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalbleri kuşkuya kapılıp, kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister. (9/45)

Sana indirdiğimizden eğer kuşkudaysan senden önce kitabı okuyanlara sor. Andolsun Rabbinden sana gerçek gelmiştir şu halde kuşkuya kapılanlardan olma. (10/94)

De ki: "Ey insanlar, eğer benim dinimden yana bir kuşku içindeyseniz, ben, sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmiyorum, ancak ben, sizin hayatınıza son verecek olan Allah'a ibadet ederim. Ben, mü'minlerden olmakla emrolundum." (10/104)

"Hayır" dediler. "Biz sana, onların hakkında kuşkuya kapıldıkları şeyle geldik." (15/63)

Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, onlar zalim kimselerdir. (24/50)

Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun. Böyle olsaydı, batılda olanlar kuşkuya kapılırlardı. (29/48)

Sen onları korkuya kapıldıklarında bir görsen. Artık hiçbir kaçış yoktur ve yakın bir yerden yakalanıvermişlerdir. "Biz O'na iman ettik" derler; ancak onlara uzak bir yerden (ahiretten imana) el uzatmak nerede? Oysa daha önce onu inkar etmişlerdi; onlar uzak bir yerden gayba atıp tutuyorlardı (dil uzatıyorlardı). (Şimdi) Kendileriyle istek duydukları şeyler arasında perde çekilmiştir; daha önce benzerlerine yapıldığı gibi. Çünkü onlar kuşku verici bir tereddüt içinde idiler. (34/51-54)

"Andolsun, daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuştunuz. Sonunda o, vefat edince, demiştiniz ki; "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah, ölçüyü taşıran, şüpheci kimseyi böyle saptırır."" (40/34)

Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan (kıyametten) yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru yol budur." (43/61)

"Gerçekten bu, sizin kuşkuya kapıldığınız şeydir." (44/50)

Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Resûlü'ne iman ettiler, sonra hiçbir kuşkuya kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte onlar, sadık (doğru) olanların ta kendileridir. (49/15)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geliverdi; ve o aldaltıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

KUŞLUK VAKTİ

Ya da o ülkeler halkı, kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/98)

(Musa) Dedi ki: "Buluşma zamanımız, (ülkenin ulusal) bayram günü ve insanların toplanacağı kuşluk vakti (olsun)." (20/59)

Onu gördükleri gün, sanki, bir akşam veya bir kuşluk-vaktinden başkasını yaşamamış gibidirler. (79/46)

Kuşluk vaktine andolsun. (93/1)

KUTSAL

Ey kavmim, Allah'ın sizin için yazdığı (girmenizi emrettiği) kutsal yere girin ve gerisin geri arkanıza dönmeyin; yoksa kayba uğrayanlar olarak çevrilirsiniz." (5/21)

Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın." (20/12)

Hani Rabbi ona, kutsal vadi Tuva'da seslenmişti: (79/16)

KUYU

İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Eğer (mutlaka bir şey) yapacaksanız, öldürmeyin Yusuf'u, onu kuyunun derinliklerine bırakıverin de bir yolcu kafilesi alsın." (12/10)

Nitekim onu götürdükleri ve kuyunun derinliklerine atmaya topluca davrandıkları zaman, biz ona (şöyle) vahyettik: "Andolsun, sen onlara kendileri, farkında değilken bu yaptıklarını haber vereceksin." (12/15)

(Halkı) Zulmediyorken yıkıma uğrattığımız nice ülkeler vardır ki, şimdi onların altları üstlerine gelmiş ıpıssız durmakta, kullanılamaz durumdaki kuyuları (terkedilmiş bulunmakta), yüksek sarayları (çın çın ötmektedir). (22/45)

KÜFÜR

Küfürde 'büyük çaba harcayanlar' seni üzmesin. Çünkü onlar, Allah'a hiç bir şeyle zarar veremezler. Allah, onları ahirette pay sahibi kılmamayı ister. Onlar için büyük bir azab vardır. (3/176)

Kimi yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini eğip bükerek ve dine bir kin ve hınç besleyerek: "Dinledik ve karşı geldik. İşit, -işitmez olası- ve 'Raina' bizi güt, bize bak" derler. Eğer onlar: "İşittik ve itaat ettik, sen de işit ve 'Bizi gözet' deselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında, inanmazlar. (4/46)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak

tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. (5/41)

Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkar edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır. (10/4)

(Müşrik olan hakim güçlere:) "İşte bu(nlar) da sizinle birlikte (küfür ve zulümde) göğüs gerenlerdir. Onlara bir merhaba (bile) yok. Çünkü onlar ateşe gireceklerdir." (denilir) (38/59)

- L -

LAKAP

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

LANET

Dediler ki: "Bizim kalplerimiz örtülüdür." Hayır; Allah, inkârlarından dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı pek azı iman eder. (2/88)

Allah katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir Kitap geldiği zaman, -ki bundan önce inkâr edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince, onu inkâr ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerinedir. (2/89)

Gerçekten, apaçık belgelerden indirdiklerimizi ve insanlar için Kitapta açıkladığımız hidayeti gizlemekte olanlar; işte onlara, hem Allah lanet eder, hem de (bütün) lanet ediciler. (2/159)

Şüphesiz, inkâr edip kafir olarak ölenler, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerinedir. (2/161)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (3/61)

İşte bunların cezası, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lanetlerinin üzerine olmasıdır. (3/87)

Kimi Yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini eğip bükerek ve dine bir kin ve hınç besleyerek: "Dinledik ve karşı geldik. İşit, -işitmez olası- ve 'Raina' bizi güt, bize bak" derler. Eğer onlar: "İşittik ve itaat ettik, sen de işit ve 'Bizi gözet' deselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında, inanmazlar. (4/46)

Ey kendilerine kitap verilenler birtakım yüzleri silip de arkalarına çevirmeden ya da cumartesi adamlarını (o gün yasağı çiğneyenleri) lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden evvel, yanınızdakini (Tevrat ve

İncil'i) doğrulayıcı olarak indirdiğimize (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri yapılagelmiştir. (4/47)

İşte bunlar Allah'ın kendilerini lanetlediğidir. Allah'ın kendisini lanetlediğine hiçbir yardımcı bulamazsın. (4/52)

Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azab hazırlamıştır. (4/93)

Allah, onu lanetlemiştir. O da (şöyle) dedi: "Andolsun, kullarından 'miktarları tesbit edilmiş bir grubu' (kendime uşak) edineceğim. (4/118)

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkâra sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (4/155)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (5/13)

De ki: "Allah katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

İsrailoğullarından inkâr edenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyledir. (5/78)

(Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendi benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbiri ardınca orada toplanınca, en sonra yer alanlar, en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı; öyleyse ateşten kat kat arttırılmış bir azab ver diyecekler. (Allah da:) "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek. (7/38)

Cennet halkı, ateş halkına (şöyle) seslenecekler: "Bize Rabbimizin vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecektir: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun." (7/44)

Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (bütün) kâfirlere, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu, onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azab vardır. (9/68)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? İşte bunlar, Rablerine sunulacaklar ve şahidler: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyecekler. Haberiniz olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir. (11/18)

Ve bu dünyada da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Haberiniz olsun; gerçekten Ad (halkı), Rablerine (karşı) inkâr ettiler. Haberiniz olsun; Hud kavmi Ad'a (Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi). (11/60)

Onlar, burda da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. (Bu) Verilen bağış, ne kötü bir bağıştır. (11/99)

Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar; işte onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir. (13/25)

Ve şüphesiz, din gününe kadar lanet senin üzerinedir." (15/35)

Hani biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor. (17/60)

Beşinci (yemini) ise, eğer yalan söyleyenlerdense, Allah'ın lanetinin muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dir. (24/7)

Namus sahibi, bir şeyden habersiz, mü'min kadınlara (zina suçu) atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için büyük bir azab vardır. (24/23)

Bu dünya hayatında onların arkasına lanet düşürdük; kıyamet gününde ise, onlar çirkinleştirilmiş olanlardır. (28/42)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)

Gerçek şu ki, Allah'a ve elçisine eziyet edenler; Allah, onlara dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlar için aşağılatıcı bir azab hazırlanmıştır. (33/57)

Lanete uğratılmışlar olarak; nerede ele geçirilseler yakalanırlar ve öldürüldükçe (sürekli) öldürülürler. (33/61)

Gerçekten Allah, kafirleri lanetlemiş ve onlar için 'çılgın bir ateş' hazırlamıştır. (33/64)

Rabbimiz, onlara azabtan iki katını ver ve büyük bir lanet ile lanet et." (33/68)

Ve şüphesiz, din (kıyametteki hesap) gününe kadar benim lanetim senin üzerinedir." (38/78)

Zalimlere kendi mazeretlerinin hiçbir yarar sağlamayacağı gün; lanet de onlarındır, yurdun en kötüsü de. (40/52)

İşte bunlar; Allah onları lanetlemiş, böylece (kulaklarını) sağırlaştırmış ve basiret (göz)lerini de kör etmiştir. (47/23)

Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkeklerle münafık kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları azablandırması için. O kötülük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazablanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür. (48/6)

LEVHA

Biz ona Levhalar'da herşeyden bir öğüt ve herşeyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (Ve:) "Şimdi bunlara sıkıca sarıl ve kavmine de emret ki en güzeliyle sarılsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim" (dedik). (7/145)

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona:) "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

Musa kabaran öfkesi (gazabı) yatışınca Levhalar'ı aldı. (Onlardan bir) Nüshasında "Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve bir rahmet vardır" (yazılıydı.) (7/154)

LEVH-İ MAHFUZ

Allah dilediğini ortadan kaldırır ve bırakır. Kitabın anası, O'nun katındadır. (13/39)

Şüphesiz o, Bizim katımızda olan Ana Kitap'tadır; çok yücedir hüküm ve hikmet doludur. (43/4)

Doğrusu Biz yerin onlardan ne eksilttiğini bilmişizdir. Katımızda (bütün bunları) saklayıp-koruyan bir kitap vardır. (50/4)

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki Biz onu yaratmadan önce bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu Allah'a göre pek kolaydır. (57/22)

O (Kur'an), 'şerefli-üstün' sahifelerdedir. (80/13)

Yüceltilmiş tertemiz (mutahhar) kılınmış. (80/14)

Katiplerin ellerinde. (80/15)

(Ki onlar) Üstün değerli 'iyilik ve dürüstlük sembolü.' (80/16)

Levh-i Mahfuz'dadır. (85/22)

LEŞ

O, size ölüyü (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan

tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fısk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

LOKMAN (A.S.)

Andolsun Lokman'a "Allah'a şükret" diye hikmet verdik. Kim şükrederse artık o kendi lehine şükreder. Kim inkâr ederse artık şüphesiz (Allah) Gani (hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan)dır Hamiddir (hamd yalnızca O'na aittir). Hani Lokman oğluna -öğüt vererek- demişti ki; "Ey oğlum Allah'a şirk koşma. Şüphesiz şirk gerçekten büyük bir zulümdür." (31/12-13)

(Lokman:) "Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yerde bulunsa bile, Allah onu getirir. Şüphesiz Allah, latif olandır, (herşeyden) haberdardır. Ey oğlum, namazı dosdoğru kıl, ma'rufu emret, münkerden sakındır ve sana isabet edene karşı sabret. Çünkü bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir. İnsanlara yanağını çevirip (büyüklenme) ve böbürlenmiş olarak yeryüzünde yürüme. Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir." (31/16-19)

LUT (A.S) VE KAVMİ

İsmail'i Elyasa'yı Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eriştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. (6/86)

Hani Lut da kavmine şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çirkinliği mi yapıyorsunuz? "Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz." Kavminin cevabı: "Yurdunuzdan sürüp çıkarın

bunları çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmış!" demekten başka olmadı. Bunun üzerine biz karısı dışında onu ve ailesini kurtardık; o (karısı) ise (helake uğrayanlar arasında) geride kalanlardandı. Ve onların üzerine bir (azab) sağanağı yağdırdık. Suçlu-günahkarların uğradıkları sona bir bak işte. (7/80-84)

Ellerinin ona uzanmadığını görünce (İbrahim durumdan) hoşlanmadı ve içine bir tür korku düştü. Dediler ki: "Korkma. Biz Lut kavmine gönderildik." (11/70)

İbrahim'den korku gittiği ve ona müjde geldiği zaman Lut kavmi konusunda bizimle çekişip-tartışmalara giriyor(du). (11/74)

Elçilerimiz Lut'a geldiği zaman onlardan dolayı kaygılandı göğsünü bir sıkıntı bastı ve: "Bu zorlu bir gün" dedi. Kavmi ona doğru koşarak geldi; onlar daha önceden kötülükler işlemekteydiler. "Ey kavmim" dedi. "İşte benim kızlarım bunlar sizler için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun ve beni misafirim önünde küçük düşürmeyin. İçinizde hiç aklı başında olan (reşid) bir adam yok mu?" Dediler ki: "Andolsun senin kızlarında bizim haktan bir şeyimiz (ilgimiz ve arzumuz) olmadığını sen de bilmişsindir. Bizim ne istediğimizi gerçekte sen biliyorsun." Dedi ki: "Size yetecek gücüm olsaydı veya sağlam bir yere sığınabilseydim." (Elçiler) Dediler ki: "Ey Lut biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana kesin olarak ulaşamazlar. Gecenin bir parçasında ailenle birlikte yürü (yola çık). Sakın hiçbiriniz dönüp arkasına bakmasın; fakat senin karın başka. Çünkü onlara isabet edecek olan ona da isabet edecektir. Onlara va'dolunan (azab) sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?" Böylece emrimiz geldiği zaman üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş istif edilmiş taşlar yağdırdık; Rabbinin katında 'belli bir biçime sokulmuş damgalanmış' olarak. Bunlar zalimlerden uzak değildir. (11/77-83)

"Ey kavmim, bana karşı gelişiniz, sakın Nuh kavminin ya da Hud kavminin veya Salih kavminin başlarına gelenlerin bir benzerini size de isabet ettirmesin. Üstelik Lut kavmi size pek uzak değil." (11/89)

"Allah'tan korkup-sakının ve beni küçük düşürmeyin." Dediler ki: "Biz seni 'herkes(in işin)e karışmaktan' alıkoymamış mıydık?" Dedi ki: "Eğer yapmak-istiyorsanız, işte bunlar, benim kızlarım." Ömrüne andolsun ki, onlar, sarhoşlukları içinde kör-sersemdiler. Derken, tan yerinin ağarma vaktine girdiklerinde onları (o korkunç ve dayanılmaz) çığlık yakalayıverdi. Anında (yurtlarının) üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taş yağdırdık. Elbette bunda 'derin bir kavrayışa sahip olanlar' için gerçekten ayetler vardır. O (şehir de) gerçekten bir yol üstünde (hâlâ) durmaktadır. Elbette, bunda iman edenler için gerçekten ayetler vardır. (15/59-77)

Lut'a da bir hüküm ve ilim verdik ve onu çirkin işler yapmakta olan şehirden kurtardık. Şüphesiz onlar bozulmaya uğrayan kötü bir kavimdi. Onu rahmetimize soktuk çünkü o salihlerdendi. (21/74-75)

(Lut onlara) "Bunlar benim konuğumdur, beni utandırıp-dillere düşürmeyin" dedi. (15/68)

Lut (kavmi) de gönderilen (elçi)leri yalanladı. Hani onlara kardeşleri Lut: "Sakınmaz mısınız?" demişti. "Gerçek şu ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim." "Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." "Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir." "Siz insanlardan (cinsel arzuyla) erkeklere mi gidiyorsunuz? "Rabbinizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz." Dediler ki: "Ey Lut eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan gerçekten (burdan) sürülüp çıkarılanlardan olacaksın." Dedi ki: "Gerçekten ben sizin bu yaptığınıza öfke ile karşı olanlardanım." "Rabbim beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar." Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık. Yalnızca geri kalanlar içinde bir kocakarı hariç. Sonra geride kalanları yerle bir ettik. Ve üzerlerine bir yağmur yağdırdık; uyarılıp-korkutulanların yağmuru ne kötü. Gerçekten bunda bir ayet vardır ama onların çoğu iman etmiş değildirler. Ve şüphesiz senin Rabbin güçlü ve üstün olandır esirgeyendir. (26/160-175)

Lut da; hani kavmine demişti ki: "Siz, açıkça gördüğünüz halde, yine de o çirkin utanmazlığı yapacak mısınız?" "Siz gerçekten, kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Hayır, siz (yaptığı şeyi) bilmeyen bir kavimsiniz." Kavminin cevabı: "Lut ailesini şehrinizden sürüp çıkarın. Temiz kalmak isteyen insanlarmış" demekten başka olmadı. Biz de, onu ve ailesini kurtardık, yalnızca karısı hariç; onu geride (azab içinde kalanlar arasında) takdir ettik. Ve üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılanların yağmuru ne kötüdür. Dedi ki: "Hamd Allah'ındır ve selam O'nun seçtiği kullarının üzerinedir. Allah mı daha hayırlı yoksa onların ortak koştukları mı?" (27/54-59)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." Bunun üzerine Lut ona iman etti ve dedi ki: "Gerçekten ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü şüphesiz O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık, ecrini de dünyada verdik. Şüphesiz o, ahirette salih olanlardandır. Lut da; hani kavmine demişti: "Siz gerçekten, sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı 'çirkin bir utanmazlığı' yapıyorsunuz." "Siz, (yine de) erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve bir araya gelişlerinizde çirkinlikler yapacak mısınız?" Bunun üzerine kavminin cevabı yalnızca: "Eğer doğru söylüyor isen, bize Allah'ın azabını getir" demek oldu. Dedi ki: "Rabbim, fesat çıkaran (bu) kavme karşı bana yardım et." Bizim elçilerimiz İbrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman, dediler ki: "Gerçek şu ki, biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular." Dedi ki: "Onun içinde Lut da vardır." Dediler ki: "Onun içinde kimin olduğunu biz daha iyi biliriz. Kendi karısı dışında, onu ve ailesini muhakkak kurtaracağız. O (karısı) arkada kalacak olanlardandır." Elçilerimiz Lut'a geldikleri zaman o, bunlar dolayısıyla kötüleşti ve içi daraldı. Dediler ki: "Korkuya düşme ve hüzne kapılma. Karın dışında, seni ve aileni muhakak kurtaracağız. O ise, arkada kalacaktır." "Şüphesiz biz, fasıklık yapmalarından dolayı, bu ülke halkının üstüne gökten iğrenç bir azab indireceğiz." Andolsun, biz akledebilecek bir kavim için orada apaçık bir ayet bırakmışızdır. (29/25-35)

Gerçekten Lût da gönderilmiş (elçi)lerdendi. Hani biz onu ve ailesini topluca kurtarmıştık. Geride bırakılanlar arasında bir yaşlı kadın dışında. Sonra geride kalanları yerle bir ettik. Siz onların üstünden muhakkak geçip gidiyorsunuz; sabah vakti. Ve geceleyin. Yine de akıllanmayacak mısınız? (37/133-138)

Semud, Lut kavmi ile Eyke halkı da. İşte onlar (Allah'a karşı isyanda birleşen ve güç toplayan) fırkalar(dı). (38/13)

Ad Firavun ve Lut'un kardeşleri. (50/13)

Lut kavmi de uyarıları yalanladı. Biz de onların üzerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Yalnız Lut ailesini (bu azabtan ayrı tuttuk;) onları seher vakti kurtardık; Tarafımızdan bir nimet olarak. İşte Biz şükredenleri böyle ödüllendiririz. Oysa andolsun zorlu yakalamamıza karşı onları uyarmıştı. Fakat onlar bu uyarıları kuşkuyla karşılayıp-yalanlamakta direttiler. Andolsun onlar onun konuklarından da murad almak için baskı yaptılar. Biz de onların gözlerini silip kör ettik. "İşte azabımı ve uyarmamı tadın." Andolsun onları bir sabah vakti erkenden üzerlerinde kararını kılmış bir azab yakalayıp-bastırıverdi. Şimdi azabımı ve uyarmamı tadın. (54/33-39)

- M -

MADEN

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgın ateşin azabından taddırırdık. (34/12)

Gökyüzünün erimiş maden gibi olacağı gün; (70/8)

MAĞARA

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Eğer onlar bir sığınak ya da (kalacak) mağaralar veya girebilecekleri bir yer bulsalardı, hızla oraya yönelip koşarlardı. (9/57)

O gençler, mağaraya sığındıkları zaman, demişlerdi ki: "Rabbimiz, katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). (18/10)

Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). (18/11)

(İçlerinden biri demişti ki:)"Madem ki siz onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrıldınız, o halde, (dağlara çekilip) mağaraya sığının da Rabbiniz size rahmetinden (bolca bir miktarını) yaysın ve işinizden size bir yarar kolaylaştırsın." (18/16)

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun

(mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. (18/17)

Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (yıl) daha kattılar. (18/25)

MAHREM OLANLAR

Sizlere, anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri, ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz size bir sakınca yoktur- sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/23)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vererek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

MALLAR

Andolsun, biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (2/155)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hakimlere aktarmayın. (2/188)

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (2/247)

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat arttırır. Allah (ihsanı) bol olandır, bilendir. (2/261)

Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin peşinden başa kakmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rableri katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/262)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/265)

Onlar ki, mallarını gece, gündüz; gizli ve açık infak ederler. Artık bunların ecirleri Rableri katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/274)

Şüphesiz inkâr edenler, onların malları da, çocukları da kendilerine Allah'tan (gelecek azaba karşı) hiçbir şey kazandırmaz. Ve onlar ateşin yakıtıdırlar. (3/10)

Gerçekten inkâr edenlerin ise, ne malları, ne çocukları, onlara Allah'tan yana bir şey sağlayamaz. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda temelli olarak kalacaklardır. (3/116)

Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdendir. (3/186)

Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştirmeyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur. (4/2)

Allah'ın sizin için (kendileriyle hayatınızı) kaim (geçiminizi sağlamaya destekleyici bir araç) kıldığı mallarınızı düşük akıllılara vermeyin; bunlarla onları rızıklandırıp giydirin ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/5)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Gerçekten, yetimlerin mallarını zulmederek yiyenler, karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar. Onlar, çılgın bir ateşe gireceklerdir. (4/10)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vererek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız, onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan (doğan) bir ticaretten başka haksız 'nedenler ve yollarla' (batılca) yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Şüphesiz, Allah, sizi çok esirgeyendir. (4/29)

Allah'ın, bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.' Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a), itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyeni koruyanlardır. Nüşuzundan korktuğunuz kadınlara (önce) öğüt verin, (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın, (bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir, büyüktür. (4/34)

Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaştır o. (4/38)

Mü'minlerden, özür olmaksızın oturanlar ile, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler eşit değildir. Allah, mallarıyla ve canlarıyla cihad edenleri oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne

güzelliği (cenneti) va'detmiştir; ancak Allah, cihad edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır. (4/95)

Ondan nehyedildikleri halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri nedeniyle (öyle yaptık.) Onlardan kafir olanlara pek acıklı bir azab hazırlamışızdır. (4/161)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükafaat vardır. (8/28)

Gerçek şu ki, inkâr edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkâr edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır. (8/36)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin Allah katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (9/20)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (9/41)

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. (9/44)

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkâr içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (9/55)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (9/81)

Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin; Allah bunlarla, ancak onları dünyada azablandırmak ve canlarının onlar inkâr içindeyken zorluk içinde çıkmasını istiyor. (9/85)

Ama Resul ve onunla birlikte olan mü'minler, mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler; işte bütün hayırlar onlarındır ve kurtuluşa erenler onlardır. (9/88)

Onların mallarından sadaka al, bununla onları temizlemiş, arındırmış olursun. Onlara dua et. Doğrusu, senin duan, onlar için 'bir sükûnet ve huzurdur.' Allah işitendir, bilendir. (9/103)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekleri zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

Ey Kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim. Onlar

gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi, cahillik etmekte olan bir kavim görüyorum. (11/29)

Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, aklı başında (reşid bir adam)sın." (11/87)

Bir yolcu-kafilesi geldi, sucularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)

Sonra onlara karşı size tekrar 'güç ve kuvvet verdik', size mallar ve çocuklarla yardım ettik ve topluluk olarak sizi sayıca çok kıldık. (17/6)

Erginlik çağına erişinceye kadar, -o da en güzel bir tarz olması- dışında yetimin malına yaklaşmayın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid bir sorumluluktur. (17/34)

Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)

(İkisinden) Birinin başka ürün (veren yer)leri de vardı. Böylelikle onunla konuşurken arkadaşına dedi ki: "Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm." (18/34)

Bağına girdiğin zaman, 'Maşaallah, Allah'tan başka kuvvet yoktur' demen gerekmez miydi? Eğer beni mal ve çocuk bakımından senden daha az (güçte) görüyorsan." (18/39)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (18/46)

Onlardan önce nice insan- nesillerini yıkıma uğrattık, onlar mal (giyim, kuşam ve tefriş) bakımından da, gösteriş bakımından da daha güzeldiler. (19/74)

Ayetlerimizi inkar edip, bana: "Elbette mal ve çocuklar verilecektir" diyeni gördün mü? (19/77)

Onlar sanıyorlar mı ki, kendilerine verdiğimiz mal ve çocuklarla (23/55)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaını elde etmek için -ırzlarını korumak

istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

'Malın da, çocukların da bir yarar sağlayamadığı günde." (26/88)

(Elçi hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır, siz, hediyenizle sevinip öğünebilirsiniz" dedi. (27/36)

İnsanların mallarından artsın diye, verdiğiniz faiz Allah katında artmaz. Ama Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyerek verdiğiniz zekat ise, işte (sevablarını ve gelirlerini) kat kat arttıranlar onlardır. (30/39)

Ve sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve daha ayak basmadığınız bir yere mirasçı kıldı. Allah, herşeye güç yetirendir. (33/27)

Ve: "Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunluktayız ve bir azaba uğratılacak da değiliz" de demişlerdir. (34/35)

Bizim katımızda sizi (bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşklerinde güven içindedirler. (34/37)

O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim." Sonunda bu atlar (koştular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar. (38/32)

Gerçekten dünya hayatı, ancak bir oyun ve tutkulu bir oyalanmadır. Eğer iman ederseniz ve sakınırsanız, O, size ecirlerinizi verir ve mallarınızı da istemez. (47/36)

Bedevilerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah, size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Resûlü'ne iman ettiler, sonra hiçbir kuşkuya kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte onlar, sadık (doğru) olanların ta kendileridir. (49/15)

Onların mallarında dilenip-isteyen (ve iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için de bir hak vardı. (51/19)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği

ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Ne malları, ne çocukları onlara Allah'a karşı hiçbir şeyle yarar sağlamaz. Onlar, ateşin halkıdır, içinde süresiz kalacaklardır. (58/17)

(Bundan başka bu mallar,) Hicret eden fakirleredir ki, onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp, Allah'a ve O'nun Resûlü'ne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır. (59/8)

Allah'a ve O'nun Resulü'ne iman edersiniz, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Bu, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirseniz. (61/11)

Ey iman edenler, ne mallarınız, ne çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten 'tutkuya kaptırarak-alıkoymasın'; kim böyle yaparsa, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (63/9)

Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir deneme)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun katında olandır. (64/15)

Mal (servet) ve çocuklar sahibi oldu diye, (68/14)

Malım bana hiçbir yarar sağlayamadı." (69/28)

Ve onların mallarında belirli bir hak vardır: (70/24)

Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunsun. Size (ürün yüklü) bağlar-bahçeler versin, ırmaklar da versin." (71/12)

Nuh: "Rabbim, gerçekten onlar bana isyan ettiler; mal ve çocukları kendisine ziyandan başka bir şeyi arttırmayan kimselere uydular." (71/21)

Ki Ben ona, 'alabildiğine geniş kapsamlı bir mal' (servet) verdim. (74/12)

Malı 'bir yığma tutkusu ve hırsıyla' seviyorsunuz. (89/20)

O: "Yığınla mal tüketip-yok ettim" diyor. (90/6)

Tereddi edeceği (başaşağı düşüşe uğrayacağı) zaman, malı ona hiç yarar sağlamaz. (92/11)

Ki o, malını vererek temizlenip-arınır. (92/18)

Muhakkak o, mal sevgisinden dolayı (bencil ve cimri tutumundan) çok katıdır. (100/8)

Ki o, mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır. (104/2)

Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor. (104/3)

Malı ve kazandıkları kendisine bir yarar sağlamadı. (111/2)

MANASTIR

Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. (22/40)

MAYMUN

Andolsun, sizden cumartesi (günü) yasağı çiğneyenleri elbette biliyorsunuz. İşte biz, onlara: "Aşağılık maymunlar olun" dedik. (2/65)

De ki: "Allah katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

Onlar, kendisinden sakındırıldıkları 'şeyi yapmada ısrar edip başkaldırınca' onlara: "Aşağılık maymunlar olunuz" dedik. (7/166)

MECUSİ

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldıza tapanlar (Sabii) Hristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, her şeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

MEDİNE

Çevrenizdeki bedevilerden münafık olanlar vardır ve Medine halkından da nifakı alışkanlığa çevirmiş olanlar vardır. Sen onları bilmezsin biz onları biliriz. Biz, onları iki kere azablandıracağız sonra onlar büyük bir azaba döndürülecekler. (9/101)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere Allah'ın elçisinden geri kalmaları kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk bir yorgunluk 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri) kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Onlardan bir grup da hani şöyle demişti: "Ey Yesrib (Medine) halkı, artık sizin için (burada) kalacak yer yok şu halde dönün." Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktır" diye Peygamberden izin

istiyordu; oysa onlar(ın evleri) açık değildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardı. (33/13)

Andolsun eğer münafıklar kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kışkırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa gerçekten seni onlara saldırtırız sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (33/60)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa işte onlar felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

Derler ki "Andolsun Medine'ye bir dönecek olursak gücü ve onuru çok olan düşkün ve zayıf olanı elbette oradan sürüp-çıkaracaktır." Oysa izzet (güç onur ve üstünlük) Allah'ın, O'nun Resûlü'nün ve mü'minlerindir. Ancak münafıklar, bilmiyorlar. (63/8)

MEKKE

Siz, O'na (peygambere) yardım etmezseniz Allah, O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah, O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi yüce olandır. Allah, üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Görmediler mi ki, çevrelerinde insanlar kapılıp-yağma edilirken biz Harem (Mekke'y)i güvenilir (ve dokunulmaz) kıldık? Yine de onlar batıla inanıp Allah'ın nimetlerine nankörlük mü ediyorlar? (29/67)

Ve şu emin beldeye (güvenilir şehre). (95/3)

İşte bu (Kur'an) önündekileri doğrulayıcı ve şehirler anası, (Mekke) ile çevresindekileri uyarman için indirdiğimiz kutlu Kitaptır. Ahirete iman edenler buna inanırlar. Onlar namazlarını (özenle) koruyanlardır. (6/92)

Onlara karşı size zafer verdikten sonra, Mekke'nin göbeğinde ellerini sizden ve sizin de ellerinizi onlardan çeken O'dur. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir. (48/24)

MELEKLER

Hani Rabbin, Meleklere: "Muhakkak ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükrünle yüceltir ve (sürekli) takdis

ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi. (2/30)

Ve Adem'e isimlerin hepsini öğretti. Sonra onları meleklere yöneltip: "Eğer doğru sözlüyseniz, bunları bana isimleriyle haber verin" dedi. (2/31)

Ve meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Her kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman ise, artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır." (2/98)

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)

Şüphesiz, inkâr edip kafir olarak ölenler, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerinedir. (2/161)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Onlar, bulut gölgeleri içinde Allah'ın (azabının) meleklerle onlara gelmesini ve (azap) emrinin gerçekleşmesini mi gözlüyorlar? Oysa bütün işler Allah'a döner. (2/210)

Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti, mü'minler de. Tümü, Allah'a, meleklerine, Kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri

arasında hiçbirini (diğerinden) ayırdetmeyiz. İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamanı (dileriz). Varış ancak Sana'dır" dediler. (2/285)

Allah, gerçekten kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur. (3/18)

O mihrapta namaz kılarken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir." (3/39)

Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı," demişti. (3/42)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır.." (3/45)

O, melekleri ve peygamberleri Rabler edinmenizi emretmez. Siz, Müslüman olduktan sonra, size küfrü mü emredecek? (3/80)

İşte bunların cezası, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lanetlerinin üzerine olmasıdır. (3/87)

Sen mü'minlere: "Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım-iletmesi size yetmez mi?" diyordun. (3/124)

Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanıverirlerse, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır. (3/125)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'aflar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o?21 (4/97)

Ey iman edenler, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse, şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapıtmıştır. (4/136)

Fakat Allah, sana indirdiğiyle şahidlik eder ki, O, bunu kendi ilmiyle indirmiştir. Melekler de şahittirler. Şahid olarak Allah yeter. (4/166)

Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyüklenme gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/172)

Ve derler ki: "Ona bir melek indirilmeli değil miydi?" Eğer bir melek indirilseydi, elbette iş bitirilmiş olurdu da sonra kendilerine göz açtırılmazdı. (6/8)

Onu eğer bir melek kılsaydık, elbette erkek (suretinde bir melek) kılardık ve mutlaka katmakta oldukları (şüpheleri) yine katardık. (6/9)

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (6/50)

Böylece İbrahim'e, -kesin bilgiyle inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk. (6/75)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kıskıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

Gerçek şu ki, biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve herşeyi karşılarına toplasaydık, -Allah'ın dilediği dışında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (6/111)

Onlar, kendilerine meleklerin gelmesini mi, ya da Rabbinin gelmesini mi veya Rabbinin bazı ayetlerinin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin ayetlerinden bazılarının geleceği gün, daha önce iman etmemişse veya imanıyla bir hayır kazanmamışsa hiç kimseye imanı yarar sağlamaz. De ki: "Bekleyin, biz de şüphesiz beklemekteyiz." (6/158)

Andolsun, biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (7/11)

Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." (7/20)

Siz Rabbinizden yardım taleb ediyordunuz, O da: "Şüphesiz ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediciyim" diye cevap vermişti. (8/9)

Rabbin meleklere vahyetmişti ki: "Şüphesiz ben sizinleyim, iman edenlere sağlamlık katın, inkâr edenlerin kalblerine amansız bir korku salacağım. Öyleyse (ey Müslümanlar,) vurun boyunlarının üstüne, vurun onların bütün parmaklarına." (8/12)

Melekleri, onların yüzlerine ve arkalarına vurarak: "Yakıcı azabı tadın" diye o inkâr edenlerin canlarını alırken görmelisin. (8/50)

Şimdi onların: "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah herşeye vekildir. (11/12)

Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." (11/31)

(Kadın) Onların düzenlerini işitince, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlerindeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da:) "Çık, onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlıkmış gibi gözlerinde) büyüttüler, (şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler. (12/31)

Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

Onlar, Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler:) (13/23)

Eğer doğruyu söylüyor isen, bizlere melekleri getirmeli değil miydin?" (15/7)

Hak olmaksızın biz melekleri indirmeyiz. O zaman da onlara göz açtırılmaz. (15/8)

Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (15/28)

Böylece meleklerin tümü, topluca secde etti. (15/30)

Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: Benden başka ilah yoktur, şu halde benden korkup-sakının, diye uyarın." (16/2)

Ki melekler, kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında, "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk" diye teslim olurlar. Hayır, şüphesiz Allah, sizin neler yaptığınızı bilendir. (16/28)

Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin." (16/32)

(Küfre sapanlar) Kendilerine meleklerin gelmesinden veya Rabbinin emrinin gelmesinden başka bir şey mi gözlüyorlar? Onlardan öncekiler de öyle yapmıştı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/33)

Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (16/49)

Rabbiniz size erkekleri seçti de meleklerden dişileri mi (kendine) edindi? Gerçekten siz büyük bir söz söylemektesiniz. (17/40)

Hani, meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?" (17/61)

Veya öne sürdüğün gibi, gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmeli ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza (şahid olarak) getirmelisin." (17/92)

De ki: "Eğer yeryüzünde (insan değil de) tatmin bulmuş yürüyen melekler olsaydı, biz de onlara gökten elçi olarak elbette melek gönderirdik." (17/95)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

(Ona gelen melek:) "İşte böyle" dedi. "Rabbin dedi ki: - Bu benim için kolaydır, daha önce sen hiçbir şey değil iken, seni yaratmıştım." (19/9)

Hani biz meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik, İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi, o, ayak diremişti. (20/116)

Onları, o en büyük korku hüzne kaptırmaz ve: "İşte bu sizin gününüzdür, size va'dedilmişti" diye melekler onları karşılayacaklardır. (21/103)

Allah, meleklerden elçiler seçer ve insanlardan da. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (22/75)

Bunun üzerine, kavminden inkâra sapmış önde gelenler dediler ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir. Size karşı üstünlük elde etmek istiyor. Eğer Allah (öne sürdüklerini) dilemiş olsaydı, muhakkak melekler indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da bunu işitmiş değiliz." (23/24)

De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin:) herşeyin melekutu (mülk ve yönetimi) kimin elindedir? Ki O, koruyup kolluyorken kendisi korunmuyor." (23/88)

Dediler ki: "Bu elçiye ne oluyor ki, yemek yemekte ve pazarlarda dolaşmaktadır? Ona, kendisiyle birlikte uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?" (25/7)

Bize kavuşmayı ummayanlar, dediler ki: "Bize meleklerin indirilmesi ya da Rabbimizi görmemiz gerekmez miydi?" Andolsun, onlar kendi nefislerinde büyüklüğe kapıldılar ve büyük bir azgınlıkla baş kaldırdılar. (25/21)

Melekleri görecekleri gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Yasaktır, yasak." (25/22)

Göğün bulutlarla parçalanacağı ve meleklerin bir indirilme ile indirileceği gün; (25/25)

De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (32/11)

O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O, mü'minleri çok esirgeyicidir. (33/43)

Şüphesiz, Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey iman edenler, siz de ona salat edin ve tam bir teslimiyetle ona selam verin. (33/56)

O gün, onların hepsini bir arada toplayacak (haşredecek), sonra meleklere diyecek ki: "Size tapanlar bunlar mıydı?" (34/40)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (35/1)

herşeyin melekutu (hükümranlık ve mülkü) elinde bulunan (Allah) ne yücedir. Siz O'na döndürüleceksiniz. (36/83)

Ki onlar, Mele'i A'la'ya kulak verip dinleyemezler, her yandan kovulup atılırlar; (37/8)

Yoksa onlar, şahidlik etmekteyken biz melekleri dişiler olarak mı yarattık? (37/150)

Mele-i Ala (yüce topluluk) tartışıp dururken, benim hiçbir bilgim yoktur." (38/69)

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. (38/71)

Meleklerin hepsi topluca secde etti; (38/73)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (39/75)

Onlara "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye önlerinden ve arkalarından elçiler gelince, dediler ki: "Eğer dileseydi Rabbimiz melekler indirirdi.

Bundan dolayı biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr edicileriz." (41/14)

Şüphesiz: "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki:) "Korkmayın ve hüzne kapılmayın, size vadolunan cennetle sevinin." (41/30)

Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfiret dilerler. Haberiniz olsun; gerçekten Allah, bağışlayan ve esirgeyen O'dur. (42/5)

Onlar, ki Rahmanın kulları olan melekleri dişiler kıldılar. Kendileri yaratılışlarına şahit mi oldular? Onların şahitlikleri yazılacak ve (bundan dolayı) sorumlu tutulacaklar. (43/19)

Bu durumda (eğer doğruysa), üzerine altından bilezikler atılmalı ya da yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?" (43/53)

Eğer biz dilemiş olsaydık, elbette sizden melekler kılardık; yeryüzünde (size) halef (yerinize geçenler) olurlardı. (43/60)

Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman nasıl olacak? (47/27)

Onun yakını olan (ve yanından ayrılmayan melek) dedi ki: "İşte bu, yanımda hazır durumda olan şey." (50/23)

Siz ikiniz (ey melekler), her inatçı nankörü atın cehennemin içine, (50/24)

Göklerde nice melekler vardır ki, onların şefaatleri hiçbir şeyle yarar sağlamaz; ancak Allah'ın dileyip razı olduğu kimseye izin verdikten sonra başka. (53/26)

Gerçek şu ki, ahirete iman etmeyenler, melekleri dişi isimlerle isimlendiriyorlar. (53/27)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız, artık Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

Melek(ler) ise, onun çevresi üzerindedir. O gün, Rabbinin arşını onların da üstünde sekiz (melek) taşır. (69/17)

Melekler ve Ruh (Cebrail), ona, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (70/4)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya

kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

Ruh ve meleklerin saflar halinde duracakları gün; Rahman'ın kendilerine izin verdikleri dışında olanlar konuşmazlar. (Konuşacak olan da,) Doğruyu söyleyecektir. (78/38)

Rabbin(in buyruğu) geldiği ve melekler dizi dizi durduğu zaman; (89/22)

Melekler ve ruh, onda Rablerinin izniyle her bir iş için inerler. (97/4)

MERCAN

Denizi de sizin emrinize veren O'dur ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

İkisinden de inci ve mercan çıkar. (55/22)

Sanki onlar yakut ve mercan gibidirler. (55/58)

MERCİMEK

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

MERDİVEN

Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, onlara bir ayet getirmek için yerde bir tünel açmaya veya göğe bir merdiven dayamaya gücün yetiyorsa (yap). Eğer Allah dileseydi, onların tümünü hidayet üzere toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma. (6/35)

Eğer insanlar (Allah'a karşı isyanda birleşip) tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'ı (Allah'ı) inkâr edenlerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri merdivenler yapardık. (43/33)

Yoksa onların bir merdivenleri mi var (ki) onunla (yükselip en yüce makamda konuşulanları) dinliyorlar? Öyleyse, dinleyenleri açık bir delil getirsin. (52/38)

MERHAMET

Allah'a ve elçisine itaat edin, ki merhamet olunasınız. (3/132)

Kim kötülük işler veya nefsine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur. (4/110)

Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup, başları) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler. (7/149)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın." (7/151)

Dedi ki: "Bugün size karşı sorgulama, kınama yoktur. Sizi Allah bağışlasın. O, merhametlilerin (en) merhametlisidir." (12/92)

Kendisine ulaşmadan canlarınızın yarısının telef olacağı şehirlere onlar, ağırlıklarınızı taşımaktadırlar. Şüphesiz sizin Rabbiniz şefkatli ve merhametlidir. (16/7)

Veya onları bir korku üzerinde yakalayıvermesinden (mi emindirler)? Öyleyse Rabbin, gerçekten şefkatli ve merhamet sahibidir. (16/47)

Umulur ki, Rabbiniz size merhamet eder, fakat siz (bozgunculuğa) dönerseniz biz de (sizi aşağılık kılmaya ve cezalandırmaya) döneriz. Biz, cehennemi kafirler için bir kuşatma yeri kıldık. (17/8)

Sizi en iyi Rabbiniz bilir; dilerse size merhamet eder, dilerse sizi azablandırır. Biz seni onların üzerine bir vekil olarak göndermedik. (17/54)

Sizin Rabbiniz, fazlından aramanız için denizde gemileri sizin için yürütür. Gerçekten O, size karşı merhametli olandır. (17/66)

Böylece, onlara Rablerinin ondan temiz olmak bakımından daha hayırlısı, merhamet bakımından da daha yakın olanını vermesini diledik." (18/81)

Eyüp de; hani o Rabbine çağrıda bulunmuştu: "Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın." (21/83)

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde onun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıkoyar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir. (22/65)

Eğer onlara merhamet eder ve onlara dokunan zararı gideriverirsek, taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarını sürdürecekler. (23/75)

Çünkü gerçekten benim kullarımdan bir grup: "Rabbimiz, iman ettik, sen artık bizi bağışla ve bize merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın, derlerdi de," (23/109)

Ve de ki: "Rabbim, bağışla ve merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın." (23/118)

Şüphesiz, senin Rabbin, gerçekten O, üstün ve güçlüdür, merhamet sahibidir. (26/9)

Dilediğini azablandırır, dilediğine merhamet eder. O'na çevrilip-götürüleceksiniz. (29/21)

Onda 'sükun bulup durulmanız' için, size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/21)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Sonra iman edenlerden, sabrı birbirlerine tavsiye edenlerden, merhameti birbirlerine tavsiye edenlerden olmak. (90/17)

MERYEM

Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı," demişti. (3/42)

Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et." (3/43)

Bunlar, gayb haberlerindendir; bunları sana vahyediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. (3/44)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır.." (3/45)

(Bir de) İnkâra sapmaları ve Meryem'in aleyhinde büyük bühtanlar söylemeleri, (4/156)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar? (5/75)

İsrailoğullarından inkâr edenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyledir. (5/78)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışlarsanız Allah'tan korkup-sakının" demişti. (5/112)

Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofra indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Sen'den de bir belge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısısın" demişti. (5/114)

Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah'ı bırakarak iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Sen'de olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sen'sin Sen." (5/116)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o, ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. (19/16)

Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem, sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın." (19/27)

İşte Meryem oğlu İsa; hakkında kuşkuya düştükleri "Hak Söz". (19/34)

Biz, Meryem'in oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini barınmaya elverişli ve akar suyu olan bir tepede yerleştirdik. (23/50)

Hani biz peygamberlerden kesin sözlerini almıştık; senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Biz onlardan sapasağlam bir söz almıştık. (33/7)

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verilince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. (43/57)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştu. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemler üzerine seçti; (3/33)

Onlar birbirlerinden (türeme tek) bir zürriyettir. Allah işitendir, bilendir. (3/34)

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim, karnımda olanı, 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti. (3/35)

Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim, doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise, kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşa tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım." (3/36)

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse, yanında bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (3/37)

MESCİD

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

De ki: "Rabbim adaletle davranmayı emretti. Her mescid yanında (secde yerinde) yüzlerinizi (O'na) doğrultun ve dini yalnız kendisine has kılarak O'na dua edin. "Başlangıçta sizi yarattığı" gibi döneceksiniz." (7/29)

Ey Ademoğulları, her mescid yanında ziynetlerinizi takının. Yiyin, için ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (7/31)

Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Allah'ın mescidlerini, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte, hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır. (9/18)

Zarar vermek, inkârı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Sen bunun (böyle bir mescidin) içinde hiçbir zaman durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda (namaza ve

diğer işlere) durmana daha uygundur. Onda, arınmayı içten-arzulayan adamlar vardır. Allah arınanları sever. (9/108)

Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren O (Allah) yücedir. Gerçekten O, işitendir, görendir. (17/1)

Eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz ve eğer kötülük ederseniz o da (kendi) aleyhinizedir. Sonunda vaad geldiği zaman, (yine öyle kullar göndeririz ki) yüzlerinizi 'kötü duruma soksunlar', birincisinde ona girdikleri gibi mescid (Kudüs)e girsinler ve ele geçirdiklerini 'darmadağın edip mahvetsinler.' (17/7)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

Böylelikle (Zekeriya) mescidten kavminin karşısına çıkıp onlara (şu anlamları) işaret etti: "Sabah akşam tesbih edin." (19/11)

Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. (22/40)

Şüphesiz mescidler, (yalnızca) Allah'a aittir. Öyleyse, Allah ile beraber başka hiçbir şeye (ve kimseye) kulluk etmeyin (dua etmeyin, tapmayın). (72/18)

MESCİD-İ AKSA

Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için kulunu, bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren O (Allah) yücedir. Gerçekten O işitendir görendir. (17/1)

MESCİD-İ HARAM

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin" İbrahim ve İsmail'e de "Evimi tavaf edenler itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Her nereden çıkarsan yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Şüphesiz bu Rabbinden olan bir haktır. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/149)

Şüphesiz 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindendir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah şükrün karşılığını verendir bilendir. (2/158)

Onları bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne öldürmekten beterdir. Onlar size karşı savaşıncaya kadar siz Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. (2/191)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da hacc'da üç gün döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere bunlar tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına haram olan ay'a kurbanlık hayvanlara (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Onlar Mescid-i Haram'dan (insanları) alıkoyarlarken ve onun (gerçek ve layık) koruyucuları değilken Allah ne diye onları azablandırmasın? Onun

(asıl) koruyucuları yalnızca korkup-sakınanlardır. Ancak onların çoğu bilmezler. (8/34)

Onların Beyt(-i Şerif) önündeki duaları ıslık çalmaktan ve el çırpmaktan başkası değildir. Artık inkâr ettikleriniz dolayısıyla tadın azabı. (8/35)

Mescid-i Haram yanında kendileriyle anlaştıklarınız dışında müşriklerin Allah katında ve Resûlünün katında nasıl bir ahdi olabilir? Şu halde o (anlaşmalı olanlar) size karşı (doğru) bir tutum takındıkça siz de onlara karşı doğru bir tutum takının. Şüphesiz Allah muttaki olanları sever. (9/7)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihad edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah katında bir olmazlar. Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren O, (Allah) yücedir. Gerçekten O işitendir görendir. (17/1)

Gerçek şu ki, inkar edip Allah yolundan ve yerlilerle dışarıdan gelenler için eşit olarak (haram ve kıble) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara orada zulmederek adaletten ayrılanlara acı bir azab taddırırız. (22/25)

Hani biz İbrahim'e, Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma tavaf edenler kıyam edenler rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

Sonra kirlerini gidersinler adaklarını yerine getirsinler. Beyt-i Atik'i tavaf etsinler. (22/29)

Onlarda sizin için adı konulmuş bir süreye kadar yararlar vardır. Sonra onların yerleri Beyt-i Atik'tir. (22/33)

MESİH

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır.." (3/45)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyüklenme gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/172)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar? (5/75)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? (9/30)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

MESKEN

Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Biz, yaşama biçimleriyle 'refah içinde şımarıp azmış' nice şehri yıkıma uğrattık. İşte meskenleri; çok az (bir zaman) dışında (onlarda) kendilerinden sonra oturulabilmiş değildir. (Onlara) Varis olanlar biziz. (28/58)

Rabbinin emriyle herşeyi yerle bir eder. Böylece meskenlerinden başka, hiçbir şey(leri) görünemez duruma düştüler. İşte biz, suçlu-günahkar bir kavmi böyle cezalandırırız. (46/25)

MAŞAALLAH

Bağına girdiğin zaman, 'Maşaallah, Allah'tan başka kuvvet yoktur' demen gerekmez miydi? Eğer beni mal ve çocuk bakımından senden daha az (güçte) görüyorsan." (18/39)

MEŞ'AR-I HARAM

Rabbinizden bir fazl istemenizde sizce sakınca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O, sizi nasıl doğru yola yöneltip-ilettiyse, siz de O'nu anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel sapmışlardandınız. (2/198)

META

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırdı ve böylece onları içinde bulundukları (durum)dan çıkardı. Biz de: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır" dedik. (2/36)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır. (3/14)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla-korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metaı azdır, ahiret, ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız." (4/77)

(Allah) Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belli bir vakte kadar sizin için bir yerleşim ve meta (geçim) vardır." (7/24)

Ama (Allah) onları kurtarınca, hemen haksız yere, yeryüzünde taşkınlığa koyulurlar. Ey insanlar, sizin taşkınlığınız, ancak kendi aleyhinizedir; (bu) dünya hayatının geçici metaıdır. Sonra dönüşünüz bizedir, biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz. (10/23)

(Onlar için) Dünyada geçici bir meta (vardır). Sonra dönüşleri bizedir; sonra da inkâra sapışları dolayısıyla onlara şiddetli azabı taddıracağız. (10/70)

Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da sizi, adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metalandırsın ve her ihsan sahibine kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirirseniz gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım. (11/3)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Allah dilediğine rızkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevindiler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (13/26)

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

(Bu dünyada olup-biten) Pek az bir metadır. Onlara ise acı bir azab vardır. (16/117)

İçinde oturulmayan ve sizin için bir meta (yarar) bulunan evlere girmenizde bir sakınca yoktur. Allah, açığa vurduklarınızı da, sakladıklarınızı da bilir. (24/29)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaını elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

Derler ki: "Sen yücesin; senin dışında başka veliler edinmemiz bize yakışmaz, ancak onları ve atalarını sen meta verip yararlandırdın, öyle ki (senin) zikri(ni) unuttular ve böylece yıkıma uğrayan bir kavim oldular." (25/18)

Onların 'meta ile yararlandıkları' şey, kendilerini (görecekleri azabtan) bağımsız kılamaz. (26/207)

Size verilen herşey, yalnızca dünya hayatının metaı ve süsüdür. Allah katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. Yine de, akıllanmayacak mısınız? (28/60)

Şimdi, kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz, dolayısıyla ona kavuşan kişi, dünya hayatının metaı ile metalandırdığımız sonra kıyamet günü (azaba uğramak için) hazır bulundurulan kişi gibi midir? (28/61)

Şimdi, kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz, dolayısıyla ona kavuşan kişi, dünya hayatının metaı ile metalandırdığımız sonra kıyamet günü (azaba uğramak için) hazır bulundurulan kişi gibi midir? (28/61)

Kendilerine (nimet olarak) verdiklerimize nankörlük etsinler diye. Öyleyse metalanıp-yararlanın, artık yakında bileceksiniz. (30/34)

Biz onları az (bir şey ve zaman) olarak metalandırıp yararlandırırız, sonra onları ağır bir azaba katlandırırız. (31/24)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile, pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

Ey kavmim, gerçekten bu dünya hayatı, yalnızca bir meta (kısa süreli bir yararlanma)dır. Şüphesiz ahiret, (asıl) karar kılınan yurt odur." (40/39)

Size verilen herhangi bir şey, dünya hayatının metaı (kısa süreli faydalanması)dır. Allah katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. (Bu da) iman edip Rablerine tevekkül edenler içindir; (42/36)

Hayır; Ben onları ve atalarını, kendilerine hak ve açıklayan bir elçi gelinceye kadar metalandırdım-yaşattım. (43/29)

Ve (daha nice) çekici-süsler (de verirdik). Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının metaıdır. Ahiret ise, Rabbinin katında muttakiler içindir. (43/35)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkar edenler ise, metalanırlar ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir. (47/12)

Biz onu hem bir öğüt ve hatırlatma (konusu), hem ihtiyacı olanlara bir meta kıldık. (56/73)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve

çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

MEVLA

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/286)

Hayır, sizin mevlanız Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır. (3/150)

Sonra gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülürler. Haberiniz olsun; hüküm yalnızca O'nundur. Ve O, hesap görenlerin en süratli olanıdır. (6/62)

Geri dönerlerse, bilin ki gerçekten Allah, sizin mevlanızdır. O, ne güzel mevladır ve ne güzel yardımcıdır. (8/40)

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (9/51)

İşte orada, her nefis önceden yaptıklarıyla imtihana çekilmiş olacak ve onlar asıl-gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülecekler. Yalan yere uydurdukları da, kendilerinden kaybolup uzaklaşacaklar. (10/30)

Allah adına gerektiği gibi cihad edin. O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun, siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın, sizin Mevlanız O'dur. İşte, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Allah, yeminlerinizin (keffaretle) çözülmesini size farz (veya meşru) kıldı. Allah, sizin mevlanız (sahibiniz, yardımcınız)dır. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (66/2)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız, artık Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin

salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

MEYVE

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

(Kadın) Onların düzenlerini işitince, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlerindeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da:) "Çık, onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlıkmış gibi gözlerinde) büyüttüler, (şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler. (12/31)

Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüsünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/11)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/69)

Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı renkleri değişik ve siyah yollar (kıldık). (35/27)

İçinde yaslanıp-dayanmışlardır; orda birçok meyve ve şarap istemektedirler. (38/51)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

Orda sizin için birçok meyveler vardır; onlardan yiyeceksiniz." (43/73)

Orda, güvenlik içinde her türlü meyveyi istiyorlar; (44/55)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

Onlara, istek duyup-arzuladıkları meyvelerden ve etten bol bol verdik. (52/22)

Onda meyveler ve salkımlı hurmalıklar var. (55/11)

İkisinde de her meyveden iki çift vardır. (55/52)

Astarları, ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve-devşirmesi (ordakilere) yakın (kolay)dır. (55/54)

İçlerinde (her türden) meyve, eşsiz-hurma ve eşsiz-nar vardır. (55/68)

Arzulayıp-seçecekleri meyveler, (56/20)

Üstüste dizili meyveleri sarkmış muz ağaçları, (56/29)

Ve (daha) birçok meyveler arasında, (56/32)

Ve canlarının çekip-arzu ettiği meyveler (arasındadırlar). (77/42)

Meyveler ve otlaklıklar, (80/31)

MISIR

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kıbleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Onu satın alan bir Mısır'lı (aziz,) karısına: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak), umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Böylelikle biz, Yusuf'u yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galib olandır, ancak insanların çoğu bilmezler. (12/21)

Böylece onlar (gelip) Yusuf'un yanına girdikleri zaman, anne ve babasını bağrına bastı ve dedi ki: "Allah'ın dilemesiyle Mısır'a güvenlik içinde giriniz." (12/99)

Firavun, kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?" (43/51)

MİKAİL (A.S.)

Her kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman ise, artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır." (2/98)

MİNNET

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Müslüman oldular diye sana minnet etmektedirler. De ki: "Müslümanlığınızı bana karşı minnet (konusu) etmeyin. Tam tersine, sizi imana yönelttiği için Allah size minnet etmektedir. Eğer doğru sözlüler iseniz (bunu böyle kabullenmeniz gerekir.)" (49/17)

MİRAS HÜKÜMLERİ

Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştirmeyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu büyük bir suçtur. (4/2)

Anne ve baba ile akrabaların bıraktıklarından erkekler için bir pay vardır; anne ve baba ile akrabanın bıraktıklarından kadınlar için de bir pay vardır. Bunun azından ve çoğundan farz kılınmış bir pay vardır. (4/7)

(Mirası) Bölüşme sırasında yakınlar yetimler ve yoksullar da hazır olursa onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/8)

Arkalarında bıraktıkları zayıf çocuklardan dolayı korku duyanların (vasiyetleri altında olanlar için de) içleri ürpertiyle titresin. Allah'tan korksunlar ve onlara doğru söz söylesinler. (4/9)

Gerçekten yetimlerin mallarını zulmederek yiyenler karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar. Onlar çılgın bir ateşe gireceklerdir. (4/10)

Çocuklarınız konusunda Allah erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi

onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız oğullarınız siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Eşlerinizin eğer çocukları yoksa geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaktırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir Allah bilendir (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Ey iman edenler kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkışmanız helal değildir. Apaçık olan 'çirkin bir hayasızlık' yapmadıkları sürece onlara verdiklerinizin bir kısmını gidermeniz (kendinize almanız) için onlara baskı yapmanız da (helal değildir.) Onlarla güzellikle geçinin. Şayet onlardan hoşlanmadınızsa belki bir şey hoşunuza gitmez ama Allah onda çok hayır kılar. (4/19)

Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından ve her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (akid ile) bağladığı kimselere de kendi paylarını verin. Şüphesiz Allah herşeye şahid olandır. (4/33)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşinindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah -şaşırıp sapmayasınız diye- açıklar. Allah herşeyi bilendir." (4/176)

Bundan sonra iman edip hicret edenler ve sizinle birlikte cihad edenler işte onlar sizdendir. Akrabalar (mirasta) Allah'ın Kitabına göre birbirlerine (mirasta) önceliklidir. Doğrusu Allah herşeyi bilendir. (8/75)

Ey iman edenler sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman vasiyet hazırlanışında aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geçerler ve: "Bizim şehadetimiz o ikisinin şehadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi aşmadık yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler. (5/107)

Bu gerektiği gibi şahidliği yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının ve dinleyin. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez. (5/108)

MİSAK

Sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve demiştik ki:) "Size verdiğimize sımsıkı yapışın ve onda olanı (hükümleri sürekli) hatırlayın, ki sakınasınız." (2/63)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Hani sizden "Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın" diye misak almıştık. Sonra sizler bunu onaylamıştınız, hâlâ (buna) şahitlik ediyorsunuz. (2/84)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimize (Kitaba) sımsıkı sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

MİSAL VERMEK

Onların sana getirdikleri hiçbir örnek yoktur ki biz (ona karşı) sana hakkı ve en güzel açıklama tarzını getirmiş olmayalım. (25/33)

Sana nasıl örnekler vererek saptıklarına bir bak artık onların bir yola güçleri yetmemektedir. (17/48)

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O herşeyi yaratmıştır. O herşeyi bilendir. (6/101)

MUCİZE

Olanca yeminleriyle, eğer kendilerine bir ayet gelse, kesin olarak ona inanacaklarına dair Allah'a yemin ettiler. De ki: "Ayetler, ancak Allah katındadır; onlara (mucizeler) gelse de kuşkusuz i-nanmayacaklarının şuurunda değil misiniz? (6/109)

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir, yine de biz sana inanacak değiliz" dediler. (7/132)

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Bir de derler ki: "Rabbinden üzerine bir ayet (mucize) indirilse ya!.." De ki: "Gayb yalnızca Allah'ındır, siz bekleyedurun; ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim." (10/20)

"Ey Hud" dediler. "Sen bize apaçık bir belge (mucize) ile gelmiş değilsin ve biz de senin sözünle ilahlarımızı terketmeyiz. Sana iman edecek de değiliz." (11/53)

İnkar edenler derler ki: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya." Sen, yalnızca bir uyarıcısın ve her topluluk için bir hidayet önderisin. (13/7)

İnkar edenler: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya!" derler. De ki: "Şüphesiz Allah, dilediğini şaşırtıp-saptırır, kendisine katıksızca yöneleni de dosdoğru yola yöneltip-iletir." (13/27)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. (13/38)

Bizi ayet (mucize)ler göndermekten, öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alıkoymadı. Semud'a dişi deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu boğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz. (17/59)

Andolsun, biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrailoğullarına sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demişti. (17/101)

"Elini koltuğuna sok, bir hastalık olmadan, başka bir mucize (ayet) olarak bembeyaz bir durumda çıksın." (20/22)

Öyle ki sana büyük mucizelerimizden (birini) göstermiş olalım. (20/23)

Dediler ki: "Bize kendi Rabbinden bir ayet (mucize) getirmesi gerekmez miydi?" Onlara önceki kitaplarda açık belgeler gelmedi mi? (20/133)

"Hayır" dediler. (Bunlar) Karmakarışık düşlerdir; hayır, onu kendisi uydurmuştur; hayır o bir şairdir. Böyle değilse, öncekilere gönderildiği gibi bize de bir ayet (mucize) getirsin." (21/5)

Dilersek, onların üzerine gökten bir ayet (mucize) indiririz de, ona boyunları eğilmiş kalıverir. (26/4)

"Sen yalnızca bizim benzerimiz olan bir beşerden başkası değilsin; eğer doğru sözlü isen, bu durumda bir ayet (mucize) getir-görelim." (26/154)

"Ve elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıkıversin, (bu,) Firavun ve kavmine olan dokuz ayet (mucize) içinde(n biri)dir. Gerçekten onlar, fasık olan bir kavimdir." (27/12)

"Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanıt (mucize)dır. Gerçekten onlar, fasık bir topluluktur." (28/32)

Dediler ki: "Ona Rabbinden ayetler (birtakım mucizeler) indirilmeli değil miydi?" De ki: "Ayetler yalnızca Allah'ın katındadır. Ben ise, ancak apaçık bir uyarıcıyım." (29/50)

Bir ayet (mucize) gördüklerinde de, alay konusu edinip eğleniyorlar. (37/14)

Onlar bir ayet (mucize) görseler, sırt çevirirler ve: "(Bu,) Süregelen bir büyüdür" derler. (54/2)

(Musa) Ona büyük mucizeyi gösterdi. (79/20)

MUHACİR

Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/100)

Andolsun Allah, Peygamberin, Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir. (9/117)

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de, Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınız başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

MUHAMMED'İN (A.S.) PEYGAMBERLİĞİ

Şüphesiz biz seni bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak hak (Kur'an) ile gönderdik. Sen cehennemin halkından sorumlu tutulmayacaksın. (2/119)

İşte bunlar Allah'ın ayetleridir; onları sana bir hak olarak okuyoruz. Sen de gönderilen elçilerdensin. (2/252)

Şüphesiz Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için biz sana Kitabı hak olarak indirdik. (Sakın) Hainlerin savunucusu olma. (4/105)

Ey peygamber Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer (bu görevini) yapmayacak olursan O'nun elçiliğini tebliğ etmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz Allah kafir olan bir topluluğu hidayete erdirmez. (5/67)

De ki: "Ey insanlar ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz. (7/158)

Biz elçileri müjde vericiler ve uyarıp-korkutucular olmaktan başka (bir nedenle) göndermiyoruz. Şu halde kim iman ederse ve (davranışlarını) düzeltirse artık onlar için korku yoktur onlar mahzun da olmayacaklardır. (6/48)

De ki: "O gökleri ve yeri yaratırken ve O (hep) besleyen (hiç) beslenmezken ben Allah'tan başkasını mı veli edineceğim?" De ki: "Bana

gerçekten Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve: Sakın müşriklerden olma." (denildi.) (6/14)

Öyle ki Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Gerçekten ben sizi O'nun tarafından uyaran ve müjdeleyenim; (11/2)

İnkâr edenler derler ki: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya." Sen yalnızca bir uyarıcısın ve her topluluk için bir hidayet önderisin. (13/7)

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana herşeyin açıklayıcısı Müslümanlara bir hidayet bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (16/89)

Sizi en iyi Rabbiniz bilir; dilerse size merhamet eder dilerse sizi azablandırır. Biz seni onların üzerine bir vekil olarak göndermedik. (17/54)

De ki: "Şüphesiz ben ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim; yalnızca bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın." (18/110)

Biz seni alemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik. (21/107)

De ki: "Ey insanlar gerçekten ben sizin için yalnızca bir uyarıcıyım." (22/49)

Biz seni yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik. (25/56)

(De ki:) "Ben ancak bu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum ki O burasını kutlu ve saygıdeğer kıldı. herşey O'nundur. Ve Müslümanlardan olmakla emrolundum." "Ve Kur'an'ı okumakla da (emrolundum). Artık kim hidayete gelirse kendi nefsi için hidayete gelmiştir; kim sapacak olursa de ki: "Ben yalnızca uyarıcılardanım." (27/91-92)

Muhammed sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; ancak o Allah'ın Resûlü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah herşeyi bilendir. (33/40)

Ey Peygamber gerçekten biz seni bir şahid bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Ve kendi izniyle Allah'a çağıran ve nur saçan bir çerağ olarak (gönderdik). Mü'minlere müjde ver; gerçekten onlar için Allah'tan büyük bir fazl vardır. (33/45-47)

Biz seni ancak bütün insanlara bir müde verici ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar. (34/28)

Şüphesiz biz seni hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. hiçbir ümmet yoktur ki içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (35/24)

Andolsun hikmetli Kur'an'a, Gerçekten sen gönderilen (elçi)lerdensin. Dosdoğru bir yol üzerinde(sin). (Kur'an) Güçlü ve üstün olan esirgeyen (Allah')ın indirmesidir. Babaları uyarılmamış böylece kendileri de gafil kalmış bir kavmi uyarman için (gönderildin). (36/2-6)

Biz ona (Peygambere) şiir öğretmedik; (bu) ona yakışmaz da. O (kendisine indirilen Kitap) yalnızca bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır. (36/69)

De ki: "Ben, yalnızca bir uyarıcıyım. Bir olan, kahreden Allah'tan başka bir ilah yoktur." "Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, üstün ve güçlü olan, bağışlayandır." De ki: "Bu (Kur'an), büyük bir haberdir." Sizler ise, ondan yüz çeviriyorsunuz. "Mele-i Ala (yüce topluluk) tartışıp dururken, benim hiçbir bilgim yoktur." "Bana ancak, yalnızca apaçık bir uyarıcı olduğum vahyolunmaktadır." (38/65-70)

Allah'ın dışında birtakım veliler edinenler ise; Allah onların üzerinde gözetleyicidir. Sen onların üzerinde bir vekil değilsin. (42/6)

De ki: "Ben elçilerden bir türedi değilim bana ve size ne yapılacağını da bilemiyorum. Ben yalnızca bana vahyedilmekte olana uyuyorum ve ben apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim." (46/9)

Şüphesiz biz seni bir şahid bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (48/8)

Ki Allah'a ve Resûlü'ne iman etmeniz O'nu savunup-desteklemeniz O'nu en içten bir saygıyla-yüceltmeniz ve sabah akşam O'nu (Allah'ı) tesbih etmeniz için. (48/9)

MUHKEM VE MÜTEŞABİH AYETLER

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık tümü Rabbimizin katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

MUHSİN

Muhsin olanlara bir hidayet ve bir rahmettir. (31/3)

HZ. MUSA (A.S.)

Hani Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Ama sonra siz onun arkasından buzağıyı (tanrı) edinmiş ve (böylece) zalimler olmuştunuz. (2/51)

Bundan sonra (artık) şükredesiniz diye sizi bağışladık. (2/52)

Ve hidayete eresiniz diye Musa'ya Kitab'ı ve Furkan'ı verdik. (2/53)

Hani Musa kavmine: "Ey kavmim gerçekten siz buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen kusursuzca yaratan (gerçek ilah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu yaratıcınız katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edendir esirgeyendir. (2/54)

Ve demiştiniz ki: "Ey Musa biz Allah'ı apaçık görünceye kadar sana inanmayız." Bunun üzerine yıldırım sizi (kendinizden) almıştı. Ve siz bakıp duruyordunuz. (2/55)

Sonra şükredesiniz diye sizi ölümünüzden sonra dirilttik. (2/56)

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar bize zulmetmediler ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

Ve hatırlayın demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerde bol bol yiyin yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin; (biz de) hatalarınızı bağışlayalım; iyilik yapanların (ecirlerini) arttıracağız." (2/58)

Ama zulmedenler kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla değiştirdiler. Biz de o zalimlerin yaptıkları bozgunculuğa karşılık üzerlerine gökten iğrenç bir azab indirdik. (2/59)

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı o zaman biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız Rabbine yalvar da bize yerin bitirdiklerinden bakla acur sarmısak mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı şu değersiz şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu kuşkusuz Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve demiştik ki:) "Size verdiğimize sımsıkı yapışın ve onda olanı (hükümleri sürekli) hatırlayın ki sakınasınız." (2/63)

Siz ise bundan sonra da yüz çevirdiniz. Eğer Allah'ın üzerinizdeki fazlı (lütuf ve ihsanı) ve rahmeti olmasaydı siz gerçekten hüsrana uğrayanlardan olurdunuz. (2/64)

Hani Musa kavmine: "Allah muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (2/67)

"Rabbine adımıza yalvar da bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa Rabbine yalvardıktan sonra) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin ne de pek genç ikisi arası dinç(likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin" dedi. (2/68)

(Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyor ki: O bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi. (2/69)

(Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaallah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. (2/70)

(Bunun üzerine Musa "Rabbim) diyor ki: O yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getirdin" dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı. (2/71)

Andolsun biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

Dediler ki: "Bizim kalplerimiz örtülüdür." Hayır; Allah inkârlarından dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı pek azı iman eder. (2/88)

Andolsun Musa size apaçık belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (tanrı) edindiniz. İşte siz (böyle) zalimlersiniz. (2/92)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimize (Kitaba) sımsıkı sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

Yoksa daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi siz de Resulünüzü sorguya mı çekmek istiyorsunuz? Kim imanı inkâr ile değişirse artık o dümdüz yoldan sapmış olur. (2/108)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene İbrahim İsmail İshak Yakub ve torunlarına indirilene Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda

savaşalım" demişlerdi O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

Kitap Ehli senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Ve gerçekten sana daha önceden hikayelerini anlattığımız elçilere anlatmadığımız elçilere (vahyettik). Allah Musa ile de konuştu. (4/164)

Hani Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi." (5/20)

"Ey kavmim Allah'ın sizin için yazdığı (girmenizi emrettiği) kutsal yere girin ve gerisin geri arkanıza dönmeyin; yoksa kayba uğrayanlar olarak çevrilirsiniz." (5/21)

Dediler ki: "Ey Musa orda zorba bir kavim vardır onlar çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz. Şayet ordan çıkarlarsa biz de muhakkak gireriz. (5/22)

Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Girerseniz şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi. (5/23)

Dediler ki: "Ey Musa biz onlar durduğu sürece hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git ikiniz savaşın. Biz burda duracağız." (5/24)

(Musa:) "Rabbim gerçekten kendimden ve kardeşimden başkasına malik olamıyorum. Öyleyse bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır." dedi. (5/25)

(Allah) Dedi: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'şaşkınca dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme." (5/26)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u Süleyman'ı Eyyub'u Yusuf'u Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/ 84)

Onlar: "Allah, beşere hiçbir şey indirmemiştir" demekle Allah'ı kadrinin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (parça parça) kâğıtlar üzerinde

yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığınız ve çoğunu gözardı ettiğiniz kitabı kim indirdi? Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki: "Allah." Sonra Onları bırak içine 'daldıkları saçma uğraşılarında' oyalanıp-dursunlar. (6/91)

Sonra biz Musa'ya iyilik yapanların üzerinde (nimetimizi) tamamlamak herşeyi ayrı ayrı açıklamak ve bir hidayet ve rahmet olarak Kitabı verdik. Umulur ki, Rablerine kavuşacaklarına inanırlar. (6/154)

Sonra bunların (peygamberlerin) ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik; onlar ona (ayetlerimize) haksızlık ettiler. İşte bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (7/103)

Musa dedi ki: "Ey Firavun gerçekten ben alemlerin Rabbinden (gönderilme) bir elçiyim." (7/104)

"Benim üzerimdeki yükümlülük Allah'a karşı ancak gerçeği söylemektir. Rabbinizden size apaçık bir belge ile geldim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder." (7/105)

(Firavun) Dedi ki: "Eğer gerçekten bir ayet getirmişsen ve doğru sözlülerden isen bu durumda onu getir (bakalım)." (7/106)

Böylelikle (Musa) asasını fırlatınca anında apaçık bir ejderha oluverdi. (7/107)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Bu gerçekten bilgin bir büyücüdür."; (7/109)

"Sizi topraklarınızdan sürüp-çıkarmak istiyor. Bu durumda ne buyuruyorsunuz?" (7/110)

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (vereceğin cezayı ertele) şehirlere de toplayıcılar yolla"; (7/111)

"Bütün bilgin büyücüleri sana getirsinler." (7/112)

Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak herhalde bize bir karşılık (armağan) var değil mi?" (7/113)

"Evet" dedi. "(O zaman) Siz en yakın(larım) kılınanlardan olacaksınız." (7/114)

Dediler ki: "Ey Musa (ilkin) sen mi atmak istersin yoksa biz mi atalım?" (7/115)

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince insanların gözlerini büyüleyiverdiler onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (7/116)

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. (7/117)

Böylece hak yerini buldu onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. (7/118)

Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (7/119)

Ve sihirbazlar secdeye kapandılar. (7/120)

"Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler. (7/121)

"Musa'nın ve Harun'un Rabbine…" (7/122)

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz öyle mi? Mutlaka bu halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (7/123)

"Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim." (7/124)

(Onlar da:) "Biz de şüphesiz Rabbimize döneceğiz" dediler. (7/125)

Oysa sen yalnızca bize geldiğinde Rabbimizin ayetlerine inanmamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. "Rabbimiz üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (7/126)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de geldikten sonra da eziyete uğratıldık." (Musa:) "Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizleri yeryüzünde halifeler (egemenler) kılacak böylece nasıl davranacağınızı gözleyecek" dedi. (7/129)

Andolsun biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (7/130)

Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlarlardı. Haberiniz olsun Allah katında asıl uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler. (7/131)

Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir yine de biz sana inanacak değiliz" dediler. (7/132)

Bunun üzerine biz de ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan çekirge buğday güvesi kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Başlarına iğrenç bir azab çökünce dediler ki: "Ey Musa, Rabbine -sana verdiği ahid adına- bizim için dua et. Eğer bu iğrenç azabı üzerimizden çekip-giderirsen andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını seninle göndereceğiz." (7/134)

Ne zaman ki onların erişebilecekleri bir süreye kadar o iğrenç azabı çekip-giderdik onlar yine andlarını bozdular. (7/135)

Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersizmişler (gibi) olmaları nedeniyle onları suda boğduk. (7/136)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi) sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. (7/138)

Onların içinde bulundukları şey (din) mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler (ibadetler) de geçersizdir. (7/139)

O sizi alemlere üstün kılmışken ben size Allah'tan başka bir ilah mı arayacağım? (7/140)

Hani size dayanılmaz işkenceler yapan kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı. (7/141)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre kırk geceye tamamlandı. Musa kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi O'nunla konuşunca: "Rabbim bana göster Seni göreyim" dedi. (Allah:) "Beni asla göremezsin ama şu dağa bak; eğer o yerinde karar kılabilirse sen de beni göreceksin." Rabbi dağa tecelli edince onu param parça etti. Musa bayılarak yere düştü. Kendine geldiğinde: "Sen ne yücesin (Rabbim). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi. (7/143)

(Allah:) "Ey Musa" dedi. "Sana verdiğim risaletimle ve seninle konuşmamla seni insanlar üzerinde seçkin kıldım. Sana verdiklerimi al ve şükredenlerden ol." (7/144)

Biz, ona Levhalar'da herşeyden bir öğüt ve herşeyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (Ve:) "Şimdi bunlara sıkıca sarıl ve kavmine de emret

ki en güzeliyle sarılsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim" (dedik). (7/145)

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de zulmedenler oldular. (7/148)

Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup başları) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler. (7/149)

Musa, kavmine oldukça kızgın üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona:) "Annem oğlu bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim beni ve kardeşimi bağışla bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın." (7/151)

Şüphesiz buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte biz 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (7/152)

Kötülük işleyip bunun ardından tevbe edenler ve iman edenler; hiç şüphesiz Rabbin bundan (tevbeden) sonra elbette bağışlayandır esirgeyendir. (7/153)

Musa kabaran öfkesi (gazabı) yatışınca Levhalar'ı aldı. (Onlardan bir) Nüshasında "Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve bir rahmet vardır" (yazılıydı.) (7/154)

Musa belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş adam seçip-ayırdı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutuverince dedi ki: "Rabbim eğer dileseydin onları ve beni daha önceden helak ederdin. (Şimdi) İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemenden başkası değildir. Onunla sen dilediğini saptırır dilediğini hidayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla bizi esirge; Sen bağışlayanların en hayırlısısın." (7/155)

Bize bu dünyada da ahirette de iyilik yaz şüphesiz ki biz Sana yöneldik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm rahmetim ise herşeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakınanlara zekatı verenlere ve bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım." (7/156)

Onlar ki yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o onlara marufu (iyiliği) emrediyor münkeri (kötülüğü) yasaklıyor temiz şeyleri helal murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar destek olup savunanlar yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

De ki: "Ey insanlar ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz." (7/158)

Musa'nın kavminden hakka ileten ve onunla adalet yapan bir topluluk vardır. (7/159)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Onlara: "Bu şehirde oturun ondan istediğiniz yerden yeyin 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin (biz de) hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanların (armağanlarını) arttıracağız" denildiğinde (7/161)

Onlardan zulmedenler sözü kendilerine söylenenden başka bir şeyle değiştirdiler. Biz de bunun üzerine zulmetmeleri dolayısıyla gökten 'iğrenç bir azab' indirdik. (7/162)

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (10/75)

Onlara katımızdan hak geldiği zaman dediler ki: "Bu kuşkusuz apaçık bir büyüdür." (10/76)

Musa: "Size hak geldiğinde (böyle) mi söylersiniz? Bu bir büyü müdür? Oysa büyücüler kurtuluşa ermezler" dedi. (10/77)

Onlar: "Siz ikiniz bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (10/78)

Firavun: "Bana bütün bilgin büyücüleri getirin" dedi. (10/79)

Büyücüler geldiğinde Musa: "Atacağınız şeyleri atın" dedi. (Yunus, 80)

Onlar atınca Musa dedi ki: "Sizlerin (ortaya) getirdiğiniz büyüdür. Doğrusu Allah onu geçersiz kılacaktır. Şüphesiz Allah bozgunculuk çıkaranların işini düzeltmez." (10/81)

Allah suçlu-günahkarlar istemese de hakkı (hak olarak) kendi kelimeleriyle gerçekleştirecektir. (10/82)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (10/83)

Musa dedi ki: "Ey kavmim eğer siz Allah'a iman edip Müslüman olmuşsanız artık yalnızca O'na tevekkül edin." (10/84)

Dediler ki: "Biz Allah'a tevekkül ettik; Rabbimiz bizi zulmeden bir kavim için bir fitne (konusu) kılma." (10/85)

"Ve bizi kâfirler topluluğundan rahmetinle kurtar." (10/86)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın evlerinizi namaz kılınan (ve kıbleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Musa dedi ki: "Rabbimiz şüphesiz Sen Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekleri zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

(Allah) Dedi ki: "İkinizin duası kabul olundu. Öyleyse dosdoğru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayın." (10/89)

Biz İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi. (10/90)

Şimdi öyle mi? Oysa sen önceleri isyan etmiştin ve bozgunculuk çıkaranlardandın. (10)91)

Bugün ise senden sonrakilere bir ayet (tarihi bir belge ibret) olman için seni yalnızca bedeninle kurtaracağız (herkese cesedini göstereceğiz). Gerçekten insanlardan çoğu bizim ayetlerimizden habersizdirler. (10/92)

Andolsun biz İsrailoğullarını hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin aralarında anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir. (10/93)

Andolsun Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık olan bir delille gönderdik. (11/96)

Andolsun Musa'ya kitabı verdik onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı mutlaka aralarında hüküm verilmiş olacaktı. Gerçekten onlar bundan (Kur'an'dan) yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (11/110)

Andolsun Musa'yı: "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye ayetlerimizle göndermiştik. Şüphesiz bunda çokça sabreden ve şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (14/5)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğratıyor kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Rabbiniz şöyle buyurmuştu: "Andolsun eğer şükrederseniz gerçekten size arttırırım ve andolsun eğer nankörlük ederseniz şüphesiz benim azabım pek şiddetlidir." (14/7)

Musa demişti ki: "Eğer siz ve yeryüzündekilerin tümü inkâr edecek olsanız bile şüphesiz Allah hiçbir şeye muhtaç değildir övülmüştür." (14/8)

Musa'ya kitap verdik ve "Benden başka vekil edinmeyin" diye onu İsrailoğullarına kılavuz kıldık. (17/2)

Andolsun biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrailoğullarına sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demişti. (17/101)

O da: "Andolsun bunları görülecek belgeler olarak göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmediğini sen de bilmişsin; gerçekten ben de seni yıkılmış-harab olmuş sanıyorum" demişti. (17/102)

Böylelikle onları o yerden sürüp-sarsıntıya uğratmayı istedi biz de onu ve beraberindekileri hep- birlikte boğuverdik. (17/103)

Ve onun ardından İsrailoğullarına söyledik: "O toprak (yurt)ta oturun ahiret va'di geldiğinde hepinizi derleyip-toplayacağız." (17/104)

Hani Musa genç yardımcısına demişti: "İki denizin birleştiği yere ulaşıncaya kadar gideceğim ya da uzun zamanlar geçireceğim." (18/60)

Böylece ikisi iki (deniz)in birleştiği yere ulaşınca balıklarını unutuverdiler; (balık) denizde bir akıntıya doğru (veya bir menfez bulup) kendi yolunu tuttu. (18/61)

(Varmaları gereken yere gelip) Geçtiklerinde (Musa) genç-yardımcısına dedi ki: "Yemeğimizi getir bize andolsun bu yaptığımız-yolculuktan gerçekten yorulduk." (18/62)

(Genç-yardımcısı) Dedi ki: "Gördün mü kayaya sığındığımızda ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı Şeytan'dan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu." (18/63)

(Musa) Dedi ki: "Bizim de aradığımız buydu." Böylelikle ikisi izleri üzerinde geriye doğru gittiler. (18/64)

Derken katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kulu buldular. (18/65)

Musa ona dedi ki: "Doğru yol (rüşd) olarak sana öğretilenden bana öğretmen için sana tabi olabilir miyim?" (18/66)

Dedi ki: "Gerçekten sen benimle birlikte olma sabrını göstermeye güç yetiremezsin." (18/67)

(Böyleyken) "Özünü kavramaya kuşatıcı olamadığın şeye nasıl sabredebilirsin?" (18/68)

Musa:) "İnşaallah beni sabreden (biri olarak) bulacaksın. hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim" dedi. (18/69)

Dedi ki: "Eğer bana uyacak olursan hiçbir şey hakkında bana soru sorma ben sana öğütle-anlatıp söz edinceye kadar." (18/70)

Böylece ikisi yola koyuldu. Nitekim bir gemiye binince o bunu (gemiyi) deliverdi. (Musa) Dedi ki: "İçindekilerini batırmak için mi onu deldin? Andolsun sen şaşırtıcı bir iş yaptın." (18/71)

Dedi ki: "Gerçekten benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?" (18/72)

(Musa:) "Beni unuttuğumdan dolayı sorgulama ve bu işimden dolayı bana zorluk çıkarma" dedi. (18/73)

Böylece ikisi (yine) yola koyuldular. Nitekim bir çocukla karşılaştılar o hemen tutup onu öldürüverdi. (Musa) Dedi ki: "Bir cana karşılık olmaksızın tertemiz bir canı mı öldürdün? Andolsun sen kötü bir iş yaptın." (18/74)

Dedi ki: "Gerçekte benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?" (18/75)

(Musa:) "Bundan sonra sana bir şey soracak olursam artık benimle arkadaşlık etme. Benden yana bir özre ulaşmış olursun" dedi. (18/76)

(Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin." (18/77)

Dedi ki: "İşte bu benimle senin aranda ayrılma (zamanı)mız. Sana üzerinde sabır göstermeye güç yetiremeyeceğin bir yorumu haber vereceğim. (18/78)

"Gemi denizde çalışan yoksullarındı onu kusurlu yapmak istedim (çünkü) ilerilerinde her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

"Çocuğa gelince onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı onun kendilerine azgınlık ve inkâr zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk." (18/80)

"Böylece onlara Rablerinin ondan temiz olmak bakımından daha hayırlısı merhamet bakımından da daha yakın olanını vermesini diledik." (18/81)

"Duvar ise şehirde iki öksüz çocuğundu altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

Kitap'ta Musa'yı da zikret. Çünkü o ihlasa erdirilmiş ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi. (19/51)

Sana Musa'nın haberi geldi mi? (20/9)

Hani bir ateş görmüştü de ailesine şöyle demişti: "Durun bir ateş gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol-gösterici bulurum." (20/10)

Nitekim ona gidince kendisine seslenildi: "Ey Musa." (20/11)

"Gerçekten Ben Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen kutsal vadi olan Tuva'dasın." (20/12)

"Ben seni seçmiş bulunuyorum; bundan böyle vahyolunanı dinle." (20/13)

"Gerçekten Ben Ben Allah'ım Ben'den başka ilah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve beni zikretmek için dosdoğru namaz kıl." (20/14)

"Şüphesiz kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir. Herkesin harcadığı çabanın karşılığını alması için onun (koşup haberini) neredeyse gizleyeceğim." (20/15)

"Öyleyse ona inanmayıp kendi hevasına uyan sakın seni ondan alıkoymasın; sonra yıkıma uğrarsın." (Taha, 16)

"Sağ elindeki nedir ey Musa?" (20/17)

Dedi ki: "O benim asamdır; ona dayanmakta onunla davarlarım için ağaçlardan yaprak düşürmekteyim onda benim için daha başka yararlar da var." (20/18)

Dedi ki: "Onu at ey Musa." (20/19)

Böylece onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oluvermiş). (20/20)

Dedi ki: "Onu al ve korkma biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (20/21)

"Elini koltuğuna sok bir hastalık olmadan başka bir mucize (ayet) olarak bembeyaz bir durumda çıksın." (20/22)

"Öyle ki sana büyük mucizelerimizden (birini) göstermiş olalım." (20/23)

"Firavun'a git çünkü o azmış bulunuyor." (20/24)

Dedi ki: "Rabbim benim göğsümü aç." (20/25)

"Bana işimi kolaylaştır." (20/26)

"Dilimden düğümü çöz;" (20/27)

"Ki söyleyeceklerimi kavrasınlar." (20/28)

"Ailemden bana bir yardımcı kıl" (20/29)

"Kardeşim Harun'u" (20/30)

"Onunla arkamı kuvvetlendir." (20/31)

"Onu işimde ortak kıl" (20/32)

"Böylece seni çok tesbih edelim." (20/33)

"Ve seni çok zikredelim." (20/34)

"Şüphesiz sen bizi görüyorsun." (20/35)

(Allah)Dedi ki:"Ey Musa istediğin sana verilmiştir." (20/36)

"Andolsun biz sana bir defa daha lütufta bulunmuştuk." (20/37)

Hani annene vahyolunan şeyi vahyetmiştik (şöyle ki:) (20/38)

"Onu sandığın içine koy suya bırak böylece su onu sahile bıraksın; onu benim de düşmanım onun da düşmanı olan biri alacaktır. Gözümün önünde yetiştirilmen için kendimden sana bir sevgi yöneltim." (20/39)

"Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece seni annene geri çevirmiş olduk ki gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)

"Seni kendim için seçtim." (20/41)

"Sen ve kardeşin ayetlerimle gidin ve beni zikretmede gevşek davranmayın. (20/42)

"İkiniz Firavun'a gidin çünkü o azmış bulunuyor." (20/43)

"Ona yumuşak söz söyleyin umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar." (20/44)

Dediler ki: "Rabbimiz gerçekten onun bize karşı 'taşkın bir tutum takınmasından' ya da 'azgın davranmasından' korkuyoruz." (20/45)

Dedi ki: "Korkmayın çünkü ben sizinle birlikteyim; işitiyorum ve görüyorum." (20/46)

Haydi ona gidin de deyin ki: "Biz senin Rabbinin elçileriyiz İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder ve onlara (artık) azab verme. Sana Rabbinden bir ayetle geldik. Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun." (20/47)

"Gerçekten bize vahyolundu ki: Doğrusu azab yalanlayan ve yüz çevirenlerin üstünedir." (20/48)

(Ona gidip aynı şeyleri tekrarladıklarında Firavun onlara) Dedi ki: "Sizin Rabbiniz kim ey Musa?" (20/49)

Dedi ki: "Bizim Rabbimiz herşeye yaratılışını veren sonra doğru yolunu gösterendir." (20/50)

(Firavun) Dedi ki: "İlk çağlardaki nesillerin durumu nedir öyleyse?" (20/51)

Dedi ki: "Bunun bilgisi Rabbimin katında bir kitaptadır. Benim Rabbim şaşırmaz ve unutmaz." (20/52)

Ki (Rabbim) yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık. (20/53)

Yiyin ve hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz bunda sağduyu sahipleri için elbette ayetler vardır. (20/54)

Sizi ondan yarattık ona geri vereceğiz ve sizi bir kere daha ondan çıkaracağız. (20/55)

Andolsun biz ona ayetlerimizin tümünü gösterdik; fakat o yalanladı ve ayak diretti. (20/56)

Dedi ki: "Ey Musa sen bizi sihrinle yurdumuzdan sürüp çıkarmaya mı gelmiş bulunuyorsun?" (20/57)

"Madem böyle biz de sana buna benzer bir sihirle geleceğiz; şimdi sen bir 'buluşma zamanı ve yeri' tesbit et bizim de senin de karşı olamayacağımız açık geniş bir yer olsun" dedi. (20/58)

(Musa) Dedi ki: "Buluşma zamanımız (ülkenin ulusal) bayram günü ve insanların toplanacağı kuşluk vakti (olsun)." (20/59)

Böylelikle Firavun arkasını dönüp gitti hileli düzenini (yürütecek büyücüleri) bir araya getirdi sonra geldi. (20/60)

Musa onlara dedi ki: "Size yazıklar olsun Allah'a karşı yalan düzüp uydurmayın sonra bir azab ile kökünüzü kurutur. Yalan düzüp uyduran gerçekten yok olup gitmiştir." (20/61)

Bunun üzerine kendi aralarında durumlarını tartışmaya başladılar ve gizli konuşmalara geçtiler. (20/62)

Dediler ki: "Bunlar her halde iki sihirbazdır sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek olarak tutturduğunuz yolunuzu (dininizi) yok etmek istemektedirler." (20/63)

"Bundan ötürü tuzaklarınızı bir araya getirin sonra gruplar halinde gelin; bugün üstünlük sağlayan gerçekten kurtuluşu bulmuştur." (20/64)

"Ey Musa" dediler. "Ya sen (asanı) at veya önce biz atalım." (20/65)

Dedi ki: "Hayır siz atın." Sonra hemen (ne görsün) sihirlerinden dolayı onların ipleri ve asaları kendisine gerçekten koşuyormuş gibi göründü. (20/66)

Musa bu yüzden kendi içinde bir tür korku duymaya başladı. (20/67)

"Korkma" dedik. "Muhakkak sen üstün geleceksin." (20/68)

"Sağ elindekini atıver onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (20/69)

Bunun üzerine büyücüler secdeye kapandılar: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler. (20/70)

(Firavun) Dedi ki: "Ben size izin vermeden önce O'na inandınız öyle mi? Şüphesiz o size büyüyü öğreten büyüğünüzdür. O halde ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarında sallandıracağım. Siz de elbette hangimizin azabı daha şiddetliymiş ve daha sürekliymiş öğrenmiş olacaksınız." (20/71)

Dediler ki: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla 'tercih edip-seçmeyiz. Neyde hükmünü yürütebileceksen durmaksızın hükmünü yürüt; sen yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin." (20/72)

"Gerçekten biz Rabbimize iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürüklediğin (suçumuzu) bağışlasın. Allah daha hayırlıdır ve daha süreklidir." (20/73)

Gerçek şu ki kim Rabbine suçlu-günahkar olarak gelirse hiç şüphe yok onun için cehennem vardır. Onun içinde ise ne ölebilir ne dirilebilir. (20/74)

Kim O'na iman edip salih amellerde bulunarak O'na gelirse işte onlar onlar için de yüksek dereceler vardır. (20/75)

İçlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan Adn cennetleri de (onlarındır). Ve işte bu arınmış olanın karşılığıdır. (20/76)

Andolsun biz Musa'ya vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir onlara denizde kuru bir yol aç yetişilmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan." (20/77)

Firavun ise, ordularıyla peşlerine düştü; sulardan onları kaplayıveren kaplayıverdi. (20/78)

Firavun, kendi kavmini şaşırtıp saptırdı ve onları doğruya yöneltmedi. (20/79)

Ey İsrailoğulları, andolsun sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında sizinle vaadleştik ve üzerinize kudret helvasıyla bıldırcın indirdik. (20/80)

Size rızık olarak verdiklerimizden temiz olanlarından yiyin bu konuda azgınlık yapmayın yoksa gazabım üzerinize kaçınılmaz olarak iner: benim gazabım kimin üzerine inerse muhakkak o tepetaklak düşmüştür. (20/81)

Gerçekten ben tevbe eden inanan salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım. (20/82)

"Seni kavminden 'çarçabuk ayrılmaya iten' nedir ey Musa?" (20/83)

Dedi ki: "Onlar arkamda izim üzerindedirler hoşnut kalman için Sana gelmekte acele ettim Rabbim." (20/84)

Dedi ki: "Biz senden sonra kavmini deneme (fitne)den geçirdik Samiri onları şaşırtıp-saptırdı." (20/85)

Bunun üzerine Musa, kavmine oldukça kızgın üzgün olarak döndü. Dedi ki: "Ey kavmim Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Size (verilen) söz (ya da süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçınılmaz bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?" (20/86)

Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönmedik ancak o kavmin (Mısır halkının) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik onları (ateşe) attık böylece Samiri de attı." (20/87)

Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı "İşte sizin ve ilahınız Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. (20/88)

Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı? (20/89)

Andolsun Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)

Demişlerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız." (20/91)

(Musa da gelince:) "Ey Harun" demişti. "Onların saptıklarını gördüğün zaman seni (Onlara müdahale etmekten) alıkoyan neydi?" (20/92)

"Niye bana uymadın emrime baş mı kaldırdın?" (20/93)

Dedi ki: "Ey annemin oğlu sakalımı ve başımı tutup-yolma. Ben senin: "İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın sözümü önemsemedin" demenden endişe edip korktum." (20/94)

(Musa) Dedi ki: "Ya senin amacın nedir ey Samiri?" (20/95)

Dedi ki: "Ben, onların görmediklerini gördüm böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoşa giden (bir şey) gösterdi." (20/96)

Dedi ki: "Haydi çekip git artık senin hayatta (hakettiğin ceza: "Bana dokunulmasın") deyip yerinmendir. Ve şüphesiz senin için kendisinden asla kaçınamayacağın (azab dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp

bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız sonra darmadağın edip denizde savuracağız." (20/97)

Sizin ilahınız yalnızca Allah'tır ki O'nun dışında ilah yoktur. O ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. (20/98)

Andolsun biz Musa'ya ve Harun'a takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (zikir) olarak hak ile batılı birbirinden ayıran (furkan)ı verdik. (21/48)

Sonra Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik. (23/45)

Firavun'a ve ileri gelen çevresine; fakat onlar büyüklendiler. Onlar 'büyüklenen-zorba' bir topluluktu. (23/46)

Dediler ki: "Bizim benzerimiz olan iki beşere mi inanacak mışız? Kaldı ki onların kavimleri bize kullukta (kölelikte) bulunmaktadırlar." (23/47)

Böylece onları yalanladılar ve yıkıma uğrayanlardan oldular. (23/48)

Andolsun biz Musa'ya kitabı verdik belki onlar hidayete erer diye. (23/49)

Böylece onlara: "Ayetlerimizi yalanlayan kavme gidin" dedik; sonunda onları (Firavun ve çevresini) kökünden darmadağın ettik. (25/36)

Hani senin Rabbin Musa'ya seslenmişti: "Zulmetmekte olan kavme git;" (26/10)

"Firavun'un kavmine hâlâ sakınmıyorlar mı?" (26/11)

Dedi ki: "Rabbim gerçekten ben onların beni yalanlamalarından korkuyorum." (26/12)

"Göğsüm sıkışıyor dilim dönmüyor; bundan dolayı Harun'a da (elçilik görevini bildirmesi için Cibril'i) gönder." (26/13)

"Üstelik onların bana karşı (davasını savunacakları bir cinayet) suçu(m) var; bundan dolayı beni öldürmelerinden korkuyorum." (26/14)

(Allah:) "Hayır" dedi. "İkiniz de ayetlerimle gidin şüphesiz sizinle birlikteyiz (ve) işitmekteyiz." (26/15)

"Gecikmeksizin Firavun'a giderek deyin ki: Gerçekten biz alemlerin Rabbi'nin elçisiyiz" (26/16)

"İsrailoğullarını bizimle birlikte göndermen için (sana geldik)." (26/17)

(Gittiler ve Firavun:) Dedi ki: "Biz seni içimizde daha çocukken yetiştirip büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi?" (26/18)

"Ve sen yapacağın işi (cinayeti) de işledin; sen nankörlerdensin." (26/19)

(Musa) Dedi ki: "Ben onu yaptığım zaman şaşkınlardandım." (26/20)

"Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım; sonra Rabbim bana hüküm (ve hikmet) verdi ve beni gönderilen (elçilerden) kıldı." (26/21)

"Bana karşı lütuf-dediğin nimet de İsrailoğullarını köle kılmandan dolayıdır." (26/22)

Firavun dedi ki: "Alemlerin Rabbi nedir?" (26/23)

Dedi ki: "Göklerin yerin ve bu ikisi arasında olan herşeyin Rabbidir. Eğer 'kesin bilgiyle inanıyorsanız' (böyledir)." (26/24)

Çevresindekilere dedi ki: "İşitiyor musunuz?" (26/25)

(Musa:) Dedi ki: "O sizin de Rabbiniz geçmişteki atalarınızın da Rabbidir." (26/26)

(Firavun) Dedi ki: "Şüphesiz size gönderilmiş bulunan elçiniz gerçekten bir delidir." (26/27)

"Eğer aklınızı kullanabiliyorsanız O doğunun da batının da ve bunlar arasında olan herşeyin de Rabbidir" dedi (Musa). (26/28)

(Firavun) dedi ki: "Andolsun benim dışımda bir ilah edinecek olursan seni mutlaka hapse atacağım." (26/29)

(Musa) Dedi ki: "Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?" (26/30)

(Firavun) Dedi ki: "Eğer doğru sözlü isen onu getir." (26/31)

Bunun üzerine asasını bırakıverdi bir de (ne görsünler) o açıkça bir ejderha oluverdi. (26/32)

Elini de çekip çıkardı bir de (ne görsün) o bakanlar için 'parlayıp aydınlanıvermiş'. (26/33)

(Firavun) Çevresindeki önde gelenlere: "Bu" dedi "Doğrusu bilgin bir büyücüdür." (26/34)

"Büyüsüyle sizi yurdunuzdan sürüp çıkarmak istiyor; ne buyurursunuz?" (26/35)

Dediler ki: "Bunu ve kardeşini oyala şehirlere de toplayıcılar gönder" (26/36)

"Bütün uzman-bilgin büyücüleri sana getirsinler." (26/37)

Böylelikle büyücüler bilinen bir günün belli vaktinde bir araya getirildi. (26/38)

Ve insanlara da: "Siz de toplanıyor musunuz?" dendi. (26/39)

"Umarız ki eğer galip gelirse biz de büyücülere uyarız." (26/40)

Büyücüler geldiklerinde Firavun'a: "Şayet biz galip gelirsek bize bir ücret var gerçekten değil mi?" dediler. (26/41)

"Evet" dedi. "Üstelik şüphesiz siz en yakın(larım) kılınanlardan olacaksınız." (26/42)

Musa onlara dedi ki: "Atacağınızı atın." (26/43)

Onlar da iplerini ve asalarını atıverdiler ve: "Firavun'un üstünlüğü adına hiç tartışmasız üstün olanlar gerçekten bizleriz" dediler. (26/44)

Böylelikle Musa da asasını bırakıverdi bir de (ne görsünler) o uydurmakta olduklarını yutuveriyor. (26/45)

Anında büyücüler secdeye kapandılar. (26/46)

(Ve:) "Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler. (26/47)

"Musa'nın ve Harun'un Rabbine." (26/48)

(Firavun) Dedi ki: "Ona ben size izin vermeden önce mi inandınız? Şüphesiz o size büyüyü öğreten büyüğünüzdür; öyleyse yakında bileceksiniz. Şüphesiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sizin hepinizi gerçekten asıp-sallandıracağım." (26/49)

"Hiç zararı yok" dediler. "Çünkü biz gerçekten Rabbimize dönücüleriz." (26/50)

"Doğrusu biz iman edenlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimizin bizim hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz." (26/51)

Musa'ya: "Kullarımı gece yürüyüşe geçir çünkü izleneceksiniz" diye vahyettik. (26/52)

Bunun üzerine Firavun şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi. (26/53)

"Gerçek şu ki bunlar azınlık olan bir topluluktur;" (26/54)

"Ve elbette bize karşı da büyük bir öfke beslemektedirler." (26/ 55)

"'Biz ise uyanık bir toplumuz" (dedi). (26/56)

Böylelikle biz onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden ve pınarlardan sürüp çıkardık; (26/57)

Hazinelerden ve soylu makam(lar)dan da. (26/58)

İşte böyle; bunlara İsrailoğullarını mirasçı kıldık. (26/59)

Böylece (Firavun ve ordusu) güneşin doğuş vakti onları izlemeye koyuldular. (26/60)

İki topluluk birbirini gördükleri zaman Musa'nın adamları: "Gerçekten yakalandık" dediler. (26/61)

(Musa:) "Hayır" dedi. "Şüphesiz Rabbim benimle beraberdir; bana yol gösterecektir." (26/62)

Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. (26/63)

Ötekileri de buraya yaklaştırdık. (26/64)

Musa'yı ve onunla birlikte olanların hepsini kurtarmış olduk. (26/65)

Sonra ötekileri suda boğduk. (26/66)

Şüphesiz bunda bir ayet vardır. Ama onların çoğu iman etmiş değildirler. (26/67)

Hani Musa ailesine: "Şüphesiz ben bir ateş gördüm" demişti. "Size ondan ya bir haber veya ısınmanız için bir kor ateş getireceğim." (27/7)

Oraya gittiğinde kendisine seslenildi: "Ateş (yerin)de olanlar da çevresinde bulunanlar da kutlu kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah yücedir." (27/8)

"Ey Musa gerçekten Ben güçlü ve üstün hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ım." (27/9)

"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onun çevik bir yılan gibi hareket etttiğini görünce geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (27/10)

"Ancak zulmeden başka; sonra kötülüğün ardından iyiliğe çevirirse artık şüphesiz Ben bağışlayanım esirgeyenim." (27/11)

"Ve elini koynuna sok kusursuz olarak bembeyaz çıkıversin (bu) Firavun ve kavmine olan dokuz ayet (mucize) içinde(n biri)dir. Gerçekten onlar fasık olan bir kavimdir." (27/12)

Ayetlerimiz onlara gözler önünde sergilenmiş olarak gelince dediler ki: "Bu apaçık olan bir büyüdür." (27/13)

Vicdanları kabul ettiği halde zulüm ve büyüklenme dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak. (27/14)

Mü'min olan bir kavim için hak olmak üzere Musa ve Firavun'un haberinden (bir bölümünü) sana okuyacağız. (28/3)

Gerçek şu ki Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o bozgunculardandı. (28/4)

Biz ise yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. (28/5)

Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım' Firavun'a Haman'a ve askerlerine onlardan sakındıkları şeyi gösterelim. (28/6)

Musa'nın annesine: "Onu emzir şayet onun için korkacak olursan onu suya bırak korkma ve üzülme; çünkü onu biz sana tekrar geri vereceğiz ve onu gönderilen (elçilerden) kılacağız" diye vahyettik (bildirdik). (28/7)

Nihayet Firavun'un ailesi onu (ileride bilmeksizin) kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye sahipsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun Haman ve askerleri bir yanılgı içindeydi. (28/8)

Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin; umulur ki bize yararı dokunur veya onu evlat ediniriz." Oysa onlar (başlarına geleceklerin) şuurunda değillerdi. (28/9)

Musa'nın annesi ise yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabrı ve dayanıklılığı) pekiştirmemiş olsaydık neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. (28/10)

Ve onun kız kardeşine: "Onu izle" dedi. Böylece o da kendileri farkında değilken onu uzaktan gözetledi. (28/11)

Biz daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12)

Böylelikle gözünün aydın olması üzülmemesi ve gerçekten Allah'ın va'dinin hak olduğunu bilmesi için onu annesine geri vermiş olduk. Ancak onların çoğu bilmezler. (28/13)

O erginlik çağına ulaşıp olgunlaşınca ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işindendir; o gerçekten açıkca saptırıcı bir düşmandır" dedi. (28/15)

Dedi ki: "Rabbim gerçekten ben kendi nefsime zulmettim artık beni bağışla." Böylece (Allah) onu bağışladı. Şüphesiz. O bağışlayandır esirgeyendir. (28/16)

Dedi ki: "Rabbim bana verdiğin nimetler adına artık suçlu günahkarlara destekçi olmayacağım." (28/17)

Böylece şehirde korku içinde (çevreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken bir de baktı ki dün kendisinden yardım isteyen (kişi bugün de) kendisine yardım için bağırıyor. Musa ona dedi ki: "Sen açıkca bir azgınsın." (28/18)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adam)ı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun ıslah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa önde gelenler seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim." (28/20)

Böylece oradan korku içinde (çevreyi) gözetleyerek çıkıp gitti: "Rabbim zalimler topluluğundan beni kurtar" dedi. (28/21)

Medyen'e doğru yöneldiğinde de: "Umarım Rabbim beni doğru bir yola yöneltip iletir" dedi. (28/22)

Medyen suyuna vardığı zaman su almakta olan bir insan topluluğu buldu. Onların gerisinde de (hayvanları su başına götürmekten çekinen) iki kadın buldu. Dedi ki: "Bu durumunuz ne?" "Çobanlar sürülerini sulamadıkça biz sürülerimizi sulayamayız; babamız yaşı ilerlemiş bir ihtiyardır." dediler. (28/23)

Hemencecik onların sürülerini suladı sonra yine gölgeye çekilerek dedi ki: "Rabbim doğrusu bana indirdiğin her hayra muhtacım." (28/24)

Çok geçmeden o iki (kadın)dan biri (utana utana) yürüyerek ona geldi. "Babam bizim için sürüleri sulamana karşılık sana mükafaat vermek üzere seni davet etmektedir." dedi. Bunun üzerine ona gelip de olup bitenleri anlatınca o: "Korkma" dedi. "Zalimler topluluğundan kurtulmuş oldun." (28/25)

O (kadın)lardan biri dedi ki: "Ey babacığım onu ücretli olarak tut; çünkü ücretle tuttuklarının en hayırlısı gerçekten o kuvvetli güvenilir (biri)dir." (28/26)

(Babaları) Dedi ki: "Doğrusu ben sekiz yıl bana hizmet etmene karşılık olmak üzere şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum; şayet on (yıl)a tamamlayacak olursan artık o da senden. Ben sana zorluk çıkarmak istemem; beni de inşaallah salih olanlardan bulacaksın." (28/27)

(Musa) Dedi ki: "Bu benimle senin aranda olan (bir antlaşma)dır. Bu durumda iki süreden hangisini yerine getirirsem artık bana karşı bir haksızlık söz konusu olamaz. Allah söylediklerimize vekildir." (28/28)

Böylelikle Musa süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine: "Siz durun gerçekten bir ateş gördüm; umarım ondan ya bir haber ya da ısınmanız için bir kor parçası getiririm." dedi. (28/29)

Derken oraya geldiğinde o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa Alemlerin Rabbi olan Allah benim;" diye seslenildi. (28/30)

"Asanı bırak." (Attıktan hemen sonra) onun şimdi bir yılan gibi hareket ettiğini görünce arkasına dönüp bakmaksızın kaçmaya başladı. "Ey Musa dön ve korkuya kapılma. Şüphesiz güvendesin." (28/31)

"Elini koynuna sok kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanıt (mucize)dır. Gerçekten onlar fasık bir topluluktur." (28/32)

Dedi ki: "Rabbim gerçekten onlardan bir kişi öldürdüm beni öldürmelerinden korkuyorum." (28/33)

"Ve kardeşim Harun; dil bakımından o benden daha düzgün konuşmaktadır onu da benimle birlikte bir yardımcı olarak gönder beni doğrulasın. Çünkü onların beni yalanlamalarından korkuyorum." (28/34)

(Allah) Dedi ki: "Pazunu kardeşinle pekiştirip güçlendireceğiz; sizin ikinize de öyle bir 'güç ve yetki' vereceğiz ki ayetlerimiz sayesinde size erişemeyecekler. Siz ve size uyanlar galip olanlarsınız." (28/35)

Musa onlara apaçık olan ayetlerimizle geldiği zaman: "Bu düzüp uydurulmuş bir büyüden başkası değildir. Biz geçmiş atalarımızdan bunu işitmedik" dediler. (28/36)

Musa dedi ki: "Rabbim kimin kendisinden bir hidayetle geldiğini ve bu (dünya) yurdun(un) sonucunun kime ait olacağını daha iyi bilir. Gerçekten zulmedenler felah bulmazlar." (28/37)

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman çamurun üstünde bir ateş yak da bana yüksekçe bir kule inşa et belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (28/38)

O ve askerleri yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandılar. (28/39)

Bunun üzerine onu ve askerlerini tutup suya attık. Böylelikle zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (28/40)

Biz onları ateşe çağıran önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler. (28/41)

Bu dünya hayatında onların arkasına lanet düşürdük; kıyamet gününde ise onlar çirkinleştirilmiş olanlardır. (28/42)

Andolsun ilk nesilleri yıkıma uğrattıktan sonra Musa'ya insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler hidayet ve rahmet olmak üzere Kitap verdik. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler diye. (28/43)

Musa'ya o işi (ilahi vahyi verip) gerçekleştirdiğimiz zaman sen (Tur'un) batı yanında değildin ve (buna) şahid olanlardan da değildin. (28/44)

Ancak biz birçok nesiller inşa ettik de onların üzerinde (nice) ömür(ler) uzayıp geçti. Ve sen Medyen halkı içinde yaşayıp da ayetlerimizi onlardan okuyarak öğrenmiş değilsin. Ancak (bu bilgileri sana) gönderen biziz. (28/45)

(Musa'ya) Seslendiğimiz zaman da sen Tur'un yanında değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olmak üzere senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için (gönderildin). Umulur ki öğüt alıp düşünürler diye. (28/46)

Kendi ellerinin öne sürdükleri dolayısıyla onlara bir musibet isabet ettiğinde: "Rabbimiz bize de bir elçi gönderseydin de böylece senin ayetlerine uysaydık ve mü'minlerden olsaydık" diyecek olmasalardı (seni göndermezdik). (28/47)

Fakat onlara kendi katımızdan hak geldiği zaman: "Musa'ya verilenlerin bir benzeri buna verilmeli değil miydi?" dediler. Onlar daha önce Musa'ya verilenleri inkar etmemişler miydi? "İki büyü birbirine arka çıktı" dediler. Ve: "Gerçekten biz hepsini inkar edenleriz" dediler. (28/48)

Gerçek şu ki Karun Musa'nın kavmindendi ancak onlara karşı azgınlaştı. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki anahtarları birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şımararak sevinme çünkü Allah şımararak sevince kapılanları sevmez." (28/76)

Karun'u Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun Musa onlara apaçık delillerle gelmişti ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)

Andolsun biz, Musa'ya kitabı vermiştik; böylece sen ona kavuşmaktan kuşku içinde olma. Biz onu İsrailoğullarına bir yol gösterici kılmıştık. (32/23)

Hani biz, peygamberlerden kesin sözlerini almıştık; senden Nuh'tan İbrahim'den Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Biz onlardan sapasağlam bir söz almıştık. (33/7)

Ey iman edenler, Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın; ki sonunda Allah onu demekte olduklarından temize çıkardı. O Allah katında vecihti. (33/69)

Andolsun biz Musa'ya ve Harun'a lütufta bulunduk. (37/114)

Onları ve kavimlerini o büyük üzüntüden kurtardık. (37/115)

Onlara yardım ettik böylece üstün gelenler oldular. (37/116)

Ve ikisine anlatımı-açık kitabı verdik. (37/117)

Onları dosdoğru yola yöneltip-ilettik. (37/118)

Sonra gelenler arasında da ikisine (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık. (37/119)

Musa'ya ve Harun'a selam olsun. (37/120)

Şüphesiz biz ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/121)

Şüphesiz ikisi bizim mü'min olan kullarımızdandılar. (37/122)

Andolsun biz, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik; (40/23)

Firavun'a Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: "(Bu) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler. (40/24)

Böylece o katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

Firavun dedi ki: "Bırakın beni Musa'yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (40/26)

Musa dedi ki: "Gerçekten ben hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden benim de Rabbim sizin de Rabbinize sığınırım." (40/27)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah ölçüyü taşıran çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

"Ey Kavmim bugün mülk sizindir yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." (40/29)

İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim ben o fırkaların gününe benzer (bir günün felaketine uğrarsınız) diye korkuyorum." (40/30)

Nuh kavmi Ad Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumuna benzer (bir gün). Allah kullar için zulüm istemez. (40/31)

"Ve ey kavmim doğrusu ben sizin için o feryat (edeceğiniz kıyamet) gününden korkuyorum." (40/32)

"Arkanızı dönüp kaçacağınız gün; sizi Allah'tan koruyacak yoktur. Allah kimi saptırırsa artık onu doğruya yöneltecek bulunmaz." (40/33)

"Andolsun daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuştunuz. Sonunda o vefat edince demiştiniz ki; "Allah ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah ölçüyü taşıran şüpheci kimseyi böyle saptırır." (40/34)

Ki onlar Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu) Allah katında da iman edenler katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler. (40/35)

Firavun (alayla) dedi ki: "Ey Haman bana yüksek bir kule bina et; belki o yollara ulaşabilirim" (40/36)

"Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a kötü ameli böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim siz bana tabi olun ben sizi doğru yola iletip-yönelteyim." (40/38)

"Ey kavmim gerçekten bu dünya hayatı yalnızca bir meta (kısa süreli bir yararlanma)dır. Şüphesiz ahiret (asıl) karar kılınan yurt odur." (40/39)

Kim bir kötülük işlerse kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa

işte onlar içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler. (40/40)

"Ey kavmim ne oluyor ki ben sizi kurtuluşa çağırıyorken siz beni ateşe çağırıyorsunuz." (40/41)

"Siz beni Allah'a (karşı) inkâr etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na şirk koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi üstün ve güçlü olan bağışlayan (Allah')a çağırıyorum." (40/42)

"İmkanı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin dünyada da ahirette de çağrıda bulunma (yetkisi gücü değeri ve bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşıranlar onlar ateşin halkıdırlar." (40/43)

"İşte size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben de işimi Allah'a bırakıyorum. Şüphesiz Allah kulları pek iyi görendir." (40/44)

Sonunda Allah onların kurdukları hileli-düzenlerinin kötülüklerinden onu korudu ve Firavun'un çevresini de azabın en kötüsü kuşatıverdi. (40/45)

Ateş; sabah akşam ona sunulurlar. Kıyamet-saatinin kopacağı gün: "Firavun çevresini azabın en şiddetli olanına sokun" (denecek). (40/46)

Andolsun biz Musa'ya hidayeti verdik ve İsrailoğullarına kitabı miras bıraktık. (40/53)

Andolsun Musa'ya kitabı verdik fakat onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden (daha önce) bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı mutlaka aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Gerçekten onlar bundan yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (41/45)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi İbrahim'e Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey müşriklere ağır geldi. Allah dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Andolsun Biz, Musa'yı Firavun'a ve onun 'önde gelen çevresine' ayetlerimizle gönderdik. O da dedi ki: "Gerçekten ben alemlerin Rabbinin elçisiyim." Fakat onlara ayetlerimizle geldiği zaman bir de ne görsün onlar bunlara (alay edip) gülüyorlar. Biz onlara biri ötekinden daha büyük olmayan hiçbir ayet göstermedik. Belki dönerler diye onları azabla yakalayıverdik. Ve onlar, dediler ki: "Ey büyücü sende olan ahdi (sana verdiği sözü) adına bizim için Rabbine dua et; gerçekten biz hidayete gelmiş olacağız." Fakat onlardan azabı çekip-giderince bir de görürsün ki onlar andlarını bozuyorlar. Firavun kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?" "Yoksa ben, şundan daha hayırlı değil

miyim ki o aşağı (sınıftan) bir zavallı ve neredeyse (sözü) açıklamadan yoksun olan (biri)dir." "Bu durumda (eğer doğruysa) üzerine altından bilezikler atılmalı, ya da yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?" Böylelikle kendi kavmini küçümsedi onlar da ona boyun eğdiler. Gerçekten onlar fasık olan bir kavimdi. Sonunda bizi öfkelendirince biz de onlardan intikam aldık böylece onları toplu olarak suda boğduk. Bu suretle onları sonradan gelecekler için bir selef ve bir örnek kıldık. (43/46-56)

Bundan önce de bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da zulmedenleri uyarmak ve ihsanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

Dediler ki: "Ey kavmimiz gerçekten biz Musa'dan sonra indirilen kendinden öncekileri doğrulayan bir kitap dinledik; hakka ve doğru olan yola yöneltip-iletmektedir." (46/30)

Musa (olayın)da da (düşündürücü ayetler vardır). Hani Biz onu açık bir delille Firavun'a göndermiştik; Fakat o 'bütün kişisel ve askeri gücüyle' yüz çevirdi ve: "(Bu) Ya bir büyücü veya bir delidir" dedi. Bunun üzerine Biz onu ve ordularını yakalayıp denize attık; (ki o) 'kınanacak işler yapıyordu.' (51/38-40)

Yoksa Musa'nın sahifelerinde olan kendisine haber verilmedi mi? (53/36)

Hani Musa kavmine demişti ki: "Ey kavmim gerçekten benim sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçi olduğumu bildiğiniz halde niçin bana eziyet ediyorsunuz?" İşte onlar eğrilip-sapınca Allah da onların kalplerini eğriltip saptırmış oldu. Allah fasık bir kavmi hidayete erdirmez. (61/5)

Musa'nın haberi sana geldi mi? Hani Rabbi ona kutsal vadi Tuva'da seslenmişti: "Firavun'a git; çünkü o azdı." Ona de ki: "Temizlenmek ister misin?" "Seni Rabbine yönelteyim böylece (O'ndan) korkmuş olursun." (Musa) Ona büyük mucizeyi gösterdi. Fakat o yalanladı ve isyan etti. Sonra (karşı yönde) çaba harcayıp sırtını döndü. Sonunda (yardımcı güçlerini) topladı seslendi; Dedi ki: "Sizin en yüce Rabbiniz benim." Böylelikle Allah onu ahiret ve dünya azabıyla yakaladı. Gerçekten bundan 'içi titreyerek korkacak' kimse için elbette bir ibret (ders) vardır. (79/15-26)

İbrahim'in ve Musa'nın sahifelerinde. (87/19)

MUSİBET

Onlara bir musibet isabet ettiğinde, derler ki: "Biz Allah'a ait (kullar)ız ve şüphesiz O'na dönücüleriz." (2/156)

İki misline uğrattığınız bir musibet size isabet edince mi: "Bu nereden" dediniz? De ki: "O, sizin kendinizdendir." Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (3/165)

Öyleyse, nasıl olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu, onlara bir musibet isabet eder, sonra sana gelerek: "Kuşkusuz, biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler? (4/62)

Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Şayet, size bir musibet isabet edecek olsa: "Doğrusu Allah, bana nimet verdi, çünkü onlarla birlikte olmadım" der. (4/72)

Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtmamaları için diye onlardan sakın. Şayet yüz çevirirlerse, bil ki, Allah bir kısım günahları nedeniyle onlara bir musibeti tattırmak istemektedir. Şüphesiz, insanların çoğu fasıklardır. (5/49)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

(Bütün bunlar,) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanları doğruya erdirme(ye veya ortaya çıkarmaya yetmez) mi? Eğer biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir musibet isabet ettirirdik; ve kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle işitmeyenler olurlardı. (7/100)

Sana iyilik dokunursa, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (9/50)

Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (22/35)

Kendi ellerinin öne sürdükleri dolayısıyla, onlara bir musibet isabet ettiğinde: "Rabbimiz, bize de bir elçi gönderseydin de böylece senin ayetlerine uysaydık ve mü'minlerden olsaydık" diyecek olmasalardı (seni göndermezdik). (28/47)

Size isabet eden her musibet, (ancak) ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. (Allah,) Çoğunu da affeder. (42/30)

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (57/22)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet (hiç kimseye) isabet etmez. Kim Allah'a iman ederse, onun kalbini hidayete yöneltir. Allah, herşeyi bilendir. (64/11)

MUTLULUK

Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, onu altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (4/13)

Eğer size Allah'tan bir fazl (zafer) isabet ederse, o zaman da, sanki onunla aranızda hiçbir yakınlık yokmuş gibi kuşkusuz şöyle der; "Keşke onlarla birlikte olsaydım, böylece ben de büyük 'kurtuluş ve mutluluğa' erseydim." (4/73)

Allah dedi ki: "Bu, doğrulara, doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür. Onlar için, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı oldu, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur." (5/119)

O gün, kim ondan (azabtan) alıkonursa, elbette, O, onu esirgemiştir. İşte apaçık olan 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (6/16)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin Allah katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (9/20)

Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Allah onlar için, süresiz kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/89)

Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/100)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (10/64)

(Kıyametin) Geleceği günde, O'nun izni olmaksızın, hiç kimse söz söyleyemez. Artık onlardan kimi 'bedbaht ve mutsuz', (kimi de) mutlu ve bahtiyardır. (11/105)

Mutlu olanlar da, artık onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. (Bu) kesintisi olmayan bir ihsandır. (11/108)

Allah dilediğine rızkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevindiler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (13/26)

İman edip salih amellerde bulunanlar, ne mutlu onlara. Varılacak yerin güzel olanı (onlarındır). (13/29)

Bugün ben, gerçekten onların sabretmelerinin karşılığını verdim. Şüphesiz onlar, 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenlerdir." (23/111)

Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse ve Allah'tan korkup O'ndan sakınırsa, işte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (24/52)

Gerçek şu ki, bugün cennet halkı, 'sevinç ve mutluluk dolu' bir meşguliyet içindedirler. (36/55)

Şüphesiz, bu, asıl büyük 'kurtuluş ve mutluluğun' ta kendisidir. (37/60)

Ve onları kötülüklerden koru. O gün Sen, kimi kötülüklerden korumuşsan, gerçekten ona rahmet etmişsin. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (40/9)

Ve içlerinde 'sevinç ve mutluluk içinde' yaşadıkları nimetler, (44/27)

Senin Rabbinden, bir fazl ve (lütuf) olarak. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş' budur. (44/57)

Artık iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; Rableri onları kendi rahmetine sokar. İşte apaçık olan 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (45/30)

(Bütün bunlar,) Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere sokması ve kötülüklerini örtüp-bağışlaması içindir. İşte bu, Allah katında 'büyük kurtuluş ve mutluluk'tur. (48/5)

Rablerinin verdikleriyle 'sevinçli ve mutludurlar'. Rableri, kendilerini 'çılgınca yanan cehennemin' azabından korumuştur. (52/18)

O gün, mü'min erkekler ile mü'min kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz), altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)

Ateş halkı ile cennet halkı bir olmaz. Cennet halkı 'umduklarına kavuşup mutluluk içinde olanlardır.' (59/20)

O da sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (61/12)

Sizi toplanma günü için bir arada toplayacağı gün; işte bu aldanma (teğabün) günüdür. Kim Allah'a iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onun kötülüklerini örter ve içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş (fevz)' budur. (64/9)

Gerçek şu ki, muttakiler için 'bir kurtuluş ve mutluluk' vardır. (78/31)

Şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; onlar için altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (85/11)

O gün, öyle yüzler de vardır ki, nimette (engin bir mutluluk içinde)dirler. (88/8)

MUTSUZLUK

(Kıyametin) Geleceği günde, O'nun izni olmaksızın, hiç kimse söz söyleyemez. Artık onlardan kimi 'bedbaht ve mutsuz', (kimi de) mutlu ve bahtiyardır. (11/105)

Mutsuz olanlar ateştedirler, onlar için orada (kahırla ve acıyla) nefes alıp vermeler vardır. (11/106)

Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş, yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım." (19/4)

Anneme itati de. Ve beni mutsuz bir zorba kılmadı." (19/32)

Sizden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan kopup-ayrılıyorum ve Rabbime dua ediyorum. Umulur ki, Rabbime dua etmekle mutsuz olmayacağım." (19/48)

Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem, bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın, sonra mutsuz olursun." (20/117)

Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak, hepiniz ordan inin. Artık size benden bir yol gösterici gelecektir; kim benim hidayetime uyarsa artık o şaşırıp sapmaz ve mutsuz olmaz." (20/123)

Dediler ki: "Rabbimiz, mutsuzluğumuz bize karşı üstün geldi, biz sapan bir topluluk imişiz." (23/106)

Allah'tan 'İçi titreyerek korkan' öğüt alır-düşünür. Mutsuz-bedbaht' olan ondan kaçınır. (87/10-11)

MUTTAKİ

Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için yol gösterici olan bir kitaptır. (2/2)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Onlar hayırdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah, muttakileri bilendir. (3/115)

Rabbinizden olan mağfiret ve eni göklerle yer kadar olan cennete (kavuşmak için) yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır. (3/133)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metaı azdır, ahiret, ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksİnız." (4/77)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Ancak müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınızdan (antlaşmadan) bir şeyi eksiltmeyenler ve size karşı hiç kimseye yardım etmeyenler başka; artık antlaşmalarını, süresi bitene kadar tamamlayın. Şüphesiz, Allah muttaki olanları sever. (9/4)

Mescid-i Haram yanında kendileriyle anlaştıklarınız dışında, müşriklerin Allah katında ve Resûlünün katında nasıl bir ahdi olabilir? Şu halde o (anlaşmalı olanlar), size karşı (doğru) bir tutum takındıkça, siz de onlara karşı doğru bir tutum takının. Şüphesiz Allah, muttaki olanları sever. (9/7)

Yoksa Biz, iman edip salih amellerde bulunanları yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar gibi (bir) mi tutacağız? Ya da muttakileri facirler gibi (bir) mi tutacağız? (38/28)

Bu, bir zikr'dir. Şüphesiz muttakiler için, elbette varılacak güzel bir yer vardır. (38/49)

Doğruyu getiren ve doğrulayanlara gelince; işte onlar muttaki (takva sahibi) olanlardır. (39/33)

Veya: "Gerçekten Allah bana hidayet verseydi, elbette muttakilerden olurdum" diyeceği, (39/57)

Ve (daha nice) çekici-süsler (de verirdik). Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının metaıdır. Ahiret ise, Rabbinin katında muttakiler içindir. (43/35)

Muttakiler hariç olmak üzere, o gün, dostların kimi kimine düşmandır. (43/67)

Muttakilere gelince; muhakkak onlar, güvenli bir makamdadırlar. (44/51)

Çünkü onlar, Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi senden savamazlar. Şüphesiz zalimler, birbirlerinin velisidirler. Allah ise, muttakilerin velisidir. (45/19)

Cennet de, muttakiler için, uzakta değildir, (o gün) yakınlaştırılmıştır. (50/31)

Şüphesiz muttaki olanlar, cennetlerde ve pınarlardadırlar; (51/15)

Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nimet içindedirler; (52/17)

Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nehir (çevresin)dedirler. (54/54)

Doğrusu, muttaki olanlar için Rableri katında nimetlerle donatılmış cennetler vardır. (68/34)

Çünkü o (Kur'an, Allah'tan sakınan) muttakiler için bir öğüttür. (69/48)

Şüphesiz muttaki olanlar, gölgeliklerde ve pınar-başlarındadır; (77/41)

Gerçek şu ki, muttakiler için 'bir kurtuluş ve mutluluk' vardır. (78/31)

MUVAHHİD (bkz. HANİF)

MÜHEYMİN

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddûs'tur; Selam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mütekebbir'dir. Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. (59/23)

MÜJDELEŞME

(Ey Muhammed) iman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

De ki: "Cibril'e kim düşman ise, (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı), Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O'dur. (2/97)

Şüphesiz biz seni bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak, hak (Kur'an) ile gönderdik. Sen cehennemin halkından sorumlu tutulmayacaksın. (2/119)

Andolsun, biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (2/155)

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle eriştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz gibi varın. Kendiniz için (geleceğe hazırlık olarak güzel davranışlar) takdim edin. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki elbette O'na kavuşucusunuz. İman edenlere müjde ver. (2/223)

Allah'ın ayetlerini inkar edenler, peygamberleri haksız yere öldürenler ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler; işte onlara acıklı bir azabı müjdele. (3/21)

O mihrapta namaz kılarken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir." (3/39)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır.." (3/45)

Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın katındandır. (3/126)

Allah'ın kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. Onlara arkalarından henüz ulaşmayanlara müjdelemeyi isterler ki onlara hiç bir korku yoktur, mahzun da olacak değillerdir. (3/170)

Onlar, Allah'tan bir nimeti, bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecrini boşa çıkarmadığını müjdelemektedirler. (3/171)

Münafıklara müjde ver: Onlar için gerçekten acıklı bir azab vardır. (4/138)

Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır, hikmet ve hüküm sahibidir. (4/165)

Ey Kitap Ehli, elçilerin arası kesildiği dönemde: "Bize müjdeci de, bir uyarıcı da gelmedi" demenize (fırsat kalmasın) diye size apaçık anlatan elçimiz geldi. Böylece müjdeci de, uyarıcı da gelmiştir artık. Allah her şeye güç yetirendir. (5/19)

Biz elçileri müjde vericiler ve uyarıp-korkutucular olmaktan başka (bir nedenle) göndermiyoruz. Şu halde kim iman ederse ve (davranışlarını) düzeltirse, artık onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. (6/48)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında kendim için yarardan ve zarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Eğer gaybı bilebilseydim muhakkak hayırdan yaptıklarımı arttırırdım ve bana bir kötülük dokunmazdı. Ben, iman eden bir topluluk için, bir uyarıcı ve bir müjde vericiden başkası değilim." (7/188)

Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/10)

Ve büyük Hacc (Hacc-ı Ekber) günü, Allah'tan ve Resûlü'nden insanlara bir duyuru: Kesin olarak Allah, müşriklerden uzaktır, O'nun Resûlü de… Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak değilsiniz. İnkar edenleri acı bir azabla müjdele. (9/3)

Rableri onlara katından bir rahmeti, bir hoşnutluğu ve onlar için, kendisine sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler. (9/21)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (yahudi) bilginlerinden ve (hristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)

Bir sûre indirildiğinde onlardan bazısı: "Bu, hanginizin imanını arttırdı?" der. Ancak iman edenlere gelince; onların imanını arttırmıştır ve onlar müjdeleşmektedirler. (9/124)

İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri katında 'gerçek bir makam' olduğunu müjde ver" diye vahyetmemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? İnkar edenler: "Gerçekten bu, açıkça bir büyücüdür" dediler. (10/2)

Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (10/64)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kıbleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Öyle ki, Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Gerçekten ben, sizi O'nun tarafından uyaran ve müjdeleyenim; (11/2)

Andolsun, elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldikleri zaman; "Selam" dediler. O da: "Selam" dedi (ve) hemen gecikmeden kızartılmış bir buzağı getirdi. (11/69)

Karısı ayaktaydı, bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik. (11/71)

İbrahim'den korku gittiği ve ona müjde geldiği zaman, Lut kavmi konusunda bizimle çekişip-tartışmalara giriyor(du). (11/74)

Bir yolcu-kafilesi geldi, sucularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)

Müjdeci gelip de onu (gömleği) onun yüzüne sürdüğü zaman, gözü görür olarak (sağlığına) dönüverdi. (Yakub) Dedi ki: "Ben, size bilmediğinizi Allah'tan gerçekten biliyorum demedim mi?" (12/96)

Dediler ki: "Korkma biz sana bilgin bir çocuk müjdelemekteyiz." (15/53)

Dedi ki: "Bana ihtiyarlık gelip-çökmüşken mi müjdeliyorsunuz? Beni ne ile müjdelemektesiniz?" (15/54)

Dediler ki: "Seni gerçekle müjdeledik; öyleyse umut kesenlerden olma." (15/55)

Şehir halkı birbirlerine müjdeler vererek geldi. (15/67)

Onlardan birine kız (çocuk) müjdelendiği zaman içi öfkeyle-taşarak yüzü simsiyah kesilir. (16/58)

Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı topluluktan gizlenir; onu aşağılanarak tutacak mı, yoksa toprağa gömecek mi? Bak, verdikleri hüküm ne kötüdür? (16/59)

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, her şeyin açıklayıcısı, müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (16/89)

De ki: "İman edenleri sağlamlaştırmak, müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere, onu (Kur'an'ı) hak olarak Rabbinden Ruhu'l-Kudüs indirmiştir." (16/102)

Şüphesiz, bu Kur'an, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (17/9)

Biz onu (Kur'an'ı) hak olarak indirdik ve o hak ile indi; seni de yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik. (17/105)

Dosdoğru (bir Kitaptır) ki, kendi katından şiddetli bir azabla uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere müjde vermek için (onu indirdi); şüphesiz onlara güzel bir ecir vardır. (18/2)

Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkar edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabı) alay konusu edindiler. (18/56)

(Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya, şüphesiz biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; biz bundan önce ona hiç bir adaş kılmamışız." (19/7)

Biz bunu (Kur'an'ı) senin dilinle kolaylaştırdık, takva sahiplerine müjde vermen ve direnen bir kavmi uyarıp-korkutman için. (19/97)

Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını ansınlar diye. İşte sizin ilahınız bir tek ilahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (22/34)

Onların etleri ve kanları kesin olarak Allah'a ulaşmaz, ancak O'na sizden takva ulaşır. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirmiştir; O'nun size hidayet vermesine karşılık Allah'ı tekbir etmeniz için. Güzellikte bulunanlara müjde ver. (22/37)

Melekleri görecekleri gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Yasaktır, yasak." (25/22)

Ve kendi rahmetinin önünde rüzgarları müjdeciler olarak gönderen O'dur. Biz, gökten tertemiz su indirdik; (25/48)

Biz seni yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik. (25/56)

Mü'minler için bir hidayet ve bir müjdedir. (27/2)

Ya da karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (27/63)

Bizim elçilerimiz İbrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman, dediler ki: "Gerçek şu ki, biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular.” (29/31)

Size kendi rahmetinden taddırması, emriyle gemileri yürütmesi ve O'nun fazlından (rızkınızı) aramanız ile umulur ki şükretmeniz için, rüzgarları müjde vericiler olarak göndermesi, O'nun ayetlerindendir. (30/46)

Ona ayetlerimiz okunduğunda, sanki işitmiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklük taslayarak (müstekbirce) sırtını çevirir. Artık sen ona acı bir azap ile müjde ver. (31/7)

Ey Peygamber, gerçekten biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (33/45)

Mü'minlere müjde ver; gerçekten onlar için Allah'tan büyük bir fazl vardır. (33/47)

Şüphesiz biz seni, hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Hiç bir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (35/24)

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah')a (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11)

Biz de onu halim bir çocukla müjdeledik. (37/101)

Biz ona, salihlerden bir peygamber olarak İshak'ı da müjdeledik. (37/112)

Tağut'a kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver. (39/17)

Bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak. Ama çoğu yüz çevirdiler. Artık onlar dinlemezler. (41/4)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiç bir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, biz ondaki iyiliği arttırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

Oysa onlardan biri, O, Rahman (olan Allah) için verdiği örnek ile (kız çocuğunun doğumuyla) müjdelendiği zaman, yüzü simsiyah kesilmiş olarak kahrından yutkundukça yutkunur. (43/17)

Kendisine Allah'ın ayetleri okunurken işitir, sonra müstekbirce (inatla büyüklük taslayarak) sanki işitmemiş gibi ısrar eder. Artık sen onu acı bir azabla müjdele. (45/8)

Bundan önce de, bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da, zulmedenleri uyarmak ve ihsanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

Şüphesiz, biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (48/8)

(Onlar yemeyince) Bunun üzerine içine bir tür korku düştü. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir erkek çocuk müjdesini verdiler. (51/28)

O gün, mü'min erkekler ile mü'min kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz), altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele. (61/13)

Bu durumda sen, onlara acı bir azab ile müjde ver. (84/24)

MÜKAFAT

Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükafaat vardır. (8/28)

Onda ebedi kalıcıdırlar. Şüphesiz Allah, büyük mükafaat katında olandır. (9/22)

De ki: "Bu mu daha hayırlı, yoksa takva sahiplerine va'dedilen ebedi cennet mi? Ki onlar için bir mükafat ve son duraktır." (25/15)

Çok geçmeden, o iki (kadın)dan biri, (utana utana) yürüyerek ona geldi. "Babam, bizim için sürüleri sulamana karşılık sana mükafaat vermek üzere seni davet etmektedir." dedi. Bunun üzerine ona gelip de olup bitenleri anlatınca o: "Korkma" dedi. "Zalimler topluluğundan kurtulmuş oldun." (28/25)

Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sâdıkları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandıracak, münafıkları da dilerse azablandıracak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/24)

Bizim katımızda sizi (bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşklerinde güven içindedirler. (34/37)

Gözlerimiz önünde akıp-gitmekteydi. (Kendisi ve getirdikleri) İnkâr edilmiş-nankörlük edilmiş olan (Nuh)a bir mükafaat olmak üzere. (54/14)

Şüphesiz, bu, sizin için bir mükafaattır. Sizin çaba-harcamanız şükre değer (meşkur:makbul) görülmüştür. (76/22)

MÜMİNLER

Onlar (mü'minler ise) şüphesiz Rableriyle karşılaşacaklarını ve (yine) şüphesiz O'na döneceklerini bilirler. (2/46)

De ki: "Cibril'e kim düşman ise (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı) Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O'dur." (2/97)

Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki sonunda elçi beraberindeki mü'minlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır. (2/214)

Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti mü'minler de. Tümü Allah'a meleklerine Kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırdetmeyiz. İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamanı (dileriz). Varış ancak Sana'dır" dediler. (2/285)

Mü'minler mü'minleri bırakıp da kafirleri veliler edinmesinler. Kim böyle yaparsa Allah'tan hiçbir şey (yardım) yoktur. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakınma(nız) başka. Allah sizi kendisinden sakındırır. Varış Allah'adır. (3/28)

Doğrusu insanların İbrahim'e en yakın olanı ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah mü'minlerin velisidir. (3/68)

Hani sen mü'minleri savaşmak için elverişli yerlere yerleştirmek için evinden erkenden ayrılmıştın. Allah işitendir bilendir. (3/121)

O zaman sizden iki grup neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemişti. Oysa Allah onların (velisi) yardımcısıydı. Artık mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir. (3/122)

Andolsun ki Allah mü'minlere içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor onları arındırıyor ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondan önce ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler. (3/164)

İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (Bu Allah'ın) mü'minleri ayırdetmesi; (3/166)

Onlar Allah'tan bir nimeti bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecrini boşa çıkarmadığını müjdelemektedirler. (3/171)

İşte bu şeytan ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın eğer mü'minlerseniz Ben'den korkun. (3/175)

Allah murdar olanı temiz olandan ayırd edinceye kadar, mü'minleri sizin kendisi üzerinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Allah sizi gayb üzerine muttali kılacak değildir. Ama Allah elçilerinden dilediğini seçer. Öyleyse siz de Allah'a ve elçisine iman edin. Eğer iman eder ve sakınırsanız sizin için büyük bir ecir vardır. (3/179)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları fuhuşta bulunmayan iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/25)

Artık sen, Allah yolunda savaş kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın. Mü'minleri hazırlayıp-teşvik et. Umulur ki Allah küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah 'kahredici baskısıyla' daha zorlu acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur. (4/84)

Bir mü'mine -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış onu lanetlemiş ve ona büyük bir azab hazırlamıştır. (4/93)

Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız (savaşa çıktığınız) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet Allah katındadır bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/94)

Mü'minlerden özür olmaksızın oturanlar ile Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler eşit değildir. Allah mallarıyla ve canlarıyla cihad edenleri oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (cenneti) va'detmiştir; ancak Allah cihad edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır. (4/95)

Namazı bitirdiğinizde Allah'ı ayaktayken otururken ve yan yatarken zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır. (4/103)

Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra elçiye muhalefet ederse ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa onu döndüğü şeyde bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o!.. (4/115)

Onlar mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz 'bütün kuvvet ve onur' Allah'ındır. (4/139)

Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafirlere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (4/141)

Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz? (4/144)

Ancak tevbe edenler, ıslah edenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini katıksız olarak Allah için (halis) kılanlar başka; işte onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah mü'minlere büyük bir ecir verecektir. (4/146)

Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar zekatı verenler Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

Bugün, size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da namuslu fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği onların da kendisine sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu' Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu Allah'ın bir fazlıdır onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır bilendir. (5/54)

Sizin dostunuz (veliniz) ancak Allah O'nun elçisi rüku' ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir. (5/55)

Andolsun insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak, Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

"(Bu) Bir Kitap'tır ki onunla uyarıp korkutman için ve mü'minlere bir öğüt olmak üzere sana indirildi. Öyleyse bundan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın." (7/2)

Sana savaş-ganimetlerini sorarlar. De ki: "Ganimetler Allah'ın ve Resûlündür. Buna göre eğer mü'min iseniz Allah'tan korkup-sakının aranızı düzeltin ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin." (8/1)

Mü'minler ancak o kimselerdir ki Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir. O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler. (8/2)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (8/3)

İşte gerçek mü'minler bunlardır. Rableri katında onlar için dereceler bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/4)

Rabbin seni evinden hak uğrunda (savaşa) çıkardığında mü'minlerden bir grup isteksizdi. (8/5)

Onları siz öldürmediniz ama onları Allah öldürdü; attığın zaman da sen atmadın ama Allah attı. Mü'minleri kendinden güzel bir imtihanla imtihan etmek için (yaptı.) Şüphesiz Allah işitendir bilendir. (8/17)

Eğer fetih istiyor idiyseniz (ey kâfirler) işte size fetih; ama eğer (inkârdan ve eski yaptıklarınızdan) vazgeçerseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Yok geri dönerseniz biz de döneriz. Topluluğunuz çok da olsa size bir şey sağlayamaz. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir. (8/19)

Onlar seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O seni yardımıyla ve mü'minlerle destekledi. (8/62)

Ey Peygamber, sana ve seni izleyen mü'minlere Allah yeter. (8/64)

Ey Peygamber mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa iki yüz (kişiyi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabırlı kişi) bulunursa, bunlar da kâfirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur. (8/65)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/74)

Onlar (hiç) bir mü'mine karşı ne 'akrabalık bağlarını' ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip tanırlar. İşte bunlar haddi aşmakta olanlardır. (9/10)

Yoksa siz içinizden cihad edenleri ve Allah'tan ve Resûlü'nden ve mü'minlerden başka sır-dostu edinmeyenleri Allah 'bilip (ortaya) çıkarmadan' bırakılıvereceğinizi mi sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (9/16)

(Bundan) Sonra Allah elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu inkârcıların cezasıdır. (9/26)

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (9/51)

İçlerinden Peygamberi incitenler ve: "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a

iman eder mü'minlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenler için de bir rahmettir. Allah'ın elçisine eziyet edenler... Onlar için acı bir azab vardır." (9/61)

Sizi hoşnut kılmak için Allah'a yemin ederler; oysa mü'min iseler hoşnut kılınmaya Allah ve elçisi daha layıktır. (9/62)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder kötülükten sakındırırlar namazı dosdoğru kılarlar zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Allah mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Sadakalar konusunda mü'minlerden ek bağışlarda bulunanlarla emeklerinden (cehdlerinden) başkasını bulamayanları yadırgayarak bunlarla alay edenler; Allah (asıl) onları alay konusu kılmıştır ve onlar için acı bir azab vardır. (9/79)

Ama Resul ve onunla birlikte olan mü'minler mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler; işte bütün hayırlar onlarındır ve kurtuluşa erenler onlardır. (9/88)

De ki: "Yapıp-edin. Allah sizin yapıp-ettiklerinizi (amellerinizi) görecektir. O'nun elçisi ve mü'minler de. Yakında gaybı ve müşahede edilebileni Bilen'e döndürüleceksiniz ve O size yaptıklarınızı haber verecektir." (9/105)

Zarar vermek inkârı (pekiştirmek) mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Hiç şüphesiz Allah mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar öldürürler ve öldürülürler; (bu) Tevrat'ta İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)

Mü'minlerin tümünün öne fırlayıp çıkmaları gerekmez. Öyleyse, onlardan her bir topluluktan bir grup çıktığında (bir grup da) dinde derin bir kavrayış edinmek (tafakkuhta bulunmak) ve kavimleri kendilerine geri döndüğünde onları uyarıp korkutmak için (geride kalabilir). Umulur ki onlar da kaçınıp-sakınırlar. (9/122)

Andolsun size içinizden sıkıntıya düşmeniz, O'nun gücüne giden size pek düşkün mü'minlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir. (9/128)

Ey insanlar Rabbinizden size bir öğüt sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (10/57)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın evlerinizi namaz kılınan (ve kıbleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Eğer Rabbin dileseydi yeryüzündekilerin tümü topluca iman ederdi. Öyleyse onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın? (10/99)

Sonra biz elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtarırız; mü'minleri kurtarmamız bizim üzerimize bir haktır. (10/103)

De ki: "Ey insanlar, eğer benim dinimden yana bir kuşku içindeyseniz ben sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmiyorum ancak ben sizin hayatınıza son verecek olan Allah'a ibadet ederim. Ben mü'minlerden olmakla emrolundum." (10/104)

"Eğer mü'minseniz, Allah'ın bıraktığı (helal işlerden olan kazanç) sizin için daha hayırlıdır. Ben sizin üzerinizde bir gözetleyici değilim." (11/86)

Sana elçilerin haberlerinden -kalbini sağlamlaştıracak- doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hak ve mü'minlere bir öğüt ve uyarı gelmiştir. (11/120)

Resulleri onlara dediler ki: "Doğrusu biz sizin gibi yalnızca bir beşeriz ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler ancak Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/11)

"Rabbimiz hesabın yapılacağı gün beni anne-babamı ve mü'minleri bağışla" (14/41)

Sakın onlardan bazılarını yararlandırdığımız şeylere gözünü dikme onlara karşı hüzne kapılma mü'minler için de (şefkat) kanatlarını ger. (15/88)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler dediler ki: "Bugün gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir." (16/27)

Erkek olsun, kadın olsun bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa hiç şüphesiz biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (16/97)

Şüphesiz bu Kur'an, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (17/9)

Kim de ahireti ister ve bir mü'min olarak ciddi bir çaba göstererek ona çalışırsa işte böylelerinin çabası şükre şayandır. (17/19)

Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o zalimlere kayıplardan başkasını arttırmaz. (17/82)

Dosdoğru (bir Kitaptır) ki, kendi katından şiddetli bir azabla uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere müjde vermek için (onu indirdi); şüphesiz onlara güzel bir ecir vardır. (18/2)

"Çocuğa gelince onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı onun kendilerine azgınlık ve inkâr zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk." (18/80)

Kim de bir mü'min olarak, salih olan amellerde bulunursa artık o ne zulümden korksun ne hakkının eksik tutulmasından. (20/112)

Artık kim bir mü'min olarak salih amellerde bulunursa onun çabası için (karşılık olarak) küfran (nankörlük) yoktur. Şüphesiz biz onun yazıcılarıyız. (21/94)

Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere savaşma) izni verildi. Şüphesiz Allah onlara yardım etmeye güç yetirendir. (22/39)

Mü'minler gerçekten felah bulmuştur; (23/1)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız onlara Allah'ın dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Zina eden erkek zina eden ya da müşrik olan bir kadından başkasını nikahlayamaz; zina eden kadını da zina eden ya da müşrik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu mü'minlere haram kılınmıştır. (24/3)

Onu işittiğiniz zaman erkek mü'minler ile kadın mü'minlerin kendi nefisleri adına hayırlı bir zanda bulunup: "Bu açıkca uydurulmuş iftira bir sözdür" demeleri gerekmez miydi? (24/12)

Namus sahibi bir şeyden habersiz mü'min kadınlara (zina suçu) atanlar dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için büyük bir azab vardır. (24/23)

Mü'minlere söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar. Bu onlar için daha temizdir. Gerçekten Allah yaptıklarından haberdârdır." (24/30)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve elçisine çağrıldıkları zaman mü'min olanların sözü: "İşittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte felaha kavuşanlar bunlardır. (24/51)

Mü'minler o kimselerdir ki, Allah'a ve Resûlü'ne iman edenler onunla birlikte toplu(mu ilgilendiren) bir iş üzerinde iken ondan izin alıncaya kadar bırakıp-gitmeyenlerdir. Gerçekten senden izin alanlar işte onlar Allah'a ve elçisine iman edenlerdir. Böylelikle senden kendi bazı işleri için izin istedikleri zaman dilediklerine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (24/62)

"Ve ben mü'min olanları kovacak değilim." (26/114)

Ve mü'minlerden sana tabi olanlara (koruyucu) kanatlarını ger. (26/215)

Mü'minler için bir hidayet ve bir müjdedir. (27/2)

Ve gerçekten o mü'minler için bir hidayet ve bir rahmettir. (27/77)

Musa'nın annesi ise yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabrı ve dayanıklılığı) pekiştirmemiş olsaydık neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. (28/10)

Kendi ellerinin öne sürdükleri dolayısıyla onlara bir musibet isabet ettiğinde: "Rabbimiz bize de bir elçi gönderseydin de böylece senin ayetlerine uysaydık ve mü'minlerden olsaydık" diyecek olmasalardı (seni göndermezdik). (28/47)

Birkaç yıl içinde. Bundan önce de sonra da emir Allah'ındır. Ve o gün mü'minler sevineceklerdir. (30/4)

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de Allah'ın

Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınız başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

Mü'minler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise (korkuya kapılmadan) dediler ki: "Bu Allah'ın ve Resûlü'nün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resûlü doğru söylemiştir." Ve (bu) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı. (33/22)

Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi kimi beklemektedir. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. (33/23)

Allah, inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi onlar hiçbir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah, çok güçlüdür üstün ve galib olandır. (33/25)

Şüphesiz Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar mü'min erkekler ve mü'min kadınlar gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar sabreden erkekler ve sabreden kadınlar saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar Allah'ı çokca zikreden erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Allah ve Resûlü bir işe hükmettiği zaman mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne isyan ederse artık gerçekten o apaçık bir sapıklıkla sapmıştır. (33/36)

Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiğin kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd ondan ilişkisini kesince biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O mü'minleri çok esirgeyicidir. (33/43)

Mü'minlere müjde ver; gerçekten onlar için Allah'tan büyük bir fazl vardır. (33/47)

Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp sonra onlara dokunmadan boşarsanız bu durumda sizin için üzerlerine sayacağınız bir iddet yoktur. Artık (hemen) onları yararlandırın (onlara yetecek bir miktar verin) ve güzel bir salma tarzıyla onları salıverin. (33/49)

Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara irtikab etmedikleri (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise gerçekten bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir. (33/58)

Ey Peygamber, eşlerine kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cilbablarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (33/59)

Şundan ki: Allah münafık erkekleri ve münafık kadınları müşrik erkekleri ve müşrik kadınları azablandıracak; mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (33/73)

Bu sizin yalanladığınız (mü'mini kafirden haklıyı haksızdan) ayırma günüdür. (37/21)

Şüphesiz o bizim mü'min olan kullarımızdandı. (37/132)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah ölçüyü taşıran çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

Kim bir kötülük işlerse, kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa işte onlar içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler. (40/40)

Şüphesiz mü'minler için göklerde ve yerde ayetler vardır. (45/3)

Şu halde bil; gerçekten Allah'tan başka ilah yoktur. Hem kendi günahın hem mü'min erkekler ve mü'min kadınlar için mağfiret dile. Allah sizin dönüp-dolaşacağınız yeri bilir konaklama yerinizi de. (47/19)

Mü'minlerin kalplerine imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4)

(Bütün bunlar) Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokması ve kötülüklerini örtüp-bağışlaması içindir. İşte bu Allah katında 'büyük kurtuluş ve mutluluk'tur. (48/5)

Andolsun Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştir ve onlara yakın bir fethi sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

Allah, alacağınız daha birçok ganimetleri size va'detti bunu size hemencecik verdi ve insanların ellerini sizden çekti ki (bu) mü'minler için bir ayet olsun ve sizi dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/20)

Ki onlar, inkâr ettiler sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları) yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler) seçilip ayrılmış olsalardı muhakkak içlerinden inkâr edenleri acı bir azab ile azablandırırdık. (48/25)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti) cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırttıkları zaman hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu. Zaten onlar da buna layık ve ehil idiler. Allah herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa aralarını bulup-düzeltin. Şayet biri diğerine tecavüzde bulunacak olursa artık tecavüzde bulunanla Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda (Allah'ın emrini kabul edip) dönerse bu durumda adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphesiz Allah adil olanları sever. (49/9)

Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenirsiniz. (49/10)

Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki onlar Allah'a ve Resûlü'ne iman ettiler sonra hiçbir kuşkuya kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte onlar sadık (doğru) olanların ta kendileridir. (49/15)

Bu arada mü'minlerden orda kim varsa çıkardık. (51/35)

Sen öğüt verip-hatırlat; çünkü gerçekten öğütle-hatırlatma mü'minlere yarar sağlar. (51/55)

O gün mü'min erkekler ile mü'min kadınları nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz) altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)

Şüphesiz 'gizli toplantıların fısıldaşmaları' (kulis) iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan işler)dandır. Oysa Allah'ın izni olmaksızın o onlara hiçbir şeyle zarar verecek değildir. Şu halde mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (58/10)

Kitap Ehlinden inkâr edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamıştınız onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah(ın azabı) da onlara hesaba katmadıkları bir yönden geldi yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın. (59/2)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddûs'tur; Selam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mütekebbir'dir. Allah (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. (59/23)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak, (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak) ma'ruf (iyi güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (60/12)

Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele. (61/13)

Derler ki, "Andolsun Medine'ye bir dönecek olursak gücü ve onuru çok olan düşkün ve zayıf olanı elbette oradan sürüp-çıkaracaktır." Oysa izzet (güç onur ve üstünlük) Allah'ın O'nun Resûlü'nün ve mü'minlerindir. Ancak münafıklar bilmiyorlar. (63/8)

Allah; O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse mü'minler (yalnızca) Allah'a tevekkül etsinler. (64/13)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız artık Allah onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

Belki onun Rabbi -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman mü'min gönülden itaat eden tevbe eden ibadet eden oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

Rabbim, beni annemi babamı mü'min olarak evime gireni iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma. (71/28)

Ve mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı. (85/7)

Kahrolsun Ashub-ı Uhdud, 'Tutuşturucu-yukıt dolu o ateş', Hani kendileri (ateş hendeğinin) çevresinde oturmuşlardı. Ve müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı. Kendileri onlardan, yalnızca 'üstün ve güçlü olan,' öğülen Allah'a iman ettiklerinden dolayı ihtikam alıyorlardı. Ki O (Allah), göklerin ve yerin mülkü onundur. Allah, herşeyin üzerine şahit olandır. (85/4-9)

Gerçek şu ki, mü'min erkeklerle mü'min kadınlara işkence (fitne) uygulayanlar sonra tevbe etmeyenler; işte onlar için cehennem azabı vardır ve yakıcı azab onlaradır. (85/10)

MÜNAFIKLAR

İnsanlardan öyleleri vardır ki: "Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler; oysa inanmış değillerdir. (2/8)

(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar yalnızca kendilerini aldatıyorlarlar ve şuurunda değiller. (2/9)

Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı onlar için acı bir azab vardır. (2/10)

Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz" derler. (2/11)

Bilin ki; gerçekten asıl fesatçılar bunlardır ama şuurunda değildirler. (2/12)

Ve (yine) kendilerine: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler. (2/13)

İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler. Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise derler ki: "Şüphesiz sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz." (2/14)

(Asıl) Allah, onlarla alay eder ve taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarına (belli bir) süre tanır. (2/15)

İşte bunlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almışlardır; fakat bu alışverişleri bir yarar sağlamamış; hidayeti de bulmamışlardır. (2/16)

Bunların örneği ateş yakan adamın örneğine benzer; (ki onun ateşi) çevresini aydınlattığı zaman Allah onların aydınlığını giderir ve göremez bir şekilde karanlıklar içinde bırakıverir. (2/17)

Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı dönmezler. (2/18)

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah, kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Çakan şimşek neredeyse gözlerini kapıverecek; önlerini her aydınlattığında (biraz) yürürler üzerlerine karanlık basıverince de kalakalırlar. Allah dileseydi işitmelerini de görmelerini de gideriverirdi. Şüphesiz Allah herşeye güç yetirendir. (2/20)

Ki, (bunlar) Allah'ın ahdini onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar işte bunlardır. (2/27)

İnsanlardan öylesi vardır ki dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (2/204)

Ona: "Allah'tan kork" denildiği zaman büyüklük gururu onu günaha sürükler kuşatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o. (2/206)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık tümü Rabbimizin katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi bir uyuklama ki içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar "Bu işten bize bir şey olsaydı biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir." (3/154)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta bulundukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı ölmezlerdi öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (Bu Allah'ın) mü'minleri ayırdetmesi; (3/166)

Münafıklık yapanları da, belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir. (3/167)

Onlar kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz ölümü kendinizden savın öyleyse." (3/168)

Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar tağut'un önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister. (4/60)

Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin" denildiğinde o münafıkların senden kaçabildiklerince kaçtıklarını görürsün. (4/61)

Öyleyse nasıl olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu onlara bir musibet isabet eder sonra sana gelerek: "Kuşkusuz biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler? (4/62)

İşte bunların, Allah kalplerinde olanı bilmektedir. O halde sen onlardan yüz çevir onlara öğüt ver ve onlara nefislerine ilişkin açık ve etkileyici söz söyle. (4/63)

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar, kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

Hayır öyle değil; Rabbine andolsun aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp, sonra senin verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar. (4/65)

Eğer gerçekten biz onlara: "Kendinizi öldürün ya da yurtlarınızdan çıkın" diye yazmış olsaydık onlardan az bir bölümü dışında bunu yapmazlardı. Onlar kendilerine verilen öğüdü yerine getirselerdi bu şüphesiz onlar için hayırlı ve daha sağlam olurdu. (4/66)

Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Şayet size bir musibet isabet edecek olsa: "Doğrusu Allah bana nimet verdi çünkü onlarla birlikte olmadım" der. (4/72)

Eğer size Allah'tan bir fazl (zafer) isabet ederse o zaman da sanki onunla aranızda hiçbir yakınlık yokmuş gibi kuşkusuz şöyle der; "Keşke onlarla birlikte olsaydım böylece ben de büyük 'kurtuluş ve mutluluğa' erseydim." (4/73)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin namazı kılın zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında onlardan bir grup insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz ne diye savaşı üzerimize yazdın bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metaı azdır ahiret ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksİnız." (4/77)

Her nerede olursanız ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: "Bu Allah'tandır" derler; onlara bir kötülük dokunsa: "Bu sendendir" derler. De ki: "Tümü Allah'tandır." Fakat ne oluyor ki bu topluluğa hiçbir sözü anlamaya çalışmıyorlar? (4/78)

Kim Resûl'e itaat ederse gerçekte Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse Biz seni onların üzerine koruyucu göndermedik. (4/80)

"Tamam-kabul" derler. Ama yanından çıktıkları zaman onlardan bir grup karanlıklarda senin söylediğinin tersini kurarlar. Allah karanlıklarda kurduklarını yazıyor. Sen de onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (4/81)

Onlar hâlâ Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o Allah'tan başkasının katından olsaydı kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler ihtilaflar) bulacaklardı. (4/82)

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde onu yaygınlaştırıverirler. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı onlardan 'sonuç-çıkarabilenler' onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)

Şu halde münafıklar konusunda ikiye bölünmeniz ne diye? Oysa Allah onları kazandıkları dolayısıyla tepe taklak etmiştir. Allah'ın saptırdığını hidayete erdirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa artık sen ona kesin olarak bir yol bulamazsın. (4/88)

Onlar kendilerinin inkâra sapmaları gibi sizin de inkâra sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye

kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin ne de bir yardımcı. (4/89)

Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi onları üstünüze saldırtır böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir) sizinle savaşmaz ve barış (şartların)ı size bırakırlarsa artık Allah sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağrılışlarında içine başaşağı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz barış (şartların)ı size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)

Onlar insanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler. Oysa O kendileri sözden (plan olarak) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleri düzenleyip kurarlarken' onlarla beraberdir. Allah yaptıklarını kuşatandır. (4/108)

Eğer Allah'ın fazlı ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı onlardan bir grup seni de saptırmak için tasarı kurmuştu. Oysa onlar ancak kendi nefislerini saptırırlar ve sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür. (4/113)

Onların 'gizlice söyleşmelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114)

Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra elçiye muhalefet ederse ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa onu döndüğü şeyde bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o!.. (4/115)

Gerçek şu iman edip sonra inkâra sapanlar sonra yine iman edip sonra inkâra sapanlar sonra da inkârları artanlar... Allah onları bağışlayacak değildir onları doğru yola da iletecek değildir. (4/137)

Münafıklara müjde ver: Onlar için gerçekten acıklı bir azab vardır. (4/138)

Onlar mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz 'bütün kuvvet ve onur' Allah'ındır. (4/139)

O size Kitapta: "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar onlarla oturmayın yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah münafıkların ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır. (4/140)

Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafirlere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (4/141)

Gerçek şu ki münafıklar (sözde) Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar. (4/142)

Arada bocalayıp dururlar. Ne onlarla ne bunlarla. Allah kimi saptırırsa artık sen ona yol bulamazsın. (4/143)

Ey iman edenler mü'minleri bırakıp kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz? (4/144)

Gerçekten münafıklar ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın. (4/145)

Ancak tevbe edenler, ıslah edenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini katıksız olarak Allah için (halis) kılanlar başka; işte onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah, mü'minlere büyük bir ecir verecektir. (4/146)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar yalana kulak tutanlar sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar "Size bu verilirse onu alın o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah kimin fitne(ye düşme)sini isterse artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar Allah'ın kalplerini arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)

İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya katından bir emir getirecek de onlar nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

İman edenler: "Olanca yeminleriyle elbette sizlerle birlik olduklarına ilişkin Allah'a yemin edenler bunlar mıdır? Onların bütün yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır böylece hüsrana uğrayanlar olmuşlardır." derler. (5/53)

Onlar hâlâ cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü Allah'tan daha güzel olan kimdir? (5/50)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42)

Allah, seni affetsin; doğru söyleyenler sana açıkça belli oluncaya ve yalancıları da öğreninceye kadar niye onlara izin verdin? (9/43)

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. (9/44)

Senden yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan kalbleri kuşkuya kapılıp kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister. (9/45)

Eğer (savaşa) çıkmak isteselerdi herhalde ona bir hazırlık yaparlardı. Ancak Allah (savaşa) gönderilmelerini çirkin gördü de ayaklarını doladı ve; "(Onlara) Siz de oturanlarla birlikte oturun" denildi. (9/46)

Sizinle birlikte çıksalardı size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah zulmedenleri bilir. (9/47)

Andolsun daha önce onlar fitne aramışlardı. Ve sana karşı birtakım işler çevirmişlerdi. Sonunda onlar istemedikleri halde hak geldi ve Allah'ın emri ortaya çıkıp-üstünlük sağladı. (9/48)

Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der. Haberin olsun onlar fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem o inkâr edenleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır. (9/49)

Sana iyilik dokunursa bu onları fenalaştırır bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (9/50)

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (9/51)

De ki: "Siz bizim için iki güzellikten (şehidlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de Allah'ın ya kendi katından veya bizim elimizle size bir azab dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekleyenleriz." (9/52)

De ki: "İsteyerek veya istemiyerek infak edin; sizden kesin olarak kabul edilmeyecektir. Çünkü siz bir fasıklar topluluğu oldunuz." (9/53)

İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey Allah'ı ve elçisini tanımamaları namaza ancak isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir. (9/54)

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkâr içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (9/55)

Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur. (9/56)

Eğer onlar bir sığınak ya da (kalacak) mağaralar veya girebilecekleri bir yer bulsalardı hızla oraya yönelip koşarlardı. (9/57)

Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacaklar vardır. Ondan kendilerine verilirse hoşlanırlar kendilerine verilmediği zaman bu sefer gazablanırlar. (9/58)

Eğer onlar Allah'ın ve elçisinin verdiklerine hoşnut olsalardı ve: "Bize Allah yeter; Allah pek yakında bize fazlından verecek O'nun elçisi de. Biz gerçekten ancak Allah'a rağbet edenleriz" deselerdi (ya)!.. (9/59)

İçlerinden Peygamberi incitenler ve: "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder mü'minlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenler için bir rahmettir. Allah'ın elçisine eziyet edenler... Onlar için acı bir azab vardır." (9/61)

Bilmiyorlar mı kim Allah'a ve elçisine karşı koymaya çalışırsa gerçekten onun için onda ebedi kalmak üzere cehennem ateşi vardır? İşte en büyük aşağılanma budur. (9/63)

Münafıklar kalblerinde olanı kendilerine haber verecek bir sûrenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: "Alay edin. Şüphesiz Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır." (9/64)

Onlara sorarsan andolsun: "Biz dalmış oyalanıyorduk" derler. De ki: "Allah ile O'nun ayetleriyle ve elçisiyle mi alay ediyordunuz?" (9/65)

Özür belirtmeyiniz. Siz imanınızdan sonra inkâra saptınız. Sizden bir topluluğu bağışlasak da bir topluluğunuzu gerçekten suçlu-günahkar olmaları nedeniyle azablandıracağız. (9/66)

Münafık erkekler ve münafık kadınlar bazısı bazısındandır; kötülüğü emrederler iyilikten alıkoyarlar ellerini sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz münafıklar fıska sapanlardır. (9/67)

Allah erkek münafıklara da kadın münafıklara da ve (bütün) kâfirlere içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azab vardır. (9/68)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

Ey Peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert ve caydırıcı davran. Onların barınma yerleri cehennemdir ne kötü bir yataktır o!.. (9/73)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Onlardan kimi de: "Andolsun eğer bize bol ihsanından verirse gerçekten sadaka vereceğiz ve salihlerden olacağız" diye Allah'a ahdetmiştir. (9/75)

Onlara kendi bol ihsanından verince ise onunla cimrilik yaptılar ve yüz çevirdiler; onlar böyle sırt dönenlerdir. (9/76)

Böylece O da Allah'a verdikleri sözü tutmamaları ve yalan söylemeleri nedeniyle kendisiyle karşılaşacakları güne kadar kalplerinde nifakı (sonuçta köklü bir duygu olarak) yerleşik kıldı. (9/77)

Onlar bilmiyorlar mı ki elbette Allah onların gizli tuttuklarını da fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah gaybın bilgisine sahip olandır. (9/78)

Sadakalar, konusunda mü'minlerden ek bağışlarda bulunanlarla emeklerinden (cehdlerinden) başkasını bulamayanları yadırgayarak bunlarla alay edenler; Allah (asıl) onları alay konusu kılmıştır ve onlar için acı bir azab vardır. (9/79)

Sen onlar için ister bağışlanma dile istersen dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu gerçekten onların Allah'a ve elçisine (karşı) nankörlük etmeleri dolayısıyladır. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/80)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki:

"Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (9/81)

Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler çok ağlasınlar. (9/82)

Bundan böyle Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de (yine savaşa) çıkmak için senden izin isterlerse de ki: "Kesin olarak benimle hiçbir zaman (savaşa) çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çünkü siz oturmayı ilk defa hoş gördünüz; öyleyse geride kalanlarla birlikte oturun." (9/83)

Onlardan ölen birinin namazını hiçbir zaman kılma mezarı başında durma. Çünkü onlar Allah'a ve elçisine (karşı) inkâra saptılar ve fasık kimseler olarak öldüler. (9/84)

Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünyada azablandırmak ve canlarının onlar inkâr içindeyken zorluk içinde çıkmasını istiyor. (9/85)

"Allah'a iman edin O'nun elçisi ile cihada çıkın" diye bir sûre indirildiği zaman onlardan servet sahibi olanlar senden izin isteyip: "Bizi bırakıver oturanlarla birlikte olalım" dediler. (9/86)

(Savaştan) Geri kalanlarla birlikte olmayı seçtiler. Onların kalbleri mühürlenmiştir. Bundan dolayı kavrayıp-anlamazlar. (9/87)

Bedevilerden özür belirtenler kendilerine izin verilmesi için geldiler. Allah'a ve elçisine yalan söyleyenler de oturup kaldı. Onlardan inkâr edenlere pek acı bir azab isabet edecektir. (9/90)

Yol, ancak o kimseler aleyhinedir ki zengin oldukları halde (savaşa çıkmamak için) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah onların kalplerini mühürlemiştir. Bundan dolayı onlar bilmezler. (9/93)

Onlara geri döndüğünüzde size özür belirttiler. De ki: "Özür belirtmeyiniz size kesin olarak inanmıyoruz. Allah bize durumunuzu haber vermiştir. Yaptıklarınızı Allah görecektir O'nun elçisi de. Sonra gaybı da müşahede edilebileni de bilen'e döndürüleceksiniz ve O yaptıklarınızı size haber verecektir." (9/94)

Onlara geri döndüğünüzde kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a and içecekler. Artık siz onlara sırt çevirin. Onlar gerçekten pistirler. Kazanmakta olduklarının bir cezası olarak barınma yerleri cehennemdir. (9/95)

Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile şüphesiz Allah fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz. (9/96)

Bedeviler inkâr ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın elçisine indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha 'yatkın ve elverişlidir.' Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/97)

Bedevilerden öyleleri vardır ki infak ettiğini bir cereme sayar ve sizi felaketlerin sarıvermesini bekler. Kötü felaket onları sarsın. Allah işitendir bilendir. (9/98)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (9/99)

Çevrenizdeki bedevilerden münafık olanlar vardır ve Medine halkından da nifakı alışkanlığa çevirmiş olanlar vardır. Sen onları bilmezsin biz onları biliriz. Biz onları iki kere azablandıracağız sonra onlar büyük bir azaba döndürülecekler. (9/101)

Diğerleri günahlarını itiraf ettiler onlar salih bir ameli bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Hiç şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (9/102)

Onların mallarından sadaka al bununla onları temizlemiş arındırmış olursun. Onlara dua et. Doğrusu senin duan onlar için 'bir sükûnet ve huzurdur.' Allah işitendir bilendir. (9/103)

Onlar bilmiyorlar mı ki gerçekten Allah kullarından tevbeleri kabul edecek ve sadakaları alacak olan O'dur. Şüphesiz tevbeleri kabul eden esirgeyen O'dur. (9/104)

De ki: "Yapıp-edin. Allah sizin yapıp-ettiklerinizi (amellerinizi) görecektir. O'nun elçisi ve mü'minler de. Yakında gaybı ve müşahede edilebileni Bilen'e döndürüleceksiniz ve O size yaptıklarınızı haber verecektir." (9/105)

Diğer bir kısmı Allah'ın emri için ertelenmişlerdir. O bunları ya azablandıracak veya tevbelerini kabul edecektir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/106)

Zarar vermek inkârı (pekiştirmek) mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Onların kalbleri parçalanmadıkça kurdukları bina kalblerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/110)

Bir sûre indirildiğinde onlardan bazısı: "Bu hanginizin imanını arttırdı?" der. Ancak iman edenlere gelince; onların imanını arttırmıştır ve onlar müjdeleşmektedirler. (9/124)

Kalblerinde hastalık olanların ise iğrençliklerine iğrençlik (murdarlık) ekleyip-arttırmış ve onlar kâfir kimseler olarak ölmüşlerdir. (9/125)

Görmüyorlar mı ki gerçekten onlar her yıl bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar. (9/126)

Bir sûre indirildiğinde bazısı bazısına bakar (ve): "Sizi bir kimse görüyor mu?" (der.) Sonra sırt çevirir giderler. Gerçekten onlar kavramayan bir topluluk olmaları dolayısıyla Allah onların kalblerini çevirmiştir. (9/127)

İnsanlardan kimi Allah'a bir ucundan ibadet eder eğer kendisine bir hayır dokunursa bununla tatmin bulur ve eğer kendisine bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü dönüverir. O dünyayı kaybetmiştir ahireti de. İşte bu apaçık bir kayıptır. (22/11)

(Ya da) Zararı yararından daha yakın olana tapar; ne kötü yardımcı ve ne kötü yoldaştır. (22/13)

Doğrusu uydurulmuş bir yalanla gelenler sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahtan (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azab vardır. (24/11)

Hani münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Onlardan bir grup da hani şöyle demişti: "Ey Yesrib (Medine) halkı artık sizin için (burada) kalacak yer yok şu halde dönün." Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktır" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar(ın evleri) açık değildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardı. (33/13)

Eğer onlara (şehrin her) yanından girilseydi sonra da kendilerinden fitne (karışıklık çıkarmaları) istenmiş olsaydı hiç şüphesiz buna yanaşır ve bunda pek az (zaman) dışında (kararsız) kalmazlardı. (33/14)

Oysa andolsun daha önce 'arkalarını dönüp kaçmayacaklarına' dair Allah'a söz vermişlerdi; Allah'a verilen söz (ahid) ise (ağır bir) sorumluluktur. (33/15)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli ne bir yardımcı bulamazlar. (33/17)

Gerçekten Allah içinizden alıkoyanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler. (33/18)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince de, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Onlar (münafıklar düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşırlardı. (33/20)

Andolsun sizin için Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır. (33/21)

Çünkü Allah (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sâdıkları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandıracak münafıkları da dilerse azablandıracak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (33/24)

Kafirlere ve münafıklara itaat etme eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (33/48)

Andolsun eğer münafıklar kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kışkırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa gerçekten seni onlara saldırtırız sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (33/60)

Lanete uğratılmışlar olarak; nerede ele geçirilseler yakalanırlar ve öldürüldükçe (sürekli) öldürülürler. (33/61)

(Bu) Daha önceden gelip-geçenler hakkında (uygulanan) Allah'ın sünnetidir. Allah'ın sünnetinde kesin olarak bir değişiklik bulamazsın. (33/62)

İman edenler derler ki: "(Savaş izni için) Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman kalplerinde hastalık olanların üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

İtaat ve maruf (güzel) sözdü. Fakat iş kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman şayet Allah'a sadakat gösterselerdi şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu. (47/21)

Demek 'iş başına gelip yönetimi ele alırsanız' hemen yeryüzünde fesad (bozgunculuk) çıkaracak ve akrabalık bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız öyle mi? (47/22)

İşte bunlar; Allah onları lanetlemiş böylece (kulaklarını) sağırlaştırmış ve basiret (göz)lerini de kör etmiştir. (47/23)

Öyle olmasa Kur'an'ı iyiden iyiye düşünmezler miydi? Yoksa birtakım kalpler üzerinde kilitler mi vurulmuş? (47/24)

Şüphesiz kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra gerisin geri (küfre) dönenleri şeytan kışkırtmış ve uzun emellere kaptırmıştır. (47/25)

İşte böyle; çünkü gerçekten onlar Allah'ın indirdiğini çirkin karşılayanlara dediler ki: "Size bazı işlerde itaat edeceğiz." Oysa Allah sakladıkları şeyleri (sır olarak konuştuklarını) biliyor. (47/26)

Öyleyse melekler yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman nasıl olacak? (47/27)

İşte böyle; çünkü gerçekten onlar Allah'ı gazablandıran şeye uydular ve O'nu razı edecek şeyleri çirkin karşıladılar; bundan dolayı (Allah) amellerini boşa çıkardı. (47/28)

Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar? (47/29)

Eğer biz dilersek sana onları elbette gösteririz böylelikle onları simalarından tanırsın. Andolsun sen onları sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Allah amellerinizi bilir. (47/30)

Andolsun biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarıncaya) kadar deneyeceğiz ve haberlerinizi sınayacağız (açıklayacağız). (47/31)

Şüphesiz inkar edenler Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiye karşı gelip zorluk çıkaranlar' kesin olarak Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. (Allah) Onların amellerini boşa çıkaracaktır. (47/32)

Bedevilerden geride bırakılanlar sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile." Onlar kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Hayır siz Peygamberin ve mü'minlerin ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da yıkıma uğramış bir topluluk oldunuz. (48/12)

(Savaştan) Geride bırakılanlar siz ganimetleri almaya gittiğiniz zaman diyeceklerdir ki: "Bizi bırakın da sizi izleyelim." Onlar Allah'ın

kelamını değiştirmek istiyorlar. De ki: "siz kesin olarak bizim izimizden gelemezsiniz. Allah daha evvel böyle buyurdu." Bunun üzerine: "Hayır bizi kıskanıyorsunuz" diyecekler. Hayır onlar pek az anlayan kimselerdir. (48/15)

Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla (ya) savaşırsınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz Allah size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

O gün münafık erkekler ile münafık kadınlar iman edenlere derler ki: "(Ne olur) Bize bir bakın sizin nurunuzdan birazcık alıp-yararlanalım." Onlara: "Arkanıza (dünyaya) dönün de bir nur arayıp-bulmaya çalışın" denilir. Derken aralarında kapısı olan bir sur çekilmiştir; onun iç yanında rahmet dış yanında o yönden azab vardır. (57/13)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geliverdi; ve o aldaltıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14)

Artık bugün sizden herhangi bir fidye alınmaz ve inkâr edenlerden de.. Barınma yeriniz ateştir sizin veliniz (size yaraşan dost) odur; o ne kötü bir gidiş yeridir. (57/15)

'Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri; günah düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya." derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o ne kötü bir gidiş yeridir. (58/8)

Ey iman edenler kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunacağınız zaman bundan böyle günah düşmanlık ve Peygamber'e isyanı fısıldaşıp-konuşmayın; birri (iyiliği) ve takvayı konuşun ve huzurunda toplanacağınız Allah'tan sakının. (58/9)

Şüphesiz 'gizli toplantıların fısıldaşmaları' (kulis) iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan işler)dandır. Oysa Allah'ın izni olmaksızın o onlara hiçbir şeyle zarar verecek değildir. Şu halde mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (58/10)

Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinenleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler ne onlardan.

Kendileri de (açıkça gerçeği) bildikleri halde yalan üzere yemin ediyorlar. (58/14)

Allah onlara şiddetli bir azab hazırlamıştır. Doğrusu onların yaptıkları ne kötüdür. (58/15)

Onlar yeminlerini bir siper edindiler böylece Allah'ın yolundan alıkoydular. Artık onlar için alçaltıcı bir azab vardır. (58/16)

Ne malları ne çocukları onlara Allah'a karşı hiçbir şeyle yarar sağlamaz. Onlar ateşin halkıdır içinde süresiz kalacaklardır. (58/17)

Onların tümünü Allah'ın dirilteceği gün sizlere yemin ettikleri gibi O'na da yemin edeceklerdir ve kendilerinin bir şey üzerine olduklarını sanacaklardır. Dikkat edin; gerçekten onlar yalan söyleyenlerin ta kendileridir. (58/18)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (58/19)

Hiç şüphesiz Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar; işte onlar en çok zillete düşenler arasında olanlardır. (58/20)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar ister babaları ister çocukları ister kardeşleri isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar öyle kimselerdir ki (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Münafıklık edenleri görmüyor musun ki Kitap Ehlinden inkâr eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun eğer siz (yurtlarınızdan) çıkarılacak olursanız mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size karşı olan hiç kimseye hiçbir zaman itaat etmeyiz. Eğer size karşı savaşılırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah şahidlik etmektedir ki onlar gerçekten yalancıdırlar. (59/11)

Andolsun (yurtlarından) çıkarılacak olurlarsa onlarla birlikte çıkmazlar. Onlara karşı savaşılırsa da kendilerine yardımda bulunmazlar; yardım etseler bile (arkalarına) dönüp-kaçarlar. Sonra kendilerine yardım edilmez. (59/12)

Herhalde içlerinde 'dehşet ve yılgınlık uyandırma bakımından' siz Allah'tan daha çetinsiniz. Bu şüphesiz onların 'derin bir kavrayışa sahip olmamaları' dolayısıyla böyledir. (59/13)

Onlar iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın oysa kalpleri paramparçadır. Bu şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (59/14)

Şeytanın durumu gibi; çünkü insana "İnkâr et" dedi inkâr edince de: "Gerçek şu ki ben senden uzağım. Doğrusu ben alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" dedi. (59/16)

Münafıklar sana geldikleri zaman: "Biz gerçekten şehadet ederiz ki sen kesin olarak Allah'ın elçisisin" dediler. Allah da bilir ki sen elbette O'nun elçisisin. Allah şüphesiz münafıkların yalan söylediklerine şahidlik eder. (63/1)

Onlar yeminlerini bir siper edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Doğrusu ne kötü şey yapıyorlar. (63/2)

Bu onların iman etmeleri sonra inkâr etmeleri dolayısıyla böyledir. Böylece kalplerinin üzerini mühürlemiştir artık onlar kavrayamazlar. (63/3)

Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütun gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar bu yüzden onlardan kaçınıp-sakının. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar. (63/4)

Onlara: "Gelin Allah'ın Resûlü sizin için mağfiret (bağışlanma) dilesin" denildiği zaman başlarını yana çevirdiler. Sen onların büyüklük taslamışlar olarak yüz çevirmekte olduklarını görürsün. (63/5)

Senin onlar adına mağfiret dilemen ile mağfiret dilememen onlar için birdir. Allah onlara kesin olarak mağfiret etmeyecektir. Şüphesiz Allah fasık bir kavme hidayet vermez. (63/6)

Onlar ki: "Allah'ın Resûlü yanında bulunanlara hiçbir infak (harcama)da bulunmayın sonunda dağılıp gitsinler" derler. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak münafıklar kavramıyorlar. (63/7)

Derler ki "Andolsun Medine'ye bir dönecek olursak gücü ve onuru çok olan düşkün ve zayıf olanı elbette oradan sürüp-çıkaracaktır." Oysa izzet (güç onur ve üstünlük) Allah'ın O'nun Resûlü'nün ve mü'minlerindir. Ancak münafıklar bilmiyorlar. (63/8)

MÜREKKEP

De ki: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini (bir o kadarını) dahi getirsek, Rabbimin sözleri tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi. (18/109)

MÜSTAĞNİ

Kim cihad ederse, yalnızca kendi nefsi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah, alemlerden müstağnidir. (29/6)

Bu, kendilerine apaçık belgelerle elçiler geldiği halde "bizi bir beşer mi hidayete ulaştıracak?" demeleri ve bu yüzden inkâr edip saparak yüz çevirmeleri nedeniyledir. Allah da (onlara karşı) müstağni olduğunu (hiçbir şeye ihtiyacı olmadığını) gösterdi. Allah Ğani'dir, Hamid'dir. (64/6)

Fakat kendini müstağni gören (hiçbir şeye ihtiyacı olmadığını sanan) ise, İşte sen, onda 'yankı uyandırmaya' çalışıyorsun.

Oysa, onun temizlenip-arınmasından sana ne? (80/5-7)

Kim de cimrilik eder, kendini müstağni görürse, Ve en güzel olanı yalan sayarsa, Biz de ona en zorlu olanı (azaba uğramasını) kolaylaştıracağız. (92/8-10)

Hayır; gerçekten insan, azar. Kendini müstağni gördüğünden. (96/6-7)

MÜŞRİK

Kitap Ehlinden olan kafirler ve müşrikler, Rabbinizden üzerinize bir hayrın indirilmesini arzu etmezler. Allah ise, dilediğine rahmetini tahsis eder. Allah büyük fazl sahibidir. (2/105)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (doğru yol) Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dini(dir); O müşriklerden değildi." (2/135)

Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye, -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırırlar, Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/221)

İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hıristiyandı: ancak, O hanif (muvahhid) bir Müslümandı, müşriklerden de değildi. (3/67)

De ki: "Allah doğru söyledi. Öyleyse Allah'ı bir tanıyan (Hanif)ler olarak İbrahim'in dinine uyun. O, müşriklerden değildi." (3/95)

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu,

onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

De ki: "O, gökleri ve yeri yaratırken ve O, (hep) besleyen (hiç) beslenmezken, ben Allah'tan başkasını mı veli edineceğim?" De ki: "Bana gerçekten Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve: Sakın müşriklerden olma." (denildi.) (6/14)

(Bundan) Sonra onların: "Rabbimiz olan Allah'a and olsun ki, biz müşriklerden değildik" demelerinden başka bir fitneleri olmadı (kalmadı.) (6/23)

Gerçek şu ki, ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim." (6/79)

Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Ve müşriklerden yüz çevir. (6/106)

Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı şeyi yemeyin; çünkü bu fısk'tır (yoldan çıkıştır). Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar. Onlarla itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz. (6/121)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

De ki: "Rabbim gerçekten beni doğru yola iletti, dimdik duran bir dine, İbrahim'in hanif (muvahhid) dinine... O, müşriklerden değildi." (6/161)

(Bu,) Müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınıza Allah'tan ve Resûlü'nden kesin bir uyarıdır. (9/1)

Ve büyük Hacc (Hacc-ı Ekber) günü, Allah'tan ve Resûlü'nden insanlara bir duyuru: Kesin olarak Allah, müşriklerden uzaktır, O'nun Resûlü de... Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak değilsiniz. İnkâr edenleri acı bir azabla müjdele. (9/3)

Ancak müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınızdan (antlaşmadan) bir şeyi eksiltmeyenler ve size karşı hiç kimseye yardım etmeyenler başka; artık antlaşmalarını, süresi bitene kadar tamamlayın. Şüphesiz, Allah muttaki olanları sever. (9/4)

Haram aylar (süre tanınmış dört ay) sıyrılıp-bitince (çıkınca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verirlerse yollarını açıverin. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/5)

Eğer müşriklerden biri, senden 'eman isterse', ona eman ver; öyle ki Allah'ın sözünü dinlemiş olsun, sonra onu 'güvenlik içinde olacağı yere ulaştır.' Bu, onların elbette bilmeyen bir topluluk olmaları nedeniyledir. (9/6)

Mescid-i Haram yanında kendileriyle anlaştıklarınız dışında, müşriklerin Allah katında ve Resûlünün katında nasıl bir ahdi olabilir? Şu halde o (anlaşmalı olanlar), size karşı (doğru) bir tutum takındıkça, siz de onlara karşı doğru bir tutum takının. Şüphesiz Allah, muttaki olanları sever. (9/7)

Ey iman edenler, müşrikler ancak bir pisliktirler; öyleyse bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi kendi fazlından zengin kılar. Şüphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/28)

Müşrikler istemese de O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur. (9/33)

Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesab (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

Kendilerine onların gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. (9/113)

Ve: "Bir muvahhid (hanif) olarak yüzünü dine doğru yönelt ve sakın müşriklerden olma," (10/105)

De ki: "Bu, benim yolumdur. Bir basiret üzere Allah'a davet ederim; ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'ı tenzih ederim, ben müşriklerden değilim." (12/108)

Öyleyse sen emrolunduğun şeyi açıkça söyle ve müşriklere aldırış etme. (15/94)

Gerçek şu ki, İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhiddi ve o müşriklerden değildi. (16/120)

Sonra sana vahyettik: "Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dinine uy. O, müşriklerden değildi." (16/123)

Zina eden erkek, zina eden ya da müşrik olan bir kadından başkasını nikahlayamaz; zina eden kadını da zina eden ya da müşrik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu, mü'minlere haram kılınmıştır. (24/3)

Sana indirildikten sonra, sakın seni Allah'ın ayetlerinden alıkoymasınlar. Sen Rabbine çağır ve sakın müşriklerden olma. (28/87)

'Gönülden katıksız bağlılar' olarak, O'na yönelin ve O'ndan korkup-sakının, dosdoğru namazı kılın ve müşriklerden olmayın. (30/31)

(O müşrikler ki,) Kendi dinlerini fırkalara ayırmış ve kendileri de parça parça olmuşlardır; ki her grup kendi elindekiyle övünüp sevinç duymaktadır. (30/32)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın, böylece daha öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görün. Onların çoğu müşrik kimselerdi." (30/42)

Şundan ki: Allah, münafık erkekleri ve münafık kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadınları azablandıracak; mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/73)

De ki: "Ben ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim. Bana yalnızca, sizin ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunur. Öyleyse O'na yönelin ve O'ndan mağfiret dileyin. Vay haline o müşriklerin." (41/6)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkeklerle münafık kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları azablandırması için. O kötülük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazablanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür. (48/6)

Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır; müşrikler hoş görmese bile. (61/9)

(Mü'mini müşrikten, haklıyı haksızdan) Ayırma günü için. (77/13)

Kitap ehlinden ve müşriklerden inkâr edenler, kendilerine apaçık bir delil gelinceye kadar, (bulundukları durumdan) kopup-ayrılacak değillerdi. (98/1)

Şüphesiz, kitap ehlinden ve müşriklerden inkâr edenler, içinde sürekli kalıcılar olmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar, yaratılmışların en kötüleridir. (98/6)

MÜTEKEBBİR

Musa dedi ki: "Gerçekten ben, hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden, benim de Rabbim, sizin de Rabbinize sığınırım." (40/27)

Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah katında da, iman

edenler katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler." (40/35)

İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından girin. Artık mütekebbirlerin konaklama yeri ne kötüdür. (40/76)

Firavun'dan. Çünkü, o, ölçüyü taşıran bir mütekebbirdi. (44/31)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddûs'tur; Selam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mütekebbir'dir. Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. (59/23)

- N -

NAFAKA

Her neyi nafaka olarak infak eder ve adak olarak neyi adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur. (2/270)

Küçük, büyük infak ettileri her nafaka ve (Allah yolunda) aştıkları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için, (bunlar) onlar adına yazılmıştır. (9/121)

(Boşadığınız) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

Geniş-imkanları olan, nafakayı geniş imkanlarına göre versin. Rızkı kısıtlı tutulan da, artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah, hiçbir nefse ona verdiğinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah, bir güçlüğün ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir. (65/7)

NAMAZ

Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (2/3)

Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve rüku edenlerle birlikte siz de rüku edin. (2/43)

Sabır ve namazla yardım dileyin. Bu, şüphesiz, huşû duyanların dışındakiler için ağır (bir yük)dır. (2/45)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin; önceden kendiniz için hayır olarak neyi takdim ederseniz, onu Allah katında bulacaksınız. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/110)

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir. (2/153)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Namazları ve orta namazını (üstlerine düşerek, titizlik göstererek) koruyun ve Allah'a gönülden boyun eğiciler olarak (namaza) durun. (2/238)

İman edip güzel amellerde bulunanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve zekatı verenler; şüphesiz onların ecirleri Rablerinin katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/277)

O mihrapta namaz kılarken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir." (3/39)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metaı azdır, ahiret, ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksİnız." (4/77)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır. (4/101)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırdığında, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar, onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar.

Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Namazı bitirdiğinizde, Allah'ı ayaktayken, otururken ve yan yatarken zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz, mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır. (4/103)

Gerçek şu ki, münafıklar (sözde), Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar. (4/142)

Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku' ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir. (5/55)

Onlar, siz birbirinizi namaza çağırdığınızda onu alay ve oyun (konusu) edinirler. Bu, gerçekten onların akıl erdirmeyen bir topluluk olmalarındandır. (5/58)

Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (5/91)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Bir de: "Namazı kılın ve O'ndan korkup-sakının (diye de emrolunduk.) Huzuruna (götürülüp) toplanacağınız O'dur. (6/72)

İşte bu (Kur'an), önündekileri doğrulayıcı ve şehirler anası (Mekke) ile çevresindekileri uyarman için indirdiğimiz kutlu Kitaptır. Ahirete iman edenler buna inanırlar. Onlar namazlarını (özenle) koruyanlardır. (6/92)

De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (6/162)

Kitaba sımsıkı sarılanlar ve namazı dosdoğru kılanlar, şüphesiz biz salih olanların ecrini kaybetmeyiz. (7/170)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (8/3)

Haram aylar (süre tanınmış dört ay) sıyrılıp-bitince (çıkınca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verirlerse yollarını açıverin. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/5)

Eğer onlar tevbe edip namazı kılarlarsa ve zekatı verirlerse, artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (9/11)

Allah'ın mescidlerini, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte, hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır. (9/18)

İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey, Allah'ı ve elçisini tanımamaları, namaza ancak isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir. (9/54)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Onlardan ölen birinin namazını hiçbir zaman kılma, mezarı başında durma. Çünkü onlar, Allah'a ve elçisine (karşı) inkâra saptılar ve fasık kimseler olarak öldüler. (9/84)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kıbleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, aklı başında (reşid bir adam)sın." (11/87)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür. (11/114)

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (13/22)

İman etmiş kullarıma söyle: "Alış-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler." (14/31)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Rabbim, beni namazı(nda) sürekli kıl, soyumdan olanları da. Rabbimiz, duamı kabul buyur." (14/40)

Güneşin sarkmasından gecenin kararmasına kadar namazı kıl, fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'ı, işte o, şahid olunandır. (17/78)

Gecenin bir kısmında kalk, sana aid nafile olarak onunla (Kur'an'la) namaz kıl. Umulur ki Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır. (17/79)

De ki: "Allah, diye çağırın, 'Rahman' diye çağırın, ne ile çağırırsanız; sonunda en güzel isimler O'nundur." Namazında sesini çok yükseltme, çok da kısma, bu ikisi arasında (orta) bir yol benimse. (17/110)

Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve hayat sürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti." (19/31)

Halkına, namazı ve zekatı emrediyordu ve o, Rabbi katında kendisinden razı olunan (bir insan)dı. (19/55)

Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılma duyarlılığın)ı kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (19/59)

Gerçekten Ben, Ben Allah'ım, Ben'den başka ilah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve beni zikretmek için dosdoğru namaz kıl." (20/14)

Ehline (ümmetine) namazı emret ve onda kararlı davran. Biz senden rızık istemiyoruz, biz sana rızık veriyoruz. Sonuç da takvanındır. (20/132)

Ve onları, kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar bize ibadet edenlerdi. (21/73)

Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (22/35)

Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (22/41)

Allah adına gerektiği gibi cihad edin. O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun, siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın, sizin Mevlanız O'dur. İşte, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Onlar namazlarında hûşû içinde olanlardır; (23/2)

Onlar, namazlarını da (titizlikle) koruyanlardır. (23/9)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılaba uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve elçiye itaat edin. Umulur ki, rahmete kavuşturulmuş olursunuz. (24/56)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleri)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Ki onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve onlar, ahirete kesin bilgiyle iman ederler. (27/3)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/45)

'Gönülden katıksız bağlılar' olarak, O'na yönelin ve O'ndan korkup-sakının, dosdoğru namazı kılın ve müşriklerden olmayın. (30/31)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler. Ve onlar kesin bir bilgiyle ahirete inanırlar. (31/4)

Ey oğlum, namazı dosdoğru kıl, ma'rufu emret, münkerden sakındır ve sana isabet eden (musibetler)e karşı sabret. Çünkü bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir. (31/17)

Onların yanları (gece namazına kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (32/16)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edinin), ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurması gibi, siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

Hiçbir günahkar bir başka günahkarın günahını yüklenemez. Eğer yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu taşımaya çağırsa, -bu, yakın-akrabası da olsa- kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen, yalnızca gayb ile Rablerinden 'içleri titreyerek-korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyarırsın. Kim temizlenip-arınırsa, artık o, kendi nefsi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (35/18)

Gerçekten Allah'ın Kitabını okuyanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak edenler; kesin olarak zarara uğramayacak bir ticareti umabilirler. (35/29)

Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler, (42/38)

Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermekten ürktünüz mü? Çünkü yapmadınız, Allah sizin tevbelerinizi kabul etti. Şu halde namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a ve O'nun Resûlü'ne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (58/13)

Ey iman edenler, cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman, hemen Allah'ı zikretmeye koşun ve alış-verişi bırakın. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (62/9)

Artık namazı kılınca, yeryüzünde dağılın. Allah'ın fazlını isteyip-arayın ve Allah'ı çokca zikredin; umulur ki felaha (kurtuluşa ve umduklarınıza) kavuşmuş olursunuz. (62/10)

Ancak namaz kılanlar hariç; (70/22)

Ki onlar, namazlarında süreklidirler. (70/23)

Namazlarını (titizlikle) koruyanlardır. (70/34)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Onlar: "Biz namaz kılanlardan değildik" dediler. (74/43)

Fakat o, ne doğrulamış ne de namaz kılmıştı. (75/31)

Ve Rabbinin ismini zikredip namaz kılan. (87/15)

Namaz kıldığı zaman bir kulu. (96/10)

Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dimdik ve sapasağlam) din budur. (98/5)

İşte (şu) namaz kılanların vay haline, (107/4)

Ki onlar, namazlarında yanılgıdadırlar, (107/5)

Şu halde Rabbin için namaz kıl ve kurban kes. (108/2)

Eğer korkarsanız yaya veya binekte iken kılın. Güvenliğe girdiğinizde ise yine Allah'ı bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi zikredin. (2/239)

Onlar Rablerine secde ederek ve kıyama durarak gecelerler. (Furkan, 64)

NANKÖRLÜK

Öyleyse (yalnızca) Beni anın Ben de sizi anayım; ve (yalnızca) Bana şükredin ve (sakın) nankörlük etmeyin. (2/152)

Sen onlar için ister bağışlanma dile istersen dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu

gerçekten onların Allah'a ve elçisine (karşı) nankörlük etmeleri dolayısıyladır. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/80)

Andolsun biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırıp sonra bunu kendisinden çekip-alsak kuşkusuz o (artık) umudunu kesmiş bir nankördür. (11/9)

Böylece biz seni kendisinden önce nice ümmetler gelip-geçmiş olan bir ümmete (elçi olarak) gönderdik; sana vahyettiklerimizi onlara okuyasın diye. Oysa onlar Rahman'a nankörlük ediyorlar. De ki: "O benim Rabbimdir O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve son dönüş O'nadır." (13/30)

Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışırsanız onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki insan pek zalimdir pek nankördür. (14/34)

Rabbiniz şöyle buyurmuştu: "Andolsun eğer şükrederseniz gerçekten size arttırırım ve andolsun eğer nankörlük ederseniz şüphesiz benim azabım pek şiddetlidir." (14/7)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi rızkı da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak ona açlık ve korku elbisesini tattırdı. (16/112)

Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük etmek için. Öyleyse yararlanın ilerde bileceksiniz. (16/55)

Çünkü saçıp-savuranlar şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan ise Rabbine karşı nankördür. (17/27)

Size denizde bir sıkıntı (tehlike) dokunduğu zaman O'nun dışında taptıklarınız kaybolur-gider; fakat karaya (çıkarıp) sizi kurtarınca (yine) sırt çevirirsiniz. İnsan pek nankördür. (17/67)

Veya sizi bir kere daha ona (denize) gönderip üzerinize kırıp geçiren bir fırtına salarak nankörlük etmeniz nedeniyle sizi batırmasına karşı emin misiniz? Sonra onun öcünü Bize karşı alacak (kimseyi de) bulamazsınız. (17/69)

Artık kim bir mü'min olarak salih amellerde bulunursa onun çabası için (karşılık olarak) küfran (nankörlük) yoktur. Şüphesiz biz onun yazıcılarıyız. (21/94)

Şüphesiz Allah (müşriklerin saldırı ve sinsi tuzaklarını) iman edenlerden uzaklaştırmaktadır. Gerçekten Allah hain ve nankör olan kimseyi sevmez. (22/38)

Sizi diri tutan sonra öldürecek sonra da diriltecek olan O'dur. Gerçekten insan pek nankördür. (22/66)

Andolsun bunu onların arasında öğüt alıp-düşünsünler diye çeşitli biçimlerde açıkladık. Ama insanların çoğu nankörlük edip ayak direttiler. (25/50)

"Ve sen yapacağın işi (cinayeti) de işledin; sen nankörlerdensin." (26/19)

Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin fazlındandır O'na şükredecek miyim yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse artık o kendisi için şükretmiştir kim nankörlük ederse gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır Kerim olandır." (27/40)

Kendilerine verdiğimiz (nimetler)e nankörlük etsinler ve yararlanıp-metalansınlar diye. Ancak onlar yakında bileceklerdir. (29/66)

Görmediler mi ki çevrelerinde insanlar kapılıp-yağma edilirken biz Harem (Mekke'y)i güvenilir (ve dokunulmaz) kıldık? Yine de onlar batıla inanıp Allah'ın nimetlerine nankörlük mü ediyorlar? (29/67)

Kendilerine (nimet olarak) verdiklerimize nankörlük etsinler diye. Öyleyse metalanıp-yararlanın artık yakında bileceksiniz. (30/34)

Andolsun biz bir rüzgar göndersek de onu(n ekinini) sararmış görseler mutlaka ardından nankörlük ederler. (30/51)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırlar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarınca artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

Böylelikle nankörlük etmeleri dolayısıyla onları cezalandırdık. Biz (nimete) nankörlük edenden başkasını cezalandırır mıyız? (34/17)

İnkar edenlere gelince onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne karar verilir ki böylece ölüversinler ne de kendilerine onun azabından (bir şey) hafifletilir. İşte biz her nankör olanı böyle cezalandırırız. (35/36)

Şayet onlar sırt çevirecek olurlarsa artık Biz seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermiş değiliz. Sana düşen yalnızca tebliğdir. Gerçek şu ki Biz insana tarafımızdan bir rahmet taddırdığımız zaman ona sevinir. Eğer onlara kendi ellerinin takdim ettikleri dolayısıyla bir kötülük isabet ederse bu durumda insan bir nankör kesiliverir. (42/48)

(Buna rağmen) Kendi kullarından O'na bir parça kılıp-yakıştırdılar. Doğrusu insan açıkça bir nankördür. (43/15)

Siz ikiniz (ey melekler) her inatçı nankörü atın cehennemin içine (50/24)

Gözlerimiz önünde akıp-gitmekteydi. (Kendisi ve getirdikleri) İnkâr edilmiş-nankörlük edilmiş olan (Nuh)a bir mükafaat olmak üzere. (54/14)

Biz ona yolu gösterdik; (artık o) ya şükredici olur ya da nankör. (76/3)

Öyleyse Rabbinin hükmüne sabır göster. Onlardan günahkar veya nankör olana itaat etme. (76/24)

Kahrolası insan ne kadar nankördür. (80/17)

Tersine o nankörler yalanlıyorlar. (84/22)

Gerçekten insan Rabbine karşı nankördür. (100/6)

NAR

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

NASİB

(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur. (2/200)

İşte bunların kazandıklarına karşılık nasibleri vardır. Allah, hesabı pek seri görendir. (2/202)

İşte böylece biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) verdik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik yapanların ecrini kayba uğratmayız. (12/56)

Allah, inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiçbir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür, üstün ve galib olandır. (33/25)

Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz sen, karşılıksız armağan edensin." (38/35)

Kim ahiret ekinini isterse, Biz ona kendi ekininde arttırmalar yaparız. Kim dünya ekinini isterse, ona da ondan veririz; ancak onun ahirette bir nasibi yoktur. (42/20)

NEBİ

Biz senden önce hiçbir Resul ve Nebi göndermiş olmayalım ki, o bir dilekte bulunduğu zaman, şeytan, onun dilediğine (bir kuşku veya sapma unsuru) katıp bırakmış olmasın. Ama Allah, şeytanın katıp-bırakmalarını giderir, sonra kendi ayetlerini sağlamlaştırıp-pekiştirir. Allah, gerçekten bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (22/52)

NEFİS

Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yaratan (gerçek ilah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, yaratıcınız katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (2/54)

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

Allah'ın kullarından, dilediğine kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini 'kıskanarak ve hakka baş kaldırarak' Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azab vardır. (2/90)

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)

Kitap Ehlinden çoğu, kendilerine gerçek (hak) apaçık belli olduktan sonra, nefislerini (kuşatan) kıskançlıktan dolayı, imanınızdan sonra sizi inkâra döndürmek arzusunu duydular. Fakat, Allah'ın emri gelinceye kadar onları bırakın ve (onlara ne sözle, ne de eylemle) ilişmeyin. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (2/109)

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Kitap Ehlinden bir grup, sizi şaşırtıp saptırmayı arzuladı; fakat onlar ancak kendi nefislerini şaşırtıp-saptırırlar da şuuruna varmazlar. (3/69)

Onların bu dünya hayatındaki harcamaları kendi nefislerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğukluktaki bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmiştir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler. (3/117)

Ve 'çirkin bir hayasızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyenlerdir. (3/135)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

hiçbir peygambere, emanete ihanet yaraşmaz. Kim ihanet ederse, kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa, (ona) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar. (3/161)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakının. Ve (yine) kendisiyle, birbirinizle dilekleştiğiniz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözeticidir. (4/1)

Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan (doğan) bir ticaretten başka haksız 'nedenler ve yollarla' (batılca) yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Şüphesiz, Allah, sizi çok esirgeyendir. (4/29)

İşte bunların, Allah kalplerinde olanı bilmektedir. O halde sen, onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve onlara nefislerine ilişkin açık ve etkileyici söz söyle. (4/63)

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden, esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'aflar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o? (4/97)

Kendi nefislerine ihanet edenlerden yana mücadeleye girişme. Hiç şüphesiz Allah, ihanette ilerlemiş günahkarı sevmez. (4/107)

Eğer Allah'ın fazlı ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir grup, seni de saptırmak için tasarı kurmuştu. Oysa onlar, ancak kendi nefislerini saptırırlar ve sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür. (4/113)

Eğer bir kadın, kocasının nüşuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

Andolsun, biz İsrailoğullarından kesin söz almış (misak) ve onlara elçiler göndermiştik. Onlara ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir şeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü de öldürdüler. (5/70)

Onlardan çoğunun inkâra sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün. Kendileri için nefislerinin takdim ettiği şey ne kötüdür. Allah onlara gazablandı ve onlar azabda ebedi kalacaklardır. (5/80)

Ey iman edenler, üzerinizdeki (yükümlülük) kendi nefislerinizdir. Siz doğru yola erişirseniz, sapan size zarar veremez. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. O, size yaptıklarınızı haber verecektir. (5/105)

De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar inanmayanlardır. (6/12)

Onlar, hem ondan alıkoyarlar, hem kendileri kaçarlar. Onlar, yalnızca kendi nefislerinden başkasını yıkıma uğratmazlar ama şuurunda değildirler. (6/26)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaatçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

O, sizi tek bir nefisten yaratandır. (Sizin için) Bir karar (kalış) ve emanet (olarak konuluş) yeri vardır. Kavrayabilen bir topluluk için ayetleri birer birer açıkladık. (6/98)

Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şehadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şehadet ettiler. (6/130)

De ki: "O, herşeyin Rabbi iken, ben Allah'tan başka bir Rab mi arayayım? hiçbir nefis, kendisinden başkasının aleyhine (günah) kazanmaz. Günahkar olan bir başkasının günah yükünü taşımaz. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. O, size hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir." (6/164)

Kimin tartıları hafif kalırsa, bunlar da ayetlerimize zulmedegeldiklerinden dolayı nefislerini hüsrana uğratanlardır. (7/9)

Dediler ki: "Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eğer bizi bağışlamazsan ve esirgemezsen, gerçekten hüsrana uğrayanlardan olacağız." (7/23)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil

miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (7/172)

Ayetlerimizi yalanlayanlar ve yalnızca kendi nefislerine zulmedenlerin örneği ne kötüdür. (7/177)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

Oysa (bu şirk koştukları güçler ve nesneler) ne onlara bir yardıma güç yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmeğe. (7/192)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (9/118)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

İşte orada, her nefis önceden yaptıklarıyla imtihana çekilmiş olacak ve onlar asıl-gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülecekler. Yalan yere uydurdukları da, kendilerinden kaybolup uzaklaşacaklar. (10/30)

Şüphesiz Allah, insanlara hiçbir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar. (10/44)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fidye olarak verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını

gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." (11/31)

Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmettiler. Böylece Rabbinin emri geldiği zaman, Allah'ı bırakıp da taptıkları ilahları, onlara hiçbir şey sağlayamadı, 'helak ve kayıplarını' arttırmaktan başka bir işe yaramadı. (11/101)

(Yine de) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz, benim Rabbim, bağışlayandır, esirgeyendir." (12/53)

O'nun (insanın) önünden ve arkasından izleyenleri vardır, onu Allah'ın emriyle gözetip-korumaktadırlar. Gerçekten Allah, kendi nefis (öz)lerinde olanı değiştirip bozuncaya kadar, bir toplulukta olanı değiştirip-bozmaz. Allah bir topluluğa kötülük istedi mi, artık onu geri çevirmeye hiçbir (biçimde imkan) yoktur; onlar için O'ndan başka bir veli yoktur. (13/11)

Siz, kendi nefislerine zulmedenlerin yerleştikleri yerlerde oturmuştunuz. Onlara ne yaptığımız size açıklanmıştı ve size örnekler vermiştik. (14/45)

Ki melekler, kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında, "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk" diye teslim olurlar. Hayır, şüphesiz Allah, sizin neler yaptığınızı bilendir. (16/28)

(Küfre sapanlar) Kendilerine meleklerin gelmesinden veya Rabbinin emrinin gelmesinden başka bir şey mi gözlüyorlar? Onlardan öncekiler de öyle yapmıştı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/33)

Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (16/89)

Yahudi olanlara da, bundan önce sana aktardıklarımızı haram kıldık. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/118)

Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendi nefislerinin yaratılışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben, saptırıcıları yardımcı-güç de edinmedim. (18/51)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz bize döndürüleceksiniz. (21/35)

Yoksa bize karşı kendilerini, engelleyerek koruyabilecek ilahları mı var? Onların kendi nefislerine bile yardıma güçleri yetmez ve onlar bizden yakınlık bulamazlar. (21/43)

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak biz yeteriz. (21/47)

Onun uğultusunu bile duymazlar. Onlar nefislerinin arzuladığı (sayısız nimet) içinde ebedi kalıcıdırlar. (21/102)

Kimin tartısı hafif gelirse, işte onlar da kendi nefislerini hüsrana uğratanlar, cehennemde de ebedi olarak kalacak olanlardır. (23/103)

Onu işittiğiniz zaman, erkek mü'minler ile kadın mü'minlerin kendi nefisleri adına hayırlı bir zanda bulunup: "Bu, açıkca uydurulmuş iftira bir sözdür" demeleri gerekmez miydi? (24/12)

O'nun dışında, hiçbir şeyi yaratmayan, üstelik kendileri yaratılmış olan, kendi nefislerine bile ne zarar, ne yarar sağlayamayan, öldürmeye, yaşatmaya ve yeniden diriltip-yaymaya güçleri yetmeyen birtakım ilahlar edindiler. (25/3)

Bize kavuşmayı ummayanlar, dediler ki: "Bize meleklerin indirilmesi ya da Rabbimizi görmemiz gerekmez miydi?" Andolsun, onlar kendi nefislerinde büyüklüğe kapıldılar ve büyük bir azgınlıkla baş kaldırdılar. (25/21)

İşte biz, onların her birini kendi günahıyla yakalayıverdik. Böylece onlardan kiminin üstüne taş fırtınası gönderdik, kimini şiddetli bir çığlık sarıverdi, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmedici değildi, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (29/40)

Her nefis ölümü tadıcıdır; sonra bize döndürüleceksiniz. (29/57)

Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre (ecel) olarak yaratmıştır. Gerçekten, insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkar ediyorlar. (30/8)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek

ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Onda 'sükun bulup durulmanız' için, size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/21)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle eşit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

Artık hiçbir nefis, yaptıklarına karşılık olmak üzere kendileri için gözler aydınlığı olarak nelerin (sayısız nimetlerin) saklandığını bilmez. (32/17)

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de, Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınız başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimizin arasını aç (şehirlerimiz birbirine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Böylece biz de onları efsaneler(e konu olan bir halk) kıldık ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (34/19)

Yerin bitirdiklerinden, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratan (Allah çok) yücedir. (36/36)

Sizi tek bir nefisten yarattı, sonra ondan kendi eşini var etti ve sizin için davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (39/6)

Şüphesiz küfredenlere de (şöyle) seslenilir: "Allah'ın gazablanması, elbette sizin kendi nefislerinize gazablanmanızdan daha büyüktür. Çünkü siz, imana çağrıldığınız zaman inkâr ediyordunuz. (40/10)

Bugün her bir nefis, kendi kazandığıyla karşılık görür. Bugün zulüm yoktur. Şüphesiz Allah, hesabı seri görendir. (40/17)

Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin velilerinisiz. Orda nefislerinizin arzuladığı herşey sizindir ve istediğiniz herşey de sizindir." (41/31)

Biz ayetlerimizi hem afakta, hem kendi nefislerinde onlara göstereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. herşeyin üzerinde Rabbinin şahid olması yetmez mi? (41/53)

O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler, davarlardan da çiftler var etti. Sizleri bu tarzda türetip-yayıyor. O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir. (42/11)

Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde, ona (ateşe) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmeden bakarlar. İman edenler de: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akraba (veya yandaş)larını da hüsrana uğratmışlardır" dediler. Haberiniz olsun; gerçekten zalimler, kalıcı bir azab içindedirler. (42/45)

Onların etrafında altın tepsiler ve testilerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı herşey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız." (43/71)

Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı; öyle ki, her nefis kazandıklarıyla karşılık görsün. Onlara zulmedilmez. (45/22)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

(Artık) Her bir nefis, yanında bir sürücü ve bir şahid ile gelmiştir. (50/21)

Ve kendi nefislerinizde de. Yine de görmüyor musunuz? (51/21)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (57/22)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

Kendileri Allah'ı unutmuş, böylece O da onlara kendi nefislerini unutturmuş olanlar gibi olmayın. İşte onlar, fasık olanların ta kendileridir. (59/19)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Her nefis, kazandıklarına karşılık bir rehinedir. (74/38)

Nefisler, birleştiği zaman, (81/7)

(Artık her) Nefis, neyi hazırladığını bilip-öğrenmiştir. (81/14)

(Artık her) Nefis önceden takdim ettiklerini ve ertelediklerini bilip-öğrenmiştir. (82/5)

Üzerinde gözetleyici-koruyucu bulunmayan hiçbir nefis (kimse) yoktur. (86/4)

Ey mutmain (tatmin bulmuş) nefis, (89/27)

Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

Kendi nefsini aşağılık kılandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir. (2/130)

İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah'ın rızasını ara(yıp kazan)mak amacıyla nefsini satın alır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (2/207)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefsine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah herşeyi bilendir. (2/231)

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/286)

Artık onları, kendisinde şüphe olmayan bir gün topladığımızda ve her bir nefse -haksızlığa uğratılmaksızın- kazandığı tam olarak ödendiğinde nasıl olacak? (3/25)

Her bir nefsin hayırdan yaptıklarını hazır bulduğu ve her ne kötülük işlediyse onunla kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını istediği o günü (düşünün). Allah, sizi kendisinden sakındırır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (3/30)

Kim kötülük işler veya nefsine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur. (4/110)

Kim bir günah kazanırsa, o ancak kendi nefsi aleyhinde onu kazanmıştır. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/111)

Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (5/30)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır. (5/32)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: "Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım." (10/15)

De ki: "Ey insanlar, şüphesiz size Rabbinizden hak gelmiştir. Kim hidayet bulursa, o ancak kendi nefsi için hidayet bulmuştur. Kim saparsa, o

da, kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim." (10/108)

Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düzüp-uydurduklarınıza karşı (kendisinden) yardım istenecek olan Allah'tır." (12/18)

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kınadığınız işte budur. Andolsun onun nefsinden ben murad istedim, o ise (kendini) korudu. Ve andolsun, eğer o kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa, mutlaka zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacak." (12/32)

(Hükümdar topladığı o kadınlara:) "Yusuf'un nefsinden murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, haşa" dediler. "Biz ondan hiçbir kötülük görmedik." Aziz (Vezir)in de karısı dedi ki: "İşte şu anda gerçek orta yere çıktı; onun nefsinden ben murad almak istemiştim. O ise gerçekten doğruyu söylenlerdendir." (12/51)

Babalarının kendilerine emrettiği yerden (Mısır'a) girdiklerinde, (bu,) -Yakub'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi (gidermeyi) sağlamadı. Gerçekten o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler. (12/68)

(Şehre dönüp durumu babalarına aktarınca o:) "Hayır" dedi. "Nefsiniz sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah (pek yakın bir gelecekte) onların tümünü bana getirir. Çünkü O, bilenin, hüküm ve hikmet sahibi olanın kendisidir." (12/83)

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılır?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Bunları adlandırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi (kanıyorsunuz)? Hayır, inkâr edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur. (13/33)

Onlardan öncekiler de hileli-düzenler kurmuşlardı; fakat düzen kuruculuğun (tedbirlerin, karşılık vermelerin) tümü Allah'a aittir. Her bir nefsin ne kazandığını O bilir. Bu yurdun sonu kimindir, inkâr edenler pek yakında bileceklerdir. (13/42)

(Bu azab,) Allah'ın her nefsi kendi kazandığıyla cezalandırması içindir. Şüphesiz Allah, hesabı pek çabuk görendir. (14/51)

O gün, herkes kendi nefsi adına mücadele eder ve herkese yaptığının karşılığı eksiksiz ödenir. Onlar zulme uğratılmazlar. (16/111)

Kendi kitabını oku; bugün nefsin hesap sorucu olarak sana yeter." (17/14)

Kim hidayete ererse, kendi nefsi için hidayete erer; kim de saparsa kendi aleyhine sapar. hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz, bir elçi gönderinceye kadar (hiçbir topluma) azab edecek değiliz. (17/15)

Kendi nefsinin zalimi olarak (böylece) bağına girdi (ve): "Bunun sonsuza kadar kuruyup-yok olacağını sanmıyorum" dedi. (18/35)

Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm, böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoşa giden (bir şey) gösterdi." (20/96)

Ve Kur'an'ı okumakla da (emrolundum). Artık kim hidayete gelirse, kendi nefsi için hidayete gelmiştir; kim sapacak olursa, de ki: "Ben yalnızca uyarıcılardanım." (27/92)

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten, ben kendi nefsime zulmettim, artık beni bağışla." Böylece (Allah) onu bağışladı. Şüphesiz. O, bağışlayandır, esirgeyendir. (28/16)

Kim cihad ederse, yalnızca kendi nefsi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah, alemlerden müstağnidir. (29/6)

Eğer biz dilemiş olsaydık, her bir nefse kendi hidayetini verirdik. Fakat benden çıkan şu söz gerçekleşecektir: "Andolsun, cehennemi cinlerden ve insanlardan (İnkâr edenlerle) tamamıyla dolduracağım." (32/13)

Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiğin kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah, kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince, biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman, onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

De ki: "Eğer ben sapacak olsam, artık kendi nefsim aleyhine sapmış olurum; eğer hidayeti bulacak olsam, bu da Rabbimin bana vahyetmekte olduğu (Kur'an) sayesindedir. Şüphesiz O, işitendir, yakın olandır." (34/50)

Kötü olarak işledikleri kendisine çekici-süslü kılınıp da onu güzel gören mi (Allah katında kabul görecek)? Artık şüphesiz Allah, dilediğini saptırır, dilediğini hidayete eriştirir. Öyleyse, onlara karşı nefsin hasretlere kapılıp gitmesin. Gerçekten Allah, yaptıklarını bilendir. (35/8)

hiçbir günahkar bir başka günahkarın günahını yüklenemez. Eğer yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu taşımaya çağırsa, -bu, yakın-akrabası da olsa- kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen, yalnızca gayb ile Rablerinden 'içleri titreyerek-korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyarırsın. Kim temizlenip-arınırsa, artık o, kendi nefsi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (35/18)

Sonra Kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefsine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (35/32)

Ona ve İshak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan, ihsanda bulunan (muhsin olan) da var, açıkça kendi nefsine zulmeden de. (37/113)

Her bir nefse yaptığının tam karşılığı verildi. O, onların işlediklerini daha iyi bilendir. (39/70)

İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağrılıyorsunuz; buna rağmen bazılarınız cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, artık o, ancak kendi nefsine cimrilik eder. Allah ise, Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız, sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar, sizin benzeriniz de olmazlar. (47/38)

Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız. (50/16)

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (64/16)

Ey Peygamber, kadınları boşadığınız zaman, iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmasınlar; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse, gerçekte o, kendi nefsine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah, bunun arkasından bir iş (durum) oluşturur. (65/1)

Geniş-imkanları olan, nafakayı geniş imkanlarına göre versin. Rızkı kısıtlı tutulan da, artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah, hiçbir nefse ona verdiğinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah, bir güçlüğün ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir. (65/7)

Ve yine hayır; kendini kınayıp duran nefse de and ederim. (75/2)

Hayır; insan, kendi nefsine karşı bir basirettir. (75/14)

Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi heva (istek ve tutkular) dan sakındırırsa, (79/40)

hiçbir nefsin bir başka nefse herhangi bir şeye güç yetiremeyeceği gündür; o gün emir yalnızca Allah'ındır. (82/19)

Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene', (91/7)

NEHİR

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6)

Firavun, kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?" (43/51)

Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nehir (çevresin)dedirler. (54/54)

NESHETMEK

Biz, daha hayırlısını veya bir benzerini getirinceye (kadar) hiçbir ayeti neshetmez (hükmünü yürürlükten kaldırmaz) veya unutturmayız. Bilmez misin ki Allah, gerçekten herşeye güç yetirendir. (2/106)

NESİL

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6)

Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık delililer getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (10/13)

Bunlar, sana doğru haber (kıssa) olarak aktardığımız (geçmişteki) nesillerin haberleridir. Onlardan kimi ayakta kalmış, (hâlâ izleri var, kimi de) biçilmiş ekin (gibi yerlebir edilmiş, kalıntısı silinmiş) dir. (11/100)

Onlar, zulüm işlemektelerken, ülkeleri (veya nesilleri) yakaladığı zaman... Rabbinin yakalaması işte böyledir. Gerçekten O'nun yakalaması pek acı, pek şiddetlidir. (11/102)

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde bulundukları refahın peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı. (11/116)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılma duyarlılığın)ı kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (19/59)

Onlardan önce nice insan- nesillerini yıkıma uğrattık, onlar mal (giyim, kuşam ve tefriş) bakımından da, gösteriş bakımından da daha güzeldiler. (19/74)

Biz, onlardan önce nice insan- nesillerini yıkıma uğrattık; (şimdiyse) onlardan hiçbirini hissediyor veya onların fısıltılarını duyuyor musun? (19/98)

(Firavun) Dedi ki: "İlk çağlardaki nesillerin durumu nedir öyleyse?" (20/51)

Kendilerinden önceki nesillerden nicelerini yıkıma uğratmamız, onları doğruya yöneltmedi mi? (Oysa bugün kendileri) onların kaldıkları yerlerde (tarihi kalıntıları üzerinde) gezinip duruyorlar. Şüphesiz bunda sağduyu sahipleri için ayetler vardır. (20/128)

Sonra onların ardından başka nesiller yaratıp-inşa ettik. (23/42)

Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri (yok ettik). (25/38)

Andolsun, ilk nesilleri yıkıma uğrattıktan sonra, Musa'ya, insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere Kitap verdik. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürler diye. (28/43)

Ancak biz birçok nesiller inşa ettik de onların üzerinde (nice) ömür(ler) uzayıp geçti. Ve sen Medyen halkı içinde yaşayıp da ayetlerimizi onlardan okuyarak öğrenmiş değilsin. Ancak (bu bilgileri sana) gönderen biziz. (28/45)

Dedi ki: "Bu, bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir." Bilmez mi, ki gerçekten Allah, kendisinden önceki nesillerden kuvvet bakımından kendisinden daha güçlü ve insan-sayısı bakımından daha çok olan kimseleri yıkıma uğratmıştır. Suçlu-günahkarlardan kendi günahları sorulmaz. (28/78)

Yurtlarında gezip dolaştıkları nice nesilleri kendilerinden evvel yıkıma uğratmış olmamız, hâlâ onları doğru yola iletip yöneltmedi mi? Elbette, bunda ayetler vardır; yine de işitmiyorlar mı? (32/26)

Görmüyorlar mı, kendilerinden önce nice nesilleri helak ettik? Onlar, bir daha kendilerine dönmemektedirler. (36/31)

O kimse ki, anne ve babasına: "Öf size, benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni (diriltilip) çıkarılacağımla mı tehdit ediyorsunuz?" dedi. O ikisi (anne ve babası) ise Allah'a yakararak: "Yazıklar sana, iman et, şüphesiz Allah'ın va'di haktır." (derler; fakat) O: "Bu, geçmişlerin masallarından başkası değildir" der. (46/17)

Biz bunlardan önce nice nesiller yıkıma uğrattık ki onlar, zorbaca yakalamak (yakıp-yıkmak, baskı ve şiddetle yönetmek, sindirmek) bakımından kendilerinden daha üstündüler; şehirlerde (yerin üstünü altına getirip, sayısız kazı, inşaat ve araştırmalarla her yanı) delik-deşik etmişlerdi. (Ama) kaçacak bir yer var mı? (50/36)

NESR

Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yeğus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesr'i." (71/23)

NEŞE

Doğrusu gece neşesi (gece ibadeti, insanın iç dünyasında uyandırdığı) etki bakımından daha kuvvetli, okumak bakımından daha sağlamdır. (73/6)

Doğrusu, 'suç ve günah işleyenler,' kimi iman edenlere gülüp-geçerlerdi. Yanlarına vardıkları zaman, birbirlerine kaş-göz ederlerdi. Kendi yakınlarına döndükleri zaman neşeyle dönerlerdi. (83/29-31)

NİKAH

Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye, -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırırlar, Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/221)

Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa, (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa, onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa, tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunları (böyle) açıklar. (2/230)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara, kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte, içinizde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah, bilir de siz bilmezsiniz. (2/232)

(İddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah, sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanıncaya kadar nikah bağını bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki, elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak davranandır. (2/235)

Eğer onlara mehir tesbit eder de, el sürmeden boşarsanız, bu durumda -kendileri veya nikah bağı elinde olanın bağışlaması hariç- tesbit ettiğiniz (mehr)in yarısı onlarındır. Sizin (tümünü veya fazlasını) bağışlamanız takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü (derece farkını) unutmayın. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızı görendir. (2/237)

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, bu durumda, (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu sapmamanıza daha yakındır. (4/3)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Kadınlardan babalarınızın nikahladıklarını nikahlamayın. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Çünkü bu, 'çirkin bir hayasızlık' ve 'öfke duyulan bir iğrençliktir.' Ne kötü bir yoldu o!... (4/22)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva,) Kendilerine yazılan (hakları veya miras)ı vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir. (4/127)

Zina eden erkek, zina eden ya da müşrik olan bir kadından başkasını nikahlayamaz; zina eden kadını da zina eden ya da müşrik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu, mü'minlere haram kılınmıştır. (24/3)

İçinizde evli olmayanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler Allah, kendi fazlından onları zengin eder. Allah geniş (nimet sahibi)dir, bilendir. Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaını elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim

onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/32-33)

(Babaları) Dedi ki: "Doğrusu ben, sekiz yıl bana hizmet etmene karşılık olmak üzere, şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum; şayet on (yıl)a tamamlayacak olursan, artık o da senden. Ben sana zorluk çıkarmak istemem; beni de inşaallah salih olanlardan bulacaksın." (28/27)

Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp sonra onlara dokunmadan boşarsanız, bu durumda sizin için üzerlerine sayacağınız bir iddet yoktur. Artık (hemen) onları yararlandırın (onlara yetecek bir miktar verin) ve güzel bir salma tarzıyla onları salıverin. (33/49)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağrıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

NİMET

...Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna,... (1/6)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi hatırlayın ve ahdime bağlı kalın, ki ben de ahdinize bağlı kalayım. Ve yalnızca benden korkun. (2/40)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere muhakkak üstün kıldığımı hatırlayın. (2/122)

Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Siz de) Her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki, onlardan zulmedenlerin dışında insanların, size karşı bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın, Benden korkun, üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Umulur ki hidayete erersiniz. (2/150)

İsrailoğullarına sor, onlara nice açık ayet(ler) verdik. Kendisine geldikten sonra kim Allah'ın nimetini değiştirirse, (bilsin ki) şüphesiz Allah, cezası pek şiddetli olandır. (2/211)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefsine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah herşeyi bilendir. (2/231)

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzenizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (3/103)

Onlar, Allah'tan bir nimeti, bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecrini boşa çıkarmadığını müjdelemektedirler. (3/171)

Bundan dolayı, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar, Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (3/174)

Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, doğrular (ve doğrulayanlar), şehidler ve salihlerle beraberdir. Ne iyi arkadaştır onlar? (4/69)

Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Şayet, size bir musibet isabet edecek olsa: "Doğrusu Allah, bana nimet verdi, çünkü onlarla birlikte olmadım" der. (4/72)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size

haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (5/7)

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani bir topluluk, size ellerini uzatmaya yeltenmişti de, (Allah,) onların ellerini sizlerden geri püskürtmüştü. Allah'tan korkup-sakının. Mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler. (5/11)

Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı, sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi." (5/20)

Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Girerseniz, şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi. (5/23)

Eğer, Kitap Ehli iman edip sakınsalardı, elbette onların kötülüklerini örter ve onları 'nimetlerle donatılmış' cennetlere sokardık. (5/65)

Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür! (5/66)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör

olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Sizi uyarmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikr'in gelmesine mi şaşırdınız? (Allah'ın) Nuh kavminden sonra sizi halifeler kıldığını ve sizin yaratılışta gelişiminizi arttırdığını (veya üstün kıldığını) hatırlayın. Öyleyse Allah'ın nimetlerini hatırlayın, ki kurtuluş bulasınız." (7/69)

(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)

Nedeni şu: Bir kavim (toplum), kendinde olanı değiştirinceye kadar Allah, ona nimet olarak bağışladığını değiştirici değildir. Allah şüphesiz işitendir, bilendir. (8/53)

Rableri onlara katından bir rahmeti, bir hoşnutluğu ve onlar için, kendisine sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler. (9/21)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar da, Rableri onları imanları dolayısıyla altından ırmaklar akan, nimetlerle donatılmış cennetlere yöneltip-iletir (hidayet eder). (10/9)

Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden gidiverdi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir. (11/10)

Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar, bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğratıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Allah'ın bu nimetini inkâra değiştirenleri ve kavimlerini 'yıkım ve azab' yurduna konduranları görmedin mi? (14/28)

Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışırsanız, onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki, insan pek zalimdir, pek nankördür. (14/34)

Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışacak olursanız, onu bir genelleme yaparak bile sayamazsınız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (16/18)

Nimet olarak size ulaşan ne varsa, Allah'tandır, sonra size bir zarar dokunduğunda (yine) ancak O'na yalvarmaktasınız. (16/53)

Allah rızıkta kiminizi kiminize üstün kıldı; üstün kılınanlar, rızıklarını ellerinin altında bulunanlara onda eşit olacak şekilde çevirip-verici değildirler. Şimdi Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/71)

Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Onlar, Allah'ın nimetini biliyorlar, sonra da inkar ediyorlar; onların çoğu inkâr edenlerdir. (16/83)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızkı da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı. (16/112)

Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. (16/114)

O'nun nimetlerine şükrediciydi. (Allah) Onu seçti ve doğru yola iletti. (16/121)

İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır. (17/83)

Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (güç, nimet ve imkan), daha hayırlıdır. Madem öyle, bana (insani) güçle yardım edin de, sizinle onlar arasında sapasağlam bir engel kılayım." (18/95)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve

seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Onun uğultusunu bile duymazlar. Onlar nefislerinin arzuladığı (sayısız nimet) içinde ebedi kalıcıdırlar. (21/102)

Mülk, o gün yalnızca Allah'ındır. O, aralarında hükmedecektir. Artık iman edip salih amellerde bulunanlar; nimetlerle donatılmış cennetler içindedirler. (22/56)

İşte (yeryüzünün hakimiyetine ve ahiretin nimetlerine) varis olacak onlardır. (23/10)

Bana karşı lütuf-dediğin nimet de, İsrailoğullarını köle kılmandan dolayıdır." (26/22)

Beni nimetlerle-donatılmış cennetin mirasçılarından kıl," (26/85)

Süleyman, Davud'a mirasçı oldu ve dedi ki: "Ey insanlar, bize kuşların konuşma-dili öğretildi ve bize herşeyden (bol bir nimet) verildi. Gerçekten bu, apaçık bir üstünlüktür." (27/16)

(Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)

Dedi ki: "Rabbim, bana verdiğin nimetler adına, artık suçlu günahkarlara destekçi olmayacağım." (28/17)

Görmediler mi ki, çevrelerinde insanlar kapılıp-yağma edilirken, biz Harem (Mekke'y)i güvenilir (ve dokunulmaz) kıldık? Yine de onlar, batıla inanıp Allah'ın nimetlerine nankörlük mü ediyorlar? (29/67)

(Ancak) Gerçekten iman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için nimetlerle-donatılmış cennetler vardır. (31/8)

Görmüyor musunuz ki, şüphesiz Allah, göklerde ve yerde olanları emrinize amade kılmış, açık ve gizli sizin üzerinizdeki nimetlerini genişletip-tamamlamıştır. (Buna rağmen) İnsanlardan öyleleri vardır ki, hiçbir ilme dayanmadan, bir yol gösterici ve aydınlatıcı bir kitap olmadan Allah hakkında mücadele edip durur. (31/20)

Görmüyor musun ki, size ayetlerinden (bazılarını) göstermesi için, gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir! Hiç şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden için gerçekten ayetler vardır. (31/31)

Artık hiçbir nefis, yaptıklarına karşılık olmak üzere kendileri için gözler aydınlığı olarak nelerin (sayısız nimetlerin) saklandığını bilmez. (32/17)

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece biz de onların üzerine, bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı görendir. (33/9)

Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiğin kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah, kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince, biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman, onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

Ey insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Gökten ve yerden sizi rızıklandıran Allah'ın dışında bir başka yaratıcı var mı? O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorsunuz? (35/3)

Nimetlerle donatılmış (naim) cennetlerde. (37/43)

Eğer Rabbimin nimeti olmasaydı, muhakkak ben de (azab yerine getirilip) hazır bulundurulanlardan olacaktım. (37/57)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, gönülden katıksızca yönelmiş olarak Rabbine dua eder. Sonra ona kendinden bir nimet verdiği zaman, daha önce O'na dua ettiğini unutur ve O'nun yolundan saptırmak amacıyla Allah'a eşler koşmaya başlar. De ki: "İnkârınla biraz (dünya zevklerinden) yararlan; çünkü sen, ateşin halkındansın." (39/8)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, bize dua eder; sonra tarafımızdan ona bir nimet ihsan ettiğimizde, der ki: "Bu, bana ancak bir bilgi(m) dolayısıyla verildi." Hayır; bu bir fitne (kendisini bir deneme)dir. Ancak çoğu bilmiyorlar. (39/49)

İnsana nimet verdiğimiz zaman, yüz çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman ise, artık o, geniş (kapsamlı ve derinlemesine) bir dua sahibidir. (41/51)

Onların sırtlarına binip-doğrulmanız, sonra doğrulduğunuz zaman, Rabbinizin nimetini zikretmeniz ve: "Bunlara bizim için boyun eğdiren (Allah) ne yücedir, yoksa biz bunu (kendi hizmetimize) yanaştıramazdık" demeniz için. (43/13)

O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık. (43/59)

Ve içlerinde 'sevinç ve mutluluk içinde' yaşadıkları nimetler, (44/27)

Kendinden (bir nimet olarak) göklerde ve yerde olanların tümüne sizin için boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (45/13)

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükle taşıdı ve onu güçlükle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama

verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." (46/15)

Öyle ki Allah, senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/2)

Ve (daha) başka (nice nimetler de, ki,) siz henüz onlara güç yetirmiş değilsiniz; (ama) gerçekten Allah, onları kuşatmıştır. Allah, herşeye güç yetirendir. (48/21)

Allah'tan bir fazl (bir ihsan ve lütuf) ve bir nimet olarak. Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (49/8)

Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nimet içindedirler; (52/17)

Şu halde sen, öğüt verip-hatırlat; çünkü sen, Rabbinin nimetiyle ne kahinsin, ne mecnun. (52/29)

Öyleyse, Rabbinin hangi nimetlerinden şüphe ediyorsun? (53/55)

Tarafımızdan bir nimet olarak. İşte Biz, şükredenleri böyle ödüllendiririz. (54/35)

Şu halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? (55/13, 16, 18, 21, 23, 25, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63, 65, 67,69, 71, 73, 75, 77)

Nimetlerle-donatılmış cennetler içinde; (56/12)

Ve rızkınızı (Kur'an'dan yararlanma nimetini bırakıp onu) mutlaka yalan saymaktan ibaret mi kılıyorsunuz? (56/82)

Bu durumda rahatlık, güzel rızık ve nimetlerle donatılmış cennet (onundur). (56/89)

Sen, Rabbinin nimetiyle bir mecnun değilsin. (68/2)

Doğrusu, muttaki olanlar için Rableri katında nimetlerle donatılmış cennetler vardır. (68/34)

Eğer Rabbinden bir nimet ona ulaşmasaydı, mutlaka yerilmiş ve çıplak bir durumda (karaya) atılmış olacaktı. (68/49)

Onlardan her biri, nimetlerle donatılmış cennete gireceğini mi umuyor (tamah ediyor)? (70/38)

Eğer onlar (insanlar ve cinler), yol üzerinde 'dosdoğru bir istikamet tuttursalardı', mutlaka Biz onlara bol miktarda su içirir (tükenmez bir rızık ve nimet verir)dik. (72/16)

Yalanlamakta olan nimet (refah ve servet) sahiplerini sen bana bırak ve onlara az bir süre tanı. (73/11)

Her nereye baksan, bir nimet ve büyük bir mülk görürsün. (76/20)

Şüphesiz ebrar olanlar, elbette nimetler(le donatılmış cennetler) içindedirler. (82/13)

Gerçek şu ki, ebrar olanlar, elbette nimetler içindedirler. (83/22)

Nimetin parıltılı-sevincini sen onların yüzlerinde tanırsın. (83/24)

O gün, öyle yüzler de vardır ki, nimette (engin bir mutluluk içinde)dirler. (88/8)

Fakat insan; ne zaman Rabbi kendisini bir denemeden geçirse, ona bir keremde bulunsa, nimetler verse: "Rabbim bana ikram etti" der. (89/15)

Onun yanında hiç kimsenin karşılığı verilecek bir nimeti (borcu) yoktur. (92/19)

Rabbinin nimetini durmaksızın anlat. (93/11)

Sonra o gün, nimetten sorguya çekileceksiniz. (102/8)

NİYET

Allah, sizi yeminlerinizdeki rastgele söylemelerinizden boş amaçsız sözlerden dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah bağışlayandır yumuşak davranandır. (2/225)

NÖBET

Ey iman edenler, sabredin ve sabırda yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz. (3/200)

NUH (A.S.) VE KAVMİ

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Andolsun biz Nuh'u kendi kavmine (toplumuna) gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Doğrusu ben, sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım." Kavmimin önde gelenleri: "Gerçekte biz seni açıkça bir 'şaşırmışlık ve sapmışlık' içinde görüyoruz" dediler. O: "Ey kavmim, bende bir 'şaşırmışlık ve sapmışlık' yoktur; ama ben alemlerin Rabbinden bir elçiyim." dedi. "Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. (Ayrıca) Size öğüt veriyor ve sizin bilmediklerinizi ben Allah'tan biliyorum. "Sakınıp rahmete kavuşmanız için, içinizden sizi uyarıp korkutacak bir adam aracılığı ile bir zikir (Kitap) gelmesine mi şaştınız?" Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi. (7/59-64)

"Sizi uyarmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikr'in gelmesine mi şaşırdınız? (Allah'ın) Nuh kavminden sonra sizi halifeler kıldığını ve sizin yaratılışta gelişiminizi arttırdığını (veya üstün kıldığını) hatırlayın. Öyleyse Allah'ın nimetlerini hatırlayın, ki kurtuluş bulasınız." (7/69)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülü kalmasın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin. Eğer yüz çevirecek olursanız, ben sizden bir karşılık istemedim. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ve ben, Müslümanlardan olmakla emrolundum. Fakat onu yalanladılar; biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık ve onları halifeler kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Uyarılanların nasıl bir sonuca uğratıldıklarına bir bak. (10/71-73)

Andolsun, biz Nuh'u kavmine gönderdik. (Onlara:) "Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıp-korkutucuyum. Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size (gelecek olan) acı bir günün azabından korkarım" (dedi). Kavminden, ileri gelen inkârcılar: "Biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası görmüyoruz; sana, sığ görüşlü olan en aşağılıklarımızdan başkasının uyduğunu görmüyoruz ve sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine, biz sizi yalancılar sanıyoruz" dedi. Dedi ki: "Ey Kavmim, görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve Rabbim bana kendi katından bir rahmet vermiş de (bu,) sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız? Ey Kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim. Onlar gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi, cahillik etmekte olan bir kavim görüyorum. "Ey kavmim, ben onları kovarsam, Allah'tan (gelecek azaba karşı) bana kim yardım edecek? Hiç düşünmez misiniz? Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." Dediler ki: "Ey Nuh, bizimle

çekişip-durdun, bu çekişmede ileri de gittin. Eğer doğru söylüyorsan, bize vaadettiğini getir (görelim.)" Dedi ki: "Eğer dilerse, onu size Allah getirir ve siz (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Eğer Allah sizi azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de, öğüdümün size yararı olmaz. O sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz." Onlar: "Bunu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer onu ben uydurduysam, günahım bana aittir. Ama ben, sizlerin suç olarak işlemekte olduklarınızdan uzağım." Nuh'a vahyedildi: "Gerçekten iman edenlerin dışında, kesin olarak kimse inanmayacak. Şu halde onların işlemekte olduklarından dolayı üzülme. Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda- boğulacaklardır." Gemiyi yapıyordu. Kavminin ileri gelenleri kendisine her uğradığında O'nunla alay ediyordu. O: "Eğer bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizlerle alay edeceğiz" dedi. "Artık, ilerde bileceksiniz. Aşağılatıcı azab kime gelecek ve sürekli azab kimin üstüne çökecek." Sonunda emrimiz geldiğinde ve tandır feveran ettiği zaman, dedik ki: "Her birinden ikişer çift (hayvan) ile aleyhlerinde söz geçmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri ona yükle." Zaten onunla birlikte çok azından başkası iman etmemişti. Dedi ki: "Ona binin. Onun yüzmesi de, demir atması (durması) da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz, benim Rabbim bağışlayandır, esirgeyendir." (Gemi) Onlarla dağlar gibi dalga(lar) içinde yüzüyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: "Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma." (Oğlu) Dedi ki: "Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur." Dedi ki: "Bugün Allah'ın emrinden, esirgeyen olan (Allah)dan başka bir koruyucu yoktur." Ve ikisinin arasına dalga girdi, böylece o da boğulanlardan oldu. Denildi ki: "Ey yer, suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Su çekildi, iş bitiriliverdi, (gemi de) Cudi (dağı) üstünde durdu ve zalimler topluluğuna da: "Uzak olsunlar" denildi. Nuh, Rabbine seslendi. Dedi ki: "Rabbim, şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve senin va'din de doğrusu haktır. Sen hakimlerin hakimisin." Dedi ki: "Ey Nuh, kesinlikle o senin ailenden değildir. Çünkü o, salih olmayan bir iş (yapmıştır). Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten ben, cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum." Dedi ki: "Rabbim, bilgim olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum. Ey Nuh" denildi. "Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in. (Sizden türeyecek diğer kâfir) Ümmetleri de yararlandıracağız, sonra onlara bizden acı bir azab dokunacaktır." Bunlar: Sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bunları sen ve kavmin bundan

önce bilmiyordun. Şu halde sabret. Şüphesiz (güzel olan) sonuç takva sahiplerinindir. (11/25-49)

"Ey kavmim, bana karşı gelişiniz, sakın Nuh kavminin ya da Hud kavminin veya Salih kavminin başlarına gelenlerin bir benzerini size de isabet ettirmesin. Üstelik Lut kavmi size pek uzak değil." (11/89)

Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp (öfkelerinden ısırdılar) ve dediler ki: "Tartışmasız, biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyleri inkâr ettik ve bizi kendisine çağırdığınız şeyden de gerçekten kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (14/9)

(Ey) Nuh ile birlikte taşıdıklarımızın çocukları! Şüphesiz o, şükreden bir kuldu. (17/3)

Biz, Nuh'tan sonra nice kuşakları yıkıma uğrattık. Kullarının günahlarını haber alıcı, görücü olarak Rabbin yeter. (17/17)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman'ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Nuh da; daha önce çağrıda bulunduğu zaman, biz onun çağrısına cevap verdik, onu ve ailesini büyük bir üzüntüden kurtardık. Ve ayetlerimizi yalanlayan kavimden 'ona yardım edip-öcünü aldık'. Şüphesiz onlar, kötü bir kavimdi, biz de onların tümünü suya batırıp boğduk. (21/76-77)

Eğer seni yalanlıyorlarsa, onlardan önce Nuh, Ad, Semud kavmi de yalanlamıştı. (22/42)

Andolsun, biz Nuh'u kendi kavmine (elçi olarak) gönderdik. Böylece kavmine dedi ki: "Ey Kavmim, Allah'a kulluk edin. Onun dışında sizin başka ilahınız yoktur, yine de sakınmayacak mısınız?" Bunun üzerine, kavminden inkâra sapmış önde gelenler dediler ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir. Size karşı üstünlük elde etmek istiyor. Eğer Allah (öne sürdüklerini) dilemiş olsaydı, muhakkak melekler indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da bunu işitmiş değiliz. O, kendisinde delilik bulunan bir adamdan başkası değildir, onu belli bir süre gözetleyin." "Rabbim" dedi (Nuh). "Beni yalanlamalarına karşılık, bana yardım et." Böylelikle biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim bizim emrimiz gelip de tandır kızışınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap

olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. "Böylece sen, beraberinde olanlarla gemiye bindiğinde o zaman de ki: "Bizi o zulmeden kavimden kurtaran Allah'a hamdolsun." Ve de ki: "Rabbim, beni kutlu bir konakta indir, sen konuklayanların en hayırlısısın." Hiç şüphesiz bunda ayetler vardır ve biz gerçekten denemeden geçiririz. (23/23-30)

Nuh'un kavmi de, elçileri yalanlandıklarında onları suda boğduk ve insanlar için bir ayet kıldık. Biz zulmedenlere acıklı bir azab hazırladık. (25/37)

Nuh kavmi de gönderilen (peygamber)leri yalanladı. Hani onlara kardeşleri Nuh: "Sakınmaz mısınız?" demişti. "Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir.Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin. Dediler ki: "Sana, sıradan aşağılık insanlar uymuşken inanır mıyız?" Dedi ki: "Onların yapmakta oldukları hakkında benim bilgim yoktur. Onların hesabı yalnızca Rabbime aittir, eğer şuurundaysanız (anlarsınız.) Ve ben mü'min olanları kovacak değilim. Ben, yalnızca apaçık bir uyarıcıyım." Dediler ki: "Eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, gerçekten taşa tutulup kovulacaksın." Dedi ki: "Rabbim, şüphesiz kavmim beni yalanladı. Bundan böyle, benimle onların arasını açık bir hükümle ayır ve beni ve benimle birlikte olan mü'minleri kurtar." Bunun üzerine, onu ve onunla birlikte olanları (insan ve hayvanlarla) yüklü gemi içinde kurtardık. Sonra bunun ardından geride kalanları da suda-boğduk. Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildirler. (26/105-121)

Andolsun, biz Nuh'u kendi kavmine (elçi olarak) gönderdik, içlerinde elli yılı eksik olmak üzere bin sene yaşadı. Sonunda onlar zulme devam ederlerken tufan kendilerini yakalayıverdi. Böylece biz onu ve gemi halkını kurtardık ve bunu alemlere bir ayet (kendisinden ders çıkarılacak bir olay) kılmış olduk. (29/14-15)

Hani biz peygamberlerden kesin sözlerini almıştık; senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Biz onlardan sapasağlam bir söz almıştık. (33/7)

Andolsun, Nuh bize (dua edip) seslenmişti de, ne güzel icabet etmiştik. Onu ve ailesini, o büyük üzüntüden kurtarmıştık. Ve onun soyunu, (dünyada) onları da baki kıldık. Sonra gelenler arasında ona (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık. Alemler içinde selam olsun Nuh'a. Gerçekten biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. Şüphesiz o, bizim mü'min olan kullarımızdandı. Sonra diğerlerini suda boğduk. Doğrusu İbrahim de onun (soyunun) bir kolundandır. (37/75-83)

Hayır; o inkâr edenler (boş) bir gurur ve bir parçalanma içindedirler. (38/2)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleye giriştiler. Ben de onları yakalayıverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış? (40/5)

"Nuh kavmi, Ad, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumuna benzer (bir gün). Allah, kullar için zulüm istemez." (40/31)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı ve Semud (kavmi) de yalanladı. (50/12)

Bundan önce Nuh kavmini de (yıkıma uğrattık). Çünkü onlar da fasık bir kavim idi. (51/46)

Daha önce Nuh kavmini de. Çünkü onlar, daha zalim ve daha azgındılar. (53/52)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanlamıştı; böylece kulumuz (Nuh)u yalanladılar ve: "Delidir" dediler. O 'baskı altına alınıp engellenmişti.' Sonunda Rabbine dua etti: "Gerçekten ben, yenik düşmüş durumdayım. Artık Sen (bu kafir toplumdan) intikam al." Biz de 'bardaktan boşanırcasına akan' bir su ile göğün kapılarını açtık. Yeri de 'coşkun kaynaklar' halinde fışkırttık. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı (hükmümüzü gerçekleştirmek üzere) birleşti. Ve onu da tahtalar ve çiviler(le inşa edilmiş gemi) üzerinde taşıdık; Gözlerimiz önünde akıp-gitmekteydi. (Kendisi ve getirdikleri) İnkâr edilmiş-nankörlük edilmiş olan (Nuh)a bir mükafaat olmak üzere. Andolsun, Biz bunu bir ayet olarak bıraktık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? Şu halde Benim azabım ve uyarıp-korkutmam nasılmış? (54/9-16)

Andolsun, Biz Nuh'u ve İbrahim'i (elçi olarak) gönderdik, peygamberliği ve kitabı onların soylarında kıldık. Öyle iken, içlerinde hidayeti kabul edenler vardır, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/26)

Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

Şüphesiz, biz Nuh'u; "Kavmini, onlara acı bir azab gelmeden evvel uyar" diye kendi kavmine (peygamber olarak) gönderdik. O da dedi ki: "Ey Kavmim, gerçek şu ki, ben size (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım.Allah'a kulluk edin, O'ndan korkun ve bana itaat edin. Ki günahlarınızı bağışlasın ve sizi adı konulmuş bir ecele kadar ertelesin. Elbette Allah'ın eceli geldiği zaman, o ertelenmez. Bir bilmiş olsaydınız." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten kavmimi gece ve gündüz davet edip-durdum. Fakat davet etmem, bir kaçıştan başkasını arttırmadı. Doğrusu ben, onları bağışlaman için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler.' Sonra onları açıktan açığa davet ettim. Daha sonra (davamı) onlara açıkça ilan ettim ve kendilerine gizli gizli yollarla yanaşmak istedim. Bundan böyle" dedim. "Rabbinizden mağfiret isteyin; çünkü gerçekten O, çok bağışlayandır. (Öyle yapın ki,) Üzerinize gökten sağanak (bol miktarda yağmur) yağdırsın. Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunsun. Size (ürün yüklü) bağlar-bahçeler versin, ırmaklar da versin. Size ne oluyor ki, Allah'tan bir vakarı ummuyorsunuz?" "Oysa O, sizi gerçekten tavır tavır yaratmıştır. Görmüyor musunuz; Allah, yedi göğü birbirleriyle bir uyum (mutabakat) içinde yaratmıştır? Ve ayı bunlar içinde bir nur kılmış, güneşi de (aydınlatıcı ve yakıcı) bir kandil yapmıştır. Allah, sizi yerden bir bitki (gibi) bitirdi. Sonra sizi yine oraya geri çevirecek ve sizi (diriltici) bir çıkarışla diriltip-çıkaracaktır. Allah, yeri sizin için bir yaygı kıldı. Öyle ki, onun içinde geniş yollarında gezip-dolaşırsınız, diye." Nuh: "Rabbim, gerçekten onlar bana isyan ettiler; mal ve çocukları kendisine ziyandan başka bir şeyi arttırmayan kimselere uydular. Ve büyük büyük hileli-düzenler kurdular. Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yeğus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesr'i.Böylece onlar, çoğu kimseyi şaşırtıp-saptırdılar. Sen de o zalimlere sapıklıktan başkasını arttırma." Bunlar, hataları dolayısıyla suda boğuldular, sonra ateşe sokuldular. O zaman da Allah'ın dışında hiçbir yardımcı bulamadılar. Nuh "Rabbim, yeryüzünde kafirlerden yurt edinen hiç kimseyi bırakma." dedi. "Çünkü Sen onları bırakacak olursan, Senin kullarını şaşırtıp-saptırırlar ve onlar, kötülükten sınırı aşan (facir'den) kafirden başkasını doğurmazlar." "Rabbim, beni, annemi, babamı, mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma." (71/1-28)

NUR

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkar edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları

nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz kalacaklardır. (2/257)

Ey insanlar Rabbinizden size 'kesin bir kanıt (burhan)' geldi ve size apaçık bir nur (Kur'an) indirdik. (4/174)

Ey Kitap Ehli, Kitaptan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve bir çoğundan geçiveren elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir Kitap geldi. (5/15)

Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir. (5/16)

Gerçek şu ki, biz Tevratı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı (nuru) kılan Allah'adır. (Bundan) Sonra bile, inkar edenler, Rablerine (bir takım varlıkları ve güçleri) denk tutuyorlar. (6/1)

Onlar: "Allah, beşere hiç bir şey indirmemiştir" demekle Allah'ı, kadrinin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (parça parça) kağıtlar üzerinde yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığınız ve çoğunu gözardı ettiğiniz kitabı kim indirdi? Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki: "Allah." Sonra Onları bırak, içine 'daldıkları saçma uğraşılarında' oyalanıp-dursunlar. (6/91)

Ölü iken kendisini diriltiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kafirlere yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmiştir. (6/122)

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler

ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (8/29)

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. (9/32)

Güneşi bir aydınlık, ayı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah, bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. (10/5)

De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, her şeyin yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (13/16)

Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik. (14/1)

Andolsun Musa'yı: "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye ayetlerimizle göndermiştik. Şüphesiz bunda çokça sabreden ve şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (14/5)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, her şeyi bilendir. (24/35)

(Bu nur,) Allah'ın, onların yüceltilmesine ve isminin zikredilmesine izin verdiği evlerdedir; onların içinde sabah akşam O'nu tesbih ederler. (24/36)

Ya da (inkar edenlerin amelleri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır. Bir kısmı bir kısmı üzerinde olan karanlıklar; elini çıkardığında onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemişse, artık onun için nur yoktur. (24/40)

Gökte burçlar kılan, onların içinde bir aydınlık ve nurlu bir ay vareden (Allah) ne yücedir. (25/61)

O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O, mü'minleri çok esirgeyicidir. (33/43)

Ve kendi izniyle Allah'a çağıran ve nur saçan bir çerağ olarak (gönderdik). (33/46)

Allah, kimin göğsünü İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerinedir, (öyle) değil mi? Fakat Allah'ın zikrinden (yana) kalpleri katılaşmış olanların vay haline. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler. (39/22)

Yer, Rabbi'nin nuruyla parıldadı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. (39/69)

Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz. Şüphesiz sen, dosdoğru olan bir yola yöneltip-iletiyorsun. (42/52)

Bu (Kur'an), insanlar için basiret (nuruyla Allah'a yönelten ayet)lerdir, kesin bilgiyle inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir. (45/20)

Sizi karanlıklardan nura çıkarması için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size karşı elbette şefkatli olandır, esirgeyendir. (57/9)

O gün, mü'min erkekler ile mü'min kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz), altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)

O gün, münafık erkekler ile münafık kadınlar, iman edenlere derler ki: "(Ne olur) Bize bir bakın, sizin nurunuzdan birazcık alıp-yararlanalım." Onlara: "Arkanıza (dünyaya) dönün de bir nur arayıp-bulmaya çalışın" denilir. Derken aralarında kapısı olan bir sur çekilmiştir; onun iç yanında rahmet, dış yanında o yönden azab vardır. (57/13)

Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman edenler; işte onlar Rableri katında sıddîklar ve şehidler (veya şahid)lerdir. Onların ecirleri ve nurları vardır. İnkar edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise; işte onlar da cehennem halkıdır. (57/19)

Ey iman edenler, Allah'tan sakınıp-korkun ve O'nun elçisine iman edin, size kendi rahmetinden iki kat (güzel karşılık) versin. Size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur kılsın ve size mağfiret etsin. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (57/28)

Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, kendi nurunu tamamlayıcıdır; kafirler hoş görmese bile. (61/8)

"Şu halde Allah'a, O'nun Resûlü'ne ve indirdiğimiz nur (Kur'an)a iman edin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır." (64/8)

İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa, (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (65/11)

Ey iman edenler, Allah'a kesin (nasuh) bir tevbe ile tevbe edin. Olabilir ki, Allah sizin kötülüklerinizi örter ve altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlerinde ve sağ yanlarında koşar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Şüphesiz Sen, her şeye güç yetirensin." (66/8)

"Ve ayı bunlar içinde bir nur kılmış, güneşi de (aydınlatıcı ve yakıcı) bir kandil yapmıştır." (71/16)

- O -

ODALAR

İşte onlar, sabretmelerine karşılık (cennetin en gözde yerinde) odalarla ödüllendirilirler ve orda esenlik dileği ve selamla karşılanırlar. (25/75)

ODUN

Gerçekten siz de, Allah'ın dışında taptıklarınız da cehennemin odunusunuz, siz ona varacaksınız. (21/98)

Zulmedenler ise, onlar da cehennem için odun olmuşlardır. (72/15)

Eşi de; odun hamalı (ve) (111/4)

OĞUL

Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

Dediler ki: "Allah oğul edindi." O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na gönülden boyun eğmişlerdir. (2/116)

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır. (3/14)

Dedi ki: "Rabbim, bana gerçekten ihtiyarlık ulaşmışken ve karım da kısırken nasıl bir oğlum olabilir?" "Böyledir" dedi, "Allah dilediğini yapar." (3/40)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır.." (3/45)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (3/61)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir

ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah, ancak korkup-sakınanlardan kabul eder." (5/27)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar? (5/75)

İsrailoğullarından inkâr edenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyledir. (5/78)

Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışlarsanız Allah'tan korkup-sakının" demişti. (5/112)

Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofra indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Sen'den de bir belge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısısın" demişti. (5/114)

Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah'ı bırakarak iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben

Sen'de olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sen'sin Sen." (5/116)

Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdular. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir, uzaktır. (6/100)

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (7/172)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? (9/30)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

(Gemi) Onlarla dağlar gibi dalga(lar) içinde yüzüyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: "Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma." (11/42)

Nuh, Rabbine seslendi. Dedi ki: "Rabbim, şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve senin va'din de doğrusu haktır. Sen hakimlerin hakimisin." (11/45)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

Dönün babanıza ve deyin ki: '-Ey babamız, senin oğlun gerçekten hırsızlık etti. Biz, bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybın kollayıcıları değiliz." (12/81)

Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırmayla) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez." (12/87)

Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı olsun. Rabbim, onu (kendisinden) razı olunan(lardan) kıl." (19/6)

Dedi ki: "Rabbim, karım kısır (bir kadın) iken, benim nasıl oğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağındayım." (19/8)

İşte Meryem oğlu İsa; hakkında kuşkuya düştükleri "Hak Söz". (19/34)

Dedi ki: "Ey annemin oğlu, sakalımı ve başımı tutup-yolma. Ben, senin: "İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın, sözümü önemsemedin" demenden endişe edip korktum." (20/94)

Biz, Meryem'in oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini barınmaya elverişli ve akar suyu olan bir tepede yerleştirdik. (23/50)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Hani Lukman oğluna -öğüt vererek- demişti ki; "Ey oğlum, Allah'a şirk koşma. Şüphesiz şirk, gerçekten büyük bir zulümdür." (31/13)

Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yer(in derinliklerinde) de bulunsa bile, Allah onu getirir (açığa çıkarır). Şüphesiz Allah, latif olandır, (herşeyden) haberdardır." (31/16)

Ey oğlum, namazı dosdoğru kıl, ma'rufu emret, münkerden sakındır ve sana isabet eden (musibetler)e karşı sabret. Çünkü bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir. (31/17)

Hani biz peygamberlerden kesin sözlerini almıştık; senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Biz onlardan sapasağlam bir söz almıştık. (33/7)

Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, herşeye şahid olandır. (33/55)

Ey adem oğulları, ben size and vermedim mi ki: Şeytana kulluk etmeyin, çünkü, o, sizin için apaçık bir düşmandır;" (36/60)

Böylece (çocuk) onun yanında koşabilecek çağa erişince (İbrahim ona): "Oğlum" dedi. "Gerçekten ben seni rüyamda boğazlıyorken gördüm. Bir bak, sen ne düşünüyorsun." (Oğlu İsmail) Dedi ki: "Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşaallah, beni sabredenlerden bulacaksın." (37/102)

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verilince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. (43/57)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu

izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14)

Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fidye olarak vermek ister; (70/11)

OKLAR

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/90)

ONARMA

Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Allah'ın mescidlerini, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte, hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır. (9/18)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihad edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

ORDU

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, herşeye güç yetirendir. (8/41)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar; biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Firavun ordusunu suda boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi. (8/54)

(Bundan) Sonra Allah, elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi, sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu, inkârcıların cezasıdır. (9/26)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın

kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Firavun ise, ordularıyla peşlerine düştü; sulardan onları kaplayıveren kaplayıverdi. (20/78)

Böylece (Firavun ve ordusu) güneşin doğuş vakti onları izlemeye koyuldular. (26/60)

Ve İblis'in bütün orduları da. (26/95)

Süleyman'a cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı ve bunlar bölükler halinde dağıtıldı. (27/17)

Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin." (27/18)

Sen onlara dön, biz onlara öyle ordularla geliriz ki, onların karşı koymaları mümkün değil ve biz onları ordan horlanmış-aşağılanmış ve küçük düşürülmüşler olarak sürüp çıkarırız." (27/37)

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece biz de onların üzerine, bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı görendir. (33/9)

Kendisinden sonra ise, kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedik; indirecek de değildik. (36/28)

Ve hiç şüphesiz; bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır. (37/173)

Onlar, burada (çeşitli) fırkalardan olma bozguna uğratılmış bir ordu(durlar). (38/11)

Denizi durgun ve açık bırak. Çünkü suda boğulacak bir ordudur." (44/24)

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4)

Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/7)

Bunun üzerine, Biz onu ve ordularını yakalayıp denize attık; (ki o,) 'kınanacak işler yapıyordu.' (51/40)

Rahmana karşı size yardım edecek olan kimmiş? Şu sizin ordunuz mu? Kafirler yalnızca bir gurur (kesin bir aldanış) içindedirler. (67/20)

Orduların haberi sana geldi mi? (85/17)

ORTA

Sizden sözü saklı tutan da, onu açığa vuran da, geceleyin gizlenen de ve gündüzün ortaklıkta gezen de (O'nun katında bilme bakımından) birdir. (13/10)

Derken, bakıverdi, onu 'çılgınca yanan ateşin' tam ortasında gördü. (37/55)

Davud'a girdiklerinde, o, onlardan ürkmüştü; dediler ki: "Korkma, iki davacıyız, birimiz diğerimize haksızlıkta bulundu. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, kararında zulme sapma ve bizi doğru yolun ortasına yöneltip-ilet." (38/22)

Bununla bir (düşman) topluluğun orta yerine kadar dalanlara. (100/5)

Allah, dilediğini ortadan kaldırır ve bırakır. Kitabın anası O'nun katındadır. (13/39)

Onlar, harcadıkları zaman, ne israf ederler, ne kısarlar; (harcamaları,) ikisi arasında orta bir yoldur. (25/67)

ORTA (ORTA BİR ÜMMET)

Böylece biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğun (yönü, Ka'be'yi) kıble yapmamız, elçiye uyanları, topukları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (2/143)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42)

Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir." (31/19)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırlar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarınca, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

Sonra Kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefsine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (35/32)

ORTAK KOŞMAK

İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür. O zulmedenler, azaba uğrayacakları zaman, muhakkak bütün kuvvetin tümüyle Allah'ın olduğunu ve Allah'ın vereceği azabın gerçekten şiddetli olduğunu bir bilselerdi. (2/165)

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim." Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahid olun, biz gerçekten Müslümanlarız." (3/64)

Kendisi hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür. (3/151)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Hem siz, Onun haklarında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirseniz." (6/81)

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' bize geldiniz ve size lutfettiklerimizi arkanızda bıraktınız. İçinizden, gerçekten ortaklar olduklarını sandığınız şefaatçilerinizi şimdi yanınızda görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki (bağlar) parçalanıp-koparılmıştır ve haklarında zanlar besledikleriniz sizlerden uzaklaşmıştır. (6/94)

Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdular. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir, uzaktır. (6/100)

O'nun üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar, sonra kendi zanlarınca: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızındır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a

aid olan kendi ortaklarının tarafına (payına) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar? (6/136)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben böyle emrolundum ve ben Müslüman olanların ilkiyim." (6/163)

Ama O, onlara (Adem'in çocukları erkek ve kadınlara) salih (bir çocuk) verince, kendilerine verdiği şey konusunda O'na ortaklar kılmaya başladılar. Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (7/190)

Kendileri yaratılıp dururken, hiçbir şeyi yaratamıyan şeyleri mi ortak koşuyorlar? (7/191)

Onların yürüyecek ayakları var mı? Ya da tutacakları elleri mi var? Veya görecek gözleri mi var? Yoksa işitecek kulakları mı var? De ki: "Ortak koştuklarınızı çağırın, sonra bir düzen (tuzak) kurun da bana göz bile açtırmayın." (7/195)

Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülü kalmasın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin. (10/71)

De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, herşeyin yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (13/16)

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılır?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Bunları adlandırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi

(kanıyorsunuz)? Hayır, inkâr edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur. (13/33)

Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen dolayısıyla sevinirler; fakat (Müslümanların aleyhinde birleşen) gruplardan, onun bazısını inkâr edenler vardır. De ki: "Ben, yalnızca Allah'a kulluk etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben ancak O'na davet ederim ve son dönüşüm O'nadır." (13/36)

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir." (16/27)

Allah, (kendisine ortak koştuğunuz ilahlar konusunda) hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının mülkünde olan ile, tarafımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz, böylelikle ondan gizli ve açık infak eden kimseyi örnek olarak gösterdi; bunlar hiç eşit olur mu? Hamd Allah'ındır; fakat onların çoğu bilmezler. (16/75)

Onun zorlayıcı-gücü ancak onu veli edinenlerle, onunla O'na (Allah'a) ortak koşanlar üzerindedir. (16/100)

De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (18/26)

Fakat, O Allah benim Rabbimdir ve ben Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam." (18/38)

(Derken) Onun ürünleri (afetlerle) kuşatılıverdi. Artık o, uğrunda harcadıklarına karşı avuçlarını (esefle) oğuşturuyordu. O (bağın) çardakları yıkılmış durumdaydı, kendisi de şöyle diyordu: "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım." (18/42)

(Kafirlere) "Benim ortaklarım sandığınız şeyleri çağırın" diyeceği gün; işte onları çağırmışlardır, ama onlar, kendilerine cevap vermemişlerdir. Biz onların aralarında bir uçurum koyduk. (18/52)

De ki: "Şüphesiz ben, ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim; yalnızca bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın." (18/110)

Hani biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

Allah'ı birleyen (Hanif)ler olarak, O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (22/31)

Rablerine ortak koşmayanlar. (23/59)

Gaybı ve müşahede edilebileni bilendir; onların ortak koştuklarından yücedir. (23/92)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasıktır. (24/55)

Dedi ki: "Hamd Allah'ındır ve selam O'nun seçtiği kullarının üzerinedir. Allah mı daha hayırlı yoksa onların ortak koştukları mı?" (27/59)

O gün (Allah) onlara seslenerek: "Bana ortak olarak öne sürdükleriniz nerede?" der. (28/62)

Denir ki: "Ortaklarınızı çağırın." Böylelikle çağırırlar, ama kendilerine cevap vermezler ve azabı görürler. Hidayet bulmuş olsalardı ne olurdu. (28/64)

Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer; seçim onlara ait değildir. Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir, yücedir. (28/68)

O gün (Allah) onlara seslenerek: "Bana ortak olarak öne sürdükleriniz nerede" der. (28/74)

Biz insana, anne ve babasına (karşı) güzelliği (ilke edinmesini) tavsiye ettik. Eğer onlar, hakkında bilgin olmayan şeyle bana ortak koşman için sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda, onlara itaat etme. Dönüşünüz banadır. Artık yaptıklarınızı size haber vereceğim. (29/8)

(Allah'a eş koştukları) Ortaklarından kendilerine şefaatçi olan yoktur; onlar, ortaklarını inkar ediyorlar. (30/13)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle eşit olup

kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

Yoksa biz, onlara ispatlı bir delil indirdik de, o mu O'na ortak koşmalarını söylüyor? (30/35)

Allah; sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (30/40)

De ki: " Allah'ın dışında (tanrı diye) öne sürdüklerinizi çağırın. Onların göklerde ve yerde bir zerre ağırlığınca bile (hiçbir şeye) güçleri yetmez; onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı olmadığı gibi, O'nun bunlardan hiçbir destekçi olanı da yoktur. (34/22)

De ki: "O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır." (34/27)

De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadetmiyorlar. (35/40)

Allah (ortak koşanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkında uyumsuz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (39/29)

Sizin (durumunuz) böyledir. Çünkü bir olan Allah'a çağırıldığınız zaman inkar ettiniz. O'na ortak koşulduğunda inanıp-onayladınız. Artık hüküm, yüce, büyük olan Allah'ındır." (40/12)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm (karar) verilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (42/21)

De ki: "Gördünüz mü haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru sözlüler iseniz, bundan önce bir kitap ya da bir ilim kalıntısı (veya bir eser) varsa, bana getirin." (46/4)

Allah ile beraber başka bir ilah(ı ortak) kılmayın. Gerçekten sizi, O'ndan yana açıkça uyarıyorum. (51/51)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

Yoksa onların ortakları mı var? Şu halde eğer doğru sözlü kimselerse, ortaklarını getirsinler. (68/41)

O (Kur'an), 'gerçeğe ve doğruya' yöneltip-iletiyor. Bu yüzden ona iman ettik. Bundan böyle Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız." (72/2)

De ki: "Ben gerçekten, yalnızca Rabbime dua ediyorum ve O'na hiç kimseyi (ve hiçbir şeyi) ortak koşmuyorum." (72/20)

ORTAK OLMA

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaktırlar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben böyle emrolundum ve ben Müslüman olanların ilkiyim." (6/163)

Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülü kalmasın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin. (10/71)

De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, herşeyin yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (13/16)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir." (16/27)

O şirk koşanlar, şirk koştuklarını gördükleri zaman: "Rabbimiz, seni bırakıp bizim taptığımız ortaklarımız bunlardır" diyecekler. (Onlar da bunlara:) "Siz gerçekten yalan söyleyenlersiniz" diye sözü (geri çevirip) fırlatacaklar. (16/86)

Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)

Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)

(Derken) Onun ürünleri (afetlerle) kuşatılıverdi. Artık o, uğrunda harcadıklarına karşı avuçlarını (esefle) oğuşturuyordu. O (bağın) çardakları yıkılmış durumdaydı, kendisi de şöyle diyordu: "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım." (18/42)

(Kafirlere) "Benim ortaklarım sandığınız şeyleri çağırın" diyeceği gün; işte onları çağırmışlardır, ama onlar, kendilerine cevap vermemişlerdir. Biz onların aralarında bir uçurum koyduk. (18/52)

Onu işimde ortak kıl," (20/32)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (25/2)

O gün (Allah) onlara seslenerek: "Bana ortak olarak öne sürdükleriniz nerede?" der. (28/62)

Denir ki: "Ortaklarınızı çağırın." Böylelikle çağırırlar, ama kendilerine cevap vermezler ve azabı görürler. Hidayet bulmuş olsalardı ne olurdu. (28/64)

O gün (Allah) onlara seslenerek: "Bana ortak olarak öne sürdükleriniz nerede" der. (28/74)

(Allah'a eş koştukları) Ortaklarından kendilerine şefaatçi olan yoktur; onlar, ortaklarını inkar ediyorlar. (30/13)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle eşit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

De ki: " Allah'ın dışında (tanrı diye) öne sürdüklerinizi çağırın. Onların göklerde ve yerde bir zerre ağırlığınca bile (hiçbir şeye) güçleri yetmez; onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı olmadığı gibi, O'nun bunlardan hiçbir destekçi olanı da yoktur. (34/22)

De ki: "O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır." (34/27)

De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadetmiyorlar. (35/40)

Artık o gün onlar azabda ortaktırlar. (37/33)

De ki: "Gördünüz mü haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru sözlüler iseniz, bundan önce bir kitap ya da bir ilim kalıntısı (veya bir eser) varsa, bana getirin." (46/4)

Yoksa onların ortakları mı var? Şu halde eğer doğru sözlü kimselerse, ortaklarını getirsinler. (68/41)

ORTAYA ÇIKMAK

(Herşey) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile, sanki kendileri, göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi, seninle hak konusunda tartışıp duruyorlardı. (8/6)

Andolsun, daha önce onlar fitne aramışlardı. Ve sana karşı birtakım işler çevirmişlerdi. Sonunda onlar, istemedikleri halde hak geldi ve Allah'ın emri ortaya çıkıp-üstünlük sağladı. (9/48)

(Hükümdar topladığı o kadınlara:) "Yusuf'un nefsinden murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, haşa" dediler. "Biz ondan hiçbir kötülük görmedik." Aziz (Vezir)in de karısı dedi ki: "İşte şu anda gerçek orta yere çıktı; onun nefsinden ben murad almak istemiştim. O ise gerçekten doğruyu söylenlerdendir." (12/51)

Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." (27/25)

İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesad ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine taddırmaktadır. (30/41)

Böylece onun (Süleymanın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkca ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

De ki: "Hak geldi; batıl ise ne (bir şey) ortaya çıkarabilir, ne geri getirebilir." (34/49)

O gün, orta yere çıkarlar. Onlardan hiçbir şey Allah'a karşı gizli kalmaz. (Allah sorar:) "Bugün mülk kimindir? Bir olan, Kahhar olan Allah'ındır." (40/16)

Andolsun, biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarıncaya) kadar, deneyeceğiz ve haberlerinizi sınayacağız (açıklayacağız). (47/31)

Eğer sizden onları(n tümünü) isteyip sizi çıplak bırakacak olursa, cimrilik edersiniz ve sizin kinlerinizi de ortaya çıkarmış olur. (47/37)

Onu Allah'ın dışında ortaya çıkaracak başka (hiçbir güç yoktur). (53/58)

Sırların orta yere çıkarılacağı gün; (86/9)

Suçlu-günahkârların yolu apaçık ortaya çıksın diye, ayetlerim Böylece onun (Süleymanın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o,

yere yıkılıp-düşünce, açıkca ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

izi işte böyle birer birer açıklıyoruz. (6/55)

O size şimşeği korku ve umut olarak gösteren, (yağmur yüklü) ağırlaşmış bulutları (inşa edip) ortaya çıkarandır. (13/12)

ORUÇ

Ey iman edenler, sizden öncekilere yazıldığı gibi oruç size de yazıldı (farz kılındı). Umulur ki sakınırsınız. (2/183)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız -eğer bilirseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak, size helal kılındı. Onlar sizin örtüleriniz siz de onlara örtüsünüz. Allah gerçekten sizin nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin için sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da hacc'da üç gün döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere bunlar tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Bir mü'mine -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve

bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Allah, sizi yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah size ayetlerini böyle açıklar umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır öc sahibidir. (5/95)

Artık ye iç gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecek olursan de ki: "Ben Rahman'a oruç adadım bugün hiç kimseyle konuşmayacağım." (19/26)

Şüphesiz Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar mü'min erkekler ve mü'min kadınlar gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar sabreden erkekler ve sabreden kadınlar saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar Allah'ı çokca zikreden erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Ancak buna (imkan) bulamayanlar, (için de) birbirleriyle temas etmeden önce kesintisiz iki ay oruç (yüklenmiştir); buna güç yetiremeyenler altmış yoksulu doyursun. Bu (kolaylık) Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman etmeniz dolayısıyladır. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kafirler içinse acı bir azab vardır. (58/4)

Belki onun Rabbi -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman mü'min gönülden itaat eden tevbe eden ibadet eden oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

OTLAK

Meyveler ve otlaklıklar, (80/31)

- Ö -

ÖÇ ALMAK

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Veya sizi bir kere daha ona (denize) gönderip üzerinize kırıp geçiren bir fırtına salarak nankörlük etmeniz nedeniyle sizi batırmasına karşı emin misiniz? Sonra onun öcünü Bize karşı alacak (kimseyi de) bulamazsınız. (17/69)

Ancak iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'ı çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazananlar (veya öclerini alanlar) başka. Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir. (26/227)

Biz, 'birbiriyle yardımlaşıp öcünü alan' bir toplumuz" mu diyorlar? (54/44)

ÖDÜL

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse ya da öldürülürse, siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (12/22)

Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (16/31)

İşte onlar, sabretmelerine karşılık (cennetin en gözde yerinde) odalarla ödüllendirilirler ve orda esenlik dileği ve selamla karşılanırlar. (25/75)

O, erginlik çağına ulaşıp olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

(Bu, Allah'ın) Kendi fazlından iman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirmesi içindir. Şüphesiz O, kafirleri sevmez. (30/45)

(Çünkü O) İman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirecek. İşte mağfiret ve üstün rızık onlarındır. (34/4)

Gerçekten biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/80)

Gerçekten sen, rüyayı doğruladın. Şüphesiz biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz." (37/105)

Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/110)

Şüphesiz biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/121, 131)

Rableri katında dileyecekleri herşey onlarındır. İşte bu, ihsanda bulunanların ödülüdür. (39/34)

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır; öyle ki, kötülükte bulunanları, yaptıkları dolayısıyla cezalandırır, güzel davranışta bulunanları da daha güzeliyle ödüllendirir. (53/31)

Tarafımızdan bir nimet olarak. İşte Biz, şükredenleri böyle ödüllendiririz. (54/35)

Ve sabretmeleri dolayısıyla cennetle ve ipekle ödüllendirmiştir. (76/12)

Elbette biz, 'iyi ve güzel' davrananları işte böyle ödüllendiririz. (77/44)

Rableri katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut, memnun) kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir. (98/8)

ÖFKELENMEK

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona:) "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

Bunun üzerine Musa, kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndü. Dedi ki: "Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Size (verilen) söz (ya da süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçınılmaz bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?" (20/86)

Balık sahibi (Yunus'u da); hani o, kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karnındaki) Karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yoktur, sen yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye çağrıda bulunmuştu. (21/87)

Onlar bollukta da darlıkta da infak edenler öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah iyilik yapanları sever. (3/134)

Musa kabaran öfkesi (gazabı) yatışınca Levhalar'ı aldı. (Onlardan bir) Nüshasında "Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve bir rahmet vardır" (yazılıydı.) (7/154)

Ve kalblerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/15)

Kim Allah'ın ona dünyada ve ahirette kesin olarak yardım etmeyeceğini sanıyorsa göğe bir araç uzatsın sonra kesiversin de bir bakıversin kurduğu düzen onun öfkesini giderebilecek mi? (22/15)

Allah inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi onlar hiçbir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür üstün ve galib olandır. (33/25)

Sadece Allah anıldığı zaman ahirete inanmayanların kalbi öfkeyle kabarır. Oysa O'ndan başkaları anıldığında hemen sevince kapılırlar. (39/45)

Ki onlar Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu) Allah katında da iman edenler katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler. (40/ 35)

Muhammed Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları rüku edenler secde edenler olarak görürsün; onlar Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış derken onu kuvvetlendirmiş derken kalınlaşmış sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/119)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Onlardan birine kız (çocuk) müjdelendiği zaman içi öfkeyle-taşarak yüzü simsiyah kesilir. (16/58)

(Ateş,) Onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar bunun gazablı öfkesini ve uğultusunu işitirler. (25/12)

Ve elbette bize karşı da büyük bir öfke beslemektedirler." (26/55)

Dedi ki: "Gerçekten ben, sizin bu yaptığınıza öfke ile karşı olanlardanım." (26/168)

Sonunda bizi öfkelendirince, biz de onlardan intikam aldık, böylece onları toplu olarak suda boğduk. (43/55)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırttıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

Öfkesinin-şiddetinden neredeyse patlayıp parçalanacak. Her bir grup içine atıldığında, bekçileri onlara sorar: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" (67/8)

ÖĞLE

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleri)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Hamd O'nundur; göklerde ve yerde, günün sonunda ve öğleye erdiğiniz vakit de. (30/18)

ÖĞÜT

Bunu, hem çağdaşlarına, hem sonra gelecek olanlara 'ibret verici bir ceza', takva sahipleri için de bir öğüt kıldık. (2/66)

Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye, -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırırlar, Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/221)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara, kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte, içinizde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah, bilir de siz bilmezsiniz. (2/232)

Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (2/269)

Faiz (riba) yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmişi kendisine, işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse, artık onlar ateşin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır. (2/275)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Bu (Kur'an) insanlar için bir beyan sakınanlar için de bir hidayet ve öğüttür. (3/138)

Allah'ın, bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.' Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a), itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyeni koruyanlardır. Nüşuzundan korktuğunuz kadınlara (önce) öğüt verin, (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın, (bu da yetmezse

hafifçe) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir, büyüktür. (4/34)

Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir. (4/58)

İşte bunların, Allah kalplerinde olanı bilmektedir. O halde sen, onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve onlara nefislerine ilişkin açık ve etkileyici söz söyle. (4/63)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

İşte Allah'ın hidayet verdikleri bunlardır; öyleyse sen de onların bu hidayetlerine uy. De ki: "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O (Kur'an), alemlere bir 'öğüt ve hatırlatmadan' başkası değildir." (6/90)

Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Öğüt alıp düşünmesini bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıkladık. (6/126)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

(Bu,) Bir Kitap'tır ki onunla uyarman için ve mü'minlere bir öğüt olmak üzere sana indirildi. Öyleyse bundan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın. (7/2)

Rabbinizden size indirilene uyun, O'ndan başka velilere uymayın. Ne az öğüt alıyorsunuz? (7/3)

Ve: "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti. (7/21)

Ey Ademoğulları, biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (varettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (7/26)

Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. (Ayrıca) Size öğüt veriyor ve sizin bilmediklerinizi ben Allah'tan biliyorum. (7/62)

Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm." (7/68)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim, andolsun size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Ama siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz." (7/79)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim andolsun, size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Şimdi ben, inkâra sapan bir topluluğa nasıl üzülebilirim?" (7/93)

Andolsun, biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (7/130)

Biz ona Levhalar'da herşeyden bir öğüt ve herşeyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (Ve:) "Şimdi bunlara sıkıca sarıl ve kavmine de emret ki en güzeliyle sarılsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim" (dedik). (7/145)

Onlardan bir topluluk: "Allah'ın kendilerini helak etmek veya şiddetli bir azaba uğratmak istediği bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?" dediğinde "Rabbinize karşı bir özür için ve bir ihtimal sakınabilirler, diye" dediler. (7/164)

Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar. (9/126)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaatçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (10/57)

Bu iki grubun örneği; kör ve sağır ile gören ve işiten gibidir. Örnekçe bunlar eşit olur mu? Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (11/24)

Eğer Allah sizi azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de, öğüdümün size yararı olmaz. O sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz." (11/34)

Dedi ki: "Ey Nuh, kesinlikle o senin ailenden değildir. Çünkü o, salih olmayan bir iş (yapmıştır). Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten ben, cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum." (11/46)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür. (11/114)

Sana elçilerin haberlerinden -kalbini sağlamlaştıracak- doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hak ve mü'minlere bir öğüt ve uyarı gelmiştir. (11/120)

Oysa ki sen buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, alemler için yalnızca bir 'öğüt ve hatırlatmadır.' (12/104)

Peki, sana Rabbinden indirilenin gerçekten hak olduğunu bilen kişi, o görmeyen (a'ma) gibi midir? Ancak temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünebilirler. (13/19)

Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah insanlar için örnekler verir; umulur ki onlar öğüt alır-düşünürler. (14/25)

İşte bu (Kur'an) uyarılıp korkutulsunlar, gerçekten O'nun yalnızca bir tek ilah olduğunu bilsinler ve temiz akıl sahipleri iyice öğüt alıp düşünsünler diye bir bildirip-duyurma (bir belağ)dır. (14/52)

Yerde sizin için üretip-türettiği çeşitli renklerdekileri de (faydanıza verdi). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır. (16/13)

Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz? (16/17)

Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlara vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan), kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (16/90)

Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir. (16/125)

Andolsun, biz bu Kur'an'da çeşitli açıklamalar yaptık, öğüt alıp-düşünsünler diye. Oysa bu, onların daha uzaklaşmalarından başkasını arttırmıyor. (17/41)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

Dedi ki: "Eğer bana uyacak olursan, hiçbir şey hakkında bana soru sorma, ben sana öğütle-anlatıp söz edinceye kadar." (18/70)

Sana (Ey Muhammed,) Zu'l-Karneyn hakkında sorarlar. De ki: "Size, ondan 'öğüt ve hatırlatma olarak' (bazı bilgiler) vereceğim. (18/83)

'İçi titreyerek korku duyanlara' ancak öğütle-hatırlatma (olsun diye indirdik). (20/3)

Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar." (20/44)

Andolsun, biz Musa'ya ve Harun'a, takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (zikir) olarak, hak ile batılı birbirinden ayıran (furkan)ı verdik. (21/48)

Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (23/85)

(Bu,) İndirdiğimiz ve (hükümlerini) farz kıldığımız bir sûredir. İçinde, umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz diye apaçık ayetler indirdik. (24/1)

Eğer iman edenlerden iseniz, bunun gibisine bir daha dönmemeniz için Allah size öğüt vermektedir. (24/17)

Ey iman edenler, evlerinizden başka evlere, yakınlık kurup (izin almadan) ve (ev halkına) selam vermeden girmeyin. Bu sizin için daha hayırlıdır; umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz. (24/27)

Andolsun, size açıklayıcı ayetler, sizden önce gelip geçenlerden bir örnek ve takva sahipleri için bir öğüt indirdik. (24/34)

Andolsun bunu, onların arasında öğüt alıp-düşünsünler diye çeşitli biçimlerde açıkladık. Ama insanların çoğu nankörlük edip ayak direttiler. (25/50)

O, gece ile gündüzü birbiri ardınca kılandır; öğüt alıp-düşünmek isteyenler ya da şükretmek isteyenler için. (25/62)

Dediler ki: "Bizim için farketmez; öğüt versen de, öğüt verenlerden olmasan da." (26/136)

Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, kendisine dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Ne az öğüt-alıp düşünüyorsunuz. (27/62)

Biz, daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben, sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12)

Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim." (28/20)

Andolsun, ilk nesilleri yıkıma uğrattıktan sonra, Musa'ya, insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere Kitap verdik. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürler diye. (28/43)

(Musa'ya) Seslendiğimiz zaman da, sen Tur'un yanında değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olmak üzere senden önce kendilerine bir

uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için (gönderildin). Umulur ki, öğüt alıp düşünürler diye. (28/46)

Andolsun, biz öğüt alıp-düşünsünler diye, sözü birbiri ardınca dizip-indirdik. (28/51)

Kendilerine okunmakta olan Kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Şüphesiz, bunda iman eden bir kavim için gerçekten bir rahmet ve bir öğüt (zikir) vardır. (29/51)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatçiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

De ki: "Size bir tek öğüt veriyorum: "Allah için ikişer ikişer ve teker teker kıyam etmeniz, sonra düşünmeniz. Sizin sahibiniz (veya arkadaşınız olan Peygamber)de hiçbir delilik yoktur. O, yalnızca sizi, şiddetli bir azabın öncesinde uyarandır." (34/46)

İçinde onlar (şöyle) çığlık atarlar: "Rabbimiz, bizi çıkar, yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada), öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyaran da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur. (35/37)

Dediler ki: "Uğursuzluğunuz, sizinledir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluğa uğradınız)? Hayır, siz ölçüyü taşıran bir kavimsiniz." (36/19)

Biz ona (Peygambere) şiir öğretmedik; (bu,) ona yakışmaz da. O (kendisine indirilen Kitap), yalnızca bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır. (36/69)

Kendilerine öğüt verildiğinde, öğüt almıyorlar. (37/13)

Kendilerine öğüt verildiğinde, öğüt almıyorlar. (37/13)

Hiç mi öğüt alıp-düşünmüyorsunuz? (37/155)

(Bu Kur'an,) Ayetlerini, iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. (38/29)

Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. (38/43)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kılıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zikr) vardır. (39/21)

Andolsun, biz bu Kur'an'da, belki öğüt alıp-düşünürler diye, insanlar için her bir örnekten verdik. (39/27)

O, size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten rızık indiriyor. İçten (Allah'a) yönelenden başkası öğüt alıp-düşünmez. (40/13)

Kör olanla (basiretle) gören bir olmaz; iman edip salih amellerde bulunanlarla kötülük yapan da. Ne az öğüt alıp-düşünüyorsunuz. (40/58)

Onlar için öğüt alıp-düşünmek nerede? Onlara, açıklayan bir elçi gelmişti. (44/13)

Belki onlar öğüt alıp-düşünürler diye, Biz onu (Kur'an'ı), senin dilinle kolaylaştırdık. (44/58)

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

Artık onlar, kıyamet-saatinin kendilerine apansız gelmesinden başkasını mı gözlüyorlar? İşte onun işaretleri gelmiştir. Fakat kendilerine geldikten sonra öğüt alıp-düşünmeleri onlara neyi sağlar? (47/18)

Hiç şüphesiz, bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir öğüt (zikir) vardır. (50/37)

Biz onların neler söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin; şu halde, Benim kesin tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver. (50/45)

Ve Biz, herşeyi iki çift yarattık. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürsünüz. (51/49)

Sen öğüt verip-hatırlat; çünkü gerçekten öğütle-hatırlatma, mü'minlere yarar sağlar. (51/55)

Şu halde sen, öğüt verip-hatırlat; çünkü sen, Rabbinin nimetiyle ne kahinsin, ne mecnun. (52/29)

Andolsun, Biz bunu bir ayet olarak bıraktık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/15)

Andolsun Biz Kur'an'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/17, 22, 32, 40)

Andolsun Biz sizin benzerlerinizi yıkıma uğrattık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/51)

Andolsun, ilk inşa (yaratma)yı bildiniz; ama öğüt alıp-düşünmeniz gerekmez mi? (56/62)

Biz onu hem bir öğüt ve hatırlatma (konusu), hem ihtiyacı olanlara bir meta kıldık. (56/73)

Kadınlarına "zıhar"da bulunanlar, sonra söylediklerinden geri dönenlerin, birbirleriyle temas etmeden önce bir köleyi özgürlüğüne

kavuşturmaları gerekir. İşte size bununla öğüt verilmektedir. Allah, yaptıklarınızı haber alandır. (58/3)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

Allah, onlar için şiddetli bir azab hazırlamıştır; öyleyse ey iman eden temiz akıl sahipleri, Allah'tan korkun. Doğrusu Allah, size bir zikir (uyaran, hatırlatan ve öğüt veren Kur'an) indirmiştir. (65/10)

Öyle ki, onu sizlere bir ibret (hatırlatma ve öğüt) kılalım. 'Gerçeği belleyip kavrayabilen' kullar da onu belleyip-kavrasın.' (69/12)

Bir kahinin de sözü değildir. Ne az öğüt alıp-düşünüyorsunuz? (69/42)

Çünkü o (Kur'an, Allah'tan sakınan) muttakiler için bir öğüttür. (69/48)

Şüphesiz, bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol bulabilir. (73/19)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

Buna rağmen, bunlara ne oluyor ki öğütten yüz çevirip duruyorlar? (74/49)

Gerçek (şu ki), o (Kur'an,) elbette bir öğüttür. (74/54)

Artık kim dilerse, öğüt alıp-düşünür. (74/55)

Allah dilemedikçe onlar öğüt almazlar; takvanın sahibi (onu kabul etmeye ehil olan) O'dur, mağfiretin sahibi (bağışlamaya ehil olan da) O'dur. (74/56)

Şüphesiz, bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol bulabilir. (76/29)

Zikr (vahy, öğüt) bırakanlara; (77/5)

Veya öğüt alacak; böylelikle bu öğüt kendisine yarar sağlayacak. (80/4)

Hayır; çünkü o (Kur'an), bir öğüttür. (80/11)

Şu halde, eğer 'öğüt ve hatırlatma' bir yarar sağlayacaksa, 'öğüt verip hatırlat.' (87/9)

Allah'tan 'İçi titreyerek korkan' öğüt alır-düşünür. (87/10)

Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın. (88/21)

ÖKSÜZ

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

ÖLÇEK

Eğer onu bana getirmeyecek olursanız, artık benim katımda sizin için bir ölçek (erzak) yoktur ve bana da yaklaşmayın." (12/60)

Böylelikle babalarına döndükleri zaman, dediler ki: "Ey babamız, ölçek bizden engellendi. Bu durumda kardeşimizi bizimle gönder de erzağı alalım. Onu mutlaka koruyacağız." (12/63)

Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: "Ey Babamız, daha neyi arıyoruz, işte sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir." (12/65)

Böylece onun (Yusuf'un) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçeği tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir." (12/88)

ÖLÇÜ

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır. (5/32)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -

yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz." (7/81)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, otururken ya da ayaktayken bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki kendisine dokunan zarara bizi hiç çağırmamış gibi döner-gider. İşte, ölçüyü taşıranlara yapmakta oldukları böyle süslenmiştir. (10/12)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (10/83)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayır)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum." (11/84)

Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/85)

Onların erzak yüklerini hazırlayınca dedi ki: "Bana babanızdan olan kardeşinizi getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçüyü tam tutarım ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım." (12/59)

Yere (gelince,) onu döşeyip-yaydık, onda sarsılmaz-dağlar bıraktık ve onda herşeyden ölçüsü belirlenmiş ürünler bitirdik. (15/19)

Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o, gerçekten yardım görmüştür. (17/33)

Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve dosdoğru bir tartıyla tartın; bu, daha hayırlıdır ve sonuç bakımından daha güzeldir. (17/35)

İşte biz ölçüsüzce davrananları ve Rabbinin ayetlerine inanmayanları böyle cezalandırırız; ahiretin azabı ise gerçekten daha şiddetli ve daha süreklidir. (20/127)

Sonra onlara verdiğimiz söze sadık kaldık, böylece onları ve dilediklerimizi kurtardık da ölçüsüz davrananları yıkıma uğrattık. (21/9)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (25/2)

Ve ölçüsüzce davrananların emrine itaat etmeyin." (26/151)

Ölçüyü tam tutun ve eksiltenlerden olmayın." (26/181)

Dediler ki: "Uğursuzluğunuz, sizinledir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluğa uğradınız)? Hayır, siz ölçüyü taşıran bir kavimsiniz." (36/19)

(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." (39/53)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıran, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

Andolsun, daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuştunuz. Sonunda o, vefat edince, demiştiniz ki; "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah, ölçüyü taşıran, şüpheci kimseyi böyle saptırır." (40/34)

İmkanı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, dünyada da, ahirette de çağrıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşıranlar, onlar ateşin halkıdırlar." (40/43)

İşte bu, sizin yeryüzünde haksız yere şımarıp-azmanız ve azgınca ölçüyü taşırmanız dolayısıyladır. (40/75)

Siz ölçüyü taşıran bir kavimsiniz diye, şimdi o zikri (öğüt ve hatırlatma dolu Kur'an'ı) sizden (uzaklaştırıp) bir yana mı bırakalım? (43/5)

Firavun'dan. Çünkü, o, ölçüyü taşıran bir mütekebbirdi. (44/31)

(Ki bu taşların her biri,) Rabbinin katında ölçüyü taşıranlar için (herkese ayrı ayrı) işaretlenmiştir." (51/34)

Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Elbette Allah, kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirendir. Allah, herşey için bir ölçü kılmıştır. (65/3)

Çünkü o, düşündü ve bir ölçü tesbit etti. (74/18)

Kahrolası, nasıl bir ölçü koydu? (74/19)

Yine kahrolası, nasıl bir ölçü koydu? (74/20)

Gümüşten billur kaplar ki, onları belli bir ölçüyle tesbit etmişlerdir. (76/16)

Bir damla sudan yarattı da onu 'bir ölçüyle biçime soktu.' (80/19)

Eksik ölçüp tartanların vay haline, (83/1)

ÖLÇÜYÜ-TARTIYI TAM TUTMA

Yetimin malına o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. hiçbir nefse gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (6/152)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim Allah'a kulluk edin sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır eğer inanıyorsanız." (7/85)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim Allah'a ibadet edin O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayır)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum." (11/84)

"Ey kavmim ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/85)

"Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve dosdoğru bir tartıyla tartın; bu daha hayırlıdır ve sonuç bakımından daha güzeldir." (17/35)

Ölçüyü tam tutun ve eksiltenlerden olmayın. (26/181)

Dosdoğru olan terazi ile tartın. (26/182)

Sakın mizanda 'haksızlık ve taşkınlık yapmayın.' (55/8)

Tartıyı adaletle tutup-doğrultun ve tartıyı noksan tutmayın. (55/9)

Eksik ölçüp tartanların vay haline (83/1)

Ki onlar insanlardan ölçerek aldıklarında noksansız alırlar. (83/2)

ÖLDÜRMEK

Nasıl oluyor da Allah'ı inkâr ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz. (2/28)

Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yaratan (gerçek ilah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, yaratıcınız katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (2/54)

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Hani siz bir kişiyi öldürmüştünüz ve bu konuda birbirinize düşmüştünüz. Oysa Allah, gizlediklerinizi açığa çıkaracaktı. (2/72)

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

Onlara: "Allah'ın indirdiklerine iman edin" denildiğinde: "Biz, bize indirilene iman ederiz" derler ve ondan sonra olan (Kur'an)ı inkâr ederler. Oysa o (Kur'an), yanlarındakini (Kitabı) doğrulayan bir gerçektir. (Onlara) De ki: "Eğer inanıyor idiyseniz, daha önce ne diye Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?" (2/91)

Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz. (2/154)

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşıncaya kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. (2/191)

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, alemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkârcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, peygamberleri haksız yere öldürenler ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler; işte onlara acıklı bir azabı müjdele. (3/21)

Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır. (3/112)

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse ya da öldürülürse, siz topuklarınız üzerinde

gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta bulundukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Andolsun, ölseniz de, öldürülseniz de şüphesiz Allah'a (varıp) toplanacaksınız. (3/158)

Onlar, kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi, öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz, ölümü kendinizden savın öyleyse." (3/168)

Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır, onlar, Rableri katında diridirler, rızıklanmaktadırlar. (3/169)

Andolsun; "Gerçek, Allah fakirdir, biz ise zenginiz" diyenlerin sözlerini Allah işitmiştir. Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız ve: "Yakıcı olan azabı tadın" diyeceğiz. (3/181)

Rabbimiz, biz: "Rabbinize iman edin" diye imana çağrıda bulunan bir çağırıcıyı işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz, bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizi de iyilik yapanlarla birlikte öldür." (3/193)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevab verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah katından bir karşılık

(sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun katındadır." (3/195)

Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan (doğan) bir ticaretten başka haksız 'nedenler ve yollarla' (batılca) yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Şüphesiz, Allah, sizi çok esirgeyendir. (4/29)

Eğer gerçekten biz, onlara: "Kendinizi öldürün ya da yurtlarınızdan çıkın" diye yazmış olsaydık, onlardan az bir bölümü dışında, bunu yapmazlardı. Onlar, kendilerine verilen öğüdü yerine getirselerdi, bu şüphesiz onlar için hayırlı ve daha sağlam olurdu. (4/66)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Onlar, kendilerinin inkâra sapmaları gibi sizin de inkâra sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin, ne de bir yardımcı. (4/89)

Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağrılışlarında içine başaşağı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (şartların)ı size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse, artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size, onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azab hazırlamıştır. (4/93)

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkâra sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları

dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (4/155)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah, ancak korkup-sakınanlardan kabul eder." (5/27)

Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım." (5/28)

Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (5/30)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır. (5/32)

Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (bulundukları) yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarıdır, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Andolsun, biz İsrailoğullarından kesin söz almış (misak) ve onlara elçiler göndermiştik. Onlara ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir şeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü de öldürdüler. (5/70)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış

olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Sizi geceleyin öldüren (uyutan) ve gündüzün 'güç yetirip etkilemekte (yapıp kazanmakta) olduklarınızı' bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi dirilten (uyandıran) O'dur. Sonra 'en son dönüşünüz' O'nadır. Sonra yapmakta olduklarınızı size O haber verecektir. (6/60)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Böylelikle dişi deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrine karşı çıkıp (Salih'e de şöyle) dediler: "Ey Salih, eğer gerçekten gönderilenlerden (bir peygamber) isen, vaadettiğin şeyi getir, bakalım." (7/77)

Oysa sen, yalnızca, bize geldiğinde Rabbimizin ayetlerine inanmamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. "Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (7/126)

Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı." (7/141)

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona:) "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen

düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur, O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz. (7/158)

Onları siz öldürmediniz, ama onları Allah öldürdü; attığın zaman sen atmadın, ama Allah attı. Mü'minleri kendinden güzel bir imtihanla imtihan etmek için (yaptı.) Şüphesiz Allah, işitendir, bilendir. (8/17)

Hani o inkâr edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (8/30)

Haram aylar (süre tanınmış dört ay) sıyrılıp-bitince (çıkınca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verirlerse yollarını açıverin. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/5)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (9/116)

O, diriltir ve öldürür. Ve O'na döndürüleceksiniz. (10/56)

Fakat onu öldürdüler. (Salih) Dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yararlanın. Bu, yalanlanmayacak bir vaaddir." (11/65)

Öldürün Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın ki babanızın yüzü yalnızca size (dönük) kalsın. Ondan sonra da salih bir topluluk olursunuz." (12/9)

İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Eğer (mutlaka bir şey) yapacaksanız, öldürmeyin Yusuf'u, onu kuyunun derinliklerine bırakıverin de bir yolcu kafilesi alsın." (12/10)

Şüphesiz biz, gerçekten biz yaşatır ve öldürürüz ve varis olanlar biziz. (15/23)

Allah sizi yarattı, sonra sizi öldürüyor, sizden kimi de, bildikten sonra bir şey bilmesin diye, ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilir. Şüphesiz, Allah bilendir, herşeye güç yetirendir. (16/70)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size biz rızık veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o, gerçekten yardım görmüştür. (17/33)

Böylece ikisi (yine) yola koyuldular. Nitekim bir çocukla karşılaştılar, o hemen tutup onu öldürüverdi. (Musa) Dedi ki: "Bir cana karşılık olmaksızın, tertemiz bir canı mı öldürdün? Andolsun, sen kötü bir iş yaptın." (18/74)

Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)

Allah yolunda hicret edip öldürülen veya ölenlere gelince muhakkak Allah, onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (22/58)

Sizi diri tutan, sonra öldürecek, sonra da diriltecek olan O'dur. Gerçekten insan pek nankördür. (22/66)

O, yaşatan ve öldürendir; gece ile gündüzün aykırılığı (veya ardarda gelişi) da O'nun (kanunu)dur. Yine de aklınızı kullanmayacak mısınız? (23/80)

O'nun dışında, hiçbir şeyi yaratmayan, üstelik kendileri yaratılmış olan, kendi nefislerine bile ne zarar, ne yarar sağlayamayan, öldürmeye, yaşatmaya ve yeniden diriltip-yaymaya güçleri yetmeyen birtakım ilahlar edindiler. (25/3)

Ve onlar, Allah ile beraber başka bir ilah'a tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır. (25/68)

Üstelik, onların bana karşı (davasını savunacakları bir cinayet) suçu(m) var; bundan dolayı beni öldürmelerinden korkuyorum." (26/14)

Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur," (26/81)

Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de, senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin; umulur ki bize yararı dokunur veya onu evlat ediniriz." Oysa onlar (başlarına geleceklerin) şuurunda değillerdi. (28/9)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adam)ı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, ıslah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim." (28/20)

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten onlardan bir kişi öldürdüm, beni öldürmelerinden korkuyorum." (28/33)

Bunun üzerine kavminin (İbrahim'e) cevabı yalnızca: "Onu öldürün ya da yakın" demek oldu. Böylece Allah onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için ayetler vardır. (29/24)

Allah; sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (30/40)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile, pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

Kitap ehlinden onlara arka çıkanları da kalelerinden indirdi ve onların kalplerine korku düşürdü. Siz (onlardan) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını ise esir alıyordunuz. (33/26)

Lanete uğratılmışlar olarak; nerede ele geçirilseler yakalanırlar ve öldürüldükçe (sürekli) öldürülürler. (33/61)

Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirilttin; biz de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?" (40/11)

Böylece, o, katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin643 dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (40/26)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıran, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

Dirilten ve öldüren O'dur. Bir işin olmasına hükmetti mi, ona yalnızca: "Ol" der, o da hemen oluverir. (40/68)

O'ndan başka ilah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. (44/8)

De ki: "Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra kendisinde hiçbir kuşku olmayan kıyamet günü O sizi bir araya getirip-toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (45/26)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Gerçek şu ki, dirilten ve öldüren Biziz, Biz. Ve dönüş de Bizedir. (50/43)

Doğrusu, öldüren ve dirilten O'dur. (53/44)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, herşeye güç yetirendir. (57/2)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

Sonra onu öldürdü, böylece kabre gömdürdü. (80/21)

Hangi suçtan dolayı öldürüldü?" (81/9)

Fakat, onu yalanladılar, deveyi yere yıkıp öldürdüler. Rableri de günahları dolayısıyla 'onları yerle bir etti, kırıp geçirdi'; orasını da dümdüz etti. (91/14)

ÖLMEK

Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup-sakınmak gerekiyorsa öylece korkup-sakının ve siz, ancak Müslüman olmaktan başka (bir din ve tutum üzerinde) ölmeyin. (3/102)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta bulundukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Andolsun, Kitap ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahid olacaktır. (4/159)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fısk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi başaramıyacak, ona her yandan ölüm gelecek, oysa ölmeyecek de. Ardından daha katı bir azab olacak. (14/17)

Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter. (25/58)

Allah, ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

Andolsun, ölseniz de, öldürülseniz de şüphesiz Allah'a (varıp) toplanacaksınız. (3/158)

Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutuluverseydim." (19/23)

ÖLÜ

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Nasıl oluyor da Allah'ı inkâr ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz. (2/28)

Sonra şükredesiniz diye, sizi ölümünüzden sonra dirilttik. (2/56)

Bunun için de: "Ona (cesede, kestiğiniz ineğin) bir parçasıyla vurun" demiştik. Böylece, Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir; ki akıllanasınız. (2/73)

De ki: "Eğer Allah katında ahiret yurdu, başka insanların değil de, yalnızca sizin ise, (ve) doğru sözlüyseniz, öyleyse hemen ölümü dileyin." (2/94)

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz. (2/154)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

O, size ölüyü (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)

Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, eğer geride bir hayır bırakmışsa, anaya, babaya ve yakın akrabaya bilinen (uygun, meşru) bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir hak olarak- size yazıldı (farz kılındı). (2/180)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar, (evlerinden) çıkarılmaksızın, bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarlarsa, artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

Binlerce kişinin ölüm korkusuyla yurtlarından çıktıklarını görmedin mi? Allah onlara: "Ölün" dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı fazl sahibidir. Ancak, insanların çoğunluğu şükretmez. (2/243)

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, herşeye güç yetirendir." (2/259)

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

Geceyi gündüze bağlayıp-katarsın, gündüzü de geceye bağlayıp-katarsın; diriyi ölüden çıkarırsın, ölüyü de diriden çıkarırsın. Sen, dilediğine hesapsız rızık verirsin." (3/27)

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (3/49)

Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/119)

Andolsun, siz onunla karşılaşmadan önce ölümü temenni ediyordunuz. İşte onu gördünüz, ama bakıp duruyorsunuz. (3/143)

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse ya da öldürülürse, siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen

kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Onlar, kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi, öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz, ölümü kendinizden savın öyleyse." (3/168)

Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır, onlar, Rableri katında diridirler, rızıklanmaktadırlar. (3/169)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şehadet ederlerse, onları, ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

Tevbe; ne, kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatınca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler, ne de kafir olarak ölenler için değil. Böyleleri için acı bir azab hazırlamışızdır. (4/18)

Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: "Bu, Allah'tandır" derler; onlara bir kötülük dokunsa: "Bu sendendir" derler. De ki: "Tümü Allah'tandır." Fakat, ne oluyor ki bu topluluğa, hiçbir sözü anlamaya çalışmıyorlar? (4/78)

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resûlü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (4/100)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Ancak dinleyenler icabet eder. Ölüleri (ise,) onları da Allah diriltir. Sonra O'na döndürülürler. (6/36)

O, kulları üzerinde kahredici (kahhar) olandır. Size koruyucular gönderiyor. Sonunda sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, elçilerimiz onun 'hayatına son verirler.' Onlar (bu işte, ne eksik ne fazla) kusur etmezler. (6/61)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kıskıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

Taneyi ve çekirdeği yaran şüphesiz Allah'tır. O, diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarır. İşte Allah budur. Öyleyse nasıl oluyor da çevriliyorsunuz? (6/95)

Gerçek şu ki, biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve herşeyi karşılarına toplasaydık, -Allah'ın dilediği dışında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (6/111)

Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan

bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kafirlere yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmiştir. (6/122)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaktırlar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fısk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (6/162)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

(Herşey) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile, sanki kendileri, göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi, seninle hak konusunda tartışıp duruyorlardı. (8/6)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakınmayacak mısınız? (10/31)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakınmayacak mısınız? (10/31)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü, yerin parçalandığı veya ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olurdu). Hayır, emrin tümü Allah'ındır. İman edenler hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu. İnkâr edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela

çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Veya miadını şaşırmaz.) (13/31)

Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi başaramıyacak, ona her yandan ölüm gelecek, oysa ölmeyecek de. Ardından daha katı bir azab olacak. (14/17)

Ölüdürler, diri değildirler; ne zaman dirileceklerinin şuuruna varamazlar. (16/21)

Allah gökten su indirdi, ölümünden sonra yeri onunla diriltti; işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır. (16/65)

O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa, saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere (yiyebilir). Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (16/115)

Bu durumda, biz sana, hayatında kat kat, ölümün de kat kat (acısını) tattırırdık; sonra bize karşı bir yardımcı bulamazdın. (17/75)

Biz onları, yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz değillerdi. (21/8)

Senden önce hiçbir beşere ölümsüzlüğü vermedik; şimdi sen ölürsen onlar ölümsüz mü kalacaklar? (21/34)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz bize döndürüleceksiniz. (21/35)

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

İşte böyle; şüphesiz Allah, hakkın kendisidir ve şüphesiz ölüleri diriltir ve gerçekten herşeye güç yetirendir. (22/6)

O (bütün gerçek), yalnızca bizim (yaşamakta olduğumuz bu) dünya hayatımızdan ibarettir; ölürüz ve yaşarız, biz diriltilecekler değiliz." (23/37)

Sonunda, onlardan birine ölüm geldiği zaman, der ki: "Rabbim, beni geri çevirin." (23/99)

Onunla ölü bir beldeyi (toprağı) canlandırmak ve yarattığımız hayvanlardan ve insanlardan birçoğunu onunla sulamak için. (25/49)

Ölümsüz kılınmak umuduyla sanat yapıları mı ediniyorsunuz?" (26/129)

Çünkü gerçekten sen, ölülere (söz) dinletemezsin ve arkasını dönüp kaçan sağırlara da çağrıyı işittiremezsin. (27/80)

Her nefis ölümü tadıcıdır; sonra bize döndürüleceksiniz. (29/57)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryüzünü dirilten kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

O ölüden diriyi çıkarır ve diriden ölüyü çıkarır, ölümünden sonra da yeri diriltir. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız. (30/19)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşeği göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümünden sonra yeryüzünü nasıl diriltmektedir? Şüphesiz O, ölüleri de gerçekten diriltecektir. O, herşeye güç yetirendir. (30/50)

Şimdi sen, ölülere (söz) duyuramazsın ve arkalarını dönüp giden sağırlara da çağrıyı duyuramazsın. (30/52)

De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (32/11)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile, pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Böylece onun (Süleymanın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkca ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

Allah, rüzgarları gönderir, onlar da bulutu kaldırır, böylece biz onu ölü bir beldeye sürükleriz, onunla, yeri ölümünden sonra diriltiriz. İşte (ölümden sonra) dirilip- yayılma da böyledir. (35/9)

Diri olanlarla ölüler de bir değildir. Gerçekten Allah, dilediğine işittirir; sen ise kabirlerde olanlara işittirecek değilsin. (35/22)

İnkar edenlere gelince, onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne, karar verilir, ki böylece ölüversinler, ne de kendilerine onun azabından (bir şey) hafifletilir. İşte biz, her nankör olanı böyle cezalandırırız. (35/36)

Şüphesiz biz, ölüleri biz diriltiriz; onların önden takdim ettiklerini ve eserlerini biz yazarız. Biz herşeyi, apaçık bir kitapta tesbit edip korumuşuz. (36/12)

Ölü toprak kendileri için bir ayettir; biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemektedirler. (36/33)

Yalnızca birinci ölümümüzden başka (öyle mi)? Ve biz azaba uğratılacak olanlar değil miymişiz?" (37/59)

Allah, ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

Allah, ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

O'nun ayetlerinden biri de, senin gerçekten yeryüzünü huşu içinde (solmuş, boynu bükülmüş ve kupkuru) görmendir. Ama Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, deprenir ve kabarır. Şüphesiz onu dirilten, ölüleri de elbette diriltîcidir. Çünkü O, herşeye güç yetirendir. (41/39)

Yoksa O'nun dışında birtakım veliler mi edindiler? İşte Allah; veli O'dur, ölüleri dirilten O'dur. O, herşeye güç yetirendir. (42/9)

Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi 'dirilttik (ve her yanına yeniden hayat) yaydık'; siz de böyle (kabirlerinizden diriltilip) çıkarılacaksınız. (43/11)

(Bütün herşey) Bizim yalnızca ilk ölümümüzdür; biz yeniden diriltilip-kaldırılacak değiliz." (44/35)

Orda, ilk ölümün dışında başka ölüm tadmazlar. Ve (Allah da) onları cehennem azabından korumuştur. (44/56)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya aykırılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Yoksa kötülüklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (45/21)

Dediler ki: "(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz; bizi "kesintisi olmayan zaman' (dehrin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar. (45/24)

Onlar görmüyorlar mı ki, gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan (Allah), ölüleri de diriltmeye güç yetirir. Hayır; gerçekten O, herşeye güç yetirendir. (46/33)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (50/11)

O, ölüm sarhoşluğu, bir gerçek olarak gelip de, (insana) "İşte bu, senin yan çizip-kaçmakta olduğun şeydir" (denildiği zaman da). (50/19)

Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış gençler dönüp dolaşır; (56/17)

Sizin aranızda ölümü takdir eden Biziz ve Bizim önümüze geçilmiş değildir; (56/60)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geliverdi; ve o aldaltıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14)

Bilin ki gerçekten Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Şüphesiz Biz, umulur ki aklınızı kullanırsınız diye size ayetleri açıkladık. (57/17)

De ki: "Ey Yahudi olanlar, eğer siz, (bütün) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizlerin gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız, şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)." (62/6)

De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşıp-buluşacaktır. Sonra gaybı da, müşahede edilebileni de bilen

(Allah)a döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir." (62/8)

Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreye (ecele) kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve salihlerden olsam" demezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. (63/10)

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (67/2)

Sonunda yakîn (kesin bir gerçek olan ölüm) gelip bize çattı." (74/47)

(Öyleyse Allah,) Ölüleri diriltmeye güç yetiren değil midir? (75/40)

Dirilere ve ölülere. (77/26)

Sonra onun içinde o, ne ölür, ne yaşar. (87/13)

Öyle ki (bu,) mezarı ziyaretinize (kabre gidişinize, ölümünüze) kadar sürdü." (102/2)

ÖLÜM

Ya da (bunlar) karanlıklar gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Sonra şükredesiniz diye sizi ölümünüzden sonra dirilttik. (2/56)

De ki: "Eğer Allah katında ahiret yurdu başka insanların değil de yalnızca sizin ise (ve) doğru sözlüyseniz öyleyse hemen ölümü dileyin." (2/94)

Oysa onlar önceden ellerinin takdim ettiklerinden dolayı onu (ölümü) hiçbir zaman kesin olarak dilemiyeceklerdir. Allah zalimleri bilendir. (2/95)

Yoksa siz Yakub'un ölüm anında orada şahidler miydiniz? O oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılmasında gece ile gündüzün ard arda gelişinde insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda her canlıyı orada üretip-yaymasında rüzgarları estirmesinde gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman eğer geride bir hayır bırakmışsa anaya babaya ve yakın akrabaya bilinen (uygun meşru) bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir hak olarak- size yazıldı (farz kılındı). (2/180)

Binlerce kişinin ölüm korkusuyla yurtlarından çıktıklarını görmedin mi? Allah onlara: "Ölün" dedi sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah insanlara karşı fazl sahibidir. Ancak insanların çoğunluğu şükretmez. (2/243)

Ya da altı üstüne gelmiş ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah onu yüz yıl ölü bıraktı sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır yüz yıl kaldın böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah herşeye güç yetirendir." (2/259)

Andolsun siz onunla karşılaşmadan önce ölümü temenni ediyordunuz. İşte onu gördünüz ama bakıp duruyorsunuz. (3/143)

Onlar kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz ölümü kendinizden savın öyleyse." (3/168)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şehadet ederlerse, onları ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

Tevbe; ne kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatınca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler ne de kafir olarak ölenler için değil. Böyleleri için acı bir azab hazırlamışızdır. (4/18)

Her nerede olursanız ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: "Bu Allah'tandır" derler; onlara bir kötülük dokunsa: "Bu sendendir" derler. De ki: "Tümü Allah'tandır." Fakat ne oluyor ki bu topluluğa hiçbir sözü anlamaya çalışmıyorlar? (4/78)

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resûlü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (4/100)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya

yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

O kulları üzerinde kahredici (kahhar) olandır. Size koruyucular gönderiyor. Sonunda sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman elçilerimiz onun 'hayatına son verirler.' Onlar (bu işte ne eksik ne fazla) kusur etmezler. (6/61)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kıskıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

De ki: "Şüphesiz, benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (6/162)

(Herşey) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile sanki kendileri göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi seninle hak konusunda tartışıp duruyorlardı. (8/6)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen inkâr edenler mutlaka: "Bu açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi başaramıyacak, ona her yandan ölüm gelecek oysa ölmeyecek de. Ardından daha katı bir azab olacak. (14/17)

Allah gökten su indirdi ölümünden sonra yeri onunla diriltti; işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır. (16/65)

Bu durumda biz, sana hayatında kat kat, ölümün de kat kat (acısını) tattırırdık; sonra bize karşı bir yardımcı bulamazdın. (17/75)

Biz onları yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz değillerdi. (21/8)

Senden önce hiçbir beşere ölümsüzlüğü vermedik; şimdi sen ölürsen onlar ölümsüz mü kalacaklar? (21/34)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi şerle de hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz bize döndürüleceksiniz. (21/35)

Sonunda onlardan birine ölüm geldiği zaman der ki: "Rabbim beni geri çevirin." (23/99)

Her nefis ölümü tadıcıdır; sonra bize döndürüleceksiniz. (29/57)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryüzünü dirilten kimdir?" diye soracak olursan şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

O ölüden diriyi çıkarır ve diriden ölüyü çıkarır, ölümünden sonra da yeri diriltir. İşte, siz de böyle çıkarılacaksınız. (30/19)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşeği göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümünden sonra yeryüzünü nasıl diriltmektedir? Şüphesiz O, ölüleri de gerçekten diriltecektir. O herşeye güç yetirendir. (30/50)

De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (32/11)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Böylece onun (Süleymanın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü onlara asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o yere yıkılıp-düşünce açıkca ortaya çıktı ki şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı, böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

Allah rüzgarları gönderir, onlar da bulutu kaldırır, böylece biz onu ölü bir beldeye sürükleriz, onunla yeri ölümünden sonra diriltiriz. İşte (ölümden sonra) dirilip- yayılma da böyledir. (35/9)

"Yalnızca birinci ölümümüzden başka (öyle mi)? Ve biz azaba uğratılacak olanlar değil miymişiz?" (37/59)

Allah ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir. Şüphesiz bunda düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

Gerçek şu ki, sen de öleceksin, onlar da öleceklerdir. (39/30)

Sonra şüphesiz sizler, kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalaşacaksınız. (39/31)

"(Bütün herşey) Bizim yalnızca ilk ölümümüzdür; biz yeniden diriltilip-kaldırılacak değiliz." (44/35)

Orda ilk ölümün dışında başka ölüm tadmazlar. Ve (Allah da) onları cehennem azabından korumuştur. (44/56)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya aykırılığında) Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Yoksa kötülüklere batıp-yara alanlar kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (45/21)

İman edenler derler ki: "(Savaş izni için) Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman kalplerinde hastalık olanların üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (50/11)

O ölüm sarhoşluğu bir gerçek olarak gelip de (insana) "İşte bu senin yan çizip-kaçmakta olduğun şeydir" (denildiği zaman da). (50/19)

Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış gençler dönüp dolaşır; (56/17)

Sizin aranızda ölümü takdir eden Biziz ve Bizim önümüze geçilmiş değildir; (56/60)

Bilin ki gerçekten Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Şüphesiz Biz, umulur ki aklınızı kullanırsınız diye size ayetleri açıkladık. (57/17)

De ki: "Ey Yahudi olanlar eğer siz (bütün) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizlerin gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)." (62/6)

Oysa onlar ellerinin öne takdim ettikleri dolayısıyla bunu hiçbir zaman temenni edemezler. Allah zalimleri bilendir. (62/7)

De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm şüphesiz sizinle karşılaşıp-buluşacaktır. Sonra gaybı da müşahede edilebileni de bilen (Allah)a döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir." (62/8)

Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim beni yakın bir süreye (ecele) kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve salihlerden olsam" demezden önce size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. (63/10)

O amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (67/2)

Keşke o (ölüm herşeyi) kesip bitirseydi. (69/27)

Sonunda yakîn (kesin bir gerçek olan ölüm) gelip bize çattı. (74/47)

(Ölüm korkusundan) Ayaklar birbirine dolaştığında; (75/29)

(Mal mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp kendinizden geçirdi.' (102/1)

Öyle ki (bu) mezarı ziyaretinize (kabre gidişinize, ölümünüze) kadar sürdü. (102/2)

ÖLÜM BAYGINLIĞI-SARHOŞLUĞU

O, ölüm sarhoşluğu, bir gerçek olarak gelip de, (insana) "İşte bu, senin yan çizip-kaçmakta olduğun şeydir" (denildiği zaman da). (50/19)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): İtaat ve maruf (güzel) sözdü. Fakat iş, kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman, şayet Allah'a sadakat gösterselerdi, şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu. (47/20-21)

ÖNDER

Ve eğer antlaşmalardan sonra, yine yeminlerini bozarlarsa ve dininize hınç besleyip-saldırırlarsa, bu durumda küfrün önderleriyle çarpışın. Çünkü onlar, yeminleri olmayan kimselerdir; belki cayarlar. (9/12)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan biri onu inkâr ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

O, kıyamet günü kavminin önderliğine geçer, böylece onları ateşe götürmüş olur. Sonunda vardıkları yer, ne kötü bir yerdir.. (11/98)

İnkâr edenler derler ki: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya." Sen, yalnızca bir uyarıcısın ve her topluluk için bir hidayet önderisin. (13/7)

Ve onları, kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar bize ibadet edenlerdi. (21/73)

Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl," diyenlerdir. (25/74)

Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. (28/5)

Biz, onları ateşe çağıran önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler. (28/41)

Ve onların içinden, sabrettikleri zaman emrimizle doğru yola iletip-yönelten önderler kıldık; onlar bizim ayetlerimize kesin bilgiyle inanıyorlardı. (32/24)

ÖRF

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği bilinen (örf)e uygun olarak, çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) sütten ayırmayı isterlerse, ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz, vereceğinizi örfe uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

Kendilerine el sürmediğiniz, mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın, zengin olan kendi gücü, darda olan da kendi gücü oranında, maruf (meşru ve örfe uygun) bir şekilde yararlandırsın. (Bu,) iyilik edenler üzerinde bir haktır. (2/236)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara

ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

ÖRTÜ

Dediler ki: "Bizim kalplerimiz örtülüdür." Hayır; Allah, inkârlarından dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı pek azı iman eder. (2/88)

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Ey Kitap Ehli, neden hakkı batıl ile örtüyor ve bildiğiniz halde hakkı gizliyorsunuz? (3/71)

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkâra sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (4/155)

Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görseler, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkâr etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler. (6/25)

Gece, üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki: "Bu benim rabbimdir." Fakat (yıldız) kayboluverince: "Ben kaybolup-gidenleri sevmem" demişti. (6/76)

Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." (7/20)

Onlar için cehennemden yataklar ve üstlerine örtüler vardır. Biz zulme sapanları işte böyle cezalandırırız. (7/41)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülü kalmasın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin. (10/71)

Haberiniz olsun; gerçekten onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini büker (Hak'tan kaçınıp yan çizer)ler. (Yine) Haberiniz olsun; onlar, örtülerine büründükleri zaman, O, gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (11/5)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Biz önlerinde bir sed, arkalarında bir sed çektik. Böylelikle onları örtüverdik, artık görmezler. (36/9)

Dediler ki: "Bizi kendisine çağırdığın şeye karşı kalblerimiz bir örtü içindedir, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz." (41/5)

İman edip salih amellerde bulunan ve Muhammed'e indirilen (Kur'an)a -ki o Rablerinden bir haktır- İman edenlerin (Allah), kötülüklerini örtüp-bağışlamış, durumlarını düzeltip-ıslah etmiştir. (47/2)

(Bütün bunlar,) Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere sokması ve kötülüklerini örtüp-bağışlaması içindir. İşte bu, Allah katında 'büyük kurtuluş ve mutluluk'tur. (48/5)

Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin; işte Biz de senin üzerindeki örtüyü açıp-kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskindir." (50/22)

Doğrusu ben, onları bağışlaman için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler.' (71/7)

Ey örtüsüne bürünen, (73/1)

Ey bürünüp örtünen, (74/1)

Yıldızlar 'örtülüp (ışıkları) silindiği' zaman, (77/8)

Geceyi bir örtü yaptık. (78/10)

Ve onu (isyanla, günahla, bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır. (91/10)

ÖRÜMCEK

Allah'ın dışında başka veliler edinenlerin örneği, kendine ev edinen örümcek örneğine benzer. Gerçek şu ki, evlerin en dayanıksız olanı örümcek evidir; bir bilselerdi. (29/41)

ÖVGÜ

Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik. (14/1)

Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim olandır, bağışlayandır. (17/44)

Sizi çağıracağı gün, O'na övgüyle icabet edecek ve (dünyada) pek az bir süre kaldığınızı sanacaksınız. (17/52)

Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)

ÖVÜLMEK

Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi olanından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infak edin. Kendinizin göz yummadan alamayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki, şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, övülmeye layık olandır. (2/267)

Getirdikleriyle sevinen ve yapmadıkları şeyler nedeniyle övülmekten hoşlananları (kazançlı) sayma; onları azaptan kurtulmuş olarak sayma. Onlar için acı bir azap vardır. (3/188)

Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir, ey ev halkı şüphesiz O, övülmeye layık olandır, Mecid'tir." (11/73)

Musa demişti ki: "Eğer siz ve yeryüzündekilerin tümü inkâr edecek olsanız bile şüphesiz Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, övülmüştür." (14/8)

Gecenin bir kısmında kalk, sana aid nafile olarak onunla (Kur'an'la) namaz kıl. Umulur ki Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır. (17/79)

Onlar, sözün en güzeline iletilmişlerdir ve övülen doğru yola iletilmişlerdir. (22/24)

Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan (Gani)dır, övülmeye layık olandır. (22/64)

Kendilerine ilim verilenler ise, Rabbinden sana indirilenin hakkın ta kendisi olduğunu ve üstün, güçlü, övülmeye layık olan (Allah)ın yoluna yöneltip- ilettiğini görüyorlar. (34/6)

Batıl, ona önünden de, ardından da gelemez. (Çünkü Kur'an,) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)tan indirilmedir. (41/42)

ÖZGÜR

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim, karnımda olanı, 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti. (3/35)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vererek) evlenecek kadın aramanız size helal

kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız, onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz)

yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Kadınlarına "zıhar"da bulunanlar, sonra söylediklerinden geri dönenlerin, birbirleriyle temas etmeden önce bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaları gerekir. İşte size bununla öğüt verilmektedir. Allah, yaptıklarınızı haber alandır. (58/3)

Bir boynu çözmek (bir köleye özgürlük vermek)tir; (90/13)

- P -

PAPAZ

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

PARMAK

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/119)

Rabbin meleklere vahyetmişti ki: "Şüphesiz ben sizinleyim, iman edenlere sağlamlık katın, inkâr edenlerin kalblerine amansız bir korku salacağım. Öyleyse (ey Müslümanlar,) vurun boyunlarının üstüne, vurun onların bütün parmaklarına." (8/12)

Doğrusu ben, onları bağışlaman için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler.' (71/7)

Evet; onun parmak uçlarını dahi derleyip-(yeniden) düzene koymaya güç yetirenleriz. (75/4)

PAZAR

Dediler ki: "Bu elçiye ne oluyor ki, yemek yemekte ve pazarlarda dolaşmaktadır? Ona, kendisiyle birlikte uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?" (25/7)

Senden önce gönderdiklerimizden, gerçekten yemek yiyen ve pazarlarda gezen (elçi)lerden başkasını göndermiş değiliz. Biz, sizin kiminizi kimi için deneme (fitne konusu) yaptık. Sabredecek misiniz? Senin Rabbin görendir. (25/20)

PERDE

Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (2/7)

Kur'an okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanlar arasında görünmez bir perde kıldık. (17/45)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

Ki onlar, Beni zikretme (konusun)da gözleri bir perde içindeydi. (Kur'an'ı) dinlemeye katlanamazlardı. (18/101)

Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik, o da, düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. (19/17)

Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir." (31/19)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağrıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

(Şimdi) Kendileriyle istek duydukları şeyler arasında perde çekilmiştir; daha önce benzerlerine yapıldığı gibi. Çünkü onlar, kuşku verici bir tereddüt içinde idiler. (34/54)

O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim." Sonunda bu atlar (koştular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar. (38/32)

Dediler ki: "Bizi kendisine çağırdığın şeye karşı kalblerimiz bir örtü içindedir, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz." (41/5)

Kendisiyle Allah'ın konuşması, bir beşer için olacak (şey) değildir; ancak bir vahy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip kendi izniyle dilediğine vahyetmesi (durumu) başka. Gerçekten O, yüce olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (42/51)

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

Hayır; gerçekten onlar, Rablerinden perdelenerek-yoksun tutulmuşlardır. (83/15)

PEYGAMBERLER

Andolsun biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra onların peşinden gelen (ümmet)ler birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Elçi kendisine Rabbinden indirilene iman etti mü'minler de. Tümü Allah'a meleklerine Kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırdetmeyiz. İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamanı (dileriz). Varış ancak Sana'dır" dediler. (2/285)

Muhammed yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse ya da öldürülürse siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

Allah, murdar olanı, temiz olandan ayırd edinceye kadar mü'minleri, sizin kendisi üzerinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Allah sizi gayb üzerine muttali kılacak değildir. Ama Allah, elçilerinden dilediğini seçer. Öyleyse siz de Allah'a ve elçisine iman edin. Eğer iman eder ve sakınırsanız, sizin için büyük bir ecir vardır. (3/179)

"Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir elçiye inanmamamız konusunda and verdi" diyenlere de ki: "Şüphesiz benden önce nice elçiler apaçık belgeler ve söylediklerinizle geldi; eğer, siz doğru idiyseniz, o halde onları ne diye öldürdünüz?" (3/183)

Eğer seni yalanlarlarsa, senden önce apaçık belgeler, Zeburlar ve aydınlık kitapla gelen elçileri de yalanlamışlardır. (3/184)

"Rabbimiz, elçilerine va'dettiklerini bize ver, kıyamet gününde de bizi 'hor ve aşağılık' kılma. Şüphesiz Sen va'dine muhalefet etmeyensin." (3/194)

Ey iman edenler, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba, iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse, şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapıtmıştır. (4/136)

Allah'a ve Resûlü'ne inananlar ve onlardan hiçbiri arasında ayrım yapmayanlar, işte onlara ecirleri verilecektir. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/152)

Ve gerçekten sana daha önceden hikayelerini anlattığımız elçilere, anlatmadığımız elçilere (vahyettik). Allah, Musa ile de konuştu. (4/164)

Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır hikmet ve hüküm sahibidir. (4/165)

Ey Kitap Ehli, elçilerin arası kesildiği dönemde: "Bize müjdeci de bir uyarıcı da gelmedi" demenize (fırsat kalmasın) diye size apaçık anlatan elçimiz geldi. Böylece müjdeci de, uyarıcı da gelmiştir artık. Allah, herşeye güç yetirendir. (5/19)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır. (5/32)

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar? (5/75)

Allah, elçileri toplayacağı gün, şöyle diyecek: "Size verilen cevap nedir?" Onlar da: "Bizim bilgimiz yoktur; şüphesiz görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sen'sin Sen." (5/109)

Andolsun, senden önceki elçiler de alaya alındı da alaya aldıkları şey, onlardan maskaralık yapanları çepeçevre kuşatıverdi. (6/10)

Andolsun, senden önce de elçiler yalanlandı; onlara yardımımız gelinceye kadar yalanlandıkları ve eziyete uğratıldıkları şeye sabrettiler. Allah'ın sözlerini (va'dlerini) değiştirebilecek yoktur. Andolsun, gönderilenlerin haberlerinden bir bölümü sana da geldi. (6/34)

Onlara ne zaman bir ayet gelse, derler ki: "Allah'ın elçilerine verilenin bir benzeri bize de verilene kadar biz kesin olarak inanmayacağız." Allah,

elçiliğini nereye vereceğini daha iyi bilir. Bu, suçlu-günahkarlara, kurdukları hileli-düzenleri nedeniyle şiddetli bir azab ve Allah katında bir küçüklük isabet edecektir. (6/124)

Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şehadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şehadet ettiler. (6/130)

Ey Ademoğulları, içinizden size ayetlerimi haber veren elçiler geldiğinde, kim sakınırsa ve (davranışlarını) düzeltirse işte onlar için korku yoktur, onlar mahzun olmayacaklardır. (7/35)

Biz onların göğüslerinde, kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun, Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir" diye seslenilecek. (7/43)

Onlar, onun tevilinden başkasına bakmazlar mı? Onun tevilinin geleceği gün, daha önce onu unutanlar, diyecekler ki: "Gerçekten Rabbimizin elçileri bize hakkı getirmişlerdi. Şimdi bize şefaat edecek şefaatçiler var mıdır? Veya geri çevrilsek de işlediklerimizden başkasını yapsak." Gerçek şu ki onlar, kendilerini hüsrana uğratmışlardır, uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuşlardır. (7/53)

İşte bu ülkeler, sana onların 'haberlerinden aktarmalar yapıyoruz.' Gerçekten onlara elçileri apaçık belgelerle gelmişlerdi. Ama daha önceden yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah inkâr edenlerin kalplerini böyle damgalar. (7/101)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte, biz suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (10/13)

Sonra onun ardından kendi kavimlerine (başka) elçiler gönderdik; onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Ama daha önce onu yalanlamaları nedeniyle inanmadılar. İşte biz, haddi aşanların kalblerini böyle mühürleriz. (10/74)

Sonra biz, elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtarırız; mü'minleri kurtarmamız bizim üzerimize bir haktır. (10/103)

İşte Ad (halkı): Rablerinin ayetlerini tanımayıp reddettiler. O'nun elçilerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca yürüdüler. (11/59)

Sana, elçilerin haberlerinden -kalbini sağlamlaştıracak- doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hak ve mü'minlere bir öğüt ve uyarı gelmiştir. (11/120)

Öyle ki elçiler, umutlarını kesip de artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir; biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu-günahkarlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir. (12/110)

Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi bunun üzerine Ben de o inkâra sapanlara bir süre tanıdım sonra onları (kıskıvrak) yakalayıverdim. İşte nasıldı sonuçlandırma? (13/32)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı hüküm son) vardır. (13/38)

Sizden öncekilerin Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin, haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp (öfkelerinden ısırdılar) ve dediler ki: "Tartışmasız biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyleri inkâr ettik ve bizi kendisine çağırdığınız şeyden de gerçekten kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (14/9)

Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mı şüphe (ediyorsunuz)? O gökleri ve yeri yaratandır; O sizi günahlarınızı bağışlamak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz bizim benzerimiz olan birer beşerden başkası değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın taptıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin." (14/10)

Resulleri onlara dediler ki: "Doğrusu biz sizin gibi yalnızca bir beşeriz, ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/11)

İnkâr edenler, resullerine dediler ki: "Muhakkak (ya) sizi kendi toprağımızdan süreceğiz veya dinimize geri döneceksiniz." Böylelikle Rableri kendilerine vahyetti ki: "Şüphesiz biz, zulmedenleri helak edeceğiz." (14/13)

Azabın kendilerine geleceği gün (ile) insanları uyarıp-korkut ki (o gün) zulmedenler şöyle diyecekler: "Bizi yakın bir süreye kadar ertele ki Senin çağrına cevap verelim ve elçilere uyalım." Oysa daha önce kendiniz için hiç zeval yoktur diye and içenler sizler değil miydiniz? (14/44)

Allah'ı, sakın elçilerine verdiği sözden dönen sanma. Gerçekten Allah azizdir intikam sahibidir. (14/47)

Şirk koşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi O'nun dışında hiçbir şeye kulluk etmezdik biz de atalarımız da; ve O'nsuz hiçbir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı? (16/35)

Neredeyse seni (bu) yerden (yurdundan) çıkarmak için tedirgin edeceklerdi; bu durumda kendileri de senden sonra az bir süreden başka kalamazlar. (17/76)

(Bu,) Senden önce gönderdiğimiz resullerimizin bir sünnetidir. Sünnetimizde bir değişiklik bulamazsın. (17/77)

İşte, inkâr etmeleri ayetlerimi ve elçilerimi alay konusu edinmelerinden dolayı onların cezası cehennemdir. (18/106)

Andolsun senden önceki elçilerle de alay edildi, fakat içlerinden küçük düşürenleri o alaya aldıkları (azap) sarıp-kuşatıverdi. (21/41)

Allah meleklerden elçiler seçer ve insanlardan da. Şüphesiz Allah, işitendir görendir. (22/75)

Sonra birbiri peşi sıra elçilerimizi gönderdik; her ümmete kendi elçisi geldiğinde onu yalanladılar. Böylece biz de onları (yıkıma uğratıp yok etmede) kimini kiminin izinde yürüttük ve onları (tarihin anlatıp aktardığı) bir olay kıldık. İman etmeyen kavim için yıkım olsun. (23/44)

Ey elçiler güzel ve temiz olan şeylerden yiyin ve salih amellerde bulunun; çünkü gerçekten ben yapmakta olduklarınızı biliyorum. (23/51)

Nuh'un kavmi de elçileri yalanlandıklarında onları suda boğduk ve insanlar için bir ayet kıldık. Biz zulmedenlere acıklı bir azab hazırladık. (25/37)

Bizim elçilerimiz, İbrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman dediler ki: "Gerçek şu ki biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular." (29/31)

Elçilerimiz Lut'a geldikleri zaman, o bunlar dolayısıyla kötüleşti ve içi daraldı. Dediler ki: "Korkuya düşme ve hüzne kapılma. Karın dışında seni ve aileni muhakak kurtaracağız. O ise arkada kalacaktır." (29/33)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler madenler sular arayıp çıkarmışlar) ve onu kendilerinin imar ettiğinden

daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Andolsun, biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise bizim üzerimizde bir haktır. (30/47)

Kendilerinden öncekiler de yalanladı. Oysa bunlar, öbürlerine verdiklerimizin onda birine bile ulaşamamışlardı. Buna rağmen (şımararak) elçilerimi yalanladılar; ancak benim de (onları) inkarım (yıkıma uğratmam) nasıl oldu? (34/45)

Hamd gökleri ve yeri yaratan ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (35/1)

Eğer seni yalanlıyorlarsa, senden önceki elçiler de yalanlandı. (En sonunda bütün) İşler Allah'a döndürülür. (35/4)

Eğer seni yalanlıyorlarsa, senden öncekiler de yalanlandı; elçileri ise; kendilerine apaçık ayetler sahifeler ve aydınlatıcı kitaplar getirmişlerdi. (35/25)

Hepsi de elçileri yalanladılar. (38/14)

İnkâr edenler, cehenneme bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet," dediler. Ancak azab kelimesi kâfirlerin üzerine hak oldu. (39/71)

Çünkü gerçekten onlar, Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirirdi; fakat onlar inkâr ederlerdi. Bu yüzden, Allah onları (azabla) yakalayıverdi. Şüphesiz O kuvvetli olandır cezalandırması şiddetlidir. (40/22)

(Bekçiler:) "Size kendi Resulleriniz açık belgelerle gelmez miydi?" dediler. Onlar: "Evet" dediler. (Bekçiler:) "Şu halde siz dua edin" dediler. Oysa kafirlerin duası, çıkmazda olmaktan başkası değildir. (40/50)

Şüphesiz, biz elçilerimize ve iman edenlere dünya hayatında ve şahidlerin (şahidlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz. (40/51)

Ki onlar, Kitabı ve elçilerimizle gönderdiğimiz şeyleri yalanladılar. Artık yakında bileceklerdir. (40/70)

Andolsun biz senden önce elçiler gönderdik; onlardan kimini sana aktarıp-anlattık ve kimini anlatmadık. Herhangi bir elçiye Allah'ın izni olmaksızın bir ayeti getirmek olacak şey değildir. Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hüküm verilir ve işte burada (hakkı) iptal etmekte (istekli) olanlar hüsrana uğramışlardır. (40/78)

Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirdiği zaman, onlar yanlarında olan ilimden dolayı sevinip-böbürlendiler de, kendisini alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşatıverdi. (40/83)

Onlara "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye önlerinden ve arkalarından elçiler gelince dediler ki: "Eğer dileseydi Rabbimiz melekler indirirdi. Bundan dolayı biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr edicileriz." (41/14)

Sana söylenen şeyler, senden önceki elçilere söylenenden başkası değildir. Şüphesiz, Rabbin, hem elbette mağfiret sahibidir, hem de acı bir azab sahibidir. (41/43)

Senden önce gönderdiğimiz elçilerimizden sor: Biz Rahman'ın dışında tapılacak birtakım ilahlar kıldık mı (hiç)? (43/45)

De ki: "Ben elçilerden bir türedi değilim bana ve size ne yapılacağını da bilemiyorum. Ben yalnızca bana vahyedilmekte olana uyuyorum ve ben apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim." (46/9)

Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamış(olacak)lardır. (Bu) Bir tebliğdir. Artık fasık olan bir kavimden başkası yıkıma uğratılır mı? (46/35)

Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman edenler; işte onlar Rableri katında sıddîklar ve şehidler (veya şahid)lerdir. Onların ecirleri ve nurları vardır. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise; işte onlar da cehennem halkıdır. (57/19)

Rabbinizden olan bir mağfirete ve cennete (kavuşmak için) 'çaba gösterip-yarışın' ki (o cennet) genişliği gök ile yerin genişliği gibi olup Allah'a ve Resûlü'ne iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu Allah'ın fazlıdır ki onu dilediğine verir. Allah büyük fazl sahibidir. (57/21)

Andolsun, Biz elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah kendisine ve elçilerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir üstün olandır. (57/25)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi, birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi

uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Allah yazmıştır: "Andolsun ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir güçlü ve üstün olandır. (58/21)

Onlardan Allah'ın elçisine verdiği "fey'e" gelince ki siz buna karşı (bunu elde etmek için) ne at ne deve sürdünüz. Ancak Allah, elçilerini dilediklerinin üstüne musallat kılar. Allah, herşeye güç yetirendir. (59/6)

Ülkelerden niceleri vardır ki Rablerinin ve O'nun elçilerinin emrine karşı gelip azmışlar böylece biz de onları çetin bir hesaba çekmişiz ve onları benzeri görülmedik bir azabla azablandırmışız. (65/8)

PEYGAMBERLERİ HATIRLAMAK

Sen onların söylediklerine karşı sabret ve bizim güç sahibi kulumuz Davud'u hatırla; çünkü o yönelen biriydi. (38/17)

Güç ve basiret sahibi olan kullarımız; İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u hatırla. (38/45)

İsmail'i , Elyesa'ı ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsi de hayırlı olanlardandır. (38/48)

PINAR

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Gerçekten takva sahibi olanlar, cennetlerde ve pınar başlarındadır. (15/45)

Dediler ki: "Bize yerden pınarlar fışkırtmadıkça sana kesinlikle inanmayız." (17/90)

Böylelikle biz onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden ve pınarlardan sürüp çıkardık; (26/57)

Bahçeler ve pınarlar da." (26/134)

Bahçelerin, pınarların içinde," (26/147)

Biz, orada hurmalıklardan ve üzüm-bağlarından bahçeler kıldık ve içlerinde pınarlar fışkırttık: (36/34)

Onlar nice bahçeler ve pınarlar terketmişlerdi; (44/25)

Cennetlerde ve pınarlarda, (44/52)

Şüphesiz muttaki olanlar, cennetlerde ve pınarlardadırlar; (51/15)

İkisinde de akmakta olan iki pınar vardır. (55/50)

İçlerinde durmaksızın fışkırıp-akan iki pınar vardır. (55/66)

Bir pınar ki orada "selsebil" olarak adlandırılır. (76/18)

Şüphesiz muttaki olanlar, gölgeliklerde ve pınar-başlarındadır; (77/41)

PİSLİK

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/90)

Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çökertir. (6/125)

Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (8/11)

Ey iman edenler, müşrikler ancak bir pisliktirler; öyleyse bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi kendi fazlından zengin kılar. Şüphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/28)

Onlara geri döndüğünüzde kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a and içecekler. Artık siz onlara sırt çevirin. Onlar gerçekten pistirler. Kazanmakta olduklarının bir cezası olarak, barınma yerleri cehennemdir. (9/95)

Allah'ın izni olmaksızın, hiç kimse için iman etme (imkanı) yoktur. O, akıl erdiremeyenlerin üzerine iğrenç bir pislik kılar. (10/100)

İşte böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse, Rabbinin katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının, yalan söz söylemekten de kaçının. (22/30)

Pislikten kaçınıp-uzaklaş. (74/5)

PİŞMANLIK

Derken, Allah, ona, yeri eşiyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. "Bana yazıklar olsun" dedi. "Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?" Artık o, pişman olmuştu. (5/31)

İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup, başları) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler. (7/149)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fidye olarak verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

(Allah) Dedi ki: "Az bir süre (bekle), onlar gerçekten pişman olacaklar." (23/40)

Sonunda onu (yine de) kestiler, ancak pişman oldular." (26/157)

Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (34/33)

Ey iman edenler, eğer bir fasık, size bir haber getirirse, onu 'etraflıca araştırın'. Yoksa cehalet sonucu, bir kavme kötülükte bulunursunuz da, sonra işlediklerinize pişman olursunuz. (49/6)

PLAN

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (7/123)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarını (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır. (12/76)

Doğrusu onlar, hileli bir düzen planlayıp kuruyorlar; (86/15)

Onların 'tasarladıkları planlarını' boşa çıkarmadı mı? (105/2)

POTA

Pota gibi; karınlarda kaynar-durur; (44/45)

PUT

Hani İbrahim, babası Azer'e (şöyle) demişti: "Sen putları ilahlar mı ediniyorsun? Doğrusu, ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum." (6/74)

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. (7/138)

Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut." (14/35)

Andolsun Allah'a, sizler arkanızı dönüp gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım." (21/57)

İşte böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse, Rabbinin katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının, yalan söz söylemekten de kaçının. (22/30)

Demişlerdi ki: "Putlara tapıyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğiliyoruz." (26/71)

Siz yalnızca Allah'tan başka birtakım putlara tapıyor ve birtakım yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızkı Allah'ın katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz." (29/17)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)

Gördünüz mü-haber verin; Lat ve Uzza'yı. Ve üçüncü (put) olan Menat'ı(n herhangi bir güçleri var mı)? (Necm, 19-20)

- R -

RAHİMLER

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdârdır. (31/34)

Şimdi (rahimlere) dökmekte olduğunuz meniyi gördünüz mü? (56/58)

RAHİP

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

RAHMAN

Rahman (olan Allah) arşa istiva etmiştir. (20/5)

Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman (olan Allah)dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)

O gün, kendisinden sapma imkanı olamayan çağırıcıya uyacaklar. Rahman (olan Allah)a karşı sesler kısılmıştır; artık bir hırıltıdan başka bir şey işitemezsin. (20/108)

O gün, Rahman (olan Allah)'ın kendisine izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimseden başkasının şefaati bir yarar sağlamaz. (20/109)

"Rahman (olan Allah) çocuk edindi" dediler. O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, onlar (melekler) ikrama layık görülmüş kullardır. (21/26)

İnkar edenler seni gördüklerinde, seni yalnızca alay-konusu ediyorlar (ve:) "Sizin ilahlarınızı diline dolayan bu mu?" (derler.) Oysa Rahman (olan Allah)ın sözünü (Kitabını) inkar edenler kendileridir. (21/36)

De ki: "Gece ve gündüz sizi Rahman (olan Allah)tan kim koruyabilir?" Hayır, onlar Rablerini zikirden yüz çevirenlerdir. (21/42)

(Resulullah) Dedi ki: "Rabbim, hak ile hükmet. Bizim Rabbimiz, sizin her türlü nitelendirmelerinize karşı yardımına sığınılan Rahman (olan Allah)dır." (21/112)

İşte o gün, gerçek mülk, Rahman (olan Allah)ındır. İnkar edenler için oldukça zorlu bir gündür. (25/26)

O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arşa istiva edendir. Rahman (olan Allah)dır. Bunu (bundan) haberi olana sor. (25/59)

Onlara: "Rahman (olan Allah)a secde edin" denildiği zaman, "Rahman da neymiş? Biz senin bize emrettiğine mi secde edecek mişiz?" derler ve (bu,) onların nefretini arttırır. (25/60)

O Rahman (olan Allah)ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (25/63)

Onlara Rahman (olan Allah) dan yeni bir uyarı gelmeyiversin, hiç tartışmasız ondan yüz çevirirler. (26/5)

"Gerçek şu ki, bu, Süleyman'dandır ve 'Şüphesiz Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla' (başlamakta)dır." (27/30)

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah')a (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11)

Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan bir beşerden başkası değilsiniz, Rahman (olan Allah) da herhangi bir şey indirmiş değildir. Siz, yalnızca yalan söylüyorsunuz." (36/15)

"Ben, O'ndan başka ilahlar edinir miyim ki, Rahman (olan Allah), bana bir zarar dileyecek olsa, ne onların şefaati bana bir şeyle yarar sağlar, ne de onlar beni kurtarabilirler." (36/23)

Demişlerdir ki: "Eyvahlar bize, uykuya-bırakıldığımız yerden bizi kim diriltip-kaldırdı? Bu, Rahman (olan Allah)ın va'dettiğidir, (demek ki) gönderilen (elçi)ler doğru söylemiş".(36/52)

Oysa onlardan biri, O, Rahman (olan Allah) için verdiği örnek ile (kız çocuğunun doğumuyla) müjdelendiği zaman, yüzü simsiyah kesilmiş olarak kahrından yutkundukça yutkunur. (43/17)

Onlar, ki Rahmanın kulları olan melekleri dişiler kıldılar. Kendileri yaratılışlarına şahit mi oldular? Onların şahitlikleri yazılacak ve (bundan dolayı) sorumlu tutulacaklar. (43/19)

Dediler ki: "Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara ibadet etmezdik." Onların bundan yana hiç bir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca 'zan ve tahminle yalan söylüyorlar.'(43/20)

Eğer insanlar (Allah'a karşı isyanda birleşip) tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'ı (Allah'ı) inkar edenlerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri merdivenler yapardık. (43/33)

Kim Rahman (olan Allah)ın zikrini görmezlikten gelirse, biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. (43/36)

Senden önce gönderdiğimiz elçilerimizden sor: Biz, Rahman (olan Allah)ın dışında tapılacak birtakım ilahlar kıldık mı (hiç)? (43/45)

De ki: "Eğer Rahman (olan Allah)'ın çocuğu olsaydı, ona tapanların ilki ben olurdum." (43/81)

Görmediği halde Rahman'a karşı 'içi titreyerek korku duyan' ve 'içten Allah'a yönelmiş' bir kalb ile gelen içindir. (50/33)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur. (59/22)

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman (olan Allah)ın yaratmasında hiç bir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? (67/3)

Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açıp kapayarak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahman (olan Allah')tan başkası (boşlukta) tutmuyor. Şüphesiz O, her şeyi hakkıyla görendir. (67/19)

Rahmana karşı size yardım edecek olan kimmiş? Şu sizin ordunuz mu? Kafirler yalnızca bir gurur (kesin bir aldanış) içindedirler. (67/20)

De ki: "O (Allah) Rahman olan (esirgeyen koruyan)dır; biz O'na iman ettik ve O'na tevekkül ettik. Artık siz kimin açık bir sapmışlık içinde olduğunu pek yakında bileceksiniz." (67/29)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi Rahman olan (Allah); O'na hitap etmeye güç yetiremezler. (78/37)

Ruh ve meleklerin saflar halinde duracakları gün; Rahman'ın kendilerine izin verdikleri dışında olanlar konuşmazlar. (Konuşacak olan da,) Doğruyu söyleyecektir. (78/38)

RAHMET

Siz ise, bundan sonra da yüz çevirdiniz. Eğer Allah'ın üzerinizdeki fazlı (lütuf ve ihsanı) ve rahmeti olmasaydı, siz gerçekten hüsrana uğrayanlardan olurdunuz. (2/64)

Kitap Ehlinden olan kafirler ve müşrikler, Rabbinizden üzerinize bir hayrın indirilmesini arzu etmezler. Allah ise, dilediğine rahmetini tahsis eder. Allah büyük fazl sahibidir. (2/105)

Rablerinden bağışlanma (salat) ve rahmet bunların üzerinedir ve hidayete erenler de bunlardır. (2/157)

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler; işte onlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (2/218)

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (2/247)

Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size kendisinden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (2/268)

"Rabbimiz, bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi kaydırma ve katından bize bir rahmet bağışla. Şüphesiz, bağışı en çok olan Sensin Sen." (3/8)

"Ve sizin dininize uyanlardan başkasına inanıp güvenmeyin." De ki: "Şüphesiz doğru yol Allah'ın dosdoğru yoludur. Size verilenin bir benzeri birine (İslam peygamberine) veriliyor ya da Rabbinizin katında onlar (müslümanlar) size karşı deliller getiriyorlar, diye mi (bu telaşınız?) De ki: "Şüphesiz 'lutuf ve ihsan (fazl)' Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah (rahmeti) geniş olandır, bilendir." (3/73)

O, kime dilerse rahmetini tahsis eder, Allah büyük 'lutuf ve ihsan (fazl)' sahibidir. (3/74)

Yüzleri ağaranlar ise, artık onlar Allah'ın rahmeti içindedirler, içinde de temelli kalacaklardır. (3/107)

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (3/159)

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırıverirler. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı, onlardan 'sonuç-çıkarabilenler,' onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)

(Onlara) Kendinden dereceler, bağışlanma ve rahmet (vermiştir.) Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/96)

Eğer Allah'ın fazlı ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir grup, seni de saptırmak için tasarı kurmuştu. Oysa onlar, ancak kendi nefislerini saptırırlar ve sana hiç bir şeyle zarar veremezler. Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür. (4/113)

Eğer ikisi ayrılacak olurlarsa, Allah her birine 'genişlik (rızık ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah, (rahmetiyle) geniş olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/130)

İşte Allah'a iman edenler ve O'na sarılanlar, onları kendisinden olan bir rahmetin ve bir fazlın içine yerleştirecektir ve onları Kendisine varan dosdoğru bir yola yöneltip-iletecektir. (4/175)

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisini sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (5/54)

De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar inanmayanlardır. (6/12)

Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir." (6/54)

Rabbin, hiç bir şeye ihtiyacı olmayan rahmet sahibidir. Dilerse sizi giderir ve dilerse, sizi bir başka kavmin soyundan (inşa edip) var ettiği gibi yerinize bir başkasını getirir. (6/133)

Şayet seni yalanlayacak olurlarsa, de ki: "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. O'nun şiddetli çarpması, suçlu-günahkarlar topluluğundan geri çevrilemez." (6/147)

Sonra biz Musa'ya, iyilik yapanların üzerinde (nimetimizi) tamamlamak, her şeyi ayrı ayrı açıklamak ve bir hidayet ve rahmet olarak Kitabı verdik. Umulur ki Rablerine kavuşacaklarına inanırlar. (6/154)

Ya da: "Kitap bize de indirilseydi, elbette onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dememeniz (için) işte size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve (insanları) ondan alıkoyup-çevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden

alıkoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılık vereceğiz. (6/157)

"Kendilerine Allah'ın bir rahmet eriştirmeyeceğine yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı? (Cennettekilere de) Girin cennete. Sizin için korku yoktur ve mahzun olmayacaksınız." (7/49)

Andolsun, biz onlara bir Kitap getirdik; iman edecek bir topluluğa bir hidayet ve bir rahmet olmak üzere bir bilgiye dayanarak onu çeşitli biçimlerde açıkladık. (7/52)

Düzene konulması (ıslah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (7/56)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

"Sakınıp rahmete kavuşmanız için, içinizden sizi uyarıp korkutacak bir adam aracılığı ile bir zikir (Kitap) gelmesine mi şaştınız?" (7/63)

Böylece onu ve onunla birlikte olanları katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların kökünü kuruttuk. (7/72)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın." (7/151)

Musa kabaran öfkesi (gazabı) yatışınca Levhalar'ı aldı. (Onlardan bir) Nüshasında "Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve bir rahmet vardır" (yazılıydı.) (7/154)

Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz, şüphesiz ki biz Sana yöneldik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakınanlara, zekatı verenlere ve bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım." (7/156)

Onlara bir ayet getirmediğin zaman: "Sen onu (inmeyen ayeti) derleyip-toplasana" derler. De ki: "Ben, yalnızca bana Rabbimden vahyolunana uyarım. Bu, Rabbinizden olan basiretlerdir; iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve bir rahmettir." (7/203)

Rableri onlara katından bir rahmeti, bir hoşnutluğu ve onlar için, kendisine sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler. (9/21)

İçlerinden Peygamberi incitenler ve: "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder, mü'minlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenler için bir

rahmettir. Allah'ın elçisine eziyet edenler... Onlar için acı bir azab vardır." (9/61)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/99)

İnsanlara, şiddetli bir sıkıntı dokunduktan sonra, bir rahmet dokundurduğumuz zaman, ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak (bir entrika çevirmek) onlar için (bir alışkanlık ve kötü bir edinim)dir. De ki: "Düzen kurmada (karşılık vermede) Allah daha hızlıdır. Şüphesiz, bizim elçilerimiz, sizin 'geliştirmekte olduğunuz düzenleri' yazmaktadırlar." (10/21)

Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (10/57)

De ki: "Allah'ın bol ihsanıyla (fazlıyla) ve rahmetiyle, yalnız bunlarla sevinsinler. Bu, onların toplayıp yığmakta olduklarından hayırlıdır." (10/58)

"Ve bizi, kafirler topluluğundan rahmetinle kurtar." (10/86)

Andolsun, biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırıp sonra bunu kendisinden çekip-alsak, kuşkusuz o, (artık) umudunu kesmiş bir nankördür. (11/9)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan biri onu inkar ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

Dedi ki: "Ey Kavmim, görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve Rabbim bana kendi katından bir rahmet vermiş de (bu,) sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız?" (11/28)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmet ile Hud'u ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık. Onları şiddetli-ağır bir azabtan kurtardık. (11/58)

Ve bu dünyada da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Haberiniz olsun; gerçekten Ad (halkı), Rablerine (karşı) inkar ettiler. Haberiniz olsun; Hud kavmi Ad'a (Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi). (11/60)

Dedi ki: "Ey kavmim, görüşünüz nedir söyler misiniz? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerindeysem ve bana tarafından bir rahmet vermişse, bu durumda O'na isyan edecek olursam Allah'a karşı bana kim yardım edecektir? Şu halde kaybımı arttırmaktan başka bana (hiç bir yarar) sağlamayacaksınız." (11/63)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Salih'i ve O'nunla birlikte iman edenleri o günün aşağılatıcı azabından kurtardık. Doğrusu senin Rabbin, güçlü olandır, aziz olandır. (11/66)

Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkı) gerçekten Rablerine (karşı) inkar etmişlerdi. Haberiniz olsun; Semud (halkına Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi.) (11/68)

Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir, ey ev halkı şüphesiz O, övülmeye layık olandır, Mecid'tir." (11/73)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Şuayb'ı ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık; o zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/94)

Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkına) nasıl bir uzaklık verildiyse Medyen (halkına da Allah'ın rahmetinden öyle) bir uzaklık (verildi). (11/95)

Rabbinin rahmet ettikleri dışında. Onları bunun için yarattı. Böylece Rabbinin (şu) sözü tamamlanıp gerçekleşmiştir: "Andolsun, cehennemi cinlerden ve insanlardan, (kafirlerin) tümüyle dolduracağım." (11/119)

İşte böylece biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) verdik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik yapanların ecrini kayba uğratmayız. (12/56)

"Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırmayla) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez." (12/87)

Andolsun, onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, her şeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir. (12/111)

Biz Kitab'ı ancak, hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaman ve inanan bir kavme rahmet ve hidayet olması dışında (başka bir amaçla) indirmedik. (16/64)

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, her şeyin açıklayıcısı, müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (16/89)

Eğer Rabbinden ummakta olduğun bir rahmeti beklerken (darlıkta olduğundan) onlara sırt çevirecek olursan, bu durumda onlara yumuşak söz söyle. (17/28)

Onların taptıkları da, -hangisi daha yakındır diye- Rablerine (yaklaşmak için) bir vesile arıyorlar. O'nun rahmetini umuyorlar ve azabından korkuyorlar. Şüphesiz senin Rabbinin azabı korkunçtur. (17/57)

Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan başkasını arttırmaz. (17/82)

(Vahyi sende bırakan) Rabbin rahmetinden başka (sı değildir). Şüphesiz O'nun lütfu senin üzerinde çok büyüktür. (17/87)

De ki: "Eğer siz Rabbimin rahmet hazinelerine malik olsaydınız, bu durumda harcama endişesiyle gerçekten (cimrilik edip elinizde) tutardınız. İnsan pek cimridir. (17/100)

O gençler, mağaraya sığındıkları zaman, demişlerdi ki: "Rabbimiz, katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). (18/10)

(İçlerinden biri demişti ki:)"Madem ki siz onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrıldınız, o halde, (dağlara çekilip) mağaraya sığının da Rabbiniz size rahmetinden (bolca bir miktarını) yaysın ve işinizden size bir yarar kolaylaştırsın." (18/16)

Senin Rabbin rahmet sahibi (ve) bağışlayıcıdır. Eğer, kazandıklarından dolayı onları (azabla) yakalasaydı, şüphesiz onlara azabı (bir an önce) çabuklaştırırdı. Hayır, onlar için bir buluşma zamanı vardır, onun dışında asla başka bir sığınak bulamayacaklardır. (18/58)

Derken, katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kulu buldular. (18/65)

"Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

Dedi ki: "Bu benim Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman, O, bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di haktır." (18/98)

(Bu,) Rabbinin, kulu Zekeriya'ya rahmetinin zikridir. (19/2)

"İşte böyle" dedi. "Rabbin, dedi ki: -Bu benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve bizden bir rahmet kılmak için (bu çocuk olacaktır)." Ve iş de olup bitmişti. (19/21)

Onlara rahmetimizden armağan(lar) bağışladık ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik. (19/50)

Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak armağan ettik. (19/53)

Onu rahmetimize soktuk, çünkü o, salihlerdendi. (21/75)

Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik. (21/84)

Onları rahmetimize soktuk, şüphesiz onlar salih kimselerdi. (21/86)

Biz seni alemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik. (21/107)

Eğer Allah'ın sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı ve Allah gerçekten tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı (ne yapardınız)? (24/10)

Eğer Allah'ın dünyada ve ahirette sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, içine daldığınız dedikodudan dolayı size büyük bir azab dokunurdu. (24/14)

Eğer Allah'ın sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı ve Allah gerçekten Rauf (şefkat eden ve) Rahim olmasaydı (ne yapardınız)? (24/20)

Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, sizden hiç biri ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, işitendir, bilendir. (24/21)

Dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve elçiye itaat edin. Umulur ki, rahmete kavuşturulmuş olursunuz. (24/56)

Ve kendi rahmetinin önünde rüzgarları müjdeciler olarak gönderen O'dur. Biz, gökten tertemiz su indirdik; (25/48)

(Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)

Ya da karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (27/63)

Ve gerçekten o, mü'minler için bir hidayet ve bir rahmettir. (27/77)

Andolsun, ilk nesilleri yıkıma uğrattıktan sonra, Musa'ya, insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere Kitap verdik. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürler diye. (28/43)

(Musa'ya) Seslendiğimiz zaman da, sen Tur'un yanında değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olmak üzere senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için (gönderildin). Umulur ki, öğüt alıp düşünürler diye. (28/46)

Kendi rahmetinden olmak üzere O, sizin için, dinlenmeniz ve O'nun fazlından (geçiminizi) aramanız için geceyi ve gündüzü var etti. Umulur ki şükredersiniz. (28/73)

Kitabın sana (kalbine vahy ile) bırakılacağını umud etmezdin; (bu,) Rabbinden ancak bir rahmettir. Öyleyse sakın kafirlere arka olma. (28/86)

Allah'ın ayetlerini ve O'na kavuşmayı 'yok sayıp inkar edenler'; işte onlar, benim ahmetimden umut kesmişlerdir; ve işte onlar, acı azab onlarındır. (29/23)

Kendilerine okunmakta olan Kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Şüphesiz, bunda iman eden bir kavim için gerçekten bir rahmet ve bir öğüt (zikir) vardır. (29/51)

İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, 'gönülden katıksız bağlılar' olarak, Rablerine dua ederler; sonra kendinden onlara bir rahmet taddırınca hemencecik bir grup Rablerine şirk koşarlar. (30/33)

Biz insanlara bir rahmet taddırdığımız zaman, onunla sevinirler; kendi ellerinin takdim ettiği dolayısıyla onlara bir kötülük isabet ettiğinde, hemen umutsuzluğa kapılırlar. (30/36)

Size kendi rahmetinden taddırması, emriyle gemileri yürütmesi ve O'nun fazlından (rızkınızı) aramanız ile umulur ki şükretmeniz için, rüzgarları müjde vericiler olarak göndermesi, O'nun ayetlerindendir. (30/46)

Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümünden sonra yeryüzünü nasıl diriltmektedir? Şüphesiz O, ölüleri de gerçekten diriltecektir. O, her şeye güç yetirendir. (30/50)

Muhsin olanlara bir hidayet ve bir rahmettir. (31/3)

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak, veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar, kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli, ne bir yardımcı bulamazlar. (33/17)

O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O, mü'minleri çok esirgeyicidir. (33/43)

Allah, insanlar için rahmetinden her neyi açacak olsa, artık onu kısıp-tutacak yoktur; her neyi kısar-tutarsa, artık onu da ondan sonra salıverecek yoktur. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (35/2)

Ancak bizden bir rahmet olması ve (onları) belirli bir zamana kadar yararlandırmamız başka. (36/44)

Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. (38/43)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, elbette "Allah" diyecekler. De ki: "Gördünüz mü-haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, eğer Allah bana bir zarar dileyecek olsa, O'nun zararını kaldırabilirler mi? Ya da bana bir rahmet vermeyi istese, O'nun rahmetini tutup-önleyebilecekler mi" De ki: "Allah, bana yeter. Tevekkül edecek olanlar, O'na tevekkül etsinler." (39/38)

(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." (39/53)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından her şeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

"Ve onları kötülüklerden koru. O gün Sen, kimi kötülüklerden korumuşsan, gerçekten ona rahmet etmişsin. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (40/9)

Oysa ona dokunan bir zarardan sonra tarafımızdan bir rahmet taddırsak, mutlaka: "Bu benim (hakkım)dır. Ve ben kıyamet-saatinin kopacağını da sanmıyorum; eğer Rabbime döndürülsem bile, muhakkak O'nun katında benim için daha güzel olanı vardır." der. Ama andolsun biz, o kafirlere yaptıklarını haber vereceğiz ve andolsun onlara, en kaba bir azabtan taddıracağız. (41/50)

Eğer Allah dileseydi, onları her halde tek bir ümmet kılardı. Ancak O, dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere gelince; onlar için ne bir veli vardır, ne bir yardımcı (bulursun). (42/8)

O'dur ki, onlar umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini serip-yayar. O, Veli'dir, Hamid'dir. (42/28)

Şayet onlar, sırt çevirecek olurlarsa, artık Biz seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermiş değiliz. Sana düşen, yalnızca tebliğdir. Gerçek şu ki, Biz insana tarafımızdan bir rahmet taddırdığımız zaman, ona

sevinir. Eğer onlara kendi ellerinin takdim ettikleri dolayısıyla bir kötülük isabet ederse, bu durumda insan bir nankör kesiliverir. (42/48)

Senin Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? Dünya hayatında maişetlerini aralarında biz paylaştırdık ve onlardan bir bölümü (diğer) bir bölümünü 'teshir etmesi için, bir bölümünü bir bölümü üzerinde derecelerle yükselttik. Rabbinin rahmeti; toplayıp-yığdıklarından daha hayırlıdır. (43/32)

Rabbinden bir rahmet olarak. Şüphesiz O, işitendir, bilendir. (44/6)

Ancak Allah'ın rahmet ettiği başka. Şüphesiz O, üstün ve güçlü olandır, esirgeyendir. (44/42)

Bu (Kur'an), insanlar için basiret (nuruyla Allah'a yönelten ayet)lerdir, kesin bilgiyle inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir. (45/20)

Artık iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; Rableri onları kendi rahmetine sokar. İşte apaçık olan 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (45/30)

Bundan önce de, bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da, zulmedenleri uyarmak ve ihsanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

Ki onlar, inkar ettiler, sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları), yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları, bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması,) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler), seçilip ayrılmış olsalardı, muhakkak içlerinden inkar edenleri acı bir azab ile azablandırırdık. (48/25)

Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. (50/9)

O gün, münafık erkekler ile münafık kadınlar, iman edenlere derler ki: "(Ne olur) Bize bir bakın, sizin nurunuzdan birazcık alıp-yararlanalım." Onlara: "Arkanıza (dünyaya) dönün de bir nur arayıp-bulmaya çalışın" denilir. Derken aralarında kapısı olan bir sur çekilmiştir; onun iç yanında rahmet, dış yanında o yönden azab vardır. (57/13)

Ey iman edenler, Allah'tan sakınıp-korkun ve O'nun elçisine iman edin, size kendi rahmetinden iki kat (güzel karşılık) versin. Size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur kılsın ve size mağfiret etsin. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (57/28)

Böylece kendi günahlarını itiraf ettiler. Çılgınca yanan ateşin halkına (Allah'ın rahmetinden) uzaklık olsun. (67/11)

Dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere ise, onlar için acı bir azab hazırlamıştır. (76/31)

RAKİM SAHİPLERİ

Sen, yoksa Kehf ve Rakim Ehlini bizim şaşılacak ayetlerimizden mi sandın? (18/9)

RAMAZAN

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran, apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah size kolaylık diler zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

REHBER

(Ki o,) Temiz akıl sahipleri için bir hidayet rehberi ve bir zikirdir. (40/54)

Bundan önce de, bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da, zulmedenleri uyarmak ve ihsanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

RENK

(Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi. (2/69)

Yerde sizin için üretip-türettiği çeşitli renklerdekileri de (faydanıza verdi). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır. (16/13)

Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/69)

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (30/22)

Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı renkleri değişik ve siyah yollar (kıldık). (35/27)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır. (35/28)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kılıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zikr) vardır. (39/21)

Dağlar da (etrafa uçuşmuş) rengarenk yün gibi olacak. (70/9)

Ve dağların 'etrafa saçılmış' renkli yünler gibi olacakları (gün), (101/5)

RESS HALKI

Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri (yok ettik). (25/38)

Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı ve Semud (kavmi) de yalanladı. (50/12)

RIZIK

Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (2/3)

O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (2/22)

İman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edeni de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateşin azabına uğratırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

Ey iman edenler size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin ve yalnızca O'na kulluk ediyorsanız, (yine yalnızca) Allah'a şükredin. (2/172)

İnkar edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

Ey iman edenler, hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir. (2/254)

Geceyi gündüze bağlayıp-katarsın, gündüzü de geceye bağlayıp-katarsın; diriyi ölüden çıkarırsın, ölüyü de diriden çıkarırsın. Sen, dilediğine hesapsız rızık verirsin." (3/27)

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse, yanında bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (3/37)

Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır, onlar, Rableri katında diridirler, rızıklanmaktadırlar. (3/169)

Allah'ın sizin için (kendileriyle hayatınızı) kaim (geçiminizi sağlamaya destekleyici bir araç) kıldığı mallarınızı düşük akıllılara vermeyin; bunlarla onları rızıklandırıp giydirin ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/5)

(Mirası) Bölüşme sırasında yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa, onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/8)

Allah'a ve ahiret gününe inanarak Allah'ın kendilerine verdiği rızıktan infak etselerdi, aleyhlerine mi olurdu? Allah, onları iyi bilendir. (4/39)

Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal ve temiz olarak yiyin. Kendisine inanmakta olduğunuz Allah'tan korkup-sakının. (5/88)

Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofra indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Sen'den de bir belge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısısın" demişti. (5/114)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (6/142)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (7/32)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan aktarın." Derler ki: "Doğrusu Allah, bunları inkâr edenlere haram (yasak) kılmıştır." (7/50)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (8/3)

İşte gerçek mü'minler bunlardır. Rableri katında onlar için dereceler, bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/4)

Hatırlayın; hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf bırakılmıştınız, insanların sizi kapıp-yakalamasından korkuyordunuz. İşte O, sizi (yerleşik kılıp) barındırandı, sizi yardımıyla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Ki şükredesiniz. (8/26)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/74)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakınmayacak mısınız? (10/31)

De ki: "Allah'ın sizin için indirdiği sizin bir kısmını haram ve helal kıldığınız rızıktan, haber var mı? Söyler misiniz?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah hakkında yalan uydurup iftira mı ediyorsunuz?" (10/59)

Andolsun, biz İsrailoğullarını, hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin, aralarında anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir. (10/93)

Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (11/6)

Dedi ki: "Ey kavmim görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca ıslah etmektir. Benim başarım ancak Allah iledir; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim." (11/88)

Dedi ki: "Size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, rabbimin bana öğrettiklerindendir. Doğrusu ben, Allah'a iman etmeyen, ahireti de tanımayanların ta kendileri olan bir topluluğun dinini terkettim." (12/37)

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (13/22)

Allah dilediğine rızkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevindiler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (13/26)

İman etmiş kullarıma söyle: "Alış-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler." (14/31)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. Irmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Ve orda sizler için ve kendisine rızık vericiler olmadığınız kimseler (varlıklar ve canlılar) için geçimlikler kıldık. (15/20)

Kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, hiçbir şey bilmeyenlere paylar ayırıyorlar. Andolsun Allah'a karşı düzmekte olduklarınızdan dolayı mutlaka sorguya çekileceksiniz. (16/56)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Allah rızıkta kiminizi kiminize üstün kıldı; üstün kılınanlar, rızıklarını ellerinin altında bulunanlara onda eşit olacak şekilde çevirip-verici değildirler. Şimdi Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/71)

Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

Allah'ın dışında, kendileri için göklerden ve yerden hiçbir rızka, hiçbir şeye malik olmayan ve buna güçleri yetmeyen şeylere mi tapıyorlar? (16/73)

Allah, (kendisine ortak koştuğunuz ilahlar konusunda) hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının mülkünde olan ile, tarafımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz, böylelikle ondan gizli ve açık infak eden kimseyi örnek olarak gösterdi; bunlar hiç eşit olur mu? Hamd Allah'ındır; fakat onların çoğu bilmezler. (16/75)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızkı da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı. (16/112)

Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. (16/114)

Şüphesiz senin Rabbin, rızkı dilediğine -genişletir- yayar ve daraltır. Gerçekten O, kullarından haberi olandır, görendir. (17/30)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size biz rızık veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

Andolsun, biz Ademoğlunu yücelttik; onları karada ve denizde (çeşitli araçlarla) taşıdık, temiz, güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın bir çoğundan üstün kıldık. (17/70)

Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne

kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (18/19)

Onda 'boş bir söz' işitmezler; sadece selam (ı işitirler). Sabah akşam, onların rızıkları orda (bulunmakta)dır. (19/62)

Size, rızık olarak verdiklerimizden temiz olanlarından yiyin, bu konuda azgınlık yapmayın, yoksa gazabım üzerinize kaçınılmaz olarak iner: benim gazabım, kimin üzerine inerse, muhakkak o, tepetaklak düşmüştür. (20/81)

Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha süreklidir. (20/131)

Ehline (ümmetine) namazı emret ve onda kararlı davran. Biz senden rızık istemiyoruz, biz sana rızık veriyoruz. Sonuç da takvanındır. (20/132)

Kendileri için birtakım yararlara şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'ın adını ansınlar. Artık bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (22/28)

Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını ansınlar diye. İşte sizin ilahınız bir tek ilahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (22/34)

Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (22/35)

Buna göre, iman edip salih amellerde bulunanlar, onlar için bir bağışlanma (mağfiret) ve üstün bir rızık vardır. (22/50)

Allah yolunda hicret edip öldürülen veya ölenlere gelince muhakkak Allah, onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (22/58)

Yoksa sen onlardan haraç mı istiyorsun? İşte Rabbinin haracı (dünya ve ahiret armağanı) daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (23/72)

Kötü kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler, kötü kadınlara; iyi ve temiz erkekler, iyi ve temiz kadınlara (yaraşır). Bunlar, onların demekte olduklarından uzaktırlar. Bunlar için bir bağışlanma ve kerim (üstün) bir rızık vardır. (24/26)

Çünkü Allah, yaptıklarının en güzeliyle karşılık verecek ve onlara kendi fazlından arttıracaktır. Allah, dilediğini hesapsız rızıklandırır. (24/38)

Ya da halkı sürekli yaratmakta olan, sonra onu iade edecek olan ve sizi gökten ve yerden rızıklandıran mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? De ki: "Eğer doğru söylüyor iseniz, kesin-kanıt (burhan)ınızı getiriniz." (27/64)

İşte onlar; sabretmeleri dolayısıyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırıp kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (28/54)

Dediler ki: "Eğer seninle birlikte hidayete uyacak olursak, yerimizden (yurdumuzdan ve konumumuzdan) çekilip-kopartılırız." Oysa biz onları, kendi katımızdan bir rızık olarak herşeyin ürününün aktarılıp toplandığı, güvenli bir harem'de yerleşik kılmadık mı? Fakat onların çoğu bilmiyorlar. (28/57)

Dün, onun yerinde olmayı dileyenler, sabahladıklarında: "Vay, demek ki Allah, kullarından dilediğinin rızkını genişletip-yaymakta ve kısıp-daraltmaktadır. Eğer Allah, bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de şüphesiz batırırdı. Vay, demek gerçekten inkâr edenler felah bulamaz" demeye başladılar. (28/82)

Siz yalnızca Allah'tan başka birtakım putlara tapıyor ve birtakım yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızkı Allah'ın katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz." (29/17)

Kendi rızkını taşıyamayan nice canlı vardır ki onu ve sizi Allah rızıklandırır. O, işitendir, bilendir. (29/60)

Allah, kullarından dilediğine rızkı yayıp-genişletir, (ve) kısar da. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (29/62)

Geceleyin ve gündüzün uyumanız ile O'nun fazlından (geçiminizi temin için rızkınızı) aramanız, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz işitebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/23)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle eşit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

Görmüyorlar mı ki, Allah, dilediğine rızkı yayıp-genişletir ve kısar da. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/37)

Allah; sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (30/40)

Onların yanları (gece namazına kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (32/16)

Ama sizden kim Allah'a ve Resûlü'ne gönülden -itaat eder ve salih bir amelde bulunursa, ona ecrini iki kat veririz. Ve biz ona üstün bir rızık da hazırlamışızdır. (33/31)

(Çünkü O) İman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirecek. İşte mağfiret ve üstün rızık onlarındır. (34/4)

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

De ki: "Sizi göklerden ve yerden rızıklandıran kim?" De ki: " Allah, gerçekten ya biz, ya da siz her halde bir hidayet üzerindeyiz veya apaçık bir sapıklıkta." (34/24)

De ki: "Şüphesiz benim Rabbim rızkı dilediğine genişletir-yayar ve kısar da. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar." (34/36)

De ki: "Şüphesiz benim Rabbim, kullarından rızkı dilediğine genişletip-yayar ve ona kısar da. Her neyi infak ederseniz, O (Allah), yerine bir başkasını verir; O, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (34/39)

Ey insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Gökten ve yerden sizi rızıklandıran Allah'ın dışında bir başka yaratıcı var mı? O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorsunuz? (35/3)

Gerçekten Allah'ın Kitabını okuyanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak edenler; kesin olarak zarara uğramayacak bir ticareti umabilirler. (35/29)

Ve onlara: "Size Allah'ın rızık olarak verdiklerinden infak edin" denildiği zaman, o inkâr edenler iman edenlere dediler ki: " Allah'ın, eğer dilemiş olsaydı yedireceği kimseyi biz mi yedirecek mişiz? Gerçekten siz, apaçık bir şaşkınlık içindesiniz." (36/47)

İşte onlar; onlar için bilinen bir rızık vardır. (37/41)

Şüphesiz bu, Bizim rızkımızdır, bitip tükenmesi de yok. (38/54)

Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah, dilediğine rızkı genişletip-yayar ve (dilediğine) kısar da. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/52)

O, size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten rızık indiriyor. İçten (Allah'a) yönelenden başkası öğüt alıp-düşünmez. (40/13)

Kim bir kötülük işlerse, kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun, dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa,

işte onlar, içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler." (40/40)

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir. (40/64)

Orda (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere ordaki rızıkları dört günde takdir etti. (41/10)

Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rızkı genişletip-yayar ve kısar da. Çünkü O, herşeyi bilendir. (42/12)

Allah, kullarına karşı lütuf sahibidir; dilediğini rızıklandırır. O, kuvvetlidir, azizdir. (42/19)

Eğer Allah, kulları için rızkı (sınırsızca) geniş tutup-yaysaydı, gerçekten yeryüzünde azarlardı. Ancak O, dilediği miktar ile indirir. Çünkü O, kullarından haberi olandır, görendir. (42/27)

Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler, (42/38)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya aykırılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Andolsun, biz İsrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik, onları temiz ve güzel şeylerle rızıklandırdık ve onları alemlere üstün kıldık. (45/16)

Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (50/11)

Gökte rızkınız vardır ve size va'dolunmakta olan da. (51/22)

Ben, onlardan bir rızık istemiyorum ve onların beni doyurup-beslemelerini de istemiyorum. (51/57)

Hiç şüphesiz, rızık veren O, metin kuvvet sahibi olan Allah'tır. (51/58)

Ve rızkınızı (Kur'an'dan yararlanma nimetini bırakıp onu) mutlaka yalan saymaktan ibaret mi kılıyorsunuz? (56/82)

Bu durumda rahatlık, güzel rızık ve nimetlerle donatılmış cennet (onundur). (56/89)

Oysa onlar (kendilerini tümüyle Allah'a ve İslam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman, (hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın katında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (62/11)

Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreye (ecele) kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve salihlerden olsam" demezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. (63/10)

Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Elbette Allah, kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirendir. Allah, herşey için bir ölçü kılmıştır. (65/3)

Geniş-imkanları olan, nafakayı geniş imkanlarına göre versin. Rızkı kısıtlı tutulan da, artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah, hiçbir nefse ona verdiğinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah, bir güçlüğün ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir. (65/7)

İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa, (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (65/11)

Sizin için, yeryüzüne boyun eğdiren O'dur. Şu halde onun omuzlarında yürüyün ve O'nun rızkından yiyin. Sonunda gidiş O'nadır. (67/15)

Eğer O, rızkını tutsa (vermese), rızkınızı verecek olan kimmiş? Hayır; onlar, bir azgınlık ve nefret içinde inatla direniyorlar. (67/21)

Eğer onlar (insanlar ve cinler), yol üzerinde 'dosdoğru bir istikamet tuttursalardı', mutlaka Biz onlara bol miktarda su içirir (tükenmez bir rızık ve nimet verir)dik. (72/16)

Ama ne zaman onu deneyerek, rızkını kıssa, hemen: "Rabbim bana ihanet etti" der. (89/16)

RİSALET

Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. (Ayrıca) Size öğüt veriyor ve sizin bilmediklerinizi ben Allah'tan biliyorum. (7/62)

Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm." (7/68)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim, andolsun size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Ama siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz." (7/79)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim andolsun, size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Şimdi ben, inkâra sapan bir topluluğa nasıl üzülebilirim?" (7/93)

(Allah:) "Ey Musa" dedi. "Sana verdiğim risaletimle ve seninle konuşmamla seni insanlar üzerinde seçkin kıldım. Sana verdiklerimi al ve şükredenlerden ol." (7/144)

Ki onlar (o peygamberler) Allah'ın risaletini tebliğ edenler, O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter. (33/39)

Öyle ki onların, Rablerinden gelen risaleti (insanlara gönderilenleri) tebliğ ettiklerini bilsin. (Allah,) onların nezdinde olanları sarıp-kuşatmış ve herşeyi sayı olarak da sayıp-tesbit etmiştir. (72/28)

RUH

Ona, bir biçim verdiğimde ve ona ruhumdan üfürdüğümde hemen ona secde ederek (yere) kapanın. (15/29)

Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: Benden başka ilah yoktur, şu halde benden korkup-sakının diye uyarın. (16/2)

Sana ruh'tan sorarlar; de ki: "Ruh Rabbimin emrindendir, size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir." (17/85)

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/9)

Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman, siz onun için hemen secdeye kapanın.(38/72)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştu. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

RUHBANLIK

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

RUHU'L KUDÜS

Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu

İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

De ki: "İman edenleri sağlamlaştırmak, Müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere, onu (Kur'an'ı) hak olarak Rabbinden Ruhu'l-Kudüs indirmiştir." (16/102)

Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik, o da, düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. (19/17)

Irzını koruyan (Meryem); biz ona kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (21/91)

Onu Ruhu'l-emin indirdi. (26/193)

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/9)

Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın." (38/72)

Allah, ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

Dereceleri yükselten Arş'ın sahibi (Allah), 'toplanma ve buluşma' günü ile uyarıp-korkutmak için, kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir. (40/15)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştu. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

RUM

Rum (orduları) yenilgiye uğradı. Yakın bir yerde. Ama onlar yenilgilerinden sonra yeneceklerdir. Birkaç yıl içinde. Bundan önce de sonra da emir Allah'ındır. Ve o gün mü'minler sevineceklerdir. (Rum,2-4)

RÜKU

Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve rüku edenlerle birlikte siz de rüku edin. (2/43)

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et." (3/43)

Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku' ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir. (5/55)

Hani biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

Ey iman edenler, rüku edin, secdeye varın, Rabbinize ibadet edin ve hayır işleyin, umulur ki kurtuluş bulursunuz. (22/77)

(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Onlara: "Rüku edin" denildiği zaman, rüku etmezler. (77/48)

RÜŞD

Andolsun, bundan önce İbrahim'e rüşdünü vermiştik ve biz onu (doğruyu seçme yeteneğinde olduğunu) bilenlerdik. (21/51)

RÜYA

Hani Yusuf babasına: "Babacığım gerçekten ben (rüyamda) onbir yıldız, güneşi ve ayı gördüm; bana secde etmektelerken gördüm" demişti. (12/4)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

Hükümdar:" Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözüverin" dedi. (12/43)

Dediler ki: "(Bunlar) Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz." (12/44)

O iki kişiden kurtulmuş olanı nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm hemen beni (zindana) gönderin" dedi. (12/45)

(Zindana gidip:) "Yusuf ey doğru (sözlü insan).. Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin söylediklerinle) dönerim belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar." (12/46)

Dedi ki: "Siz yedi yıl önceleri (ektiğiniz) gibi ekin ekin yediğinizin az bir kısmı dışında (kalanını) biçtiklerinizi başağında bırakın." (12/47)

"Sonra bunun arkasından (kuraklığı) zorlu yedi yıl gelecektir, sakladığınız az bir miktar dışında daha önce biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir." (12/48)

"Sonra bunun arkasından bir yıl gelecektir ki insanlar, onda bol bol yağmura kavuşturulacak ve onda sıkıp-sağacaklar." (12/49)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam bu daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra (O) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Hani biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı, insanları denemek için yaptık Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor. (17/60)

"Gerçekten sen rüyayı doğruladın. Şüphesiz biz ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz." (37/105)

Andolsun, Allah elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde saçlarınızı tıraş etmiş (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah sizin bilmediğinizi bildi böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (48/27)

RÜZGAR

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Onların bu dünya hayatındaki harcamaları kendi nefislerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğukluktaki bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmiştir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler. (3/117)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmektelerken, ona çılgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

Rablerini inkâr edenlerin durumu şudur: Onların yaptıkları, fırtınalı bir günde rüzgarın şiddetle savurduğu bir kül gibidir. Kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremezler. İşte uzak bir sapıklık (içinde olmak) budur. (14/18)

Ve aşılayıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık. Oysa siz onun hazine-koruyucuları değilsiniz. (15/22)

Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, herşeyin üzerinde güç yetirendir. (18/45)

Süleyman için de, fırtına biçiminde esen rüzgara (boyun eğdirdik) ki, kendi emriyle, içinde bereketler kıldığımız yere akıp giderdi. Biz herşeyi bilenleriz. (21/81)

Allah'ı birleyen (Hanif)ler olarak, O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (22/31)

Ve kendi rahmetinin önünde rüzgarları müjdeciler olarak gönderen O'dur. Biz, gökten tertemiz su indirdik; (25/48)

Ya da karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (27/63)

Size kendi rahmetinden taddırması, emriyle gemileri yürütmesi ve O'nun fazlından (rızkınızı) aramanız ile umulur ki şükretmeniz için, rüzgarları müjde vericiler olarak göndermesi, O'nun ayetlerindendir. (30/46)

Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıverirler. (30/48)

Andolsun, biz bir rüzgar göndersek de onu(n ekinini) sararmış görseler, mutlaka ardından nankörlük ederler. (30/51)

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece biz de onların üzerine, bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı görendir. (33/9)

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgın ateşin azabından taddırırdık. (34/12)

Allah, rüzgarları gönderir, onlar da bulutu kaldırır, böylece biz onu ölü bir beldeye sürükleriz, onunla, yeri ölümünden sonra diriltiriz. İşte (ölümden sonra) dirilip- yayılma da böyledir. (35/9)

Böylece rüzgarı onun buyruğu altına verdik. Onun emriyle dilediği yöne yumuşakça eserdi. (38/36)

Eğer dileyecek olsa, rüzgarı durdurur, böylece onun üstünde kalakalırlar. Şüphesiz, bunda çokça sabreden, çokça şükreden kimse için gerçekten ayetler vardır. (42/33)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya aykırılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acı bir azab vardır. (46/24)

Ad (kavmin)de de (ayetler vardır). Hani onların üzerine köklerini kesen (akim) bir rüzgar gönderdik. (51/41)

Yoksa gökte olanın üzerinize 'taş yağdıran (fırtınalı) bir rüzgar' göndermeyeceğinden emin misiniz? Siz o takdirde Benim uyarmam nasılmış bilip-öğreneceksiniz. (67/17)

- S -

SAAT

Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, doğrusu hüsrana uğramışlardır. Öyle ki, saat (kıyamet günü) apansız onlara geliverince, günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (dünyada) sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazıklar olsun bize..." derler. Dikkat edin, o işleyip-yüklendikleri ne kötüdür. (6/31)

De ki: "Düşündünüz mü hiç; eğer size Allah'ın azabı gelirse ya da saat (kıyamet) gelip çatarsa, Allah'tan başkasını mı çağıracaksınız? Eğer doğru sözlüler iseniz (çağırın bakalım.)" (6/40)

Her ümmet için bir ecel vardır. Onların ecelleri gelince, ne bir saat ertelenebilirler ne de öne alınabilirler (tam zamanında çökerler.) (7/34)

Saatin (kıyametin) ne zaman demir atacağını (gerçekleşeceğini) sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Rabbimin katındadır. Onun süresini O'ndan başkası açıklayamaz. O, göklerde ve yerde ağırlaştı. O, size apansız bir gelişten başkası değildir." Sanki sen, ondan tümüyle haberdarmışsın gibi sana sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Allah'ın katındadır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (7/187)

Andolsun Allah, Peygamberin, Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir. (9/117)

Gündüzün bir saatinden başka sanki hiç ömür sürmemişler gibi onları bir arada toplayacağı gün, onlar birbirlerini tanımış olacaklar. Allah'a kavuşmayı yalanlayanlar gerçekten hüsrana uğramışlardır. Onlar hidayete ermiş (kimseler) değildi. (10/45)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında, kendim için zarardan ve yarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Onların ecelleri gelince, artık ne bir saat ertelenebilirler, ne öne alınabilirler. (10/49)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür. (11/114)

Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı) güzel davranışlarla davran. (15/85)

Eğer Allah, insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiçbir şey bırakmazdı; ancak onları

adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler. (16/61)

Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. (Kıyamet) Saatin(in) emri de yalnızca (süratli) göz açıp kapama gibidir veya daha yakındır. Şüphesiz, Allah herşeye güç yetirendir. (16/77)

Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (18/19)

De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Rahman , ona süre tanıdıkça tanır; kendilerine va'dedileni -ya azabı veya kıyamet saatini- gördükleri zaman artık kimin yeri (makam, mevki) daha kötü, kimin askeri- gücü daha zayıfmış, öğreneceklerdir. (19/75)

Onlar, Rablerine karşı gayb ile (O'nu görmedikleri halde) bir haşyet içindedirler ve onlar, kıyamet saatinden 'içleri titremekte olanlardır.' (21/49)

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakının, çünkü kıyamet saatinin sarsıntısı büyük bir şeydir. (22/1)

Hayır, onlar kıyamet-saatini yalanladılar; biz kıyamet saatini yalan sayanlara çılgınca yanan bir ateş hazırladık. (25/11)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar, tek bir saatin dışında (dünya hayatı) yaşamadıklarına and içerler. İşte onlar böyle çevriliyorlardı. (30/55)

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdârdır. (31/34)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamış(olacak)lardır. (Bu,) Bir tebliğdir. Artık fasık olan bir kavimden başkası yıkıma uğratılır mı? (46/35)

Saat (kıyamet vakti) yakınlaştı ve ay yarıldı. (54/1)

Daha doğrusu onlara va'dedilen (asıl azab) (kıyamet) saatidir. O saat, 'kurtuluş olmayan daha korkunç bir bela' ve daha acıdır. (54/46)

SABA MELİKESİ

Derken uzun zaman geçmeden geldi ve dedi ki: "Senin kuşatamadığın (öğrenemediğin) şeyi ben kuşattım ve sana Saba'dan kesin bir haber getirdim." (27/22)

"Gerçekten ben, onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki ona herşeyden (bolca) verilmiştir ve büyük bir tahtı var." (27/23)

"Onu ve kavmini Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

"Ki onlar göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." (27/25)

O Allah O'ndan başka ilah yoktur büyük Arş'ın Rabbidir. (27/26)

(Süleyman:) "Durup bekleyeceğiz, doğruyu mu söyledin, yoksa yalancılardan mı oldun?" dedi. (27/27)

"Bu mektubumla git, onu kendilerine bırak, sonra onlardan (biraz) uzaklaş, böylelikle bir bakıver neye başvuracaklar?" (27/28)

(Hüdhüd'ün mektubu götürüp bırakmasından sonra Saba melikesi Belkıs:) Dedi ki: "Ey önde gelenler gerçekten bana oldukça önemli bir mektup bırakıldı." (27/29)

"Gerçek şu ki bu Süleyman'dandır ve 'Şüphesiz Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla' (başlamakta)dır." (27/30)

"(İçinde de:) "Bana karşı büyüklük göstermeyin ve bana Müslüman olarak gelin" diye (yazılmaktadır). (27/31)

Dedi ki: "Ey önde gelenler, bu işimde bana görüş belirtin, siz (herşeye) şahidlik etmedikçe ben hiçbir işte kesin (karar veren biri) değilim." (27/32)

Dediler ki: "Biz kuvvet sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız. İş konusunda karar senindir, artık sen bak neyi emredersen (biz uygularız)." (27/33)

Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman, orasını bozguna uğratırlar ve halkından onur sahibi olanları hor ve aşağılık kılarlar; işte onlar böyle yaparlar." (27/34)

"Ben onlara bir hediye göndereyim de bir bakayım elçiler neyle dönerler." (27/35)

(Elçi hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır siz hediyenizle sevinip öğünebilirsiniz" dedi. (27/36)

"Sen onlara dön, biz onlara öyle ordularla geliriz ki onların karşı koymaları mümkün değil ve biz onları ordan horlanmış-aşağılanmış ve küçük düşürülmüşler olarak sürüp çıkarırız." (27/37)

(Elçinin gitmesinden sonra Süleyman:) "Ey önde gelenler, onlar bana teslim olmuş (Müslüman)lar olarak gelmeden önce, sizden kim onun tahtını bana getirebilir?" dedi. (27/38)

Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan, ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi. (27/39)

Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin fazlındandır O'na şükredecek miyim yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse artık o kendisi için şükretmiştir kim nankörlük ederse gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır Kerim olandır." (27/40)

Dedi ki: "Onun tahtını değişikliğe uğratın, bir bakalım doğru olanı bulabilecek mi yoksa bulmayanlardan mı olacak?" (27/41)

Böylece (Belkıs) geldiği zaman ona: "Senin tahtın böyle mi?" denildi. Dedi ki: "Tıpkı kendisi. Bize ondan önce ilim verilmişti ve biz Müslüman olmuştuk." (27/42)

Allah'tan başka tapmakta olduğu şeyler onu (Müslüman olmaktan) alıkoymuştu. Gerçekte o, inkâr eden bir kavimdendi. (27/43)

Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/44)

SABAH

(Zekeriya) "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." dedi. "Sana alamet, işaretleşme dışında, insanlarla üç gün konuşmamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et." dedi. (3/41)

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzenizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (3/103)

Sabah akşam -O'nun yüzünü (rızasını) dileyerek- Rablerine dua edenleri kovma. Onların hesabından senin üzerinde birşey (yükümlülük), senin hesabından da bir şey (yükümlülük) yoktur ki onları kovman gereksin. Yoksa zalimlerden olursun. (6/52)

O sabahı yarıp çıkarandır. Geceyi bir sükun (dinlenme), güneş ve ay'ı bir hesap (ile) kıldı. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'ın takdiridir. (6/96)

Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da, kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar. (7/91)

Rabbini, sabah akşam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine, ürpertiyle, yalvara yalvara ve için için zikret. Gaflete kapılanlardan olma. (7/205)

O zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/67)

(Elçiler) Dediler ki: "Ey Lut, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana kesin olarak ulaşamazlar. Gecenin bir parçasında ailenle birlikte yürü (yola çık). Sakın, hiçbiriniz dönüp arkasına bakmasın; fakat senin karın başka. Çünkü onlara isabet edecek olan, ona da isabet edecektir. Onlara va'dolunan (azab) sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?" (11/81)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Şuayb'ı ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık; o zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/94)

Göklerde ve yerde her ne varsa -isteyerek de olsa, istemeyerek de olsa- Allah'a secde eder. Sabah akşam gölgeleri de (O'na secde eder). (13/15)

Ve onlara şu emri verdik: "Sabaha çıkarlarken onların arkası mutlaka kesilecektir." (15/66)

Derken, sabah vaktine girdiklerinde, onları o dayanılmaz-çığlık yakalayıverdi. (15/83)

Akşamları getirir, sabahları götürürken onlarda sizin için bir güzellik vardır. (16/6)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Böylelikle (Zekeriya) mescidten kavminin karşısına çıkıp onlara (şu anlamları) işaret etti: "Sabah akşam tesbih edin." (19/11)

Onda 'boş bir söz' işitmezler; sadece selam (ı işitirler). Sabah akşam, onların rızıkları orda (bulunmakta)dır. (19/62)

(Bu nur,) Allah'ın, onların yüceltilmesine ve isminin zikredilmesine izin verdiği evlerdedir; onların içinde sabah akşam O'nu tesbih ederler. (24/36)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleri)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Ve dediler ki: "Bu, geçmişlerin uydurduğu masallardır, bir başkasına yazdırmış olup kendisine sabah akşam okunmaktadır." (25/5)

Musa'nın annesi ise, yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabrı ve dayanıklılığı) pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. (28/10)

Böylece şehirde korku içinde (çevreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken, bir de baktı ki, dün kendisinden yardım isteyen (kişi, bugün de) kendisine yardım için bağırıyor. Musa, ona dedi ki: "Sen açıkca bir azgınsın." (28/18)

Dün, onun yerinde olmayı dileyenler, sabahladıklarında: "Vay, demek ki Allah, kullarından dilediğinin rızkını genişletip-yaymakta ve kısıp-daraltmaktadır. Eğer Allah, bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de şüphesiz batırırdı. Vay, demek gerçekten inkâr edenler felah bulamaz" demeye başladılar. (28/82)

Ancak onu yalanladılar; bunun üzerine onları amansız bir sarsıntı yakalayıverdi, böylelikle kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar. (29/37)

Öyleyse akşama girdiğiniz vakit de, sabaha erdiğiniz vakit de Allah'ı tesbih edip (yüceltin). (30/17)

Ve O'nu sabah ve akşam tesbih edin. (33/42)

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgın ateşin azabından taddırırdık. (34/12)

Siz onların üstünden muhakkak geçip gidiyorsunuz; sabah vakti. (37/137)

Fakat (azab) onların sahasına indiği zaman uyarılıp-korkutulanların sabahı ne kötü olur. (37/177)

Doğrusu biz dağlara boyun eğdirdik, akşam ve sabah kendisiyle birlikte (Allah'ı) tesbih ederlerdi. (38/18)

Ateş; sabah akşam, ona sunulurlar. Kıyamet-saatinin kopacağı gün: "Firavun çevresini, azabın en şiddetli olanına sokun" (denecek). (40/46)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et. (40/55)

İşte bu sizin zannınız; Rabbiniz hakkında beslediğiniz-zannınız, sizi bir yıkıma uğrattı, böylelikle hüsrana uğrayan kimseler olarak sabahladınız." (41/23)

Ki Allah'a ve Resûlü'ne iman etmeniz, O'nu savunup-desteklemeniz, O'nu en içten bir saygıyla-yüceltmeniz ve sabah akşam O'nu (Allah'ı) tesbih etmeniz için. (48/9)

Andolsun onları bir sabah vakti erkenden, üzerlerinde kararını kılmış bir azab yakalayıp-bastırıverdi. (54/38)

Gerçek şu ki, biz o bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi, bunlara da bela verdik. Hani onlar, sabah vakti (erkenden ve kimseye haber vermeden) onu (bahçeyi) mutlaka devşireceklerine dair and içmişlerdi. (68/17)

Nihayet sabah vakti birbirlerine seslendiler. (68/21)

Ağardığı zaman sabaha, (74/34)

Ve sabah, akşam Rabbinin adını zikret. (76/25)

Ve nefes almaya başladığı zaman, sabaha; (81/18)

Sabah vakti baskın yapanlara. (100/3)

De ki: Sabahın Rabbine sığınırım. (113/1)

SABIR

Sabır ve namazla yardım dileyin. Bu, şüphesiz, huşû duyanların dışındakiler için ağır (bir yük)dır. (2/45)

Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir. (2/153)

Andolsun, biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (2/155)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Ey iman edenler, sabredin ve sabırda yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz. (3/200)

Oysa sen, yalnızca, bize geldiğinde Rabbimizin ayetlerine inanmamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. "Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (7/126)

Şimdi, Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunu bildi. Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa, (onların) iki yüzünü bozguna uğratır; eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/66)

Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düzüp-uydurduklarınıza karşı (kendisinden) yardım istenecek olan Allah'tır." (12/18)

(Şehre dönüp durumu babalarına aktarınca o:) "Hayır" dedi. "Nefsiniz sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah (pek yakın bir gelecekte) onların tümünü bana getirir. Çünkü O, bilenin, hüküm ve hikmet sahibi olanın kendisidir." (12/83)

Dedi ki: "İşte bu, benimle senin aranda ayrılma (zamanı)mız. Sana, üzerinde sabır göstermeye güç yetiremeyeceğin bir yorumu haber vereceğim. (18/78)

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin. (20/130)

Şu halde, güzel bir sabır (göstererek) sabret. (70/5)

Öyleyse, Rabbinin hükmüne sabır göster. Onlardan günahkar veya nankör olana itaat etme. (76/24)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Sabredenler, doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' bağışlanma dileyenlerdir. (3/17)

Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır. (3/120)

Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanıverirlerse, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır. (3/125)

Yoksa siz, Allah, içinizden cihad edenleri belirtip-ayırdetmeden ve sabredenleri de belirtip-ayırdetmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? (3/142)

Nice peygamberle birlikte birçok Rabbani (bilgin)ler savaşa girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet eden (güçlük ve mihnet)den dolayı ne gevşeklik gösterdiler, ne boyun eğdiler. Allah, sabredenleri sever. (3/146)

Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdendir. (3/186)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Andolsun senden önce de elçiler yalanlandı; onlara, yardımımız gelinceye kadar yalanlandıkları ve eziyete uğratıldıkları şeye sabrettiler.

Allah'ın sözlerini (va'dlerini) değiştirebilecek yoktur. Andolsun, gönderilenlerin haberlerinden bir bölümü sana da geldi. (6/34)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini, saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/46)

Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır. (10/109)

Sabredenler ve salih amellerde bulunanlar başka. İşte, bağışlanma ve büyük ecir bunlarındır. (11/11)

Bunlar: Sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bunları sen ve kavmin bundan önce bilmiyordun. Şu halde sabret. Şüphesiz (güzel olan) sonuç takva sahiplerinindir. (11/49)

Ve sabret. Gerçekten Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (11/115)

Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?" dediler. "Ben Yusuf'um" dedi. "Ve bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lütufda bulundu. Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz." (12/90)

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (13/22)

Sabrettiğinize karşılık selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel." (13/24)

Andolsun Musa'yı: "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye ayetlerimizle göndermiştik. Şüphesiz bunda çokça sabreden ve şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (14/5)

Bize ne oluyor ki, Allah'a tevekkül etmeyelim? Bize doğru olan yolları O göstermiştir. Ve elbette bize yaptığınız işkencelere karşı sabredeceğiz. Tevekkül edenler Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/12)

Onların tümü-toplanıp (kıyamette) Allah'ın huzuruna çıktılar da zayıflar (müstaz'aflar) büyüklük taslayanlara (müstekbirlere) dedi ki:

"Şüphesiz, biz size tâbi idik; şimdi siz, bizden Allah'ın azabından herhangi bir şeyi önleyebiliyor musunuz?" Dediler ki: "Eğer Allah bize doğru yolu gösterseydi biz de sizlere doğru yolu gösterirdik. Şimdi yakınsak da, sabretsek de farketmez, bizim için kaçacak bir yer yoktur." (14/21)

Onlar sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir. (16/42)

Sizin yanınızda olan tükenir, Allah'ın katında olan ise kalıcıdır. Sabredenlerin karşılığını yaptıklarının en güzeliyle biz muhakkak vereceğiz. (16/96)

Sonra gerçekten Rabbin, işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin, ardından cihad edip sabredenlerin (destekçisidir). Şüphesiz senin Rabbin, bundan sonra da gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir. (16/110)

Eğer ceza verecekseniz, size verilen cezanın misliyle ceza verin ve eğer sabrederseniz, andolsun bu, sabredenler için daha hayırlıdır. (16/126)

Sabret; senin sabrın ancak Allah(ın yardımı) iledir. Onlar için hüzne kapılma ve kurmakta oldukları hileli-düzenlerden dolayı sıkıntıya düşme. (16/127)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Dedi ki: "Gerçekten sen, benimle birlikte olma sabrını göstermeye güç yetiremezsin." (18/67)

(Böyleyken) "Özünü kavramaya kuşatıcı olamadığın şeye nasıl sabredebilirsin?" (18/68)

Musa:) "İnşaallah, beni sabreden (biri olarak) bulacaksın. hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim" dedi. (18/69)

Dedi ki: "Gerçekten benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?" (18/72)

Dedi ki: "Gerçekte benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?" (18/75)

İsmail, İdris ve Zü'l-Kifl, hepsi sabredenlerdendi. (21/85)

Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (22/35)

Bugün ben, gerçekten onların sabretmelerinin karşılığını verdim. Şüphesiz onlar, 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenlerdir." (23/111)

Senden önce gönderdiklerimizden, gerçekten yemek yiyen ve pazarlarda gezen (elçi)lerden başkasını göndermiş değiliz. Biz, sizin

kiminizi kimi için deneme (fitne konusu) yaptık. Sabredecek misiniz? Senin Rabbin görendir. (25/20)

İşte onlar, sabretmelerine karşılık (cennetin en gözde yerinde) odalarla ödüllendirilirler ve orda esenlik dileği ve selamla karşılanırlar. (25/75)

İşte onlar; sabretmeleri dolayısıyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırıp kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (28/54)

Kendilerine ilim verilenler ise: "Yazıklar olsun size, Allah'ın sevabı, iman eden ve salih amellerde bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz" dediler. (28/80)

Ki onlar, sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir. (29/59)

Öyleyse sen sabret; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; kesin bilgiyle inanmayanlar sakın seni telaşa kaptırıp-hafifliğe (veya gevşekliğe) sürüklemesinler. (30/60)

Ey oğlum, namazı dosdoğru kıl, ma'rufu emret, münkerden sakındır ve sana isabet eden (musibetler)e karşı sabret. Çünkü bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir. (31/17)

Görmüyor musun ki, size ayetlerinden (bazılarını) göstermesi için, gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir! Hiç şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden için gerçekten ayetler vardır. (31/31)

Ve onların içinden, sabrettikleri zaman emrimizle doğru yola iletip-yönelten önderler kıldık; onlar bizim ayetlerimize kesin bilgiyle inanıyorlardı. (32/24)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokca zikreden erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimizin arasını aç (şehirlerimiz birbirine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Böylece biz de onları efsaneler(e konu olan bir halk) kıldık ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (34/19)

Böylece (çocuk) onun yanında koşabilecek çağa erişince (İbrahim ona): "Oğlum" dedi. "Gerçekten ben seni rüyamda boğazlıyorken gördüm.

Bir bak, sen ne düşünüyorsun." (Oğlu İsmail) Dedi ki: "Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşaallah, beni sabredenlerden bulacaksın." (37/102)

Sen onların söylediklerine karşı sabret ve bizim güç sahibi kulumuz Davud'u hatırla; çünkü o, (her tutum ve davranışında Allah'a) yönelen biriydi. (38/17)

Ve eline bir deste (sap) al, böylece onunla vur ve andını bozma." Gerçekten, Biz onu sabredici bulduk. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi. (38/44)

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arz'ı geniştir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir." (39/10)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et. (40/55)

Şu halde sen sabret, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Sonunda ya onlara va'dettiğimiz (azab)in bir kısmını sana göstereceğiz ya da senin hayatına son vereceğiz. Nihayet onlar bize döndürülecekler. (40/77)

Şimdi eğer sabredebilirlerse, artık onlar için konaklama yeri ateştir. Ve eğer onlar hoşnut olma (dünya)ya dönmek isterlerse, artık hoşnut olacaklardan değildirler. (41/24)

Buna da, sabredenlerden başkası kavuşturulamaz. Ve buna, büyük bir pay sahibi olanlardan başkası da kavuşturulamaz. (41/35)

Eğer dileyecek olsa, rüzgarı durdurur, böylece onun üstünde kalakalırlar. Şüphesiz, bunda çokça sabreden, çokça şükreden kimse için gerçekten ayetler vardır. (42/33)

Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamış(olacak)lardır. (Bu,) Bir tebliğdir. Artık fasık olan bir kavimden başkası yıkıma uğratılır mı? (46/35)

Andolsun, biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarıncaya) kadar, deneyeceğiz ve haberlerinizi sınayacağız (açıklayacağız). (47/31)

Eğer gerçekten, yanlarına çıkıncaya kadar sabretmiş olsalardı, herhalde (bu,) kendileri için daha hayırlı olurdu. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (49/5)

Öyleyse sen, onların dediklerine karşılık sabret ve Rabbini güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile tesbih et. (50/39)

Girin ona; artık ister sabredin, ister sabretmeyin. Sizin için birdir. Siz ancak, yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz." (52/16)

Artık, Rabbinin hükmüne sabret; çünkü gerçekten sen, Bizim gözlerimizin önündesin. Ve her kalkışında Rabbini hamd ile tesbih et. (52/48)

Gerçek şu ki Biz, bir fitne (imtihan ve deneme konusu) olarak o dişi deveyi kendilerine göndereniz. Şu halde sen onları gözleyip-bekle ve sabret. (54/27)

Şimdi sen, Rabbinin hükmüne sabret ve balık sahibi (Yunus) gibi olma; hani o, içi kahır dolu olarak (Rabbine) çağrıda bulunmuştu. (68/48)

Onların demelerine karşı sen sabret ve onlardan güzel bir ayrılma tarzıyla (düşünce ve eylem bakımından köklü bir tutum) ile kopup-ayrıl. (73/10)

Rabbin için sabret. (74/7)

Ve sabretmeleri dolayısıyla cennetle ve ipekle ödüllendirmiştir. (76/12)

Sonra iman edenlerden, sabrı birbirlerine tavsiye edenlerden, merhameti birbirlerine tavsiye edenlerden olmak. (90/17)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka. (103/3)

SABİİ

Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/62)

Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, sabiîler ve Hıristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. (5/69)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldıza tapanlar (Sabii), Hıristiyanlar ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

SADAKA

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak

üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, yumuşak davranandır. (2/263)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Sadakaları açıkta verirseniz ne iyi; fakat gizleyip fakirlere verirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır. O, günahlarınızdan bir kısmını bağışlar. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (2/271)

Allah, faizi yok eder de, sadakaları arttırır. Allah, günahkar kâfirlerin hiçbirini sevmez. (2/276)

Eğer (borçlu) zorluk içindeyse, ona elverişli bir zamana kadar süre (verin). (Borcu) Sadaka olarak bağışlamanız ise, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirseniz. (2/280)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Onların 'gizlice söyleşmelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114)

Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'a can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır. (5/45)

Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacaklar vardır. Ondan kendilerine verilirse hoşlanırlar, kendilerine verilmediği zaman bu sefer gazablanırlar. (9/58)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünler, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Onlardan kimi de: "Andolsun, eğer bize bol ihsanından verirse gerçekten sadaka vereceğiz ve salihlerden olacağız" diye Allah'a ahdetmiştir. (9/75)

Sadakalar konusunda, mü'minlerden ek bağışlarda bulunanlarla emeklerinden (cehdlerinden) başkasını bulamayanları yadırgayarak bunlarla alay edenler; Allah (asıl) onları alay konusu kılmıştır ve onlar için acı bir azab vardır. (9/79)

Onların mallarından sadaka al, bununla onları temizlemiş, arındırmış olursun. Onlara dua et. Doğrusu, senin duan, onlar için 'bir sükûnet ve huzurdur.' Allah işitendir, bilendir. (9/103)

Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah kullarından tevbeleri kabul edecek ve sadakaları alacak olan O'dur. Şüphesiz, tevbeleri kabul eden, esirgeyen O'dur. (9/104)

Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi, kimi beklemektedir. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. (33/23)

Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sâdıkları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandıracak, münafıkları da dilerse azablandıracak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/24)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokca zikreden erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

İtaat ve maruf (güzel) sözdü. Fakat iş, kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman, şayet Allah'a sadakat gösterselerdi, şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu. (47/21)

Gerçek şu ki, sadaka veren erkekler ile sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler; onlar için kat kat arttırılır ve 'kerim (üstün ve onurlu)' olan ecir de onlarındır. (57/18)

Ey iman edenler, Peygamber'e gizli bir şey arzedeceğiniz zaman, gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şayet (buna imkan) bulamazsanız, artık şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (58/12)

Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermekten ürktünüz mü? Çünkü yapmadınız, Allah sizin tevbelerinizi kabul etti. Şu halde namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a ve O'nun Resûlü'ne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (58/13)

Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreye (ecele) kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve salihlerden olsam" demezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. (63/10)

SADIK

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz, O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zafer)i size gösterdikten sonra, siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Sonra onlara verdiğimiz söze sadık kaldık, böylece onları ve dilediklerimizi kurtardık da, ölçüsüz davrananları yıkıma uğrattık. (21/9)

Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sâdıkları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandıracak, münafıkları da dilerse azablandıracak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/24)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokca zikreden erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

(Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (39/74)

Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Resûlü'ne iman ettiler, sonra hiçbir kuşkuya kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte onlar, sadık (doğru) olanların ta kendileridir. (49/15)

(Bundan başka bu mallar,) Hicret eden fakirleredir ki, onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp, Allah'a ve O'nun Resûlü'ne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır. (59/8)

SAFA VE MERVE

Şüphesiz, 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindendir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah, şükrün karşılığını verendir, bilendir. (2/158)

SAFHA

Onu bir Kur'an olarak, insanlara dura dura okuman için (bölüm bölüm) ayırdık ve onu safha safha bir indirme ile indirdik. (17/106)

Gerçek şu ki, Kur'an'ı senin üzerine 'safhalar halinde bir indirme tarzıyla (tenzil)' indiren biziz, biz. (76/23)

SAĞ

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, bu durumda, (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu sapmamanıza daha yakındır. (4/3)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vererek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız, onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve

gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiç bir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

"Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksın." (7/17)

Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

"Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı." (7/141)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğratıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakmıyorlar mı? Onun gölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner. (16/48)

Her insan-grubunu imamlarıyla çağıracağımız gün, artık kimin kitabı sağ eline verilirse, onlar kitaplarını okuyacaklar ve onlar, bir 'hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar. (17/71)

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. (18/17)

Sen onları uyanık sanırsın, oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de

iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın, geri dönüp onlardan kaçardın, onlardan içini korku kaplardı. (18/18)

Ona, Tur'un sağ yanından seslendik ve onu (kendisiyle) gizlice söyleşmek için yakınlaştırdık. (19/52)

"Sağ elindeki nedir ey Musa?" (20/17)

"Sağ elindekini atıver, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (20/69)

Ey İsrailoğulları, andolsun, sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında sizinle vaadleştik ve üzerinize kudret helvasıyla bıldırcın indirdik. (20/80)

Ancak eşleri ya da sağ ellerinin sahip olduklarına karşı (tutumları) hariç; bu konuda kınanmış değillerdir. (23/6)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaını elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleri)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, Alemlerin Rabbi olan Allah benim;" diye seslenildi. (28/30)

Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun. Böyle olsaydı, batılda olanlar kuşkuya kapılırlardı. (29/48)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle eşit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

Ey Peygamber, gerçekten biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiç bir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

Bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle değiştirmek -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- sana helal olmaz; ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) başka. Allah her şeyi gözetleyip denetleyendir. (33/52)

Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, her şeye şahid olandır. (33/55)

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

"Gerçekten sizler bize sağdan (sağ duyudan ve haktan) yana gelip yanaşıyordunuz." derler. (37/28)

Derken onların üstüne yürüyüp sağ eliyle bir darbe indirdi. (37/93)

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (39/67)

Böylece, o, katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını

ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

Onun sağında ve solunda oturan iki yazıcı kaydederlerken (50/17)

Ey iman edenler, Allah'a kesin (nasuh) bir tevbe ile tevbe edin. Olabilir ki, Allah sizin kötülüklerinizi örter ve altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlerinde ve sağ yanlarında koşar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Şüphesiz Sen, her şeye güç yetirensin." (66/8)

Artık kitabı sağ-eline verilen kişi, der ki: "Alın, kitabımı okuyun." (69/19)

Muhakkak onun sağ-elini (bütün güç ve kudretini) çekip-alıverirdik. (69/45)

Ancak kendi eşleri ya da sağ ellerinin malik olduğu başka; çünkü onlar (bunlardan dolayı) kınanmazlar. (70/30)

Sağ yandan ve sol yandan bölükler halinde. (70/37)

Ancak Ashab-ı Yemin (sağ ehli) hariç. (74/39)

Artık kimin kitabı sağ yanından verilirse, (84/7)

İşte bunlar, sağ yanın adamlarıdır (Ashab-ı Meymene). (90/18)

SAĞDUYU

Yiyin ve hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz, bunda sağduyu sahipleri için elbette ayetler vardır. (20/54)

Kendilerinden önceki nesillerden nicelerini yıkıma uğratmamız, onları doğruya yöneltmedi mi? (Oysa bugün kendileri) onların kaldıkları yerlerde (tarihi kalıntıları üzerinde) gezinip duruyorlar. Şüphesiz bunda sağduyu sahipleri için ayetler vardır. (20/128)

SAĞIR

Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı dönmezler. (2/18)

İnkar edenlerin örneği bağırıp çağırmadan başka bir şey işitmeyip (duyduğu veya bağırdığı şeyin anlamını bilmeyen ve sürekli) haykıran (bir hayvan)ın örneği gibidir. Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler. (2/171)

Bir fitne olmayacak sandılar, körleştiler, sağırlaştılar. Sonra Allah, tevbelerini kabul etti, (yine) onlardan çoğunluğu körleştiler, sağırlaştılar. Allah yapmakta olduklarını görendir. (5/71)

Bizim ayetlerimizi yalan sayanlar karanlıklar içinde sağırdırlar, dilsizdirler. Allah, kimi dilerse onu şaşırtıp-saptırır, kimi dilerse de onu dosdoğru yol üzerinde kılar. (6/39)

Gerçek şu ki, Allah katında, yerde debelenenlerin en kötüsü, (bir türlü) akıl erdirmez olan sağırlar ve dilsizlerdir. (8/22)

Bu iki grubun örneği; kör ve sağır ile gören ve işiten gibidir. Örnekçe bunlar eşit olur mu? Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (11/24)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çılgın alevini onlara arttırırız. (17/97)

De ki: "Ben sizi yalnızca vahy ile uyarıp-korkutuyorum. Ancak sağır olanlar, uyarıldıklarında çağrıyı işitmezler." (21/45)

Onlar, kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman, onun üstünde sağır ve körler olarak kapanıp kalmayanlardır. (25/73)

Çünkü gerçekten sen, ölülere (söz) dinletemezsin ve arkasını dönüp kaçan sağırlara da çağrıyı işittiremezsin. (27/80)

Şimdi sen, ölülere (söz) duyuramazsın ve arkalarını dönüp giden sağırlara da çağrıyı duyuramazsın. (30/52)

Öyleyse sağır olanlara sen mi dinleteceksin veya kör olan ve açıkça bir sapıklık içinde bulunanı hidayete erdireceksin? (43/40)

İşte bunlar; Allah onları lanetlemiş, böylece (kulaklarını) sağırlaştırmış ve basiret (göz)lerini de kör etmiştir. (47/23)

SAĞNAK

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/265)

SAHİFE

Bizim, göğü kitabın sahifelerini katlar gibi katlayacağımız gün, ilk yaratmaya başladığımız gibi, yine onu (eski durumuna) iade edeceğiz. Bu, bizim üzerimizde bir vaiddir. Elbette, biz yapıcılarız. (21/104)

Eğer seni yalanlıyorlarsa, senden öncekiler de yalanlandı; elçileri ise; kendilerine apaçık ayetler, sahifeler ve aydınlatıcı kitaplar getirmişlerdi. (35/25)

Yoksa Musa'nın sahifelerinde olan kendisine haber verilmedi mi? (53/36)

Hayır; her biri, kendisine açılmış sahifelerin verilmesini ister. (74/52)

O (Kur'an), 'şerefli-üstün' sahifelerdedir. (80/13)

Sahifeler (amel defterleri) açıldığı zaman, (81/10)

Şüphesiz bu, önceki sahifelerde vardır; (87/18)

İbrahim'in ve Musa'nın sahifelerinde. (87/19)

(O delil de) Allah'tan gönderilmiş-bir elçi (ki,) tertemiz sahifeleri okumaktadır; (98/2)

SAHTE PEYGAMBERLER

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kıskıvrak yakalanıştan) çıkarın bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

SALAT

Şüphesiz, Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey iman edenler, siz de ona salat edin ve tam bir teslimiyetle ona selam verin. (33/56)

SALİH (A.S) VE SEMUD KAVMİ

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

"(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler), içlerinden iman edip de onlarca zayıf bırakılanlara (müstaz'aflara) dediler ki: "Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar: "Biz gerçekten onunla gönderilene inananlarız." dediler." (7/75)

Büyüklük taslayanlar (müstekbirler de şöyle) dedi: "Biz de, gerçekten sizin inandığınızı tanımayanlarız." (7/76)

Böylelikle dişi deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrine karşı çıkıp (Salih'e de şöyle) dediler: "Ey Salih, eğer gerçekten gönderilenlerden (bir peygamber) isen, vaadettiğin şeyi getir, bakalım." (7/77)

Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da kendi yurtlarında diz üstü çöke kaldılar." (7/78)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim, andolsun size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Ama siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz." (7/79)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." (11/61)

Dediler ki: "Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (iyilikler ve yararlılıklar) umulan biriydin. Atalarımızın taptığı şeylere tapmaktan sen bizi engelleyecek misin? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin şeyden kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (11/62)

Dedi ki: "Ey kavmim, görüşünüz nedir söyler misiniz? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerindeysem ve bana tarafından bir rahmet vermişse, bu durumda O'na isyan edecek olursam Allah'a karşı bana kim yardım edecektir? Şu halde kaybımı arttırmaktan başka bana (hiçbir yarar) sağlamayacaksınız." (11/63)

"Ey kavmim, size işte bir ayet olarak Allah'ın devesi; onu serbest bırakın, Allah'ın arzında yesin. Ona kötülük (vermek niyeti)yle dokunmayın. Yoksa sizi yakın bir azab sarıverir." (11/64)

Fakat onu öldürdüler. (Salih) Dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yararlanın. Bu, yalanlanmayacak bir vaaddir." (11/65)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Salih'i ve O'nunla birlikte iman edenleri o günün aşağılatıcı azabından kurtardık. Doğrusu senin Rabbin, güçlü olandır, aziz olandır." (11/66)

O zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar." (11/67)

Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkı) gerçekten Rablerine (karşı) inkâr etmişlerdi. Haberiniz olsun; Semud (halkına Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi.) (11/68)

"Ey kavmim, bana karşı gelişiniz, sakın Nuh kavminin ya da Hud kavminin veya Salih kavminin başlarına gelenlerin bir benzerini size de isabet ettirmesin. Üstelik Lut kavmi size pek uzak değil." (11/89)

Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkına) nasıl bir uzaklık verildiyse Medyen (halkına da Allah'ın rahmetinden öyle) bir uzaklık (verildi). (11/95)

Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp (öfkelerinden ısırdılar) ve dediler ki: "Tartışmasız, biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyleri inkâr ettik ve bizi kendisine çağırdığınız şeyden de gerçekten kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (14/9)

Bizi ayet (mucize)ler göndermekten, öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alıkoymadı. Semud'a dişi deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu boğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz. (17/59)

Eğer seni yalanlıyorlarsa, onlardan önce Nuh, Ad, Semud kavmi de yalanlamıştı. (22/42)

Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri (yok ettik). (25/38)

Semud (kavmi) de, gönderilen (elçi)leri yalanladı. (26/141)

Hani onlara kardeşleri Salih: "Sakınmaz mısınız? demişti. (26/142)

"Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim." (26/143)

"Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/144)

"Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; (26/145)

"Siz burada güvenlik içinde mi bırakılacaksınız?" (26/146)

"Bahçelerin, pınarların içinde," (26/147)

"Ekinler ve yumuşak tomurcuklu göz alıcı hurmalıklar arasında?" (26/148)

"Dağlardan ustalıkla zevkli evler yontuyorsunuz." (26/149)

"Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin." (26/150)

"Ve ölçüsüzce davrananların emrine itaat etmeyin." (26/151)

"Ki onlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik-düzenlik kurmuyorlar (ıslah etmiyorlar)." (26/152)

Dediler ki: "Sen ancak büyülenmişlerdensin." (26/153)

"Sen yalnızca bizim benzerimiz olan bir beşerden başkası değilsin; eğer doğru sözlü isen, bu durumda bir ayet (mucize) getir-görelim." (26/154)

Dedi ki: "İşte, bu bir dişi devedir; su içme hakkı (bir gün) onun, belli bir günün su içme hakkı da sizindir." (26/155)

"Ona bir kötülükle dokunmayın, sonra büyük bir günün azabı sizi yakalar." (26/156)

"Sonunda onu (yine de) kestiler, ancak pişman oldular." (26/157)

Böylece azab onları yakaladı. Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildirler." (26/158)

Ve şüphesiz, senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir. (26/159)

Andolsun, biz Semud (kavmine de) kardeşleri Salih'i: "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye (demek üzere) gönderdik. Bir de ne görsün, onlar birbirlerine düşman kesilmiş iki gruptur. Dedi ki: "Ey kavmim, neden iyilikten önce kötülük konusunda acele davranıyorsunuz? Allah'tan bağışlanma dilemeniz gerekmez mi? Umulur ki esirgenirsiniz." Dediler ki: "Senin ve seninle birlikte olanlar yüzünden uğursuzluğa uğradık." Dedi ki: "Sizin uğursuzluğunuz (başınıza gelenler) Allah katında (yazılı)dır. Hayır, siz denenmekte olan bir kavimsiniz." Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgun çıkarıyorlar ve dirlik-düzenlik bırakmıyorlardı. Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim." Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin uğradığı sona bir bak; biz, onları ve kavimlerini topluca yerle bir ettik. İşte, zulmetmeleri dolayısıyla enkaza dönüşmüş ıpıssız evleri. Şüphesiz bilen bir kavim için bunda bir ayet vardır. İman edenleri ve sakınanları da kurtardık. (27/45-53)

Ad'ı ve Semud'u da (yıkıma uğrattık). Gerçek şu ki, kendi oturdukları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıklarını şeytan süsleyip-çekici kıldı, böylece onları yoldan alıkoydu. Oysa onlar görebilen kimselerdi. (29/38)

Semud, Lut kavmi ile Eyke halkı da. İşte onlar (Allah'a karşı isyanda birleşen ve güç toplayan) fırkalar(dı). Hepsi de elçileri yalanladılar, böylece azabla-sonuçlandırmam (onlara) hak oldu. (38/13-14)

"Nuh kavmi, Ad, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumuna benzer (bir gün). Allah, kullar için zulüm istemez." (40/31)

Bu durumda eğer onlar yüz çevirirlerse, artık de ki: "Ben sizi, Ad ve Semud (kavimlerinin) yıldırımına benzer bir yıldırımla uyardım."

Onlara "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye önlerinden ve arkalarından elçiler gelince, dediler ki: "Eğer dileseydi Rabbimiz melekler indirirdi. Bundan dolayı biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr edicileriz." (41/13-14)

Semud'a gelince; Biz onlara doğru yolu gösterdik, fakat onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Böylece kazandıkları şeyler yüzünden onları alçaltıcı azabın yıldırımı yakalayıverdi.

İman edenleri ve sakınanları ise kurtardık. (41/17-18)

Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı ve Semud (kavmi) de yalanladı. (50/12)

Semud (kavmin)de de (ayetler vardır). Hani onlara: "Belli bir süreye kadar yararlanın" denmişti.

Ancak Rablerinin emrine baş kaldırdılar; böylece bakıp-dururlarken, onları yıldırım çarpıp-yakaladı.

Artık ne ayağa kalkmaya güç yetirebildiler, ne yardım bulabildiler. (51/43-45)

Semud'u da. Böylelikle (o halklardan kimseyi) bırakmadı. (53/51)

Semud (kavmi) de uyarıları yalanladı.

Dediler ki: "Bizden biri olan bir beşere mi uyacağız? Bu durumda gerçekten biz bir sapıklık (delalet) ve çılgınlık içinde kalmış oluruz."

"Zikr (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır."

Onlar yarın, kimin çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarık olduğunu bilip-öğreneceklerdir.

Gerçek şu ki Biz, bir fitne (imtihan ve deneme konusu) olarak o dişi deveyi kendilerine göndereniz. Şu halde sen onları gözleyip-bekle ve sabret.

"Ve onlara, suyun aralarında kesin olarak pay edildiğini haber ver. Su alış sırası (kiminse, o) hazır bulunsun."

Derken arkadaşlarını çağırdılar, o da bıçağını kapıp 'hayvanı ayağından biçip yere devirdi.'

Şu halde Benim azabım ve uyarmam nasılmış?

Çünkü Biz onların üzerine bir tek çığlık gönderdik. Böylece onlar, ağıldaki çalı-çırpı olan kuru ot gibi oluverdiler. (54/23-31)

Semud ve Ad (toplumları), kâria'yı yalan saydılar.

Bu nedenle Semud (halkı), korkunç bir sesle helak edildi. (69/4-5)

Orduların haberi sana geldi mi?

Firavun ve Semud (ordularının)? (85/17-18)

Ve vadilerde kayaları oyup biçen Semud'a? (89/9)

Semud (halkı) azgınlığı dolayısıyla yalanladı;

En 'zorlu bedbahtları' ayaklandığında,

Allah'ın elçisi onlara dedi ki: "Allah'ın (deneme için size gönderdiği) devesine ve onun su içme-sırasına dikkat edin."

Fakat, onu yalanladılar, deveyi yere yıkıp öldürdüler. Rableri de günahları dolayısıyla 'onları yerle bir etti, kırıp geçirdi'; orasını da dümdüz etti.

(Allah, asla) Bunun sonucundan korkmaz. (91/11-15)

SAMİRİ

Dedi ki: "Biz senden sonra kavmini deneme (fitne)den geçirdik Samiri onları şaşırtıp-saptırdı." (20/85)

Bunun üzerine Musa kavmine oldukça kızgın üzgün olarak döndü. Dedi ki: "Ey kavmim Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Size (verilen) söz (ya da süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçınılmaz bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?" (20/86)

Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönmedik ancak o kavmin (Mısır halkının) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik onları (ateşe) attık böylece Samiri de attı." (20/87)

Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı "İşte sizin ve ilahınız Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. (20/88)

Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı? (20/89)

Andolsun Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)

Demişlerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız." (20/91)

(Musa da gelince:) "Ey Harun" demişti. "Onların saptıklarını gördüğün zaman seni (Onlara müdahale etmekten) alıkoyan neydi?" (20/92)

"Niye bana uymadın emrime baş mı kaldırdın?" (20/93)

Dedi ki: "Ey annemin oğlu sakalımı ve başımı tutup-yolma. Ben senin: "İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın sözümü önemsemedin" demenden endişe edip korktum." (20/94)

(Musa) Dedi ki: "Ya senin amacın nedir ey Samiri?" (20/95)

Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoşa giden (bir şey) gösterdi." (20/96)

Dedi ki: "Haydi çekip git artık senin hayatta (hakettiğin ceza: "Bana dokunulmasın") deyip yerinmendir." Ve şüphesiz senin için kendisinden

asla kaçınamayacağın (azab dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız sonra darmadağın edip denizde savuracağız." (20/97)

"Sizin ilahınız yalnızca Allah'tır ki O'nun dışında ilah yoktur. O ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır." (20/98)

SANAT

Ölümsüz kılınmak umuduyla sanat yapıları mı ediniyorsunuz?" (26/129)

Dağları görürsün de, donmuş sanırsın; oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler. herşeyi 'sapasağlam ve yerli yerinde yapan' Allah'ın sanatı (yapısı)dır (bu). Şüphesiz O, işlediklerinizden haberdârdır. (27/88)

SAPIK

İşte bunlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almışlardır; fakat bu alışverişleri bir yarar sağlamamış; hidayeti de bulmamışlardır. (2/16)

Onlar, hidayete karşılık sapıklığı, bağışlanmaya karşılık azabı satın almışlardır. Ateşe karşı ne kadar dayanıklıdırlar! (2/175)

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (2/256)

Doğrusu, imanlarından sonra inkâr edenler, sonra inkârlarını arttıranlar; bunların tevbeleri kesinlikle kabul edilmez. İşte bunlar, sapıkların ta kendileridir. (3/90)

Andolsun ki Allah, mü'minlere, içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondan önce ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler. (3/164)

Kendilerine kitaptan bir pay verilenlerin sapıklığı satın aldıklarını ve sizin de yolu sapıtmanızı istediklerini görmedin mi? (4/44)

Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağut'un önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister. (4/60)

Hiç şüphesiz, Allah, kendisine şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (onlardan) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (4/116)

Ey iman edenler, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse, şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapıtmıştır. (4/136)

Şüphesiz, inkâr edenler ve Allah yolundan alıkoyanlar gerçekten uzak bir sapıklıkla sapmışlardır. (4/167)

Hani İbrahim, babası Azer'e (şöyle) demişti: "Sen putları ilahlar mı ediniyorsun? Doğrusu, ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum." (6/74)

Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı haketti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (7/30)

(Şeytan'ın) Kardeşleri ise, onları sapıklığa sürüklerler, sonra peşlerini bırakmazlar. (7/202)

Bir topluluğa Allah, hidayet verdikten sonra, korkup-sakınacakları şeyleri kendilerine açıklayıncaya kadar, onları sapıklığa sürükleyecek değildir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (9/115)

İşte bu, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse haktan sonra sapıklıktan başka ne var? Peki, nasıl hâlâ çevriliyorsunuz? (10/32)

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dır. Onların Allah'tan başka çağırdıkları ise, onlara hiçbir şeyle cevab veremezler. (Onların durumu) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avucunu suya uzatan(ın boşuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gelmez. İnkâr edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası değildir. (13/14)

Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu çarpıtmak isterler (veya onda çarpıklık ararlar). İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler. (14/3)

Rablerini inkâr edenlerin durumu şudur: Onların yaptıkları, fırtınalı bir günde rüzgarın şiddetle savurduğu bir kül gibidir. Kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremezler. İşte uzak bir sapıklık (içinde olmak) budur. (14/18)

Andolsun, biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Kim bunda (dünyada) kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.' (17/72)

Bize gelecekleri gün, neler işitecekler, neler görecekler. Ama bugün o zalimler apaçık bir sapıklık içindedirler. (19/38)

De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Rahman, ona süre tanıdıkça tanır; kendilerine va'dedileni -ya azabı veya kıyamet saatini- gördükleri zaman artık kimin yeri (makam, mevki) daha kötü, kimin askeri- gücü daha zayıfmış, öğreneceklerdir. (19/75)

Dedi ki: "Andolsun, siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindesiniz." (21/54)

Allah'tan başka, kendisine ne zararı dokunan, ne yararı olan şeylere yakarır. İşte bu, en uzak bir sapıklıktır. (22/12)

Seni gördükleri zaman, seni yalnızca alay konusu edinmektedirler: "Allah'ın, elçi olarak gönderdiği bu mu?" Eğer onlara karşı kararlılık göstermeseydik, neredeyse bizi ilahlarımızdan saptıracaktı." Azabı görecekleri zaman, kim yol bakımından daha sapıkmış, öğreneceklerdir. (25/41-42)

Andolsun Allah'a, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz," (26/97)

(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir. (27/60)

Ve sen körleri düştükleri sapıklıktan çekip hidayete erdirici değilsin; sen ancak, ayetlerimize iman edenlere (söz) dinletebilirsin, işte Müslüman olanlar bunlardır. (27/81)

Buna rağmen sana icabet etmeyecek olurlarsa, artık bil ki, onlar, gerçekten kendi heva (istek ve tutku)larına uymaktadırlar. Oysa Allah'tan bir kılavuz (doğru yol gösterici) olmaksızın, kendi istek ve tutkularına (hevasına) uyandan daha sapık kimdir? Şüphesiz Allah, zulmeden bir kavme hidayet vermez. (28/50)

Şüphesiz, sana Kur'an'ı farz kılan, seni dönülecek yere elbette döndürecektir. De ki: "Rabbim, hidayetle geleni de, açıkca bir sapıklık içinde olanı da daha iyi bilmektedir." (28/85)

Ve sen kendi sapıklıkları içinde kör olanları da doğruya iletici değilsin. Sen yalnızca, bizim ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin ki onlar Müslümanlardır. (30/53)

Bu, Allah'ın yaratmasıdır. Şu halde, O'nun dışında olanların yarattıklarını bana gösterin. Hayır, zulmedenler, açıkca bir sapıklık içindedirler. (31/11)

Allah ve Resûlü, bir işe hükmettiği zaman, mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim

Allah'a ve Resûlü'ne isyan ederse, artık gerçekten o, apaçık bir sapıklıkla sapmıştır. (33/36)

Allah'a karşı yalan mı düzüp uyduruyor, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır, ahirete inanmayanlar, azabta ve uzak bir sapıklık içindedirler. (34/8)

De ki: "Sizi göklerden ve yerden rızıklandıran kim?" De ki: " Allah, gerçekten ya biz, ya da siz her halde bir hidayet üzerindeyiz veya apaçık bir sapıklıkta." (34/24)

O durumda ise, gerçekten ben apaçık bir sapıklık içinde olmuş olurum." (36/24)

Çünkü onlar, atalarını sapık kimseler olarak bulmuşlardı. (37/69)

Allah, kimin göğsünü İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerinedir, (öyle) değil mi? Fakat Allah'ın zikrinden (yana) kalpleri katılaşmış olanların vay haline. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler. (39/22)

De ki: "Gördünüz mü haber verin; eğer o (Kur'an) Allah katından ise, sonra siz onu inkâr etmişseniz (bu durumda) uzak bir ayrılık içinde olandan daha sapık kimdir?" (41/52)

Onda acele edenler, (gerçekte) ona inanmayanlardır. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten hak olduğunu bilirler. Haberiniz olsun; kıyamet-saati konusunda tartışanlar, gerçekte uzak bir sapıklık içindedirler. (42/18)

Öyleyse sağır olanlara sen mi dinleteceksin veya kör olan ve açıkça bir sapıklık içinde bulunanı hidayete erdireceksin? (43/40)

Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde (Allah'ı aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka) velileri yoktur. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler." (46/32)

Onun yakın-dostu (saptırıcı) dedi ki: "Rabbimiz, ben onu kışkırtıp-azdırdım. Ancak kendisi (haktan) uzak bir sapıklık içindeydi." (50/27)

Dediler ki: "Bizden biri olan bir beşere mi uyacağız? Bu durumda gerçekten biz bir sapıklık (delalet) ve çılgınlık içinde kalmış oluruz." (54/24)

Sonra gerçekten siz, ey sapık olan yalanlayıcılar, (56/51)

Ve eğer o, yalanlayan sapıklardan ise, Artık (onun için) alabildiğine kaynar sudan bir şölen vardır. (56/92-93)

O, ümmîler içinde, kendilerinden olan ve onlara ayetlerini okuyan, onları arındırıp-temizleyen ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir elçi gönderendir. Oysa onlar, bundan önce gerçekten açıkça bir sapıklık içinde idiler. (62/2)

Böylece onlar, çoğu kimseyi şaşırtıp-saptırdılar. Sen de o zalimlere sapıklıktan başkasını arttırma." (71/24)

SARAY

(Halkı) Zulmediyorken yıkıma uğrattığımız nice ülkeler vardır ki, şimdi onların altları üstlerine gelmiş ıpıssız durmakta, kullanılamaz durumdaki kuyuları (terkedilmiş bulunmakta), yüksek sarayları (çın çın ötmektedir). (22/45)

Gerçekten o, sanki her biri saray olan bir kıvılcım saçar. (77/32)

SARHOŞLUK

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Ömrüne andolsun ki, onlar, sarhoşlukları içinde kör-sersemdiler. (15/72)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Onu gördüğünüz gün, her emzikli kendi emzirdiğini unutup geçecek ve her gebe kendi yükünü düşürecektir. İnsanları da sarhoş olmuş görürsün, oysa onlar sarhoş değillerdir. Ancak Allah'ın azabı pek şiddetlidir. (22/2)

O, ölüm sarhoşluğu, bir gerçek olarak gelip de, (insana) "İşte bu, senin yan çizip-kaçmakta olduğun şeydir" (denildiği zaman da). (50/19)

SARMISAK

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

SARP

Onu alabildiğine sarp bir yokuşa süreceğim. (74/17)

Ancak o, sarp yokuşa göğüs germedi. (90/11)

Sarp yokuşun ne olduğunu sana öğreten nedir? (90/12)

SAVAŞ

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile; zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez. (2/190)

Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşıncaya kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa; siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. (2/191)

(Yeryüzünde) Fitne kalmayıncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, artık zulüm yapanlardan başkasına karşı düşmanlık yoktur. (2/193)

Savaş hoşunuza gitmediği halde üzerinize yazıldı (farz kılındı). Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (2/216)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan

çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Allah yolunda savaşın ve bilin ki, şüphesiz Allah işitendir, bilendir. (2/244)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi, O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

Şayet böyle yapmazsanız, Allah'a ve Resulüne karşı savaş açtığınızı bilin. Eğer tevbe ederseniz, artık sermayeleriniz sizindir. (Böylece) Ne zulmetmiş olursunuz, ne zulme uğratılmış olursunuz. (2/279)

Onlar size ezadan başka kesinlikle bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşırlarsa size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez. (3/111)

Hani sen, mü'minleri savaşmak için elverişli yerlere yerleştirmek için evinden erkenden ayrılmıştın. Allah işitendir, bilendir. (3/121)

Nice peygamberle birlikte birçok Rabbani (bilgin)ler savaşa girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet eden (güçlük ve mihnet)den dolayı ne gevşeklik gösterdiler, ne boyun eğdiler. Allah, sabredenleri sever. (3/146)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta bulundukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir. (3/167)

Ey iman edenler, (düşmanlarınıza karşı) tedbirinizi alın da savaşa bölük bölük çıkın ya da topluca çıkın. (4/71)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metaı azdır, ahiret, ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksİnız." (4/77)

Artık sen Allah yolunda savaş, kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın. Mü'minleri hazırlayıp-teşvik et. Umulur ki Allah, küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah, 'kahredici baskısıyla' daha zorlu, acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur. (4/84)

Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır, böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (şartların)ı size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır. (4/101)

Dediler ki: "Ey Musa; biz, onlar durduğu sürece hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın. Biz burda duracağız." (5/24)

Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (bulundukları) yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarıdır, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun

taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Sana savaş-ganimetlerini sorarlar. De ki: "Ganimetler Allah'ın ve Resûlündür. Buna göre, eğer mü'min iseniz Allah'tan korkup-sakının, aranızı düzeltin ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin." (8/1)

Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse, gerçekten o, Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)

Fitne kalmayıncaya ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçecek olurlarsa, şüphesiz Allah, yaptıklarını görendir. (8/39)

Bundan dolayı, savaşta onları yakalarsan, öyle darmadağın et ki, onlarla arkalarından gelecek olanlar(ı caydır). Umulur ki ibret alırlar. (8/57)

Ey Peygamber, mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa, iki yüz (kişiyi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabırlı kişi) bulunursa, kâfirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur. (8/65)

Yeminlerini bozan, elçiyi (yurdundan) sürmeye çabalayan ve sizinle ilk defa (savaşa) başlayan bir toplulukla savaşmaz mısınız? Korkuyor musunuz onlardan? Eğer inanıyorsanız, kendisinden korkmanıza Allah daha layıktır. (9/13)

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resûlü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslam'ı) din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesab (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

Ey iman edenler, ne oldu ki size, Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman, yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (göre), bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Eğer savaşa kuşanıp-çıkmazsanız, O sizi pek acı bir azabla azablandıracak ve yerinize bir başka topluluğu getirip değiştirecektir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Allah, herşeye güç yetirendir. (9/39)

Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (9/41)

Bundan böyle, Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de, (yine savaşa) çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: "Kesin olarak benimle hiçbir zaman (savaşa) çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çünkü siz oturmayı ilk defa hoş gördünüz; öyleyse geride kalanlarla birlikte oturun." (9/83)

Zarar vermek, inkârı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Ey iman edenler, inkâr edenlerden size en yakın olanlarla savaşın; sizde 'bir güç ve caydırıcılık' görsünler. Ve bilin ki gerçekten Allah takva sahipleriyle beraberdir. (9/123)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere, savaşma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir. (22/39)

Dediler ki: "Biz kuvvet sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız. İş konusunda karar senindir, artık sen bak, neyi emredersen (biz uygularız). (27/33)

Onlar (münafıklar, düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa, çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşırlardı. (33/20)

Allah, inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiçbir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür, üstün ve galib olandır. (33/25)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): İtaat ve maruf (güzel) sözdü. Fakat iş, kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman, şayet Allah'a sadakat gösterselerdi, şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu. (47/20-21)

Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla (ya) savaşırsınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz, Allah, size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz, sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

Kafir olanlar, sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra, ne bir veli (koruyucu dost), ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)

Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa, aralarını bulup-düzeltin. Şayet biri diğerine tecavüzde bulunacak olursa, artık tecavüzde bulunanla, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda (Allah'ın emrini kabul edip) dönerse, bu durumda adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphesiz Allah, adil olanları sever. (49/9)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten önce infak eden ve savaşanlar (başkasıyla) bir olmaz. İşte onlar, derece olarak sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Allah, her birine en güzel olanı va'detmiştir. Allah, yaptıklarınızdan hâberdardır. (57/10)

Münafıklık edenleri görmüyor musun ki, Kitap Ehlinden inkâr eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun, eğer siz (yurtlarınızdan) çıkarılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size karşı olan hiç kimseye, hiçbir zaman itaat etmeyiz. "Eğer size karşı savaşılırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah, şahidlik etmektedir ki onlar, gerçekten yalancıdırlar. (59/11)

Andolsun, (yurtlarından) çıkarılacak olurlarsa onlarla birlikte çıkmazlar. Onlara karşı savaşılırsa da, kendilerine yardımda bulunmazlar;

yardım etseler bile (arkalarına) dönüp-kaçarlar. Sonra kendilerine yardım edilmez. (59/12)

Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (59/14)

Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. (60/8)

Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkaranları ve sürülüp-çıkarılmanız için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse, artık onlar zalimlerin ta kendileridir. (60/9)

SAVAŞMAMA İZNİ ALANLAR

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağıranlar' oldukları sürece güçsüz-zayıflara hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (9/91)

Bir de (savaşa katılabilecekleri bir bineğe) bindirmen için sana her gelişlerinde "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin ve infak edecek bir şey bulamayıp hüzünlerinden dolayı gözlerinden yaşlar boşana boşana geri dönenler üzerinde de (sorumluluk) yoktur. (9/92)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur hasta olana da güçlük yoktur; Sizin için de gerek kendi evlerinizden gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit Allah tarafından kutlu güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse (Allah) onu altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse onu acı bir azab ile azablandırır. (48/17)

SAVAŞTA NAMAZ

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır. (4/101)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırdığında onlardan bir grup seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler size apansız bir baskın yapabilmek için sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Namazı bitirdiğinizde Allah'ı ayaktayken otururken ve yan yatarken zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır. (4/103)

SAVAŞTA TAKTİK VE TEDBİRLER

Ey iman edenler, (düşmanlarınıza karşı) tedbirinizi alın da savaşa bölük bölük çıkın ya da topluca çıkın. (4/71)

Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız (savaşa çıktığınız) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet Allah katındadır bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/94)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırdığında, onlardan bir grup seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Ey iman edenler toplu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arka çevirmeyin (savaştan kaçmayın). (8/15)

Kim onlara, böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse

gerçekten o, Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)

Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan, sen de açık ve adil bir tutumla (onlarla olan anlaşma metnini ve diplomatik ilişkiyi) at. Gerçekten Allah, ihanet edenleri sevmez. (8/58)

Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız.(8/60)

Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işitendir, bilendir. (8/61)

Eğer (savaşa) çıkmak isteselerdi, herhalde ona bir hazırlık yaparlardı. Ancak Allah, (savaşa) gönderilmelerini çirkin gördü de ayaklarını doladı ve; "(Onlara) Siz de oturanlarla birlikte oturun" denildi. (9/46)

Allah sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Ve sizin için ona, zorlu-savaşınızda sizi korusun diye '(madeni) giyim-sanatını' öğrettik. Buna rağmen siz şükredenler misiniz? (21/80)

SAVAŞTAN KAÇANLAR VE BOZGUNCULAR

Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Şayet size bir musibet isabet edecek olsa: "Doğrusu Allah bana nimet verdi, çünkü onlarla birlikte olmadım" der. (4/72)

Eğer size Allah'tan bir fazl (zafer) isabet ederse o zaman da sanki onunla aranızda hiçbir yakınlık yokmuş gibi kuşkusuz şöyle der; "Keşke onlarla birlikte olsaydım, böylece ben de büyük 'kurtuluş ve mutluluğa' erseydim." (4/73)

Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi onları üstünüze saldırtır böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir) sizinle savaşmaz ve barış (şartların)ı size bırakırlarsa artık Allah sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağrılışlarında içine başaşağı

(balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (şartların)ı size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)

Ey iman edenler, toplu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman, onlara arka çevirmeyin (savaştan kaçmayın). (8/15)

Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse gerçekten o, Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)

Ey iman edenler, ne oldu ki size Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (göre) bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Eğer savaşa kuşanıp-çıkmazsanız, O sizi pek acı bir azabla azablandıracak ve yerinize bir başka topluluğu getirip değiştirecektir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Allah, herşeye güç yetirendir. (9/39)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edin. Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır. (9/41)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42)

Allah seni affetsin; doğru söyleyenler sana açıkça belli oluncaya ve yalancıları da öğreninceye kadar niye onlara izin verdin? (9/43)

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. (9/44)

Senden yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan kalbleri kuşkuya kapılıp kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister. (9/45)

Eğer (savaşa) çıkmak isteselerdi herhalde ona bir hazırlık yaparlardı. Ancak Allah (savaşa) gönderilmelerini çirkin gördü de ayaklarını doladı ve; "(Onlara) Siz de oturanlarla birlikte oturun" denildi. (9/46)

Sizinle birlikte çıksalardı size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah zulmedenleri bilir. (9/47)

Andolsun daha önce onlar fitne aramışlardı. Ve sana karşı birtakım işler çevirmişlerdi. Sonunda onlar istemedikleri halde hak geldi ve Allah'ın emri ortaya çıkıp-üstünlük sağladı. (9/48)

Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der. Haberin olsun onlar fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem o inkâr edenleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır. (9/49)

Sana iyilik dokunursa bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: Biz önceden tedbirimizi almıştık derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (9/50)

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (9/51)

De ki: "Siz bizim için iki güzellikten (şehidlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de Allah'ın ya kendi katından veya bizim elimizle size bir azab dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekleyenleriz." (9/52)

De ki: "İsteyerek veya istemiyerek infak edin; sizden kesin olarak kabul edilmeyecektir. Çünkü siz bir fasıklar topluluğu oldunuz." (9/53)

Gerçekten, sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar, sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur. (9/56)

Eğer onlar bir sığınak ya da (kalacak) mağaralar veya girebilecekleri bir yer bulsalardı hızla oraya yönelip koşarlardı. (9/57)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (9/81)

Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler çok ağlasınlar. (9/82)

Bundan böyle Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de (yine savaşa) çıkmak için senden izin isterlerse de ki: "Kesin olarak benimle hiçbir zaman (savaşa) çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çünkü siz oturmayı ilk defa hoş gördünüz; öyleyse geride kalanlarla birlikte oturun." (9/83)

Onlardan ölen birinin namazını hiçbir zaman kılma, mezarı başında durma. Çünkü onlar Allah'a ve elçisine (karşı) inkâra saptılar ve fasık kimseler olarak öldüler. (9/84)

Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile şüphesiz Allah fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz. (9/96)

Ey iman edenler Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece biz de onların üzerine bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah yaptıklarınızı görendir. (33/9)

Hani onlar, size hem üstünüzden hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış yürekler hançereye gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz. (33/10)

İşte orada iman edenler sınanmış ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsıntıya uğratılmışlardı. (33/11)

Hani münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Onlardan bir grup da hani şöyle demişti: "Ey Yesrib (Medine) halkı, artık sizin için (burada) kalacak yer yok şu halde dönün." Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktır" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar(ın evleri) açık değildi. Onlar, yalnızca kaçmak istiyorlardı. (33/13)

Eğer onlara (şehrin her) yanından girilseydi sonra da kendilerinden fitne (karışıklık çıkarmaları) istenmiş olsaydı, hiç şüphesiz buna yanaşır ve bunda pek az (zaman) dışında (kararsız) kalmazlardı. (33/14)

Oysa andolsun, daha önce 'arkalarını dönüp kaçmayacaklarına' dair Allah'a söz vermişlerdi; Allah'a verilen söz (ahid) ise (ağır bir) sorumluluktur. (33/15)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi, Allah'tan koruyacak veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli ne bir yardımcı bulamazlar. (33/17)

Gerçekten Allah, içinizden alıkoyanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler. (33/18)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek, sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek)

karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Onlar (münafıklar düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşırlardı. (33/20)

SAYGI

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır.." (3/45)

Şüphesiz, Kitap Ehlinden, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene -Allah'a derin saygı gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar, Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir. (3/199)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Ve onlar Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar. Rablerinden içleri saygı ile titrer, kötü hesaptan korkarlar. (13/21)

Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik, eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışırlardı, umarak ve korkarak bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)

Gerçekten, Rablerine olan haşyetlerinden dolayı saygıyla korkanlar, (23/57)

(De ki:) "Ben, ancak bu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum ki, O, burasını kutlu ve saygıdeğer kıldı. herşey O'nundur. Ve Müslümanlardan olmakla emrolundum." (27/91)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle eşit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokca zikreden erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Ki Allah'a ve Resûlü'ne iman etmeniz, O'nu savunup-desteklemeniz, O'nu en içten bir saygıyla-yüceltmeniz ve sabah akşam O'nu (Allah'ı) tesbih etmeniz için. (48/9)

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılaşmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (57/16)

Şayet biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, andolsun onu Allah korkusundan saygı ile baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün. İşte Biz, belki düşünürler diye, insanlara böyle örnekler veririz. (59/21)

SECDE

Ve meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Ve hatırlayın, demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerde bol bol yiyin, yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin; (biz de) hatalarınızı bağışlayalım; iyilik yapanların (ecirlerini) arttıracağız." (2/58)

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et." (3/43)

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. (3/113)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırdığında, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip

seninle namaz kılsınlar, onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Kesin söz vermeleri dolayısıyla Tur'u üstlerine yükselttik ve onlara: "Bu kapıdan secde ederek girin" dedik ve onlara: "Cumartesinde haddi aşmayın" da dedik. Ve onlardan kesin bir söz aldık. (4/154)

Andolsun, biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (7/11)

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (7/12)

Ve sihirbazlar secdeye kapandılar. (7/120)

Onlara: "Bu şehirde oturun, ondan istediğiniz yerden yeyin, 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin, (biz de) hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanların (armağanlarını) arttıracağız" denildiğinde, (7/161)

Şüphesiz Rabbinin katında olanlar, O'na ibadet etmekten büyüklenmezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler. (7/206)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)

Hani Yusuf babasına: "Babacığım, gerçekten ben (rüyamda) onbir yıldız, güneşi ve ayı gördüm; bana secde etmektelerken gördüm" demişti. (12/4)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendir. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Göklerde ve yerde her ne varsa -isteyerek de olsa, istemeyerek de olsa- Allah'a secde eder. Sabah akşam gölgeleri de (O'na secde eder). (13/15)

Ona bir biçim verdiğimde ve ona ruhumdan üfürdüğümde hemen ona secde ederek (yere) kapanın." (15/29)

Böylece meleklerin tümü, topluca secde etti. (15/30)

Ancak İblis, secde edenlerle birlikte olmaktan kaçınıp-dayattı. (15/31)

Dedi ki: "Ey İblis, sana ne oluyor, secde edenlerle birlikte olmadın?" (15/32)

Dedi ki: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın beşere secde etmek için var değilim." (15/33)

Sen Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol. (15/98)

Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakmıyorlar mı? Onun gölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner. (16/48)

Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (16/49)

Hani, meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?" (17/61)

De ki: "İster ona inanın, ister inanmayın: O, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman, çenelerinin üstüne kapanarak secde ederler." (17/107)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Bunun üzerine büyücüler, secdeye kapandılar: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler. (20/70)

Hani biz meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik, İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi, o, ayak diremişti. (20/116)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Ey iman edenler, rüku edin, secdeye varın, Rabbinize ibadet edin ve hayır işleyin, umulur ki kurtuluş bulursunuz. (22/77)

Onlara: "Rahman'a secde edin" denildiği zaman, "Rahman da neymiş? Biz senin bize emrettiğine mi secde edecek mişiz?" derler ve (bu,) onların nefretini arttırır. (25/60)

Onlar, Rablerine secde ederek ve kıyama durarak gecelerler. (25/64)

Anında büyücüler secdeye kapandılar. (26/46)

Secde edenler arasında dönüp dolaşmanı da. (26/219)

Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." (27/25)

Bizim ayetlerimize, ancak kendilerine hatırlatıldığı zaman, hemen secdeye kapananlar, Rablerini hamd ile tesbih edenler ve büyüklük taslamayan (müstekbir olmayan)lar iman eder. (32/15)

Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın." (38/72)

Meleklerin hepsi topluca secde etti; (38/73)

(Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?" (38/75)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

Gece, gündüz, güneş ve ay O'nun ayetlerindendir. Siz güneşe de, aya da secde etmeyin. Allah'a secde edin, ki bunları kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz. (41/37)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Gecenin bir bölümünde ve secdelerin arkasından da O'nu tesbih et. (50/40)

Hemen, Allah'a secde edin ve (yalnızca O'na) kulluk edin. (53/62)

Bitki ve ağaç (O'na) secde etmektedirler. (55/6)

Ayağın üstünden (örtünün) açılacağı ve onların secdeye çağrılacakları gün, artık güç yetiremezler. (68/42)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sarıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapasağlam iken secdeye davet edilirlerdi. (68/43)

Gecenin bir bölümünde O'na secde et ve geceleyin uzun uzadıya O'nu tesbih et. (76/26)

Kendilerine Kur'an okunduğunda secde etmiyorlar. (84/21)

Hayır; ona boyun eğme (Rabbine) Secde et ve yakınlaş. (96/19)

SEDİR

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. (34/16)

SEFER

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42)

Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimizin arasını aç (şehirlerimiz birbirine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Böylece biz de onları efsaneler(e konu olan bir halk) kıldık ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (34/19)

SEHER

Sabredenler, doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' bağışlanma dileyenlerdir. (3/17)

Onlar, seher vakitlerinde istiğfar ederlerdi. (51/18)

Biz de onların üzerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Yalnız Lut ailesini (bu azabtan ayrı tuttuk;) onları seher vakti kurtardık; (54/34)

SEL

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük

(artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgın ateşin azabından taddırırdık. (34/12)

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. (34/16)

SELAM

Bir selamla selamlandığınızda, siz ondan daha güzeliyle selam verin ya da aynıyla karşılık verin. Şüphesiz, Allah herşeyin hesabını tam olarak yapandır. (4/86)

Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız (savaşa çıktığınız) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene, dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet, Allah katındadır, bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/94)

Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir." (6/54)

İki taraf arasında bir engel ve burçlar (A'raf) üstünde hepsini yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennete gireceklere: "Selam size" derler, ki bunlar, henüz girmeyen fakat (girmeyi) 'şiddetle arzu edip umanlardır.' (7/46)

Oradaki duaları: "Allah'ım, Sen ne yücesin"dir ve oradaki dirlik temennileri: "Selam"dır; dualarının sonu da: "Gerçekten, hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (10/10)

Ey Nuh" denildi. "Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in. (Sizden türeyecek diğer kâfir) Ümmetleri de yararlandıracağız, sonra onlara bizden acı bir azab dokunacaktır." (11/48)

Andolsun, elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldikleri zaman; "Selam" dediler. O da: "Selam" dedi (ve) hemen gecikmeden kızartılmış bir buzağı getirdi. (11/69)

Sabrettiğinize karşılık selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel." (13/24)

İman edip salih amellerde bulunanlar, Rablerinin izniyle altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere konulmuşlardır. Orada birbirlerine olan dirlik temennileri: "Selam"dır. (14/23)

Yanına girdiklerinde "Selam" demişlerdi. O da: "Biz sizden korkmaktayız" demişti. (15/52)

Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin." (16/32)

Ona selam olsun; doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de. (19/15)

Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de." (19/33)

(İbrahim:) "Selam üzerine olsun, senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim, çünkü, O, bana pek lütufkardır" dedi. (19/47)

Onda 'boş bir söz' işitmezler; sadece selam (ı işitirler). Sabah akşam, onların rızıkları orda (bulunmakta)dır. (19/62)

Haydi ona gidin de deyin ki: Biz senin Rabbinin elçileriyiz, İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder ve onlara (artık) azab verme. Sana Rabbinden bir ayetle geldik. Selam, hidayete tabi olanların üzerine olsun." (20/47)

Ey iman edenler, evlerinizden başka evlere, yakınlık kurup (izin almadan) ve (ev halkına) selam vermeden girmeyin. Bu sizin için daha hayırlıdır; umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz. (24/27)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

O Rahman'ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (25/63)

İşte onlar, sabretmelerine karşılık (cennetin en gözde yerinde) odalarla ödüllendirilirler ve orda esenlik dileği ve selamla karşılanırlar. (25/75)

Dedi ki: "Hamd Allah'ındır ve selam O'nun seçtiği kullarının üzerinedir. Allah mı daha hayırlı yoksa onların ortak koştukları mı?" (27/59)

'Boş ve yararsız olan sözü' işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: "Bizim yapıp-ettiklerimiz bizim, sizin yapıp-ettikleriniz sizindir; size selam olsun, biz cahilleri benimsemeyiz" derler. (28/55)

O'na kavuşacakları gün, onların dirlik temennileri: "Selam"dır. Ve O, onlara üstün bir ecir hazırlamıştır. (33/44)

Şüphesiz, Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey iman edenler, siz de ona salat edin ve tam bir teslimiyetle ona selam verin. (33/56)

Çok esirgeyen Rabb'dan onlara bir de sözlü "Selam" (vardır). (36/58)

Alemler içinde selam olsun Nuh'a. (37/79)

İbrahim'e selam olsun. (37/109)

Musa'ya ve Harun'a selam olsun. (37/120)

İlyas'a selam olsun. (37/130)

Gönderilmiş (peygamber)lere selam olsun. (37/181)

Rablerinden korkup-sakınanlar da, cennete bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (39/73)

Şimdi sen, 'aldırış etmeksizin onlardan yüz çevir' ve: "Selam" de. Artık onlar bileceklerdir. (43/89)

Hani, yanına girdiklerinde: "Selam" demişlerdi. O da: "Selam" demişti. "(Haklarında bilgim olmayan) Yabancı bir topluluk." (51/25)

Yalnızca bir söz (işitirler:) "Selam, selam." (56/26)

Artık, "Ashab-ı Yemin"den selam sana. (56/91)

'Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri; günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman, seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya." derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o, ne kötü bir gidiş yeridir. (58/8)

SELEF

Bu suretle onları, sonradan gelecekler için bir selef ve bir örnek kıldık. (43/56)

SELSEBİL

Bir pınar ki orada "selsebil" olarak adlandırılır. (76/18)

SERVET

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6)

Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (7/48)

(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)

Allah'a iman edin, O'nun elçisi ile cihada çıkın" diye bir sûre indirildiği zaman onlardan servet sahibi olanlar, senden izin isteyip: "Bizi bırakıver, oturanlarla birlikte olalım" dediler. (9/86)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

Hayır, biz (herşeyden ve bütün servetimizden) yoksun bırakıldık." (68/27)

(Durmaksızın mal ve servet) Toplayıp bir yerde (üstüste) yığmakta olanı. (70/18)

Yalanlamakta olan nimet (refah ve servet) sahiplerini sen bana bırak ve onlara az bir süre tanı. (73/11)

(Mal, mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi.' (102/1)

SEVAP

Eğer gerçekten iman edip sakınsalardı, Allah katındaki sevab(ları) gerçekten daha hayırlı olurdu; bir bilselerdi. (2/103)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Böylece Allah, dünya ve ahiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever. (3/148)

Kim dünya sevab (yarar)ını isterse, dünyanın da, ahiretin de sevabı Allah katındadır. Allah işitendir, görendir. (4/134)

Kendilerine ilim verilenler ise: "Yazıklar olsun size, Allah'ın sevabı, iman eden ve salih amellerde bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz" dediler. (28/80)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

İşte burada (bu durumda) velayet (yardımcılık, dostluk) hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından hayırlıdır. (18/44)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (18/46)

Allah, hidayet bulanlara hidayeti arttırır. Sürekli olan salih davranışlar, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlı, varılacak sonuç bakımından da daha hayırlıdır. (19/76)

Bugün biz onların ağızlarını mühürleriz; (günahtan ve sevaptan yana) kazandıklarını, elleri bize söylemekte, ayakları (aleyhlerinde) şahitlik etmektedir. (36/65)

Andolsun, Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur, kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştir ve onlara yakın bir fethi sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

SEVGİ

İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür. O zulmedenler, azaba uğrayacakları zaman, muhakkak bütün kuvvetin tümüyle Allah'ın olduğunu ve Allah'ın vereceği azabın gerçekten şiddetli olduğunu bir bilselerdi. (2/165)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

Onlar şöyle demişti: "Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir; oysa ki biz, birbirini pekiştiren bir topluluğuz. Gerçekte babamız, açıkça bir şaşkınlık içindedir." (12/8)

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

Katımızdan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (de verdik). O, çok takva sahibi biriydi. (19/13)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman, onlar için bir sevgi kılacaktır. (19/96)

Onu sandığın içine koy, suya bırak, böylece su onu sahile bıraksın; onu benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri alacaktır. Gözümün önünde yetiştirilmen için, kendimden sana bir sevgi yönelttim." (20/39)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)

Onda 'sükun bulup durulmanız' için, size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da, O'nun

ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/21)

O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim." Sonunda bu atlar (koştular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar. (38/32)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, biz ondaki iyiliği arttırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

Eşlerine sevgiyle tutkun (ve) hep yaşıt, (56/37)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cihad etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hâlâ sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Belki Allah, sizlerle onlardan kendilerine karşı düşmanlık beslediklerinizin arasında bir sevgi-bağı kılar. Allah, güç yetirendir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/7)

De ki: "Ey Yahudi olanlar, eğer siz, (bütün) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizlerin gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız, şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)." (62/6)

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. (76/8)

Muhakkak o, mal sevgisinden dolayı (bencil ve cimri tutumundan) çok katıdır. (100/8)

SEVİNÇ

Allah'ın kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. Onlara arkalarından henüz ulaşmayanlara müjdelemeyi isterler ki onlara hiçbir korku yoktur, mahzun da olacak değillerdir. (3/170)

Sana iyilik dokunursa, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (9/50)

Melekleri görecekleri gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Yasaktır, yasak." (25/22)

Böylece iman edip salih amellerde bulunanlar; artık onlar 'bir cennet bahçesinde' 'sevinç içinde ağırlanırlar'. (30/15)

(O müşrikler ki,) Kendi dinlerini fırkalara ayırmış ve kendileri de parça parça olmuşlardır; ki her grup kendi elindekiyle övünüp sevinç duymaktadır. (30/32)

Gerçek şu ki, bugün cennet halkı, 'sevinç ve mutluluk dolu' bir meşguliyet içindedirler. (36/55)

Siz ve eşleriniz cennete girin; 'sevinç içinde ağırlanacaksınız." (43/70)

Ve içlerinde 'sevinç ve mutluluk içinde' yaşadıkları nimetler, (44/27)

Rablerinin verdikleriyle 'sevinçli ve mutludurlar'. Rableri, kendilerini 'çılgınca yanan cehennemin' azabından korumuştur. (52/18)

Artık Allah, onları böyle bir günün şerrinden korumuş ve onlara parıltılı bir aydınlık ve bir sevinç vermiştir. (76/11)

Güler ve sevinç içindedir. (80/39)

Ve kendi yakınlarına sevinç içinde dönmüş olacaktır. (84/9)

Çünkü o, (dünyada) kendi yakınları arasında sevinçliydi. (84/13)

SIĞIR

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (2/67)

Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç(likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin" dedi. (2/68)

(Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaallah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. (2/70)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları)

mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

SIKINTI

"Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz.” (3/118)

"Hayır öyle değil; Rabbine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiğin hükme, içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar.” (4/65)

"Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır, böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (şartların)ı size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır.” (4/90)

"Andolsun, senden önceki ümmetlere (peygamberler) gönderdik de onları dayanılmaz zorluk (yoksulluk) ve sıkıntılarla çeviriverdik. Umulur ki yalvarırlar diye.” (6/42)

"De ki: "Ondan ve her türlü sıkıntıdan sizi Allah kurtarmaktadır. Sonra siz yine şirk koşmaktasınız." (6/64)

"Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çökertir.” (6/125)

" (Bu,) Bir Kitap'tır ki onunla uyarman için ve mü'minlere bir öğüt olmak üzere sana indirildi. Öyleyse bundan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın.” (7/2)

"Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek onun halkı yalvarıp-yakarsınlar diye, mutlaka onları dayanılmaz bir zorluk (yoksulluk) ve sıkıntıyla yakalayıvermişiz.” (7/94)

Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve: "Atalarımıza da (bazan) şiddetli sıkıntılar (bazan da) refah ve genişlikler dokunmuştu" dediler. Bunun üzerine, biz de onları kendileri hiç şuurunda değilken apansız kıskıvrak yakalayıverdik. (7/95)

"(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir.” (9/118)

"Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz O'nun gücüne giden, size pek düşkün, mü'minlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir.” (9/128)

"İnsanlara, şiddetli bir sıkıntı dokunduktan sonra, bir rahmet dokundurduğumuz zaman, ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak (bir entrika çevirmek) onlar için (bir alışkanlık ve kötü bir edinim)dir. De ki: "Düzen kurmada (karşılık vermede) Allah daha hızlıdır. Şüphesiz, bizim elçilerimiz, sizin 'geliştirmekte olduğunuz düzenleri' yazmaktadırlar." (10/21)

"Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden gidiverdi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir.” (11/10)

"Elçilerimiz Lut'a geldiği zaman, onlardan dolayı kaygılandı, göğsünü bir sıkıntı bastı ve: "Bu, zorlu bir gün" dedi.” (11/77)

"Sabret; senin sabrın ancak Allah(ın yardımı) iledir. Onlar için hüzne kapılma ve kurmakta oldukları hileli-düzenlerden dolayı sıkıntıya düşme.” (16/127)

"Size denizde bir sıkıntı (tehlike) dokunduğu zaman, O'nun dışında taptıklarınız kaybolur-gider; fakat karaya (çıkarıp) sizi kurtarınca (yine) sırt çevirirsiniz. İnsan pek nankördür.” (17/67)

"Kim de benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (20/124)

"Balık sahibi (Yunus'u da); hani o, kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karnındaki) Karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yoktur, sen yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye çağrıda bulunmuştu.” (21/87)

"Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, kendisine dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Ne az öğüt-alıp düşünüyorsunuz.” (27/62)

"Sen, onlara karşı hüzne kapılma ve kurdukları tuzaklardan dolayı sıkıntı içinde olma.” (27/70)

"Ki onlar, inkar ettiler, sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları), yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları, bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması,) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler), seçilip ayrılmış olsalardı, muhakkak içlerinden inkar edenleri acı bir azab ile azablandırırdık.” (48/25)

"Ve bilin ki Allah'ın Resûlü içinizdedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşerdiniz. Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkarı, fıskı ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (irşad) olanlardır.” (49/7)

"(Boşadığınız) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir.” (65/6)

SIR

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Yoksa siz, içinizden cihad edenleri ve Allah'tan ve Resûlü'nden ve mü'minlerden başka sır-dostu edinmeyenleri Allah 'bilip (ortaya) çıkarmadan' bırakılıvereceğinizi mi sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (9/16)

Yoksa onlar; gerçekten bizim, sır tuttuklarını ve aralarındaki fısıldaşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, (işitiyoruz) ve onların yanlarındaki elçilerimiz de (herşeyi) yazıyorlar. (43/80)

Sırların orta yere çıkarılacağı gün; (86/9)

SIRÇA

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35)

SIRDAŞ

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

SIRT

O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. (2/205)

Böylece, onlardan kimi ona inandı, kimi ona sırt çevirdi. Çılgın ateş olarak cehennem yeter. (4/55)

Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır. (4/124)

Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, doğrusu hüsrana uğramışlardır. Öyle ki, saat (kıyamet günü) apansız onlara geliverince, günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (dünyada) sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazıklar olsun bize..." derler. Dikkat edin, o işleyip-yüklendikleri ne kötüdür. (6/31)

De ki: "Düşündünüz mü hiç; eğer Allah sizin işitmenizi ve görmenizi alıverir ve kalplerinizi mühürlerse, onları size Allah'tan başka getirebilecek ilah kimdir?" Bak, biz nasıl ayetleri 'çeşitli biçimlerde açıklıyoruz da' sonra onlar (yine) sırt çevirip-engelliyorlar? (6/46)

Ve kendi zanlarınca dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (7/172)

Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün, onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (ve:) "İşte bu, kendiniz için yığıp-sakladıklarınızdır; yığıp-sakladıklarınızı tadın" (denilecek). (9/35)

Onlara kendi bol ihsanından verince ise, onunla cimrilik yaptılar ve yüz çevirdiler; onlar böyle sırt dönenlerdir. (9/76)

Onlara geri döndüğünüzde kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a and içecekler. Artık siz onlara sırt çevirin. Onlar gerçekten pistirler. Kazanmakta olduklarının bir cezası olarak, barınma yerleri cehennemdir. (9/95)

Bir sûre indirildiğinde, bazısı bazısına bakar (ve): "Sizi bir kimse görüyor mu?" (der.) Sonra sırt çevirir giderler. Gerçekten onlar, kavramayan bir topluluk olmaları dolayısıyla, Allah onların kalblerini çevirmiştir. (9/127)

Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, üzerinden geçerler de, ona sırtlarını dönüp giderler. (12/105)

Eğer Rabbinden ummakta olduğun bir rahmeti beklerken (darlıkta olduğundan) onlara sırt çevirecek olursan, bu durumda onlara yumuşak söz söyle. (17/28)

Size denizde bir sıkıntı (tehlike) dokunduğu zaman, O'nun dışında taptıklarınız kaybolur-gider; fakat karaya (çıkarıp) sizi kurtarınca (yine) sırt çevirirsiniz. İnsan pek nankördür. (17/67)

İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır. (17/83)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir

perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

O inkâr edenler, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi püskürtemeyecekleri ve hiç yardım alamayacakları zamanı bir bilselerdi. (21/39)

Onlar derler ki: "Allah'a ve elçisine iman ettik ve itaat ettik" sonra bunun ardından onlardan bir grup sırt çevirir. Bunlar iman etmiş değildirler. (24/47)

Ona ayetlerimiz okunduğunda, sanki işitmiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklük taslayarak (müstekbirce) sırtını çevirir. Artık sen ona acı bir azap ile müjde ver. (31/7)

Eğer Allah, kazandıkları dolayısıyla insanları (azab ile) yakalayıverecek olsaydı, (yerin) sırtı üzerinde hiçbir canlıyı bırakmazdı, ancak onları, adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Sonunda ecelleri geldiği zaman, artık şüphesiz Allah kendi kullarını görendir. (35/45)

Şayet onlar, sırt çevirecek olurlarsa, artık Biz seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermiş değiliz. Sana düşen, yalnızca tebliğdir. Gerçek şu ki, Biz insana tarafımızdan bir rahmet taddırdığımız zaman, ona sevinir. Eğer onlara kendi ellerinin takdim ettikleri dolayısıyla bir kötülük isabet ederse, bu durumda insan bir nankör kesiliverir. (42/48)

Onların sırtlarına binip-doğrulmanız, sonra doğrulduğunuz zaman, Rabbinizin nimetini zikretmeniz ve: "Bunlara bizim için boyun eğdiren (Allah) ne yücedir, yoksa biz bunu (kendi hizmetimize) yanaştıramazdık" demeniz için. (43/13)

Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla (ya) savaşırsınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz, Allah, size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz, sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse, (Allah) onu, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse, onu acı bir azab ile azablandırır. (48/17)

Şu halde sen, Bizim zikrimize sırt çeviren ve dünya hayatından başkasını istemeyenden yüz çevir. (53/29)

Onlar bir ayet (mucize) görseler, sırt çevirirler ve: "(Bu,) Süregelen bir büyüdür" derler. (54/2)

Sonra da sırt çevirdi ve büyüklük tasladı (istikbar). (74/23)

Sonra (karşı yönde) çaba harcayıp sırtını döndü. (79/22)

SİCCİN

Hayır; facir olanların kitabı şüphesiz "Siccîn" dedir. (83/7)

Siccîn"in ne olduğunu sana öğreten nedir? (83/8)

SİDRETÜ'L MÜNTEHA

Sidretü'l-Münteha'nın yanında. Ki Cennetü'l-Me'va onun yanındadır. (53/14-15)

SİHİR

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak, herhalde bize bir karşılık (armağan) var, değil mi?" (7/113)

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (7/116)

Ve sihirbazlar, secdeye kapandılar. (7/120)

Madem böyle, biz de sana buna benzer bir sihirle geleceğiz; şimdi sen, bir 'buluşma zamanı ve yeri' tesbit et, bizim de, senin de karşı olamayacağımız açık, geniş bir yer olsun" dedi. (20/58)

Dediler ki: "Bunlar her halde iki sihirbazdır, sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek olarak tutturduğunuz yolunuzu (dininizi) yok etmek istemektedirler." (20/63)

Dedi ki: "Hayır, siz atın." Sonra hemen (ne görsün), sihirlerinden dolayı, onların ipleri ve asaları kendisine gerçekten koşuyormuş gibi göründü. (20/66)

Gerçekten biz Rabbimize iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürüklediğin (suçumuzu) bağışlasın. Allah, daha hayırlıdır ve daha süreklidir." (20/73)

SİHİRBAZ

Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak, herhalde bize bir karşılık (armağan) var, değil mi?" (7/113)

Ve sihirbazlar secdeye kapandılar. (7/120)

Dediler ki: "Bunlar her halde iki sihirbazdır, sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek olarak tutturduğunuz yolunuzu (dininizi) yok etmek istemektedirler." (20/63)

SİMA

Eğer biz dilersek, sana onları elbette gösteririz, böylelikle onları simalarından tanırsın. Andolsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Allah, amellerinizi bilir. (47/30)

(Çünkü o gün) Suçlu-günahkarlar, simalarından tanınır da alınlarından ve ayaklarından yakalanırlar. (55/41)

SİNEK

Ey insanlar, (size) bir örnek verildi; şimdi onu dinleyin. Sizin, Allah'ın dışında tapmakta olduklarınız -hepsi bunun için bir araya gelseler dahi- gerçekten bir sinek bile yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey kapacak olsa, bunu da ondan geri alamazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de. (22/73)

SİPER

Sonunda güneşin doğduğu yere kadar ulaştı ve onu (güneşi), kendileri için bir siper kılmadığımız bir kavim üzerine doğmakta iken buldu. (18/90)

Elçinin çağırmasını, kendi aranızda kiminizin kimini çağırması gibi saymayın. Allah, sizden bir diğerinizi siper ederek kaçanları gerçekten bilir. Böylece onun emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir fitnenin isabet etmesinden veya onlara acı bir azabın çarpmasından sakınsınlar. (24/63)

Onlar, yeminlerini bir siper edindiler, böylece Allah'ın yolundan alıkoydular. Artık onlar için alçaltıcı bir azab vardır. (58/16)

Onlar, yeminlerini bir siper edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Doğrusu ne kötü şey yapıyorlar. (63/2)

SİVRİSİNEK

Şüphesiz Allah, bir sivrisineği de, ondan üstün olanı da, (herhangi bir şeyi) örnek vermekten çekinmez. Böylece iman edenler, kuşkusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler; inkâr edenler ise, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamış?" derler. (Oysa Allah,) Bununla birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayete erdirir. Ancak O, fasıklardan başkasını saptırmaz. (2/26)

SOFRA

Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışlarsanız Allah'tan korkup-sakının" demişti. (5/112)

Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofra indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Sen'den de bir belge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısısın" demişti. (5/114)

SOĞAN

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

SOĞUK

Onların bu dünya hayatındaki harcamaları; kendi nefislerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğukluktaki bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmiştir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler. (3/117)

İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak-ne soğuk, tam kararında gölgeliğe' sokacağız. (4/57)

Biz de dedik ki: "Ey ateş, İbrahim'e karşı soğuk ve esenlik ol." (21/69)

Ayağını depret. İşte yıkanacak ve içecek soğuk (su, diye vahyettik.). (38/42)

Orada tahtlar üzerinde yaslanıp-dayanmışlardır. Orada ne (yakıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler. (76/13)

SOL

Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksın." (7/17)

Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakmıyorlar mı? Onun gölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner. (16/48)

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. (18/17)

Sen onları uyanık sanırsın, oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın, geri dönüp onlardan kaçardın, onlardan içini korku kaplardı. (18/18)

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

Onun sağında ve solunda oturan iki yazıcı kaydederlerken (50/17)

Kitabı sol eline verilen ise; o da, der ki: "Bana keşke kitabım verilmeseydi." (69/25)

Sağ yandan ve sol yandan bölükler halinde. (70/37)

Ayetlerimizi inkar edenler ise, sol yanın adamlarıdır (Ashab-ı Meş'eme). (90/19)

SONSUZLUK

Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, işte onlar ateşin arkadaşlarıdır; onda sonsuzca kalacaklardır. (7/36)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar -ki biz hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz- onlar da cennetin ashabı (halkı)dırlar. Onda sonsuz olarak kalacaklardır. (7/42)

Kendi nefsinin zalimi olarak (böylece) bağına girdi (ve): "Bunun sonsuza kadar kuruyup-yok olacağını sanmıyorum" dedi. (18/35)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?" (20/120)

SORGU-HESAP ANI

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğini azablandırır. Allah, her şeye güç yetirendir. (2/284)

Rablerine icabet edenlere daha güzeli vardır. O'na icabet etmeyenler ise, yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa mutlaka (kurtulmak için) bunu fidye olarak verirlerdi. Sorgulamanın en kötüsü onlar içindir. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yaratıktır o!.. (13/18)

Kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, hiç bir şey bilmeyenlere paylar ayırıyorlar. Andolsun Allah'a karşı düzmekte olduklarınızdan dolayı mutlaka sorguya çekileceksiniz. (16/56)

Eğer Allah, insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiç bir şey bırakmazdı; ancak onları adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler. (16/61)

İnsanları sorgulama (zamanı) yaklaştı, kendileri ise gaflet içinde yüz çeviriyorlar. (21/1)

"Uzaklaşıp-kaçmayın, içinde şımarıp azdığınız refaha ve yurtlarınıza dönün; çünkü sorguya çekileceksiniz." (21/13)

O, yaptıklarından sorulmaz, oysa onlar sorguya çekilirler. (21/23)

"Eğer doğruyu söylüyor iseniz, bu vaid (edilen günün sorgu ve azabı) ne zamandır?" derler. (21/38)

Buna rağmen yüz çevirecek olurlarsa, de ki: "Size eşitlik üzere açıklamada bulundum. Tehdit edildiğiniz (sorgu ve azab günü) yakın mı, uzak maı, bilemem." (21/109)

Şüphesiz onlar, hem kendi yüklerini, hem kendi yükleriyle birlikte başka yükleri de yüklenecekler ve kıyamet günü, düzüp uydurduklarına karşı sorguya çekileceklerdir. (29/13)

"Ve onları durdurup-tutuklayın, çünkü sorguya çekileceklerdir." (37/24)

"Bizler öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuzda mı, gerçekten biz mi (yeniden diriltilip sonra da) sorguya çekilecekmişiz?" (37/53)

"Ey Davud, gerçek şu ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azab vardır." (38/26)

İşte hesap günü size va'dedilen budur. (38/53)

"Ve şüphesiz, din (kıyametteki hesap) gününe kadar benim lanetim senin üzerinedir." (38/78)

Musa dedi ki: "Gerçekten ben, hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden, benim de Rabbim, sizin de Rabbinize sığınırım." (40/27)

Şüphesiz din (hesap ve ceza) da mutlaka gerçekleşecektir. (51/6)

"Hesap ve ceza (din) günü ne zaman?" diye sorarlar. (51/12)

İşte bu, onların din (hesap ve ceza) gününde şölenleridir. (56/56)

"Din (hesap ve ceza) gününü yalan sayıyorduk." (74/46)

O, kolay bir hesap (sorgu) ile sorguya çekilecek, (84/8)

Sonra o gün, nimetten sorguya çekileceksiniz. (102/8)

SOY

Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah:) "Zalimler benim ahdime erişemez" dedi. (2/124)

Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (Müslümanlar) kıl ve soyumuzdan sana teslim olmuş (Müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin." (2/128)

Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim, doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise, kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşa tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım." (3/36)

Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin" dedi. (3/38)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-ilettik. (6/87)

Rabbin, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan rahmet sahibidir. Dilerse sizi giderir ve dilerse, sizi bir başka kavmin soyundan (inşa edip) var ettiği gibi yerinize bir başkasını getirir. (6/133)

Onlar, Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler:) (13/23)

Rabbim, beni namazı(nda) sürekli kıl, soyumdan olanları da. Rabbimiz, duamı kabul buyur." (14/40)

Demişti ki: "Şu bana karşı yücelttiğine bir bak; andolsun, eğer bana kıyamet gününe kadar süre tanırsan, onun soyunu -pek az dışında- kuşkusuz kendime bağlı kılacağım. (17/62)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Böylece Sur'a üfürüldüğü zaman artık o gün aralarında soylar (veya soybağları) yoktur ve (üstünlük unsuru olarak soyluluğu veya birbirlerine durumlarını) soruşturmazlar da. (23/101)

Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl," diyenlerdir. (25/74)

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık, ecrini de dünyada verdik. Şüphesiz o, ahirette salih olanlardandır. (29/27)

Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. (32/8)

Onların soylarını dolu gemilerde taşımamız da kendileri için bir ayettir. (36/41)

Ve onun soyunu, (dünyada) onları da baki kıldık. (37/77)

Ona ve İshak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan, ihsanda bulunan (muhsin olan) da var, açıkça kendi nefsine zulmeden de. (37/113)

Onlar, kendisiyle (Allah ile) cinler arasında bir soy-bağı kurdular. Oysa andolsun, cinler de onların gerçekten (azab için getirilip) hazır bulundurulacaklarını bilmişlerdir. (37/158)

Rabbimiz, onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından, eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen, üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (40/8)

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükle taşıdı ve onu güçlükle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde

bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." (46/15)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırttıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

İman edenler ve soyları kendilerini imanda izleyenler; Biz onların soylarını da kendilerine katıp-ekledik. Onların amellerinden hiçbir şeyi eksiltmedik. Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir. (52/21)

Andolsun, Biz Nuh'u ve İbrahim'i (elçi olarak) gönderdik, peygamberliği ve kitabı onların soylarında kıldık. Öyle iken, içlerinde hidayeti kabul edenler vardır, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/26)

SÖZ VERME (bkz. AHİD-ANLAŞMA)

SU

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanır. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

(Ki bununla) İnkar edenlerin önde gelenlerinden bir kısmını kessin (helak etsin) ya da 'umutları suya düşmüşler olarak onları' tepesi aşağı getirsin de geri dönüp gitsinler.' (3/127)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer

hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

Derken kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, onların üzerlerine her şeyin kapılarını açtık. Öyleki kendilerine verilen şeylerle 'sevince kapılıp şımarınca', onları apansız yakalayıverdik. Artık onlar umutları suya düşenler oldular. (6/44)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaatçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan aktarın.” Derler ki: "Doğrusu Allah, bunları inkar edenlere haram (yasak) kılmıştır.” (7/50)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi. (7/64)

Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersizmişler (gibi) olmaları nedeniyle onları suda boğduk. (7/136)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece

her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (8/11)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar; biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Firavun ordusunu suda boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi. (8/54)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihad edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kafirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkar edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır. (10/4)

Fakat onu yalanladılar; biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık ve onları halifeler kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Uyarılanların nasıl bir sonuca uğratıldıklarına bir bak. (10/73)

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de müslümanlardanım" dedi. (10/90)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen, inkar edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

"Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda- boğulacaklardır." (11/37)

(Oğlu) Dedi ki: "Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur." Dedi ki: "Bugün Allah'ın emrinden, esirgeyen olan (Allah)dan başka bir koruyucu yoktur." Ve ikisinin arasına dalga girdi, böylece o da boğulanlardan oldu. (11/43)

Denildi ki: "Ey yer, suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Su çekildi, iş bitiriliverdi, (gemi de) Cudi (dağı) üstünde durdu ve zalimler topluluğuna da: "Uzak olsunlar" denildi. (11/44)

Bir yolcu-kafilesi geldi, sucularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)

Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi (şöyle) seslendi: "Ey kafile, sizler gerçekten hırsızsınız." (12/70)

Dediler ki: "Bunun cezası, (su tası) yükünde bulunanın kendisidir. İşte biz zulmedenleri böyle cezalandırırız." (12/75)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dır. Onların Allah'tan başka çağırdıkları ise, onlara hiç bir şeyle cevab veremezler. (Onların durumu) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avucunu suya uzatan(ın boşuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gelmez. İnkar edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası değildir. (13/14)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

(Böylesinin) Önünde cehennem vardır ve (orada) irinli sudan içirilecektir. (14/16)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde

yüzmeleri için size, emre amade kılandır. Irmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Ve aşılayıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık. Oysa siz onun hazine-koruyucuları değilsiniz. (15/22)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

Allah gökten su indirdi, ölümünden sonra yeri onunla diriltti; işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır. (16/65)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (18/29)

Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah)ı inkar mı ettin?" (18/37)

"Veya onun suyu dibe göçüverir de böylelikle onu arayıp-bulmaya kesinlikle güç yetiremezsin." (18/41)

Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, her şeyin üzerinde güç yetirendir. (18/45)

"Onu sandığın içine koy, suya bırak, böylece su onu sahile bıraksın; onu benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri alacaktır. Gözümün önünde yetiştirilmen için, kendimden sana bir sevgi yönelttim." (20/39)

"Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık." (20/53)

Firavun ise, ordularıyla peşlerine düştü; sulardan onları kaplayıveren kaplayıverdi. (20/78)

Ve gerçekten sen burada susamayacaksın ve güneş altında yanmayacaksın da." (20/119)

O inkar edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı? (21/30)

Ve ayetlerimizi yalanlayan kavimden 'ona yardım edip-öcünü aldık'. Şüphesiz onlar, kötü bir kavimdi, biz de onların tümünü suya batırıp boğduk. (21/77)

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiç bir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

İşte bunlar çekişen iki gruptur, Rableri konusunda çekiştiler. İşte o inkar edenler, onlar için ateşten elbiseler biçilmiştir; başları üstünden de kaynar su dökülür. (22/19)

Görmedin mi, Allah, gökten su indirdi, böylece yeryüzü yemyeşil donatıldı. Şüphesiz Allah, lütfedicidir, her şeyden haberdardır. (22/63)

Sonra onu bir su damlası olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. (23/13)

Biz, Meryem'in oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini barınmaya elverişli ve akar suyu olan bir tepede yerleştirdik. (23/50)

İnkar edenler ise; onların amelleri dümdüz bir arazideki seraba benzer; susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur. (Allah da) Onun hesabını tam olarak verir. Allah, hesabı çok seri görendir. (24/39)

Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (24/45)

Nuh'un kavmi de, elçileri yalanlandıklarında onları suda boğduk ve insanlar için bir ayet kıldık. Biz zulmedenlere acıklı bir azab hazırladık. (25/37)

Ve kendi rahmetinin önünde rüzgarları müjdeciler olarak gönderen O'dur. Biz, gökten tertemiz su indirdik; (25/48)

İki denizi (birbirine) salıp katan O'dur; bu, tatlı, susuzluğu giderici, bu da tuzlu ve acıdır. İkisinin arasında (birbirlerine karışmalarını önleyen) bir engel (berzah) ve aşılmayan bir sınır koymuştur. (25/53)

Ve insanı bir sudan yaratıp onu, neseb ve sihriyyet (sahibi) kılan O'dur. Senin Rabbin güç yetirendir. (25/54)

Sonra ötekileri suda boğduk. (26/66)

Sonra bunun ardından geride kalanları da suda-boğduk. (26/120)

Dedi ki: "İşte, bu bir dişi devedir; su içme hakkı (bir gün) onun, belli bir günün su içme hakkı da sizindir." (26/155)

Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu, saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/44)

(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir. (27/60)

Musa'nın annesine: "Onu emzir, şayet onun için korkacak olursan, onu suya bırak, korkma ve üzülme; çünkü onu biz sana tekrar geri vereceğiz ve onu gönderilen (elçilerden) kılacağız" diye vahyettik (bildirdik). (28/7)

Medyen suyuna vardığı zaman, su almakta olan bir insan topluluğu buldu. Onların gerisinde de (hayvanları su başına götürmekten çekinen) iki kadın buldu. Dedi ki: "Bu durumunuz ne?" "Çobanlar sürülerini sulamadıkça, biz sürülerimizi sulayamayız; babamız, yaşı ilerlemiş bir ihtiyardır." dediler. (28/23)

Bunun üzerine, onu ve askerlerini tutup suya attık. Böylelikle zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (28/40)

İşte biz, onların her birini kendi günahıyla yakalayıverdik. Böylece onlardan kiminin üstüne taş fırtınası gönderdik, kimini şiddetli bir çığlık sarıverdi, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmedici değildi, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (29/40)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşeği göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (31/10)

Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. (32/8)

Görmüyorlar mı; biz, suyu çorak toprağa sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz; ondan hayvanları, kendileri yemektedir? Yine de görmüyorlar mı? (32/27)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiç bir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı renkleri değişik ve siyah yollar (kıldık). (35/27)

İnsan, bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir. (36/77)

Sonra kendileri için onun üzerinde kaynar su karıştırılmış bir içkileri de vardır. (37/67)

Sonra diğerlerini suda boğduk. (37/82)

"Ayağını depret. İşte yıkanacak ve içecek soğuk (su, diye vahyettik.). (38/42)

İşte bu; tatsınlar onu: Kaynar su ve irin. (38/57)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaşatır). (40/67)

Kaynar suyun içinde; sonra ateşte tutuşturulacaklar. (40/72)

O'nun ayetlerinden biri de, senin gerçekten yeryüzünü huşu içinde (solmuş, boynu bükülmüş ve kupkuru) görmendir. Ama Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, deprenir ve kabarır. Şüphesiz onu dirilten, ölüleri de elbette dirilticidir. Çünkü O, her şeye güç yetirendir. (41/39)

Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi 'dirilttik (ve her yanına yeniden hayat) yaydık'; siz de böyle (kabirlerinizden diriltilip) çıkarılacaksınız. (43/11)

Sonunda bizi öfkelendirince, biz de onlardan intikam aldık, böylece onları toplu olarak suda boğduk. (43/55)

"Denizi durgun ve açık bırak. Çünkü suda boğulacak bir ordudur." (44/24)

Doğrusu, o zakkum ağacı; (44/43)

Günahkar olanın yemeğidir. (44/44)

Pota gibi; karınlarda kaynar-durur; (44/45)

Kaynar-suyun kaynaması gibi. (44/46)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. (50/9)

Bir damla sudan (döl yatağına) meni döküldüğü zaman. (53/46)

Biz de 'bardaktan boşanırcasına akan' bir su ile göğün kapılarını açtık. (54/11)

Yeri de 'coşkun kaynaklar' halinde fışkırttık. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı (hükmümüzü gerçekleştirmek üzere) birleşti. (54/12)

"Ve onlara, suyun aralarında kesin olarak pay edildiğini haber ver. Su alış sırası (kiminse, o) hazır bulunsun." (54/28)

Onlar, kendisiyle alabildiğine kaynar hale getirilmiş su arasında dönüp-dolaşırlar. (55/44)

Durmaksızın akan su(lar); (56/31)

Hücrelere işleyen kavurucu bir sıcaklık ve kaynar su, (56/42)

Onun üzerine de alabildiğine kaynar sudan içeceksiniz. (56/54)

Şimdi siz, içmekte olduğunuz suyu gördünüz mü? (56/68)

Artık (onun için) alabildiğine kaynar sudan bir şölen vardır. (56/93)

De ki: "Haber verin; eğer suyunuz yerin dibine göçüverecek olsa, bu durumda kim size bir akar su kaynağı getirebilir? (67/30)

Gerçek şu ki, su taştığı zaman, o gemide biz sizi taşıdık; (69/11)

Bunlar, hataları dolayısıyla suda boğuldular, sonra ateşe sokuldular. O zaman da Allah'ın dışında hiç bir yardımcı bulamadılar. (71/25)

Eğer onlar (insanlar ve cinler), yol üzerinde 'dosdoğru bir istikamet tuttursalardı', mutlaka Biz onlara bol miktarda su içirir (tükenmez bir rızık ve nimet verir)dik. (72/16)

Cehennem (sakar) nedir, sen bilir misin? (74/27)

Ne alıkoyar, ne bırakır. (74/28)

Beşere delicesine susamıştır. (74/29)

Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi? (75/37)

Şüphesiz biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık. (76/2)

Sıkıp suyu çıkaran (bulut)lardan 'bardaktan boşanırcasına su' indirdik. (78/14)

Kaynar sudan ve irinden başka. (78/25)

Ondan da suyunu ve otlağını çıkardı. (79/31)

Bir damla sudan yarattı da onu 'bir ölçüyle biçime soktu.' (80/19)

Biz şüphesiz, suyu akıttıkça akıttık, (80/25)

Dökülüp atılan bir sudan yaratıldı. (86/6)

(Bu su,) Bel kemiği ile kaburgalar arasında(ki organlar)dan çıkar. (86/7)

Allah'ın elçisi onlara dedi ki: "Allah'ın (deneme için size gönderdiği) devesine ve onun su içme-sırasına dikkat edin." (91/13)

SUÇ-SUÇLU

Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştirmeyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur. (4/2)

Kim bir hata veya günah kazanır da sonra bunu bir suçsuza yüklerse, gerçekten o, böyle bir yalan (bühtan)ı ve apaçık bir günahı yüklenmiştir. (4/112)

Suçlu-günahkârların yolu apaçık ortaya çıksın diye, ayetlerimizi işte böyle birer birer açıklıyoruz. (6/55)

Böylece biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (6/123)

Onlara ne zaman bir ayet gelse, derler ki: "Allah'ın elçilerine verilenin bir benzeri bize de verilene kadar biz kesin olarak inanmayacağız." Allah, elçiliğini nereye vereceğini daha iyi bilir. Bu, suçlu-günahkarlara, kurdukları hileli-düzenleri nedeniyle şiddetli bir azab ve Allah katında bir küçüklük isabet edecektir. (6/124)

Şayet seni yalanlayacak olurlarsa, de ki: "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. O'nun şiddetli çarpması, suçlu-günahkarlar topluluğundan geri çevrilemez." (6/147)

Şüphesiz ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (7/40)

Ve onların üzerine bir (azab) sağanağı yağdırdık. Suçlu-günahkarların uğradıkları sona bir bak işte. (7/84)

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

O, suçlu-günahkârlar istemese de, hakkı gerçekleştirmek ve batılı geçersiz kılmak için (böyle istiyordu.) (8/8)

Özür belirtmeyiniz. Siz, imanınızdan sonra inkâra saptınız. Sizden bir topluluğu bağışlasak da, bir topluluğunuzu gerçekten suçlu-günahkar olmaları nedeniyle azablandıracağız. (9/66)

Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (10/13)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden ve O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Şüphesiz O, suçlu-günahkarları kurtuluşa erdirmez. (10/17)

De ki: "Düşündünüz mü hiç, eğer O'nun azabı size gece veya gündüz geliverirse, suçlu-günahkarlar, bunu ne diye erkene almak istiyorlar?" (10/50)

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (10/75)

Allah, suçlu-günahkarlar istemese de, hakkı (hak olarak) kendi kelimeleriyle gerçekleştirecektir. (10/82)

Onlar: "Bunu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer onu ben uydurduysam, günahım bana aittir. Ama ben, sizlerin suç olarak işlemekte olduklarınızdan uzağım." (11/35)

Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar, bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde bulundukları refahın peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı. (11/116)

Ondan umutlarını kestikleri zaman, (durumu) kendi aralarında görüşmek üzere bir yana çekildiler. Onların büyükleri dedi ki: "Babanızın size karşı Allah adına kesin bir söz aldığını ve daha önce Yusuf konusunda yaptığımız aşırılığı (işlediğimiz suçu) bilmiyor musunuz? Artık (bundan böyle) ben, ya babam bana izin verinceye veya Allah bana ilişkin hüküm verinceye kadar (bu) yerden kesin olarak ayrılamam. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır." (12/80)

Öyle ki elçiler, umutlarını kesip de, artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir; biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu-günahkarlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir. (12/110)

O gün suçlu-günahkarların (sıkı) bukağılara vurulduklarını görürsün. (14/49)

Böylece biz onu (alayı), suçlu-günahkarların kalblerine sokarız. (15/12)

Dediler ki: "Gerçekte biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğa gönderildik." (15/58)

(Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu-günahkarların, onda olanlardan dolayı dehşetle-korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki:

"Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bırakmayıp herşeyi sayıp-döküyor?" Yapıp-ettiklerini (önlerinde) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez. (18/49)

Suçlu-günahkarlar ateşi görmüşlerdir, artık içine kendilerinin gireceklerini de anlamışlardır; ancak ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır. (18/53)

Suçlu-günahkarları susamışlar olarak cehenneme süreceğiz. (19/86)

Gerçek şu ki, kim Rabbine suçlu-günahkar olarak gelirse, hiç şüphe yok, onun için cehennem vardır. Onun içinde ise, ne ölebilir, ne dirilebilir." (20/74)

Sur'a üfürüleceği gün, biz suçlu-günahkarları o gün, (yüzleri kara, gözleri) gömgök (kaskatı ve kör) olarak' toplayacağız. (20/102)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan, sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

Kendi eşlerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidleri bulunmayanlar ise, onlardan da her birinin şahidliği, Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmektir. (24/6)

O durumda siz onu (iftirayı) dillerinizle aktardınız ve hakkında bilginiz olmayan şeyi ağızlarınızla söylediniz ve bunu kolay sandınız; oysa o Allah katında çok büyük (bir suç)tür. (24/15)

Namus sahibi, bir şeyden habersiz, mü'min kadınlara (zina suçu) atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için büyük bir azab vardır. (24/23)

Melekleri görecekleri gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Yasaktır, yasak." (25/22)

İşte böyle; biz, her peygambere suçlu-günahkarlardan bir düşman kıldık. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter. (25/31)

Üstelik, onların bana karşı (davasını savunacakları bir cinayet) suçu(m) var; bundan dolayı beni öldürmelerinden korkuyorum." (26/14)

Bizi suçlu-günahkarlardan başka saptıran olmadı." (26/99)

Biz onu, suçlu-günahkarların kalbine işte böyle işlettik. (26/200)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, suçlu-günahkarların nasıl bir sona uğradıklarını görün" (27/69)

Dedi ki: "Rabbim, bana verdiğin nimetler adına, artık suçlu günahkarlara destekçi olmayacağım." (28/17)

Dedi ki: "Bu, bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir." Bilmez mi, ki gerçekten Allah, kendisinden önceki nesillerden kuvvet bakımından

kendisinden daha güçlü ve insan-sayısı bakımından daha çok olan kimseleri yıkıma uğratmıştır. Suçlu-günahkarlardan kendi günahları sorulmaz. (28/78)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar umutsuzca yıkılırlar. (30/12)

Andolsun, biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise, bizim üzerimizde bir haktır. (30/47)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar, tek bir saatin dışında (dünya hayatı) yaşamadıklarına and içerler. İşte onlar böyle çevriliyorlardı. (30/55)

Suçlu-günahkarları, Rableri huzurunda başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz, gördük ve işittik; şimdi bizi (bir kere daha dünyaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artık biz gerçekten kesin bilgiyle inananlarız" (diye yalvaracakları zamanı) bir görsen. (32/12)

Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra, yüz çevirenden daha zalim kimdir? Gerçekten biz, suçlu-günahkarlardan intikam alıcılarız. (32/22)

Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara irtikab etmedikleri (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise, gerçekten bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir. (33/58)

De ki: "Siz, bizim işlemiş bulunduğumuz suçtan sorulacak değilsiniz ve biz de sizin yapmakta olduklarınızdan sorulacak değiliz." (34/25)

Büyüklük taslayanlar, za'fa uğratılan (müstaz'af)lara dediler ki: "Size hidayet geldikten sonra, sizi biz mi ondan alıkoyduk? Hayır, siz (zaten) suçlu-günahkarlardınız." (34/32)

Ey suçlu-günahkarlar, bugün siz bir yana çekilin." (36/59)

Doğrusu biz, suçlu-günahkarlara böyle yaparız. (37/34)

Şüphesiz suçlu-günahkarlar, cehennem azabı içinde süresiz kalacaklardır. (43/74)

Sonunda Rabbine: "Gerçekten bunlar, suçlu-günahkar bir kavimdirler" diye dua etti. (44/22)

Onlar mı hayırlı, yoksa Tübba' kavmi ve onlardan öncekiler mi? Biz onları yıkıma uğrattık. Çünkü onlar, suçlu-günahkardı. (44/37)

İnkar edenlere gelince; "Size karşı ayetlerim okunduğunda büyüklük taslayan (müstekbir olan)lar ve suçlu-günahkar bir kavim olanlar sizler değil miydiniz?" (45/31)

Rabbinin emriyle herşeyi yerle bir eder. Böylece meskenlerinden başka, hiçbir şey(leri) görünemez duruma düştüler. İşte biz, suçlu-günahkar bir kavmi böyle cezalandırırız. (46/25)

Doğrusu biz, suçlu-günahkar bir kavme gönderildik" dediler. (51/32)

Hiç şüphesiz suçlular-günahkarlar, bir sapmışlık (dalâlet) ve çılgınlık içindedirler. (54/47)

(Çünkü o gün) Suçlu-günahkarlar, simalarından tanınır da alınlarından ve ayaklarından yakalanırlar. (55/41)

İşte bu, suçlu-günahkarların kendisini yalanladıkları cehennemdir. (55/43)

Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah katında bir gazab (konusu olması) bakımından büyüdü (büyük bir suç teşkil etti). (61/3)

Öyleyse, Müslümanları suçlu-günahkar olanlar gibi (eşit) kılar mıyız? (68/35)

Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fidye olarak vermek ister; (70/11)

Suçlu-günahkarları; (74/41)

İşte biz, suçlu-günahkarlara böyle yapıyoruz. (77/18)

(Sizler de dünyada) Yiyin ve biraz yararlanın. Çünkü siz, suçlu-günahkar kimselersiniz. (77/46)

Hangi suçtan dolayı öldürüldü?" (81/9)

O, gayb (haberlerin)e karşı (söylediklerinden dolayı) suçlanamaz (ya da cimrilikte bulunup kıskançlık yapmaz.(81/24)

Doğrusu, 'suç ve günah işleyenler,' kimi iman edenlere gülüp-geçerlerdi. (83/29)

SULAMAK

(Bunun üzerine Musa, "Rabbim) diyor ki: O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getirdin" dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı. (2/71)

Onunla ölü bir beldeyi (toprağı) canlandırmak ve yarattığımız hayvanlardan ve insanlardan birçoğunu onunla sulamak için. (25/49)

SUR

O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "ol" dediği gün (her şey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (6/73)

Biz o gün, bir kısmını bir kısmı içinde dalgalanırcasına bırakıvermişiz. Sur'a da üfürülmüştür, artık onların tümünü bir arada toparlamışız. (18/99)

Sur'a üfürüleceği gün, biz suçlu-günahkarları o gün, (yüzleri kara, gözleri) gömgök (kaskatı ve kör) olarak' toplayacağız. (20/102)

Böylece sur'a üfürüldüğü zaman artık o gün aralarında soylar (veya soybağları) yoktur ve (üstünlük unsuru olarak soyluluğu veya birbirlerine durumlarını) soruşturmazlar da. (23/101)

Sur'a üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği kimseler dışında, göklerde ve yerde olan herkes artık korkuya kapılmıştır ve her biri 'boyun bükmüş' olarak O'na gelmişlerdir. (27/87)

Sur'a üfürülmüştür; böylece onlar kabirlerinden (diriltilip) Rablerine doğru (dalgalar halinde) süzülüp-giderler. (36/51)

Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkılıverdi. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar. (39/68)

Sur'a da üfürülmüştür. İşte bu, tehdidin (gerçekleştiği) gündür. (50/20)

O gün, münafık erkekler ile münafık kadınlar, iman edenlere derler ki: "(Ne olur) Bize bir bakın, sizin nurunuzdan birazcık alıp-yararlanalım." Onlara: "Arkanıza (dünyaya) dönün de bir nur arayıp-bulmaya çalışın" denilir. Derken aralarında kapısı olan bir sur çekilmiştir; onun iç yanında rahmet, dış yanında o yönden azab vardır. (57/13)

Artık sur'a tek bir üfürülüşle üfürüleceği. (69/13)

Çünkü o boruya (sur'a) üfürüldüğü zaman, (74/8)

Sur'a üfürüleceği gün, artık siz dalga dalga geleceksiniz. (78/18)

SURET

Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur; üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/6)

Andolsun, biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (7/11)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşeği göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir. (40/64)

Bu suretle onları, sonradan gelecekler için bir selef ve bir örnek kıldık. (43/56)

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (59/24)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (64/3)

Dilediği bir surette seni tertib etti. (82/8)

SUSUZLUK

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

İki denizi (birbirine) salıp katan O'dur; bu, tatlı, susuzluğu giderici, bu da tuzlu ve acıdır. İkisinin arasında (birbirlerine karışmalarını önleyen) bir engel (berzah) ve aşılmayan bir sınır koymuştur. (25/53)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

SUVA

Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yeğus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesr'i." (71/23)

SÜLB

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

SÜLEYMAN (A.S.)

Ve onlar Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz yalnızca bir fitneyiz sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar bunu

satın alanın ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e İsmail'e İshak'a Yakub'a torunlarına İsa'ya Eyyub'a Yunus'a Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u Süleyman'ı Eyyub'u Yusuf'u Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Süleyman için de fırtına biçiminde esen rüzgara (boyun eğdirdik) ki kendi emriyle içinde bereketler kıldığımız yere akıp giderdi. Biz herşeyi bilenleriz. Onun için denizde dalgıçlık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimseleri de (emrine verdik). Biz onların koruyucuları idik. (21/81-82)

Andolsun Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik: "Bizi inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler. Süleyman Davud'a mirasçı oldu ve dedi ki: "Ey insanlar bize kuşların konuşma-dili öğretildi ve bize herşeyden (bol bir nimet) verildi. Gerçekten bu apaçık bir üstünlüktür." Süleyman'a cinlerden insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı ve bunlar bölükler halinde dağıtıldı. Nihayet karınca vadisine geldiklerinde bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin." (Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim bana anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." Kuşları denetledikten sonra dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum yoksa kaybolanlardan mı oldu?" "Onu gerçekten şiddetli bir azabla azablandıracağım ya da onu boğazlayacağım veya o bana apaçık olan bir delil getirmelidir." Derken uzun zaman geçmeden geldi ve dedi ki: "Senin kuşatamadığın (öğrenemediğin) şeyi ben kuşattım ve sana Saba'dan kesin bir haber getirdim." "Gerçekten ben onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki, ona herşeyden (bolca) verilmiştir ve büyük bir tahtı var." "Onu ve kavmini Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." "Ki onlar göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." "O Allah O'ndan başka ilah yoktur büyük Arş'ın Rabbidir." (Süleyman:) "Durup bekleyeceğiz doğruyu mu söyledin yoksa yalancılardan mı oldun?" dedi.

"Bu mektubumla git, onu kendilerine bırak sonra onlardan (biraz) uzaklaş, böylelikle bir bakıver neye başvuracaklar?" (Hüdhüd'ün mektubu götürüp bırakmasından sonra Saba melikesi Belkıs:) Dedi ki: "Ey önde gelenler gerçekten bana oldukça önemli bir mektup bırakıldı." "Gerçek şu ki bu Süleyman'dandır ve 'Şüphesiz Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla' (başlamakta)dır." (İçinde de:) "Bana karşı büyüklük göstermeyin ve bana Müslüman olarak gelin" diye (yazılmaktadır). Dedi ki: "Ey önde gelenler bu işimde bana görüş belirtin siz (herşeye) şahidlik etmedikçe ben hiçbir işte kesin (karar veren biri) değilim." Dediler ki: "Biz kuvvet sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız. İş konusunda karar senindir, artık sen bak neyi emredersen (biz uygularız). Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman orasını bozguna uğratırlar ve halkından onur sahibi olanları hor ve aşağılık kılarlar; işte onlar böyle yaparlar." "Ben onlara bir hediye göndereyim de, bir bakayım elçiler neyle dönerler." (Elçi hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır siz hediyenizle sevinip öğünebilirsiniz" dedi. "Sen onlara dön, biz onlara öyle ordularla geliriz ki, onların karşı koymaları mümkün değil ve biz onları oradan horlanmış-aşağılanmış ve küçük düşürülmüşler olarak sürüp çıkarırız." (Elçinin gitmesinden sonra Süleyman:) "Ey önde gelenler, onlar bana teslim olmuş (Müslüman)lar olarak gelmeden önce, sizden kim onun tahtını bana getirebilir?" dedi. Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi. Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin fazlındandır O'na şükredecek miyim yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse artık o kendisi için şükretmiştir kim nankörlük ederse gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır Kerim olandır. Dedi ki: "Onun tahtını değişikliğe uğratın, bir bakalım doğru olanı bulabilecek mi, yoksa bulmayanlardan mı olacak? Böylece (Belkıs) geldiği zaman ona: "Senin tahtın böyle mi?" denildi. Dedi ki: "Tıpkı kendisi. Bize ondan önce ilim verilmişti ve biz Müslüman olmuştuk." Allah'tan başka tapmakta olduğu şeyler onu (Müslüman olmaktan) alıkoymuştu. Gerçekte o inkâr eden bir kavimdendi. Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/15-44)

Süleyman için de sabah gidişi bir ay akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa ona çılgın ateşin azabından taddırırdık. Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. Böylece onun (Süleymanın) ölümüne karar verdiğimiz zaman ölümünü onlara asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o yere yıkılıp-düşünce açıkca ortaya çıktı ki şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/12-14)

Biz Davud'a Süleyman'ı armağan ettik. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi. Hani ona akşama yakın, bir ayağını tırnağı üstüne diken, öbür üç ayağıyla toprağı kazıyan, yağız atlar sunulmuştu. O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim." Sonunda bu atlar (koştular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar. "Onları bana geri getirin" (dedi). Sonra (onların) bacaklarını ve boyunlarını okşamaya başladı. Andolsun, biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstünde bir ceset bıraktık. Sonra (eski durumuna) döndü. "Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz sen, karşılıksız armağan edensin." Böylece rüzgarı onun buyruğu altına verdik. Onun emriyle dilediği yöne yumuşakça eserdi. Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı. Ve (kötülük yapmamaları için) sağlam kementlerle birbirine bağlanmış diğerlerini. "İşte bu, bizim vergimizdir. (Ey Süleyman) Artık sen de hesaba vurmaksızın, ver ya da tut." Şüphesiz, onun Bizim katımızda gerçekten bir yakınlığı ve varılacak güzel bir yeri vardır. (38/30-40)

SÜNNET

Gerçek şu ki, sizden önce nice sünnetler gelip-geçmiştir. Bundan dolayı yeryüzünde gezip-dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonuç nasıl oldu bir görün. (3/137)

Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/26)

Onlar, göklerin ve yerin 'bağımlı olduğu egemenliğe ve sünnete' (melekût) Allah'ın yarattığı şeylere ve ihtimal (verip) ecellerinin pek yaklaştığına bakmıyorlar mı? Bundan sonra onlar artık hangi söze inanacaklar? (7/185)

O inkâr edenlere de ki: "Eğer vazgeçerlerse geçmişte (yaptıkları) şeyler bağışlanacaktır. Ama yine dönecek olurlarsa, önceki (toplumlara uygulanan) sünnet, muhakkak (onların başından da) geçmiş olacaktır. (8/38)

Onlar ona (indirilen kitaba) inanmazlar, oysaki evvelkilerin sünneti geçmiştir. (15/13)

(Bu,) Senden önce gönderdiğimiz resullerimizin bir sünnetidir. Sünnetimizde bir değişiklik6 bulamazsın. (17/77)

Kendilerine hidayet geldiği zaman insanları inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemelerinden alıkoyan şey, ancak evvelkilerin sünnetinin kendilerine de gelmesi veya azabın onları karşılarcasına gelmesi(ni beklemeleri)dir. (18/55)

Allah'ın kendisine farz kıldığı bir şey(i yerine getirme)de peygamber üzerine hiçbir güçlük yoktur. (Bu,) Daha önce gelip geçen (ümmet)lerde Allah'ın bir sünnetidir. Allah'ın emri, takdir edilmiş bir kaderdir. (33/38)

(Bu,) Daha önceden gelip-geçenler hakkında (uygulanan) Allah'ın sünnetidir. Allah'ın sünnetinde kesin olarak bir değişiklik bulamazsın. (33/62)

(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (35/43)

Ama Bizim dayanılmaz-azabımızı gördükleri zaman, imanları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. (Bu,) Allah'ın kulları arasında sürüp-giden sünnetidir. İşte kafirler burada hüsrana uğramışlardır. (40/85)

(Bu,) Allah'ın öteden beri sürüp giden sünnetidir. Sen Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın. (48/23)

SÜRGÜN

Hani o inkâr edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (8/30)

Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak

yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. (22/40)

Kitap Ehlinden inkâr edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamıştınız, onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah(ın azabı) da, onlara hesaba katmadıkları bir yönden geldi, yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın. (59/2)

Eğer Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı, muhakkak onları (yine) dünyada azablandırırdı. Ahirette ise onlar için ateş azabı vardır. (59/3)

SÜS

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır. (3/14)

Allah'tan başka yalvarıp-yakardıklarına (taptıklarına) sövmeyin; sonra onlar da haddi aşarak bilmeksizin Allah'a söverler. İşte böyle, biz her ümmete yaptıklarını süslü (çekici) gösterdik, sonra onların son varışları Rablerinedir. O, yapmakta olduklarını onlara haber verecektir. (6/108)

Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kafirlere yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmiştir. (6/122)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

Ey Ademoğulları, biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (varettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (7/26)

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular. (7/148)

(Haram ayları) Ertelemek ancak inkârda bir artıştır. Bununla kâfirler şaşırtılıp-saptırılır. Allah'ın haram kıldığına sayı bakımından uymak için, onu bir yıl helal, bir yıl haram kılıyorlar. Böylelikle Allah'ın haram kıldığını

helal kılmış oluyorlar. Yaptıklarının kötülüğü kendilerine 'çekici ve süslü' gösterilmiştir. Allah, inkârcı bir topluluğa hidayet vermez. (9/37)

İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, otururken ya da ayaktayken bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki kendisine dokunan zarara bizi hiç çağırmamış gibi döner-gider. İşte, ölçüyü taşıranlara yapmakta oldukları böyle süslenmiştir. (10/12)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılır?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Bunları adlandırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi (kanıyorsunuz)? Hayır, inkâr edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur. (13/33)

Andolsun, gökte burçlar kıldık ve onu gözleyenler için süsledik. (15/16)

Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım." (15/39)

Onlara binmeniz ve süs için atları, katırları ve merkebleri (yarattı). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır? (16/8)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

Andolsun Allah'a, senden önceki ümmetlere de (elçiler) gönderdik, fakat şeytan onlara yapıp ettiklerini süslü göstermiştir; bugün de onların velisi odur ve onlar için acı bir azab vardır. (16/63)

Şüphesiz biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye. (18/7)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönmedik, ancak o kavmin (Mısır halkının) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik, onları (ateşe) attık, böylece Samiri de attı." (20/87)

Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha süreklidir. (20/131)

Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Kadınlardan evliliği ummayıp da oturmakta olanlar, süslerini açığa vurmaksızın (dış) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah, işitendir, bilendir. (24/60)

Ahirete inanmayanlara gelince; biz onlara kendi yaptıklarını süslemişiz, böylece onlar, 'körlük içinde şaşkınca dolaşırlar'. (27/4)

Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

Size verilen herşey, yalnızca dünya hayatının metaı ve süsüdür. Allah katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. Yine de, akıllanmayacak mısınız? (28/60)

Ad'ı ve Semud'u da (yıkıma uğrattık). Gerçek şu ki, kendi oturdukları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıklarını şeytan süsleyip-çekici kıldı, böylece onları yoldan alıkoydu. Oysa onlar görebilen kimselerdi. (29/38)

Ey peygamber, eşlerine söyle: "Eğer siz dünya hayatını ve onun süslü-çekiciliğini istiyorsanız, gelin sizi yararlandırayım ve güzel bir salma tarzıyla sizi salıvereyim." (33/28)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edinin), ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurması gibi, siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Şüphesiz biz dünya göğünü 'çekici bir süsle', yıldızlarla süsleyip-donattık. (37/6)

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir. (41/12)

Biz onlara birtakım yakın-kimseleri 'kabuk gibi üzerlerine kaplattık,' onlar da, önlerinde ve arkalarında olanları kendilerine süslü gösterdiler. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelip-geçmiş ümmetlerde (yürürlükte tutulan azab) sözü onların üzerine hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi. (41/25)

Onlar, süs içinde büyütülüp de mücadelede açık olmayan (kızlar)ı mı (Allah'a yakıştırıyorlar)? (43/18)

Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir? (47/14)

Ve bilin ki Allah'ın Resûlü içinizdedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşerdiniz. Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkârı, fıskı ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (irşad) olanlardır. (49/7)

Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok. (50/6)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Andolsun, Biz en yakın olan göğü (dünya göğünü) kandillerle süsleyip-donattık ve bunları, şeytanlar için taşlama-birimleri (rücum) kıldık. Onlar için çılgınca yanan ateşin azabını hazırladık. (67/5)

SÜT

Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır, size onların karınlarındaki fers (yarı sindirilmiş gıdalar) ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla kayan dupduru bir süt içirmekteyiz. (16/66)

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükle taşıdı ve onu güçlükle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." (46/15)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

SÜT ANALARI

Biz, daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben, sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği bilinen (örf)e uygun olarak, çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) sütten ayırmayı isterlerse, ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz, vereceğinizi örfe uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

SÜTUN

İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz, Sen işiten ve bilensin"; (2/127)

'Yüksek sütunlar' sahibi İrem'e? (89/7)

(Kendileri de) Dikilip-yükseltilmiş sütunlarda (bağlanacaklardır). (104/9)

- Ş -

ŞAFAK VAKTİ

Yoo, şafak-vaktine yemin ederim, (84/16)

ŞAHİTLİK

Eğer kulumuza indirdiğimiz (Kur'an)'den şüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir sûre getirin. Ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi (kendilerine güvendiğiniz yardımcılarınızı) çağırın. (2/23)

Hani sizden "Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın" diye misak almıştık. Sonra sizler bunu onaylamıştınız, hâlâ (buna) şahitlik ediyorsunuz. (2/84)

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Böylece biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğun (yönü, Ka'be'yi) kıble yapmamız, elçiye uyanları, topukları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (2/143)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (2/204)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi

yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fısk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Allah, gerçekten kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur. (3/18)

Nitekim İsa, onlarda inkârı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahid ol" dediler. (3/52)

Rabbimiz, biz indirdiğine inandık ve elçiye uyduk. Böylece bizi şahidlerle beraber yaz." (3/53)

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim." Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahid olun, biz gerçekten Müslümanlarız." (3/64)

Ey Kitap Ehli, siz şahid olup dururken, ne diye Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz? (3/70)

Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (misak)' almıştı: "Andolsun size Kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız." Demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?" Onlar: "İkrar ettik" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım," demişti. (3/81)

Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahid oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez. (3/86)

De ki: "Ey Kitap Ehli, Allah yaptıklarınıza şahid iken, ne diye Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz?" (3/98)

De ki: "Ey Kitap Ehli, sizler şahidler olduğunuz halde, ne diye iman edenleri Allah yolundan -onda bir çarpıklık bulmaya yeltenerek- çevirmeye çalışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (3/99)

Eğer bir yara aldıysanız, o kavme de benzeri bir yara değmiştir. İşte o günleri biz onları insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu, Allah'ın iman edenleri belirtip-ayırması ve sizden şahidler (veya şehidler) edinmesi içindir. Allah, zulmedenleri sevmez; (3/140)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şehadet ederlerse, onları, ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından ve her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (akid ile) bağladığı kimselere de kendi paylarını verin. Şüphesiz, Allah, herşeye şahid olandır. (4/33)

Her ümmetten bir şahid getirdiğimiz ve onların üzerine seni şahit olarak getirdiğimiz zaman nasıl olacak? (4/41)

Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahid olarak Allah yeter. (4/79)

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/135)

Andolsun, Kitap ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahid olacaktır. (4/159)

Fakat Allah, sana indirdiğiyle şahidlik eder ki, O, bunu kendi ilmiyle indirmiştir. Melekler de şahittirler. Şahid olarak Allah yeter. (4/166)

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (5/8)

Gerçek şu ki, biz Tevratı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Elçiye indirileni dinlediklerinde hakkı tanıdıklarından dolayı gözlerinin yaşlarla dolup taştığını görürsün. Derler ki: "Rabbimiz inandık; öyleyse bizi şahidlerle birlikte yaz." (5/83)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Bu, gerektiği gibi şahidliği yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının ve dinleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez. (5/108)

Hani Havarilere: "Bana ve elçime iman edin" diye vahy (ilham) etmiştim; onlar da: "İman ettik, gerçekten Müslümanlar olduğumuza sen de şahid ol" demişlerdi. (5/111)

(Bu sefer Havariler:) "Ondan yemek istiyoruz, kalplerimiz tatmin olsun, senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve buna şahidlerden olalım" demişlerdi. (5/113)

Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim

(dünya) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen herşeyin üzerine şahid olansın." (5/117)

De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsa- kendisiyle uyarmam için bana şu Kur'an vahyedildi. Gerçekten Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğuna siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şehadet etmem." De ki: O, ancak bir tek olan ilahtır ve gerçekten ben, sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım. (6/19)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şehadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şehadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şehadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakım güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar. (6/150)

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (7/172)

Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Zarar vermek, inkârı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Bizim ile sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. Gerçekten biz, sizin ibadetinizden habersizdik." (10/29)

Onlara vaadettiğimiz (azabın) bir kısmını sana gösteririz veya senin hayatına son veririz (de görmen ahirete kalır.) Onların dönüşleri bizedir, sonra Allah işlediklerine şahiddir. (10/46)

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz.

Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (10/61)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan biri onu inkâr ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? İşte bunlar, Rablerine sunulacaklar ve şahidler: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyecekler. Haberiniz olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir. (11/18)

Biz: 'Bazı ilahlarımız seni çok kötü çarpmıştır' (demekten) başka bir şey söylemeyiz." Dedi ki: "Allah'ı şahid tutarım, siz de şahidler olun ki, gerçekten ben, sizin şirk koştuklarınızdan uzağım." (11/54)

(Yusuf) Dedi ki: "Onun kendisi benden murad almak istedi." Kadının yakınlarından bir şahid şahitlik etti: "Eğer onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir, kendisi ise yalan söyleyenlerdendir. (12/26)

Dönün babanıza ve deyin ki: '-Ey babamız, senin oğlun gerçekten hırsızlık etti. Biz, bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybın kollayıcıları değiliz." (12/81)

O inkâr edenler şöyle derler: "Sen gönderilmiş (Allah'ın bir elçisi) değilsin." De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter ve yanlarında kitabın ilmi bulunanlar da (bu gerçeği bilir)." (13/43)

Her ümmetten bir şahid göndereceğimiz gün; (artık ondan) sonra ne inkâr edenlere (özür dilemeleri için) izin verilecek, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilecek. (16/84)

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (16/89)

Güneşin sarkmasından gecenin kararmasına kadar namazı kıl, fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'ı, işte o, şahid olunandır. (17/78)

De ki: "Benimle aranızda şahid olarak Allah yeter; kuşkusuz O, kullarından gerçeğiyle haberdardır, görendir." (17/96)

Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendi nefislerinin yaratılışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben, saptırıcıları yardımcı-güç de edinmedim. (18/51)

Dediler ki: "Öyleyse, onu insanların gözü önüne getirin ki ona (nasıl bir ceza vereceğimize) şahid olsunlar." (21/61)

Davud ve Süleyman da; hani kavmin hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin-tarlaları konusunda hüküm yürütüyorlardı. Biz onların hükmüne şahid idik. (21/78)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldıza tapanlar (Sabii) Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

Kendileri için birtakım yararlara şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'ın adını ansınlar. Artık bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (22/28)

Allah adına gerektiği gibi cihad edin. O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun, siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın, sizin Mevlanız O'dur. İşte, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'ın dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan, sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

Kendi eşlerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidleri bulunmayanlar ise, onlardan da her birinin şahidliği, Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmektir. (24/6)

Onun (kadının) da dört kere Allah adına (yeminle) onun (kocasının) hiç şüphesiz yalan söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmesi kendisinden cezayı uzaklaştırır. (24/8)

Ona karşı dört şahitle gelmeleri gerekmez miydi? Şahitleri getirmediklerine göre, artık onlar Allah katında yalancıların ta kendileridir. (24/13)

O gün, kendi dilleri, elleri ve ayakları aleyhlerinde yaptıklarına dair şahitlikte bulunacaklardır. (24/24)

Ki onlar, yalan şahidlikte bulunmayanlar, boş ve yararsız sözle karşılaştıkları zaman onurlu olarak geçenlerdir. (25/72)

Dedi ki: "Ey önde gelenler, bu işimde bana görüş belirtin, siz (herşeye) şahidlik etmedikçe ben hiçbir işte kesin (karar veren biri) değilim." (27/32)

Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim." (27/49)

Musa'ya o işi (ilahi vahyi verip) gerçekleştirdiğimiz zaman, sen (Tur'un) batı yanında değildin ve (buna) şahid olanlardan da değildin. (28/44)

Her ümmetten bir şahid ayırıp çıkardık da: "Kesin-kanıt (burhan)ınızı getirin" dedik. Artık öğrenmiş oldular ki, hak, gerçekten Allah'ındır ve düzüp uydurdukları kendilerinden uzaklaşıp-kaybolmuşlardır. (28/75)

De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla inanan ve Allah'ı inkâr edenler ise, işte onlar hüsrana uğrayanlardır." (29/52)

Ey Peygamber, gerçekten biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (33/45)

Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, herşeye şahid olandır. (33/55)

De ki: "Ben sizden bir ücret istemişsem, artık o sizin olsun. Benim ecrim (ücretim), yalnızca Allah'a aittir. O, herşeye şahid olandır." (34/47)

Bugün biz onların ağızlarını mühürleriz; (günahtan ve sevaptan yana) kazandıklarını, elleri bize söylemekte, ayakları (aleyhlerinde) şahitlik etmektedir. (36/65)

Yoksa onlar, şahidlik etmekteyken biz melekleri dişiler olarak mı yarattık? (37/150)

Yer, Rabbi'nin nuruyla parıldadı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. (39/69)

Şüphesiz biz elçilerimize ve iman edenlere, dünya hayatında ve şahidlerin (şahidlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz. (40/51)

Sonunda oraya geldikleri zaman, işitme, görme (duyuları) ve derileri kendi aleyhlerine şahitlik edecektir. (41/20)

Kendi derilerine dediler ki: "Niye aleyhimizde şahitlik ettiniz?" Dediler ki: "herşeye nutku verip-konuşturan Allah, bizi konuşturdu. Sizi ilk defa O yarattı ve O'na döndürülüyorsunuz." (41/21)

"Siz, işitme, görme (duyularınız) ve derileriniz aleyhinize şahitlik eder diye sakınmıyordunuz. Aksine, yaptıklarınızın birçoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz." (41/22)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

Biz ayetlerimizi hem afakta, hem kendi nefislerinde onlara göstereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. herşeyin üzerinde Rabbinin şahid olması yetmez mi? (41/53)

Onlar, ki Rahmanın kulları olan melekleri dişiler kıldılar. Kendileri yaratılışlarına şahit mi oldular? Onların şahitlikleri yazılacak ve (bundan dolayı) sorumlu tutulacaklar. (43/19)

O'nun dışında taptıkları şefaatte bulunmaya malik değildirler; ancak kendileri bilerek hakka şahidlik edenler başka. (43/86)

Yoksa: "Kendisi onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer ben uydurdumsa, bu durumda siz, Allah'tan bana (gelecek) hiçbir şeye malik (engel) olamazsınız. Sizin kendisi (Kur'an) hakkında, ne taşkınlıklar yaptığınızı O daha iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahid olarak O yeter. O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (46/8)

De ki: "Gördünüz mü-haber verin; eğer (bu Kur'an,) Allah katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz ve İsrailoğullarından bir şahid bunun bir benzerine şahidlik edip iman etmişse ve siz de büyüklük taslamışsanız (bunun sonucu ne olacak)? Şüphesiz Allah, zalim olan bir kavmi hidayete erdirmez. (46/10)

Şüphesiz, biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (48/8)

Ki O, elçilerini hidayetle ve hak din ile, diğer bütün dinlere karşı üstün kılmak için gönderdi. Şahid olarak Allah yeter. (48/28)

(Artık) Her bir nefis, yanında bir sürücü ve bir şahid ile gelmiştir. (50/21)

Hiç şüphesiz, bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir öğüt (zikir) vardır. (50/37)

Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman edenler; işte onlar Rableri katında sıddîklar ve şehidler (veya şahid)lerdir. Onların ecirleri ve nurları vardır. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise; işte onlar da cehennem halkıdır. (57/19)

Allah, hepsini diriltececeği gün, onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Allah, onları (yaptıklarıyla bir bir) saymıştır; onlar ise onu unutmuşlardır. Allah, herşeye şahid olandır. (58/6)

Münafıklık edenleri görmüyor musun ki, Kitap Ehlinden inkâr eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun, eğer siz (yurtlarınızdan) çıkarılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size karşı olan hiç kimseye, hiçbir zaman itaat etmeyiz. "Eğer size karşı savaşılırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah, şahidlik etmektedir ki onlar, gerçekten yalancıdırlar. (59/11)

Münafıklar sana geldikleri zaman: "Biz gerçekten şehadet ederiz ki, sen kesin olarak Allah'ın elçisisin" dediler. Allah da bilir ki sen elbette O'nun elçisisin. Allah, şüphesiz münafıkların yalan söylediklerine şahidlik eder. (63/1)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

Şahidliklerinde dosdoğru davrananlardır. (70/33)

Şüphesiz size, üzerinize şahid olacak bir elçi gönderdik; Firavun'a bir elçi gönderdiğimiz gibi. (73/15)

Ona yakınlaştırılmış (mukarreb) olanlar şahid olurlar. (83/21)

Şahid olana (görene) ve şahit olunana (görülene). (85/3)

Ki O (Allah), göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (85/9)

Ve gerçekten, kendisi buna şahiddir. (100/7)

ŞAİR

Hayır" dediler. (Bunlar) Karmakarışık düşlerdir; hayır, onu kendisi uydurmuştur; hayır o bir şairdir. Böyle değilse, öncekilere gönderildiği gibi bize de bir ayet (mucize) getirsin." (21/5)

Şairler ise; gerçekten onlara azgın-sapıklar uyar. (26/224)

Ve derlerdi ki: "Biz, ünlenmiş bir şair için ilahlarımızı terk mi edeceğiz?" (37/36)

Yoksa onlar: "Bir şairdir, biz ona zamanın (getireceği) felaketleri gözlüyoruz" mu diyorlar? (52/30)

O, bir şairin sözü değildir. Ne az inanıyorsunuz? (69/41)

ŞAİBE

Allah Bahriye'den Saibe'den Vasiyle'den ve Ham'dan hiçbirini (meşru) kılmamıştır. Ancak inkâr edenler, Allah'a karşı yalan düzüp-uyduruyorlar. Onların çoğu akıl erdirmez. (5/103)

ŞARAP

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." (12/41)

İçinde yaslanıp-dayanmışlardır; orda birçok meyve ve şarap istemektedirler. (38/51)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

Onlara mühürlü, katıksız bir şaraptan içirilir. (83/25)

ŞEFAAT

Ve hiç kimsenin, hiç kimse adına bir şey ödemeyeceği, hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği, hiç kimseden bir fidye alınmayacağı ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının. (2/48, 2/123)

Ey iman edenler, hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir. (2/254)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kâimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbirşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (2/255)

Rablerine (götürülüp) toplanacaklarından korkanları onunla (Kur'an'la) uyarıp-korkut; onlar için ondan başka ne velileri vardır ne şefaatçileri. Umulur ki korkup-sakınırlar. (6/51)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaatçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' bize geldiniz ve size lutfettiklerimizi arkanızda bıraktınız. İçinizden, gerçekten ortaklar olduklarını sandığınız şefaatçilerinizi şimdi yanınızda görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki (bağlar) parçalanıp-koparılmıştır ve haklarında zanlar beslediklerinız sizlerden uzaklaşmıştır. (6/94)

Onlar, onun tevilinden başkasına bakmazlar mı? Onun tevilinin geleceği gün, daha önce onu unutanlar, diyecekler ki: "Gerçekten Rabbimizin elçileri bize hakkı getirmişlerdi. Şimdi bize şefaat edecek şefaatçiler var mıdır? Veya geri çevrilsek de işlediklerimizden başkasını yapsak." Gerçek şu ki onlar, kendilerini hüsrana uğratmışlardır, uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuşlardır. (7/53)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaatçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Allah'ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere kulluk ederler ve: "Bunlar Allah katında bizim şefaatçilerimizdir" derler. De ki: "Siz, Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber veriyorsunuz? O, sizin şirk koştuklarınızdan uzak ve yücedir." (10/18)

Rahmanın katında ahid almışların dışında (onlar) şefaate malik olmayacaklardır. (19/87)

O gün, Rahman'ın kendisine izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimseden başkasının şefaati bir yarar sağlamaz. (20/109)

O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir; onlar şefaat etmezler (kendisinden) hoşnut olunandan başka. Ve onlar, O'nun haşmetinden içleri titremekte olanlardır. (21/28)

Artık bizim için ne bir şefaatçi var," (26/100)

(Allah'a eş koştukları) Ortaklarından kendilerine şefaatçi olan yoktur; onlar, ortaklarını inkar ediyorlar. (30/13)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatçiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

O'nun katında izin verdiğinin dışında (hiç kimsenin) şefaati yarar sağlamaz. En sonunda kalplerinden korku giderilince (birbirlerine:) "Rabbiniz ne buyurdu?" derler, "Hak olanı" derler. O, çok yücedir, çok büyüktür. (34/23)

Ben, O'ndan başka ilahlar edinir miyim ki, Rahman, bana bir zarar dileyecek olsa, ne onların şefaati bana bir şeyle yarar sağlar, ne de onlar beni kurtarabilirler." (36/23)

Yoksa Allah'tan başka şefaat ediciler mi edindiler? De ki: "Ya onlar, hiçbir şeye malik değillerse ve akıl da erdiremiyorlarsa?" De ki: "Şefaatin tümü Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz." (39/43-44)

Onları, yaklaşmakta olan güne karşı uyar; o zaman yürekler gırtlaklara dayanır, yutkunur dururlar. Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne sözü yerine getirebilir bir şefaatçi yoktur. (40/18)

O'nun dışında taptıkları şefaatte bulunmaya malik değildirler; ancak kendileri bilerek hakka şahidlik edenler başka. (43/86)

Göklerde nice melekler vardır ki, onların şefaatleri hiçbir şeyle yarar sağlamaz; ancak Allah'ın dileyip razı olduğu kimseye izin verdikten sonra başka. (53/26)

Artık, şefaat edenlerin şefaati onlara bir yarar sağlamaz. (74/48)

ŞEFKAT

Böylece biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğun (yönü, Ka'be'yi) kıble yapmamız, elçiye uyanları, topukları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (2/143)

İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah'ın rızasını ara(yıp kazan)mak amacıyla nefsini satın alır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (2/207)

Her bir nefsin hayırdan yaptıklarını hazır bulduğu ve her ne kötülük işlediyse onunla kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını istediği o günü (düşünün). Allah, sizi kendisinden sakındırır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (3/30)

Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz O'nun gücüne giden, size pek düşkün, mü'minlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir. (9/128)

Kendisine ulaşmadan canlarınızın yarısının telef olacağı şehirlere onlar, ağırlıklarınızı taşımaktadırlar. Şüphesiz sizin Rabbiniz şefkatli ve merhametlidir. (16/7)

Veya onları bir korku üzerinde yakalayıvermesinden (mi emindirler)? Öyleyse Rabbin, gerçekten şefkatli ve merhamet sahibidir. (16/47)

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde onun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıkoyar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir. (22/65)

Sizi karanlıklardan nura çıkarması için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size karşı elbette şefkatli olandır, esirgeyendir. (57/9)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Bir de onlardan sonra gelenler, derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, gerçekten sen, çok şefkatlisin, çok esirgeyicisin." (59/10)

ŞEHİR

İşte bu (Kur'an), önündekileri doğrulayıcı ve şehirler anası (Mekke) ile çevresindekileri uyarman için indirdiğimiz kutlu Kitaptır. Ahirete iman edenler buna inanırlar. Onlar namazlarını (özenle) koruyanlardır. (6/92)

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (vereceğin cezayı ertele), şehirlere de toplayıcılar yolla"; (7/111)

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (7/123)

Onlara: "Bu şehirde oturun, ondan istediğiniz yerden yeyin, 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin, (biz de) hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanların (armağanlarını) arttıracağız" denildiğinde, (7/161)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

Biz senden önce, şehirler halkına kendilerine vahyettiğimiz kimseler dışında (başkalarını elçi olarak) göndermedik. Hiç yeryüzünde dolaşmıyorlar mı, ki kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsunlar? Korkup-sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (12/109)

Şehir halkı birbirlerine müjdeler vererek geldi. (15/67)

Kendisine ulaşmadan canlarınızın yarısının telef olacağı şehirlere onlar, ağırlıklarınızı taşımaktadırlar. Şüphesiz sizin Rabbiniz şefkatli ve merhametlidir. (16/7)

hiçbir ülke (veya şehir) olmasın ki, kıyamet gününden önce biz onu (ya) bir yıkıma uğratacağız veya onu şiddetli bir azabla azablandıracağız; bu (muhakkak) o kitapta yazılıdır. (17/58)

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

Lut'a da bir hüküm ve ilim verdik ve onu çirkin işler yapmakta olan şehirden kurtardık. Şüphesiz onlar, bozulmaya uğrayan kötü bir kavimdi. (21/74)

Dediler ki: "Bunu ve kardeşini oyala, şehirlere de toplayıcılar gönder," (26/36)

Bunun üzerine Firavun şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi. (26/53)

Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgun çıkarıyorlar ve dirlik-düzenlik bırakmıyorlardı. (27/48)

Böylece şehirde korku içinde (çevreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken, bir de baktı ki, dün kendisinden yardım isteyen (kişi, bugün de) kendisine yardım için bağırıyor. Musa, ona dedi ki: "Sen açıkca bir azgınsın." (28/18)

Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğratıcı değildir. Ve biz, halkı zulmeden şehirlerden başkasını da yıkıma uğratıcı değiliz. (28/59)

Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kışkırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa, gerçekten seni onlara saldırtırız, sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (33/60)

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

Kendileriyle, içlerinde bereketler kıldığımız memleketler arasında (biri diğerinden) görünebilen şehirler var ettik ve orada yürüme (imkanlarını) takdir ettik: "Oralarda geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde gezip dolaşın" (dedik). (34/18)

Sen onlara, o şehir halkının örneğini ver; hani oraya elçiler gelmişti. (36/13)

Allah'ın ayetleri konusunda inkar edenlerden başkası mücadele etmez. Öyleyse onların şehirlerde dönüp dolaşması seni aldatmasın. (40/4)

İşte biz sana, böyle Arapça bir Kur'an vahyettik; şehirlerin anası (olan Mekke halkı)nı ve çevresinde olanları uyarman için ve kendisinde şüphe olmayan toplanma gününü (haber verip onları) uyarman için de. (O gün onların) Bir bölümü cennette, bir bölümü çılgınca yanan ateşin içerisindedirler. (42/7)

Ve dediler ki: "Bu Kur'an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?" (43/31)

Andolsun, biz çevrenizde bulunan şehirlerden (birçoğunu) yıkıma uğrattık ve belki dönerler diye ayetleri çeşitli şekillerde açıkladık. (46/27)

Biz bunlardan önce nice nesiller yıkıma uğrattık ki onlar, zorbaca yakalamak (yakıp-yıkmak, baskı ve şiddetle yönetmek, sindirmek) bakımından kendilerinden daha üstündüler; şehirlerde (yerin üstünü altına getirip, sayısız kazı, inşaat ve araştırmalarla her yanı) delik-deşik etmişlerdi. (Ama) kaçacak bir yer var mı? (50/36)

Altı üstüne gelen (Lut kavminin) şehirlerini de O yerin dibine geçirdi. (53/53)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek

şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (59/14)

Firavun (kavmi), ondan öncekiler ve yerle bir olan şehirler (halkı da hep) o hata ile (tarih sahnesine) geldiler. (69/9)

Ki şehirler içinde onun bir benzeri yaratılmış değildi. (89/8)

Ki onlar, şehirlerde azgınlaşmışlardı. (89/11)

Ki sen, bu şehirde oturmakta iken, (90/2)

Ve hatırlayın, demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerde bol bol yiyin, yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin; (biz de) hatalarınızı bağışlayalım; iyilik yapanların (ecirlerini) arttıracağız." (2/58)

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edeni de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateşin azabına uğratırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, herşeye güç yetirendir." (2/259)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

Güzel şehrin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise kavruktan başkası çıkmaz. İşte biz, şükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz. (7/58)

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (7/163)

İçinde (yaşamakta) olduğumuz şehre sor, hem kendisinde geldiğimiz kervana da. Biz gerçekten doğruyu söyleyenleriz." (12/82)

Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut." (14/35)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızkı da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı. (16/112)

Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (18/19)

Kavminin cevabı: "Lut ailesini şehrinizden sürüp çıkarın. Temiz kalmak isteyen insanlarmış" demekten başka olmadı. (27/56)

(De ki:) "Ben, ancak bu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum ki, O, burasını kutlu ve saygıdeğer kıldı. herşey O'nundur. Ve Müslümanlardan olmakla emrolundum." (27/91)

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından, şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işindendir; o, gerçekten açıkca saptırıcı bir düşmandır" dedi. (28/15)

Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim." (28/20)

Biz, yaşama biçimleriyle 'refah içinde şımarıp azmış' nice şehri yıkıma uğrattık. İşte meskenleri; çok az (bir zaman) dışında (onlarda) kendilerinden sonra oturulabilmiş değildir. (Onlara) Varis olanlar biziz. (28/58)

Şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi: "Ey kavmim, elçilere uyun" dedi. (36/20)

Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (50/11)

Hayır; bu şehre yemin ederim, (90/1)

Ve şu emin beldeye (güvenilir şehre). (95/3)

ŞEHİTLİK

Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz. (2/154)

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır onlar Rableri katında diridirler rızıklanmaktadırlar. Allah'ın kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. Onlara arkalarından henüz ulaşmayanlara müjdelemeyi isterler ki onlara hiçbir korku yoktur mahzun da olacak değillerdir. Onlar Allah'tan bir nimeti bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecrini boşa çıkarmadığını müjdelemektedirler. (3/169-171)

Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse işte onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler doğrular (ve doğrulayanlar) şehidler ve salihlerle beraberdir. Ne iyi arkadaştır onlar? (4/69)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

De ki: "Siz bizim için iki güzellikten (şehidlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de Allah'ın ya kendi katından veya bizim elimizle size bir azab dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekleyenleriz. (9/52)

Allah yolunda hicret edip öldürülen veya ölenlere gelince muhakkak Allah onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır. (22/58)

Öyleyse inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

ŞEHVET

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır. (3/14)

Allah, tevbelerinizi kabul etmek ister; şehvetleri ardınca gidenler ise, sizin büyük bir sapma ile sapmanızı isterler. (4/27)

Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz." (7/81)

Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılma duyarlılığın)ı kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (19/59)

Siz gerçekten, kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Hayır, siz (yaptığı şeyi) bilmeyen bir kavimsiniz." (27/55)

ŞER

Savaş, hoşunuza gitmediği halde üzerinize yazıldı (farz kılındı). Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (2/216)

Allah'ın, bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu, onlar için şerdir; kıyamet günü, cimrilik ettikleriyle tasmalandırılacaklardır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (3/180)

İnsan hayra dua ettiği gibi, şerre de dua etmektedir. İnsan, pek acelecidir. (17/11)

İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır. (17/83)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz bize döndürüleceksiniz. (21/35)

Doğrusu, uydurulmuş bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın, aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahtan (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azab vardır. (24/11)

Ve derler ki: "Bize ne oluyor ki, kendilerini şerir (kötü)lerden saydığımız adamları göremiyoruz." (38/62)

İnsan, hayır istemekten bıkkınlık duymaz; fakat ona bir şer dokundu mu, artık o, ye'se düşen bir umutsuzdur. (41/49)

İnsana nimet verdiğimiz zaman, yüz çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman ise, artık o, geniş (kapsamlı ve derinlemesine) bir dua sahibidir. (41/51)

Kendisine bir şer (kötülük) dokunduğu zaman feryadı basar. (70/20)

Adaklarını yerine getirirler ve şerri (kötülüğü) yaygın olan bir günden korkarlar. (76/7)

Artık Allah, onları böyle bir günün şerrinden korumuş ve onlara parıltılı bir aydınlık ve bir sevinç vermiştir. (76/11)

Artık kim zerre ağırlığınca bir şer (kötülük) işlerse, onu görür. (99/8)

Yarattığı şeylerin şerrinden, (113/2)

Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, (113/3)

Düğümlere üfüren-kadınların şerrinden, (113/4)

Ve hased ettiği zaman, hasetçinin şerrinden. (113/5)

'Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran' vesvesecinin şerrinden. (114/4)

ŞERİAT

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm (karar) verilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (42/21)

Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldık; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin heva (istek ve tutku)larına uyma. (45/18)

ŞEYTAN

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu

satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)

İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler. Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise, derler ki: "Şüphesiz, sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz." (2/14)

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır. (2/168)

Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (2/208)

Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size kendisinden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (2/268)

Faiz (riba) yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmişi kendisine, işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse, artık onlar ateşin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır. (2/275)

Ve meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırdı ve böylece onları içinde bulundukları (durum)dan çıkardı. Biz de: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır" dedik. (2/36)

İki topluluğun karşı karşıya geldikleri gün, sizden geri dönenleri, kazandıkları bazı şeyler dolayısıyla şeytan onların ayağını kaydırmak istemişti. Ama andolsun ki, Allah onları affetti. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, yumuşak olandır. (3/155)

İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Ben'den korkun. (3/175)

Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim, doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise, kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşa tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım." (3/36)

Onlar, O'nu bırakıp da (birtakım) dişilere taparlar. Onlar o her türlü hayırla ilişkisi kesilmiş şeytandan başkasına tapmazlar. (4/117)

Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaştır o. (4/38)

Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağut'un önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister. (4/60)

İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırıverirler. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı, onlardan 'sonuç-çıkarabilenler,' onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)

Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davarların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost (veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır. (Şeytan) Onlara vaadler ediyor, onları en olmadık kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan, onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez. (4/119-120)

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (5/90-91)

Böylece her peygambere, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazısı bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (6/112)

Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı şeyi yemeyin; çünkü bu fısk'tır (yoldan çıkıştır). Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar. Onlarla itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz. (6/121)

Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (6/142)

Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yalvarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını çekici (süslü) gösterdi. (6/43)

Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalara dalanlar:' -onlar bir başka söze geçinceye kadar- onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatırlamadan sonra, artık zulmeden toplulukla beraber oturma. (6/68)

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topuklarımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (6/71)

Onlara kendisine ayetlerimizi verdiğimiz kişinin haberini anlat. O, bundan sıyrılıp-uzaklaşmış, şeytan onu peşine takmıştı. O da sonunda azgınlardan olmuştu. (7/175)

Andolsun, biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (Allah:) "Öyleyse ordan in, orda büyüklenmen senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin." O da: "(İnsanların) dirilecekleri güne kadar beni gözle(yip ertele.)" dedi. (Allah:) "Sen gözlenip-ertelenenlerdensin" dedi. Dedi ki: "Madem öyle, beni azdırdığından dolayı onlar(ı insanları saptırmak) için mutlaka senin dosdoğru yolunda (pusu kurup) oturacağım." "Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksın." (Allah) Dedi: "Kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak ordan çık. Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım." Ve ey Adem, sen ve eşin cennete yerleş. İkiniz dilediğiniz yerden yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz. Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." Ve: "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti. Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise, ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" (7/11-22)

Ey Ademoğulları, şeytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini sıyırtarak, onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de bir belaya uğratmasın. Çünkü o ve taraftarları, (kendilerini göremeyeceğiniz yerden) sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık. (7/27)

Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı haketti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (7/30)

Eğer sana şeytandan yana bir kışkırtma (vesvese veya iğva) gelirse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir. (Allah'tan) Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen bakarsın ki görüp bilmişlerdir. (Şeytan'ın) Kardeşleri ise, onları sapıklığa sürüklerler, sonra peşlerini bırakmazlar. (7/200-202)

Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (8/11)

O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan da korkuyorum" dedi. Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (8/48)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

İkisinden kurtulacağını sandığı kişiye dedi ki: "Efendinin katında beni hatırla." Fakat şeytan, efendisine hatırlatmayı ona unutturdu, böylece daha nice yıllar (Yusuf) zindanda kaldı. (12/42)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de

bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

Mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. Andolsun, gökte burçlar kıldık ve onu gözleyenler için süsledik. Ve onu her kovulan şeytandan koruduk. Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da parlak bir ateş izler. (15/15-18)

"Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna." (Allah) Dedi ki: "İşte bu, bana göre dosdoğru olan yoldur." "Şüphesiz, kışkırtılıp-saptırılmışlardan sana uyanlar dışında, senin benim kullarım üzerinde zorlayıcı hiçbir gücün yoktur." (15/40-42)

Andolsun Allah'a, senden önceki ümmetlere de (elçiler) gönderdik, fakat şeytan onlara yapıp ettiklerini süslü göstermiştir; bugün de onların velisi odur ve onlar için acı bir azab vardır. (16/63)

Öyleyse Kur'an okuduğun zaman, kovulmuş şeytandan Allah'a sığın. Gerçek şu ki, iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) hiçbir zorlayıcı-gücü yoktur. Onun zorlayıcı-gücü ancak onu veli edinenlerle, onunla O'na (Allah'a) ortak koşanlar üzerindedir. (16/98-100)

Çünkü saçıp-savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan ise Rabbine karşı nankördür. (17/27)

Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır. (17/53)

"Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. "Benim kullarım; senin onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücün (hakimiyetin) yoktur." Vekil olarak Rabbin yeter. (17/64-65)

(Genç-yardımcısı) Dedi ki: "Gördün mü, kayaya sığındığımızda, ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı Şeytan'dan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu." (18/63)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendi nefislerinin yaratılışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben, saptırıcıları yardımcı-güç de edinmedim. (18/50-51)

Görmedin mi, biz gerçekten şeytanları, kafirlerin üzerine gönderdik, onları tahrik edip kışkırtıyorlar. (19/83)

"Babacığım, şeytana kulluk etme, kuşkusuz şeytan, Rahman'a başkaldırandır." "Babacığım, gerçekten ben, sana Rahman tarafından bir azabın dokunacağından korkuyorum, o zaman şeytanın velisi olursun." (19/44-45)

Andolsun Rabbine, biz onları da, şeytanları da mutlaka haşredeceğiz, sonra onları cehennemin çevresinde diz üstü çökmüş olarak hazır bulunduracağız. Sonra, her bir gruptan Rahman'a karşı azgınlık göstermek bakımından en şiddetli olanını ayıracağız. Sonra biz ona (cehenneme) girmeye kimlerin en çok uygun olduğunu daha iyi biliriz. Sizden ona girmeyecek hiç kimse yoktur. Bu, Rabbinin kesin olarak üzerine aldığı bir karardır. Sonra, takva sahiplerini kurtarırız ve zulmedenleri diz üstü çökmüş olarak bırakıveririz. (19/68-72)

Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?" (20/120)

Onun için denizde dalgıçlık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimseleri de (emrine verdik). Biz onların koruyucuları idik. (21/82)

İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur ve her azgın-kaypak şeytanının peşine düşer. Ona yazılmıştır: "Kim onu veli edinirse, şüphesiz o (şeytan) onu şaşırtıp-saptırır ve onu çılgın ateşin azabına yöneltir." (22/3-4)

Biz senden önce hiçbir Resul ve Nebi göndermiş olmayalım ki, o bir dilekte bulunduğu zaman, şeytan, onun dilediğine (bir kuşku veya sapma unsuru) katıp bırakmış olmasın. Ama Allah, şeytanın katıp-bırakmalarını giderir, sonra kendi ayetlerini sağlamlaştırıp-pekiştirir. Allah, gerçekten bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. Şeytanın (bu tür) katıp bırakmaları, kalplerinde hastalık olanlara ve kalpleri (her türlü) duyarlılıktan yoksun bulunanlara (Allah'ın) bir deneme kılması içindir. Şüphesiz zalimler, (gerçeğin kendisinden) uzak bir ayrılık içindedirler. (22/52-53)

Ve de ki: "Rabbim, şeytanın kışkırtmalarından sana sığınırım." (23/97)

Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, sizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, işitendir, bilendir. (24/21)

"Çünkü o, gerçekten bana geldikten sonra beni zikirden (Kur'an'dan) saptırmış oldu. Şeytan da insanı 'yapayalnız ve yardımsız" bırakandır." (25/29)

Allah'ı bırakıp kendilerine yarar ve zarar sağlayamayacak şeylere ibadet ediyorlar. Kafir, (asıl) kendi Rabbine karşı (şeytana) arka çıkandır. (25/55)

Onu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmemiştir. (26/210)

Şeytanların kimlere inmekte olduklarını size haber vereyim mi? Onlar, 'gerçeği ters yüz eden,' günaha düşkün olan her yalancıya inerler. Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu yalan söylemektedirler. (26/221-223)

"Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından, şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işindendir; o, gerçekten açıkca saptırıcı bir düşmandır" dedi. (28/15)

Ad'ı ve Semud'u da (yıkıma uğrattık). Gerçek şu ki, kendi oturdukları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıklarını şeytan süsleyip-çekici kıldı, böylece onları yoldan alıkoydu. Oysa onlar görebilen kimselerdi. (29/38)

Onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde, derler ki; "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Şayet şeytan, onları çılgınca yanan ateşin azabına çağırmışsa da mı (buna uyacaklar)? (31/21)

Andolsun, İblis, kendileri hakkında zannını doğrulamış oldu, böylelikle iman eden bir grup dışında, ona uymuş oldular. (34/20)

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi grubunu, ancak çılgınca yanan ateşin halkından olmağa çağırır. (35/5-6)

"Ey adem oğulları, ben size and vermedim mi ki: Şeytana kulluk etmeyin, çünkü, o, sizin için apaçık bir düşmandır;" (36/60)

Onun tomurcukları, şeytanların başları gibidir. (37/65)

Şüphesiz biz dünya göğünü 'çekici bir süsle', yıldızlarla süsleyip-donattık. Ve itaatten çıkmış her azgın şeytandan koruduk; Ki onlar, Mele'i A'la'ya kulak verip dinleyemezler, her yandan kovulup atılırlar; Uzaklaştırılırlar. Onlara kesintisiz bir azab vardır. Ancak (sözü hırsızlama) çalıp-kapan olursa, artık onu da delip geçen 'yakıcı bir alev' izler (ve yok eder). (37/6-10)

Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı. (38/37)

Kulumuz Eyyub'u da hatırla. Hani o: "Herhalde şeytan, bana kahredici bir acı ve azab dokundurdu" diye Rabbine seslenmişti. (38/41)

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın." Meleklerin hepsi topluca secde etti; Yalnız İblis hariç. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu. (Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?" Dedi ki: "Ben ondan daha hayırlıyım; sen beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (Allah) Dedi ki: "Öyleyse ordan (cennetten) çık, artık sen kovulmuş bulunmaktasın." "Ve şüphesiz, din (kıyametteki hesap) gününe kadar benim lanetim senin üzerinedir." Dedi ki: "Rabbim, öyleyse onların dirilecekleri güne kadar bana süre tanı." Dedi ki: "O halde, süre tanınanlardansın." "Bilinen vaktin gününe kadar." Dedi ki: "Senin izzetin adına andolsun, ben, onların tümünü mutlaka azdırıp-kışkırtacağım." "Ancak onlardan, muhlis olan kulların hariç." (Allah) "İşte bu haktır ve ben hakkı söylerim" dedi. "Andolsun, senden ve içlerinde sana tabi olacak olanlardan tümüyle cehennemi dolduracağım." (38/71-85)

Şayet sana şeytandan bir kışkırtma gelecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir. (41/36)

Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. Sonunda bize geldiği zaman, der ki: "Keşke benimle senin aranda iki doğu (doğu ile batı) uzaklığı olsaydı. Meğer ne kötü yakın-dost(muşsun sen)." (Bu söylenmeleriniz,) Bugün size kesin olarak bir yarar sağlamaz. Çünkü zulmettiniz. Şüphesiz azabta da ortaksınız. (43/36-39)

Şeytan sakın sizi (Allah'ın yolundan) alıkoymasın. Gerçekten o, sizin için açıkça bir düşmandır. (43/62)

Şüphesiz, kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra, gerisin geri (küfre) dönenleri, şeytan kışkırtmış ve uzun emellere kaptırmıştır. (47/25)

Şüphesiz 'gizli toplantıların fısıldaşmaları' (kulis), iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan işler)dandır. Oysa Allah'ın izni olmaksızın o, onlara hiçbir şeyle zarar verecek değildir. Şu halde mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (58/10)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (58/19)

Kendilerinden önce yakın geçmişte olanların durumu gibi; onlar, yaptıklarının sonucunu tadmışlardır. Onlara acı bir azab vardır. Şeytanın durumu gibi; çünkü insana "İnkâr et" dedi, inkâr edince de: "Gerçek şu ki, ben senden uzağım. Doğrusu ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" dedi. Sonunda onların akibetleri, şüphesiz ateşin içinde ikisinin de süresiz olarak kalıcı olmalarıdır. İşte zalim olanların cezası budur. (59/15-17)

Andolsun, Biz en yakın olan göğü (dünya göğünü) kandillerle süsleyip-donattık ve bunları, şeytanlar için taşlama-birimleri (rücum) kıldık. Onlar için çılgınca yanan ateşin azabını hazırladık. (67/5)

O (Kur'an) da kovulmuş şeytanın sözü değildir. (81/25)

ŞIMARMAK-ŞIMARIKLIK

Derken kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, onların üzerlerine herşeyin kapılarını açtık. Öyleki kendilerine verilen şeylerle 'sevince kapılıp şımarınca', onları apansız yakalayıverdik. Artık onlar umutları suya düşenler oldular. (6/44)

Bir de yurtlarından refahtan şımarıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatandır. (8/47)

Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden gidiverdi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir. (11/10)

Uzaklaşıp-kaçmayın, içinde şımarıp azdığınız refaha ve yurtlarınıza dönün; çünkü sorguya çekileceksiniz." (21/13)

Nihayet, onların refahtan şımaran önde gelenlerini azab ile yakalayıverdiğimiz zaman, onlar hemen feryadı basacaklar. (23/64)

Biz, yaşama biçimleriyle 'refah içinde şımarıp azmış' nice şehri yıkıma uğrattık. İşte meskenleri; çok az (bir zaman) dışında (onlarda) kendilerinden sonra oturulabilmiş değildir. (Onlara) Varis olanlar biziz. (28/58)

Gerçek şu ki, Karun, Musa'nın kavmindendi, ancak onlara karşı azgınlaştı. Biz, ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları, birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şımararak sevinme, çünkü Allah, şımararak sevince kapılanları sevmez." (28/76)

Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz" demişlerdir. (34/34)

İşte bu, sizin yeryüzünde haksız yere şımarıp-azmanız ve azgınca ölçüyü taşırmanız dolayısıyladır. (40/75)

İşte böyle, senden önce de (herhangi) bir memlekete bir elçi göndermiş olmayalım, mutlaka onun 'refah içinde şımarıp azan önde gelenleri' (şöyle) demişlerdir: "Gerçekten biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve doğrusu biz, onların izlerine (eserlerine) uymuş kimseleriz." (43/23)

Zikr (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır." (54/25)

Onlar yarın, kimin çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarık olduğunu bilip-öğreneceklerdir. (54/26)

Çünkü onlar, bundan önce varlık içinde şımartılmış olanlardı. (56/45)

ŞİAR

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

İşte böyle; kim Allah'ın şiarlarını yüceltirse, şüphesiz bu, kalblerin takvasındandır. (22/32)

ŞİFA

Onlarla çarpışınız. Allah, onları sizin ellerinizle azablandırsın, hor ve aşağılık kılsın ve onlara karşı size zafer versin, mü'minler topluluğunun göğsünü şifaya kavuştursun. (9/14)

Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (10/57)

Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/69)

Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan başkasını arttırmaz. (17/82)

Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur;" (26/80)

Eğer biz onu A'cemi (Arapça olmayan bir dilde) olan bir Kur'an kılsaydık, herhalde derlerdi ki: "Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana, A'cemi (Arapça olmayan bir dil)mi?" De ki: "O, iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık

vardır ve o (Kur'an), onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir." (41/44)

ŞİHAB

Doğrusu biz göğü yokladık; fakat onu güçlü koruyucular ve şihablarla kaplı (doldurulmuş) bulduk." (72/8)

Oysa gerçekte biz, dinlemek için onun oturma yerlerinde otururduk. Ama şimdi kim dinleyecek olsa, (hemen) kendisini izleyen bir şihab bulur." (72/9)

ŞİMŞEK

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Çakan şimşek neredeyse gözlerini kapıverecek; önlerini her aydınlattığında (biraz) yürürler, üzerlerine karanlık basıverince de kalakalırlar. Allah dileseydi, işitmelerini de görmelerini de gideriverirdi. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (2/20)

O size şimşeği korku ve umut olarak gösteren, (yağmur yüklü) ağırlaşmış bulutları (inşa edip) ortaya çıkarandır. (13/12)

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşeği göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Şİ'RA YILDIZI

53/49- Doğrusu, 'Şi'ra (yıldızı)nın' Rabbi O'dur.

ŞİRK

Andolsun, onları hayata karşı (diğer) insanlardan ve şirk koşanlardan (bile) daha ihtiraslı bulursun. (Onlardan) Her biri, bin yıl yaşatılsın ister; oysa bunca yaşaması onu azabtan kurtarmaz. Allah, onların yapmakta olduklarını görendir. (2/96)

Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdendir. (3/186)

Gerçekten, Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise, dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur. (4/48)

Hiç şüphesiz, Allah, kendisine şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (onlardan) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (4/116)

De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsa- kendisiyle uyarmam için bana şu Kur'an vahyedildi. Gerçekten Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğuna siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şehadet etmem." De ki: O, ancak bir tek olan ilahtır ve gerçekten ben, sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım. (6/19)

Onların tümünü toplayacağımız gün; sonra şirk koşanlara diyeceğiz ki: "Nerede (o bir şey) sanıp da ortak koştuklarınız?" (6/22)

Hayır, yalnızca O'nu çağırırsınız, dilerse kendisini çağırdığınız şeyi açar (giderir) ve şirk koşmakta olduklarınızı unutursunuz. (6/41)

De ki: "Ondan ve her türlü sıkıntıdan sizi Allah kurtarmaktadır. Sonra siz yine şirk koşmaktasınız." (6/64)

Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce: "İşte bu benim rabbim, bu en büyük" demişti. Ama o da kayboluverince, kavmine demişti ki: "Ey kavmim, doğrusu ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım." (6/78)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

Hem siz, Onun haklarında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirseniz." (6/81)

Bu, Allah'ın hidayetidir; kullarından dilediğini bununla hidayete erdirir. Onlar da şirk koşsalardı, elbette bütün yapıp-ettikleri 'onlar adına' boşa çıkmış olurdu. (6/88)

Eğer Allah dileseydi onlar şirk koşmazdı. Biz seni onlar üzerinde bir gözetleyici kılmadık; sen onlar üzerinde bir vekil değilsin. (6/107)

Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak "zan ve tahminle yalan söylersiniz." (6/148)

De ki: "Rabbim yalnızca çirkin-hayasızlıkları -onlardan açıkta olanlarını ve gizli olanlarını,- günah işlemeyi, haklı nedeni olmayan 'isyan ve saldırıyı' kendisi hakkında ispatlayıcı bir delil indirmediği şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır." (7/33)

Ya da: "Bizden önce ancak atalarımız şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelme bir kuşağız; işleri batıl olanların yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin?" dememeniz için. (7/173)

Ama O, onlara (Adem'in çocukları erkek ve kadınlara) salih (bir çocuk) verince, kendilerine verdiği şey konusunda O'na ortaklar kılmaya başladılar. Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (7/190)

Kendileri yaratılıp dururken, hiçbir şeyi yaratamayan şeyleri mi ortak koşuyorlar? (7/191)

Oysa (bu şirk koştukları güçler ve nesneler) ne onlara bir yardıma güç yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmeğe. (7/192)

Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Allah'ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere kulluk ederler ve: "Bunlar Allah katında bizim şefaatçilerimizdir" derler. De ki: "Siz, Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber veriyorsunuz? O, sizin şirk koştuklarınızdan uzak ve yücedir." (10/18)

O gün, onların tümünü bir arada toplayacağız, sonra şirk katanlara: "Yerinizden ayrılmayınız; siz de, şirk koştuklarınız da" diyeceğiz. Artık onların arasını açmışızdır. Şirk koştukları derler ki: "Siz bize ibadet ediyor değildiniz." (10/28)

De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan ilk kez yaratacak, sonra onu iade edecek olan var mı?" De ki: "Allah yaratmayı (ilkin) başlatır, sonra onu iade eder. Öyleyse nasıl çevriliyorsunuz?" De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan

hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse, hakka ulaştıran mı uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşmayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?" (10/34-35)

Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştukları varlıklara ve güçlere (gerçekte) uymazlar. Onlar yalnızca bir zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler.' (10/66)

Biz: 'Bazı ilahlarımız seni çok kötü çarpmıştır' (demekten) başka bir şey söylemeyiz." Dedi ki: "Allah'ı şahid tutarım, siz de şahidler olun ki, gerçekten ben, sizin şirk koştuklarınızdan uzağım." (11/54)

Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütuf ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler." (12/38)

Onların çoğu Allah'a iman etmezler de ancak şirk katıp-dururlar. (12/106)

Allah'ın emri geldi, artık onda acele etmeyin. O (Allah), şirk koştukları şeylerden münezzeh ve yücedir. Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: Benden başka ilah yoktur, şu halde benden korkup-sakının, diye uyarın." Gökleri ve yeri hak ile yarattı: O, şirk koştukları şeylerden yücedir. (161/3)

Şirk koşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, O'nun dışında hiçbir şeye kulluk etmezdik, biz de, atalarımız da; ve O'nsuz hiçbir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı? (16/35)

Sonra sizden zararı kaldırdığında, sizden bir grup (hemen) Rablerine şirk koşar; (16/54)

O şirk koşanlar, şirk koştuklarını gördükleri zaman: "Rabbimiz, seni bırakıp bizim taptığımız ortaklarımız bunlardır" diyecekler. (Onlar da bunlara:) "Siz gerçekten yalan söyleyenlersiniz" diye sözü (geri çevirip) fırlatacaklar. (16/86)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldıza tapanlar (Sabii) Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

Ya da karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (27/63)

Onlar gemiye bindikleri zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak, Allah'a yalvarıp yakarırlar. Ama onları karaya çıkarıp kurtarınca, hemen şirk koşarlar. (29/65)

İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, 'gönülden katıksız bağlılar' olarak, Rablerine dua ederler; sonra kendinden onlara bir rahmet taddırınca hemencecik bir grup Rablerine şirk koşarlar. (30/33)

Allah; sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (30/40)

Hani Lukman oğluna -öğüt vererek- demişti ki; "Ey oğlum, Allah'a şirk koşma. Şüphesiz şirk, gerçekten büyük bir zulümdür." (31/13)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız banadır." Bununla birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgin olmayan şeyi bana şirk koşman için, sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana 'gönülden-katıksız olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır, böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/14-15)

Eğer onlara dua ederseniz, duanızı işitmezler, işitseler bile size cevap veremezler. Kıyamet gününde ise, sizin şirk koşmanızı tanımayacaklardır. (Bunu herşeyden) Haberi olan Allah gibi sana (hiç kimse) haber vermez. (35/14)

Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu (ki): "Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz amellerin boşa çıkacak ve elbette sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın. (39/65)

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (39/67)

Siz beni Allah'a (karşı) inkâr etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na şirk koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, üstün ve güçlü olan, bağışlayan (Allah')a çağırıyorum. (40/42)

Sonra onlara denilecek: "Sizin şirk koştuklarınız nerede?" (40/73)

Bizim dayanılmaz-azabımızı gördükleri zaman, dediler ki: "Bir olan Allah'a iman ettik ve O'na şirk koştuğumuz şeyleri de inkar ettik." (40/84)

Yoksa onların, Allah'ın dışında başka bir ilahları mı var? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (52/43)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddûs'tur; Selam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mütekebbir'dir . Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. (59/23)

ŞÖLEN

Ama Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah katında -bir şölen olarak- altlarından ırmaklar akan -içinde ebedi kalacakları- cennetler vardır. İyilik yapanlar için, Allah'ın katında olanlar daha hayırlıdır. (3/198)

İşte bu, onların din (hesap ve ceza) gününde şölenleridir. (56/56)

Artık (onun için) alabildiğine kaynar sudan bir şölen vardır. (56/93)

ŞUAYB (A.S.) VE MEDYEN HALKI

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız."

"O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip-oturmayın. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın."

"İçinizden bir grup, kendisiyle gönderildiğim şeye inanmışken diğer bir grup inanmadığına göre, artık Allah, aramızda hüküm verenlerin en hayırlısıdır."

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz." (Şuayb:) "Biz istemesek de mi?" dedi.

"Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın."

Kavminin önde gelenlerinden inkâr edenler, dediler ki: "Andolsun, Şuayb'a uyacak olursanız, kuşkusuz kayba uğrayanlardan olursunuz." Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da, kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar. (7/85-91)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık delililler getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayır)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum." (11/84)

Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkına) nasıl bir uzaklık verildiyse Medyen (halkına da Allah'ın rahmetinden öyle) bir uzaklık (verildi). (11/95)

Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)

Medyen halkı da (peygamberlerini yalanlamıştı). Musa da yalanlanmıştı. Böylelikle Ben, o inkâr edenlere bir süre tanıdım, sonra onları yakalayıverdim. Nasılmış benim (herşeyi alt üst edip kökten değiştiren) inkılabım (veya inkarım). (22/44)

Medyen'e doğru yöneldiğinde de: "Umarım Rabbim, beni doğru bir yola yöneltip iletir" dedi. (28/22)

Medyen suyuna vardığı zaman, su almakta olan bir insan topluluğu buldu. Onların gerisinde de (hayvanları su başına götürmekten çekinen) iki kadın buldu. Dedi ki: "Bu durumunuz ne?" "Çobanlar sürülerini sulamadıkça, biz sürülerimizi sulayamayız; babamız, yaşı ilerlemiş bir ihtiyardır." dediler. (28/23)

Ancak biz birçok nesiller inşa ettik de onların üzerinde (nice) ömür(ler) uzayıp geçti. Ve sen Medyen halkı içinde yaşayıp da ayetlerimizi onlardan okuyarak öğrenmiş değilsin. Ancak (bu bilgileri sana) gönderen biziz. (28/45)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36)

ŞURA

Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler, (42/38)

ŞUUR

(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. (2/9)

Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurunda değildirler. (2/12)

Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı dönmezler. (2/18)

Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz. (2/154)

İnkar edenlerin örneği bağırıp çağırmadan başka bir şey işitmeyip (duyduğu veya bağırdığı şeyin anlamını bilmeyen ve sürekli) haykıran (bir hayvan)ın örneği gibidir. Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler. (2/171)

Kitap Ehlinden bir grup, sizi şaşırtıp saptırmayı arzuladı; fakat onlar ancak kendi nefislerini şaşırtıp-saptırırlar da şuuruna varmazlar. (3/69)

Onlar, hem ondan alıkoyarlar, hem kendileri kaçarlar. Onlar, yalnızca kendi nefislerinden başkasını yıkıma uğratmazlar ama şuurunda değildirler. (6/26)

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (6/50)

Gerçek şu ki size Rabbinizden basiretler gelmiştir. Kim basiretle-görürse kendi lehine, kim de kör olursa (görmek istemezse) kendi aleyhinedir. Ben sizin üzerinizde gözetleyici değilim. (6/104)

Olanca yeminleriyle, eğer kendilerine bir ayet gelse, kesin olarak ona inanacaklarına dair Allah'a yemin ettiler. De ki: "Ayetler, ancak Allah katındadır; onlara (mucizeler) gelse de kuşkusuz i-nanmayacaklarının şuurunda değil misiniz? (6/109)

Böylece biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (6/123)

Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi. (7/64)

Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve: "Atalarımıza da (bazan) şiddetli sıkıntılar (bazan da) refah ve genişlikler

dokunmuştu" dediler. Bunun üzerine, biz de onları kendileri hiç şuurunda değilken apansız kıskıvrak yakalayıverdik. (7/95)

Ve sana bakacak olanlar vardır. Ama kör olanları -üstelik basiretleri de yoksa- sen mi doğru yola ulaştıracaksın? (10/43)

Bu iki grubun örneği; kör ve sağır ile gören ve işiten gibidir. Örnekçe bunlar eşit olur mu? Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (11/24)

Ölüdürler, diri değildirler; ne zaman dirileceklerinin şuuruna varamazlar. (16/21)

Onlardan öncekiler, hileli-düzenler kurmuşlardı da, Allah(ın azab emri) onların kurdukları yapıların temellerine geldi, böylece üstlerindeki tavan tepelerine çöktü; azab onlara şuurunda olmadıkları yerden gelmişti. (16/26)

Artık 'kötülüğü örgütleyip düzenleyenler', Allah'ın, kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğinden veya şuuruna varamayacakları yerden azabın gelmeyeceğinden emin midirler? (16/45)

Kim bunda (dünyada) kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.'(17/72)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çılgın alevini onlara arttırırız. (17/97)

Yer yüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları oluversin? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir. (22/46)

Biz onların hayırlarına koşuyoruz (veya yardım ediyoruz)? Hayır, onlar şuurunda değiller. (23/56)

Onlar, kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman, onun üstünde sağır ve körler olarak kapanıp kalmayanlardır. (25/73)

"Onların hesabı yalnızca Rabbime aittir, eğer şuurundaysanız (anlarsınız.)" (26/113)

Artık o (azab), kendileri şuurunda olmadan onlara apansız gelecektir. (26/202)

Ahirete inanmayanlara gelince; biz onlara kendi yaptıklarını süslemişiz, böylece onlar, 'körlük içinde şaşkınca dolaşırlar'. (27/4)

De ki: "Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez. Onlar ne zaman dirileceklerinin şuuruna varmıyorlar." (27/65)

Ve sen körleri düştükleri sapıklıktan çekip hidayete erdirici değilsin; sen ancak, ayetlerimize iman edenlere (söz) dinletebilirsin, işte müslüman olanlar bunlardır. (27/81)

Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de, senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin; umulur ki bize yararı dokunur veya onu evlat ediniriz." Oysa onlar (başlarına geleceklerin) şuurunda değillerdi. (28/9)

Azab konusunda senden acele (davranmanı) istiyorlar. Eğer adı konulmuş bir ecel (tayin edilmiş bir vakit) olmasaydı, herhalde onlara azab gelmiş olurdu. Fakat kendileri şuurunda olmadan, onlara kuşkusuz apansız geliverecektir. (29/53)

Ve sen kendi sapıklıkları içinde kör olanları da doğruya iletici değilsin. Sen yalnızca, bizim ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin ki onlar müslümanlardır. (30/53)

Kör olanla (basiretle) gören bir değildir; (35/19)

Onlardan öncekiler de yalanladı; böylece azab onlara hiç şuurunda olmadıkları bir yerden gelip-çattı. (39/25)

Rabbinizden, size indirilenin en güzeline uyun; siz hiç şuurunda değilken, azab apansız size gelip çatmadan evvel. (39/55)

Kör olanla (basiretle) gören bir olmaz; iman edip salih amellerde bulunanlarla kötülük yapan da. Ne az öğüt alıp-düşünüyorsunuz. (40/58)

Semud'a gelince; Biz onlara doğru yolu gösterdik, fakat onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Böylece kazandıkları şeyler yüzünden onları alçaltıcı azabın yıldırımı yakalayıverdi. (41/17)

Öyleyse sağır olanlara sen mi dinleteceksin veya kör olan ve açıkça bir sapıklık içinde bulunanı hidayete erdireceksin? (43/40)

Onlar, hiç şuurunda değilken kendilerine apansız geliverecek olan kıyamet-saatinden başkasını mı gözlüyorlar? (43/66)

İşte bunlar; Allah onları lanetlemiş, böylece (kulaklarını) sağırlaştırmış ve basiret (göz)lerini de kör etmiştir. (47/23)

Ey iman edenler, seslerinizi peygamberin sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bağırdığınız gibi, ona sözle bağırıp-söylemeyin; yoksa siz şuurunda değilken, amelleriniz boşa gider. (49/2)

Ve şuursuzca baş kaldırıyorsunuz. (53/61)

Andolsun onlar, onun konuklarından da murad almak için baskı yaptılar. Biz de onların gözlerini silip kör ettik. "İşte azabımı ve uyarmamı tadın." (54/37)

ŞÜKÜR

Bundan sonra, (artık) şükredesiniz diye sizi bağışladık. (2/52)

Sonra şükredesiniz diye, sizi ölümünüzden sonra dirilttik. (2/56)

Öyleyse (yalnızca) Beni anın, Ben de sizi anayım; ve (yalnızca) Bana şükredin ve (sakın) nankörlük etmeyin. (2/152)

Şüphesiz, 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindendir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah, şükrün karşılığını verendir, bilendir. (2/158)

Ey iman edenler size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin ve yalnızca O'na kulluk ediyorsanız, (yine yalnızca) Allah'a şükredin. (2/172)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

Binlerce kişinin ölüm korkusuyla yurtlarından çıktıklarını görmedin mi? Allah onlara: "Ölün" dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı fazl sahibidir. Ancak, insanların çoğunluğu şükretmez. (2/243)

Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi. Şu halde Allah'tan sakının, O'na şükredebilesiniz. (3/123)

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse ya da öldürülürse, siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Eğer şükreder ve iman ederseniz, Allah azabınızla ne yapsın? Allah şükrün karşılığını verendir, bilendir. (4/147)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi

temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Böylece: "Allah içimizden bunlara mı lütufta bulundu?" demeleri için onlardan bazısını bazısıyla denedik. Allah, şükredenleri daha iyi bilen değil mi? (6/53)

De ki: "Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır ki, siz (açıktan ve) gizliden gizliye ona yalvararak dua etmektesiniz: -Andolsun, bizi bundan kurtarırsan, gerçekten şükredenlerden oluruz." (6/63)

Andolsun, sizi yeryüzünde yerleşik kıldık ve orda size geçimlikler yarattık. Ne az şükrediyorsunuz? (7/10)

Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksın." (7/17)

Güzel şehrin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise kavruktan başkası çıkmaz. İşte biz, şükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz. (7/58)

(Allah:) "Ey Musa" dedi. "Sana verdiğim risaletimle ve seninle konuşmamla seni insanlar üzerinde seçkin kıldım. Sana verdiklerimi al ve şükredenlerden ol." (7/144)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

Hatırlayın; hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf bırakılmıştınız, insanların sizi kapıp-yakalamasından korkuyordunuz. İşte O, sizi (yerleşik kılıp) barındırandı, sizi yardımıyla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Ki şükredesiniz. (8/26)

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmektelerken, ona çılgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar

(muhlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerin kıyamet günü zanları nedir? Şüphesiz Allah, insanlara karşı büyük ihsan (Fazl) sahibidir, ancak onların çoğu şükretmezler. (10/60)

Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütuf ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler." (12/38)

Andolsun Musa'yı: "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye ayetlerimizle göndermiştik. Şüphesiz bunda çokça sabreden ve şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (14/5)

Rabbiniz şöyle buyurmuştu: "Andolsun, eğer şükrederseniz gerçekten size arttırırım ve andolsun, eğer nankörlük ederseniz, şüphesiz, benim azabım pek şiddetlidir." (14/7)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye işitme, görme (duyularını) ve gönüller verdi. (16/78)

Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. (16/114)

O'nun nimetlerine şükrediciydi. (Allah) Onu seçti ve doğru yola iletti. (16/121)

(Ey) Nuh ile birlikte taşıdıklarımızın çocukları! Şüphesiz o, şükreden bir kuldu. (17/3)

Ve sizin için ona, zorlu-savaşınızda sizi korusun diye, '(madeni) giyim-sanatını' öğrettik. Buna rağmen siz şükredenler misiniz? (21/80)

İri cüsseli develeri size Allah'ın işaretlerinden kıldık, sizler için onlarda bir hayır vardır. Öyleyse onlar bir dizi halinde (veya saf tutmuşcasına ayakta durup) boğazlanırken Allah'ın adını anın; yanları üzerine yattıkları zaman da onlardan yiyin, kanaatkara ve isteyene yedirin.

İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirdik, umulur ki şükredersiniz. (22/36)

O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz. (23/78)

O, gece ile gündüzü birbiri ardınca kılandır; öğüt alıp-düşünmek isteyenler ya da şükretmek isteyenler için. (25/62)

(Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)

Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben, (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin fazlındandır, O'na şükredecek miyim, yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse, artık o kendisi için şükretmiştir, kim nankörlük ederse, gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır, Kerim olandır. (27/40)

Şüphesiz, senin Rabbin, insanlara karşı büyük lütuf (fazl) sahibidir, ancak insanların çoğu şükretmiyorlar. (27/73)

Kendi rahmetinden olmak üzere O, sizin için, dinlenmeniz ve O'nun fazlından (geçiminizi) aramanız için geceyi ve gündüzü var etti. Umulur ki şükredersiniz. (28/73)

Siz yalnızca Allah'tan başka birtakım putlara tapıyor ve birtakım yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızkı Allah'ın katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz." (29/17)

Size kendi rahmetinden taddırması, emriyle gemileri yürütmesi ve O'nun fazlından (rızkınızı) aramanız ile umulur ki şükretmeniz için, rüzgarları müjde vericiler olarak göndermesi, O'nun ayetlerindendir. (30/46)

Andolsun, Lukman'a "Allah'a şükret" diye hikmet verdik. Kim şükrederse, artık o, kendi lehine şükreder. Kim inkâr ederse, artık şüphesiz, (Allah,) Gani (hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamiddir (hamd yalnızca O'na aittir). (31/12)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız banadır." (31/14)

Görmüyor musun ki, size ayetlerinden (bazılarını) göstermesi için, gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir! Hiç şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden için gerçekten ayetler vardır. (31/31)

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/9)

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimizin arasını aç (şehirlerimiz birbirine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Böylece biz de onları efsaneler(e konu olan bir halk) kıldık ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (34/19)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

Çünkü (Allah,) ecirlerini noksansız olarak öder ve kendi fazlından onlara arttırır. Şüphesiz O, bağışlayandır, şükrü kabul edendir. (35/30)

Derler ki: "Bizden hüznü giderip yok eden Allah'a hamdolsun; şüphesiz Rabbimiz, gerçekten bağışlayandır, şükrü kabul edendir." (35/34)

Onun ürünlerinden ve kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri için. Yine de şükretmiyorlar mı? (36/35)

Onlarda kendileri için daha nice yararlar ve içecekler vardır. Yine de şükretmeyecekler mi? (36/73)

Eğer inkâr edecek olursanız, artık şüphesiz Allah size karşı hiçbir ihtiyacı olmayandır ve O, kulları için inkâra rıza göstermez. Ve eğer şükrederseniz, sizin (yararınız) için ondan razı olur. hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz, böylece yaptıklarınızı size haber verecektir. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı olanı bilendir. (39/7)

Hayır, artık (yalnızca) Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol." (39/66)

Allah, kendisinde sükun bulmanız için geceyi, aydınlık olarak da gündüzü sizin için var etti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı (sınırsız) bir fazl sahibidir. Ancak insanların çoğu şükretmiyorlar. (40/61)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, biz ondaki iyiliği arttırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

Eğer dileyecek olsa, rüzgarı durdurur, böylece onun üstünde kalakalırlar. Şüphesiz, bunda çokça sabreden, çokça şükreden kimse için gerçekten ayetler vardır. (42/33)

Allah; kendi emriyle gemiler akıp gitsin ve O'nun fazlından ararsınız diye, sizin için denize boyun eğdirdi. Umulur ki şükredersiniz. (45/12)

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükle taşıdı ve onu güçlükle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." (46/15)

Tarafımızdan bir nimet olarak. İşte Biz, şükredenleri böyle ödüllendiririz. (54/35)

Eğer dilemiş olsaydık onu tuzlu kılardık; şükretmeniz gerekmez mi? (56/70)

De ki: "Sizi inşa eden (yaratan), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (67/23)

Şüphesiz biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık. Biz ona yolu gösterdik; (artık o,) ya şükredici olur ya da nankör. (76/2-3)

- T -

TABUT

Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

TAĞUT

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (2/256)

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkâr edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz kalacaklardır. (2/257)

Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Onlar, tağuta ve cibt'e inanıyorlar ve diğer inkâr edenler için: "Bunlar, iman edenlerden daha doğru bir yoldadır" diyorlar. (4/51)

Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağut'un önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister. (4/60)

İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

De ki: "Allah katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

Andolsun, biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Tağut'a kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver. (39/17)

TAHT

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyırıp-çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar. (15/47)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Gerçekten ben, onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki, ona herşeyden (bolca) verilmiştir ve büyük bir tahtı var." (27/23)

(Elçinin gitmesinden sonra Süleyman:) "Ey önde gelenler, onlar bana teslim olmuş (Müslüman)lar olarak gelmeden önce, sizden kim onun tahtını bana getirebilir?" dedi. (27/38)

Dedi ki: "Onun tahtını değişikliğe uğratın, bir bakalım doğru olanı bulabilecek mi, yoksa bulmayanlardan mı olacak? (27/41)

Böylece (Belkıs) geldiği zaman ona: "Senin tahtın böyle mi?" denildi. Dedi ki: "Tıpkı kendisi. Bize ondan önce ilim verilmişti ve biz Müslüman olmuştuk." (27/42)

Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. (36/56)

Birbirlerine karşı, tahtlar üzerinde (otururlar). (37/44)

Andolsun, biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstünde bir ceset bıraktık. Sonra (eski durumuna) döndü. (38/34)

Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Ve Biz onları iri-ceylan gözlü hurilerle evlendirmişiz. (52/20)

'Özenle işlenmiş mücevher' tahtlar üzerindedirler. (56/15)

Orada tahtlar üzerinde yaslanıp-dayanmışlardır. Orada ne (yakıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler. (76/13)

Tahtlar üzerinde bakıp-seyretmektedirler. (83/23)

Tahtlar üzerinde bakıp-seyretmek suretiyle. (83/35)

Orda 'yükseklerde kurulmuş, tahtlar da vardır; (88/13)

TAHTA

Ve onu da tahtalar ve çiviler(le inşa edilmiş gemi) üzerinde taşıdık; (54/13)

TAKVA

Bunu, hem çağdaşlarına, hem sonra gelecek olanlara 'ibret verici bir ceza', takva sahipleri için de bir öğüt kıldık. (2/66)

Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se, (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak, fısk yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakının. (2/197)

Eğer onlara mehir tesbit eder de, el sürmeden boşarsanız, bu durumda -kendileri veya nikah bağı elinde olanın bağışlaması hariç- tesbit ettiğiniz (mehr)in yarısı onlarındır. Sizin (tümünü veya fazlasını) bağışlamanız takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü (derece farkını) unutmayın. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızı görendir. (2/237)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (5/8)

Ey Ademoğulları, biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (varettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (7/26)

Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesab (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. (9/44)

Sen bunun (böyle bir mescidin) içinde hiçbir zaman durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda (namaza ve diğer işlere) durmana daha uygundur. Onda, arınmayı içten-arzulayan adamlar vardır. Allah arınanları sever. (9/108)

Ey iman edenler, inkâr edenlerden size en yakın olanlarla savaşın; sizde 'bir güç ve caydırıcılık' görsünler. Ve bilin ki gerçekten Allah takva sahipleriyle beraberdir. (9/123)

Bunlar: Sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bunları sen ve kavmin bundan önce bilmiyordun. Şu halde sabret. Şüphesiz (güzel olan) sonuç takva sahiplerinindir. (11/49)

Ahiretin karşılığı ise, iman edenler ve takvada bulunanlar için daha hayırlıdır. (12/57)

Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)

Gerçekten takva sahibi olanlar, cennetlerde ve pınar başlarındadır. (15/45)

(Allah'tan) Sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. (16/30)

Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (16/31)

Katımızdan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (de verdik). O, çok takva sahibi biriydi. (19/13)

Demişti ki: "Gerçekten ben, senden Rahman'a sığınırım. Eğer takva sahibiysen (bana yaklaşma)." (19/18)

O cennet; biz, kullarımızdan takva sahibi olanları (ona) varisçi kılacağız. (19/63)

Sonra, takva sahiplerini kurtarırız ve zulmedenleri diz üstü çökmüş olarak bırakıveririz. (19/72)

Takva sahiplerini bir heyet halinde Rahman (olan Allah'ın huzurun)a toplayacağımız gün, (19/85)

Biz bunu (Kur'an'ı) senin dilinle kolaylaştırdık, takva sahiplerine müjde vermen ve direnen bir kavmi uyarıp-korkutman için. (19/97)

Ehline (ümmetine) namazı emret ve onda kararlı davran. Biz senden rızık istemiyoruz, biz sana rızık veriyoruz. Sonuç da takvanındır. (20/132)

Andolsun, biz Musa'ya ve Harun'a, takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (zikir) olarak, hak ile batılı birbirinden ayıran (furkan)ı verdik. (21/48)

İşte böyle; kim Allah'ın şiarlarını yüceltirse, şüphesiz bu, kalblerin takvasındandır. (22/32)

Onların etleri ve kanları kesin olarak Allah'a ulaşmaz, ancak O'na sizden takva ulaşır. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirmiştir; O'nun size hidayet vermesine karşılık Allah'ı tekbir etmeniz için. Güzellikte bulunanlara müjde ver. (22/37)

Andolsun, size açıklayıcı ayetler, sizden önce gelip geçenlerden bir örnek ve takva sahipleri için bir öğüt indirdik. (24/34)

De ki: "Bu mu daha hayırlı, yoksa takva sahiplerine va'dedilen ebedi cennet mi? Ki onlar için bir mükafat ve son duraktır." (25/15)

Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl," diyenlerdir. (25/74)

(O gün) Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır. (26/90)

İşte ahiret yurdu; biz onu, yeryüzünde büyüklenmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerinindir. (28/83)

Allah, takva sahiplerini (inanarak ve inançlarını uygulayarak) zafere ulaşmaları dolayısıyla kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz ve onlar hüzne kapılmayacaklardır. (39/61)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

Hidayeti bulmuş olanlara gelince; (Allah,) hidayetlerini arttırmış ve takvalarını vermiştir. (47/17)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırttıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

Şüphesiz, Allah'ın Resûlü'nün yanında seslerini alçak tutanlar; işte onlar, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlar için bir mağfiret ve büyük bir ecir vardır. (49/3)

Ey insanlar, gerçekten, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık.

Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (49/13)

Ey iman edenler, kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunacağınız zaman, bundan böyle günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı fısıldaşıp-konuşmayın; birri (iyiliği) ve takvayı konuşun ve huzurunda toplanacağınız Allah'tan sakının. (58/9)

Allah dilemedikçe onlar öğüt almazlar; takvanın sahibi (onu kabul etmeye ehil olan) O'dur, mağfiretin sahibi (bağışlamaya ehil olan da) O'dur. (74/56)

Ya da takvayı emrettiyse. (96/12)

TAKVİM

Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesab (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

TALUT

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır bilendir." (2/247)

Peygamberleri onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir." Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk daha çok

olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/ 249)

Onlar Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında dediler ki: "Rabbimiz üzerimize sabır yağdır adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Böylece onları Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah alemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251)

TANELER

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat arttırır. Allah (ihsanı) bol olandır, bilendir. (2/261)

Gaybın anahtarları O'nun katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve her şey) apaçık bir kitaptadır. (6/59)

Taneyi ve çekirdeği yaran şüphesiz Allah'tır. O, diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarır. İşte Allah budur. Öyleyse nasıl oluyor da çevriliyorsunuz? (6/95)

O, gökten su indirendir. Bununla her şeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiç bir nefis hiç bir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak biz yeteriz. (21/47)

"Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yer(in derinliklerinde) de bulunsa bile, Allah onu getirir (açığa çıkarır). Şüphesiz Allah, latif olandır, (her şeyden) haberdardır." (31/16)

Ölü toprak kendileri için bir ayettir; biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemektedirler. (36/33)

Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. (50/9)

Yapraklı taneler ve güzel kokulu bitkiler. (55/12)

Bununla taneler ve bitkiler bitirip-çıkaralım diye. (78/15)

Böylece onda taneler bitirdik, (80/27)

TARIK YILDIZI

Göğe ve Tarık'a andolsun, Tarık'ın ne olduğunu sana bildiren nedir? (86/1-2)

TARTI

"Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

O gün tartı haktır. Kimin tartıları ağır basarsa, işte kurtulanlar onlardır.

Kimin tartıları hafif kalırsa, bunlar da ayetlerimize zulmedegeldiklerinden dolayı nefislerini hüsrana uğratanlardır. (7/8-9)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayır)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum."

"Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/84-85)

Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve dosdoğru bir tartıyla tartın; bu, daha hayırlıdır ve sonuç bakımından daha güzeldir. (17/35)

İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, kıyamet gününde onlar için bir tartı tutmayacağız. (18/105)

Artık kimin tartısı ağır basarsa, işte onlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

Kimin tartısı hafif gelirse, işte onlar da kendi nefislerini hüsrana uğratanlar, cehennemde de ebedi olarak kalacak olanlardır. (23/102-103)

"Dosdoğru olan terazi ile tartın." (26/182)

Tartıyı adaletle tutup-doğrultun ve tartıyı noksan tutmayın. (55/9)

İşte, kimin tartıları ağır basarsa, artık o, hoşnut olunan bir hayat içindedir. Kimin tartıları hafif kalırsa, artık onun da anası (son durağı) "haviye"dir (uçurum). (101/6-9)

TARTIŞMA

De ki: "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, bizimle Allah hakkında (sözde kanıtlarla) tartışmalara mı giriyorsunuz? Bizim amellerimiz bizim, sizin de amelleriniz sizindir. Biz, O'na gönülden bağlanmış (muhlis) olanlarız." (2/139)

Biz, senin yüzünü çok defa göğe doğru çevirip- durduğunu görüyoruz. Şimdi elbette seni hoşnud olacağın kıbleye çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin. Şüphesiz, kendilerine kitap verilenler, tartışmasız bunun Rablerinden bir gerçek (hak) olduğunu elbette bilirler. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/144)

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkarcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla görendir. (3/20)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (3/61)

"Ey Kitap ehli, İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyorsunuz? Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?" (3/65)

İşte sizler böylesiniz; (diyelim ki) hakkında bilginiz olan şeyde tartıştınız, ama hiç bilginiz olmayan bir konuda ne diye tartışıp-duruyorsunuz? Oysa Allah bilir, sizler bilmezsiniz. (3/66)

Biz Kitabı üzerine yazılı bir kağıtta göndersek ve onlar elleriyle dokunsalar bile, inkar edenler, tartışmasız: "Bu apaçık bir büyüden başkası değildir" derler. (6/7)

Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görseler, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkar etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler. (6/25)

Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalara dalanlar:' -onlar bir başka söze geçinceye kadar- onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatırlamadan sonra, artık zulmeden toplulukla beraber oturma. (6/68)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

(Herşey) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile, sanki kendileri, göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi, seninle hak konusunda tartışıp duruyorlardı. (8/6)

İbrahim'den korku gittiği ve ona müjde geldiği zaman, Lut kavmi konusunda bizimle çekişip-tartışmalara giriyor(du). (11/74)

Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp (öfkelerinden ısırdılar) ve dediler ki: "Tartışmasız, biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyleri inkar ettik ve bizi kendisine çağırdığınız şeyden de gerçekten kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (14/9)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne

bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

(Sonra gelen kuşaklar) Diyecekler ki: "Üç'tüler, onların dördüncüsü köpekleridir." Ve: "Beştiler, onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (Bu,) Bilinmeyene (gayba) taş atmaktır. "Yedidirler, onların sekizincisi köpekleridir" diyecekler. De ki: "Rabbim, onların sayısını daha iyi bilir, onları pek az (insan) dışında kimse bilemez." Öyleyse onlar konusunda açıkta olan bir tartışmadan başka tartışma ve onlar hakkında bunlardan hiç kimseye bir şey sorma. (18/22)

Andolsun, bu Kur'an'da insanlar için biz her örnekten çeşitli açıklamalarda bulunduk. İnsan, her şeyden çok tartışmacıdır. (18/54)

Bunun üzerine, kendi aralarında durumlarını tartışmaya başladılar ve gizli konuşmalara geçtiler. (20/62)

Andolsun, onlara Rabbinin azabından 'bir ufak esinti' dokunacak olsa hiç tartışmasız; "Eyvahlar bize, gerçekten bizler zulme sapanlarmışız" diyecekler. (21/46)

İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur ve her azgın-kaypak şeytanının peşine düşer. (22/3)

İnsanlardan kimi, hiç bir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı kitabı olmaksızın Allah hakkında tartışır-durur. (22/8)

(Bir de) Kendilerine ilim verilenlerin, bunun (Kur'an'ın) hiç tartışmasız Rablerinden olan bir gerçek olduğunu bilmeleri için; böylelikle ona iman etsinler ve kalpleri ona tatmin bulmuş olarak bağlansın. Şüphesiz Allah, iman edenleri dosdoğru yola yöneltir. (22/54)

Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve her şey) bozulmaya uğrardı. Hayır, biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (23/71)

Onlara Rahman (olan Allah) dan yeni bir uyarı gelmeyiversin, hiç tartışmasız ondan yüz çevirirler. (26/5)

Onlar da, iplerini ve asalarını atıverdiler ve: "Firavun'un üstünlüğü adına, hiç tartışmasız, üstün olanlar gerçekten bizleriz" dediler. (26/44)

Orada birbirleriyle çekişip tartışarak derler ki: (26/96)

Andolsun onlara; "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, tartışmasız; "Allah" diyecekler. De ki; "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu bilmezler. (31/25)

Tartışmasız, sizin ilahınız gerçekten birdir. (37/4)

"Mele-i Ala (yüce topluluk) tartışıp dururken, benim hiç bir bilgim yoktur." (38/69)

Ateşin içinde, iddialar öne sürüp karşılıklı tartışırlarken zayıf olanlar, büyüklenen (müstekbir)lere derler ki: "Gerçekten biz, size uymuş (teb'anız) olan kimselerdik. Şimdi siz, ateşten bir parçasını olsun, bizden uzaklaştırabilir misiniz? (40/47)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, huccete gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

O'na icabet olunduktan sonra, Allah hakkında (sözde) 'deliller öne sürüp tartışanların' delilleri, Rableri katında geçersizdir. Onların üzerinde bir gazab vardır ve şiddetli azab onlaradır. (42/16)

Onda acele edenler, (gerçekte) ona inanmayanlardır. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten hak olduğunu bilirler. Haberiniz olsun; kıyamet-saati konusunda tartışanlar, gerçekte uzak bir sapıklık içindedirler. (42/18)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, tartışmasız: "Onları üstün ve güçlü (aziz) olan, bilen (Allah) yarattı" diyecekler. (43/9)

Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar 'tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. (43/58)

Size va'dedilmekte olan, hiç tartışmasız doğrudur. (51/5)

Yine de siz gördüğü (şey) üzerinde onunla tartışacak mısınız? (53/12)

Gerçekten Allah, eşi konusunda seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan (kadın)ın sözünü işitti. Allah, aranızda geçen konuşmaları işitiyordu. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (58/1)

TAŞ

Ama yapamazsanız -ki kesin olarak yapamayacaksınız- bu durumda kafirler için hazırlanmış ve yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının. (2/24)

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı o zaman biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki onlardan ırmaklar fışkırır öyleleri vardır ki yarılır ondan sular çıkar öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanır. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/90)

Bir de: "Ey Allah'ımız, eğer bu (Kur'an) bir gerçek olarak Senin katından ise, gökyüzünden üstümüze taş yağdır veya acı bir azab getir (bakalım)." demişlerdi. (8/32)

Böylece emrimiz geldiği zaman, üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık; (11/82)

Anında (yurtlarının) üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taş yağdırdık. (15/74)

De ki: "İster taş olun, ister demir." (17/50)

Kara tarafında sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden veya üzerinize taş yığınları yüklü bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? Sonra kendinize bir vekil bulamazsınız. (17/68)

(Sonra gelen kuşaklar) Diyecekler ki: "Üç'tüler, onların dördüncüsü köpekleridir." Ve: "Beştiler, onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (Bu,) Bilinmeyene (gayba) taş atmaktır. "Yedidirler, onların sekizincisi köpekleridir" diyecekler. De ki: "Rabbim, onların sayısını daha iyi bilir, onları pek az (insan) dışında kimse bilemez." Öyleyse onlar konusunda açıkta olan bir tartışmadan başka tartışma ve onlar hakkında bunlardan hiç kimseye bir şey sorma. (18/22)

İşte biz, onların her birini kendi günahıyla yakalayıverdik. Böylece onlardan kiminin üstüne taş fırtınası gönderdik, kimini şiddetli bir çığlık sarıverdi, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmedici değildi, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (29/40)

Üzerlerine çamurdan (iyice sertleşip kaskatı kesilmiş) taşlar yağdırmak için." (51/33)

Biz de onların üzerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Yalnız Lut ailesini (bu azabtan ayrı tuttuk;) onları seher vakti kurtardık; (54/34)

Yoksa gökte olanın üzerinize 'taş yağdıran (fırtınalı) bir rüzgar' göndermeyeceğinden emin misiniz? Siz o takdirde Benim uyarmam nasılmış bilip-öğreneceksiniz. (67/17)

Onlara 'pişirilip-sertleştirilmiş balçık taşları' atıyorlardı; (105/4)

TAŞKINLIK

(Asıl) Allah onlarla alay eder ve taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarına (belli bir) süre tanır. (2/15)

O, size ölüyü (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Eğer Allah, onların hayra ulaşmak için çarçabuk davrandıkları gibi, insanlara şerri de çabuklaştırsaydı, mutlaka ecellerine hüküm verilirdi. İşte bize kavuşmayı ummayanları biz böylece taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakırız. (10/11)

Ama (Allah) onları kurtarınca, hemen haksız yere, yeryüzünde taşkınlığa koyulurlar. Ey insanlar, sizin taşkınlığınız, ancak kendi aleyhinizedir; (bu) dünya hayatının geçici metaıdır. Sonra dönüşünüz bizedir, biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz. (10/23)

Dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten, onun bize karşı 'taşkın bir tutum takınmasından' ya da 'azgın davranmasından' korkuyoruz." (20/45)

Eğer onlara merhamet eder ve onlara dokunan zararı gideriverirsek, taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarını sürdürecekler. (23/75)

Yoksa: "Kendisi onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer ben uydurdumsa, bu durumda siz, Allah'tan bana (gelecek) hiçbir şeye malik (engel) olamazsınız. Sizin kendisi (Kur'an) hakkında, ne taşkınlıklar yaptığınızı O daha iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahid olarak O yeter. O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (46/8)

Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar, 'azgın ve taşkın (tağiy)' bir kavimdirler. (51/53)

Sakın mizanda 'haksızlık ve taşkınlık yapmayın.' (55/8)

Taşkınlık edip-azanlar için son bir varış yeridir. (78/22)

Artık kim taşkınlık edip-azarsa, (79/37)

TAVAF

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Şüphesiz, 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindendir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah, şükrün karşılığını verendir, bilendir. (2/158)

Hani biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler. Beyt-i Atik'i tavaf etsinler. (22/29)

TAVAN

Onlardan öncekiler, hileli-düzenler kurmuşlardı da, Allah(ın azab emri) onların kurdukları yapıların temellerine geldi, böylece üstlerindeki tavan tepelerine çöktü; azab onlara şuurunda olmadıkları yerden gelmişti. (16/26)

Gökyüzünü korunmuş bir tavan kıldık; onlar ise bunun ayetlerinden yüz çeviriyorlar. (21/32)

Eğer insanlar (Allah'a karşı isyanda birleşip) tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'ı (Allah'ı) inkâr edenlerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri merdivenler yapardık. (43/33)

Yükseltilmiş tavana, (52/5)

TEBLİĞ

Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla görendir. (3/20)

Ey peygamber, Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer (bu görevini) yapmayacak olursan, O'nun elçiliğini tebliğ etmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz, Allah, kafir olan bir topluluğu hidayete erdirmez. (5/67)

Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin ve sakının. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki, elçimize düşen, ancak apaçık bir tebliğdir. (5/92)

Elçiye tebliğden başka (yükümlülük) yoktur. Allah açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da bilir. (5/99)

Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. (Ayrıca) Size öğüt veriyor ve sizin bilmediklerinizi ben Allah'tan biliyorum. (7/62)

Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm." (7/68)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim, andolsun size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Ama siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz." (7/79)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim andolsun, size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Şimdi ben, inkâra sapan bir topluluğa nasıl üzülebilirim?" (7/93)

Buna rağmen yüz çevirirseniz, artık size kendisiyle gönderildiğim şeyi tebliğ ettim. Rabbim de sizden başka bir kavmi yerinize geçirir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Doğrusu benim Rabbim, herşeyi gözetleyip-koruyandır." (11/57)

Onlara (azab olarak) va'dettiklerimizden bir kısmını sana göstersek de, senin hayatına son versek de, sana düşen yalnızca tebliğdir ve hesap da bize aittir. (13/40)

Şirk koşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, O'nun dışında hiçbir şeye kulluk etmezdik, biz de, atalarımız da; ve O'nsuz hiçbir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı? (16/35)

Andolsun, biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Fakat onlar yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca apaçık bir tebliğdir. (16/82)

Eğer yalanlarsanız, sizden önceki ümmetler de (elçilerin çağrısını) yalanlamışlardır. Elçiye düşen ise, yalnızca açık bir tebliğdir." (29/18)

Ki onlar (o peygamberler) Allah'ın risaletini tebliğ edenler, O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter. (33/39)

Bizim üzerimizde de (sorumluluk ve görev olarak) apaçık bir tebliğden başkası yoktur." (36/17)

Şayet onlar, sırt çevirecek olurlarsa, artık Biz seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermiş değiliz. Sana düşen, yalnızca tebliğdir. Gerçek şu ki, Biz insana tarafımızdan bir rahmet taddırdığımız zaman, ona sevinir. Eğer onlara kendi ellerinin takdim ettikleri dolayısıyla bir kötülük isabet ederse, bu durumda insan bir nankör kesiliverir. (42/48)

Dedi ki: "İlim ancak Allah katındadır. Ben size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum; ancak sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum." (46/23)

Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamış(olacak)lardır. (Bu,) Bir tebliğdir. Artık fasık olan bir kavimden başkası yıkıma uğratılır mı? (46/35)

Allah'a itaat edin ve Resûle de itaat edin. Şayet yüz çevirecek olursanız, artık elçimiz üzerine düşen (yalnızca) apaçık bir tebliğ (gerçeği en yalın biçimde size iletme)dir. (64/12)

(Benim görevim,) Yalnızca Allah'tan olanı ve O'nun gönderdiklerini tebliğ etmektir. Kim Allah'a ve O'nun elçisine isyan ederse, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere onun için cehennem ateşi vardır." (72/23)

Öyle ki onların, Rablerinden gelen risaleti (insanlara gönderilenleri) tebliğ ettiklerini bilsin. (Allah,) onların nezdinde olanları sarıp-kuşatmış ve herşeyi sayı olarak da sayıp-tesbit etmiştir. (72/28)

TEBUK SEFERİ

Ey iman edenler, ne oldu ki size Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (göre) bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Eğer savaşa kuşanıp-çıkmazsanız, O sizi pek acı bir azabla azablandıracak ve yerinize bir başka topluluğu getirip değiştirecektir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Allah herşeye güç yetirendir. (9/39)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar, oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (9/81)

Bundan böyle Allah, seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de (yine savaşa) çıkmak için senden izin isterlerse de ki: "Kesin olarak benimle hiçbir zaman (savaşa) çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çünkü siz oturmayı ilk defa hoş gördünüz; öyleyse geride kalanlarla birlikte oturun." (9/83)

Bedevilerden özür belirtenler, kendilerine izin verilmesi için geldiler. Allah'a ve elçisine yalan söyleyenler de oturup kaldı. Onlardan inkâr edenlere pek acı bir azab isabet edecektir. (9/90)

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağıranlar' oldukları sürece güçsüz-zayıflara hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (9/91)

Bir de (savaşa katılabilecekleri bir bineğe) bindirmen için sana her gelişlerinde "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin ve infak edecek bir şey bulamayıp hüzünlerinden dolayı gözlerinden yaşlar boşana boşana geri dönenler üzerinde de (sorumluluk) yoktur. (9/92)

Yol ancak o kimseler aleyhinedir ki zengin oldukları halde (savaşa çıkmamak için) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah onların kalplerini mühürlemiştir. Bundan dolayı onlar bilmezler. (9/93)

Diğerleri günahlarını itiraf ettiler onlar salih bir ameli bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Hiç şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (9/102)

Andolsun Allah Peygamberin Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O onlara (karşı) çok şefkatlidir çok esirgeyicidir. (9/117)

(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah (yalnızca) O tevbeleri kabul edendir esirgeyendir. (9/118)

TECAVÜZ

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız, bu durumda (kadının) fidye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'tecavüz ve haksızlık' dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, adı konulmuş bir ecele kadar geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, muhakkak aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Şüphesiz onların ardından Kitaba mirasçı olanlar ise, her halde ona karşı kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (42/14)

Ve haklarına tecavüz edildiği zaman, birlik olup karşı koyanlardır. (42/39)

Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'tecavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azab vardır. (42/42)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa, aralarını bulup-düzeltin. Şayet biri diğerine tecavüzde bulunacak olursa, artık tecavüzde bulunanla, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda (Allah'ın emrini kabul edip) dönerse, bu durumda adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphesiz Allah, adil olanları sever. (49/9)

TEDBİR

Ey iman edenler, (düşmanlarınıza karşı) tedbirinizi alın da savaşa bölük bölük çıkın ya da topluca çıkın. (4/71)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırdığında, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar, onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Sana iyilik dokunursa, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (9/50)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden

sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

TEKBİR

Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)

Onların etleri ve kanları kesin olarak Allah'a ulaşmaz, ancak O'na sizden takva ulaşır. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirmiştir; O'nun size hidayet vermesine karşılık Allah'ı tekbir etmeniz için. Güzellikte bulunanlara müjde ver. (22/37)

Rabbini tekbir et (yücelt) (74/3)

TEMİZLİK

Ey iman edenler namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak sizden şeytanın pisliklerini gidermek kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (8/11)

Elbiseni temizle. (74/4)

TEMSİL ETMEK

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona:) "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

TEPE

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/265)

Kitap Ehlinden öylesi vardır ki, bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demiş olmalarındandır. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler. (3/75)

(Ki bununla) İnkâr edenlerin önde gelenlerinden bir kısmını kessin (helak etsin) ya da 'umutları suya düşmüşler olarak onları' tepesi aşağı getirsin de geri dönüp gitsinler.' (3/127)

Şu halde münafıklar konusunda ikiye bölünmeniz ne diye? Oysa Allah, onları kazandıkları dolayısıyla tepe taklak etmiştir. Allah'ın saptırdığını hidayete erdirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa, artık sen ona kesin olarak bir yol bulamazsın. (4/88)

Bir zamanlar dağı, sanki bir gölgelikmiş gibi üstlerine geçirmiştik. Onlar ise neredeyse tepelerine düşecek sanmışlardı. (Onlara demiştik ki:) "Size verdiklerimize sımsıkı sarılın ve onda olanı düşünün, ki sakınasınız." (7/171)

Yecuc ve Mecuc (un sedleri) açıldığında, onlar her bir tepeden akın ederler; (21/96)

Biz, Meryem'in oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini barınmaya elverişli ve akar suyu olan bir tepede yerleştirdik. (23/50)

TERAZİ

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak biz yeteriz. (21/47)

Dosdoğru olan terazi ile tartın." (26/182)

TESBİH

(Zekeriya) "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." dedi. "Sana alamet, işaretleşme dışında, insanlarla üç gün konuşmamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et." dedi. (3/41)

Şüphesiz Rabbinin katında olanlar, O'na ibadet etmekten büyüklenmezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler. (7/206)

Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

Sen Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol. (15/98)

Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim olandır, bağışlayandır. (17/44)

Böylelikle (Zekeriya) mescidten kavminin karşısına çıkıp onlara (şu anlamları) işaret etti: "Sabah akşam tesbih edin." (19/11)

Böylece seni çok tesbih edelim." (20/33)

Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin. (20/130)

Gece ve gündüz, hiç durmaksızın tesbih ederler. (21/20)

Biz bunu (hükmü) Süleyman'a kavrattık, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye, dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) Yapanlar biz idik. (21/79)

(Bu nur,) Allah'ın, onların yüceltilmesine ve isminin zikredilmesine izin verdiği evlerdedir; onların içinde sabah akşam O'nu tesbih ederler. (24/36)

Görmedin mi ki, göklerde ve yerde olanlar ve dizi dizi uçan kuşlar, gerçekten Allah'ı tesbih etmektedir. Her biri, kendi duasını ve tesbihini şüphesiz bilmiştir. Allah, onların işlediklerini bilendir. (24/41)

Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter. (25/58)

Öyleyse akşama girdiğiniz vakit de, sabaha erdiğiniz vakit de Allah'ı tesbih edip (yüceltin). (30/17)

Bizim ayetlerimize, ancak kendilerine hatırlatıldığı zaman, hemen secdeye kapananlar, Rablerini hamd ile tesbih edenler ve büyüklük taslamayan (müstekbir olmayan)lar iman eder. (32/15)

Ve O'nu sabah ve akşam tesbih edin. (33/42)

Andolsun, biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar, onunla birlikte (Beni tesbih edip) yankıyla ses verin" (dedik) ve kuşlara da (aynısını emrettik). Ve ona demiri yumuşattık. (34/10)

Eğer (Allah'ı çokça) tesbih edenlerden olmasaydı, (37/143)

Biziz, o tesbih edenler de, gerçekten biziz." (37/166)

Doğrusu biz dağlara boyun eğdirdik, akşam ve sabah kendisiyle birlikte (Allah'ı) tesbih ederlerdi. (38/18)

Ve toplanıp gelen kuşları da. Hepsi onunla (Allah'ı tesbih etmede uyum içinde) yönelip-dönmekte olanlar idi. (38/19)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (39/75)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından herşeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et. (40/55)

Şayet onlar büyüklenecek olurlarsa, Rabbinin katında bulunanlar, O'nu gece ve gündüz tesbih ederler ve (bundan) bıkkınlık duymazlar. (41/38)

Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfiret dilerler. Haberiniz olsun; gerçekten Allah, bağışlayan ve esirgeyen O'dur. (42/5)

Ki Allah'a ve Resûlü'ne iman etmeniz, O'nu savunup-desteklemeniz, O'nu en içten bir saygıyla-yüceltmeniz ve sabah akşam O'nu (Allah'ı) tesbih etmeniz için. (48/9)

Öyleyse sen, onların dediklerine karşılık sabret ve Rabbini güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile tesbih et. (50/39)

Gecenin bir bölümünde ve secdelerin arkasından da O'nu tesbih et. (50/40)

Artık, Rabbinin hükmüne sabret; çünkü gerçekten sen, Bizim gözlerimizin önündesin. Ve her kalkışında Rabbini hamd ile tesbih et. (52/48)

Gecenin bir bölümünde ve yıldızların batışının ardında da O'nu tesbih et. (52/49)

Şu halde büyük Rabbini ismiyle tesbih et. (56/74)

Öyleyse büyük Rabbini ismiyle tesbih et. (56/96)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (57/1)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (59/1)

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (59/24)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (61/1)

Göklerde ve yerde olanların tümü, Melik; Kuddüs; Aziz; Hakim olan Allah'ı tesbih eder. (62/1)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd (övgü) de O'nundur. O, herşeye güç yetirendir. (64/1)

(İçlerinde) Mutedil olan biri dedi ki: "Ben size dememiş miydim? (Allah'ı) Tesbih edip yüceltmeniz gerekmez miydi?" (68/28)

ediler ki: "Rabbimiz seni tesbih eder, yüceltiriz; gerçekten bizler zalim imişiz." (68/29)

Öyleyse, büyük Rabbini ismiyle tesbih et. (69/52)

Gecenin bir bölümünde O'na secde et ve geceleyin uzun uzadıya O'nu tesbih et. (76/26)

Rabbinin yüce ismini tesbih et, (87/1)

Hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir. (110/3)

TESLİMİYET

Hayır, kim (güzel davranış ve) iyilikte bulunarak kendisini Allah'a teslim ederse, artık onun Rabbi katında ecri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/112)

"Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (müslümanlar) kıl ve soyumuzdan sana teslim olmuş (müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin." (2/128)

Rabbi ona: "Teslim ol" dediğinde (O:) "Alemlerin Rabbine teslim oldum" demişti. (2/131)

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiç birini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla görendir. (3/20)

Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürülmektedirler. (3/83)

De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiç biri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir. (4/58)

Hayır öyle değil; Rabbine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiğin hükme, içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar. (4/65)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir

köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir. (4/125)

Gerçek şu ki, biz Tevratı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topuklarımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (6/71)

Ki melekler, kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında, "Biz hiç bir kötülük yapmıyorduk" diye teslim olurlar. Hayır, şüphesiz Allah, sizin neler yaptığınızı bilendir. (16/28)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

O gün (artık) Allah'a teslim olmuşlardır ve uydurdukları (yalancı ilahlar) da onlardan çekilip-uzaklaşmıştır. (16/87)

Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını ansınlar diye. İşte sizin ilahınız bir tek ilahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (22/34)

(Elçinin gitmesinden sonra Süleyman:) "Ey önde gelenler, onlar bana teslim olmuş (müslüman)lar olarak gelmeden önce, sizden kim onun tahtını bana getirebilir?" dedi. (27/38)

Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu, saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/44)

İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz." (29/46)

Kim ihsanda bulunan (biri) olarak yüzünü (kendini) Allah'a teslim ederse, artık gerçekten o kopmayan bir kulpa yapışmıştır. Bütün işlerin sonu Allah'a varır. (31/22)

Mü'minler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise (korkuya kapılmadan) dediler ki: "Bu, Allah'ın ve Resûlü'nün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resûlü doğru söylemiştir." Ve (bu,) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı. (33/22)

Şüphesiz, Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey iman edenler, siz de ona salat edin ve tam bir teslimiyetle ona selam verin. (33/56)

Hayır, bugün onlar teslim olmuşlardır. (37/26)

Azab size gelip çatmadan evvel, Rabbinize yönelip-dönün ve O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez. (39/54)

De ki: "Bana apaçık belgeler gelince, sizin Allah'tan başka taptıklarınıza kulluk etmekten kesin olarak menedildim ve alemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum." (40/66)

"Allah'ın kullarını bana teslim edin; gerçekten ben, sizin için güvenilir bir elçiyim" (demişti). (44/18)

Bedeviler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "İslam (müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiç bir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

Oysa onlar (kendilerini tümüyle Allah'a ve İslam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman, (hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın katında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (62/11)

"Ve elbette bizden müslüman olanlar da var, zulmedenler de. İşte (Allah'a) teslim olanlar, artık onlar 'gerçeği ve doğruyu' araştırıp-bulanlardır." (72/14)

TESLİS-ÜÇLEME

Dediler ki: "Allah oğul edindi." O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na gönülden boyun eğmişlerdir. (2/116)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah her şeye güç yetirendir. (5/17)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Andolsun, "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir ilahtan başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse, onlardan inkar edenlere mutlaka (acı) bir azab dokunacaktır. (5/73)

Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah'ı bırakarak iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Sen'de olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sen'sin Sen." (5/116)

Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiç bir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdular. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir, uzaktır. (6/100)

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, her şeyi yaratmıştır. O, her şeyi bilendir. (-6/101)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; hristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkar edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? (9/30)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

İşte Meryem oğlu İsa; hakkında kuşkuya düştükleri "Hak Söz".(19/34)

Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değil. O yücedir. Bir işin olmasına karar verirse, ancak ona: "Ol" der, o da hemen oluverir. (19/35)

TEVAZU

O Rahman'ın kulları yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (Furkan, 63)

TEVBE

Derken Adem, Rabbinden (birtakım) kelimeler aldı. Bunun üzerine (Allah da) tevbesini kabul etti. Şüphesiz O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (2/37)

Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yaratan (gerçek ilah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, yaratıcınız katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (2/54)

Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (Müslümanlar) kıl ve soyumuzdan sana teslim olmuş (Müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin." (2/128)

Ancak tevbe edenler, (kendilerini ve başkalarını) düzeltenler ve (indirileni) açıklayanlar(a gelince); artık onların tevbelerini kabul ederim. Ben, tevbeleri kabul edenim, esirgeyenim. (2/160)

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye

kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Sana 'kadınların aybaşı halini' sorarlar. De ki: "O, bir rahatsızlık (eza)dır. Aybaşı halinde kadınlardan ayrılın ve temizlenmelerine kadar onlara (cinsel anlamda) yaklaşmayın. Temizlendiklerinde, Allah'ın size emrettiği yerden onlara gidin. Şüphesiz Allah, tevbe edenleri sever, temizlenenleri de sever." (2/222)

Şayet böyle yapmazsanız, Allah'a ve Resulüne karşı savaş açtığınızı bilin. Eğer tevbe ederseniz, artık sermayeleriniz sizindir. (Böylece) Ne zulmetmiş olursunuz, ne zulme uğratılmış olursunuz. (2/279)

Ancak bundan sonra tevbe edenler, 'salih olarak davrananlar' başka. Çünkü Allah, gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir. (3/89)

Doğrusu, imanlarından sonra inkâr edenler, sonra inkârlarını arttıranlar; bunların tevbeleri kesinlikle kabul edilmez. İşte bunlar, sapıkların ta kendileridir. (3/90)

(Allah'ın) Onların tevbelerini kabul etmesi veya zalim olduklarından dolayı azablandırması işinden sana bir şey (sorumluluk ve görev) yoktur. (3/128)

Sizlerden fuhuş yapanların, her ikisine eziyet edin. Eğer tevbe ederler de ıslah olurlarsa artık onlardan vazgeçin. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (4/16)

Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların, sonra hemencecik tevbe edenlerin(kidir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/17)

Tevbe; ne, kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatınca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler, ne de kafir olarak ölenler için değil. Böyleleri için acı bir azab hazırlamışızdır. (4/18)

Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/26)

Allah, tevbelerinizi kabul etmek ister; şehvetleri ardınca gidenler ise, sizin büyük bir sapma ile sapmanızı isterler. (4/27)

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden, esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Ancak tevbe edenler, ıslah edenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini katıksız olarak Allah için (halis) kılanlar başka; işte onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah mü'minlere büyük bir ecir verecektir. (4/146)

Ancak, sizin onlara güç yetirmenizden önce tevbe edenler başka. Bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/34)

Ancak kim işlediği zulümden sonra tevbe eder ve (davranışlarını) düzeltirse, şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Muhakkak Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (5/39)

Bir fitne olmayacak sandılar, körleştiler, sağırlaştılar. Sonra Allah, tevbelerini kabul etti, (yine) onlardan çoğunluğu körleştiler, sağırlaştılar. Allah yapmakta olduklarını görendir. (5/71)

Yine de Allah'a tevbe edip bağışlanma istemeyecekler mi? Oysa Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/74)

Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir." (6/54)

Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi O'nunla konuşunca: "Rabbim, bana göster, Seni göreyim" dedi. (Allah:) "Beni asla göremezsin, ama şu dağa bak; eğer o yerinde karar kılabilirse, sen de beni göreceksin." Rabbi dağa tecelli edince, onu param parça etti. Musa bayılarak yere düştü. Kendine geldiğinde: "Sen ne yücesin (Rabbim). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi. (7/143)

Kötülük işleyip bunun ardından tevbe edenler ve iman edenler; hiç şüphesiz Rabbin, bundan (tevbeden) sonra elbette bağışlayandır, esirgeyendir. (7/153)

Ve büyük Hacc (Hacc-ı Ekber) günü, Allah'tan ve Resûlü'nden insanlara bir duyuru: Kesin olarak Allah, müşriklerden uzaktır, O'nun

Resûlü de… Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak değilsiniz. İnkâr edenleri acı bir azabla müjdele. (9/3)

Haram aylar (süre tanınmış dört ay) sıyrılıp-bitince (çıkınca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verirlerse yollarını açıverin. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/5)

Eğer onlar tevbe edip namazı kılarlarsa ve zekatı verirlerse, artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (9/11)

Ve kalblerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/15)

Bunun ardından Allah, dilediği kimseden tevbesini kabul eder. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/27)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Diğerleri günahlarını itiraf ettiler, onlar salih bir ameli bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Hiç şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/102)

Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah kullarından tevbeleri kabul edecek ve sadakaları alacak olan O'dur. Şüphesiz, tevbeleri kabul eden, esirgeyen O'dur. (9/104)

Diğer bir kısmı, Allah'ın emri için ertelenmişlerdir. O, bunları, ya azablandıracak veya tevbelerini kabul edecektir. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/106)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)

Andolsun Allah, Peygamberin, Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir. (9/117)

(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (9/118)

Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar. (9/126)

Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da sizi, adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metalandırsın ve her ihsan sahibine kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirirseniz gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım. (11/3)

Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar, bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." (11/61)

Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Gerçekten benim Rabbim, esirgeyendir, sevendir." (11/90)

Seninle birlikte tevbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru davran. Ve azıtmayın. Çünkü O, yaptıklarınızı görendir. (11/112)

Sonra gerçekten Rabbin, cehalet sonucu kötülük işleyen, sonra bunun ardından tevbe eden ve ıslah olanlar(la beraberdir). Şüphesiz Rabbin bundan sonra bağışlayandır, esirgeyendir. (16/119)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunanlar (onların dışındadır); işte bunlar, cennete girecekler ve hiçbir şeyle zulme uğratılmayacaklar. (19/60)

Gerçekten ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım. (20/82)

Sonra Rabbi onu seçti, tevbesini kabul etti ve doğru yola iletti. (20/122)

Ancak bundan sonra tevbe eden ve salihçe davrananlar hariç. Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/5)

Eğer Allah'ın sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı ve Allah gerçekten tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı (ne yapardınız)? (24/10)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; işte onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (25/70)

Kim tevbe eder ve salih amellerde bulunursa, gerçekten o, tevbesi (ve kendisi) kabul edilmiş olarak Allah'a döner. (25/71)

Ancak kim tevbe edip iman eder ve salih amellerde bulunursa artık kurtuluşa erenlerden olmayı umabilir. (28/67)

Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sâdıkları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandıracak, münafıkları da dilerse azablandıracak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/24)

Şundan ki: Allah, münafık erkekleri ve münafık kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadınları azablandıracak; mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/73)

Günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, cezası pek şiddetli olan ve lütuf sahibi (Allah'tan). O'ndan başka ilah yoktur. Dönüş O'nadır. (40/3)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından herşeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

Kullarından tevbeyi kabul eden, kötülükleri affeden ve işlediklerinizi bilen O'dur. (42/25)

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükle taşıdı ve onu güçlükle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde

bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." (46/15)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermekten ürktünüz mü? Çünkü yapmadınız, Allah sizin tevbelerinizi kabul etti. Şu halde namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a ve O'nun Resûlü'ne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (58/13)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız, artık Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

Ey iman edenler, Allah'a kesin (nasuh) bir tevbe ile tevbe edin. Olabilir ki, Allah sizin kötülüklerinizi örter ve altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlerinde ve sağ yanlarında koşar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Şüphesiz Sen, herşeye güç yetirensin." (66/8)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun.

Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Gerçek şu ki, mü'min erkeklerle mü'min kadınlara işkence (fitne) uygulayanlar, sonra tevbe etmeyenler; işte onlar için, cehennem azabı vardır ve yakıcı azab onlaradır. (85/10)

Hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir. (110/3)

TEVEKKÜL

O zaman sizden iki grup, neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemişti. Oysa Allah onların (velisi) yardımcısıydı. Artık mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir. (3/122)

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (3/159)

Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yardımsız' bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (3/160)

Tamam-kabul" derler. Ama yanından çıktıkları zaman, onlardan bir grup, karanlıklarda senin söylediğinin tersini kurarlar. Allah, karanlıklarda kurduklarını yazıyor. Sen de onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (4/81)

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani bir topluluk, size ellerini uzatmaya yeltenmişti de, (Allah,) onların ellerini sizlerden geri püskürtmüştü. Allah'tan korkup-sakının. Mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler. (5/11)

Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Girerseniz, şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi. (5/23)

Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik.

'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın." (7/89)

Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir. O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler. (8/2)

Münafıklar ve kalblerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işitendir, bilendir. (8/61)

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (9/51)

Eğer onlar yüz çevirirlerse, de ki: "Bana Allah yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve büyük arşın Rabbi O'dur." (9/129)

Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülü kalmasın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin. (10/71)

Musa dedi ki: "Ey kavmim, eğer siz Allah'a iman edip Müslüman olmuşsanız artık yalnızca O'na tevekkül edin." (10/84)

Dediler ki: "Biz Allah'a tevekkül ettik; Rabbimiz, bizi zulmeden bir kavim için bir fitne (konusu) kılma." (10/85)

Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerinedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)" (11/56)

Dedi ki: "Ey kavmim görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca ıslah etmektir. Benim başarım ancak Allah iledir; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim." (11/88)

Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır, bütün işler O'na döndürülür; öyleyse O'na kulluk edin ve O'na tevekkül edin. Senin Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir. (11/123)

Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiçbir şeyi sağlayamam (gideremem).

Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler." (12/67)

Resulleri onlara dediler ki: "Doğrusu biz, sizin gibi yalnızca bir beşeriz, ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/11)

Bize ne oluyor ki, Allah'a tevekkül etmeyelim? Bize doğru olan yolları O göstermiştir. Ve elbette bize yaptığınız işkencelere karşı sabredeceğiz. Tevekkül edenler Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/12)

Onlar sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir. (16/42)

Gerçek şu ki, iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) hiçbir zorlayıcı-gücü yoktur. (16/99)

Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter. (25/58)

Sen, O güçlü ve üstün, esirgeyici olan (Allah')a tevekkül et. (26/217)

Sen, artık Allah'a tevekkül et; çünkü sen apaçık olan hak üzerindesin. (27/79)

Ki onlar, sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir. (29/59)

Allah'a tevekkül et; vekil olarak Allah yeter. (33/3)

Kafirlere ve münafıklara itaat etme, eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (33/48)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, elbette "Allah" diyecekler. De ki: "Gördünüz mü-haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, eğer Allah bana bir zarar dileyecek olsa, O'nun zararını kaldırabilirler mi? Ya da bana bir rahmet vermeyi istese, O'nun rahmetini tutup-önleyebilecekler mi" De ki: "Allah, bana yeter. Tevekkül edecek olanlar, O'na tevekkül etsinler." (39/38)

Hakkında ihtilafa düştüğünüz herhangi bir şey; artık O'nun hükmü Allah'ındır. İşte Rabbim olan Allah. Ben O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na dönüp-yönelirim. (42/10)

Size verilen herhangi bir şey, dünya hayatının metaı (kısa süreli faydalanması)dır. Allah katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. (Bu da) iman edip Rablerine tevekkül edenler içindir; (42/36)

İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerine demişlerdi ki: "Biz, sizlerden ve Allah'ın dışında taptıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayıp-inkar ettik. Sizinle aramızda, siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim, ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için

gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbimiz, biz sana tevekkül ettik ve 'içten sana yöneldik.' Dönüş sanadır." (60/4)

Allah; O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse mü'minler (yalnızca) Allah'a tevekkül etsinler. (64/13)

Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Elbette Allah, kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirendir. Allah, herşey için bir ölçü kılmıştır. (65/3)

De ki: "O (Allah) Rahman olan (esirgeyen koruyan)dır; biz O'na iman ettik ve O'na tevekkül ettik. Artık siz kimin açık bir sapmışlık içinde olduğunu pek yakında bileceksiniz." (67/29)

Onlar kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topla(n)dılar artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter O ne güzel vekildir" diyenlerdir. (3/173)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter. (4/132)

Ey Kitap Ehli dininiz konusunda taşkınlık etmeyin Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının sizin için hayırlıdır. Allah ancak bir tek ilahtır. O çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Musa'ya kitap verdik ve "Benden başka vekil edinmeyin" diye onu İsrailoğullarına kılavuz kıldık. (17/2)

Benim kullarım; senin onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücün (hakimiyetin) yoktur. Vekil olarak Rabbin yeter. (17/65)

Allah herşeyin yaratıcısıdır. O herşey üzerinde vekildir. (39/62)

(Allah) Doğunun ve batının Rabbidir. O'ndan başka ilah yoktur. Şu halde (yalnızca) O'nu vekil tut. (73/9)

TEVHİD

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi.(2/133)

Sizin ilahınız tek bir ilahtır; O'ndan başka ilah yoktur; O, Rahman'dır, Rahim'dir (bağışlayan ve esirgeyendir). (2/163)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve

arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiç birşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (2/255)

Şüphesiz bu, gerçek bir olayın haberidir. Allah'tan başka ilah yoktur. Ve şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/62)

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiç bir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim." Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahid olun, biz gerçekten müslümanlarız." (3/64)

De ki: "Allah doğru söyledi. Öyleyse Allah'ı bir tanıyan (Hanif)ler olarak İbrahim'in dinine uyun. O, müşriklerden değildi." (3/95)

"İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.”(4/125)

Allah; O'ndan başka ilah yoktur. Kendisinde hiç bir şüphe olmayan kıyamet gününde sizleri muhakkak toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kimdir? (4/87)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Andolsun, "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir ilahtan başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse, onlardan inkar edenlere mutlaka (acı) bir azab dokunacaktır. (5/73)

Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah'ı bırakarak iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Sen'de olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sen'sin Sen." (5/116)

"Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiç bir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim

(dünya) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen her şeyin üzerine şahid olansın." (5/117)

De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsa- kendisiyle uyarmam için bana şu Kur'an vahyedildi. Gerçekten Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğuna siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şehadet etmem." De ki: O, ancak bir tek olan ilahtır ve gerçekten ben, sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım. (6/19)

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, her şeyi yaratmıştır. O, her şeyi bilendir. (6/101)

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, her şeyin üstünde bir vekildir. (6/102)

Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Ve müşriklerden yüz çevir. (6/106)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız.". (7/85)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Eğer onlar yüz çevirirlerse, de ki: "Bana Allah yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve büyük arşın Rabbi O'dur." (9/129)

Eğer buna rağmen size cevab vermezlerse, artık biliniz ki, o, gerçekten Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse artık, siz müslüman mısınız? (11/14)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." (11/61)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayır)' içinde

görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum." (11/84)

"Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı (bir sürü) Rabler mi daha hayırlıdır, yoksa kahhar (kahredici) olan bir tek Allah mı?" (12/39)

De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, her şeyin yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (13/16)

Böylece biz seni, kendisinden önce nice ümmetler gelip-geçmiş olan bir ümmete (elçi olarak) gönderdik; sana vahyettiklerimizi onlara okuyasın diye. Oysa onlar Rahman'a nankörlük ediyorlar. De ki: "O, benim Rabbimdir, O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve son dönüş O'nadır." (13/30)

Yerin başka bir yere, göklerin de (başka göklere) dönüştürüldüğü gün, onlar tek olan, kahhar olan Allah'ın huzuruna çıka(rıla)caklardır. (14/48)

İşte bu (Kur'an) uyarılıp korkutulsunlar, gerçekten O'nun yalnızca bir tek ilah olduğunu bilsinler ve temiz akıl sahipleri iyice öğüt alıp düşünsünler diye bir bildirip-duyurma (bir belağ)dır. (14/52)

Sizin ilahınız tek bir ilahtır. Ahirete inanmayanların kalpleri ise inkarcıdır ve onlar müstekbir (büyüklenmekte) olanlardır. (16/22)

Allah dedi ki: "İki ilah edinmeyin: O, ancak tek bir ilahtır. Öyleyse benden, yalnızca benden korkun." (16/51)

Ve onların kalbleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbini "bir ve tek" (ilah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçar vaziyette' gerisin geriye giderler. (17/46)

Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)

"Ve bunu (bu tevhid inancını) belki (insanlar Allah'a) dönerler diye ardında (kendi soyunda) kalıcı bir kelime olarak kıldı-bıraktı.” (43/28)

"Dediler ki: "Sen, bizi ilahlarımızdan çevirmek için mi bize geldin? Şu halde eğer doğru söylüyorsan, tehdit ettiğin şeyi, bize getir." (46/22)

TEVRAT

Yanınızda olan (Tevrat)ı doğrulayıcı olarak indirdiğime (Kur'an'a) iman edin; onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimizi az bir değer karşılığında değişmeyin. Ve yalnızca benden korkun. (2/41)

Allah katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir Kitap geldiği zaman -ki bundan önce inkâr edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince onu inkâr ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerinedir. (2/ 89)

O sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. (3/3)

Ona kitabı hikmeti Tevratı ve İncili öğretecek. (3/48)

Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin. (3/50)

Ey Kitap ehli İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyorsunuz? Tevrat da İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (3/65)

Tevrat indirilmeden evvel İsrail'in kendine haram kıldıklarından başka İsrailoğullarına bütün yiyecekler helal idi. De ki: "Şu halde eğer doğruysanız Tevrat'ı getirin de onu okuyun". (3/93)

Ey kendilerine kitap verilenler birtakım yüzleri silip de arkalarına çevirmeden ya da cumartesi adamlarını (o gün yasağı çiğneyenleri) lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden evvel yanınızdakini (Tevrat ve İncil'i) doğrulayıcı olarak indirdiğimize (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri yapılagelmiştir. (4/47)

Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olduğu halde seni nasıl hakem kılıyorlar ve sonra bunun peşinden yüz çeviriyorlar? İşte onlar inanmış değildir. (5/43)

Gerçek şu ki biz Tevratı içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar) Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar kafir olanlardır. (5/44)

Biz onda onların üzerine yazdık: Can'a can göze göz buruna burun kulağa kulak dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar zalim olanlardır. (5/45)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan

önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Ve eğer onlar Tevrat'ı İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür! (5/66)

De ki: "Ey Kitap Ehli Tevrat'ı İncil'i ve size Rabbinizden indirileni ayakta tutmadıkça hiçbir şey üzerinde değilsiniz." Andolsun Rabbinden sana indirilen onlardan çoğunun tuğyanlarını ve inkârlarını arttıracaktır. Sen de kafirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma. (5/68)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim beşikte iken de yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı hikmeti Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı alacalıyı iznimle iyileştiriyordun (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Onlar ki yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o onlara marufu (iyiliği) emrediyor münkeri (kötülüğü) yasaklıyor temiz şeyleri helal murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar destek olup savunanlar yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

Hiç şüphesiz Allah mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar öldürürler ve öldürülürler; (bu) Tevrat'ta İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

De ki: "Eğer doğruysanız bu durumda Allah katından bu ikisinden (Musa'ya indirilen Tevrat ve bana indirilen Kur'an'dan) daha doğru olan bir kitap getirin de ona uymuş olayım." (28/ 49)

Muhammed Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları rüku edenler secde edenler olarak görürsün; onlar Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış derken onu kuvvetlendirmiş derken kalınlaşmış sonra

sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları gerçekten ben sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu (içindeki derin anlamları hikmet ve hükümleriyle gereği gibi) yüklenmemiş olanların durumu koskoca kitap yükü taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötüdür. Allah zalim bir kavmi hidayete erdirmez. (62/5)

TEYEMMÜM

Ey iman edenler sarhoş iken ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/43)

Ey iman edenler namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

TIRNAK

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Hani ona akşama yakın, bir ayağını tırnağı üstüne diken, öbür üç ayağıyla toprağı kazıyan, yağız atlar sunulmuştu. (38/31)

TİCARET

Faiz (riba) yiyenler ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alışverişi helal faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse artık geçmişi kendisine işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse artık onlar ateşin halkıdır orada sürekli kalacaklardır. (Bakara, 275)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fısk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan (doğan) bir ticaretten başka haksız 'nedenler ve yollarla' (batılca) yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Şüphesiz, Allah, sizi çok esirgeyendir. (4/29)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Bir yolcu-kafilesi geldi, sucularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılaba uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Gerçekten Allah'ın Kitabını okuyanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak edenler; kesin olarak zarara uğramayacak bir ticareti umabilirler. (35/29)

Ey iman edenler, sizi acı bir azabdan kurtaracak bir ticareti haber vereyim mi? (61/10)

Oysa onlar (kendilerini tümüyle Allah'a ve İslam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman, (hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın katında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (62/11)

TOMURCUK

Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır. (4/124)

Ekinler ve yumuşak tomurcuklu göz alıcı hurmalıklar arasında?" (26/148)

Onun tomurcukları, şeytanların başları gibidir. (37/65)

Ve birbiri üstüne dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da. (50/10)

Göğüsleri henüz tomurcuklanmış yaşıt kızlar. (78/33)

TOPAL

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse, (Allah) onu, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse, onu acı bir azab ile azablandırır. (48/17)

TOPRAK

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Şüphesiz, Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi. (3/59)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

Sizi topraklarınızdan sürüp-çıkarmak istiyor. Bu durumda ne buyuruyorsunuz?" (7/110)

Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

Eğer şaşıracaksan, asıl şaşkınlık konusu onların şöyle söylemeleridir: "Biz toprak iken mi, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" İşte onlar Rablerine karşı inkâra sapanlar, işte onlar boyunlarına (ateşten) halkalar

geçirilenler ve işte onlar -içinde ebedi kalacakları- ateşin arkadaşları olanlardır. (13/5)

İnkâr edenler, resullerine dediler ki: "Muhakkak (ya) sizi kendi toprağımızdan süreceğiz veya dinimize geri döneceksiniz." Böylelikle Rableri kendilerine vahyetti ki: "Şüphesiz biz, zulmedenleri helak edeceğiz. (14/13)

Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı topluluktan gizlenir; onu aşağılanarak tutacak mı, yoksa toprağa gömecek mi? Bak, verdikleri hüküm ne kötüdür? (16/59)

Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" (17/49)

Bu, şüphesiz, onların ayetlerimizi inkar etmelerine ve: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" demelerine karşılık cezalarıdır. (17/98)

Ve onun ardından İsrailoğullarına söyledik: "O toprak (yurt)ta oturun, ahiret va'di geldiğinde hepinizi derleyip-toplayacağız." (17/104)

Biz gerçekten (yeryüzü) üzerinde olanları kupkuru-çorak bir toprak yapabiliriz. (18/8)

Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah)ı inkar mı ettin?" (18/37)

Belki Rabbim senin bağından daha hayırlısını bana verir, (seninkinin) üstüne gökten 'yakıp-yıkan bir afet' gönderir de kaygan bir toprak kesiliverir." (18/40)

Göklerde, yerde, bu ikisinin arasında ve nemli toprağın altında olanların tümü O'nundur. (20/6)

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

O, öldüğünüz, toprak ve kemik haline geldiğiniz zaman, sizin mutlaka (yeniden diriltilip) çıkarılacağınızı mı va'dediyor?" (23/35)

Dediler ki: "Öldüğümüz, bir toprak ve bir kemik olduğumuz zaman, gerçekten biz mi diriltilecek mişiz?" (23/82)

İnkâr edenler dedi ki: "biz ve atalarımız toprak olduktan sonra mı, gerçekten biz mi dirilip-çıkartılacakmışız?" (27/67)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Sizi topraktan yaratmış bulunması, O'nun ayetlerindendir; sonra siz, (yeryüzünün her yanına) yayılmakta olan bir beşer (türü) oldunuz. (30/20)

Görmüyorlar mı; biz, suyu çorak toprağa sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz; ondan hayvanları, kendileri yemektedir? Yine de görmüyorlar mı? (32/27)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Ölü toprak kendileri için bir ayettir; biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemektedirler. (36/33)

Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilecekmişiz?" (37/16)

Bizler öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuzda mı, gerçekten biz mi (yeniden diriltilip sonra da) sorguya çekilecekmişiz?" (37/53)

Hani ona akşama yakın, bir ayağını tırnağı üstüne diken, öbür üç ayağıyla toprağı kazıyan, yağız atlar sunulmuştu. (38/31)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaşatır). (40/67)

Biz öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı (yeniden diriltilecek mişiz)? Bu uzak bir dönüş (iddiasıdır)." (50/3)

Ki onlar, ufak tefek günahlar dışında, günahın büyük olanından ve çirkin utanmazlıklardan kaçınırlar. Şüphesiz senin Rabbin, mağfireti geniş olandır. O, sizi daha iyi bilendir; hem sizi topraktan inşa ettiği (yarattığı) ve siz daha annelerinizin karnında cenin halinde bulunduğunuz zaman da.

Öyleyse kendinizi temize çıkarıp-durmayın. O, sakınanı daha iyi bilendir. (53/32)

Ve derlerdi ki: "Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilecekmişiz?" (56/47)

Gerçekten Biz sizi yakın bir azab ile uyardık. Kişinin kendi ellerinin önceden takdim ettiklerine bakacağı gün, kafir olan da: "Ah, keşke ben bir toprak oluverseydim" diyecek. (78/40)

Ve 'diri diri toprağa gömülen kızcağıza' sorulduğu zaman: (81/8)

TOPUK

Böylece biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğun (yönü, Ka'be'yi) kıble yapmamız, elçiye uyanları, topukları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (2/143)

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse ya da öldürülürse, siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

Ey iman edenler, eğer inkâr edenlere itaat ederseniz, sizi topuklarınız üzerinde gerisin-geri çevirirler, böylece büyük hüsrana uğrayanlara dönersiniz. (3/149)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topuklarımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (6/71)

O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan da korkuyorum" dedi. Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (8/48)

Gerçekten benim ayetlerim size okunuyordu, fakat siz topuklarınız üzerinde geri dönüyordunuz; (23/66)

TORUN

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

Yoksa siz, gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

TOZ

Onların yaptıkları her işin önüne geçtik, böylece onu savurulmuş toz zerreleri kılıverdik. (25/23)

Tozu dumana katıp savuran (rüzgar)lara. (51/1)

Derken toz duman halinde dağılıp-savrulduğu, (56/6)

Ve o gün, öyle yüzler de vardır ki üzerini toz bürümüştür. (80/40)

Derken, orada tozu dumana katanlara. (100/4)

TRAŞ ETMEK

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (48/27)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

TUBBA KAVMİ

Onlar mı hayırlı yoksa Tubba' kavmi ve onlardan öncekiler mi? Biz onları yıkıma uğrattık. Çünkü onlar suçlu-günahkardı. (44/37)

Eyke halkı ve Tubba' kavmi de. Hepsi elçileri yalanladı; böylece benim tehdidim (onların üzerine) hak oldu. (50/14)

TUFAN (BKZ. NUH VE KAVMİ)

TUĞYAN

De ki: "Ey Kitap Ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirileni ayakta tutmadıkça hiçbir şey üzerinde değilsiniz." Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tuğyanlarını ve inkârlarını arttıracaktır. Sen de kafirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma. (5/68)

Biz onların kalplerini ve gözlerini, ilkin inanmadıkları gibi tersine çeviririz ve onları tuğyanları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda terkederiz. (6/110)

Allah'ın saptırdığı kimseye artık hidayet verecek yoktur. Ve onları tuğyanları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakıverir. (7/186)

TUR

Sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve demiştik ki:) "Size verdiğimize sımsıkı yapışın ve onda olanı (hükümleri sürekli) hatırlayın, ki sakınasınız." (2/63)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimize (Kitaba) sımsıkı sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

Kesin söz vermeleri dolayısıyla Tur'u üstlerine yükselttik ve onlara: "Bu kapıdan secde ederek girin" dedik ve onlara: "Cumartesinde haddi aşmayın" da dedik. Ve onlardan kesin bir söz aldık. (4/154)

Ona, Tur'un sağ yanından seslendik ve onu (kendisiyle) gizlice söyleşmek için yakınlaştırdık. (19/52)

Ey İsrailoğulları, andolsun, sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında sizinle vaadleştik ve üzerinize kudret helvasıyla bıldırcın indirdik. (20/80)

Ve (daha çok) Tur-i Sina'da çıkan bir ağaç (türü de yarattık); o yağlı ve yiyenlere bir katık olarak bitmekte (ürün vermekte)dir. (23/20)

Böylelikle Musa, süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca, Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine: "Siz durun, gerçekten bir ateş gördüm; umarım ondan ya bir haber, ya da ısınmanız için bir kor parçası getiririm." dedi. (28/29)

Musa'ya o işi (ilahi vahyi verip) gerçekleştirdiğimiz zaman sen (Tur'un) batı yanında değildin ve (buna) şahid olanlardan da değildin. (28/44)

(Musa'ya) Seslendiğimiz zaman da, sen Tur'un yanında değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olmak üzere senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için (gönderildin). Umulur ki, öğüt alıp düşünürler diye. (28/46)

Tur'a andolsun. (52/1)

TUR-İ SİNA

Ve (daha çok) Tur-i Sina'da çıkan bir ağaç (türü de yarattık); o yağlı ve yiyenlere bir katık olarak bitmekte (ürün vermekte)dir. (23/20)

İncire ve zeytine andolsun, (95/1)

Sina dağına, (95/2)

TUTKU

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Andolsun, kendilerine kitap verilenlere her ayeti (delili) getirsen, yine onlar senin kıblene uymaz; sen de onların kıblelerine uyacak değilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kıblesine (bile) uymaz. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, o zaman gerçekten zalimlerden olursun. (2/145)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır. (3/14)

Eğer bir kadın, kocasının nüşuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

De ki: "Ey kitap Ehli, haksız yere modeliniz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın." (5/77)

De ki: "Ben, sizin Allah'tan başka tapmakta olduklarınıza tapmaktan nehyedildim." De ki: "Ben sizin heva (istek ve tutku)larınıza uymam; yoksa bu durumda ben şaşırıp sapmış ve doğru yolu bulmamışlardan olurum." (6/56)

Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmanız dışında, O, size haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken, üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz? Gerçekten çoğu, bir ilim olmaksınız kendi heva (istek ve tutku)larıyla (kimilerini) saptırıyorlar. Şüphesiz, senin Rabbin haddi aşanları en iyi bilendir. (6/119)

De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şehadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şehadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şehadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakım güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar. (6/150)

İşte böylece biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım." (15/39)

Sen, onların hidayet bulmalarını ne kadar tutkuyla istesen de, Allah, şüphesiz saptırdığına hidayet vermez, onlar için yardım edecek yoktur. (16/37)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Onların kalpleri tutkuyla oyalanmadadır. Zulmedenler, gizlice fısıldaştılar: "Bu sizin benzeriniz olan bir beşer değil mi? Öyleyse, göz göre göre büyüye mi geleceksiniz?" (21/3)

Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve herşey) bozulmaya uğrardı. Hayır, biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (23/71)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılaba uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Kendi istek ve tutkularını (hevasını) ilah edineni gördün mü? Şimdi ona karşı sen mi vekil olacaksın? (25/43)

Buna rağmen sana icabet etmeyecek olurlarsa, artık bil ki, onlar, gerçekten kendi heva (istek ve tutku)larına uymaktadırlar. Oysa Allah'tan bir kılavuz (doğru yol gösterici) olmaksızın, kendi istek ve tutkularına (hevasına) uyandan daha sapık kimdir? Şüphesiz Allah, zulmeden bir kavme hidayet vermez. (28/50)

Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi. (29/64)

Hayır, zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. Allah'ın saptırdığını kim hidayete erdirebilir? Onların hiçbir yardımcıları yoktur. (30/29)

Ey Davud, gerçek şu ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azab vardır." (38/26)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, huccete gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldık; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin heva (istek ve tutku)larına uyma. (45/18)

Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir? (47/14)

Onlardan kimi gelip seni dinler. Nitekim yanından çıkıp-gittikleri zaman, ilim verilenlere derler ki: "O biraz önce ne söyledi?" İşte onlar; Allah, onların kalplerini mühürlemiştir ve onlar kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. (47/16)

Gerçekten dünya hayatı, ancak bir oyun ve tutkulu bir oyalanmadır. Eğer iman ederseniz ve sakınırsanız, O, size ecirlerinizi verir ve mallarınızı da istemez. (47/36)

O, hevadan (kendi istek, düşünce ve tutkularına göre) konuşmaz. (53/3)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

Yalanladılar ve kendi heva (istek ve tutku)larına uydular; oysa her iş 'sonunda kendi amacına varıp karar kılacaktır.' (54/3)

Eşlerine sevgiyle tutkun (ve) hep yaşıt, (56/37)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de

bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

Ey iman edenler, ne mallarınız, ne çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten 'tutkuya kaptırarak-alıkoymasın'; kim böyle yaparsa, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (63/9)

(Batıla ve tutkulara) Dalıp gidenlerle biz de dalar giderdik." (74/45)

Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi heva (istek ve tutkular) dan sakındırırsa, (79/40)

Malı 'bir yığma tutkusu ve hırsıyla' seviyorsunuz. (89/20)

(Mal, mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi.' (102/1)

TUVA

Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın." (20/12)

Hani Rabbi ona, kutsal vadi Tuva'da seslenmişti: (79/16)

TUZAK-DÜZEN KURMAK

(Veya) Onlar, Allah'ın tuzağından güvende mi idiler? Allah'ın bir tuzak kurmasından, hüsrana uğrayan bir topluluktan başkası (akılsızca) güvende olmaz. (7/99)

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (7/123)

Hani o inkâr edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (8/30)

O'nun dışındaki (tanrılardan). Artık siz bana, toplu olarak dilediğiniz tuzağı kurun, sonra bana süre tanımayın." (11/55)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

Bundan ötürü, tuzaklarınızı bir araya getirin, sonra gruplar halinde gelin; bugün üstünlük sağlayan, gerçekten kurtuluşu bulmuştur." (20/64)

Andolsun Allah'a, sizler arkanızı dönüp gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım." (21/57)

Şüphesiz Allah, (müşriklerin saldırı ve sinsi tuzaklarını) iman edenlerden uzaklaştırmaktadır. Gerçekten Allah, hain ve nankör olan kimseyi sevmez. (22/38)

Sen, onlara karşı hüzne kapılma ve kurdukları tuzaklardan dolayı sıkıntı içinde olma. (27/70)

Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı sonra bir münadi (şöyle) seslendi: "Ey kafile sizler gerçekten hırsızsınız." (12/70)

Onlara doğru yönelerek: "Neyi kaybettiniz?" dediler. (12/71)

Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik kim onu (bulup) getirirse (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim." (12/72)

"Allah adına hayret" dediler. "Siz de bilmişsiniz ki biz (bu) yere bozgunculuk çıkarmak amacıyla gelmedik ve biz hırsız değiliz." (12/73)

"Öyleyse" dediler. "Eğer yalan söylüyorsanız (bunun) cezası nedir?" (12/74)

Dediler ki: "Bunun cezası (su tası) yükünde bulunanın kendisidir. İşte biz zulmedenleri böyle cezalandırırız." (12/75)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarını (yoklamaya) başladı sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır. (12/76)

Dediler ki: "Ey İbrahim bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?" (21/62)

"Hayır" dedi. "Bu yapmıştır bu onların büyükleridir; eğer konuşabiliyorsa siz onlara soruverin." (21/63)

Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da; "Gerçek şu ki zalim olanlar sizlersiniz (biziz)" dediler. (21/64)

Sonra yine tepeleri üstüne ters döndüler: "Andolsun bunların konuşamayacaklarını sen de bilmektesin." (21/65)

Dedi ki: "O halde Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi tapıyorsunuz?" (21/66)

Yuh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza. Siz yine de akıllanmayacak mısınız? (21/67)

Size bir iyilik dokununca tasalanırlar size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız onların

'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz Allah yapmakta olduklarını kuşatandır. (3/120)

Hani sen mü'minleri savaşmak için elverişli yerlere yerleştirmek için evinden erkenden ayrılmıştın. Allah işitendir bilendir. (3/121)

Gerçek şu ki onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri dağları yerlerinden oynatacak da olsa Allah katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. (14/46)

Onlardan öncekiler hileli-düzenler kurmuşlardı da Allah(ın azab emri) onların kurdukları yapıların temellerine geldi böylece üstlerindeki tavan tepelerine çöktü; azab onlara şuurunda olmadıkları yerden gelmişti. (16/26)

Böylece o katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/ 25)

Böylece Rabbi duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Çünkü O işitendir bilendir. (12/34)

(Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/52)

Dediler ki: "Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çılgınca yanan ateşin içine atın." (37/97)

Böylelikle ona bir tuzak hazırlamak istediler. Oysa biz onları alçaltılmışlar kıldık. (37/98)

Rabbinin fil sahiplerine neler yaptığını görmedin mi? (105/1)

Onların 'tasarladıkları planlarını' boşa çıkarmadı mı? (105/2)

İnsanlara şiddetli bir sıkıntı dokunduktan sonra bir rahmet dokundurduğumuz zaman ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak (bir entrika çevirmek) onlar için (bir alışkanlık ve kötü bir edinim)dir. De ki: "Düzen kurmada (karşılık vermede) Allah daha hızlıdır. Şüphesiz bizim elçilerimiz sizin 'geliştirmekte olduğunuz düzenleri' yazmaktadırlar." (10/21)

İşte size böyle... Gerçekten Allah kâfirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (8/18)

Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. (27/50)

Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah düzen kurucuların en hayırlısıdır. (3/54)

TUZ

İki denizi (birbirine) salıp katan O'dur; bu, tatlı, susuzluğu giderici, bu da tuzlu ve acıdır. İkisinin arasında (birbirlerine karışmalarını önleyen) bir engel (berzah) ve aşılmayan bir sınır koymuştur. (25/53)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

Eğer dilemiş olsaydık onu tuzlu kılardık; şükretmeniz gerekmez mi? (56/70)

TÜNEL

Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, onlara bir ayet getirmek için yerde bir tünel açmaya veya göğe bir merdiven dayamaya gücün yetiyorsa (yap). Eğer Allah dileseydi, onların tümünü hidayet üzere toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma. (6/35)

- U -

UCUZ

Onu ucuz bir fiyata, sayısı belli (birkaç) dirheme sattılar. Onu pek önemsemediler. (12/20)

Allah'ın ahdini ucuz bir değere karşılık satmayın. Eğer bilirseniz, Allah katında olan sizin için daha hayırlıdır. (16/95)

UFUK

O, en yüksek bir ufuktaydı. (53/7)

Andolsun o (peygamber), onu apaçık bir ufukta görmüştür. (81/23)

UĞURSUZ

Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlarlardı. Haberiniz olsun, Allah katında asıl uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler. (7/131)

Dediler ki: "Senin ve seninle birlikte olanlar yüzünden uğursuzluğa uğradık." Dedi ki: "Sizin uğursuzluğunuz (başınıza gelenler) Allah katında (yazılı)dır. Hayır, siz denenmekte olan bir kavimsiniz." (27/47)

Dediler ki: "Herhalde biz, sizlerden dolayı uğursuzluğa uğradık. Eğer (bu söylediklerinize) bir son vermeyecek olursanız, andolsun, sizi taşa tutacağız ve mutlaka bizden yana size acı bir azab dokunacaktır." (36/18)

Dediler ki: "Uğursuzluğunuz, sizinledir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluğa uğradınız)? Hayır, siz ölçüyü taşıran bir kavimsiniz." (36/19)

Böylece biz de onlara dünya hayatında aşağılanma azabını taddırmak için, o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir aşağılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir. (41/16)

Biz, o uğursuz (felaket yüklü ve) sürekli bir günde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. (54/19)

UHUD SAVAŞI

Hani sen mü'minleri savaşmak için elverişli yerlere yerleştirmek için evinden erkenden ayrılmıştın. Allah işitendir bilendir. (3/121)

O zaman sizden iki grup neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemişti. Oysa Allah onların (velisi) yardımcısıydı. Artık mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir. (3/122)

Eğer bir yara aldıysanız o kavme de benzeri bir yara değmiştir. İşte o günleri biz onları insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu Allah'ın iman edenleri belirtip-ayırması ve sizden şahidler (veya şehidler) edinmesi içindir. Allah zulmedenleri sevmez; (3/140)

(Yine bu) Allah'ın iman edenleri arındırması ve inkâr edenleri yok etmesi içindir. (3/141)

Yoksa siz Allah içinizden cihad edenleri belirtip-ayırdetmeden ve sabredenleri de belirtip-ayırdetmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? (3/142)

Andolsun siz onunla karşılaşmadan önce ölümü temenni ediyordunuz. İşte onu gördünüz ama bakıp duruyorsunuz. (3/143)

Muhammed yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse ya da öldürülürse siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

İki topluluğun karşı karşıya geldikleri gün sizden geri dönenleri kazandıkları bazı şeyler dolayısıyla şeytan onların ayağını kaydırmak istemişti. Ama andolsun ki Allah onları affetti. Şüphesiz Allah bağışlayandır yumuşak olandır. (3/155)

Andolsun eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

İki misline uğrattığınız bir musibet size isabet edince mi: "Bu nereden" dediniz? De ki: "O sizin kendinizdendir." Şüphesiz Allah herşeye güç yetirendir. (3/165)

İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (Bu Allah'ın) mü'minleri ayırdetmesi; (3/166)

Onlar kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz ölümü kendinizden savın öyleyse." (3/168)

UMRE

Şüphesiz, 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindendir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah, şükrün karşılığını verendir, bilendir. (2/158)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı

gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

USTA

Dağlardan ustalıkla zevkli evler yontuyorsunuz." (26/149)

Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı. (38/37)

UŞAK

Allah, onu lanetlemiştir. O da (şöyle) dedi: "Andolsun, kullarından 'miktarları tesbit edilmiş bir grubu' (kendime uşak) edineceğim. (4/118)

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

UTANMAZ

Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlara vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan), kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (16/90)

O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. (19/20)

Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi." (19/28)

Çirkin utanmazlıkların (fuhşun) iman edenler içinde yaygınlaşmasından hoşlananlara, dünyada ve ahirette acıklı bir azab vardır. Allah bilir, siz ise bilmiyorsunuz. (24/19)

Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, sizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, işitendir, bilendir. (24/21)

Lut da; hani kavmine demişti ki: "Siz, açıkça gördüğünüz halde, yine de o çirkin utanmazlığı yapacak mısınız?" (27/54)

Lut da; hani kavmine demişti: "Siz gerçekten, sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı 'çirkin bir utanmazlığı' yapıyorsunuz." (29/28)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/45)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağrıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak

(helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

Ki onlar, ufak tefek günahlar dışında, günahın büyük olanından ve çirkin utanmazlıklardan kaçınırlar. Şüphesiz senin Rabbin, mağfireti geniş olandır. O, sizi daha iyi bilendir; hem sizi topraktan inşa ettiği (yarattığı) ve siz daha annelerinizin karnında cenin halinde bulunduğunuz zaman da. Öyleyse kendinizi temize çıkarıp-durmayın. O, sakınanı daha iyi bilendir. (53/32)

UYARICI

Şüphesiz biz seni bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak, hak (Kur'an) ile gönderdik. Sen cehennemin halkından sorumlu tutulmayacaksın. (2/119)

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle eriştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır, hikmet ve hüküm sahibidir. (4/165)

Ey Kitap Ehli, elçilerin arası kesildiği dönemde: "Bize müjdeci de, bir uyarıcı da gelmedi" demenize (fırsat kalmasın) diye size apaçık anlatan elçimiz geldi. Böylece müjdeci de, uyarıcı da gelmiştir artık. Allah herşeye güç yetirendir. (5/19)

Sahiplerinde (ya da arkadaşları olan peygamberde) delilikten hiçbir şey olmadığını düşünmüyorlar mı? O, apaçık bir uyarıcıdan başkası değildir. (7/184)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında kendim için yarardan ve zarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Eğer gaybı bilebilseydim muhakkak hayırdan yaptıklarımı arttırırdım ve bana bir kötülük dokunmazdı. Ben, iman eden bir topluluk için, bir uyarıcı ve bir müjde vericiden başkası değilim." (7/188)

Şimdi onların: "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah herşeye vekildir. (11/12)

İnkâr edenler derler ki: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya." Sen, yalnızca bir uyarıcısın ve her topluluk için bir hidayet önderisin. (13/7)

Ve de ki: "Şüphe yok, ben apaçık bir uyarıcıyım." (15/89)

Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkâr edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabı) alay konusu edindiler. (18/56)

De ki: "Ey insanlar, gerçekten ben sizin için yalnızca bir uyarıcıyım." (22/49)

Alemlere uyarıcı olsun diye, kuluna Furkan'ı indiren (Allah) ne yücedir. (25/1)

Dediler ki: "Bu elçiye ne oluyor ki, yemek yemekte ve pazarlarda dolaşmaktadır? Ona, kendisiyle birlikte uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?" (25/7)

Eğer dilemiş olsaydık, her kasabaya bir uyarıcı gönderirdik. (25/51)

Ben, yalnızca apaçık bir uyarıcıyım." (26/115)

Uyarıcılardan olman için, senin kalbinin üzerine (indirmiştir). (26/194)

Kendisi için bir uyarıcı olmaksızın, biz hiçbir ülkeyi yıkıma uğratmış değiliz. (26/208)

Ve Kur'an'ı okumakla da (emrolundum). Artık kim hidayete gelirse, kendi nefsi için hidayete gelmiştir; kim sapacak olursa, de ki: "Ben yalnızca uyarıcılardanım." (27/92)

(Musa'ya) Seslendiğimiz zaman da, sen Tur'un yanında değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olmak üzere senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için (gönderildin). Umulur ki, öğüt alıp düşünürler diye. (28/46)

Dediler ki: "Ona Rabbinden ayetler (birtakım mucizeler) indirilmeli değil miydi?" De ki: "Ayetler yalnızca Allah'ın katındadır. Ben ise, ancak apaçık bir uyarıcıyım." (29/50)

Yoksa onlar: "Bunu uydurdu" mu diyorlar? Hayır; o, Rabbinden olan bir haktır; senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş bir kavmi uyarman için (onu sana indirdik). Umulur ki hidayet bulurlar. (32/3)

Ey Peygamber, gerçekten biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (33/45)

Biz seni ancak bütün insanlara bir müde verici ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar. (34/28)

Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz" demişlerdir. (34/34)

Oysa biz onlara ders alacakları kitaplar vermemiştik ve kendilerine senden önce bir uyarıcı da göndermemiştik. (34/44)

Sen, yalnızca bir uyarıcısın. (35/23)

Şüphesiz biz seni, hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. hiçbir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (35/24)

Yeminlerinin olanca güçleriyle, kendilerine bir uyarıcı-korkutucu gelecek olsa, ümmetlerinin herhangi birinden mutlaka daha doğru olacaklarına dair, Allah'a and içtiler. Ancak onlara bir uyarıcı-korkutucu geldiğinde (bu,) nefretlerinden başkasını artırmadı. (35/42)

Andolsun, biz onlara uyarıcılar göndermiştik. (37/72)

İçlerinden kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaştılar. Kâfirler dedi ki: "Bu, yalan söyleyen bir büyücüdür." (38/4)

De ki: "Ben, yalnızca bir uyarıcıyım. Bir olan, kahreden Allah'tan başka bir ilah yoktur." (38/65)

Bana ancak, yalnızca apaçık bir uyarıcı olduğum vahyolunmaktadır." (38/70)

Bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak. Ama çoğu yüz çevirdiler. Artık onlar dinlemezler. (41/4)

De ki: "Ben elçilerden bir türedi değilim, bana ve size ne yapılacağını da bilemiyorum. Ben, yalnızca bana vahyedilmekte olana uyuyorum ve ben, apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim." (46/9)

Ad'ın kardeşini hatırla; onun önünden ve ardından nice uyarıcılar gelip geçmişti; hani o, Ahkaf'taki kavmini: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım" diye uyarmıştı. (46/21)

Şüphesiz, biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (48/8)

Hayır, onlara kendilerinden bir uyarıcı gelmesine şaştılar da, o kafirler: "Bu şaşılacak bir şey" dediler. (50/2)

Bu önceki uyarıcılardan bir uyarıcıdır. (53/56)

Öfkesinin-şiddetinden neredeyse patlayıp parçalanacak. Her bir grup içine atıldığında, bekçileri onlara sorar: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" (67/8)

Onlar: "Evet" derler. "Bize gerçekten bir uyarıcı geldi. Fakat biz yalanladık ve: "Allah hiçbir şey indirmedi, siz yalnızca büyük bir sapmışlık içindesiniz, dedik." (67/9)

De ki: "(Bununla ilgili) Bilgi ancak Allah'ın katındadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım." (67/26)

O da dedi ki: "Ey Kavmim, gerçek şu ki, ben size (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım." (71/2)

Sen, yalnızca ondan 'içi titreyerek korkanlar' için bir uyarıcısın. (79/45)

UYKU

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir kâimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında O'nun ilminden hiçbirşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O pek yücedir pek büyüktür. (2/255)

Hani Allah onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi gerçekten yılgınlığa kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten çekişmeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O elbette sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (8/43)

Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). (18/11)

Sen onları uyanık sanırsın oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın geri dönüp onlardan kaçardın onlardan içini korku kaplardı. (18/18)

O geceyi sizin için bir elbise uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de yayılıp-çalışma (zamanı) kılandır. (25/47)

Demişlerdir ki: "Eyvahlar bize uykuya-bırakıldığımız yerden bizi kim diriltip-kaldırdı? Bu Rahman'ın va'dettiğidir (demek ki) gönderilen (elçi)ler doğru söylemiş". (36/52)

Allah ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir. Şüphesiz bunda düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

Uykunuzu bir dinlenme yaptık. (78/9)

UZZA

Gördünüz mü-haber verin; Lat ve Uzza'yı. (53/19)

Ve üçüncü (put) olan Menat'ı(n herhangi bir güçleri var mı)? (53/20)

- Ü -

ÜCRET

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vererek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız, onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

İşte Allah'ın hidayet verdikleri bunlardır; öyleyse sen de onların bu hidayetlerine uy. De ki: "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O (Kur'an), alemlere bir 'öğüt ve hatırlatmadan' başkası değildir." (6/90)

Ey kavmim, ben bunun karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Akıl erdirmeyecek misiniz? (11/51)

Oysa ki sen buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, alemler için yalnızca bir 'öğüt ve hatırlatmadır.' (12/104)

(Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda

(kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin." (18/77)

De ki: "Ben buna karşılık, Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen (insanlar olmanız) dışında sizden bir ücret istemiyorum." (25/57)

Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a: "Şayet biz galip gelirsek, bize bir ücret var gerçekten, değil mi?" dediler. (26/41)

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir." (26/109)

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir." (26/127)

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; (26/145)

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir." (26/164)

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir." (26/180)

O (kadın)lardan biri dedi ki: "Ey babacığım, onu ücretli olarak tut; çünkü ücretle tuttuklarının en hayırlısı gerçekten o kuvvetli, güvenilir (biri)dir." (28/26)

Ey Peygamber, gerçekten biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

De ki: "Ben sizden bir ücret istemişsem, artık o sizin olsun. Benim ecrim (ücretim), yalnızca Allah'a aittir. O, herşeye şahid olandır." (34/47)

Sizden ücret istemeyenlere uyun, onlar hidayet bulmuş kimselerdir." (36/21)

(Ey Peygamber) De ki: "Ben, buna karşı sizden bir ücret istemiyorum ve (kendiliğinden) bir yükümlülük getirenlerden de değilim." (38/86)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, biz ondaki iyiliği arttırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altındalar? (52/40)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

(Boşadığınız) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

Sen, onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, onlar, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altında kalmışlar? (68/46)

ÜLFET

Nasıl oluyor da Allah'ı inkar ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz. (2/28)

Siz, insanlara iyiliği emrederken, kendinizi unutuyor musunuz? Oysa siz kitabı okuyorsunuz. Yine de akıllanmayacak mısınız? (2/44)

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (2/67)

"Onlar hala Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı.” (4/82)

Ve: "Biz hristiyanlarız" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece biz de, kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah, yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir. (5/14)

"De ki: "Düşündünüz mü hiç; eğer Allah sizin işitmenizi ve görmenizi alıverir ve kalplerinizi mühürlerse, onları size Allah'tan başka getirebilecek ilah kimdir?" Bak, biz nasıl ayetleri 'çeşitli biçimlerde açıklıyoruz da' sonra onlar (yine) sırt çevirip-engelliyorlar?” (6/46)

Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve: "Atalarımıza da (bazan) şiddetli sıkıntılar (bazan da) refah ve genişlikler dokunmuştu" dediler. Bunun üzerine, biz de onları kendileri hiç şuurunda değilken apansız kıskıvrak yakalayıverdik. (7/95)

"Onlar, göklerin ve yerin 'bağımlı olduğu egemenliğe ve sünnete' (melekût) Allah'ın yarattığı şeylere ve ihtimal (verip) ecellerinin pek yaklaştığına bakmıyorlar mı? Bundan sonra onlar artık hangi söze inanacaklar?” (7/185)

"Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar.” (9/126)

"Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakmıyorlar mı? Onun gölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner.” (16/48)

"Görmüyorlar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (ecel) kılmıştır. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak direttiler.” (17/99)

"İnsan önceden, hiç bir şey değilken, gerçekten bizim onu yaratmış bulunduğumuzu (hiç) düşünmüyor mu?” (19/67)

"Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre (ecel) olarak yaratmıştır. Gerçekten, insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkar ediyorlar.” (30/8)

"Onlar hala Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı.” (4/82)

"Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı, "İşte, sizin ve ilahınız, Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler.Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı?" (20/88)

"O inkar edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?" (21/30)

"Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiç bir çatlağı yok."(50/6)

"Bakmıyorlar mı o deveye; nasıl yaratıldı? Göğe, nasıl yükseltildi? Dağlara; nasıl oturtulup-kuruldu?Yere; nasıl yayılıp-döşendi? (88/17-20)

ÜLKE

İnkâr edenlerin ülke ülke dönüp-dolaşmaları seni aldatmasın. (3/196)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

Böylece biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (6/123)

Bu, halkı habersizken, Rabbinin ülkeleri zulüm ve helak edici olmadığındandır. (6/131)

Biz nice ülkeleri yıkıma uğrattık. Geceleri uyurlarken ya da gündüzün dinlenirlerken bizim zorlu azabımız onlara geliverdi. (7/4)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz." (Şuayb:) "Biz istemesek de mi?" dedi. (7/88)

Eğer o ülkeler halkı inansalardı ve korkup-sakınsalardı, gerçekten üzerlerine hem gökten, hem yerden (sayısız) bolluklar (bereketler) açardık; ancak onlar yalanladılar, biz de onları kazanageldikleri nedeniyle yakalayıverdik. (7/96)

O ülkeler halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/97)

Ya da o ülkeler halkı, kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/98)

İşte bu ülkeler, sana onların 'haberlerinden aktarmalar yapıyoruz.' Gerçekten, onlara elçileri apaçık belgelerle gelmişlerdi. Ama daha önceden

yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah, inkâr edenlerin kalplerini böyle damgalar. (7/101)

Ama (azab geldiği sırada) iman edip imanı kendisine yarar sağlamış -Yunus kavminin dışında- bir ülke olsaydı ya! Onlar iman ettikleri zaman dünya hayatında onlardan aşağılatıcı azabı kaldırdık ve onları belli bir zamana kadar yararlandırdık. (10/98)

Onlar, zulüm işlemektelerken, ülkeleri (veya nesilleri) yakaladığı zaman... Rabbinin yakalaması işte böyledir. Gerçekten O'nun yakalaması pek acı, pek şiddetlidir. (11/102)

Halkı, ıslah eden kimseler iken, senin Rabbin o ülkeleri zulm ile helak edecek değildi. (11/117)

Biz, kendisi için bilinen (takdir edilmiş) bir kitap olmaksızın hiçbir ülkeyi yıkıma uğratmadık. (15/4)

Biz, bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, onun 'varlık ve güç sahibi önde gelenlerine' emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarırlar. Artık onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadağın ederiz. (17/16)

hiçbir ülke (veya şehir) olmasın ki, kıyamet gününden önce biz onu (ya) bir yıkıma uğratacağız veya onu şiddetli bir azabla azablandıracağız; bu (muhakkak) o kitapta yazılıdır. (17/58)

İşte ülkeler (ve onların halkları), zulmettikleri zaman onları yıkıma uğrattık; ve yıkımları için bir buluşma zamanı tesbit ettik. (18/59)

Kendilerinden evvel yıkıma uğrattığımız hiçbir ülke (halkı) iman etmemişti; şimdi bunlar mı iman edecek? (21/6)

Biz, zulmeden ülkelerden nicesini kırıp geçirdik ve bunun ardından bir başka kavmi meydana getirdik. (21/11)

Yıkıma uğrattığımız bir ülkeye (tekrar dünya hayatı) imkansız (haram)dır; hiç şüphesiz onlar, (dünyaya) bir daha geri dönmeyecekler. (21/95)

(Halkı) Zulmediyorken yıkıma uğrattığımız nice ülkeler vardır ki, şimdi onların altları üstlerine gelmiş ıpıssız durmakta, kullanılamaz durumdaki kuyuları (terkedilmiş bulunmakta), yüksek sarayları (çın çın ötmektedir). (22/45)

Nice ülkeler vardır ki, (halkı) zulmediyorken Ben ona bir süre tanıdım, sonra yakalayıverdim; dönüş yalnızca banadır. (22/48)

Andolsun, onlar, üstüne felaket yağmuru yağdırılmış bulunan o ülkeye uğramışlardır; yine de onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar dirilmeyi ummuyorlardı. (25/40)

Kendisi için bir uyarıcı olmaksızın, biz hiçbir ülkeyi yıkıma uğratmış değiliz. (26/208)

Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman, orasını bozguna uğratırlar ve halkından onur sahibi olanları hor ve aşağılık kılarlar; işte onlar, böyle yaparlar." (27/34)

Bizim elçilerimiz İbrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman, dediler ki: "Gerçek şu ki, biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular." (29/31)

Şüphesiz biz, fasıklık yapmalarından dolayı, bu ülke halkının üstüne gökten iğrenç bir azab indireceğiz." (29/34)

Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz" demişlerdir. (34/34)

Ülkelerden niceleri vardır ki, Rablerinin ve O'nun elçilerinin emrine karşı gelip azmışlar, böylece biz de onları çetin bir hesaba çekmişiz ve onları benzeri görülmedik bir azabla azablandırmışız. (65/8)

ÜMİTSİZLİK

"Oğullarım gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırmayla) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez." (12/87)

Dediler ki: "Seni gerçekle müjdeledik; öyleyse umut kesenlerden olma." (15/55)

İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır. (17/83)

Biz insanlara bir rahmet taddırdığımız zaman onunla sevinirler; kendi ellerinin takdim ettiği dolayısıyla onlara bir kötülük isabet ettiğinde hemen umutsuzluğa kapılırlar. (30/ 36)

(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah bütün günahları bağışlar. Çünkü O bağışlayandır esirgeyendir." (39/53)

ÜMMET

Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (Müslümanlar) kıl ve soyumuzdan sana teslim olmuş (Müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin." (2/128)

Onlar bir ümmetti; gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz, onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz. (2/134, 2/141)

Böylece biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde

bulunduğun (yönü, Ka'be'yi) kıble yapmamız, elçiye uyanları, topukları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (2/143)

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle eriştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (3/110)

Her ümmetten bir şahid getirdiğimiz ve onların üzerine seni şahit olarak getirdiğimiz zaman nasıl olacak? (4/41)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür! (5/66)

Yeryüzünde hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi ümmetler olmasın. Biz Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır. (6/38)

Andolsun, senden önceki ümmetlere (peygamberler) gönderdik de onları dayanılmaz zorluk (yoksulluk) ve sıkıntılarla çeviriverdik. Umulur ki yalvarırlar diye. (6/42)

Allah'tan başka yalvarıp-yakardıklarına (taptıklarına) sövmeyin; sonra onlar da haddi aşarak bilmeksizin Allah'a söverler. İşte böyle, biz her

ümmete yaptıklarını süslü (çekici) gösterdik, sonra onların son varışları Rablerinedir. O, yapmakta olduklarını onlara haber verecektir. (6/108)

Her ümmet için bir ecel vardır. Onların ecelleri gelince, ne bir saat ertelenebilirler ne de öne alınabilirler (tam zamanında çökerler.) (7/34)

(Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendi benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbiri ardınca orada toplanınca, en sonra yer alanlar, en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı; öyleyse ateşten kat kat arttırılmış bir azab ver diyecekler. (Allah da:) "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek. (7/38)

Yarattıklarımızdan, hakka yöneltip-ileten ve onunla adaleti kılan (uygulayan) bir ümmet vardır. (7/181)

İnsanlar, tek bir ümmetten başka değildi; sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinden geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu. (10/19)

Her ümmetin bir resulü vardır. Onlara resulleri geldiği zaman, aralarında adaletle hüküm verilir ve onlar zulme uğratılmazlar. (10/47)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında, kendim için zarardan ve yarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Onların ecelleri gelince, artık ne bir saat ertelenebilirler, ne öne alınabilirler. (10/49)

Ey Nuh" denildi. "Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in. (Sizden türeyecek diğer kâfir) Ümmetleri de yararlandıracağız, sonra onlara bizden acı bir azab dokunacaktır." (11/48)

Eğer Rabbin dileseydi, insanları elbette tek bir ümmet kılardı. Oysa, onlar, anlaşmazlığı sürdürmektedirler: (11/118)

Böylece biz seni, kendisinden önce nice ümmetler gelip-geçmiş olan bir ümmete (elçi olarak) gönderdik; sana vahyettiklerimizi onlara okuyasın diye. Oysa onlar Rahman'a nankörlük ediyorlar. De ki: "O, benim Rabbimdir, O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve son dönüş O'nadır." (13/30)

hiçbir ümmet, kendi ecelini ne öne alabilir, ne de onlar ertelenebilirler. (15/5)

Andolsun, biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Andolsun Allah'a, senden önceki ümmetlere de (elçiler) gönderdik, fakat şeytan onlara yapıp ettiklerini süslü göstermiştir; bugün de onların velisi odur ve onlar için acı bir azab vardır. (16/63)

Her ümmetten bir şahid göndereceğimiz gün; (artık ondan) sonra ne inkâr edenlere (özür dilemeleri için) izin verilecek, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilecek. (16/84)

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (16/89)

Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha gelişkindir diye, yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yaparak, ipini kuvvetle eğirdikten sonra bozup-çözen (kadın) gibi olmayın. Şüphesiz Allah, sizi bununla imtihan etmektedir. Kıyamet günü hakkında ihtilafa düştüğünüz şeyi size muhakkak açıklayacaktır. (16/92)

Eğer Allah dileseydi, sizi tek bir ümmet kılardı; ancak dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirir. Yaptıklarınızdan muhakkak sorumlu tutulacaksınız. (16/93)

Gerçek şu ki, İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhiddi ve o müşriklerden değildi. (16/120)

Gerçekten, sizin bu ümmetiniz tek bir ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim, öyleyse bana ibadet ediniz. (21/92)

Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını ansınlar diye. İşte sizin ilahınız bir tek ilahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (22/34)

Biz her ümmete bir ibadet tarzı (Mensek) kıldık, onlar bu tarz üzere ibadet etmektedirler. Öyleyse, (din) iş(in)de seninle çekişmesinler. Sen, Rabbine çağır. Şüphesiz sen dosdoğru bir hidayet üzerindesin. (22/67)

Ümmetlerden hiçbiri, kendisine tesbit edilmiş eceli ne öne alabilir, ne erteleyebilir. (23/43)

Sonra birbiri peşi sıra elçilerimizi gönderdik; her ümmete kendi elçisi geldiğinde, onu yalanladılar. Böylece biz de onları (yıkıma uğratıp yok etmede) kimini kiminin izinde yürüttük ve onları (tarihin anlatıp aktardığı) bir olay kıldık. İman etmeyen kavim için yıkım olsun. (23/44)

İşte sizin ümmetiniz bir tek ümmettir ve Ben de sizin Rabbinizim; öyleyse benden korkup-sakının. (23/52)

Ve her ümmetten ayetlerimizi yalanlayan bir grubu toplayacağımız gün, artık onlar 'tutuklanıp (azab yerine) dağıtılırlar.' (27/83)

Her ümmetten bir şahid ayırıp çıkardık da: "Kesin-kanıt (burhan)ınızı getirin" dedik. Artık öğrenmiş oldular ki, hak, gerçekten Allah'ındır ve düzüp uydurdukları kendilerinden uzaklaşıp-kaybolmuşlardır. (28/75)

Eğer yalanlarsanız, sizden önceki ümmetler de (elçilerin çağrısını) yalanlamışlardır. Elçiye düşen ise, yalnızca açık bir tebliğdir." (29/18)

Şüphesiz biz seni, hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. hiçbir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (35/24)

Yeminlerinin olanca güçleriyle, kendilerine bir uyarıcı-korkutucu gelecek olsa, ümmetlerinin herhangi birinden mutlaka daha doğru olacaklarına dair, Allah'a and içtiler. Ancak onlara bir uyarıcı-korkutucu geldiğinde (bu,) nefretlerinden başkasını artırmadı. (35/42)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleye giriştiler. Ben de onları yakalayıverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış? (40/5)

Biz onlara birtakım yakın-kimseleri 'kabuk gibi üzerlerine kaplattık,' onlar da, önlerinde ve arkalarında olanları kendilerine süslü gösterdiler. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelip-geçmiş ümmetlerde (yürürlükte tutulan azab) sözü onların üzerine hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi. (41/25)

Eğer Allah dileseydi, onları her halde tek bir ümmet kılardı. Ancak O, dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere gelince; onlar için ne bir veli vardır, ne bir yardımcı (bulursun). (42/8)

Hayır; dediler ki: "Gerçekten atalarımızı bir ümmet üzerinde bulduk ve doğrusu biz onların izleri (eserleri) üstünde doğru olana (hidayete) yönelmiş (kimse)leriz." (43/22)

İşte böyle, senden önce de (herhangi) bir memlekete bir elçi göndermiş olmayalım, mutlaka onun 'refah içinde şımarıp azan önde gelenleri' (şöyle) demişlerdir: "Gerçekten biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve doğrusu biz, onların izlerine (eserlerine) uymuş kimseleriz." (43/23)

Eğer insanlar (Allah'a karşı isyanda birleşip) tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'ı (Allah'ı) inkâr edenlerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri merdivenler yapardık. (43/33)

O gün sen, her ümmeti diz üstü çökmüş (veya toplanmış) olarak görürsün. Her ümmet, kendi kitabına çağrılır. "Bugün yaptıklarınızla karşılık göreceksiniz." (45/28)

İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden evvel gelip-geçmiş ümmetler içinde (azab) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar, ziyana uğrayanlardır. (46/18)

ÜMMİ

Onlardan bir kısmı ümmidir. Kitabı bilmezler; (bildikleri) bir sürü asılsız şeylerden başkası değildir ve yalnızca zannederler. (2/78)

Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla görendir. (3/20)

Kitap Ehlinden öylesi vardır ki, bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demiş olmalarındandır. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler. (3/75)

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur, O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz. (7/158)

O, ümmîler içinde, kendilerinden olan ve onlara ayetlerini okuyan, onları arındırıp-temizleyen ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir elçi gönderendir. Oysa onlar, bundan önce gerçekten açıkça bir sapıklık içinde idiler. (62/2)

ÜRÜN

O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (2/22)

İman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edeni de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateşin azabına uğratırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

Andolsun, biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (2/155)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/265)

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş

bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

Andolsun, biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (7/130)

Ve O, yeri yayıp uzatan, onda sarsılmaz-dağlar ve ırmaklar kılandır. Orada ürünlerin her birinden ikişer çift yaratmıştır; geceyi gündüze bürümektedir. Şüphesiz bunlarda düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/3)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. Irmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Yere (gelince,) onu döşeyip-yaydık, onda sarsılmaz-dağlar bıraktık ve onda herşeyden ölçüsü belirlenmiş ürünler bitirdik. (15/19)

(İkisinden) Birinin başka ürün (veren yer)leri de vardı. Böylelikle onunla konuşurken arkadaşına dedi ki: "Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm." (18/34)

(Derken) Onun ürünleri (afetlerle) kuşatılıverdi. Artık o, uğrunda harcadıklarına karşı avuçlarını (esefle) oğuşturuyordu. O (bağın) çardakları yıkılmış durumdaydı, kendisi de şöyle diyordu: "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım." (18/42)

Yeryüzünde bir bakmadılar mı ki, biz onda her güzel (kerim) çiftten nice ürünler bitirdik. (26/7)

Dediler ki: "Eğer seninle birlikte hidayete uyacak olursak, yerimizden (yurdumuzdan ve konumumuzdan) çekilip-kopartılırız." Oysa biz onları, kendi katımızdan bir rızık olarak herşeyin ürününün aktarılıp toplandığı, güvenli bir harem'de yerleşik kılmadık mı? Fakat onların çoğu bilmiyorlar. (28/57)

Onun ürünlerinden ve kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri için. Yine de şükretmiyorlar mı? (36/35)

Eğer ürününüzü devşirecekseniz erkence kalkıp-çıkın." (68/22)

Devşirilecek (meyve ve eşsiz ürün)leri pek yakındır. (69/23)

ÜSTÜNLÜK

Onlardan kimini kimine nasıl üstün tuttuğumuzu gör. Muhakkak ahiret dereceler bakımından daha büyüktür, üstünlük bakımından da daha büyüktür. (17/21)

Süleyman Davud'a mirasçı oldu ve dedi ki: "Ey insanlar bize kuşların konuşma-dili öğretildi ve bize herşeyden (bol bir nimet) verildi. Gerçekten bu apaçık bir üstünlüktür." (27/16)

Gevşemeyin üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz. (3/139)

Ey insanlar gerçekten biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir haber alandır. (49/13)

ÜŞENME

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fısk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

ÜVEY

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

ÜZEYİR

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? (9/30)

ÜZÜM

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüsünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/11)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz

aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fışkırtmalısın." (17/91)

Onlara iki adamın örneğini ver; onlardan birine iki üzüm bağı verdik ve ikisini hurmalıklarla donattık, ikisinin arasında da ekinler bitirmiştik. (18/32)

Böylelikle, bununla size hurmalıklardan, üzümlüklerden bahçeler-bağlar geliştirdik, içlerinde çok sayıda yemişler vardır; sizler onlardan yemektesiniz. (23/19)

Biz, orada hurmalıklardan ve üzüm-bağlarından bahçeler kıldık ve içlerinde pınarlar fışkırttık: (36/34)

Nice bahçeler ve üzüm bağları. (78/32)

Üzümler, yoncalar, (80/28)

- V -

VAAD

Rabbimiz, kendisinde şüphe olmayan bir günde insanları gerçekten Sen toplayacaksın. Doğrusu Allah, va'dinden cayıp-dönmez." (3/9)

Rabbimiz, elçilerine va'dettiklerini bize ver, kıyamet gününde de bizi 'hor ve aşağılık' kılma. Şüphesiz Sen, va'dine muhalefet etmeyensin." (3/194)

İman edip salih amellerde bulunanlar, biz onları altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu, Allah'ın gerçek olan va'didir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır? (4/122)

Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır. (10/4)

Haberin olsun, göktekilerin ve yerdekilerin tümü gerçekten Allah'ındır. Haberin olsun; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; ancak onların çoğu bilmezler. (10/55)

Nuh, Rabbine seslendi. Dedi ki: "Rabbim, şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve senin va'din de doğrusu haktır. Sen hakimlerin hakimisin." (11/45)

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

Ve onun ardından İsrailoğullarına söyledik: "O toprak (yurt)ta oturun, ahiret va'di geldiğinde hepinizi derleyip-toplayacağız." (17/104)

Ve derler ki: "Rabbimiz yücedir, Rabbimizin va'di gerçekten gerçekleşmiş bulunuyor." (17/108)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

Dedi ki: "Bu benim Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman, O, bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di haktır." (18/98)

Kitap'ta İsmail'i de zikret. Çünkü o, va'dinde doğruydu ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi. (19/54)

Adn cennetleri (onlarındır) ki, Rahman (olan Allah, onu) kendi kullarına gaybtan vadetmiştir. Şüphesiz O'nun va'di yerine gelecektir. (19/61)

Onlar senden, azabın çarçabuk getirilmesini istiyorlar; Allah, va'dine kesin olarak muhalefet etmez. Gerçekten, senin Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (22/47)

Böylelikle, gözünün aydın olması, üzülmemesi ve gerçekten Allah'ın va'dinin hak olduğunu bilmesi için, onu annesine geri vermiş olduk. Ancak onların çoğu bilmezler. (28/13)

(Bu,) Allah'ın va'didir; Allah, vadinden geri dönmez. Ancak insanların çoğu bilmezler. (30/6)

Öyleyse sen sabret; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; kesin bilgiyle inanmayanlar sakın seni telaşa kaptırıp-hafifliğe (veya gevşekliğe) sürüklemesinler. (30/60)

Orada ebedi olarak kalıcıdırlar. Allah'ın va'di haktır. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/9)

Ey insanlar, Rabb'inizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (35/5)

Böylece Rabbimizin sözü (yıkım ve azab va'di) üzerimize hak oldu. Şüphesiz, (azabı) tadıcılarız." (37/31)

Ancak Rablerinden korkup-sakınanlar ise; onlara yüksek köşkler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaklar akmaktadır. (Bu,) Allah'ın va'didir. Allah, va'dinden dönmez. (39/20)

(Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (39/74)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et. (40/55)

Şu halde sen sabret, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Sonunda ya onlara va'dettiğimiz (azab)in bir kısmını sana göstereceğiz ya da senin hayatına son vereceğiz. Nihayet onlar bize döndürülecekler. (40/77)

Gerçekten Allah'ın va'di haktır, kıyamet-saatinde hiçbir kuşku yoktur" denildiği zaman, siz: "Kıyamet-saati de neymiş, biz bilmiyoruz; biz yalnızca bir zan (ve tahmin)da bulunup zannediyoruz; biz, kesin bir bilgiyle inanmakta olanlar değiliz" demiştiniz. (45/32)

O kimse ki, anne ve babasına: "Öf size, benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni (diriltilip) çıkarılacağımla mı tehdit ediyorsunuz?" dedi. O ikisi (anne ve babası) ise Allah'a yakararak: "Yazıklar sana, iman et, şüphesiz Allah'ın va'di haktır." (derler; fakat) O: "Bu, geçmişlerin masallarından başkası değildir" der. (46/17)

Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acı bir azab vardır. (46/24)

Bu nedenle gök bile yarılıp-çatlamıştır; (artık) O'nun va'di gerçekleştirilip-yerine getirilmiştir. (73/18)

VADİ

Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar uzak yamacındaydılar; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşerdiniz; ancak Allah, olacağı olan işi gerçekleştirmek için (böyle yaptı). Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten işitendir, bilendir. (8/42)

Küçük, büyük infak ettileri her nafaka ve (Allah yolunda) aştıkları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için, (bunlar) onlar adına yazılmıştır. (9/121)

Eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü, yerin parçalandığı veya ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olurdu). Hayır, emrin tümü Allah'ındır. İman edenler hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu. İnkâr edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Veya miadını şaşırmaz.) (13/31)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının

kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın." (20/12)

İnsanlar içinde haccı duyur; gerek yaya, gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler." (22/27)

Görmedin mi; onlar, her bir vadide vehmedip duruyorlar, (26/225)

Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin." (27/18)

Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, Alemlerin Rabbi olan Allah benim;" diye seslenildi. (28/30)

Hani Rabbi ona, kutsal vadi Tuva'da seslenmişti: (79/16)

Ve vadilerde kayaları oyup biçen Semud'a? (89/9)

VAHİY

Bunlar, gayb haberlerindendir; bunları sana vahyediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. (3/44)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Hani Havarilere: "Bana ve elçime iman edin" diye vahy (ilham) etmiştim; onlar da: "İman ettik, gerçekten Müslümanlar olduğumuza sen de şahid ol" demişlerdi. (5/111)

De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsa- kendisiyle uyarmam için bana şu Kur'an vahyedildi. Gerçekten Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğuna siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şehadet etmem." De ki: O, ancak bir tek olan ilahtır ve gerçekten ben, sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım. (6/19)

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (6/50)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu

zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kıskıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Ve müşriklerden yüz çevir. (6/106)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fısk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. (7/117)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Onlara bir ayet getirmediğin zaman: "Sen Onu (inmeyen ayeti) derleyip-toplasana" derler. De ki: "Ben, yalnızca bana Rabbimden vahyolunana uyarım. Bu, Rabbinizden olan basiretlerdir; iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve bir rahmettir." (7/203)

Rabbin meleklere vahyetmişti ki: "Şüphesiz ben sizinleyim, iman edenlere sağlamlık katın, inkâr edenlerin kalblerine amansız bir korku salacağım. Öyleyse (ey Müslümanlar,) vurun boyunlarının üstüne, vurun onların bütün parmaklarına." (8/12)

İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri katında 'gerçek bir makam' olduğunu müjde ver" diye vahyetmemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? İnkâr edenler: "Gerçekten bu, açıkça bir büyücüdür" dediler. (10/2)

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: "Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana

vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım." (10/15)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kıbleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır. (10/109)

Şimdi onların: "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah herşeye vekildir. (11/12)

Nuh'a vahyedildi: "Gerçekten iman edenlerin dışında, kesin olarak kimse inanmayacak. Şu halde onların işlemekte olduklarından dolayı üzülme." (11/36)

Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda- boğulacaklardır." (11/37)

Bunlar: Sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bunları sen ve kavmin bundan önce bilmiyordun. Şu halde sabret. Şüphesiz (güzel olan) sonuç takva sahiplerinindir. (11/49)

Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmemizle, en güzel kıssaları gerçek bir haber (kıssa) olarak sana aktarıyoruz, oysa sen, daha önce, bundan haberi olmayanlardandın. (12/3)

Nitekim onu götürdükleri ve kuyunun derinliklerine atmaya topluca davrandıkları zaman, biz ona (şöyle) vahyettik: "Andolsun, sen onlara kendileri, farkında değilken bu yaptıklarını haber vereceksin." (12/15)

Bu, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin. (12/102)

Biz senden önce, şehirler halkına kendilerine vahyettiğimiz kimseler dışında (başkalarını elçi olarak) göndermedik. Hiç yeryüzünde dolaşmıyorlar mı, ki kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsunlar? Korkup-sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (12/109)

Böylece biz seni, kendisinden önce nice ümmetler gelip-geçmiş olan bir ümmete (elçi olarak) gönderdik; sana vahyettiklerimizi onlara okuyasın diye. Oysa onlar Rahman'a nankörlük ediyorlar. De ki: "O, benim Rabbimdir, O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve son dönüş O'nadır." (13/30)

İnkâr edenler, resullerine dediler ki: "Muhakkak (ya) sizi kendi toprağımızdan süreceğiz veya dinimize geri döneceksiniz." Böylelikle Rableri kendilerine vahyetti ki: "Şüphesiz biz, zulmedenleri helak edeceğiz. (14/13)

Biz senden evvel kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başka (peygamberler) göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline sorun. (16/43)

Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. (16/68)

Sonra sana vahyettik: "Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dinine uy. O, müşriklerden değildi." (16/123)

Bunlar, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiği şeylerdir. Rabbin ile beraber başka ilahlar kılma, yoksa yerilmiş, kovulmuş olarak cehenneme bırakılırsın. (17/39)

Onlar neredeyse, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı düzüp uydurman için seni fitneye düşüreceklerdi; o zaman seni dost edineceklerdi. (17/73)

Andolsun, eğer dilersek, sana vahyettiklerimizi gerçekten gideriveririz, sonra bunun için bize karşı bir vekil bulamazsın. (17/86)

Sana Rabbinin Kitabından vahyedileni oku. O'nun sözlerini değiştirici yoktur ve O'nun dışında kesin olarak bir sığınacak (makam) bulamazsın. (18/27)

De ki: "Şüphesiz ben, ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim; yalnızca bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın." (18/110)

Ben seni seçmiş bulunuyorum; bundan böyle vahyolunanı dinle." (20/13)

Hani, annene vahyolunan şeyi vahyetmiştik, (şöyle ki:)" (20/38)

Gerçekten bize vahyolundu ki: Doğrusu azab, yalanlayan ve yüz çevirenlerin üstünedir." (20/48)

Andolsun, biz Musa'ya vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, yetişilmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan." (20/77)

Hak olan, biricik hükümdar olan Allah yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel, Kur'an'ı (okumada) acele etme ve de ki: "Rabbim, ilmimi arttır." (20/114)

Biz senden önce de kendilerine vahyettiğimiz erkekler dışında elçi göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, o halde zikir ehline sorun. (21/7)

Senden önce hiçbir elçi göndermedik ki, ona şunu vahyetmiş olmayalım: "Benden başka ilah yoktur, öyleyse bana ibadet edin." (21/25)

De ki: "Ben sizi yalnızca vahy ile uyarıp-korkutuyorum. Ancak sağır olanlar, uyarıldıklarında çağrıyı işitmezler." (21/45)

Ve onları, kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar bize ibadet edenlerdi. (21/73)

De ki: "Gerçekten bana: -Sizin ilahınız yalnızca bir tek ilahtır" diye vahyolunuyor; artık siz Müslüman olacak mısınız?" (21/108)

Böylelikle biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim bizim emrimiz gelip de tandır kızışınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Böylelikle biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim bizim emrimiz gelip de tandır kızışınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Musa'ya: "Kullarımı gece yürüyüşe geçir, çünkü izleneceksiniz" diye vahyettik. (26/52)

Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. (26/63)

Musa'nın annesine: "Onu emzir, şayet onun için korkacak olursan, onu suya bırak, korkma ve üzülme; çünkü onu biz sana tekrar geri vereceğiz ve onu gönderilen (elçilerden) kılacağız" diye vahyettik (bildirdik). (28/7)

Musa'ya o işi (ilahi vahyi verip) gerçekleştirdiğimiz zaman, sen (Tur'un) batı yanında değildin ve (buna) şahid olanlardan da değildin. (28/44)

Kitabın sana (kalbine vahy ile) bırakılacağını umud etmezdin; (bu,) Rabbinden ancak bir rahmettir. Öyleyse sakın kafirlere arka olma. (28/86)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/45)

Sana Rabbinden vahyedilene uy. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdârdır. (33/2)

Geniş zırhlar yap, (onları) düzenli bir biçime sok ve hepiniz salih ameller yapın. Gerçekten ben, sizin yaptıklarınızı görenim" (diye vahyettik). (34/11)

De ki: "Eğer ben sapacak olsam, artık kendi nefsim aleyhine sapmış olurum; eğer hidayeti bulacak olsam, bu da Rabbimin bana vahyetmekte olduğu (Kur'an) sayesindedir. Şüphesiz O, işitendir, yakın olandır." (34/50)

Kendinden öncekini doğrulayıcı olarak sana Kitap'tan vahyettiğimiz gerçeğin ta kendisidir. Şüphesiz Allah, elbette haber alandır, görendir. (35/31)

Ayağını depret. İşte yıkanacak ve içecek soğuk (su, diye vahyettik.). (38/42)

Bana ancak, yalnızca apaçık bir uyarıcı olduğum vahyolunmaktadır." (38/70)

Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu (ki): "Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz amellerin boşa çıkacak ve elbette sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın. (39/65)

De ki: "Ben ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim. Bana yalnızca, sizin ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunur. Öyleyse O'na yönelin ve O'ndan mağfiret dileyin. Vay haline o müşriklerin." (41/6)

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir. (41/12)

O, Aziz ve Hakim olan Allah, sana ve senden öncekilere böyle vahyetmektedir. (42/3)

İşte biz sana, böyle Arapça bir Kur'an vahyettik; şehirlerin anası (olan Mekke halkı)nı ve çevresinde olanları uyarman için ve kendisinde şüphe olmayan toplanma gününü (haber verip onları) uyarman için de. (O gün onların) Bir bölümü cennette, bir bölümü çılgınca yanan ateşin içerisindedirler. (42/7)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Kendisiyle Allah'ın konuşması, bir beşer için olacak (şey) değildir; ancak bir vahy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip kendi izniyle dilediğine vahyetmesi (durumu) başka. Gerçekten O, yüce olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (42/51)

Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz. Şüphesiz sen, dosdoğru olan bir yola yöneltip-iletiyorsun. (42/52)

Şu halde, sana vahyedilene sımsıkı-tutun; çünkü sen dosdoğru bir yol üzerindesin. (43/43)

De ki: "Ben elçilerden bir türedi değilim, bana ve size ne yapılacağını da bilemiyorum. Ben, yalnızca bana vahyedilmekte olana uyuyorum ve ben, apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim." (46/9)

O (söyledikleri), yalnızca vahyolunmakta olan bir vahiydir. (53/4)

Böylece O'nun kuluna vahyettiğini vahyetti. (53/10)

De ki: "Bana gerçekten şu vahyolundu: Cinlerden bir grup dinleyip de şöyle demişler: -Doğrusu biz, (büyük) hayranlık uyandıran bir Kur'an dinledik" (72/1)

Çünkü senin Rabbin, ona vahyetmiştir. (99/5)

VAHŞİ HAYVAN

Vahşi-hayvanlar, toplandığı zaman, (81/5)

VAKIA

Vakıa (kesin bir gerçek olan kıyamet) vuku bulduğu zaman, (56/1)

İşte o gün, vakıa (bir gerçek olan kıyamet) artık vukubulmuş (gerçekleşmiş)tur. (69/15)

VARİS

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Şüphesiz biz, gerçekten biz yaşatır ve öldürürüz ve varis olanlar biziz. (15/23)

Elbette, yeryüzünde ve onun üzerindekilere biz varis olacağız ve onlar bize döndürülecekler. (19/40)

O cennet; biz, kullarımızdan takva sahibi olanları (ona) varisçi kılacağız. (19/63)

Andolsun, biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdık. (21/105)

İşte (yeryüzünün hakimiyetine ve ahiretin nimetlerine) varis olacak onlardır. (23/10)

Ki onlar Firdevs (cennetlerin)e de varis olacaklardır; içinde de ebedi olarak kalacaklardır. (23/11)

Biz, yaşama biçimleriyle 'refah içinde şımarıp azmış' nice şehri yıkıma uğrattık. İşte meskenleri; çok az (bir zaman) dışında (onlarda) kendilerinden sonra oturulabilmiş değildir. (Onlara) Varis olanlar biziz. (28/58)

VARLIK

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı (nuru) kılan Allah'adır. (Bundan) Sonra bile, inkâr edenler, Rablerine (birtakım varlıkları ve güçleri) denk tutuyorlar. (6/1)

De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şehadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şehadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şehadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakım güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar. (6/150)

Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştukları varlıklara ve güçlere (gerçekte) uymazlar. Onlar yalnızca bir zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler.' (10/66)

(Kadın) Onların düzenlerini işitince, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlerindeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da:) "Çık, onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlıkmış gibi gözlerinde) büyüttüler, (şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler. (12/31)

Yere gelince, onu da (yaratılmış bütün) varlıklar için alçalttı-koydu. (55/10)

VARLIK (ZENGİNLİK)

Biz, bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, onun 'varlık ve güç sahibi önde gelenlerine' emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarırlar. Artık onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadağın ederiz. (17/16)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve

hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/22)

Çünkü onlar, bundan önce varlık içinde şımartılmış olanlardı. (56/45)

VASİYET

Bunu İbrahim, oğullarına vasiyet etti, Yakup da: "Oğullarım, şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti, siz de ancak Müslüman olarak can verin" (diye benzer bir vasiyette bulundu.) (2/132)

Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, eğer geride bir hayır bırakmışsa, anaya, babaya ve yakın akrabaya bilinen (uygun, meşru) bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir hak olarak- size yazıldı (farz kılındı). (2/180)

Bunun yanında, kim, vasiyet edenin haksızlığa eğilim göstereceğinden ya da günaha gireceğinden korkup da ikisinin (tarafların) arasını bulup-düzeltirse, artık ona günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/182)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar, (evlerinden) çıkarılmaksızın, bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarlarsa, artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler,) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız

kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaktırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve hayat sürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti." (19/31)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar, 'azgın ve taşkın (tağiy)' bir kavimdirler. (51/53)

VEBAL

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Bundan önce inkâr edenlerin haberi size gelmedi mi? İşte onlar, işlerinin vebalini taddılar. Onlara acı bir azab vardır. (64/5)

VEDD

Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yeğus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesr'i." (71/23)

VEFAT

Andolsun, daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuştunuz. Sonunda o,

vefat edince, demiştiniz ki; "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah, ölçüyü taşıran, şüpheci kimseyi böyle saptırır." (40/34)

VEHM

Görmedin mi; onlar, her bir vadide vehmedip duruyorlar, (26/225)

VEKİL

Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topla(n)dılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diyenlerdir. (3/173)

Tamam-kabul" derler. Ama yanından çıktıkları zaman, onlardan bir grup, karanlıklarda senin söylediğinin tersini kurarlar. Allah, karanlıklarda kurduklarını yazıyor. Sen de onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (4/81)

İşte siz böylesiniz; dünya hayatında onlardan yana mücadele ettiniz. Peki kıyamet günü onlardan yana Allah'a mücadele edecek kimdir? Ya da onlara vekil olacak kimdir? (4/109)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter. (4/132)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Senin kavmin, O (Kur'an) hak iken onu yalanladı. De ki: "Ben, üzerinize bir vekil değilim." (6/66)

Bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eğer bunları tanımayıp-küfre sapıyorlarsa, andolsun, biz buna (karşı) inkâra sapmayan bir topluluğu vekil kılmışızdır. (6/89)

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. herşeyin yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. (6/102)

Eğer Allah dileseydi onlar şirk koşmazdı. Biz seni onlar üzerinde bir gözetleyici kılmadık; sen onlar üzerinde bir vekil değilsin. (6/107)

De ki: "Ey insanlar, şüphesiz size Rabbinizden hak gelmiştir. Kim hidayet bulursa, o ancak kendi nefsi için hidayet bulmuştur. Kim saparsa, o

da, kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim." (10/108)

Şimdi onların: "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah herşeye vekildir. (11/12)

Bana etrafınızın çepeçevre kuşatılması dışında, onu ne olursa olsun mutlaka bana getireceğinize dair Allah adına kesin bir söz verinceye kadar, onu sizinle asla gönderemem." dedi. Böylelikle ona kesin bir söz verince dedi ki: "Allah, söylediklerimize vekildir." (12/66)

Musa'ya kitap verdik ve "Benden başka vekil edinmeyin" diye onu İsrailoğullarına kılavuz kıldık. (17/2)

Sizi en iyi Rabbiniz bilir; dilerse size merhamet eder, dilerse sizi azablandırır. Biz seni onların üzerine bir vekil olarak göndermedik. (17/54)

Benim kullarım; senin onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücün (hakimiyetin) yoktur." Vekil olarak Rabbin yeter. (17/65)

Kara tarafında sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden veya üzerinize taş yığınları yüklü bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? Sonra kendinize bir vekil bulamazsınız. (17/68)

Andolsun, eğer dilersek, sana vahyettiklerimizi gerçekten gideriveririz, sonra bunun için bize karşı bir vekil bulamazsın. (17/86)

Kendi istek ve tutkularını (hevasını) ilah edineni gördün mü? Şimdi ona karşı sen mi vekil olacaksın? (25/43)

(Musa) Dedi ki: "Bu, benimle senin aranda olan (bir antlaşma)dır. Bu durumda iki süreden hangisini yerine getirirsem, artık bana karşı bir haksızlık söz konusu olamaz. Allah, söylediklerimize vekildir." (28/28)

De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (32/11)

Allah'a tevekkül et; vekil olarak Allah yeter. (33/3)

Kafirlere ve münafıklara itaat etme, eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (33/48)

Şüphesiz, sana biz Kitabı insanlar için hak olmak üzere indirdik. Artık kim hidayete ererse, bu kendi lehinedir; kim saparsa, o da kendi aleyhine sapmış olur. Sen onların üzerinde vekil değilsin. (39/41)

Allah, herşeyin yaratıcısıdır. O, herşey üzerinde vekildir. (39/62)

Allah'ın dışında birtakım veliler edinenler ise; Allah, onların üzerinde gözetleyicidir. Sen onların üzerinde bir vekil değilsin. (42/6)

(Allah,) Doğunun ve batının Rabbidir. O'ndan başka ilah yoktur. Şu halde (yalnızca) O'nu vekil tut. (73/9)

VELAYET

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

İşte burada (bu durumda) velayet (yardımcılık, dostluk) hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından hayırlıdır. (18/44)

VELİ

(Yine) Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (2/107)

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkâr edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz kalacaklardır. (2/257)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de

şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fısk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kafirleri veliler edinmesinler. Kim böyle yaparsa, Allah'tan hiçbir şey (yardım) yoktur. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakınma(nız) başka. Allah, sizi kendisinden sakındırır. Varış Allah'adır. (3/28)

Doğrusu, insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah, mü'minlerin velisidir. (3/68)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter. (4/45)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

Onlar, kendilerinin inkâra sapmaları gibi sizin de inkâra sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin, ne de bir yardımcı. (4/89)

Ne sizin kuruntularınızla, ne de Kitap Ehlinin kuruntularıyla değil. Kim kötülük yaparsa, onunla ceza görür; o, Allah'tan başka bir veli (dost) ve bir yardımcı bulamaz. (4/123)

Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz? (4/144)

De ki: "O, gökleri ve yeri yaratırken ve O, (hep) besleyen (hiç) beslenmezken, ben Allah'tan başkasını mı veli edineceğim?" De ki: "Bana gerçekten Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve: Sakın müşriklerden olma." (denildi.) (6/14)

Rablerine (götürülüp) toplanacaklarından korkanları onunla (Kur'an'la) uyarıp-korkut; onlar için ondan başka ne velileri vardır ne şefaatçileri. Umulur ki korkup-sakınırlar. (6/51)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaatçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Onlar için Rableri katında barış yurdu vardır ve O, yapmakta oldukları dolayısıyla onların velisidir. (6/127)

Rabbinizden size indirilene uyun, O'ndan başka velilere uymayın. Ne az öğüt alıyorsunuz? (7/3)

Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı haketti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (7/30)

Musa, belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş adam seçip-ayırdı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutuverince, dedi ki: "Rabbim, eğer dileseydin, onları ve beni daha önceden helak ederdin. (Şimdi) İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemenden başkası değildir. Onunla sen dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla, bizi esirge; Sen bağışlayanların en hayırlısısın." (7/155)

Hiç şüphesiz, benim velim Kitabı indiren Allah'tır ve O salihlerin koruyuculuğunu (veliliğini) yapıyor. (7/196)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

Ey iman edenler, eğer imana karşı inkârı sevip-tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse, işte bunlar zulmeden kimselerdir. (9/23)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (9/116)

Haberiniz olsun; Allah'ın velileri, onlar için korku yoktur, mahzun da olmayacaklardır. (10/62)

Bunlar, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve bunların Allah'tan başka velileri yoktur. Azab onlar için kat kat arttırılır. Bunlar (hakkı) işitmeye güç yetirmezlerdi ve görmezlerdi de. (11/20)

Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz. (11/113)

Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." (12/101)

O'nun (insanın) önünden ve arkasından izleyenleri vardır, onu Allah'ın emriyle gözetip-korumaktadırlar. Gerçekten Allah, kendi nefis (öz)lerinde olanı değiştirip bozuncaya kadar, bir toplulukta olanı değiştirip-bozmaz. Allah bir topluluğa kötülük istedi mi, artık onu geri çevirmeye hiçbir (biçimde imkan) yoktur; onlar için O'ndan başka bir veli yoktur. (13/11)

De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, herşeyin yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (13/16)

Andolsun Allah'a, senden önceki ümmetlere de (elçiler) gönderdik, fakat şeytan onlara yapıp ettiklerini süslü göstermiştir; bugün de onların velisi odur ve onlar için acı bir azab vardır. (16/63)

Onun zorlayıcı-gücü ancak onu veli edinenlerle, onunla O'na (Allah'a) ortak koşanlar üzerindedir. (16/100)

Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o, gerçekten yardım görmüştür. (17/33)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çılgın alevini onlara arttırırız. (17/97)

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. (18/17)

De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (18/26)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

İnkâr edenler, Beni bırakıp kullarımı veliler edindiklerini mi sandılar? Gerçekten Biz cehennemi kafirler için bir durak olarak hazırlamışız. (18/102)

Babacığım, gerçekten ben, sana Rahman tarafından bir azabın dokunacağından korkuyorum, o zaman şeytanın velisi olursun." (19/45)

Ona yazılmıştır: "Kim onu veli edinirse, şüphesiz o (şeytan) onu şaşırtıp-saptırır ve onu çılgın ateşin azabına yöneltir." (22/4)

Derler ki: "Sen yücesin; senin dışında başka veliler edinmemiz bize yakışmaz, ancak onları ve atalarını sen meta verip yararlandırdın, öyle ki (senin) zikri(ni) unuttular ve böylece yıkıma uğrayan bir kavim oldular." (25/18)

Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim." (27/49)

Siz yerde ve gökte (Allah'ı) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'ın dışında veliniz yoktur, yardım edeniniz de yoktur. (29/22)

Allah'ın dışında başka veliler edinenlerin örneği, kendine ev edinen örümcek örneğine benzer. Gerçek şu ki, evlerin en dayanıksız olanı örümcek evidir; bir bilselerdi. (29/41)

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak, veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar, kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli, ne bir yardımcı bulamazlar. (33/17)

Orda ebedi olarak kalıcıdırlar. Onlar ne bir veli, ne bir yardımcı bulamayacaklardır. (33/65)

(Melekler) Derler ki: "Sen yücesin, bizim velimiz sensin, onlar değil. Hayır, onlar cinlere tapıyordu ve çoğu onlara iman etmişlerdi." (34/41)

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler (şöyle derler:) "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir. Gerçekten Allah, yalancı, kafir olan kimseyi hidayete erdirmez. (39/3)

Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin velileriniziz. Orda nefislerinizin arzuladığı herşey sizindir ve istediğiniz herşey de sizindir." (41/31)

Allah'ın dışında birtakım veliler edinenler ise; Allah, onların üzerinde gözetleyicidir. Sen onların üzerinde bir vekil değilsin. (42/6)

Eğer Allah dileseydi, onları her halde tek bir ümmet kılardı. Ancak O, dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere gelince; onlar için ne bir veli vardır, ne bir yardımcı (bulursun). (42/8)

Yoksa O'nun dışında birtakım veliler mi edindiler? İşte Allah; veli O'dur, ölüleri dirilten O'dur. O, herşeye güç yetirendir. (42/9)

O'dur ki, onlar umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini serip-yayar. O, Veli'dir, Hamid'dir. (42/28)

Siz yeryüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve sizin Allah'ın dışında ne bir veliniz vardır, ne bir yardımcınız. (42/31)

Allah, kimi saptırırsa, artık bundan sonra onun hiçbir velisi yoktur. Azabı gördükleri zaman, o zalimleri bir görsen; "Geri dönmeye bir yol var mı?" derler. (42/44)

Onların Allah'ın dışında kendilerine yardım edecek velileri yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir (çıkış) yolu yoktur. (42/46)

Arkalarından cehennem (onları izlemektedir). Kazandıkları şeyler, onlara hiçbir yarar sağlamaz. Allah'tan başka edindikleri veliler de. Onlar için büyük bir azab vardır. (45/10)

Çünkü onlar, Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi senden savamazlar. Şüphesiz zalimler, birbirlerinin velisidirler. Allah ise, muttakilerin velisidir. (45/19)

Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde (Allah'ı aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka) velileri yoktur. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler." (46/32)

İşte böyle; çünkü Allah, iman edenlerin velisidir; kafirlerin ise, velisi yoktur. (47/11)

Kafir olanlar, sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra, ne bir veli (koruyucu dost), ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)

Artık bugün sizden herhangi bir fidye alınmaz ve inkâr edenlerden de.. Barınma yeriniz ateştir, sizin veliniz (size yaraşan dost) odur; o ne kötü bir gidiş yeridir. (57/15)

Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinenleri görmedin mi? Onlar, ne sizdendirler, ne onlardan. Kendileri de (açıkça gerçeği) bildikleri halde, yalan üzere yemin ediyorlar. (58/14)

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cihad etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hâlâ sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Ey iman edenler, Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinmeyin; ki onlar, kafirlerin mezar halkından umut kesmeleri gibi ahiretten umut kesmişlerdir. (60/13)

De ki: "Ey Yahudi olanlar, eğer siz, (bütün) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizlerin gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız, şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)." (62/6)

VERGİ

Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (18/94)

VERİM

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

İnkâr edenler ise, kıyamet-saati onlara apansız gelinceye veya kesintiye uğramış (akim, verimsiz) bir günün azabı onlara yetişinceye kadar ondan (Kur'an'dan) yana şüphe içinde sür-git kalacaklardır. (22/55)

VESVESE

"Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davarların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost (veli) edinirse kuşkusuz o apaçık bir hüsrana uğramıştır. (4/119)

(Şeytan) Onlara vaadler ediyor onları en olmadık kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez. (4/120)

Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." (7/20)

(Allah'tan) Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen bakarsın ki görüp bilmişlerdir. (7/201)

Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?" (20/120)

Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız. (50/16)

'Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran' vesvesecinin şerrinden. (114/4)

Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kuşku, kuruntu fısıldar); (114/5)

VEZİR

(Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/52)

Dediler ki: "Ey Vezir, gerçek şu ki, bunun yaşlı (ve) büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıkoy. Doğrusu biz, seni iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/78)

Böylece onun (Yusuf'un) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçeği tam olarak ver ve bize ilave bir

bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir." (12/88)

VİCDAN

Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da; "Gerçek şu ki, zalim olanlar sizlersiniz (biziz)" dediler. (21/64)

Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklenme dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen, bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak. (27/14)

- Y -

YABANCI

Hani, yanına girdiklerinde: "Selam" demişlerdi. O da: "Selam" demişti. "(Haklarında bilgim olmayan) Yabancı bir topluluk." (51/25)

YAĞ

Ve (daha çok) Tur-i Sina'da çıkan bir ağaç (türü de yarattık); o yağlı ve yiyenlere bir katık olarak bitmekte (ürün vermekte)dir. (23/20)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

YAĞMUR

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (2/22)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/265)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırdığında, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar, onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar.

Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6)

Sonra bunun arkasından bir yıl gelecektir ki, insanlar onda bol bol yağmura kavuşturulacak ve onda sıkıp-sağacaklar." (12/49)

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Andolsun, onlar, üstüne felaket yağmuru yağdırılmış bulunan o ülkeye uğramışlardır; yine de onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar dirilmeyi ummuyorlardı. (25/40)

Ve üzerlerine bir yağmur yağdırdık; uyarılıp-korkutulanların yağmuru ne kötü. (26/173)

Ve üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılanların yağmuru ne kötüdür. (27/58)

Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıverirler. (30/48)

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdârdır. (31/34)

O'dur ki, onlar umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini serip-yayar. O, Veli'dir, Hamid'dir. (42/28)

Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acı bir azab vardır. (46/24)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

(Öyle yapın ki,) Üzerinize gökten sağanak (bol miktarda yağmur) yağdırsın." (71/11)

YAHUDİ

Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/62)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olmayan hiç kimse kesin olarak cennete giremez." Bu, onların kendi kuruntularıdır. De ki: "Eğer doğru sözlüyseniz, kesin-kanıtınızı (burhan) getirin." (2/111)

Yahudiler dediler ki: "Hıristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere değillerdir"; Hıristiyanlar da: "Yahudiler bir şey üzere değillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler (bilgisizler) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir. (2/113)

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (doğru yol) Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dini(dir); O müşriklerden değildi." (2/135)

Yoksa siz, gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hıristiyandı: ancak, O hanif (muvahhid) bir Müslümandı, müşriklerden de değildi. (3/67)

Kimi Yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini eğip bükerek ve dine bir kin ve hınç besleyerek: "Dinledik ve karşı

geldik. İşit, -işitmez olası- ve 'Raina' bizi güt, bize bak" derler. Eğer onlar: "İşittik ve itaat ettik, sen de işit ve 'Bizi gözet' deselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında, inanmazlar. (4/46)

Yahudilerin yaptıkları zulüm ve birçok kişiyi Allah'ın yolundan alıkoymaları nedeniyle (önceleri) kendilerine helal kılınmış güzel şeyleri onlara haram kıldık. (4/160)

Yahudi ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdikleriyiz" dedi. De ki: "Peki, ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azablandırıyor? Hayır, siz O'nun yarattığından birer beşersiniz. O, dilediğini bağışlar, dilediğini azaplandırır. Göklerin, yerin ve bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır." (5/18)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne(ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)

Gerçek şu ki, biz Tevratı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Ey iman edenler, Yahudi ve Hıristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez. (5/51)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, sabiîler ve Hıristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. (5/69)

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? (9/30)

Yahudi olanlara da, bundan önce sana aktardıklarımızı haram kıldık. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/118)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldıza tapanlar (Sabii) Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

De ki: "Ey Yahudi olanlar, eğer siz, (bütün) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizlerin gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız, şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)." (62/6)

YAHYA (A.S.)

Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim bana katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen duaları işitensin" dedi. (3/38)

O mihrapta namaz kılarken melekler ona seslendi: "Allah sana Yahya'yı müjdeler. O Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan efendi iffetli ve salihlerden bir peygamberdir." (3/39)

Zekeriya'yı Yahya'yı İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete eriştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. (6/85)

"Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı olsun. Rabbim onu (kendisinden) razı olunan(lardan) kıl." (19/6)

(Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya şüphesiz biz seni adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; biz bundan önce ona hiçbir adaş kılmamışız." (19/7)

(Çocuğun doğup büyümesinden sonra ona dedik ki:) "Ey Yahya Kitabı kuvvetle tut." Daha çocuk iken ona hikmet verdik. (19/12)

Katımızdan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (de verdik). O çok takva sahibi biriydi. (19/13)

Ana ve babasına itaatkardı ve isyan eden bir zorba değildi. (19/14)

Ona selam olsun; doğduğu gün öleceği gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de. (19/15)

Onun duasına icabet ettik kendisine Yahya'yı armağan ettik eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışırlardı umarak ve korkarak bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)

YAKîN

Ve yakîn sana gelinceye kadar Rabbine ibadet et. (15/99)

Sonunda yakîn (kesin bir gerçek olan ölüm) gelip bize çattı." (74/47)

Sonra onu, gerçekten yakîn gözüyle (Ayne'l Yakîn) görmüş olacaksınız. (102/7)

YAKUP (A.S)

Bunu İbrahim oğullarına vasiyet etti Yakup da: "Oğullarım şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti siz de ancak Müslüman olarak can verin" (diye benzer bir vasiyette bulundu.) (2/132)

Yoksa siz Yakub'un ölüm anında orada şahidler miydiniz? O oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

Yoksa siz gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

De ki: "Biz Allah'a bize indirilene İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene Musa'ya İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden

verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e İsmail'e İshak'a Yakub'a torunlarına İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Karısı ayaktaydı bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik. (11/71)

"Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

"Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiç bir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütuf ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler." (12/38)

Babalarının kendilerine emrettiği yerden (Mısır'a) girdiklerinde, (bu,) -Yakub'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiç bir şeyi (gidermeyi) sağlamadı. Gerçekten o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler. (12/68)

Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı olsun. Rabbim onu (kendisinden) razı olunan(lardan) kıl. (19/6)

Böylelikle onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrılınca ona İshak'ı ve (oğlu) Yakup'u armağan ettik ve her birini peygamber kıldık. (19/49)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık ecrini de dünyada verdik. Şüphesiz o ahirette salih olanlardandır. (29/27)

Ona İshak'ı armağan ettik üstüne de Yakub'u; her birini salihler kıldık. (21/72)

Ve onları kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar bize ibadet edenlerdi. (21/73)

Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da hatırla.(38/45)

Gerçekten biz onları, katıksızca, (ahiretteki asıl) yurdu düşünüp anan ihlas sahipleri kıldık. (38/46)

Ve gerçekten onlar, Bizim katımızda seçkinlerden ve hayırlı olanlardır. (38/47)

YAKUT

Sanki onlar yakut ve mercan gibidirler. (55/58)

YALAN

Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hakimlere aktarmayın. (2/188)

Gerçeği sürekli ters yüz eden, günaha düşkün olan herkesin vay haline. (45/7)

İşte böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse Rabbinin katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının yalan söz söylemekten de kaçının. (22/30)

Ki onlar yalan şahidlikte bulunmayanlar boş ve yararsız sözle karşılaştıkları zaman onurlu olarak geçenlerdir. (25/72)

Şunların hiçbirine itaat etme: Yemin edip duran aşağılık (68/10)

İş hükme bağlanıp-bitince şeytan der ki: "Doğrusu Allah size gerçek olan va'di va'detti ben de size vaadde bulundum fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu yalnızca sizi çağırdım siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

Onlardan öyleleri vardır ki dillerini kitaba doğru eğip bükerler siz onu (bu okur göründüklerini) kitaptan sanasınız diye. Oysa o kitaptan değildir. "Bu Allah katındandır" derler. Oysa o Allah katından değildir. Kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı (böyle) yalan söylerler. (3/78)

Kim de cimrilik eder kendini müstağni görürse (92/8)

Ve en güzel olanı yalan sayarsa (92/9)

Biz de ona en zorlu olanı (azaba uğramasını) kolaylaştıracağız. (92/10)

YALVARMAK

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç(likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin" dedi. (2/68)

(Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi. (2/69)

(Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaallah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. (2/70)

Andolsun, senden önceki ümmetlere (peygamberler) gönderdik de onları dayanılmaz zorluk (yoksulluk) ve sıkıntılarla çeviriverdik. Umulur ki yalvarırlar diye. (6/42)

Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yalvarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını çekici (süslü) gösterdi. (6/43)

De ki: "Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır ki, siz (açıktan ve) gizliden gizliye ona yalvararak dua etmektesiniz: -Andolsun, bizi bundan kurtarırsan, gerçekten şükredenlerden oluruz." (6/63)

Allah'tan başka yalvarıp-yakardıklarına (taptıklarına) sövmeyin; sonra onlar da haddi aşarak bilmeksizin Allah'a söverler. İşte böyle, biz her ümmete yaptıklarını süslü (çekici) gösterdik, sonra onların son varışları Rablerinedir. O, yapmakta olduklarını onlara haber verecektir. (6/108)

Rabbinize yalvara yalvara ve için için dua edin. Şüphesiz O, haddi aşanları sevmez. (7/55)

Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek onun halkı yalvarıp-yakarsınlar diye, mutlaka onları dayanılmaz bir zorluk (yoksulluk) ve sıkıntıyla yakalayıvermişiz. (7/94)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın." (7/151)

Rabbini, sabah akşam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine, ürpertiyle, yalvara yalvara ve için için zikret. Gaflete kapılanlardan olma. (7/205)

Nimet olarak size ulaşan ne varsa, Allah'tandır, sonra size bir zarar dokunduğunda (yine) ancak O'na yalvarmaktasınız. (16/53)

Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarıp-yakarma, sonra azaba uğratılanlardan olursun. (26/213)

Onlar gemiye bindikleri zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak, Allah'a yalvarıp yakarırlar. Ama onları karaya çıkarıp kurtarınca, hemen şirk koşarlar. (29/65)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırlar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarınca, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

Suçlu-günahkarları, Rableri huzurunda başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz, gördük ve işittik; şimdi bizi (bir kere daha dünyaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artık biz gerçekten kesin bilgiyle inananlarız" (diye yalvaracakları zamanı) bir görsen. (32/12)

Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (40/26)

YAMAÇ

Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar uzak yamacındaydılar; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşerdiniz; ancak Allah, olacağı olan işi gerçekleştirmek için (böyle yaptı). Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten işitendir, bilendir. (8/42)

YAPRAK

Gaybın anahtarları O'nun katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (6/59)

Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise, ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" (7/22)

Dedi ki: "O, benim asamdır; ona dayanmakta, onunla davarlarım için ağaçlardan yaprak düşürmekteyim, onda benim için daha başka yararlar da var." (20/18)

Böylece ikisi ondan yediler, hemen ardından ayıp yerleri kendilerine açılıverdi, üzerlerini cennet yapraklarından yamayıp-örtmeye başladılar. Adem, Rabbine karşı gelmiş oldu da şaşırıp-kaldı. (20/121)

Ve üzerine, sık-geniş yaprakla (kabağa benzer) türden bir ağaç bitirdik. (37/146)

Yapraklı taneler ve güzel kokulu bitkiler. (55/12)

YARDIM - YARDIMCI

Biz yalnızca Sana ibadet eder ve yalnızca Sen'den yardım dileriz. (1/4)

Eğer kulumuza indirdiğimiz (Kur'an)'den şüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir sûre getirin. Ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi (kendilerine güvendiğiniz yardımcılarınızı) çağırın. (2/23)

Sabır ve namazla yardım dileyin. Bu, şüphesiz, huşû duyanların dışındakiler için ağır (bir yük)dır. (2/45)

Ve hiç kimsenin, hiç kimse adına bir şey ödemeyeceği, hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği, hiç kimseden bir fidye alınmayacağı ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının. (2/48)

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

İşte bunlar, ahireti verip dünya hayatını satın alanlardır; bundan dolayı azabları hafifletilmez ve kendilerine yardım edilmez. (2/86)

(Yine) Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (2/107)

Sen onların dinlerine uymadıkça, yahudi ve hristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Ve hiç kimsenin hiç kimse adına bir şey ödeyemeyeceği, hiç kimseden fidye alınmayacağı ve hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının. (2/123)

Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir. (2/153)

Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki mü'minlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır. (2/214)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kafirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Her neyi nafaka olarak infak eder ve adak olarak neyi adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur. (2/270)

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/286)

Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır. (3/13)

Onlar, yaptıkları dünyada ve ahirette boşa gitmiş olanlardır. Ve onların yardımcıları yoktur. (3/22)

Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kafirleri veliler edinmesinler. Kim böyle yaparsa, Allah'tan hiç bir şey (yardım) yoktur. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakınma(nız) başka. Allah, sizi kendisinden sakındırır. Varış Allah'adır. (3/28)

Nitekim İsa, onlarda inkarı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten müslümanlar olduğumuza şahid ol" dediler. (3/52)

"İnkar edenleri ise, dünyada ve ahirette şiddetli bir azabla azablandıracağım. Onların hiç yardımcıları yoktur." (3/56)

Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (misak)' almıştı: "Andolsun size Kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız." Demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?" Onlar: "İkrar ettik" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım," demişti. (3/81)

Onlar size ezadan başka kesinlikle bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşırlarsa size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez. (3/111)

O zaman sizden iki grup, neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemişti. Oysa Allah onların (velisi) yardımcısıydı. Artık mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir. (3/122)

Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi. Şu halde Allah'tan sakının, O'na şükredebilesiniz. (3/123)

Sen mü'minlere: "Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım-iletmesi size yetmez mi?" diyordun. (3/124)

Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanıverirlerse, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır (3/125)

Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın katındandır. (3/126)

Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştır ve bize

kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi. (3/147)

Hayır, sizin mevlanız Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır. (3/150)

Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yardımsız' bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (3/160)

"Rabbimiz, şüphesiz Sen kimi ateşe sokarsan, artık onu 'hor ve aşağılık' kılmışsındır; zulmedenlerin yardımcıları yoktur." (3/192)

Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter. (4/45)

İşte bunlar Allah'ın kendilerini lanetlediğidir. Allah'ın kendisini lanetlediğine hiç bir yardımcı bulamazsın. (4/52)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

Onlar, kendilerinin inkara sapmaları gibi sizin de inkara sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin, ne de bir yardımcı. (4/89)

Ne sizin kuruntularınızla, ne de Kitap Ehlinin kuruntularıyla değil. Kim kötülük yaparsa, onunla ceza görür; o, Allah'tan başka bir veli (dost) ve bir yardımcı bulamaz. (4/123)

Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın. (4/145)

Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklenenler, onları acıklı bir azabla azablandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (4/173)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi

aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Andolsun senden önce de elçiler yalanlandı; onlara, yardımımız gelinceye kadar yalanlandıkları ve eziyete uğratıldıkları şeye sabrettiler. Allah'ın sözlerini (va'dlerini) değiştirebilecek yoktur. Andolsun, gönderilenlerin haberlerinden bir bölümü sana da geldi. (6/34)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

Oysa (bu şirk koştukları güçler ve nesneler) ne onlara bir yardıma güç yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmeğe. (7/192)

O'ndan başka taptıklarınız ise size yardıma güç yetiremezler, kendilerine de. (7/197)

Siz Rabbinizden yardım taleb ediyordunuz, O da: "Şüphesiz ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediciyim" diye cevap vermişti. (8/9)

Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/10)

Hatırlayın; hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf bırakılmıştınız, insanların sizi kapıp-yakalamasından korkuyordunuz. İşte O, sizi (yerleşik kılıp) barındırandı, sizi yardımıyla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Ki şükredesiniz. (8/26)

Geri dönerlerse, bilin ki gerçekten Allah, sizin mevlanızdır. O, ne güzel mevladır ve ne güzel yardımcıdır. (8/40)

O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu

(karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan da korkuyorum" dedi. Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (8/48)

Onlar, seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O, seni yardımıyla ve mü'minlerle destekledi. (8/62)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiç bir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/74)

Ancak müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınızdan (antlaşmadan) bir şeyi eksiltmeyenler ve size karşı hiç kimseye yardım etmeyenler başka; artık antlaşmalarını, süresi bitene kadar tamamlayın. Şüphesiz, Allah muttaki olanları sever. (9/4)

Andolsun, Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çok sayıda oluşunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmıştı, fakat size bir şey de sağlayamamıştı. Yer ise, bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonra arkanıza dönüp gerisin geri gitmiştiniz. (9/25)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkara edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkar sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkar sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkara sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin

kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (9/116)

Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz. (11/113)

Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düzüp-uydurduklarınıza karşı (kendisinden) yardım istenecek olan Allah'tır." (12/18)

Yardımcılarına dedi ki: "Sermayelerini (erzak bedellerini) yüklerinin içine koyun. İhtimal ki ailelerine döndüklerinde bunun farkına varırlar da belki geri dönerler." (12/62)

Öyle ki elçiler, umutlarını kesip de, artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir; biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu-günahkarlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir. (12/110)

İşte böylece biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

Sen, onların hidayet bulmalarını ne kadar tutkuyla istesen de, Allah, şüphesiz saptırdığına hidayet vermez, onlar için yardım edecek yoktur. (16/37)

Sabret; senin sabrın ancak Allah(ın yardımı) iledir. Onlar için hüzne kapılma ve kurmakta oldukları hileli-düzenlerden dolayı sıkıntıya düşme. (16/127)

Sonra onlara karşı size tekrar 'güç ve kuvvet verdik', size mallar ve çocuklarla yardım ettik ve topluluk olarak sizi sayıca çok kıldık. (17/6)

Allah ile beraber başka ilahlar edinme, yoksa kınanmış ve kendi başına (yapayalnız ve yardımcısız) bırakılmış olursun. (17/22)

Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o, gerçekten yardım görmüştür. (17/33)

Bu durumda, biz sana, hayatında kat kat, ölümün de kat kat (acısını) tattırırdık; sonra bize karşı bir yardımcı bulamazdın. (17/75)

Ve de ki: "Rabbim, beni (girilecek yere) doğru bir girdirişle girdir ve (çıkarılacak yerden) doğru bir çıkarışla çıkar ve katından bana yardımcı bir kuvvet ver." (17/80)

Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (18/29)

Allah'ın dışında ona yardım edecek bir topluluk yoktu, kendi kendine de yardım edemedi. (18/43)

İşte burada (bu durumda) velayet (yardımcılık, dostluk) hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından hayırlıdır. (18/44)

Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendi nefislerinin yaratılışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben, saptırıcıları yardımcı-güç de edinmedim. (18/51)

Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (güç, nimet ve imkan), daha hayırlıdır. Madem öyle, bana (insani) güçle yardım edin de, sizinle onlar arasında sapasağlam bir engel kılayım." (18/95)

De ki: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini (bir o kadarını) dahi getirsek, Rabbimin sözleri tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi. (18/109)

"Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım, benim karım da bir kısır (kadın)dır. Artık bana kendi katından bir yardımcı armağan et." (19/5)

"Ailemden bana bir yardımcı kıl," (20/29)

O inkar edenler, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi püskürtemeyecekleri ve hiç yardım alamayacakları zamanı bir bilselerdi. (21/39)

Yoksa bize karşı kendilerini, engelleyerek koruyabilecek ilahları mı var? Onların kendi nefislerine bile yardıma güçleri yetmez ve onlar bizden yakınlık bulamazlar. (21/43)

Dediler ki: "Eğer (bir şey) yapacaksanız, onu yakın ve ilahlarınıza yardımda bulunun." (21/68)

Ve ayetlerimizi yalanlayan kavimden 'ona yardım edip-öcünü aldık'. Şüphesiz onlar, kötü bir kavimdi, biz de onların tümünü suya batırıp boğduk. (21/77)

(Ya da) Zararı, yararından daha yakın olana tapar; ne kötü yardımcı ve ne kötü yoldaştır. (22/13)

Kim, Allah'ın ona, dünyada ve ahirette kesin olarak yardım etmeyeceğini sanıyorsa, göğe bir araç uzatsın sonra kesiversin de bir bakıversin, kurduğu düzen, onun öfkesini giderebilecek mi? (22/15)

Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere, savaşma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir. (22/39)

Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. (22/40)

İşte böyle; her kim kendisine yapılan haksızlığın benzeriyle karşılık verir, sonra aleyhine 'azgınlık ve saldırıda' bulunulursa, Allah, mutlaka ona yardım eder. Şüphesiz Allah, affedicidir, bağışlayıcıdır. (22/60)

Onlar, Allah'ı bırakıp da (Allah'ın) kendisine bir delil indirmediği ve haklarında (hiç bir) bilgileri olmayan şeylere tapıyorlar. Zulmedenler için hiç bir yardımcı yoktur. (22/71)

Allah adına gerektiği gibi cihad edin. O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi "müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun, siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın, sizin Mevlanız O'dur. İşte, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

"Rabbim" dedi (Nuh). "Beni yalanlamalarına karşılık, bana yardım et." (23/26)

(Peygamber) Dedi ki: "Rabbim, beni yalanlamalarına karşı bana yardım et." (23/39)

Biz onların hayırlarına koşuyoruz (veya yardım ediyoruz)? Hayır, onlar şuurunda değiller. (23/56)

Bugün feryad etmeyin, çünkü bizden yardım göremezsiniz. (23/65)

İnkar edenler dediler ki: "Bu (Kur'an) olsa olsa ancak onun uydurduğu bir yalandır, kendisi düzüp uydurmuş ve ona bir başka topluluk da

yardımda bulunmuştur." Böylelikle onlar, hiç şüphesiz haksızlık ve iftira ile geldiler. (25/4)

"İşte (ilahlarınız) sizin söylediklerinizi yalanladılar; bundan böyle (azabı) ne geri çevirmeye gücünüz yetebilir, ne de bir yardıma. Sizden kim zulmederse, ona büyük bir azab taddırırız." (25/19)

"Çünkü o, gerçekten bana geldikten sonra beni zikirden (Kur'an'dan) saptırmış oldu. Şeytan da insanı 'yapayalnız ve yardımsız" bırakandır." (25/29)

İşte böyle; biz, her peygambere suçlu-günahkarlardan bir düşman kıldık. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter. (25/31)

Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik ve onunla birlikte kardeşi Harun'u yardımcı kıldık. (25/35)

"Allah'ın dışında olan (ilah)lar; size yardımları dokunuyor mu, veya kendilerine yardımları oluyor mu? (26/93)

"Bildiğiniz şeylerle size yardım edenden korkup-sakının." (26/132)

"Size hayvanlar, çocuklar (vererek) yardım etti." (26/133)

"Bahçeler ve pınarlar da." (26/134)

(Elçi hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır, siz, hediyenizle sevinip öğünebilirsiniz" dedi. (27/36)

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından, şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işindendir; o, gerçekten açıkca saptırıcı bir düşmandır" dedi. (28/15)

Böylece şehirde korku içinde (çevreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken, bir de baktı ki, dün kendisinden yardım isteyen (kişi, bugün de) kendisine yardım için bağırıyor. Musa, ona dedi ki: "Sen açıkca bir azgınsın." (28/18)

"Ve kardeşim Harun; dil bakımından o benden daha düzgün konuşmaktadır, onu da benimle birlikte bir yardımcı olarak gönder, beni doğrulasın. Çünkü onların beni yalanlamalarından korkuyorum." (28/34)

Biz, onları ateşe çağıran önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler. (28/41)

Sonunda onu da, konağını da yerin dibine geçirdik. Böylece Allah'a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı. Ve o, kendi kendine yardım edebileceklerden de değildi. (28/81)

İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttikleri işkence ve) fitnesini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik” demektedirler. Oysa Allah, alemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir? (29/10)

Siz yerde ve gökte (Allah'ı) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'ın dışında veliniz yoktur, yardım edeniniz de yoktur. (29/22)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiç bir yardımcınız yoktur." (29/25)

Dedi ki: "Rabbim, fesat çıkaran (bu) kavme karşı bana yardım et." (29/30)

Allah'ın yardımıyla. O, dilediğine yardım eder. O, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir. (30/5)

Hayır, zulmedenler, hiç bir bilgiye dayanmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. Allah'ın saptırdığını kim hidayete erdirebilir? Onların hiç bir yardımcıları yoktur. (30/29)

Andolsun, biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise, bizim üzerimizde bir haktır. (30/47)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatçiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak, veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar, kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli, ne bir yardımcı bulamazlar. (33/17)

Allah, inkar edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiç bir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür, üstün ve galib olandır. (33/25)

Orda ebedi olarak kalıcıdırlar. Onlar ne bir veli, ne bir yardımcı bulamayacaklardır. (33/65)

İçinde onlar (şöyle) çığlık atarlar: "Rabbimiz, bizi çıkar, yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada), öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyaran da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur. (35/37)

Yardım görürler umuduyla, Allah'tan başka ilahlar edindiler. (36/74)

Onların (o ilahların) kendilerine yardım etmeye güçleri yetmez; oysa kendileri onlar için hazır bulundurulmuş askerlerdir. (36/75)

(Onlara seslenilir:) "Ne oluyor size, birbirinizle (dünyada olduğu gibi) yardımlaşmıyorsunuz?" (37/25)

Onlara yardım ettik, böylece üstün gelenler oldular. (37/116)

Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. (37/172)

Azab size gelip çatmadan evvel, Rabbinize yönelip-dönün ve O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez. (39/54)

"Ey Kavmim, bugün mülk sizindir, yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." (40/29)

Şüphesiz biz elçilerimize ve iman edenlere, dünya hayatında ve şahidlerin (şahidlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz. (40/51)

Böylece biz de onlara dünya hayatında aşağılanma azabını taddırmak için, o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir aşağılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir. (41/16)

Eğer Allah dileseydi, onları her halde tek bir ümmet kılardı. Ancak O, dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere gelince; onlar için ne bir veli vardır, ne bir yardımcı (bulursun). (42/8)

Siz yeryüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve sizin Allah'ın dışında ne bir veliniz vardır, ne bir yardımcınız. (42/31)

Onların Allah'ın dışında kendilerine yardım edecek velileri yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onun için hiç bir (çıkış) yolu yoktur. (42/46)

O gün, bir dost dosttan herhangi bir şeyle yarar sağlayamaz. Ve onlara yardım edilmez. (44/41)

Denildi ki: "Bugününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi, biz de sizi bugün unutuyoruz. Barınma yeriniz ateştir. Ve sizin için hiç bir yardımcı yoktur." (45/34)

Bu durumda, Allah'ı bırakıp yakınlık (sağlamak) için edindikleri ilahlar, onlara yardım etselerdi ya. Hayır, onlar, kendilerinden kaybolup gittiler. Bu (yalancı ilahlar ve onlara yükledikleri), onların yalanları ve uydurduklarıdır. (46/28)

Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslama ve müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır. (47/7)

Seni sürüp-çıkaran memleketinden kuvvet bakımından daha üstün nice memleketler vardı ki, biz onları yıkıma uğrattık da kendileri için hiç bir yardımcı yoktu. (47/13)

Ve Allah, sana 'üstün ve onurlu' bir zaferle yardım etsin. (48/3)

Kafir olanlar, sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra, ne bir veli (koruyucu dost), ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)

Artık ne ayağa kalkmaya güç yetirebildiler, ne yardım bulabildiler. (51/45)

O gün, ne hileli-düzenleri kendilerine herhangi bir şeyle yarar sağlayacak, ne yardım görecekler. (52/46)

"Biz, 'birbiriyle yardımlaşıp öcünü alan' bir toplumuz" mu diyorlar? (54/44)

Andolsun, Biz elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye, onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah, kendisine ve elçilerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir, üstün olandır. (57/25)

(Bundan başka bu mallar,) Hicret eden fakirleredir ki, onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp, Allah'a ve O'nun Resûlü'ne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır. (59/8)

Münafıklık edenleri görmüyor musun ki, Kitap Ehlinden inkar eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun, eğer siz (yurtlarınızdan) çıkarılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size karşı olan hiç kimseye, hiç bir zaman itaat etmeyiz. "Eğer size karşı savaşılırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah, şahidlik etmektedir ki onlar, gerçekten yalancıdırlar. (59/11)

Andolsun, (yurtlarından) çıkarılacak olurlarsa onlarla birlikte çıkmazlar. Onlara karşı savaşılırsa da, kendilerine yardımda bulunmazlar; yardım etseler bile (arkalarına) dönüp-kaçarlar. Sonra kendilerine yardım edilmez. (59/12)

Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele. (61/13)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkar etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14)

Allah, yeminlerinizin (keffaretle) çözülmesini size farz (veya meşru) kıldı. Allah, sizin mevlanız (sahibiniz, yardımcınız)dır. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (66/2)

Rahmana karşı size yardım edecek olan kimmiş? Şu sizin ordunuz mu? Kafirler yalnızca bir gurur (kesin bir aldanış) içindedirler. (67/20)

"Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunsun. Size (ürün yüklü) bağlar-bahçeler versin, ırmaklar da versin." (71/12)

Bunlar, hataları dolayısıyla suda boğuldular, sonra ateşe sokuldular. O zaman da Allah'ın dışında hiç bir yardımcı bulamadılar. (71/25)

Sonunda onlar, kendilerine vadedileni gördükleri zaman, yardımcı olmak bakımından kim daha zayıfmış ve sayı bakımından kim daha azmış artık öğrenmiş olacaklardır." (72/24)

Sonunda (yardımcı güçlerini) topladı, seslendi; (79/23)

Artık onun ne gücü vardır, ne yardımcısı. (86/10)

İşte (şu) namaz kılanların vay haline, (107/4)

Ki onlar, namazlarında yanılgıdadırlar, (107/5)

Onlar gösteriş yapmaktadırlar, (107/6)

Ve 'ufacık bir yardımı (veya zekatı) da' engellemektedirler. (107/7)

Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman, (110/1)

YARIŞ

Herkesin (her toplumun) yüzünü çevirdiği bir yön vardır. Öyleyse hayırlarda yarışınız. Her nerede olursanız, Allah sizleri bir araya getirecektir. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (2/148)

Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardandır. (3/114)

Rabbinizden olan mağfiret ve eni göklerle yer kadar olan cennete (kavuşmak için) yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır. (3/133)

Ey iman edenler, sabredin ve sabırda yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz. (3/200)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyorduk. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt

yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin." (12/17)

Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik, eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışırlardı, umarak ve korkarak bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)

İşte onlar, hayırlarda yarışmaktadırlar ve onlar bundan dolayı öne geçmektedirler. (23/61)

Sonra Kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefsine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (35/32)

Yarışıp öne geçenler de, öne geçmiş öncülerdir. (56/10)

Öncü olarak yarışıp geçenlere, (79/4)

Boyları birbiriyle yarışan ve içiçe girmiş ağaçlı bahçeler. (80/30)

Ki onun sonu misktir. Şu halde yarışmak isteyenler, bunun için yarışsınlar. (83/26)

YASAK

Andolsun, sizden cumartesi (günü) yasağı çiğneyenleri elbette biliyorsunuz. İşte biz, onlara: "Aşağılık maymunlar olun" dedik. (2/65)

Size yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin kusurlarınızı örteriz ve sizi 'onurlu-üstün' bir makama sokarız. (4/31)

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

Dedi ki: "Ey kavmim görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca ıslah etmektir. Benim başarım ancak Allah iledir; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim." (11/88)

Melekleri görecekleri gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Yasaktır, yasak." (25/22)

Kesilip-eksilmeyen ve yasaklanmayan (meyveler). (56/33)

YASTIK

Yeşil yastıklara ve çarpıcı güzellikteki döşeklere yaslanırlar. (55/76)

Dizi dizi yastıklar, (88/15)

YAŞLANMAK

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaşatır). (40/67)

YAŞLI

Dediler ki: "Ey Vezir, gerçek şu ki, bunun yaşlı (ve) büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıkoy. Doğrusu biz, seni iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/78)

Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle- davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. (17/23)

Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş, yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım." (19/4)

Dedi ki: "Rabbim, karım kısır (bir kadın) iken, benim nasıl oğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağındayım." (19/8)

Allah, sizi bir za'ftan yarattı, sonra (bu) za'fın ardından bir kuvvet kıldı, sonra bu kuvvetin ardından da bir za'f ve yaşlılık verdi. Dilediğini yaratır. O, bilendir, güç yetirendir. (30/54)

Geride bırakılanlar arasında bir yaşlı kadın dışında. (37/135)

Böylece karısı çığlıklar kopararak geldi ve yüzüne vurarak: "Kısır, yaşlı bir kadın (mı doğum yapacakmış)? dedi. (51/29)

YATAK

Ona: "Allah'tan kork" denildiğinde, büyüklük gururu onu günaha sürükler, kuşatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o. (2/206)

İnkâr edenlere de ki: "Yakında yenilgiye uğratılacaksınız ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz." Ne kötü yataktır o. (3/12)

(Bu) Az bir yarar(lanma)dır. Sonra bunların barınma yerleri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o! (3/197)

Allah'ın, bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.' Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a), itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyeni koruyanlardır. Nüşuzundan korktuğunuz kadınlara (önce) öğüt verin, (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın, (bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir, büyüktür. (4/34)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'aflar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o (4/97)

Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra, elçiye muhalefet ederse ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğü şeyde bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o!.. (4/115)

Onlar için cehennemden yataklar ve üstlerine örtüler vardır. Biz zulme sapanları işte böyle cezalandırırız. (7/41)

Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse, gerçekten o, Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)

Ey Peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert ve caydırıcı davran. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yataktır o!.. (9/73)

İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, otururken ya da ayaktayken bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki kendisine dokunan zarara bizi hiç çağırmamış gibi döner-gider. İşte, ölçüyü taşıranlara yapmakta oldukları böyle süslenmiştir. (10/12)

Allah, her dişinin neyi yüklendiğini (neye hamile kaldığını) ve döl yataklarının neyi eksiltip neyi eklediğini bilir. O'nun katında herşey bir miktar (ölçü) iledir. (13/8)

Onların yanları (gece namazına kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (32/16)

Cehennem; onlar oraya girerler; ne kötü bir yataktır o. (38/56)

Bir damla sudan (döl yatağına) meni döküldüğü zaman. (53/46)

Astarları, ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve-devşirmesi (ordakilere) yakın (kolay)dır. (55/54)

YATSI

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleri)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

YAYA

Eğer korkarsanız, yaya veya binekte iken kılın. Güvenliğe girdiğinizde ise, yine Allah'ı, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi zikredin. (2/239)

Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)

İnsanlar içinde haccı duyur; gerek yaya, gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler." (22/27)

YAYGARA

Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)

İnkar edenler dediler ki: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin ve onda (okunurken) yaygaralar koparın. Belki üstün gelirsiniz." (41/26)

YAYGI

Allah, yeri sizin için bir yaygı kıldı." (71/19)

Ve serilmiş yaygılar. (88/16)

YAZICI

Artık kim, bir mü'min olarak salih amellerde bulunursa, onun çabası için (karşılık olarak) küfran (nankörlük) yoktur. Şüphesiz biz, onun yazıcılarıyız. (21/94)

Onun sağında ve solunda oturan iki yazıcı kaydederlerken (50/17)

'Şerefli-üstün' yazıcılar. (82/11)

YECÜC MECÜC

Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (18/94)

Yecuc ve Mecuc (un sedleri) açıldığında onlar her bir tepeden akın ederler; (21/96)

YEĞUS

Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yeğus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesr'i." (71/23)

YEMEK

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hakimlere aktarmayın. (2/188)

Ey iman edenler, faizi kat kat arttırılmış olarak yemeyin. Ve Allah'tan sakının, umulur ki kurtulursunuz. (3/130)

Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştirmeyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur. (4/2)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan (doğan) bir ticaretten başka haksız 'nedenler ve yollarla' (batılca) yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Şüphesiz, Allah, sizi çok esirgeyendir. (4/29)

Ondan nehyedildikleri halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri nedeniyle (öyle yaptık.) Onlardan kafir olanlara pek acıklı bir azab hazırlamışızdır. (4/161)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa,

elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar? (5/75)

Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakının. (5/96)

(Bu sefer Havariler:) "Ondan yemek istiyoruz, kalplerimiz tatmin olsun, senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve buna şahidlerden olalım" demişlerdi. (5/113)

Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı şeyi yemeyin; çünkü bu fısk'tır (yoldan çıkıştır). Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar. Onlarla itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz. (6/121)

Dedi ki: "Sizin onu götürmeniz gerçekten beni üzer ve siz ondan habersiz iken onu kurdun yemesinden korkuyorum." (12/13)

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

Dedi ki: "Size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, rabbimin bana öğrettiklerindendir. Doğrusu ben, Allah'a iman etmeyen, ahireti de tanımayanların ta kendileri olan bir topluluğun dinini terkettim." (12/37)

Ve hayvanları da yarattı; sizin için onlarda ısınma ve yararlar vardır ve onlardan yemektesiniz. (16/5)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

(Varmaları gereken yere gelip) Geçtiklerinde (Musa) genç-yardımcısına dedi ki: "Yemeğimizi getir bize, andolsun, bu yaptığımız-yolculuktan gerçekten yorulduk." (18/62)

(Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti.

(Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin." (18/77)

Biz onları, yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz değillerdi. (21/8)

Böylelikle, bununla size hurmalıklardan, üzümlüklerden bahçeler-bağlar geliştirdik, içlerinde çok sayıda yemişler vardır; sizler onlardan yemektesiniz. (23/19)

Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır; karınlarının içinde olanlardan size içirmekteyiz ve onlarda sizin için daha birçok yararlar var. Sizler onlardan yemektesiniz. (23/21)

Kendi kavminden, inkâr edip ahirete kavuşmayı yalanlayan ve kendilerine, dünya hayatında refah verdiğimiz önde gelenler dedi ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir, kendisi de sizin yediklerinizden yemekte ve içtiklerinizden içmektedir." (23/33)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Dediler ki: "Bu elçiye ne oluyor ki, yemek yemekte ve pazarlarda dolaşmaktadır? Ona, kendisiyle birlikte uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?" (25/7)

Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden) yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmez miydi)?" Zulmedenler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." (25/8)

Senden önce gönderdiklerimizden, gerçekten yemek yiyen ve pazarlarda gezen (elçi)lerden başkasını göndermiş değiliz. Biz, sizin kiminizi kimi için deneme (fitne konusu) yaptık. Sabredecek misiniz? Senin Rabbin görendir. (25/20)

Görmüyorlar mı; biz, suyu çorak toprağa sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz; ondan hayvanları, kendileri yemektedir? Yine de görmüyorlar mı? (32/27)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağrıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın.

Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

Böylece onun (Süleymanın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkca ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

Ölü toprak kendileri için bir ayettir; biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemektedirler. (36/33)

Onun ürünlerinden ve kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri için. Yine de şükretmiyorlar mı? (36/35)

Bunun üzerine onların ilahlarına sokulup: "Yemek yemiyor musunuz?" dedi. (37/91)

Allah O'dur ki, kimine binmeniz, kiminden yemeniz için size (bir yarar olmak üzere) davarları var etti. (40/79)

Günahkar olanın yemeğidir. (44/44)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkar edenler ise, metalanırlar ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir. (47/12)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Derken onlara yaklaştırıp (ikram etti); "Yemez misiniz?" dedi. (51/27)

(Onlar yemeyince) Bunun üzerine içine bir tür korku düştü. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir erkek çocuk müjdesini verdiler. (51/28)

Yoksula yemek vermeye destekçi olmazdı." (69/34)

İrin ve kan karışımından başka bir yemek yoktur." (69/36)

Bunu da, hata edenlerden başkası yemez." (69/37)

Boğazı tıkayıp kalan bir yemek ve acı bir azab vardır. (73/13)

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. (76/8)

YEMİN

Bir de yeminlerinizi bahane ederek; iyilik yapmanız, sakınmanız ve insanların arasını düzeltmenize Allah'ı engel kılmayın. Allah işitendir, bilendir. (2/224)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş, amaçsız sözler'den dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, yumuşak davranandır. (2/225)

Kadınlarından uzaklaşmaya yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (bu süre içinde eşlerine) dönerlerse, şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/226)

Allah'ın ahdini ve yeminlerini az bir değere karşılık satanlar... İşte onlar; onlar için ahirette hiçbir pay yoktur, kıyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları gözetmez ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (3/77)

Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından ve her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (akid ile) bağladığı kimselere de kendi paylarını verin. Şüphesiz, Allah, herşeye şahid olandır. (4/33)

Öyleyse, nasıl olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu, onlara bir musibet isabet eder, sonra sana gelerek: "Kuşkusuz, biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler? (4/62)

İman edenler: "Olanca yeminleriyle elbette sizlerle birlik olduklarına ilişkin Allah'a yemin edenler bunlar mıdır? Onların bütün yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, böylece hüsrana uğrayanlar olmuşlardır." derler. (5/53)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa, bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geçerler ve: "Bizim şehadetimiz o ikisinin şehadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi aşmadık, yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler. (5/107)

Bu, gerektiği gibi şahidliği yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının ve dinleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez. (5/108)

Olanca yeminleriyle, eğer kendilerine bir ayet gelse, kesin olarak ona inanacaklarına dair Allah'a yemin ettiler. De ki: "Ayetler, ancak Allah katındadır; onlara (mucizeler) gelse de kuşkusuz inanmayacaklarının şuurunda değil misiniz? (6/109)

Ve: "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti. (7/21)

Kendilerine Allah'ın bir rahmet eriştirmeyeceğine yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı? (Cennettekilere de) Girin cennete. Sizin için korku yoktur ve mahzun olmayacaksınız." (7/49)

Ve eğer antlaşmalardan sonra, yine yeminlerini bozarlarsa ve employment dininize hınç besleyip-saldırırlarsa, bu durumda küfrün önderleriyle çarpışın. Çünkü onlar, yeminleri olmayan kimselerdir; belki cayarlar. (9/12)

Yeminlerini bozan, elçiyi (yurdundan) sürmeye çabalayan ve sizinle ilk defa (savaşa) başlayan bir toplulukla savaşmaz mısınız? Korkuyor musunuz onlardan? Eğer inanıyorsanız, kendisinden korkmanıza Allah daha layıktır. (9/13)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42)

Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur. (9/56)

Sizi hoşnut kılmak için Allah'a yemin ederler; oysa mü'min iseler, hoşnut kılınmaya Allah ve elçisi daha layıktır. (9/62)

Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile şüphesiz Allah, fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz. (9/96)

Zarar vermek, inkârı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler

ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Olanca yeminleriyle: "Öleni Allah diriltmez" diye yemin ettiler. Hayır; bu, O'nun üzerinde hak olan bir vaidtir, ancak insanların çoğu bilmezler. (16/38)

Ahidleştiğiniz zaman, Allah'ın ahdini yerine getirin, pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın; çünkü Allah'ı üzerinize kefil kılmışsınızdır. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı bilir. (16/91)

Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha gelişkindir diye, yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yaparak, ipini kuvvetle eğirdikten sonra bozup-çözen (kadın) gibi olmayın. Şüphesiz Allah, sizi bununla imtihan etmektedir. Kıyamet günü hakkında ihtilafa düştüğünüz şeyi size muhakkak açıklayacaktır. (16/92)

Yeminlerinizi kendi aranızda, bir bozuculuk unsuru edinmeyin; sonra sapasağlam basan ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoyduğunuz için kötülüğü tadarsınız. (Ayrıca) Büyük azab da sizin içindir. (16/94)

Allah'ın ahdini ucuz bir değere karşılık satmayın. Eğer bilirseniz, Allah katında olan sizin için daha hayırlıdır. (16/95)

Kendi eşlerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidleri bulunmayanlar ise, onlardan da her birinin şahidliği, Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmektir. (24/6)

Beşinci (yemini) ise, eğer yalan söyleyenlerdense, Allah'ın lanetinin muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dir. (24/7)

Onun (kadının) da dört kere Allah adına (yeminle) onun (kocasının) hiç şüphesiz yalan söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmesi kendisinden cezayı uzaklaştırır. (24/8)

Beşinci (yemini) ise, eğer o (kocası) doğru söylüyor ise, Allah'ın gazabının muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dır. (24/9)

Yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a and içtiler; eğer sen onlara emredersen (savaşa) çıkacaklar diye. De ki: "And içmeyin, bu bilinen (örf üzere) bir itaattır. Allah, yaptıklarınızdan haberdârdır." (24/53)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerinize benzeterek yemin konusu yaptığınız (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Yeminlerinin olanca güçleriyle, kendilerine bir uyarıcı-korkutucu gelecek olsa, ümmetlerinin herhangi birinden mutlaka daha doğru

olacaklarına dair, Allah'a and içtiler. Ancak onlara bir uyarıcı-korkutucu geldiğinde (bu,) nefretlerinden başkasını artırmadı. (35/42)

"Ashab-ı Yemin", ne (kutludur o) "Ashab-ı Yemin." (56/27)

"Ashab-ı Yemin" olanlar için. (56/38)

Hayır, yıldızların yer (mevki)lerine yemin ederim. (56/75)

Şüphesiz bu, eğer bilirseniz gerçekten büyük bir yemindir. (56/76)

Ve eğer "Ashab-ı Yemin"den ise, (56/90)

Artık, "Ashab-ı Yemin"den selam sana. (56/91)

Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinenleri görmedin mi? Onlar, ne sizdendirler, ne onlardan. Kendileri de (açıkça gerçeği) bildikleri halde, yalan üzere yemin ediyorlar. (58/14)

Onlar, yeminlerini bir siper edindiler, böylece Allah'ın yolundan alıkoydular. Artık onlar için alçaltıcı bir azab vardır. (58/16)

Onların tümünü Allah'ın dirilteceği gün, sizlere yemin ettikleri gibi O'na da yemin edeceklerdir ve kendilerinin bir şey üzerine olduklarını sanacaklardır. Dikkat edin; gerçekten onlar, yalan söyleyenlerin ta kendileridir. (58/18)

Onlar, yeminlerini bir siper edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Doğrusu ne kötü şey yapıyorlar. (63/2)

Allah, yeminlerinizin (keffaretle) çözülmesini size farz (veya meşru) kıldı. Allah, sizin mevlanız (sahibiniz, yardımcınız)dır. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (66/2)

Şunların hiçbirine itaat etme: Yemin edip duran, aşağılık, (68/10)

Yoksa sizin için üzerimizde kıyamete kadar sürüp gidecek bir yemin mi var ki siz ne hüküm verirseniz o, mutlaka sizin kalacak, diye. (68/39)

Hayır; gördüklerinize yemin ederim, (69/38)

Artık, doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim; Biz gerçekten güç yetireniz; (70/40)

Ancak Ashab-ı Yemin (sağ ehli) hariç. (74/39)

Artık hayır; yemin ederim (gündüz) sinip (gece) dönen (gezegen)lere, (81/15)

Yoo, şafak-vaktine yemin ederim, (84/16)

Bunlarda, akıl sahibi olan için bir yemin var, değil mi? (89/5)

Hayır; bu şehre yemin ederim, (90/1)

YEMİNİ BOZMAK

Ahidleştiğiniz zaman Allah'ın ahdini yerine getirin pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın; çünkü Allah'ı üzerinize kefil kılmışsınızdır. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı bilir. (16/91)

Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha gelişkindir diye yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yaparak ipini kuvvetle eğirdikten sonra bozup-çözen (kadın) gibi olmayın. Şüphesiz Allah sizi bununla imtihan etmektedir. Kıyamet günü hakkında ihtilafa düştüğünüz şeyi size muhakkak açıklayacaktır. (16/92)

YEMİNİN KEFARETİ

Allah sizi yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah size ayetlerini böyle açıklar umulur ki şükredersiniz. (5/89)

YEMİŞ

Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)

Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah insanlar için örnekler verir; umulur ki onlar öğüt alır-düşünürler. (14/25)

İki bağ da yemişlerini vermiş, ondan (verim bakımından) hiçbir şeyi noksan bırakmamış ve aralarında bir ırmak fışkırtmıştık. (18/33)

Böylelikle, bununla size hurmalıklardan, üzümlüklerden bahçeler-bağlar geliştirdik, içlerinde çok sayıda yemişler vardır; sizler onlardan yemektesiniz. (23/19)

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. (34/16)

YENİLGİ

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, alemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251)

İnkâr edenlere de ki: "Yakında yenilgiye uğratılacaksınız ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz." Ne kötü yataktır o. (3/12)

Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yardımsız' bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (3/160)

Rum (orduları) yenilgiye uğradı. (30/2)

Yakın bir yerde. Ama onlar, yenilgilerinden sonra yeneceklerdir. (30/3)

YERYÜZÜ

Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz" derler. (2/11)

O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (2/22)

Ki (bunlar) Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar, Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve

yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar, işte bunlardır. (2/27)

Hani Rabbin, Meleklere: "Muhakkak ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükrünle yüceltir ve (sürekli) takdis ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi. (2/30)

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırdı ve böylece onları içinde bulundukları (durum)dan çıkardı. Biz de: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır" dedik. (2/36)

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra diriltti̇ği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır. (2/168)

O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. (2/205)

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, alemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251)

(Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (2/273)

Şüphesiz küfredip kafir olarak ölenler, bunların hiçbirisinden, yeryüzü dolusu altını olsa -bunu fidye olarak verse de- kesin olarak kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır ve onların yardımcıları yoktur. (3/91)

Gerçek şu ki, sizden önce nice sünnetler gelip-geçmiştir. Bundan dolayı yeryüzünde gezip-dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonuç nasıl oldu bir görün. (3/137)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta bulundukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'aflar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o?21 (4/97)

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resûlü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (4/100)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır. (4/101)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

(Allah) Dedi: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'şaşkınca dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme." (5/26)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır. (5/32)

Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (bulundukları) yerden

sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarıdır, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Gerçek şu ki, inkâr edenler, yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa, bununla da kıyamet gününün azabından (kurtulmak için) fidye vermeye kalkışsalar, yine onlardan kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır. (5/36)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın, sonra yalanlayanların sonu nasıl oldu, bir görün." (6/11)

Yeryüzünde hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi ümmetler olmasın. Biz Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır. (6/38)

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (6/116)

O sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Şüphesiz senin Rabbin, sonuçlandırması pek çabuk olandır ve şüphesiz O, bağışlayandır, esirgeyendir. (6/165)

Andolsun, sizi yeryüzünde yerleşik kıldık ve orda size geçimlikler yarattık. Ne az şükrediyorsunuz? (7/10)

(Allah) Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belli bir vakte kadar sizin için bir yerleşim ve meta (geçim) vardır." (7/24)

Düzene konulması (ıslah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (7/56)

(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun

düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

(Bütün bunlar,) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanları doğruya erdirme(ye veya ortaya çıkarmaya yetmez) mi? Eğer biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir musibet isabet ettirirdik; ve kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle işitmeyenler olurlardı. (7/100)

Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da eziyete uğratıldık." (Musa:) "Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizleri yeryüzünde halifeler (egemenler) kılacak, böylece nasıl davranacağınızı gözleyecek" dedi. (7/129)

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (7/146)

Onları yeryüzünde ayrı ayrı topluluklar olarak paramparça dağıttık. Kimileri salih (davranışlarda) bulunuyor, kimileri de bunların dışında olan aşağılıklardır. Onları iyiliklerle ve kötülüklerle imtihan ettik, ki dönsünler. (7/168)

Hatırlayın; hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf bırakılmıştınız, insanların sizi kapıp-yakalamasından korkuyordunuz. İşte O, sizi (yerleşik kılıp) barındırandı, sizi yardımıyla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Ki şükredesiniz. (8/26)

Ve onların kalblerini uzlaştırdı. Sen, yeryüzündekilerin tümünü harcasaydın bile, onların kalblerini uzlaştıramazdın. Ama Allah, aralarını bulup onları uzlaştırdı. Çünkü O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/63)

hiçbir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

Bundan böyle yeryüzünde (size tanınmış bir süre olarak) dört ay dolaşın. Ve bilin ki Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Gerçekten Allah, inkâr edenleri hor ve aşağılık kılıcıdır. (9/2)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (9/118)

Sonra, nasıl yapıp-davranacaksınız diye gözlemek için, onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık. (10/14)

Ama (Allah) onları kurtarınca, hemen haksız yere, yeryüzünde taşkınlığa koyulurlar. Ey insanlar, sizin taşkınlığınız, ancak kendi aleyhinizedir; (bu) dünya hayatının geçici metaıdır. Sonra dönüşünüz bizedir, biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz. (10/23)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fidye olarak verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (10/78)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (10/83)

Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın? (10/99)

Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (11/6)

Bunlar, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve bunların Allah'tan başka velileri yoktur. Azab onlar için kat kat arttırılır. Bunlar (hakkı) işitmeye güç yetirmezlerdi ve görmezlerdi de. (11/20)

Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/85)

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde bulundukları refahın peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı. (11/116)

Onu satın alan bir Mısır'lı (aziz,) karısına: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak), umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Böylelikle biz, Yusuf'u yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galib olandır, ancak insanların çoğu bilmezler. (12/21)

İşte böylece biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) verdik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik yapanların ecrini kayba uğratmayız. (12/56)

Biz senden önce, şehirler halkına kendilerine vahyettiğimiz kimseler dışında (başkalarını elçi olarak) göndermedik. Hiç yeryüzünde dolaşmıyorlar mı, ki kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsunlar? Korkup-sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (12/109)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Rablerine icabet edenlere daha güzeli vardır. O'na icabet etmeyenler ise, yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa mutlaka (kurtulmak için) bunu fidye olarak verirlerdi. Sorgulamanın en kötüsü onlar içindir. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yaratıktır o!.. (13/18)

Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar; işte onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir. (13/25)

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılır?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Bunları adlandırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi (kanıyorsunuz)? Hayır, inkâr edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur. (13/33)

Musa demişti ki: "Eğer siz ve yeryüzündekilerin tümü inkâr edecek olsanız bile şüphesiz Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, övülmüştür." (14/8)

Dedi ki: "Rabbim, beni kışkırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kışkırtıp-saptıracağım." (15/39)

Andolsun, biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin. (17/37)

De ki: "Eğer yeryüzünde (insan değil de) tatmin bulmuş yürüyen melekler olsaydı, biz de onlara gökten elçi olarak elbette melek gönderirdik." (17/95)

Şüphesiz biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye. (18/7)

Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, herşeyin üzerinde güç yetirendir. (18/45)

Gerçekten, biz ona yeryüzünde sapasağlam bir iktidar verdik ve ona herşeyden bir yol (sebep) verdik. (18/84)

Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn, gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar, bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (18/94)

Elbette, yeryüzünde ve onun üzerindekilere biz varis olacağız ve onlar bize döndürülecekler. (19/40)

Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık." (20/53)

Yeryüzünde, onları sarsmasın diye, sabit dağlar yarattık ve doğru gidebilsinler diye geniş yollar açtık. (21/31)

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (22/41)

Görmedin mi, Allah, gökten su indirdi, böylece yeryüzü yemyeşil donatıldı. Şüphesiz Allah, lütfedicidir, herşeyden haberdardır. (22/63)

Biz gökten belli bir miktarda su indirdik ve onu yeryüzünde yerleştirdik; şüphesiz biz onu (kurutup) giderme gücüne de sahibiz. (23/18)

O, sizi yeryüzünde yaratıp-türetendir ve hepiniz yalnızca O'na (döndürülüp) toplanacaksınız. (23/79)

De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin:) Yeryüzü ve onun içinde olanlar kimindir?" (23/84)

Dedi ki: "Yıl sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?" (23/112)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasıktır. (24/55)

İnkâra sapanların, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacaklarını sanma. Onların son barınma yerleri ateştir. Ne kötü bir dönüştür o. (24/57)

O Rahman'ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (25/63)

Yeryüzünde bir bakmadılar mı ki, biz onda her güzel (kerim) çiftten nice ürünler bitirdik. (26/7)

Ki onlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik-düzenlik kurmuyorlar (ıslah etmiyorlar)." (26/152)

İnsanların eşyasını değerden düşürüp-eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (26/183)

Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgun çıkarıyorlar ve dirlik-düzenlik bırakmıyorlardı. (27/48)

Ya da yeryüzünü bir karar yeri kılan, onun arasında ırmaklar var eden ve ona (yeryüzü için) sarsılmaz dağlar yaratan ve iki deniz arasında bir ara-engel (haciz) koyan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (27/61)

Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, kendisine dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Ne az öğüt-alıp düşünüyorsunuz. (27/62)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, suçlu-günahkarların nasıl bir sona uğradıklarını görün" (27/69)

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. (28/4)

Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. (28/5)

Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım', Firavun'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan sakındıkları şeyi gösterelim. (28/6)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adam)ı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi

öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, ıslah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

O ve askerleri, yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandılar. (28/39)

Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi payını (nasibini) unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozgunculuk yapanları sevmez." (28/77)

İşte ahiret yurdu; biz onu, yeryüzünde büyüklenmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerinindir. (28/83)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, böylelikle yaratmaya nasıl başladığına bir bakın, sonra Allah ahiret yaratmasını (veya son yaratmayı) da inşa edip yaratacaktır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (29/20)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36)

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryüzünü dirilten kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın, böylece daha öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görün. Onların çoğu müşrik kimselerdi." (30/42)

Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümünden sonra yeryüzünü nasıl diriltmektedir? Şüphesiz O, ölüleri de gerçekten diriltecektir. O, herşeye güç yetirendir. (30/50)

İnsanlara yanağını çevirip (büyüklenme) ve böbürlenmiş olarak yeryüzünde yürüme. Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez." (31/18)

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri

(yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/27)

Yeryüzünde sizi halifeler kılan O'dur. Öyleyse kim inkâr ederse, artık inkârı kendi aleyhinedir. Rableri katında kafir olanlara kendi inkârları gazabtan başkasını arttırmaz ve kafir olanlara kendi inkârları kayıptan başkasını arttırmaz. (35/39)

(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (35/43)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler; üstelik onlar kuvvet bakımından kendilerinden daha güçlüydüler. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Şüphesiz O, bilendir, güç yetirendir. (35/44)

Ey Davud, gerçek şu ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azab vardır." (38/26)

Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunan şeyleri batıl olarak yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Ateşten (görecekleri azabtan) dolayı vay o inkâr edenlere. (38/27)

Yoksa Biz, iman edip salih amellerde bulunanları yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar gibi (bir) mi tutacağız? Ya da muttakileri facirler gibi (bir) mi tutacağız? (38/28)

Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azabtan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fidye olarak verirlerdi. Oysa, onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (39/47)

Onlar, yeryüzünde gezip-dolaşmıyorlar mı ki, böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler. Fakat Allah, onları günahları dolayısıyla (azabla) yakalayıverdi. Onları Allah'tan koruyacak kimse olmadı. (40/21)

Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (40/26)

Ey Kavmim, bugün mülk sizindir, yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa bize

kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." (40/29)

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir. (40/64)

İşte bu, sizin yeryüzünde haksız yere şımarıp-azmanız ve azgınca ölçüyü taşırmanız dolayısıyladır. (40/75)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kendilerinden (sayıca) daha çoktu ve yeryüzünde kuvvet ve eserler bakımından daha üstündüler. Fakat kazandıkları şeyler, (azaba karşı) onlara hiçbir şey sağlayamadı. (40/82)

Ad (kavmin)e gelince; onlar yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve dediler ki: "Kuvvet bakımından bizden daha üstünü kimmiş?" Onlar, gerçekten kendilerini yaratan Allah'ı görmediler mi? O, kuvvet bakımından kendilerinden daha üstündür. Oysa onlar, bizim ayetlerimizi (bilerek) inkar ediyorlardı. (41/15)

O'nun ayetlerinden biri de, senin gerçekten yeryüzünü huşu içinde (solmuş, boynu bükülmüş ve kupkuru) görmendir. Ama Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, deprenir ve kabarır. Şüphesiz onu dirilten, ölüleri de elbette dirilticidir. Çünkü O, herşeye güç yetirendir. (41/39)

Eğer Allah, kulları için rızkı (sınırsızca) geniş tutup-yaysaydı, gerçekten yeryüzünde azarlardı. Ancak O, dilediği miktar ile indirir. Çünkü O, kullarından haberi olandır, görendir. (42/27)

Siz yeryüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve sizin Allah'ın dışında ne bir veliniz vardır, ne bir yardımcınız. (42/31)

Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'tecavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azab vardır. (42/42)

Eğer biz dilemiş olsaydık, elbette sizden melekler kılardık; yeryüzünde (size) halef (yerinize geçenler) olurlardı. (43/60)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya aykırılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz

(istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (46/20)

Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde (Allah'ı aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka) velileri yoktur. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler." (46/32)

Onlar, yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Allah, onları yerle bir etti. O kafirler için de bunun bir benzeri vardır. (47/10)

Demek, 'iş başına gelip yönetimi ele alırsanız' hemen yeryüzünde fesad (bozgunculuk) çıkaracak ve akrabalık bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız, öyle mi? (47/22)

Yeryüzünde kesin bir bilgiyle inanacak olanlar için ayetler vardır. (51/20)

Bilin ki gerçekten Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Şüphesiz Biz, umulur ki aklınızı kullanırsınız diye size ayetleri açıkladık. (57/17)

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (57/22)

Artık namazı kılınca, yeryüzünde dağılın. Allah'ın fazlını isteyip-arayın ve Allah'ı çokca zikredin; umulur ki felaha (kurtuluşa ve umduklarınıza) kavuşmuş olursunuz. (62/10)

Sizin için, yeryüzüne boyun eğdiren O'dur. Şu halde onun omuzlarında yürüyün ve O'nun rızkından yiyin. Sonunda gidiş O'nadır. (67/15)

De ki: "Sizi yeryüzünde üretip-türeten O'dur. Siz O'na toplanıp götürüleceksiniz." (67/24)

Yeryüzü ve dağlar yerlerinden oynatılıp kaldırılacağı, ardından tek bir çarpma ile birbirlerine çarpılıp parça parça olacağı zaman. (69/14)

Yeryüzünde bulunanların tümünü (verse de); sonra bir kurtulsa. (70/14)

Nuh "Rabbim, yeryüzünde kafirlerden yurt edinen hiç kimseyi bırakma." dedi. (71/26)

Doğrusu bilmiyoruz; yeryüzünde olanlara bir kötülük mü istendi, yoksa Rableri kendileri için (doğruya iletici) bir hayır mı diledi?" (72/10)

Biz şüphesiz, Allah'ı yeryüzünde asla aciz bırakamıyacağımızı, kaçmak suretiyle de O'nu hiçbir şekilde aciz bırakamıyacağımızı anladık." (72/12)

(Öyle) Bir gün ki, yeryüzü ve dağlar titremeye-tutulur ve dağlar göçüveren bir kum yığını olur. (73/14)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte

olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Biz yeryüzünü bir toplanma yeri kılmadık mı? (77/25)

Biz, yeryüzünü bir döşek kılmadık mı? (78/6)

Bundan sonra yeryüzünü serip döşedi. (79/30)

YESRİB

Onlardan bir grup da hani şöyle demişti: "Ey Yesrib (Medine) halkı, artık sizin için (burada) kalacak yer yok, şu halde dönün." Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktır" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar(ın evleri) açık değildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardı. (33/13)

YEŞİL

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Hükümdar:" Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler,) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözüverin" dedi. (12/43)

(Zindana gidip:) "Yusuf, ey doğru (sözlü insan).. Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin söylediklerinle) dönerim, belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar." (12/46)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Ki O, size yeşil ağaçtan bir ateş kılandır; siz de ondan yakıyorsunuz. (36/80)

Yeşil yastıklara ve çarpıcı güzellikteki döşeklere yaslanırlar. (55/76)

Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (76/21)

YETİM

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu şüphesiz bilir." (2/215)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranıza katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkaranı ıslah ediciden bilir (ayırdeder). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştirmeyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur. (4/2)

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, bu durumda, (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu sapmamanıza daha yakındır. (4/3)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

(Mirası) Bölüşme sırasında yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa, onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/8)

Gerçekten, yetimlerin mallarını zulmederek yiyenler, karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar. Onlar, çılgın bir ateşe gireceklerdir. (4/10)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva,) Kendilerine yazılan (hakları veya miras)ı vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir. (4/127)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, herşeye güç yetirendir. (8/41)

Erginlik çağına erişinceye kadar, -o da en güzel bir tarz olması-dışında yetimin malına yaklaşmayın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid bir sorumluluktur. (17/34)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. (76/8)

Hayır; aksine, siz yetime ikram etmiyorsunuz. (89/17)

Ya da açlık gününde doyurmaktır, Yakın olan bir yetimi, Veya sürünen bir yoksulu. (90/14, 15, 16)

Bir yetim iken, seni bulup da barındırmadı mı? (93/6)

Öyleyse, sakın yetimi üzüp-kahretme. (93/9)

İşte yetimi itip-kakan, (107/2)

YE'UK

Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yeğus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesr'i." (71/23)

YILAN

Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oluvermiş). (20/20)

Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onun çevik bir yılan gibi hareket etttiğini görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (27/10)

Asanı bırak." (Attıktan hemen sonra) onun şimdi bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına dönüp bakmaksızın kaçmaya başladı. "Ey Musa, dön ve korkuya kapılma. Şüphesiz güvendesin." (28/31)

YILDIRIM

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Ve demiştiniz ki: "Ey Musa, biz Allah'ı apaçık görünceye kadar sana inanmayız." Bunun üzerine yıldırım sizi (kendinizden) almıştı. Ve siz bakıp duruyordunuz. (2/55)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

Bu durumda eğer onlar yüz çevirirlerse, artık de ki: "Ben sizi, Ad ve Semud (kavimlerinin) yıldırımına benzer bir yıldırımla uyardım." (41/13)

Semud'a gelince; Biz onlara doğru yolu gösterdik, fakat onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Böylece kazandıkları şeyler yüzünden onları alçaltıcı azabın yıldırımı yakalayıverdi. (41/17)

Ancak Rablerinin emrine baş kaldırdılar; böylece bakıp-dururlarken, onları yıldırım çarpıp-yakaladı. (51/44)

YILDIZ

Gece, üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki: "Bu benim rabbimdir." Fakat (yıldız) kayboluverince: "Ben kaybolup-gidenleri sevmem" demişti. (6/76)

O, karanın ve denizin karanlıklarından yolunuzu bulmanız için size yıldızları var edendir. Bilebilen bir topluluk için biz ayetleri birer birer (bölüm bölüm) açıkladık. (6/97)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir.

Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Hani Yusuf babasına: "Babacığım, gerçekten ben (rüyamda) onbir yıldız, güneşi ve ayı gördüm; bana secde etmektelerken gördüm" demişti. (12/4)

Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/12)

Ve (başka) işaretler de (yarattı); onlar yıldız(lar)la da doğru yolu bulabilirler. (16/16)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldıza tapanlar (Sabii), Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35)

Şüphesiz biz dünya göğünü 'çekici bir süsle', yıldızlarla süsleyip-donattık. (37/6)

Sonra yıldızlara bir göz attı. (37/88)

Gecenin bir bölümünde ve yıldızların batışının ardında da O'nu tesbih et. (52/49)

Battığı zaman yıldıza andolsun; (53/1)

Hayır, yıldızların yer (mevki)lerine yemin ederim. (56/75)

Yıldızlar 'örtülüp (ışıkları) silindiği' zaman, (77/8)

Yıldızlar, bulanıklaşıp-döküldüğü zaman, (81/2)

Yıldızlar, dağılıp-yayıldığı zaman, (82/2)

(Karanlığı) Delen yıldızdır. (86/3)

YİYECEK

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği bilinen (örf)e uygun olarak, çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) sütten ayırmayı isterlerse, ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz, vereceğinizi örfe uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, herşeye güç yetirendir." (2/259)

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse, yanında bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (3/37)

Tevrat indirilmeden evvel, İsrail'in kendine haram kıldıklarından başka, İsrailoğullarına bütün yiyecekler helal idi. De ki: "Şu halde eğer doğruysanız, Tevrat'ı getirin de onu okuyun". (3/93)

Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir elçiye inanmamamız konusunda and verdi," diyenlere de ki: "Şüphesiz, benden önce nice elçiler, apaçık belgeler ve söylediklerinizle geldi; eğer, siz doğru idiyseniz, o halde onları ne diye öldürdünüz?" (3/183)

Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür! (5/66)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fısk dışında, haram kılınmış bir şey

bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyorduk. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin." (12/17)

Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." (12/41)

Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (18/19)

Artık gerçekten, ondan yiyecekler böylelikle karınlarını ondan dolduracaklar. (37/66)

Orda sizin için birçok meyveler vardır; onlardan yiyeceksiniz." (43/73)

Şüphesiz zakkum olan bir ağaçtan yiyeceksiniz. (56/52)

Onlar için (zehirli olan) dari' dikeninden başka bir yiyecek yoktur. (88/6)

YOKSUL

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda

kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız, -eğer bilirseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki mü'minlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır. (2/214)

Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu şüphesiz bilir." (2/215)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

(Mirası) Bölüşme sırasında yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa, onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/8)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, herşeye güç yetirendir. (8/41)

Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsraf ederek saçıp-savurma. (17/26)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size biz rızık veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

Kendileri için birtakım yararlara şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'ın adını ansınlar. Artık bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (22/28)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/22)

Öyleyse yakınlara hakkını ver, yoksula da, yolcuya da. Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyenler için bu daha hayırlıdır ve felaha erenler onlardır. (30/38)

Onların mallarında dilenip-isteyen (ve iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için de bir hak vardı. (51/19)

Ancak buna (imkan) bulamayanlar (için de) birbirleriyle temas etmeden önce, kesintisiz iki ay oruç (yüklenmiştir); buna güç yetiremeyenler altmış yoksulu doyursun. Bu (kolaylık), Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman etmeniz dolayısıyladır. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kafirler içinse acı bir azab vardır. (58/4)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu

alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

Bugün sakın oraya hiçbir yoksul girip de karşınıza çıkmasın." (68/24)

Yoksula yemek vermeye destekçi olmazdı." (69/34)

Yoksul ve yoksun olan(lar)için. (70/25)

Yoksula yedirmezdik." (74/44)

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. (76/8)

Yoksula yedirmek için birbirinizi teşvik etmiyorsunuz. (89/18)

Veya sürünen bir yoksulu. (90/16)

Bir yoksul iken seni bulup zengin etmedi mi? (93/8)

Yoksulu doyurmayı teşvik etmeyen odur. (107/3)

YOLCU

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız, -eğer bilirseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşkulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, herşeye güç yetirendir. (8/41)

İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Eğer (mutlaka bir şey) yapacaksanız, öldürmeyin Yusuf'u, onu kuyunun derinliklerine bırakıverin de bir yolcu kafilesi alsın." (12/10)

Bir yolcu-kafilesi geldi, sucularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)

Öyleyse yakınlara hakkını ver, yoksula da, yolcuya da. Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyenler için bu daha hayırlıdır ve felaha erenler onlardır. (30/38)

Yaz ve kış yolculuğunda onları (güvenliğe kavuşturduğu ya da başkalarıyla) ısındırıp yakınlaştırdığı için, (106/2)

YONCA

Üzümler, yoncalar, (80/28)

YONTMAK

(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)

Dağlardan güvenli evler yontuyorlardı. (15/82)

Dağlardan ustalıkla zevkli evler yontuyorsunuz." (26/149)

Dedi ki: "Yontmakta olduğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?" (37/95)

YORGUN

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Orda onlara hiçbir yorgunluk dokunmaz ve onlar ordan çıkarılacak değildirler. (15/48)

Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanında olanlar, O'na ibadet etmekte büyüklüğe kapılmazlar ve yorgunluk duymazlar. (21/19)

İnsanlar içinde haccı duyur; gerek yaya, gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler." (22/27)

Ki O, bizi kendi fazlından (ebedi olarak) kalınacak bir yurda yerleştirdi; burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir bıkkınlık da dokunmaz." (35/35)

Andolsun, Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık; Bize hiçbir yorgunluk dokunmadı. (50/38)

YORUM

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlarlardı. Haberiniz olsun, Allah katında asıl uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler. (7/131)

Hayır, onlar ilmini kuşatamadıkları ve kendilerine henüz yorumu gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zulmedenlerin nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak. (10/39)

Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

Onu satın alan bir Mısır'lı (aziz,) karısına: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak), umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Böylelikle biz, Yusuf'u yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galib olandır, ancak insanların çoğu bilmezler. (12/21)

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

Hükümdar:" Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler,) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözüverin" dedi. (12/43)

Dediler ki: "(Bunlar) Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz." (12/44)

O iki kişiden kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm, hemen beni (zindana) gönderin" dedi. (12/45)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." (12/101)

Dedi ki: "İşte bu, benimle senin aranda ayrılma (zamanı)mız. Sana, üzerinde sabır göstermeye güç yetiremeyeceğin bir yorumu haber vereceğim. (18/78)

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

YUNUS (A.S)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

İsmail'i Elyasa'yı Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eriştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. Babalarından soylarından ve kardeşlerinden kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-ilettik. (6/86-87)

Ama (azab geldiği sırada) iman edip imanı kendisine yarar sağlamış -Yunus kavminin dışında- bir ülke olsaydı ya! Onlar iman ettikleri zaman dünya hayatında onlardan aşağılatıcı azabı kaldırdık ve onları belli bir zamana kadar yararlandırdık. (10/98)

Şüphesiz Yunus da gönderilmiş (elçi)lerdendi. Hani o dolu bir gemiye kaçmıştı. Böylece kur'aya katılmıştı da kaybedenlerden olmuştu. Derken onu balık yutmuştu oysa o kınanmıştı. Eğer (Allah'ı çokça) tesbih edenlerden olmasaydı Onun karnında (insanların) dirilip-kaldırılacakları güne kadar kalakalmıştı. Sonunda o hasta bir durumdayken çıplak bir yere (sahile) attık. Ve üzerine sık-geniş yaprakla (kabağa benzer) türden bir ağaç bitirdik. Onu yüzbin veya (sayısı) daha da artan (bir topluluk)a (peygamber olarak) gönderdik. Sonunda ona iman ettiler, biz de onları bir süreye kadar yararlandırdık. (37/139-148)

Balık sahibi (Yunus'u da); hani o kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karnındaki) Karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yoktur sen yücesin gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye çağrıda bulunmuştu. Bunun üzerine duasına icabet ettik ve onu üzüntüden kurtardık. İşte biz iman edenleri böyle kurtarırız. (21/87-88)

Şimdi sen, Rabbinin hükmüne sabret ve balık sahibi (Yunus) gibi olma; hani o, içi kahır dolu olarak (Rabbine) çağrıda bulunmuştu. Eğer Rabbinden bir nimet ona ulaşmasaydı, mutlaka yerilmiş ve çıplak bir durumda (karaya) atılmış olacaktı. Fakat Rabbi onu seçti ve onu salih olanlardan kıldı. (68/48-50)

YUSUF (A.S)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmemizle, en güzel kıssaları gerçek bir haber (kıssa) olarak sana aktarıyoruz, oysa sen, daha önce, bundan haberi olmayanlardandın. (12/3)

Hani Yusuf babasına: "Babacığım, gerçekten ben (rüyamda) onbir yıldız, güneşi ve ayı gördüm; bana secde etmektelerken gördüm" demişti. (12/4)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

"Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

Andolsun, Yusuf ve kardeşlerinde soranlar için ayetler (ibretler) vardır. (12/7)

Onlar şöyle demişti: "Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir; oysa ki biz, birbirini pekiştiren bir topluluğuz. Gerçekte babamız, açıkça bir şaşkınlık içindedir." (12/8)

"Öldürün Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın ki babanızın yüzü yalnızca size (dönük) kalsın. Ondan sonra da salih bir topluluk olursunuz." (12/9)

İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Eğer (mutlaka bir şey) yapacaksanız, öldürmeyin Yusuf'u, onu kuyunun derinliklerine bırakıverin de bir yolcu kafilesi alsın." (12/10)

(Bu karara vardıktan sonra) "Ey Babamız," dediler. "Sana ne oluyor, Yusuf'a karşı bize güvenmiyorsun? Oysa gerçekte biz, onun iyiliğini isteyenleriz." (12/11)

"Sen onu yarın bizimle gönder, gönlünce gezsin, oynasın. Elbette biz onu koruyup-gözetiriz." (12/12)

Dedi ki: "Sizin onu götürmeniz gerçekten beni üzer ve siz ondan habersiz iken onu kurdun yemesinden korkuyorum." (12/13)

Dediler ki: "Andolsun, biz, birbirini kollayan bir topluluk iken, kurt onu yerse, bu durumda şüphesiz kayba uğrayan (aciz) kimseler oluruz." (12/14)

Nitekim onu götürdükleri ve kuyunun derinliklerine atmaya topluca davrandıkları zaman, biz ona (şöyle) vahyettik: "Andolsun, sen onlara kendileri, farkında değilken bu yaptıklarını haber vereceksin." (12/15)

Akşam üstü babalarına ağlar vaziyette geldiler. (12/16)

Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyorduk. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt

yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin." (12/17)

Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düzüp-uydurduklarınıza karşı (kendisinden) yardım istenecek olan Allah'tır." (12/18)

Bir yolcu-kafilesi geldi, sucularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)

Onu ucuz bir fiyata, sayısı belli (birkaç) dirheme sattılar. Onu pek önemsemediler. (12/20)

Onu satın alan bir Mısır'lı (aziz,) karısına: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak), umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Böylelikle biz, Yusuf'u yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galib olandır, ancak insanların çoğu bilmezler. (12/21)

Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (12/22)

Evinde kalmakta olduğu kadın, ondan murad almak istedi ve kapıları sımsıkı kapatarak: "İsteklerim senin içindir, gelsene" dedi. (Yusuf) Dedi ki: "Allah'a sığınırım. Çünkü o benim efendimdir, yerimi güzel tutmuştur. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa ermez." (12/23)

Andolsun kadın onu arzulamıştı, -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle biz ondan kötülüğü ve fuhşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o, muhlis kullarımızdandı.(12/24)

Kapıya doğru ikisi de koştular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (12/25)

(Yusuf) Dedi ki: "Onun kendisi benden murad almak istedi." Kadının yakınlarından bir şahid şahitlik etti: "Eğer onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir, kendisi ise yalan söyleyenlerdendir. (12/26)

Yok eğer onun gömleği arkadan çekilip-yırtılmışsa, bu durumda kadın yalan söylemiştir ve kendisi doğruyu söyleyenlerdendir." (12/27)

Onun gömleğinin arkadan çekilip-yırtıldığını gördüğü zaman (kocası): "Doğrusu, bu sizin düzeninizden (biri)dir. Gerçekten sizin düzeniniz büyüktür" dedi. (12/28)

"Yusuf, sen bundan yüz çevir. Sen de (kadın) günahın dolayısıyla bağışlanma dile. Doğrusu sen günahkarlardan oldun." Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi (Kadın) Onların düzenlerini işitince, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlerindeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da:) "Çık, onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlıkmış gibi gözlerinde) büyüttüler, (şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler. Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kınadığınız işte budur. Andolsun onun nefsinden ben murad istedim, o ise (kendini) korudu. Ve andolsun, eğer o kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa, mutlaka zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacak." (Yusuf) Dedi ki: "Rabbim, zindan, bunların beni kendisine çağırdıkları şeyden bana daha sevimlidir. Kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan, onlara (korkarım) eğilim gösterir, (böylece) cahillerden olurum." Böylece Rabbi, duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Çünkü O, işitendir, bilendir. Sonra onlarda (Yusuf'un iffetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (görüşü)ağır bastı. Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." Dedi ki: "Size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, rabbimin bana öğrettiklerindendir. Doğrusu ben, Allah'a iman etmeyen, ahireti de tanımayanların ta kendileri olan bir topluluğun dinini terkettim." "Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütuf ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler." "Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı (bir sürü) Rabler mi daha hayırlıdır, yoksa kahhar (kahredici) olan bir tek Allah mı?" "Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler." "Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." İkisinden kurtulacağını

sandığı kişiye dedi ki: "Efendinin katında beni hatırla." Fakat şeytan, efendisine hatırlatmayı ona unutturdu, böylece daha nice yıllar (Yusuf) zindanda kaldı. Hükümdar:" Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler,) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözüverin" dedi. (12/29-43)

Dediler ki: "(Bunlar) Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz." O iki kişiden kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm, hemen beni (zindana) gönderin" dedi. (Zindana gidip:) "Yusuf, ey doğru (sözlü insan).. Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin söylediklerinle) dönerim, belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar." Dedi ki: "Siz yedi yıl, önceleri (ektiğiniz) gibi ekin ekin, yediğinizin az bir kısmı dışında (kalanını) biçtiklerinizi başağında bırakın." Sonra bunun arkasından (kuraklığı) zorlu yedi yıl gelecektir, sakladığınız az bir miktar dışında, daha önce biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir." Sonra bunun arkasından bir yıl gelecektir ki, insanlar onda bol bol yağmura kavuşturulacak ve onda sıkıp-sağacaklar." Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin." Ona elçi geldiğinde (Yusuf:) "Efendine (Rabbine) dön de ona sor: "Ellerini kesen o kadınların durumu neydi? Doğrusu benim Rabbim, onların hileli düzenlerini gerçekten bilendir." (Hükümdar topladığı o kadınlara:) "Yusuf'un nefsinden murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, haşa" dediler. "Biz ondan hiçbir kötülük görmedik." Aziz (Vezir)in de karısı dedi ki: "İşte şu anda gerçek orta yere çıktı; onun nefsinden ben murad almak istemiştim. O ise gerçekten doğruyu söylenlerdendir." (Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/44-52)

"(Yine de) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz, benim Rabbim, bağışlayandır, esirgeyendir." Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin, onu kendime bağlı kılayım." Onunla konuştuğunda da (şöyle) dedi: "Sen bugün bizim yanımızda (artık) önemli bir yer sahibisin, güvenilir (bir danışman-yönetici)sin." (Yusuf) Dedi ki: "Beni (bu) yerin (ülkenin) hazineleri üzerinde (bir yönetici) kıl. Çünkü ben, (bunları iyi) bir koruyucuyum, (yönetim işlerini de) bilenim." İşte böylece biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) verdik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik

yapanların ecrini kayba uğratmayız. Ahiretin karşılığı ise, iman edenler ve takvada bulunanlar için daha hayırlıdır. (Kuraklık başlayınca) Yusuf'un kardeşleri gelip yanına girdiler, onu tanımadıkları halde kendisi onları hemen tanıdı. Onların erzak yüklerini hazırlayınca dedi ki: "Bana babanızdan olan kardeşinizi getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçüyü tam tutarım ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım." "Eğer onu bana getirmeyecek olursanız, artık benim katımda sizin için bir ölçek (erzak) yoktur ve bana da yaklaşmayın." Dediler ki: "Onu babasından istemeye çalışacağız ve herhalde biz bunu yapabileceğiz." Yardımcılarına dedi ki: "Sermayelerini (erzak bedellerini) yüklerinin içine koyun. İhtimal ki ailelerine döndüklerinde bunun farkına varırlar da belki geri dönerler." Böylelikle babalarına döndükleri zaman, dediler ki: "Ey babamız, ölçek bizden engellendi. Bu durumda kardeşimizi bizimle gönder de erzağı alalım. Onu mutlaka koruyacağız." Dedi ki: "Daha önce kardeşi konusunda size güvendiğimden başka (bir şekilde) onun hakkında size güvenir miyim? Allah en hayırlı koruyucudur ve O, esirgeyenlerin esirgeyicisidir." Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: "Ey Babamız, daha neyi arıyoruz, işte sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir." "Bana etrafınızın çepeçevre kuşatılması dışında, onu ne olursa olsun mutlaka bana getireceğinize dair Allah adına kesin bir söz verinceye kadar, onu sizinle asla gönderemem." dedi. Böylelikle ona kesin bir söz verince dedi ki: "Allah, söylediklerimize vekildir." Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiçbir şeyi sağlayamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler." (12/53-67)

Babalarının kendilerine emrettiği yerden (Mısır'a) girdiklerinde, (bu,) -Yakub'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi (gidermeyi) sağlamadı. Gerçekten o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler. Yusuf'un yanına girdikleri zaman, o, kardeşini bağrına bastı; "Ben" dedi. "Senin gerçekten kardeşinim. Artık onların yaptıklarına üzülme." Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi (şöyle) seslendi: "Ey kafile, sizler gerçekten hırsızsınız." Onlara doğru yönelerek: "Neyi kaybettiniz?" dediler. Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik, kim onu (bulup) getirirse, (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim." "Allah adına, hayret" dediler. "Siz de bilmişsiniz ki, biz (bu) yere bozgunculuk çıkarmak

amacıyla gelmedik ve biz hırsız değiliz." "Öyleyse" dediler. "Eğer yalan söylüyorsanız (bunun) cezası nedir?" Dediler ki: "Bunun cezası, (su tası) yükünde bulunanın kendisidir. İşte biz zulmedenleri böyle cezalandırırız." Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarını (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır. Dediler ki: "Şayet çalmış bulunuyorsa, bundan önce onun kardeşi de çalmıştı." Yusuf bunu kendi içinde saklı tuttu ve bunu onlara açıklamadı (ve içinden): "Siz daha kötü bir konumdasınız" dedi. "Sizin düzmekte olduklarınızı Allah daha iyi bilir." Dediler ki: "Ey Vezir, gerçek şu ki, bunun yaşlı (ve) büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıkoy. Doğrusu biz, seni iyilik yapanlardan görmekteyiz." Dedi ki: "Eşyamızı kendisinde bulduğumuzun dışında, birisini alıkoymamızdan Allah'a sığınırız. Yoksa bu durumda kuşkusuz biz zalim oluruz." Ondan umutlarını kestikleri zaman, (durumu) kendi aralarında görüşmek üzere bir yana çekildiler. Onların büyükleri dedi ki: "Babanızın size karşı Allah adına kesin bir söz aldığını ve daha önce Yusuf konusunda yaptığımız aşırılığı (işlediğimiz suçu) bilmiyor musunuz? Artık (bundan böyle) ben, ya babam bana izin verinceye veya Allah bana ilişkin hüküm verinceye kadar (bu) yerden kesin olarak ayrılamam. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır." 12/68-80)

"Dönün babanıza ve deyin ki: '-Ey babamız, senin oğlun gerçekten hırsızlık etti. Biz, bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybın kollayıcıları değiliz." "İçinde (yaşamakta) olduğumuz şehre sor, hem kendisinde geldiğimiz kervana da. Biz gerçekten doğruyu söyleyenleriz." (Şehre dönüp durumu babalarına aktarınca o:) "Hayır" dedi. "Nefsiniz sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah (pek yakın bir gelecekte) onların tümünü bana getirir. Çünkü O, bilenin, hüküm ve hikmet sahibi olanın kendisidir." Ve onlardan yüz(ünü) çevirdi ve: "Ey Yusuf'a karşı (artan dayanılmaz) kahrım" dedi ve gözleri üzüntüsünden (ağardıkça) ağardı. Ki yutkundukça yutkunuyordu." "Allah adına, hayret" dediler. "Hala Yusuf'u anıp durmaktasın. Sonunda (ya kahrından) hastalanacaksın ya da helake uğrayanlardan olacaksın." Dedi ki: "Ben, dayanılmaz kahrımı ve üzüntümü yalnızca Allah'a şikayet ediyorum. Ben Allah'tan (bir bilgi olarak) sizin bilmediğinizi de biliyorum." "Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırmayla) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden

umut kesmez." Böylece onun (Yusuf'un) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçeği tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir." (Yusuf) Dedi ki: "Sizler, cahiller iken Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?" "Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?" dediler. "Ben Yusuf'um" dedi. "Ve bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lütufda bulundu. Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz." Dediler ki: "Allah adına, hayret, Allah seni gerçekten bize karşı tercih edip-seçmiştir ve biz de gerçekten hataya düşenler idik." Dedi ki: "Bugün size karşı sorgulama, kınama yoktur. Sizi Allah bağışlasın. O, merhametlilerin (en) merhametlisidir." (12/82-92)

"Bu gömleğimle gidin de, babamın yüzüne sürün. Gözü (yine) görür hale gelir. Bütün ailenizi de bana getirin." Kafile (Mısır'dan) ayrılmaya başladığı zaman, babaları dedi ki: "Eğer beni bunamış saymıyorsanız, inanın Yusuf'un kokusunu (burnumda tüter) buluyorum." "Allah adına, hayret" dediler. "Sen hala geçmişteki yanlışlığındasın." Müjdeci gelip de onu (gömleği) onun yüzüne sürdüğü zaman, gözü görür olarak (sağlığına) dönüverdi. (Yakub) Dedi ki: "Ben, size bilmediğinizi Allah'tan gerçekten biliyorum demedim mi?" (Çocukları da:) "Ey babamız, bizim için günahlarımızın bağışlanmasını dile. Biz gerçekten hataya düşenler idik" dediler. "İlerde sizin için Rabbimden bağışlanma dilerim. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir" dedi. Böylece onlar (gelip) Yusuf'un yanına girdikleri zaman, anne ve babasını bağrına bastı ve dedi ki: "Allah'ın dilemesiyle Mısır'a güvenlik içinde giriniz." Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." "Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." Bu, sana (ey Muhammed) vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin. Sen şiddetle arzu etsen bile, insanların çoğu iman edecek değildir. Oysa ki sen buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, alemler için yalnızca bir 'öğüt ve hatırlatmadır.' (12/93-104)

Andolsun daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuştunuz. Sonunda o vefat edince demiştiniz ki; "Allah ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah ölçüyü taşıran şüpheci kimseyi böyle saptırır. (40/34)

YUVA

Gerçek olan va'd yaklaşmıştır, işte o zaman, inkâr edenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak: "Eyvahlar bize, biz bundan tam bir gaflet içindeydik, hayır, bizler zalim kimselerdik" (diyecekler). (21/97)

Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin." (27/18)

YUVARLANMAK

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanır. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/109)

YÜN

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

Dağlar da (etrafa uçuşmuş) rengarenk yün gibi olacak. (70/9)

Ve dağların 'etrafa saçılmış' renkli yünler gibi olacakları (gün), (101/5)

YÜREK ACISI

Gerçek şu ki, inkâr edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkâr edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır. (8/36)

YÜRÜYÜŞ

Andolsun, biz Musa'ya vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, yetişilmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan." (20/77)

Musa'ya: "Kullarımı gece yürüyüşe geçir, çünkü izleneceksiniz" diye vahyettik. (26/52)

Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir." (31/19)

(Allah da:) "Öyleyse, kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, muhakkak takip edileceksiniz." (diye duasını kabul edip cevap verdi). (44/23)

Ve dağlar (yerlerinden oynatan) bir yürüyüşle yürür. (52/10)

- Z -

ZAAF

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fısk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Şimdi, Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunu bildi. Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa, (onların) iki yüzünü bozguna uğratır; eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/66)

Allah, sizi bir za'ftan yarattı, sonra (bu) za'fın ardından bir kuvvet kıldı, sonra bu kuvvetin ardından da bir za'f ve yaşlılık verdi. Dilediğini yaratır. O, bilendir, güç yetirendir. (30/54)

İnkâr edenler dedi ki: "Biz kesin olarak, ne bu Kur'an'a inanırız, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenleri, Rableri huzurunda tutuklanmış olarak görsen; sözü (suçlamaları) birbirlerine karşı evirip-çevirir (birbirlerine yöneltirler). Za'fa uğratılan (müstaz'af)lar, büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer sizler olmasaydınız, gerçekten bizler mü'min (kimse)ler olurduk." (34/31)

Büyüklük taslayanlar, za'fa uğratılan (müstaz'af)lara dediler ki: "Size hidayet geldikten sonra, sizi biz mi ondan alıkoyduk? Hayır, siz (zaten) suçlu-günahkarlardınız." (34/32)

Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde

pişmanlıklarını saklarlar; biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (34/33)

ZAFER

Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi. Şu halde Allah'tan sakının, O'na şükredebilesiniz. (3/123)

Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın katındandır. (3/126)

hiçbir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Onlarla çarpışınız. Allah, onları sizin ellerinizle azablandırsın, hor ve aşağılık kılsın ve onlara karşı size zafer versin, mü'minler topluluğunun göğsünü şifaya kavuştursun. (9/14)

De ki: "Siz bizim için iki güzellikten (şehidlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de, Allah'ın ya kendi katından veya bizim elimizle size bir azab dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun, kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekleyenleriz. (9/52)

Ancak iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'ı çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazananlar (veya öclerini alanlar) başka. Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir. (26/227)

İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttikleri işkence ve) fitnesini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" demektedirler. Oysa Allah, alemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir? (29/10)

Allah, inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiçbir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür, üstün ve galib olandır. (33/25)

Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. (37/172)

Allah, takva sahiplerini (inanarak ve inançlarını uygulayarak) zafere ulaşmaları dolayısıyla kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz ve onlar hüzne kapılmayacaklardır. (39/61)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya

bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Ve Allah, sana 'üstün ve onurlu' bir zaferle yardım etsin. (48/3)

Onlara karşı size zafer verdikten sonra, Mekke'nin göbeğinde ellerini sizden ve sizin de ellerinizi onlardan çeken O'dur. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir. (48/24)

Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele. (61/13)

ZAKKUM

Nasıl böyle bir konaklanma mı daha hayırlı yoksa zakkum ağacı mı? (37/62)

Doğrusu biz onu kâfirler için bir fitne (bir imtihan konusu) kıldık. (37/63)

Şüphesiz o 'çılgınca yanan ateşin' dibinde bitip çıkar. (37/64)

Onun tomurcukları şeytanların başları gibidir. (37/65)

Artık gerçekten ondan yiyecekler böylelikle karınlarını ondan dolduracaklar. (37/66)

Doğrusu o zakkum ağacı; (44/43)

Günahkar olanın yemeğidir. (44/44)

Pota gibi; karınlarda kaynar-durur; (44/45)

Kaynar-suyun kaynaması gibi. (44/46)

Şüphesiz zakkum olan bir ağaçtan yiyeceksiniz. (56/52)

Böylece karınları(nızı) ondan dolduracaksınız. (56/53)

ZALİM

Ve dedik ki: "Ey Adem, sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan, neresinden dilerseniz, bol bol yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz." (2/35)

Hani Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Ama sonra siz, onun arkasından buzağıyı (tanrı) edinmiş ve (böylece) zalimler olmuştunuz. (2/51)

Ama zulmedenler, kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla değiştirdiler. Biz de o zalimlerin yaptıkları bozgunculuğa karşılık, üzerlerine gökten iğrenç bir azab indirdik. (2/59)

Andolsun, Musa size apaçık belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (tanrı) edindiniz. İşte siz (böyle) zalimlersiniz. (2/92)

Oysa onlar, önceden ellerinin takdim ettiklerinden dolayı onu (ölümü) hiçbir zaman kesin olarak dilemiyeceklerdir. Allah, zalimleri bilendir. (2/95)

Allah'ın mescidlerinde O'nun isminin anılmasını engelleyen ve bunların yıkılmasına çaba harcayandan daha zalim kim olabilir? Onların (durumu) içlerine korkarak girmekten başkası değildir. Onlar için dünyada bir aşağılanma, ahirette büyük bir azab vardır. (2/114)

Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah:) "Zalimler benim ahdime erişemez" dedi. (2/124)

Yoksa siz, gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

Andolsun, kendilerine kitap verilenlere her ayeti (delili) getirsen, yine onlar senin kıblene uymaz; sen de onların kıblelerine uyacak değilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kıblesine (bile) uymaz. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, o zaman gerçekten zalimlerden olursun. (2/145)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız, bu durumda (kadının) fidye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi, O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de onu

batıdan getir" deyince, o inkârcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

İman edip salih amellerde bulunanların ecirleri eksiksiz ödenecektir. Allah, zalim olanları sevmez." (3/57)

Artık bundan sonra kim Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzerse, işte onlar, zalim olanlardır. (3/94)

(Allah'ın) Onların tevbelerini kabul etmesi veya zalim olduklarından dolayı azablandırması işinden sana bir şey (sorumluluk ve görev) yoktur. (3/128)

Kendisi hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür. (3/151)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'a can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır. (5/45)

Ey iman edenler, Yahudi ve Hıristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez. (5/51)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Hiç şüphesiz o zalimler kurtuluşa eremezler. (6/21)

Kesin olarak biliyoruz ki, onların söyledikleri seni gerçekten üzüyor. Doğrusu onlar, seni yalanlamıyorlar, ancak zalimler, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar. (6/33)

Sabah akşam -O'nun yüzünü (rızasını) dileyerek- Rablerine dua edenleri kovma. Onların hesabından senin üzerinde birşey (yükümlülük), senin hesabından da bir şey (yükümlülük) yoktur ki onları kovman gereksin. Yoksa zalimlerden olursun. (6/52)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kıskıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek

(yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

Böylece biz, kazandıkları dolayısıyla zalimlerin bir kısmını bir kısmının başına geçiririz. (6/129)

De ki: "Ey kavmim, bütün yapabileceğinizi yapın; şüphesiz ben de yapıyorum. Bu yurdun (dünyanın) sonu, kimindir, bilip-öğreneceksiniz. Gerçekten zalimler kurtuluşa ermeyeceklerdir." (6/135)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Ya da: "Kitap bize de indirilseydi, elbette onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dememeniz (için) işte size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve (insanları) ondan alıkoyup-çevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alıkoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılık vereceğiz. (6/157)

Ve ey Adem, sen ve eşin cennete yerleş. İkiniz dilediğiniz yerden yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz. (7/19)

Öyleyse, Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir? Kitap'tan kendilerine bir pay erişecek olanlar bunlardır. Nihayet elçilerimiz, hayatlarına son vermek üzere kendilerine gittiklerinde onlara diyecekler ki: "Allah'tan başka taptıklarınız nerede?" "Onlar bizi (yüzüstü) bırakıp-kayboldular" diyecekler. (Böylelikle) Bunlar, gerçekten kâfirler olduklarına kendi aleyhlerinde şehadet ettiler. (7/37)

Cennet halkı, ateş halkına (şöyle) seslenecekler: "Bize Rabbimizin vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecektir: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun." (7/44)

Gözleri cehennem halkından yana çevrilince: "Rabbimiz, bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılma" derler. (7/47)

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona:) "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen

düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden ve O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Şüphesiz O, suçlu-günahkarları kurtuluşa erdirmez. (10/17)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? İşte bunlar, Rablerine sunulacaklar ve şahidler: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyecekler. Haberiniz olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir. (11/18)

Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." (11/31)

Denildi ki: "Ey yer, suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Su çekildi, iş bitiriliverdi, (gemi de) Cudi (dağı) üstünde durdu ve zalimler topluluğuna da: "Uzak olsunlar" denildi. (11/44)

Rabbinin katında 'belli bir biçime sokulmuş, damgalanmış' olarak. Bunlar zalimlerden uzak değildir. (11/83)

Evinde kalmakta olduğu kadın, ondan murad almak istedi ve kapıları sımsıkı kapatarak: "İsteklerim senin içindir, gelsene" dedi. (Yusuf) Dedi ki: "Allah'a sığınırım. Çünkü o benim efendimdir, yerimi güzel tutmuştur. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa ermez." (12/23)

Dedi ki: "Eşyamızı kendisinde bulduğumuzun dışında, birisini alıkoymamızdan Allah'a sığınırız. Yoksa bu durumda kuşkusuz biz zalim oluruz." (12/79)

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

Allah, iman edenleri, dünya hayatında ve ahirette sapasağlam sözle sebat içinde kılar. Zalimleri de şaşırtıp-saptırır; Allah dilediğini yapar. (14/27)

Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışırsanız, onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki, insan pek zalimdir, pek nankördür. (14/34)

Eyke halkı da gerçekten zalim-kimselerdi. (15/78)

Ki melekler, kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında, "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk" diye teslim olurlar. Hayır, şüphesiz Allah, sizin neler yaptığınızı bilendir. (16/28)

Biz onların seni dinlediklerinde ne için dinlediklerini, gizli konuşmalarında da o zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz" dediklerini çok iyi biliriz. (17/47)

Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan başkasını arttırmaz. (17/82)

Şunlar, bizim kavmimizdir; O'ndan başkasını ilahlar edindiler, onlara apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir?" (18/15)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (18/29)

Kendi nefsinin zalimi olarak (böylece) bağına girdi (ve): "Bunun sonsuza kadar kuruyup-yok olacağını sanmıyorum" dedi. (18/35)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

Bize gelecekleri gün, neler işitecekler, neler görecekler. Ama bugün o zalimler apaçık bir sapıklık içindedirler. (19/38)

Yazıklar bize" dediler. "Gerçekten biz, zalimmişiz." (21/14)

Onlardan her kim: "Gerçekten ben, O'nun dışında bir ilahım" diyecek olsa, bu durumda biz onu cehennemle cezalandırırız. Zalimleri biz böyle cezalandırırız. (21/29)

Bizim ilahlarımıza bunu kim yaptı? Şüphesiz o, zalimlerden biridir" dediler. (21/59)

Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da; "Gerçek şu ki, zalim olanlar sizlersiniz (biziz)" dediler. (21/64)

Gerçek olan va'd yaklaşmıştır, işte o zaman, inkâr edenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak: "Eyvahlar bize, biz bundan tam bir gaflet içindeydik, hayır, bizler zalim kimselerdik" (diyecekler). (21/97)

Şeytanın (bu tür) katıp bırakmaları, kalplerinde hastalık olanlara ve kalpleri (her türlü) duyarlılıktan yoksun bulunanlara (Allah'ın) bir deneme kılması içindir. Şüphesiz zalimler, (gerçeğin kendisinden) uzak bir ayrılık içindedirler. (22/53)

Rabbimiz, bizi (ateşin) içinden çıkar, eğer yine (inkâra) dönersek, artık gerçekten zalim kimseler oluruz." (23/107)

Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, onlar zalim kimselerdir. (24/50)

Böylece oradan korku içinde (çevreyi) gözetleyerek çıkıp gitti: "Rabbim, zalimler topluluğundan beni kurtar" dedi. (28/21)

Çok geçmeden, o iki (kadın)dan biri, (utana utana) yürüyerek ona geldi. "Babam, bizim için sürüleri sulamana karşılık sana mükafaat vermek üzere seni davet etmektedir." dedi. Bunun üzerine ona gelip de olup bitenleri anlatınca o: "Korkma" dedi. "Zalimler topluluğundan kurtulmuş oldun." (28/25)

Bizim elçilerimiz İbrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman, dediler ki: "Gerçek şu ki, biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular." (29/31)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerden veya kendisine hak geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim kimdir? İnkâr edenlere cehennem içinde bir konaklama yeri mi yok? (29/68)

Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra, yüz çevirenden daha zalim kimdir? Gerçekten biz, suçlu-günahkarlardan intikam alıcılarız. (32/22)

Gerçek şu ki, biz emanetleri göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar; onu insan yüklendi. Çünkü o, çok zalim, çok cahildir. (33/72)

Kıyamet günü o kötü azabtan kendini yüzü ile kim koruyabilecek? Ve zalimlere "Kazandığınızı tadın" denmiştir. (39/24)

Allah'a karşı yalan söyleyenden ve kendisine geldiğinde doğruyu (Kur'an'ı) yalanlayandan daha zalim kimdir? Kafirler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok? (39/32)

Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azabtan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fidye olarak verirlerdi. Oysa, onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (39/47)

Onları, yaklaşmakta olan güne karşı uyar; o zaman yürekler gırtlaklara dayanır, yutkunur dururlar. Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne sözü yerine getirebilir bir şefaatçi yoktur. (40/18)

Zalimlere kendi mazeretlerinin hiçbir yarar sağlamayacağı gün; lanet de onlarındır, yurdun en kötüsü de. (40/52)

Eğer Allah dileseydi, onları her halde tek bir ümmet kılardı. Ancak O, dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere gelince; onlar için ne bir veli vardır, ne bir yardımcı (bulursun). (42/8)

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm (karar) verilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (42/21)

(O gün) Zalimleri kazandıkları dolayısıyla korkuyla titrerlerken görürsün; o (yaptıkları) da üstlerine çöküvermiştir. İman edip salih amellerde bulunanlar ise, cennet bahçelerindedirler. Rableri katında her diledikleri onlarındır. İşte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur. (42/22)

Kötülüğün karşılığı, onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez. (42/40)

Allah, kimi saptırırsa, artık bundan sonra onun hiçbir velisi yoktur. Azabı gördükleri zaman, o zalimleri bir görsen; "Geri dönmeye bir yol var mı?" derler. (42/44)

Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde, ona (ateşe) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmeden bakarlar. İman edenler de: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akraba (veya yandaş)larını da hüsrana uğratmışlardır" dediler. Haberiniz olsun; gerçekten zalimler, kalıcı bir azab içindedirler. (42/45)

Biz onlara zulmetmedik; ancak onların kendileri zalimlerdir. (43/76)

Çünkü onlar, Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi senden savamazlar. Şüphesiz zalimler, birbirlerinin velisidirler. Allah ise, muttakilerin velisidir. (45/19)

De ki: "Gördünüz mü-haber verin; eğer (bu Kur'an,) Allah katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz ve İsrailoğullarından bir şahid bunun bir benzerine şahidlik edip iman etmişse ve siz de büyüklük taslamışsanız (bunun sonucu ne olacak)? Şüphesiz Allah, zalim olan bir kavmi hidayete erdirmez. (46/10)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla'

çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

Daha önce Nuh kavmini de. Çünkü onlar, daha zalim ve daha azgındılar. (53/52)

Sonunda onların akibetleri, şüphesiz ateşin içinde ikisinin de süresiz olarak kalıcı olmalarıdır. İşte zalim olanların cezası budur. (59/17)

Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkaranları ve sürülüp-çıkarılmanız için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse, artık onlar zalimlerin ta kendileridir. (60/9)

İslam'a çağrıldığı halde, Allah'a karşı yalan uyduranlardan daha zalim kimdir? Allah, zalim bir kavmi hidayete erdirmez. (61/7)

Oysa onlar, ellerinin öne takdim ettikleri dolayısıyla bunu hiçbir zaman temenni edemezler. Allah, zalimleri bilendir. (62/7)

Allah, iman edenlere de Firavun'un karısını örnek verdi. Hani demişti ki: "Rabbim bana kendi katında, cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun yaptıklarından kurtar ve beni o zalimler topluluğundan da kurtar." (66/11)

Dediler ki: "Rabbimiz seni tesbih eder, yüceltiriz; gerçekten bizler zalim imişiz." (68/29)

Böylece onlar, çoğu kimseyi şaşırtıp-saptırdılar. Sen de o zalimlere sapıklıktan başkasını arttırma." (71/24)

Rabbim, beni, annemi, babamı, mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma." (71/28)

Dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere ise, onlar için acı bir azab hazırlamıştır. (76/31)

ZAMANIN GÖRECELİĞİ

Melekler ve Ruh (Cebrail) ona süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (70/4)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler), sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (32/5)

Onlar senden azabı çabuklaştırmanı istiyorlar; Allah, vadine kesin olarak muhalefet etmez. Gerçekten, senin Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (22/47)

ZAN

Onlardan bir kısmı ümmidir. Kitabı bilmezler; (bildikleri) bir sürü asılsız şeylerden başkası değildir ve yalnızca zannederler. (2/78)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' bize geldiniz ve size lutfettiklerimizi arkanızda bıraktınız. İçinizden, gerçekten ortaklar olduklarını sandığınız şefaatçilerinizi şimdi yanınızda görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki (bağlar) parçalanıp-koparılmıştır ve haklarında zanlar besledikleriniz sizlerden uzaklaşmıştır. (6/94)

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (6/116)

O'nun üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar, sonra kendi zanlarınca: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızındır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a aid olan kendi ortaklarının tarafına (payına) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar? (6/136)

Ve kendi zanlarınca dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak "zan ve tahminle yalan söylersiniz." (6/148)

Onların çoğunluğu zandan başkasına uymaz. Gerçekten zan ise, haktan hiçbir şeyi sağlayamaz. Şühesiz Allah, onların işlemekte olduklarını bilendir. (10/36)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerin kıyamet günü zanları nedir? Şüphesiz Allah, insanlara karşı büyük ihsan (Fazl) sahibidir, ancak onların çoğu şükretmezler. (10/60)

Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştukları varlıklara ve güçlere (gerçekte) uymazlar. Onlar yalnızca bir zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler.' (10/66)

Onu işittiğiniz zaman, erkek mü'minler ile kadın mü'minlerin kendi nefisleri adına hayırlı bir zanda bulunup: "Bu, açıkca uydurulmuş iftira bir sözdür" demeleri gerekmez miydi? (24/12)

Hani onlar, size hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış, yürekler hançereye gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz. (33/10)

Andolsun, İblis, kendileri hakkında zannını doğrulamış oldu, böylelikle iman eden bir grup dışında, ona uymuş oldular. (34/20)

Alemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir?" (37/87)

Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunan şeyleri batıl olarak yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Ateşten (görecekleri azabtan) dolayı vay o inkâr edenlere. (38/27)

İşte bu sizin zannınız; Rabbiniz hakkında beslediğiniz-zannınız, sizi bir yıkıma uğrattı, böylelikle hüsrana uğrayan kimseler olarak sabahladınız." (41/23)

Dediler ki: "Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara ibadet etmezdik." Onların bundan yana hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca 'zan ve tahminle yalan söylüyorlar.' (43/20)

Dediler ki: "(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz; bizi "kesintisi olmayan zaman' (dehrin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar. (45/24)

Gerçekten Allah'ın va'di haktır, kıyamet-saatinde hiçbir kuşku yoktur" denildiği zaman, siz: "Kıyamet-saati de neymiş, biz bilmiyoruz; biz yalnızca bir zan (ve tahmin)da bulunup zannediyoruz; biz, kesin bir bilgiyle inanmakta olanlar değiliz" demiştiniz. (45/32)

Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkeklerle münafık kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları azablandırması için. O kötülük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazablanmış, onları

lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür. (48/6)

Hayır, siz Peygamberin ve mü'minlerin, ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu, kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da, yıkıma uğramış bir topluluk oldunuz. (48/12)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Kahrolsun, o 'zan ve tahminle yalan söyleyenler'; (51/10)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zanna uymaktadırlar. Oysa gerçekte zan, haktan yana hiçbir yarar sağlamaz. (53/28)

ZEBANİLER

Onu tutun da cehennemin orta yerine sürükleyin. (44/47)

Sonra kaynar suyun azabından başının üstüne dökün; (44/48)

(Azabı) Tad; çünkü sen (kendince) üstün onurluydun. (44/49)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki kendilerine kitap verilenler kesin bir bilgiyle inansın iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır dilediğini de böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

Biz de zebanileri çağıracağız. (96/18)

ZEBUR

Eğer seni yalanlarlarsa senden önce apaçık belgeler Zeburlar ve aydınlık kitapla gelen elçileri de yalanlamışlardır. (3/184)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Rabbin göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilir. Andolsun biz peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık ve Davud'a da Zebur verdik. (17/55)

Andolsun biz Zikir'den sonra Zebur'da da: Hiç şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır diye yazdık. (21/105)

ZEKAT

Namazı dosdoğru kılın zekatı verin ve rüku edenlerle birlikte siz de rüku edin. (2/43)

Hani İsrailoğullarından "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin anneye-babaya yakınlara yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın insanlara güzel söz söyleyin namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz pek azınız hariç döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Namazı dosdoğru kılın zekatı verin; önceden kendiniz için hayır olarak neyi takdim ederseniz onu Allah katında bulacaksınız. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı görendir. (2/110)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik Allah'a ahiret gününe meleklere Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen onu yakınlara yetimlere yoksullara yolda kalmışa isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

İman edip güzel amellerde bulunanlar namazı dosdoğru kılanlar ve zekatı verenler; şüphesiz onların ecirleri Rablerinin katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/277)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin namazı kılın zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında onlardan bir grup insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla-korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz ne diye savaşı üzerimize yazdın bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metaı azdır ahiret ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksİnız." (4/77)

Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar zekatı verenler Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

Andolsun Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar zekatı verir elçilerime inanır onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Sizin dostunuz (veliniz) ancak Allah O'nun elçisi rüku' ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir. (5/55)

Bize bu dünyada da ahirette de iyilik yaz şüphesiz ki biz Sana yöneldik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm rahmetim ise herşeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakınanlara zekatı verenlere ve bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım." (7/156)

Haram aylar (süre tanınmış dört ay) sıyrılıp-bitince (çıkınca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün onları tutuklayın kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verirlerse yollarını açıverin. Gerçekten Allah bağışlayandır esirgeyendir. (9/5)

Eğer onlar tevbe edip namazı kılarlarsa ve zekatı verirlerse artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (9/11)

Allah'ın mescidlerini yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden namazı dosdoğru kılan zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır. (9/18)

Sadakalar -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler düşkünler (zekat) işinde görevli olanlar kalbleri ısındırılacaklar köleler borçlular Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir.(9/60)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder kötülükten sakındırırlar namazı dosdoğru kılarlar zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

"Nerede olursam (olayım) beni kutlu kıldı ve hayat sürdüğüm müddetçe bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti." (19/31)

Halkına namazı ve zekatı emrediyordu ve o Rabbi katında kendisinden razı olunan (bir insan)dı. (19/55)

Ve onları kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar bize ibadet edenlerdi. (21/73)

Onlar ki yeryüzünde kendilerini yerleştirir iktidar sahibi kılarsak dosdoğru namazı kılarlar zekatı verirler, ma'rufu emrederler münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (22/41)

Allah adına gerektiği gibi cihad edin. O sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın sizin Mevlanız O'dur. İşte ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Onlar zekata ilişkin (söz ve görevlerini mutlaka) yerine getirenlerdir; (23/4)

(Öyle) Adamlar ki ne ticaret ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırıp alıkoymaz'; onlar kalplerin ve gözlerin inkılaba uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve elçiye itaat edin. Umulur ki rahmete kavuşturulmuş olursunuz. (24/56)

Ki onlar namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve onlar ahirete kesin bilgiyle iman ederler. (27/3)

İnsanların mallarından artsın diye verdiğiniz faiz Allah katında artmaz. Ama Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyerek verdiğiniz zekat ise işte (sevablarını ve gelirlerini) kat kat arttıranlar onlardır. (30/39)

Onlar namazı dosdoğru kılarlar zekatı verirler. Ve onlar kesin bir bilgiyle ahirete inanırlar. (31/4)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edinin) ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurması gibi siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın zekatı verin Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt gerçekten Allah sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

Ki onlar zekatı vermeyenler ve ahireti inkâr edenlerdir. (41/7)

Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermekten ürktünüz mü? Çünkü yapmadınız Allah sizin tevbelerinizi kabul etti. Şu halde namazı dosdoğru kılın zekatı verin ve Allah'a ve O'nun Resûlü'ne itaat edin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (58/13)

Gerçekten Rabbin senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamıyacağınızı bildi böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Oysa onlar dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dimdik ve sapasağlam) din budur. (98/5)

ZEKERİYA (A.S)

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse, yanında bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin" dedi. O mihrapta namaz kılarken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir." Dedi ki: "Rabbim, bana gerçekten ihtiyarlık ulaşmışken ve karım da kısırken nasıl bir oğlum olabilir?" "Böyledir" dedi, "Allah dilediğini yapar." (Zekeriya) "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." dedi. "Sana alamet, işaretleşme dışında, insanlarla üç gün konuşmamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et." dedi. (3/37-41)

Zekeriya'yı Yahya'yı İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete eriştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. (6/85)

(Bu) Rabbinin kulu Zekeriya'ya rahmetinin zikridir. Hani o Rabbine gizlice seslendiği zaman; Demişti ki: "Rabbim şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım." "Doğrusu ben arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım benim karım da bir kısır (kadın)dır. Artık bana kendi katından bir yardımcı armağan et." "Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı

olsun. Rabbim onu (kendisinden) razı olunan(lardan) kıl." (Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya şüphesiz biz seni adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; biz bundan önce ona hiçbir adaş kılmamışız." Dedi ki: "Rabbim karım kısır (bir kadın) iken benim nasıl oğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağındayım." (Ona gelen melek:) "İşte böyle" dedi. "Rabbin dedi ki: - Bu benim için kolaydır daha önce sen hiçbir şey değil iken seni yaratmıştım." Dedi ki: "Rabbim bana bir alamet (ayet) ver." Dedi ki: "Senin alametin sapasağlam iken üç tam gece insanlarla konuşmamandır." Böylelikle (Zekeriya) mescidten kavminin karşısına çıkıp onlara (şu anlamları) işaret etti: "Sabah akşam tesbih edin." (19/2-11)

Zekeriya da; hani Rabbine çağrıda bulunmuştu: "Rabbim beni yalnız başıma bırakma sen mirasçıların en hayırlısısın." (21/ 89)

ZENCEFİL

Orada onlara bir kadeh içirilir ki, karışımı zencefildir. (76/17)

ZENGİNLİK-ZENGİNLER

Kendilerine el sürmediğiniz, mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın, zengin olan kendi gücü, darda olan da kendi gücü oranında, maruf (meşru ve örfe uygun) bir şekilde yararlandırsın. (Bu,) iyilik edenler üzerinde bir haktır. (2/236)

(Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (2/273)

Andolsun; "Gerçek, Allah fakirdir, biz ise zenginiz" diyenlerin sözlerini Allah işitmiştir. Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız ve: "Yakıcı olan azabı tadın" diyeceğiz. (3/181)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker

(sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/135)

Ey iman edenler, müşrikler ancak bir pisliktirler; öyleyse bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi kendi fazlından zengin kılar. Şüphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/28)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Yol, ancak o kimseler aleyhinedir ki, zengin oldukları halde (savaşa çıkmamak için) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah, onların kalplerini mühürlemiştir. Bundan dolayı onlar, bilmezler. (9/93)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

(İkisinden) Birinin başka ürün (veren yer)leri de vardı. Böylelikle onunla konuşurken arkadaşına dedi ki: "Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm." (18/34)

İçinizde evli olmayanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler Allah, kendi fazlından onları zengin eder. Allah geniş (nimet sahibi)dir, bilendir. (24/32)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaını elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

Bir yoksul iken seni bulup zengin etmedi mi? (93/8)

Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz" demişlerdir. (34/34)

Ve: "Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunluktayız ve bir azaba uğratılacak da değiliz" de demişlerdir. (34/35)

De ki: "Şüphesiz benim Rabbim rızkı dilediğine genişletir-yayar ve kısar da. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar." (34/36)

İşte böyle senden önce de (herhangi) bir memlekete bir elçi göndermiş olmayalım mutlaka onun 'refah içinde şımarıp azan önde gelenleri' (şöyle) demişlerdir: "Gerçekten biz atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve doğrusu biz onların izlerine (eserlerine) uymuş kimseleriz." (43/23)

Allah kullarından dilediğine rızkı yayıp-genişletir (ve) kısar da. Şüphesiz Allah herşeyi bilendir. (29/62)

ZERRE

Gerçek şu ki, Allah zerre ağırlığı kadar haksızlık yapmaz. (Bu ağırlıkta) Bir iyilik olursa, onu kat kat kılar ve kendi yanından pek büyük bir ecir verir. (4/40)

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (10/61)

Onların yaptıkları her işin önüne geçtik, böylece onu savurulmuş toz zerreleri kılıverdik. (25/23)

İnkâr edenler, dediler ki: "Kıyamet-saati bize gelmez." De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime andolsun, o muhakkak size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da, istisnasız, mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır." (34/3)

De ki: " Allah'ın dışında (tanrı diye) öne sürdüklerinizi çağırın. Onların göklerde ve yerde bir zerre ağırlığınca bile (hiçbir şeye) güçleri yetmez; onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı olmadığı gibi, O'nun bunlardan hiçbir destekçi olanı da yoktur. (34/22)

Artık kim zerre ağırlığınca hayır işlerse, onu görür. (99/7)

Artık kim zerre ağırlığınca bir şer (kötülük) işlerse, onu görür. (99/8)

ZEVCE

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de, Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınız başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

ZEYD

Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiğin kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah, kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince, biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının

kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman, onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

ZEYTİN

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüsünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/11)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35)

Zeytinler, hurmalar, (80/29)

İncire ve zeytine andolsun, (95/1)

ZIHAR

Allah bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerinize benzeterek yemin konusu yaptığınız (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Sizden kadınlarına "zıhar"da bulunanlar (bilsinler ki, kadınları) onların anneleri değildir. Anneleri, yalnızca kendilerini doğuranlardır. Şüphesiz onlar, çirkin ve yalan söylemektedirler. Gerçekten Allah, çok affeden, çok bağışlayandır. (58/2)

Kadınlarına "zıhar"da bulunanlar, sonra söylediklerinden geri dönenlerin, birbirleriyle temas etmeden önce bir köleyi özgürlüğüne

kavuşturmaları gerekir. İşte size bununla öğüt verilmektedir. Allah, yaptıklarınızı haber alandır. (58/3)

ZIRH

Geniş zırhlar yap, (onları) düzenli bir biçime sok ve hepiniz salih ameller yapın. Gerçekten ben, sizin yaptıklarınızı görenim" (diye vahyettik). (34/11)

ZİKR

Eğer korkarsanız, yaya veya binekte iken kılın. Güvenliğe girdiğinizde ise, yine Allah'ı, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi zikredin. (2/239)

(Zekeriya) "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." dedi. "Sana alamet, işaretleşme dışında, insanlarla üç gün konuşmamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et." dedi. (3/41)

Bunları biz sana ayetlerden ve hikmetli zikr'den (Kur'an'dan) okuyoruz. (3/58)

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (3/191)

Namazı bitirdiğinizde, Allah'ı ayaktayken, otururken ve yan yatarken zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz, mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır. (4/103)

Sizi uyarmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikr'in gelmesine mi şaşırdınız? (Allah'ın) Nuh kavminden sonra sizi halifeler kıldığını ve sizin yaratılışta gelişiminizi arttırdığını (veya üstün kıldığını) hatırlayın. Öyleyse Allah'ın nimetlerini hatırlayın, ki kurtuluş bulasınız." (7/69)

(Allah'tan) Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen bakarsın ki görüp bilmişlerdir. (7/201)

Rabbini, sabah akşam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine, ürpertiyle, yalvara yalvara ve için için zikret. Gaflete kapılanlardan olma. (7/205)

Ey iman edenler, bir toplulukla karşı karşıya geldiğiniz zaman, dayanıklık gösterin ve Allah'ı çokca zikredin. Ki kurtuluş (felah) bulasınız. (8/45)

Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberiniz olsun; kalbler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur. (13/28)

Hiç şüphesiz, zikri (Kur'an'ı) biz indirdik biz; onun koruyucuları da gerçekten biziz. (15/9)

(Onları) Apaçık deliller ve kitaplarla (gönderdik). Sana da zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, insanlara kendileri için indirileni açıklayasın ve onlar da iyice düşünsünler, diye. (16/44)

Ancak: "Allah dilerse" (inşallah yapacağım de). Unuttuğun zaman Rabbini zikret ve de ki: "Umulur ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir başarıya yöneltip-iletir." (18/24)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Ki onlar, Beni zikretme (konusun)da gözleri bir perde içindeydi. (Kur'an'ı) dinlemeye katlanamazlardı. (18/101)

(Bu,) Rabbinin, kulu Zekeriya'ya rahmetinin zikridir. (19/2)

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o, ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. (19/16)

Kitap'ta İbrahim'i de zikret. Gerçekten o, doğruyu-söyleyen bir peygamberdi. (19/41)

Kitap'ta Musa'yı da zikret. Çünkü o, ihlasa erdirilmiş ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi. (19/51)

Kitap'ta İsmail'i de zikret. Çünkü o, va'dinde doğruydu ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi. (19/54)

Kitap'ta İdris'i de zikret. Çünkü o, doğru olan bir peygamberdi. (19/56)

Gerçekten Ben, Ben Allah'ım, Ben'den başka ilah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve beni zikretmek için dosdoğru namaz kıl." (20/14)

Ve seni çok zikredelim." (20/34)

Sen ve kardeşin ayetlerimle gidin ve beni zikretmede gevşek davranmayın. (20/42)

Kim de benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (20/124)

Andolsun, size (bütün durumlarınızı kapsayan) zikrinizin içinde bulunduğu bir Kitap indirdik. Yine de akıllanmayacak mısınız? (21/10)

Yoksa O'ndan başka ilahlar mı edindiler? De ki: "Kesin-kanıt (burhan)ınızı getirin. İşte benimle birlikte olanların zikri (Kitabı) ve benden öncekilerin de zikri." Hayır, onların çoğu hakkı bilmiyorlar, bundan dolayı yüz çeviriyorlar. (21/24)

Siz onları alay konusu edinmiştiniz; öyle ki, size benim zikrimi unutturdular ve siz onlara gülüp duruyordunuz." (23/110)

(Bu nur,) Allah'ın, onların yüceltilmesine ve isminin zikredilmesine izin verdiği evlerdedir; onların içinde sabah akşam O'nu tesbih ederler. (24/36)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılaba uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Derler ki: "Sen yücesin; senin dışında başka veliler edinmemiz bize yakışmaz, ancak onları ve atalarını sen meta verip yararlandırdın, öyle ki (senin) zikri(ni) unuttular ve böylece yıkıma uğrayan bir kavim oldular." (25/18)

Ancak iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'ı çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazananlar (veya öclerini alanlar) başka. Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir. (26/227)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/45)

Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır. (33/21)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokca zikreden erkekler ve (Allah'ı çokca) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Ey iman edenler, Allah'ı çokça zikredin. (33/41)

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah')a (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11)

Zikir (Kur'an), içimizden ona mı indirildi?" Hayır, onlar Benim zikrimden bir kuşku içindedirler. Hayır, onlar henüz Benim azabımı tatmamışlardır. (38/8)

O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim." Sonunda bu atlar (koştular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar. (38/32)

Bu, bir zikr'dir. Şüphesiz muttakiler için, elbette varılacak güzel bir yer vardır. (38/49)

Allah, kimin göğsünü İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerinedir, (öyle) değil mi? Fakat Allah'ın zikrinden (yana) kalpleri katılaşmış olanların vay haline. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler. (39/22)

Allah, müteşabih (benzeşmeli), ikişerli bir kitap olarak sözün en güzelini indirdi. Rablerine karşı içleri titreyerek-korkanların O'ndan derileri ürperir. Sonra onların derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine (karşı) yumuşar-yatışır. İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir, onunla dilediğini hidayete erdirir. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için de bir yol gösterici yoktur. (39/23)

Siz ölçüyü taşıran bir kavimsiniz diye, şimdi o zikri (öğüt ve hatırlatma dolu Kur'an'ı) sizden (uzaklaştırıp) bir yana mı bırakalım? (43/5)

Onların sırtlarına binip-doğrulmanız, sonra doğrulduğunuz zaman, Rabbinizin nimetini zikretmeniz ve: "Bunlara bizim için boyun eğdiren (Allah) ne yücedir, yoksa biz bunu (kendi hizmetimize) yanaştıramazdık" demeniz için. (43/13)

Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. (43/36)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

Şu halde sen, Bizim zikrimize sırt çeviren ve dünya hayatından başkasını istemeyenden yüz çevir. (53/29)

Andolsun Biz Kur'an'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/17, 54/22, 54/32, 54/40)

Zikr (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır." (54/25)

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılaşmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (57/16)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (58/19)

Ey iman edenler, cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman, hemen Allah'ı zikretmeye koşun ve alış-verişi bırakın. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (62/9)

Artık namazı kılınca, yeryüzünde dağılın. Allah'ın fazlını isteyip-arayın ve Allah'ı çokca zikredin; umulur ki felaha (kurtuluşa ve umduklarınıza) kavuşmuş olursunuz. (62/10)

Ey iman edenler, ne mallarınız, ne çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten 'tutkuya kaptırarak-alıkoymasın'; kim böyle yaparsa, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (63/9)

O inkâr edenler, zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi. "O, gerçekten bir delidir" diyorlar. (68/51)

Oysa o (Kur'an), alemlere bir zikr (öğüt, hatırlatma, hüküm ve üstün bir şeref)den başka bir şey değildir. (68/52)

Ki, kendilerini bununla denemek için. Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, (Allah), onu 'gittikçe şiddeti artan' bir azaba sürükler. (72/17)

Rabbinin ismini zikret ve herşeyden kendini çekerek yalnızca O'na yönel. (73/8)

Ve sabah, akşam Rabbinin adını zikret. (76/25)

Zikr (vahy, öğüt) bırakanlara; (77/5)

Ve Rabbinin ismini zikredip namaz kılan. (87/15)

Senin zikrini (şanını) yüceltmedik mi? (94/4)

ZİKİR

Sakınıp rahmete kavuşmanız için, içinizden sizi uyarıp korkutacak bir adam aracılığı ile bir zikir (Kitap) gelmesine mi şaştınız?" (7/63)

Biz senden evvel kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başka (peygamberler) göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline sorun. (16/43)

Sana geçmişlerin haberlerinden bir bölümünü böylece aktarıyoruz. Gerçekten, sana katımızdan bir zikir verdik. (20/99)

Biz senden önce de kendilerine vahyettiğimiz erkekler dışında elçi göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, o halde zikir ehline sorun. (21/7)

De ki: "Gece ve gündüz sizi Rahman'dan kim koruyabilir?" Hayır, onlar Rablerini zikirden yüz çevirenlerdir. (21/42)

Bu, bizim ona indirdiğimiz mübarek bir zikirdir. Şu halde onu inkar edecek olanlar siz misiniz? (21/50)

Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik. (21/84)

Andolsun, biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdık. (21/105)

Çünkü o, gerçekten bana geldikten sonra beni zikirden (Kur'an'dan) saptırmış oldu. Şeytan da insanı 'yapayalnız ve yardımsız" bırakandır." (25/29)

Zikir okuyanlara, (37/3)

Eğer yanımızda öncekilerden bir zikir (kitap) bulunmuş olsaydı." (37/168)

Sad, Zikir dolu Kur'an'a andolsun; (38/1)

Zikir (Kur'an), içimizden ona mı indirildi?" Hayır, onlar Benim zikrimden bir kuşku içindedirler. Hayır, onlar henüz Benim azabımı tatmamışlardır. (38/8)

O (Kur'an), alemler için yalnızca bir zikir (öğüt ve hatırlatma)dir." (38/87)

(Ki o,) Temiz akıl sahipleri için bir hidayet rehberi ve bir zikirdir. (40/54)

Şüphesiz, kendilerine zikir gelince onu inkâr edenler (ateşin içine bırakılırlar); oysa o, aziz (şerefi yüksek, üstün) bir Kitaptır. (41/41)

Ve şüphesiz o (Kur'an), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (43/44)

(Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. (50/8)

Allah, onlar için şiddetli bir azab hazırlamıştır; öyleyse ey iman eden temiz akıl sahipleri, Allah'tan korkun. Doğrusu Allah, size bir zikir (uyaran, hatırlatan ve öğüt veren Kur'an) indirmiştir. (65/10)

O (Kur'an), alemler için yalnızca bir zikirdir; (81/27)

ZİLLET

Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır. (3/112)

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (7/152)

Güzellik yapanlara daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerini ne bir karartı sarar, ne bir zillet, işte onlar cennetin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır. (10/26)

Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı, kendi misliyledir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu yok. Onların yüzleri, sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İşte bunlar ateşin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır. (10/27)

Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde, ona (ateşe) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmeden bakarlar. İman edenler de: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akraba (veya yandaş)larını da hüsrana uğratmışlardır" dediler. Haberiniz olsun; gerçekten zalimler, kalıcı bir azab içindedirler. (42/45)

Gözleri 'zillet ve dehşetten düşmüş olarak', sanki 'yayılan' çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar. (54/7)

Hiç şüphesiz Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar; işte onlar, en çok zillete düşenler arasında olanlardır. (58/20)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sarıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapasağlam iken secdeye davet edilirlerdi. (68/43)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük' yüzlerini de bir zillet kaplamış; işte bu, kendilerine vadedilmekte olan (kıyamet ve azab) günüdür. (70/44)

Gözler zillet içinde düşecek. (79/9)

O gün, öyle yüzler vardır ki, 'zillet içinde aşağılanmıştır.' (88/2)

ZİNA

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şehadet ederlerse onları ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları fuhuşta bulunmayan iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/25)

Zinaya yaklaşmayın gerçekten o 'çirkin bir hayasızlık' ve kötü bir yoldur. (17/32)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız onlara Allah'ın dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Zina eden erkek zina eden ya da müşrik olan bir kadından başkasını nikahlayamaz; zina eden kadını da zina eden ya da müşrik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu mü'minlere haram kılınmıştır. (24/3)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

Ancak bundan sonra tevbe eden ve salihçe davrananlar hariç. Çünkü gerçekten Allah bağışlayandır esirgeyendir. (,24/5)

Kendi eşlerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidleri bulunmayanlar ise onlardan da her birinin şahidliği Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmektir. (24/6)

Beşinci (yemini) ise eğer yalan söyleyenlerdense Allah'ın lanetinin muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dir. (24/7)

Onun (kadının) da dört kere Allah adına (yeminle) onun (kocasının) hiç şüphesiz yalan söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmesi kendisinden cezayı uzaklaştırır. (24/8)

Beşinci (yemini) ise eğer o (kocası) doğru söylüyor ise Allah'ın gazabının muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dır. (24/9)

Ve onlar Allah ile beraber başka bir ilah'a tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır. (25/68)

Ey peygamberin kadınları sizden kim açık bir çirkin-utanmazlıkta bulunursa onun azabı iki kat olarak arttırılır. Bu da Allah'a göre pek kolaydır. (33/30)

Ey Peygamber mü'min kadınlar Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak hırsızlık yapmamak zina etmemek çocuklarını öldürmemek elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak) ma'ruf (iyi güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (60/12)

Ey Peygamber kadınları boşadığınız zaman iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun.

Onları evlerinden çıkarmayın onlar da çıkmasınlar; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse gerçekte o kendi nefsine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah bunun arkasından bir iş (durum) oluşturur. (65/1)

ZİNDAN

Kapıya doğru ikisi de koştular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (12/25)

Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kınadığınız işte budur. Andolsun onun nefsinden ben murad istedim, o ise (kendini) korudu. Ve andolsun, eğer o kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa, mutlaka zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacak." (12/32)

(Yusuf) Dedi ki: "Rabbim, zindan, bunların beni kendisine çağırdıkları şeyden bana daha sevimlidir. Kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan, onlara (korkarım) eğilim gösterir, (böylece) cahillerden olurum." (12/33)

Sonra onlarda (Yusuf'un iffetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (görüşü)ağır bastı. (12/35)

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı (bir sürü) Rabler mi daha hayırlıdır, yoksa kahhar (kahredici) olan bir tek Allah mı?" (12/39)

Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." (12/41)

İkisinden kurtulacağını sandığı kişiye dedi ki: "Efendinin katında beni hatırla." Fakat şeytan, efendisine hatırlatmayı ona unutturdu, böylece daha nice yıllar (Yusuf) zindanda kaldı. (12/42)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

ZİYNET

Ey Ademoğulları, her mescid yanında ziynetlerinizi takının. Yiyin, için ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (7/31)

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (7/32)

ZORBA

Dediler ki: "Ey Musa, orda zorba bir kavim vardır, onlar çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz. Şayet ordan çıkarlarsa, biz de muhakkak gireriz. (5/22)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (10/83)

İşte Ad (halkı): Rablerinin ayetlerini tanımayıp reddettiler. O'nun elçilerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca yürüdüler. (11/59)

(Peygamberler) Fetih istediler, (sonunda) her zorba inatçı bozguna uğrayıp -yok oldu- gitti. (14/15)

Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlara vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan), kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (16/90)

Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

Ana ve babasına itaatkardı ve isyan eden bir zorba değildi. (19/14)

Anneme itati de. Ve beni mutsuz bir zorba kılmadı." (19/32)

Tutup yakaladığınız zaman da zorbalar gibi mi yakalıyorsunuz?" (26/130)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adam)ı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, ıslah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah katında da, iman edenler katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler." (40/35)

Biz bunlardan önce nice nesiller yıkıma uğrattık ki onlar, zorbaca yakalamak (yakıp-yıkmak, baskı ve şiddetle yönetmek, sindirmek) bakımından kendilerinden daha üstündüler; şehirlerde (yerin üstünü altına getirip, sayısız kazı, inşaat ve araştırmalarla her yanı) delik-deşik etmişlerdi. (Ama) kaçacak bir yer var mı? (50/36)

Biz onların neler söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin; şu halde, Benim kesin tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver. (50/45)

Zorba-saygısız, sonra da kulağı kesik; (68/13)

ZORLUK-ZORLAMA

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız, -eğer bilirseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki mü'minlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır. (2/214)

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (2/256)

Eğer (borçlu) zorluk içindeyse, ona elverişli bir zamana kadar süre (verin). (Borcu) Sadaka olarak bağışlamanız ise, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirseniz. (2/280)

Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır. (3/112)

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Ey iman edenler, kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkışmanız helal değildir. Apaçık olan 'çirkin bir hayasızlık' yapmadıkları sürece, onlara verdiklerinizin bir kısmını gidermeniz (kendinize almanız) için onlara baskı yapmanız da (helal değildir.) Onlarla güzellikle geçinin. Şayet onlardan hoşlanmadınızsa, belki, bir şey hoşunuza gitmez, ama Allah onda çok hayır kılar. (4/19)

Artık sen Allah yolunda savaş, kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın. Mü'minleri hazırlayıp-teşvik et. Umulur ki Allah, küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah, 'kahredici baskısıyla' daha zorlu, acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur. (4/84)

Andolsun, senden önceki ümmetlere (peygamberler) gönderdik de onları dayanılmaz zorluk (yoksulluk) ve sıkıntılarla çeviriverdik. Umulur ki yalvarırlar diye. (6/42)

Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yalvarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını çekici (süslü) gösterdi. (6/43)

Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiç bir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak "zan ve tahminle yalan söylersiniz." (6/148)

Biz nice ülkeleri yıkıma uğrattık. Geceleri uyurlarken ya da gündüzün dinlenirlerken bizim zorlu azabımız onlara geliverdi. (7/4)

Zorlu azabımız onlara gelince yakarabildikleri: "Biz gerçekten zulme sapanlardandık" demelerinden başka olmadı. (7/5)

Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek onun halkı yalvarıp-yakarsınlar diye, mutlaka onları dayanılmaz bir zorluk (yoksulluk) ve sıkıntıyla yakalayıvermişiz. (7/94)

O ülkeler halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/97)

Ya da o ülkeler halkı, kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/98)

Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında ise, biz de kötülükten sakındıranları kurtardık. Zulmedenleri yaptıkları fısk dolayısıyla pek zorlu bir azab ile yakaladık. (7/165)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42)

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkar içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (9/55)

Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin; Allah bunlarla, ancak onları dünyada azablandırmak ve canlarının onlar inkar içindeyken zorluk içinde çıkmasını istiyor. (9/85)

Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın? (10/99)

Dedi ki: "Ey Kavmim, görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve Rabbim bana kendi katından bir rahmet vermiş de (bu,) sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız?" (11/28)

Elçilerimiz Lut'a geldiği zaman, onlardan dolayı kaygılandı, göğsünü bir sıkıntı bastı ve: "Bu, zorlu bir gün" dedi. (11/77)

Sonra bunun arkasından (kuraklığı) zorlu yedi yıl gelecektir, sakladığınız az bir miktar dışında, daha önce biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir." (12/48)

Öyle ki elçiler, umutlarını kesip de, artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir; biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu-günahkarlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir. (12/110)

Dünya hayatında onlar için bir azab vardır, ahiretin azabı ise daha zorludur. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiç bir koruyucu da yoktur. (13/34)

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

"Şüphesiz, kışkırtılıp-saptırılmışlardan sana uyanlar dışında, senin benim kullarım üzerinde zorlayıcı hiç bir gücün yoktur." (15/42)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Gerçek şu ki, iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) hiç bir zorlayıcı-gücü yoktur. (16/99)

Kim imanından sonra Allah'a (karşı) inkara sapıp da, -kalbi imanla tatmin bulmuş olduğu halde baskı altında zorlanan hariç- inkara göğüs açarsa, işte onların üstünde Allah'tan bir gazab vardır ve büyük azab onlarındır. (16/106)

Nitekim o ikiden ilk-vaid geldiği zaman, oldukça zorlu olan kullarımızı üzerinize gönderdik de (sizi) evlerin aralarına kadar girip araştırdılar. Bu yerine getirilmesi gereken bir sözdü. (17/5)

"Benim kullarım; senin onlar üzerinde hiç bir zorlayıcı gücün (hakimiyetin) yoktur." Vekil olarak Rabbin yeter. (17/65)

(Musa:) "Beni, unuttuğumdan dolayı sorgulama ve bu işimden dolayı bana zorluk çıkarma" dedi. (18/73)

"Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

"Çocuğa gelince, onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı, onun kendilerine azgınlık ve inkar zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk." (18/80)

Biz sana bu Kur'an'ı güçlük çekmen için indirmedik (20/2)

"Gerçekten biz Rabbimize iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürüklediğin (suçumuzu) bağışlasın. Allah, daha hayırlıdır ve daha süreklidir." (20/73)

Bizim zorlu-azabımızı hissettikleri zaman, oradan büyük bir hızla uzaklaşıp kaçıyorlardı. (21/12)

Ve sizin için ona, zorlu-savaşınızda sizi korusun diye, '(madeni) giyim-sanatını' öğrettik. Buna rağmen siz şükredenler misiniz? (21/80)

Kendileri için bir takım yararlara şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'ın adını ansınlar. Artık bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (22/28)

Allah adına gerektiği gibi cihad edin. O sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın zekatı verin ve Allah'a sarılın sizin Mevlanız O'dur. İşte ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaını elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

İşte o gün, gerçek mülk, Rahman (olan Allah)ındır. İnkar edenler için oldukça zorlu bir gündür. (25/26)

"Tutup yakaladığınız zaman da zorbalar gibi mi yakalıyorsunuz?" (26/130)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adam)ı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, ıslah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

(Babaları) Dedi ki: "Doğrusu ben, sekiz yıl bana hizmet etmene karşılık olmak üzere, şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum; şayet on (yıl)a tamamlayacak olursan, artık o da senden. Ben sana zorluk çıkarmak istemem; beni de inşaallah salih olanlardan bulacaksın." (28/27)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız banadır." (31/14)

Gerçekten Allah, içinizden alıkoyanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar, pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler. (33/18)

Oysa onun, kendilerine karşı hiç bir zorlayıcı-gücü yoktu; ancak biz ahirete iman edeni, ondan kuşku içinde olandan ayırdetmek için (ona bu imkanı verdik). Senin Rabbin, her şeyin üzerinde gözetici-koruyucudur. (34/21)

Şimdi onlara sor: Yaratılış bakımından onlar mı daha zorlu, yoksa bizim yarattıklarımız mı? Doğrusu biz onları, cıvık-yapışkan bir çamurdan yarattık. (37/11)

"Bizim üzerinizde zorlayıcı hiç bir gücümüz yoktu; hayır siz (kendiniz) azgın bir kavimdiniz." (37/30)

"Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah katında da, iman edenler katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler." (40/35)

Şüphesiz inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiye karşı gelip zorluk çıkaranlar', kesin olarak Allah'a hiç bir şeyle zarar veremezler. (Allah,) Onların amellerini boşa çıkaracaktır. (47/32)

Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla (ya) savaşırsınız ya da (onlar) müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz, Allah, size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz, sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Biz bunlardan önce nice nesiller yıkıma uğrattık ki onlar, zorbaca yakalamak (yakıp-yıkmak, baskı ve şiddetle yönetmek, sindirmek) bakımından kendilerinden daha üstündüler; şehirlerde (yerin üstünü altına getirip, sayısız kazı, inşaat ve araştırmalarla her yanı) delik-deşik etmişlerdi. (Ama) kaçacak bir yer var mı? (50/36)

Boyunlarını çağırana doğru uzatmış olarak koşarlarken, kafirler derler ki: "Bu, zorlu bir gün." (54/8)

Oysa andolsun, zorlu yakalamamıza karşı onları uyarmıştı. Fakat onlar, bu uyarıları kuşkuyla karşılayıp-yalanlamakta direttiler. (54/36)

(Şöyle de sızlanırdınız:) "Doğrusu biz, ağır bir borç altına girip-zorlandık." (56/66)

İşte o gün, zorlu bir gündür; (74/9)

"Çünkü biz, asık suratlı, zorlu bir gün nedeniyle Rabbimizden korkuyoruz." (76/10)

Doğrusu, Rabbinin 'zorlu yakalayışı' şiddetlidir. (85/12)

Onlara 'zor ve baskı' kullanacak değilsin. (88/22)

Andolsun, biz insanı bir zorluk içinde yarattık. (90/4)

En 'zorlu bedbahtları' ayaklandığında, (91/12)

Biz de ona en zorlu olanı (azaba uğramasını) kolaylaştıracağız. (92/10)

Demek ki, gerçekten zorlukla beraber kolaylık vardır. (94/5)

ZULM

Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yaratan (gerçek ilah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, yaratıcınız katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (2/54)

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

Ama zulmedenler, kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla değiştirdiler. Biz de o zalimlerin yaptıkları bozgunculuğa karşılık, üzerlerine gökten iğrenç bir azab indirdik. (2/59)

Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Siz de) Her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki, onlardan zulmedenlerin dışında insanların, size karşı bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın, Benden korkun, üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Umulur ki hidayete erersiniz. (2/150)

İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür. O zulmedenler, azaba uğrayacakları zaman, muhakkak bütün kuvvetin tümüyle Allah'ın olduğunu ve Allah'ın vereceği azabın gerçekten şiddetli olduğunu bir bilselerdi. (2/165)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefsine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve

Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah herşeyi bilendir. (2/231)

Ey iman edenler, hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir. (2/254)

Her neyi nafaka olarak infak eder ve adak olarak neyi adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur. (2/270)

Şayet böyle yapmazsanız, Allah'a ve Resulüne karşı savaş açtığınızı bilin. Eğer tevbe ederseniz, artık sermayeleriniz sizindir. (Böylece) Ne zulmetmiş olursunuz, ne zulme uğratılmış olursunuz. (2/279)

Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahid oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez. (3/86)

Onların bu dünya hayatındaki harcamaları kendi nefislerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğukluktaki bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmiştir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler. (3/117)

Ve 'çirkin bir hayasızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyenlerdir. (3/135)

Eğer bir yara aldıysanız, o kavme de benzeri bir yara değmiştir. İşte o günleri biz onları insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu, Allah'ın iman edenleri belirtip-ayırması ve sizden şahidler (veya şehidler) edinmesi içindir. Allah, zulmedenleri sevmez; (3/140)

Bu, ellerinizin önden sunduklarıdır. Allah, gerçekten kullara zulmedici değildir. (3/182)

Rabbimiz, şüphesiz Sen kimi ateşe sokarsan, artık onu 'hor ve aşağılık' kılmışsındır; zulmedenlerin yardımcıları yoktur." (3/192)

Gerçekten, yetimlerin mallarını zulmederek yiyenler, karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar. Onlar, çılgın bir ateşe gireceklerdir. (4/10)

Kim haddi aşarak ve zulmederek böyle yaparsa, biz onu ateşe göndeririz. Bu Allah için pek kolaydır. (4/30)

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden, esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar

(müstaz'aflar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o? (4/97)

Kim kötülük işler veya nefsine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur. (4/110)

Allah, zulme uğrayanlar dışında, kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez. Allah işitendir, bilendir. (4/148)

Gerçek şu ki, inkâr edenler ve zulmedenler, Allah onları bağışlayacak değildir, onları bir yola da iletecek değildir. (4/168)

Şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur." (5/29)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa, bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geçerler ve: "Bizim şehadetimiz o ikisinin şehadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi aşmadık, yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler. (5/107)

Böylece zulmeden topluluğun kökü kurutuldu. Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'adır. (6/45)

De ki: "Düşündünüz mü hiç; size Allah'ın azabı apansız ya da açıkdan geliverirse, zulme sapan kavimden başkası mı yıkıma uğrayacak?" (6/47)

De ki: "Kendisine acele etmekte olduğunuz şey benim yanımda olsaydı, benimle aranızda iş elbette bitirilmiş olurdu. Allah zulmedenleri en iyi bilendir. (6/58)

Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalara dalanlar:' -onlar bir başka söze geçinceye kadar- onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatırlamadan sonra, artık zulmeden toplulukla beraber oturma. (6/68)

Zorlu azabımız onlara gelince yakarabildikleri: "Biz gerçekten zulme sapanlardandık" demelerinden başka olmadı. (7/5)

Kimin tartıları hafif kalırsa, bunlar da ayetlerimize zulmedegeldiklerinden dolayı nefislerini hüsrana uğratanlardır. (7/9)

Dediler ki: "Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eğer bizi bağışlamazsan ve esirgemezsen, gerçekten hüsrana uğrayanlardan olacağız." (7/23)

Onlar için cehennemden yataklar ve üstlerine örtüler vardır. Biz zulme sapanları işte böyle cezalandırırız. (7/41)

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular. (7/148)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Onlardan zulmedenler, sözü kendilerine söylenenden başka bir şeyle değiştirdiler. Biz de bunun üzerine zulmetmeleri dolayısıyla gökten 'iğrenç bir azab' indirdik. (7/162)

Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında ise, biz de kötülükten sakındıranları kurtardık. Zulmedenleri yaptıkları fısk dolayısıyla pek zorlu bir azab ile yakaladık. (7/165)

Ayetlerimizi yalanlayanlar ve yalnızca kendi nefislerine zulmedenlerin örneği ne kötüdür. (7/177)

Ve sizlerden yalnızca zulmedenlere isabet etmekle kalmayan bir fitneden korkup-sakının. Bilin ki, gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (8/25)

Bu, ellerinizin önceden takdim ettiği işler yüzündendir. Yoksa şüphesiz Allah kullara zulmedici değildir. (8/51)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar; biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Firavun ordusunu suda boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi. (8/54)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihad edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

Ey iman edenler, eğer imana karşı inkârı sevip-tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse, işte bunlar zulmeden kimselerdir. (9/23)

Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır.

İşte dosdoğru olan hesab (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

Sizinle birlikte çıksalardı, size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah, zulmedenleri bilir. (9/47)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/109)

Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (10/13)

Hayır, onlar ilmini kuşatamadıkları ve kendilerine henüz yorumu gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zulmedenlerin nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak. (10/39)

Şüphesiz Allah, insanlara hiçbir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar. (10/44)

Her ümmetin bir resulü vardır. Onlara resulleri geldiği zaman, aralarında adaletle hüküm verilir ve onlar zulme uğratılmazlar. (10/47)

Sonra o zulmetmekte olanlara: "Sürekli azabı tadın" denilecek. Kazandıklarınız dışında, bir başka şeyle mi cezalandırılacaktınız?" (10/52)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fidye olarak verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

Dediler ki: "Biz Allah'a tevekkül ettik; Rabbimiz, bizi zulmeden bir kavim için bir fitne (konusu) kılma." (10/85)

Allah'tan başka, sana yararı da, zararı da olmayan(ilahlar)a tapma. Eğer sen (bunun aksini) yapacak olursan, bu durumda gerçekten zulmedenlerden olursun" (diye emrolundum.) (10/106)

Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda- boğulacaklardır." (11/37)

O zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/67)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Şuayb'ı ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık; o zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/94)

Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmettiler. Böylece Rabbinin emri geldiği zaman, Allah'ı bırakıp da taptıkları ilahları, onlara hiçbir şey sağlayamadı, 'helak ve kayıplarını' arttırmaktan başka bir işe yaramadı. (11/101)

Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz. (11/113)

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde bulundukları refahın peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı. (11/116)

Halkı, ıslah eden kimseler iken, senin Rabbin o ülkeleri zulm ile helak edecek değildi. (11/117)

Dediler ki: "Bunun cezası, (su tası) yükünde bulunanın kendisidir. İşte biz zulmedenleri böyle cezalandırırız." (12/75)

İnkâr edenler, resullerine dediler ki: "Muhakkak (ya) sizi kendi toprağımızdan süreceğiz veya dinimize geri döneceksiniz." Böylelikle Rableri kendilerine vahyetti ki: "Şüphesiz biz, zulmedenleri helak edeceğiz. (14/13)

(Ey Muhammed,) Allah'ı sakın zulmedenlerin yapmakta olduklarından habersiz sanma, onları yalnızca gözlerin dehşetle belireceği bir güne ertelemektedir. (14/42)

Azabın kendilerine geleceği gün (ile) insanları uyarıp-korkut ki, (o gün) zulmedenler, şöyle diyecekler: "Bizi yakın bir süreye kadar ertele ki, Senin çağrına cevap verelim ve elçilere uyalım." Oysa daha önce, kendiniz için hiç zeval yoktur diye and içenler, sizler değil miydiniz? (14/44)

Siz, kendi nefislerine zulmedenlerin yerleştikleri yerlerde oturmuştunuz. Onlara ne yaptığımız size açıklanmıştı ve size örnekler vermiştik. (14/45)

(Küfre sapanlar) Kendilerine meleklerin gelmesinden veya Rabbinin emrinin gelmesinden başka bir şey mi gözlüyorlar? Onlardan öncekiler de öyle yapmıştı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/33)

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı. (16/41)

O zulmedenler, azabı gördüklerinde, onlara ne (azab) hafifletilecek, ne süre tanınacak. (16/85)

O gün, herkes kendi nefsi adına mücadele eder ve herkese yaptığının karşılığı eksiksiz ödenir. Onlar zulme uğratılmazlar. (16/111)

Yahudi olanlara da, bundan önce sana aktardıklarımızı haram kıldık. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/118)

Bizi ayet (mucize)ler göndermekten, öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alıkoymadı. Semud'a dişi deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu boğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz. (17/59)

Görmüyorlar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (ecel) kılmıştır. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak direttiler. (17/99)

(Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu-günahkarların, onda olanlardan dolayı dehşetle-korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bırakmayıp herşeyi sayıp-döküyor?" Yapıp-ettiklerini (önlerinde) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez. (18/49)

İşte ülkeler (ve onların halkları), zulmettikleri zaman onları yıkıma uğrattık; ve yıkımları için bir buluşma zamanı tesbit ettik. (18/59)

Dedi ki: "Kim zulmederse biz onu azablandıracağız, sonra Rabbine döndürülür, O da onu görülmemiş bir azabla azablandırır." (18/87)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunanlar (onların dışındadır); işte bunlar, cennete girecekler ve hiçbir şeyle zulme uğratılmayacaklar. (19/60)

Sonra, takva sahiplerini kurtarırız ve zulmedenleri diz üstü çökmüş olarak bırakıveririz. (19/72)

Onların kalpleri tutkuyla oyalanmadadır. Zulmedenler, gizlice fısıldaştılar: "Bu sizin benzeriniz olan bir beşer değil mi? Öyleyse, göz göre göre büyüye mi geleceksiniz?" (21/3)

Biz, zulmeden ülkelerden nicesini kırıp geçirdik ve bunun ardından bir başka kavmi meydana getirdik. (21/11)

Andolsun, onlara Rabbinin azabından 'bir ufak esinti' dokunacak olsa hiç tartışmasız; "Eyvahlar bize, gerçekten bizler zulme sapanlarmışız" diyecekler. (21/46)

Balık sahibi (Yunus'u da); hani o, kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karnındaki) Karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yoktur, sen yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye çağrıda bulunmuştu. (21/87)

(Ey insan) Bu, senin ellerinin önden takdim ettikleridir. Şüphesiz Allah, kullar için zulmedici değildir. (22/10)

Gerçek şu ki, inkar edip Allah yolundan ve yerlilerle dışarıdan gelenler için eşit olarak (haram ve kıble) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara, orada zulmederek adaletten ayrılanlara acı bir azab taddırırız. (22/25)

Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere, savaşma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir. (22/39)

(Halkı) Zulmediyorken yıkıma uğrattığımız nice ülkeler vardır ki, şimdi onların altları üstlerine gelmiş ıpıssız durmakta, kullanılamaz durumdaki kuyuları (terkedilmiş bulunmakta), yüksek sarayları (çın çın ötmektedir). (22/45)

Nice ülkeler vardır ki, (halkı) zulmediyorken Ben ona bir süre tanıdım, sonra yakalayıverdim; dönüş yalnızca banadır. (22/48)

Onlar, Allah'ı bırakıp da (Allah'ın) kendisine bir delil indirmediği ve haklarında (hiçbir) bilgileri olmayan şeylere tapıyorlar. Zulmedenler için hiçbir yardımcı yoktur. (22/71)

Böylelikle biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim bizim emrimiz gelip de tandır kızışınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Böylece sen, beraberinde olanlarla gemiye bindiğinde o zaman de ki: "Bizi o zulmeden kavimden kurtaran Allah'a hamdolsun." (23/28)

Derken, hak (ettikleri cezaya karşılık) olmak üzere, o korkunç çığlık onları yakalayıverdi. Böylece onları bir süprüntü kılıverdik. Zulmeden kavim için yıkım olsun. (23/41)

Rabbim, bu durumda beni zulmeden kavmin içinde bırakma." (23/94)

Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden) yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmez miydi)?" Zulmedenler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." (25/8)

İşte (ilahlarınız) sizin söylediklerinizi yalanladılar; bundan böyle (azabı) ne geri çevirmeye gücünüz yetebilir, ne de bir yardıma. Sizden kim zulmederse, ona büyük bir azab taddırırız." (25/19)

Nuh'un kavmi de, elçileri yalanlandıklarında onları suda boğduk ve insanlar için bir ayet kıldık. Biz zulmedenlere acıklı bir azab hazırladık. (25/37)

Hani senin Rabbin, Musa'ya seslenmişti: "Zulmetmekte olan kavme git;" (26/10)

(Onlara) Hatırlatma (yapılmıştır); biz zulmedici değiliz. (26/209)

Ancak iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'ı çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazananlar (veya öclerini alanlar) başka. Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir. (26/227)

Ancak zulmeden başka; sonra kötülüğün ardından iyiliğe çevirirse, artık şüphesiz Ben, bağışlayanım, esirgeyenim." (27/11)

Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu, saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/44)

İşte, zulmetmeleri dolayısıyla enkaza dönüşmüş ıpıssız evleri. Şüphesiz bilen bir kavim için bunda bir ayet vardır. (27/52)

Zulmetmelerine karşılık, söz, kendi aleyhlerine gelmiş bulunmaktadır, artık konuşmazlar. (27/85)

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten, ben kendi nefsime zulmettim, artık beni bağışla." Böylece (Allah) onu bağışladı. Şüphesiz. O, bağışlayandır, esirgeyendir. (28/16)

Musa dedi ki: "Rabbim, kimin kendisinden bir hidayetle geldiğini ve bu (dünya) yurdun(un) sonucunun kime ait olacağını daha iyi bilir. Gerçekten, zulmedenler, felah bulmazlar." (28/37)

Bunun üzerine, onu ve askerlerini tutup suya attık. Böylelikle zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (28/40)

Buna rağmen sana icabet etmeyecek olurlarsa, artık bil ki, onlar, gerçekten kendi heva (istek ve tutku)larına uymaktadırlar. Oysa Allah'tan bir kılavuz (doğru yol gösterici) olmaksızın, kendi istek ve tutkularına (hevasına) uyandan daha sapık kimdir? Şüphesiz Allah, zulmeden bir kavme hidayet vermez. (28/50)

Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğratıcı değildir. Ve biz, halkı zulmeden şehirlerden başkasını da yıkıma uğratıcı değiliz. (28/59)

Andolsun, biz Nuh'u kendi kavmine (elçi olarak) gönderdik, içlerinde elli yılı eksik olmak üzere bin sene yaşadı. Sonunda onlar zulme devam ederlerken tufan kendilerini yakalayıverdi. (29/14)

İşte biz, onların her birini kendi günahıyla yakalayıverdik. Böylece onlardan kiminin üstüne taş fırtınası gönderdik, kimini şiddetli bir çığlık sarıverdi, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmedici değildi, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (29/40)

İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz." (29/46)

Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde apaçık olan ayetlerdir. Zulmedenlerden başkası, bizim ayetlerimizi inkar etmez. (29/49)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Hayır, zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. Allah'ın saptırdığını kim hidayete erdirebilir? Onların hiçbir yardımcıları yoktur. (30/29)

Artık o gün, zulmedenlerin ne mazeretleri bir yarar sağlayacak, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilecektir. (30/57)

Bu, Allah'ın yaratmasıdır. Şu halde, O'nun dışında olanların yarattıklarını bana gösterin. Hayır, zulmedenler, açıkca bir sapıklık içindedirler. (31/11)

Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimizin arasını aç (şehirlerimiz birbirine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Böylece biz de onları efsaneler(e konu olan bir halk) kıldık ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (34/19)

İnkâr edenler dedi ki: "Biz kesin olarak, ne bu Kur'an'a inanırız, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenleri, Rableri huzurunda tutuklanmış olarak görsen; sözü (suçlamaları) birbirlerine karşı evirip-çevirir (birbirlerine yöneltirler). Za'fa uğratılan (müstaz'af)lar, büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer sizler olmasaydınız, gerçekten bizler mü'min (kimse)ler olurduk." (34/31)

Artık bugün, bir kısmınızın bir kısmınıza yarar ve zarar sağlamaya gücü yetmez. Biz de o zulmedenlere deriz ki: "Yalanlamakta olduğunuz ateşin azabını tadın." (34/42)

Sonra Kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefsine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (35/32)

De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadetmiyorlar. (35/40)

İşte bugün hiç kimseye (hiç) bir şeyle zulmedilmez ve siz de yaptıklarınızdan başkasıyla karşılık görmezsiniz. (36/54)

Zulmedenleri, eşlerini ve taptıklarını bir araya getirip toplayın." (37/22)

Ona ve İshak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan, ihsanda bulunan (muhsin olan) da var, açıkça kendi nefsine zulmeden de. (37/113)

Davud'a girdiklerinde, o, onlardan ürkmüştü; dediler ki: "Korkma, iki davacıyız, birimiz diğerimize haksızlıkta bulundu. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, kararında zulme sapma ve bizi doğru yolun ortasına yöneltip-ilet." (38/22)

(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

Böylece, kazandıkları kötülükler(in acı sonucu) onlara isabet etti. Bunlardan zulmetmiş olanlara da, kazandıkları kötülükler isabet edecektir. Ve onlar (bunu kendilerine uygulamaktan Allah'ı) aciz bırakabilecekler değildirler. (39/51)

Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim de kötülük ederse, o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullara zulmedici değildir. (41/46)

Kim zulme uğradıktan sonra nusret bulur (hakkını alır)sa, artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur. (42/41)

Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'tecavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azab vardır. (42/42)

(Bu söylenmeleriniz,) Bugün size kesin olarak bir yarar sağlamaz. Çünkü zulmettiniz. Şüphesiz azabta da ortaksınız. (43/39)

Sonra, içlerinden birtakım fırkalar ihtilafa düştü. Artık, acı bir günün azabından vay o zulmetmiş olanlara. (43/65)

Biz onlara zulmetmedik; ancak onların kendileri zalimlerdir. (43/76)

Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı; öyle ki, her nefis kazandıklarıyla karşılık görsün. Onlara zulmedilmez. (45/22)

Bundan önce de, bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da, zulmedenleri uyarmak ve ihsanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

Her biri için yaptıklarınızdan dolayı dereceler vardır; öyle ki amelleri kendilerine eksiksizce ödensin ve onlar zulme de uğratılmazlar. (46/19)

Huzurumda söz değişikliğe uğratılmaz ve Ben kullara zulmedici değilim." (50/29)

Artık gerçekten, zulmedenler için, (geçmişteki) arkadaşlarının günahlarına benzer bir günah vardır. Şu halde acele etmesinler. (51/59)

Şüphesiz zulmedenlere bundan önce de bir azab vardır; ancak onların çoğu bilmiyorlar. (52/47)

Ey Peygamber, kadınları boşadığınız zaman, iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmasınlar; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse, gerçekte o, kendi nefsine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah, bunun arkasından bir iş (durum) oluşturur. (65/1)

Ve elbette bizden Müslüman olanlar da var, zulmedenler de. İşte (Allah'a) teslim olanlar, artık onlar 'gerçeği ve doğruyu' araştırıp-bulanlardır." (72/14)

Zulmedenler ise, onlar da cehennem için odun olmuşlardır. (72/15)

Biz onda onların üzerine yazdık: Can'a can göze göz buruna burun kulağa kulak dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar zalim olanlardır. (5/45)

İslam'a çağrıldığı halde Allah'a karşı yalan uyduranlardan daha zalim kimdir? Allah zalim bir kavmi hidayete erdirmez. (61/7)

Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra yüz çevirenden daha zalim kimdir? Gerçekten biz suçlu-günahkarlardan intikam alıcılarız. (32/22)

Kötülüğün karşılığı onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O zalimleri sevmez. (42/40)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? İşte bunlar Rablerine sunulacaklar ve şahidler: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyecekler. Haberiniz olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir. (11/18)

Böylece biz kazandıkları dolayısıyla zalimlerin bir kısmını bir kısmının başına geçiririz. (6/129)

Onlar zulüm işlemektelerken ülkeleri (veya nesilleri) yakaladığı zaman... Rabbinin yakalaması işte böyledir. Gerçekten O'nun yakalaması pek acı pek şiddetlidir. (11/102)

ZÜ'L-KARNEYN

Sana (Ey Muhammed) Zu'l-Karneyn hakkında sorarlar. De ki: "Size ondan 'öğüt ve hatırlatma olarak' (bazı bilgiler) vereceğim. Gerçekten biz ona yeryüzünde sapasağlam bir iktidar verdik ve ona herşeyden bir yol (sebep) verdik. O da bir yol tuttu. Sonunda güneşin battığı yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta buldu yanında bir kavim gördü. Dedik ki: "Ey Zu'l-Karneyn (istiyorsan onları) ya azaba uğratırsın veya içlerinde güzelliği (geçerli ilke) edinirsin." Dedi ki: "Kim zulmederse biz onu azablandıracağız sonra Rabbine döndürülür O da onu görülmemiş bir azabla azablandırır." Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz." Sonra (yine) bir yol tuttu. Sonunda güneşin doğduğu yere kadar ulaştı ve onu (güneşi) kendileri için bir siper kılmadığımız bir kavim üzerine doğmakta iken buldu. İşte böyle onun yanında "özü kapsayan bilgi olduğunu" (veya yanında olup-biten herşeyi) biz (ilmimizle) büsbütün kuşatmıştık. Sonra bir yol (daha) tuttu. ki seddin arasına kadar ulaştı onların (sedlerin) önünde hemen hemen hiçbir sözü kavramayan bir kavim buldu. Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (güç nimet ve imkan) daha hayırlıdır. Madem öyle bana (insani) güçle yardım edin de sizinle onlar arasında sapasağlam bir engel kılayım." "Bana demir kütleleri getirin" iki dağın arası eşit düzeye gelince "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı sonra:) dedi ki: "Bana getirin üzerine eritilmiş bakır dökeyim." Böylelikle ne onu aşabildiler ne onu delmeye güç yetirebildiler. Dedi ki: "Bu benim Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman O bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di haktır." (18/83-98)

ZÜ'LKİFL

İsmail'i, Elyesa'ı ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsi de hayırlı olanlardandır. (38/48)

ZÜRRİYET

Onlar birbirlerinden (türeme tek) bir zürriyettir. Allah işitendir, bilendir. (3/34)

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (7/172)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (10/83)

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir

paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür.1

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.2

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.3

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.4

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı.5

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10950'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi

bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.6

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.7

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.8

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek

rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. 9

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, Türlerin Kökeni'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. 10

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.11

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci Biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.12

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.13

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.14

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.15

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.16

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. 17

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.18

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere

eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle

teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.19

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde de, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.20

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin,
bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR:

1. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2

2. Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953, s.196

3. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330

4. Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7

5. Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40

6. Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78

7. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189

8. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184

9. B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988

10. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179

11. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133

12. Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197

13. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, sf. 389

14. J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992

15. Alan Walker, Science, c. 207, 1980, sf. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, sf. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272

16. Time, Kasım 1996

17. S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30

18. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19

19. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28
20. Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

(Bu Kur'an,) Ayetlerini, iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. (Sad Suresi, 29)

... O (Kur'an), aziz (şerefi yüksek, üstün) bir Kitaptır. Batıl, ona önünden de, ardından da gelemez. Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)tan indirilmedir. (Fussilet Suresi, 41-42)

Bu (Kur'an), kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için yol gösterici olan bir kitaptır. (Bakara Suresi, 2)

Bu (Kur'an) insanlar için bir beyan, sakınanlar için de bir hidayet ve öğüttür. (Al-i İmran Suresi, 138)

Ey insanlar Rabbinizden size 'kesin bir kanıt (burhan)' geldi ve size apaçık bir nur (Kur'an) indirdik. İşte Allah'a iman edenler ve O'na sarılanlar, onları kendisinden olan bir rahmetin ve bir fazlın içine yerleştirecektir ve onları Kendisine varan dosdoğru bir yola yöneltip-iletecektir. (Nisa Suresi, 174-175)